This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

ER LIBRARY
PP6Q 3

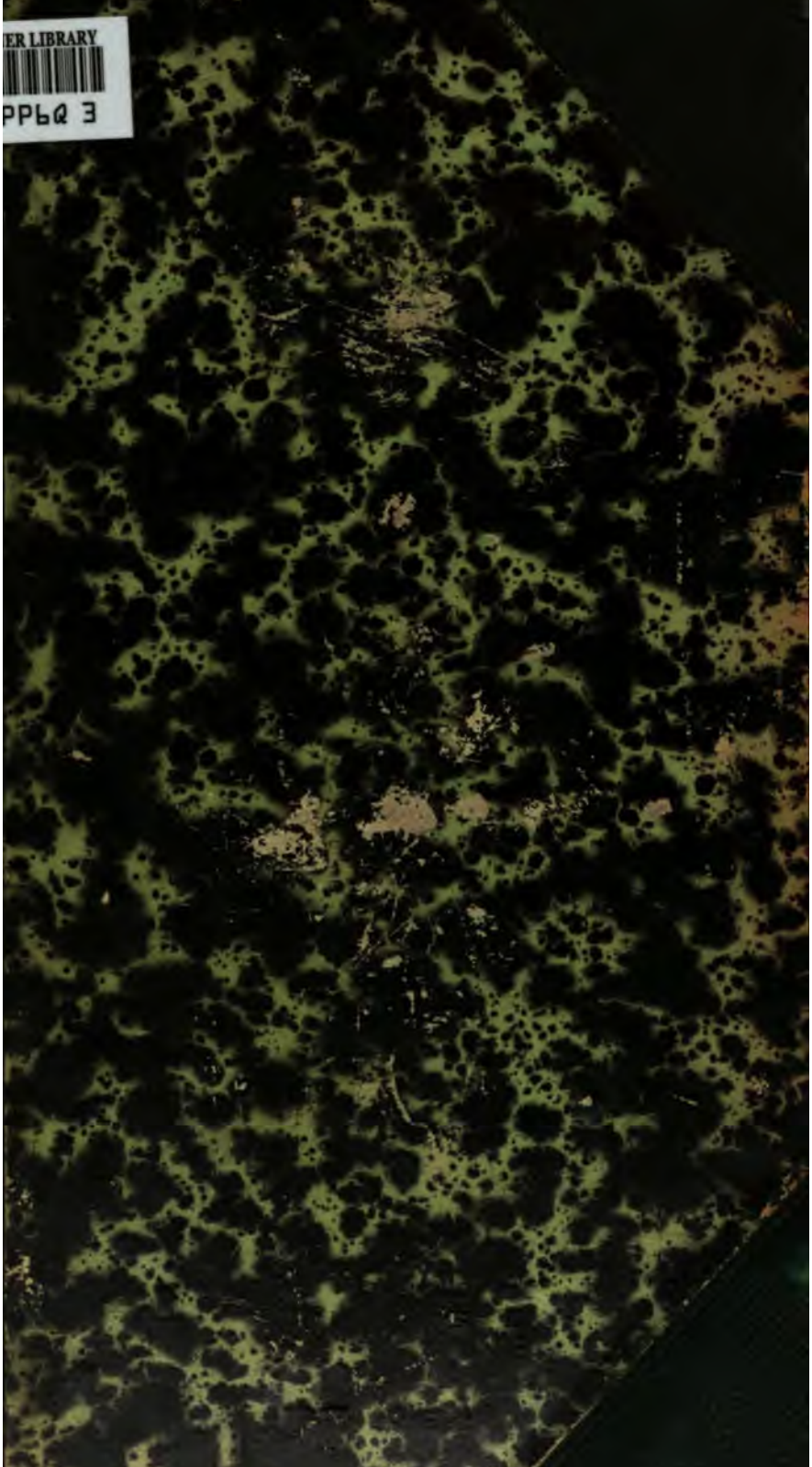

J. 73

Bd. Jan, 1884.

The Gift of the
Family of
President C. C. Felton.

12 Sept., 1868.

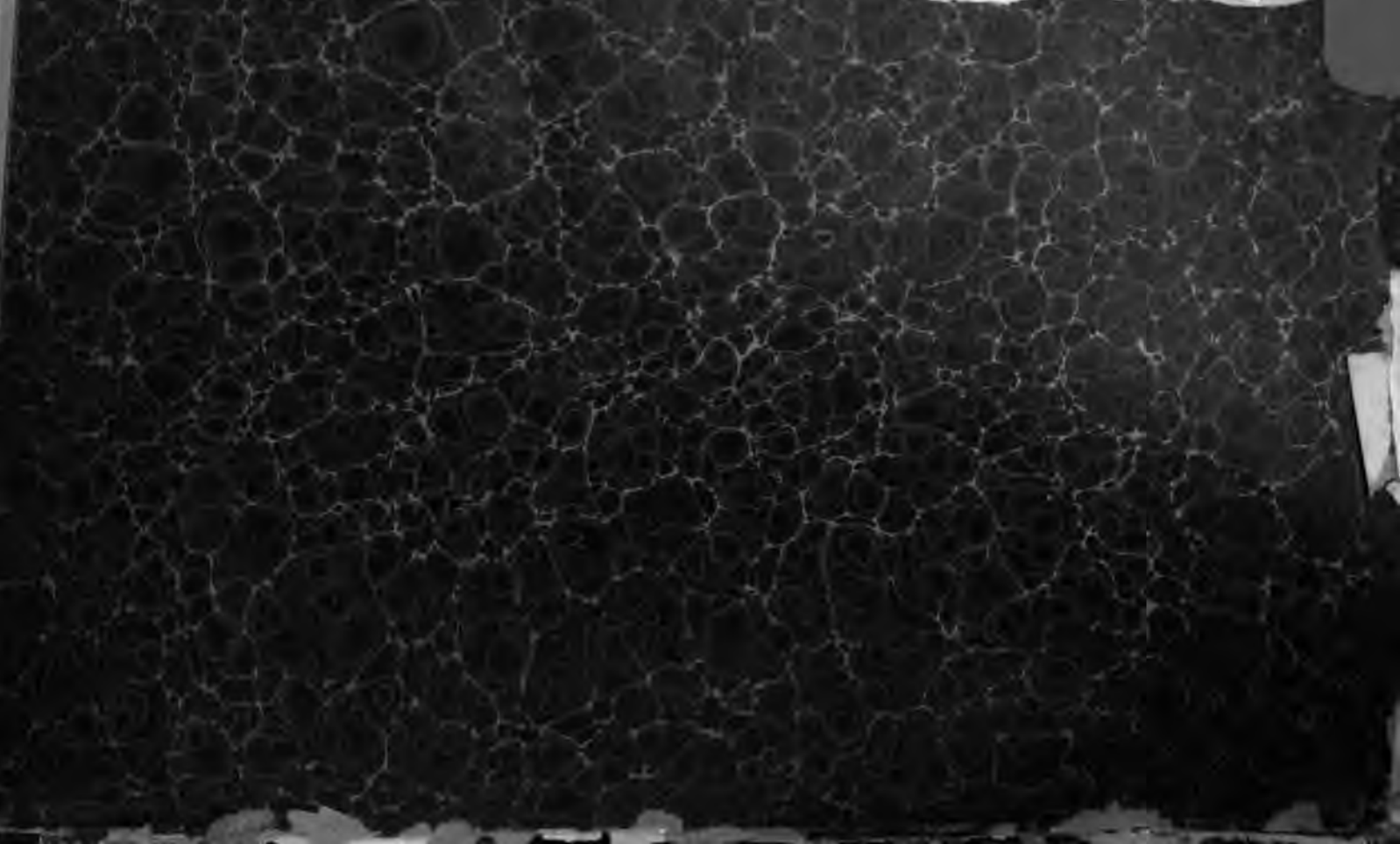

ORATORES ATTICI

ET QUOS SIC VOCANT

SOPHISTÆ

OPERA ET STUDIO

GULIELMI STEPHANI DOBSON A.M.

REGIÆ SOCIETATIS LITERARUM SOCII

TOMUS QUARTUS

ISÆUS DINARCHUS ETC.

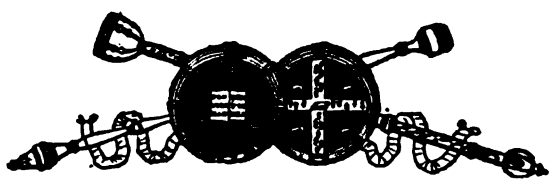

C. LONDINI

EXCUDIT J. F. DOVE

(APUD QUEM ETIAM VENEUNT)

A. S. MDCCCXXVIII.

Not yet anal.

ISÆI DINARCHI
LYCURGI DEMADIS
ET
SOPHISTARUM
QUÆ EXSTANT OMNIA

INDICIBUS LOCUPLETISSIMIS

CONTINUA INTERPRETATIONE LATINA

ANNOTATIONIBUS VARIORUM

H. WOLFII H. STEPHANI TAYLORI REISKII
HAUPTMANNI MORI BECKERI OSANNI PINZGERI
ALIORUMQUE ET SUIS

ILLUSTRAVIT

GULIELMUS STEPHANUS DOBSON A.M.

REGIÆ SOCIETATIS LITERARUM SOCIUS

PRÆFIGUNTUR ADVERSARIA

NUNC PRIMUM PUBLICI JURIS FACTA

PETRI PAULI DOBREE

GRÆCARUM LITERARUM APUD CANTABRIGIENSES

NUPER PROFESSORIS REGII

LONDINI

PROSTANT APUD J. F. DOVE

A. S. MDCCCXXVIII.

G.73

1868, Sept. 12.

Gift of

the Family

of President C. C. Felton.

PETRI PAULI DOBREE

ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΤΟΥ

GRÆCARUM LITERARUM APUD CANTABRIGIENSES PROFESSORIS REGII

ADVERSARIA

AD ISÆUM.

[AD PAG. ET VERS. EDIT. STEPH.]

[261] Legi Oct. Nov, Dec. 1823. Relegere et annotare institui, Feb. 9, 1824. De Isæo Jones p. iv—vi.

P. 9, 24. ed. nostr. fragm. In ἀγνοῦντα latet nomen; an ΑΓΛΑΟΣΘΕΝΗ? Deinde manifesto leg. ἀλλ' ὄντα γε ἀδελφιδοῦς —.

15, pen. fragm. Lege, εἰσφορὰς λογίζῃ πόσας; Τόσας [καὶ τόσας, qu.] Κατὰ τόσον ἀργύριον εἰσενηνεγμένας; Κατὰ τόσον καὶ τόσον; Κατὰ ποῖα ψηφίσματα; Tauτί. (Hæc Bekkerus p. 168.)

23, 24. fragm. Lege, οἷς ἂν διά γε —.

De Cleonymi hered.

[263] Loquuntur Cleonymi ἀδελφιδοῖ.

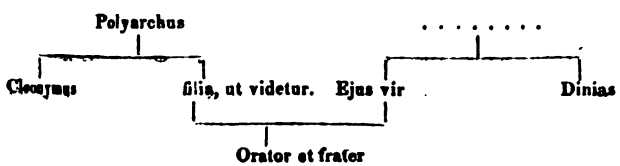

Posidippus, 36, 33. 40. (39, 20. ed. nostr.) Diocles, 36, 35. (39, 20. ed. nostr.) Cephisander, 36, pen. (40, 10. ed. nostr.) Phereniçus, 40, pen. (43, 20. ed. nostr.) Ej. fratres, (43, 20. ed. nostr.) Simon, (41, 1. ed. nostr.) Non videtur fuisse e numero adversariorum.

35, 18. Lege, τοῦ πατρὸς τοῦ Κλ. ut p. 42, 10. ed. nostr.

36, 16. *Cavit, ne inimicissimus sibi infamiæ ferret.* Conf. Thucyd. III. 58. Isæum Menecl. prope fin.

36, 19. τῶν φιλιτῶν. Inepte; nil prodest p. 40, pen. ed. nostr. Lege τῶν παρόντων. Verbum proprium, ut Menecl. p. 48, 7. ed. nostr. Arist. Nub. 1151, 2. (= ἢ παρεγράφεσθαι, Menecl. p. 52, 3. ed. nostr.) Etiam in fine or. d. h. Philoctemonis hæres in φιλιτῶν 62, 42. etsi illic malis tolerabilius.

36, 20. οὐδὲν πατρὸς [ἰχναλεῖ]. Vide Aristoph. Pac. 362. (Hic, non post πατρὶ, om. ms. vocem ἰχναλεῖ, teste Maio.)

36, 25. Malim, οὐ πειρεῖδεν.

36, 42. Ἀρχεπόλιν. ἄρχοντα Jonesius. Imo delenda glossa, ἄρχοντδν[λ].

37, 5. Malim, ἴχ. οὗτοι τολμῶσι.

[265] 37, 14. Si in Demosth. versarer, dicerem aliquid excidisse, et sensum supplendum, ἦν [τινὲς τινὶ, οὐχ ἡμῖν,] ὀργιζόμενος ἐποιήσατο. Sed argumentum continuat ad v. 22. quare nil solicito. Tentabam, ἃ ὅτι ὀργιζ.

37, 25. An pro ΑΘΙ leg. ΔΗ, *scilicet* (ironice).

37, 32. [ταύτας] τῆς δωρεᾶς.

41, 1. ed. nostr. Panormus, Atticæ scil. Ptolem. III. p. 210. ed. Basil. [Pausanias V. p. 391. alienus.] Memoratur in Maitt. Marm. Ox. No. 155. lin. 28.

41, 4. ed. nostr. *minatus est ὅτι* διλύσει

ποτ' ἀν — Ita mss. Bekkerus et Maius δηλώσοι, quum melius esset δηλώσειε. (Vide Matthiæ Gr. §. 506. p. 741.)

42, 10. ed. nostr. Πολύαρχος, p. 35, 18.

43, 6. ed. nostr. [οὗτοι γὰρ — διεκώλυσαν.] Dele, vel saltem pone post Κλεώνυμος εὖ φρονῶν lin. 11.

44, 1. ed. nostr. Lege, ὅτι λήψεσθαί.

[266] 44, 4. ed. nostr. Malim, ὦ πάντως ὑμᾶς. Deinde lego, ὅσῳ γὰρ ἀν [μᾶλλον] ἀποφαίνωσι — vel ad hunc sensum. Vulgata nata e seqq. v. 9. An, ἕως ἐν ὅσῳ γὰρ ἀν παρῶνται, mediis ortis e seqq.

De Meneclis hered.

[269] Defensio testis, qui διεμαρτύρησε filium (ποιητὸν scil.) Meneclis esse Actorem. Vide p. 45, 12. 48, 23. 54, 8. ed. nostr. Tempus p. 46, 18. 48, 12. 54, 12. ed. nostr.

P. 46, 28. ed. nostr. et sic infra in hac or. οὐδεὶς γὰρ μισῶν τινὰ ἱκετεύει αὐτῷ. Al. οὐδεὶς γὰρ μισῶν ἱκετεύει αὐτόν. An, οὐδεὶς γὰρ μισῶν τινὰ κήδεται αὐτοῦ?

46, 31. Lege, ὅ τι γὰρ ἀν ἐ. πεισθῇ, vel ὅτι γὰρ ἐ. πεισθείη.

46, ult. Ἠλείῳ. An Νηλεῖ (qu. Οἰλεῖ, Οἰνεῖ, Πηλεῖ) τῷ Σφηττίῳ. Nomen *Eleus* non per se damnandum. Noti sunt *Athenæus*, *Thessalus*, *Bœotus*, (Lacedæmonius?) Vide mss. ad Dem. Macart. p. 154.

47, 1. ἐπιδίδωσιν αὐτῷ μετασχὼν —. Mutilus locus. Sensus, ni fallor, "Dedit sorori meæ minas ± 80, nempe dotem 20 minarum, et talentum ± in locum fructuum quos ceperat ex parte locationis bonorum orphani." Vide p. 50, 31. 51, 9. Nota genitivos cumulatos: Thucydidea p. 92. b.

47, 10. Lege, δοῦναι τὸν υἱὸν εἰσποιήσασθαι. (In Isæo Philoct. p. 58, 29. ὁ υἱὸς acute Bekker. pro οὗτος.) Vide p. 49, 21. et ult.

47, 14. Isocr. Ægin. 59.

47, 18. ἐπειδὴ πρατίμησεν αὐτοὺς πάντων. Glossa, ut suspicor, ad superiora, ἐκ ταύτης τῆς οἰκίας etc.

47, 26. Lege, ἐγένετο. Vide p. 53, 9.

48, 6. εὖ νοῶν forsan del.

[271] 48, 9. Malim, ὡς οὐκ εὖ φρονῶν. Vide 48, 6. 49, 5. 20. 54, 2. Cleonym. 37, 22. Vulgatam, si tanti est, defendas, *non reprehenderunt, quippe quem sapere constaret.* Semper opinor Isæus εὖ φρονεῖν, nunquam φρ. sine εὖ. Et videtur fuisse formula legis.

48, pen. Malim, ὥσπερ εἰκός ἐστι.

49, 16. An, ταῦτα, τηλικαῦτ' ὄντα, ἐ.

49, 20. Lege, τίνα π. ἐχρῆν αὐτὸν τῶν σ.

49, 26. Dele μᾶλλον, var. lect. ad ἄλλον. Deinde, καταγηράναι — ἡμοῦ ἐποιήσατ' ἄν. Vide Mœrim p. 115. Etiam p. 46, 26. lege, συγκαταγηρᾶσαι. Male Orell. p. 228. Ceterum ἀνθρώπους recte del. Bekk. (ἀν natum ex ἄν.)

50, 19. οἷς ποιεῖται. Dele syll. e proxima τοῖς natam. Malim, καὶ [τοῖς ἔργοις] οἷς ποιεῖ.

50, 28. Malim, διεξάτω ὅπου χωρίον.

50, 31. 51, 9. ὀρφανόν. Niciæ scil. heredem, p. 47, 2. Lysiæ orat. περὶ τῶν τοῦ Νικίου ἀδελφιδοῦ.

51, 3. Lege, κατοικίμων. Vide ad Mœrin p. 221.

51, 20. Satis proclive, ὧς γε δὴ ᾤμεθα, sed hæc otiosa post ἵνα δὴ — ad quod explicandum ascripta fuisse puto. Possis et, ὥσπερ δεῖν ᾤμεθα, sed præstat delere ut glossam.

[272] 51, 22. Quidni, τῆς Ἀφρ. τῆς Καφαλῆσιν?

53, 30. ἐν τῇ φυλῇ τῇ ἐκείνου [καὶ ἐν τῷ δήμῳ]· var. lect. ni fallor, nisi mero casu e superiore, ἐγυμνασιάρχουν ἐν τῷ δήμῳ. Hic p. 291.

53, pen. Lego, π. ἐξουσίαν παρασχὼν ἄν. παράσχομαι certe barbarum, solœcum, ineptum. Saltem dedissent, παρασχόην. Sed illud verum.

54, 8. Lege, ὡς ἄν τις ποιηθείη

54, 20. Acerbius, ἀλλ' ἀφαιρῆται τὰς τ.

De Pyrrhi hered.

[279] Rectius, Κατὰ Νικοδήμου ψευδομαρτυριῶν.

Arg. καὶ αὐτοῦ. [Ἰσοθείου αὐτοῦ Bekker.] Male. An, δὲ αὐτῷ — Φίλην, ὁ Ἐνδ.

38, 7. [ἥκει] φάσκουσα. qu. an del. ἥκει.

38, 8. [ὃς τετ. π. ἢ κ' ἔτη] Notandum, passim in hac oratione verba, locutiones, sententias, quasi de industria repeti; sed hoc quidem in loco suspicor ista delenda.

38, 17. Miror Reiskium, solicitantem ista, ἀναισχυντότατον τῇ μαρτυρίᾳ ὄντα ταύτῃ. Vide p. 42, 5. Matthiæ Gr. §. 403. (b) Isæus Dicæog. p. 51, 8. μαίνεσθαι αὐτὸν ἡγούμεθα τῇ λέξει. Hagn. p. 87, 11. παρασκευαῖς.

38, 26. ἐγγυητὴ γυνὴ dicitur p. 45, 40. 44. ἐγγ. sine γυνὴ p. 40, 23. 42, 26. ἑταίρα γυνὴ nullibi. qu. utrum delendum γυναικὸς, an leg. ἐγγυητῆς γυναικὸς ἢ — θείᾳ εἶη.

38, 30. Lege, Ὡς μὲν οὖν ἔδ.

38, 33. Putide bis περὶ αὐτοῦ τούτου, præsertim post p. 38, 25. περὶ γὰρ αὐτοῦ τούτου. Mox p. 39, 15. Satis, παρ' ὑμῖν τοῖς περὶ τούτου (nisi mavis περὶ αὐτοῦ) τὴν δίκην — et πρῶτον μὲν περὶ τούτου κυδίσθαι, p. 39, 2. Nisi mavis πρῶτον μὲν τούτου

c. ut Menckl. p. 49, 19. ed. nostr. παρ' Reisk. ut p. 46, 4. Dicæog. p. 50, 35.

[281] 38, 34. [ὁ μεμαρτυρακὼς] Dele, nisi legis ὃς μεμαρτύρηκε. (Possis ὃ vel ᾧ, ut p. 38, 37.) ὃς φασι p. 39, 40. Per se bonum ὁ μεμαρτυρακὼς, ut p. 42, 15.

39, 13. Dele, vel αὐτὸν, vel τὸν γυναῖκα.

39, 19. γνησιοὶ ambiguum, uxori an mulieri. Melius esset θυγατρί. Sed præstat delere vocem. Sensus certe, *illegitimate, base-born.*

39, 27. Quid οὐδ', *ne—quidem*? Malim, τῶν γε μεμαρτυρημότων οὐδενὶ, ut p. 39, 12. Ceterum errat Reisk. Testimonia recitantur familiarium et vicinorum.

39, 36. Lege, αὐτῶν.

39, 38. τῶν τούτοις μεμαρτυρημένων. τούτοις, verte *ab his*. sed quinam *his*? Dele vocem.

41, 8. ὁ δεῖνα — Clitareta

γυνὴ

Eodius ὁ δεῖνος

ὁ δεῖνα

Pyrrhus — ἡ δεῖνα Nicodemus

Phila—Xenocles.

41, 21. Primum lege ὁ ἀνὴρ καὶ ὁ θεῖος. Vulgatum πατρὸς e superiore versu defluxit. Deinde quædam excidisse videntur: καὶ ἡ μήτηρ [φίλων ὀνομάζουσιν. πότερον ἐκ ὁ πατὴρ] οὐκ ἂν εἴδει ——.

[285] 41, 24. ἕνεκα τοῦ νόμου optime se habet. *quantum ad legem attinet. as far as the law is any security.* Vide ipsum Reisk. ind. Demosth. Sed impedita est periodus, forsan luxata.

41, ult. διϊστημένων [ταῖς πολλαχαῖς]

42, 2. πυκνὸς Dem. de F. leg. §. 222.

42, 23. λαθεῖν ἂν ἡμᾶς ineptum, et e proxime sequenti huc tractum. Sensus λαθεῖν ἐν ταῖδ' αὐτὸν — Vide p. 42, 38. 45, 3.

42, 37. τῷ ζωλαμένῳ. Vide ad Arist. Plut. 929. Append. p. 110.

42, 41. ἐξὸν ὡς πρόσηκον. Aliquid desideres, ut efficiatur antithesis: εἰ αὐτὸς μὲν (ἀσπάσητος ἦν) τρὶτ. Sed minore molimine, ἐξὸν, μὴ πρὸς. ἐὸν forsan natum e var. lect. ἐξὸνος. ἐξὸν.

43, 13. Ante οὖσαν, ὡς inserit Reisk. An, ὡς ἂν οὖσαν.

43, 19. Malim, πῶς οὖν ἂν τις — ἐξελέγχω. Vel ἐξελέγχῃ sine ἄν. sed melius esset ἐξελέγξῃ.

[287] 43, 30. ὡς δ' οὐχ ὁμολογῶν πῶς — (*and, as if to deny, &c. he offered to prosecute the witness.*) NB. ἐπεσκήψατο, non — ψατο. Deinde v. 33. ineptissime, si quid intelligo, delent οὐχ Reisk. et Bekker. Primum dixisset ἐκεῖνό γε sine καὶ. Deinde, quid hoc argumenti? "Fatentur jure possedisse Endium; *nam* non Endii, sed prioris domini Pyrrhi, hereditatem adeunt." ὑπεισβάντες non est, *viro Endio quiescentes*, ut vult Reisk. hic et in orat. principio, sed, *quum peterent hereditatem, petentes tanquam Pyrrhi, quasi nunquam possedisset Endius.* Hic est loci scopus manifestus, etsi rem non extra dubium poneret istud παριλθόντες etc. p. 44, 34. Hactenus omnia luce clariora, sed non negaverim quædam deesse post τελευτήσῃ ὁ κληρονόμος v. 38. Si falcem strenue immittas, omnia perpurges, δῆλον ὡς ὁμολογοῦσιν γενίσθαι· ὁ μὲν γὰρ Πύῤῥος —. Vide etiam an del. mox ἐπειδὰν τελ. ὁ κληρονόμος, et ὁ εἰσποίητος. Sed in hac oratione nitor non nimis quærendus.

[289] 44, 5. Lege, ὅσοι μὲν ἂν κατελ.

44, 7. ὅσοι δὲ δ. αὐτοῖς εἰσποιοῦνται — vel forsan αὐτοὺς, ut ὅσοι sit = ὅταν τινὲς, ut passim ὅστις. Matthiæ §. 481. obs. 2.

44, 10. Nil videt Reisk. p. 396. Sensus, ne, *quum a quovis facta esset* ἡ λῆξις, *liceret* τῷ βουλομένῳ *istum in jus vocare, et ab illo in se transferre hereditatem.* Angl. *to prevent a man of straw from claiming the estate, in order that his suborner may prove a better right.* Nempe, quum semel facta esset ἐπιδικασία, non licebat litem possessioni intendere, ἀμφισβητεῖν, nisi τῷ παρακαταβάλλειν. Vide Dem. Macartat. §. 18. Omnino vide Nicostrat. Philoctem. p. 56, 24. ἀμφισζητεῖν, Hagn. p. 83, 26. 84, 5. 17. 21. 23. 85, 7. 28. 31. 42. 45. 86, 2. 13. 26. 31. 87, 18.

44, 16. εἰς τὸν βεχ. Vide p. 45, 43.

44, 36. Lege, vel εἴ τις τῶν αὐτοῦ ἐ. vel εἴ τις ἐν γένοις τῶν αὐτοῦ ἐ.

45, 17. An, οὔτ' ἐστι, μὴ γενομένου γε —

sed, quum omne argumentum supponat, γνησίαν esse filiam, malim tantum, ὅτ' ἔστιν, ἐγγυᾶτ.

46, 20. An sensus? "Atqui dicent, si supervixisset Pyrrhus, aliquem alium ex affinibus ea lege adoptasset ut simul is duceret filiam; nam si totam hereditatem Endio destinasset, filiam ei simul dedisset." Sed vide an leg. ἀλλὰ, τὴ Δία, ὑπεσ- ὑποιήσατο / ὑποιεῖτο / ποιήσαιτο οὖν qu. Quomodo sensus erit, "Sed fortasse in controversiam adducent adoptionem Endii, quod Pyrrhus, quemcumque esset adoptaturus, addidisset conditionem filiæ ducendæ."

[291] 45, 28. [περὶ] πάσης τῆς οὐσίας ἐπιδικασ'.

45, 39. 46, 5. 7. Harpocrat. γραμμλίαν.

45, 35. διαγράψαιτο [δὲ] ὑμῖν.

46, 8. Recte R. delet ἐν τε τῷ δ. Vide hic p. 275.

De Nicostrati hered.

[293] 46, 26. Mss. ὡς οὐτ' μαχτ. An, ἵνας οὗτε?

46, 36. Lacunam arguit οἵδε μὲν οὐδὲ πρσσ. cui requiritur apodosis.

46, 40. Malim, οὔθ' — ἀλλ' ἢ τί δεῖ.

47, 26. Mss. πρὸ δὲ τούτων. Malim, πρὸς δὲ τούτοις.

47, 35. εἰ μὴ πάνυ μεγάλα τὰ διαφέροντα εἴη. Si vertis διαφέροντα cum Reiskio, *unless the pretensions of one or the other party should be out of all reason.* Possis, *unless one side shews a case decidedly better than the other.* vide p. 48, 35. Sed pro μὴ malim καὶ — *whatever the interest at stake.*

47, 40. τοῦ δὲ συμβαίνοντος. Intell. Reisk. quasi esset ἐν τῶν συμβαίνειν εἰωθότων. Nil affirmo, sed tento, τούτου δὲ συμβαίνοντος. *when this is the case.*

47, 42. Nescirunt testes si verè tabulæ ἀποφαίνοιντο. Quidni ἀποφαίνονται, vel saltem ἀποφανοῦνται?

[295] 48, 33. τἀλλότρια ἔχειν [ὑπάρχει].

48, 37. οἵ τε νόμοι ἠγοῦνται [δεῖν].

49, 13. ἴδαψαν. Quomodo cum p. 48, 28. conciliet? ossa nempe, Athenas advecta ab iis qui combusserunt, sepulcro intulerunt.

49, 32. Lege, ἢ ἄλλοις ἅπασι πολίτας ἦσαν.

De Dicæogenis hered.

[297] Rectius, Κατὰ Λεοχάρους ἐγγύης. Tempus, ἡμῶν οὐσῶν, p. 51, 3. δυστυχ. πόλεως, στάσεως, p. 51, 5. 13. Corinthus, p. 51, 32. (μισθωτοῖς, p. 55, 3.) Lecheum, p. 54, 38. Caidus, p. 50, 42. 55, 20. πολίταν ὄντων τούτων, p. 51, 28. 80 minarum reditus, p. 51, 29. 54, 28. XII anni, p. 51, 3. X anni, p. 54, 28. belli tempore, p. 54, 28. 55, 32. Olynthii, p. 55, 35. Νικιάται, p. 55, 35.

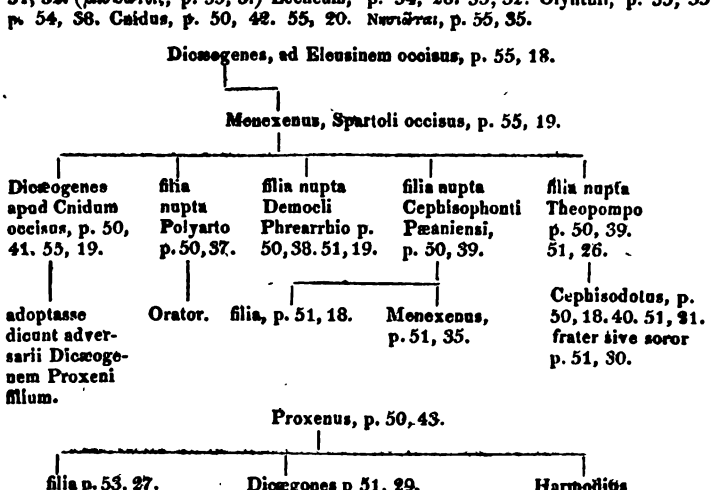

[290] 50, 11. Melius videtur ms. lectio, διαφερόντως.

50, 14. ἐγγυητάς. Leocharem et Menestoclem, p. 52, 50. 54, 17.

50, 25. An transp. ὅτε ἴλαβε (vel παρέλαβε) — ἢ κατέλιπε? Certe omnia referenda ad Dicæogenem Menexeni filium. Sed quid sibi vult δεῦτε; mox? Nemini obvenire defuncti bona κατὰ δίκην, dicit p. 36, 16.

50, 35. Quidni, Δεω. καὶ Δικαι.

50, 42. Malim, ὁ Δικ. τουτεστι, τωυθι, vel τοῦ ὧν ὄντος, ωσελφ. vide p. 51, 39.

51, 21. τούτων γε ἕμα, vel delet particulam, Reisk. Forsan var. lectt. τούτων ἕμα τι ἐστ. et τούτων ἕμα καὶ ἐστ.

51, 28. Lege sine artic. περιάμπος καὶ κατασκάφας, κῆπον i. turned the site into a garden. Bene illustrat Jonesius. Confer Herodot. IV. 86. ἓν. οὐτ' ἐστὶν οὐδαμὰ νομιζομένη εἶναι Γλαύκου.

51, 31. Malim, στρατόπεμψον, militem scil.

[301] 51, 34. Lege, ἀλλὰ περὶ μὲν τ. Passim particulæ in mss. trajectæ, ut Nicostr. p. 47, 4. Giron. p. 68, 38. Hic pp. 329. 371.

52, 6. Malim, δ' οἰκεῖθ' ἡγούμενοι πρ.

52, 9. Quidni, δύο γὰρ διαδῆναι ἀπεφέρεσθαι?

52, 9. πάλαι πολλῷ. Non temere solicitanda. Possis tamen, πάνυ πάλαι, ut Philoctem. p. 57, 37.

52, 23. ἐξαιρεθεισῶν τῶν ψήφων. Suspicor dedisse, ἐξεραθεισῶν. tumbled out. λέθους, Arist. Ach. 340.

52, 37. Suspicabar lacunam, οὐκ οἶδ' ὅ, τι [δεῖ λέγειν εἰ δὲ οὕτω φανερὸν πρᾶγμα ἐρεῖται, τί οὐκ] ἂν ἐνεῖναν; sed nunc acquiesco in vulgata. *quid peteret præsidii? quo se verteret?* (quominus ἄτιμος fieret.)

53, 5. καὶ πυθέσθαι Reisk. ut p. 52, 41. Vide Meinek. ad Menandr. pp. 249. 577. Priore loco recte οὐ καὶ πυθέσθαι Porsonus apud Kidd. p. 251.

53, 8. Vix mihi dubium, quin delenda καὶ φάσκοντες μὴ βεβαιώσειν. Non caverant de re quæ esset omnino inexspectata: vide seqq.

53, 13. Dele, ταῦτα τὰ μέρη. Per se bene, ut p. 52, 28. unde forsan petita, vel ex orationis initio.

[303] 53, 26. *suam ἀδελφὴν in matrimonium Proterchidi dedit.* Vulgatam recte damnat Reisk. Vix mihi dubium quin leg. ἐπιθυμίᾳ. Nempe jus suum exercens, quasi filius Dicæogenis (τοῦ Μενεξ.) ideoque tutor, κύριος, mulierosalarum, p. 51, 22. plane ut Eudius adoptivus, Pyrrh. p. 42, 26. seqq. — An intelligit Cephisophontis filiam, p. 51, 18. At huic obveniebat tantum dimidium ejus quod actoris matri. Quare hoc teneamus, legendum esse vel sic, vel ad eundem sensum, τὴν ἀδελφὴν τὴν αὐτοῦ ἐκείνου (i. e. τοῦ τὸν πλεῖστον καταλιπόντος), nempe Democlis viduam, p. 51, 19. Sed quid si γενομένην significat, *the late wife of*—? Democlis uxor? Vide - - -.

53, 38. λειτουργιῶν. Vide p. 54, 30—55, 5.

53, 40. ἐξαίρετον vel ἐξαιρεθέντα Reisk. Illud malim.

54, 8. 18. Priore loco οἷς αὐτοῖ, posteriore οἷς ἂν οὗτοι, Ald. et ut videtur B. Illud recte.

54, 20. q. ἂν κατεψαφίσατο?

54, 26. Lege, παρὰλ. — παρ' ὑμῶν (i. e. ψαφισαμένων, παρ' ὑμῶν accipere, i. e. τῇ ὑμ. ψήφῳ, vide p. 54, 35.) ut Hagn. p. 87, 6. 28.

54, 29. [εἰς] Διονύσια χορηγῶν. Vid. Arist. Ach. 1154. sed Apollodor. p. 67, 11.

[305] 55, 17. An, Δικ. μὲν ὁ τοῦ ἐ.

55, 18. Ὀλυνίας ab Ὄλυνθος, ut Τριπορήσιος a Τριπόρηθος, Arist. Lys. 1034. τῆς Ὀ. (Q. Ἀλλυνίας) ἐν Σ., ut τῆς Ἀττικῆς ἐν Ἐλευσῖνι, etc. Append. ad Porsoni Arist. p. 144. Et sic recte intell. Palmerius. Nempe in pugna apud Thucyd. II. 79. Ante Xm. 429. Sed de geographia videamus. *Bottiæorum erat Spartolus*, Thucyd. l. c. Sed quum habita sit oratio tempore belli a Laconibus contra Olynthios suscepti, quum jam vicina loca assumpsissent in ditionem Olynthii (Xenoph. Hellen. V. 2. 11. etc.), recte Isæus. [Etiamsi hoc aliter se haberet, facile potuit confundere geographiam orator: vide Boissonade Cl. J. N°. 34. p. 380.] Pugnam ad Eleusinem nullam novi, nisi quæ commissa est cum XXX tyrannis, post Thrasybuli et exsulum reditum ex Piræeo (Xenoph. Hellen. II. 4. 43. Nec tum quidem pugnatum esse videtur: vide Lys. p. 767. Reisk.) Cnidus, A. C. 394. Intelligit Jonesius pugnam ad Symen, Thuc. VIII. 42. Potuisset sane dici ista pugna ἐν Κνίδῳ, sed ne eam celeberrimæ illa A.C. 394. confunderetur, dixisset potius orator περὶ Κνίδον, ut περὶ Χίον Philoct. p. 59, 4. Deinde, si istam pugnam, belli Peloponnes. anno 20. vel 21. intelligis, quomodo οἰκεῖν δικῶν, p. 51, 3.? nam intercedunt oligarchiæ ambæ; quibus durantibus contenderant judicia. Quid si legamus, ἐΝΑΛΙΕΤΟΝ (Thucyd. I. 105. Inscriptio Bibl. Reg. Paris. Vide Fastos mss. ad Olymp. 80, 2.) Incidet tum proavi mors inter res Persicas et bellum Peloponnesiacum; quod fere exspectes. — Ineptissime Ὀνύσιος Jonesius, p. 55, 35. (Corrigendum vel δίκαι p. 51, 3. vel δώδεκα p. 54, 27. neque fingendum in possessione manasse Dicæogenem per decem *alios* annos post ea quæ narrantur p. 51, 3. etc.) Hæc referri non possunt ad bellum id quod subsecutum est, A. C. 378. vel 377. Nam tum Laconibus opem tulere Olynthii (Xenoph. Hellen. V. 2. 54.) Sed fateor me non intelligere ista p. 51, 3—15. de συμφοραῖς etc. quæ verbis pæne solennibus concepta

G. 73

1868, Sept. 12.

Gift of

the Family

of President C. C. Felton.

PETRI PAULI DOBREE

ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΤΟΥ

GRÆCARUM LITERARUM APUD CANTABRIGIENSES PROFESSORIS REGII

ADVERSARIA

AD ISÆUM.

[AD PAG. ET VERS. EDIT. STEPH.]

[261] Legi Oct. Nov. Dec. 1823. Relegere et annotare institui, Feb. 9, 1824. De Iseo Jones p. iv—vi.

P. 9, 24. ed. nostr. fragm. In ἀγνοσθέστα latet nomen; an ΑΓΛΑΟCΘΕΝΗ? Deinde manifesto leg. ἀλλ' ὅττα γε ἀδελφιδοῦς —.

15, pen. fragm. Lege, εἰσφορὰς λογίζη τόσας; Τόσας [καὶ τόσας. qu.] Κατὰ τόσον ἀργύριον εἰσπεπραγμένας; Κατὰ τόσον καὶ τόσον; Κατὰ ποῖα ψηφίσματα; Ταυτί. (Hæc Bekkerus p. 168.)

23, 24. fragm. Lege, οἷα ἂν διά γε —.

De Cleonymi hered.

[263] Loquuntur Cleonymi ἀδελφιδοῖ.

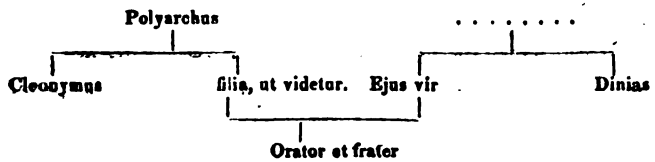

Posidippus, 36, 33. 40. (39, 20. ed. nostr.) Diocles, 36, 35. (39, 20. ed. nostr.) Cephisander, 36, pen. (40, 10. ed. nostr.) Phæneicus, 40, pen. (43, 20. ed. nostr.) Ej. fratres, (43, 20. ed. nostr.) Simon, (41, 1. ed. nostr.) Non videtur fuisse e numero adversariorum.

35, 18. Lege, τοῦ πατρὸς τοῦ Κλ. ut p. 42, 10. ed. nostr.

36, 16. *Cavit, ne inimicissimus sibi inferias ferret.* Conf. Thucyd. III. 58. Isæum Menecl. prope fin.

36, 19. τῶν πολιτῶν. Inepte; nil prodest p. 40, pen. ed. nostr. Lege τῶν παρόντων. Verbum proprium, ut Menecl. p. 48, 7. ed. nostr. Arist. Nub. 1151, 2. (= εἰ παραγεγράμμεθα, Menecl. p. 52, 3. ed. nostr.) Etiam in fine or. d. h. Philoctemonis hæreo in πολιτῶν 62, 42. etsi illic multo tolerabilius.

36, 20. ὠδὶ πατρὸς [ἰγκαλεῖ]. Vide Aristoph. Pac. 362. (Hic, non post πατρὶ, om. ms. vocem ἰγκαλεῖ, teste Maio.)

36, 25. Malim, οὐ πεπεῖδεν.

36, 42. Ἀρχεπόλιν. ἔχοντα Jonesius. Imo delenda glossa, ἔχοντ' ἐδν[λ].

37, 5. Malim, ἴχ. οὗτοι τολμῶσι.

[265] 37, 14. Si in Demosth. versarer, dicerem aliquid exoidisse, et sensum supplendum, ἦν [ἐτέρῳ τινὶ, οὐχ ἡμῖν,] ἐγκαλέσαντες ἐποιήσατο. Sed argumentum continuat ad v. 22. quare nil solicito. Tentabam, ὃ ὅτι ἐγκλ.

37, 25. An pro ΑΘΙ leg. ΔΗ, *scilicet* (ironice).

37, 32. [ταύτης] τῆς δημοσίας.

41, 1. ed. nostr. Panormus, Atticæ scil. Ptolem. III. p. 210. ed. Basil. [Pausanias V. p. 391. alienus.] Memoratur in Maitt. Marm. Ox. No. 155. lin. 28.

41, 4. ed. nostr. *minatus est* ὅτι δυλώσει

ποτ' ἀν — Ita mss. Bekkerus et Maius δηλώσοι, quum melius esset δηλώσειε. (Vide Matthiæ Gr. §. 506. p. 741.)

42, 10. ed. nostr. Πολύαρχος, p. 35, 18.

43, 6. ed. nostr. [οὗτοι γὰρ — διεκώλυσαν.] Dele, vel saltem pone post Κλεώνυμος εἰ φρονῶν lin. 11.

44, 1. ed. nostr. Lege, ὅτε λήψεσθαί.

[266] 44, 4. ed. nostr. Malim, ὦ πάντες ἡμᾶς. Deinde lego, ὅσῳ γὰρ ἀν [μᾶλλον] ἀποφαίνωσι — vel ad hunc sensum. Vulgata nata e seqq. v. 9. An, ἕως ἐν ὅσῳ γὰρ ἀν πειρῶνται, mediis ortis e seqq.

De Meneclis hered.

[269] Defensio testis, qui διεμαρτύρατο filium (ποιητὸν scil.) Meneclis esse Actorem. Vide p. 45, 12. 48, 23. 54, 8. ed. nostr. Tempus p. 46, 18. 48, 12. 54, 12. ed. nostr.

P. 46, 28. ed. nostr. et sic infra in hac or. οὐδεὶς γὰρ μισῶν τινὰ ἱκετεύει αὐτῷ. Al. οὐδεὶς γὰρ μισῶν ἱκετεύει αὐτόν. An, οὐδεὶς γὰρ μισῶν τινὰ κήδεται αὐτοῦ?

46, 31. Lege, ὅ τι γὰρ ἀν ἐ. πεισθῇ, vel ὅτι γὰρ ἐ. πεισθείη.

46, ult. Ἠλείῳ. An Νηλεῖ (qu. Οἰλεῖ, Οἰνεῖ, Πηλεῖ) τῷ Σφηττίῳ. Nomen *Eleus* non per se damnandum. Noti sunt *Athenæus, Thessalus, Bœotus,* (Lacedæmonius?) Vide mss. ad Dem. Macart. p. 154.

47, 1. ἐπιδίδωσιν αὐτῷ μεταστὰν —. Mutilus locus. Sensus, ni fallor, "Dedit sorori meæ minas ± 80, nempe dotem 20 minarum, et talentum ± in locum fructuum quos ceperat ex parte locationis bonorum orphani." Vide p. 50, 31. 51, 9. Nota genitivos cumulatos: Thucydidea p. 92. b.

47, 10. Lege, δοῦναι τὸν υἱὸν εἰσποιήσασθαι. (In Isæo Philoct. p. 58, 29. ὁ υἱὸς acute Bekker. pro οὗτος.) Vide p. 49, 21. et ult.

47, 14. Isocr. Ægin. 59.

47, 18. ἐπειδὴ προετίμησεν αὐτοὺς πάντων. Glossa, ut suspicor, ad superiora, ἐκ ταύτης τῆς οἰκίας etc.

47, 26. Lege, ἐγένετο. Vide p. 53, 9.

48, 6. εἰ νοῶν forsan del.

[271] 48, 9. Malim, ὡς οὐκ εἰ φρονῶν. Vide 48, 6. 49, 5. 20. 54, 2. Cleonym. 37, 22. Vulgatam, si tanti est, defendas, *non reprehenderunt, quippe quem sapere constaret.* Semper opinor Isæus εἰ φρονεῖν, nunquam φρ. sine εἰ. Et videtur fuisse formula legis.

48, pen. Malim, ἥτις εἰκός ἐστι.

49, 16. An, ταῦτα, τηλικαῦτ' ὄντα, ἐ.

49, 20. Lege, τίνα π. ἐχρῆν αὐτὸν τῶν σ.

49, 26. Dele μᾶλλον, var. lect. ad ἄλλον. Deinde, καταγηράναι — ἐμοῦ ἐποιήσατ' ἄν. Vide Mœrim p. 115. Etiam p. 46, 26. lege, συγκαταγηρᾶσαν. Male Orell. p. 228. Ceterum ἀνθρώπους recte del. Bekk. ('ἂν natum ex ἄν.)

50, 19. οἷς ποιεῖται. Dele syll. e proxima τοῖς natam. Malim, καὶ [τοῖς ἔργοις] οἷς ποιεῖ.

50, 28. Malim, δεῖξάτω ὅπου χωρίον.

50, 31. 51, 9. ὀχυρόν. Niciæ scil. heredem, p. 47, 2. Lysiæ orat. περὶ τῶν τοῦ Νικίου ἀδελφιδοῦ.

51, 3. Lege, κατοικίμιον. Vide ad Mœrin p. 221.

51, 20. Satis proclive, ὧς γε δὴ ᾤμεθα, sed hæc otiosa post ἵνα δὴ — ad quod explicandum ascripta fuisse puto. Possis et, ὥσπερ δεῖν ᾤμεθα, sed præstat delere ut glossam.

[272] 51, 22. Quidni, τῆς Ἀφρ. τῆς Καφαλῆσιν?

53, 30. ἐν τῇ φυλῇ τῇ ἐκείνου [καὶ ἐν τῷ δήμῳ]· var. lect. ni fallor, nisi mero casu e superiore, ἐγυμνασιάρχουν ἐν τῷ δήμῳ. Hic p. 291.

53, pen. Lego, π. ἐξουσίαν παρασχὼν ἄν. παράσχομαι certe barbarum, solœcum, ineptum. Saltem dedissent, παρασχόμην. Sed illud verum.

54, 8. Lege, ὡς ἄν τις ποιηθείη

54, 20. Acerbius, ἀλλ' ἀφαιρῆται τὰς τ.

De Pyrrhi hered.

[279] Rectius, Κατὰ Νικοδήμου ψευδομαρτυριῶν.

Arg. καὶ αὐτοῦ. [Ιmo θείου αὐτοῦ Bekker.] Male. An, δὲ αὐτῷ — Φίλητ, ὁ Ἐνδ.

38, 7. [ἦκει] φάσκουσα. qu. an del. ἦκει.

38, 8. [ὃς τετ. π. ἡ κ' ἔτη] Notandum, passim in hac oratione verba, locutiones, sententias, quasi de industria repeti; sed hoc quidem in loco suspicor ista delenda.

38, 17. Miror Reiskium, solicitantem ista, ἀναισχυντότατον τῇ μαρτυρίᾳ ὄντα ταύτῃ. Vide p. 42, 5. Matthiæ Gr. §. 403. (b) Isæus Dicæog. p. 51, 8. μαίνεσθαι αὐτὸν ἡγούμεθα τῇ λέξει. Hagn. p. 87, 11. παρασκευαῖς.

38, 26. ἐγγυητὴ γυνὴ dicitur p. 45, 40. 44. ἐγγ. sine γυνὴ p. 40, 23. 42, 26. ἑταίρα γυνὴ nullibi. qu. utrum delendum γυναικός, an leg. ἐγγυητῆς γυναικὸς ἢ — θείᾳ εἶη.

38, 30. Lege, Ὡς μὲν οὖν ἴδ.

38, 33. Putide bis περὶ αὐτοῦ τούτου, præsertim post p. 38, 25. περὶ γὰρ αὐτοῦ τούτου. Mox p. 39, 15. Satis, παρ' ὑμῖν τοῖς περὶ τούτου (nisi mavis περὶ αὐτοῦ) τὴν δίκην — et πρῶτον μὲν περὶ τούτου πυθέσθαι, p. 39, 2. Nisi mavis πρῶτον μὲν τούτου

r. ut Meneel. p. 49, 19. ed. nostr. παρ' Reisk. ut p. 46, 4. Dioxog. p. 50, 35.

[281] 38, 34. [ὁ μεμαρτυρηκὼς] Dele, nisi legis ὡς μεμαρτύρηκε. (Possis ὃ vel ᾧ, ut p. 38, 37.) ὃς φησι p. 39, 40. Per so bonum ὁ μεμαρτυρηκὼς, ut p. 42, 15.

39, 13. Dele, vel αὐτὸν, vel τὸν γυναῖκα.

39, 19. γυναικὶ ambiguum, *uxori* an *mulieri*. Melius esset θυγατρί. Sed præstat delere vocem. Sensus certe, *illegitimate, base-born*.

39, 27. Quid οὐδ', *ne—quidem*? Malim, τῶν γε μεμαρτυρηκότων οὐδενὶ, ut p. 39, 12. Ceterum errat Reisk. Testimonia recitantur familiarium et vicinorum.

39, 36. Lege, αὐτῶν.

39, 38. τῶν τούτοις μεμαρτυρημένων. τούτως, verte *ab his*. sed quinam *hi*? Dele vocem.

41, 8. ὁ δεῖνα — Clitareta

γυνὴ

Endius ὁ δεῖνος

ὁ δεῖνα

Pyrrhus — ἡ δεῖνα — Nicodemus

Phila—Xenocles.

41, 21. Primum lege ὁ ἀνὴρ καὶ ὁ θεῖος. Vulgatum πατρὸς e superiore versu defluxit. Deinde quædam excidisse videntur: καὶ ἡ μήτηρ [Φίλην ὑπομάζουσιν. πότερον ὡς ὁ πατὴρ] οὐκ ἂν ἤδει —.

[285] 41, 24. ἅπαξ τοῦ νόμου optime se habet. *quantum ad legem attinet. as far as the law is any security*. Vide ipsum Reisk. ind. Demosth. Sed impedita est periodus, forsan luxata.

41, ult. δεδιωσμένων [ταῖς παλλακαῖς]

42, 2. πονηρὸς Dem. de F. leg. §. 222.

42, 23. λαθεῖν ἂν ἡμᾶς ineptum, et e proxime sequenti huc tractum. Sensus λαθεῖν ἂν ταῦθ' αὐτὸν — Vide p. 42, 38. 45, 3.

42, 37. τῷ Ξουλομένῳ. Vide ad Arist. Plut. 929. Append. p. 110.

42, 41. ἠξίου ὡς πρόσπικον. Aliquid desideres, ut efficiatur antithesis: εἰ αὐτὸς μὲν (ἰσονόμητος ἦν) τιμᾶτο. Sed minore molimine, ἠξίου, μὴ προσ. ὢν forsan natum e var. lect. ἠξίωσε. ἠξίου ὡσε .

43, 13. Ante οὖσαν, ὡς inserit Reisk. An, ὡς ἂν οὖσαν.

43, 19. Malim, πῶς οὖν ἄν τις — ἐξελέγχοι. Vel ἐξελέγχῃ sine ἄν. sed melius esset ἐξελέγξῃ.

[287] 43, 30. ὡς δ' οὐχ ὁμολογῶν πῶς — (*and, as if to deny, &c. he offered to prosecute the witness.*) NB. ἐπεσκήπτετο, non — ψατο. Deinde v. 33. ineptissime, si quid intelligo, delent οὐχ Reisk. et Bekker. Primum dixisset ἐκεῖνό γε sine καὶ. Deinde, quid hoc argumenti? "Fatentur jure possedisse Endium; *nam* non Endii, sed prioris domini Pyrrhi, hereditatem adeunt." ὑπειρβάντες non est, *viro Endio quiescentes*, ut vult Reisk. hic et in orat. principio, sed, *quum peterent hereditatem, petentes tanquam Pyrrhi, quasi nunquam possedisset Endius*. Hic est loci scopus manifestus, etsi rem non extra dubium poneret istud παρελθόντες etc. p. 44, 34. Hactenus omnia luce clariora, sed non negaverim quædam deesse post τελευτήσῃ ὁ κληρονόμος v. 38. Si falcem strenue immittas, omnia perpurges, δῆλον ὡς ὁμολογοῦσιν γενέσθαι· ὁ μὲν γὰρ Πύῤῥος —. Vide etiam an del. mox ἐπειδὰν τελ. ὁ κληρονόμος, et ὁ εἰσποίητος. Sed in hac oratione nitor non nimis quærendus.

[289] 44, 5. Lege, ὅσοι μὲν ἂν κατελ.

44, 7. ὅσοι δὲ δ. αὐτοῖς εἰσποιοῦνται — vel forsan αὐτοὺς, ut ὅσοι sit = ὅταν τινὲς, ut passim ὅστις. Matthiæ §. 481. obs. 2.

44, 10. Nil videt Reisk. p. 396. Sensus, ne, *quum a quovis facta esset* ἡ λῆξις, *liceret τῷ βουλομένῳ istum in jus vocare, et ab illo in se transferre hereditatem*. Angl. *to prevent a man of straw from claiming the estate, in order that his suborner may prove a better right*. Nempe, quum semel facta esset ἐπιδικασία, non licebat litem possessioni intendere, ἀμφισβητῆν, nisi τῷ παρακαταβάλλειν. Vide Dem. Macartat. §. 18. Omnino vide Nicostrat. Philoctem. p. 56, 24. ἀμφισζητῆν, Hagn. p. 83, 26. 84, 5. 17. 21. 23. 85, 7. 28. 31. 42. 45. 86, 2. 13. 26. 31. 87, 18.

44, 16. εἰς τὸν ἅρχ. Vide p. 45, 43.

44, 36. Lege, vel εἴ τις τῶν αὐτοῦ ἦ. vel εἴ τις ὢν γνήσιος τῶν αὐτοῦ ἦ.

45, 17. An, οὔτ' ἔστι, μὴ γενομένων γε —

ποτ' ἀν — Ita mss. Bekkerus et Maius δηλώσοι, quum melius esset δηλώσειε. (Vide Matthiæ Gr. §. 506. p. 741.)

42, 10. ed. nostr. Πολύαρχος, p. 35, 18.

43, 6. ed. nostr. [οὗτοι γὰρ — διεκώλυσαν.] Dele, vel saltem pone post Κλεώνυμος εἴ φρονῶν lin. 11.

44, 1. ed. nostr. Lege, ὅτε λήψεσθαί.

[266] 44, 4. ed. nostr. Malim, ὦ πάντος ὑμᾶς. Deinde lego, ὅσῳ γὰρ ἂν [μᾶλλον] ἀποφαίνωσι — vel ad hunc sensum. Vulgata nata e seqq. v. 9. An, { ἕως / ἐν ὅσῳ } γὰρ ἂν ἀπειρῶνται, mediis ortis e seqq.

De Meneclis hered.

[269] Defensio testis, qui διαμαρτύρεται filium (ποιητὸν scil.) Meneclis esse Actorem. Vide p. 45, 12. 48, 23. 54, 8. ed. nostr. Tempus p. 46, 18. 48, 12. 54, 12. ed. nostr.

P. 46, 28. ed. nostr. et sic infra in hac or. οὐδεὶς γὰρ μισῶν τινὰ ἱκετεύει αὐτῷ. Al. οὐδεὶς γὰρ μισῶν ἱκετεύει αὐτόν. An, οὐδεὶς γὰρ μισῶν τινὰ πάσχει αὐτῷ?

46, 31. Lege, ὅ τι γὰς ἂν ἐ. πεισθῇ, vel ὅτι γὰρ ἐ. πεισθείη.

46, ult. Ἡλείῳ. An Νηλεῖ (qu. Οἰλεῖ, Οἰνεῖ, Πυλεῖ) τῷ Σφηττίῳ. Nomen *Eleus* non per se damnandum. Noti sunt *Athenæus*, *Thessalus*, *Bœotus*, (Lacedæmonius?) Vide mss. ad Dem. Macart. p. 154.

47, 1. ἐπιδιδόσιν αὐτῷ μεταστχὸν —. Mutilus locus. Sensus, ni fallor, "Dedit sorori meæ minas ± 80, nempe dotem 20 minarum, et talentum ± in locum fructuum quos ceperat ex parte locationis bonorum orphani." Vide p. 50, 31. 51, 9. Nota genitivos cumulatos: Thucydidea p. 92. b.

47, 10. Lege, δοῦναι τὸν υἱὸν εἰσποιήσασθαι. (In Isæo Philoct. p. 58, 29. ὁ υἱὸς acute Bekker. pro οὗτος.) Vide p. 49, 21. et ult.

47, 14. Isocr. Ægin. 59.

47, 18. ἐπειδὴ προετίμησεν αὐτοὺς πάντων. Glossa, ut suspicor, ad superiora, ἐκ ταύτης τῆς οἰκίας etc.

47, 26. Lege, ἐγένετο. Vide p. 53, 9.

48, 6. εἴ νοῦν forsan del.

[271] 48, 9. Malim, ὡς οὐκ εἴ φρονῶν. Vide 48, 6. 49, 5. 20. 54, 2. Cleonym. 57, 22. Vulgatam, si tanti est, defendas, *non reprehenderunt, quippe quem sapere constaret.* Semper opinor Isæus εἴ φρονεῖν, nunquam φρ. sine εἰ. Et videtur fuisse formula legis.

48, pen. Malim, ὅπῃς εἰκός ἐστι.

49, 16. An, ταῦτα, τηλικαῦτ' ὄντα, ἐ.

49, 20. Lege, τίνα π. ἐχρῆν αὐτὸν τῶν σ.

49, 26. Dele μᾶλλον, var. lect. ad ἄλλον. Deinde, καταγηράναι — ἐμοῦ ἐπεσήσατ' ἄν. Vide Mœrim p. 115. Etiam p. 46, 26. lege, συγκαταγηρᾶσαι. Male Orell. p. 228. Ceterum ἀνθρώπους recte del. Bekk. (ἂν ζ natum ex ἄν.)

50, 19. οἷς ποιεῖται. Dele syll. e proxima τοῖς natam. Malim, καὶ [τοῖς ἔργοις] οἷς ποιεῖ.

50, 28. Malim, διεξάτω ὅπου χωρίον.

50, 31. 51, 9. ὀρφανόν. Niciæ scil. heredem, p. 47, 2. Lysiæ orat. περὶ τῶν τοῦ Νικίου ἀδελφιδοῦ.

51, 3. Lege, κατοικίμων. Vide ad Mœrin p. 221.

51, 20. Satis proclive, ὥς γε δὴ ᾤμεθα, sed hæc otiosa post ἵνα δὴ — ad quod explicandum ascripta fuisse puto. Possis et, ὥσπερ δεῖν ᾤμεθα, sed præstat delere ut glossam.

[272] 51, 22. Quidni, τῆς Ἀφρ. τῆς Κεφαλῆσιν?

53, 30. ἐν τῇ φυλῇ τῇ ἐκείνου [καὶ ἐν τῷ δήμῳ]· var. lect. ni fallor, nisi mero casu e superiore, ἐγυμνασιάρχουν ἐν τῷ δήμῳ. Hic p. 291.

53, pen. Lego, π. ἐξουσίαν παρασχὼν ἄν. παρέσχομαι certe barbarum, solœcum, ineptum. Saltem dedissent, παρασχοίην. Sed illud verum.

54, 8. Lege, ὡς ἄν τις ποιηθείη

54, 20. Acerbius, ἀλλ' ἀφαιρῆται τὰς τ.

De Pyrrhi hered.

[279] Rectius, Κατὰ Νικοδήμου ψευδομαρτυριῶν.

Arg. καὶ αὐτοῦ. [Imo θείου αὐτοῦ Bekker.] Male. An, δὲ αὐτῷ — Φίλιππ, ὁ Ἐτεό.

38, 7. [ἔχει] φάσκουσα. qu. an del. ἔχει.

38, 8. [ὃς τετ. π. ἢ κ' ἔτη] Notandum, passim in hac oratione verba, locutiones, sententias, quasi de industria repeti; sed hoc quidem in loco suspicor ista delenda.

38, 17. Miror Reiskium, solicitantem ista, ἀπαισχυντότατον τὴ μαρτυρίᾳ ὄντα ταύτῃ. Vide p. 42, 5. Matthiæ Gr. §. 403. (b) Isæus Dicæog. p. 51, 8. μαίνεσθαι αὐτὸν ἡγούμεθα τῇ λέξει. Hagn. p. 87, 11. παρασκευαῖς.

38, 26. ἐγγυητὴ γυνὴ dicitur p. 43, 40. 44. ἐγγ. sine γυνὴ p. 40, 23. 42, 26. ἐπίκλ. γυνὴ nullibi. qu. utrum delendum γυναικός, an leg. ἐγγυητῆς γυναικὸς ἦ — θείᾳ εἴη.

38, 30. Lege, Ὡς μὲν οὖν ἴδ.

38, 33. Putide bis περὶ αὐτοῦ τούτου, præsertim post p. 38, 25. περὶ γὰρ αὐτοῦ τούτου. Mox p. 39, 15. Satis, παρ' ὑμῶν τοῖς περὶ τούτου (nisi mavis περὶ αὐτοῦ) τὸν δίκην — εἰ περῶσιν μὲν περὶ τούτου πεδήσει, p. 39, 2. Nisi mavis περῶσιν μὲν τούτου

c. at Menecl. p. 49, 19. ed. nostr. παρ' Reisk. ut p. 46, 4. Dicæog. p. 50, 35.

[281] 38, 34. [ὁ μεμαρτυρηκὼς] Dele, nisi legis ὡς μεμαρτύρηκε. (Possis ὃ vel ᾧ, ut p. 38, 37.) ὃς φησι p. 39, 40. Per se bonum ὁ μεμαρτυρηκὼς, ut p. 42, 15.

39, 13. Dele, vel αὐτὴν, vel τὴν γυναῖκα.

39, 19. γυναικὶ ambiguum, *uxori* an *mulieri*. Melius esset θυγατρί. Sed præstat delere vocem. Sensus certe, *illegitimate, base-born.*

39, 27. Quid οὐδ', *ne—quidem?* Malim, τῶν γε μεμαρτυρηκότων οὐδενὶ, ut p. 39, 12. Ceterum errat Reisk. Testimonia recitantur familiarium et vicinorum.

39, 36. Lege, αὐτῶν.

39, 38. τῶν τούτοις μεμαρτυρημένων. τούτοις, verte *ab his*. sed quinam *his*? Dele vocem.

41, 8. ὁ δεῖνα — Clitareta

γυνὴ

Endius ὁ δεῖνα

40, 8. Lege, ἐξῇ et πιστεύητε.

40, 15. σταδίους εἰθὺς 300. Annon, ἐγγύς?

[283] 40, 18. [τὸν] Ἐρχιᾶ — Αἰθαλίδην, οἷς οὐδ' ἂν περὶ ὁτουοῦν πιστεύσειν ἀλλ' οὐδεὶς. μετὰ — Vel forsan ut locus sit non luxatus, sed mutilus: φασὶν οὗτοι. [ἀλλ' οὐκ ἂν διαμφίξαντο] τοιαῦτα μετὰ τούτων, οἷς —— Ceterum de pleonasmo, ἀλλ' οὐδεὶς, vide Append. ad Porsoni Aristoph. p. 122. et ibi marg.

40, 28. Lege, οὗτοι.

40, 35. Malim, λέγειν ἢ πράττειν. Vulg. nasci potuit e vicinis.

40, 38. ἴδιον. Vide p. 41, 38.

41, 3. ἐν. Vide p. 41, 7. 20. 45, 7.

41, 7. Malim, ἐπιγράψατο, ut p. 41, 13. Contra Reisk.

41, 15. κατασταθείσης [εἶναι] Sed vide p. 41, 4. 45, 22. et Reisk.

ὁ δεῖνα

Pyrrhus — ἡ δεῖνα — Nicodemus

Phila — Xenocles.

41, 21. Primum lege ὁ ἀνὴρ καὶ ὁ θεῖος. Vulgatam πατρὸς e superiore versu defluxit. Deinde quædam excidisse videntur: καὶ ἡ μήτηρ [φίλων ὑπομιμνήσκουσιν. πότερον ὡς ὁ πατὴρ] οὐκ ἂν ἤδει ——.

[285] 41, 24. ἅπαντα τοῦ νόμου optime se habet. *quantum ad legem attinet. as far as the law is any security.* Vide ipsum Reisk. ind. Demosth. Sed impedita est periodus, forsan luxata.

41, ult. δεδιωσμένων [ταῖς παλλακαῖς]

42, 2. τυμπὸς Dem. de F. leg. §. 222.

42, 23. λαθεῖν ἂν ἡμᾶς ineptum, et e proxime sequenti huc tractum. Sensus λαθεῖν ἂν ταῦθ' αὐτὸν — Vide p. 42, 38. 45, 3.

42, 37. τῷ Ζευλομένῃ. Vide ad Arist. Plut. 929. Append. p. 110.

42, 41. ἐξὸν ὡς πρόσθεν. Aliquid desideres, ut efficiatur antithesis: εἰ αὐτὸς μὲν (ὥσπερνῦν; ὄν) τγιτ. Sed minore molimine, ἐξὸν, μὴ πρσ. ὂσ forsan natum e var. lect. ἐξὸνσ. ὲξὸν.

43, 13. Ante οὖσαν, ὡς inserit Reisk. Ad, ὡς ἐν οὖσαν.

43, 19. Malim, πῶς οὖν ἄν τις — ἐξελέγχοι. Vel ἐξελέγχῃ sine ἄν. sed melius esset ἐξελέγξῃ.

[287] 43, 30. ὡς δ' οὐχ ὁμολογῶν πῶς —— (*and, as if to deny, &c. he offered to prosecute the witness.*) NB. [illegible] non —ἔστι. Deinde v. [illegible] si quid intelligo, delent [illegible] ker. Primum dixisset [illegible] Deinde, quid hoc [illegible] jam præcidimus [illegible]

sed prioris domini Pyrrhi, hereditatem adeunt." ὑπαναβάντες non est, *viro Endio quiescentes*, ut vult Reisk. hic et in orat. principio, sed, *quum peterent hereditatem, petentes tanquam Pyrrhi, quasi nunquam possedisset Endius.* Hic est loci scopus manifestus, etsi rem non extra dubium poneret istud παρελθόντες etc. p. 44, 34. Hactenus omnia luce clariora, sed non negaverim quædam deesse post τελευτήσῃ ὁ κληρονόμος v. 38. Si falcem *strenue* immittas, omnia perpurges, δῆλον ὡς ἡμφισβητήσειν γενέσθαι· ὁ μὲν γὰρ Πύῤῥος —. Vide etiam an del. mox ἐπειδὴ τελ. ὁ κληρονόμος, et ὁ εἰσποίητος. Sed in hac oratione niter non nimis quærendus.

[289] 44, 5. Lege, ἔστι μὲν ἐν κατὰ.

44, 7. ἔστι δὲ δ. αὐτοῖς ὑπαιτίαται — vel *forsan* αὐτοὺς, ut ἔστι sit = ὅτας τοὺς, ut passim ἔστις. Matthiæ §. 481. obs. 2.

44, 10. Nil videt Reisk. p. 396. Bensus, ne, *quum a quovis facta esset* ἡ ἔξις, *liceret τῷ βουλομένῳ istum in jus vocare, et ab illo in se transferre hereditatem.* Anzi *to prevent a man of straw from claiming the estate, in order that his adversary may prove a better right.* Nempe, quum [illegible] facta esset ἐπιδικασία, non licebat [illegible] possessioni intendere, ἀμφισβητεῖν, [illegible] τῷ παραναταβάλλεσθαι. Vide Dem. Mi[illegible]tat. §. 18. Omnino vide [illegible] Philoctem. p. 56, 24. ἀναβ[illegible] p. 83, 26. 84, 5. 17. 21. 23 [illegible] 31. 42. 45. 86, 2. 13. [illegible]

44, 16. ὡς τὸν βίον. [illegible]

44, 36. Lege, vel [illegible] ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ γονέως τοῦ αὐτοῦ [illegible]

45, 17. Ad. ὅτι ἐστι [illegible]

[illegible] ἀμφιβόλων ἀφορμῶν [illegible] ἐπὶ [illegible] ἐπιλαβόμενος, ἀλλὰ τοῦτον, ὃν [illegible] τρόπον.

[illegible] ἐν τούτοις] "Atqui dicetis, si [illegible] Pauhus, aliquem alium ex [illegible] a me abductum et simul [illegible] [illegible] non si totam hereditatem [illegible] filium ei simul dedisset [illegible] ἀφ. ἀλλ', νὴ Δία, ἐκεῖ [illegible] [illegible] Quomodo autem [illegible] "Sed iterum in controversiam adhuc adhuc Eudii, quod Pyrrhus, [illegible] ex adoptatorem, adhibitisset [illegible] Nec dissimile."

[illegible] 46. 28. [περὶ] οὐσίας τῆς οἰκείας [illegible].

46. 29. 31. 5. 7. Harpocrat. γαμηλίαν.

46. 30. ἐπιγαμίαν [ἢ] ἐμοῦ.

46. 4. Recte R. delet ἐν τῇ τ. Vide hanc p. 25 λ.

De Nicostrati hered.

[illegible] ἐν οὐ μαρτ. ἀπ. [illegible] Locus emendatus ἐν τῷ συμβόλαιον ἀπὸ Νικ. Vel illum, vel locum, τοῦτον δὲ συμβόλαιον, ubi hic is the case.

[illegible] sequitur οὐδὲ μὴν ἐκεῖ [illegible] opponitur.

[illegible] ἀλλ' ἐκ τούτου. Malim [illegible] ἐκ τούτων.

47. 22. Necessario textus si verae turbatae [illegible]. Quidni ἐκτρεφόμενος, vel saltem [illegible]?

[illegible] 47. 25. τελλάτης ἔχειν [ἐπάρχειν].

[illegible] 47. 27. κ' τε καὶ ἐχούσης [δεῖ].

[illegible] 47. 28. [illegible] Quomodo cum p. 48, 28. omnibus' cum sempe, Atheuas advecta [illegible] is pu [illegible] sepulcro intalentum.

[illegible] 49. 22. Lege, ὁ ἄλλος ἅμα τελέσας [illegible].

De Dionysiaca [illegible] anni.

[illegible] Κατὰ Διονυσιακὸν ἔτος [illegible] p. 51, 28. 80 minarum [illegible], p. 51, 5. 13. Cittabus, p. 51, 28. 54. 28. XII anni, p. 52, 5. 13. Cittabus, p. 55, 5. [illegible] p. 54, 28. belli tempore, p. 56, 42. [illegible] p. 57, 28. Olynthii, p. 55, 35.

Dionysiacum [illegible] p. 52, 28.

[illegible] p. 52, 28.

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	Κατὰ τοῦτο Theopompo p. 50, 39.
[illegible] p. 50,	Polyaeno p. 50, 37.	[illegible]	[illegible]	51, 25.
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	Cephisodotus, p. 50. 18. 40. 51, 21.
[illegible]	Orum.	[illegible]	[illegible]	inter sive anno p. 51, 30.
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

50, 25. An transp. ὅσα ἴλαβε (vel παρέλαβε) — ἃ κατέλιπε? Certe omnia referenda ad Dicæogenem Menexeni filium. Sed quid sibi vult δοῦναι mox? Nemini obvenire defuncti bona κατὰ δίκην, dicit p. 32, 16.

50, 33. Quidni, Δικ. καὶ Δικαι.

50, 42. Malim, ὁ Δικ. τουτωὶ, τωιδὶ, vel τοῦ δὲ ἑτέρ, πατήρ. vide p. 51, 39.

51, 21. τούτων γε ἅμα, vel delet particulam, Reisk. Forsan var. lectt. τούτων ἅμα τι ἐστ. et τούτων ἅμα καὶ ἐπ.

51, 28. Lege sine artic. περιάμενος καὶ κατασκάψας, κῆπον ἐ. *turned the site into a garden.* Bene illustrat Jonesius. Confer Herodot. IV. 86. fin. οὔτ' ἐστίη οἰδεμίη νομιζομένη εἶναι Γελώνου.

51, 31. Malim, συνεξέπεμψεν, *militem* scil.

[301] 51, 34. Lege, ἀλλὰ περὶ μὲν τ. Passim particulæ in mss. trajectæ, ut Nicostr. p. 47, 4. Ciron. p. 68, 38. Hic pp. 329. 371.

52, 6. Malim, δ' οἰκεῖ' ἡγούμενοι πρ.

52, 9. Quidni, δύο γὰρ διαθῆναι ἀπεφάνατο?

52, 9. πάλαι πολλῷ. Non temere solicitanda. Possis tamen, πάνυ πάλαι, ut Philoctet. p. 57, 37.

52, 23. ἐξαισθισῶν τῶν ψήφων. Suspicor dedisse, ἐξαισθισῶν. *tumbled out.* λίθους, Arist. Ach. 340.

52, 37. Suspicabar lacunam, οὐκ οἶδ' ἔ, τι [δεῖ λέγειν· εἰ δὲ οὕτω φανερὸν πρᾶγμα ἀρῶτας, τί οὐκ] ἂν ἐποίουν; sed nunc acquiesco in vulgata. *quid peteret præsidii? quo se verteret?* (quominus ἄτιμος fieret.)

53, 5. καὶ ποιήσειν Reisk. ut p. 52, 41. Vide Meinek. ad Menandr. pp. 249. 577. Priore loco recte οὐ καὶ ποιήσειν Porsonus apud Kidd. p. 251.

53, 8. Vix mihi dubium, quin delenda καὶ φάσκοντες μὴ βεβαιώσειν. Non caverant de re quæ esset omnino inexspectata: vide sequ.

53, 13. Dele, ταῦτα τὰ μέρη. Per se bona, ut p. 52, 28, unde forsan petita, vel ex orationis initio.

[303] 53, 26. *suam* ἀδελφὴν *in matrimonium Protarchidi dedit.* Vulgatam recte damnat Reisk. Vix mihi dubium quin leg. ἀνεψιάν. Nempe jus suum exercens, quasi filius Dicæogenis (τοῦ Μενεξ.) ideoque tutor, κύριος, mulierculam, p. 51, 22. plane ut Eudius adoptivus, Pyrrh. p. 42, 26. seqq. — An intelligit Cephisophontis [illegible]18. At huic obveniebat tan- [illegible]ejus quod actoris matri. [illegible]nus, legendum esse vel [illegible]m sensum, τὴν ἀδελφὴν [illegible]c. τοῦ τὸν κλῆρον κατα- [illegible]emoclis viduam, p. 51, [illegible]ιμένον significat, *the* [illegible]oclis uxor? Vide - - -.

53, 38. λειτουργῶν. Vide p. 54, 30—55, 5.

53, 40. ἐξαίρετον vel ἐξαιρεθῆναι Reisk. Illud malim.

54, 8. 18. Priore loco οἷς αὐτοὶ, posteriore οἷς ἂν οὗτοι, Ald. et ut videtur B. Illud recte.

54, 20. q. ἂν κατεψεφίσατο?

54, 26. Lege, παραλ. — παρ' ὑμῶν (i.e. ψεφισαμένων, παρ' ὑμῶν accipero, i. e. τῇ ὑμ. ψήφῳ, vide p. 54, 35.) ut Hagn. p. 87, 6. 28.

54, 29. [εἰς] Διονύσια χορηγῶν. Vid. Arist. Ach. 1154. sed Apollodor. p. 67, 11.

[305] 55, 17. An, Δικ. μὲν ὁ τοῦ ἐ.

55, 18. Ὀλυσίας ab Ὀλυσθος, ut Τριποσίους a Τριπόσθης, Arist. Lys. 1034. τῆς Ὀ. (Q. Ἀλλυσίας) ἐν Σ., ut τῆς Ἀττικῆς ἐν Ἐλευσῖνι, etc. Append. ad Porsoni Arist. p. 144. Et sic recte intell. Palmerius. Nempe in pugna apud Thucyd. II. 79. Ante Xm. 429. Sed de geographia videamus. *Bottiæorum erat Spurtolus,* Thucyd. l. c. Sed quum habita sit oratio tempore belli a Laconibus contra Olynthios suscepti, quum jam vicina loca assumpsissent in ditionem Olynthii (Xenoph. Hellen. V. 2. 11. etc.), recte Isæus. [Etiamsi hoc aliter se haberet, facile potuit confundere geographiam orator: vide Boissonade Cl. J. N°. 34. p. 380.] Pugnam ad Eleusinem nullam novi, nisi quæ commissa est cum XXX tyrannis, post Thrasybuli et exsulum reditum ex Pirræo (Xenoph. Hellen. II. 4. 43. Ne tum quidem pugnatum esse videtur: vide Lys. p. 767. Reisk.) Cnidus, A. C. 394. Intelligit Jonesius pugnam ad Symen, Thuc. VIII. 42. Potuisset sane dici ista pugna ἐν Κνίδῳ, sed ne cum celeberrima illa A.C. 394. confunderetur, dixisset potius orator περὶ Κνίδου, ut περὶ Χίου Philoct. p. 59, 4. Deinde, si istam pugnam, belli Peloponnes. anno 20. vel 21. intelligis, quomodo οὐσῶν διῶν, p. 51, 3.? nam intercedunt oligarchiæ ambæ;, quibus durantibus centicuerant

judicia. Quid si legamus, ἐΝΑΛΙΕΤΟΝ (Thucyd. I. 105. Inscriptio Bibl. Reg. Paris. Vide Fastos mss. ad Olymp. 89, 2.) Incidet tum proavi mors inter res Persicas et bellum Peloponnesiacum; quod fere exspectes. — Ineptissime Ὀνήσιος Jonesius, p. 55, 35. (Corrigendam vel δίκα p. 51, 3. vel δώδεκα p. 54, 27. neque fingendum in possessione mansisse Dicæogenem per decem *alios* annos post ea quæ narrantur p. 51, 3. etc.) Hæc referri non possunt ad bellum id quod subsecutum est, A. C. 378. vel 377. Nam tum Laconibus opem tulere Olynthii (Xenoph. Hellen. V. 2. 24.) Sed fateor me non intelligere ista p. 51, 3—15. de συμφοραῖς etc. quæ verbis pæne solennibus concepta

sed, quum omne argumentum suppeditet, γνησίαν esse filiam, malim tantum, ὅτ' ἔστιν, ἐγγυᾶν.

45, 20. An sensus? "Atqui dicebat, si supervixisset Pyrrhus, aliquem alium ex affinibus ea lege adoptasset ut simul is duceret filiam; nam si totam hereditatem Eudio destinasset, filiam ei simul dedisset." Sed vide an leg. ἀλλὰ, τὴ Δία, ὅντιν- οὖν { ἐποιήσατο / ἐποιεῖτο / ποιήσαιτο } qu. Quomodo sensus erit, "Sed fortasse in controversiam adducent adoptionem Eudii, quod Pyrrhus, quemcunque esset adoptaturus, adidisset conditionem filiæ ducendæ."

[291] 45, 28. [περὶ] πάσης τῆς οὐσίας ἐπιδικασ.

45, 33. 46, 5. 7. Harpocrat. γαμηλίαν.

45, 35. ἀναγκάζονται [δὲ] ὑμῖν.

46, 8. Recte R. delet ἔν τε τῷ δ. Vide hic p. 275.

De Nicostrati hered.

[293] 46, 26. Mss. ὡς οὔτ' μαρτ. An, ἴσως οὔτε?

46, 36. Lacunam arguit οἷδε μὲν οὐδὲ πρσ. cui requiritur apodosis.

46, 40. Malim, οὐδὲν — ἀλλ' ἢ τί δεῖ.

47, 26. Mss. πρὸ δὲ τούτων. Malim, πρὸς δὲ τούτοις.

47, 35. εἰ μὴ πάνυ μεγάλα τὰ διαφέροντα εἴη. Si vertis διαφέροντα cum Reiskio, *unless the pretensions of one or the other party should be out of all reason.* Possis, *unless one side shews a case decidedly better than the other.* vide p. 48, 35. Sed pro μὴ malim καὶ — *whatever the interest at stake.*

47, 40. τοῦ δὲ συμβαίνοντος. Intell. Reisk. quasi esset ἐν τῶν συμβαινόντων εἰωθότων. Nil affirmo, sed tento, τούτου δὲ συμβαίνοντος. *when this is the case.*

47, 42. Nesciunt testes εἰ ἐστε τοῦτο ἀποφαίνοντο. Quidni ἀποφαίνονται, vel saltem ἀποφανοῦνται?

[295] 48, 33. τἀλλότρια ἔχειν [ὑπάρχει].

48, 37. οἵ τε νόμοι ἐγοῦνται [δεῖν].

49, 13. ἴδαλαν. Quomodo cum p. 48, 28. concilies? ossa nempe, Athenas advecta ab iis qui combusserunt, sepulcro intulerunt.

49, 32. Lege, ἢ ἄλλοις ὅμοιοι πολῖται ἦσαν.

De Dicæogenis hered.

[297] Rectius, κατὰ Ἀστυχάρους ἐγγύας. Tempus, διῶν οὐσῶν, p. 51, 3. δυστυχ. πόλεως, στάσεως, p. 51, 5. 13. Corinthus, p. 51, 32. (μισθωτοῖς, p. 55, 3.) Lecheum, p. 54, 38. Caidus, p. 50, 42. 55, 20. πολίων ὄντων τούτων, p. 51, 28. 80 minarum reditus, p. 51, 29. 54, 28. XII anni, p. 51, 3. X anni, p. 54, 28. belli tempore, p. 54, 28. 55, 32. Olynthii, p. 55, 35. Νικιῶται, p. 55, 35.

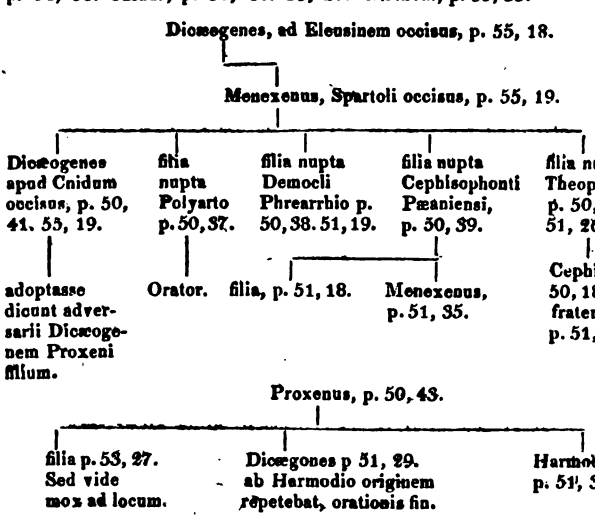

[290] 50, 11. Melius videtur ms. lectio, διαφέρεσθε.

50, 14. ἐγγυητάς. Leocliarem et Mnesiptolemum, p. 52, 50. 54, 17.

50, 25. An transp. ἴσα ἴλαβε (vel παρέλαβε) — ἃ κατέλιπε? Certe omnia referenda ad Dicæogenem Menexeni filium. Sed quid sibi velit δεῖσαι mox? Nemini obvenire defuncti bona nunc δέον, dicit p. 52, 16.

50, 33. Quidni, Ἀσσ. καὶ Δικαι.

50, 42. Malim, ὁ Δικ. τουτωὶ, τουδί, vel τοῦ ὧν ὄντος, ψευδῆ, vide p. 51, 39.

51, 21. τούτων γε ἕμα, vel delet particulam, Reisk. Forsan var. lectt. τούτων ἕμα τι ἐστ. et τούτων ἅμα καὶ ἐστ.

51, 28. Lege sine artic. περιάμμος καὶ κατασκάψας, κῆπον ἐ. turned the site into a garden. Bene illustrat Jonesius. Confer Herodot. IV. 86. ἔν. οὐτ' ἐστὶν οὐδαμὰ νομιζομένη εἶναι Γελώιος.

51, 31. Malim, συναξάσμενον, militem scil.

[301] 51, 34. Lege, ἀλλὰ περὶ μὲν τ. Passim particulæ in mss. trajectæ, ut Nicostr. p. 47, 4. Giron. p. 68, 38. Hic pp. 329. 371.

52, 6. Malim, ἅ οἰκεῖ' ἡγούμενοι πρ.

52, 9. Quidni, δύο γὰς διαδῦναι ἀπεφάνατο?

52, 9. πάλαι πολλῷ. Non temere solicitanda. Possis tamen, πάνυ πάλαι, ut Philoctem. p. 57, 37.

52, 23. ἐξαιρεθισῶν τῶν ψόφων. Suspicor dedisse, ἐξαιθισῶν. tumbled out. λίθους, Arist. Ach. 340.

52, 37. Suspicabar lacunam, οἷα οὔθ' ὅ, τι [δεῖ λέγειν εἰ δὲ οὕτω φανεὶν πρᾶγμα ἐρεῖται, τί οἷα] ἂν ἐνώιουν; sed nunc acquiesco in vulgata. quid peteret præsidii? quo se verteret? (quominus ἄτιμος fieret.)

53, 5. καὶ πολίτην Reisk. ut p. 52, 41. Vide Meinek. ad Menandr. pp. 249. 577. Priore loco recte οὐ καὶ πολίτην Porsonus apud Kidd. p. 251.

53, 8. Vix mihi dubium, quin delenda καὶ φάσκοντος μὴ βεβαιώσαι. Non caverant de re quæ esset omnino inexspectata: vide seqq.

53, 13. Dele, ταῦτα τὰ μέρη. Per se bona, ut p. 52, 28. unde forsan petita, vel ex orationis initio.

[303] 53, 26. suam ἀδελφὴν in matrimonium Proterchidi dedit. Vulgatam recte damnat Reisk. Vix mihi dubium quin leg. ἐνεφύη. Nempe jus suum exercens, quasi filius Dicæogenis (τοῦ Μενεξ.) ideoque tutor, κύριος, mulieresalarum, p. 51, 22. plane ut Eudius adoptivus, Pyrrh. p. 42, 26. seqq. — An intelligit Cephisophontis filiam, p. 51, 18. At huic obveniebat tantum dimidium ejus quod actoris matri. Quare hoc teneamus, legendum esse vel sic, vel ad eundem sensum, τὴν ἀδελφὴν τὴν αὐτοῦ ἐκείνου (i. e. τοῦ τὸν κλῆρον καταλιπόντος), nempe Democlis viduam, p. 51, 19. Sed quid si γενομένην significat, *the late wife of*—? Democlis uxor? Vide - - -.

53, 38. λειτουργιῶν. Vide p. 54, 30 — 55, 5.

53, 40. ἐξαίρετον vel ἐξαιρεθέσαν Reisk. Illud malim.

54, 8. 18. Priore loco οἷς αὐτοῖ, posteriore οἷς ἂν οὗτοι, Ald. et ut videtur B. Illud recte.

54, 20. q. ἂν κατεψηφίσατο?

54, 26. Lege, παρελ. — παρ' ὑμῶν (i. e. ψηφισαμένων, παρ' ὑμῶν accipere, i. e. τῇ ὑμ. ψήφῳ, vide p. 54, 35.) ut Hagn. p. 87, 6. 28.

54, 29. [εἰς] Διονύσια χορηγῶν. Vid. Arist. Ach. 1154. sed Apollodor. p. 67, 11.

[305] 55, 17. An, Δικ. μὲν ὁ τοῦ ἐ.

55, 18. Ὀλυσίας ab Ὀλυσθεύς, ut Τρικορύσιος a Τρικόρυνθος, Arist. Lys. 1034. τῆς Ὀ. (Q. Ἀλλυσίας) ἐν Σ., ut τῆς Ἀττικῆς ἐν Ἐλευσῖνι, etc. Append. ad Porsoni Arist. p. 144. Et sic recte intell. Palmerius. Nempe in pugna apud Thucyd. II. 79. Ante Xm. 429. Sed de geographia videamus. *Bottiæorum erat Spartolus*, Thucyd. l. c. Sed quum habita sit oratio tempore belli a Laconibus contra Olynthios suscepti, quum jam vicina loca assumpsissent in ditionem Olynthii (Xenoph. Hellen. V. 2. 11. etc.), recte Isæus. [Etiamsi hoc aliter se haberet, facile potuit confundere geographiam orator: vide Boissonade Cl. J. N°. 34. p. 380.] Pugnam ad Eleusinem nullam novi, nisi quæ commissa est cum XXX tyrannis, post Thrasybuli et exsulum reditum ex Pirræo (Xenoph. Hellen. II. 4. 43. Notum quidem pugnatum esse videtur: vide Lys. p. 767. Reisk.) Cnidus, A. C. 394. Intelligit Jonesius pugnam ad Symen, Thuc. VIII. 42. Potuisset sane dici ista pugna ἐν Κνίδῳ, sed ne cum celeberrima illa A.C. 394. confunderetur, dixisset potius orator περὶ Κνίδον, ut περὶ Χίον Philoct. p. 59, 4. Deinde, si istam pugnam, belli Peloponnes. anno 20. vel 21. intelligis, quomodo οἰσῶν διῶν, p. 51, 3.? nam interceadunt oligarchiæ ambæ;, quibus durantibus eonticuerunt judicia. Quid si legamus, ἐΝΑΛΙΕΤΟΝ (Thucyd. I. 105. Inscriptio Bibl. Reg. Paris. Vide Fastos mss. ad Olymp. 80, 2.) Incidet tum prosavi mors inter res Persicas et bellum Peloponnesiacum; quod fere exspectes. — Ineptissime Ὀνήσιος Jonesius, p. 55, 35. (Corrigendum vel δίκα p. 51, 3. vel δόδωκα p. 54, 27. neque fingendum in possessione manasse Dicæogenem per decem *alios* annos post ea quæ narrantur p. 51, 3. etc.) Hæc referri non possunt ad bellum id quod subsecutum est, A. C. 378. vel 377. Nam tum Laconibus opem tulere Olynthii (Xenoph. Hellen. V. 2. 24.) Sed fateor me non intelligere ista p. 51, 3—15. de συμφοραῖς etc. quæ verbis pæne solennibus concepta

sed, quum omne argumentum suppeditet, γνησίαν esse filiam, malim tantum, ὅτ' ἔστιν, ἴγγυτ.

45, 20. An sensus? "Atqui dicebat, si supervixisset Pyrrhus, aliquem alium ex affinibus ea lege adoptasset ut simul is duceret filiam; nam si totam hereditatem Endio destinasset, filiam ei simul dedisset." Sed vide an leg. ἀλλὰ, τὴ Δία, ὁντινοῦν { ἐποιήσατο / ἐποιεῖτο / ποιήσαιτο } qu. Quomodo sensus erit, "Sed fortasse in controversiam adducent adoptionem Endii, quod Pyrrhus, quemcunque esset adoptaturus, adhibisset conditionem filiæ ducendæ?"

[291] 45, 28. [περὶ] πάσης τῆς οὐσίας ἐπιδικασ.

45, 33. 46, 5. 7. Harpocrat. γαμηλίαν.

45, 35. ἀναγκάζονται [δὲ] ὁμῶν.

46, 8. Recte R. delet ἐν τε τῷ δ. Vide hic p. 275.

De Nicostrati hered.

[293] 46, 26. Mss. ὡς οὐτ' μαχτ. An, ἴσως οὔτε?

46, 36. Lacunam arguit οἵδε μὲν οὐδὲ πρσ. cui requiritur apodosis.

46, 40. Malim, οὐδὲν — ἀλλ' ἢ τί δεῖ.

47, 25. Mss. πρὸ δὲ τούτων. Malim, πρὸς δὲ τούτοις.

47, 35. εἰ μὴ πάνυ μεγάλα τὰ διαφέροντα εἴη. Si vertis διαφέροντα cum Reiskio, *unless the pretensions of one or the other party should be out of all reason.* Possis, *unless one side shews a case decidedly better than the other.* vide p. 48, 35. Sed pro μὴ malim καὶ — *whatever the interest at stake.*

47, 40. τοῦ δὲ συμβαίνοντος. Intell. Reisk. quasi esset ἐν τῶν συμβαίνειν εἰωθότων. Nil affirmo, sed tento, τούτου δὲ συμβαίνοντος. *when this is the case.*

47, 42. Nescimus testes si verse tabulæ ἀποφαίνοιντο. Quidni ἀποφαίνονται, vel sultem ἀποφανοῦνται?

[295] 48, 33. τἀλλότρια ἴχειν [ὑπάρχει].

48, 37. οἵ τε νόμοι ἐγοῦνται [δεῖν].

49, 13. ἴδιαν. Quomodo cum p. 48, 28. concilies? ossa nempe, Athenas advecta ab iis qui combusserunt, sepulcro intulerunt.

49, 32. Lege, ἢ ἄλλοις ὅμοια πολῖται ἦσαν.

De Dicæogenis hered.

[297] Rectius, Κατὰ Διαγόρου ἐγγύης. Tempus, διῶν οὐσῶν, p. 51, 3. δυστυχ. πόλεως, στάσεως, p. 51, 5. 13. Corinthus, p. 51, 32. (μισθωτοῖς, p. 55, 3.) Lecheum, p. 54, 38. Caidus, p. 50, 42. 55, 20. παίδων ὄντων τούτων, p. 51, 28. 80 minarum reditus, p. 51, 29. 54, 28. XII anni, p. 51, 3. X anni, p. 54, 28. belli tempore, p. 54, 28. 55, 32. Olynthii, p. 55, 35. Νικιάται, p. 55, 35.

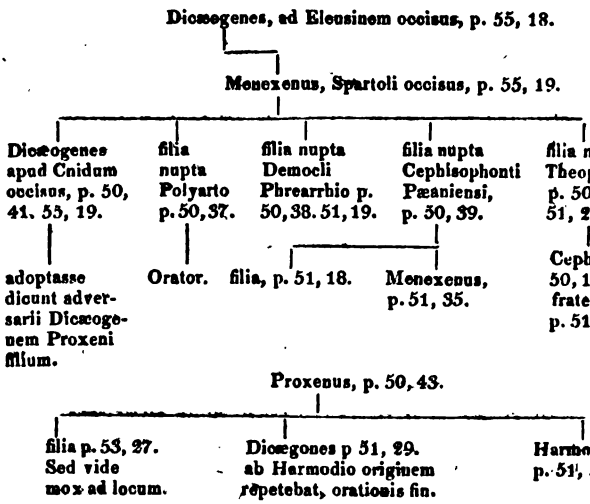

[290] 50, 11. Melius videtur ms. lectio, διαφερόμεθα.

50, 14. ἐγγυητάς. Leocliarem et Mnesiptolemum, p. 52, 50. 54, 17.

50, 25. An transp. ἔσω ἴλαβε (vel παρέλαβε) — ἢ παρέλιπε? Certe omnia referenda ad Dicæogenem Menexeni filium. Sed quid sibi vult δεῖσθαι mox? Nemini obvenire defuncti bona ἀεὶ δέον, dicit p. 56, 16.

50, 33. Quidni, Δεσπ. καὶ Δίκαι.

50, 42. Malim, ὁ Δικ. τοιοῦτ', τοιοῦδ, vel τοῦ ὧν ὄντος, ψευδῆ, vide p. 51, 39.

51, 21. τούτων γε ἕμα, vel delet particulam, Reisk. Forsan var. lectt. τούτων ἕμα τι ἐστ. et τούτων ἅμα καὶ ἐστ.

51, 28. Lege sine artic. περάμους καὶ κατασκάφας, κάπους i. turned the site into a garden. Bene illustrat Jonesius. Confer Herodot. IV. 86. ἔστι οὐδὲν ἐμπόριον νομιζόμενον εἶναι Γλαύκου.

51, 31. Malim, στασιάσαμένων, militem scil.

[301] 51, 34. Lege, ἀλλὰ περὶ μὲν τ. Passim particulæ in mss. trajectæ, ut Nicostr. p. 47, 4. Ciron. p. 68, 38. Hic pp. 329. 371.

52, 6. Malim, δ' οἰκεῖθ' ἡγούμενοι πρ.

52, 9. Quidni, δέον γὰρ διαδῦναι ἀπορέμενον?

52, 9. πάλαι πολλῷ. Non temere solicitanda. Possis tamen, πάνυ πάλαι, ut Philoctem. p. 57, 37.

52, 23. ἐξειρεθισῶν τῶν ψόφων. Suspicor dedisse, ἐξεραθισῶν. tumbled out. λίθους, Arist. Ach. 340.

52, 37. Suspicabar lacunam, οὐκ οἶδ' ἔ, τι [δεῖ λέγειν εἰ δὲ οὕτω φανερὸν πρᾶγμα ἐρωτᾶτε, τί οὐκ] ἂν ἐκώλυσεν; sed nunc acquiesco in vulgata. quid peteret præsidii? quo se verteret? (quominus ἄτιμος fieret.)

53, 5. καὶ ποιῆσαι Reisk. ut p. 52, 41. Vide Meinek. ad Menandr. pp. 249. 577. Priore loco recte οὐ καὶ ποιῆσαι Porsonus apud Kidd. p. 251.

53, 8. Vix mihi dubium, quin delenda καὶ φάσκοντες μὴ βεβαιώσειν. Non caverant de re quæ esset omnino inexspectata: vide seqq.

53, 13. Dele, ταῦτα τὰ μέρη. Per se bona, ut p. 52, 28. unde forsan petita, vel ex erationis initio.

[303] 53, 26. suam ἀδελφὴν in matrimonium Protarchidi dedit. Vulgatam recte damnat Reisk. Vix mihi dubium quin leg. ἀνδρί. Nempe jus suum exercens, quasi filius Dicæogenis (τοῦ Μενεξ.) ideoque tutor, κύριος, mulieresalarum, p. 51, 22. plane ut Eodius adoptivus, Pyrrh. p. 42, 26. seqq. — An intelligit Cephisophontis filiam, p. 51, 18. At huic obveniebat tantum dimidium ejus quod actoris matri. Quare hoc teneamus, legendum esse vel sic, vel ad eundem sensum, τὴν ἀδελφὴν τὴν αὐτοῦ ἐκείνου (i. e. τοῦ τὸν πλεῖστ' καταλιπόντος), nempe Democlis viduam, p. 51, 19. Sed quid si γενομένην significat, the late wife of — ? Democlis uxor? Vide - - -.

53, 38. λειτουργιῶν. Vide p. 54, 30 — 55, 5.

53, 40. ἐξαίφνης vel ἐξαιρεθέσαν Reisk. Illud malim.

54, 8. 18. Priore loco οἷς αὐτοῦ, posteriore οἷς ἂν οὗτοι, Ald. et ut videtur B. Illud recte.

54, 20. q. ἂν κατεψηφίσατο?

54, 26. Lege, παρελ. — παρ' ὑμῶν (i. e. ψηφισαμένων, παρ' ὑμῶν accipere, i. e. τῇ ὑμ. ψήφῳ, vide p. 54, 35.) et Hagn. p. 87, 6. 28.

54, 29. [εἰς] Διονύσια χορηγῶν. Vid. Arist. Ach. 1154. sed Apollodor. p. 67, 11.

[305] 55, 17. An, Δικ. μὲν ὁ τοῦ ἑ.

55, 18. Ὀλυνίας ab Ὀλυνθος, ut Τριπόρσιος a Τριπόρυθος, Arist. Lys. 1034. τῆς Ὀ. (Q. Ἀλλυνίας) ἐν Σ., ut τῆς Ἀττικῆς ἐν Ἐλευσῖνι, etc. Append. ad Porsoni Arist. p. 144. Et sic recte intell. Palmerius. Nempe in pugna apud Thucyd. II. 79. Ante Xm. 429. Sed de geographia videamus. *Bottiæorum erat Spartolus*, Thucyd. l. c. Sed quum habita sit oratio tempore belli a Laconibus contra Olynthios suscepti, quum jam vicina loca assumpsissent in ditionem Olynthii (Xenoph. Hellen. V. 2. 11. etc.), recte Isæus. [Etiamsi hoc aliter se haberet, facile potuit confundere geographiam orator: vide Boissonade Cl. J. N°. 34. p. 380.] Pugnam ad Eleusinem nullam novi, nisi quæ commissa est cum XXX tyrannis, post Thrasybuli et exsulum reditum ex Pirræo (Xenoph. Hellen. II. 4. 43. Ne tum quidem pugnatum esse videtur: vide Lys. p. 767. Reisk.) Cnidus, A. C. 394. Intelligit Jonesius pugnam ad Symen, Thuc. VIII. 42. Potuisset sane dici ista pugna ἐν Κνίδῳ, sed ne cum celeberrima illa A.C. 394. confunderetur, dixisset potius orator περὶ Κνίδον, ut περὶ Χίον Philoct. p. 59, 4. Deinde, si istam pugnam, belli Peloponnes. anno 20. vel 21. intelligis, quomodo οἰκεῖον δικῶν, p. 51, 3.? nam interessent oligarchiæ ambæ; quibus durantibus conticuerant judicia. Quid si legamus, ἐΝΑΑΙΕΤΩΝ (Thucyd. I. 105. Inscriptio Bibl. Reg. Paris. Vide Fastos mss. ad Olymp. 89, 2.) Incidet tum prosvi mors inter res Persicas et bellum Peloponnesiacum; quod fere exspectes. — Ineptissime Οὐσίστιος Jonesius, p. 55, 35. (Corrigendum vel δίκα p. 51, 3. vel δίκαια p. 54, 27. neque fingendum in possessione mansisse Dicæogenem per decem *alios* annos post ea quæ narrantur p. 51, 3. etc.) Hæc referri non possunt ad bellum id quod subsecutum est, A. C. 378. vel 377. Nam tum Laconibus opem tulere Olynthii (Xenoph. Hellen. V. 2. 24.) Sed fateor me non intelligere ista p. 51, 3—15. de συμφοραῖς etc. quæ verbis pæne solennibus concepta

sunt. quasi de XXXviratu loqueretur. Hæc scripseram: sed, re diligenter excussa, deveni in eam sententiam, ut p. 54, 27. legerem δώδεκα. Turbas istas accidisse puto, quum occupata esset Cadmea a Phœbida Lacone, nempe Ol. XCIX. 3. annos XII post Cononis victoriam ad Cnidum. Factiones τῶν Λακωνιζόντων et τῶν Βοιωτιαζόντων tum sæviisse (certe quum post annos IV. Laconas ejecerunt Thebani exules) constat e Xenoph. Hell. V. 4. 19. et Schn. Quod ad συμφορὰς attinet, nunquam magis attritæ Athenarum vires. Xen. Hell. ibid. Isocrat. Antidos. 61.—— Relegi orationem; et ob p. 51, 17—33. servandam puto vulgatam p. 51, 3. et 54, 27. Nempe tempora sic constituo: A. C. 394. pugna ad Cnidum, prius testamentum; A. C. 382. posterius testamentum; A. C. 372. Oratio habita. Utrum miles iverit Harmodius Corinthum p. 51, 31. ambigo: tentaram Ὀλυνθ. (Confusa certe videntur nomina, Xenoph. Hellen. V. 4. 19. φίλιππος ἐν Καρίνθῳ οὐκέτι ἦν — .) Quod autem me turbabat, a parte Laconum stetisse Olynthios, A. C. 377. primum, defecturi erant cum reliquis Laconum sociis; deinde, si exules vel mercenarii ex Olyntho venerant, etsi ipsa civitas nondum se Atheniensibus adjunxisset, satis id esset Oratori.

[309] 55, 26. ἃ Μενέξενος. Secundum meas rationes is obiit A. C. 429. annos 35. ante pugnam ad Cnidum; si tot annos a Menexeni filio neglecta fuerunt ista dona, vix exspectandum erat ut nepos, isque adoptivus, e pulvere et situ extraheret. Pro Μενέξενος forsan legend. ἰματίων, nempe ὁ Μενεξένου.

De Philoctemonis hered.

[313] Ὑπὲρ Χαιρεστράτου συνηγορία κατ' Ἀνδροκλείους ψευδομαρτυριῶν.

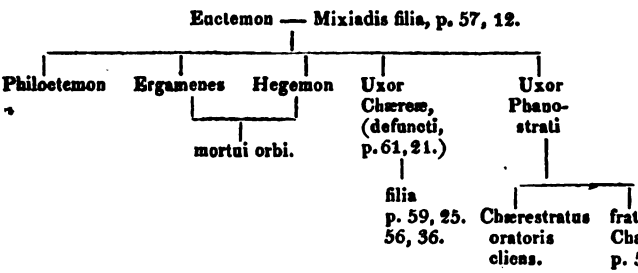

Habita oratio 52. annos post Arimnestum, p. 57, 38. i. e. Ol. CIV. 1. δύ' ἴτη, p. 59, 15. Chius, p. 59, 5. (Timotheus, p. 59, 7. forsan Ol. 100, 4.) i. e. forsan in pugna quæ vulgo audit ad Arginussas, vide Xenoph. Hellen. I. 6. 33. 38. vel cum Jonesio p. 160. forsan statuendum, in aliqua pugna ex illis apud Thucyd. VIII. Vide c. 38. "Chæreas, forsan Thucydidis [VIII. 74.] Χαιρίας Ἀρχεστράτου." Jones.

P. 56, 14. ἐξέπλευ τ. Χαιρέστρατος. Malim cum Reiskio Φανόστρατος. Nam si servas Χαιρ. senex ille fuerit; quod pugnat cum p. 62, 19. vide me ibi.

56, 20. συγγνώμην. quod scilicet diviti opem fero contra pauperem. p. 62, 15—25. Demosth. F. L. 332.

56, 30. κύριος. Vide p. 60, ult. 61, 3. 21. 62, 4.

57, 13. Μιξ. τοῦ Ἐκφισιῶς. Sic infra p. 59, 10. Ciron. p. 69, 27. Astyph. p. 75, 8. Aristarch. p. 79, 20. (sed ibid. recte Συκαλλ.) In vase apud Stuart Athens ..... et Dodwell Itin. t. I. p. 454. ΠΑΜΦΙΛΟΣ ΜΕΙΞΙΑΔΟΥ ΑΡΧΙΠΠΗ ΑΙΓΙΑΙΕΥΣ ΜΕΙΞΙΑΔΟΥ (lege Ξ).

57, 22. Malim, ἤ τις εἴη, ut mox.

57, 23. Potuisses, ἃ Ἀνδροκλεῖς. sed vide p. 61, 35.

57, 25. Δημίαν σκηψάμενοι. Nempe σκῆψιν, ἐμποδίαν, vel forsan δίκην. Vide Phot. v. Σκυρίαν. Ad Aristoph. Plut. 905.

[315] 57, 30. πρᾶγμα πλάττοντες Bekkerus. de quo dubito. Malim, πρᾶγμα πράττοντες — οὐδ' ἐγγιγνόμενον. *a piece of impudence; a downright impossibility.*

57, 37. ἀνήνδοτον [καὶ ἄπαιδα] εἶναι.

57, 44. Forsan, ἰ. τινὰ ἢ ἐπιτρ. ut glossa sint τὴν Καλλίπαιν. Vide p. 57, 15.

58, 3. τοιοῦτο πρᾶγμα. *a test so decisive.* sed suspicor leg. οὕτοι μὲν τοίνυν τὸ (τοῦτο τὸ) πρᾶγμα ἴ. *would not come to the point.*

58, 6. ἴσως μὲν οὖν.

58, 14. ἐναυλήρει. Vide Harpocr. Ναύκληρος. Πειραιεῖ. nauticum scil. lupanar. Aristoph. Pac. 164.

58, 36. ἐζήτει [ὁ Εὐκτήμων].

58, 41. Lege, ἐξ αὐτοῦ καὶ γ. ἀστῆς.

59, 6. τὰ περὶ τὸν οἶκον. Imo τὰ περὶ τῶν οἴκων, vide v. 12.

59, 11. Lege, ὁ Ἀνδρικλῆς, vel ὡς.

59, 13. οὐδεὶς οὐδενὶ γράφει — An signif. οὐδεὶς παρ' οὐδενὶ γράψας παρατίθεται? Vide Apollodor. p. 63, 5. Pro οὐδενὶ tentabam οὐδαμοῦ. An οὐδενὸς, *nullius rei*?

59, 23. εἰς ἐμφ. κατέστασιν. Resp. Harpocrat. εἰς ἐ. κ. Restitue veterem lectionem πρωτικαλ. Vide Vales. ad Harpocr. p. 53. Dionys. Isæo, Reisk. p. 345.

59, 40. Malim, οὐδὲ ἐκ τῆς κλίνης.

59, 41. Ciron. p. 73, 10.

60, 1. An, *μισθωταὶ αὐτοὶ γεν.*?

[317] 60, 18. ἀπέκλεισαν τὸν θύραν. An, τῇ θύρᾳ? Vide VV. DD. ad Arist. Eccl. 420. Vide ad Lysiam Theomnest. 17.

60, 24. οὗτοι δὲ τοῖς ἀπ. Lege εἶδε δὲ, vel εἰδὲ δὲ, vide p. 61, 42. εἶδε per totum hunc locum sunt *nostri*, οὗτοι *adversarii*. (Non semper opus est tam accurata distinctione: Ciron. p. 69, 25, ἐκείνων — ἐκείνοις — ἐκείνων. Sed hic negligentiæ nulla venia.)

60, 36. εἰ γνήσιοι ἦσαν, εἰσωκίστο δὲ ὡς αὖτοι ἔφασαν. Sensus est, *si γνήσιοι quidem erant Euctemonis, sed ex ejus domo* ἐκπεσόντι, *et in filiorum domos* εἰσωκίστο. Lucidius esset ἐκπεσόντος δὲ ὡς — vel εἰσωκίστο δὲ εἰς —.

60, 40. Lego, ὡς οὐδὲν αὐτοῖς προσῆκον, [οὐχ ἕως ἀντιδικῆσαι] οὗτοι ἀμφισβητ. Vide Reisk. οὐχ ἕως p. 58, 26. Ciron. p. 71, 34.

[S19] 61, 2. Εὐκτήμονος υἱὸν εἶναι γνήσιον. Malim, Εὐκτήμονι, ut mox.

61, 15. Lege, οὕτως ὁμολογουμένως, ut p. 62, 1.

61, 23. Lege, τὸν ἀδ. τὸν Φιλ. deinde, vel ἐφ' ὑμῶν ἰωιδιω. *vobis arbitris*, vel potius ὑφ' ὑμῶν. Vide p. 62, 2.

61, 32. πῶς οἴεσθε Φιλοστράτην ὅτι οὗτοι δίθετο. Multo usitatius accusativus: Brunck. ad Aristoph. Ran. 435. vid. Isæum Ciron. p. 69, 36. (Vide hic p. 371.) Hagn. p. 85, 10. ἰωιδιασίαν.

61, 33. Astyphil. p. 75, 31.

62, 3. αὐτοὶ [οἱ ἐπίτροποι]. Vide v. 7.

62, 5. αὐτὸς [ἐφ'] ἑαυτοῦ. An ἐφ' ἑαυτοῦ?

62, 6. ἐπικλήρου. An ἐπικλήρου, ut mox? Vide p. 60, ult.

62, 11. Lego, καὶ τούτων μὲν οὐδὲν διαμαρτυρεῖν — εἰσιέναι [ἀξιοῖ· ut Reisk. vel forsan πρικαλεῖται, vel ἔτοιμος.] Certe excidit. An [ἔξεστιν] εἰσιέναι.

62, 14. An, ἢν καὶ κατὰ μικρόν.

62, 16. διὰ δὲ ταῦτα δόξειν. Lacuna.

[321] 62, 19. Χαιρέστρατος τηλικοῦτος ὢν τετραπράρχης. Si pugna ad Chium p. 59, 4. pugnata est durante bello Peloponnesiaco, annos XL vel L natus erat Chærestratus. Forsan excidit numerus, τετρέακις τετραρ.

62, 25. Lysias de Aristoph. bon. 67—69. Ἀπολ. Δωρόθ. 16. etc. Isæus Apollodor. p. 67, 23.

62, 30. An, καὶ γὰρ δοὺς καὶ διαθ. scilicet ἐπιδίδωκται.

62, 40. An, ποῦ δὲ λόντες? sed altius videtur ulcus.

62, 42. πολιτῶν. *fellow-citizens*. Vide hic p. 262. deinde etsi per se bonum εἰκότων (vide p. 57, 39. ult.), lege τῶν οἰκείων τῶν Εὐκ.

De Apollodori hered.

[325] Temporis notæ. Sicilia, p. 63, 29. Corinthus, p. 64, 16. Symmoriæ, p. 67, 17. Ætas oratoris, p. 67, 37.

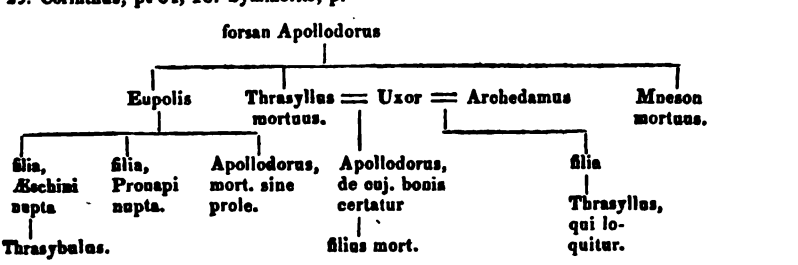

p. 63, 4. εἰς τὸ κ. γραμματεῖον ἐνέγραψεν. An oportet ἐνεγράψατο? Scriba ἐγγράφει, pater ἐγγράφεται, *has him booked*. sed vide p. 66, 13.

63, 16. Malim, ἐκπεσὼν δ' οὐ διαφεύγει τὰ ἔλαττα μὲν οὐ καὶ (hoc Bekker.) τοῦτον γενέσθαι τὸν τρόπον ὑφ' ὑμῶν, αὐτὸς ἴσως —. Opponuntur αὐτὸς et μάρτυρας.

63, 18. Lege, vel saltem intellige, ἀνοδείξω δὲ οὐ μόνον ὡς ἐνὶ —, deinde μεγάλα συνεργετημένος. Dicere solent μεγάλα συνεργετεῖν, βλάπτειν. Vide Porson. Aristoph. p. 80. Expende locos in Sturz. Lex. Xen. t. 2. p. 96. μεγάλα ζημιοῦσθαι, Aristarch. p. 81, 24.

63, 24. ὡς ἂν πάνυ δύναμαι. "Cur καί?" Reisk. An prior oraverat adversarius? Vide Dem. Macart. init.

sunt. quasi de XXXviratu loqueretur. Hæc scripseram: sed, re diligenter excussa, deveni in eam sententiam, ut p. 54, 27. legerem δώδεκα. Turbas istas accidisse puto, quum occupata esset Cadmea a Phœbida Lacone, nempe Ol. XCIX. 3. annos XII post Cononis victoriam ad Cnidum. Factiones τῶν Λακωνιζόντων et τῶν Βοιωτιαζόντων tum sæviisse (certe quum post annos IV. Laconas ejecerunt Thebani exules) constat e Xenoph. Hell. V. 4. 19. et Schn. Quod ad συμφορὰς attinet, nunquam magis attritæ Athenarum vires. Xen. Hell. ibid. Isocrat. Antidos. 61.—— Relegi orationem; et ob p. 51, 17—33. servandam puto vulgatam p. 51, 3. et 54, 27. Nempe tempora sic constituo: A.C. 394. pugna ad Cnidum, prius testamentum; A. C. 382. posterius testamentum; A. C. 378. Oratio habita. Utrum miles iverit Harmodius Corinthum p. 51, 31. ambigo: tentaram Ὀλιν θον. (Confusa certe videntur nomina, Xenoph. Hellen. V. 4. 19. στάλημος ἐν Κορίνθῳ οὐκέτι ἦν — .) Quod autem me turbabat, a parte Laconum stetisse Olynthios, A.C. 377. primum, defecturi erant cum reliquis Laconum sociis; deinde, si exules vel mercenarii ex Olyntho venerant, etsi ipsa civitas nondum se Atheniensibus adjunxisset, satis id esset Oratori.

[309] 55, 26. ἀ Μενέξενος. Secundum meas rationes is obiit A. C. 429. annos 35. ante pugnam ad Cnidum; si tot annos a Menexeni filio neglecta fuerunt ista dona, vix exspectandum erat ut nepos, isque adoptivus, e pulvere et situ extraheret. Pro Μενέξενος forsan legend. ἐκεῖνος, nempe ὁ Μενεξένου.

De Philoctemonis hered.

[313] Ὑπὲρ Χαιρεστράτου συγγραφὴ κατ' Ἀνδροκλείους ψευδομαρτυριῶν.

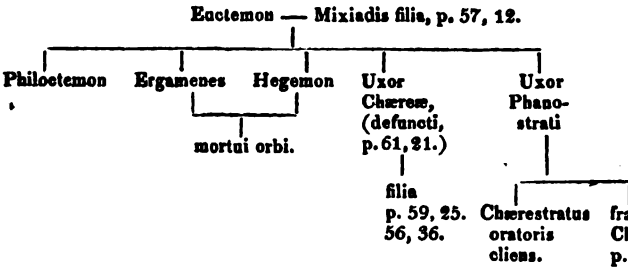

Habita oratio 52. annos post Arimnestum, p. 57, 38. i. e. Ol. CIV. 1. δύ' ἔτη, p. 59, 15. Chius, p. 59, 5. (Timotheus, p. 59, 7. forsan Ol. 100, 4.) i. e. forsan in pugna quæ vulgo audit ad Arginussas, vide Xenoph. Hellen. I. 6. 33. 38. vel cum Jonesio p. 160. forsan statuendum, in aliqua pugna ex illis apud Thucyd. VIII. Vide c. 38. "Chæreas, forsan Thucydidis [VIII. 74.] Χαιρίας Ἀρχεστράτου." Jones.

P. 56, 14. ἐξέπλει τ. Χαιρίστρατος. Malim cum Reiskio Φανόστρατος. Nam si servas Χαιρ. senex ille fuerit; quod pugnat cum p. 62, 19. vide me ibi.

56, 20. συγγνώμην. quod scilicet diviti opem fero contra pauperem. p. 62, 15—25. Demosth. F. L. 332.

56, 30. κύριος. Vide p. 60, ult. 61, 3. 21. 62, 4.

57, 13. Μιξ. τοῦ Ἐκφισιῶς. Sic infra p. 59, 10. Giron. p. 69, 27. Astyph. p. 75, 8. Aristarch. p. 79, 20. (sed ibid. recte Συπαλλ.) In vase apud Stuart Athens ..... et Dodwell Itin. t. I. p. 454. ΠΑΜΦΙΛΟΣ ΜΕΙΞΙΑΔΟΥ ΑΡΧΙΠΠΗ ΑΙΓΙΑΙΕΥΣ: ΜΕΙΞΙΑΔΟΥ (lege Η).

57, 22. Malim, ἤ τις εἴη, ut mox.

57, 23. Potuisses, ἆ Ἀνδροκλεῖς· sed vide p. 61, 35.

57, 25. Λημνίαν σκηψάμενα. Nempe σκῆψιν, ἀμωρίαν, vel forsan δίκην. Vide Phot. v. Σκυρίαν. Ad Aristoph. Plut. 905.

[315] 57, 30. πρᾶγμα πλάττοντες Bekkerus. de quo dubito. Malim, πρᾶγμα πράττοντες — οὐδ' ἐγγιγνόμενον. *a piece of impudence; a downright impossibility.*

57, 37. ἀνίκητον [καὶ ἄπαιδα] εἶναι.

57, 44. Forsan, ἰ. τινὰ ἢ ἐκπτ. ut glossa sint τὴν Καλλίππην. Vide p. 57, 15.

58, 3. τοιοῦτο πρᾶγμα. *a test to decisive.* sed suspicor leg. οὕτω μὲν τοίνυν τὸ (τοῦτο τὸ) πρᾶγμα ἴ. *would not come to the point.*

58, 6. ἴσως μὲν οὖν.

58, 14. ἐναυκλήρει. Vide Harpocr. Ναύκληρος. Πειραιεῖ. nauticum scil. lupanar. Aristoph. Pac. 164.

58, 36. ἐξήντει [ὁ Εὐκτήμων].

58, 41. Lege, ἐξ αὐτοῦ καὶ γ. ἐστῆς.

59, 6. τὰ περὶ τὸν οἶκ. Imo τὰ περὶ τοῦ οἴκου, vide v. 12.

59, 11. Lege, ὃ Ἀνδρικλῆς, vel ὡς.

59, 13. οὐδεὶς οὐδενὶ γράφει — An signif. οὐδεὶς παρ' οὐδενὶ γράψας παρατίθεται? Vide Apollodor. p. 63, 5. Pro οὐδενὶ tentabam οὐδαμοῦ. An οὐδενὸς, *nullius rei*?

59, 23. εἰς ἰμφ. κατάστασιν. Resp. Harpocrat. εἰς ἱ. κ. Restitue veterem lectionem πρωτοκλ. Vide Vales. ad Harpocr. p. 53. Dionys. Isæo, Reisk. p. 345.

59, 40. Malim, οὐδὲ ἐν τῇς πλάτης.

59, 41. Ciron. p. 73, 10.

60, 1. An, *μισθωταὶ αὐτοὶ γεν.*?

[317] 60, 18. ἀπέκλεισαν τὴν θύραν. An, τῇ θύρᾳ? Vide VV. DD. ad Arist. Eccl. 420. Vide ad Lysiam Theomnest. 17.

60, 24. οὗτοι δὲ τοῖς ἐκ. Lege οἵδε δὲ, vel ἀλλ' δὲ, vide p. 61, 42. οἵδε per totum hunc locum sunt *nostri*, οὗτοι *adversarii*. (Non semper opus est tam accurata distinctione: Ciron. p. 69, 25, ἐκείνων — ἐκείνοις — ἐκείνων. Sed hic negligentiæ nulla venia.)

60, 36. εἰ γνήσιοι ἦσαν, εἰσωκίστοι δὲ ὡς οὗτοι ἔφασαν. Sensus est, *si γνήσιοι quidem erant Eucteмonis, sed ex ejus domo* ἐκπεσόντες, *et in filiorum domos* εἰσωκίστοι. Lucidius esset ἐκπεσόντες δὲ ὡς — vel εἰσωκίστοι δὲ εἰς —.

60, 40. Lego, ὡς οὐδὲν αὐτοῖς προσῆκον, [οὐχ ὅπως ἀντιδικῆσαι] οὔτε ἀμφισβητ. Vide Reisk. οὐχ ὅπως p. 58, 26. Ciron. p. 71, 34.

[318] 61, 2. Εὐκτήμονος υἱὸν εἶναι γνήσιον. Malim, Εὐκτήμονι, ut mox.

61, 15. Lego, οὕτως ὁμολογουμένως, ut p. 62, 1.

61, 23. Lege, τὸν ἀδ. τὸν Φιλ. deinde, vel ἐφ' ὑμῶν ἐπιδικ. *vobis arbitris*, vel potius ὑφ' ὑμῶν. Vide p. 62, 2.

61, 32. πῶς οἶσθα Φιλοκτήμονα ὅτι οὔτε διέθετο. Multo usitatius accusativus: Brunck. ad Aristoph. Ran. 435. vid. Isæum Ciron. p. 69, 36. (Vide hic p. 371.) Hagn. p. 85, 10. ἐπιδικασίαν.

61, 33. Astyphil. p. 75, 31.

62, 3. αὐτοὶ [οἱ ἐπίτροποι]. Vide v. 7.

62, 5. αὐτὸς [ἐφ'] ἑαυτῷ. An ἐφ' ἑαυτοῦ?

62, 6. ἐπικλήρου. An ἐπιδίκου, ut mox? Vide p. 60, ult.

62, 11. Lego, καὶ τούτων μὲν οὐδεὶς διαμαρτυρεῖν — εἰρῆσθαι [ἀξιοῖ· ut Reisk. vel forsan πρακλεῖται, vel ἔτυμος.] Certe excidit. An [ἔξεστιν] εἰρῆσθαι.

62, 14. An, ὧν καὶ κατὰ μικρόν.

62, 16. διὰ δὲ ταῦτα δήξω. Lacuna.

[321] 62, 19. Χαιρέστρατος τυλικοῦτος ἦν τετρηκόντορος. Si pugna ad Chium p. 59, 4. pugnata est durante bello Peloponnesiaco, annos XL vel L natus erat Chærestratus. Forsan excidit numerus, τετρέκαις τετρηρ.

62, 25. Lysias de Aristoph. bon. 67—69. Ἀπολ. Δωρόθ. 16. etc. Isæus Apollodor. p. 67, 23.

62, 30. An, καὶ γὰρ δοὺς καὶ διαθ. scilicet ἐπιδίδωται.

62, 40. An, ποῖ δὲ λόντες? sed altius videtur nexus.

62, 42. πολιτῶν. *fellow-citizens*. Vide hic p. 262. deinde etsi per se bonum εἰκότων (vide p. 57, 39. ult.), lege τῶν εἰκαίων τῶν Εἰκ.

De Apollodori hered.

[325] Temporis notæ. Sicilia, p. 63, 29. Corinthus, p. 64, 16. Symmoriæ, p. 67, 17. Ætas oratoris, p. 67, 37.

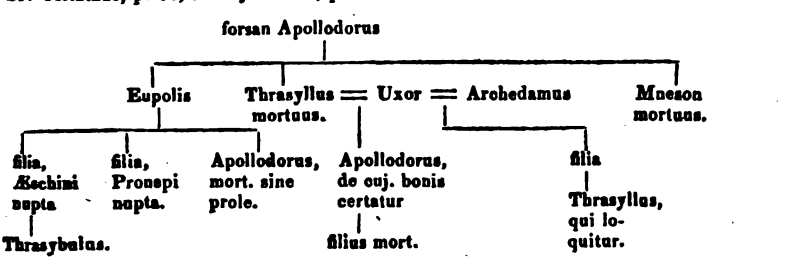

p. 63, 4. εἰς τὸ κ. γραμματεῖον ἐνέγραψεν. An oportet ἐνεγράψατο? Scriba ἐγγράφει, pater ἐγγράφεται, *has him booked*. sed vide p. 66, 13.

63, 16. Malim, ἐπιδὴ δ' οὐ διαφέρει τὰ δίκαια μὲν οὐ καὶ (hoc Bekker.) τοῦτον γιγνώσκεσθαι τὸν τρόπον ὑμᾶς, αὐτὸς ἔγω —. Opponuntur αὐτὸς et μάρτυρες.

63, 18. Lego, vel saltem intellige, ἀνοδείξω δὲ οὐ μόνον ὡς ἐγὼ —, deinde μεγάλα συνεργετημένος. Dicere solent μεγάλα συνεργετεῖν, βλάπτειν. Vide Porson. Aristoph. p. 80. Ἔκπεσε locos in Sturz. Lex. Xen. t. 2. p. 96. μεγάλα ζημιωθήσεσθαι, Aristarch. p. 81, 24.

63, 24. ὡς ἂν κἀγὼ δύνωμαι. "Cur καί?" Reisk. An prior oraverat adversarius? Vide Dem. Macart. init.

[327] 64, 5. *ὁ πάππως ὑμὶς, ἐξ οὗ τὴν μητέρα ἔχων τὴν* Α. Lacunosus, ut videtur, locus. An, *ἐξ οὗ* [*χρόνος ἦν ἐν ᾗ πολὺς*] *τὴν μητέρα σχὼν*? Priorem maritum fuisse Archedamum vix dubito ob *ἐκομίσατο*, quod fere est *to take home again*. Vide Ciron. p. 69, 30. Sed vide Cleonym. p. 26, 25. Ciron. p. 71, 13. *ἐξ οὗ χ. οὐ π.* Dem. Phil. I. p. 40, 21. Reisk. Alia dat Lobeck. ad Sophocl. Aj. v. 601.

64, 15. *εὐπορίσειν — τἀργύριον*. Nosne oportet *τἀργυρίου*? An, *ἐκπορίσειν τἀργύριον*? Vide Hagn. p. 87, 40. p. 7, 17. ed. nostr.

64, 18. *δοῦναι αὐτὴν Λαμπετίδῃ* etc. Vix, opinor, ita quisquam de suo patre loqueretur. Neque constat revera unquam nupsisse eam Lacratidæ; quum isti testamento diu supervixerit Apollodorus. (Puer erat A. C. 415. Corinthiacum bellum compositum, A. C. 386. ergo quum istas tabulas scriberet, fuerit XLV plus minus annos natus. At senex mortuus, p. 64, 39.) *dabat*, non *dedit*.

[329] 64, 34. *πολὺ*, i. e. *παρὰ πολύ*. Nos, *beat him hollow*. Aristoph. Nub. 1338. Acharn. 651.

64, 34. Lege, *παραφάσιων τ. ἐναίσιον*. Vide p. 66, 18. Ciron. p. 71, 9.

65, 15. Sensus est, *His testibus quo magis credatis, en aliud testimonium Thrasybuli, factis, non verbis, datum*. Vide p. 66, 7. *εἴ τινες* Reisk.

65, 27. *τούτων*. *τῶν* volait Bekker. Vide p. 64, 26.

65, 35. *τοῦ π. π. γενομένου*. Lege *γόνους*.

65, 38. Lege, *οὐδὲ μέρους εἴληχεν*, ut p. 65, 28. Deinde *καὶ ὑπὲρ τ. τολμώσους* dele, ut e p. 65, 31. *ὑπὲρ — τετολμήκασιν*.

65, 42. An, *λέγοντες τοῦτο ἀληθὲς μὲν, ἐκείνῳ δ' —*. Hic p. 301.

66, 1. Malim, *κατὰ τὴν αὐτὴν συγγένειαν*.

66, 5. *μετειλῆφε τὸ ἡμιλλήσιμον, π.*

66, 8. *οὐκ* ante *ἀμφισβητῶν* om. mss. Ambabus vocibus facile careremus; sed in his passim labuntur mss. ut p. 66, 15. Ciron. p. 73, 11.

[331] 66, 13. Mirum ni scrib. *διαλεύδ' ὅτως — ἐγγράψουσι — μόνως ἄλλως ποιήσουσι*.

66, 43. *ἀλλὰ* [*καὶ*] *ταῦτ'*.

67, 5. *ἀφιλότιμον, ὃς* — Corrupta. Acute mox Bekkerus, *ἀφαίσει*. Vide Hagn. p. 89, 5. Pro mendosis *καὶ πολεμεῖν*, an *τῇ πόλει*, ut p. 67, 38.

67, 10. *τῶν — δεσμασθέντων*. E vicinis ortum, ut suspicor. An, *φιλοτιμηθέντων*? *προδυμηθέντων*?

67, 23. Vide p. 64, 33.

67, 25. Vide p. 66, 38.

67, 26. An, *ὑπαρξάντα προθύμως, οὐδὲν τ' οὐδένα ἀδικῶν*? *φιλοτίμως* e seq. ortum, vel vice versa.

67, 27. Philoctem. p. 62, 25.

[333] 67, 30. *ὧν μνησθῆ* [*τῆς ἐκείνου φιλοτιμίας*]. An gl. ad *ὧν*.

De Cironis hered.

[337] An *Κόφων*, vel *Κύφων*? Vide Harp. *Κοιρανίδαι*. Personæ, p. 69, 21. 25. 27. 71, 36. 72, 14. 29. 73, 1. 2. *Ἔλαχεν* adversarius, p. 68, 38. pen. *ἀμφισβήτησις* orator. NB. *ἀμφισβ.* de utroque, p. 68, 42. 70, 18. 71, 30. 31. 42. 72, 13. 73, 12. 17. Actor post Euclidem arch. natus, p. 74, 3.

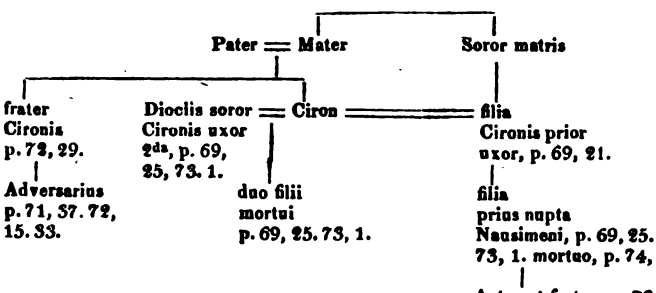

Arg. ult. *πάλιν*. Lege, *πάππου*.

68, ult. *Φλυέα*. Harpocr. v. *Φλυεῖς*. (Vales. p. 317. forsan respexit ad v. *Κυρανίδαι*.)

69, 1. Orestes. Jocus ex Aristophane notus. vide p. 74, 7.

69, 21. *τῆς αὐτοῦ μητρὸς αὐτὴν γ*. Quid opus hoc? An leg. *τῆς αὐτῆς μητρὸς αὐτοῦ*. Sed præstat simpliciter delere *αὐτήν*.

69, 23. Malim, *χρόνῳ, καὶ τεκοῦσα — μετὰ ἐναυτοὺς δ'*, i. e. quatuor annis post natam meam matrem.

69, 27. *σύν*. Nos, *including*, vel *reckoning*. Vide p. 72, 43. (Ita expl. Reisk.) Hagn. p. 88, 19.

[339] 69, pen. Malim, *πυθέσθαι περὶ τούτων*.

70, 2. etc. Comparat Porphyrius Eu-

sebii Præp. X. p. 466. C. ed. Colon. = 273. Paris. cum Isocrat. Trapezit. 67.

70, 11. An, *τούτου δὲ φυγόντος*? Sed fere assentior Reiskio.

70, 21. *ἵνα γνόντες* Bekker. Forsan leg. *ἃ μαθόντες* vel *ἀκούσαντες*. Certe *ἵνα* ex præcedenti syllaba ortum videtur.

70, 31. *λοιποὺς* [*καταλελειμένους*].

70, 34. *οὓς οὗτος παραδοῦναι*.

71, 27. Malim abesse *οὐ γιγνώσκω σε*. Deinde lege, *οὐ μὰ εἶσε εἰς τὸν ο*.

71, 30. An confusæ sunt variæ lectt. ut legendum sit, *οὐ τούτου ἐκείνος μόνος, ἀλλ' οὐδ' ὁ νῦν ὑπὲ τούτου παρασκευασθεὶς ἀμφισβητῶν τοῦ πλήρου ταυῦτον εἶπεν οὐδέν*. De construct. vide p. 69, 1.

71, 31. An, *ἠμφισβήτει*? vide p. 73, 18.

72, 7. Lege, *ἔγωγε μὴ τοὺς θ*.

[341] 72, 10. *τομίζω μὲν ἁπλῶς hoc esse manifestum, tamen hæc addam*. Malim, *ἄλλως*. Voces passim confusæ. vid. Jacobs. ad Athen.

72, 17. *εἰ τούτων* [*καὶ*] *ζώσης*.

72, 28. *πρὸς ἵνα*. Qu. an sana sint verba. An, *πρὸς ἵνα δὲ τὸν πρῶτον τῶν συγγενῶν ἵνα τῶν ἐκγόνων προσάξω*? An in *καὶ τοῦ γένους* mox latent *ἐκγονοι*? An, *τὸν τ. γ. καὶ καθ'*? Hoc liquet, sensum esse, *I shall compare the συγγενῖς and the ἐκγονοι* (p. 72, 8—27.), *one by one*.

72, 35. *περαιτέρω*. Vide p. 72, 24.

72, 38. An, *ὧν ἴ. ταῦτα γίγνεται, καὶ δὴ π.* ut *τἆλλα* sit v. l.

72, 41. *παιδίσκων, meretricem*, ut videtur. Vide Philoctem. p. 58, 14.

72, 43. An, *σύμπαντα τάδε*.

73, 8. Philoct. p. 59, 40.

73, 10. Lege, *ὁπότε — τελευτήσειεν*. Vulgata e v. 14.

73, 25. *ἐκείνου τελεύσαντος*. quo jubente? Ciron moribundus, an Diocles.

73, 39. Lege, *φαλλία δὲ ἐκείνῳ* — Manifestum scholion: *ἄττα* ortum videtur ex $\dot{\alpha}\tau\overset{\infty}{\beta}$ (*ἀττικῶς*). Imo, $\chi\ \dot{\alpha}^{\tau}\overset{\kappa}{\beta}$, *χωρίον ἀττικῆς*. Vide Harpocr.

[343] 74, 15. *ἐσμὲν ἐκ θυγατρὸς*, ut p. 68, 38.

De Astyphili hered.

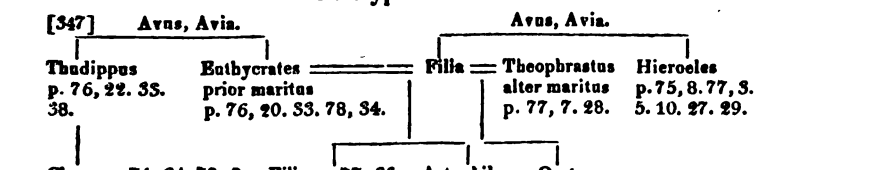

Tempus. Mitylene, p. 74, 30. 75, 14. 76, 5. Belli tempore, vel statim post, p. 74, 42. Corinthus, Thessalia, bellum omne Thebaicum, p. 76, 7. Acta videtur causa A. C. 374 — 371. *Ἴλαχε* adversarius, *ἀντίμοιρος* orator, §. a'.

[349] 74, 30. Pro *οὖν* Reisk. *οὗτος*. An, *δέ*?

75, 6. Lege, *οὔτ' ἂν αὐτὸς* — Deinde post *τὰ ἐκείνου* est lacuna. [*adii Cleonem, qui dixit*] *suum filium ab Astyphilo adoptatum esse*.

75, 18. *ἃς ἐκυήσατο*. Natum e seqq. An, *ἐκυφίσατο*? sed possit fuisse *παρίσχετο*, vel aliud quidvis.

75, 20. *ὅπως κυριώτατα ἔσται*. Malim, *ὅπως ὡς κ.* Sed forsan verius, *ὅπως κύρια αὐτῷ ἔσται*. Vide Aristarch. p. 81, 5.

75, 23. *μάλιστ' ἂν εἰδέναι ὅτι γίνοιτο*, Bekkerus, neque damno (i. e. *μάλιστ' εἰδέναι ὅτι γίνοιτ' ἄν*, vide Elmslei. ad Med. 911.) Hagn. p. 88, 35. e ms. sed possis *γίγνοιτο*, sine *ἄν*. Vide p. 77, 10.

75, 31. *ὅτι*. Vide Philoctem. p. 61, 33.

75, 36. *εἴ τί τινα — καὶ* —.

76, 1. Lege, *τούτους, ὥσπερ — καὶ τούτου* —.

[351] 76, 5. Lege, *ἐξέπλει στρατευσόμενος*.

76, 15. Lege, *ἐθελοντήν τε ἐκκλίνοντα καὶ μ*.

76, 19. Lege, *πολὺ ἂν θᾶττον*.

76, 20. *φοιτησάμενον*. Vide p. 78, 6.

76, 23. Concinnius, *οὕτως αὐτὸν διαθεὶς* — sed anacoluthon in vulgata satis tolerabile.

76, 26. Sensum vidit Reisk. sed male sollicitat textum. Intell. *ἀκοὴν μαρτυρήσαιεν*. sed de industria reticuit orator.

76, 27. Malim, *ἐθελήσειε*.

76, 30. *ἐναντία* e superiori natum.

76, 33. *ὁ πατὴρ ὁ Ἀστυφίλου*.

76, 36. *ἐκ παίδων*. An, *ἐκ παιδίου*, ut p. 78, 2.

76, 42. Lege, *ἔπειτα δ' ἀνέψ*.

77, 3. Lege, *θεῖος ἂν κἀκείνῳ καὶ ἐμοὶ*, ut p. 75, 12. Vide p. 77, 13.

77, 15. *τῶν τἀδελφοῦ*. An servandum, ut sit, *and got his share of my brother's effects*? ita p. 74, 39. Sed vide an, *τὰ τἀδελφιδοῦ*.

[353] 77, 19. Malim, *ἀσφαντῖν*. Deinde lege, *παρίξομαι*, ut p. 76, 35. et passim.

77, 24. τοιαῦτα μέντοι. Quare, μέντοι?
77, 40. ἐκ. ϖ. p. 78, 2.
77, 43. Ἀστύφιλον [ὄντα] παῖδα. Vide R. sed vide an sit, *took him as his child.*
77, 44. ἐκεῖνον et αὐτὸν sunt v. ll. ut puto.
78, 10. Recte Bekker. τῶν Ἀστυφίλου. *they could not for shame attempt to claim his property.* sed vide p. 75, 1.
78, 13. Malim, τὸ γ. πρωτιθέντες.
78, 16. κατὰ τὸν νόμον . . . . . Lacuna. οὗτοι sunt οἱ φέροντες. Vide Dem. Macartat. §. 109.
78, 23. Lege, αὐτοὶ οὗτοι ἴσασι.
78, 25. Malim, ἀπέδειξα δ'.
78, 31. ἅπαντες οὖν, ὦ ἄνδρες. Lege, πάντες.
78, 34. Vide p. 76, 38.

De Aristarchi hered.

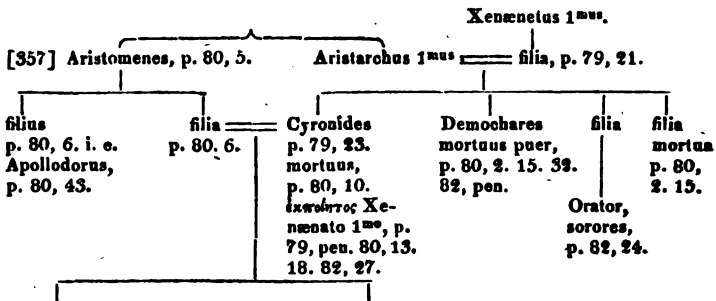

Habita oratio post finem belli Corinthiaci, p. 81, 41.

[359] Arg. l. 2. Lege, τούτων.
4. Dele αὐτοῦ.
79, 9. ἰδίαν. Vide p. 81, 42.
79, 11. πρὸς τῇ ἀναῤ. Putabam ἦν, sed vide an per ἀνάκρισιν intelligatur *libellus interrogationum et responsionum*, quomodo recte se habebit πρός. Ceterum hoc dicit: *apud archontem coactus sum fateri Aristarchum* (juniorem) *filium* (adoptivum) *esse Aristarchi senioris.* Deinde malim, ἤδη ὁ γνῶσις — περὶ τούτων — γνήσεται, ἐκ τ. ν. συκοφῶσιν. sive ἀλλ'. (περὶ αὐτῶν p. 80, 23. sed ibi alia ratio. Hic p. 373. In p. 81, 9. malim τούτων.)
79, 14. An, κιλαύει μὲν τὰ ἑαυτοῦ?
80, 1. τοῦ πατρὸς τούτων. Dubito, an recte dicatur. An, τ. π. τοῦ τούτων, vel τοῦ τούτων π.
80, 2. Ap, ἄπαιδος? sed p. 80, 15. 29, 82, pen.
80, 3. ἐν. ἐπὶ voluit Bekker.
80, 19. τοῦ δὲ [πατρὸς] Ἀριστάρχου.
80, 26. αὐτὸν διαθέσθαι. An, αὐτῷ, *Aristarcho juniori?*
80, 32. Ὕστερον τοῦ πατρὸς [ἦτι παῖδα ὄντα·] ὅστε — Certe desunt ista argumentationi.

[361] 80, 37. ἐξ αὐτοῦ δὲ ἄν τινα ἀγαγεῖν (sic enim ms. errat Bekkerus). Lege, ἐξ αὐτοῦ δὲ ἀντεισαγαγεῖν (nisi oportet τῶν ἐξ αὐτοῦ). *he may go back himself, but he cannot put any of his issue there in his stead.* Scriptum nempe ἄν τις ἀγαγεῖν, quod ob construct. mutarunt. Deinde an, οὐκ ἐᾷ ὁ νόμος? vel οὐκέτι? Supprimitur υἱὸν, ut p. 81, 6. post εἰσαγαγόντι. Neque scio an lacuna sit ante ἢ ἐὰν φῶσι, nisi hæc sint e var. lect. pro φάσκωσι, quæ iterum ad examen revocabo. — Qu. οὐκ ἔστι νόμος ἃς ἐᾷ· ἢ ἐὰν —.

81, 4. Lege, βούλεται.
81, 10. ὁ εἰσποίησις Ἀριστάρχου. seniori, opinor, vide v. 23. sed forsan del. Ἀρ.
81, 26. οἴκοθεν. sponte Reisk. in ind. Suspect.
81, 35. *pater meus matrem duxit ἐπὶ πρσικί.* Suspicor e sequenti huc tractum ἐπὶ πρσικί: forsan sufficiendum ἐπίκληρον, quanquam voce non adeo indigemus. Vide p. 82, 1. Si vulgatam servas, εἰσπράξαιτο referendum erit ad τὴν πρῶξιν, quod absurdum est. *Pater accepit dotem: illis autem in universam hereditatem involantibus, frustra ab illis reliqua bona petivit; responderunt quippe, Dote quam accepisti sis contentus, sin minus, et dotem et uxorem tibi eripiemus.*
81, antep. μικρὰς ἔχομεν [ἐπιτῶν] αἰτίας. Alias signif. *non levis accusatio in nos facta est.* quod alienum.
82, 12. αἱ [δικαίως] τὰ αὐτοῦ. E seq. δίκαιον.
82, 17. ἐπιτιμᾶν πᾶς' ἕτου. An, ἐπιδει-

πώσω? Sed malim, ἀπογραφῆν.

[365] 82, 19. αὐτὸν ἀξιοῖν. Malim, οὕτως ἀξιῶν. Vide Reisk.

82, 20. περὶ Μίκης. Dicæog. p. 51, 27.

82, 21. ἐκβάλλειν .... ἀλλὰ γὰρ — Hic vicinæ desunt quæstiones.

De Hagniæ hered.

[369] ΤΙΜΗΡ ΘΕΟΠΟΜΠΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΥΝΕΠΙΤΡΟΠΟΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΚΛΕΟΥΣ ΠΑΙΔΟΣ.

Vide p. 84, 2. 85, 1—15. 87, 27. γραφὴ, p. 87, 13. 27. 31. Possidebat Hagniæ bona orator, p. 84, 38. seqq.

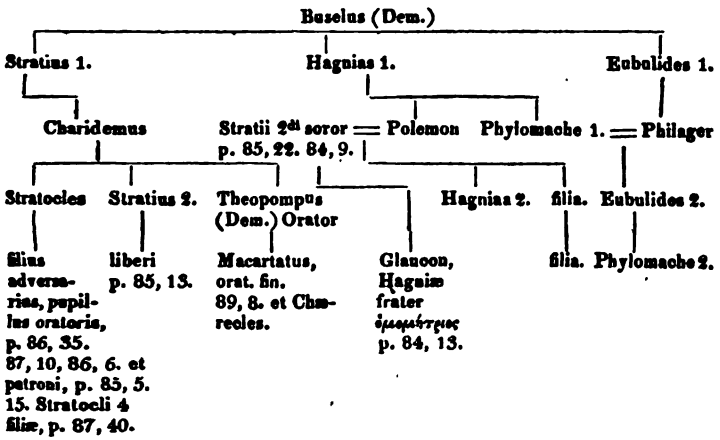

Acta causa post archontem Nicophemum, A. C. 361. Creticæ res, p. 89, 12. qu. Bellum p. 89. 18.

[371] Arg. 7. Verius dixisset, πρὸς τοῦτον δὲ ἐπίτροπός τις τοῦ υἱοῦ τοῦ Δη. α. Στρατοκλέους διαλέγεται φάσκων. et forsan ita fere scripsit.

83, 28. δεῖ δέ σε τῆς ἐγγυητείας ὅτι ὁ παῖς Ἀγνία προσήκει, τὸ γένος εἰπεῖν. Lege, ὅ τι. Constructio, δεῖ σε τὸ γένος εἰπεῖν, ὅ, τι τῆς ἐγγ. (quomodo dicunt, εἰπεῖ τὸν υἱὸν εἰ μεμάθηκεν. Hic p. 319.), vel δεῖ σε εἰπεῖν ὅ, τι πρὸς. τῆς ἀ. (κατὰ) τὸ γ.

83, 32. ἵνα μᾶλλον [ἂν] ἐφιστεύητε.

84, 12. Lege, ἴσχοι. quæ bene illo gerente verterunt. εἶχον esset, quæ jam tum bene erant.

84, 26. Lege, τῶν πρὸς πατρὸς ὄν—.

84, 39. Malim, ἐμοῦ ζῶντός τε (vel forsan γε ζῶντος)—οἷόν τε. Hic p. 501. Si servandum οἷοντε, requiritur δεῖν, ut mox p. 85, 1. Ceterum debebat Reisk. τεττελευτηκὼς ἦν ἐγώ. Sed ne sic quidem omnia sana præstituerim. Distinguuntur enim ὁ παῖς et ἐκεῖνος. At unus ex illis erat. Suspicor excidisse mentionem liberorum Stratii, vide p. 85, 33.

85, 17. τῆς τὸ αὐτὸ [δικαίως]—ἦσαν οἷοί [τε]—ἀντιδικεῖν.

[373] 85, 21. οὐκ ἀληθές τι γράψαι. Lege, οὐκ ἀληθῆ γράψαι.

85, 26. εἶτα γράψας. An, ἐγὼ δ' ἀντιγράψας? Sed, annon oportet ἀντιγεγραφέναι, ut p. 85, 19?

85, 34. περὶ αὐτῶν. Malim, τούτων. (Hic p. 359.) et p. 87, pen.

86, 1. 3. 14. καδίσκος. Vide Demosth. Macart. §. 10.

86, 15. ἀλόγως. qu. ἀλογίστως, *imprudenter? ἀλογίστως, inconsiderate?* Sed non temere mutanda vulg. Vide Harpocr. v. ἀλογίαν.

86, 30. μήτε ἴλαχον τῶν αὐτῶν, i. e. si sanus locus, *did not put in a claim to an equal share with me.*

86, 33. ἐκείνους, i. e. Eubulidæ filiam et ejus patronos.

86, 34. An, παραπαταβάλλειν αὐτοὺς—.

86, 37. ἐστιν ἐναντιούμενος οὐδείς. Attica quidem periphrasis pro ἐναντιοῦται (Porson. ad Hecub. 1101. p. 77.) sed non memini apud oratores. Malim, ἐστιν ἐναντίος νόμος οὐδείς—.

86, 42. Lege, ὅτι ἐπότ' ὄντες—Vide p. 87, 5. ὁπότ' ἐγκαλέσειε. (Aristophanio. 2. p. 346. 349.)

[375] 86, 48. τοῖς προσήκουσι τὸν κλῆρον οὐκ ἐλάγχανον. Lego, τοῖς ἔχουσι (et forsan cum Scaligero τοῦ κλήρου). Vide p. 84, 39. 85, 20. 86, 8. 18. 87, 28. προσήκουσι ortum e sequenti προσῆκεν.

87, 7. οὐχ ὡς δ' ἐμοὶ ἢ τοῖς νόμοις. An locus lacunosus?—Hæc scripseram: nunc Isæi locum relegens, istam suspicionem repudio. Vide p. 86, 32—87, 25. Sed lege et distingue, παλυόμενος. ἀλλὰ ταύτας

πρόφασις ποιούμενος (*making this a pretence*), ἀντὶ τοιούτας συνοφ. Vel maneat distinctio, ut sit anacoluthon pro ἐλήλυθώς.—Malim etiam δι' ἐμὲ καὶ τοὺς νόμους. Dubito enim de ἢ post negativam.

88, 1. ἰγὼ γὰρ [ἂν]—.

Stratocl.

	tal.	min.	dr.	
Thrias . .	2	30	0	* reditus,
2 domus .	0	35	0	† fœnus
Fœnori posit.	0	40	0†	
Bona varia .	0	40	0	
Pecunia .	0	9	0	
Debita . .	0	10	0	
Patrimonium	0	46	0	
	5	30	0	
	3	40	0	
Deficit . .	1	50	0	Vide Jones. p. 163.

Theopomp.

	min.		tal.	min.	dr.
reditus,	15	Prospalt.	0	30	0
fœnus	7 20	Domus .	0	20	0
		Œn. . .	0	50	0
		Hagn. hær.	2	0	0
	22 20		3	40	0

88, 20. An, εὑρίσκοντα ἂν, *which would fetch.* Vide p. 89, 15.

88, 27. Lege, ἐπανήλασαν.

88, 27. An del. ἐναλοσίας cum vulgatis, ut e proximo ortum?

88, 33. Possis, αὕτη μὲν—πλείον ταύτης ἔτι. Sed satius est, ceteris manentibus, legere πλείων. *his fortune is even greater than this.*

[377] 88, 35. οὐ γὰρ ἂν οἶδ'. Vide Elmslei. ad Med. 911. (Isæus Astyphil. p. 75, 23.)

88, 40. ἀφῄρηται χωρίς. qu. an hoc dici possit pro, *made a separate item.*

89, 2. ὥστε μηδεμίαν. Corruptissima. Vide R.

89, 7. ἐξ ὧν [ἀν]—ἀνήσονται.

Absolvi, Mart. 2. 1824.

Ad Dinarchum in Demosthenem.

[46] 90, 2. Lege, οὕτω φανερῶς. Supra, ἐὰν ἐξελεγχθῇ recte VV. DD. ut p. 91, 10. 98, 6. Dinarch. c. Philocl. init.

90, 15. Similia Æsch. Tim. . . . . Demosth. Leptin. n. 135. Aristog. I. 7. Dinarch. Aristog. p. 107, 27.

90, 19. οὐχ ἵν' ἀφῆτε. Dem. Mid.?

90, 23. Q. ψήφισμα ἔτι, vel ψηφίσματα.

91, 12. Lege, εὕρῃ.

92, 1. αὐτὸν Ἀριστοφῶν ἴφι lege e p. 110, 26.

92, 12. Æsch. Ctes. p. 79, 38.

92, 17. μεγάλα τῇ πόλει ἀγαθὰ ποιήσας. τῇ πόλει Wolf. Alia ratio loci Aristoph. Acharn. 755. ed. Elmsley. vid. ad Dem. Onet. II. fin.

93, 6. ἐπιτηδειότης corrigunt, ut p. 109, 21.

93, 12. Dem. F. L. p. 265. n. 562.

93, 13. Æsch. Ctes. p. 72, 30. Agatharchides Photii 250. p. 1337. apud Rubnken. ad Rut. Lup. p. 33—4.

93, 24. διὰ τῆς χώρας [τῆς Ἀθηναίων]. Possis, ἐπ' Ἀθηναίους. sed delere præstat. 340, fin.

93, 38. μισθωτὸς οὗτός ἐστι παλαιός. Malim, πάλαι, ut Eur. Bacch. 822. Plato Protag. p. .

94, 6. Malim, εἰς ποῖα.

94, 8. Æsch. F. L. p. 50, 24.

94, 30. Lege, Ἀγκύδος. De historia vid. Æsch. Ctesiph. p. 77.

94, 32. ἂς ἐλέγετο Wolf. probante St. Croix Hist. Alex. p. 623.

95, 4. τῶν τοῦ δημοσίου συμφερόντων. Q. τοῦ δήμου, ut τὰ τῆς πατρίδος σ. p. 102, 40. 108, 21. τῆς πόλεως, c. Aristog. p. 106, 2. Lycurg. 166, 22. Vel τῶν δημοσίᾳ σ.

[47] 95, 12. Malim, Κεφάλου τὸ ψ. γεγράφοντος, ut Æsch. Ctes. p. 80, 33. Infra p. 98, 16.

95, 22. Recte, opinor, R. ἀδοξ. ἑαυτῆς.

95, 23. Lege, χρῆν.

95, 26. Dem. F. L. p. 244. n. 363.

95, 37. μίδιμνοι Gibbon. c. 41. n. 10.

95, 37. Doneo constet μίδιος Atticum esse, lego μίδιμνον. Vid. Hemst. ad Plut. p. 345..

96, 2. q. Demosth.

96, 16. Lege, αὖθίς τε (i. e. *apud inferos*) ἴν τε τῇ τήμερον ἡ.

96, ult. ἔφησε. Fisch. ad Weller. p. 493. Dem. Aphob. III. 519. n. 69. c. Phorm. p. 541. n. 24. [Pantæn. 565. § 19. ἔφασαν pro ε mss. Reisk.] Spud. p. 594. n. 24.

97, 14. Forsan, ἠδικημότα, κατὰ τὰ πάτρια, scil. ζητεῖ. *quærit, non ut vos soletis, sed more majorum.*

97, 28. *συνῆναι* pro *συνελθεῖν* infra p. 102, 14. Sed hic malim, *συνιέναι*.

98, 3. *τὰ περὶ αὐτῆς ἐναντιοῦσθαι*. Dele *τά*.

98, 10. *τοῖς πατρίοις νόμοις*. *πατρίους* Wolf. ut Æsch. Ctes. p. 56, 33. Supra p. 90, 25. 104, 13. Vide Ammon. et notas ad Lucian. III. 561. *πατριὸς* infr. 104, 21.

[48] 98, 16. *γράψας ὁ αὐτὸς τὸ ψήφισμα ἀπορεῖς*; Vel delend. artic. vel transpon. *ὁ αὐτὸς τὸ ψ. γράψας*. de *ὁ αὐτὸς* vid. ad F. L. §. 209.

99, 16. Malim, *καὶ πάσας—*.

99, 22—3. Malim, *τὴν Θ. πόλιν, φησ' ἐγένετο μ.*

100, 11. [*ἀποκτείναντας*] *ἐξέφυγον—σωθῆναι*.

100, 28. *δὸς ταύτας μόνας—πεποίηται ἀναιδείας*. Impudentissimum mendacium, si locus est genuinus. Vide supra p. 91, 37. quocum confer Demosth. de Cor. §. 385. 418. Deinde recte corrigunt *μετὰ τὸν μ.*

101, 8. Malim, *ταὐτὸ σ.—καὶ ταὐτὰ λέγειν καὶ αὐτὸς—καὶ αὐτῷ τῶν νῦν*. Hæc R.

101, 12. *ἑαυτῷ, τὸ παρὰ τῇ μητρὶ* (hoc R.), *decretum quod asservatur apud—*.

101, 37. Vel, *εἴχετο καὶ*, vel potius *οἰδέποτε*.

101, 38—9. Dem. Phil. IV. §. 2.

102, 3. Dem. Olynth. II. 36?

102, 11. recte R.—*ἐῶν οὐδὲν ὑγιὲς, διατετ.*

102, 21—28. Dem. de Cor. p. 190.

102, 32. Lege, *βουλήσεσθε*; *οὐκ—ἀλλὰ δίξεσθε—καὶ φυλάξεσθε*.

102, 40. *ὑμεῖς ὁ δῆμος ἅπας κινδυνεύσ.* Malim,—*πάντες περὶ—*.

102, ult. *τί γάρ ἐστι (περὶς) ῥήτορος*, vel *ἔργον* etc.

[49] 103, 13. *φάσετ' εἶναι δεινοὶ*. Per se optimum, sed sensui non satisfacit. Lego, *δέον*. De animo populari agitur, ut paulo ante l. 11. *τῆς εἰνοίας. εἶναι* supra p. 98, 24. Deinde l. *παρακρούεται*, et cum R. *ὑμῖν*.

103, 43. Vel scripsit, vel debuit scribere, *πεῖσαι*.

104, 1. *ὑπὲρ τῆς πόλεως ἀπολογίαν*. Æsch.? Eurip. Bacch. 41.

104, 7. Lege, *ἐλεῖσαιτε*.

104, 32. *οὐ προσαπτέον ὑμῖν—εἰδότας*. frustra movet R. vid. Por. ad Soph. Electr.

104, 40. Lege, *ἐγκαλεῖτε αὐτοῖς*. *vosmet ipsos*.

Dinarchus in Aristogitonem.

[57] 105, 4. Lege cum R. *πρὸς τὸν ἐξ Ἀ.* ut c. Philocl. p. 111, 1.

105, 20. Lege, *τάχ' ἄν τις*.

105, 21. *γεγουμένων* citat Ruhnk.

105, 22. Lege *δευτεροῦν*, collato Ruhnk. ad Tim. p. 77.

105, 26. Lege, *ὧν ἥσθθ' ἡ*.

105, 30. Lego; *προειρημένων ἂν πάντα* (vel *πάντ' ἄν*) *τοῖς τῆς π. ἐ. μὴ καταβραδυμήσητε*.

105, 34. *τοὺς τοῦ περιαμένου*, R. haetenus recte. sed delenda ἢ *διὰ τοὺς—αὐτῷ φαίνεσθαι*, male retracta ex p. 106, 3.

105, 39. [*ἢ κατὰ Ἀριστογείτονος*] *ἴσται* [*ἀνάφασις*]. Vel hæ quatuor voces, vel *ἢ τῆς β. ἀπ.* lin. 37. delendæ. Sed illud verum.

106, 9. Lege, *κατημεμαρτύρηται*, vel forsan *κατημαρτυρῆθαι*. vid. l. 18.

106, 15. Q. an leg. *μηδ' ἐκεῖ*. Sed delere malim *ἐκείνας*, ut e lin. seq. ortum.

[58] 106, 28. Lege, *οὐχ οὗτος, πρὶν ἐ. τοῦτο, σ.* et mox q. *τὸν (δεῖ) ἐντ.*

106, 43. *πεπολιτευμένος* R. et mox 107, 5. *ἢ χαίρ.*

107, 8. *καθ' ἑκάστην (ἐκκλησίαν)*. Non enim omitti posse puto.

107, 32. Lege, *τὸν ΘΟΙΑΝ—ψῆφον*, ut Dem. Mid. fin. et alibi. Everg. et Mn. fin. p. 649. Contra *ΘΟΙΑΙ πομπῇ* lege in Ælian. V. H. VIII. 1. Toup. Emend. I. p. 30.

107, 40. Lege, *φανῆσθε*.

108, 19. Lege, *ἐν αὐτῇ τ. π.*

Dinarchus contra Philoclem.

[62] 108, 37—8. Q. *ἐὰν εἰλικρές τι λυφθῇ*. c. Demosth. . . . *εἰλημμένον—εἰλικρίτης*.

108, ult. *ἐναντίον τῶν πολιτῶν ὁμολογήσας*. q. del. *ὁμολογήσας*. alias non constat enthymema.

109, 31. Q. an *τὸν πεζὸν καὶ τ.* Vide VV. DD. ad Magistrum, p. 697. Ex Æschine c. Ctes. *πεζικὸς* citat H. Steph. Thes. III. 125. D. *πεζῇ*, p. 73, 11. 77, 4. *πεζικὰ δύναμις* Xenoph. Cyrop. II. 4. 18. *τὸ πεζικὸν* V. 3. 38. ter. Thucyd. VI. 33. init. et me p. 186.

109, 39. Lege, *ὑμᾶς, καὶ αἰσχυνθῆναι, τοὺς*, ut Dem. Tim. §. 243; *οὗτος χαίρων ἀπαλλάξει, ἐ—θεὶς—*. et alibi passim.

110, 10. Q. *τοῦ νῦν εἰλικρότος*.

110, 14. Q. *διαδόσεσιν*, sc. *ὑμῖν*.

110, 30. *ἐν ἂν ἀνθρώπος*. et mox 41. *οὐδεμί' ἂν—*.

[63] 110, 35. *τῶν π. καιρῶν ἀναμνησθέντας οἷ—δόντας*. Malim *ὅτι*.

110, 38. *τισὶν * * * οὐδὲ βουλεύειν*.

Lycurgus contra Leocratem.

[68] 148, 2. Delendum puto ποιῆσαι.

148, 3. q. βουλευομένους (χρὴ)—ut περσῆναι Dem. de Pace init.

P. 148, 4. μὴ π. σ. cum Tayloro delet Wolf. ad Leptin. p. 344.

148, 6. μήτε [τὸν]—μήτε [τὸν]—Utrumque art. dele. Supple κρίνω αὐτὸν ex 147, 43.

148, 9. Lege, τοὺς κρινοῦντας. *qui accusent*, ut l. 18. τοῦ παραδόσοντος. Futurum restitue p. 154. l. 5. et 40. 166, 28. 160, 10.

148, 13. Lege, τὴν δημοσ. ut p. 150, 27. et passim.

148, 31. Lege, μέλλη.

148, 32. κατὰ delet Contius (i. e. Antonius Le Cointe apud Auger. Discours Grecs.) Ipse Auger. conjicit τὰ τῆς π.

148, 36. μηδὲ ἐν τ.—ἁμαρτημάτων delet Wolf. ubi supra.

148, 43. ἃς μήτε—ἀξίαν delet Taylorus, probante Wolf. ubi supra.

149, 3. Sana puto. Leocrates uno facto obnoxium se reddidit προδοσίᾳ, λιποταξίῳ, ἀσεβείᾳ, γονέων κακώσει, etc. quibus *singulis* pœnam statuit lex; sed nullum nomen dedit crimini, quo comprehenderetur προδοσία, λιποτάξιον, etc. *vestrum igitur est, judices, regulam ponere de hoc novo atque multiplici flagitio.* Vide p. 168, 40. seqq.

[69] 149, 24. ταύτην τὴν ψῆφον, ut lin. 11. 17. bis 21. 25. Q. de p. 168, 41. Similiter 168, 21.

149, 35. Athen. pietas. Œd. Col.

149, 36. L. δίξαιτ' ἂν—.

149, 38. Lege, ὀργίζεσθαι. q. del. καὶ δι' οὓς—περὶ αὐτῶν, ut gl. ad αἰτίους. vel δι' οὓς καὶ ἀν. ut αἴτιοι sint *auctores illarum calamitatum.* alias erunt *ii qui me de his loqui cogunt.*

149, 38. ὀργίζεσθε vel—σθαι Coint.

150, 15. φεγόντα Wolf. ad Lept. p. 277.

150, 22. Possis, ἢ μὴ διαμημονεύειν. Sæpe utitur Æschines.

150, 27. Legendum puto ἐκλελοιπύσμεν ob Polluc. VIII. c. VI. §, . apud Taylor. Sed vide Harpocr. v. κλητ. et Phot. v. κλητῦσαι. Demosth. c. Neær. p. 730. n. 41. Zenothem. p. 532. n. 34. bis.

[70] 151, 6. Distingue, μενῶν, μαρτύρων. [ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ΣΥΝΘΗΚΑΙ.] Ἀκικόατ.

151, 6. συνθήκας. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. τῶν μὲν μαρτ. hoc e Reisk.

151, 9. Dele καὶ ante νομ. et q. πατρίους. Infr. lin. 17. νομίμων πατρίων, οὔθ' ἱε. (deleto οὔτε), vel οὔτε πατρῴων ἱε. ut lin. 11. p. 152, 36. De πάτριος, p. 155, 5. 27. 160, 6. 166, 12. ad Dinarch. p. 98, 10. νόμιμα mox p. 151, 24. 152, 21.

151, 14. οἱ μὲν π. Aug. ex Coint. deinde τὴν Ἀ. εἰδότες τ. χ. εἰλκυῖεν, ὁ. αὐτῇ τὴν π. e sua conj.

151, 26. ῥαδυμότατοι Coint.

151, 30. Lege, προὐπαλούμην αὐτὸν. Vid. Reisk. Ind. Dem. vv. πρόκλησις, προκαλεῖσθαι.

151, 34. τῶν συνειδότων ἴ. Coint.

151, 36. Servos TORQUERE πρᾶγμα δίκαιον καὶ δημοτικόν. Loci insignes; Demosth. Aphob. III. p. 514. n. 17—18. 515. n. 30. Onetor. I. p. 526. n. 50. (Hinc explicandus Aristoph. Ran. 628.) Isocr. Trapezit. p. 369. D. Antiphon de Herodis nece p. 133. et alibi, Andocides p. 6, 42. ubi Scamandrii psephisma memoratur, Lysias π. τ. σηκοῦ p. 111, 15. Antiphon Κατηγ. φαρμακ. p. 112. Isæus Ciron. §. 16. et ibi Porphyr. Eusebii apud Reisk. p. 194.

151, 40. Q. ἰδουλ. μετὰ τοῦ ἰδίου κινδύνου. μετὰ κινδύνου, Æsch. F. L. p. 29, 27. vel τοῖς — οις, ut p. 162,18. sic Reisk.

151, 43. Lege, τῶν γενομένων, ut Dem. c. Spud. p. 592. n. 23.

152, 8. Legendum puto κατὰ φ. γῶν, ut p. 162, 11. 166, 32. Aristoph. Ran. 323. Nub. 342. 1059.

[71] 152, 9. Dele οἱ οἰκέται καὶ αἱ θεράπ.

152, 18. Dele ταῦτα ἀληθῆ εἶναι.

152, 38. χρήματα (τὰ) ὐ. Reisk.

152, 38. ἂν ἦσαν, vel ἦσαν ἂν. Dinarch. p. 105, 20. 30. 110, 30.

153, 5. Adde Menandr. Stob. CV. 596. (445. Grot.) Scholiastem Aristoph. Eq. 516.

153, 9. Usitata vox est ἐντίμους.

153, 9—11. Lege utrobique πρότερον, ut l. 12. et 13.

153, 14—17. τὸν δῆμον δ—οὗτος nemi-nem movebit, qui Personam legerit ad Orest. 1645. Sed qui expedientur αὐτῷ μετανέμφασθαι?

[72] 153, 20. Lege προδότα cum Tayloro. Deinde dele τῷ προδότῃ τῆς πόλεως.

153, 26. οἱ δὲ ναὶ, *templa*, Auger. nescio unde. Voluit ναοὶ—legendum ναί. Eurip. Heracl. 695.

153, 29. μηδὲ ξυσπαγεῖν. Lege μηδὲ συπξυπαγεῖν. et (deletis μηδ' ἐπ' ἰκφ. ἐλθεῖν) τοὺς τελευτήσαντας. Alibine exstet vox nescio. Sed talia composita pro re nata formabant.

153, ult. οὐχ ὁμοίως ἔχουσι ταῖς εἰνοίαις. Q. τῆς εἰνοίας.

154, 6. Vel παράδοξον, vel potius—ὄτερον. Deinde, ἃ γὰρ ἀδηλα—ταῦτ' ἀμφότερα αὐτοῖς ὑπάρχει. Possis, servata vulgata, ταῦτα δὲ ἀμφ. Sed illud verum.

154, 7. δὲ pro γὰρ ed. Auger.

154, 14. συπτάφη—ἐλευθερία. Dele.

154, 17. καὶ ταῦτα οὐκ Auger. et conjicit ἐπιστ. γὰρ—.

154, 32. καὶ ἐτιμωρήσασθε. Dele.

154, 39. Lege, πάντων ἂρ' ἀνθρώπων. ut p. 151, 26. vid. 157, 32. Demosth. Leptin. p. 289. n. 100. e. Steph. I. 631. 100.

[73] 155, 8. γένοιτ' ἂν—εἰ—ἀνολύσοιτο. Leg. σωτε. p. 156, 17. εἴ τις ἐξήλειψεν, εἶτ' ἀπελογεῖτο. Ob ἐμέλλετε l. 19. hoc malim quam ἀπατείναιτε vel —ναιτε, prioribus non mutatis. p. 159, 9. Lege, ὧν ἂν ὑπόμεινον. Demosth. Leoch. p. 619. 72. (1096, 17.) πιστεύσαιτε R. e conj.

155, 28. Q. συνίβαινε, δούλη γ' οὖσαν, τὸν πόλιν ὃν τρόπον δὲ (vel δὴ δὲ τρόπον) οὖσης—. Vid. Reisk.

155, 43. συναγορεύοντων ed. Auger.

156, 9. τῷ μὲν ἓν. Coint.

156, 13. Supplendum puto, (καὶ τοῖς μεγίστοις) καὶ τοῖς ἐλαχ. Utcunque vulgatam vertas, *all, even the smallest.* Sed illud verum. παρανομήμασιν l. cum H. St. Infra p. 159, 18. Thucyd. VII. 18. bis.

156, 15. ἐκπόνων τοῦτο, εἰ—optime Reisk. Menander Bœotia Stob. 106. p. 570=455. Eurip. Bacch. 315. ex em. R. P. Mox lin. 22. lege et supple, ἀλλ' εἰ τὸ πρᾶγμα μέγα.

156, 28. διέβασαν Ald. Dorismum tolle, ut p. 163, 22.

156, 28. ἀνόητος non plane damno, sed malim ἀναισχυντότερος. *adeo perditæ impudentiæ.* Dem. F. L. p. 213. n. 124.

[74] 156, 38. τοὺς δὲ μαχόμενος [νικῶντας] Dele, et lege, τῶν μὲν—τῶν δέ, scil. στρατηγ. Quanquam in hoc scriptore sæpe desideratur concinnitas. Deinde lege, ἀρά γε ὅμοιοι.

157, 11—13. Mirum, ni hæc irrepserint ex p. 154, 22.

157, 18. ἐπειδὰν εἰς τὸ λεξιαρχ. γρ. ἐγγ. [καὶ ἔφηβοι γένωνται] Hoc quidem dele. In lexiarch. inscribebantur, non quum fierent ephebi, sed cum excederent ex ephebis. Pollux VIII. 105. Harpocr. v. ἐπιδοτὴς ἐβ. Nil ad rem Demosth. F. L. p. 264. n. 550.

157, 21. ὑμᾶς Coint.

157, 23. Lege, τιμωρήσεσθε.

158, 14. τὴν τῶν Aug. vid. Reisk.

158, 23. Lege, εἰ λήψονται. ΕΠΙ ex præc. ortum.

158, 34. ἑτέραν μεταλλάξαι [τὴν] χώραν τινὰ Reisk.

150, 31. p. 155, 4. 159, 13. 168, 29. ΕΝ Μεγάροις. Bentl. ad Phalar. pp. 206. 372.

[75] 158, 39—40. Recte, opinor, Taylor.

159, 3. Attici reges, regionis ΕΠΩΝΥΜΟΙ.

159, 29. [καὶ] οὐδὲν ἧττον. Constructio est, τοῦτον (ἀκούσαντα) ἀφικόμενον, καὶ (καταφυγόντα) ἀσυδῶν. *cum audisset, venisse, et cum confugisset, periisse.*

159, 36. Lege, ἀπαγαγοῦσας, et cum Tayl. αὐτῶν.

160, 3. Lege, φονεῖς ἐγκαταλιπόντας, ἅπαντας ἀπ.

160, 15. χρήσαντος δὲ—ὁ δὲ—Eadem repetitio infra p. 166, 2. ubi *Atticam* vocat Reisk. Herodoteam si dixisset, vere dixisset. Dem. in Aphob. II. p. 510. n. 9. αὐτὴν δὲ—ταύτην δὲ—. (Vid. Weisk. Pleonasm. p. 179.) Midian. p. 346. n. 182. εἰ δέ τις—τούτῳ δέ—. Dionysod. 702. n. 34.

160, 33. Lege, ᾤκησεν, ut ἐκοινώνησεν Heraclid. 301. NB. Quæ sequuntur priora apud Plutarch. de Exsil. p. 604. E. si ad Erecthea pertinent, sic legenda, εἶτ', εἰ πάσχοντα—.

[76] 161, 9. Q. εἵλοντο παῖδας, deleto ζῆν.

161, 41. πεντετηρίδα. Attica forma, ut videtur, erat πεντετ. sine α. Dinarch. p. 97, 18. Suid. v. πεντετάλαντος (ex emend. R. P.)

162, 12. Marathone universas vires Asiæ devicerunt, τοῖς ἰδίοις κινδύνοις κοινὴν ἅπασι τοῖς Ἕλλησι κτήσασθαι.

162, 26. περὶ τούτου—ἰσχυσάτω. τοῦτον e Scaligeri em. edidit Reisk. vid. Dem. Megalopol. p. 126, 41. Chers. §. 3.

162, 27. ἴσοι Coint.

162, 37. γὰρ δὴ Br. ad Gnomicos p. 305. ut mox 163, 7. γὰρ δὴ Euripidi Med. 1083. reddidit R. P.

163, 25. οὐχ ὁμοίως ed. Auger.

163, 25. Lege, οὐχ ὁμοίως, ut p. 155, 3.

164, 7. ἐν τῇ χώρᾳ τιθάφθαι, ἀνορύξαι, cæteris deletis, quæ partim orta sunt ex proximis.

164, 9. prius τινὲς om. Aug. ut ex altero ortum.

164, 22. Lege, πάτριον ὄν, et p. 167, 20. ἄξιον ὄν.

165, 7. De historia Valck. ad Herodot. IX. 5.

165, 9. Recte, opinor, R. ἀπίκτιστον. ΨΗΦΙΣΜΑ. γενεῖόν γε—ut p. 157, 24. 163, 19.

165, 10. q. εὐγενεῖς. ut εὐγενῶς Eurip. supra p. 160, 23. (si tamen sanus).

165, 23. An del. ἠξίωσε?

165, 29. Collato H. St. malim (οὕτως) ᾤοντο δεῖν.

166, 7. Lege, δεῖτο.

166, 9. ΑΝοικοδομήσαντες. Aristoph. Pac. 99.

[77] 166, 24. Lege, ΕΙΝΑΙ ΔΕΙ. Infra p. 167, 26. οὐ γὰρ ΔΕΙ γενέσθαι (vel ΙΔΕΙ γενέσθαι) ἀλλΝΟΥC, ἀλλ'—sic legeet supple.

166, 34. Pro ϖοιητ ∑ lege ϖοιητ i. e. ποιητῶν.

166, 34. ϖαιητῶν Coint.

166, 40. Vulgata valet, *have no enemies*

to receive them. Vel igitur lege ὑποδιχ. vel —ξαμ. *do not find enemies in those who* etc.

167, 4. ὅταν λαφθ. simplicissimum est. Possis ὅταν μὴ λάθωσι, vel potius λελήθωσι, si vox exstat.

167, 4. ὅταν λ. sine μὴ Coint.

167, 5. Dele, τὴν π. καταλιπὼν.

167, 8. Malim, si χρῆσθαι·"·b·, i. e. ὅτι, et ᾗ, i. e. εἰ, confusa Eur. Hel. 27. εἰ infra l. 23. Vid. ad Dem. F. L.

167, 11. *His friends should rather plead for their own pardon than for his.*

167, 27. οὐκέτι φαρακε. — ζητήσουσιν tres emendatt. Reiskio debentur.

167, ult. Lege, (οὐκ) ἠξιώθ. collato Reisk. qui in reliquis errat.

[78] 168, 2. Q. ἀλλ'ὧν ἀναγκ.

168, 6. Recte Taylor, ὁ φυγὼν—τῶν μεινάντων. σωσάντων retractum e lin. 7.

168, 8. ἱερῶν, οὐσιῶν. Non male Tayl. ΘΤCΙΩΝ. sed verum puto R. ἱερῶν, ὁσίων, ut decretum in or. de Nesr. p. 741. n. 164. Bœot. I. p. 580. n. 47.

168, 15. ποίους; ἃ μόνος optime R. deinde del. οἷς.

168, 21. Lege, ἐλευθέρῳ τῷ ἠδ. de artic. vid. ad p. 149, 24. et ad Demosth. Timocrat. § 89.

168, 28. φυγὼν αὐτὸς optime R. ut p. 150, 33.

168, 26. ἀφόσια.

168, 29. φυλάω ἢ πάντα ἴτα Aug.

168, 34. αὐτὸ τὸ ed. Aug.

169, 4. τοσοῦτον—ἀνάπτος. Q. collato Schol. καὶ τίς οὗτος ἐστὶν—.

169, 12. Dele ἵνακα cum Scal. et pone solummodo comma post φέρεσθαι. De ἵνακα R. P. nott. posth. ad Iph. A. 1621.

169, 15. τοὺς πὰς conj. Auger. ut lin. 19.

[79] 169, 17. ἐκπεύσειν ὑμᾶς—δίνδρα, δεῖσθαι δὲ τοὺς λ. καὶ τὰ τ.

169, 17. ἐκ. ὑμᾶς Coint., et sic Auger. qui deinde—δίνδρα, δεῖσθαι δὲ—.

Sophistæ.

Lesbonax.

[119] Tres ineptæ declamatiunculæ. Tempus circa Olymp. 100. post dirutas Platæas. Vide p. 170, 6.

169, 42. καίτοι πρὸς τοὺς—. Imo καίπερ —sed vide an ita isti recentiores. Herod. p. 177, 10. quærebam an, καίτοι οὕτως ὂν πρόσοικος. sed potius ibi jungenda χρείσσων πρόσοικος. *commodior accola erit, quantumvis sit malus.*

169, ult. Lege, πρῶτον μὲν—.

170, 32. *quæ bona in victoria.* Vide Thucyd. et infra p. 171, 29.

170, 42. Ex Pericl. or. suneb.

171, 16. Imo, οὐ γεγήραικεν. Hic quoque, ni fallor, Peric. Thucydidis respicit.

172, 2—20. E Xenophonte?

172, 18. φυλάττων, [παρὰ φύσιν αὐτὸς νενόμικας τὸν] κατὰ φύσιν ταχέως ἰόντα ἀντιστάτην—, vel, sine lacuna, φυλάττων, τὸν κατὰ φ. ταχέως ἰόντα ἀντ.

[123] 172, 27. Homerus, Pseudo-Lys. suneb.

173, 6. ἐπίδοσις. Qu. an ex Isocrate.

173, 17. Ex Isocrate Paneg.

173, 30. Aristoph. Lysist.

174, 5. Isocr. an Lycurg.? Ps. Lysias?

174, 15. ὅροι—πόλεις. Isoc. Paneg.? Vide Dem. de Coron. p. 325, 25.

Herodes.

Melior hic sophista præcedenti; sed intricatus stylus: quanquam multum difficultatis ex corrupta lectione. Tit. πολιτίας. An e comp. πω, i. e. πολέμου. Thessalus loquitur, vide p. 176, 1. 177, 20. 37. Barbari, i. e. Macedones et Archelaus. Qu. de hist. et tpre.

[123] 174, 36. Recte vulg. om. μή. Contra mox lin. 41. αἰτιασάμενος μὴ ἐπ.

175, 5. An ex Olynth. B. init.

175, 8. Lege, ἐπιστάμεθα. Forsan excidit ποτε, τίνος, vel simile.

175, 12. ἡμετέραν ineptissimum. Tentabam τιν' ἐτέραν. sed puto comparativum aliquod latere, quære κυριωτέραν.

175, 20. An ex Phil. II. 19. vel Chers.

175, 33. εἰρήνη : πολ : : πολ : στασις. unde hæc ατια?

175, 37. φίλων [ἑαυτοῖς δὲ μαχόμενοι, τοῖς ἐχθροῖς ὑπηρετοῦμεν] πολὺς ἀριθμός. Natum ex compendio de quo Gaisford. in Catal. Clark. Lege, χρόνος.

[125] 175, 40. Forsan τὸ διαλῦσον, vel τὸν διαλύοντα.

176, 3. Lege, εἰσαγομένων—περιγιγνόμενα. *import from us—surplus produce.*

176, 7. An, οὐχ ὅπως κωλύομεν?

176, pen. Lege, ἐφ' ἴσης, vel ἀφ' ἴσης. *we offered to join, if they would defend Thessaly: that would have been fair for all parties.*

177, 10. Hic p. 119.

177, 20. Lysias de bello adv. Laced.

177, 29. μικρὰ πόλις. An, πάνυ πολιτεία?—*The Lacedæmonians have no where established so strict an oligarchy as to exclude ¾ of citizens from the government.*

Mox valde corruptus locus: imo mutilus. Tento: ἴως ἂν [βέλτιον πρόξῃ.] παραθῆται ταῦτα πᾶς ἀ πᾶς' ὑμῖν ἐστίν. *Those who are excluded, are excluded by the lowness of their condition; when they rise in the world, they are admitted.* An in παράδειγμα latet παραλλαλα? Deinde, quid σύχνομ. σῦξ. Malim, ἰλίσθαι.

[127] 178, 3. χαρ. δὲ τοῖς προσήκουσι, ut mox lin. 13.

Q. de tpre. vide p. 177, 20—30.

Antisthenes, satis nitidus.

Alcidamas.

Ulyss. p. 186, 17. etc. relegenda.

P. 186, 36. ἐπιβαλλων Hemst. ad Plut. p. 294.

De Sophist. qu. an contra Isocratem? Non contemnenda scriptiuncula. Poetæ, non oratores, scriptæ orationis auctores, p. 657, 4. ed. nostr. 659, 14. 664, ult. qu. an Isocrates habet.

[129] 657, 15. L. εἰς τὸ αὐτὸ ἐπθ. σ.

659, 13. Si recte habet, confer ἐναντίοις ὧδε, p. 660, antep. *cujus ipsa diligentia proposito nostro repugnat.*

660, 24. φιλανθρώπως. Sensus poscit ἰλαφρῶς, aut simile.

661, 8. Præposterus ordo: *verba, sententiæ, syllabæ.* An delend. καὶ τῶν ἐνθυμημάτων. Ad Plut.

663, 12. σύνοψίας. Sensus, *speciem, pulcritudinem.* An εὐμορφίας?

664, 27. περὶ δὲ τὴν διὰ τῶν ὀνομ. Vide p. 661, 7.

Gorgias.

[133] Gorgiæ Helenæ; Lusus ingeniosus. Valde lacunosam esse hanc orationculam monuit me olim G. Burges.

p. 666, 8. ἐλέγξαι [τὸ ψεῦδος . . . . .] 666, 9. ed. nostr. ποιητῶν [. . . . . ὁ τῶν] ἀκ.

666, pen. Post ὀλίγοις δῆλον distinguendum. *neither unknown nor known to few.* An ante γὰρ repetendum δῆλον, an exciderit similis vox, n. l.

667, 20. Malim, οἷα ἄξιος αἰτιᾶσθαι ὁ αἴτιος. NB. ἄξιος c. inf. activæ sign. Phrynich. Bekkeri.

668, 1. εἰ μὲν οὖν — ἀναθετέον, τὴν Ἑ. vel in priore membro deest negativa.

669, 5. παράστων [ἱστάμενον]—λόγος ἢ τὰ [. . . .] ἐκεῖ τῶν γε—vel (sine ἐκεῖ) νῦν δὲ—Mox lin. 13. ὕμνος—corruptus. In p. 671, 1. ἀλλὰθ. τοῦ νόμου — Sensus debet esse *mentis pavor.* In p. 671. antep. an, εἰ μὲν θεὸς ἂν θείαν ἴχει δ.

670, 6. Malim, ψυχῆς ἕξιν ἢ τι τ. φ. πεῖσις. Sed hoc displicet.

671, 15. Leg. puto, νέον ἐδεῖτον. Qu. an ad Phœnissas occupavit Musg.

Gorg. pro Palamede, p. 672, ult. Lege, δικαίως σωθῆναι.

July 30. 1824.

TABULA

EORUM QUÆ CONTINENTUR

IN

TOMO QUARTO.

ISÆUS.

Pag.

Ἰσαίου Βίος κατὰ Πλούταρχον 1
Ἰσαίου Βίος κατὰ Φιλόστρατον 2
Ἰσαῖος Διονυσίου Ἁλικαρνασέως 3

Α. Ἰσαίου περὶ τοῦ Κλεωνύμου Κλήρου . . . 33
Β. Ἰσαίου περὶ τοῦ Μενεκλέους Κλήρου . . . 45
Γ. Ἰσαίου περὶ τοῦ Πύῤῥου Κλήρου 55
Δ. Ἰσαίου περὶ τοῦ Νικοστράτου Κλήρου . . 82
Ε. Ἰσαίου περὶ τοῦ Δικαιογένους Κλήρου . . 92
ς. Ἰσαίου περὶ τοῦ Φιλοκτήμονος Κλήρου . . 113
Ζ. Ἰσαίου περὶ τοῦ Ἀπολλοδώρου Κλήρου . . 134
Η. Ἰσαίου περὶ τοῦ Κίρωνος Κλήρου . . . 151
Θ. Ἰσαίου περὶ τοῦ Ἀστυφίλου Κλήρου . . . 170
Ι. Ἰσαίου περὶ τοῦ Ἀριστάρχου Κλήρου . . . 183
ΙΑ. Ἰσαίου περὶ τοῦ Ἀγνίου Κλήρου . . . 192

Variantes Lectiones ad Isæum 211
Index Græcitatis Isaicæ 227
Index Historicus ad Isæum 252
Index Geographicus ad Isæum 254

DINARCHUS.

Δεινάρχου Βίος κατὰ Πλούταρχον 257
Δείναρχος Διονυσίου Ἁλικαρνασέως 258

A. Δεινάρχου κατὰ Δημοσθένους 277
B. Δεινάρχου κατὰ Ἀριστογείτονος . . . 315
Γ. Δεινάρχου κατὰ Φιλοκλέους 323

Variantes Lectiones ad Dinarchum 333
Index Græcitatis Dinarcheæ 341
Index Historicus ad Dinarchum 353
Index Geographicus ad Dinarchum 354

LYCURGUS.

Taylori Præfatio ad Lycurgum 357
Λυκούργου Βίος κατὰ Πλούταρχον 374

Λυκούργου κατὰ Λεωκράτους 389

Lycurgi Fragmenta 479
Variantes Lectiones ad Lycurgum 489
Index Græcitatis Lycurgeæ 497
Index Historicus ad Lycurgum 509
Index Geographicus ad Lycurgum 510

DEMADES.

Hauptmanni Dissertatio de Demade 513

Δημάδου ὑπὲρ τῆς Δωδεκαετίας 525

Variantes Lectiones ad Demadem 532
Index Græcitatis Demadeæ 533

SOPHISTÆ.

Α. Λεσβώνακτος Πολιτικὸς 537
Β. Λεσβώνακτος Προτρεπτικὸς Α. 539
Γ. Λεσβώνακτος Προτρεπτικὸς Β. 546

Fiorillo Præfatio ad Herodem 555
Consecratio Sæpti in prædiis Herodis . . . 577
Dedicatio Simulacri Regillæ Herodis uxoris . . 601
Herodis Iambographi Fragmenta 626
Ἡρώδου περὶ Πολιτείας 631

Α. Ἀντισθένους Αἴας 642
Β. Ἀντισθένους Ὀδυσσεὺς 644

Α. Ἀλκιδάμαντος Ὀδυσσεὺς 649
Β. Ἀλκιδάμαντος περὶ Σοφιστῶν 656

Α. Γοργίου Ἑλένης Ἐγκώμιον 666
Β. Γοργίου ὑπὲρ Παλαμήδους 672

Variantes Lectiones ad Sophistas 687

ΙΣΑΙΟΣ

ΚΑΤΑ ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΝ

ΒΙΟΣ.

ΙΣΑΙΟΣ Χαλκιδεὺς μὲν ἦν τὸ γένος, παραγενόμενος δ' εἰς Ἀθήνας, καὶ σχολάσας Λυσίᾳ, κατά τε τὴν τῶν ὀνομάτων ἁρμονίαν καὶ τὴν ἐν τοῖς πράγμασι δεινότητα, ὥστ', εἰ μή τις ἔμπειρος πάνυ τοῦ χαρακτῆρος τῶν ἀνδρῶν εἴη, οὐκ ἂν διαγνοίη πολλοὺς τῶν λόγων ῥᾳδίως ὁποτέρου τῶν ῥητόρων εἰσίν. ἤκμασε δὲ μετὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον, ὡς ἐστι τεκμήρασθαι ἐκ λόγων αὐτοῦ, καὶ μέχρι τῆς Φιλίππου ἀρχῆς παρέτεινε. κἀδηγήσατο δὲ Δημοσθένους ἀποστὰς τῆς σχολῆς ἐπὶ δραχμαῖς μυρίαις· διὸ καὶ μάλιστα ἐπιφανὴς ἐγένετο. αὐτὸς δὲ καὶ τοὺς ἐπιτροπικοὺς λόγους συνέταττε τῷ Δημοσθένει, ὥς τινες εἶπον. καταλέλοιπε δὲ λόγους ἑξήκοντα τέσσαρας, ὧν εἰσὶ γνήσιοι πεντήκοντα, καὶ ἰδίας τέχνας. πρῶτος δὲ καὶ σχηματίζειν ἤρξατο καὶ τρέπειν ἐπὶ τὸ πολιτικὸν τὴν διάνοιαν· ὃ μάλιστα μεμίμηται Δημοσθένης. μνημονεύει δ' αὐτοῦ Θεόπομπος ὁ κωμικὸς ἐν τῷ Θησεῖ.

Λυσίᾳ] Aut post Λυσίᾳ aut deinde post δεινότητα Reiskius excidisse monet ἐζήλωσεν, vel ἐξέστησαν, vel ἤμιλλᾶτο αὐτὸν, vel ὅμοιος αὐτῷ ἦγεντο.

Μετὰ τὸν] Leg. κατὰ τὸν. XYLAND.

Ἐκ λόγων αὐτοῦ] Leg. ἐκ τῶν λόγων αὐτῶν, aut ἐκ τινῶν λόγων. REISK.

Ἐπὶ δραχμαῖς μυρίαις] Repugnant haec illis, quae ex Demosthenis Vita et e superiore de Isocrate loco patent. HUTTEN.

ΙΣΑΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΝ

ΒΙΟΣ.

ΙΣΑΙΟΣ δὲ, ὁ σοφιστὴς ὁ Ἀσσύριος, τὸν μὲν ἐν μειρακίῳ χρόνον ἡδοναῖς ἐδεδώκει· γαστρός τε γὰρ καὶ φιλοποσίας ἥττητο, καὶ λεπτὰ ἠμπίσχετο, καὶ θάμα ἦρα, καὶ ἀπαρακαλύπτως ἐκώμαζεν. ἐς δὲ ἄνδρας ἥκων οὕτω τι μετέβαλεν, ὡς ἕτερος ἐξ ἑτέρου νομισθῆναι. τὸ μὲν γὰρ φιλογέλων, ἐπιπολάζειν αὐτῷ δοκοῦν, ἀφεῖλε καὶ προσώπου καὶ γνώμης· λυρῶν τε καὶ αὐλῶν κτύποις οὐδ' ἐπὶ σκηνῆς ἔτι παρετύγχανεν· ἀπέδυ δὲ καὶ τὰ λήδια καὶ τὰς τῶν ἐφεστρίδων βαφὰς, καὶ τράπεζαν ἐκόλασε, καὶ τὸ ἐρᾶν μεθῆκεν, ὥςπερ τοὺς προτέρους ὀφθαλμοὺς ἀποβαλών. Ἄρδυος γοῦν ῥήτορος ἐρομένου αὐτὸν, Εἰ ἡ δεῖνα αὐτῷ καλὴ φαίνοιτο; μάλα σωφρόνως ὁ Ἰσαῖος, Πέπαυμαι (εἶπεν) ὀφθαλμιῶν. ἐρομένου δὲ αὐτὸν ἑτέρου, Τίς ἄριστος τῶν ἰχθύων καὶ τῶν ὀρνίθων εἰς βρῶσιν; Πέπαυμαι (ἔφη Ἰσαῖος) ταῦτα σπουδάζων· ξυννῆκα γὰρ τοὺς Ταντάλου κήπους τρυγῶν. ἐνδεικνύμενος δήπου τῷ ἐρομένῳ ταῦτα ὅτι σκιὰ καὶ ὀνείρατα αἱ ἡδοναὶ πᾶσαι. τῷ δὲ Μιλησίῳ, Διονυσίῳ, ἀκροατῇ ὄντι, τὰς μελέτας ξὺν ᾠδῇ ποιουμένῳ, ἐπιπλήττων Ἰσαῖος, Μειράκιον (ἔφη) Ἰωνικὸν, ἐγὼ δέ σε ᾄδειν οὐκ ἐπαίδευσα. νεανίσκου δὲ Ἰωνικοῦ θαυμάζοντος πρὸς αὐτὸν τῷ Νικήτῃ μεγαλοφώνως ἐπὶ τοῦ Ξέρξου εἰρημένου, Ἐκ τῆς βασιλείου νηὸς Αἴγιναν ἀναδησώμεθα, καταγελάσας πλατὺ ὁ Ἰσαῖος, Ἀνόητε (εἶπε) καὶ πῶς ἀναχθήσῃ. τὰς δὲ μελέτας ὡς αὐτοσχεδίους ἐποιεῖτο, ἀλλ' ἐπεσκεμμένας τὸν ἐξ ἔω ἐς μεσημβρίαν καιρόν· ἰδέαν δ' ἐπήσκησε λόγων οὔτ' ἐπιβεβλημένην οὔτ' αὖον, ἀλλ' ἀπέριττον καὶ κατὰ φύσιν καὶ ἀποχρῶσαν τοῖς πράγμασι.

Ἐπιπολάζειν αὐτῷ δοκοῦν] Vertere poteram: *qui frequentes apud eum erant.* Verum cum mox sequatur de vultu, quem exseuerit τῷ φιλογέλῳ, malui ἐπιπολάζον τὸ φιλογέλων interpretari, ridiculos mores in ipsa facie apparentes, atque ea quasi fluitantes. OLEAR.

Τὰ λήδια] *tenuia indumenta.* IDEM.

Τῷ Νικήτῃ] Ferri posse putem, adscripsit tamen margini Salmasius παρὰ τῷ Νικ. IDEM.

Καὶ πῶς ἀναχθήσῃ] Si conjecturæ locus, mallem· καὶ σῶς ἀνάθησῃ; *quomodo insulam navi alligabis?* Sic enim melius παραδοξολογίας Nicetæ revincetur stoliditas, cum non facile sit explicare, quomodo insula alligetur navi: contra de nave, quæ jam mare sulcaste ex Persia adveniens supponatur, minus congruum quærere, quomodo in altum maris sit deducenda? IDEM.

Οὐκ αὐτοσχεδίους] Pro οὐκ substituendum putavi ὡς. Et sic egregie nostrum cum Plinio componemus l. ii. ep. 3. ab' de Iseo: "dicit semper ex tempore, sed tanquam diu scripserit." IDEM.

καὶ τὸ βραχέως ἑρμηνεύειν καὶ πᾶσαν τὴν ὑπόθεσιν συνελεῖν ἐς βραχὺ Ἰσαίου εὕρημα, ὡς ἐν πλείοσι μὲν ἑτέροις, μάλιστα δὲ ἐν τοῖσδε ἐδηλώθη. τοὺς μὲν γὰρ Λακεδαιμονίους ἀγωνιζόμενος, τοὺς βουλευομένους περὶ τοῦ τείχους ἀπὸ τῶν Ὁμήρου ἐβραχυλόγησε τοσοῦτον·

Ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἄνερα δ' ἀνήρ,

οὕτω στῆτέ μοι Λακεδαιμόνιοι, καὶ τετειχίσμεθα; κατηγορῶν δὲ τοῦ Βυζαντίου Πύθωνος, ὡς δεθέντος μὲν ἐκ χρησμῶν ἐπὶ προδοσίᾳ, κεκριμμένης δὲ τῆς προδοσίας, ὡς ἀνέζευξεν ὁ Φίλιππος, ξυνέλαβε τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἐς τρεῖς ἐννοίας· ἔστι γὰρ τὰ εἰρημένα ἐν τρισὶ τούτοις· ἐλέγξω Πύθωνα προδεδωκότα, τῷ χρήσαντι θεῷ, τῷ δήσαντι δήμῳ, τῷ ἀναζεύξαντι Φιλίππῳ. ὁ μὲν γὰρ οὐκ ἂν ἔχρησεν, εἰ μή τις ἦν· ὁ δὲ οὐκ ἂν ἔδησεν, εἰ μὴ τοιοῦτος ἦν· ὁ δ' οὐκ ἂν ἀνέζευξεν, εἰ μὴ, δι' ὃν ἦλθεν, οὐχ εὗρεν.

Ἀγωνιζόμενος] Ἀγωνίζεσθαι idem quod ἐπιβοᾶσθαι. declamare. IDEM.

Ἀσπὶς ἄρ'] Il. N. 131. et Π. 215. IDEM.

Κατηγορῶν] H. e. declamationis argumentum faciens κατηγορίαν. Nam in foro verisque litibus nunquam versatus Isæus fuit, teste Plinio, l. iv. ep. 3. IDEM.

Πύθωνος] De proditione Pythonis, et carcere propterea tolerato, quod argumentum fuit istius Isæi ἐπιδείξεως, frustra alios consulueris. IDEM.

Εἰ μή τις ἦν] Sensus est: Si non esset *quis* proditor, quem oraculum generatim tantum indicaverat, designaverat vero et deprehenderat populus, Pythonem esse existimans, quem oraculum proditorem indicasset, unde malim paulo post οὗτος pro τοιοῦτος. IDEM.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΕΩΣ

ΙΣΑΙΟΣ.

Pag. ed. Reisk.

α'. ΙΣΑΙΟΣ δὲ, ὁ Δημοσθένους καθηγησάμενος καὶ διὰ τοῦτο μάλιστα γενόμενος περιφανὴς, ὡς μέν τινες ἱστοροῦσιν, Ἀθηναῖος ἦν τὸ γένος, ὡς δὲ ἕτεροι γράφουσι, Χαλκιδεύς· ἤκμασε δὲ μετὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον, ὡς ἐκ λόγων αὐτοῦ τε- 300

Ἐκ λόγων αὐτοῦ] Legitur etiam apud Plutarchum in Isæi vita. Alioqui malueris cum articulo ἐκ τῶν λόγων. Apud eundem Plutarchum legitur itidem floruisse μετὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον, ut hic: in ea vero historiola, quam Aldus in Oratorum volumine Isæo sine auctoris nomine præposuit, pro μετὰ legitur κατὰ, eamque lectionem aliquomodo verisimilem reddit, quod ibidem sequitur καὶ ἐπιβᾶσι μίχρι τῆς Φιλίππου ἀρχῆς. Sed rursum nostræ lectioni patrocinari videtur, quod infra in catalogo Oratorum, qui Peloponnesiaci belli tempore floruerunt, nulla fit Isæi mentio, p. 161. 32. Sed, cum p. 162. 12. Antiphontem, Lysiam, Isocratem illis temporibus principes Oratorum fuisse dicat, Isæus vero

301 κμαίρομαι, καὶ μέχρι τῆς Φιλίππου δυναστείας παρεξέτεινε·
302 γενέσεως δὲ καὶ τελευτῆς τοῦ ῥήτορος ἀκριβῆ χρόνον εἰπεῖν οὐκ
ἔχω, οὐδὲ δὴ περὶ τοῦ βίου τοῦ ἀνδρὸς οἷός τις ἦν, οὐδὲ περὶ τῆς
προαιρέσεως τῶν πολιτευμάτων, οὐδὲ ἀρχὴν εἰ προείλετο τινὰ
303 πολιτείαν, οὐδ' ὅλως περὶ τῶν τοιούτων οὐδενὸς, διὰ τὸ μηδὲ
τοιαύτη περιτυγχάνειν ἱστορίᾳ· οὐδὲ γὰρ ὁ τοὺς Ἰσοκράτους
μαθητὰς ἀναγράψας Ἕρμιππος, ἀκριβὴς ἐν τοῖς ἄλλοις γενόμε-
νος, ὑπὲρ τοῦδε τοῦ ῥήτορος οὐδὲν εἴρηκεν ἔξω δυοῖν τούτων, ὅτι
διήκουσε μὲν Ἰσοκράτους, καθηγήσατο δὲ Δημοσθένους, συνεγέ-
νετο δὲ τοῖς ἀρίστοις τῶν φιλοσόφων.

β'. Λείπεται δὴ περὶ τῆς προαιρέσεως καὶ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ,
καὶ τίνι κέχρηται χαρακτῆρι, λέγειν. γένους μέντοι λόγων ἑνὸς
ἀσκητὴς ἐγένετο, τοῦ δικανικοῦ, καὶ περὶ τοῦτο μάλιστα ἐσπού-
δασε· χαρακτῆρα δὲ τὸν Λυσίου κατὰ τὸ πλεῖστον ἐζήλωσε, καὶ εἰ
μή τις ἔμπειρος πάνυ τῶν ἀνδρῶν εἴη καὶ τριβὰς ἀξιολόγους
ἀμφοῖν ἔχων, οὐκ ἂν διαγνοίη ῥᾳδίως πολλοὺς τῶν λόγων ὑπο-

Isocratis discipulus fuerit, verisimile est eum sub Peloponnesiaci belli finem floruisse. Quoniam autem Dionysius Issei vitam breviter perstringit, tu, quæ Plutarchus et Philostratus de eodem prolixius scripserunt, ab illis petere poteris. Quorum ut brevem quandam epitomen habeas, libet vitam ab Aldo Issei orationibus præmissam, a Stephano autem in Oratorum editione ab ipso curata prætermissam, hic subjungere, præsertim cum haud pauca cum Dionysio nostro habeat communia. Sic igitur ibi: Ἰσαῖος ὁ ῥήτωρ ἐγένετο κατὰ μέν τινας Ἀθηναῖος, κατὰ δέ τινας Χαλκιδεύς, πατρὸς δὲ Διαγόρου, μαθητὴς δὲ Ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος, διδάσκαλος δὲ Δημοσθένους· ἤκμασε δὲ κατὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον, καὶ ἐπιβίω μέχρι τῆς Φιλίππου ἀρχῆς, ὡς φασι Διονύσιος ὁ Ἁλικαρνασεὺς ὁ κριτικός. λέγεται δὲ μειράκιον μὲν ὢν ἡδονῆς σχολάζειν καὶ πότοις, καὶ λεπτῆς ἐσθῆτος ἀντιποιεῖσθαι καὶ συπχοῦς ἐρᾶν, ἀγὴς δὲ γενόμενος τοσοῦτον μεταβεβλῆσθαι τὸν πολιτεῖαν ὥσθ' ἕτερον ἐξ ἑτέρου δοκεῖν. Διδύος γοῦν ἐρωτήσαντος αὐτὸν εἰ ἡ δεῖνα καλὴ αὐτῷ φαίνεται, λέγεται εἰπεῖν Οὐκ οἶδα· τοὺς γὰρ τοιούτους ἀφῃρέθην ὀφθαλμούς. ταῦτα δέ φησι Φιλόστρατος ἐν τοῖς Βίοις τῶν Σοφιστῶν, οὗ πάντως περὶ τούτου λέγων Ἰσαίου· ἀμέλει γοῦν καὶ Ἀσσύριος μῦθον καλεῖ. ἄδολος δὲ ὁ ἀκριβὴς τοῦ Ξανάσου αὐτοῦ χρόνος. χαρακτῆρα δὲ τὸν Λυσίου πάνυ ἀκριβῶς ἐζήλωσεν, ὥστε μηδὲ ῥᾴδιον εἶναι διελεῖν τοὺς λόγους. ἔστι δὲ αὐτοῖς ἡ κοινωνία κατά τε τὴν λέξιν καὶ τὰ ἐνθυμήματα· κατὰ μὲν τὴν λέξιν ὅτι ἡ Λυσίου ἐστὶ καθαρὰ καὶ ἀκριβὴς καὶ σαφὴς καὶ κυρία καὶ σύντομος, ἴσως δὲ κατὰ ταῦτα πάντα ἡ Ἰσαίου σχεδόν. διαφέρει δέ, ὅτι [desideratur hic τῇ μὲν Λυσίου, vel tale quidpiam] πολὺ τὸ ἀφελὲς καὶ τὸ ἰδιωτικόν· καὶ ἡ χάρις μειζόνως· ἡ δὲ Ἰσαίου τεχνικωτέρα δόξειεν ἂν εἶναι καὶ ἀκριβιστέρα καὶ σχηματισμοῖς διειλημμένη πουκίλως· ὅσον γὰρ ὑπολείπεται [deest κατὰ τὴν χάριν, ut est apud Dionysium v. 29.], τοσοῦτον ὑπερέχει κατὰ τὴν δεινότητα· κατὰ μὲν οὖν τὴν λέξιν τοιαύτην εὑρίσκομεν διαφοράν, κατὰ δὲ τὰ πράγματα τάδε, ὅτι παρὰ Λυσίᾳ μὲν οὐ πολλὴν τέχνην εὑρίσκομεν οὔτε ἐν τοῖς μερισμοῖς τῶν πραγμάτων οὔτε ἐν τῇ τάξει τῶν ἐνθυμημάτων, παρὰ δὲ Ἰσαίῳ πολλὴ τῆς τέχνης ἡ ἀκρίβεια. καὶ γὰρ προκατασκευὰς χρῆται καὶ μερισμοῖς, καὶ ὅτε μὲν τὸν ἀντίδικον διαπειράται, τοὺς δὲ δικαστὰς καταστρατηγεῖ. πολὺς δ' ἐστὶν ἐν τῷ δικανικῷ, καὶ σχεδὸν μόνον τοῦτο ἴσμεν. ἀμέλει γοῦν σπή τις τῆς τοῦ Δημοσθένους ἐκαλεῖτο δεινότητος. αὕτη δὴ ἦν ἡ διαφορὰ Λυσίου καὶ Ἰσαίου, ὅτι Λυσίας μὲν ὑπὲρ ἀδίκων ἐπιδὺς λέγει, Ἰσαῖος δὲ καὶ ὑπὲρ δικαίων λέγων ὑποστὰς ὦν. Hæc ibi; pleraque ex hac Dionysii nostri pagina desumpta: postrema vero periodus desumpta est ex 209. 33. Sylburg. Fort. leg. ἐκ λόγων τινῶν αὐτοῦ. Reisk. Hoc ΓΕΝΟΣ ΙΣΑΙΟΥ, in MSS. nostris B. et M. repertum, ad fidem eorundem passim correctum, hic denuo recudimus.

Οὐδὲ ἀρχὴν κ. τ. λ.] Forsan aliquis malit: οὐδὲ ἀρχὴν εἰ προείλετό τινα πολιτείαν. ut, expuncta ἡ, ἀρχὴν adverbialiter significet *omnino*: sicut alibi quoque hæc vox usurpari solet. Plutarchus quoque nihil certi meminit de reipub. administratione: sed hoc tantum dicit, eum primum cœpisse σχηματίζειν καὶ τρέπειν ἐπὶ τὸ πολιτικὸν τὴν διάνοιαν: quod maxime imitatum esse Demosthenem. Ex Philostrato autem de Iseo hæc præcipue notanda: τὰς δὲ μελέτας οἷα αὐτοσχεδίους ἐποιεῖτο, ἀλλ' ἐπεσκεμμένους τὸν ἐξ ἕω ἐς μεσημβρίαν καιρόν. ἰδίᾳ δ' ἐπήσκησε λόγων οὓς ἐπιβαλλόμενον οὔτ' αἰσχύνη, ἀλλ' ἀκήρυττον καὶ κατὰ φύσιν καὶ ἀνεχρῶσαν τοῖς πράγμασι καὶ τὸ βραχὺς ἐρμηνεῦον. Sylburg.

τέρου τῶν ῥητόρων εἰσὶν, ἀλλὰ παρακρούσεται ταῖς ἐπιγραφαῖς οὕτως ἀκριβῶς ἐχούσας, ὡς διὰ μιᾶς δηλοῦταί μοι γραφῆς· οὐ μὴν ἀπαράλλακτός γέ ἐστιν ἡ τοῦ χαρακτῆρος ὁμοιότης, ἀλλὰ 304
ἔχουσα διαφορὰς τινὰς οὐ μικρὰς οὐδὲ ὀλίγας καὶ κατὰ τὴν ἑρμηνείαν καὶ κατὰ τὰ πράγματα, περὶ ὧν καιρὸς ἂν εἴη λέγειν, ὡς ἡμεῖς ὑπειλήφαμεν. ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὴν λέξιν μᾶλλον ἔοικε τῷ Λυσίᾳ, τὴν ἀρχὴν ἀπὸ ταύτης ποιησάμενος, τὰς ὁμοιότητάς τε καὶ τὰς διαφορὰς ἃς ἔχει πρὸς ἐκείνην ἐρῶ.

γ'. Καθαρὰ μὲν καὶ ἀκριβὴς καὶ σαφὴς, κυρία τε καὶ ἐναργὴς καὶ σύντομος, πρὸς δὲ τούτοις πιθανή τε καὶ πρέπουσα τοῖς ὑποκειμένοις, στρογγύλη τε καὶ δικανικὴ [φανεροῦσα τοὺς δικανικοὺς ἀγῶνας]. οὐχ ἧττόν ἐστιν ἡ Ἰσαίου λέξις τῆς Λυσίου. καὶ κατὰ μὲν ταῦτα οὐκ ἄν τις αὐτὴν διαγνοίη, διαφέρειν δὲ ἐκείνης δόξειεν ἂν ἐν τοῖςδε· ἡ μὲν γὰρ ἀφελὴς τε καὶ ἠθικὴ μᾶλλόν ἐστιν, σύγκειταί τε φυσικώτερον καὶ ἐσχημάτισται ἁπλούστερον, 305
ἡδονῇ τε καὶ χάριτι πολλῇ κέχρηται· ἡ δὲ Ἰσαίου, τεχνικωτέρα δόξειεν ἂν εἶναι καὶ ἀκριβεστέρα τῆς Λυσίου, τήν τε σύνθεσιν περιεργασέρα τις καὶ σχηματισμοῖς διειλημμένη ποικίλοις, ὅπου τε ἀπολείπεται τῆς χάριτος ἐκείνης, τοσοῦτον ὑπερέχει τῇ δεινότητι τῆς κατασκευῆς, καὶ πηγή τις ὄντως ἐστὶ τῆς Δημοσθένους δυνάμεως. τὴν μὲν οὖν λέξιν οὕτως ἄν τις διαγνοίη. ἐν δὲ τοῖς πράγμασι τοιαύτας τινὰς εὑρήσει διαφοράς. παρὰ Λυσίᾳ μὲν οὐ πολλὴν τὴν ἐπιτέχνησιν οὔτ' ἐν μερισμοῖς τῶν πραγμάτων οὔτ' ἐν τῇ τάξει τῶν ἐνθυμημάτων οὔτ' ἐν ταῖς ἐξεργασίαις αὐτῶν θήσεται.— ἁπλοῦς γὰρ ὁ ἀνήρ —· παρ' Ἰσαίῳ δὲ καὶ τεχνικώτερον ἤδη γινόμενα ταῦτα εὑρήσει· καὶ γὰρ ἐφόδοις χρῆται καὶ προκατασκευαῖς καὶ μερισμοῖς τεχνικωτέροις, καὶ τίθησιν ἐν οἷς δίδωσι χωρίον ἕκαστον, καὶ μέχρι πολλοῦ πρυάγει τὰς τῶν ὀγκειρημά- 306
των ἐξεργασίας, σχημάτων τε μεταβολαῖς ἐναγωνίων καὶ παθη-

Περιακρούσεται] Num παρακρουσθήσεται. Reiske.

Οὕτως] Particulum οὐχ vel simile quidpiam excidisse suspicor. atque illa, quæ sequuntur, ἐκ διὰ μιᾶς μοι δηλοῦται γραφῆς, insesse videntur, Dionysium alium tractatum reliquisse de Isæi orationibus. Hudson.

Ἀκριβῶς ἐχούσας] Interpone ὁμοίως. οὕτως ἀκριβῶς ὁμοίως ἐχούσας. tam inter se similibus sed asymmetrum. Reiske.

Διὰ μιᾶς] Imo vero δι' οὐ μιᾶς. non uno quodam in opusculo, sed in quamplurimis, passim locorum. Idem.

Φαιρούσα τοὺς δικανικοὺς ἀγῶνας] Quæ est nota characteristica, orationes judiciales ab omnibus aliis generis discernens. Verumtamen facile patiar ista quatuor vocabula indoci, quæ haberi possint pro interpretamento vocabuli δικανική. Idem.

Ἡ μὲν γὰρ] Lysiæ puta. Idem.

Κέκρηται] Non damno. Suspicatus tamen aliquando fui de πλείστοι κέχρηται. uncta, perfusa est, manat vel stillat, ut convenientiore vocabulo. Idem.

Ἐκείνης] Non cohæret cum χάριτος, sed redit ad λέξιν Lysiæ. idem est ac si dixisset: ὅσον ἀπολείπεται ἡ Ἰσαίου λέξις ἐκείνης, τῆς Λυσίου δηλονότι λέξεως, κατὰ τὴν χάριν. Quidsi tamen τῇ χάριτι ἐκείνης? Idem.

Ἐν μερισμοῖς] Interponi velim articulum τοῖς. ut statim ἐν τῇ τάξει τῶν ἐνθυμημάτων. Idem.

Παρ' Ἰσαίῳ δὲ καὶ τεχνικώτερον] Ante copulam καὶ videtur ποικιλώτερον, aut τετυχηκότερον, aut tale quid deesse. Idem.

Ἐν οἷς δίδωσι χωρίον ἕκαστον] Dubitatur, utrum nominativus, an accusativus sit ἕκαστον. et an δίδωσι sit impersonale, ut τὸ πρᾶγμα subaudiatur. ponit unumquemque locum, ubi res dat, h. e. vel monstrat, vel fert. Sed hoc sensu minus χωρίον, quam τόπον usurpatorus fuisse videtur. Possit etiam sic accipi: τίθησιν ἕκαστον (scil. πρᾶγμα vel τόπον) ἐντεῦθεν ὅπου δίδωσιν ἡ χώρα. Quicquid ejus est, visum aliquando mihi fuit leg. esse: τίθησιν ἐν οἷς δεῖ χωρίοις ἕκαστον. Idem.

τικῶν ποικίλλει τοὺς λόγους, καὶ πρὸς μὲν τὸν ἀντίδικον διαπονηρεύεται, τοὺς δὲ δικαστὰς καταστρατηγεῖ, τοῖς δὲ πράγμασιν ὑπὲρ ὧν ὁ λόγος ἐκ παντὸς πειρᾶται βοηθεῖν.

δ'. Ἵνα δὲ μᾶλλον ἡ διαφορὰ τῶν ἀνδρῶν γένηται καταφανὴς, εἰκόνι χρήσομαι τῶν ὁρατῶν τινί. εἰσὶ δή τινες ἀρχαῖαι γραφαὶ χρώμασι μὲν εἰργασμέναι ἁπλῶς καὶ οὐδεμίαν ἐν τοῖς μίγμασιν ἔχουσαι ποικιλίαν, ἀκριβεῖς δὲ ταῖς γραμμαῖς καὶ πολὺ τὸ χάριεν ἐν ταύταις ἔχουσαι· αἱ δὲ μετ' ἐκείνας εὐγραμμοι μὲν ἧττον, ἐξειργασμέναι δὲ μᾶλλον, σκιᾷ τε καὶ φωτὶ ποικιλλόμεναι καὶ ἐν τῷ πλήθει τῶν μιγμάτων τὴν ἰσχὺν ἔχουσαι. τούτων μὲν δὴ ταῖς ἀρχαιοτέραις ἔοικεν ὁ Λυσίας κατὰ τὴν ἁπλότητα καὶ τὴν χάριν· ταῖς δὲ ἐκπεπονημέναις τε καὶ τεχνικωτέραις ὁ Ἰσαῖος. ἦν δὲ περὶ αὐτοῦ δόξα παρὰ τοῖς τότε γοητείας καὶ ἀπάτης, ὡς δεινὸς ἀνὴρ τεχνιτεῦσαι λόγους ἐπὶ τὰ πονηρότερα· καὶ εἰς τοῦτο διεβάλλετο.

307 δηλοῖ δὲ τοῦτο τῶν ἀρχαίων τις ῥητόρων ἐν τῇ Δημοσθένους κατηγορίᾳ Πυθέας, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ· πονηρίαν γὰρ τῷ Δημοσθένει καὶ κακίαν τὴν ἐξ ἀνθρώπων πᾶσαν ἐνοικεῖν φήσας, καὶ τόδε τὸ μέρος ὅλον εἰς διαβολὴν, ἐπιτίθησιν, ὅτι τὸν Ἰσαῖον ὅλον καὶ τὰς τῶν λόγων ἐκείνου τέχνας σεσίτισται. καὶ μὰ Δία οὐκ ἀπὸ σκοποῦ τὴν διαβολὴν ταύτην εἶχεν ἑκάτερος. ἐμοὶ γοῦν οἱ μὲν Ἰσαίου τε καὶ Δημοσθένους λόγοι καὶ περὶ ἀληθείας καὶ δικαίας συντάξεως αἱ ὑποθέσεις ὕποπτοι δοκοῦσιν εἶναι τῆς πολλῆς ἐπιτεχνήσεως ἕνεκα· οἱ δὲ Ἰσοκράτους καὶ Λυσίου παντὸς μάλιστα δίκαιοί τε καὶ ἀληθεῖς, κἂν μὴ τοιαῦτα τὰ πράγματα ἐν αὐτοῖς, ὅτι κακοῦργον οὐδὲν ἐπιφαίνουσιν ἐπὶ τῆς κατασκευῆς, ἀλλ' εἰσὶν ἐλεύθεροί τινες καὶ ἀφελεῖς.

308 ε'. Ταυτί μοι τὰ διαλλάττοντα ἔδυξεν εἶναι, ἐξ ὧν ἄν τις οὐ χαλεπῶς διαγνῶναι τοὺς Λυσίου τε καὶ Ἰσαίου λόγους δυνηθείη. εἰ δὲ ὀρθῶς ὑπείληφα, ἐξέσται τῷ βουλομένῳ σκοπεῖν τὴν ἐξέτασιν. ἄρξομαι δὲ ἀπὸ τῶν περὶ τὴν λέξιν θεωρημάτων. ἔστι δή τις Ἰσαίου λόγος ὑπὲρ Εὐμαθοῦς μετοίκου τινὸς τῶν τραπεζιτευόντων Ἀθήνησιν, ὃν εἰς δουλείαν ἀγόμενον ὑπὸ τοῦ κληρονομή-

Τόδε τὸ μέρος ὅλη] Id est, ὅλον τοῦτον τὸν τόπον. Sed post εἰς διαβολὴν deest ἐκαυξήσας aut tale quid. *cum dixisset — totumque illum locum verbis amplificasset atque exaggerasset, ἐπιτίθησιν, addit tandem in fine —.* IDEM.

Καὶ περὶ ἀληθείας] Dubio procul laborat hic locus vitio. qui, ut brevis sim, mihi videtur ad tolerabilem saltim sententiam sic componi posse: κἂν περὶ ἀληθεῖς [vel ἀληθὰς] καὶ δικαίας συνταχθῶσιν ὑποθέσεις [ut hic sit accusativus, non nominativus]. *tametsi in causis veris justisque et æquitati consentaneis versentur.* IDEM.

Σκοπεῖν] Post σκοπεῖν aut deest κατὰ, ut κατὰ (vel etiam παρὰ) τὴν ἐξέτασιν significet *in examine.* aut deest ποιεῖσθαι, aut ποιησαμένῳ. Quorum si prius deesse ponas, ποιεῖσθαι puta, cohærebit σκοπεῖν cum βουλομένῳ, et ποιεῖσθαι cum ἐξέσται. Sin autem posterius, tum cohærebit σκοπεῖν cum ἐξέσται, ποιησαμένῳ autem cum τὴν ἐξέτασιν. IDEM.

Εὐμαθοῦς] Imo vero Εὐμάθους, *penacute.* Sic enim nomina propria ab adjectivis discernuntur. εὐμαθὴς est *docilis*, Εὐμάθης nomen proprium. IDEM.

Κληρονομήσαντος τὸν ἀπελεύθερον τοῦτο] Epigenes aliquis servum, Eumathem dictum, manu emiserat coram prætore. Hujus Epigenis heres factus aliquis Dionysius Eumathem reposcebat, vel, ut vulgo usurpant, reclamabat, ut partem hereditatis ad se devolutæ. Verum civis aliquis Atheniensis ille, de qua hic agitur, Isæi oratione libertum hunc, Eumathem, in libertatem liberali manu vindicatum ibat. IDEM.

σαντος τὸν ἀπηλευθερωκότα τῶν ἀστῶν ἀφαιρεῖταί τις καὶ τὴν 309
ἀπολογίαν ποιεῖται περὶ αὐτοῦ. τὸ προοίμιον δέ ἐστι τοῦ λόγου
τοιόνδε· Ἄνδρες δικασταί, ἐγὼ καὶ πρότερον Εὐμα-
θεῖ τούτῳ ἐγενόμην χρήσιμος, καὶ δικαίως, καὶ νῦν,
εἴ τί ἐστιν ἐν ἐμοί, πειράσομαι συσσώζειν αὐτὸν μεθ'
ὑμῶν· μικρὰ δέ μου ἀκούσατε, ἵνα μηθεὶς ὑπολάβῃ
ὑμῶν ὡς ἐγὼ προπετείᾳ ἢ ἄλλῃ τινὶ ἀδικίᾳ πρὸς τὰ
Εὐμαθοῦς πράγματα προσῆλθον. τριηραρχοῦντος
γάρ μου ἐπὶ Κηφισοδώρου ἄρχοντος, καὶ λόγου
ἀπαγγελθέντος πρὸς τοὺς οἰκείους ὡς ἄρα τετελευ-
τηκὼς εἴην ἐν τῇ ναυμαχίᾳ, οὔσης μοι παρακαταθή-
κης παρ' Εὐμαθεῖ τούτῳ, μεταπεμψάμενος τοὺς οἰ-
κείους τε καὶ φίλους τοὺς ἐμοὺς Εὐμαθὴς ἐνεφάνισε
τὰ χρήματα ἃ ἦν μοι παρ' αὐτῷ, καὶ ἀπέδωκε πάντα
ὀρθῶς καὶ δικαίως. ἀνθ' ὧν ἐγὼ σωθεὶς ἐχρώμην
αὐτῷ ἔτι μᾶλλον καὶ κατασκευαζομένῳ τὴν τράπεζαν
προσεισευπόρησα ἀργυρίου. καὶ μετὰ ταῦτα ἄγον- 310
τος αὐτὸν Διονυσίου, ἐξειλόμην εἰς ἐλευθερίαν,
εἰδὼς ἀφειμένον ἐν τῷ δικαστηρίῳ ὑπὸ Ἐπιγένους·
ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ἐπισχήσω.

ς'. Ἔστι δὴ καὶ παρὰ τῷ Δυσίᾳ τις ὑπὲρ ἀνδρὸς ξένου δίκην
φεύγοντος περὶ κλήρου ποιούμενος τὴν ἀπολογίαν — τοῦτον
ἐπιγράφει τὸν λόγον Καλλίμαχος, Περὶ Φερενίκου ὑπὲρ τοῦ
Ἀνδροκλείδου κλήρου —, καὶ ἔστι πολλοῖς πρότερον ἠγωνισμένος
ἕτεσι θατέρου, ἐν ᾧ τὴν αἰτίαν πρώτως ἐπιδείκνυσιν ὁ περὶ τοῦ
ξένου ποιούμενος τοὺς λόγους, ὥςπερ ὁ τὸν μέτοικον ἐξαιρού- 311
μενος εἰς ἐλευθερίαν· ἔστι δὲ τὸ προοίμιον τοῦ λόγου τόδε· Ἀνα-
γκαῖόν μοι δοκεῖ εἶναι, ὦ ἄνδρες δικασταί, περὶ τῆς
φιλίας τῆς ἐμῆς καὶ τῆς Φερενίκου πρῶτον εἰπεῖν πρὸς
ὑμᾶς, ἵνα μηδεὶς ὑμῶν θαυμάζῃ, ὅτι ὑπὲρ οὐδενὸς
ὑμῶν πώποτε εἰρηκὼς πρότερον ὑπὲρ τούτου νυνὶ

Ναυμαχίᾳ] Forte apud Eubœam inter Themisonem et Athenienses commissa, anno tertio Olymp. 103. quo Cephisodotus Archon fuit. IDEM.

Πρὸς εἰ ὑπωρίσα] Nescio an verior lectio sit *πρὸς ὑπωρισίαν ἀργυρίου*, vel *πρὸς ὑπώρισ-τον ἀργύριον*. SYLBURG. Corrupte Bodlei. *προσισευπόρησαν*. HUDSON. Dudum ante, quam ab Hudsono de lectione Bodleiani certior fierem, suspicatus fueram, aut de *προσισυπώρησα*, aut *προσισυπόρησα*, quorum hoc posterius, ne literula periret, prætuli. *ὑσυπωρεῖν τινὶ ἀργυρίου* [subaudi *μοῖραν*, vel tale quid] significat *contribuere alicui summam aeris*. *προισυπωρεῖν*, *in antecessum dare, quod postmodum, per otium, pro facultate et opportunitate sua, refundat*. *προσυσπωρεῖν* est *una cum aliis amicis idem facientibus contribuere*. Possit quoque sic legi: *πρασὶς* [quod est particip. aor. 2. a verbo *πρᾶσθαι erogare*] *ὑπώρησα ἀργυρίου*, scil. *μέρος τι βατόν*. *ὑπωρεῖν* h. l. non significat *dives esse*, sed *largiri*. REISK.

Ἀγοντος] Scil. *εἰς τὴν δουλείαν*. IDEM.

Ἐπισχήσω] Dubito, utrum Iszei, an Dionysii sint hæc verba: *ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ἐπισχήσω. plura de his dicere parcam*. IDEM.

Θατέρου] *quam illa altera*, Iszei puta pro Eumathe dicta, unde modo locum excerptum retulerat. IDEM.

Τὴν αἰτίαν] Scil. *τῆς ἀπολογίας*, vel *διότι ὑπὲρ ἀνδρὸς ξένου ἀπολογεῖται*. IDEM.

Πρώτως] *ante omnia*. Sic dedi de meo pro vulgari *πρῶτος*. IDEM.

Τὸν μέτοικον] Apud Iszeum. Erat ergo Eumathes inquilinus. IDEM.

Τοῦ λόγου] Apud Lysiam puta. IDEM.

Ἡμῶν] Expungendum videtur, ut infra in repetitione p. 8. 26. SYLBURG. Tantum abest, ut *ὑμῶν* expungendum duxerem uncisque includerem, ut potius, non

λέγω. ἐμοὶ γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ξένος ἦν Κηφισόδοτος ὁ τούτου πατὴρ, καὶ ὅτε ἐφεύγομεν ἐν Θήβαις παρ' ἐκείνῳ κατηγόμην καὶ ἐγὼ καὶ ἄλλος Ἀθηναίων ὁ βουλόμενος· καὶ πολλὰ καὶ ἀγαθὰ καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ παθόντες ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὴν ἡμετέ-
312 ραν αὐτῶν κατήλθομεν. ἐπεὶ δ' οὖν οὗτοι ταῖς αὐταῖς τύχαις ἐχρήσαντο καὶ φυγάδες Ἀθήναζε ἀφίκοντο, ἡγούμενος τὴν μεγίστην αὐτοῖς ὀφείλειν χάριν, οὕτως οἰκείως αὐτοὺς ὑπεδεξάμην ὥστε μηδένα γνῶναι τῶν εἰσιόντων, εἰ μή τις πρότερον ἠπίστατο, ὁπότερος ἡμῶν ἐκέκτητο τὴν οἰκίαν. οἶδε μὲν οὖν καὶ Φερένικος, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅτι πολλοὶ λέγειν εἰσὶν ἐμοῦ δεινότεροι καὶ μᾶλλον τοιούτων πραγμάτων ἔμπειροι, ἀλλ' ὅμως ἡγεῖται τὴν ἐμὴν οἰκειότητα πιστοτάτην εἶναι. αἰσχρόν μοι οὖν δοκεῖ εἶναι, κελεύοντος τούτου καὶ δεομένου τὰ δίκαια αὐτῷ βοηθῆσαι, περιϊδεῖν αὐτὸν, καθ' ὅσον υἱός τ' εἰμὶ ἐγὼ, τῶν ὑπ' Ἀνδροκλείδου δεδεσμένων στερηθῆναι.

ζ'. Τί δὴ ταῦτα τὰ προοίμια ἀλλήλων διαφέρει; παρὰ Λυσίᾳ μὲν ἡδεῖά ἐστιν ἡ εἰσβολὴ, καὶ δι' οὐδὲν ἄλλο μᾶλλον ἢ ὅτι φυσικῶς πως εἴρηται καὶ ἀφελῶς· Ἀναγκαῖόν μοι δοκεῖ εἶναι, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, περὶ τῆς φιλίας τῆς ἐμῆς καὶ τῆς Φερενίκου πρῶτον εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς. καὶ τὸ ἐπιλεγόμενον τούτῳ ἔτι μᾶλλον ἀκατάσκευον φαίνεται εἶναι καὶ
313 ὡς ἂν ἰδιώτης τις εἰπεῖν δύναιτο τὸ εἰρημένον· Ἵνα μηδεὶς ὑμῶν θαυμάσῃ, ὅτι ὑπὲρ οὐδενὸς ὑμῶν πώποτε εἰρηκὼς πρότερον ὑπὲρ τούτου νῦν λέγω. παρὰ δὲ Ἰσαίῳ κατεσκεύασται τὸ δοκοῦν εἶναι ἀφελὲς καὶ οὐ λέληθεν ὅτι ἐστὶ ῥητορικόν· Ἐγὼ καὶ πρότερον Εὐμαθεῖ τούτῳ ἐγενόμην χρήσιμος, καὶ δικαίως· καὶ νῦν, εἴ τί ἐστι κατ' ἐμὲ, πειράσομαι συσσώζειν αὐτόν. ὑφηλότερα γάρ ἐστι καὶ ἧττον ἐκείνων ἀφελέστερα, καὶ ἔτι μᾶλλον τὰ ἐπιφερόμενα· Μικρὰ δέ μου ἀκούσατε, ἵνα μηδεὶς ὑπολάβῃ ὑμῶν, ὡς ἐγὼ προπετείᾳ ἢ ἄλλῃ τινὶ ἀδικίᾳ πρὸς τὰ Εὐμαθοῦς πράγματα προσῆλθον. ἥ τε γὰρ προπέτεια καὶ ἡ ἀδικία καὶ πρὸς τὰ Εὐμαθοῦς πράγματα προσελθεῖν πεποιημένοις μᾶλλον ἔοικεν ἢ αὐτοφυέσι. καὶ αὖθίς γε παρὰ μὲν τῷ Λυσίᾳ ἡ

modo uncos, quibus hoc vocabulum Sylburgius sepserat, rursus sustulerim, sed etiam infra, ubi deerat, ὑμῶν ingesserim. Omnis enim vis ratiocinii huic uni vocabulo inest. Non poterat utique non videri Atheniensibus res miranda, si quis civium suorum, qui pro alio nullo cive unquam verba in foro fecisset, nunc ad dicendum pro homine peregrino, eoque Thebano, surgeret. Notum est, quo odio Thebani Athenis arserint. Reisk.

Κατηγόμην] Malim κατηγόμεθα. ut versu proximo παθόντες κατήλθομεν. Aut alias καὶ erit del. Idem.

Οὗτοι] Thebani puta. Idem.

Στερηθῆναι] Rarior inventu constructio verbi περιϊδεῖν cum infinitivo. usus loquendi στερηθέντα postulabat. Aut possit legi μέλλοντα στερηθῆναι. Idem.

Καὶ δι' οὐδὲν ἄλλο] Soil. ἡδεῖά ἐστιν. ob aliud nihil magis suave, jucundum, est hoc exordium. Idem.

Τὸ εἰρημένον] Id est, τὴν ὑπ' ἐμοῦ παρατεθεῖσαν ἀρτίως γνώμην. locum, vel sententiam a me modo e Lysia recitatam. Idem.

Κατ' ἐμὲ] Supra legitur ἐν ἐμοί. Idem.

πρόφασις λέγεται ἀνεπιτηδεύτως· Ἐμοὶ γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ξένος ἦν Κηφισόδοτος ὁ τούτου πατὴρ, καὶ 314
ὅτε ἐφεύγομεν ἐν Θήβαις, παρ' ἐκείνῳ κατηγόμην καὶ ἐγὼ καὶ ἄλλος Ἀθηναίων ὁ βουλόμενος. ἡδέως τε καὶ ἀφοριστικῶς τὰ μετὰ ταῦτα ἐπιτίθεται· Καὶ πολλὰ καὶ ἀγαθὰ καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ παθόντες ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὴν ἡμετέραν αὐτῶν κατήλθομεν. παρὰ δὲ τῷ Ἰσαίῳ πέφρασται περιεργότερον καὶ οὐ μακρὰν ἀπέχει τῆς Δημοσθένους κατασκευῆς· Τριηραρχοῦντος γάρ μου ἐπὶ Κηφισοδότου ἄρχοντος, καὶ λόγου ἀπαγγελθέντος πρὸς τοὺς οἰκείους ὡς ἄρα τετελευτηκὼς εἴην ἐν τῇ ναυμαχίᾳ, οὔσης μοι παρακαταθήκης παρ' Εὐμαθεῖ τούτῳ. τό τε γὰρ λόγον ἀπαγγελθέντος καὶ τὸ ὡς ἄρα τετελευτηκὼς εἴην καὶ τὸ οὔσης ἐμοὶ παρακαταθήκης οὐκ ἂν φαίην ἔγωγε ἀφελῶς εἰρῆσθαι. ἐκείνως γὰρ λεγόμενα μᾶλλον ἀποίητα· Ὅτε γὰρ ἐτριηράρχουν, καὶ ἀπηγγέλη τοῖς ἐνθάδε, 315
ὡς ἄρα τετελευτηκὼς εἴην, ἔχων μου παρακαταθήκην Εὐμαθὴς οὑτοσί.

ἡ. Καὶ τὰ λοιπὰ δὲ τῶν προοιμίων μέρη, παρ' ᾧ μὲν ἀφελέστερον ἄν τις εὕροι λεγόμενα, παρ' ᾧ δὲ ῥητορικώτερον. ἐν ἑτέρῳ δὲ ἀγῶνι πάλιν ὁ μὲν Ἰσαῖος, ἐπιτρόπῳ τινὶ συντάξας ἀπολογίαν ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀδελφιδῶν κρινομένῳ, τοιαύτῃ κέχρηται ἀρχῇ· Ἠβουλόμην μὲν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, μὴ λίαν οὕτως ἀγνοηθέντα προσχήματ' ἔχειν αἰσχρῶς ὥστε τοῖς ἀλλοτρίοις ἐπιβουλεύειν καὶ δίκας τοιαύτας λαγχάνειν, ἀλλ' οὐ τό γε οὖν ἀδελφιδοῦν ἐμὸν καὶ κύριον τῆς πατρῴας οὐσίας, οὐ μικρᾶς ἀλλ' ἱκανῆς 316

Κηφισοδότου] Pro Κηφισοδότου pag. 7. v. 9. legitur Κηφισοδότου. infra in Dinarcho utriusque inter Atheniensium ἀρχοντας fit mentio: sed Κηφισόδοτος tempore prior nominatur, 115, 44: Κηφισόδωρος autem, posterior, 116, 7. sed videndum ne hic e vicinia tractum sit vitium, et ut v. 2. privati cujusdam Κηφισοδότου facta est mentio, ita etiam archon hic eodem a librario appellatus sit nomine, non a Dionysio. SYLBURG.

Μᾶλλον ἀποίητα] Legi malim: μᾶλλον ἂν ἦν ἀποίητα. REISK.

Μὴ λίαν οὕτως ἀγνοηθέντα προσχήματα ἔχειν αἰσχρῶς, ὥστε —] Notabilis verborum trajectio. nam αἰσχρῶς aut cum λίαν cohærebit, aut cum ἐπιβουλεύειν. Prius si malis, erunt προσχήματα λίαν αἰσχρῶς ἀγνοηθέντα, *prætextus, seu criminationes nimis turpiter peccatæ*, ad verbum, h. e. in quibus nimis turpiter peccatum sit. Sententia est: vellem utique infamia nulla criminum laborare, tam ultra modum turpium. IDEM.

Ἐπιβουλεύειν] Post ἐπιβουλεύειν videtur δεῖν deesse. IDEM.

Ἀλλ' οὐ τό γε οὖν] Hudsonus testatur in Bodl. legi ἀλλ' οὕτω γε οὖν. quod parum ad rem facit. Mihi videtur ab Isæo profectum esse: ἀλλὰ τοῦτον γοῦν ἴδιι, ἀδελφιδοῦν ὄντα ἐμὸν —. Nemo miretur tutorem hunc, eundemque patruum pupillorum, adversus quos agit, modo de uno pupillo, modo de pluribus loqui. Agebat proprie cum uno, maximo natu, cui ad pubertatem adulto patruus patrimonium tradiderat. Verum huic pupillo puberi susque tutelæ facto plures erant fratres. Horum fratrum, annis adhuc minorum, tutelam major natu frater adipiscebatur; quo fiebat, ut suoque fratrumque nomine in patruum ex titulo male gestæ tutelæ ageret. Possit quoque Isæus ad hunc modum dedisse videri: ἀλλ' οὐχ οὗτός γε ὧν ἐᾷ, *verum hujus rei copiam mihi denegat hic* [adversarius meus], ὃν ἴδιι ἀδελφιδοῦν ἐμὸν ὄντα — *quem decebat, utpote meum ex fratre nepotem* —. Sylburg. ad locum hunc istæc adscripserat: Nota hic τὸ ἀδελφιδοῦν ἐμὸν ut etiam infra in repetitione, p. 11. v. 10. pro οἱ ἀδελφιδοῖ ἐμοί. unde colligere licet etiam p. 10. v. 13. pro ἀδελφῶν leg. esse ἀδελφιδῶν. IDEM.

317 ὥστε καὶ λειτουργεῖν ὑφ' ἡμῶν αὐτῷ παραδοθείσης, ταύτης ἐπιμελεῖσθαι, τῶν δ' ἐμῶν μὴ ἐπιθυμεῖν, ἵνα βελτίων τ' ἐδόκει πᾶσιν εἶναι σώζων αὐτὴν καὶ πλείω ποιῶν χρησιμώτερον ὑμῖν πολίτην παρεῖχεν ἑαυτόν. ἐπεὶ δὲ τὴν μὲν ἀνῄρηκε καὶ πέπρακε καὶ αἰσχρῶς καὶ κακῶς διολώλεκεν ὡς οὐκ ἂν ἠβουλόμην, πιστεύων δ' ἑταίρίαις καὶ λόγων παρασκευαῖς ἐπὶ τὴν ἐμὴν ἐλήλυθεν, ἀνάγκη, ὡς ἔοικε, συμφορὰν μὲν εἶναι νομίζειν ὅτι τοιοῦτός ἐστιν οἰκεῖος ὢν, ἀπολογεῖσθαι δὲ περὶ ὧν ἐγκέκληκε καὶ ἔξω [μὲν] τοῦ πράγματος διαβέβληκεν, ὡς ἂν οὖν δυνώμεθα προθυμότατα πρὸς ὑμᾶς. ὁ δὲ Λυσίας, ἀνδρὶ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς ἐγκαλουμένῳ κακῆς ἐπιτροπῆς
318 συγγράψας λόγον, τοιούτῳ κέχρηται τῷ προοιμίῳ· Οὐχ ἱκανὸν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τοῖς ἐπιτρόποις, ὅσα πράγματα διὰ τὴν ἐπιτροπίαν ἔχουσιν, ἀλλὰ καὶ διασώζοντες τὰς τῶν φίλων οὐσίας συκοφαντοῦνται ὑπὸ τῶν ὀρφανῶν πολλοί. ὅπερ κἀμοὶ νῦν συμβέβηκεν. ἐγὼ γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, καταλειφθεὶς ἐπίτροπος τῶν Ἱπποκράτους χρημάτων καὶ διαχειρίσας ὀρθῶς καὶ δικαίως τὴν οὐσίαν, καὶ παραδοὺς τοῖς υἱοῖς δοκιμασθεῖσι τὰ χρήματα ὧν ἐπίτροπος κατελείφθην, συκοφαντοῦμαι νῦν αὐτῶν ἀδίκως.

Σ'. Οὐ πολλῶν· οἶμαι δεῖν λόγων, ὅτι τοῦτο μὲν ἀφελῶς καὶ ἡδέως εἴρηται, ἦθός τε οὐ πεπλασμένον, ἀλλὰ φυσικὸν ἐπιφαίνει· τὸ γὰρ Οὐχ ἱκανὸν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τοῖς ἐπιτρόποις ὅσα πράγματα διὰ τὴν ἐπιτροπὴν ἔχουσιν, οὐδεὶς ἂν εἴποι ῥήτορος εἶναι, ἀλλὰ παντὸς ἰδιώτου καταστάντος εἰς ἀγῶνα ἄδικον· τὸ δ' Ἰσαίου πεποιῆσθαι ῥητορικῶς καὶ κεκμλ-

'Υφ' ἡμῶν] A me meisque necessariis, et in hac causa advocatis. Erat e. c. tuteri, patrimonium pupillo puberi facto tradenti, uxor, huic fratres, aut sorores, eorumque mariti, aut filii jam adulti. Hi ergo in ejusmodi causis amico et cognato suo præsto erant, ut testes et advocati. Nam ejusmodi actus, quo in numero sunt traditiones patrimoniorum, non clam, conscio aut nullo, aut paucis, fiebant, sed testes corrogabantur quamplurimi, qui deinceps possent, ubi opus esset, in judicio produci. REISK.

Αὐτῷ] De meo dedi αὐτῷ. pupillo meo puta. IDEM.

Σώζων] Malim καὶ σώζων. E pudore atque continentia, si placuisset pupillo ea uti, duas sit exstituras fuisse laudes. 1) βελτίων ἂν ἐδόκει. futurum fuisset, ut pro viro bono et honesto haberetur. 2) χρησιμώτερον πολίτην παρεῖχεν ἂν ἑαυτὸν, civem se vobis præstitisset hoc magis frugi, σώζων τὴν οὐσίαν καὶ πλείω ποιῶν, si patrimonium servasset atque auxisset parsimonia et frugalitate. IDEM.

Ἔξω μὲν τοῦ πρ.] Secundum vocabulum uncis inclusi, ut amputandum. Aut certe leg. est: ἔξω μὲ τοῦ πρ. IDEM.

Ἂν οὖν] Οὖν uncis inclusit Bekkerus, qui hæc Isæica Fragmenta apud Dionysium asservata ad calcem Isæi sui edi curavit.

Οὐχ ἱκανὸν —] V. Lysiæ Fragmentum XV. REISK.

Ἔχουσιν] Subaudi ταῦτα ἴχειν, vel ἰσχυέναι. IDEM.

Ἐπιτροπὴν] Pro ἐπιτροπῶν v. 16. legitur ἐπιτροπίαν. quorum utro sit usus Lysias, incertum est. Dionysius certe utroque utitur. nam καλῆς ἐπιτροπῆς ἐγκαλεῖσθαι hoc loco dicit, v. 13: itidemque supra in Lysia 68, 32: in Antiq. autem Rom. 237, 2. ἐπιτροπίαν λαβεῖν. SYLBURG.

Κεκμλλιλογῆσθαι] Legi malim: κεκαλλιλογῆσθαι εἰς τὸ συμπότην. REISK.

λιλογῆσθαι σεμνότερον ἅπαντες ἂν φήσειαν· τὸ γὰρ Ἐβου- 319
λόμην μὲν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, μὴ λίαν οὕτως ἀγνοηθέντα προσχήματα ἔχειν αἰσχρῶς, ὥς τε τοῖς ἀλλοτρίοις ἐπιβουλεύειν. καὶ ἔτι μᾶλλον παρὰ Λυσίᾳ μὲν χαριέντως πάνυ καὶ ἀφελῶς εἰρῆσθαι τὸ Ἐγὼ γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, καταλειφθεὶς ἐπίτροπος τῶν Ἱπποκράτους χρημάτων καὶ διαχειρίσας ὀρθῶς καὶ δικαίως τὴν οὐσίαν καὶ παραδοὺς τοῖς υἱοῖς δοκιμασθεῖσι τὰ χρήματα. θάτερον δὲ τρανότερον καὶ οὐχ ὡς ἂν ἰδιώτης μετέθηκεν, Ἀλλ' οὐ τό γε οὖν ἀδελφιδοῦν ἐμὸν καὶ κύριον τῆς πατρῴας οὐσίας, οὐ μικρᾶς, ἀλλ' ἱκανῆς ὥστε καὶ λειτουργεῖν, ὑφ' ἡμῶν αὐτῷ παραδοθείσης, ταύτης ἐπιμελεῖσθαι. ἑνὸς δ' ἔτι μνησθήσομαι γένους, ἐξ οὗ μάλιστα ἡ διαφορὰ τῶν ἀνδρῶν ἔσται καταφανής.

ί. Ὑποτίθεται δ' ἑκάτερος ἰδιώτην ἄνδρα, καὶ ἀπράγμονα καὶ νέον, παρὰ τὴν ἑαυτοῦ προαίρεσίν τε καὶ φύσιν ἠναγκασμένον, ἐν δικαστηρίῳ λέγειν· ὁ μὲν Αυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἀρχεβιάδην λόγῳ τὸν τρόπον τοῦτον· Ἐπειδὴ τάχιστα ἔλαχέ μοι ταύτην τὴν δίκην Ἀρχεβιάδης, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, προσῆλθον αὐτῷ λέγων, ὅτι νέος καὶ ἄπειρος ἦν 320
πραγμάτων καὶ οὐδὲν δεόμενος εἰσιέναι εἰς δικαστήριον. ἐγὼ οὖν σε ἀξιῶ, μὴ εὕρεμα ἡγεῖσθαι τὴν ἡλικίαν τὴν ἐμὴν, ἀλλὰ παραλαβόντα τοὺς ἐμοὺς φίλους καὶ τοὺς σαυτοῦ διηγήσασθαι περὶ τοῦ χρέους, ὅθεν γεγένηται. κἂν δοκῇς ἀληθῆ λέγειν ἐκείνοις, οὐδέν σοι δεήσει πραγμάτων, ἀλλὰ λαβὼν, ἐπὶ τὰ σαυτοῦ. δίκαιος δ' εἰ μοι μηδὲν παραλιπεῖν, ἀλλ' εἰπεῖν ἅπαντα, ἐπειδὴ νεώτερός εἰμι 321
τοῦ συμβουλεύειν, ἵνα, ἀκούσαντες περὶ ὧν οὐκ

Τὸ γὰς] Sea *τό γ' οὖν*, declarative accipiendum pro *τοῦτο δηλονότι, hoc videlicet.* pro *ἐβουλόμην* vero in priore loci citatione *Atticо augmento* scriptum *ἠβουλόμην*, p. 9. v. 23. Sylburg.

Ἐπιβουλεύειν] Post *ἐπιβουλεύειν* videtur *τοιοῦτον δεῖ*, vel simile quid deesse, scil. *ἐπαλλλοτριούμενον εἰς τὸ σεμνότερον.* Reisk.

Τρανότερον] Num *τραγικώτερον.* Idem.

Ἐπειδὴ] V. Fragmentum Lysiæ KΓ. Idem.

Εὕρεμα] Bodlei. *εὔρημα.* Sed male. differunt ista inter se. *εὕρημα* est res derepente oblata, opportunitas sponte sua non quærenti occurrens, qua tu in rem tuam, malam præsertim, abutaris; quam cupide amplectaris, ut qui tibi non speraases obventuram, quo alium, inimicum tibi hominem, subvertas et pessumdes, id quod h. l. convenit. *εὕρημα* autem inventum est, scite solerterque multa et assidua meditatione excogitatum. quod ab h. l. abhorret. Idem.

Ἐπὶ τὰ σαυτοῦ] Ellipticõs legitur etiam infra in repetitione p. 13. v. 19. subaudito scilicet verbo *ἀπαλλάξῃ*, aut alio consimili. Sylburg. Mihi videtur pro *ἐπὶ* leg. et hic, et paulo post in hujus loci iteratione, *ἀπὸ*. quod perinde potest pro secunda persona singul. imperativi accipi, pro *ἄπιθι*. nam *εἶ* (ex *ἴς* factum) passim locorum usurpatur pro *ἴθι*. aut pro sec. pers. sing. futuri a verbo *ἀπέναι*, æquipollente alteri, *ἀπελεύσῃ*, vel *ἀποχωρήσεις. abibis, discedes.* quod si probatur alterutrum, tum *τὰ σαυτοῦ* cohærebit cum *λαβὼν*, *habens res tuas tibi.* Reisk.

Δίκαιος δ' εἶ μοι μηδὲν] Sic dedi de meo, pro vulgari *δίκαιος δ' εἰμὶ μηδὲν. te decet, nihil mihi dissimulare, nil me celare.* Idem.

Τοῦ συμβουλεύειν] Subaudi *αὐτὸς ἐμαυτῷ.* Cernis brevitatem Lysiacam. Alios planius et explicatius dixisset ad hunc forme modum: *εἰκὸς ἅπαντα. βούλομαι γὰρ ταῦτα ποιοῦσθαι τοῖς φίλοις, ἐπειδὴ νεώτερός εἰμι τοῦ συμβουλεύειν αὐτὸς ἐμαυτῷ.* Idem.

ἴσμεν, βουλευσώμεθα περὶ ὧν σὺ λέγεις· ἐάν πως φανερὸν γένηται, πότερον ἀδίκως τῶν ἐμῶν ἐφίεσαι ἢ δικαίως τὰ σεαυτοῦ ζητεῖς κομίσασθαι. ταῦτ' ἐμοῦ προκαλουμένου, οὐδεπώποτ' ἠθέλησε συνελ-
322 θεῖν οὐδὲ λόγον περὶ ὧν ἐνεκαλεῖτο ποιήσασθαι οὐδὲ δίαιταν ἐπιτρέψαι, ἕως ὑμεῖς τὸν νόμον τὸν περὶ τῶν διαιτητῶν ἔθεσθε. ὁ δὲ Ἰσαῖος ἐν ἀμφισβητήσει χωρίον τὸ ὑπὸ τῶν δημοτῶν κατεσχημένον, οἷς τὸ χωρίον ὑπέκειτο, ταύτῃ χρώμενον εἰσάγει τῇ ἀρχῇ· Μάλιστα μὲν ἐβουλόμην, ὦ ἄνδρες δικασταί, μηδ' ὑφ' ἑνὸς ἀδικεῖσθαι τῶν πολιτῶν, εἰ δὲ μή, τοιούτων ἀντιδίκων τυχεῖν πρὸς οὓς ἂν οὐδὲν ἐφρόντιζον διαφερόμενος. νῦν δέ μοι πάντων πραγμάτων λυπηρότατον συμβέβηκεν· ἀδικοῦμαι γὰρ ὑπὸ τῶν δημοτῶν, οὓς περιορᾶν μὲν ἀποστεροῦντας οὐ ῥᾴδιον, ἀπέχθεσθαι δὲ
323 ἡδέως, μεθ' ὧν ἀνάγκη καὶ συνουσίας κοινὰς ποιεῖσθαι. πρὸς μὲν οὖν πολλοὺς χαλεπὸν ἀντιδικεῖν· μέγα γὰρ μέρος συμβάλλεται τὸ πλῆθος αὐτοῖς
324 πρὸς τὸ δοκεῖν ἀληθῆ λέγειν· ὅμως δὲ διὰ τὸ πιστεύειν τοῖς πράγμασι πολλῶν μοι καὶ δυσκόλων συμπιπτόντων οὐχ ἡγούμην δεῖν κατοκνῆσαι δι' ὑμῶν πειρᾶσθαι τυγχάνειν τῶν δικαίων. δέομαι

Ἐπιτρέψαι] Sub. τῷ διαιτητῇ. IDEM.

Ἕως] Fort. ὡς. SYLBURG. In quo falsus fuit. Colligitur ex h. l. paulo ante, quam ista causa agitaretur, legem de jure arbitrorum, vel judicum pedaneorum fuisse latam. REISK.

Χωρίον] Legendum videtur: ὁ δὲ Ἰσαῖος, ἐν ἀμφισβητήσει ὑπὲρ χωρίου τοῦ ὑπὸ τῶν δημοτῶν κατεσχημένου, οἷς τὸ χωρίον ὑπέκειτο, ταύτῃ χρώμενον εἰσάγει τῇ ἀρχῇ. SYLBURG. Infra quidem habemus: ἐν τῇ ἀμφισβητήσει πρὸς τοὺς δημότας περὶ τοῦ χωρίου. HUDSON.

Εἰ δὲ μὴ] Subaudi τοῦτο δυνατὸν ἦν ἐμοί. REISK.

Ἀνιαρότατον] Malim τὸ λυπ. IDEM.

Ἡδίως] Pro ἡδίως infra in repetitione, p. 13. v. antep. legitur ἀνιδίως. vera lectio procul dubio est ἀνιδίς. quod indicat etiam paraphrasis Dionysiana, p. 13. v. 24. ἀναρτίτερον εἶναι πρὸς τοιούτους ἀπέχθεσθαι: et vers. pen. ἡ ἀνδὶς ἀπέχθεια. SYLBURG. In margine Bodl. legi ἴσως ἀνδὲς testatur Hudsonus. unde constat illius libri manuscripti auctoritatem non esse, qui aut meras, aut certe plerasque conjecturas viri docti, nescio an Sylburgii, exhibeat, nullas, aut certe perpaucas lectiones e codice msto probatæ fidei haustas. Ego ἡδίως servandum, eique αὖ addendum duco, sed hac lege, ut censeatur adhuc deesse ἀναφώτατον, aut δυσχερίστατον, aut tale quid. *cupide ferri ad suscipiendas et gerendas cum iis simultates, qui — rerum est omnium una res luctuosissima.* Sed v. annotationem p. 13. v. antep. REISK.

Καὶ συνουσίας κοινὰς ποιεῖσθαι] Prodit hoc καὶ deesse membrum alterum isti oppositum, quo facta fuisset mentio privatorum quoque congressuum, aut commerciorum, quemadmodum publicorum hic facta fuit. Suspicor, itaque deesse καὶ ἴδια συναλλάγματα, aut ἴδια συμβόλαια, aut ἰδίας διατριβὰς, aut tale quidpiam; sive id ante καὶ τὰς κοινὰς συνουσίας ponas, sive post. Ad numerum privatorum congressuum referantur hæc: cum juvenes, aut etiam seniores, pauci numero, in locis ultro delectis et condictis, ad ludendum, compotandum, confabulandum, epulandum, ambulandumve, aut etiam seriis de rebus agendum, inter se conveniunt. publici autem congressus fiunt ab universis, in foro, in concione, in templis deorum et in epulis publicis. IDEM.

Ἀληθῆ] Malim τἀληθῆ. IDEM.

Δι' ὑμῶν] Fateor nihil hic esse, quod offendere possit hominem stomachi non superbi, aut quod defendi nequeat. Rursus tamen idem haud dissimulabo illam tot infinitivorum accumulationem, quorum alii ex aliis nexi et quasi progenerati sunt, paulo esse, meis quidem auribus, molestam et horridiusculam. Mollietur, ni fallor, hæc durities interponendo ἀλλὰ, ad hunc modum — κατοικῆσαι, ἀλλὰ [tacita repetitione subjice ἡγούμην δεῖν] δι' ὑμῶν πειρᾶσθαι —. IDEM.

οὖν ὑμᾶς συγγνώμην ἔχειν, εἰ καὶ νεώτερος ὢν λέγειν ἐπὶ δικαστηρίου τετόλμηκα· διὰ γὰρ τοὺς ἀδικοῦντας ἀναγκάζομαι παρὰ τὸν ἐμαυτοῦ τρόπον τοιοῦτόν τι ποιεῖν. πειράσομαι δ' ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς, ὡς ἂν δύνωμαι διὰ βραχυτάτων εἰπεῖν περὶ τοῦ πράγματος.

ια'. Τίς ἂν οὖν οὐκ ἂν ὁμολογήσειε, τὸν μὲν Λυσίου νέον καὶ ἰδιώτην καὶ ἀπράγμονα ἀρχέτυπόν τινα εἶναι τῆς ἀληθείας, διαφέροντα ἐκείνης οὐδ' ὁτιοῦν· τὸν ἕτερον δὲ ἀπόγραφόν τινα καὶ οὐ λανθάνοντα, ὅτι πέπλασται ῥητορικῇ τέχνῃ; καὶ γὰρ αἱ λέξεις καὶ τὰ νοήματα παρ' ἐκείνῳ μὲν τὸ αὐτοφυὲς, παρὰ δὲ τούτῳ τὸ 325
κατασκευαστὸν ἀποφαίνουσιν· ὁ μὲν γὰρ ἀρχῇ κέχρηται, ὅτι νέος τε καὶ ἄπειρος εἴη πραγμάτων καὶ οὐδὲν δεόμενος εἰς δικαστήριον εἰσιέναι, καὶ ἐπιφέρει πάνυ ἠθικῶς, Ἐγὼ οὖν σε ἀξιῶ, μὴ εὕρεμα ἡγεῖσθαι τὴν ἡλικίαν τὴν ἐμὴν, καὶ τὸ μετὰ τοῦτο, ὡς φύσιν εἶχε γενέσθαι τε καὶ ῥηθῆναι, λέγει, ὡς ἐπὶ διαιτητὰς ἠξίουν κοινοὺς ἐλθεῖν φίλους, κἂν δόξῃς ἀληθῆ λέγειν ἐκείνοις, οὐθέν σοι δεήσει πραγμάτων, ἀλλὰ καὶ λαβὼν, ἐπὶ τὰ σαυτοῦ, καὶ τὰ λοιπὰ ἐν ἤθει χρηστῷ διεξελθὼν, τελευτῶν ἐπιτίθησι, Ταῦτ' ἐμοῦ προκαλουμένου, οὐδεπώποτε ἠθέλησε συνελθεῖν. ὁ δὲ Ἰσαῖος τουτὶ μὲν τὸ μέρος, τὸ παρὰ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην ἠναγκάσθαι λέγειν ἐν δικαστηρίῳ νέον ὄντα, ἐπὶ τελευτῇ τοῦ προοιμίου τίθησιν. ἄρχεται 326
δὲ ἀπὸ διανοίας, οὐ φαύλης μὰ Δία οὐδὲ ἰδιωτικῆς, ἀνιαρώτερον εἶναι λέγων πρὸς τοιούτους ἀπέχθεσθαι, μεθ' ὧν ἀνάγκη τῶν τιμιωτάτων κοινωνεῖν· ἔπειτα ἀπολύεταί τι τῶν μελλόντων αὐτὸν λυπεῖν, τὸ δὴ πολλοὺς ὄντας τοὺς δημότας πρὸς αὐτὸν ἀντιδικεῖν. συντίθησί τε τὰ ὀνόματα οὐ φαύλως μὰ Δία οὐδ' ὡς ἂν ἰδιώτης, Ἀδικοῦμαι γὰρ ὑπὸ τῶν δημοτῶν (φησὶν), οὓς περιορᾶν μὲν οὐ ῥᾴδιον ἀποστεροῦντας, ἀπέχθεσθαι δ' ἂν ἡδέως, μεθ' ὧν ἀνάγκη καὶ συνουσίας κοινὰς ποιεῖσθαι. ἡ γὰρ ἀηδὴς ἀπέχθεια καὶ αἱ 327
κοιναὶ συνουσίαι τεχνικώτερον σύγκεινται μᾶλλον ἢ ἀφελέστερον.

Τίς ἂν οὖν οὐκ ἂν ὁμολογήσειε] Nota hic geminatum ἂν. Sylburg.

Ἀποφαίνουσιν] Dionysio nostro ejusmodi in re usitatius est v. ἐπιφαίνειν. Reisk.

Ἠξίουν] Malim in tertia persona ἠξίου. se rogasse. narrat actor, Archebiadem a se rogatum fuisse. Idem.

Κοινοὺς] Malim καὶ τοὺς κοινοὺς. ut secum veniret ad arbitros, et ad amicos sibi, actori, cum eo, Archebiade, communes. Idem.

Ἀνιαρώτερον] Subaudi τοῦ δίοντος, vel τοῦ εἰωθότος, vel tale quid. malim tamen ἀνιαρότατον. Idem.

Ἀνιᾶν] gravare, premere causam ipsius, ei incommodare et obstare. Idem.

Τὸ δὴ πολλοὺς] Legendum videtur: τὸ δὲ πρὸς πολλοὺς ὄντας τοὺς δημότας ἀντιδικεῖν. ut colligere licet p. 12. v. 17. Sylburg. Bene habet h. l. vulgata. Festinatio bonum Sylburgium decipiebat, quominus cerneret, hæc ratio si probetur, necesse fore, ut proximum insequens πρὸς tollatur, ad quod animum non satis attendebat. Reisk.

Ἂν] Pro ἂν ἰδίως legendum esse ἀηδῶς, docui paulo ante, ad p. 12. v. 16. Sequenti etiam v. κοινὰς legendum esse pro vulgato τινὰς, manifestum est e priore citatione loci, Ibid. Sylburg. Ex ἂν, quod libri Dionysii h. l. plus habent, deficiens in superiori exemplo, effeci ibi αὖ, ut etiam hic aio faciendum esse. Post ἰδίως deesse videtur οὐκ ἂν βουλοίμην, vel οὐκ ἂν δεξαίμην, aut tale quid, ut jam supra admonui. Reisk.

καὶ ἔτι τὸ, Πολλῶν μοι δυσκόλων συμπιπτόντων οὐχ ἡγούμην δεῖν κατοκνῆσαι δι' ὑμῶν πειρᾶσθαι τυγχάνειν τῶν δικαίων. ἥκιστα γὰρ ἰδιώτης ἂν οὕτως, οὐχ ἡγούμην δεῖν κατοκνῆσαι, οὐδέ γε τὸ Δι' ὑμῶν πειρᾶσθαι τυγχάνειν τῶν δικαίων· ἀλλ' ἐκείνως πως μᾶλλον, Τοσούτων γέ μοι συμπιπτόντων δυσκόλων, ἐφ' ὑμᾶς ἠνάγκασμαι καταφυγεῖν, ἵνα τῶν δικαίων τύχω δι' ὑμῶν.

ιβ'. Οἶμαι μὲν οὖν καὶ ἐκ τούτων οὐκ ἄδηλον εἶναι τὴν τῶν ἀνδρῶν διαφοράν· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν μελλόντων λέγεσθαι
328 μᾶλλον ἔσται καταφανὴς, καὶ μάλιστα ἐκ τῶν ἀποδεικτικῶν καὶ παθητικῶν λόγων· ἐν οἷς ὁ μὲν Λυσίας ἁπλούστερός τίς ἐστι καὶ κατὰ τὴν σύνθεσιν τῶν ὀνομάτων καὶ κατὰ τὴν κοινότητα τῶν σχημάτων· οὑτοσὶ δὲ ποικιλώτερος. πολλὰ γὰρ ἄν τις ἰδὼν εὕροι παρ' αὐτῷ. ὡς ἐν τούτῳ, Πόθεν χρὴ πιστεύεσθαι τὰ εἰρη-
329 μένα, πρὸς θεῶν; οὐκ ἐκ τῶν μαρτύρων; οἶομαί γε. πόθεν δὲ τοὺς μάρτυρας; οὐκ ἐκ τῶν βασάνων; εἰκός γε. πόθεν δέ γε ἀπιστεῖσθαι τοὺς λόγους τοὺς τούτων; οὐκ ἐκ τοῦ φεύγειν τοὺς ἐλέγχους; ἀνάγκη μεγάλη. Φαίνομαι τοίνυν ἐγὼ μὲν διώκων ταῦτα καὶ τὰ πράγματα εἰς βασάνους ἄγων, οὗτος δὲ ἐπὶ δια-
330 βολὰς καὶ λόγους καθιστὰς, ὅπερ ἄν τις πλεονεκτεῖν βουλόμενος ἐποίησεν. ἐχρῆν δὲ αὐτὸν, εἴπερ

Ἀποδεικτικῶν] Fort. ἰδιωτικ. HUDSON. Bene habet h. l. vulgata. multum inter se differunt *λόγοι ἰδιωτικοὶ*, *ostensionales* orationes, ad pompam et jactationem ingenii atque facundiæ comparatæ, quæ sunt ab hujus loci sententia prorsus alienæ, et *ἀποδεικτικοὶ*, *demonstrativæ*, quibus hoc agitur, ut causa docearur. argumentorum certitudine et evidentia plana atque testata fiat, coronæque circumstanti assensus extorqueatur. Non in illo, sed in hoc genere Iseus vim suam protulit, cujus eloquentia non in umbra scholastica se jactavit, sed in foro spectata fuit. v. p. 108. 34. multisque aliis Nostri locis. REISK.

Κοινότητα] *popularitatem*. idem est ac si dixisset: *κατὰ τὰ σχήματα, ἃ ἐστι παρὰ Λυσίᾳ κοινότερά πως καὶ δημωδέστερα*. cui Lysiacæ orationis popularitati et simplicitati mox opponitur Iszi *ποικιλία ἐν τοῖς σχήμασι*. IDEM.

Ἰδὼν] Num: *ζητῶν εὕροι τοιαῦτα παρ' αὐτῷ*? An potius: *πολλὰ γὰρ ἄν τις ταύτας τὰς ἰδέας εὕροι παρ' αὐτῷ*. IDEM.

Πόθεν χρὴ] Loci initium legitur in oratione super Cironis hereditate p. 71. pen. ed. Steph. IDEM.

Μαρτύρων] Iszi libri vulgares dant *μαρτυριῶν*. IDEM.

Πόθεν δέ γε ἀπιστεῖσθαι] Vulgares Iszi libri dant: *πόθεν δ' ἀπιστεῖν τοῖς τούτων λόγοις*. IDEM.

Φαίνομαι τοίνυν] Hic locus non est ex illa, quam dixi, oratione, sed ex alia seu hodie deperdita, sive si superest adhuc, non succurrit nunc memoriæ, quænam illa sit. An desunt h. l. nonnulla? IDEM.

Ἐγὼ μὲν διώκων] Particulam *μὲν*, quæ vulgatis deest, e Bodl. addidi. Verum ne sic quidem satis sartum tectumque h. l. arbitror, sed valde vereor ne quid adhuc ad integritatem sententiæ desit, e. c. *ἐξ εὐθείας*, scil. *γνώμης* vel *ὁδοῦ*, *bona fide*, aut *ἐς ἄνδρα καλὸν ἀγαθὸν πρέπει μάλιστα καὶ σαφέστατα* aut *ἀληθέστατα* aut *δικαιότατα*, aut tale quid. In *ταῦτα* quidem, quod prorsus non placet, odoror vestigia adverbii in *στατα* exeuntis. Perspicuum enim est, rectam et apertam atque simplicem in jure agendi rationem, qua ipse se uti, curvæ et malitiosæ atque callidæ illi opponi, qua uti sit adversarium. IDEM.

Τὰ πράγματα] In abrupto fragmento eoquis pro certo definiat, utrum hoc recte habeat, an *τοὺς μάρτυρας* ei sufficiendum sit, quod utique melius convenire sententiæ videtur. IDEM.

Λόγους] Addendum videtur *ψευδεῖς*. tametsi me non fugit, sed bene memini, simplex voc. *λόγους* de commentis et nugis usurpari. IDEM.

Καθιστὰς] Scil. *ἡμᾶς*, aut *τὸ πρᾶγμα*. IDEM.

τι δίκαιον ἐφρόνει καὶ μὴ παρακροάσεσθαι τὰς ὑμετέρας γνώμας ἐζήτει, μὴ μὰ Δία ταῦτα ποιεῖν, ἀλλ' ἐπὶ τὸν λογισμὸν μετὰ μαρτύρων ἐλθεῖν καὶ ἐξετάζειν ἕκαστα τῶν ἐν τῷ λόγῳ, τοῦτον τὸν τρόπον παρ' ἐμοῦ πυνθανόμενον. εἰσφορὰς λογίζῃ πόσας; 331
τόσας καὶ τόσας. κατὰ πόσον ἀργύριον εἰσενηνεγμέ-

Παρακούσεσθαι] Dant vulgares, cui παρακρούσασθαι suffici volebat Sylburgius. Cujus coniecturæ tametsi pondus addere videbatur Bodlei. consensus, teste Hudsono, ego tamen nihilominus præsens tempus prætuli παρακροάσεσθαι. *decipere.* IDEM. παρακρούσασθαι Bekkerus.

Ταῦτα ποιεῖν] Scil. quæ modo dixerat adversarium factitare, scil. judicum mentes mendaciis occæcare, et causam ad aliena, nugas et commenta detorquere. REISK.

Λόγῳ] Ratione illa gestæ a me tutelæ, quam ego pupillo cum exhibuissem, ille, asperuatus eam, re prorsus non examinata, me male gestæ tutelæ accusat. Jam constat *liquido* particulam hanc ex eadem *oratione* decerptam esse, unde proferre exordium paulo ante p. 14. v. 14. cœperat. Unde suspicor hujus paginæ versu nono ac decimo inter *μεγάλα* et *φαίνομαι* nonnulla deesse. Neque enim credibile est, Dionysium particulas e duabus diversis orationibus excerptas sic tacite, sine transitu, sine indicio consarcinasse. Sed videtur potius non commisisse, ut lectorem haud admonitum ignorare pateretur unde insequentia desumpta esset. Dixisset procul dubio in hanc vel similem sententiam: *ἀλλ' ἐπάνειμι ἐπὶ τὸν προτέρων τοῦ ἐπιτρόπου πρὸς τὸν ἐπιτροπευθέντα ἀπολογίαν, ὅθεν ἐξέβην. φασὶν οὖν μετὰ ταῦτα· φαίνομαι ταῦτα* —. IDEM.

Εἰσφορὰς] Incidimus in salebras. ad *locum pervenimus*, si quis ullus alius hujus *libelli est*, impeditum et arduum; in quo hæsitare et labi, turpe non erit. Tentabo quoad potero eniti, hac via, ut Sylburgii visa proponam, tum mea, uno tenore; quoniam res ejusmodi est, ut discerpi nequeat. IDEM.

Πρὸς τίνας] Incertum est redditiva ne an interrogativa hic ab auctore usurpata sint, an mixta. si redditiva, legendum hic *καὶ τόσων*: et seq. v. *κατὰ τόσα*. si interrogativa, in primo membro legendum erit *πρὸς πόσας*; itidemque in sequentibus. Forsan etiam *εἰσπεπεγμένος* legendum pro *εἰσπεπεγμένας*: vel *εἰσπεπεγμένας*. SYLBURG. Post recitata istæc, Sylburgio ad h. l. visa meas ego quoque suspiciones hoc de loco, qui imprimis vexatus et perplexus est, in medio ponam. In quo si labar, id quod necesse est fieri, consequar tamen hoc, ut aliorum acumen acuam, gressusque ad veri sedes dirigam. Finge itaque locum hunc sic ab Isæo fuisse exaratum relictum. Exibit enim sic sententia, si non ad primigeniæ formæ veritatem expressa, tolerabilis tamen et tantisper probabilis. Colloquuntur inter se pupillus et tutor, ad examen rationis a tutore exhibitæ considentes. Εἰσφορὰς λογίζῃ, ait pupillus. Video, mi tutor, te in ratione tua mihi imputare contributiones, a te de meo patrimonio meoque nomine, quod ais, ad necessitates reip. sustentandas collatas. Recte. Sed πόσας; *quot illas?* respondet tutor πόσας καὶ τόσας. *tot et tot numero.* simul digito demonstrans locos rationis, ubi ipsi contributiones ad ærarium reip. imputasset. Pergit pupillus tuterem interrogare. Κατὰ πόσον ἀργύριον εἰσπεπεγμένας; h. e. quantæ sunt singulæ quæque summæ eris, quas tu te ais meo nomine singulis quibusque pensionibus (vel vicibus) in ærarium intulisse? Respondet tutor κατὰ τόσον καὶ τόσον. Tantum intuli hac pensione, tantam illa. Rursus instat pupillus κατὰ ποῖα [non jam πόσα, sed ποῖα] ψηφίσματα. quænam et qualia sunt illa senatus decreta, aut populiscita, quorum jussu et auctoritate tu illas, quas ais, pensiones pro me dependisti? Respondet tutor. ταυτί. hæc sunt, ecce istæc, et simul oculis ejus formulas illorum decretorum subjicit. Nondum acquiescit pupillus, certum penitus et viis, quotquot datæ sunt, omnibus indagare studens, continuat adhuc unum, quod erat reliquum, interrogare. Ταύτας [scil. τὰς εἰσφορὰς] εἰλήφασι τίνες. Sed has contributiones quinam susceperunt? quinam sunt hi, quibus tu te ais illas pensiones numerasse? Habesne etiam auctores idoneos, qui se aiant illud æs abs te abstulisse, et in ærarium intulisse? Satisfacit tandem tutor etiam de hoc sic respondens. οἱ καὶ ταῦτα μαρτυρήσοντες. Iidem a me abstulerunt eas, qui hac de re jam in continenti testabuntur. Hic tandem desinit illa fictitia pupilli cum tutore suo expostulatio, et tutor jam nunc pergit e persona mere sua loqui καὶ σκέψασθαι. de quo statim docebo pluribus, ubi Sylburgii sententiam de hoc quoque vocabulo prius audiverimus. REISK. Reiskio cum Bekkero h. l. obsecutus sum.

332 νας; κατὰ τόσον καὶ τόσον. κατὰ ποῖα ψηφίσματα;
333 [κατὰ] ταυτί. ταύτας εἰλήφασί τινες; οἱ καὶ ταῦτα
μαρτυρήσοντες. σκέψασθαι τὰ ψηφίσματα, τὸ πλῆ-
334 θος τῶν εἰσφορῶν, τὰ εἰσενηνεγμένα, τοὺς λαβόν-
τας, καὶ εἰ μὲν εὖ * * * τε, τῷ λόγῳ πιστεύειν, εἰ
δὲ μὴ νῦν παρασχέσθαι μάρτυρας, εἴ τι ψεῦδος ἦν
ὧν ἐλογισάμην αὐτοῖς.

ιγ'. Ταυτὶ μὲν διαλελυμένα καὶ ἐξ ἐπερωτήσεως, οἷς ὁ Λυσίας
μὲν ἥκιστα κέχρηται, Δημοσθένης δὲ ὁ παρὰ τούτου τὰς ἀφορμὰς
335 λαβὼν ἀφειδέστερον, οἷον Οὐκοῦν σὺ μισθοφορὰν λέ-
γεις; φήσει τις. καὶ παραχρῆμά γε τὴν αὐτὴν σύν-
ταξιν ἁπάντων, ὦ Ἀθηναῖοι· ἵνα τῶν κοινῶν τὸ
μέρος λαμβάνων ἕκαστος, ὅτου δέοιτο ἡ πόλις,
τοῦτο παρέχῃ. ἔξεστιν ἄγειν ἡσυχίαν; οἴκοι μένων
βελτίων εἶ, τοῦ δὲ ἔνδειαν ἀνάγκῃ τι ποιεῖν αἰ-
σχρὸν ἀπηλλαγμένος. συμβαίνει τι τοιοῦτον, οἷα
καὶ τὰ νῦν; στρατιώτης αὐτὸς ὑπάρχων ἀπὸ τῶν
αὐτῶν τούτων λημμάτων, ὥςπερ ἔστι δίκαιον, ὑπὲρ
τῆς πατρίδος. ἔστι τις ἔξω τῆς ἡλικίας ἡμῶν;
ὅσα οὗτος ἀτάκτως νῦν λαμβάνων οὐκ ὠφελεῖ,
ταῦτα ἐν ἴσῃ τάξει παραλαμβάνων, πάντ' ἐφορῶν

Σκέψασθαι] Non satis constat an verius sit imperativum *σκέψασθε*, *considerate*. Nec item v. 5. satis liquet an legendum sit, *καὶ εἰ μὲν εὖ ἔχει τῷ λόγῳ, πιστεύετε*: an, *καὶ εἰ μὲν εὖ, ἔχετε τῷ λόγῳ πιστεύειν*. an alio potius modo. Sylburg. Bene habet *σκέψασθαι*. res dubio vacat. nisi quod ei præponendum est *καὶ*. cohæret hoc *καὶ σκέψασθαι* cum præmisso *ἐχρῆν*, unde etiam reliqui infinitivi *ποιεῖν* — *ἀπηλλαγμένος* — *ἐξετάζειν* — apti sunt. Reisk.

Τὸ πλῆθος τῶν εἰσφορῶν] *numerum* vel *multitudinem pensionum*, h. e. quoties tutor pro pupillo ad ærarium contribuisset. Idem.

Τὰ εἰσενηνεγμένα] *quantitatem cujusque pensionis*. quantum æris quaque vice contribuisset. Idem.

Εὖ τι τῷ λόγῳ] Leg. videtur *εὖ εἶχε*, impersonaliter, sed sic ut subaudiatur aut *τὸ πρᾶγμα*, aut *ὁ λόγος*, *bene si habuisset*, res puta, aut ratio a me exhibita, aut, si omnia secum bene constitissent, *τότε τῷ λόγῳ πιστεύειν*, tum demum ratione mea fidere eique certam fidem habere. Hudsonus hic annotavit, in Bodleiano codice inter *τι* et *τῷ* lacunam esse. Atqui nulla ibi est, sed inter *εὖ* et *τι* est. Deest, ut dixi, aut *εἶχε*, *τότε* — aut nihil aliud præterquam *εἶχε*. illud *τι* potest haberi pro reliquiis vocabuli *εἶχε*. quanquam insequens *νῦν* probabilem mihi facit suspicionem, etiam *τότε* desiderari. Idem.

Παρασχέσθαι] Dedi de meo pro vulgaro *παράσχεσθε*. Aptus est hic infinitivus, ut alii multi in hac regione præmissi, ex *ἐχρῆν*. Idem.

Αὐτοῖς] Forsan verius *αὐτοῖς*, *ipsis*. vel subaudiendum *εἰσφοράς*. Sylburg. Ego ex auctoritate Sylburgii *αὐτοῖς* prætuli. pupillo puta meo et advocatis ejus, vel potius, his pupillis meis, tam majori natu, qui nunc mecum de tutela gesta expostulat, quam fratribus ejus minoribus. Rationem nempe gestæ tutelæ tutor exhibuerat, non pro uno solummodo, sed pro omnibus una gestæ. Pupillus enim puber factus a tutore totam patrimoniam sibi traditam suscipiebat, unaque tutelam fratrum natu minorum. Reisk.

Τούτου] Non Lysia, sed Isæo. Idem.

Οὐκοῦν σύ μοι μισθοφορὰν λ.] Œdipum hic agere, nec facile, nec tutum est. Sylburg. Est enim vero utrumque. Utinam ubique locorum tam facili negotio et tanta certitudine nobis liceret Œdipi partes agere, atque hic licet, si quid huic loco mendarum adhæsit, id impressorum Demosthenis exemplarium ope abstergere. Legitur enim hic locus in calce tertiæ Olynthiacarum. In vulgaribus Dionysii libris olim sic legebatur: *οὐκ οὖν σε μισθοφορὰν λέγει φήσις*. ne reliquas mendas commemorem, quas pariter, atque hanc, sustuli. Reisk.

Ὑπάρχων] Subjice tacitus e præmissis repetitum *βελτίων εἶ* (pro *ἴσῃ*), *eris vir fortis et bonus, si militia fungaris*. Idem.

Παραλαμβάνων] Vulgatis in libris Demosthenicis legitur *παραλαμβανέτω*. unde facile fuisset lectionem h. l. mutare et ad

καὶ διοικῶν ἃ χρὴ πράττεσθαι. ὅλως δὲ οὔτε ἀφελὼν 336
οὔτε προσθεὶς πλήν τι μικρὸν, τὴν ἀταξίαν ἀνε-
λὼν εἰς τάξιν ἤγαγον τὴν πόλιν, τὴν αὐτὴν τοῦ
λαβεῖν, τοῦ στρατεύεσθαι, τοῦ δικάζειν, τοῦ ποιεῖν
τοῦθ' ὅ τι καθ' ἡλικίαν ἕκαστος ἔχοι, καὶ ὅτου
καιρὸς εἴη, τάξιν ποιήσας. ἐκεῖνα δὲ κατὰ συστροφὴν καὶ
παρακεκινδυνευμένα. τῷ τε βραχέως καὶ ἀγκύλως καὶ ἐκ παρα-
δόξου συντίθεσθαι, καὶ οὐχ ἅπασιν οὐδὲ ἐκ προχείρου γνωριζό-
μενα· Καὶ οὗτος γὰρ ὁ πάντων ἀνθρώπων σχε-
τλιώτατος, οὐ παρεχόμενος αὐτῶν μάρτυρας δοῦναι 337
ὧν ἐναντίον ἡμῖν ἀποδοῦναι φησὶν, ὡς ἐκείνοις
πιστεύειν προσποιεῖται μᾶλλον ὡς ἀποδεδώκασιν
ἡμῖν, ἢ ἡμῖν ὡς οὐκ ἀπειλήφαμεν. καίτοι πᾶσι φα-
νερὸν, ὡς ἔοικε, τὸν τούτου πατέρα, ἀποστεροῦντα

hanc normam reformare. quia tamen vulgata lectio librorum Demosthenis vitiosa esse, et hæc lectio Dionysiana lectorem paulo attentum et subtilem inductura in vestigia veri videbatur, ideo reliqui eam, *qualem* repereram. admonens una, videri *post* ὠφελεῖ addendum esse ὠφελήσει. qui nunc, accipiens stipendia ad certum modum ordinemque haud adstricta, sine fructu ad remp. redeunte ea percipit, is eadem ferens certis et æqualibus pensionibus, patriæ proderit, usum sui præstabit, fructum eorum reip. referet uberem. IDEM.

Πλήν τι μικρὸν] Sic refinxi e vulgaribus Demosth. exemplis. libri Dionysiani hic dabant πλήν τι μικροῦ. unde colligas, si satis tuto licet, Dionysium in suis codd. Demosthenicis habuisse πλήν τινι μικρῷ. quod etiam non sit contemnendum, id est πλήν ὅν τινι μικρῷ. IDEM.

Ἐκεῖνα δὲ] Redit nunc Dionysius a Demosthene ad Isæum, cujus sunt insequentia, non ex eadem illa tutoris oratione, unde superiora erant, petita, sed ex alia. Quasi dixisset: ἐκεῖνα δὲ τοῦ Ἰσαίου κατὰ συστροφήν ἐστι λεγόμενα. Respondent hæc istis præmissis p. 16. v. 8. ταυτὶ μὲν διαλελυμένα. IDEM.

Συντίθεσθαι] Malim συντίθεσθαι in perfecto passivi. IDEM.

Οὐ παρεχόμενος αὐτῶν μάρτυρας] Quamvis dura et implicata dictio, non ideo tamen vitiosa est, sed perinde habenda, atque si dixisset: οὐ παρεχόμενος τοῦ δοῦναι ἡμῖν ταῦτα μάρτυρας τοὺς αὐτούς, οὓς ἐναντίον ἡμῖν ἀποδοῦναι φησίν. *non præstans testes, qui testarentur ipsum istæc nobis dependisse.* δοῦναι hic accipi debet pro τοῦ δοῦναι, vel pro ὅτι ἔδωκε. IDEM.

Ὡς] Malim ὑμᾶς. IDEM. [ὡς] Bekkerus.

Πιστεύειν] Adde δεῖν. Constructio hæc est: προσποιεῖται [id est, αἰτεῖται, *simulat se bona fide postulare*, seu *personam ipse sibi imponit censentis*, vel *vult videri credere id quod ne ipse quidem credit, sed conscius ipse sibi est se absurda et iniqua postulare*] ὑμᾶς ἐκείνοις πιστεύειν δεῖν, *vos oportere magis illis credere.* REISK.

Ὡς ἀποδεδώκασιν] Id est, τοῖς φάσκουσιν ὅτι ἀποδεδώκασιν ἡμῖν. *magis illis credere, aientibus se nobis illa reddidisse.* Pluralis ille designat reum, ab actore do nomine non persoluto accusatum, unaque testes et advocatos, aientes illud æs persolutum fuisse, quod minus fuisset. IDEM.

Ἢ ἡμῖν ὡς οὐκ ἀπειλήφαμεν] *quam nobis credere negantibus nos illud æs accepisse.* Pronomen ἡμῖν de meo addidi, quo vulgatæ carent. *nobis*, h. e. mihi actori, æs illud reposcenti, meisque advocatis. IDEM.

Ἀποστεροῦν] Sylburg. ἀποστερεῖν suspicabatur. verum hilum non proficit. In cœno nihil eo minus hærebimus. Causa hæc nobis obscura cum sit, admodum erit lubricum per conjecturas hic loci procedere. quia tamen aliter res geri nequit, age contendamus aliquam saltim tolerabilem, neque abhorrentem sententiam e verbis truncatis elicere. Quid si ergo fingatur Isæus ad hunc modum scriptum reliquisse? πᾶσι φανερὸν, ὡς ἔοικε, τοῖς εἰδόσι τὸν τούτων πατέρα, ἀποστεροῦντα ἡμᾶς, ὄντα ἐπίτιμον, ὅτι ἡμῖν ἐκότες οὐκ ἂν ἀποίδοσαν. ἀτιμωθέντος δὲ, εἰσπράττεσθαι οὕτως ἔχοντας (in accusativo) οὐκ ἂν ἠθυνήθημεν. *liquidum et planum est omnibus, qui norunt, patrem eorum nobis debita non solvisse tum, cum adhuc statum civilem tueretur, his ergo, qui hoc norunt, perspicuum, ni fallor est, eos tum temporis debita non facile fuisse nobis ultro reddituros. Post patrem vero capite minutum, non facile potuisse nomen nostrum exigi, ut in ista eorum tam misera conditione.* Alius aliquis sic ferme enunciasset, ut minus ro-

338 ὄντα ἐπίτιμον ὅτι ἡμῖν ἑκόντες οὐκ ἂν ἀπέδοσαν
339 εἰσπράξασθαι οὕτως ἔχοντος οὐκ ἂν ἐδυνήθημεν.
340 καὶ γὰρ τοῦτό ἐστι τὸ σχῆμα, ᾧ πολλάκις Δημοσθένης κέχρηται· Εἶτ' οἴεσθε, οἳ μὲν αὐτὸν οὐδὲν ἠδυνήθησαν ποιῆσαι κακὸν, αὐτοὶ δὲ μὴ παθεῖν ἐφυλάξαντ' ἂν ἴσως, τούτους μὲν ἐξαπατᾷν αἱρεῖσθαι μᾶλλον ἢ προλέγοντα βιάζεσθαι, ὑμῖν δὲ ἐκ προῤῥήσεως πολεμῆσαι; καὶ ἔτι γε τὰ τοιαῦτα· Ὧι γὰρ, ἃ μὲν ὑπῆρχεν ἔξω τῶν ἀποτιμηθέντων, καταλελειτουργηκότι, δανειζο-

tunde, ita rursus multo planius: ὅσοι τὸν τούτων πατέρα ἴσασιν, οὗτοι ἴσασιν αὐτὸν ἡμᾶς τὰ ἡμέτερα ἀποστεροῦντα, καίτοι ὄντα ἐπίτιμον, ὅτε ἀποδιδόναι αὐτὰ ἐδύνατο. τότε οὖν εἰ ἤλθομεν εἰσπραξόμενοι τὰ χρέα, εἰκός ἐστι καὶ φανερὸν πᾶσιν, ὅτι τότε οὐκ ἂν ἐκόντες ἀπέδοσαν, ἀλλ' ἀναγκασθέντες, εἴ γε τοῦτο καὶ τότε ἐποίουν. Μετὰ ταῦτα ἠτιμώθη ὁ τούτων πατὴρ, καὶ οὕτως εἰς ἀπορίαν κατέστησαν. οὐκ οὖν ἠδύναντο, ἄποροι ὄντες, ἡμῖν ἀποδιδόναι, οὐδ' εἰ ἐβουλήθησαν ἐς τὰ μάλιστα. πῶς οὖν εἰκὸς, ὃ φασιν, ἀληθὲς εἶναι. φάσκουσι γὰρ, ἀτιμωθέντος τοῦ πατρὸς, αὐτοὶ ἀπορούμενοι, καὶ οὕτως ἔχοντες, ὡς αὐτοὺς ἔχοντας ὁρᾶτε, ἡμῖν ἀποδοῦναι, οὐ δυνάμενοι. ἀλλὰ γὰρ αὐτὸ πρᾶγμα ἴσως, ὅτι οὐκ ἂν ἠδυνήθημεν εἰσπράξασθαι ἀνθρώπους οὕτως ἔχοντας. *florentes adhuc rebus secundis, nolebant nobis satisfacere. postmodum rebus ipsorum eversis et pessumdatis, non poterant, etiamsi vel maxime voluissent. Ergo nunquam nobis satisfecerunt de nomine nostro. Ergo mentiuntur aientes, se nostra nobis reddidisse eo tempore, quo reddere non poterant.* Post hæc chartis mandata, relegens iterum Isæi locum, velut e crapula evigilans et resipiscens, deprehendo, procellam hanc, ingentem et horribilem visam, minimo motu sedari posse, duabus literulis addendis, et una mutanda, scil. ἀποστεροῦντα exarando, et ἔχοντος in genitivo singulari, et ὅτι cum ὅτε mutando. Et ad hunc modum reformavi vulgatam, quæ diu me antehac torserat: ut hunc mirer ipse, qui factum sit, ut citius non cernerem. Vulgata sic habet: ἔοικε τὸν τούτου πατέρα ἀποστερεῖν ὄντα ἐπίτιμον· ὅτι ἡμῖν ἑκόντες οὐκ ἂν ἀπέδοσαν εἰσπράξασθαι, οὕτως ἔχοντες οὐκ ἂν ἠδυνήθημεν. Nemo miretur post τούτου sequi ἀπέδοσαν et ἑκόντες, neque ideo suspicetur τούτων esse leg. Probarem ipse τούτων, si libri darent, et referrem ad reum, ejusque fratres. verum τούτου bene habet. Reum designat, a quo actor nomen hoc reposcit. in ἑκόντες ἀπέδοσαν autem subauditur cum ejus patre, una mater quoque, et ipse reus, et ejus fratres atque necessarii. ἔχοντος autem redit ad patrem. τοῦ πατρὸς οὕτως ἔχοντος, id est, ἀτιμωθέντος καὶ πενομένου. εἰσπράξασθαι cohæret cum τὸν πατέρα. Superius a me scripta, quæ nunc non probo, cum possent una litura obliterari, et notitiæ hominum subduci, servanda tamen nihilominus duxi, quo essent aliis documento. Discatur enim inde, quam sæpe minuta nubecula luminibus veritatis criticæ officiat, animumque dubiis aliis ex aliis vexatum et jactatum teneat; tum a casu fortuito et repentino lucem veri emicare, aut etiam contentione meditationis nubeculas discuti. denique mentem humanam gradibus quasi ad veri sedes indagandas procedere. Sed desino tandem. copiosior enim fui, quam decebat. Succurrit tamen adhuc alia h. l. emendandi ratio, quam judicio lectorum submittere juvat. Quid si sic legatur? φανερὸν ὡς ἔοικε τοῖς εἰδόσι τὸν τούτου πατέρα ἀποστεροῦντα, ὄντα ἐπίτιμον, ὅτι, οἳ ἡμῖν οὐκ ἂν ἑκόντες ἀπέδοσαν, εἰσπράξασθαι τούτους οὕτως ἔχοντας (in accusat. plur.) οὐκ ἂν ἠδυνήθημεν. Et hæc ratio mihi nunc magis etiam, quam illa altera paulo ante proposita, arridet. Sed manum tandem aliquando de tabula. IDEM.

Εἶτ' οἴεσθε] Demosth. p. 113. pen. ed. Reisk.

Πολεμῆσαι] Libri Dem. dant πολεμῆσιν. REISK.

Καταλειτουργηκότα] Nota hic καταλειτουργηκότα sine augmento; haud scio an propter cacophonian. SYLBURG. Dedi de meo καταλελειτουργηκότι. Sed supersunt adhuc in hoc loco, quem intricatissimum reddit accumulatio participiorum et constructionum Atticarum perquam contortarum et perplexarum, supersunt adhuc alia, quibus enodandis, si potero, semel hac una opera defungar. Constructio hæc est: οὗτοι ἐκώλυσάν με ποιήσασθαι τὴν ἐπισκευὴν, λαχόντες [id est, διὰ τοῦ λαγχάνειν] ἐμοὶ τηλικαύτην δίκην, ᾗ προσῆκεν, ἀποδεδωκότι τὰς μισθώσεις, ἔχειν πάντα τὰ ὑπάρχοντα τούτου, ὃς πάντα μὲν τἄλλα, τὰ, ἔξω τῶν ἀποτιμηθέντων, αὐτῷ ὄντα καταλελειτούργηκεν, εἰ δὲ δανίζεσθαι ἐζήτει, οὐκ ἂν εὗρε τὸν ἐπ' αὐτοῖς πλέον τι δανίσοντα. *hi tanta lite comparanda obstiterunt mihi, quo minus reparare labes bonorum possem, quanquam decebat, me, si mercedes annuas horum bonorum dependis-*

μένῳ δ' οὐδεὶς ἂν ἔδωκεν ἐπ' αὐτοῖς ἔτι πλέον οὐ- 341
δὲν, ἀποδεδωκότι τὰς μισθώσεις, ἔχειν ἐμοὶ προσῆ-
κον ἀναμφισβητήτως, οὗτοι τηλικαύτην δίκην λα-
χόντες καὶ σφέτερα αὐτῶν εἶναι φάσκοντες ἐκώλυ-
σάν με ἐξ αὐτῶν ποιήσασθαι τὴν ἐπισκευήν. καὶ τί
δεῖ τὰ πλείω παρατιθέντα μηκύνειν; πολλὰ γὰρ ἄν τις εὕροι
τῶν Ἰσαίου κατὰ τὴν σύνθεσιν καὶ κατὰ τοὺς σχηματισμοὺς ἐξηλ- 342
λαγμένα μὲν τῆς Λυσίου λέξεως, ἐοικότα δὲ τῇ Δημοσθένους δει-
νότητι.

ιδ'. Εἰρηκὼς δὲ καὶ περὶ τῶν πραγμάτων, ὅτι δεινότερός ἐστιν
οἰκονομῆσαι Λυσίου καὶ ὅλους τοὺς λόγους καὶ τὰ μέρη αὐτῶν,
καὶ οὐδὲν ἔξω ποιῶν τῆς τέχνης, ᾗ μετὰ ταῦτα πολλῇ ὁ Δημο-
σθένης ἐχρήσατο, βούλομαι καὶ τὰς ὑπὲρ τούτων παρασχέσθαι
πίστεις. ἔσται δὲ κεφαλαιώδης τε καὶ ὡς πρὸς ἀνεγνωκότας τὸν
ἄνδρα ὁ λόγος· οὐ γὰρ ἐνεχώρει παραδείγματα πάντων τιθέναι.
αὐτίκα τὰς διηγήσεις τοτὲ μὲν ἀπροκατασκευάστους καὶ συντό- 343
μους καὶ οὐδὲν προλαμβανούσας τῶν ἀποδεικτικῶν ἐν τῇ προση-
κούσῃ τίθησι χώρᾳ, καθάπερ ἐφ' ᾗ πρὸς Μέδοντα ποιεῖ λύγῳ,
καὶ ἐν τῷ πρὸς Ἀγνόθεον, καὶ ἐν τῇ πρὸς τοὺς δημότας ἀμφισβη-
τήσει περὶ τοῦ χωρίου, καὶ ἐν ἄλλοις συχνοῖς· τοτὲ δὲ μερίσας
αὐτὰς εἰς τὰ κεφάλαια καὶ παρ' ἕκαστον αὐτῶν τὰς πίστεις παρα-
τιθεὶς, ἐκμηκύνει τε μᾶλλον καὶ ἐκβαίνει τὸ τῆς διηγήσεως σχῆμα
τῷ συμφέροντι χρώμενος, ταύτης ἔστι τῆς ἰδέας ἥ τε πρὸς Ἕρ-
μωνα ὑπὲρ τῆς ἐγγύης ἀπόλογία, καὶ ἡ πρὸς Εὐκλείδην ἀμφισ-
βήτησις ὑπὲρ τῆς τοῦ χωρίου λύσεως, καὶ ἡ ὑπὲρ Εὐφιλήτου
πρὸς τὸν Ἐρχιέων δῆμον ἔφεσις· ἐν γὰρ δὴ τοῖς λόγοις τούτοις

um, *sine controversia cuncta habere et tenere bona ejus, qui, cum fungendis muneribus omnia absumpsisset, quæ ei præter fundos oppigneratos erant, si voluisset adhuc etiam pecuniam mutuatitiam suscipere, neminem facile fuisset reperturus, qui pecuniam ei sub fœnoris conditione crederet. Hoc si est oratoris sententia, quam esse utique videtur, nihil aliud in hoc loco impeditum aut vitiosum superest, quam unicum illud μὶν, cui merte meo μι suffeci. ὃ cohæret cum ἴδωκεν, et ἀποδεδωκότι cum ἐμοί. In ἴσχυε subauditur τὰ τούτου πάντα.* Reisk.

Πιεῖν] Ferri potest, ut aptum ex ἐστί. πιεῖν ἐστὶ valere potest idem atque πιεῖ. mallem tamen hoc. *nil facit extra artem*, h. e. nullam relinquit intactam et non tentatam sibi machinam strophamve earum omnium, quas habet ars rhetorica. quibuscunque armis ea pugnat et ferit, iis omnibus omnino utitur Iseus. quibuscunque artificiis eloquentia forensis assensum extorquet, ea Iseus omnia ita amplectitur, ut nullam eorum sibi faciat reliquum et prætervisum, aut insuper habitum. Idem.

Ἀνεγνωκότας τὸν ἄνδρα ὁ λόγος] Sic correxi de meo vulgarem lectionem ᾗ εἰς ἀνεγνωκότας τὸν λόγον ἄνδρας. *oratio mea erit brevis et summaria*, h. e. summa rerum capita perstringens, *utpote tendens ad homines qui virum*, h. e. Iæi orationes, *legerunt.* v. p. 21. v. 17. Idem.

Προλαμβανούσας] *præcipientes, occupantes.* Sic dedi de meo, pro vulgari πρωταλαμβ. v. p. 20. v. 12. Idem.

Αὐτοῖς τὰ κεφάλαια] Pro αὐτοῖς legendam videtur αὖθις, vel αὐτά. Sylburg. Vulgarem lectionem αὐτοῖς correxi de meo sic, ut inde efficerem αὐτὰς εἰς τὰ κ. *eas*, nempe τὰς διηγήσεις (*enarrationes*) rerum gestarum, *dividens in certa quædam capita*, vel *certos locos.* Reisk.

Παρατιθεὶς] Oratio si sibi constare, h. e. si partioipium hoc priori μερίσας respondere quoad tempus debet, leg. erit παραθεὶς in aoristo. non bene convenit in eadem constructione præsentî cum aoristo. Idem.

Ἐρχιέων] In exemplari est Ἐρχιόν: errore ambiguo. sed veriorem lectionem esse Ἐρχιέων quam Ἐρχιαῶν, patet ex pag. 22. v. antep. nota etiam ἔφεση eodem in loco exponi τὸ εἰς τὸ δικαστήριον πρωταλαῖν. Sylburg.

μακροτέρας τὰς διηγήσεις οὔσας οὐχ ἅμα τίθησιν ὅλας, ἀλλὰ κατὰ μέρη διαλαμβάνων ἐφ' ἑκάστῳ κεφαλαίῳ τούς τε μάρτυρας ἐπάγεται καὶ τὰς ἄλλας παρέχεται πίστεις, δεδοικὼς, παρ' ὅσα γ' οὖν ἐμοὶ δοκεῖ, μὴ δυσπαρακολούθητος γένηται διὰ τὸ πλῆθος τῶν κεφαλαίων ὁ λόγος, καὶ πολλάκις αἵ τε πίστεις εἰς ἓν χωρίον ἅπασαι συναχθεῖσαι, πολλαὶ καὶ περὶ πολλῶν οὖσαι πραγμάτων, μὴ συνταράξωσι τὴν σαφήνειαν, τοιγάρτοι μετὰ τὰς διηγήσεις
345 τὰς οὕτως ᾠκονομημένας οὐκ ἔτι τὰς προηγουμένας ἀποδείξεις πολλοῖς βεβαιοῦται λόγοις οὐδ' ἔστιν ὅμοιος τοῖς νέοις τεχνογράφοις, ἀλλὰ τὰς τῶν ἀντιδίκων πίστεις ἀναιρεῖν οἴεται δεῖν.

ιε'. Τότε δὲ προκατασκευάζεταί τινα πρὸ τῶν διηγήσεων πράγματα καὶ προλαμβάνει τὰ μέλλοντα, πιστοτέρας αὐτὰς ἢ κατ' ἄλλο τι χρησιμωτέρας ποιήσειν οἰόμενος, ὡς ἐν τῇ κλήσει τῇ πρὸς Ἀριστογείτονα καὶ Ἄρχιππον εὑρίσκεται πεποιηκὼς, ἐν ᾗ κλήρου τις ἀμφισβητῶν, ἀδελφὸς ὢν τοῦ τελευτήσαντος, προσ-
346 καλεῖται τὸν ἔχοντα τἀφανῆ χρήματα εἰς ἐμφανῶν κατάστασιν· ὁ δὲ τοῦ κλήρου κρατῶν παραγράφεται τὴν κλῆσιν, δεδόσθαι λέγων ἑαυτῷ τὰ χρήματα κατὰ διαθήκας. διττῆς δὲ τῆς ἀμφισβητήσεως ὑπαρχούσης, τῆς μὲν περὶ τοῦ γεγονέναι τὰς διαθήκας ἢ μὴ, τῆς δὲ τῶν διαθηκῶν ἀμφισβητουμένων ἤδη τίνα δεῖ τοῦ κλήρου κρατεῖν, πρῶτον ἀποδοὺς τὸν ὑπὲρ τῶν νόμων λόγον, καὶ ταῦτα

Δεδεικὼς γὰρ, ὅσα γ' οὖν ἐμοὶ δοκεῖ] Usitatius ὡς γοῦν ἐμοὶ δοκεῖ. IDEM. Ego dedi de meo δεδοικὼς, παρ' ὅσα — quod idem est, atque καθ' ὅσον — *secundum ea certe quæ mihi quidem vera videntur esse.* Verum si est, quod Hudsonus testatur, de quo cur dubitetur causæ nil video, conjecturam Sylburgianam in Bodleiano libro legi, constat jam perspicue, id quod jam dudum ante suspicatus fueram, quam ad h. l. deferrer legendo, codicem illum interpolatum ex exemplo Sylburgiano, cum in ea conjecturæ legantur Sylburgianæ, interdum perspicue falsæ. REISK.

Αἵ τε πίστεις] Aut τε locum non suum obtinet, aut ante hæc vocabula deest parum quid. Si posterius hoc probatur, leg. erit — ὁ λόγος, ὃ [vel ὡς] καὶ πολλάκις συμβαίνει. sin autem hæc conjectura repudietur, τε erit in finem versus transferendum, et sic leg. καὶ πολλάκις αἱ πίστεις — πολλαί τε καὶ περὶ πολλῶν —. Ego vero priorem rationem præhabebo. IDEM.

Συνταράξωσι] Pendet hoc e præmisso διδιώς. IDEM.

Τότε δὲ] Forsan rectius τοτὲ δὲ, vel τότε δή. SYLBURG. Bene habet vulgata. *tunc autem*, h. e. in ejusmodi loco, cum id agit Isæus, cum hunc instituit modum tractationis. REISK.

Πιστοτέρας αὐτὰς] Scil. τὰς διηγήσεις. Sed videtur aut οὕτω πιστοτέρας αὐτὰς leg. esse, aut πιστοτέρας οὕτως αὐτάς. *sperans hac ratione se effecturum, ut narrationes rerum gestarum sibi fiant credibiliores.* IDEM.

Λύσει] Henr. Valesium ad Harpocr. p. 140. emendasse κλήσει, cum me Hudsonus admonuisset, nullus dubitavi emendationem ejus vulgari lectioni præferre. v. paulo post παραγράφεται τὴν κλῆσιν. unde constat voc. κλῆσις interdum quoque, tametsi fateor id rarius fieri, pro πρόσκλησει [scil. πρὸς τοὺς δικαστὰς] usurpari. IDEM.

Προσκαλεῖται] Rectius προκαλεῖται, ut p. 22. v. pen. p. 23. v. 4. atque ita etiam προκλήσεις ἀναγινώσκει p. 21. v. 7. SYLBURG. Res tam liquida mihi non videtur, atque visa fuit Sylburgio, et loci ab eo prolati, aut nil probant (illius quidem, quem e p. 21. v. 7. excitavit, alia ratio est, et huc nil pertinet), aut ei repugnant, v. annotationem nostram p. 22. v. pen. Ego προσκαλεῖται tantisper tenebo. præsertim cum κλῆσιν insequatur, quod cum idem significare possit atque πρόσκλησιν, tum nequit idem significare atque πρόκλησιν. REISK.

Ταῦτα] Singulariter legendum videtur καὶ τοῦτο, vel τὸ μέρος ellipsin habet præpositionis κατά. SYLBURG. Mihi videtur leg. καὶ μετὰ ταῦτα. Primum exposuerat Isæus illa oratione universum juris Attici titulum de hæreditatibus, deinde strictius, vel in specie, ut vulgo insurpant, tractaverat illum locum, donec lis de hæreditate nondum disceptata sit, nemini licere eam sibi vindicare, sed sequestrandam eam esse. REISK.

ἀποδείξας τὸ μέρος ὡς οὐ δεῖ τὸν ἐπίδικον κρατεῖσθαι κλῆρον πρὸ δίκης, οὕτως ἐπὶ τὴν διήγησιν ἔρχεται, δι' ἧς ἀποδείκνυσιν οὔτε γεγενημένας ὑπὸ τοῦ τετελευτηκότος τὰς διαθήκας. καὶ οὐδὲ 347
ταύτην τὴν διήγησιν ἁπλῶς πως συστρέψας καὶ ἀκατασκεύαστος τίθησιν, ἀλλὰ καὶ ταύτην μακροτέραν οὖσαν ἀποτομαῖς τισὶ διαλαμβάνει, καὶ καθ' ἕκαστον εἶδος μάρτυρας ἀναβιβάζεται, καὶ προκλήσεις ἀναγινώσκει, καὶ συνθήκας παρέχεται, τεκμηρίοις τε καὶ σημείοις καὶ τοῖς ἐκ τῶν εἰκότων ἐλέγχοις ἅπασι χρῆται. πολλὰς δ' ἂν ἔχοιμι καὶ ἄλλας παρασχέσθαι διηγήσεις πρὸς τὸ συμφέρον ᾠκονομημένας ὑπὸ τοῦ ῥήτορος προκατασκευαῖς, παρασκευαῖς, μερισμοῖς, χωρίων ἀλλαγαῖς πραγμάτων μεταγωγαῖς, τῷ τὰ κεφάλαια ἀνεστράφθαι, τῷ μὴ κατὰ τοὺς χρόνους τὰ πραχθέντα εἰρῆσθαι, τῷ μὴ πάντα μηδ' ἂν ὡς φύσιν εἶχε πραχθῆναι μηδ' ὡς ἂν ἰδιώτης τις εἴποι λέγεσθαι, μὴ μετρίως, μυρίοις 348
ἄλλοις τοιούτοις τρόποις. ἀλλ' οὔτε χρόνον ἱκανὸν ἔχω περὶ πασῶν λέγειν, ἐκδιηγούμενος εὐθὺς ἐφ' ἑκάστης τὴν τέχνην ὡς ἐβουλόμην ἂν, οὔθ' ὁ πρὸς τοὺς ἐπισταμένους τὰ πράγματα λόγος ἐν τῷ πλήθει τῶν παραδειγμάτων τὸ πιστὸν ἔχει, ἀλλ' ἀρκεῖ τοῖς τοιούτοις καὶ ἡ βραχεῖα δήλωσις.

ις'. Ἐρῶ δὲ κεφαλαιωδῶς περὶ ταύτης τῆς ἰδέας ἣν ἐγὼ δόξαν ἔχω, καὶ τίνι διαφέρειν οἶμαι τὸν Ἰσαῖον τοῦ Λυσίου. τοῦ Λυσίου μὲν ἄν τις ἀναγινώσκων τὰς διηγήσεις οὐδὲν ἂν ὑπολάβῃ λέγεσθαι κατὰ τέχνην ἢ πονηρίαν, ἀλλ' ὡς ἡ φύσις καὶ ἡ ἀλήθεια φέρει, αὐτὸ 349
τοῦτο ἀγνοῶν ὅτι τῆς τέχνης τὸ μιμήσασθαι τὴν φύσιν αὐτῆς μέγιστον ἔργον ἦν· ἐπὶ δὲ τῶν Ἰσαίου διηγημάτων τοὐναντίον ἂν παθεῖν, μηδὲν ὑπολαβεῖν αὐτοφυῶς καὶ ἀπραγματεύτως λέγε-

Τὸ μέρος] Non est adverbiale, sed idem valet atque τοῦτο τὸ μέρος, vel τοῦτον τὸν τόπον. qui locus autem is sit, ipse statim subjicit, scil. ὡς οὐ δεῖ τὸν ἐπίδικον κρατεῖσθαι κλήρου etc. IDEM.

Οὔτε] Pro ὥστε rectius legemus οὐδέ, vel membrum hic deest. SYLBURG. Vel etiam suspicioni locus sit leg. esse: οὐδέποτε γεγ. REISK.

Τεκμηρίοις] Malim καὶ τεκμ. IDEM.

Τῷ ὡς μὴ πάντα μηδαμῶς φύσιν —] Corrupta sunt postrema tria cola. verior lectio hæc videtur esse: τῷ μὴ πάντα μηδαμῶς ὡς φύσιν εἶχε πραχθῆναι, μηδ' ὡς ἂν ἰδιώτης τις εἴποι, λέγεσθαι μετρίως, καὶ μυρίοις ἄλλοις τοιούτοις τρόποις. SYLBURG. Locum hunc, partim Sylburgii, partim meo marte, sic correxi: τῷ μὴ πάντα [subaudi a communi εἰρῆσθαι, e præmissis, aut λέγεσθαι ex insequentibus] μηδ' ὡς ἂν ὡς φύσιν εἶχε —. In postremis his cernitur vocabulorum trajectio, quorum ordo naturæ rerum et usui loquendi convenientior fuisset hic: μηδ' ὡς ἂν φύσιν εἶχε. REISK.

Μὴ μετρίως] Subaudi e proximo λέγεσθαι. Appellat autem μετρίαν λέξιν illud genus orationis, quo homines utuntur, non illi quidem literati, neque εἰς πάλλας εἰπεῖν δεδιδαγμένοι, ad orationis exquisitam et exasciatam elegantiam eruditi, verumtamen rursus non ita populariter et impolite loquentes, ut bajuli, sed ut homines medii cujusdam, mundioris ordinis. IDEM.

Πασῶν] Redit ad τὰς διηγήσεις. IDEM.

Περὶ] Malim καὶ περὶ τ. etiam hac de forma, ut scil. de aliis quoque jam ante fecerat. IDEM.

Οἶομαι] Post οἶομαι videtur κἀνταῦθα deesse. etiam hic, etiam hac in re. in modo puta res gestas enarrandi. IDEM.

Ἄν τις] Pro ἂν omnino legendum videtur οὖν, igitur. SYLBURG. Annotatio levicula. ἄν iterari, eoquem tandem fugit? Ego equidem vulgata h. l. non offendor. Si quid tamen Sylburgio hic tribuendum sit, quod cujusque arbitrio permitto, possit οὖν cum ἂν copulari, ad hunc modum: τοῦ Λυσίου μὲν οὖν ἄν τις. REISK.

Αὐτῆς] Aut εὐθὺς aut ἄντικρυς malim, prorsus, sine controversia, aut potius αὐτήν. IDEM.

Ἂν παθεῖν] Repete tacite οἶμαι. videtur mihi passurus esse. Sed quodnam est illud contrarium? statim subjicit μηδὲν ὑπολαμβ. ut nempe opinetur nihil —. IDEM.

σθαι, μηδ' εἴ τινα ὡς ἔτυχε γενόμενα εἴρηται, ἐκ κατασκευῆς δὲ πάντα καὶ μεμηχανευμένα πρὸς ἀπάτην ἢ ἄλλην τινὰ κακουργίαν· καὶ τῷ μὲν ἂν καὶ τὰ ψευδῆ λέγοντι πιστεύειν ἂν, τῷ δὲ, μηδ' 350 ἂν ἀληθεύῃ, χωρὶς ὑποψίας προσέξειν. ἐν δὲ τοῖς ἀποδεικτικοῖς διαλλάττειν ἂν δόξειεν Ἰσαῖος Λυσίου, τῷ τε μὴ κατ' ἐνθύμημά τι λέγειν ἀλλὰ κατ' ἐπιχείρημα, καὶ τῷ μὴ βραχέως ἀλλὰ διεξοδικῶς, μηδὲ ἁπλῶς ἀλλ' ἀκριβῶς, αὖξειν τε μᾶλλον καὶ δεινότερα ποιεῖν τὰ πράγματα καὶ τὰ πάθη ποιεῖν γενικώτερον· ἐν γὰρ δὴ 351 τούτοις οὐχ ἧττόν ἐστι φανερὸς τῇ Δημοσθένους τέχνῃ τὰς ἀφορμὰς δεδωκώς, ἀλλ' οὐ τὴν Λυσίου διώκων ἀσφάλειαν, ὡς ἔκ τε ἄλλων ἐστὶ λόγων, μᾶλλον δὲ ἐκ πάντων τῶν γραφέντων ὑπ' αὐτοῦ τεκμήρασθαι. εἰ δέ τι δεῖ καὶ παραδείγμασι χρῆσθαι, μή τις ἀναπόδεικτα δόξῃ λέγειν ἡμᾶς, ποιήσω καὶ τοῦτο προχειρισάμενος τὸν ὑπὲρ Εὐφιλήτου λόγον, ἐν ᾧ τὸν Ἐρχιέων δῆμον εἰς τὸ 352 δικαστήριον προσκαλεῖταί τις τῶν ἀποψηφισθέντων, ὡς ἀδίκως τῆς πολιτείας ἀπελαυνόμενος. ἐγράφη γὰρ δή τις ὑπὸ τῶν Ἀθη-

Μὴν ἂν καταψευδῆ] Rectius κἂν ψευδῆ λέγοντι, vel κἂν ψευδῆ λέγῃ, τις πιστεύσειν ἄν. In sequenti autem membro, quia προσέξειν usitatum non est, legendum erit πρόσέξει. Paraphrasin hujus loci habemus in ea historiola, quam supra ex Aldina editione percensui, ad pag. 4. ibi enim Λυσίας μὲν καὶ ὑπὲρ ἀδίκων ἔπιθι λέγων, Ἰσαῖος δὲ καὶ ὑπὲρ ἀγαθῶν λέγων ὑποπτος ἦν. Sylburg.

Πιστεύσειν] Sic dedi de meo, pro vulgari πιστεύσειεν, ob insequens προσέξειν. apti sunt hi infinitivi ex eodem οἶομαι, unde παθεῖν quoque p. 21. v. ult. pendet, item ὑπολαβεῖν. Reisk.

Ἐπιδεικτικοῖς] Legendum videtur ἀποδεικτικοῖς: et supra 90, 33. et 86, 38. præsertim cum supra (p. 4. v. 12.) dixerit, Isæum se in uno judiciali orationis genere exercuisse. Pro ἀσφάλειαν, v. 10. non dubitarem legendum esse ἀφέλειαν, ut 86, 38. nisi infra in fragmento De Atticorum oratorum characteribus (164. 41.), hujus ipsius Lysiæ dictioni tribueretur ἡ ἀσφάλεια καὶ τὸ ἀκίνδυνον, sicut contra Thucydidi ἡ νεωτεροποιὰ καὶ τὸ τολμηρόν. siquis tamen utrobique ἀφέλειαν malit, non multum refragabor: quippe quod ea rectius opponatur τῷ νεωτεροποιᾷ. Sylburg.

Τὰ πάθη ποιεῖν γενικώτερα] Locum hunc tria suspectum faciunt. 1) iteratio vocabuli ποιεῖν, cui parci poterat, ut modo præmisso. Facili negotio poterat subaudiri. 2) eam recte dicatur τὰ πράγματα ποιεῖν δεινότερα, res oratione *facere atrociores*, minus tamen recte dicetur τὰ πάθη ποιεῖν. melius conveniret ἐμποιεῖν. affectus seu perturbationes animi, non ποιοῦνται, sed ἐμποιοῦνται, *injiciuntur*. 3) πάθη γενικώτερα abhorrent ab hoc loco, quo non affectus generaliores opponuntur τοῖς ἰδικωτέροις, *specialioribus*, sed sententia postulat vocabulum γενναιότερα, aut παντοδαπώτερα, *fortiores, robustiores, acriores, violentiores* affectus. quid si ergo statuamus leg. esse: καὶ τὰ πάθη ἐμποιεῖν γενναιότερα, aut νεανικώτερα? Reisk.

Οὐχ ἧττον] Subaudi ἢ ἐν τοῖς ἄλλοις. Idem.

Ἀσφάλειαν] Ambigebat modo Sylburgius, utrum hoc voc. servandum censeret, an ἀφέλειαν ei sufficiendum. anceps utique hæc est quæstio, et arduum judicium. est utrique lectioni sua laus, suum pondus. consultius tamen sine dubio est, in re dubia nil moveri. Idem.

Ἄλλων] Post ἄλλων addendum videtur καὶ πολλῶν. Idem.

Τῶν γεγραφότων] Videtur ὄντως vel ἀληθῶς interponendum. Ferebatur enim multæ spuriæ. Idem.

Ποιήσω καὶ τοῦτο] H. e. χρήσομαι παραδείγματί τινι. *proponam aliquod exemplum*. Idem.

Προκαλεῖται] Non hic modo, sed etiam paulo post p. 23. v. 4. et iterum v. 6. sibilantem literam, quam a vulgatis aberrat, periculo meo ingessi. προκαλεῖσθαι ab his locis alienum (differunt enim quoad sententiam hæc duo vocabula multum inter se) significat *sponsionem alicui deferre*. προσκαλεῖσθαι autem, quod horum locorum sententia postulat, *in jus citare, diem dicere* significat. Idem.

Ἐγράφη γὰρ δή τις ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων νόμος] Res mira et inaudita, γραφῆναι νόμων ὑπὸ τοῦ δήμου. Populus legem non γράφει, sed τίθεται. Auctor autem legis, qui eam rogat, γράφει, non τίθεται. Multum inter se distant γράφειν νόμον, et τίθεσθαι. qui legem populo proponit, laudat, commendat, ei auctor asciscendi fit, is γράφει. populus vero, cum ferentis orationem adductus eam sancit, et ratam esse

ναίων νόμος· Ἐξέτασιν γενέσθαι τῶν πολιτῶν κατὰ δήμους, τὸν δὲ ἀποψηφισθέντα ὑπὸ τῶν δημοτῶν τῆς πολιτείαις μὴ μετέχειν, τοῖς δὲ ἀδίκως ἀποψηφισθεῖσιν ἔφεσιν εἰς τὸ δικαστήριον εἶναι προσκαλεσαμένοις τοὺς δημότας, καὶ ἐὰν τὸ δεύτερον ἐξελεγχθῶσι, πεπρᾶσθαι αὐτοὺς καὶ τὰ χρήματα εἶναι δημόσια. κατὰ τοῦτον τὸν νόμον ὁ Εὐφίλητος, προσκαλεσάμενος τοὺς Ἐρχιέας ὡς ἀδίκως καταψηφισαμένους αὐτοῦ, τὸν ἀγῶνα τόνδε διατίθεται. 353 προείρηται μὲν δὴ τὰ πράγματα ταῦτ' ἀκριβῶς καὶ πεπίστωται διὰ τῶν μαρτύρων· οἷς δὲ βεβαίας βούλεται ποιῆσαι τὰς μαρτυρίας, τάδ' ἐστίν, ὡς μὲν ἐγὼ δύξης ἔχω, πάντ' ἀκριβῶς ἐξειργασμένα, κρινέτω δὲ ὁ βουλόμενος εἰ τὰ προσήκοντα ἔγνωκα περὶ αὐτῶν.

ιζ'. Ὅτι μὲν τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἀδελφὸς ἡμῖν ἐστὶν οὑτοσὶ ὁ Εὐφίλητος, οὐ μόνον ἡμῶν ἀλλὰ καὶ τῶν συγγενῶν ἁπάντων ἀκηκόατε μαρτυρούντων. σκέψασθε δὲ πρῶτον τὸν πατέρα ἡμῶν, τίνος εἵνεκεν ἂν ψεύδοιτο καὶ τοῦτον μὴ ὄντα αὐτοῦ υἱὸν 354 εἰσποιοῖτο. πάντας γὰρ εὑρήσετε τοὺς τὰ τοιαῦτα πράττοντας ἢ οὐκ ὄντων αὐτοῖς γνησίων παίδων ἢ διὰ πενίαν ἀναγκαζομένους ξένους ἀνθρώπους εἰσποιεῖσθαι, ὅπως ὠφελῶνταί τι ἀπ' αὐτῶν δι' αὐτοὺς Ἀθηναίων γεγονότων. τῷ τοίνυν πατρὶ τούτων οὐδέτερον ὑπάρχει· γνήσιοι μὲν γὰρ αὐτῷ ἡμεῖς δύο υἱεῖς ἐσμὲν, ὥστε οὐκ ἄν γε δι' ἐρημίαν τοῦτον εἰσποιοῖτο· ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τροφῆς τε καὶ εὐπορίας τῆς παρὰ τούτου δεόμενος· ἔστι γὰρ αὐτῷ βίος ἱκανὸς, καὶ χωρὶς τούτου μεμαρτύρηται ὑμῖν τοῦτον ἐκ παίδων τρέφων καὶ ἀσκῶν καὶ εἰς φράτορας εἰσάγων, καὶ ταῦτα οὐ μικρὰ δαπανήματά ἐστιν. ὥστε τόν τε πατέρα ἡμῶν οὐκ εἰκός ἐστιν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, μηδὲν ὠφελούμενον οὕτως ἀδίκῳ

jubet, atque tabulis publicis inferri, τίθεναι. Aut ergo dicendus erit Dionysius in usu vocabulorum proprio et rituali errasse, aut potius leg. ἐγράφη γάρ δή τις ἐπί τοι τῶν Ἀθω. v. *scripta fuerat lex ab Atheniensium nescio quo.* IDEM.

Ἐξελεγχθῶσι] Scil. παρεγγεγραμμένοι, καὶ μὴ ὡς ἀληθῶς ὄντες ἀστοὶ ἐξ ἀστῶν. IDEM.

Τόνδε] Post τόνδε videtur οὕτω addendum, aut alias illi τόνδε sufficiendum esse τῷδε, *hac ratione.* IDEM.

Προείρηται] Significat Dionysius, Isæum in hujus orationis exordio rem gestam ex ordine prius enarravisse, quam ad causæ per testimonia argumentoramque reliquorum locos comprobationem accederet. IDEM.

Ταῦτ' ἀκριβῶς] Interponendum videtur αὐτῷ, *Isæo* puto. IDEM.

Πάντ' ἀκριβῶς] Malim πάνυ ἀκριβῶς, aut si malis πανταχοῦ, uno vocabulo, ut sunt adjectiva et adverbia a πᾶντ exordientia, et quorum partem primam πάντα efficit, ut v. c. παντάγαθος. IDEM.

Ἔτι γὰρ αὐτῷ ἱκανὸς καὶ —] Sic exhibent h. l. vulgatæ. Ego vero ad hunc modum sarsi, correxi et distinxi: ἔστι γὰρ αὐτῷ βίος ἱκανὸς, καὶ — *est enim ei* [patri nostro] *victus idoneus, et præterea hi testes confirmarunt patrem nostrum aluisse hunc fratrem nostrum,* pro quo contendimus. IDEM.

Ὑμῖν] Pro ὑμῖν sententia postulare videtur βίος, *vitæ subsidia, opes.* quin et alia hic deesse videntur, quæ non tantum nulla ex eo percepta commoda, sed etiam sumptus in eum factos significent. SYLBURG. Bene habent ὑμῖν, et, si quid mutandum sit, quod nego esse, malim ἐν ὑμῖν. *coram vobis.* REISK.

Ἀσκῶν] Tantum absum, ut reprehendam hoc v., ut laudem potius, tametsi hac in re διδάσκων sit usitatius. v. p. 168. 5. IDEM.

πράγματι ἐπιχειρῆσαι. ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἐμέ γε οὐθεὶς ἀνθρώπων οὕτω τελέως ἂν ἄφρονα ὑπολάβοι, ὥστε τούτῳ μαρτυρεῖν τὰ ψευδῆ, ὅπως τὰ πατρῷα διὰ πλειόνων διανείμωμαι. καὶ γὰρ οὐδ' ἀμφισβητῆσαί μοι ἐξουσία γένοιτ' ἂν ὕστερον ὡς οὐκ ἔστιν ἀδελφὸς οὗτος ἐμοῦ· οὐθεὶς γὰρ ἂν ὑμῶν τὴν φωνὴν ἀνάσχοιτ' ἂν ἀκούων, εἰ νῦν μὲν ὑπόδικον ἐμαυτὸν καθιστὰς μαρτυρῶ ὡς ἔστιν ἀδελφὸς ἡμέτερος, ὕστερον δὲ φαινοίμην τούτοις ἀντιλέγων. οὐ μόνον τοίνυν ἡμᾶς, ὦ ἄνδρες δικασταί, εἰκός ἐστι τἀληθῆ μεμαρτυρηκέναι, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους συγγενεῖς. ἐνθυμήθητε γὰρ πρῶτον μὲν ὅτι οἱ τὰς ἀδελφὰς ἡμῶν ἔχοντες οὐκ ἄν ποτε ἐμαρτύρουν περὶ τούτου τὰ ψευδῆ. μητρυιὰ γὰρ ἡ τούτου μήτηρ ἐγεγένητο ταῖς ἡμετέραις ἀδελφαῖς, εἰώθασι δέ πως ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ διαφέρεσθαι ἀλλήλαις αἵ τε μητρυιαὶ καὶ αἱ πρόγονοι· ὥστε εἰ οὗτος ἐξ ἄλλου τινὸς ἀνδρὸς ἦν τῇ μητρυιᾷ καὶ οὐκ ἐκ τοῦ ἡμετέρου πατρὸς, οὐκ ἄν ποτε, ὦ ἄνδρες δικασταί, τοὺς ἑαυτῶν ἄνδρας αἱ ἀδελφαὶ μαρτυρεῖν εἴασαν καὶ ἐπέτρεψαν. καὶ μὴν οὐκ ἂν ὁ θεῖος πρὸς μητρὸς ἡμῖν ὤν, τούτῳ δὲ οὐδὲν προσήκων δήπου, τῇ τούτου μητρὶ ἠθέλησεν ἂν, ὦ ἄνδρες δικασταί, μαρτυρῆσαι ψευδῆ μαρτυρίαν, δι' ἣν ἡμῖν γίνεται βλάβη περιφανὴς, εἴπερ ξένον ὄντα τοῦτον εἰσεποιοῦμεν ἀδελφὸν ἡμῖν αὐτοῖς. ἔτι τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, πρὸς τούτοις πῶς ἄν τις ὑμῶν καταγνοίη ψευδομαρτυρίαν Δημαράτου τουτουὶ καὶ Ἡγήμονος καὶ Νικοστράτου, οἳ πρῶτον

Γένοιτ' ἂν ὕστερον] Subaudi *εἰ τούτῳ νῦν τὰ ψευδῆ μαρτυροῖμι*, vel *ἐμαρτύρουν*. Si, postquam nunc essem testatus, hunc esse fratrem meum, falsoque id essem testatus, deinde incideret ejusmodi tempora, ubi mea interesset negare hunc esse fratrem meum, tum non liceret mihi id facere. IDEM.

Ὑμῶν τὴν φωνὴν] Num *ὑμῶν ἐμοῦ οὐδὲ τὴν φωνήν*. *nemo vestrum toleraturus sit meam ne vocem quidem*, nedum ut contentionem meam probet eamve secundet. IDEM.

Καθιστὰς *μαρτυρῶ*] Sylburg legi malebat *μαρτυροίην* ob mox insequens *φαινοίμην*. Possit quoque legi: *μαρτυροῖμι, ὃς ἔστιν*. item: *μαρτυροῖμι, ὅστις καὶ μαρτυρῶ, ὅς ἐστιν* —. Nec non, quod pæne malim: *εἰ νῦν μὲν ἀπέλθαμι ὑπόδικον ἐμαυτὸν καθιστὰς, μαρτυρῶν*, id est, *διὰ τοῦ μαρτυρεῖν*. Aut denique nihil aliud videri possit mutandum, præterquam *μαρτυρῶ* cum participio *μαρτυρῶν*. quod si fiat, tum *φαινοίμην* ex insequentibus tacita mente sit huc revocandum et subaudiendum pone *εἰ νῦν μὲν* — quæ ratio tametsi paulo durior et insolentior videri queat, nescio tamen an sint futuri haud pauci, quibus probetur. IDEM.

Εἴασαν καὶ ἐπέτρεψαν] Estne futurus, cui hæc tautologia probetur? estne, cui ab Isæo ipso profecta videatur? ubi locorum exempla prostant horum duum verborum et ἐᾶν et ἐπιτρέπειν inter se sic copulatorum, ut hic sunt? ergone *καὶ ἐπέτρεψαν* amputanda sunt? an potius legendum erit: *εἴασαν*; *ἢ καὶ μᾶλλον ἂν ἐπέτρεψαν. an potius eos etiam dehortaturæ fuisse videntur*? An sic leg. *εἴασαν, ἀλλὰ καὶ ἐπέτρεψαν*, aliquanto brevius? IDEM.

Ὁ θεῖος] Et articulus, *ὁ*, et insequens particip. *ὤν*, produnt pone articulum deesse nomen viri. IDEM.

Ἡμῖν] Id est, *τῆς ἡμετέρας μὲν οὔσης μητρὸς, οὐδαμῶς δὲ τούτου*. a parte matris, ejus puta, quæ nos peperit, fratres nata majores, non hunc, fratrem nostrum nata minorem, a parte patris quidem fratrem, non autem a parte matris item. Usi enim patre cum simus eodem nos omnes fratres, matribus tamen usi sumus diversis. IDEM.

μὲν οὐδὲν αἰσχρὸν οὐδέποτε φανήσονται ἐπιτηδεύσαντες, εἶτα οἰκεῖοι ὄντες ἡμῖν καὶ εἰδότες ἡμᾶς ἅπαντας μεμαρτυρήκασιν Εὐφιλήτῳ τούτῳ τὴν αὐ- 358
τοῦ συγγένειαν ἕκαστος. ὥςτε ἡδέως κἂν τῶν ἀντιδικούντων ἡμῖν τοῦ σεμνοτάτου πυθοίμην, εἰ ἄλλοθέν ποθεν ἔχοι ἂν ἐπιδεῖξαι αὐτὸν Ἀθηναῖον ἢ ἐκ τούτων ὧν καὶ ἡμεῖς Εὐφίλητον ἐπιδείκνυμεν. ἐγὼ μὲν γὰρ οὐκ οἶμαι ἄλλο τι ἂν αὐτὸν ἢ ὅτι ἡ μήτηρ ἀστή τέ ἐστι καὶ ὁ πατὴρ, καὶ ὡς ταῦτ' ἀληθῆ λέγει, παρέχοιτ' ἂν αὐτῷ τοὺς συγγενεῖς μάρτυρας. εἶτα, ὦ ἄνδρες δικασταί, εἰ μὲν οὗτοι 359
ἐκινδύνευον, ἠξίουν τοῖς αὐτῶν οἰκείοις ὑμᾶς πιστεύειν μαρτυροῦσι μᾶλλον ἢ τοῖς κατηγόροις· νυνὶ δὲ ἡμῶν πάντα ταῦτα παρεχομένων ἀξιώσουσιν ὑμᾶς τοῖς αὐτῶν πείθεσθαι λόγοις μᾶλλον ἢ τῷ πατρὶ τῷ Εὐφιλήτου καὶ ἐμοὶ καὶ τῷ ἀδελφῷ καὶ τοῖς φράτορσι καὶ πάσῃ τῇ ἡμετέρᾳ συγγενείᾳ. καὶ μὴν οὗτοι μὲν οὐδ' ἐν οὐδενὶ κινδυνεύοντες ἰδίας ἔχθρας ἕνεκα ποιοῦσιν, ἡμεῖς δὲ πάντας ὑπεδίκους ἡμᾶς αὐτοὺς καθιστάντες μαρτυροῦμεν. καὶ πρὸς ταῖς μαρτυρίαις, ὦ ἄνδρες δικασταί, πρῶτον 360
μὲν ἡ τοῦ Εὐφιλήτου μήτηρ, ἣν οὗτοι ὁμολογοῦσιν ἀστὴν εἶναι, ὅρκον ὀμόσαι ἐπὶ τοῦ διαιτητοῦ ἐβούλετο ἐπὶ Δελφινίῳ ἢ μὴν τουτονὶ Εὐφίλητον εἶναι ἐξ αὐτῆς καὶ τοῦ ἡμετέρου πατρός. καίτοι τίνα προσῆκε μᾶλλον αὐτῆς ἐκείνης τοῦτο εἰδέναι; ἔπειτα, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὁ πατὴρ ὁ ἡμέτερος, ὃν εἰκός

Ἡμᾶς, ἅπαντα μεμαρτ.] Si quis ἅπαντας mallit, negat Sylburg se multum refragaturum. Ego ἡμᾶς ἅπαντας prætuli. ponit quoque ἡμῶν ἅπαντα probarl. IDEM.

Κἀν] Tacher adversus Sylburgium, sapientem γ' ἂν optime esse facturum. IDEM.

Ἔχοιεν ἐπιδεῖξαι] Sic vulgatus vitiose. convenit de meo ἔχοι in. nam de uno modo agitur, adversariorum omnium, quos scter nihil sit esse, vel constantissimo et gravissimo. IDEM.

Ἄλλο τι] Bene hoc habet, tametsi Bodleianus ἄλλοθεν dat, cujus codicis fides penes me quidem admodum sublesta est, et quum constet conjecturis Sylburgianis scatere. Non hic latet vitium, sed in eo, quod ἡμῶν deest post αὐτόν. Sic enim leg. est: ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶμαι ἄλλο τι ἂν αὐτὸν ἢ ὅτι. ego enim non arbitror eum aliud quicquam pro se disturum neque confirmando esse ingenuitatis documentum aliud proditurum esse, quam hoc, ut —. IDEM.

Λάθοι] Excusari potest, ut v. 23. si quis tamen αὖτε mallit, per me licet. SYLBURG. Errarit utique bonus Sylburgius. δοκεῖ debebat suffici, quod et hic, et aliquoties deinceps, ut v. 23. saltep. et p. 26. 3. sufficci pronomini αὐτὸς, quod vulgatus dabant. REISK.

Καὶ ὁ πατὴρ] Subaudi ἀστὸς ἦν. natu civis Atheniensis. IDEM.

Αὐτῷ] Aut αὐτῶν leg. est. sat, quod equidem malim, αὐτῶν. istorum, quos in ejusmodi loco sit dicturus, ut ad ea referatur. Is certe loquendi mos est Atticis oratoribus. IDEM.

Οὗτοι] Hi municipes, ilicmque adversarii nostri. IDEM.

Μαρτυροῦσι] Subaudi αὐτοῖς. si qui eorum ipsis testentur. IDEM.

Καὶ τῷ ἀδελφῷ] Subaudi ἐμοῦ. fratri meo. Leg. forte sit: καὶ τῷ ἀδελφῷ, καὶ τῷ πρὸς μητρὸς ἀνεψιῷ, καὶ τοῖς ἀνεψιοῖς τῶν ἀδελφῶν, καὶ τοῖς φράτορσι. Commentaneum enim est, in recapitulatione testium nominum eorum præteriri, qui superius essent producti. IDEM.

Οὐδὲν οἶδεν] Sic vulgatus. primum horum duum vocabulorum in duo distraxi, οὐδ' ἐν, nulla in re. cum nullo modo, nullo titulo, hujus rei causa in jus vocentur. IDEM. οὐδὲν οἶδεν Bekkerus.

Ἔτεκε τοιοῦτον] Videtur ταῦτα esse deinceps ponendum. REISK.

ἐστι μετὰ τὴν τούτου μητέρα ἄριστα τὸν αὐτοῦ υἱὸν γινώσκειν, οὗτος καὶ τότε καὶ νυνὶ βούλεται ὀμόσαι ἢ μὴν Εὐφίλητον τοῦτον υἱὸν εἶναι αὐτοῦ ἐξ ἀστῆς καὶ γαμετῆς γυναικός. πρὸς τούτοις τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἐγὼ ἐτύγχανον μὲν τρισκαιδεκαέτης
361 ὢν, ὥςπερ καὶ πρῶτον εἶπον, ὅτε οὗτος ἐγένετο, ἕτοιμος δέ εἰμι ὀμόσαι ἢ μὴν Εὐφίλητον τουτονὶ ἀδελφὸν εἶναι ἐμαυτοῦ ὁμοπάτριον. ὥςτε, ὦ ἄνδρες δικασταί, δικαίως ἂν καὶ τοὺς ἡμετέρους ὅρκους πιστοτέρους νομίζοιτε ἢ τοὺς τούτων λόγους. ἡμεῖς μὲν γὰρ ἀκριβῶς εἰδότες ὀμόσαι περὶ αὐτοῦ θέλομεν, οὗτοι δὲ ταῦτα ἀκηκοότες παρὰ τῶν τούτου διαφόρων ἢ αὐτοὶ πλάττοντες λέγουσι. πρὸς δὲ τούτοις, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἡμεῖς μὲν τοὺς συγγενεῖς μάρτυρας καὶ ἐπὶ τῶν διαιτητῶν καὶ ἐφ' ὑμῶν παρεχόμεθα, οἷς οὐκ ἄξιον ἀπιστεῖν· οὗτοι δὲ, ἐπειδὴ ἔλαχεν ὁ Εὐφίλητος τὴν δίκην τὴν προτέραν τῷ κοινῷ τῶν δημοτῶν καὶ τῷ τότε δημαρχοῦντι, ὃς νῦν τετελεύτηκε, δύο ἔτη τοῦ διαιτητοῦ τὴν δίαιταν ἔχοντος οὐκ ἠδυνήθησαν οὐδεμίαν μαρτυρίαν εὑρεῖν ὡς οὑτοσὶ ἄλλου τινὸς πατρός ἐστιν ἢ τοῦ ἡμετέρου. τοῖς δὲ διαιτῶσι μέγιστα σημεῖα ἦν τοῦ ψεύδεσθαι τούτους, καὶ κατεδιήτησαν αὐτῶν
362 ἀμφότεροι. καί μοι λάβε τῆς προτέρας διαίτης τὴν μαρτυρίαν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

ὡς μὲν τοίνυν καὶ τότε ὤφλον τὴν δίαιταν, ἀκηκόατε· ἀξιῶ δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὥςπερ οὗτοι μετὰ ταῦτα ἔφησαν εἶναι σημεῖον ὡς οὐκ ἔστιν Ἡγησίππου, εἰ οἱ διαιτηταὶ αὐτῶν ἀπεδιήτησαν, οὕτω

Καὶ νῦν] Subaudi e proximo ἐβούλετο. IDEM.

Ταῦτα] Subaudi ἃ λέγουσι περὶ Εὐφιλήτου. IDEM.

Ἐπὶ τῶν διαιτητῶν] Subaudi τότε παρεχόμεθα. et tunc producebamus, coram arbitris, cum haec res adhuc in manu arbitrorum versaretur, antequam ad forum vestrum, judices, deferretur. IDEM.

Διαιτῶσι μέγιστα σημεῖα] Addendum atque est ταῦτα, sive pone primum horum vocabulorum, sive pone secundum, sive pone tertium. IDEM.

Ἀμφότεροι] Fuerunt ergo duo arbitri in hac causa versati. *ambo* ait, tam superior ille, qui vita defunctus est, quam qui adhuc superest. Pro λάβετε malim in singulari λάβε, tu, scriba. IDEM.

Οὗτοι μετὰ ταῦτα ἔφησαν εἶναι σημεῖον] Primo et secundo vocabulo interponendum videtur μέγα, quod cohaerebit cum σημεῖον. post ἔφησαν addendum videtur ἄν. dictari, jactaturi postmodum fuisse videntur, magnum et validum hoc esse argumentum, si arbitri hunc Euphiletum damnassent et reprehassent, quo ex argumento constet, hunc Euphiletum Hegesippi filium non esse. Verum illud μετὰ ταῦτα, *postmodum*, quid sibi vult? scil. post dictam ab arbitris sententiam, si hi arbitri Euphiletum negassent Hegesippi filium esse. Aut saltim μετὰ cum μέγα est commutandum. IDEM.

Αὐτῶν] Rectius singulariter αὐτοῦ: et mox in secunda persona ὑμῖν. SYLBURG. Falliter vir optimus. valgata αὐτῶν hanc habet. si eos, municipales Euphileti, absolvissent, et secundum eos causam dedissent, h. e. quod consequitur, si Euphiletum damnassent. Hujus enim municipales cum accusaverant fraudis in eo commissae, quod se municipiem eorum gereret, qui non esset. ἀκηκοότων τινὸς dicitur arbiter, cum accusatam rem ab-

τὸ νῦν ἡμῖν τοιοῦτον εἶναι μαρτύριον ὅ τι ἀληθῆ λέγομεν, ἐπεὶ ἔδοξαν αὐτοὶ ἀδικεῖν τοῦτον Ἀθηναῖον ὄντα καὶ κυρίως πρῶτον ἐγγραφέντα ὕστερον ἐξαλείψαντες. ὅτι μὲν οὖν ἀδελφὸς ἡμῶν ἐστὶν οὗτοσὶ Εὐφίλητος καὶ πολίτης ὑμέτερος, καὶ ἀδίκως ὑβρίσθη ὑπὸ τῶν ἐν τῷ δήμῳ συστάντων, ἱκανῶς οἶομαι ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἀκηκοέναι.

ιή. Οὗτος ὁ χαρακτὴρ τῶν Ἰσαίου λόγων, καὶ ταῦτα τὰ διαλ- 364
λάττοντα παρὰ τὴν Λυσίου ἀγωγήν. οὐθὲν δὲ κωλύει καὶ κεφαλαιωδῶς περιλαβόντα δ' ἐλαχίστῃ δηλώσεως τὰ φανερώτατα εἰπεῖν, ὅτι μοι δοκεῖ Λυσίας μὲν τὴν ἀλήθειαν διώκειν μᾶλλον, Ἰσαῖος δὲ τὴν τέχνην, καὶ ὁ μὲν στοχάζεσθαι τοῦ χαριέντως, ὁ δὲ τοῦ δεινῶς. εἰ δέ τις παραθεωροίη ταῦτα ὡς μικρὰ καὶ φαῦλα, οὐκ ἂν ἔτι γένοιτο ἱκανὸς αὐτῶν κρατῆσαι. ἀλλὰ γὰρ αἱ ὁμοιότητες συνταράξουσιν αὐτοῦ τὴν γνώμην ὥστε μὴ διαγνῶναι τὸν ἴδιον ἑκατέρου χαρακτῆρα. καὶ περὶ μὲν τούτων, ὡς ἔχω δόξης, δεδήλωταί μοι.

ιθ. Βούλομαι δὲ ἤδη καὶ περὶ τῶν ἄλλων ῥητόρων ἀποδοῦναι τὸν λόγον, ἵνα μή τις ἀγνοίᾳ με δόξῃ παραλιπεῖν αὐτοὺς ἐπιφανεῖς ὄντας καὶ ὀνόματος ἠξιωμένους οὐ μετρίου, ἢ φυγῇ τοῦ πόνου τὸ ῥᾷστον αἱρούμενον τῶν ἔργων τὴν περὶ αὐτῶν ἀφεικέναι σκέψιν. ἐγὼ γὰρ οὔτε ἠγνόουν, οὓς ἅπαντες ἴσασιν, οὔτε ὤκνουν ὑπὲρ αὐτῶν γράφειν, εἴ τι χρήσιμον ἔμελλεν ἐξοίσειν ἡ γραφή. ἐνθυμούμενος δὲ ὅτι τὴν μὲν ποιητικὴν κατασκευὴν καὶ 365
τὸ μετέωρον δὴ τοῦτο καὶ πομπικὸν εἰρημένον οὐδεὶς Ἰσοκράτους ἀμείνων ἐγένετο, παρέλιπον ἑκὼν οὓς ᾤδειν ἥττον ἐν ταῖς ἰδέαις ταύταις κατορθοῦντας, Γοργίαν μὲν τὸν Λεοντῖνον ἐκπίπτοντα τοῦ μετρίου καὶ πανταχοῦ παιδαριώδη γιγνόμενον ὁρῶν, Ἀλκι-

solvit, κατεδίωξεν autem, cum reum condemnat. Reisk.

Ἡμῖν] Cur damnetur, causæ nil video. nobis, id est, pro nobis, in causa nostra. Idem.

Τοιοῦτον] tale, ejusmodi testimonium. Sed qualenam? quo refertur illud τοιοῦτον, si nihil præcesserit, cui simile dicitur esse? μέγα nempe, æquale magnitudine testimonium, atque futurum fuisset illud adversariorum adversus Euphiletam argumentum, si per æquitatem arbitrorum licuisset ipsis eo uti. Unde constat veram esse illam meam paulo ante proditam conjecturam: μέγα μετὰ ταῦτα ἔφασαν ἂν εἶναι σημεῖον. Nam si μέγα illinc exsuletur, carebit hic voc. τοιοῦτον sententia. Idem.

Αὖτοί] Non accepisse ab Euphileto injurias, sed ei ultro, ipsi sua sponte, nulla idonea causa provocati, inferre. redit ad municipales Euphileto adversantes. Sin autem αὐτοῦς legatur, de quo pro sensu quisque suo statuet, redibit ad par illud arbitrorum, ad quorum cognitionem hæc de statu civili Euphileti causa delata fuerat. Ego equidem a vulgata discedendum h. l. esse nego. Idem.

Πρῶτον] Id est, τὸ πρῶτον, primitus, h. e. tum quum inscriberetur ἀπ' ἀρχῆς, statim a principio, tametsi postea rursus denuo inscriptus non fuit. Suspicabar aliquando de πρότερον, ob insequens ὕστερον. Sed proculdubio bene habet vulgata. Idem.

Χαριέντως] Aut post χαριέντως aut post δεινῶς deest εἶναι, aut tale quid. Idem.

Τούτων] Post τούτων deesse videtur ἱκανῶς. Idem.

Αἰρούμενον] Subaudi ἀντὶ τοῦ χαλεπωτέρου. Idem.

Ὤκνουν] Adde ἂν. neque defugissem, reformidassem. Idem.

Πανταχοῦ] Superscriptum est in Bodleiano σκληρῶς, quæ castigatio et reprehensio, a sedulo quodam lectore profecta, non ipsius Dionysii dictio, mihi videtur esse. Gorgiæ cum aut nihil, aut parum hodie supersit, nam de reliquiis ei attribui solitis decernere, mihi non arrogo, haud juvat hac in causa arbitrum agere. Idem.

δάμαντα δὲ τὸν ἀσυστὴν αὐτοῦ παχύτερον ὄντα τὴν λέξιν καὶ κοινότερον, Θεόδωρον δὲ τὸν Βυζάντιον ἀρχαῖόν τινα καὶ οὔτε ἐν ταῖς τέχναις ἀκριβῆ οὔτ' ἐξέτασιν ἱκανὴν ἐν τοῖς ἐναγωνίοις δεδωκότα λόγοις, Ἀναξιμένην δὲ τὸν Λαμψακηνὸν ἐν ἅπασιν μὲν ταῖς ἰδέαις τῶν λόγων τετράγωνόν τινα εἶναι βουλόμενον —
366 καὶ γὰρ ἱστορίας γέγραφε καὶ περὶ τοῦ ποιητοῦ συντάξεις κατελέλοιπε καὶ τέχνας ἐξενήνοχεν, ἥπται δὲ καὶ συμβουλευτικῶν καὶ δικανικῶν ἀγώνων —, οὐ μέντοι τελείόν γε ἐν οὐδεμιᾷ τούτων τῶν ἰδεῶν, ἀλλ' ἀσθενῆ καὶ ἀπίθανον ὄντα ἐν ἅπασι θεωρῶν. οὐ δὴ δεῖν ᾠόμην, Ἰσοκράτους ἐν ἅπασι πάντων τούτων ὑπερέχοντος, λόγον τινὰ ποιῆσαι περὶ ἐκείνων, οὐδέ γε περὶ τῶν συμβιωσάντων Ἰσοκράτει καὶ τὸν χαρακτῆρα τῆς ἑρμηνείας ἐκείνου ἐκμιμησαμένων οὐδενός, Θεοδέκτου λέγω καὶ Θεοπόμπου καὶ Ναυκράτους, Ἐφόρου τε καὶ Φιλίστου καὶ Κηφισοδώρου καὶ ἄλλων συχνῶν· οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνοι κρίνεσθαι πρὸς τὴν Ἰσοκράτους δύναμιν εἰσὶν ἐπιτήδειοι. τῶν μὲν δὴ κατὰ ταύτην τὴν ἀγωγὴν κοσμουμένων ἐκεῖνον τὸν ἄνδρα διαφορώτατον ἡγησάμενος, οὐκ ἔτι περὶ τῶν ἄλλων ἠξίωσα μακρολογεῖν καὶ δαπανᾶν εἰς οὐδὲν ἀναγκαῖον τὸν χρόνον.

κ'. Τῶν δὲ τοὺς ἀκριβεῖς προαιρουμένων λόγους καὶ πρὸς τὴν
367 ἐναγώνιον ἀσκοῦντων ῥητορικὴν, ὧν ἐγένετο Ἀνταφῶν τε ὁ Ῥαμνούσιος καὶ Θρασύμαχος ὁ Χαλκηδόνιος καὶ Πολυκράτης ὁ Ἀθηναῖος, Κριτίας τε ὁ τῶν Τριάκοντα ἄρξας καὶ Ζωΐλος ὁ τὰς καθ' Ὁμήρου συντάξεις καταλιπὼν καὶ ἄλλοι τοιοῦτοί τινες, οὐδένα ἡγούμενος οὔτε ἀκριβέστερον οὔτε χαριέστερον γεγονέναι Δυσίου· Ἀντιφῶν γε μὴν τὸ αὐστηρὸν ἔχει μόνον καὶ ἀρχαῖον, ἀγωνιστὴς δὲ λόγων οὔτε συμβουλευτικῶν οὔτε δικανικῶν ἐστί· Πολυκράτης δὲ κενὸς μὲν ἐν τοῖς ἀληθινοῖς, ψυχρὸς δὲ καὶ φορτικὸς ἐν τοῖς ἐπιδεικτικοῖς, ἄχαρις δὲ ἐν τοῖς χαριεντισμοῦ δεομένοις ἐστί· Θρασύμαχος δὲ καθαρὸς μὲν καὶ λεπτὸς καὶ δεινὸς εὑρεῖν τε καὶ εἰπεῖν στρογγύλως καὶ περιττῶς ὁ βούλεται, πᾶς δ' ἐστὶν ἐν τοῖς τεχνογραφικοῖς καὶ ἐπιδεικτικοῖς, δικανικοὺς δὲ ἢ
368 συμβουλευτικοὺς οὐκ ἀπολέλοιπε λόγους· τὰ δὲ αὐτὰ καὶ περὶ

Ἀρχαῖον] Accipe non de tempore, sed de ingenio, deteriorem in partem. *vietum, et condemnendum ob fatuitatem.* IDEM.

Περὶ τοῦ ποιητοῦ] Τοῦ ποιητοῦ ambiguum est significetne τοῦ ποιητοῦ λόγων γένους, an κατ' ἐξοχὴν *postarum principis*: ut v. 23. Zoilus contra Homerum commentarios reliquisse dicitur. Pausanias Eliacon 2. 196. 3. tradit, carmen epicum de Alexandro adscribi a quibusdam Anaximeni: sed id sibi non videri verisimile. Narrat ibidem, eum tam alia scripsisse, tum Antiquas res Græciæ, et res a Philippo atque Alexandro gestas: præterea cum natura esset sophista, et sophistarum orationes probe imitari nosset, probrosum quoddam in Athenienses, Lacedæmonios ac Thebanos scriptum Theopompeo stilo exarasse, effictisque ad illius imitationem omnibus, sub Theopompi nomine librum edidisse, ad conflandum ei, propter simultatem quandam privatam, publicum Græcorum odium. IDEM.

Ἀκριβεῖς] *castigatas, tersas, limatas, adstrictas orationes*, in quibus nihil esset redundans, nil luxurians, nil pompaticum atque histrionicum, sed ad veritatem et necessitatem usus præsentis exacta essent omnia; has igitur opponit τοῖς μυθώδεσι καὶ πομπικοῖς Isocratiorum, eorumque τῇ ποιητικῇ κατασκευῇ, ubi multa eandem trahunt, oblectationis, aut etiam illusionis ergo assuta, severitatem necessitatis et veritatis haud ferentia. IDEM.

Ἡγούμενος] Resumit et absolvit orationem longa interpolatione (parenthesin usurpant) suspensam, p. 29. 3. in illis οἰόμενος — ἰσοκρατικὸν κανόνα. IDEM.

Κριτίου καὶ περὶ Ζωίλου τις ἂν εἰπεῖν ἔχοι, πλὴν ὅσον τοῖς χαρακτῆρσι τῆς ἑρμηνείας διαλλάττουσιν ἀλλήλων· τούτων δὴ φημι τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν παραπλησίων τούτοις διαφέρειν οἰόμενος Λυσίαν, καὶ ὥσπερ ἀρχέτυπον ὑπογράφων ὑπερέχειν ἐκεῖνον τὸν ἄνδρα, ταύτης τῆς προαιρέσεως τῶν λόγων ἐποιησάμην κανόνα. τὸν δὲ δὴ τρίτον Ἰσαῖον, εἴ τις ἔροιτό μέ, τίνος ἕνεκα προσεθέμην, Λυσίου δὴ ζηλωτὴν ὄντα, ταύτην ἂν αὐτῷ φαίην 369
τὴν αἰτίαν, ὅτι μοι δοκεῖ τῆς Δημοσθένους δεινότητος, ἣν οὐθείς ἐστιν ὃς οὐ τελειοτάτην ἁπασῶν οἴεται γενέσθαι, τὰ σπέρματα καὶ τὰς ἀρχὰς οὗτος ὁ ἀνὴρ παρασχεῖν. διὰ μὲν δὴ ταύτας τὰς αἰτίας τούσδε τοὺς ἄνδρας μόνους παρέλαβον. εἰ δὲ περὶ πάντων ἠξίουν γράφειν, εἰς κενότητας ἄν μοι ὁ λόγος ἐξέπιπτε καὶ πρὸς τῷ μηθὲν ἢ οὐ πολὺ τὸ χρήσιμον ἔχειν, εἰς ἀπέραντόν τινα καὶ οὐ 370
σύμμετρον ἐξεμηκύνθη γραφήν. καὶ περὶ τούτων μὲν ἅλις. ἑτέραν δὲ ἀρχὴν ποιήσομαι τοῦ λόγου περί τε Δημοσθένους καὶ Ὑπερείδου καὶ τρίτου λέγων Αἰσχίνου· ἡ γὰρ δὴ τελειοτάτη ῥητορικὴ καὶ τὸ κράτος τῶν ἐναγωνίων λόγων ἐν τούτοις τοῖς ἀνδράσιν ἔοικεν εἶναι.

Τυγχάνω] Num ἐπιγχ. ut p. 13. 9. IDEM.

Τίνος ἕνεκα προσεθέμην] Valgatae dant τ. ἕ. ὧ προσεθ. ego vero particulam infinitam expungendam duxi, et ad veram sedem, unde haec aberraverat, deducendam v. 13. Isaeum utique Dionysius Lysiae adjunxerat, προσέθετο [vel potius προσέθηκε], quem Isaeum debuisset omittere, si fidem voluisset excusationi facere, qua hic utitur adversus eos, qui silentium ejus de reliquis oratoribus aegre laturi atque exprobraturi videbantur. Quorum reprehensionem metuens Dionysius, totam hoc defendit hac excusatione. Similes, aiunt, Dionysii, reliquos oratores a te ideo praeteritos esse, quod aut Isocratis aut Lysiae fuissent imitatores, magistris inferiores. Bonam factum. Verumtamen haec si tibi vera fuit atque idonea causa, cur Isaeum, et ipsum quoque in Lysiae vestigia, quod tale ipse profiteris, ingressum, tanti fecisti, ut de eo peculiari libello pluribus disputares? Ideo nempe feci, occurrit Dionysius, quod Isaeus haud immerito pater haberi possit illius eloquentiae generis, quod postmodum a Demosthene, Isaei discipulo, ita elaboratum et perfectum fuit, ut ex eo recte Demosthenicum appelletur. Paulo post adeo, initio disputatiunculae super Disarcho, nominatim Isaeum Dionysius noster appellat ῥήτορα Ἰσαῖον χαρακτῆρος. IDEM.

Τὰ σπέρματα] Auctor vitae Homeri inter opuscula mythologica, edita Amstelodami, p. 323. in judicio de principe poetarum, iisdem fere verbis utitur, ex quibus, ut alia mittam argumenta, conjicit cl. Galeus in praefat. ad illa opuscula, vel illius libelli patrem fuisse Dionysium, vel, si alias a Dionysio fuit, plurima ab eo transsumpsisse. HUDSON.

Τούσδε τοὺς ἄνδρας] Isocratem, Lysiam, Isaeum. REISK.

Περὶ τὰ μαθὲν ἢ πολὺ] Legendum videtur: περὶ τῷ μηθὲν ἢ οὐ πολὺ τὸ χρ. ἔχ. SYLBURG. Fui in auctoritate Sylburgii. REISK.

Τυγχάνω] Τυγχάνω et hic et in sequ. per υ diphthongum constanter legitur: at supra 71, 20. et alibi, per ι: quo modo et manu exaratus liber ibi habet, et Suidae ac Plutarchi exemplaria. Porro secunda haec pars de Oratoribus Atticis, quae supra etiam promittitur in praefatione hujus tractatus, 31, 44. ad nos non pervenit. SYLBURG.

Λέγων] In margine Bodleiani h. l. adscriptum reperit Hudsonus ἕως λέγω. quod etiam atque etiam probo. Possit tamen quoque de λέξω cogitari. REISK.

ΙΣΑΙΟΥ ΛΟΓΟΙ.

A.

ΙΣΑΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΛΕΩΝΥΜΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

Pag. ed. H. Steph.

Pag. ed. Reisk.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

35 Ἀδελφοῦ Κλεωνύμου τελευτήσαντος ἐπὶ τὸν κλῆρον ἦλθον κατὰ γένος. καὶ τὰς διαθήκας, ἃς συνέχωσιν εἰς αὐτοὺς οἱ περὶ Φερένικον καὶ Σίμωνα καὶ Ποσείδιππον, γράψαι, ὡς ἀλλοδὶς ὤν, καὶ θεῖναι παρὰ τοῖς ἄρχουσιν, ὁμολογοῦντες Κλεώνυμον κατὰ τὸν πρὸς Διονίαν τὸν ἑαυτοῦ νόμον ἐξεῖναι αὐτῷ ἐργάσασθαι, ὕστερον δὲ ἐπιχειρήσαντα λῦσαι καὶ μετασυμβάλλεσθαι τὸν δεινότατον ἐξαίφνης [1][ἀποθανεῖν]· καὶ Πολύαρχον δὲ τὸν πάππον αὐτῶν, Κλεωνύμου δὲ πατέρα, πρωτάξαι, εἰ τι πάσχοι Κλεώνυμος, δοῦναι αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα. Ἡ στάσις ὅρος διαθήκας κατὰ ἀμφισβήτησιν· οἱ μὲν γὰρ ἄλλα παῖς γνησίους ἐξ ἀρχῆς διαθήκας διίσχυρίζονται, οἱ δ' ἀντιλέγοντες φασὶν ὅτι μετεκαλέσατο τὸν ἄρχοντα, ἵνα λύσῃ αὐτάς· καὶ τελευτῶν τῆς περὶ τοῦ Κλεωνύμου γενομένης.

1 Α'. ΠΟΛΛΗ μὲν ἡ μεταβολὴ μοι γέγονεν, ὦ ἄνδρες, τελευτήσαντος Κλεωνύμου. ἐκεῖνος γὰρ ζῶν μὲν ἡμῖν κατέλιπε τὴν οὐσίαν, ἀποθανὼν δὲ κινδυνεύειν περὶ αὐτῆς πεποίηκε. καὶ τότε μὲν οὕτως ὑπ' αὐτοῦ σωφρόνως ἐπαιδευόμεθα, ὥστ' οὐδὲ ἀκροασόμενοι οὐδέποτε ἤλθομεν ἐπὶ 3 δικαστήριον, νῦν δὲ ἀγωνιούμενοι περὶ πάντων ἥκομεν τῶν ὑπαρχόντων· οὐ γὰρ τῶν Κλεωνύμου μόνον ἀμφισβητοῦσιν, ἀλλὰ καὶ τῶν πατρῴων, ὀφείλειν ἐπὶ τούτοις [2]ἐκείνῳ φά-

[1] uncos om.

[2] ἐκεῖνον φάσκ. ἀρχύρια

Οἱ περὶ Φερένικον καὶ Σίμωνα] Phereniciis, Simoo, quinam? Credibile est ὑποθέτου [sic. voluit τὸν ὑποθέντα] in integram orationem incidisse, quam nos non nisi dimidiam habemus. Vid. versus finem. TAYLOR. Argumentum ipse idem Taylor hoc modulo suo præscripserat: "Polyarchus tres liberos suscepit, Cleonymum, Diniam et patrem τοῦ ἀμφισβητοῦντος. Cum ad hunc bona Cleonymi improlis defuncti erant perventura ex legibus municipalibus, tum vero ex voluntate Polyarchi, Cleonymus fratri Diniæ infensus, qui tanc nepotem orphanum tutabatur, testamentum inofficiosum condit. Defuncto vero Dinia, mutata mente, rescindere voluit, et magistratum ea propter coegit. Exclusa tamen magistratu ab iis, quorum maxime intererat, Cleonymus interea moritur. Agitur ergo de vi istius testamenti, quod quasi ingratiis et ad se rediens ad postremum irritum fieri voluit." Propterea toti quoque orationi titulum præscripsit *de testamento inofficioso*. REISK.

Μὲν] Redundat, ut sæpe, non insequente δέ. IDEM.

Ἀμφισβητοῦσιν] Subaudi ἡμῖν ὁ Ἰσαῖος. qui adversarii sunt Posidippus et Diocles. v. p. 36, 32. ed. Steph. quam editionem ubique locorum allego, quoties aliquid ex Isæo mihi his in annotationibus allegandum venit. IDEM.

Πατρῴων] Sic dedi pro vetusta lectione Ald. et Steph. πατέρων, sententia id subjiciente, et ipso Isæo paulo post p. 34. 3. consentientes in ea re habens schedas Brulartianas, et codicem Tophanis. Qui Tophanis cujus fuerit, ex me nemo requirat: prorsus enim ignoro. Taylor ex

σκοντες ἀργύριον. καὶ οἱ μὲν οἰκεῖοι καὶ οἱ προσήκοντες οἱ
4 τούτων ἀξιοῦσιν ἡμᾶς καὶ τῶν ὁμολογουμένων, ὧν Κλεώνυ-
μος κατέλιπεν αὐτοῖς, τούτων ἰσομοιρῆσαι· οὗτοι δὲ εἰς
τοῦτο ἥκουσιν ἀναισχυντίας, ὥστε καὶ τὰ πατρῷα προσ- 10
αφελέσθαι ζητοῦσιν ἡμᾶς, οὐκ ἀγνοοῦντες, ὦ ἄνδρες, τὸ
δίκαιον, ἀλλὰ πολλὴν ἡμῶν ἐρημίαν καταγνόντες. σκέψα-
σθε γὰρ οἷς ἑκάτεροι πιστεύοντες ὡς ὑμᾶς εἰσεληλύθαμεν.
οὗτοι μὲν διαθήκαις ἰσχυριζόμενοι τοιαύταις, ἃς ἐκεῖνος
διέθετο μὲν οὐχ ἡμῖν ἐγκαλῶν ἀλλ' ὀργισθεὶς τῶν οἰκείων
τινὶ τῶν ἡμετέρων, ἔλυσε δὲ πρὸ τοῦ θανάτου, πέμψας
Ποσείδιππον ἐπὶ τὴν ἀρχήν· ἡμεῖς δὲ γένει μὲν ἐγγυτάτω 15
5 προσήκοντες, χρώμενοι δὲ ἐκείνῳ πάντων οἰκειότατα, δεδω-
κότων δ' ἡμῖν καὶ τῶν νόμων κατὰ τὴν ἀγχιστείαν καὶ
αὐτοῦ τοῦ Κλεωνύμου διὰ τὴν φιλίαν τὴν ὑπάρχουσαν
αὐτῷ, ἔτι δὲ [1]Πολυάρχου, τοῦ πατρὸς Κλεωνύμου, πάπ-
που δ' ἡμετέρου, προστάξαντος, εἴ τι πάθοι Κλεώνυμος
ἄπαις, ἡμῖν δοῦναι τὰ αὐτοῦ. τοσούτων τοίνυν ἡμῖν ὑπαρ-
χόντων οὗτοι, καὶ συγγενεῖς ὄντες καὶ οὐδὲν δίκαιον εἰπεῖν 20
ἔχοντες, οὐκ αἰσχύνονται καταστήσαντες ἡμᾶς εἰς ἀγῶνα
περὶ τούτων, περὶ ὧν αἰσχρὸν ἦν ἀμφισβητῆσαι καὶ τοῖς
μηδὲν προσήκουσιν.

[1] Πολιάρχου

eo codice non pauca ad Isæum retulit suis in schedis, hoc solo contentus indicio: *Tophanis Book at Eaton*. Videtur ille liber Etonensis non codex antiquus calamo exaratus, sed Aldina esse, a nescio quo notulis in marginem conjectis insignita. Ego postmodum Tophanis librum laudabo, quoties usu veniet. Sententia est: non de hereditate modo, sed etiam ipso de patrimonio nostro nobis controversiam movent, aientes, illum, Cleonymum puta, super illo patrimonio nostro nonnihil æris debere, vel nomina nescio quæ contraxisse. IDEM.

Ἐκεῖνον] Cleonymum puta. Schedæ Brulart. subjiciunt ἐκείνῳ. quod si probetur, erit hæc sententia: aientes, nos illi, Cleonymo, certas quasdam nummorum summas super eodem nostro patrimonio debere. IDEM.

Οἱ τούτων] Liber Tophanis expungi vult articulum. Ego vero tuebor. IDEM.

Τούτων] Taylor mavult καὶ τούτων. Etiam hoc male. præcessit jam καί. IDEM.

Τοιαύταις] Rursus Taylor mavult ταύταις. quod item haud probo. IDEM.

Ἐκεῖνος διέθετο] Sic dedi pro vetusta lectione ἐκεῖνος δὲ ἐτίθετο. Emendandum ita, ut emendavi, locum esse viderant Scaliger et auctores, quicunque fuerunt, schedarum Brulart. et Tophanis. IDEM.

Ἐπὶ τὴν ἀρχὴν] Hujus rei causa, ut ille, Posidippus, Archonti, hoc est Astynomo, indicaret, quod testamentum Cleonymus in fraudem suorum e fratre nepotum scripsisset, illud Cleonymum, adhuc superstitem, non coactum, sed scientem, volentem rescindere, sibique, Posidippo, in mandatis dedisse, ut archontem hac de re certiorem cum faceret, tum rogaret, ut Archon domum Cleonymi veniret, atque testamento vetusto tollendo novoque condendo interesset, illumque actum auctoritate publica ratum faceret. IDEM.

Κατὰ τὴν ἀγχιστείαν] V. 52. 7. ubi videtur esse actio κατ' ἀγχιστείαν. TAYLOR.

Αὐτῷ] Subaudi πρὸς ἡμᾶς. REISK.

Τοσούτων τοίνυν] Subaudi δικαίων, cui opponitur οὐδὲν δίκαιον εἰπεῖν ἔχοντες. IDEM.

ϛ'. Οὐχ ὁμοίως δέ μοι δοκοῦμεν, ὦ ἄνδρες, διακεῖσθαι πρὸς ἀλλήλους. ἐγὼ μὲν γὰρ, οὐχ ὅτι ἀδίκως κινδυνεύω, τοῦθ' ἡγοῦμαι μέγιστον εἶναι τῶν παρόντων κακῶν, ἀλλ' ὅτι ἀγωνίζομαι πρὸς οἰκείους, οὓς οὐδ' ἀμύνεσθαι καλῶς ἔχει· οὐ γὰρ ἂν ἐλάττω συμφορὰν ἡγησαίμην κακῶς ποιεῖν τούτους ἀμυνόμενος, οἰκείους ὄντας, ἢ κακῶς παθεῖν ἐξ ἀρχῆς ὑπὸ τούτων· οὗτοι δ' οὐ τοιαύτην ἔχουσι τὴν γνώ-
36. 1 μην, ἀλλ' ἥκουσιν ἐφ' ἡμᾶς καὶ τοὺς φίλους παρακαλέσαντες καὶ ῥήτορας παρασκευασάμενοι καὶ οὐδὲν [1]ἀπολείποντες τῆς αὐτῶν δυνάμεως, ὥσπερ, ὦ ἄνδρες, [2]ἐχθροὺς 6
τιμωρησόμενοι, καὶ οὐκ ἀναγκαίους καὶ συγγενεῖς κακῶς ποιήσοντες. τὴν μὲν οὖν τούτων ἀναισχυντίαν καὶ τὴν αἰ-
5 σχροκέρδειαν ἔτι μᾶλλον γνώσεσθε, ἐπειδὰν πάντων ἀκούσητε· ὅθεν δ' οἶμαι τάχιστ' ἂν ὑμᾶς μαθεῖν περὶ ὧν ἀμφισβητοῦμεν, ἐντεῦθεν ἄρξομαι διδάσκειν.

γ'. Δεινίας γὰρ ὁ τοῦ πατρὸς ἀδελφὸς ἐπετρόπευσεν ἡμᾶς, θεῖος ὢν ὀρφανοὺς ὄντας. Κλεωνύμου δ' οὗτος, ὦ ἄνδρες, διάφορος ὢν ἔτυχεν. ὁπότερος μὲν οὖν αὐτῶν ἦν τῆς διαφορᾶς αἴτιος, ἴσως οὐκ ἐμὸν ἔργον ἐστὶ κατηγορεῖν· πλὴν τοσοῦτόν γε ἂν δικαίως αὐτοῖς ἀμφοτέροις μεμψαί-
10 μην, ὅτι καὶ φίλοι τέως ὄντες καὶ προφάσεως οὐδεμιᾶς γενομένης ἐκ λόγων τινῶν οὕτως εἰκῇ πρὸς ἀλλήλους 7
[3]ἔχθραν ἀνείλοντο. ὅτι γοῦν ἐκ ταύτης τῆς ὀργῆς [4]Κλεώνυμος ταύτας ποιεῖται τὰς διαθήκας, οὐχ ἡμῖν ἐγκαλῶν, ὡς ὕστερον ἐσώθη, ἔλεγεν, ὁρῶν δὲ ἡμᾶς ἐπιτροπευομένους

[1] ἀπολιπόντες [2] τοὺς ἐχθροὺς [3] ἔχθρας [4] ὁ Κλεών.

Κακῶς ποιήσαντες] Π. κακῶς ποιοῦντες. H. Stephan.

Πάντων] Subaudi τῶν περὶ Κλεόνυμον τελευτῶντα διαθέσθαι βουλόμενον γεγραμμένων. vel etiam ὧν ἔχω εἰπεῖν. Reisk.

Κλεονύμου] Interrogat Taylor num Κλεονύμῳ leg. sit, quia p. 38. 23. legatur ὅτι Δεινίᾳ διάφορος ὢν ἔτυχε. Nego propterea necesse esse vulgatam temerari. Bona perinde est utraque constructio vocabuli διάφορος, tam cum genitivo, quam cum dativo, tametsi haud diffitebor posteriorem constructionem usu esse frequentatiorem. Idem.

Προφάσεως οὐδεμιᾶς] Subaudi ἀληθοῦς καὶ δικαίας, vel ὑγιοῦς καὶ εὐσχήμονος. Idem.

Ὡς ὕστερον ἐσώθη] Π. ὕστερον, ἐπειδὴ ἐσώθη. H. Stephan. Vexatus locus, et conjecturis criticorum varie exagitatus. In Taylori schedis hæc pauca reperi: ἔλεγεν, ὡς ὕστερον ἐσώθη, ὅτι. quæ non intelligo. Scaliger σωθεὶς malebat. Alterutrum recte habet, et necessarium est. utrum sit rectius, haud constat. Interim faciam cum Stephano, sed hactenus, ut post Δεινίας p. 36. 3. addatur δῆλόν ἐστιν. Nam alias pendet illud ὅτι versu antep. Constat, ait, Cleonymum iratum illud testamentum scripsisse, non, quo nobis infensus esset, nam se de nobis haud esse questum, neque nobis succensuisse, ipse nobis affirmavit, postquam a valetudine convaluit. Reisk. Tayloro obsecutus est Ionesius, qui sic Anglice: *Cleonymus*

ὑπὸ Δεινίου, καὶ διεδιὼς μὴ τελευτήσειαν αὐτὸς ἔτι παῖδας ἡμᾶς καταλιπὼν καὶ τῆς οὐσίας ἡμετέρας οὔσης γέ-
νοιτο κύριος Δεινίας· ἡγεῖτο γὰρ δεινὸν εἶναι τὸν ἔχθιστον 15
τῶν οἰκείων ἐπίτροπον καὶ κύριον τῶν αὐτοῦ καταλι-
πεῖν, καὶ ποιεῖν αὐτῷ τὰ νομιζόμενα τοῦτον, ἕως ἡμεῖς
ἠβήσαιμεν, ᾧ ζῶν διάφορος ἦν. ταῦτα διανοηθεὶς ἐκεῖνος,
εἴτ' ὀρθῶς εἴτε μή, τὰς διαθήκας ταύτας διέθετο. καὶ
8 εὐθὺς ἐρωτῶντος τοῦ Δεινίου παραχρῆμα εἴ τι ἡμῖν ἢ
τῷ πατρὶ ἐγκαλεῖ τῷ ἡμετέρῳ, ἀπεκρίνατο πάντων τῶν
πολιτῶν ἐναντίον ὅτι οὐδὲν πονηρὸν ἐγκαλεῖ, καὶ ἐμαρτύρη- 20
σεν ὡς ὀργιζόμενος ἐκείνῳ καὶ οὐκ ὀρθῶς βουλευόμενος ταῦ-
τα διέθετο. πῶς γὰρ ἂν εὖ φρονῶν, ὦ ἄνδρες, κακῶς ποιεῖν
ἡμᾶς [1] ἐβουλήθη τοὺς μηδὲν αὐτὸν ἠδικηκότας; ὕστερον δὲ
τούτων, ὃ μέγιστον ὑμῖν τεκμήριον ὅτι οὐδὲ ταῦτα ἔπραξεν
ἡμᾶς ἐλάπτειν βουλόμενος· τελευτήσαντος γὰρ Δεινίου
καὶ τῶν πραγμάτων ἡμῖν πονήρως ἐχόντων οὐδὲ περιεῖδεν
ἡμᾶς οὐδενὸς ἐνδεεῖς ὄντας, ἀλλ' αὐτοὺς μὲν εἰς τὴν οἰκίαν 25
τὴν αὐτοῦ κομισάμενος ἐπαίδευε, τὴν δ' οὐσίαν ἀφελέ-
9 σθαι τῶν [2] χρηστῶν ἐπιβουλευσάντων ἔσωσεν ἡμῖν, ἐπεμε-
λεῖτό τε ὁμοίως τῶν ἡμετέρων ὥσπερ τῶν αὐτοῦ πραγμά-
των. καίτοι χρὴ θεωρεῖν αὐτοῦ τὴν ἔννοιαν ἐκ τούτων τῶν
ἔργων μᾶλλον ἢ ἐκ τῶν διαθηκῶν, καὶ τεκμηρίοις χρῆσθαι
μὴ τοῖς μετ' ὀργῆς πραχθεῖσιν — ἐν οἷς ἅπαντες σφᾶς αὐ-

[1] ἠβουλήθη [2] χρημάτων

himself, when he recovered from that illness, in which he made his will, declared, that he wrote it in anger.

Καταλιπεῖν] Post hoc v. inseri velim verba trajecta, ἕως ἡμεῖς ἠβήσαιμεν, quæ nunc ordine deserto sententiam paulum turbant. Sed adhuc amplio. Reisk.

Τὰ νομιζόμενα] Hæc justa parentibus persolvere cogebantur lege liberi, aut, si nulli essent liberi, heredes. Quod autem justa fecisset Dinias mortuo Cleonymo, fecisset heredum vicem, qui ejus fidei erant commissi: nam tutores ea omnia faciebant, quæ facere tenebantur pupilli, donec adolevissent. *In Legg. Att.* l. vi. tit. viii. §. 12. Petit.

Εὐθὺς] Post quod factum? num post scriptum testamentum? an postquam Cleonymus a morbo rursus convaluisset? Dictio εὐθὺς παραχρῆμα tam mirabilis visa fuit Tayloro, ut suum q., hoc est *quære*, ei adscriberet: sed bene Græcam et usu tritam eam esse testabuntur et dubitanti confirmabunt indices nostri ad hos oratores minores; quos indices adiri velim, et p. 38, 30. ad quem locum ipse Taylor ablegaverat. Reisk.

Γὰρ] Eleganter redundat, æquivalens Latino *scilicet*. Idem.

Οὐδενὸς] Subaudi τῶν ἀναγκαίων. Idem.

Αὐτοὺς] Scil. ἡμᾶς. Hæc est lectio Aldina, a me merito revocata, pro qua Stephanus, nescio quo jure, certe præter fas, αὐτὸς suffecerat, si fecit ipse, neque menda operis ejus imputanda est. Opponuntur αὐτοῖ, *ipsi liberi*, patre orbati, τῇ οὐσίᾳ, *patrimonio*. v. ad p. 37. 15. dicenda. Idem.

Χρημάτων] Imo vero χρηστῶν. *creditoribus bonis nostris insidiantibus, eaque nobis fraudulenter eripere contendentibus.* Sic visum Tayloro quoque fuit. Idem.

μὲν ἁμαρτάνειν —, ἀλλ' ἀφ' ὧν ὕστερον φανεραὶν αὐτοῦ τὴν διάνοιαν ἐποίησεν. ἔτι γὰρ μᾶλλον ἐν τοῖς τελευταίοις ἐδήλωσεν ὡς εἶχε πρὸς ἡμᾶς. ἤδη γὰρ ἀσθενῶν ταύτην τὴν νόσον ἐξ ἧς ἐτελεύτησεν, [1]ἐβουλήθη ταύτας τὰς διαθήκας ἀνελεῖν καὶ προσέταξε Ποσειδίππῳ [2]τὴν ἀρχὴν εἰσαγαγεῖν. ὁ δὲ οὐ μόνον οὐκ εἰσήγαγεν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐλθόντα τῶν ἀρχόντων ἐπὶ τὴν θύραν ἀπέπεμψεν. ὀργισθεὶς δὲ τούτῳ Κλεώνυμος πάλιν [3]ἐς τὴν ὑστεραίαν Διοκλεῖ καλέσαι τοὺς ἄρχοντας προσέταξε· καὶ οὐχ οὕτως ὡς ἀσθενῶν διακείμενος, ἀλλ' ἔτι πολλῶν οὐσῶν ἐλπίδων ἐξαπίνης τῆς νυκτὸς ταύτης ἀπέθανε.

δ'. Πρῶτον μὲν οὖν ὑμῖν παρέξομαι μάρτυρας ὡς οὐχ ἡμῖν ἐγκαλῶν ἀλλὰ Δεινίᾳ πολεμῶν ταύτας τὰς διαθήκας διέθετο, ἔπειτα ὡς ἐκείνου τελευτήσαντος ἐπεμελεῖτό τε τῶν ἡμετέρων ἁπάντων, καὶ αὐτὸς ἐπαίδευεν εἰς τὴν οἰκίαν [4]τὴν αὑτοῦ κομισάμενος, πρὸς δὲ τούτοις ὡς Ποσείδιππον ἔπεμψεν ἐπὶ τὸν ἀστύνομον, οὗτος δ' οὐ μόνον αὐτὸν οὐκ εἰσεκάλεσεν, ἀλλὰ καὶ ἐλθόντα ἐπὶ τὴν θύραν Ἀρχωνίδην ἀπέπεμψεν. ὡς οὖν ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ἔτι τοίνυν [5]ὡς οἱ τούτων φίλοι καὶ Κηφισάνδρος ἠξίουν νείμασθαι τὴν οὐσίαν καὶ τὸ τρίτον μέρος ἡμᾶς ἔχειν ἁπάν-
37. 1 των τῶν Κλεωνύμου, καὶ τούτων μοι κάλει τοὺς μάρτυρας.

[1] ἐβουλεύθη [2] ἐπὶ τὴν [3] εἰς [4] τὴν om. [5] ὡς om.

Ἐπὶ τὴν ἀρχὴν εἰσαγαγεῖν] Aut tollenda est præpositio, prout suadent schedæ Bvelsert. aut leg. est: ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἀκμάντα [vel ἰλθάντα] εἰσαγ. IDEM. In his verbis aliquid videtur inesse vitii; et illud ἐπὶ tollendum, aut aliud quid, quod nescio, substituendum. Hæc enim illius loci sententia est: *cum enim eo morbo ægrotavet quo absumptus est, hoc testamentum tollere voluit ac Posidippo jussit magistratum ad se adducere.* Quare hoc? Quia, cum in ejusmodi chartis asservandis fraus sæpe fieret, multa resignatis iis delerentur, alia scriberentur, imo omnia quandoque mutarentur, qui sibi cavere volebant, non patiebantur quidquam mutari in iis, quæ sem fidei credita erant, nisi coram magistratu. In Anim. in Salmas. Obss. ad J. A. et R. l. ii. c. vi. §. 7. HERALDUS. Cf. Petit. in Legg. Att. l. vi. tit. vi. §. 3.

Ἀσθενῶν] Lego ἀσθενῆς. In οὐχ οὕτως subaudiitur ἐνόσει. *ita fecit, non ut valetudine laborans et viribus exhaustis animamque agituns extremam.* Quod si probatur, tum post ἐλπίδων deesse videtur ὄμως δὲ, vel simile quid. REISK.

Αὐτὸς] Imo vero αὐτοὺς, scil. ἡμᾶς. rursus opponuntur hic quoque, ut modo p. 36. 17. αὐτὸς, *nos ipsi*, et τὰ ἡμέτερα, *patrimonium nostrum.* IDEM.

Ἐπὶ τὸν ἀστύνομον] *misit Posidippum ad astynomum*, ejus arcessendi causa. IDEM.

Ἀρχωνίδην] Suspectum nomen Ionesio; qui ἀρχοντα malebat.

Τούτων] Posidippum designat, ejusque fratrem Dioclem, eorumque advocatos ei causæ consortes. REISK.

ΙΣΑΙΟΥ ΛΟΓΟΙ.

Α.

ΙΣΑΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΛΕΩΝΥΜΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

Pag. ed. H. Steph. Pag. ed. Reisk.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

35 Ἀδελφοῦ Κλεωνύμου τελευτήσαντος ἐπὶ τὸν κλῆρον ἦρχοντο κατὰ γένος. καὶ τὰς διαθήκας, ἃς παρέχονται εἰς αὐτοὺς οἱ περὶ Φερένικον καὶ Σίμωνα καὶ Ποσείδιππον, γράψαι, ὡς ἀλλοδὶς ὤν, καὶ θεῖναι παρὰ τοῖς ἄρχουσιν, ὁμολογοῦντες Κλεώνυμον κατὰ τὸν πρὸς Διονίαν τὸν θείον αὐτῶν ἐγκλῆσαι, ὕστερον δὲ ἐπιχειρήσαντα λῦσαι καὶ μετασυμφάμενον τὸν ἀντιδικοῦντα ἐξαίφνης [1][ἀποθανεῖν]· καὶ Πολύαρχον δὲ τὸν πάππον αὐτῶν, Κλεωνύμου δὲ πατέρα, πρωτεῦσαι, εἴ τι πάσχοι Κλεώνυμος, δοῦναι αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα. Ἡ στάσις ὅσις διαλύεται κατὰ ἀμφισβήτησιν· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι ταῖς γενομέναις ἐξ ἀρχῆς διαθήκαις διϊσχυρίζονται, οἱ δ' ἀντιδικοῦντες φασὶν ὅτι μετεκαλέσατο τὸν ἄρχοντα, ἵνα λύσῃ αὐτάς· καὶ τελευτεῖν τῆς περὶ τοῦ Κλεωνύμου γενομένης.

1 α'. ΠΟΛΛΗ μὲν ἡ μεταβολὴ μοι γέγονεν, ὦ ἄνδρες, τελευτήσαντος Κλεωνύμου. ἐκεῖνος γὰρ ζῶν μὲν ἡμῖν κατέλιπε τὴν οὐσίαν, ἀποθανὼν δὲ κινδυνεύειν περὶ αὐτῆς πεποίηκε. καὶ τότε μὲν οὕτως ὑπ' αὐτοῦ σωφρόνως ἐπαιδευόμεθα, ὥστ' οὐδὲ ἀκροασόμενοι οὐδέποτε ἤλθομεν ἐπὶ δικαστήριον, νῦν δὲ ἀγωνιούμενοι περὶ πάντων ἥκομεν τῶν ὑπαρχόντων· οὐ γὰρ τῶν Κλεωνύμου μόνον ἀμφισβητοῦσιν, ἀλλὰ καὶ τῶν πατρῴων, ὀφείλειν ἐπὶ τούτοις [2]ἐκείνῳ φά-

[1] uncos om.

[2] ἐκεῖνον φάσκ. ἀργύρια

Οἱ περὶ Φερένικον καὶ Σίμωνα] Pherenicus, Simon, quinam? Credibile est ὑπεθέντο [sic. voluit τὸν ὑποθέντα] in integram orationem incidisse, quam nos non nisi dimidiam habemus. Vid. versus finem. TAYLOR. Argumentum ipse idem Taylor hoc modulo suo præscripserat: "Polyarchus tres liberos suscepit, Cleonymum, Diniam et patrem τοῦ ἀμφισβητοῦντος. Cum ad hunc bona Cleonymi improlis defuncti erant perventura ex legibus municipalibus, tum vero ex voluntate Polyarchi, Cleonymus fratri Diniæ infensus, qui tunc nepotem orphanum tutabatur, testamentum inofficiosum condit. Defuncto vero Dinia, mutata mente, rescindere voluit, et magistratum ea propter accersit. Exclusо tamen magistratu ab iis, quorum maxime interesset, Cleonymus interea moritur. Agitur ergo de vi istius testamenti, quod quasi ingratiis et ad se rediens ad postremum irritum fieri voluit." Propterea toti quoque orationi titulum præscripsit *de testamento inofficioso*. REISK.

Μὲν] Redundat, ut sæpe, non insequente δέ. IDEM.

Ἀμφισβητοῦσιν] Subaudi ἡμῖν δέ ἐστιν. qui adversarii sunt Posidippus et Diocles. v. p. 36, 32. ed. Steph. quam editionem ubique locorum allego, quoties aliquid ex Isæo mihi his in annotationibus allegandum venit. IDEM.

Πατρῴων] Sic dedi pro vetusta lectione Ald. et Steph. πατέρων, sententiâ id subjiciente, et ipso Isæo paulo post p. 34. 5. consentientes in ea re habens schedas Brulartianas, et codicem Tophanis. Qui Tophanis cujas fuerit, ex me nemo requirat: prorsus enim ignoro. Taylor ex

σκοντες ἀργύριον. καὶ οἱ μὲν οἰκεῖοι καὶ οἱ προσήκοντες οἱ
4 τούτων ἀξιοῦσιν ἡμᾶς καὶ τῶν ὁμολογουμένων, ὧν Κλεώνυ-
μος κατέλιπεν αὐτοῖς, τούτων ἰσομοιρῆσαι· οὗτοι δὲ εἰς
τοῦτο ἥκουσιν ἀναισχυντίας, ὥστε καὶ τὰ πατρῷα προσ- 10
αφελέσθαι ζητοῦσιν ἡμᾶς, οὐκ ἀγνοοῦντες, ὦ ἄνδρες, τὸ
δίκαιον, ἀλλὰ πολλὴν ἡμῶν ἐρημίαν καταγνόντες. σκέψα-
σθε γὰρ οἷς ἑκάτεροι πιστεύοντες ὡς ὑμᾶς εἰσεληλύθαμεν.
οὗτοι μὲν διαθήκαις ἰσχυριζόμενοι τοιαύταις, ἃς ἐκεῖνος
διέθετο μὲν οὐχ ἡμῖν ἐγκαλῶν ἀλλ' ὀργισθεὶς τῶν οἰκείων
τινὶ τῶν ἡμετέρων, ἔλυσε δὲ πρὸ τοῦ θανάτου, πέμψας
Ποσείδιππον ἐπὶ τὴν ἀρχήν· ἡμεῖς δὲ γένει μὲν ἐγγυτάτω 15
5 προσήκοντες, χρώμενοι δὲ ἐκείνῳ πάντων οἰκειότατα, δεδω-
κότων δ' ἡμῖν καὶ τῶν νόμων κατὰ τὴν ἀγχιστείαν καὶ
αὐτοῦ τοῦ Κλεωνύμου διὰ τὴν φιλίαν τὴν ὑπάρχουσαν
αὐτῷ, ἔτι δὲ [1]Πολυάρχου, τοῦ πατρὸς Κλεωνύμου, πάπ-
που δ' ἡμετέρου, προστάξαντος, εἴ τι πάθοι Κλεώνυμος
ἄπαις, ἡμῖν δοῦναι τὰ αὐτοῦ. τοσούτων τοίνυν ἡμῖν ὑπαρ-
χόντων οὗτοι, καὶ συγγενεῖς ὄντες καὶ οὐδὲν δίκαιον εἰπεῖν 20
ἔχοντες, οὐκ αἰσχύνονται καταστήσαντες ἡμᾶς εἰς ἀγῶνα
περὶ τούτων, περὶ ὧν αἰσχρὸν ἦν ἀμφισβητῆσαι καὶ τοῖς
μηδὲν προσήκουσιν.

[1] Πολιάρχου

eo codice non pauca ad Iseum retulit suis in schedis, hoc solo contentus indicio: *Tophanis Book at Eaton*. Videtur ille liber Etonensis non codex antiquus calamo exaratus, sed Aldina esse, a nescio quo notulis in marginem conjectis insignita. Ego postmodum Tophanis librum laudabo, quoties usu veniet. Sententia est: non de hereditate modo, sed etiam ipso de patrimonio nostro nobis controversiam movent, aientes, illum, Cleonymum puta, super illo patrimonio nostro nonnihil æris debere, vel nomina nescio quæ contraxisse. IDEM.

Ἐκεῖνον] Cleonymum puta. Schedæ Brulart. subjiciunt ἐκείνῳ. quod si probetur, erit hæc sententia: aientes, nos illi, Cleonymo, certas quasdam nummorum summas super eodem nostro patrimonio debere. IDEM.

Οἱ τούτων] Liber Tophanis expungi vult articulum. Ego vero tuebor. IDEM.

Τούτων] Taylor mavult καὶ τούτων. Etiam hoc male. præcessit jam καί. IDEM.

Τοιαύταις] Rursus Taylor mavult ταύταις. quod item haud probo. IDEM.

Ἐκεῖνος διέθετο] Sic dedi pro vetusta lectione ἐκεῖνος δὲ ἐτίθετο. Emendandum ita, ut emendavi, locum esse viderant Scaliger et auctores, quicunque fuerunt, schedarum Brulart. et Tophanis. IDEM.

Ἐπὶ τὴν ἀρχὴν] Hujus rei causa, ut ille, Posidippus, Archonti, hoc est Astynomo, indicaret, quod testamentum Cleonymus in fraudem suorum e fratre nepotum scripsisset, illud Cleonymum, adhuc superstitem, non coactum, sed scientem, volentem rescindere, sibique, Posidippo, in mandatis dedisse, ut archontem hac de re certiorem cum faceret, tum rogaret, ut Archon domum Cleonymi veniret, atque testamento vetusto tollendo novoque condendo interesset, illumque actum auctoritate publica ratum faceret. IDEM.

Κατὰ τὴν ἀγχιστείαν] V. 52. 7. ubi videtur esse actio κατ' ἀγχιστείαν. TAYLOR.

Αὐτῷ] Subaudi πρὸς ἡμᾶς. REISK.

Τοσούτων τοίνυν] Subaudi δικαίων, cui opponitur οὐδὲν δίκαιον εἰπεῖν ἔχοντες. IDEM.

Β'. Οὐχ ὁμοίως δέ μοι δοκοῦμεν, ὦ ἄνδρες, διακεῖσθαι πρὸς ἀλλήλους. ἐγὼ μὲν γὰρ, οὐχ ὅτι ἀδίκως κινδυνεύω, τοῦθ' ἡγοῦμαι μέγιστον εἶναι τῶν παρόντων κακῶν, ἀλλ' ὅτι ἀγωνίζομαι πρὸς οἰκείους, οὓς οὐδ' ἀμύνεσθαι καλῶς ἔχει· οὐ γὰρ ἂν ἐλάττω συμφορὰν ἡγησαίμην κακῶς ποιεῖν τούτους ἀμυνόμενος, οἰκείους ὄντας, ἢ κακῶς παθεῖν ἐξ ἀρχῆς ὑπὸ τούτων· οὗτοι δ' οὐ τοιαύτην ἔχουσι τὴν γνώ- 36. 1 μην, ἀλλ' ἥκουσιν ἐφ' ἡμᾶς καὶ τοὺς φίλους παρακαλέσαντες καὶ ῥήτορας παρασκευασάμενοι καὶ οὐδὲν [1]ἀπολείποντες τῆς αὐτῶν δυνάμεως, ὥσπερ, ὦ ἄνδρες, [2]ἐχθροὺς 6 τιμωρησόμενοι, καὶ οὐκ ἀναγκαίους καὶ συγγενεῖς κακῶς ποιήσοντες. τὴν μὲν οὖν τούτων ἀναισχυντίαν καὶ τὴν αἰ- 5 σχροκέρδειαν ἔτι μᾶλλον γνώσεσθε, ἐπειδὰν πάντων ἀκούσητε· ὅθεν δ' οἶμαι τάχιστ' ἂν ὑμᾶς μαθεῖν περὶ ὧν ἀμφισβητοῦμεν, ἐντεῦθεν ἄρξομαι διδάσκειν.

Γ'. Δεινίας γὰρ ὁ τοῦ πατρὸς ἀδελφὸς ἐπετρόπευσεν ἡμᾶς, θεῖος ὢν ὀρφανοὺς ὄντας. Κλεωνύμου δ' οὗτος, ὦ ἄνδρες, διάφορος ὢν ἔτυχεν. ὁπότερος μὲν οὖν αὐτῶν ἦν τῆς διαφορᾶς αἴτιος, ἴσως οὐκ ἐμὸν ἔργον ἐστὶ κατηγορεῖν· πλὴν τοσοῦτόν γε ἂν δικαίως αὐτοῖς ἀμφοτέροις μεμψαί- 10 μην, ὅτι καὶ φίλοι τέως ὄντες καὶ προφάσεως οὐδεμιᾶς γενομένης ἐκ λόγων τινῶν οὕτως εἰκῇ πρὸς ἀλλήλους 7 [3]ἔχθραν ἀνείλοντο. ὅτι γοῦν ἐκ ταύτης τῆς ὀργῆς [4]Κλεώνυμος ταύτας ποιεῖται τὰς διαθήκας, οὐχ ἡμῖν ἐγκαλῶν, ὡς ὕστερον ἐσώθη, ἔλεγεν, ὁρῶν δὲ ἡμᾶς ἐπιτροπευομένους

[1] ἀπολιπόντες [2] τοὺς ἐχθροὺς [3] ἔχθρας [4] ὁ Κλεών.

Καλοὺς ποιήσαντες] Π. καλῶς ποιήσοντες. H. Stephan.

Πάντων] Subaudi τῶν περὶ Κλεώνυμον τελευτῶντα διαθέσθαι βουλόμενον γεγραμμένων. vel etiam ἂν ἴχω εἰπεῖν. Reisk.

Κλεωνύμου] Interrogat Taylor num Κλεωνύμῳ leg. sit, quia p. 38. 23. legatur ὅτι Δεινίᾳ διάφορος ἂν ἔτυχε. Nego propterea necesse esse vulgatam temerari. Bona perinde est utraque constructio vocabuli διάφορος, tam cum genitivo, quam cum dativo, tametsi haud diffitebor posteriorem constructionem usu esse frequentatiorem. Idem.

Προφάσεως οὐδεμιᾶς] Subaudi ἀληθοῦς καὶ δικαίας, vel ὑγιοῦς καὶ εὐσχήμονος. Idem.

Ὡς ὕστερον ἐσώθη] Π. ὕστερον, ἐπειδὴ ἐσώθη. H. Stephan. Vexatus locus, et conjecturis criticorum varie exagitatus. In Taylori schedis hæc pauca reperi: ἔλεγεν, ὡς ὕστερον ἐσώθη, ὅτι. quæ non intelligo. Scaliger σωθεὶς malebat. Alterutrum recte habet, et necessarium est. utrum sit rectius, haud constat. Interim faciam cum Stephano, sed hactenus, ut post Δεινίας p. 36. 3. addatur δῆλόν ἐστιν. Nam alias pendet illud ὅτι versu antep. Constat, ait, Cleonymum iratum illud testamentum scripsisse, non, quo nobis infensus esset, nam se de nobis haud esse questum, neque nobis succensuisse, ipse nobis affirmavit, postquam a valetudine convaluit. Reisk. Tayloro obsecutus est Ionesius, qui sic Anglice: *Cleonymus*

ὑπὸ Δεινίου, καὶ δεδιὼς μὴ τελευτήσειεν αὐτὸς ἔτι παῖδας ἡμᾶς καταλιπὼν καὶ τῆς οὐσίας ἡμετέρας αὔσης γέ-
νοιτο κύριος Δεινίας· ἡγεῖτο γὰρ δεινὸν εἶναι τὸν ἔχθιστον 15
τῶν οἰκείων ἐπίτροπον καὶ κύριον τῶν αὐτοῦ καταλι-
πεῖν, καὶ ποιεῖν αὐτῷ τὰ νομιζόμενα τοῦτον, ἕως ἡμεῖς
ἠβήσαιμεν, ᾧ ζῶν διάφορος ἦν. ταῦτα διανοηθεὶς ἐκεῖνος,
εἴτ' ὀρθῶς εἴτε μή, τὰς διαθήκας ταύτας διέθετο. καὶ
8 εὐθὺς ἐρωτῶντος τοῦ Δεινίου παραχρῆμα εἴ τι ἡμῖν ἢ
τῷ πατρὶ ἐγκαλεῖ τῷ ἡμετέρῳ, ἀπεκρίνατο πάντων τῶν
πολιτῶν ἐναντίον ὅτι οὐδὲν πονηρὸν ἐγκαλεῖ, καὶ ἐμαρτύρη- 20
σεν ὡς ὀργιζόμενος ἐκείνῳ καὶ οὐκ ὀρθῶς βουλευόμενος ταῦ-
τα διέθετο. πῶς γὰρ ἂν εὖ φρονῶν, ὦ ἄνδρες, κακῶς ποιεῖν
ἡμᾶς [1] ἐβουλήθη τοὺς μηδὲν αὐτὸν ἠδικηκότας; ὕστερον δὲ
τούτων, ὃ μέγιστον ὑμῖν τεκμήριον ὅτι οὐδὲ ταῦτα ἔπραξεν
ἡμᾶς βλάπτειν βουλόμενος· τελευτήσαντος γὰρ Δεινίου
καὶ τῶν πραγμάτων ἡμῖν πονήρως ἐχόντων οὐδὲ περιεῖδεν
ἡμᾶς οὐδενὸς ἐνδεεῖς ὄντας, ἀλλ' αὐτοὺς μὲν εἰς τὴν οἰκίαν 25
τὴν αὐτοῦ κομισάμενος ἐπαίδευε, τὴν δ' οὐσίαν ἀφελέ-
9 σθαι τῶν [2] χρημάτων ἐπιβουλευσάντων ἔσωσεν ἡμῖν, ἐπεμε-
λεῖτό τε ὁμοίως τῶν ἡμετέρων ὥσπερ τῶν αὐτοῦ πραγμά-
των. καίτοι χρὴ θεωρεῖν αὐτοῦ τὴν ἔννοιαν ἐκ τούτων τῶν
ἔργων μᾶλλον ἢ ἐκ τῶν διαθηκῶν, καὶ τεκμηρίοις χρῆσθαι
μὴ τοῖς μετ' ὀργῆς πραχθεῖσιν — ἐν οἷς ἅπαντες πεφύκα-

[1] ἠβουλήθη [2] χρημάτων

himself, when he recovered from that illness, in which he made his will, declared, that he wrote it in anger.

Καταλιπεῖν] Post hoc v. inseri velim verba trajecta, ἕως ἡμεῖς ἠβήσαιμεν, quæ nunc ordine deserto sententiam paulum turbant. Sed adhuc amplio. Reisk.

Τὰ νομιζόμενα] Hæc justa parentibus persolvere cogebantur lege liberi, aut, si nulli essent liberi, heredes. Quod autem justa fecisset Dinias mortuo Cleonymo, fecisset heredum vicem, qui ejus fidei erant commissi: nam tutores ea omnia faciebant, quæ facere tenebantur pupilli, donec adolevissent. *In Legg. Att.* l. vi. tit. viii. §. 12. Petit.

Εἴθ'ὡς] Post quod factum? num post scriptum testamentum? an postquam Cleonymus a morbo rursus convaluisset? Dictio εὐθὺς παραχρῆμα tam mirabilis visa fuit Tayloro, ut suum q., hoc est *quære*, ei adscriberet: sed bene Græcam et usu tritam eam esse testabuntur et dubitanti confirmabunt indices nostri ad hos oratores minores; quos indices adiri velim, et p. 38, 30. ad quem locum ipse Taylor ablegaverat. Reisk.

Γὰρ] Eleganter redundat, æquivalens Latino *scilicet*. Idem.

Οὐθενὸς] Subaudi τῶν ἀναγκαίων. Idem.

Αὐτοὺς] Scil. ἡμᾶς. Hæc est lectio Aldina, a me merito revocata, pro qua Stephanus, nescio quo jure, certe præter fas, αὐτὸς suffecerat, si fecit ipse, neque menda operis ejus imputanda est. Opponuntur αὐτοὶ, *ipsi liberi*, patre orbati, τῇ οὐσίᾳ, *patrimonio*. v. ad p. 37. 15. dicenda. Idem.

Χρημάτων] Imo vero χρηστῶν. *creditoribus bonis nostris insidiantibus, eaque nobis fraudulenter eripere contendentibus.* Sic visum Tayloro quoque fuit. Idem.

μεν ἁμαρτάνειν —, ἀλλ᾽ ἀφ᾽ ὧν ὕστερον φανερὰν αὐτοῦ τὴν διάνοιαν ἐποίησεν. ἔτι γὰρ μᾶλλον ἐν τοῖς τελευταίοις ἐδήλωσεν ὡς εἶχε πρὸς ἡμᾶς. ἤδη γὰρ ἀσθενῶν ταύτην τὴν νόσον ἐξ ἧς ἐτελεύτησεν, [1]ἐβουλήθη ταύτας τὰς διαθήκας ἀνελεῖν καὶ προσέταξε Ποσειδίππῳ [2]τὴν ἀρχὴν εἰσαγαγεῖν. ὁ δὲ οὐ μόνον οὐκ εἰσήγαγεν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐλθόντα τῶν ἀρχόντων ἐπὶ τὴν θύραν ἀπέπεμψεν. ὀργισθεὶς δὲ τούτῳ Κλεώνυμος πάλιν [3]εἰς τὴν ὑστεραίαν Διοκλεῖ καλέσαι τοὺς ἄρχοντας προσέταξε· καὶ οὐχ οὕτως ὡς ἀσθενῶν διακείμενος, ἀλλ᾽ ἔτι πολλῶν οὐσῶν ἐλπίδων ἐξαπίνης τῆς νυκτὸς ταύτης ἀπέθανε.

δ΄. Πρῶτον μὲν οὖν ὑμῖν παρέξομαι μάρτυρας ὡς οὐχ ἡμῖν ἐγκαλῶν ἀλλὰ Δεινίᾳ πολεμῶν ταύτας τὰς διαθήκας διέθετο, ἔπειτα ὡς ἐκείνου τελευτήσαντος ἐπεμελεῖτό τε τῶν ἡμετέρων ἁπάντων, καὶ αὐτὸς ἐπαίδευεν εἰς τὴν οἰκίαν [4]τὴν αὐτοῦ κομισάμενος, πρὸς δὲ τούτοις ὡς Ποσείδιππον ἔπεμψεν ἐπὶ τὸν ἀστύνομον, οὗτος δ᾽ οὐ μόνον αὐτὸν οὐκ εἰσεκάλεσεν, ἀλλὰ καὶ ἐλθόντα ἐπὶ τὴν θύραν Ἀρχωνίδην ἀπέπεμψεν. ὡς οὖν ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ἔτι τοίνυν [5]ὡς οἱ τούτων φίλοι καὶ Κηφισανδρος ἠξίουν νείμασθαι τὴν οὐσίαν καὶ τὸ τρίτον μέρος ἡμᾶς ἔχειν ἀπάν-
37. 1 των τῶν Κλεωνύμου, καὶ τούτων μοι κάλει τοὺς μάρτυρας.

[1] ἐβουλήθη [2] ἐπὶ τὴν [3] εἰς [4] τὴν om. [5] ὡς om.

Ἐπὶ τὴν ἀρχὴν εἰσαγαγεῖν] Aut tollenda est præpositio, prout suadent schedæ Brolset. aut leg. est: ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἀκούτα [vel ἐλθόντα] εἰσαγ. IDEM. In his verbis aliquid videtur inesse vitii; et illud ἐπὶ tollendum, aut aliud quid, quod nescio, substituendum. Hæc enim illius loci sententia est: *cum enim eo morbo ægrotavit quo absumptus est, hoc testamentum tollere voluit ac Posidippo jussit magistratum ad se adducere.* Quare hoc? Quia, cum in ejusmodi chartis asservandis fraus sæpe fieret, multa resignatis iis delerentur, alia scriberentur, imo omnia quandoque mutarentur, qui sibi cavere volebant, non patiebantur quidquam mutari in iis, quæ sum fidei credita erant, nisi coram magistratu. In Anim. in Salmas. Obss. ad J. A. et R. l. ii. c. vi. §. 7. HERALDUS. Cf. Petit. in Legg. Att. l. vi. tit. vi. §. 3.

Ἀσθενῶν] Lego ἀσθενῶς. In οὐχ οὕτως subauditur ἐνόσει, *ita fecit, non ut valetudine laborans et viribus exhaustis animamque agitans extremam.* Quod si probatur, tum post ἐλπίδων deesse videtur ὄμως δέ, vel simile quid. REISK.

Αὐτὸς] Imo vero αὐτοὺς, scil. ἡμᾶς. rursus opponuntur hic quoque, ut modo p. 36. 17. αὐτοὶ, *nos ipsi*, et τὰ ἡμέτερα, *patrimonium nostrum.* IDEM.

Ἐπὶ τὸν ἀστύνομον] *misit Posidippum ad astynomum*, ejus arcessendi causa. IDEM.

Ἀρχωνίδην] Suspectum nomen Ionesio; qui ἄρχοντα malebat.

Τούτων] Posidippum designat, ejusque fratrem Dioclem, eorumque advocatos et causæ consortes. REISK.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ε'. Ἡγοῦμαι μὲν τοίνυν, ὦ ἄνδρες, πᾶσι τοῖς τῶν κλήρων ἀμφισβητοῦσιν, ὅταν ἀποφήνωσι σφᾶς αὐτοὺς ὥσπερ ἡμεῖς καὶ τῷ γένει πρότερους ὄντας καὶ τῇ φιλίᾳ τῇ πρὸς
11 τὸν τετελευτηκότα, περίεργον εἶναι τοὺς ἄλλους λόγους λέγειν· [1]ἐπειδὴ δὲ τούτων οὐδέτερον ἔχοντες οὕτω τολμῶσι τῶν οὐ προσηκόντων ἀμφισβητεῖν καὶ ψευδεῖς παρασκευάζονται λόγους, βούλομαι βραχέα καὶ περὶ τούτων αὐτῶν εἰπεῖν. ἰσχυρίζονται γὰρ ταῖς διαθήκαις, λέγοντες ὡς Κλεώνυμος μετεπέμπετο τὴν ἀρχὴν οὐ λῦσαι βουλόμενος αὐτὰς ἀλλ' ἐπανορθῶσαι καὶ βεβαιῶσαι σφίσιν αὐτοῖς τὴν δωρεάν. ὑμεῖς δὲ σκοπεῖσθε τὰς διαθήκας τὰς μετ' ὀργῆς γενομένας, πότερα εἰκός ἐστι βουληθῆναι Κλεώνυμον ἀνελεῖν, ἐπειδὴ πρὸς ἡμᾶς οἰκείως ἔσχεν, ἢ σκοπεῖν ὅπως
[2]ἔτι βεβαιότερον ἡμᾶς ἀποστερήσειε τῶν αὐτοῦ· τοῖς μὲν γὰρ ἄλλοις καὶ κείνων ὧν ἂν ὀργισθέντες τοὺς οἰκείους ἀδικήσωσιν ὕστερον μεταμέλει· οὗτοι δ' ἐκεῖνον ἀποφαίνουσιν, ἐν ᾧ πρὸς ἡμᾶς οἰκειότατα διέκειτο, μᾶλλον βεβαιοῦν τὴν διαθήκην βουλόμενον, ἣν ὀργιζόμενος ἐποιήσατο. ὥστ' εἰ καὶ ἡμεῖς ὁμολογήσομεν ταῦτα καὶ ὑμεῖς αὐτοὶ πιστεύσετε, ἐνθυμεῖσθε ὅτι παράνοιαν αὐτοῦ τὴν μεγίστην οὗτοι κατηγοροῦσι. τίς γὰρ ἂν γένοιτο ταύτης μανία μείζων, ἢ
12 τότε μὲν ὅτε Δεινίᾳ διάφορος ὢν ἔτυχεν, ἡμᾶς κακῶς ποιεῖν τε καὶ διατίθεσθαι τοιαύτας διαθήκας, ἐξ ὧν οὐκ ἐκεῖνον ἐτιμωρεῖτο ἀλλὰ τοὺς οἰκειοτάτους ἠδίκει· νυνὶ δὲ χρώμενος ἡμῖν καὶ περὶ πλείστου ποιούμενος ἁπάντων, μόνους ἐβουλήθη τοὺς ἀδελφιδοῦς, ὡς οὗτοί φασιν, ἀκλήρους
[3]ποιῆσαι τῶν ἑαυτοῦ. καὶ τίς ἂν εὖ φρονῶν, ὦ ἄνδρες, τοι-

[1] ἐπεὶ δ' οἱ τούτων
[2] ἔτι om.
[3] εἶναι

Ὁμολογήσομεν — πιστεύσετε] Malim in optativo ὁμολογήσαιμεν — πιστεύσαιτε. *etiamsi nos confiteamur ea vera esse et vos ipsi quoque vera credatis ea esse quæ illi aiunt, tamen hoc vos cogitare velim, illos hæc aientes Cleonymum summi qui unquam fuit furoris reum agere.* IDEM.

Ἡ] Labat hic constructio, quæ nullo alio prætexta, quam aut anacolothi, aut mutatæ subito dictionis, excusari poterit. Nam si uno eodemque tenore, quo cœperat, pergere orator voluisset, dicendum ei fuisset χρώμενον et πιστεύοντα et βουλεύσασθαι, non ἐβουλήθη. IDEM.

Χρώμενος ἡμῖν] Addunt scholiastæ Brulart. οἰκείως. possit quoque e p. 39. 7. οἰκειότατα addi. verum nescio annon satis sit tutum id facere, cum exempla reperiantur dictionis nudæ χρῆσθαί τινι, pro χρῆσθαί τινι οἰκείως usurpatæ. de quo indices nostri consulantur. IDEM.

αὗται περὶ τῶν αὐτοῦ βουλεύσαιτο; ὥστ' ἐκ τούτων τῶν λόγων ῥᾳδίαν ὑμῖν τὴν διάγνωσιν πεποιήκασι περὶ αὐτῶν. εἰ μὲν γὰρ ἀνελεῖν τὰς διαθήκας βουλόμενος μετεπέμπετο τὴν ἀρχήν, ὥσπερ ἡμεῖς φαμὲν, οὐδεὶς ἔνεστι τούτοις λόγος· εἰ δ' οὕτω παραφρονῶν ἔτυχεν ὥσθ' ἡμᾶς ἀεὶ περὶ ἐλαχίστου ποιεῖσθαι τοὺς γένει πρωτεύοντας καὶ χρωμένους αὐτῷ πάντων οἰκειότατα, δικαίως ἂν δήπου τὰς τοιαύτας διαθήκας ἀκύρους [1] ποιήσαιτε.

ς'. Ἔτι τοίνυν ἐνθυμεῖσθε ὅτι φάσκοντες καλεῖν τὴν ἀρχὴν Κλεώνυμον, ἵνα βεβαιώσῃ τὴν αὐτῶν δωρεὰν, προσταχθὲν αὐτοῖς οὐκ ἐτόλμησαν εἰσαγαγεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸν 13
ἐλθόντα τῶν ἀρχόντων ἐπὶ τὴν θύραν ἀπέπεμψαν. καὶ δυοῖν τοῖν ἐναντιωτάτοιν θάτερα μέλλοντες, ἢ τὴν οὐσίαν ἔξειν βεβαιοτέραν [2] ἢ ἐκείνῳ μὴ ποιήσαντες ἀπεχθήσεσθαι, τὴν ἀπέχθειαν εἵλοντο μᾶλλον ταύτης τῆς δωρεᾶς. καίτοι πῶς ἂν ἕτερα τούτων γένοιτο ἀπιστότερα; τοὺς μὲν τηλικαῦτα μέλλοντας ἐκ τοῦ πράγματος κερδαίνειν, ὥσπερ ζημιωθησόμενος, φυλάξασθαι τὴν διακονίαν, Κλεώνυμον δ' ὑπὲρ τῆς τούτων ὠφελείας τοσαύτην ποιήσασθαι σπουδὴν ὥστε Ποσειδίππῳ μὲν, ὅτι κατημέλησεν, ὀργισθῆναι, Διοκλέους δὲ ταῦτα πάλιν ἐς τὴν ὑστεραίαν δεηθῆναι; εἰ γὰρ δή, ὦ ἄνδρες, ὡς οὗτοί φασιν, ἐν ταῖς νῦν γεγραμμέναις διαθήκαις ἔδωκεν αὐτοῖς τὴν οὐσίαν, καὶ τοῦτ' ἄξιον εἶναί μοι δοκεῖ θαυμάζειν, ὅ τι ποτὲ ἐπανορθώσας κυριωτέρας αὐτὰς ἡγοῖτ' ἂν ποιῆσαι· τοῖς γὰρ ἄλλοις οὗτος ὅρος ἐστὶν, ὦ ἄνδρες, τῶν δωρεῶν. ἔτι δὲ καὶ εἴ τι προσγράψαι τούτοις ἐβούλετο, διὰ τί οὐκ ἐν ἑτέρῳ γράψας αὐτὰ γραμματείῳ κατέλιπεν, ἐπειδὴ τὰ γράμματα παρὰ τῶν ἀρχόντων οὐκ ἐδυνήθη λαβεῖν; ἀνελεῖν μὲν γὰρ, ὦ ἄνδρες, οὐχ οἷός τ' ἦν ἄλλο γραμματεῖον ἢ τὸ παρὰ τῇ ἀρχῇ κείμενον· γράψαι δ' ἐξῆν εἰς ἕτερον εἴ τι ἐβούλετο, καὶ μηδὲ τοῦθ' ἡμῖν ἀμφισβητήσιμον ἐᾶν. εἰ τοίνυν καὶ τοῦτο συγχωρήσαιμεν, ὡς ἐκεῖνος ἐπανορθῶσαι τὰς διαθήκας ἐβούλετο, πᾶσι δήπου φανερὸν ὑμῖν ἐστὶν ὅτι οὐκ ὀρθῶς αὐτὰς ἔχειν ἡγεῖτο. καίτοι σκοπεῖτε καὶ ἐντεῦθεν τὴν ἀναισχυντίαν αὐτῶν, οἳ

[1] ποιήσητε

[2] ἢ ἐκείνῳ ad p. 54. v. 25. καταστήσητε om.

Θάτερα] Θάτερον schedae Brulart. Idem.

τινες ταύτας τὰς διαθήκας ἀξιοῦσιν εἶναι κυρίας, ἃς ὁμολογοῦσι μηδ' αὐτὸν τὸν διαθέμενον ταῦτα ὀρθῶς ἔχειν ἡγεῖσθαι, καὶ πείθουσιν ὑμᾶς ἐναντία τοῖς νόμοις καὶ τῷ δικαίῳ καὶ τῇ τοῦ τετελευτηκότος γνώμῃ ψηφίσασθαι. ἔτι τοίνυν τούτων ἁπάντων ἀναισθητότατος τῶν λόγων ἐστίν, ὅταν τολμῶσι λέγειν ὡς Κλεώνυμος οὐδὲν ἡμᾶς τῶν αὐτοῦ λαβεῖν ἐβούλετο. καίτοι, ὦ ἄνδρες, τίνας ἂν ἄλλους ταῦτα ἔχειν ἐβουλήθη μᾶλλον ἢ τούτους, οὓς καὶ ζῶν ἐκ τῶν αὐτοῦ πλεῖστα τῶν οἰκείων ὠφέλει; πάντων δ' ἂν εἴη θαυμασιώτατον, εἰ Κηφίσανδρος μὲν ὁ τούτων οἰκεῖος δίκαιον ἡγεῖτο εἶναι μέρος ἕκαστον ἡμῶν ἔχειν τῆς οὐσίας, Κλεώνυμος δ' ὃς ἦν ἡμῖν οἰκειότατος καὶ ἡμᾶς εἰς τὴν οἰκίαν τὴν αὑτοῦ λαβὼν ἐθεράπευε καὶ ἐπεμελεῖτο τῶν ἡμετέρων ὥσπερ τῶν αὐτοῦ πραγμάτων, οὗτος μάνης ἐβούλετο ἡμᾶς ἀκλήρους εἶναι τῶν αὐτοῦ. καὶ τίς ἂν ὑμῶν πιστεύσειεν εὐνουστέρους καὶ μετριωτέρους τοὺς ἀντιδίκους ἡμῖν εἶναι τῶν οἰκειοτάτων; κἀκεῖνον μέν, ᾧ καὶ ἀναγκαῖον εὖ ποιεῖν ἡμᾶς καὶ αἰσχρὸν ἡμῶν ἀμελῆσαι, μηδὲν τῶν αὐτοῦ ἡμῖν δοῦναι· τούτους δὲ οἷς οὔτ' ἀνάγκη ἐστὶν οὔτ' αἰσχύνην οὐδεμίαν φέρει, τῶν οὐ προσηκόντων, ὡς φασιν, ἡμῖν μεταδιδόναι; ἀλλὰ ταῦτα μέν, ὦ ἄνδρες, πολλὴν ἀπιστίαν ἔχει.

ζ. Ἔπειτα, εἰ μὲν καὶ νῦν οὕτω πρὸς ἀμφοτέρους ἡμᾶς ἔχων ἐτελεύτησεν, ὥσπερ ὅτε τὰς διαθήκας ταύτας ἐποιήσατο, εἰκότως ἄν τις ὑμῶν πιστεύσαι τοῖς λόγοις τοῖς τουτωνί· νυνὶ δὲ πᾶν τοὐναντίον εὑρήσετε. τότε μὲν γὰρ ἔτυχε Δεινίᾳ, ὃς ἡμᾶς ἐπετρόπευε, διάφορος ὢν ἡμῖν τε οὔπω χρώμενος τούτοις τε ἅπασιν ἐπιτηδείως διακείμενος· νῦν δὲ τούτων μέν τισι διάφορος ἐγένετο, ἡμῖν δὲ πάντων ἐχρῆτο οἰκειότατα. καὶ ἐξ ὧν μὲν αὐτῷ πρὸς τούτους ἐγένετο ἡ διαφορά, περίεργόν ἐστι λέγειν· σημεῖα δ' ὑμῖν ἐρῶ μεγάλα, περὶ ὧν καὶ μάρτυρας ἔξω παρασχέσθαι. πρῶτον μὲν γὰρ θύων τῷ Διονύσῳ, καὶ τοὺς οἰκείους ἅπαντας καλέσας καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν πολλούς, Φερένικον οὐδαμοῦ παρεστήσατο. ἔπειτα μικρὸν πρὶν τελευτῆσαι βαδίζων εἰς

Ταῦτα] Omittit Maius.
Οἰκίαν τὴν] οἰκιστὴν dedit Maius.
Κλεῶνον] ὁ ἐκεῖνον dedit Maius.
Τούτους] Omittit Maius.
Πιστεύσαι] Πιστεύσῃ dedit Maius.
Νυνὶ] Νῦν dedit Maius.
Οὕτω] Οὕπω dedit Maius.
Περὶ - - - παρασχέσθαι] Omittit Maius.

Πάνορμον μετὰ Σίμωνος, καὶ συντυχὼν αὐτῷ, προσειπεῖν οὐκ ἐτόλμησεν. ἔτι δὲ πρὸς τούτοις πυνθανομένου τὴν διαφορὰν τοῦ Σίμωνος τήν τ' ἔχθραν διηγήσατο, καὶ προσηπείλησεν ὅτι δηλώσοι ποτ' ἂν τούτῳ, ὡς διακεῖται πρὸς αὐτόν. καὶ ὡς ἀληθῆ λέγω, κάλει μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

η'. Οἶεσθε οὖν, ὦ ἄνδρες, τὸν οὕτωσὶ πρὸς ἑκατέρους ἡμᾶς διακείμενον ἡμῖν μέν, οἷς οἰκειότατα ἐχρῆτο, οὕτω ποιεῖν ὅπως μηδὲ λόγον ὑπολείψει, τούτοις δὲ, ὧν τισὶ καὶ διάφορος ἦν, σκοπεῖν ὅπως ἅπασαν βεβαιώσει τὴν οὐσίαν; καὶ τούτους μὲν νῦν περὶ πλείονος ποιεῖσθαι ταύτης ὑπούσης τῆς ἔχθρας, ἡμᾶς δὲ τοσαύτης οἰκειότητος καὶ φιλίας γενομένης πειρᾶσθαι μᾶλλον κακῶς ποιεῖν; ἀλλ' ἴσως, εἰ κατηγορεῖν ἐβούλοντο τῶν διαθηκῶν ἢ τοῦ τετελευτηκότος, οὐκ αἰδ' ὅ τι ἂν ἄλλο πρὸς ὑμᾶς εἶπον, οἵ γε τὰς μὲν διαθήκας ἀποφαίνουσιν οὔτ' ὀρθῶς ἐχούσας οὔτ' ἀρεσκούσας τῷ διαθεμένῳ, τοῦ δὲ τοσαύτην μανίαν κατηγοροῦσιν, ὥστε φασὶν αὐτὸν περὶ πλείονος ποιεῖσθαι τοὺς αὐτῷ διαφερομένους ἢ τοὺς οἰκείως χρωμένους, καὶ οἷς μὲν ζῶν οὐ διελέγετο ἅπασαν δοῦναι τὴν οὐσίαν, τοὺς δ' οἰκειότατα κεχρημένους οὐδὲ πολλοστοῦ μέρους ἀξιῶσαι. ὥστε τίς ἂν ὑμῶν ταύτας εἶναι κυρίας τὰς διαθήκας ψηφίσαιτο, ἃς ὁ μὲν διαθέμενος ὡς οὐκ ὀρθῶς ἐχούσας ἀπεδοκίμασεν, οὗτοι δ' ἔργῳ λύουσιν ἐθέλοντες ἡμῖν ἰσομοιρῆσαι τῆς οὐσίας, πρὸς δὲ τούτοις ἡμεῖς ὑμῖν ἀποφαίνομεν ἐναντίας οὔσας καὶ τῷ νόμῳ καὶ τοῖς δικαίοις καὶ τῇ τοῦ τετελευτηκότος διανοίᾳ;

θ'. Οἶμαι δ' ὑμᾶς τὸ περὶ ἡμῶν δίκαιον σάφεστ' ἂν παρ' αὐτῶν τούτων πυνθάνεσθαι. εἰ γάρ τις αὐτοὺς ἔροιτο διὰ τί ἀξιοῦσι κληρονόμοι γενέσθαι τῶν Κλεωνύμου, τοῦτ' ἂν εἰπεῖν ἔχοιεν, ὅτι καὶ γένει ποθὲν προσήκουσι καὶ ἐκεῖνος αὐτοῖς χρόνον τινὰ ἐπιτηδείως διέκειτο. οὐκ ἂν ἄρα ὑπὲρ ἡμῶν μᾶλλον ἢ ὑπὲρ σφῶν αὐτῶν εἶεν εἰρηκότες; εἴ τε γὰρ διὰ τὴν τοῦ γένους ἀγχιστείαν δεῖ γενέσθαι τινὰς κληρονό-

Πάνορμον] Panormus portus Atticæ a Ptolemæo in Tabulis (ed. Amst. Eor. X. D. 9.) memoratus. Maius.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ] Deest in Maio.

Μανίαν] Τὸν μανίαν dedit Majus.

Οἰκειότατα κεκτημένους] Οἰκειότητος κεκτημένους dedit Maius; οἰκειότατα κεχρημένους de suo Bekkerus, qui obscurius sum. Cf. p. 39. v. 6. p. 40. v. 28. et p. 41. v. 8.

μους, ἡμεῖς ἐγγυτέρω γένει προσήκομεν· εἴ τε διὰ τὴν φιλίαν τὴν ὑπάρχουσαν, ἴσασιν αὐτὸν ἅπαντες ἡμῖν οἰκειότερον διακείμενον. ὥστ' οὐ χρὴ παρ' ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ παρ' αὐτῶν τούτων πυνθάνεσθαι τὸ δίκαιον. πάντων δ' ἂν εἴη δεινότατον, εἰ τοῖς μὲν ἄλλοις ψηφίζοισθε, ὅταν θάτερα τούτων ἀποφαίνωσι σφᾶς αὐτοὺς, ἢ γένει προτέρους ὄντας ἢ τῇ φιλίᾳ τῇ πρὸς τὸν τετελευτηκότα, ἡμᾶς δ', οἷς ἐστὶν ἀμφότερα ταῦτα παρὰ πάντων ὁμολογούμενα, ἀξιώσετε μόνους ἀκλήρους ποιῆσαι τῶν ἐκείνου.

ί. Καὶ εἰ μὲν Πολύαρχος ὁ πατὴρ ὁ Κλεωνύμου, πάππος δ' ἡμέτερος, ζῶν ἐτύγχανε καὶ τῶν ἐπιτηδείων ἐνδεὴς ὤν, ἢ Κλεώνυμος ἐτελεύτησε θυγατέρας ἀπορουμένας καταλιπών, ἡμεῖς ἂν διὰ τὴν ἀγχιστείαν καὶ τὸν πάππον γηροτροφεῖν ἠναγκαζόμεθα καὶ τὰς Κλεωνύμου θυγατέρας ἢ λαβεῖν αὐτοὶ γυναῖκας ἢ προῖκα ἐπιδιδόντες ἑτέροις ἐκδιδόναι, καὶ ταῦθ' ἡμᾶς καὶ ἡ συγγένεια καὶ οἱ νόμοι καὶ ἡ παρ' ὑμῶν αἰσχύνη ποιεῖν ἠνάγκαζεν ἄν, ἢ ταῖς μεγίσταις ζημίαις καὶ τοῖς ἐσχάτοις ὀνείδεσι περιπεσεῖν· εἰ δ' οὐσία κατελείφθη, δίκαιον ἡγήσεσθ' εἶναι ταύτης ἑτέρους ἡμῶν μᾶλλον κληρονομεῖν; οὐκ ἄρα δίκαια οὐδ' ὑμῖν αὐτοῖς συμφέροντα οὐδὲ τοῖς νόμοις ὁμολογούμενα ψηφιεῖσθε, εἰ τῶν μὲν συμφορῶν τοὺς ἐγγυτάτω γένει κοινωνεῖν ἀναγκάσετε, χρημάτων δὲ καταλειφθέντων πάντας ἀνθρώπους κυριωτέρους ἢ τούτους ποιήσετε.

ια. Χρὴ δέ, ὦ ἄνδρες, καὶ διὰ τὴν συγγένειαν καὶ διὰ τὴν τοῦ πράγματος ἀλήθειαν, ὅπερ ποιεῖτε, τοῖς κατὰ γένους ψηφίζεσθαι μᾶλλον ἢ τοῖς κατὰ διαθήκην ἀμφισβητοῦσι. τὴν μὲν γὰρ τοῦ γένους οἰκειότητα πάντες ἐπιστάμενοι τυγχάνετε, καὶ οὐχ οἷόν τε τοῦτ' ἐστὶ πρὸς ὑμᾶς ψεύσασθαι· διαθήκας δ' ἤδη πολλοὶ ψευδεῖς ἀνέφηναν, καὶ οἱ μὲν τὸ παράπαν οὐ γενομένας, ἐνίων δ' οὐκ ὀρθῶς βεβουλευμένων. καὶ νῦν ὑμεῖς τὴν μὲν συγγένειαν καὶ τὴν

Ἀποφαίνωσι] ἀποφήνωσι dedit Mains.

Πολύαρχος] Πολύαρχος de suo dedit Mains.

Ἠναγκαζόμεθα] Ἠναγκάζομεν dedit Mains.

Ἑτέροις ἐκδιδόναι] Consonat Terentius in Phorm. ii. 1. 65.

— "verum si cognata est maxume, Non fuit necesse habere; sed, id quod lex jubet, Dotem daretis: quæreret alium virum." Maium.

Ἡγήσεσθ'] Ἡγήσεσθ' ἂν dedit Mains.

Κυριωτέρους] Κυρίους dedit Mains.

οἰκειότητα τὴν ἡμετέραν, οἷς ἡμεῖς ἀγωνιζόμεθα, ἅπαντες ἐπίστασθε· τὰς δὲ διαθήκας, αἷς οὗτοι πιστεύοντες ἡμᾶς συκοφαντοῦσιν, οὐδεὶς ὑμῶν οἶδε κυρίας γενομένας. ἔπειτα τὴν μὲν ἡμετέραν συγγένειαν εὑρήσετε καὶ παρ' αὐτῶν τῶν ἀντιδίκων ὁμολογουμένην, τὰς δὲ διαθήκας ὑφ' ἡμῶν ἀμφισβητουμένας· οὗτοι γὰρ τὸ ἀνελεῖν αὐτὰς ἐκείνου βουλομένου διεκώλυσαν. ὥσθ' ὑμῖν, ὦ ἄνδρες, παλὺ κάλλιόν ἐστι ψηφίσασθαι κατὰ τὸ γένος τὸ παρ' ἀμφοτέρων ἡμῶν ὁμολογούμενον μᾶλλον ἢ κατὰ τὰς διαθήκας τὰς οὐ δικαίως γεγενημένας. πρὸς δὲ τούτοις ἐνθυμήθητε ὅτι αὐτὰς ἔλυσε μὲν Κλεώνυμος εὖ φρονῶν, διέθετο δὲ ὀργισθεὶς καὶ οὐκ ὀρθῶς βουλευόμενος· ὥστε πάντων ἂν εἴη δεινότατον, εἰ κυριωτέραν αὐτοῦ τὴν ὀργὴν ἢ τὴν διάνοιαν ποιήσετε.

ιβ. Οἶμαι δ' ὑμᾶς καὶ λαμβάνειν παρὰ τούτων ἀξιοῦν καὶ μὴ τυγχάνοντας ἀγανακτεῖν, οἷς ἂν ὑπάρχῃ καὶ παρ' ὑμῶν τῶν αὐτῶν τυχεῖν. εἰ τοίνυν συνέβη Κλεωνύμῳ μὲν ζῆν, ἐξερημωθῆναι δὲ τὸν ἡμέτερον οἶκον ἢ τὸν τούτων, σκέψασθε ποτέρων ἐκεῖνος ἐγίνετο κληρονόμος· δίκαιον γάρ ἐστι τούτους ἔχειν τὰ ἐκείνου, παρ' ὧν ἀφείλετο καὶ λαβεῖν αὐτῷ. εἰ μὲν τοίνυν Φερένικος ἢ τῶν ἀδελφῶν τις ἐτελεύτησεν, οἱ παῖδες οἱ τούτων, οὐκ ἐκεῖνος ἐγίνετο κύριος τῶν καταλειφθέντων· ἡμῶν δὲ τοιαύτῃ τύχῃ χρησαμένων Κλεώνυμος ἁπάντων ἐγίγνετο κληρονόμος. οὔτε γὰρ παῖδες ἡμῖν ἦσαν οὔτ' ἄλλοι συγγενεῖς, ἀλλ' ἐκεῖνος καὶ γένει προσήκων ἐγγυτάτω καὶ τῇ χρείᾳ πάντων ἦν οἰκειότατος· ὥστε διὰ ταῦτα καὶ οἱ νόμοι δεδώκασιν αὐτῷ, καὶ ἡμεῖς οὐδένα ἄλλον ἠξιώσαμεν ταύτης τῆς δωρεᾶς. οὐ γὰρ δήπου ζῶντες μὲν οὕτως ἂν ἐνεχειρίσαμεν αὐτῷ τὴν οὐσίαν, ὥστε περὶ τῶν ἡμετέρων κυριωτέραν εἶναι τὴν ἐκείνου διάνοιαν τῆς ἡμετέρας αὐτῶν, ἀποθνήσκοντες δὲ ἄλλους κληρονόμους ἐβουλήθημεν αὐτῶν μᾶλλον ἢ τὸν πάντων οἰκειότατον. ὥσθ' ἡμᾶς μὲν ἐν ἀμφοτέροις, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ ἐν τῷ δοῦναι καὶ ἐν τῷ λαβεῖν οἰκείους ὄντας εὑρήσετε, τούτους δὲ νῦν μὲν ἀναισχυντοῦντας καὶ τὴν οἰκειότητα καὶ τὴν ἀγχιστείαν

Τὸ γένος] Τὸ omittit Maius.
Πότερα] Ποτέρων de suo dedit Maius.
Καὶ γένει] καὶ omittit Maius.
Ἦν] Omittit Maius.
Οὐδένα] Immo οὐδέν' ἄν Bekkerus.
Κληρονόμους] Aut legi κληρονομεῖν aut addi ποιῆσαι vult Bekkerus.
Τὸν πάντων] Τῶν πάντων Maius.

λέγοντας, ὅτι λήψεσθαί τι προσδοκῶσιν· ἐν δὲ τῷ δοῦναι πολλοὺς ἂν καὶ συγγενεῖς καὶ φίλους ἐκείνου προείλοντο οἰκειοτέρους.

ιγ'. Κεφάλαιον δὲ τῶν εἰρημένων, ᾧ πάντας ὑμᾶς προσέχειν δεῖ τὸν νοῦν· ὅσῳ γὰρ ἂν ταῦτα λέγοντες ἀποφαίνωσι καὶ πειρῶνται πείθειν ὑμᾶς ὡς ἐκεῖνος διέθετο ταύτας τὰς διαθήκας καὶ οὐδὲ πώποτε ὕστερον αὐτῷ μετεμέλησε, καὶ νῦν ἐβούλετο ἡμᾶς μὲν μηδὲν τῶν αὐτοῦ λαβεῖν, σφίσι δ' αὐτοῖς βεβαιῶσαι τὴν δωρεάν, καὶ ταῦτα πάντα λέγοντες καὶ διισχυριζόμενοι μηδέτερον ἀποφήνωσι, μήθ' ὡς ἐγγυτέρω τῷ γένει προσήκουσι μήθ' ὡς οἰκειότερον ἡμῶν πρὸς Κλεώνυμον διέκειντο, ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε ὅτι ἐκείνου κατηγοροῦσιν, ἀλλ' οὐχ ὡς δίκαιόν ἐστι τὸ πρᾶγμα διδάσκουσιν ὑμᾶς. ὥσθ' ὑμεῖς ὅταν μὲν τοῖς τούτων λόγοις πιστεύητε, οὐ τούτους προσήκει ποιήσαι τῶν ἐκείνου κληρονόμους, ἀλλὰ παράνοιαν Κλεωνύμου καταγινώσκειν, ὅταν δὲ τοῖς ἡμετέροις, ἐκεῖνόν τε νομίζειν ὀρθῶς βεβουλεῦσθαι λῦσαι τὰς διαθήκας βουλόμενον, ἡμᾶς τε μὴ συκοφαντεῖν ἀλλὰ δικαίως τούτων ἀμφισβητεῖν. ἔπειτα, ὦ ἄνδρες, ἐνθυμεῖσθε ὅτι οὐχ οἷόν τε ὑμῖν ἐστὶ κατὰ τοὺς τούτων λόγους γνῶναι περὶ αὐτῶν. πάντων γὰρ ἂν εἴη δεινότατον, εἰ τῶν ἀντιδίκων γινωσκόντων ἡμᾶς δίκαιον εἶναι τὸ μέρος αὐτῶν λαβεῖν, ὑμεῖς ἅπαντ' αὐτοὺς ἔχειν ψηφίσαισθε, καὶ τούτους μὲν ἡγήσαισθε χρῆναι πλείω λαβεῖν ὧν αὐτοὶ σφᾶς αὐτοὺς ἠξίωσαν, ἡμᾶς δὲ μηδὲ τούτων ἀξιώσαιτε ὧν οἱ ἀντίδικοι συγχωροῦσιν ἡμῖν.

Ἀποφαίνωσι] Ἀποφήνωσι dedit Maius. Ὅταν μὲν] Εἰ Maius.

Β.

ΙΣΑΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΕΝΕΚΛΕΟΥΣ ΚΛΗΡΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Μενεκλέους τεσσαράκοντα υἱὸν καὶ ἑπτακόσιαντος τῷ πολέμῳ ὑπέσχοντο τρία ἔτη, ἀδελφῶν ἀμφισβητησάντων τοῦ κλήρου ἡμαρτύρησέ τις Φιλοπίδης μὰ εἶναι τὸν κλῆρον ἐνέδικον, κατακλείσαντος τὸν Μενεκλέους. τοῦτον ἐπέσκηψαν ψευδομαρτυρίας οἱ ἀδελφοὶ, καὶ ἀγὸς τούτους ὁ παῖς ὑπὲρ αὐτοῦ τὸν ἀπολογίαν ἐσήρχετο. Ἔστι δὲ ὁ λόγος οὗτος ἐπιτίμιος τῷ περὶ τοῦ Κλεωνύμου κλήρου ἐκεῖ μὲν γὰρ ὑπὲρ συγγενείας εἶπεν, ὧδε δὲ ὑπὲρ διαθήκης. Ἡ στάσις ἀντίληψις πατὰ συγχεσμόν· λέγει γὰρ ὅτι ἐξῆν αὐτῷ ποιῶν ἑαυτῷ υἱόν. εἶτα τὸ συγχεστικὸν, ὅτι οὐ ἐποιήσατό μέ.

α΄. ΗΓΟΥΜΗΝ μὲν, ὦ ἄνδρες, εἴ τις καὶ ἄλλος ἐποιήθη ὑπό τινος κατὰ τοὺς νόμους, καὶ ἐγὼ ποιηθῆναι, καὶ οὐκ ἂν ποτε εἰπεῖν οὐδένα τολμῆσαι ὡς ἐποιήσατό με Μενεκλῆς παρανοῶν ἢ γυναικὶ πειθόμενος· ἐπειδὴ δὲ ὁ θεῖος οὐκ ὀρθῶς βουλευόμενος, ὡς ἐγώ φημι, πειρᾶται ἐξ ἁπάντος τρόπου τὸν ἀδελφὸν τὸν αὑτοῦ ἄπαιδα τεθνεῶτα καταστῆσαι, οὔτε τοὺς θεοὺς τοὺς πατρῴους οὔθ' ὑμῶν αἰσχυνόμενος οὐδένα, ἐμοὶ ἀνάγκη ἐστὶ πολλὴ βοηθεῖν τῷ τε πατρὶ τῷ ποιησαμένῳ με καὶ ἐμαυτῷ. διδάσκω οὖν ὑμᾶς ἐξ ἀρχῆς ὡς προσηκόντως τε καὶ κατὰ τοὺς νόμους ἐγένετο ἡ ποίησις, καὶ οὐκ ἔστιν ἐπίδικος ὁ κλῆρος ὁ Μενεκλέους ὄντος ἐμοῦ υἱοῦ ἐκείνου, ἀλλ' ὁ μάρτυς διεμαρτύρησε τἀληθῆ. δέομαι δ' ὑμῶν ἁπάντων καὶ ἀντιβολῶ καὶ ἱκετεύω μετ' εὐνοίας ἀποδέχεσθαί μου τοὺς λόγους.

β΄. Ἐπώνυμος γὰρ ὁ Ἀχαρνεὺς, ὁ πατὴρ ὁ ἡμέτερος, ὦ ἄνδρες, φίλος ἦν καὶ ἐπιτήδειος Μενεκλεῖ, καὶ ἐχρῆτο οἰκείῳ· ἦμεν δὲ αὐτῷ παῖδες τέτταρες ἡμεῖς, δύο μὲν υἱεῖς, δύο δὲ θυγατέρες. τελευτήσαντος δὲ τοῦ πατρὸς ἐκδίδομεν ἡμεῖς τὴν πρεσβυτέραν ἀδελφὴν, ἐπειδὴ εἶχεν ὥραν, Λευκο-

Τῷ τῷ πατρὶ] Scribendum τῷ τε πατρί. Διδάσκω] Διδάξω μὲν malit Bekkerus. Basmius.

λόφῳ, προῖκα ἐπιδόντες εἴκοσι μνᾶς. καὶ ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου τεταρτῳ ἔτει ὕστερον ἥ τε ἀδελφὴ ἡμῖν ἡ νεωτέρα σχεδὸν ἡλικίαν εἶχεν ἀνδρὶ συνοικεῖν, καὶ τῷ Μενεκλεῖ ἡ γυνὴ τελευτᾷ ἣν εἶχε πρότερον. ἐπειδὴ οὖν ἐκείνη τὰ νομιζόμενα ἐποίησεν ὁ Μενεκλῆς, ἤτει τὴν ἀδελφὴν ἡμᾶς, ὑπομιμνήσκων τήν τε φιλίαν τὴν τοῦ πατρὸς καὶ ἑαυτοῦ, καὶ ὡς πρὸς ἡμᾶς αὐτὸς ἦν διακείμενος· καὶ ἡμεῖς εἰδότες ὅτι καὶ ὁ πατὴρ οὐδενὶ ἂν ἔδωκεν ἥδιον ἢ ἐκείνῳ, δίδομεν αὐτῷ, οὐκ ἄπροικον, ὡς οὗτος λέγει ἑκάστοτε, ἀλλὰ τὴν ἴσην προῖκα ἐπιδόντες ἥνπερ καὶ τῇ πρεσβυτέρᾳ ἀδελφῇ ἐπέδομεν· καὶ ἐκ τοῦ τρόπου τούτου πρότερον ὄντες αὐτοῦ φίλοι, κατέστημεν οἰκεῖοι. καὶ ὡς ἔλαβεν εἴκοσι μνᾶς ὁ Μενεκλῆς ἐπὶ τῇ ἀδελφῇ προῖκα, τὴν μαρτυρίαν ταύτην πρῶτον βούλομαι παρασχέσθαι.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

γ'. Ἐκδόντες τοίνυν τὰς ἀδελφὰς, ὦ ἄνδρες, καὶ ὄντες αὐτοὶ ἐν ἡλικίᾳ, ἐπὶ τὸ στρατεύεσθαι ἐτραπόμεθα, καὶ ἀπεδημήσαμεν μετ' Ἰφικράτους εἰς Θράκην· ἐκεῖ δὲ δόξαντές του εἶναι ἄξιοι, περιποιησάμενοί τι κατεπλεύσαμεν δεῦρο, καὶ καταλαμβάνομεν τῇ πρεσβυτέρᾳ ἀδελφῇ ὄντα δύο παιδία, τὴν δὲ νεωτέραν, ἣν εἶχε Μενεκλῆς, ἄπαιδα. καὶ ἐκεῖνος δευτέρῳ μηνὶ ἢ τρίτῳ, πολλὰ ἐπαινέσας τὴν ἀδελφὴν, λόγους ἐποιεῖτο πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἔφη τήν τε ἡλικίαν ὑφορᾶσθαι τὴν ἑαυτοῦ καὶ τὴν ἀπαιδίαν· οὔκουν ἔφη δεῖν ἐκείνην τῆς χρηστότητος τῆς ἑαυτῆς τοῦτο ἀπολαῦσαι, ἄπαιδα καταστῆναι συγκαταγηράσασαν αὐτῷ· ἱκανὸς γὰρ ἔφη αὐτὸς ἀτυχῶν εἶναι. καὶ ἐκ ταύτης τῆς λέξεως δηλοῖ, ὅτι φιλῶν ἀπεβάλετο· οὐδεὶς γὰρ μισῶν τινα ἱκετεύει αὐτῷ. ἐδεῖτο οὖν ἡμῶν δοῦναι χάριν ταύτην αὐτῷ, ἐκδοῦναι ἄλλῳ αὐτὴν μετὰ τῆς γνώμης τῆς ἑαυτοῦ. καὶ ἡμεῖς ἐκελεύομεν αὐτὸν πείθειν αὐτὴν περὶ τούτων· ὅ τι γὰρ ἐκείνη πεισθῇ, τοῦτ' ἔφαμεν ποιήσειν. κἀκείνη τὸ μὲν πρῶτον οὐδ' ἠνέσχετ' αὐτοῦ λέγοντος, προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου μόλις ἐπείσθη. καὶ οὕτως ἐκδίδομεν αὐτὴν Ἠλείῳ Σφηττίῳ, καὶ ὁ Μενεκλῆς

Ἀπεδημήσαμεν μετ' Ἰφικράτους] Vid. Xenoph. Hist. Grec. l. iv. 8., Æschin. π. Παραπρ. §. ιγ'. Orellius.

Δόξαντες τοῦ] Δόξαντές του. Bremius.

Σφηττίῳ] Ita scribendum, non Σφηττίῳ, ut habent edd. Londin. et Gottling. Ste-

τήν τε τροϊκὴν ἐπιδίδωσιν αὐτῇ, μεταστρέψων τοῦ οἴκου τῆς μισθώσεως τῶν παίδων τοῦ Νικίου, καὶ σὺ ἰμοίτιε ἃ ἦλθον ἔχουσα παρ' ἐκεῖνον, καὶ τὰ χρυσίδια ἃ ἦν, δίδωσιν αὐτῇ.

δ'. Μετὰ δὲ ταῦτα χρόνου διαγενομένου ἐσκόπει ὁ Μενεκλῆς ὅπως μὴ ἔσοιτο ἄπαις, ἀλλ' ἔσοιτο αὐτῷ ὅς τις ζῶντα μὲν θρέψοι καὶ τελευτήσαντα θάψαι αὐτὸν καὶ εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον τὰ νομιζόμενα αὐτῷ ποιήσοι. ταύτην μὲν οὖν εἶχεν ἔνα μόνον υἱὸν ὄντα, ὥστε ἐδόκει αὐτῷ αἰσχρὸν εἶναι μὴ παῖδα τοῦτον καθιστάντα ἀρρένων παίδων αὐτῷ κελεύειν δοῦναι τοῦτον εἰσποιήσασθαι. εὕρισκεν οὖν οὐδένα ἄλλον οἰκειότερον ὀνθ' ἡμῶν ἑαυτῷ. λόγους οὖν πρὸς ἡμᾶς ἐποιεῖτο, καὶ ἔφη δοκεῖν αὐτῷ καλῶς ἔχειν, ἐπειδὴ οὕτως αὐτῷ ἡ τύχη συνέβη ὥστε ἐκ τῆς ἀδελφῆς τῆς ἡμετέρας παῖδας αὐτῷ μὴ γενέσθαι, ἐκ ταύτης τῆς οἰκίας υἱὸν αὐτῷ ποήσασθαι, ὅθεν καὶ φύσει παῖδας ἐβουλήθη ἂν αὐτῷ γενέσθαι· ὑμῶν οὖν ἔφη βούλομαι τὸν ἕτερον ποιήσασθαι, ὁποτέρῳ ὑμῶν καλῶς ἔχει. καὶ ὁ ἀδελφὸς ὁ ἐμὸς ἀκούσας ταῦτα, ἐπειδὴ προετίμησεν αὐτοὺς πάντων, ἐπῄνεσέ τε τοὺς λόγους αὐτοῦ, καὶ εἶπεν ὅτι δέοιτο ἥ τε ἡλικία καὶ ἡ παροῦσα ἐρημία ἐμείνου τοῦ θεραπεύσοντος αὐτὸν καὶ ἐπιδημήσοντος, ἐμοὶ μὲν οὖν ἔφη συμβαίνει ἀποδημία, ὡς σὺ οἶσθα· ὁ δὲ ἀδελφὸς οὑτοσὶ ἐμὲ λέγων τῶν τε σῶν ἐπιμελήσεται καὶ τῶν ἐμῶν, ἐὰν βούλῃ τοῦτον ποιήσασθαι. καὶ ὁ Μενεκλῆς καλῶς ἔφη αὐτὸν λέγειν, καὶ ἐκ τοῦ τρόπου τούτου ποιεῖταί με.

ε'. Ὡς οὖν κατὰ τοὺς νόμους ἐπαγέγνετο ἡ ποίησις, ταῦτα ὑμᾶς βούλεμαι διδάξαι. καί μοι τὸν νόμον ἀνάγνωθι, ὃς κελεύει τὰ ἑαυτοῦ ἐξεῖναι διαθέσθαι ὅπως ἂν ἐθέλῃ, ἐὰν μὴ παῖδες ἄῤῥενες ὦσι γνήσιοι. ὁ γὰρ νομοθέτης, ὦ ἄνδρες, διὰ τοῦτο τὸν νόμον ἔθηκεν οὕτως, ὁρῶν μόνην ταύτην κατα-

---

phrases Byzant. Σφαττὶς — δῆμος Ἀκαμαντίδος φυλῆς· ὁ δημότης Σφηττιος. conf. Meurs. de pop. Attic. p. 126. seq. Bremius.

Ἑαυτῷ. αὐτῷ] Lond. item. αὐτῷ male. conf. supra. Editor Gott.

Αν αὐτῷ] Editor Gotting. mavult ἐμαυτῷ. sed vid. Fischer. et Heindorf. in Platon. Phaed. §. 40. Interpp. ad Viger. de Idiot. Gr. p. 165. seq. ed. Herm. 2. Ruhnken. ad Timæi Lex. plat. p. 914. e. Orellius.

Συμβαλεῖν ἀποδημίαν] Leg. συμβαλεῖσι ἀποδημίᾳ. Bremius. Leg. συμβαίνει ἀποδημεῖν δεῖ. Casp. Orellius.

Βούλῃ] Sic correxi ex emendatione Bremii mei pro βούλει. Vid. Hermann. ad Viger. p. 832. Orellius.

Ποιεῖται με] Scribendum: ἀνοιῆται ἐμέ. Bremius.

φυγὴν οὖσαν τῆς ἐρημίας καὶ παραψυχὴν τοῦ βίου τοῖς ἄπαισι τῶν ἀνθρώπων, τὸ ἐξεῖναι ποιήσασθαι ὃν τινα ἂν βούλωνται. διδόντων οὖν τῶν νόμων αὐτῷ ποιεῖσθαι διὰ τὸ εἶναι ἄπαιδα, ἐμὲ ποιεῖται, οὐκ ἐν διαθήκαις, ὦ ἄνδρες, γράψας, μέλλων ἀποθνήσκειν, ὥσπερ ἄλλοι τινὲς τῶν πολιτῶν, οὐδ' ἀσθενῶν. ἀλλ' ὑγιαίνων, εὖ φρενῶν, εὖ νοῶν, ποιησάμενος εἰσάγει με εἰς τοὺς φράτορας παρόντων τούτων, καὶ εἰς τοὺς δήμοτας με ἐγγράφει καὶ εἰς τοὺς ὀργεῶνας. καὶ τότε μὲν οὐδὲν ἀντέλεγον αὐτῷ οὗτοι ὡς οὐ φρονοῦντι· καίτοι πολὺ κάλλιον ἦν ζῶντα πείθειν ἐκεῖνον, εἴ τι βούλοιντο, μᾶλλον ἢ τελευτήσαντα ὑβρίζειν, καὶ ἐξερημοῦν αὐτοῦ τὸν οἶκον. ἐπεβίω γὰρ ἐκεῖνος μετὰ τὴν ποίησιν οὐκ ἐνιαυτὸν ἕνα ἢ δύο, ἀλλὰ τρία καὶ εἴκοσιν ἔτη· καὶ ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ, τοσούτῳ ὄντι, οὐδὲν ἐκεῖνος μετέγνω τῶν πεπραγμένων ἑαυτῷ, διὰ τὸ παρὰ πάντων ὁμολογεῖσθαι ὅτι ἦν ὀρθῶς βεβουλευμένος. καὶ ὡς ἀληθῆ λέγω ταῦτα, τῆς μὲν ποιήσεως ὑμῖν τοὺς φράτορας καὶ τοὺς ὀργεῶνας καὶ τοὺς δημότας παρέξομαι μάρτυρας, ὡς δ' ἐξῆν ποιήσασθαι, τὸν νόμον αὐτὸν ὑμῖν ἀναγνώσεται, καθ' ὃν ἡ ποίησις ἐγένετο. καί μοι τὰς μαρτυρίας ἀνάγνωθι ταύτας καὶ νόμον.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. ΝΟΜΟΣ.

ε'. Ὡς μὲν τοίνυν ἐξῆν τῷ Μενεκλεῖ ποιήσασθαι υἱὸν αὐτῷ ὁντινα ἐβούλετο, ὁ νόμος αὐτὸς δηλοῖ· ὡς δὲ ἐποιήσατο, οἵ τε φράτορες καὶ οἱ δημόται καὶ οἱ ὀργεῶνες ὑμῖν μεμαρτυρήκασιν· ὥστε περιφανῶς ἀποδέδεικται ἡμῖν, ὦ ἄνδρες, ὁ μάρτυς ταληθῆ διαμεμαρτυρηκώς, καὶ οὗτοι πρός γε τὴν ποίησιν αὐτὴν λόγον οὐδ' ὁντινοῦν δύναιντ' ἂν ἀντειπεῖν. πραχθέντων δὲ τούτων ἐσκόπει ὁ Μενεκλῆς γυναῖκά μοι, καὶ ἔφη με χρῆναι γῆμαι· καὶ ἐγὼ λαμβάνω τὴν τοῦ Φιλωνίδου θυγατέρα. κἀκεῖνός τε τὴν πρόνοιαν εἶχεν, ὥσπερ εἰκός ἐστι πατέρα περὶ υἱέος ἔχειν, καὶ ἐγὼ τὸν αὐτὸν τρόπον ὥσπερ

Ὅν τινα ἰὰν] Leg. ὃν τιν' ἂν. Cf. Herm. ad Viger. p. 835. IDEM.

Ὀργεῶνας] De his vid. Harpocration h. v. EDITOR GŒTT. Cf. Suidas, Petit. Legg. Att. p. 428. ed. Paris. Van Dale dissert. ix. ad illustrationem antiquitatum et marmorum. ORELLIUS.

Ὡς οὐ φρονοῦντι] Ὡς οὐ φρονοῦντι. TYRWHITT.

Ὁ μάρτυς] Philonides, qui pro genere testimonium dixerat. EDITOR GŒTT.

Ὥστις γένη ὄντα] Leg. γένη ὄντα ὥστε ὄντα. BREMIUS. Vulgatam tuetur Casp. Orellius, conjungens τανύφα ὄντα γένη, i. e. διὰ γένων. ORELLIUS.

γάμου ὄντος πατέρα ἑαυτοῦ ἀθεράπευτόν τε καὶ ἠσχυνόμην, καὶ ἐγὼ καὶ ἡ γυνὴ ἡ ἐμή, ὥστε ἐκείνων πρὸς τοὺς δημότας ἐπικαλεῖν ἔφασκον.

ζ'. Ὅτι δὲ οὐ παρανοῶν οὐδὲ γυναικὶ πειθόμενος ὁ Μενεκλῆς ἐποιήσατο, ἀλλ' εὖ φρονῶν, ἐνθένδε ἐστὶν ὑμῖν ῥᾴδιον ἐπιγνῶναι. πρῶτον μὲν γὰρ ἡ ἀδελφή, περὶ ἧς αὐτὸς τὸν πλεῖστον τοῦ λόγου ποιεῖσθαι, ὡς ἐκείνῃ πιστεύσας ἐμὲ ἐποιήσατο, πολλῷ πρότερον ἦν ἐκδεδομένη πρὶν ἢ τὴν ποίησιν γενέσθαι. ἆρ' εἴ γ' ἐκείνῃ πεισθεὶς τὸν υἱὸν ἐποιεῖτο, τῶν ἐκείνης παίδων τὸν ἕτερον ἐποιήσατ' ἂν· δύο γάρ εἰσιν αὐτῇ. ἀλλ', ὦ ἄνδρες, οὐχ ὑπ' ἐκείνης πεισθεὶς ἐμὲ ἐποιήσατο υἱόν, ἀλλὰ μᾶλλον μὲν ὑπὸ τῆς ἐρημίας ἐπείσθη, δευτέρου δὲ διὰ τὰς προειρημένας αἰτίας καὶ διὰ τὴν εὔνοιαν τὴν ὑπαρχουσαν πρὸς τὸν πατέρα τὸν ἐμόν, τρίτον δὲ διὰ τὸ μὴ εἶναι συγγενῆ μηδένα ἄλλον αὐτῷ, ὑφ' οὗπερ ἂν ἐποιήσατο υἱόν. σαφῶς τηνικαῦτα ἐνῆγεν ἐμὲ ποήσασθαι· ὥστε οὐ παρανοῶν φαίνεται οὐδὲ τῇ γυναικὶ πεισθείς, εἰ μὴ ἄρα τὴν ἐρημίαν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀπαιδίαν οὗτος βούλεται τὸ ὄνομα τοῦτο προσαγορεύειν. ἡδέως δ' ἄν μοι δοκῶ τούτου πυθέσθαι τοῦ φάσκοντος εὖ φρονεῖν, τίνα ποιήσασθαι ἐχρῆν ἐκ τῶν συγγενῶν; πότερα τὸν υἱὸν τὸν τούτου; ἀλλ' οὐκ ἂν αὐτῷ ἔδωκεν, ἄπαιδα αὐτὸν καθιστάς· οὐχ οὕτως οὗτός ἐστι φιλοχρήματος. ἀλλὰ τὸν τῆς ἀδελφῆς ἢ τὸν τῆς ἀνεψιᾶς ἢ τὸν τοῦ ἀνεψιοῦ; ἀλλὰ τὴν ἀρχὴν οὐκ ἐγένετο αὐτῷ οὐδεὶς τούτων τῶν συγγενῶν. οὐκοῦν ἐξ ἀνάγκης ἦν αὐτῷ ἄλλον τινὰ ποήσασθαι μᾶλλον ἢ ἔπαιδα κατα γηρᾶν, ὥσπερ οὗτός φησι νυνὶ αὐτόν. ἐγὼ τοίνυν πάντας ἂν δρᾶπους ἂν οἶμαι ὁμολογῆσαι ὑμᾶς ὡς οὐκ ἂν ποησάμενος ἄλλον οἰκειότερον ἐμοῦ ποήσαιτ' ἄν. δείξω γὰρ οὗτος ὑμῖν. ἀλλ' οὐκ ἄν ποτε δύναιτο· ἦν γὰρ οὐδεὶς ἄλλος συγγενὴς αὐτῷ πλὴν τούτων.

η'. Ἀλλὰ νὴ οὗτος ἐπιτιμῶν αὐτῷ φαίνεται οὐχ ὅτι τὸν υἱὸν οὐκ ἐποιήσατο τὸν αὐτοῦ, ἀλλ' ὅτι τὸ παράπαν ἐποιή-

Οὗτος δὲ ἐμοὶ ἐποιήσατο.] Malim ποιήσαιτο. Editor Gott. Recte: nulli enim erant cognati, ex quibus adoptare poterat Menecles. Si faissent, tunc omnino scribendum faisset ἐποιήσατο. Bremius.

Ἥδιος δ' ἄν μοι ποδῶ] Locus in mendo cubat. Alterutrum, aut ἥδιος δ' ἄν μοι, aut, quod magis placet, ποδῶ, expungendum tantisper glossema, ut constructio sit: ἥδιος δ' ἄν μοι, scil. εἴη, τούτου πυθ. Idem. Leg. ἥδιος δ' ἄν μοι δοκῶ. Casp. Orellius.

Ὁμολογῆσαι ὑμᾶς] Dele ὑμᾶς. Bremius. F. leg. ὁμολογῆσαι καὶ ὑμᾶς. Casp. Orellius.

σατο καὶ οὐκ ἐτελεύτησεν ἄπαις. τοῦτ' ἔστιν, ὃ ἐπιτιμᾷ, ἐπίφθονον πρᾶγμα καὶ οὐ δίκαιον ποιῶν· ὄντων γὰρ αὐτῷ παίδων ἐκείνῳ ὄντι ἄπαιδι καὶ ἀτυχοῦντι φαίνεται ἐπιτιμῶν. καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις ἅπασιν ἀνθρώποις καὶ Ἕλλησι καὶ βαρβάροις δοκεῖ καλῶς οὗτος ὁ νόμος κεῖσθαι ὁ περὶ τῆς ποιήσεως, καὶ διὰ τοῦτο χρῶνται πάντες αὐτῷ· ὁ δὲ θεὸς οὑτοσὶ οὐκ αἰσχύνεται τὸν αὐτοῦ ἀδελφὸν ταύτης τῆς ἐξουσίας ἀποστερῶν νῦν, τοῦ ποιήσασθαι, ἧς οὐδὲ τοῖς οὐδὲν γένει προσήκουσιν οὐδεὶς πώποτε ἐφθόνησεν. οἶμαι δὲ καὶ τοῦτον, εἴ τις ἐρωτήσειεν αὐτὸν, τί δή ποτ' ἂν ἐποίησεν εἰς τὴν αὐτὴν τύχην ἐκείνῳ καταστάς, οὐκ ἄλλ' οὐδὲν εἰπεῖν ἢ ὅτι ἐποιήσατ' ἂν ὅς τις αὐτὸν ἔμελλε ζῶντα θεραπεύσειν καὶ τελευτήσαντα θάψειν· καὶ δῆλον ὅτι κατὰ τὸν αὐτὸν τοῦτον νόμον ἡ ποίησις ἐγένετ' ἂν, καθ' ὃν περ ἡ ἐμή. εἶτα αὐτὸς μὲν, εἰ ἦν ἄπαις, ἐποιήσατ' ἄν· τὸν δὲ Μενεκλέα ποιήσαντα ταὐτὰ τούτῳ, παραφρονεῖν φησὶ καὶ γυναικὶ πειθόμενον ποιήσασθαι. πῶς οὖν οὐ σχέτλια λέγων φαίνεται; ἐγὼ γὰρ οἶμαι πολλῷ μᾶλλον τοῦτον παραφρονεῖν τῷ τε λόγῳ τούτῳ ᾧ νυνὶ λέγει, καὶ οἷς ποιεῖται. τοῖς τε γὰρ νόμοις καὶ δικαίοις καὶ οἷς αὐτὸς ἐποίησεν ἂν ταναντία λέγων φαίνεται, καὶ οὐκ αἰσχύνεται αὐτῷ μὲν τὸν νόμον τὸν περὶ τῆς ποιήσεως ποιῶν κύριον, τῷ δὲ ἀδελφῷ τὸν αὐτὸν τοῦτον ζητῶν ἄκυρον ποιῆσαι.

θ'. Εἶτα νῦν διὰ τί διαφερόμενος ζητεῖ οὗτος τὸν ἀδελφὸν τὸν ἑαυτοῦ ἄπαιδα καταστῆσαι, ἄξιόν ἐστιν, ὦ ἄνδρες, ἀκοῦσαι. εἰ μὲν γὰρ περὶ τοῦ ὀνόματός μοι διαφέρεται καὶ ἀναίνεται εἰ ἐγὼ ἔσομαι υἱὸς Μενεκλέους, πῶς οὐ φθονερός ἐστιν; εἰ δὲ περὶ χρημάτων ἐστὶν ὁ λόγος αὐτῷ, ἐπιδειξάτω ὑμῖν ὁποῖον χωρίον ἢ συνοικίαν ἢ οἰκίαν καταλιπεν ἐκεῖνος, ἃ ἐγὼ ἔχω νυνί. εἰ δὲ μηδὲν τούτων κατέλιπεν, ἃ δ' ἦν αὐτῷ ὑπάλοιπα, ἐπειδὴ τῷ ὀρφανῷ τὸ ἀργύριον ἀπέδωκεν, οὗτος ἔλαβε ζῶντος ἐκείνου ἔτι; πῶς οὐ περιφανῶς ἐξελέγχεται ἀναιδὴς ὤν; ὡς δὲ ἔχει, ἐγὼ ἐπιδείξω. ἐπειδὴ γὰρ ἔδει τῷ ὀρφανῷ τὰ χρήματα ἀποδίδοσθαι, ὁ δ' οὐκ εἶχεν ὁπόθεν ἀποδῷ, τόκοι δὲ πολλοῦ χρόνου συνερρυηκότες

Τοῦ ποιήσασθαι] His facile carnerit Bekkerus. Ἦν πατ'] Τί δή ποτ'. Trawnitt.

ἦσαν αὐτῷ, τὸ χωρίον ἐπώλει. καὶ οὗτος καιροῦ λαβόμενος καὶ βουλόμενος αὐτῷ ἐπηρεάζειν, ὅτι ἐμὲ ἐποιήσατο, διεκώλυε τὸ χωρίον πραθῆναι, ἵνα κατόχιμον γένηται καὶ ἀναγκασθῇ τῷ ὀρφανῷ ἀποστῆναι. ἠμφισβήτει οὖν αὐτῷ μέρους τινὸς τοῦ χωρίου, πρότερον οὐδεπώποτε ἀμφισβητήσας, καὶ ἀπηγόρευε τοῖς ὠνουμένοις μὴ ὠνεῖσθαι. κἀκεῖνος ἠγανάκτει, οἶμαι, καὶ ἠναγκάζετο ὑπολείπεσθαι οὗ ἠμφισβήτησεν οὗτος, τὸ δὲ ἄλλο ἀποδιδόναι Φιλίππῳ τῷ Πιτθεῖ ἑβδομήκοντα μνῶν. καὶ οὕτω διαλύει τὸν ὀρφανὸν, ἑπτὰ μνᾶς καὶ τάλαντον ἀποδοὺς ἀπὸ τῆς τιμῆς τοῦ χωρίου· τούτῳ δὲ λαγχάνει δίκην τῆς ἀπορρήσεως.

ί. Λόγων δὲ πολλῶν γενομένων καὶ ἔχθρας πολλῆς, ἔδοξεν ἡμῖν χρῆναι, ἵνα μή ποτε εἴπῃ τις ἐμὲ φιλοχρηματεῖν καὶ ἐχθροὺς ἀδελφοὺς ὄντας αὐτοὺς καθιστάνειν, ἐπιτρέψαι τῷ τε κηδεστῇ τῷ τούτου καὶ τοῖς φίλοις διαιτῆσαι. ἐκεῖνοι δὲ εἶπον ἡμῖν, εἰ μὴ ἐπιτρέποιμεν αὐτοῖς ὥστε τὰ δίκαια διαγνῶναι, οὐκ ἂν ἔφασαν διαιτῆσαι· οὐδὲν γὰρ δεῖσθαι ἀπεχθέσθαι οὐδετέρους ἡμῶν· εἰ δ' ἐάσομεν αὐτοὺς γνῶναι τὰ συμφέροντα πᾶσιν, ἔφασαν διαιτήσειν. καὶ ἡμεῖς, ἵνα δὴ πραγμάτων ἀπαλλαγῶμεν, ὥστε δηώμεθα, οὕτως ἐπιτρέπομεν. καὶ ἐκεῖνοι, ὀμόσαντες ἡμῖν πρὸς τῷ βωμῷ τῷ τῆς Ἀφροδίτης Κεφαλαίωσιν τὰ συμφέροντα γνώσεσθαι, διήτησαν ἡμᾶς ἀποστῆναι ὧν οὗτος ἠμφισβήτησε καὶ δοῦναι δωρεάν· οὐ γὰρ ἔφασαν εἶναι ἄλλην ἀπαλλαγὴν οὐδεμίαν, εἰ μὴ μεταλήψονται οὗτοι τῶν ἐκείνου. ἐκ δὲ τοῦ λοιποῦ χρόνου ἔγνωσαν ἡμᾶς εὖ ποιεῖν ἀλλήλους καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ, καὶ ταῦτα ὀμόσαι ἠνάγκασαν ἡμᾶς ἀμφοτέρους πρὸς τῷ βωμῷ ἢ μὴν ποιήσειν· καὶ ἡμεῖς ὠμόσαμεν εὖ ποιεῖν ἀλλήλους ἐκ τοῦ ἐπιλοίπου χρόνου, κατὰ δύναμιν εἶναι, καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ. καὶ ὡς ὅ τε ὅρκος ἐγένετο, καὶ ἔχουσιν οὗτοι ἃ ἐγνώσθη αὐτοῖς ὑπὸ τῶν οἰκείων τῶν τούτου, εἶτα νυνὶ ταυτὶ τὰ ἀγαθὰ ποιοῦσιν ἡμᾶς, τὸν μὲν τεθνεῶτα ἄπαιδα βουλόμενοι καταστῆσαι, ἐμὲ δ' ἐκβάλλειν ὑβρί-

Ὄντας αὐτοῦ] Leg. ὄντας αὐτοὺς, scil. Menecleem et fratrem ejus. Brunck.

Ὥστε δηώμεθα] Forte leg. ὡς δηώμεθα. Editor Gœtt.

Κεφαλαίωσιν] Scrib. f. Κεφαλαίας, ut intelligatur Venus in pago, cui nomen Κεφαλὴ, constituta. Κεφαλὴ δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος. Harpocrat. Tyrwhitt.

Εἰ μὴ] F. leg. ἢ εἰ μὴ —. Casp. Orellius.

Ἀπὸ τῶν οἰκείων] F. ὑπὸ τῶν οἰκείων. Tyrwhitt.

σαντες ἐκ τοῦ οἴκου, τοὺς γνόντας αὐτοὺς ὑμῖν παρέξομαι μάρτυρας, ἐὰν ἐθέλωσιν ἀναβαίνειν — εἰσὶ γὰρ τούτων οἰκεῖοι —, εἰ δὲ μή, τοὺς παραγενομένους. καί μοι τὰς μαρτυρίας ἀνάγνωθι ταυτασί· σὺ δ' ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

ια΄. Λαβὲ δή μοι τὰς μαρτυρίας ἐκείνας, ὡς τό τε χωρίον ἑβδομήκοντα μνῶν ἐπράθη, καὶ ὡς ἀπέλαβεν ὁ ὀρφανὸς ἑπτὰ καὶ ἑξήκοντα μνᾶς παραδέντος τοῦ χωρίου.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

ὁ θεῖος τοίνυν οὑτοσί, ὦ ἄνδρες, κεκληρονομηκὼς τῶν ἐκείνου ἔρχῳ καὶ οὐ λόγῳ ὥσπερ ἐγώ, καὶ ἔχων ἐμοῦ πολλῷ πλείονα· ἐγὼ μὲν γὰρ τὰς τριακοσίας δραχμὰς ἔλαβον τὰς περιλειφθείσας ἀπὸ τῆς τιμῆς τοῦ χωρίου, καὶ οἰκέδιον ἕ ἐστιν οὐκ ἄξιον τριῶν μνῶν· οὗτος δὲ πλεῖον ἢ δέκα μνῶν χωρίον ἔχων, εἶτα προσέτι νῦν ἥκει τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐξεργαζόμενον. καὶ ἐγὼ μὲν ὁ ποιητὸς ἐκεῖνόν τε ζῶντα ἐθεράπευον, καὶ αὐτὸς καὶ ἡ ἐμὴ γυνὴ, θυγατέρ' οὖσα τουτουὶ Φιλονίδου, καὶ τῷ ἐμῷ παιδίῳ ἐθέμην τὸ ὄνομα τὸ ἐκείνου, ἵνα μὴ ἀνώνυμος ὁ οἶκος αὐτοῦ γένηται, καὶ τελευτήσαντα ἔθαψα ἀξίως ἐκείνου τε καὶ ἐμαυτοῦ, καὶ ἐπίθημα καλὸν ἐπέθηκα, καὶ τὰ ἔννατα καὶ τἆλλα πάντα ἐποίησα τὰ περὶ τὴν ταφὴν ὡς οἷόν τε κάλλιστα, ὥστε τοὺς δημότας ἐπαινεῖν ἅπαντας· οὗτος δὲ ὁ συγγενὴς, ὁ ἐπιτιμῶν αὐτῷ ὅτι υἱὸν ἐποιήσατο, ζῶντος μὲν τὸ χωρίον τὸ περιλειφθὲν αὐτῷ περιείλετο, τελευτήσαντα δ' αὐτὸν ἄπαιδα καὶ ἀνώνυμον βούλεται καταστῆσαι. τοιοῦτός ἐστιν οὗτος. καὶ ὡς ἔθαψά τ' ἐγὼ αὐτὸν, καὶ τὰ τρίτα καὶ τὰ ἔννατα ἐποίησα καὶ τἆλλα περὶ τὴν ταφὴν, τὰς μαρτυρίας ὑμῖν τῶν εἰδότων ἀναγνώσεται.

Οἴκου, τοὺς γνόντας] Caspar. Orellius sic interpunxit: οἴκου, τοὺς γνόντας. Fortassis post τοὺς excidit δέ. Orellius.

Τούτων] Legendum videtur τούτου, scil. τοῦ θείου. Si τούτων legas, intelligendus θεῖος cum filio cujus mentio supra §. ζ΄. Idem.

Ἐπίβαλλε] Ἐπίλαβε. Tyrwhitt. Vid. Pollux Onom. viii. §. 113. et Rader ad Martial. vi. 25. p. 650. seq. Orellius.

Τὰ τρία] Scrib. f. τὰς τριακάδας. V. Harpocrat. in voc. τριακάς. Tyrwhitt. Tyrwhittus postea correctionem suam retractavit, τὰ τρίτα restituens in glossa marginali, citans Pollac. Onom. viii. 146. et Aristoph. Lysistr. 614. Vid. Wyttenbach. Bibl. Crit. Amst. Tom. iii. p. ii. p. 135. Orellius.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

ιβ'. Ὅτι τοίνυν ὁ Μενεκλῆς, ὦ ἄνδρες, ἐποιήσατό με οὐ παρανοῶν οὐδὲ γυναικὶ πειθόμενος, βούλομαι ὑμῖν καὶ αὐτοὺς τούτους μάρτυρας παρασχέσθαι, καὶ ἐμοὶ μαρτυροῦντας ἔργῳ καὶ οὐ λόγῳ, ἐξ ὧν ἔπραξαν αὐτοί, ὅτι ἐγὼ ταληθῆ λέγω. τὰς γὰρ διαλύσεις φαίνονται πρὸς ἐμὲ ποιησάμενοι ἀμφότεροι οὗτοι, καὶ οὐ πρὸς τὸν Μενεκλέα, καὶ ὀμόσαντες ὅρκους [ἐμοὶ] καὶ ἐγὼ τούτοις. καίτοι εἴ γε μὴ κατὰ τοὺς νόμους ἐγεγένητο ἡ ποίησις, μηδὲ κληρονόμος ἦν ἐγὼ τῶν Μενεκλέους ὑπ' αὐτῶν τούτων δεδοκιμασμένος, τί ἔδει αὐτοὺς ὀμνύναι ἐμοὶ ἢ παρ' ἐμοῦ λαμβάνειν ὅρκους; οὐδὲ ἓν δήπου. οὐκοῦν ὁπότε ἐποίησαν ταῦτα, φαίνονται αὐτοὶ οὗτοι ἐμοὶ μαρτυροῦντες ὅτι κατὰ τοὺς νόμους ἐποιήθη ἡ ποίησις καὶ δικαίως εἰμὶ κληρονόμος τῶν Μενεκλέους. ἐγὼ δ' οἶμαι καταφανὲς ὑμῖν ἅπασι τοῦτ' εἶναι, ὡς καὶ παρὰ τούτων αὐτῶν ὁμολογούμενόν ἐστιν ὅτι Μενεκλῆς οὐ παραφρονεῖ, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον οὗτος νυνί, ὅς γε ποιησάμενος τῆς ἔχθρας διάλυσιν πρὸς ἡμᾶς καὶ ὀμόσας ὅρκους πάλιν νῦν ἥκει τὰ ὁμολογηθέντα καὶ ὀμοθέντα παραβὰς, καὶ ἀφελέσθαι με ἀξιοῖ ταυτὶ τὰ λοιπά, οὕτως ὄντα μικρά.

ιγ'. Ἐγὼ δὲ εἰ μὴ πάνυ τὸ πρᾶγμα αἰσχρὸν εἶναι ἐνόμιζον καὶ ἐπονειδιστον, προδοῦναι τὸν πατέρα οὗ εἶναι ὠνομάσθην καὶ ὃς ἐποιήσατό με, ταχὺ ἂν ἀπέστην αὐτῷ τῶν ἐκείνου· ἔστι γὰρ ὑπόλοιπον οὐδὲν, ὡς καὶ ὑμᾶς οἶομαι αἰσθάνεσθαι. νυνὶ δὲ δεινὸν τὸ πρᾶγμα καὶ αἰσχρὸν εἶναι τῆδε νομίζω, εἰ, ἡνίκα μὲν ὁ Μενεκλῆς εἶχέ τι, τότε μὲν ἔδωκα ἐμαυτὸν υἱὸν αὐτῷ ποιήσασθαι, καὶ ἀπὸ τῆς οὐσίας τῆς ἐκείνου, πρὶν πραθῆναι τὸ χωρίον, ἐγυμνασιάρχουν ἐν τῇ δήμῳ καὶ ἐφιλοτιμήθην ὡς υἱὸς ὢν ἐκείνου, καὶ τὰς στρατείας, ὅσαι ἐγένοντο ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ, ἐστράτευμαι ἐν τῇ φυλῇ τῇ ἐκείνου καὶ ἐν τῷ δήμῳ· ἐπειδὴ δὲ ἐκεῖνος ἐτελεύτησεν, εἰ προδώσω καὶ ἐξερημώσας αὐτοῦ τὸν οἶκον ἀπιὼν οἰχήσομαι, πῶς οὐκ ἂν δεινὸν τὸ πρᾶγμα εἶναι καὶ καταγέλαστον δοκοίη, καὶ τοῖς βουλομένοις περὶ ἐμοῦ βλασφημεῖν πολλὴν ἐξουσίαν παράσχομαι; καὶ οὐ μόνον ταῦτ' ἔστι τὰ ποιοῦντά

Πρός με] Leg. πρὸς ἐμὲ. Bamius. Omnes] Pronomen ἐμοὶ add. Iram.

με ἀγωνίζεσθαι τὸν ἀγῶνα τοῦτον, ἀλλ' εἰ οὕτω φαῦλος ἄνθρωπος δοκῶ εἶναι καὶ μηδενὸς ἄξιος, ὥστε ὑπὸ μὲν εὐφρονοῦντος μηδ' ὑφ' ἑνὸς ἂν ποιηθῆναι τῶν φίλων, ὑπὸ δὲ παραφρονοῦντος, ταῦτ' ἔστι τὰ λυποῦντά με.

ιδ'. Ἐγὼ οὖν δέομαι ὑμῶν πάντων, ὦ ἄνδρες, καὶ ἀντιβολῶ καὶ ἱκετεύω ἐλεῆσαί με καὶ ἀποψηφίσασθαι τοῦ μάρτυρος τουτουί. ἀπέφηνα δ' ὑμῖν πρῶτον μὲν ποιηθέντα ἐμαυτὸν ὑπὸ τοῦ Μενεκλέους ὡς ἄν τις δικαιότατα ποιηθῇ, καὶ οὐ λόγῳ οὐδὲ διαθήκῃ τὴν ποίησιν γεγενημένην, ἀλλ' ἔργῳ· καὶ τούτων ὑμῖν τούς τε φράτορας καὶ τοὺς δημότας καὶ τοὺς ὀργεῶνας παρεσχόμην μάρτυρας· καὶ ἐκεῖνον ἐπέδειξα τρία καὶ εἴκοσιν ἐπιβιοῦντα ἔτη. εἶτα τοὺς νόμους ἐπέδειξα ὑμῖν, τοὺς ἅπασι τοῖς ἀνθρώποις ἐξουσίαν διδόντας υἱεῖς ποιεῖσθαι. καὶ ἔτι πρὸς τούτοις ζῶντά τε φαίνομαι θεραπεύων αὐτὸν καὶ τελευτήσαντα θάψας. οὗτος δὲ νυνὶ ἄκληρον μὲν ἐμὲ ποιεῖ τοῦ κλήρου τοῦ πατρῴου, εἴτε μείζων ἐστὶν οὗτος εἴτε ἐλάττων, ἄπαιδα δὲ τὸν τελευτήσαντα καὶ ἀνώνυμον βούλεται καταστῆσαι, ἵνα μήτε τὰ ἱερὰ τὰ πατρῷα ὑπὲρ ἐκείνου μηδεὶς τιμᾷ, μήτ' ἐναγίζῃ αὐτῷ καθ' ἕκαστον τὸν ἐνιαυτόν, ἀλλ' ἀφαιρεῖται τὰς τιμὰς τὰς ἐκείνου· ἃ προνοηθεὶς ὁ Μενεκλῆς, κύριος ὢν τῶν ἑαυτοῦ, ἐποιήσατο υἱὸν ἑαυτῷ, ἵνα τούτων ἁπάντων τυγχάνῃ. μὴ οὖν, ὦ ἄνδρες, πεισθέντες ὑπὸ τούτων ἀφέλησθέ μου τὸ ὄνομα τῆς κληρονομίας, ὃ ἔτι μόνον λοιπόν ἐστιν,
37.30 ἄκυρον δὲ τὴν ποίησιν αὐτοῦ καταστήσητε· ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ 13
πρᾶγμα εἰς ὑμᾶς ἀφῖκται καὶ ὑμεῖς κύριοι γεγόνατε, βοηθήσατε καὶ ἡμῖν καὶ ἐκείνῳ τῷ ἐν ᾅδου ὄντι, καὶ μὴ περιΐδητε, πρὸς θεῶν καὶ δαιμόνων δέομαι ὑμῶν, προπηλακισθέντα αὐτὸν ὑπὸ τούτων, ἀλλὰ μεμνημένοι τοῦ νόμου καὶ τοῦ ὅρκου ὃν ὀμωμόκατε καὶ τῶν εἰρημένων ὑπὲρ τοῦ πράγματος, τὰ δίκαια καὶ τὰ εὔορκα κατὰ τοὺς νόμους ψηφίσασθε.

Μηδ' ἐναγίζῃ] Scribend. μήτ' ἐναγίζῃ. IDEM.

Λοιπὸν ἔστι] Λοιπόν ἐστι. TYRWHITT. Ἄκυρον δὲ] Ἀκυρόν τε. BREMIUS.

Ἀλλ' ἐπειδὴ - - - ψηφίσασθε.] Particula hæc, quæ in Editionibus Isæi annexa est orationi de Cleonymi hereditate, ubi alienum esse quisque videt, nunc demum quasi postliminio suo loco redditur. Reiskius lacunam esse suspicabatur, quam explere etiam utcunque conatus est. Sed mihi videtur oratio ista in fine esse mutila. Forsan ex eo Codice, e quo profluit Aldina editio, exciderant folia intermedia, quæ istius orationis finem et nostram fere totam continebant, unde factum ut extremæ utriusque partes coalescerent. EDITOR GOTT.

Γ.

ΙΣΑΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΥΡΡΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

Pag. ed. H. Steph.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Pag. ed. Reisk.

38 Πύρρου τὸν ἕτερον [1] τῆς ἀδελφῆς [2] υἱὸν νιοποιησαμένου Ἐνδιον, καὶ τούτου πλέον ἢ εἴκοσιν ἔτη 13
τὸν κλῆρον κατασχόντος, εἶτα ἀποθανόντος, Ξενοκλῆς λαχὼν τῶν χρημάτων ὑπὲρ Φίλης, τῆς 14
ἑαυτοῦ γυναικὸς, διεμαρτύρησεν εἶναι αὐτὴν [3] γνησίαν Πύρρου θυγατέρα, ἀμφισβητούσης τοῦ
πλείστου τῆς Ἐνδίου μητρός· καὶ ἥλω ψευδομαρτυριῶν, Νικοδήμου καὶ αὐτοῦ μαρτυρήσαντος
ἐγγυᾶσθαι Πύρρῳ τὸν ἀδελφὸν κατὰ τοὺς νόμους, ἐξ ὧν γεγονέναι τὴν Φίλην. ὁ Ἔνδιος δὲ ἀδελ-
φὸς τοῦδε εἶναι φασιν, ἐξ ἑταίρας Πύρρῳ γενομένην, καὶ οὕτως ὑπὸ Ἐνδίου ἐκδοθῆναι Ξενοκλεῖ.
Ἡ στάσις στοχασμὸς, τὸ δὲ ἐγκλημα ψευδομαρτυριῶν κατὰ τοῦ Νικοδήμου.

1 α΄. ΑΝΔΡΕΣ δικασταὶ, ὁ ἀδελφὸς τῆς μητρὸς τῆς ἐμῆς, Πύρρος, ἄπαις ὢν γνησίων παίδων, ἐποιήσατο Ἔνδιον τὸν ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν υἱὸν [4] ἑαυτῷ· ὃς κληρονόμος ὢν τῶν ἐκείνου ἐβίω πλείω ἔτη ἢ εἴκοσι, καὶ ἐν χρόνῳ τοσούτῳ ἔχοντος ἐκείνου τὸν κλῆρον οὐδεὶς πώποτε προσεποιήσατο 15
5 οὐδ' ἠμφισβήτησε τῆς κληρονομίας ἐκείνῳ. τελευτήσαντος δὲ τοῦ ἀδελφοῦ πέρυσιν, ὑπερβᾶσα τὸν τελευταῖον κληρονόμον, γνησία θυγάτηρ τοῦ ἡμετέρου θείου ἥκει φάσκουσα εἶναι Φίλη, καὶ κύριος Ξενοκλῆς Κύπριος τοῦ Πύρρου κλήρου

[1] τῶν τῆς [2] υἱῶν [3] Πύρρου γνησίαν [4] αὑτῷ

Τῶν τῆς ἀδελφῆς] Priorem articulum, quo vulgatæ carent e schedis Brul. addidi. Aliter instituerat rationem Taylor, pro *υἱῶν* sufficiens *υἱόν*. Admonebat idem in fine argumenti adjuncta hæc esse in Aldina: τοῦ Πύρρου κλήρου κατὰ ποιήσιν πρὸς τὸ γένος διαμαρτυρίαν. Personarum in hac causa inter se contendentium hic est nexus stemmaticus:

Pyrrho
super cujus hereditate certator, erat

Soror,
e qua nati

Endius et actor

verum Pyrrhus e Nicodemi sorore filiam nactam susceperat, cujus filiæ maritus Xenocles ab actore injustæ possessionis postulatur. Reisk.

Ἄπαις παίδων] De hac dictione Taylor ad Euripidem ejusque interpretem Barnesium ablegat. Idem.

Ὑπερβᾶσα] Ὑπερβῆναι κληρονόμον dicitur is, qui, cum solus jus hereditatis adeundæ verum et legitimum habuisset, tamen alium aut nullo aut infirmiore jure munitum passus fuisset illam hereditatem cernere atque possidere, neque obloquendo et protestando interecessisset. Idem.

Κύριος] Subaudi *αὐτῆς ὄν*. Adscripserat hic loci Taylor istuc: "V. Petit. 3. 6. Heins. Exerc. 18. 2. v. post p. 56. 4." Idem.

Κύπριος] Non ex insula Cypro oriundus, sed e domo, seu municipio quodam

λαχεῖν τὴν λῆξιν ἠξίωσεν, ὃς τετελευτήκει πλείω ἢ εἴκοσιν ἔτη, τρία τάλαντα [1]τίμημα τῷ κλήρῳ ἐπιγραψάμενος. ἀμφισβητούσης δὲ τῆς μητρὸς τῆς ἡμετέρας, ἀδελφῆς δὲ τοῦ Πύῤῥου, ὁ κύριος τῆς εἰληχυίας τοῦ κλήρου γυναικὸς ἐτόλμησε διαμαρτυρῆσαι μὴ ἐπίδικον τῇ ἡμετέρᾳ μητρὶ τὸν τοῦ ἀδελφοῦ κλῆρον εἶναι, ὡς οὔσης γνησίας θυγατρὸς Πύῤῥῳ, οὗ ἦν ἐξ ἀρχῆς ὁ κλῆρος. ἐπισκηψάμενοι δὲ ἡμεῖς, καὶ εἰς ὑμᾶς εἰσαγαγόντες τὸν διαμαρτυρῆσαι τολμήσαντα [2]κατὰ ταῦτα, ἐκεῖνόν τε ἐξελέγξαντες περιφανῶς τὰ ψευδῆ μεμαρτυρηκότα τὴν τῶν ψευδομαρτυριῶν δίκην εἴλομεν παρ' ὑμῖν, καὶ τουτονὶ Νικόδημον παραχρῆμα ἐξηλέγξαμεν ἐν τοῖς αὐτοῖς δικασταῖς ἀναισχυντότατον τῇ μαρτυρίᾳ ὄντα τούτῃ, ὅς γε ἐτόλμησε μαρτυρῆσαι ἐγγυᾶσθαι τῷ θείῳ τῷ ἡμετέρῳ τὴν ἀδελφὴν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα εἶναι κατὰ τοὺς νόμους. ὅτι μὲν οὖν καὶ ἐν τῇ προτέρᾳ δίκῃ ἡ τούτου μαρτυρία ψευδὴς ἔδοξεν εἶναι, ὁ τοῦδ' ἑαλωκὼς μάρτυς σαφέστατα ταῦτον ἐξελέγχει. εἰ γὰρ μὴ ἐδόκει οὗτος τὰ ψευδῆ τότε μαρτυρῆσαι, δῆλον ὅτι ἐκεῖνός τ' ἂν ἀποφυγὼν τὴν διαμαρτυρίαν ἀπῆλθε, καὶ κληρονόμος [3]ἂν τῶν τοῦ θείου ἡ διαμαρτυρηθεῖσα γνησία θυγάτηρ εἶναι, ἀλλ' οὐκ ἂν ἡ ἡμετέρα [4]κατέστη μήτηρ. ἁλόντος δὲ τοῦ μάρτυρος καὶ ἀπο-

[1] τίμημα om. [2] μετὰ ταῦτα [3] ἦν [4] κατέστενε

Attico, illi insulæ celeberrimæ cognomine. V. ad Demosthen. or. pro Corona p. 147. Et a nobis dicendo. IDEM.

Τρία τάλαντα τῷ κλήρῳ ἐπιγραψάμενος] Xenocles in libello petitorio, quem judicibus tradens eam hereditatem sibi ut heredi soli legitimo adjudicari petierat, illam hereditatem tribus talentis æstimaverat, hac lege, ut si contrapetitorem, actorem hujus causæ, judicio vinceret, is sibi, Xenocli, tria talenta pro mulcta numeraret, ipse, si causa caderet, vincenti nihil. IDEM.

Ἐπισκηψάμενοι] Ἐπισκεψάμενοι. TAYLOR.

Κατὰ ταῦτα] Bene si habet, significare debet *hoc ex titulo*. Ego vero suspicor præpositionem κατὰ esse delendam. dicitur enim διαμαρτυρεῖν τι, non κατά τι. *Interponenda sua intercessione* vel *interpellatione confirmare* vel *asseverare aliquid ut vere factum*. Vel rectius κατὰ mutabis in μετὰ et leg., μετὰ ταῦτα ἐκεῖνον κ. τ. λ. *eoque facto non illum modo* etc. REISK.

Τουτονὶ Νικόδημον] Interponunt, sine ulla sive gratia sive necessitate, τὸν schedas Brulart. IDEM.

Τῇ μαρτυρίᾳ ὄντα ταύτῃ] Durissimum dictum, fateor. bene si habet, accipiendum erit ὄντα pro φανέντα, vel χρεμέτρα. Suspicabatur Taylor in schedis leg. esse: τῇ μαρτυρίᾳ αὐτῇ ταύτῃ, adscripto [scil. Xenoclis], quod minus satisfecit. Mihi videtur ὄντα bene quidem habere, verum aliquid ei cohærens atque anteponendum excidisse, e. c. σύμμαχον, vel ὁμόφωνον. IDEM.

Τούτου] Si ad Nicodemum refertur, bene habet μαρτυρία. sin autem ad Xenoclem redit, malim διαμαρτυρία legi. Sed vulgata bene habet. IDEM.

Ὁ τοῦδ' ἑαλωκὼς μάρτυς] Xenocleus. IDEM.

Τοῦτον] Scil. Nicodemum. Sed unum præstet τοῦτο legi? IDEM.

Κατέστην] Reliqui hoc, quidcunque est, quod libri dant, tametsi haud probo. Num κατέστη, *facta fuisset* habes. Nam, quod olim suspicabar leg. esse κατέσταν, dubito nunc, primum etiam Græcum vo-

στάσης τοῦ κλήρου τῆς ἀμφισβητούσης γνησίας θυγατρὸς 18
Πύῤῥῳ εἶναι, μεγάλη ἀνάγκη ἅμα καὶ τὴν τούτου μαρτυ-
ρίαν ἐλαττοῦσθαι. περὶ γὰρ αὐτοῦ τούτου [1]διαμαρτυρήσας
τὴν τῶν ψευδομαρτυριῶν δίκην ἠγωνίζετο, πότερον ἐξ ἐγ-
γυητῆς ἢ ἐξ ἑταίρας ἡ ἀμφισβητοῦσα τοῦ κλήρου τῷ θείῳ
γυναικὸς εἴη. γνώσεσθε δ' ἀκούσαντες καὶ ὑμεῖς τῆς τε
ἐντωμασίας τῆς ἠμετέρας καὶ τῆς τούτου μαρτυρίας καὶ
τῆς ἀλούσης διαμαρτυρίας. ἀναγίνωσκε λαβὼν τασδὶ
αὐτοῖς.

ΑΝΤΩΜΟΣΙΑ. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ.

β. Ὡς μὲν ἔδοξε παραχρῆμα εὐθὺς τότε τὰ ψευδῆ 19
μαρτυρῆσαι Νικόδημος, ἐπιδέδεικται τότε πᾶσι· προσήκει
δὲ καὶ παρ' ὑμῖν τοῖς περὶ αὐτοῦ τούτου τὴν δίκην μέλλουσι
ψηφιεῖσθαι, ἐξελεγχθῆναι τὴν τούτου μαρτυρίαν. ἐπιθυμῶ
δὲ πρῶτον μὲν [2]περὶ αὐτοῦ τούτου πυθέσθαι, ἤν τινά ποτε
προῖκα φησὶν ἐπιδοὺς ἐκδοῦναι τὴν ἀδελφὴν ὁ μεμαρτυρηκὼς
τῷ τὸν τριτάλαντον οἶκον κεκτημένῳ, εἶτα πότερον ἡ ἐγ-
γυητὴ γυνὴ ἀπέλιπε τὸν ἄνδρα ζῶντα ἢ τελευτήσαντος
τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ παρ' ὅτου ἐκομίσατο τὴν τῆς ἀδελφῆς
προῖκα· οὗτος, ἐπειδὴ τετελευτηκὼς ἦν ᾧ μεμαρτύρηκεν

[1] διαμαρτυρήσας [2] παρ'

cabulum καταδίκην, deinde si sit, cane significatione usurpetur, quæ huic loco convenit, scil. *obtinuisset litem, stetisset causa, eamque vicisset.* In schedis Brulart. invenio annotatum κατίμιον, hoc est, ni fallor, *mansiset heres.* IDEM.

Ἀμφισβητούσης γνησίας θυγατρὸς Πύῤῥῳ εἶναι] Id est, ἀμφισβητούσης ὅτι θυγάτης γνησία Πύῤῥῳ ἐστί. malim tamen sic legi: τῆς ἀμφισβητούσης [subaudi τοῦ κλήρου] γνησίας θυγατρὸς Πύῤῥῳ φασκούσης εἶναι, id est, διότι φάσκει θυγάτης εἶναι. *super hereditate eo ex titulo contendentis, quod se filiam Pyrrhi legitimam ferat.* IDEM.

Τούτου] Nicodemi puta. IDEM.

Εἰδὼς] Deletum ierat, quisquis fuit, a quo annotatiuncula sobedarum Brulart. profecta sunt. Verum solet Isæus εἰδὼς cum παραχρῆμα copulare. ut si Latine dicas, *statim e vestigio*, vel *statim re adhuc recente*, vel *protinus actutum.* V. dicta ad p. 56. 8. IDEM.

Διαμαρτυρῆσαι] Imo vero simpliciter μαρτυρῆσαι. Nicodemus enim solummodo testem agebat, Xenocles autem διαμαρτύρει, seu actione διαμαρτυρίας utebatur, h. e. interoedebat interponenda protestatione, nomine uxoris, quominus actor noster, cujus nomen nescimus, nomine matris suæ, hereditatem avunculi adiret. Ausus itaque sum præpositionem delere. IDEM.

Ἐπιδέδεικται] Convenire melius videtur ἐπεδείκνυτο. IDEM.

Παρ' αὐτοῦ] Sic dedi de meo, pro vulgari περὶ αὐτοῦ. *ab* vel *ex hoc ipso Nicodemo percontari.* Taylorum reperi postmodum idem quoque censuisse. IDEM.

Τῷ τ. τρ. ο. κεκτημένῳ] Cohærent hi dativi, non cum μεμαρτυρηκὼς (dixerat enim Nicodemus testimonium, non Pyrrho, dudum ante mortuo, qui hic dicitur substantiam trium talentorum possedisse, sed Xenocli, penes quem erat filia e sorore Nicodemi nata), sed cohærent cum ἐκδοῦναι. Pari modo versu ult. ᾧ cohæret, non cum proximo μεμαρτύρηκεν, sed cum ἐγγυᾶσθαι. IDEM.

οὗτος αὐτὴν ἐγγυῆσαι, ἢ εἰ μὴ ἐνομίζετο, ὀπαδὸν δίκην σίτου ἢ τῆς προικὸς αὐτῆς ἐν εἴκοσιν ἔτεσι τῷ ἔχοντι τὸν κλῆρον δικάσασθαι ἠξίωσαν, ἢ εἴ τι ἄνθρωπον ἐναντίον προσ- 39. 1
ἦλθεν ἐγκαλῶν τῷ κληρονόμῳ περὶ τῆς προικὸς τῆς ἀδελφῆς
ἐν χρόνῳ τοσούτῳ. περὶ τε οὖν τούτων ἡδέως ἂν πυθοίμην,
ὅ τι ποτ' [1]ἦν τὸ αἴτιον τοῦ μηδὲν τούτων γεγενῆσθαι περὶ
τῆς ἐγγυητῆς — ὡς μεμαρτύρηκεν οὗτος — γυναικὸς, καὶ
πρὸς τούτοις εἴ τις ἄλλος ἐγγυητὴν ἔσχε τὴν τούτου ἀδελ-
φὴν γυναῖκα, ἢ τῶν πρότερον χρησαμένων πρὶν γνῶναι τὸν
ἡμέτερον θεῖον αὐτὴν, ἢ ὅσοι ἐκείνου γιγνώσκοντος ἐπλησία-
ζον αὐτῇ, ἢ ὅσοι ὕστερον ἐπλησίαζον τετελευτηκότος ἐκεί-
νου· δῆλον γὰρ ὅτι τὸν αὐτὸν τρόπον ὁ ἀδελφὸς αὐτὴν
ἅπασι τοῖς πλησιάζουσιν, [2]ἐκδεδώκει. περὶ ὧν εἰ δέοι σε
καθ' ἕκαστον διελθεῖν, οὐκ ἂν σμικρὸν ἔργον γένοιτο.
ἐὰν μὲν οὖν ὑμεῖς κελεύητε, περὶ ἑνίων μνησθείην ἂν αὐτῶν·
εἰ δέ τισιν ὑμῶν ἀηδὲς ἀκούειν ἐστὶν, ὥςπερ ἐμοὶ λέγειν τι
περὶ τούτων, αὐτὰς τὰς μαρτυρίας ὑμῖν παρέξομαι τὰς
μαρτυρηθείσας ἐν τῇ προτέρᾳ δίκῃ, ὧν οὐδεμιᾷ ἐπισκήψα-
σθαι ἠξίωσαν οὗτοι. καίτοι ὅπου κοινὴν αὐτὴν ὡμολογήκασιν
εἶναι τοῦ βουλομένου τὴν γυναῖκα, πῶς ἂν εἰκότως ἡ αὐτὴ
γυνὴ ἐγγυητὴ δόξειεν εἶναι; ἀλλὰ μὴν ὁπότε μὴ ἐπεσκημ-
μένοι εἰσὶ ταῖς περὶ αὐτοῦ τούτου μαρτυρίαις, ὡμολογη-
κότες εἰσὶ ταῦτα. ἀκούσαντες δὲ καὶ ὑμεῖς αὐτῶν τῶν μαρ-
τυριῶν γνώσεσθε ὡς οὗτός τε περιφανῶς τὰ ψευδῆ μεμαρτύ-
ρηκε, καὶ ὀρθῶς καὶ κατὰ τοὺς νόμους οἱ δικάσαντες τὴν
δίκην ἔγνωσαν τὴν κληρονομίαν μὴ προσήκειν τῇ μὴ ὀρθῶς
γεγενημένῃ γυναικί. ἀναγίνωσκε σὺ δ' ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ.

[1] ἂν

[2] ἐνδεδώκει

Ἠξίωσαν] Num ἠξίωσεν. at ad solum Nicodemum referatur. Pluralem si servabimus, aiemus una cum Nicodemo sororem ejus, hujusque sororis filiam, et filiæ maritum, Xenoclem, designari. IDEM.

Ὅ, τι ποτ' ἦν] Subaudi ἐστὶ vel ἦν. Taylor ἂν cum ἦν mutandum censebat. IDEM.

Περὶ] Bene si habet, accipi debet pro ὑπέρ. *in causa*, vel *ad emolumentum fœminæ*. Alias leg. sit περὶ, vel ὑπέρ. IDEM.

Ἐνδεδώκει] Imo vero ἐξεδεδώκει, aut ἐκδίδωκε. IDEM.

Λέγειν τι περὶ τούτων] Videatur ut deleandum, at e proximo π natum, et δοκῇς καὶ ἐμοὶ legendum. IDEM.

Αὐτὰς] *sola, mera testimonia*, omissa præfatione et expositione historica. Sic Cicero in causa Verrina, temporis exclusus angustiis, satis habuit testes producere. IDEM.

Οὗτος] Nicodemus puta, soror ejus, filia spuria Pyrrhi, et hujus maritus, Xenocles. IDEM.

Τῷ βουλομένου] Subaudi αὐτῇ πλησιάζειν, vel αὐτῇ χρῆσθαι. IDEM.

Ἡ αὐτὴ] Malim ἡ τοιαύτη. IDEM.

Ἐπίλαβε] Sic correxi vitium vulgarium editionum ἐπίβαλε exhibentium. probante

[1] ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

ὡς μὲν ἑταίρα ἦν τῷ βουλομένῳ καὶ οὐ γυνὴ τοῦ ἡμε- 22
τέρου θείου, ἣν οὗτος ἐγγυῆσαι ἐκείνῳ μεμαρτύρηκεν, ὑπὸ
τῶν ἄλλων οἰκείων καὶ ὑπὸ τῶν γειτόνων τῶν ἐκείνου με-
μαρτύρηται πρὸς ὑμᾶς· οἳ μάχας καὶ κώμους καὶ ἀσέλγειαν
πολλὴν, ὁπότε ἡ τούτου ἀδελφὴ εἴη παρ' αὐτῷ, μεμαρτυρή-
κασι γίνεσθαι περὶ αὐτῆς. καίτοι οὐ ὅπου γε ἐπὶ γαμε-
τὰς γυναῖκας οὐδεὶς ἂν κωμάζειν τολμήσειεν· οὐδὲ αἱ γα-
μεταὶ γυναῖκες ἔρχονται μετὰ τῶν ἀνδρῶν ἐπὶ τὰ δεῖπνα,
οὐδὲ συνδειπνεῖν ἀξιοῦσι μετὰ τῶν ἀλλοτρίων, καὶ ταῦτα
μετὰ τῶν ἐπιτυχόντων. ἀλλὰ μὴν τῷ γε μεμαρτυρηκότι
οὐδ' ἐπισκήψασθαι οὗτοι ἠξίωσαν. καὶ ὡς ἀληθῆ λέγω,
ἀναγίνωσκε πάλιν αὐτοῖς τὴν μαρτυρίαν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

ἀνάγνωθι δὴ καὶ τὰς περὶ τῶν πλησιασάντων αὐτῇ 23
μαρτυρίας, ἵνα εἰδῶσιν ὅτι ἑταίρα τε ἦν τοῦ βουλομένου,
καὶ ὅτι οὐδ' ἐξ ἑνὸς ἄλλου φαίνεται τεκοῦσα. ἀναγίνωσκε
αὐτοῖς.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

ὡς μὲν τοίνυν ἦν κοινὴ τῷ βουλομένῳ, ἣν οὗτος ἐγγυῆσαι
τῷ ἡμετέρῳ θείῳ μεμαρτύρηκε, μνημονεύειν χρὴ ὑφ' ὅσων

[1] ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Taylero quoque factum, et ad Lysiam suam ablegante. Scaliger quoque pari modo vitium correxit. *inhibe, sustine equam clepsydræ, ne fluere pergat.* IDEM.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ] Malim ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. Sunt enim testimonia complura. IDEM.

Ὡς μὲν] Post *ὡς μὲν* addi velim *οὖν*, quam particula tametsi apud Lysiam quoque sæpe numero similibus in locis desideratur, aio tamen eam, non oratorum ipsorum voluntate, sed librariorum culpa desiderari. IDEM.

Τῷ γε *μεμαρτυρηκότι οὐδ' ἐπισκήψασθαι*] Malim: *τῶν γε μεμαρτυρηκότων οὐδὲν οὐδ' ἐπισα.* IDEM.

Οὐδ' *ἐπισκήψασθαι*] Ne actionem quidem falsi dicti testimonii instituere, ne hac quidem exceptione usi, ne tentare quidem hoc subterfugium, nedum, ut testium quenquam falsitatis convincerent. IDEM.

Τὴν *μαρτυρίαν*] Dubium est, utrum testimonium Nicodemi designetur, aientis, sororem suam Pyrrhi uxorem fuisse rite desponsam atque nuptam, et filiam ex ea natam Pyrrhi esse legitimam; an testimonium confirmantium sororem Nicodemi scortum publicum fuisse. Sed de hoc quidem confirmat insequens testimonium. IDEM.

Τεκοῦσα] Vult dicere, neminem alium ex ea liberos legitime natos, ut ex uxore rite desponsa, suscepisse. Idem paulo post dicit his verbis: *οὐδεὶ ἄλλῳ ἐγγυθεῖσα, οὐδὲ συνοικήσασα φαίνεται.* Meretrix nemini, neque *συνοικεῖ*, neque *τίκτει*. Etiamsi pariat, tamen nemini parit. Nam liberi e scorto nati pro nullis habentur; patre carent; de trivio arrepti sunt. *οὐ τίκτει ἑταίρα, ἀλλὰ μήτη ἡ γαμετή.* IDEM.

ὑμῖν μεμαρτύρηται, καὶ ὅτι οὐδενὶ ἄλλῳ ἐγγυηθεῖσα οὐδὲ συνοικήσασα φαίνεται.

γ'. Σκεψώμεθα δὲ καὶ ἐξ ὧν ἄν τις ὑπονοήσειεν ἐγγύην γενέσθαι τοιαύτης γυναικὸς, εἰ ἄρα καὶ τῷ ἡμετέρῳ θείῳ τοιοῦτόν τι συμβέβηκεν. ἤδη γάρ τινες νέοι ἄνθρωποι, ἐπιθυμήσαντες τοιούτων γυναικῶν καὶ ἀκρατῶς ἐχόντες αὐτῶν, ἐπείσθησαν ὑπ' ἀνοίας εἰς αὐτοὺς τοιοῦτόν τι ἐξαμαρτεῖν. πόθεν οὖν ἄν τις σαφέστερον γνοίη περὶ τούτων, ἢ ἔκ τε τῶν μαρτυριῶν τῶν τούτοις μεμαρτυρημένων ἐν τῇ προτέρᾳ δίκῃ καὶ ἐκ τῶν εἰκότων τῶν περὶ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα σκεψάμενος; ἐνθυμεῖσθε δὲ τὴν ἀναίδειαν ὧν λέγουσιν. ὁ μὲν γὰρ ἐγγυᾶν μέλλων εἰς τὸν τριτάλαντον οἶκον, ὥς φησι, τὴν ἀδελφὴν, διαπραττόμενος τηνικαῦτα ἕνα μάρτυρα παρεῖναι αὐτῷ Πυρετίδην προσεποιήσατο. καὶ τούτου ἐκμαρτυρίαν ἐπ' ἐκείνῃ τῇ δίκῃ [1]παρέσχοντο οὗτοι· ἣν Πυρετίδης οὐκ ἀναδέδεκται αὐτοῖς, οὐδ' ὁμολογεῖ μαρτυρῆσαι οὐδὲ εἰδέναι τούτων ἀληθὲς ὂν οὐδέν. μέγα δὲ τεκμήριον ὡς περιφανῶς ψευδῆ τὴν μαρτυρίαν οὗτοι [1]παρέσχοντο ταύτην· ἴστε γὰρ πάντες ὡς, ὅταν μὲν ἐπὶ προδήλους πράξεις ἴωμεν, ἃς δεῖ μετὰ μαρτύρων γενέσθαι, τοὺς οἰκειοτάτους καὶ οἷς ἂν τυγχάνωμεν χρώμενοι μάλιστα, τούτους παραλαμβάνειν εἰώθαμεν ἐπὶ τὰς πράξεις τὰς τοιαύτας, τῶν δὲ ἀδήλων

[1] παρίσχον

Τούτοις] In horum gratiam, favorem et commodum, Nicodemi puta et consortium. ὑπὲρ τούτων. IDEM.

Τηνικαῦτα] Adscripserat Taylor τηλικαῦτα. Sed falsus fuit. Bene habet vulgata. Cohæret τηνικαῦτα non cum proximo διαπραττόμενος, sed cum remotiore παρεῖναι. magna vis inest huic particulæ. affuisse in tali tempore, quod tempus esset tanti momenti. Admodum improbabile est, actui, unde pendet legitimitas et jus hereditatum prolis universæ post nascendæ, non adhiberi nisi unum testem; cui actui, qui sapiunt, quam plurimos testes corrogant, et quo plures adhibent, hoc melius. Et ille ipse testis non fecerat ultro, ut adesset, sed multis artibus mercede et impostura Nicodemi perductus. id quod v. διαπραττόμενος subjicit. Denique testis ille commentitius non coram, non ore suo, testatus fuerat, sed absens, scripto, imo ne scripserat quidem, sed Nicodemus subjecerat. IDEM.

Οὐκ ἀναδέδωται αὐτοῖς] Id est, ἀπ' αὐτῶν, vel παρ' αὐτῶν. recusant ab ipsis sibi imponi dedecus scripti hujus testimonii falsi. negat a se scriptum esse, quod illi velint ab ipso scriptum protulisse et in judicio exhibuisse. ἀναδέχομαί σου τοῦτο idem est, atque δίχομαι παρά σου; ἢ σύ μοι δίδως. suscipio id quod tu mihi porrigis. patior humeris meis imponi sarcinam quam tu mihi injunctam is. Alias facile sit αὐτὸς corrigere. ne ipse quidem Pyretides hoc testimonium suscipit, h. e. pro suo agnoscit. Sed bene habet vulgata. IDEM. Proprium verbum est τὸ ἀναδέχεσθαι, quo utebantur, quando in, qui testimonii auctor diceba-tur, testimonium agnoscebat, et eo pacto falsi periculum in se recipiebat. HERALDUS.

Μαρτυρίων] Π. μαρτυριῶν. Ἡ μαρτύρων. H. STEPHAN. Schedæ Brulart. μαρτύρων dabant. quod utique est rectius. REISK.

καὶ ἐξαίφνης γιγνομένων· τοὺς προστυγχάνταις ἕκαστοι μάρτυρας ποιούμεθα. καὶ ἐπὶ μὲν ταῖς μαρτυρίαις αὐταῖς ταῖς παραγενομένοις αὐτοῖς, ὁποῖοί τινες ἂν ὦσι, ταύτοις μάρτυσι 26
χρῆσθαι ἀναγκαῖόν ἐστιν ἡμῖν· παρὰ δὲ τῶν ἀσθενούντων ἢ τῶν ἀποδημεῖν μελλόντων ὅταν τις ἐκμαρτυρίαν ποιῆται, τοὺς ἐπιεικεστάτους τῶν πολιτῶν καὶ τοὺς ἡμῖν γνωριμωτάτους ἕκαστος ἡμῶν παρακαλεῖ μάλιστα, καὶ οὐδὲ μεθ' ἑνὸς οὐδὲ μετὰ δυοῖν, ἀλλ' ὡς ἂν μετὰ πλείστων δυνώμεθα ταῖς ἐκμαρτυρίαις πάντες ποιούμεθα, ἵνα τῷ τε [1] ἐκμαρτυρήσαντι μὴ ἐξεῖη ὕστερον ἐξάρνῳ γενέσθαι τὴν μαρτυρίαν,
ὑμεῖς τε πολλοῖς καὶ καλοῖς καγαθοῖς ταὐτὰ μαρτυροῦσι 27
πιστεύοιτε μᾶλλον. Ξενοκλῆς τοίνυν [2] Βήσαζε μὲν ἰὼν εἰς τὸ ἐργαστήριον τὸ ἡμέτερον εἰς τὰ ἔργα, οὐχ ἡγήσατο 28

[1] μαρτυρήσαντι

[2] Θίβαζε

Μαρτυρίαις αὐταῖς, τοῖς παραγενομένοις αὐτοῖς, ἐνοῦσι] Sic exaratum et interstinctum circumferunt hunc locum libri vulgares. Mihi vero sedes pronominum permutandæ videntur, et locus sic procedat: μαρτυρίαις, αὐτοῖς τοῖς παραγενομένοις αὐταῖς, scil. ταῖς ἐδίαις πρόξεσι. *factis quæ nemo eventura prævidere potuit. καὶ ταῖς ἐξαίφνης γεγενημέναις. et subitis.* Pro αὐταῖς dant Sebedæ Brulart. ταύταις, sed male. IDEM.

Ἡμῖν] Malim ὑμῖν. *vobis, judices, notissimis atque probatissimis.* vulgata tamen quoque sententiam dat haud alienam, neque contemnendam. *qui vobis maxime sint familiares.* IDEM.

Ἐκμαρτυρίαν ταύτην] Locus a multis citatus, sed a paucis quod sciam intellectus; sane nec a S. Petito nec ab ejus umbra Salmasio. Ibi igitur sit Isæus testes a nobis adhiberi, homines notissimos et fidei atque amicitiæ expertæ, si liberum id nobis est; si quid autem subito ecce ante provisum contigit, eos adhibere non quos possumus, quique se nobis exhibent. At, inquit, si testimonium sit ab iis petendum, qui valetudine sint infirma aut peregre profecturi, probissimos quosque et nobis probatissimos adhibere solemus, ne is, cujus testimonium allegatur, possit ea quæ dixit abnegare. Οἱ ἀσθενοῦντες et οἱ ἀποδημεῖν μέλλοντες sunt, quos lex appellat ἀδυνάτους et ἀπορρίπτους. His duobus casibus licebat ἀπὸν μαρτυρεῖν, nempe μαρτυρεῖν ἀπὸν τοῦ πάθοντος, ἐκμαρτυρεῖν ἀπὸν τοῦ ἀδυνάτου καὶ ἀπορρίπτου. *In Anim. ad Jus A. et R.* l. vi. c. 11. §. 7. HERALDUS.

Μαρτυρήσαντι et μαρτυρίαν] Hic usurpavit Isæus pro ἐκμαρτυρήσαντι et ἐκμαρτυρίαν. Non decet nos in usu horum vocabulorum nimis severos et acerbos esse. REISK.

Ταὐτὰ] Sic dedi de meo, pro vulgari ταῦτα, quam puri modo correctam in scholiis Brul. postmodum reperi: *fidem judices testimonio habent hoc promptiorem, quo plures testes idem, ταὐτὰ, confirmant uno velut ore.* IDEM.

Εἰς τὸ ἐργαστήριον τὸ ἡμέτερον, εἰς τὰ ἔργα] Occurrunt h. l. dubia quædam non facile expedienda. 1. utrum ista vocabula εἰς τὸ ἐργαστήριον τὸ ἡμέτερον idem dicant, atque εἰς τὰ ἔργα. quod si est, amputandum erit alterutrum, et forte prius, ut scholiosten posterioris. 2. quid significet ἐργαστήριον. num prædium rusticum, an tabernam metallicam. 3. si diversa sunt τὸ ἐργαστήριον et τὰ ἔργα, qui differant. 4. denique, quid negotii, aut peculii Athenienses in agro Thebano fuerit. ἐργαστήριον et ἔργα si differant, erit illud locus, ubi seu ager colitur, seu metalla fodiuntur, et hoc, ἔργα puta, erunt sive operæ, homines operantes, sive opera eorum manibus elaborata. Sententia dictionis εἰς τὰ ἔργα tum erit, ad spectandum operas, et quid elaborarint. Atqui neque ἐργαστήριον pro prædio rustico usurpatur, sed possit potius pro taberna metallica usurpatum esse, ubi metalla humo egesta excoquantur, eudantur. *Schmelzhütte, Hammerwerk* [a *smeltinghouse, forge*]. neque erat ager Thebanus metallorum ferax, neque Thebani Athenensibus amici sed infestissimi erant, ut haud videantur passuri fuisse Athenienses peculii quicquam in Thebano agro possidere, sive villa esset sive officina.

δεῖν τοῖς ἀπὸ [1]τοῦ αὐτομάτου ἐκεῖ [2]ἐντυχοῦσι μάρτυσι χρῆσθαι περὶ τῆς ἐξαγωγῆς, ἀλλ᾽ ἥκειν ἔχων ἔνθεν Διόφαντον τὸν Σφήττιον μεθ᾽ ἑαυτοῦ, ὃς ἔλεγε τὴν δίκην ὑπὲρ
29 τούτου, καὶ Δωρόθεον τὸν Ἐλευσίνιον καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Φιλοχάρη καὶ ἄλλους πολλοὺς μάρτυρας, παρασκευληκὼς ἐνθένδε σταδίους εὐθὺς τριακοσίους ἐκεῖσε· περὶ δὲ τῆς 15
ἐγγύης τῆς τῆδης τῶν παίδων τῶν ἑαυτοῦ ἐν τῷ ἄστει ἐκμαρτυρίαν — ὡς φησι — ποιούμενος, τῶν μὲν οἰκείων

[1] ταὐτομάτου [2] τυχοῦσι

metallica. Ego equidem hoc e loco me non expedio. Cæterum colligit a minori ad majus, ad hanc modum: Ad rem minutam testandam, qui testes quam plurimos anxie conquisivit in eaque sollicitudinem atque diligentiam quam maximam demonstravit, eum credibile non est secordem et segnem in re gerenda summi momenti fuisse. Sed idem Xenocles, qui ita navum et circumspectum in operum et operarum inspectione se gessit, in quærendo testimonio, e cujus auctoritate status civilis et fortunæ omnes liberorum suorum aptæ essent, tumultuarie et perfunctorie est versatus. Unde suspicio, non illa probabilis modo, sed vel certissima quoque exsistit, illud testimonium commentitium esse. IDEM.

Περὶ τῆς ἐξαγωγῆς] Εἰσαγωγῆς adscripsit Scaliger, quo nihil non proficimus. Nihilo dilucidius subjecit, quam quod in vulgata est, et vereor, ne deterius quoque subjecerit. ἐξαγωγὴν in foro novi usurpatum, minus εἰσαγωγήν. Videtur hæc causa fuisse. Mancipia Xenocles in illud prædium seu in illam officinam immiserat, ut qui contenderet Pyrrhi heres nomine uxoris suæ esse. Actor, qui negaret Xenoclem heredem Pyrrhi, sed se contenderet esse, mancipia Xenoclis inde vi manuque deduxerat. Hæc est ἐξαγωγή. Hujus volentiæ contra se usurpatæ testes adduxerat Xenocles. Aut si mavis ἐξαγωγὴν accipere de exportatione seu amoenarum seu metallorum, adduxerat Xenocles secum Athenis Thebas testes, testaturos ab actore exportatas fuisse seu amoenas e prædio seu metalla ex officina, quæ non ipsius, actoris, sed sua, Xenoclis, esset. IDEM.

Θήβας] Thebas puta. IDEM.

Ἔνθεν] hinc, Athenis nempe. IDEM.

Ἔλεγε] Taylor ἔλαχε suadebat. Ego vero vulgatam tuebor. Diophantus Nicodemi advocatos fuerat, ejusque causam oratione defenderat. IDEM.

Τὴν δίκην] Sed quamnam? illamne περὶ τῆς ἐξαγωγῆς, de mancipiorum Xenoclis ex agro, qui Pyrrhi quondam fuisset, deductione, an hanc περὶ τοῦ κλήρου, qua contendebat Xenocles uxorem suam Pyrrhi filiam legitimam eoque heredem bonorum ejus esse. Si prius est, tum illa de servorum dejectione actio accessio quædam fuit causæ primariæ de hereditate Pyrrhi. IDEM.

Εὐθὺς] Bene si habet, quod aio, significet *planissime*, vel, ut vulgo aiunt *plane, rotunde, exacte, præcise. velle* 300 *stadia* [*full* 300 *stadia*]. IDEM.

Ἐγγύης] Id est, ἐγγύους. circa desponsionem ejus fœminæ, vel circa ritum illum, quo legitimi matrimonii ergo desponsa fuit futuro marito illa mulier, quæ liberorum suorum avia est, seu uxoris suæ mater. IDEM.

Ἐν τῷ ἄστει] Absurditatis demonstrandæ ergo hoc addit. Præsentes in urbe adducimus ipsos ad judicia, ut coram ipsis ore suo testentur. ἐκμαρτυρίας autem exhibemus pene solummodo ab urbe absentium, rarius eorum, qui, cum sint in urbe, tamen aut ægri decumbant, ut surgere nequeant, aut in procinctu sint itineris longinqui, dilationem haud ferentis. Atqui Pyretides, cujus exhibitum fuerat testimonium, sed illud subjectum, neque ab urbe abfuerat neque ægrotaverat neque se ad profectionem comparaverat. Cur igitur ejus extestimonium proferebant? Rerum, extestimonium si esset exhibendum, necesse erat, ut ejus consignationi testes interessent, et quam plurimi, et viri spectatæ fidei et imprimis familiares atque necessarii, qui judicibus auctores essent, cum extestimonium conscriberetur in gratiam exhibentis, se interfuisse; et illum, cujus nomine illud extestimonium perscriberetur, illa revera scripsisse aut scribenda jussisse, quæ in illo extestimonio scripta essent; ne qua fraus intervenire in ejusmodi causis, in quibus absque illa præcautione facillimum cuique fuisset quicquid vellet comminisci et subjicere, sed harum nihil fecerat Xenocles. IDEM.

οὐδένα τῶν ἑαυτοῦ παραπεπληκὼς φαίνεται, Διονύσιον δὲ Ἐρχιέα καὶ Ἀριστόλοχον τὸν Αἰθαλίδην. μετὰ δυοῖν τούτοιν ἐν τῷ ἄστει [1] αὐτοῦ τὴν ἐκμαρτυρίαν ποιήσασθαι φασὶν οὗτοι. τοιαῦτα μὲν τὰ τούτων· οἷς οὐδ' ἂν περὶ ἑνὸς οὐδὲ πιστεύσειεν ἄλλου οὐδείς. ἴσως γὰρ ἦν νὴ Δία πάνεργον καὶ φαῦλον, περὶ οὗ τὴν ἐκμαρτυρίαν παρὰ τοῦ Πυρετίδου φασὶ ποιήσασθαι οὗτοι, ὥστε οὐδὲν θαυμαστὸν ὀλιγωρηθῆναι ἂν τὸ πρᾶγμα, καὶ πῶς; ᾧ γε περὶ αὐτοῦ τούτου ὁ ἀγὼν 31
ἦν ὁ τῶν ψευδομαρτυριῶν, ὃν Ξενοκλῆς ἔφευγεν, ἢ ἐξ ἑταίρας ἢ ἐξ ἐγγυητῆς τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα εἶναι. εἶτα ἐπὶ ταύτην ἂν τὴν μαρτυρίαν, εἰ ἦν ἀληθὴς, οὐκ ἂν ἔσπευσαν τοὺς οἰκείους τοὺς ἑαυτοῦ παρακαλεῖν ἐκεῖνος ἠξίωσε; ναὶ μὰ Δία, ὡς ἔγωγε ἄμην, εἴ γε ἦν ἀληθὴς τὸ πρᾶγμα. οὐ τοίνυν φαίνεται, ἀλλ' ὁ μὲν Ξενοκλῆς πρὸς τοὺς ἐπιτυχόντας δύο ἐκμαρτυρησάμενος τὴν μαρτυρίαν [2] ταύτην, Νικόδημος δὲ οὗτος ἕνα μόνον μάστυρα παρακαλέσας μεθ' ἑαυτοῦ τῷ τὸν τριτάλαντον οἶκον κεκτημένῳ ἐγγυῆσαι φησὶ τὴν ἀδελφήν. καὶ οὗτος μὲν τὸν Πυρετίδην μόνον, οὐχ ὁμολογοῦντα, προσεποιήσατο μετ' αὐτοῦ παραγενέσθαι· ὑπὸ δὲ τοῦ ἐγ- 32
γυήσασθαι μέλλοντος τὴν τοιαύτην Λυσιμένης καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, Χαίρων καὶ Πυλάδης, φασὶ παρακληθέντες [3] τῇ ἐγγύῃ παραγενέσθαι, καὶ ταῦτα θεῖοι ὄντες τῷ ἐγγυωμένῳ. ὑμέτερον οὖν ἔργον σκέψασθαι νῦν, εἰ δοκεῖ πιστὸν εἶναι τὸ

[1] αὐτὸν [2] ταύτην ἦν [3] τῇ om.

Μετὰ δυοῖν τούτοιν] Post δυοῖν addi velim γρᾳ. IDEM.

Αὐτοῦ] Sic dedi pro vulgari αὐτοῦ. In schedis Brul. sic annotatum ad h. l. reperi: ἴσ. αὐτῷ. imo αὐτόν. unde veniatur in suspicionem, non unius, sed duorum plariumve esse conjecturas, in schedis illis relatas, quas Brularianas usurpare soleo. IDEM.

Ὀλιγωρηθῆναι ἄν] Schedae Brul. delent ἄν. Ego nil causae video, cur id fiat. Solummodo transpositum est. Si quid mutandum sit, quod nego esse, commodius utique sit ita legi: διαμαρτὸν ἄν, ὀλιγωρηθὲν τὸ πρᾶγμα. IDEM.

Καὶ πῶς ἔσπευσαν περί] Π. καὶ πῶς; ὅτι περὶ H. STEPHAN.

Φαίνονται] Scil. τοὺς ἐκείνου παραπεπληκὼς, aut τοῦτον ἐσπευκέναι. REISK.

Ἐκμαρτυρησάμενος τ. μ.] Sententia est: non multos, non necessarios, non familiares, non claros viros, sed ignotos et obscuros et fortuito sibi obviam, eosque non multos, sed duos solummodo, secum adduxit, ut ait, ad Pyretidem, cum ad illum adiret, testimonium literis consignatum ab eo exstaturus. IDEM.

Φησὶν] Videtur amputandum, et porposcam e fine vocabuli proximi ταύτην iteratam. Pendet ille nominativus ἐκμαρτυρησάμενος e v. φαίνεται. IDEM.

Μόνον οὐχ ὁμολογοῦντα] Ne duo ista vocabula μόνον et οὐχ ab incauto lectore in unum longe notissimum μονωθὲν tantum non contraherentur, eoque loci sententia perturbaretur, ideo commate interponendo ea dispescui. *scilicet*, et *non confitentem*. Non solum sit Nicodemus Pyretidem unum solum, non plures, a se ad hunc actum invitatum esse eique interfuisse, sed etiam Pyretides negat eumquam id factum esse. IDEM.

πρᾶγμα. ἐμοὶ μὲν γὰρ νομίζω, ἐκ τῶν εἰκότων σκοπουμένοις, πολὺ ἂν μᾶλλον τὸν Πύρρον πάντας ἂν τοὺς οἰκείους βούλεσθαι λελῆθέναι, εἴ τι παρεσκευάζετο ὁμολογεῖν ἢ πράττειν ἀναίσχυντον τῶν αὐτοῦ, ἢ παρακαλέσαι μάρτυρας τοὺς θεοὺς τοὺς ἑαυτοῦ ἐπὶ ἁμαρτήματι τηλικούτῳ.

δ. Ἔτι δὲ καὶ περὶ ἐκείνου θαυμάζω, εἰ μηδαμοῦ προῖκα μήθ' ὁ διδοὺς μήθ' ὁ λαμβάνων διωμολογήσαντο ἔξειν ἐπὶ τῇ γυναικί. τοῦτο μὲν γὰρ εἴ τινα ἐδίδου, εἰκὸς ἦν καὶ τὴν δοθεῖσαν ὑπὸ τῶν παραγενέσθαι φασκόντων μαρτυρεῖσθαι· τοῦτο δ' εἰ δι' ἐπιθυμίαν τὴν ἐγγύην ὁ θεῖος ἡμῶν ἐποιεῖτο τῆς τοιαύτης γυναικὸς, δῆλον ὅτι κἂν ἀργύριον πολλῷ μᾶλλον ὁ ἐγγυῶν διωμολογήσατο ἔχειν αὐτὸν ἐπὶ τῇ γυναικὶ, ἵνα μὴ ἐπ' ἐκείνῳ γένοιτο ῥᾳδίως ἀπαλλάττεσθαι, ὁπότε βούλοιτο, τῆς γυναικός· καὶ μάρτυράς γε πολλῷ πλείους τὸν ἐγγυῶντα παρακαλεῖν ἢ τὸν ἐγγυώμενον τὴν τοιαύτην. οὐδεὶς γὰρ ὑμῶν ἀγνοεῖ, ὅτι [1] ὀλίγα διαμένειν εἰώθε τοιούτων. ὁ μὲν τοίνυν ἐγγυῆσαι φάσκων μετὰ ἑνὸς μάρτυρος καὶ ἄνευ ὁμολογίας προικὸς εἰς τὸν τριτάλαντον οἶκον ἐγγυῆσαι φησὶ τὴν ἀδελφήν· οἱ δὲ θεῖοι τῷ ἀδελφιδῷ

[1] ὁ λόγος οὐ διαμένειν

Ἐγγύων] Post ἐγγύην videtur ἄπρικτον deesse. IDEM.

Δηλονότι - - - μᾶλλον ἢ ὁ] Π. δῆλον ὅτι - - - μᾶλλον ὁ. H. STEPHAN. Et schedæ Brulart. Aut alias ἢ cum τι erit mutandum. In πολλῷ μᾶλλον subauditur, quam si dotem ingentem accepisset Pyrrhus, aut Nicodemus dedisset. Aut si ἢ servamus, leg. erit: μᾶλλον ὁ ἐγγυῶν, ἢ ὁ ἐγγυώμενος, διωμολογήσατο. *multo magis despondens mulierem, quam is, cui ea despenderetur, operam dedisset, ut adipisceretur confessionem sponsi de data et accepta dote.* REISK.

Αὐτὸν] Pyrrhum puto. Qui dotem accepit ea conditione, ut eam mulierem, cujus illa dos est, pro uxore legitima et matrefamilias habeat, convenienter tractet, omnibusque jaribus matrisfamilias uti frui patiatur, is ἔχειν περᾶται ἐπὶ γυναικὶ dicitur. IDEM.

Πλείους ἢ τὸν] Rursus delent ἢ schedæ Brulart. me et hoc probante. IDEM.

Παρακαλεῖν] Π. παρακαλεῖν εἶδεν. Ἡ συμπάλαισιν. H. STEPHAN. Ego neutro arbitror opus esse, cum δῆλον a communi possit tacite repeti. Foret tamen utique planior locus, si sic degeretur: πολλῷ πλείους εἰκὸς ἦν τὸν ἐγγυῶντα παρακαλεῖν. REISK.

Ὁ λόγος] Schedæ Brul. subjicient ὁ γάμος. Ego malim ὁ τρόπος. mores talium, sive amantium qui meretrices matrimonio duxerint, sive mulierum quæ ex questu meretricio factæ fuerint honestæ matronæ. Neutrius partis mores manent iidem post contractum conjugium, atque fuerunt ante nuptias. Et maritorum refrigescit amor, resipiscunt, redeunt ad se velut e crapula, mentem sanam recuperant, et intelligere incipiunt, quantam ipsi sibi maculam imposuerint, quam socordem cruri suo impegerint; et rursus ejusmodi mulieres desinunt viris blandiri, imperiosæ, contumaces fiunt et protervæ, ut securæ jurium suorum. Ejusmodi impudicæ mulieres quos adolescentes exquisitis lenociniis irretiissent, eos, nodo conjugali constrictos ubi tenent, indignis modis accipiunt, odio, imposturnitate, contemptu, impostoris, injuriis omnis generis exoruciant. Aut alias λόγος, si bene habet, accipi debet h. l. pro διάνοια, λογισμὸς, et τρόπος. mores antiqua. ipsis non manet. vel λόγος est *valor, pretium, dignitas, existimatio.* IDEM.

ἄτοπον τὴν τοιαύτην ἐγγυωμένῳ μεμαρτυρήσασι παραγενέσθαι.

ε'. Καὶ οἱ αὐτοὶ θεῖοι οὗτοι ἐν τῇ δεκάτῃ τῆς θυγατρὸς ἀπαφαιθείσης εἶναι ὑπὸ τοῦ ἀδελφιδοῦ κληθέντες μεμαρτυρήκασι παραγενέσθαι. ἐφ' ᾧ δὴ καὶ δεινῶς ἀγαναικτῶ, ὅτι ὁ μὲν ἀνὴρ λαγχάνων ὑπὲρ τῆς γυναικὸς τῆς αὐτοῦ τοῦ κλήρου τοῦ πατρῴου Φίλην ὄνομα εἶναι ἐγράψατο τῇ γυναικὶ, οἱ δὲ τοῦ Πύρρου θεῖοι ἐν τῇ δεκάτῃ φάσκοντες παραγενέσθαι τὸ τῆς τήθης ὄνομα Κλειταρέτην τὸν πατέρα ἐμαρτύρησαν θέσθαι αὐτῇ. θαυμάζω οὖν εἰ ὁ ἀνὴρ ὁ συνοικῶν πλείω ἢ ὀκτὼ ἔτη ἤδη μὴ ἤδει τοὔνομα τῆς ἑαυτοῦ γυναικός. εἶτα οὐδὲ παρὰ τῶν [1] αὐτοῦ μαρτύρων πρότερον ἐδυνήθη πυθέσθαι, οὐδ' ἡ μήτηρ τῆς γυναικὸς τὸ τῆς θυγατρὸς ὄνομα τῆς αὐτῆς ἐν χρόνῳ τοσούτῳ ἔφρασεν αὐτῷ, οὐδ' ὁ θεῖος αὐτὸς Νικόδημος, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ τῆς τήθης ὀνόματος — εἴ τις ἤδει τοῦθ' ὑπὸ τοῦ πατρὸς [2] κείμενον ταύτῃ — Φίλην ὁ ἀνὴρ ὄνομα ἐπεγράψατο εἶναι αὐτῇ, καὶ ταῦτα λαγχάνων αὐτῇ τοῦ κλήρου τοῦ πατρῴου. τίνος ἕνεκα; ἢ ἵνα καὶ τοῦ τῆς τήθης ὀνόματος τοῦ ὑπὸ τοῦ πατρὸς τεθέντος ἄκληρον ὁ ἀνὴρ καταστήσειεν εἶναι τὴν αὐτοῦ γυναῖκα; ἆρά γε οὐχὶ δῆλον, ὦ ἄνδρες, ὅτι ἃ πάλαι οὗτοι μαρτυροῦσι γενέσθαι, πολλῷ πλέον τῆς λήξεως τοῦ κλήρου σύγκειται αὐτοῖς; οὐ γὰρ ἄν ποτε οἱ μὲν εἰς τὴν δεκάτην — ὥς φασι — κληθέντες τῆς τοῦ Πύρρου θυγατρὸς, ἀδελ-

[1] αὐτῶν

[2] κείμενον) ταύτην

Εἶναι] In codice Tophanis expunctum fuisse testatur Taylor in schedis. Sed bene habet, servarique debet. τῆς θυγατρὸς ἀπαφαιθείσης εἶναι. idem est, atque si planius et incomptius dixisset: τῆς κόρης, περὶ ἧς ἀπεφήνατο, ὅτι Πύρρου θυγάτηρ ἐστί. IDEM.

Δὲ] Malim δὴ. IDEM.

Ἀνὴρ] Maritus mulieris, hereditate, velut paterna, mecum contendentis. IDEM.

Τῷ πατρῴου] Hereditatis, quam uxor sua a patre suo prætenso, Pyrrho, contenderet ad se devolutam. IDEM.

Τήθης] Aviæ paternæ, matris puta Pyrrhi. IDEM.

Αὐτῶν] Malim αὐτοῦ. suis testibus. IDEM.

Αὐτῆς] Malim αὐτῆς. avunculus ejus, mulieris puta, quæ se Pyrrhi filiam ferret. IDEM.

Κείμενον] Id est, ἐπιτεθειμένον, impositum. Pro proximo ταύτην malim αὐτῇ legi, et sic distingui κείμενον αὐτῇ) Φίλην ὁ ἀνὴρ. Nam alias constructio erit admodum impedita. IDEM.

Ἐπεγράψατο] Paulo ante usurpaverat simplex ἐγράψατο, quod etiam melius videtur convenire, aut etiam ἀπεγρ. IDEM.

Αὐτῇ] Id est, ὑπὲρ αὐτῆς, ut modo dixerat pro uxore, loco et nomine et ad commodum ejus. IDEM.

Πολλῷ πλέον] Secundum vocabulum, πλέον puta, huc nil pertinet, sed ad p. 66. ult. deducendum est, ut ibi demonstrabo, eique sufficiendum ὕστερον. ut sit πολλῷ [scil. χρόνῳ] ὕστερον τῆς λήξεως. *multo tempore post susceptam demum hujus causæ actionem ab his exogitata et inter se comparata esse.* IDEM.

φιδῆς δὲ τούτου, ἐξ ἐκείνης τῆς ἡμέρας, ἥτις ἦν ποτὲ, ἀκριβῶς εἰς τὸ δικαστήριον ἦκον μεμνημένοι ὅτι Κλειταρέτην ἡ πατὴρ ἐν τῇ δεκάτῃ ὠνόμηκεν· οἱ δ' οἰκειότατοι τῶν ἀπάντων, ὁ πατὴρ καὶ ὁ θεῖος καὶ ἡ μήτηρ οὐκ ἂν ᾔδει τὸ ὄνομα τῆς θυγατρὸς — ὡς φησι — τῆς αὐτοῦ. πολύ γε μάλιστ' ἂν, εἰ ἦν ἀληθὲς τὸ πρᾶγμα. ἀλλὰ περὶ μὲν τού-
37 των καὶ ὕστερον ἐγχωρήσει εἰπεῖν.

ς'. Περὶ δὲ τῆς τούτου μαρτυρίας οὐ χαλεπὸν καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν νόμων ἐστὶ γνῶναι ὅτι φαίνεται περιφανῶς τὰ ψευδῆ μεμαρτυρηκὼς οὗτος. ὅπου γὰρ, ἐάν τίς τι ἀτίμη-
38 τον δῷ ἕνεκα τοῦ γάμου, ἐὰν ἀπολίπῃ ἡ γυνὴ τὸν ἄνδρα ἢ ἐὰν ὁ ἀνὴρ ἐκπέμψῃ τὴν γυναῖκα, οὐκ ἔξεστι πράξασθαι τῷ δόντι ὃ μὴ [1] ἐν προικὶ τιμήσας ἔδωκεν, ἦσαν, ὅστις γέ φησιν ἄνευ ὁμολογίας προικὸς τὴν ἀδελφὴν ἐγγυῆσαι, περιφανῶς ἀναίσχυντος ὢν ἐλέγχεται. τί γὰρ ἔμελλεν [2] ὄφελος

[1] ἐν om.

[2] ὄφελος om.

Οὐκ ἂν ᾔδει — τῆς αὐτοῦ] Verba hæc, si sic, ut prostant, servabimus atque tuebimur, redibunt ad solum patrem. Malim tamen ᾔδεσαν — τῆς αὐτῶν. ut una ad matrem quoque referatur, quo oratio eam planior tum etiam fortior atque gravior fiet. IDEM.

Πολύ γε μάλιστ' ἂν] Subaudi ᾔδεσαν οὗτοι τοὔνομα τῆς ἑαυτῶν θυγατρός. IDEM.

Μαρτυρίας] Testimonium illud significatur, quo Nicodemus affirmaverat, sororem suam Pyrrho fuisse rite desponsam, ab eoque in loco legitimæ matrisfamilias habitam. IDEM.

Ἀτίμητον δῷ] Si quis alicui, mulierem quandam domum suam matrimonii ergo ducenti, donum aliquod det gratuitum [hoc enim est τὸ ἀτίμητον], non in dotis loco habendum, et cui æquivalentem aliquam portionem bonorum mariti in tabulis desponsalibus haud curet mulieri oppigneratam quasi scribi [hoc enim est τιμᾶσθαι], ejusmodi donum dicitur *non æstimatum*, aut *non compensatum*. Colligit sic: Si quis hoc modo datum quid per leges repetere non potest (et non posse constat), multo minus dotem repetere poterit eam, quæ in tabulis contractus matrimonialis expressis verbis stipulata non fuerit, ut a despondente data, et a desponso accepta. Quod si ergo revera Pyrrho desponsa fuisset Nicodemi soror, constat, operam daturum fuisse Nicodemum, etiamsi dotem sorori nullam addidisset, ut tamen in tabulis sponsalibus mentio dotis tanquam datæ fieret. Atqui negat Nicodemus, neque dotem datam, neque tabulas ejusmodi scriptas esse, in quibus mulieri de reddenda dote caveretur. Ergo probabile, quid? quod plus quam probabile, et prorsus necessarium est, Pyrrho nunquam desponsam fuisse Nicodemi sororem, neque in manus ei convenisse. Fieri enim nequit, ut Nicodemus in re tam gravi, unde aut detrimenta aut commoda ingentia ad se redirent, tanta secordia oleretur. IDEM. Cf. Petit. in Legg. Att. l. vi. tit. ii. §. 7.

Ἀναίσχυντος] Est enim impudentiæ, rebus ipsis et factis prodere, tametsi verbis dissimules, te credere, judicibus tantam inesse tarditatem atque cœcitatem mentis, ut aienti solummodo, neque comprobanti, facile credant ea, quæ nullus alius sanæ mentis homo credat. REISK.

Ἔμελλεν] Π. ἔμελλε. H. STEPHAN. Quod vitium loci magis indicat, quam sanat. Recte utique habet ἔμελλεν, verum addendum ei est πλέον, quod e p. 65. antep. tollendum, et huc deducendum esse, jam ibi admonui. *quid enim profuisset ipsi sponsionem nuptialem curare faciendam?* si commisisset, ut in ejus, cui desponderet sororem, potestate atque arbitrio esset, uxorem quandocunque vellet domo rursus expellere; quod fuisset futurum, si nil curasset de dote sibi caveri. Erit itaque locus hic ita leg. τί γὰρ ἔμελλεν αὐτῷ πλέον εἶναι. REISK.

εἶναι αὐτῷ τῆς ἐγγύης, εἰ ἐπὶ τῷ ἐγγυησαμένῳ ἐκπέμψαι 39
ὁπότε βούλοιτο τὴν γυναῖκα [1]ἣν; ἣν δ' ἂν ἐπ' ἐκείνῳ, ὦ
ἄνδρες, δῆλον ὅτι, εἰ μηδεμίαν προῖκα διωμολογήσατο ἕξειν
30 ἐπ' αὐτῇ. εἶτ' ἐπὶ τούτοις ἂν Νικόδημος [2]ἐνεγύησε τῷ ἡμε-
τέρῳ θείῳ τὴν ἀδελφήν; καὶ ταῦτα εἰδὼς τὸν ἅπαντα χρό-
νον ἄτεκνον οὖσαν αὐτήν, καὶ τῆς ὁμολογηθείσης προικὸς ἐκ 49
τῶν νόμων γνωμένης εἰς αὐτόν, εἴ τι ἔπαθεν ἡ γυνὴ πρὶν
γενέσθαι παῖδας αὐτῇ; ἆρ' οὖν δοκεῖ τῳ ὑμῶν ὀλιγώρως
οὕτως ἔχειν χρημάτων Νικόδημος, ὥστε παραλιπεῖν ἄν τι
τῶν τοιούτων; ἐγὼ μὲν γὰρ οὐ νομίζω. εἶτα παρὰ τούτου ὁ
35 ἡμέτερος θεῖος ἠξίωσεν ἂν ἐγγυήσασθαι τὴν ἀδελφήν, ὃς
αὐτὸς ξενίας φεύγων ὑφ' ἑνὸς τῶν φρατόρων, ὧν φησὶν αὐτοῦ
εἶναι, παρὰ τέτταρας ψήφους μετέσχε τῆς πόλεως; καὶ
ὡς ἀληθῆ λέγω, ἀναγίνωσκε τὴν μαρτυρίαν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

οὗτος τοίνυν τῷ ἡμετέρῳ θείῳ ἄπροικον τὴν ἀδελφὴν τὴν
ἑαυτοῦ μεμαρτύρηκεν ἐγγυῆσαι, καὶ ταῦτα τῆς προικὸς εἰς 41
αὐτὸν γινομένης, εἴ τι ἔπαθεν ἡ γυνὴ πρὶν γενέσθαι παῖδας
40 αὐτῇ. λάβε δὴ καὶ ἀνάγνωθι τοὺς νόμους τουσδὶ αὐτοῖς.

ΝΟΜΟΙ.

δοκεῖ ἂν ὑμῖν οὕτως ὀλιγώρως ἔχειν χρημάτων Νικόδημος,

[1] ἣν om.

[2] ἐνεγύησε

Εἰ ἐπὶ τῷ ἐγγυησαμένῳ] Π. εἰ εἴη ἐπὶ τῷ ἐγγ. H. Stephan. Scaliger addi vult ἣν post ἐγγυησαμένῳ. Rectius utique addetur ὤν, quam εἴη, sive post γυναῖκα, quod ideo mihi habetur probabilius, quia facile fieri potuit, ut ἣν cum eodem vocabulo concurrens in calce periodi prioris, et capite insequentis, a supino librario semel præterviderctur. Reisk.

Τὸν ἅπαντα χρόνον ἄτεκνον οὖσαν] Qui Nicodemus sciret, sororem suam sterilem esse. Poterat autem hoc nesse. Nam cum mulier e congressibus cum tot viris, quibus consuevisset, tamen gravida facta non abisset, credibile non erat, ut ea e Pyrrho pareret. Ergo sine prole decessura videbatur esse. Quod si fieret ante Pyrrhi decessum, verendum Nicodemo erat, ne sibi perisset quicquid dotis nomine sorori addidisset, nisi curaret, ut in tabulis contractus conjugalis expressis verbis de dote sibi reddenda caveretur. Idem.

Εἰς αὐτὸν] *et dote illi obtingente*, Nicodemo puta, et ad eundem redeunte, qui dotem dedisset, non autem penes maritum manente, si mulier ante maritum sine prole vivis excederet. Idem. Ratio est, quia lege cavetur, ne qua femina testamento det leget πλέον μεδίμνου κριθῶν. *In Legg. Att.* l. vi. tit. ii. §. 5. Petit.

Ὧν φησὶν αὐτοῦ εἶναι] Id est, οὓς ἑαυτοῦ φράτορας εἶναι φησίν. Ita marte meo dedi, pro ὧν φ — quod est in vulgatis. Fuit aliquando cum suspicarer, si ὧν e vulgatis servaretur, addendum esse ἐχθὲς sive post ὧν, sive post φησὶν, sive post αὐτοῦ. Sed prætuli alteram rationem, pro ὧν sufficientem ὧν, præsertim cum Taylor testaretur, ὧν se in Tophanis quoque libro reperisse correctum. Reisk.

Νόμοι] Caput illud juris Attici desiderabatur, quo cautum fuit, ut, uxore improle

ὥστε, εἰ ἦν ἀληθὲς τὸ πρᾶγμα, οὐκ ἂν σφόδρα διακριβώσασθαι περὶ τῶν ἑαυτῷ συμφερόντων; ναὶ μὰ Δία, ὡς ἔγωγ' οἶμαι, ἐπεὶ καὶ οἱ ἐπὶ παλλακείδι διδόντες [1]τὰς ἑαυτῶν πάντες πρότερον διομολογοῦνται περὶ τῶν δοθησομένων ταῖς παλλακαῖς· Νικόδημος δὲ ἐγγυᾶν μέλλων — φησὶ —
42 τὴν ἀδελφὴν τὴν αὐτοῦ μόνον τὸ κατὰ τοὺς νόμους ἐγγυῆσαι 42. 1
διεπράξατο; ὃς ἐπ' ὀλίγῳ ἀργυρίῳ, οὗ ἐπιθυμῶν λέγει πρὸς ὑμᾶς, σφόδρα βούλεται πονηρὸς εἶναι.

ξ'. Περὶ μὲν οὖν τῆς τούτων πονηρίας καὶ σιωπῶντος ἐμοῦ πολλοὶ γινώσκουσιν ὑμῶν, [2]ὥστ' οὐκ ἀπορῶ γε μαρτύρων, ὅταν τι λέγω περὶ αὐτοῦ· βούλομαι δὲ πρῶτον ἐκ τῶν τοιῶνδε ἐξελέγξαι τοῦτον ἀναισχυντότατον τῇ μαρτυρίᾳ ὄντα 5
ταύτῃ. φέρε [3]γὰρ, ὦ Νικόδημε, εἰ ἤσθα [4]ἐγγεγυηκὼς τῷ Πύρρῳ τὴν ἀδελφὴν καὶ εἰ ἤδεις ἐξ αὐτῆς θυγατέρα γνησίαν καταλειπομένην, πῶς ἐπέτρεψας τῷ ἡμετέρῳ ἀδελφῷ ἐπιδικάσασθαι τοῦ κλήρου ἄνευ τῆς γνησίας θυγατρὸς, ἣν φὴς τῷ ἡμετέρῳ θείῳ καταλειφθῆναι; ἢ οὐκ ἤδεις ἐν τῇ ἐπιδικασίᾳ τοῦ κλήρου νόθην καθισταμένην τὴν ἀδελφιδῆν τὴν 10
43 σαυτοῦ; ὁπότε γάρ [5]τις ἐπεδικάζετο τοῦ κλήρου, νόθην τὴν θυγατέρα τοῦ καταλιπόντος τὸν κλῆρον καθίστη. ἔτι δὲ πρότερον ὁ Πύρρος ὁ ποιησάμενος τὸν ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν

[1] τὰ [2] ὅστ' - - - αὐτοῦ om. [3] γὰρ om. [4] ἐγγυητὰς [5] [τις]

decedente ante maritum, dos ejus apud maritum ne maneret, sed ad eum rediret, a quo data primitus fuisset. IDEM.

Ναὶ μὰ Δία] Imo vero οὐ μὰ Δία, scil. δοκεῖ ὑμῖν Νικόδημος οὕτως ὀλιγώρως ἔχειν χρημάτων, εἰ τὸ πρᾶγμα ἦν ἀληθές. IDEM.

Ἐπὶ παλλακείδι διδόντες τὰ ἑαυτῶν] Ergo etiam pellices, id quod hoc e loco videtur colligi posse, cum dote elocabantur, tabulæque condebantur, quibus caveretur, quid emolumentorum essent, pellicatu finito, habituræ. Lege παλλακίσι in plur. IDEM. παλλακίᾳ dedit Bekkerus.

Φησὶ] Id est, ὃς φησι. quanquam hoc utique mallem. REISK.

Μόνον —] Sententia loci est hæc: aliud nihil spectavit, et egit Nicodemus, quam hoc, ut sororem suam Pyrrho legitime desponderet, de dote secure collocanda et aliquando recuperanda parum sollicitus. IDEM.

Ἐπιθυμῶν] Π. ἐπιθυμεῖν. H. STEPHAN. Vulgata, bene habens, significat Nicodemum causas forenses actitasse, et inde quæstum fecisse. REISK.

Ἐκ τῶν τοιῶνδε] Subaudi, quæ mox dicam, ἃ ὧν ἐρῶ. IDEM.

Ἐγγυητὰς] Interrogat Stephanus in margine, num ἐγγυητὰς præstet. Idem tamen ipse sese quasi revocat, et judiciam suspendit, admonens, in insequentibus occurrere ἐγγυημένος et ἐγγυᾶται, quæ huic sunt similia. IDEM.

Τις] Ut supervacaneum et amputandum uncis inclusi, quod si relinquatur, necesse sit non ἐπεδικάζετο sed ἐπιδικάζεται, non καθίστη sed καθίστηται legi. Requiri autem hic loci, non tempus præsens, sed imperfectum, apparet ex insequentibus ἔτι δὲ πρότερον ὁ Πύρρος, ubi tacite repetendum est καθίστη τὸν θυγατέρα ἑαυτοῦ νόθον. redit ergo ἐπιδικάζετο et καθίστη non ad infinitam aliquam et incertam personam, sed ad Endium, actoris fratrem, vita jam defunctum. IDEM.

Πρότερον] Sic de meo dedi pro vulgari πότερον. et adhuc multo ante, quam frater noster, illam mulierem pro spuria declaravit Pyrrhus ipse, qui pater hujus mulieris jactatur esse, eo quod ipse adhuc

υἱὸν αὐτῷ· οὔτε γὰρ διαθέσθαι οὔτε δοῦναι οὐδενὶ οὐδὲν ἔξεστι τῶν ἑαυτοῦ ἄνευ τῶν θυγατέρων, ἐάν τις καταλιπὼν γνησίας τελευτᾷ. γνώσεσθε δὲ αὐτῶν ἀκούσαντες τῶν νόμων ἀναγινωσκομένων. ἀναγίνωσκε [1] τούσδε αὐτοῖς.

NOMOI.

δοκεῖ ἂν ὑμῖν ὁ μεμαρτυρηκὼς ἐγγυῆσαι ἐπιτρέψαι ἄν τε τούτων γίγνεσθαι, καὶ οὐκ ἂν ἐπὶ τοῦ κλήρου τῇ λήξει, ἣν ὁ Ἔνδιος λαχὼν ἐπεδικάζετο, ἀμφισβητῆσαι ἂν ὑπὲρ τῆς ἀδελφιδῆς τῆς ἑαυτοῦ καὶ οὐκ ἂν διαμαρτυρῆσαι οὐκ ἐπίδικον τῷ Ἐνδίῳ τὸν ἐκείνης πατρῷον κλῆρον εἶναι; ἀλλὰ μὴν, ὡς γε ἐπεδικάσατο ὁ ἡμέτερος ἀδελφὸς τοῦ κλήρου καὶ οὐκ ἠμφισβήτησεν οὐδεὶς ἐκείνῳ, ἀναγίνωσκε τὴν μαρτυρίαν. 44

MARTYRIA.

γενομένης τοίνυν τῆς ἐπιδικασίας ταύτης οὐκ ἐτόλμησεν ἀμφισβητῆσαι τοῦ κλήρου Νικόδημος, οὐδὲ διαμαρτυρῆσαι τὴν ἀδελφιδῆν τὴν ἑαυτοῦ γνησίαν θυγατέρα Πύρρῳ καταλειφθῆναι.

ἡ. Περὶ μὲν οὖν τῆς διαδικασίας ἔχοι ἄν [2] τις ψεῦδος προφασίσασθαι πρὸς ὑμᾶς· ἦ γὰρ λαθεῖν ἡμᾶς προσποιήσαιτ' ἂν οὗτος, ἢ [3] καὶ ψεύδεσθαι αἰτιῶτ' ἂν ἡμᾶς. τοῦτο μὲν οὖν παρῶμεν. ἐπειδὴ δὲ τῷ Ξενοκλεῖ [4] ἐνεγύα ὁ Ἔνδιος τὴν ἀδελφιδῆν σου, ἐπέτρεψας ἄν, ὦ Νικόδημε, τὴν ἐκ τῆς ἐγγυητῆς τῷ Πύρρῳ γεγενημένην ὡς ἐξ ἑταίρας ἐκείνῳ οὖσαν ἐγγυᾶσθαι; καὶ οὐκ ἂν εἰσήγγελλες πρὸς τὸν ἄρχοντα κακοῦσθαι τὴν ἐπίκληρον ὑπὸ τοῦ εἰσποιήτου οὕτως ὑβριζομένην καὶ ἄκληρον τῶν [5] ἑαυτῆς πατρώων καθισταμένην;

[1] τουσδι [2] τι [3] καὶ om. [4] ἐνεγύα [5] αὐτῆς

superstes filiam sibi arrogavit fratrem nostrum; quo facto negavit prolem sibi legitimam aliam esse. IDEM.

Ἀδελφιδῆς] Sic dedi de meo, pro vulgari ἀδελφῆς. *pro filia sororis suæ.* Corrigendum ita esse vulgatorum librorum h. l. vitium ex illis patet insequentibus τὸν ἐκείνης πατρῶον κλῆρον. quæ indicant, non de matre mulieris hic agi, sed de muliere ipsa. IDEM.

Διαδικασίας] Illa de contentione, qua certabatur, uter deberet hereditatem adire, Endiusne a Pyrrho adoptatus, an mulier, de cujus statu controversia agitabatur, essetne filia legitima, an sperta. Malim tamen ἐπιδίκου. IDEM.

Λαθεῖν ἡμᾶς] Addendumne sit ἐαυτὸν ἐπιδικαζόμενος, an satis sit illud subaudiri, in dubio relinquam. *se ignorante quid ageretur, cum nos illam hereditatem curaremus a judicibus nobis adjudicari.* v. p. 70. 15. IDEM.

Ψεύδεσθαι] Aientes nempe, nobis adjudicatam esse hereditatem, quæ non fuisset. IDEM.

μένην; ἄλλως τε καὶ μόνων τούτων τῶν δικῶν ἀκινδύνως τοῖς διώκουσιν οὐσῶν, καὶ ἐξὸν τῷ βουλομένῳ βοηθεῖν ταῖς ἐπικλήροις; οὔτε γὰρ ἐπίτιμιον ταῖς πρὸς τὸν ἄρχοντα εἰσαγγελίαις ἔπεστιν, οὐδ' ἐὰν σὐδεμίαν τῶν ψήφων οἱ εἰσαγγείλαντες μεταλάβωσιν οὔτε πρυτανεῖα οὔτε παράστασις οὐδεμία τίθεται τῶν εἰσαγγελιῶν· ἀλλὰ τοῖς μὲν διώκουσιν ἀκινδύνως εἰσαγγέλλειν ἔξεστι, τῷ βουλομένῳ, τοῖς δ' ἁλισκομένοις ἰσχάται τιμωρίαι ἐπὶ ταῖς εἰσαγγελίαις ἔπεισιν. [ἔπειτα εἰ ἦν ἐξ ἐγγυητῆς ἡ τούτου ἀδελφιδῆ τῷ ἡμετέρῳ θείῳ γεγενημένη, ἐπέτρεψεν ἂν Νικόδημος ὡς ἐξ ἑταίρας οὔσαν αὐτὴν ἐγγυᾶσθαι; καὶ γενομένων αὐτῶν οὐκ ἂν εἰσηγγελλε πρὸς τὸν ἄρχοντα ὑβρίζεσθαι τὴν ἐπίκληρον ὑπὸ τοῦ οὕτως ἐγγυήσαντος αὐτήν;] καὶ εἰ ἦν ἀληθῆ, ἃ νυνὶ τετόλμηκας μαρτυρῆσαι, παραχρῆμα εὐθὺς τότε ἐτιμωρήσω ἂν τὸν ἀδικοῦντα, ἢ καὶ ταῦτα λαθεῖν σεαυτὸν προσποιῇ; ἔπειτ' οὐδ' ἐκ τῆς ἐπιδοθείσης αὐτῇ προικὸς ἤσθου; ὥστε καὶ δι' αὐτὸ τοῦτο ἀγανακτήσαντι δῆπου σοὶ εἰσαγγεῖλαι τὸν Ἔνδιον προσῆκεν, [1] εἰ αὐτὸς μὲν τριτάλαντον οἶκον ἔχειν ἠξίου ὡς προσῆκον αὐτῷ, τῇ δὲ γνησίᾳ οὔσῃ τρισχιλίας δραχμὰς προῖκα ἐπιδοὺς ἐκδοῦναι ἠξίωσεν ἄλλῳ. εἶτ' ἐπὶ τούτοις οὐκ ἀγανακτήσας εἰσήγγειλεν ἂν τὸν Ἔν-

[1] εἰ om.

Ἔπειτα] Sic dedi de meo, pro vulgari ἔπεστι. Ita paulo post: ἔσχαται τιμωρίαι ἐπὶ ταῖς εἰσαγγελίαις ἔπεσι. IDEM.

Τοῖς μὲν διώκουσιν — τῷ βουλομένῳ] Postrema hæc per epexegesin apposita sunt; vulgaris enim et plane constructio postulabat τῶν διωκόντων τῷ βουλομένῳ. IDEM.

Ἔπειτα — ἐγγυήσαντος αὐτὸν] Totam hanc sententiam, ut supervacaneam et e præmissis perperam iteratam, cum quibus idem dicit, uncis inclusi. IDEM.

Προσωτέρω] Π. ἐπροσωτέρω. H. STEPHAN. Si semel decreverat ita emendare, cur non potius προσωτέρω dabas, quod saltim esset usitatius et analogiæ convenientius? Verum nil opus erat h. l. quicquam moveri. Bene habet vulgata. REISK.

Ἡσθου] Subaudi σε [aut τὸν σὸν ἀδελφιδῆν] ἀδικεῖσθαι ὑπὸ τοῦ Ἐνδίου. IDEM.

Προσῆκεν αὐτὸς] Interponendum est aut ὅτι, aut εἰ. Prius volebat etiam H. Stephanus. IDEM.

Αὐτὸς μὲν — ἠξίωσεν ἄλλῳ] Cum liquent ex p. 71. v. 11. decimam saltem τῶν πατρῴων partem dandam sorori fuisse a fratre in dotem, error est in τρισχιλίας. Nam negat Isæus ex Endii persona dedisse se Philæ in dotem τὸ δέκατον μέρος τῶν πατρῴων, quia soror scilicet legitima non erat, sed notha. Quare ei in dotem dedisse non potest drachmas ter mille. Habebat enim Endius in bonis tria tantum talenta, sive octodecim millia drachmarum: ergo decima pars τοῦ τριταλάντου οἴκου, non sunt drachmæ ter mille, multo minus dos Philæ dicta. Præterea desponsatam ab Endio Philam docet, tanquam sororem nothem e pellice susceptam a Pyrrho, idque probari et demonstrari contendit e dote, quam Philæ dixit dedit Endius p. 71. v. 17. ὁ μὲν τοίνυν - - - ἐπροικίσατο αὐτήν. Itaque reponendum puto χιλίας δραχμάς. Totenim drachmas dotem dixit dedit, quot nothis solvebantur e bonis paternis, mille nempe drachmas [Harpocrat. in v. νοθεῖα]. *In Legg. Att.* l. vi. tit. ii. §. 1. PETIT. Cf. Isæ. Perizon. Dissert. ii. p. 124. WESSELING.

δεον οὗτος; καὶ μὰ Δία, εἰ γ' ἦν ἀληθὲς τὸ πρᾶγμα. οὐμμαι δὲ οὐδ' ἂν τὴν ἀρχὴν ἐκεῖναν οὐδ' ἄλλων δὲ τῶν εἰσποιήτων οὐδένα οὕτως εὐήθη οὐδ' ἂν ὀλίγωρον τῶν νόμων τῶν
43. 1 κειμένων γίνεσθαι, ὥσθ' ὑπαρχούσης γνησίας θυγατρὸς τῷ τὸν κλῆρον καταλιπόντι ἑτέρῳ δοῦναι ταύτην ἀνθ' ἑαυτοῦ. ἀκριβῶς γὰρ ἤδει διότι τοῖς γε ἐκ τῆς γνησίας θυγατρὸς παισὶ γεγονόσιν ἀπάντων τῶν πατρῴων κληρονομία προσήκει. εἶτα εἰδὼς ἄν τις ταῦτα ἑτέρῳ παραδοίη τὰ αὐ-
5 τοῦ, καὶ ταῦτα τηλικαῦτα ὄντα ὅσων ἠμφισβήτησαν οὗτοι; δοκεῖ δ' ἄν τις ὑμῖν οὕτως ἀναιδὴς ἢ τολμηρὸς εἰσποίητος γενέσθαι, ὥστε μηδὲ τὸ δέκατον μέρος ἐπιδοὺς ἐκδοῦναι τῇ 47
γνησίᾳ θυγατρὶ τῶν πατρῴων; γενομένων δὲ τούτων δοκεῖ ἂν ὑμῖν ὁ θεῖος ἐπιτρέψαι, ὃ ἐγγυῆσαι μεμαρτυρηκὼς αὐτῆς τὴν μητέρα; ἐγὼ μὲν γὰρ οὐ νομίζω, ἀλλὰ καὶ ἠμφισβήτησεν ἂν τοῦ κλήρου καὶ διεμαρτύρησε καὶ εἰσήγγειλεν ἂν
10 πρὸς τὸν ἄρχοντα, καὶ ἄλλο εἴ τι ἦν ἰσχυρότερον τούτων, ἅπαντ' ἂν διεπράξατο. ὁ μὲν τοίνυν Ἔνδιος ὡς ἐξ ἑταίρας οὖσαν [1] ἐνεγύησεν, ἣν φησιν ἀδελφιδῆν Νικόδημος εἶναι αὐτῷ· οὗτος δὲ οὔτε τῷ Ἐνδίῳ τοῦ Πύῤῥου κλήρου ἀμφισβητῆσαι ἠξίωσεν, οὔτ' ἐγγυήσαντα τὴν ἀδελφιδῆν [2] [ὡς] οὖσαν ἐξ ἑταίρας εἰσαγγεῖλαι πρὸς τὸν ἄρχοντα ἠξίωσεν, οὔτ' ἐπὶ τῇ δο-
θείσῃ προικὶ αὐτῇ ἠγανάκτησεν οὐδέν, ἀλλὰ πάντα ταῦτα 48
15 εἶασε γενέσθαι. οἱ δὲ νόμοι περὶ ἁπάντων διορίζουσι τούτων. ἀναγνώσεται οὖν πρῶτον ὑμῖν τὴν περὶ τῆς ἐπιδικασίας τοῦ

[1] ἐνεγύησεν

[2] [ὡς] om.

Ἀνθ' ἑαυτοῦ] Id est, ἀντὶ τοῦ λαβεῖν αὐτὸς αὐτήν. Reiske.

Μοῖρα τὸ δέκατον μέρος] Non oppositio locum hunc cum illo, qui p. 70. 19. legitur, ubi Endius sororem spuriam Xenoeli in matrimonium elocasse, dicitur ei dotis loco tercentum drachmas, seu semitalentum addidisse. Jam universa hereditas erat τριτημόριον trium talentorum, quod saepe numero hac in oratione inculcatur. Ergo detractum tribus talentis unum semitalentum, non est decima pars, sed sexta. Ergone pro δέκατον leg. est ἕκτον. Verum ipsum adeo sextum partem negat ei datum. Ergo minus quam sextam dedit. Ergo non τριακόσιας δραχμὰς, sed forsitan χιλίας. quae summa ad totam substantiam eo habet, ut 1 ad 18. Et profecto semitalentum erat dos pro filiabus ingenuis mediocris fortunae sat splendida. Ut parum absim a suspicando δέκατον h. l. bene habet, sed paulo ante pro τριακοσίας leg. esse solummodo χιλίας. Debebat utique in dote danda discrimen observari inter filias ingenuas et spurias. Idem.

Καὶ εἰσήγγειλεν ἂν πρὸς τὸν ἄρχοντα] *et injuriarum postulasset Endium apud archontem eponymum* (nam apud hunc λαγχάνοντες δίκας ἐφοιτῶν, κλήρων, καὶ ἐπικλήρων), eo quod contumelia affecisset Philon, quae et legitima filia atque unica Pyrrhi heres esset: id decent quae paulo ante dixerat p. 46. 38. ed. Steph. ἐνεγύα εἰ ἦν - - - αὐτῷ. *In Legg. Att.* l. vi. tit. vi. §. 3. Petit.

Ἄλλο] Π. ἄλλο. H. Stephan.

Οὗτος] Fort. ὃς οὗτος. Reiske.

κλήρου μαρτυρίαν πάλιν, ἔπειτα τὴν περὶ τῆς ἐγγυήσεως τῆς γυναικός. ἀναγίνωσκε αὐτοῖς.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

ἀνάγνωθι [1]δὴ καὶ τοὺς νόμους.

ΝΟΜΟΙ.

λάβε δὴ καὶ τὴν τούτου μαρτυρίαν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

49 πῶς οὖν τις σαφέστερον [2]ἐξελέγχει ψευδομαρτυριῶν διώκων ἢ ἔκ τε τῶν πεπραγμένων αὐτοῖς τούτοις ἐπιδεικνύων καὶ ἐκ τῶν νόμων ἁπάντων τῶν ἡμετέρων;

Θ'. Περὶ μὲν οὖν τούτου σχεδὸν εἴρηται τὰ πολλά· σκέψασθε δὲ καὶ περὶ [3]τοῦ ἔχοντος τὴν ἀδελφιδῆν τὴν τούτου γυναῖκα, ἐὰν ἄρα τι γένηται καὶ ἐκ τούτου τεκμήριον ὡς ἔστι ψευδῆ τὰ μεμαρτυρημένα Νικοδήμῳ. ὡς μὲν οὖν [4]ἐνεγυήσατο καὶ ἔλαβεν ὡς οὖσαν ἐξ ἑταίρας τὴν γυναῖκα, ἐπιδέδεικται καὶ μεμαρτύρηται· ὡς δ' ἀληθὴς ἡ μαρτυρία ἐστὶν αὕτη, ὁ Ξενοκλῆς αὐτὸς ἔργῳ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἤδη [ἀληθῆ ταῦτα] μεμαρτύρηκε. δῆλον γὰρ ὅτι εἰ μὴ [5]ἐνεγεγύητο παρὰ τοῦ Ἐνδίου ὡς ἐξ ἑταίρας οὖσαν τὴν γυναῖκα, ὄντων αὐτῷ παίδων ἤδη τηλικούτων ἐκ τῆς γυναικός, ζῶντι ἂν τῷ Ἐνδίῳ ἠμφισβήτησε περὶ τῆς γνησίας θυγατρὸς τῶν πατρῴων, ἄλλως τε καὶ παρεσκευασμένος μὴ ὁμολογεῖν τὴν τοῦ

[1] δὴ om. [2] ἐξελέγχει [3] μὲν τοῦ [4] ἐνεγυήσατο [5] ἐγγυήσατο

Πάλιν] Nam jam antea recitatum fuerat hoc testimonium p. 69. 13. IDEM.

Τῆς γυναικὸς] Philæ puta, sive Clearetæ, quodcunque ille nomen fuit. quod scil. Endius hanc mulierem, ut sororem suam, sed spuriam, Xenocli nuptui elocarit. IDEM.

Μαρτυρία] Malim in plurali μαρτυρίαι. Sunt enim, quæ hic recitantur, duo testimonia, alterum, quod Nicodemus passus sit Endium Pyrrhi hereditatem, ceu filium legitime adoptatum, adire, neque contradixerit judicum sententiæ, qua Endio, ut soli legitimo heredi, hereditatem illam adjudicarant: alterum quod Endius Xenocli elocarit mulierem, quam sororem suam, sed spuriam, diceret esse. IDEM.

Μαρτυρία] Hoc est illud testimonium, jam ante bis recitatum, supra quo tota hæc versatur actio, quo Nicodemus confirmarat, sororem suam Pyrrho legitime despensam matrem familias fuisse. IDEM.

Τούτου] De hoc Nicodemo, et adversus eum. IDEM.

Τὰ πολλὰ] Subaudi ἃ εἴχον εἰπεῖν. Bene si habet, æquivalet τῷ, τὰ πλεῖστα. IDEM.

Περὶ μὲν] Latet in particula μὲν sine dubio vitiosa nomen Xenoclis, neque dubito leg. esse: περὶ Ξενοκλέους τοῦ ἔχοντος. Ab actione adversus Nicodemum et ab argumentis causæ sum ab eo repetitis, transit nunc ad argumenta a Xenocle repetita. IDEM.

Ἀληθῆ ταῦτα] Suspicabar aliquando hæc duo vocabula in unum ἀληθέστατα, vel ἀληθέστατα, adverbialiter, esse contrahenda. Postmodum autem visum fuit ea potius uncis includere, ut indocenda et exterminanda. IDEM.

Παρεσκευασμένος] Ambigo utrum rectius

30 Ἐνδίου ποίησιν τῷ Πύῤῥῳ γενέσθαι· ὡς δὲ οὐχ ἁπλῶς [1]τῶς ἐπεκρίπτετο τοῖς μαρτυρησάσιν ἀντὶ τῆς διαθήκης τοῦ Πύῤῥου παραγενέσθαι. καὶ ὡς ἀληθῆ λέγω, ἐπιδείξασθαι ὑμῖν τὴν μαρτυρίαν τὴν ῥηθεῖσαν. ἀναγίνωσκε αὐτάς.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

ἀλλὰ μὴν καὶ ἐγώ σε δήλων, ὡς [οὐχ] ὁμολογοῦσι τὴν τοῦ Ἐνδίου ποίησιν ὑπὸ τοῦ Πύῤῥου γενέσθαι. οἱ γὰρ ὧν ὑπερβάντες τὸν τελευταῖον τοῦ οἴκου γεγενημένου κληρονό-
35 μον ὑπὲρ τῆς γνωσικῆς τοῦ Πύῤῥου κλήρου λαγχεῖν τὴν λῆξιν 51
ἐξέστασαν αὐτοι. ὁ μὲν γὰρ Πύῤῥος πλείω ἢ ἑκκαίδεκα ἔτη τετε-
λεύτηκεν ἤδη, ὁ δὲ Ἔνδιος τοῦ Μεταγειτνιῶνος μηνὸς πέμ-
πτου, ἐν ᾧ ἔλαχον τοῦ κλήρου τὴν λῆξιν τρίτῃ ἡμέρᾳ αὐθέντης αὐτοι. ὁ δὲ νόμος πάντε ἐτῶν κελεύει δικάσασθαι τοῦ κλή-
ρου, ἐπειδὰν τελευτήσῃ ὁ κληρονόμος. οἰκοῦν δυοῖν τοῖν ἕτερα προσῆκε τῇ γυναικὶ, ἢ ζῶντι τῷ Ἐνδίῳ ἀμφισβητῆσαι τῶν
40 πατρῴων, ἢ ἐπειδὴ τετελευτηκὼς ἦν ὁ εἰσποίητος, τῶν τοῦ ἀδελφοῦ τὴν ἐπιδικασίαν ἀξιοῦν ποιεῖσθαι· ἄλλως τε καὶ εἰ, ὡς φασὶν οὗτοι, [2]ἠγγυήκει αὐτὴν τῷ Ξενοκλεῖ ὡς γνησίαν ἀδελφὴν οὖσαν [3]αὐτοῦ. ἀκριβῶς γὰρ ἐπιστάμενοι πάν-
τες, ὅτι ἀδελφῶν μὲν κλῆρος ἐπιδικασία φύσιν ἔσχηκε
[4]ἡμῶν· ὅταν δὲ [5]γόνῳ γεγόνασι γνήσιοι παῖδες, οὐδενὶ ἐπιδι- 52

[1] [τῶν] [2] ἠγγύησε [3] αὐτῷ [4] ὑμῖν [5] μόνῳ

interpreter, *præsertim qui paratus esset*, vel, ita se comparasset — an, *pr. qui a Nicodemo et ejus factione impulsus et subornatus esset*. IDEM.

Παῖς] Delendum videtur, aut cum τῶσαι mutandum. IDEM.

Τῶν μαρτυρίων τὴν μαρτυρηθεῖσαν] Subaudi ὑπὸ τῶν μεμαρτυρηκότων ἑαυτὸν ἐπεγγεγράφθαι Πύῤῥῳ διατιθεμένῳ. IDEM.

Κάκεῖσε] Aut κἀκεῖνος leg. videtur, id aut ἐκ κἀκείνου, aut, quod ad sententiam eandem redit, ἐκ κἀκείνου. IDEM.

Οὐχ] Uncis inclusi, anspicans aut plane delendum esse, ut sententiæ repugnans, aut cum οὗτοι mutandum. IDEM.

Οὐ γὰς ἂν] Subaudi εἰ οὐχ ὁμολόγουν. IDEM.

Κληρώσιμος] Fœdi ληρώσιμον videtur vir doctus. Inspice interpretis, quem me hanc in suspicionem induxerunt. IDEM.

Τρισπήμερος αὐθέντης] Subaudi μετὰ τὸν Ἐνδίου τελευτήν. IDEM.

Ὁ κληρώσιμος] Imo vero ὁ κληροδότης. Non Endius hic designatur, h. e. heres, sed Pyrrhus, legator hereditatis. IDEM.

Τῶν τοῦ ἀδελφοῦ] Non Pyrrhi hereditatem petere, sed Endii, utpote quæ sola soror esset ejus, nullo præter ipsam alio neque fratre, neque sorore ei relicta. IDEM.

Καὶ ὡς] Π. καὶ εἰ ὡς. H. STEPHAN.

Ἐγγυήκει] Endius puta. Recusa hic admonet Stephanus, et jam antea fecerat, leg. esse ἐγγεγύηκει, quod in dubio reliquam. RELSK.

Ἡμῶν] Imo vero ὑμῖν. IDEM.

Μόνῳ] Obscure et perplexe sententiam hoc modo prodidit, vel adumbravit magis quam expressit, quam planius et dilucidius ad hunc modum enuntiatur: εἰ δὲ τῳ εἰσὶ παῖδες γνήσιοι, πάντως μόνος οὐ προσήκει ἐπιδικάζεσθαι, περὶ ὧν τούτοις μόνοις χάρις οὐκ ἔχει ἡ ἐπιδικασία. *Liberi quique si qui sunt rite quæsiti, necesse non est neque competit, ut bi super hereditate patrum*

κάζεσθαι τῶν πατρώων προσήκει. καὶ περὶ τούτων οὐδένα λόγον λεχθῆναι δεῖ· ἅπαντες γὰρ ὑμεῖς καὶ οἱ ἄλλοι πολῖται ἀνεπίδικα ἔχουσι τὰ ἑαυτῶν ἕκαστοι πατρῷα. οὗτοι τοίνυν εἰς τοῦτο τόλμης ἀφιγμένοι εἰσίν, ὥστε τῷ μὲν εἰσποιήτῳ οὐκ ἔφασαν ἐπιδικάσασθαι προσήκειν τῶν δοθέντων, τῇ δὲ Φίλῃ, ἣν φασι θυγατέρα γνησίαν τῷ Πύῤῥῳ καταλελεῖφθαι, λαχεῖν τοῦ κλήρου τοῦ πατρώου [1] τὴν λῆξιν ἠξίωσαν. καίτοι — ὅπερ εἶπον καὶ πρότερον — ὅσοι μὲν καταλείπουσι γνησίους παῖδας ἐξ αὐτῶν, οὐ προσήκει τοῖς παισὶν ἐπιδικάσασθαι τῶν πατρώων· ὅσοι δὲ διαθήκας αὐτοὶ εἰσποιοῦνται, τούτοις ἐπιδικάζεσθαι προσήκει τῶν δοθέντων. τοῖς μὲν γὰρ, ὅτι γόνῳ γεγόνασιν, οὐδεὶς ἂν δήπου ἀμφισβητήσειε περὶ τῶν πατρώων· πρὸς δὲ τοὺς εἰσ-
53 ποιήτους ἅπαντες οἱ κατὰ γένος προσήκοντες ἀμφισβητεῖν ἀξιοῦσιν. ἵνα οὖν μὴ παρὰ τοῦ ἐντυχόντος τῶν κλήρων αἱ λήξεις τοῖς ἀμφισβητεῖν βουλομένοις γίγνωνται, καὶ μὴ ὡς ἐρήμων τῶν κλήρων ἐπιδικάζεσθαί τινες τολμῶσι, τούτου ἕνεκα τὰς ἐπιδικασίας οἱ εἰσποίητοι πάντες ποιοῦνται. μηδεὶς οὖν ὑμῶν [2] ἡγείσθω, εἰ ἐνόμιζε γνησίαν εἶναι τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα Ξενοκλῆς, λαχεῖν ἂν ὑπὲρ αὐτῆς τὴν λῆξιν τοῦ κλήρου τοῦ πατρώου, ἀλλ' ἐδίδιζεν ἂν ἡ γνησία εἰς τὰ ἑαυτῆς πατρῷα, καὶ εἴ τις αὐτὴν ἀφῃρεῖτο ἢ ἐβιάζετο, ἐξῆγεν ἂν ἐκ τῶν πατρώων, καὶ οὐκ ἂν ἰδίας μόνον δίκας ἔφευγεν ὁ
54 βιαζόμενος, ἀλλὰ καὶ δημοσίᾳ εἰσαγγελθεὶς εἰς τὸν ἄρχον-

44. 1

5

10

15

[1] τὴν λῆξιν om.

[2] ἡγείσθω om.

aliis in jure certent, eamve sibi curent a judicibus adjudicari. Ejusmodi actio plane in ejusmodi causa locum non habet. Vel sic poterat dicere: ὅτῳ δὲ γήσιοι παῖδες εἰσὶ, τούτου μόνου ὁ κλῆρός ἐστιν ἀνεπιδικάσιμος. Verumtamen dubium nullum superest Isæum h. l. ita, ut in libris prostat, reliquisse. IDEM.

Οὐδεὶ] Subaudi τούτων. IDEM.

Παρὰ τοῦ ἐντυχόντος] *ab obvio quoque.* rarius ita usurpant. vulgatius est παρὰ τοῦ τυχόντος. neque tamen ideo verbum compositum h. l. damnem. IDEM.

Τοῖς ἀμφισβητεῖν βουλομένοις] Id est, τοῖς κληρονομεῖν β. *hereditatem petentibus.* Nam quicunque hereditatem in jure petit, ἀμφισβητεῖ ὑπὲρ αὐτῆς, *contendit super ea cum aliis.* IDEM.

Μηδεὶς οὖν ὑμῶν] Post hæc verba Scaliger addi vult ὑπολαμβάνετω. quod si probatur, subaudiendum ad λαχεῖν ἂν erit αὐτόν. Potest hoc aut οἴεσθαι interea teneri, donec e melioribus atque integrioribus codicibus certiora discamus, unde loci hujus, quem hiulcum esse constat, lacuna expleatur. Mihi visus aliquando fuit Isæus ad hunc ferme modum dedisse: μηδεὶς οὖν ὑμῶν οὕτως ἐμοὶ δοκεῖ ἀνοήτους εἶναι, ὥστε οἴεσθαι, εἰ ἐνόμιζε — λαχεῖν ἂν αὐτὸν ὑπὲρ αὐτῆς. Taylor in libro Tophanis ad ὑμῶν adscriptam reperit νομίζω. IDEM.

Λαχεῖν ἂν] H. λαχεῖν ἂν ἐδίλωσεν. Ἢ λαχεῖν ἂν ἐπέλωσεν. H. STEPHAN.

Εἰς τὸν ἄρχοντα] Male habet sine dubio præpositio, repetita perperam e fine vocabuli proximi εἰσαγγελθείς. Sufficit aut ὁς, aut πρός. V. p. 80. 2. REISK.

τα ἐκινδύνευεν ἂν περὶ τοῦ σώματος καὶ τῆς οὐσίας ἀπάσης τῆς ἑαυτοῦ.

ι'. Ἔτι δ' ἂν [1]πρότερον τοῦ Ξενοκλέους οἱ τοῦ Πύῤῥου θεῖοι, εἰ ἤθελεσαν γνησίαν θυγατέρα τῷ ἑαυτῶν ἀδελφιδῷ καταλελειπομένην καὶ ἡμῶν μηδένα λαμβάνειν ἐθέλοντα αὐτὴν, οὐκ ἄν ποτε ἐπέτρεψαν Ξενοκλέα, τὸν μηδαμόθεν μηδὲν γένει προσήκοντα Πύῤῥῳ, λαβόντα ἔχειν τὴν κατὰ γένος προσήκουσαν αὐτοῖς γυναῖκα. ἢ δεινόν γ' ἂν εἴη. τὰς μὲν ὑπὸ τῶν [2]πατέρων ἐκδοθείσας καὶ συνοικούσας ἀνδράσι γυναῖκας, περὶ ὧν τίς ἂν ἄμεινον ἢ ὁ πατὴρ βουλεύσαιτο; καὶ τὰς οὕτω δοθείσας, ἂν ὁ πατὴρ αὐτῶν [3]τελευτήσῃ μὴ καταλιπὼν αὐταῖς γνησίους ἀδελφοὺς, τοῖς ἐγγύτατα γένους ἐπιδίκους ὁ νόμος εἶναι κελεύει, καὶ πολλοὶ συνοικοῦντες ἤδη ἀφῄρηνται τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας. εἶτα τὰς μὲν ὑπὸ τῶν [2]πατέρων ἐκδοθείσας διὰ τὸν νόμον ἐξ ἀνάγκης ἐπιδίκους εἶναι προσῆκε· Ξενοκλεῖ δὲ ἄν τις [4]τόδ' ἐπέτρεψε τῶν τοῦ Πύῤῥου θείων, εἰ ἦν γνησία θυγάτηρ ἐκείνῳ καταλειπομένη,

[1] πρότερα [2] πατρῴων [3] τελευτήσαι [4] τῷδ'

Πρότερα] Sic dedi de meo pro vulgari πρότερον, subaudi ὄντες. quod addere ausus non fui, tametsi addendum necessario videtur. avunculi Pyrrhi, cum essent jure propiores, quam Xenocles, jure puta Pyrrhi filiam in matrimonium ducendi. IDEM.

Εἰ τὰς] Stephanus εἰ interponendum esse arbitratur. Ego satis esse censeo, ut puncto interponendo insequentia ab antecedentibus dispescantur. De formula δεινόν γ' ἂν εἴη sic abrupta et singularem per se sententiam efficiente, dixi jam ad Lysiam. Proferenda est cum gestu mirantis et stomachantis. IDEM.

Πατρῴων] Et hic, et paulo post versu antep. ubi idem vocabulum recurrit, leg. esse πατέρων et ratiocinium docet, colligit enim orator a majori ad minus, et additum illud enthymema περὶ ὧν τις ἂν ἄμεινον ἢ ὁ πατὴρ βουλεύσαιτο. quod ὁ πατὴρ prorsus absurdum et abhorrens esset futurum, si πατρῴων recte haberet. Ratiocinatur sic: Jus Atticum sic præcipit de hereditatibus et matrimoniis filiarum. Si pater decesserit, relicta alia nulla prole præter unam filiam, quam filia ab ipso patre adhuc superstite alicui nuptui elocata fuerit; ut ea filia maritum, quem habet, ab ipso patre sibi datum, relinquat, et in manum ejus conveniat, qui sanguine ipsi sit proximus; et si ille nolit habere, ut ea nubat illi, qui secundum istum sanguine sit proximus. Quod si ergo matrimonia ab ipsis patribus commissa (tametsi nemo est alius, qui videatur puellis melius consulere aut posse, aut velle), tamen a jure in ejusmodi causa rescinduntur, quanto minus avunculi Pyrrhi poterant defugere necessitatem filiam Pyrrhi ducendi. Etiamsi voluissent eam Xenocli elocare, tamen non poterant id facere, quippe prorsus ab isto genere alieno, sed ipsi debuissent eam ducere. IDEM. Sic quoque Petitus in Leg. Att. l. vi. tit. i. §. 11. et Heraldus Anim. ad Jus A. et R. l. iii. c. 15. §. 4.

Καὶ τὰς οὕτω δοθείσας] Quid hæc sibi verba velint in ista compositione, hoc est, post illa ὑπὸ τῶν πατέρων ἐκδοθείσας, haud liquet. Præterea de filiabus elocandis aut elocatis matrimonio non usurpatur simplex δοθῆναι, sed compositum ἐκδοθῆναι. Penes me quidem dubium nullum est Isæum dedisse: καὶ τὰς οὕτω ἐκδοθείσας. Filiabus jam a patribus matrimonio elocatis adjungit τὰς οὕτω ἐκδοθείσας, filias nondum elocatas, seu virgines, scil. eo tempore quo pater e vivis excessit. REISK.

Τελευτήσαι] Sic de meo dedi pro participio τελευτήσας, ubi pater decesserit. Taylor in libro Tophanis reperit τελευτήσῃ. IDEM.

λαβόντα ἔχειν τὴν κατὰ νόμους προσήκουσαν αὐτῇ φυτικὴν, καὶ τοσαύτης οὐσίας τοῦτον καταστῆναι κληρονόμον ἀνθ' ἑαυτῶν; μὴ νομίσητε ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες. οὐδεὶς γὰρ [1]ἀνθρώπων μισεῖ τὸ λυσιτελοῦν, οὐδὲ περὶ πλείονος τοὺς ἀλλοτρίους ἑαυτοῦ ποιεῖται. ἐὰν οὖν προφασίζωνται διὰ τὴν τοῦ Ἐνδίου πεῖσιν μὴ ἐπίδικον εἶναι τὴν γυναῖκα, καὶ
57 διὰ ταῦτα μὴ φῆσιν ἀμφισβητῆσαι αὐτῆς, πρῶτον μὲν ἐκεῖνα αὐτοὺς ἐρέσθαι χρή, εἰ ὁμολογοῦντες τὴν τοῦ Ἐνδίου πεῖσιν ὑπὸ τοῦ Πύῤῥου γενέσθαι ἐπεσκημμένοι εἰσὶ ταῖς μεμαρτυρημέναις ταῦτα· εἶτα [2][τί] παρελθόντες τὸν τελευταῖον τοῦ οἴκου γεγενημένον κληρονόμον τοῦ Πύῤῥου
[3]κλήρου τὴν λῆξιν λαχεῖν ἠξίωσαν παρὰ τὸν νόμον, πρὸς δὲ τούτοις ἐκεῖνο αὐτοὺς ἔρεσθε, εἴ τις τῶν γνησίων [4]αὐτοῦ ἐπιδικάζεσθαι ἀξιοῖ. ταῦτα πρὸς τὴν ἀναίδειαν αὐτῶν
58 συμβάνεσθε. ὡς δ' ἦν ἐπίδικος ἡ γυνὴ, εἴπερ γνησίας [5]καταλειφθείη, ἐκ τῶν νόμων σαφέστατα μαθεῖν ἐστὶ τοῦτο. ὁ μὲν γὰρ νόμος διαῤῥήδην λέγει ἐξεῖναι διαθέσθαι ὅπως ἂν ἐθέλῃ τις τὰ αὑτοῦ, ἐὰν μὴ παῖδας γνησίους καταλίπῃ ἄῤῥενας· ἂν δὲ θηλείας καταλίπῃ, [6]σὺν ταύταις. οὐκοῦν

[1] ἄλλους περὶ πλείονος ἑαυτοῦ
[2] [τί] om.
[3] κλήρου om.
[4] τῶν αὐτοῦ
[5] καταλειφθῇ
[6] ἐπὶ

Καταστῆναι] Sic dedi de meo, pro vulgari καταστῆσαι. Suspicabar aliquando de καταστῆσαι penacute, quæ est tertia persona optativi aor. I. *constituisset*. et bene conveniret sententiæ. verum eo admisso, debuisset orator paulo ante, non ἐπίτροψε, sed ἐπιτροψέμεν item in optativo dixisse. Aut, si ibi ἐπίτροψε bene haberet, etiam hic debuisset κατέστησε usurpasse. In hac ambiguitate facillimum iactu visum fuit σ cum ν permutare, h. e. καταστῆναι, exhibere — avunculorum quisquam permisisset hunc Xenoclem compotem heri tantæ substantiæ? Quod autem ν. θεῖοι per *avunculos* reddo, non *patruos*, induxit me locus, qui p. 78. 4. legitur, ubi vide. IDEM.

Ἀνθ' ἑαυτῶν] Imo vero ἀνθ' ἑαυτοῦ. ab illa præmissa Ξενοκλεῖ δ' ἂν τις ἐπίτροψε τῶν τοῦ Πύῤῥου θείων. IDEM.

Φῶσιν] Avunculi Pyrrhi puta. IDEM.

Ταῦτα] Subaudi γενέσθαι. adoptationem Endii puta. IDEM.

Εἶτα παρελθόντες] Aut εἰ, aut potius τί, *cur*, est interponendum. IDEM.

Τῶν γνησίων τῶν αὐτοῦ] Posteriorem articulum, qui vulgatis deest, de meo addidi, ut in τῶν γνησίων subauditur παίδων, ita in τῶν αὐτοῦ subauditur χρημάτων vel ὑπαρχόντων. *ecquis liberorum legitime natorum contendat in jure de bonis quæ de jure ipsius sunt?* Duo diversi sunt hi genitivi; prior aptus est e τις, posterior ex ἐπιδικάζεσθαι. Nullus legitimorum expectat donec bona paterna sibi a judicibus adjudicentur, sed ipse ultro, protinus ab exceseu patris eorum possessionem capessit. IDEM.

Ὡς δ' ἦν] Taylor in libro Tophanis reperit ὡς δ' οὐκ ἦν. quod non commemorassem, nisi legem hanc mihi scripsissem, ut nil eorum, quæ in schedis Tayloranis reperissem, omitterem, excludendæ calumniæ ergo. Nam extra controversiam est, quisquis ille fuit vir doctus, qui εἰκὼν istud intrusum ivit, eum a vero et ab oratoris sententia toto cœlo aberrasse. IDEM.

Ἐπὶ ταύταις] Scil. ἐξεῖναι διαθέσθαι τὰ ἑαυτοῦ. *licere testamentum facere in eosque bona sua cui velit donare.* sed hic ut una quoque rationem filiarum habeat, et quibus bona deleget, iisdem una quoque filias deleget in matrimonio habendas.

μετὰ τῶν θυγατέρων ἔστι δοῦναι καὶ ἀποδόσθαι τὰ αὑτοῦ· ἄνευ δὲ τῶν γνησίων θυγατέρων αὐτὸς οἷόν τε αὐτὰ ποιήσαι οὔθ' οὕτω δοῦναι οὐδενὶ οὐδὲν τῶν ἑαυτοῦ. αὐκοῦν εἰ μὲν ἄνευ τῆς γνησίας θυγατρὸς τὸν Ἐνδιον Πύῤῥος ἐποιεῖτο υἱὸν αὑτῷ, κύριος ἂν ἦν φωνεῖ ἡ ποίησις κατὰ τὸν νόμον· εἰ δὲ καὶ θυγατέρα ἐδίδου καὶ ἐπὶ ταύτῃ ποιησάμενος κατέλε-
45. 1 πε, πῶς ἂν ὑμεῖς ἐπεχειρήσατε ἐπιβιάζεσθαι, τὸν τοῦ Πύῤ- 50
ῥου θεῖον, τὸν Ἐνδιον τοῦ Πύῤῥου κλήρου ἄνευ τῆς γνησίας θυγατρός, εἰ ἦν ἐμοῦ; ἄλλως τε εἰ [1] καὶ ἐμαρτυρήσατε μὴ ἐπεσκηψεν ὑμῖν ὁ ἀδελφιδοῦς ἐπιμελεῖσθαι τούτου τοῦ παιδίου. ἀλλ' ὦ γραδί, τοῦτα μὲν καὶ λαθεῖν φήσειτ' ἂν ὑμᾶς· ἅτα δ' [2] ἐνεγύα καὶ ἐξεδίδου ὁ Ἐνδιος, τῇ φωναιμὶ
5 ἐπετρέπετε ὑμεῖς αἱ θεῖοι τὴν τοῦ ἀδελφιδοῦ τοῦ ὑμετέρου 60
παῖδων ἐς ἐξ ἐπαύρας οὖσαν ἐκείνῳ ἐγγυᾶσθαι, ἄλλως τε καὶ παρεσκευάσθαι φάσκοντες, ὅτε ὁ ἀδελφιδοῦς ὑμῶν [3] ἐνεγράπτο τὴν μητέρα τὴν ταύτης, κατὰ νόμους ἔζειν γαμεῖν, ἔτι δὲ καὶ ἐν τῇ δεκάτῃ [4] τῇ ταύτης κληθέντες συνεστιᾶσθαι· πρὸς δὲ τούτοις — τοῦτο γὰρ τὸ δεινόν ἐστιν —

[1] καὶ om. [2] ἐνεγγύα [3] ἐνεγράπτο [4] τῇ om.

Ipsemet orator hanc legem in contionem sic interpretatur: *μετὰ τῶν θυγατέρων ἐστὶ δοῦναι καὶ ἀποδόσθαι.* Qui ergo hereditatem adire cupiebat, ni una quoque filia legatoris erat domum ducenda. Alterum sine altero habere non licebat. Idem.

Ποιήσασθαι] Sententia hæc est: si cui filia legitima est, idemque filium adoptare velit eiusdè, facere id ei non licet, nisi si filius adoptatus sororem hanc suam adoptivam in matrimonium ducat. Idem.

Ἄνευ τῆς θυγατρὸς] Si Pyrrhus, habens filiam rite natam, illa filia spreta, posthabita, præterita, et dissimulatione transmissa. Idem.

Ἐπὶ τούτῳ] Aut *post hoc factum*, aut *sub hac conditione*, ut scil. filius adoptatus filiam patris adoptivi sibi datam acciperet ut pro uxore haberet. Redibit ergo *τούτῳ* ad rem designatam. Malim tamen *ἐπὶ ταύτῃ*, ut paulo ante in formula legis erat *ἐπὶ ταύταις*, *sub conditione filiæ*, h. e. ut eam bonis etiam filiam auferret, sin autem hanc recusaret, ut etiam illis careret. Idem.

Τὸ — θεῖον] Sic de meo dedi, dativis *τῷ — θείῳ* sufficiens vocativus numeri dualis. *vos duo avunculi Pyrrhi.* Idem.

Ἄλλως γε εἰ] Num ἄλλῃς τε καὶ εἰ. sic certe loqui solent. Idem est ac si dixisset: ἄλλως τε καὶ εἰ ἐπέσκηψεν ὑμῖν Πύῤῥος (ἃς γε ἐμαρτυρήσατε αὐτὸν ὑμῖν ἐπισκῆψαι τελευτῶντα). *præsertim si Pyrrhus moriens vobis mandavit (id quod eum mandasse vos testati estis).* Idem.

Ὦ γραδί] Tametsi duos alloquitur, singularem tamen usurpat, quod hac in formula loquendi periodo usitatum est, atque est φέρε cum plurali. Idem.

Τῇ γυναικί] Philæ. Coheret hic dativus cum ἐπιτροπεύσητε. nam si cum ἐξιδίδου cohæreret, deberet τὴν γυναῖκα dixisse, et pro ἐγγυᾶσθαι, item ἐγγυᾷν. Propterea Ἐνδιος separavi a τῇ γυναικί commate interponendo. Taylor in Tophanis libro etiam reperit τὴν γυναῖκα, ut aliquando suspicabar leg. esse. Sed redii ab illo errore. Idem.

Τοῦ ἀδελφιδοῦ τοῦ ὑμετέρου] *vestri e sorore vestra nepotis*, Pyrrhi puta. Sic dedi de meo pro vulgati *τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ὑμετέρου. fratris nostri.* Idem.

Οὖσαν] Id est, *γεγενημένην.* Idem.

Ἐκείνῳ] *illi*, Pyrrho puta. Idem.

Συνεστιᾶσθαι] Pendet hic infinitivus e præmisso *φάσκοντες*. malim tamen *συνεστιᾶσθαι*, in infinit. præteriti passivi, quod hic deponentialiter, seu in significatu activo, accipiendum, *copulatos esse.* Idem.

ἐπισκῆψαι φάσκοντες ὑμῖν τὸν ἀδελφιδοῦν ἐπιμελεῖσθαι τούτου τοῦ παιδίου, οὕτως ἐπεμελήθητε ὥστ' ἐᾶσαι ὡς ἐξ ἑταίρας οὖσαν αὐτὴν ἐγγυᾶσθαι, ἄλλως τε καὶ ἔχουσαν τοὔνομα τῆς ὑμετέρας αὐτῶν ἀδελφῆς, ὡς ἐμαρτυρεῖτε.

ια'. Ἐκ τοίνυν τούτων, ὦ ἄνδρες, καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ πράγματος ῥᾴδιόν ἐστι γνῶναι ὅσον ἀναισχυντότατοι ἀνθρώπων εἰσὶν οὗτοι. τίνος γὰρ ἕνεκα, εἰ ἦν γνησία θυγάτηρ τῷ ἡμετέρῳ θείῳ καταλειπομένη, ποιησάμενος ὁ θεῖος κατέλιπε τὸν ἐμὸν ἀδελφὸν υἱὸν ἑαυτῷ; πότερον, ὅτι προσήκοντες αὐτῷ ἐγγυτέρω γένους ἡμῶν ἦσαν ἄλλοι, οὓς βουλόμενος τὴν ἐπιδικασίαν τῆς θυγατρὸς ἀποστερῆσαι ἐποιεῖτο τὸν ἀδελφὸν υἱὸν αὐτῷ; ἀλλ' οὔτε ἐγένετο οὔτ' ἔστι. μὴ γενομένων δὲ παίδων γνησίων ἐκείνῳ ἐγγυτέρω ἡμῶν [1] οὐδὲ εἷς· ἀδελφὸς μὲν γὰρ οὐκ ἦν αὐτῷ οὐδ' ἀδελφοῦ παῖδες, ἐκ δὲ τῆς ἀδελφῆς ἡμεῖς ἦμεν αὐτῷ. ἀλλὰ νὴ Δία ἄλλον τινὰ ποιησάμενος τῶν συγγενῶν ἔδωκεν ἂν ἔχειν τὸν κλῆρον καὶ τὴν θυγατέρα τὴν ἑαυτοῦ; καὶ τί [2] αὐτὸν ἔδει καταφανῶς καὶ ὁτῳοῦν ἀπέχθεσθαι τῶν οἰκείων, ἐξὸν, εἴπερ ἦν ἐγγυημένος τὴν ἀδελφὴν τὴν Νικοδήμου, τὴν θυγατέρα τὴν ἐκ ταύτης ἀποφανθεῖσαν εἶναι εἰς τοὺς φράτορας εἰσαγαγόντι ὡς οὖσαν γνησίαν ἑαυτῷ, ἐπὶ ἅπαντι τῷ κλήρῳ ἐπίδικον καταλιπεῖν αὐτὴν, καὶ ἐπισκῆψαι τῶν γιγνομένων τῆς θυγατρὸς παίδων εἰσαγαγεῖν υἱὸν ἑαυτῷ. δῆλον μὲν γὰρ, ὅτι ἐπίκληρον [3] καταλιπὼν ἀκριβῶς ἂν ἤδει ὅτι δυοῖν θάτερον ἔμελλεν ὑπάρχειν αὐτῇ· ἢ γὰρ ἡμῶν τινὰ τῶν ἐγγύτατα γένους ἐπιδικασάμενον ἔξειν γυναῖκα, ἢ εἰ μηδεὶς ἡμῶν ἐβούλετο λαμβάνειν, τῶν θείων τινὰ τούτων τῶν [4] νῦν μαρτυρούντων, εἰ δὲ μή, τῶν ἄλλων τινὰ συγγενῶν

61 62

[1] οὐδείς [2] ἐχεῖν αὐτὸν καταφ. [3] μὲν καταλιπὼν [4] νῦν om.

Ἀδελφῆς] Liquido paret ex hoc vocabulo, istorum θείων, quos hæc oratio crebro commemorat exagitatque, et alloquitur etiam, atque adeo increpat, nepotem fuisse Pyrrhum, non ex fratre, sed ex sorore ipsorum. Recte propterea illos *avunculos* appellavi, non *patruos*. IDEM.

Ἐγένετο — ἔστι] Scil. Pyrrho filia rite nata. IDEM.

Ἐπὶ ἅπαντι τῷ κλήρῳ] *ea lege ut illa sola cuncta hereditate potiretur*. IDEM.

Τῶν γιγνομένων τῆς θυγατρὸς παίδων] Subaudi ἐπιτραπῶν. sed pro τῆς θυγατρὸς malim ἐκ τῆς θ. tametsi haud inficiabor vulgatam ferri posse. IDEM.

Ἐπίκληρον] *Dotalem. In Leg. Att.* l. vi. tit. 1. §. 9. PETIT. *Dotalem* verti non possum probare. *Unicas* vulgo [sc. ἐπικλήρους] appellamus et *hereditarias*. *De Med. Usur.* c. 4. p. 167. SALMAS. Cf. Herald. Anim. in Salmas. ad Jus A. et R. l. iii. c. 15. et Not. in Demosth. or. π. Στεφ. βουλομ. B.

Τούτων τῶν μαρτυρούντων] Num τούτων τῶν Κηφισιῶν μαρτυρούντων. aut sic τινὰ τῶν τούτῳ [Xenocli puta] μαρτ. REISK.

τὸν αὐτὸν τρόπον περὶ πάσης τῆς οὐσίας ἐπιδικασάμενον κατὰ τοὺς νόμους ἔξειν ταύτην γυναῖκα. οὐκοῦν ἐκ μὲν τοῦ τὴν θυγατέρα εἰς τοὺς φράτορας εἰσαγαγεῖν καὶ μὴ ποιήσασθαι τὸν ἐμὸν ἀδελφὸν υἱὸν αὐτῷ [1] ταῦτα διεπράξατο· ἐκ δὲ τοῦ τὸν μὲν ποιήσασθαι, τὴν δὲ μὴ εἰσαγαγεῖν, τὴν μὲν νόθην, ὥςπερ αὐτῷ προσῆκε, καὶ ἄκληρον κατέστησε, τὸν δὲ κληρονόμον κατέλιπε τῶν ἑαυτοῦ. ἀλλὰ μὴν ὅς γε οὔτε γαμηλίαν εἰσήνεγκεν ὁ θεῖος ἡμῶν, οὔτε τὴν θυγατέρα, ἣν φασι γνησίαν αὐτῷ εἶναι οὗτοι, εἰσαγαγεῖν εἰς τοὺς φράτορας ἠξίωσε, καὶ ταῦτα [2] νόμου ὄντος αὐτοῖς, ἀναγνώσεται δὲ ὑμῖν τὴν τῶν φρατόρων τῶν ἐκείνου μαρτυρίαν. 63
ἀναγίνωσκε· σὺ δ' ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

λάβε [3] δὲ καὶ ὡς ἐποιήσατο τὸν ἐμὸν ἀδελφὸν υἱὸν αὐτῷ.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

ιϚ'. Εἶτα ὑμεῖς τὴν Νικοδήμου μαρτυρίαν τῶν αὐτοῦ τοῦ θείου ἐκμαρτυριῶν πιστοτέραν [4] ἡγήσεσθε εἶναι, καὶ τὴν 64
οὕτω κοινὴν τοῖς βουλομένοις γεγενημένην, ταύτην ἐπιχειρήσει τις ὑμᾶς πείθειν ὅτι ἐγγυητὴν γυναῖκα ὁ ἡμέτερος θεῖος ἔσχεν; ἀλλ' ὑμεῖς, [5] ὡς ἔγωγ' οἶμαι, οὐ πιστεύσετε, ἐὰν μὴ ἀποφαίνῃ ὑμῖν, ὅπερ ἀρχόμενος εἶπον τοῦ λόγου,

[1] ταῦτ' ἂν [2] τοῦ νόμου [3] δὲ om. [4] ἡγοῖσθε
[5] ὡς ἔγωγ' οἶμαι om.

Τοῦ νόμου ὄντος αὐτοῖς, ἀναγνώσεται δὲ] Dubium nullum est, quin h. l. nonnulla desint. Nam tametsi αὐτοῖς referas ad φράτορας, ut sententia sit: cum hoc ferri posse eos, phratoras puta, usu et ritu vetusto sancitum sit. tamen videtur, hoc si voluisset dicere, dicturus fuisse non τοῦ νόμου ὄντος αὐτοῖς, sed potius τούτου νομίμου ὄντος αὐτοῖς. Deinde istud δὲ redundaret. Quicquid est, etiamsi serves illa τοῦ νόμου ὄντος αὐτοῖς, et subaudias τοῦ κελεύοντος οὕτω γίγνεσθαι, tamen δὲ foret exterminandum. Magis tamen huc propendet animus, ut leg. suspicer: τοῦ νόμου ὄντος, cum esset lex ita fieri praecipiens, αὐτοὶ μεμαρτυρήκασιν, ipsi phratores testati sunt. Ἀναγνώσεται δὲ ὑμῖν — sic bene omnia secum cohaerent. Idem.

Ἀναγνώσεται σὺ δὲ] Prius illud ἀναγνώσεται ad scribam convertitur, alterum autem σὺ δὲ ad servum publicum elepsydrae adstantem, eamque gubernantem, aquam infundentem, observantem, et inhibentem, ubi juberetur. Idem.

Λάβε καὶ ὡς] Malim λάβε καὶ τὴν [scil. μαρτυρίαν, τὴν ἀγορεύουσαν vel ἐκδικοῦσαν], ὡς —. Idem.

Τοῦ θείου] Subaudi τοῦ ἐμαυτοῦ. avunculi nostri Pyrrhi. Idem.

Ἐκμαρτυριῶν] Extestimonia Pyrrhi, ut vita defuncti, eoque haud valentis in judicio adstare et testimonium ore suo perhibere, appellat acta ejus, adoptationem Endii puta, qua adoptatione Phila pro spuria declarata et ab hereditate Pyrrhi exclusa fuit; item hoc, quod filiam omisit in phratoras indacere. Idem.

Ἡγήσεσθε] Malim in futuro ἡγήσεσθαι. Idem.

πρῶτον μὲν ὑπὲ τίνι προσεῖ οὗτος ἐγγυῆσαι τῷ Πύῤῥου φησὶ τὴν ἀδελφὴν, ἔπειτα πρὸς ὁποῖον ἄρχοντα ἡ ἐγγυητὴ γυνὴ ἀπέλιπε τὸν ἄνδρα ἢ τὸν οἶκον τὸν αὐτοῦ, εἶτα παρ' ὅτου ἐκαμείσατο τὴν προῖκα αὐτῆς; ἔπειδὴ τετελευτηκυίας ἦν ᾧ φησὶν αὐτὴν ἐγγυῆσαι· ᾗ εἰ ἀπαιτῶν μὴ ἐδύνατο κομίσασθαι ἐν εἴκοσιν ἔτεσιν, ὁπόσαι δίκαιαι εἰσὶ ἢ τῆς προικὸς αὐτῆς 46. 1
ὑπὲρ τῆς ἐγγυητῆς γυναικὸς ἐδικάσατο τῷ ἄρχοντι [1]τὸν Πύῤῥου πλῆρον οὗτος· ἔτι δ' πρὸς τούτοις ἐπιδείξασθω [2]ὅτῳ πρότερον ἢ ὕστερον [3]ἐνεγύησεν οὗτος τὴν ἀδελφὴν, ἢ εἰ ἐξ ἄλλου τινὸς γεγενημένας εἰσὶ παῖδες αὐτῇ. ταῦτα οὖν αἰτιᾶσθε πυνθάνεσθαι παρ' αὐτοῦ, καὶ περὶ τῆς τοῦ φράτορος 5
γαμηλίας μὴ ἀμνημονεῖτε. οὐ γὰρ τῶν ἐλαχίστων πρὸς τὴν τούτου μαρτυρίαν τεκμήριόν ἐστι τοῦτο. δῆλον γὰρ ὅτι, εἰ ἐπείσθη ἐγγυήσασθαι, ἐπείσθη ἂν καὶ γαμηλίαν ὑπὲρ αὐτῆς τοῖς φράτορσιν εἰσενεγκεῖν καὶ εἰσαγαγεῖν τὴν ἐκ ταύτης ἀποφανθεῖσαν θυγατέρα ὡς γνησίαν οὖσαν αὐτῷ, καὶ [ἐν τε τῷ δήμῳ] [4]κεκτημένος τὸν τριτάλαντον οἶκον, εἰ ἦν γεγαμηκὼς, ἠναγκάζετο ἂν ὑπὲρ τῆς γαμετῆς γυναι- 10

[1] τοῦ [2] ὅτι [3] ἐνεγύησεν [4] μεκτημένου

ἐπὶ ἄρχοντα ἐγγυητὴ ἀπέλιπε τὸν ἄνδρα] Quis ille sit Archon Eponymus, ad cujus tribunal mulier Pyrrho nupta, soror Nicodemi, accesserit, denuncians, se decrevisse domum Pyrrhi relinquere, ideoque dotem suam reposcere, atque flagitare, ut Archon operam det, ut ea dos a Pyrrho exigatur sibique restituatur. Arguit orator ex dote, si tua soror, Nicodeme, sicus, reapse Pyrrhi fuit uxor, necesse est ut dotem recuperarit, sive ultro maritum superstitem adhuc deseruit, sive vitium factum per ejus excessum. Sive prius ais factum, nomina Archontem, pones quem tum soror professa est, se sponte sua e domo Pyrrhi, mariti, excedere. Sin posterius, doce illi ab herede Pyrrhi redditam esse dotem e bonis defuncti. IDEM. Cf. Petit. in Legg. Att. l. vi. tit. iii.

'Εκαμείσατο] Nicodemus puta. Quandoquidem enim id superioribus fingebatur Nicodemus, argumenti gratia, negans dotem a se sorori, Pyrrho nubenti, additam; nunc tamen, idem negandi ergo, fingitur idem sorori dotem addidisse. Num si negaret se dotem sorori addidisse, tantundem faciebat, ac si plenis verbis negaret, inter Pyrrhum et sororem suam matrimonii necessitudinem ullam unquam fuisse. IDEM.

Τοῦ Πύῤῥου] Malim τὸν Π. IDEM.

Τὸ τέταρτον ἐγγύησεν] Taylor in libro Tophanis ἢ interpositum reperit. quod ἢ cum sit interponendum, ego equidem causam nil video. IDEM.

Ἢ εἰ] Rursus Tophanes ille, quisquis fuit, ἢ delet. Ego vero, si quid h. l. delendum sit, non ἢ delendum aio, quod potius temere est accusandum, sed εἰ. Verum ne hoc ipsum quidem loco est submovendum. nam bene habet, idemque valet, ac si dixisset: ἢ ὃν ἐξ ἄλλου τινὸς (εἴ τις ἄλλος τοιοῦτός ἐστιν) γεγενημένον εἰσὶ παῖδες αὐτῇ. aut alium demonstrato, si quis alius est, e quo illa liberos habeat aut legitimo modo pepererit. IDEM.

Ἐν τε τῷ δήμῳ] Quatuor hæc vocabula ut supervacanea et inutilia, et perperam e p. 81. 2., ubi vera eorum sedes est, huc translata, uncis inclusi. IDEM.

Κεκτημένος] Sic dedi de meo pro vulgari κεκτημένῳ. Taylor e libro Tophanis κεκτημένος annotaverat. IDEM.

Ἠναγκάζετο ἄν] Videtur δ' interponendum esse. Necesse vero quoque habuisset, nomine quovis alio mutuum pro occasione Thesmophoriorum lautis et solemnibus epulis extitisse, aliosque fungi

κὸς καὶ Θεσμοφόρια ἑστιᾶν τὰς γυναῖκας, καὶ τἆλλα ὅσα προσῆκε λειτουργεῖν ἐν τῷ δήμῳ ὑπὲρ τῆς γυναικὸς ἀπό γε οὐσίας τηλικαύτης. οὐ τοίνυν φανεῖται οὐδὲν τούτων γεγενημένον οὐδεπώποτε. οἱ μὲν οὖν φράτορες μεμαρτυρήκασιν 67
ὑμῖν. λάβε δὴ καὶ τὴν τῶν δημοτῶν [1] τῶν ἐκείνου μαρτυρίαν.

[1] τῶν om.

functiones onerosas, quas mariti alii uxorum loco atque nomine obire solent. IDEM.

Ἑστιᾶν τὰς γυναῖκας] Sic correxi, secundum Scaligerum et Canterum Var. Lect. 8, 14. [et Valckenaer. in fin. Diatrib.]vitium vulgatarum ἑστιᾶ αὐτὰς γυναῖκας. Stephanus in margine admonuit sibi videri leg. ἑς ταύτας γυναῖκας. sed hoc foret bonam orationem corrumpere, et sententiam conturbare. IDEM.

Μαρτυρίαν] Adde titulum ΜΑΡΤΥΡΙΑ. IDEM.

Δ.

ΙΣΑΙΟΥ

[1]ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

Pag. ed. Reisk.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Pag. ed. H. Steph.

67 Νικοστράτου ἐν ὑπηρεσίᾳ τελευτήσαντος, [2]Ἄγνων καὶ Ἀγνόθεος [3]ὡς ὄντες ἀνεψιοὶ ἐκ [4]πατραδέλφου ἀμφισβητοῦσι τοῦ κλήρου πρὸς Χαριάδην, φάσκοντα κληρονόμων αὐτοῦ εἶναι κατὰ δόσιν, ὃ ἐστι κατὰ διαθήκας. Ἰσαῖος οὖν ὁ ῥήτωρ, ὡς συγγενὴς ὢν τῶν περὶ τὸν Ἄγνωνα, λέγει συνηγορῶν αὐτοῖς. Ἡ στάσις, στοχασμός. 46. 20

67 68 Α'. ΕΠΙΤΗΔΕΙΟΙ μοι τυγχάνουσιν, ὦ ἄνδρες, ὄντες Ἄγνων τε οὑτοσὶ καὶ Ἀγνόθεος, καὶ ὁ πατὴρ αὐτῶν ἔτι πρότερον. εἰκὸς οὖν μοι δοκεῖ εἶναι, ὡς ἂν οἷός τε ὦ, συνειπεῖν αὐτοῖς.

Β'. Περὶ μὲν οὖν τῶν ἐν τῇ ὑπερορίᾳ πραχθέντων οὔτε μάρτυρας ἐξευρεῖν οἷόν τε, οὔτε τοὺς ἀντιδίκους, ἐάν τι ψεύδωνται, ἐλέγχειν ῥᾴδιον, διὰ τὸ μηδέτερον τούτων ἐκεῖσε ἀφῖχθαι· τὰ δ' ἐνθάδε συμβεβηκότα δοκεῖ [5]μοι ὑμῖν ἱκανὰ γενέσθαι ἂν τεκμήρια, ὅτι ἅπαντες οἱ κατὰ τὴν δόσιν [6]τῶν Νικοστράτου ἀμφισβητοῦντες ἐξαπατῆσαι ὑμᾶς βούλονται. πρῶτον μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες, περὶ τῆς τῶν ὀνομάτων

[1] ΥΠΕΡ [2] Ἄγνων — Ἀγνόθεος et sic passim. [3] ὡς om. [4] πατραδέλφων [5] μοι συμβ. δοκεῖ [6] τοῦ

Ἐπιτήδειοί μοι τυγχάνουσιν ὄντες] Ex hoc loco certo colligi nequit, verum esse id, quod auctor argumenti, quisquis fuit, ait, Iseum ipsum hanc causam egisse, ut cognatum eorum quorum causa hic agitur. Nam neque ἐπιτήδειοι sunt cognati, sed solummodo familiares, neque e μοι tuto colligatur, oratorem hic e persona sua loqui; potest enim haec oratio non minus illi convenire, qui Iseum mercede ad scribendum conduxerat. Reisk.

Ὁ πατὴρ αὐτῶν] Thrasippus, ut e p. 90. 16. constat. Idem.

Μειράκιον τούτων] Hagnonem designat et Hagnotheum. Idem.

Ἐκεῖσε] *illuc locorum*, ubi Nicostratus diem supremum obiit. Idem.

Μοι] Cohaeret, non cum proximo συμβεβηκότα, sed cum remotiore δοκεῖ. Idem.

Τοῦ Νικοστράτου] Malim τῶν N. vulgatam si defendas, ad τοῦ subaudiri debebit κλήρου. Idem.

Περὶ τῆς τῶν ὀνομάτων ἐπιγραφῆς] Quomodo partes de Nicostrati hereditate inter se contendentes, in libellis petitoriis judicio exhibitis Nicostrati nomen ediderint. Nam Hagno quidem atque Hagnotheus in libello suo hereditatem ejus Nicostrati petierant, qui esset filius Thrasymachi. Chariades autem, et advocati ejus, istorum competitores, alium Nicostratum, Smiori filium, ediderant. Poterant itaque actores excusare, non de eadem hereditate agi, neque eandem ab adversariis, atque abs se, peti. Idem.

ἐπιγραφῆς ἄξιόν ἐστιν ἐξετάσαι, καὶ σκέψασθαι ὁπότεροι 69
ἁπλούστερον καὶ κατὰ φύσιν μᾶλλον τὰς λήξεις ἐποιήσαντο. Ἄγνων μὲν γὰρ οὗτοσὶ καὶ Ἀγνόθεος Θρασυμάχου ἐπεγράψαντο τὸν Νικόστρατον, καὶ ἑαυτοὺς ἐκείνῳ ἀνεψιοὺς ἀποφαίνουσι, καὶ τούτων μάρτυρας παρέχονται· Χαριάδης δὲ καὶ οἱ συνδικοῦντες αὐτῷ [1]Σμίκρου μὲν πατρὸς εἶναι φασὶ τὸν Νικόστρατον, ἀμφισβητοῦσι δὲ τοῦ Θρασυμάχου υἱοῦ κλήρου. καὶ οἵδε μὲν οὐδὲ προσποιοῦνται ἐκείνου τοῦ ὀνόματος οὔτε γινώσκειν οὔτε προσήκειν αὐτοῖς· φασὶ μὲν οὖν εἶναι Θρασυμάχου Νικόστρατον, τούτου δὲ ὁμοίως τῆς οὐσίας ἀμφισβητοῦσι. καὶ εἰ μὲν τὸ ὄνομα [2]πατρόθεν τὸ [3]αὐτὸ ὡμολόγουν εἶναι τοῦ Νικοστράτου, περὶ δὲ τοῦ κλήρου μόνου διεφέροντο, οὐδὲν ἂν ἔδει ὑμᾶς σκέψασθαι ἀλλ' εἴ τι διέθετο ἐκεῖνος ὁ Νικόστρατος, ὃν ἀμφότεροι ὡμο- 70
λόγουν· νῦν δὲ πῶς οἷόν τε τῷ ἀνδρὶ δύο πατέρας ἐπιγράψασθαι; τοῦτο γὰρ Χαριάδης πεποίηκεν· αὐτός τε γὰρ ἔλαχε τοῦ [1]Σμίκρου Νικοστράτου, τούτοις δὲ τοῦ Θρασυμάχου λαχοῦσι παρακατέβαλεν ὡς τὸν αὐτὸν ὄντα. ἔστι μὲν οὖν ἅπαντα ταῦτα ἐπήρεια καὶ παρασκευή. ἡγοῦνται γὰρ τούτους, ἁπλοῦ μὲν ὄντος τοῦ πράγματος καὶ μηδε-
47. 1 μιᾶς αὐτοῖς ταραχῆς ἐγγιγνομένης, οὐ [4]χαλεπῶς ἐπιδείξειν ὅτι οὐδὲν Νικόστρατος διέθετο· ἐὰν δὲ μὴ τὸν πατέρα τὸν αὐτὸν εἶναι φῶσι, τοῦ δὲ κλήρου μηδὲν ἧττον ἀμφισβητῶσιν, ἀκριβῶς ἴσασιν ὅτι πλείονι λόγῳ εἰπεῖν [5]τουτουσὶ δήσει ὡς

[1] Σμικροῦ [2] πατρόθεν τὸ om. [3] αὐτοῦ
[4] χαλεπὼν [5] τούτους

Συνδικοῦντες] Pro *συναγορεύοντες, συνιστάντες. In Anim. ad Jus A. et R.* l. iii. c. 10. §. 14. HERALDUS.

Οἵδε] Hagnon et Hagnotheus. REISK.

Οὐδὲ προσποιοῦνται] *Π. οὐδὲν πρόσω.* H. STEPHAN. Nego esse. vulgata bene habet hic loci quidem. *ne affectant quidem*, sedam ut serio contendant. REISK.

Ἐκείνου τοῦ ὀνόματος] Nicostratum Smicri filium. IDEM.

Οὔτε γινώσκειν] Aut οὔτε τι γιν. leg. videtur, aut οὐδὲν οὔτε γιν. IDEM.

Ὁμοίως] Ad *ὁμοίως* videtur ἄμφω addendum esse. IDEM.

Αὐτοῦ] Malim *αὐτό*. ipsum solum nomen Nicostrati idem dicerent, sine accessione nominis paterni. IDEM.

Ἀλλ' εἰ] Bene si habet, accipi sic de bet, ac si dixisset: ἀλλὰ *τοῦτο μόνον ἔδει σκέψασθαι, εἴ τι* —. Neque vitii lectionem hanc incusabo. Dixissent tamen Lysias atque Demosthenes ἀλλ' ἢ εἰ — *nihil aliud, sed hoc solum quærere, num quid in tabulis testamenti præceperit.* Num autem Isaeus hoc, an illo modo scriptum reliquerit, ecquis certo definiet? IDEM.

Ὡς τὸν αὐτὸν ὄντα] Sunt accusativi absoluti. IDEM.

Τούτους] Hagnonem atque Hagnotheum. IDEM.

Οὐ χαλεπῶς] Imo vero *οὐ χαλεπῶς*. Nam alias constructio lababit; neque enim inter se constabunt *τούτου*; et *οὐ χαλεπῶν*. sed *τούτοις* dicendum fuisset et ἐπιδεικνύειν. IDEM.

Τούτους] Imo vero *τούτου*. IDEM.

Νικόστρατος Θρασυμάχου ἦν ἢ ὡς οὐδὲν διέφερε. ἔτι δὲ καὶ ὁμολογοῦντες Θρασυμάχου μὲν εἶναι τὸν Νικόστρατον οὐκ ἂν εἶχον ἐξελέγξαι τούσδε ὡς οὐκ εἰσὶν ἐπώνυμοι· 71 ἄλλον δὲ πατέρα τῷ τεθνεῶτι κατασκευάζοντες οὐ μόνον περὶ τῶν διαθηκῶν ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ γένους λόγον ἐμβεβλήκασιν.

γ'. Οὐκ ἐκ τούτων δὲ μόνον γνοίητ' ἂν ὅτι ἄλλοι τινές εἰσιν οἱ ταῦτα ἐπὶ τουτουσὶ ἐπάγοντες, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν κατ' ἀρχὰς γεγενημένων. τίς γὰρ οὐκ ἀπεκείρατο, ἐπειδὴ τὼ [1] δύο ταλάντω ἑξάκις ἦλθετον; ἢ τίς οὐ μέλαν ἱμάτιον ἐφόρεσεν, ὡς διὰ τὸ πένθος κληρονομήσων τῆς οὐσίας; ἢ πόσοι συγγενεῖς καὶ υἱεῖς κατὰ δόσιν προσεποιήσαντο τῶν Νικοστράτου; Δημοσθένης μέν γε ἀδελφιδοῦς ἔφη αὐτῷ εἶναι, ἐπειδὴ δ' ἐξηλέγχθη ὑπὸ τούτων, ἀπέστη· Τήλεφος δὲ δοῦναι αὐτῷ Νικόστρατον ἅπαντα τὰ ἑαυτοῦ, καὶ οὗτος 72 οὐ πολλῷ ὕστερον ἐπαύσατο· Ἀμινιάδης δὲ υἱὸν αὐτῷ πρὸς τὸν ἄρχοντα ἦκεν ἄγων οὐδὲ τριετῆ γεγονότα, καὶ ταῦτ' οὐκ ἐπιδεδημηκότος τοῦ Νικοστράτου ἔνδεκα ἐτῶν Ἀθήνησι· Πύῤῥος δὲ ὁ Λαμπρεὺς τῇ μὲν Ἀθηνᾷ ἔφη τὰ χρήματα ὑπὸ Νικοστράτου καθιερῶσθαι, αὐτῷ δ' ὑπ' αὐτοῦ ἐκείνου δεδόσθαι· Κτῆσις δ' ὁ Βησαιεὺς καὶ Κραναὸς τὸ μὲν πρῶτον

[1] δύω

Θρασυμάχου μὲν] Transponenda videtur hæc duo vocabula. Verumtamen nimis et locis et temporibus, et natura et moribus, aliisque rebus distamus ab illius vetustis Græcis, quam ut certa de numero, seu rhythmo eorum pronunciare queamus. IDEM.

Ταῦτα] Scil. τὰ πράγματα. *has turbas contentionum forensium.* IDEM.

Ἐπὶ τουτουσὶ] Notanda poeticæ dictionis affectatio τουτουσὶ pro τούτους, Atticis non parum frequentata. IDEM.

Ἑξάκις] Commutetur in ἐξ ἅκις. Ptolemaide, tum Aoe dicta, mortuus fuerat mercator Nicostratus; illius Athenas venere duo talenta. Vid. Harpocrat. in Ἅκις, H. Vales. p. 211,, Demosth. p. 681. 29., et H. Relandi Palestina p. 537. *In fin. Diatrib.* VALCKENAER.

Ἤλθετον] Scil. εἰς κρίσιν. Equidis enim tandem non luctum testatus est coma tondenda super excessu Nicostrati, quandoquidem hereditas ab eo relicta, quæ duum est talentum, a sex competitoribus fuit petita, qui sunt hi, Demosthenes, Telephus, Amyniades, Pyrrhus, Ctesias, et Cranaus. Adde septimum Chariadem, et octavum, actorem hujus ovationis. IDEM.

Υἱεῖς κατὰ δόσιν] Filii sunt factitii, adoptati per testamentum. Nam ejusmodi filiis patres quoque adoptivi bona sua donabant, seu legabant. IDEM.

Ἀμινιάδης] Π. Ἀμυπιάδης. H. STEPHAN. Quem credo verum vidisse. REISK.

Αὐτῷ] Nicostrato puta. cohæret cum γεγονότα. IDEM.

Λαμπρεὺς] Taylorum si audimus, rectius Λαμπτρεὺς scribetur. IDEM.

Αὐτῷ] *sibi*, Pyrrho puta. IDEM.

Τῷ' αὐτοῦ ἐκείνου] Deesse videtur μέρος τι. aut, si nihil deest, sed bene h. l. habet, subjicere voluit orator atque derisui exponere prætensionis absurditatem. Ecquis enim sanus, quæ numini consecrata fuisse dixerit, eadem aut sibi donata esse? IDEM.

Κτῆσις] Græcum nomen si est, ferme ejus feminineum genus potius prodit, quam

δίκην ἔφασαν τοῦ Νικοστράτου ταλάντου καταδεδικάσθαι, ἐπειδὴ δ' οὐκ εἶχον τοῦτο ἀποδεῖξαι, ἀπελεύθερον αὑτὸν ἑαυτῶν προσεποιήσαντο εἶναι· καὶ οὐδ' οὕτοι ἃ ἔλεγον ἀπέδειξαν. καὶ οἱ μὲν εὐθὺς κατὰ τὰ ῥηθέντα ἐπὶ τὸ Νικοστράτου [1]ἄξαντες οὗτοί εἰσι· Χαριξένης δὲ τότε μὲν οὐδαμοῦ ἠμφισβήτησεν, ὕστερον δὲ οὐ μόνον αὐτὸς ἀλλὰ καὶ τὸ 73 ἐκ τῆς ἑταίρας παιδίον εἰσπεσών ἦλθε. τοῦτο δ' ἦν αὐτῷ ὡς ἢ τῶν χρημάτων κληρονομήσοντι ἢ τὸ παιδίον ἀστὸν ποιήσοντι. αἰσθόμενος δὲ καὶ οὗτος ὅτι περὶ τοῦ γένους ἐλεγχθήσοιτο, τὴν μὲν τοῦ παιδίου ἀμφισβήτησιν παρέλυσεν, ἑαυτῷ δὲ κατὰ δόσιν παρακατέβαλεν.

δ'. Ἐχρῆν μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες, ὅστις κατὰ δόσιν χρημάτων ἀμφισβητῶν ἡττηθείη, μὴ κατὰ τὸ τέλος ζημιοῦσθαι, ἀλλ' ἐφ' ὅσαπερ ληψόμενος ἦν, τοσαῦτα τῇ πόλει ἀποτίνειν· οὔτε γὰρ οὐθ' οἱ νόμοι κατεφρονοῦντο οὔτε τὰ γένη ὑβρίζετο πρὸς τούτων, οὐδ' ἂν τῶν τεθνεώτων οὐδεὶς κατεψεύδετο. ἐπειδὴ δὲ ἅπασι καὶ τῶν ἀλλοτρίων ἀπάντων, 74 καθ' ὅ τι ἄν τις βούληται, ἀμφισβητεῖν ἔξεστιν, ὑμᾶς χρὴ περὶ αὐτῶν ὡς οἷόν τε ἀκριβέστατα ἐξετάζειν καὶ μηδὲν εἰς ὅσον δύνασθε παραλείπειν. ἐν μόναις δὲ ταῖς τῶν κλήρων εἰσαγωγαῖς δοκεῖ μοι προσήκειν τεκμηρίοις μᾶλλον ἢ μάρτυσι πιστεύειν. περὶ μὲν γὰρ τῶν ἄλλων συμβολαίων οὐ πάνυ χαλεπὸν τοὺς τὰ ψευδῆ μαρτυροῦντας ἐλέγχειν·

[1] ἄξαντες

masculinum. Num ergo Κτησίας leg. est? IDEM.

Ἄξαντες] Num ab ἄγειν, an ab ἀίσσειν repetendum sit, quærant alii. ego in simpliciore, quod est ἄγειν, acquiesco. IDEM.

Αὐτὸς] Subaudi e præmissis ἀμφισβητῶν τῶν κλήρου. IDEM.

Τοῦτο δ' ἦν αὐτῷ] Num sic nude dixerunt, pro τοῦτο δ' ἦν αὐτῷ ἐν νῷ, vel προκείμενον, vel ἐπιτήχασμα, vel μηχάνημα, vel σκεύωρον, vel tale quid? *hoc agebat, hoc moliebatur.* IDEM.

Κατὰ τὸ τέλος] Locus difficilis. dictio perambigua et inexplicabilis. Suspicabar aliquando tantendem hoc esse, atque κατ' ἐπιβολήν. non solummodo sexta parte summæ universæ, quam valent bona petita, mulctari, sed tota summa. Nunc dubito, an potius significet, *pro censu.* Censebatur civis quisque, quantum in bonis haberet. atque pro ista censu major aut minor cuique mulcta irrogabatur. Quærant peritiores. IDEM. Isnesius juxta Ulpianum τέλος h. l. explicat *auctoritatem magistratus*, et vertit Anglice: *should not be amerced by the limited power of the magistrate.* Citat porro Demosth. c. Macartat. §. κζ'. fin.

Οὕτω γὰρ] Addi velim ἄν. REISK.

Πρὸς τούτων] *ab his*, Chariade ejusque advocatis. non mala sententia. Suspicor tamen Isæum dedisse πρὸς τοσούτων. *a tot hominibus*, quot nempe sunt hi, quos toto die videmus in leges grassari. IDEM.

Καὶ τῶν ἀλλοτρίων] Haud offendor, foret tamen fortius intortum, si καὶ τῶν ἀλλοτριωτάτων dixisset. IDEM.

Ἀπάντων] Non cohæret cum ἀλλοτρίων, sed cum ἀμφισβητεῖν. Dicitur ἀμφισβητεῖν τινὸς pro *hereditatem alicujus in jure petere.* Ergo ἁπάντων ἀμφισβητεῖν est *hereditates hominum omnium quorumcunque tandem sibi vindicare de eoque jure experiri*, vel *totas hereditates.* IDEM.

Νικόστρατες Θρασυμάχου ἦν ἢ ὡς οὐδὲν διέφερε. ὅτι δὲ καὶ ὁμολογοῦντες Θρασυμάχου μὲν εἶναι τὸν Νικόστρατον οὐκ ἂν εἶχον ἐξελέγξαι τούσδε ὡς οὐκ εἰσὶν ἐκείνῳ ἀνεψιοί· 71 ἄλλον δὲ πατέρα τῷ τεθνεῶτι κατασκευάζοντες οὐ μόνον περὶ τῶν διαθηκῶν ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ γένους λόγον ἐμβεβλήκασιν.

γ'. Οὐκ ἐκ τούτων δὲ μόνον γνοίητ' ἂν ὅτι ἄλλοι τινές εἰσιν οἱ ταῦτα ἐπὶ τουτουσὶ ἐπάγοντες, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν κατ' ἀρχὰς γεγενημένων. τίς γὰρ οὐκ ἀπεκείρατο, ἐπειδὴ τὼ [1] δύο ταλάντω ἐξάκις ἤλθετον; ἢ τίς οὐ μέλαν ἱμάτιον ἐφόρεσεν, ὡς διὰ τὸ πένθος κληρονομήσων τῆς οὐσίας; ἢ πόσοι συγγενεῖς καὶ υἱεῖς κατοὶ δόσιν προσεποιήσαντο τῶν Νικοστράτου; Δημοσθένης μέν γε ἀδελφιδοῦς ἔφη αὐτῷ εἶναι, ἐπειδὴ δ' ἐξηλέγχθη ὑπὸ τούτων, ἀπέστη· Τήλεφος δὲ δοῦναι αὐτῷ Νικόστρατον ἅπαντα τὰ ἑαυτοῦ, καὶ οὗτος 72 οὐ πολλῷ ὕστερον ἐπαύσατο· Ἀμυνιάδης δὲ υἱὸν αὐτῷ πρὸς τὸν ἄρχοντα ἦκεν ἄγων οὐδὲ τριετῆ γεγονότα, καὶ ταῦτ' οὐκ ἐπιδεδημηκότος τοῦ Νικοστράτου ἔνδεκα ἐτῶν Ἀθήνῃσι· Πύῤῥος δὲ ὁ Λαμπρεὺς τῇ μὲν Ἀθηνᾷ ἔφη τὰ χρήματα ὑπὸ Νικοστράτου καθιερῶσθαι, αὐτῷ δ' ὑπ' αὐτοῦ ἐκείνου δεδόσθαι· Κτῆσις δ' ὁ Βησαιεὺς καὶ Κραναὸς τὸ μὲν πρῶτον

[1] δύω

Θρασυμάχου μὲν] Transponenda videtur hæc duo vocabula. Verumtamen nimis et locis et temporibus, et natura et moribus, aliisque rebus distamus ab illis vetustis Græcis, quam ut certa de numero, seu rhythmo eorum pronunciare queamus. IDEM.

Ταῦτα] Scil. τὰ πράγματα. *has turbas contentionum forensium.* IDEM.

Ἐπὶ τουτουσὶ] Notanda poeticæ dictionis affectatio τουτουσὶ pro τούτους, Atticis non parum frequentata. IDEM.

Ἑξάκις] Commutetur in ἐξ Ἄκης. Ptolemaïde, tum Ace dicta, mortuus fuerat mercator Nicostratus; illuc Athenas venere duo talenta. Vid. Harpocrat. in Ἄκη, H. Vales. p. 211., Demosth. p. 681. 29., et H. Relandi Palestina p. 537. *In fin. Diatrib.* VALCKENAER.

Ἤλθετον] Scil. εἰς κρίσιν. Equis enim tandem non luctum testatus est coma tondenda super excessu Nicostrati, quandoquidem hereditas ab eo relicta, quæ duum est talentum, a sex competitoribus fuit petita, qui sunt hi, Demosthenes, Telephus, Amyniades, Pyrrhus, Ctesius, et Cranaus. Adde septimum Chariadem, et octavum, actorem hujus orationis. IDEM.

Υἱεῖς κατὰ δόσιν] Filii sunt factitii, adoptati per testamentum. Nam ejusmodi filiis patres quoque adoptivi bona sua donabant, seu legabant. IDEM.

Ἀμυνιάδης] Π. Ἀμυνιάδης. H. STEPHAN. Quem credo verum vidisse. REISK.

Αὐτῷ] Nicostrate puta. *educaret suum γεγονότα.* IDEM.

Λαμπρεὺς] Taylorus si audimus, rectius Λαμπτρεὺς scribebat. IDEM.

Αὐτῷ] *sibi*, Pyrrho puta. IDEM.

Ὑπ' αὐτοῦ ἐκείνου] [illegible] ti, aut, si nihil [illegible] subjicere velint [illegible] ponere præter[illegible] enim sac[illegible] dixeri[illegible] [illegible]

ὅτιπερ ἔφασαν τοῦ Νικοστράτου ταλαίντου καταδεδικάσθαι, ἐπειδὴ δ' οὐκ εἶχον τοῦτο ἀποδεῖξαι, ἀπελεύθερον αὐτὸν ἑαυτῶν προσεποιήσαντο εἶναι· καὶ οὐδ' οὗτοι ἃ ἔλεγον ἀπέδειξαν. καὶ οἱ μὲν εὐθὺς κατὰ τὰ πρῶτα ἐπὶ τὸ Νικοστράτου [1]ἄξαντες οὗτοί εἰσι· Χαριάδης δὲ τότε μὲν οὐδαμοῦ ἠμφισβήτησεν, ὕστερον δὲ οὐ μόνον αὐτὸς ἀλλὰ καὶ τὸ 73 παιδίον ἐκ τῆς ἑταίρας παιδίον εἰσποιῶν ἦλθε. τοῦτο δ' ἦν αὐτῷ ὡς ἢ τῶν χρημάτων κληρονομήσοντι ἢ τὸ παιδίον ἀστὸν ποιήσοντι. αἰσθόμενος δὲ καὶ οὗτος ὅτι περὶ τοῦ γένους ἐλεγχθήσοιτο, τὴν μὲν τοῦ παιδίου ἀμφισβήτησιν παρέλυσεν, ἑαυτῷ δὲ κατὰ δόσιν παρακατέβαλεν.

δ'. Ἐχρῆν μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες, ὅστις κατὰ δόσιν χρημάτων ἀμφισβητῶν ἡττηθείη, μὴ κατὰ τὸ τέλος ζημιοῦσθαι, ἀλλ' ἐφ' ὅσαπερ ληψόμενος ἦ, τοσαῦτα τῇ πόλει ἀποτίνειν· οὕτω γὰρ οὔθ' οἱ νόμοι κατεφρονοῦντο οὔτε τὰ γένη ὑβρίζετο πρὸς τούτων, οὐδ' ἂν τῶν τεθνεώτων οὐδεὶς κατεψεύσετο. ἐπειδὴ δὲ ἅπασι καὶ τῶν ἀλλοτρίων ἀπάντων, 74 καὶ ὅτι ἄν τις βούληται, ἀμφισβητεῖν ἔξεστιν, ὑμᾶς χρὴ περὶ αὐτῶν ὡς οἷόν τε ἀκριβέστατα ἐξετάζειν καὶ μηδὲν ἧττον ὅσον δύνασθε παραλείπειν. ἐν μόναις δὲ ταῖς τῶν κλήρων ἀναγωγαῖς δοκεῖ μοι προσήκειν τεκμηρίοις μᾶλλον ἢ μάρτυσι πιστεύειν. περὶ μὲν γὰρ τῶν ἄλλων συμβολαίων οὐ πάνυ χαλεπὸν τοὺς τὰ ψευδῆ μαρτυροῦντας ἐλέγχειν·

[1] ἄξαντες

masculinum. Num ergo Κτησίας leg. est? IDEM.

Ἄξαντες] Num ab ἄγειν, an ab ἀΐσσειν repetendum sit, quærunt alii. ego in simplicior, quod est ἄγειν, acquiesco. IDEM.

Δίοντ'] Salmasii e præmissis ἀμφισβητεῖν τῷ κλήρῳ. IDEM.

Τοῦτο δ' ἦν αὐτῷ] Num sic unde dixerunt, pro τοῦτο δ' ἦν αὐτῷ ἐκ τῆς, vel πρόφασις, vel ὑποτίμημα, vel μεγάθους, vel ἀρχῆς, vel tale quid? hoc agebat, hoc molitur. IDEM.

Καὶ οὗτος] [illegible]

Quærant peritiores. IDEM. Ionesius juxta Ulpianum τέλος h. l. explicat *auctoritatem magistratus*, et vertit Anglice: *should not be amerced by the limited power of the magistrate*. Citat porro Demosth. c. Macartat. §. ιζ'. fin.

Οὕτω γάρ] Addi velim ἄν. REISK.

Πρὸς τούτων] *ab his*, Chariade ejusque advocatis. non mala sententia. Suspicor tamen Isæum dedisse πρὸς τοσούτων, *a tot hominibus*, quot nempe sunt hi, quos toto [illegible]. IDEM.

[illegible]

Νικόστρατος Θρασυμάχου ἦν ἢ
ὁμολογοῦντες Θρασυμάχου μὲν
ἂν εἶχον ἐξελέγξαι τοῦσδε ὡς
71 ἄλλον δὲ πατέρα τῷ τεθνεῶτι
περὶ τῶν διαθηκῶν ἀλλὰ καὶ
βλήκασιν.

γ'. Οὐκ ἐκ τούτων δὲ μό
εἰσιν οἱ ταῦτα ἐπὶ τουτουσὶ ἐ
κατ' ἀρχὰς γεγενημένων. τί
τῷ [1] δυο ταλάντω ἑξάκις ἦλ
ἐφόρεσεν, ὡς διὰ τὸ πένθος
πόσοι συγγενεῖς καὶ υἱεῖς κ
Νικοστράτου; Δημοσθένης
εἶναι, ἐπειδὴ δ' ἐξηλέγχθη
δὲ δοῦναι αὐτῷ Νικόστρατ
72 οὐ πολλῷ ὕστερον ἐπαύσα
τὸν ἄρχοντα ἦκεν ἄγων ο
οὐκ ἐπιδεδημηκότος τοῦ Νι
Πύῤῥος δὲ ὁ Λαμπρεὺς τ
ὑπὸ Νικοστράτου καθιερῶ
δεδόσθαι· Κτῆσις δ' ὁ Βησ

Θρασυμάχου μὲν] Transponenda vid
haec duo vocabula. Verumtamen a
et locis et temporibus, et natura et u
bus, aliisque rebus distamus ab illis v
stis Graecis, quam at certa de numero,
rhythmo eorum pronunciare quea
IDEM.

Ταῦτα] Scil. τὰ πράγματα. *has tu
contentionum forensium.* IDEM.

'Επὶ τουτουσί] Notanda poeticae dictio
affectatio τουτουσί pro τουτονσί, Attica
parum frequentata. IDEM.

Ἑξάκις] Commutetur in ἐξ Ἀσσ. I
lemaide, tum Acco dicta, mortuus fu
mercator Nicostratus; illinc Athenas
nere duo talenta. Vid. Harpocrat. in
H. Vales. p. 211., Demosth. p. 601.
et H. Relandi Palestina p. 547. In
Distrib. VALCKENAER.

[illegible] Scil. εἰς ἀρετὴν. Eoquin
tandem non locutus invitus aut
inquisitio

ἀρ' ὁ νόμος οὐδενὶ ἐᾷ τὰ ἑαυτοῦ,
ἢ ὑπὸ τῶν ἄλλων ἃ καὶ ὑμεῖς
τὸ γένος καὶ τὰ τοῦ ὁπωσοῦν
ένους ἀναμφισβητήτως λαμβά-
.ὲν διαθήκαις διὰ μαρτύρων ὑμᾶς
καὶ ἐξαπατηθῆναι — οὐ γὰρ ἂν
σκήψεις —, τῇ δ' ἀγχιστείᾳ δι'
τοὺς νόμους οἱ συγγενεῖς ἀμφισβη-
. πρὸς δὲ τούτοις, ὦ ἄνδρες, εἰ μὲν
ς ἀμφισβητοῦντες ὁμολογουμένως 77
ὄντες ἐτύγχανον, τὸ μὲν ἀκριβὲς
ντοι μᾶλλον εἰκὸς ἦν ἀληθεῖς εἶναι
ἢ γάρ τινες οὐκ εὖ διακείμενοι τοῖς
.ους τῶν πάνυ σφόδρα προσηκόντων
το· νῦν δὲ οὔτε συσσίτους οὔτε φί-
ὑτῃ. τούτων δ' ὑμῖν μάρτυρας ἀπάν-

καὶ μάλιστα τῆς Χαριάδου ἀναι- 78
οῦτο σκέψασθε. ὅπου γὰρ τὸν αὐτὸν
ιον] οὔτ' ἀποθανόντα ἀνείλετο οὔτ'
ησεν, ἀλλὰ πάντα τοῖς μηδὲν προσ-
:, πῶς οὐκ ἀνοσιώτατος εἴη; ὃς τῷ
νομιζομένων ποιήσας, τῶν χρημάτων

[2] uncos om.

ατον ἦν τοὺς ψευδῆ μαρ- μηδεὶς τὰ

ol interpo-

ἰφάνη vel si me non hi et tacita

v. H. STE- μᾶλλον εἰκὸς ναι. REISK.

σιώτατα. Significare itaque videtur ἐν τῇ αὐτῇ τάξει h. l. quod hi competitores hereditatis a Nicostrato reliotae non fuissent in eadem classe contribuentium pro modo facultatum. Verumtamen ut malim de ordine militari, seu statione in castris et acie accipere, facit locus p. 90. 12. οὐδ' ἐπὶ στρατεύματι ἐχρῆτο —. IDEM.

Τῇ αὐτῇ] Post haec verba nonnihil deesse constat. E. c. οὐδεὶς οἵδε τούτους πώποτε τῷ Νικοστράτῳ γεγονότας, vel simile quid. IDEM.

Τὸν αὐτὸν ποιησάμενον κληρονόμον] eum qui ipsum [Chariadem] *fecisset* [vel *nuncupasset*] *heredem*. IDEM.

Ὠστολόγησεν] *neque ossa ejus legit*. combustionem vel incinerationem sequebatur ossilegium. IDEM. Sic longe antea vulg. ὀστολόγησεν correxerat Heraldus in Anim. Jus A. et R. l. i. c. 7. §. 6.

ζῶντος γὰρ καὶ παρόντος τοῦ πράξαντος καταμαρτυροῦσι· περὶ δὲ τῶν διαθηκῶν πῶς ἄν τις γνοίη τοὺς μὴ τἀληθῆ 35
λέγοντας, εἰ μὴ πάνυ μεγάλα τὰ διαφέροντα εἴη, αὐτοῦ
75 μὲν καθ' οὗ μαρτυροῦσι τεθνεῶτος, τῶν δὲ συγγενῶν μηδὲν
τῶν πεπραγμένων εἰδότων, τοῦ δ' ἐλέγχου μηδαμῶς ἀκρι-
βοῦς γινομένου; ἔτι δέ, ὦ ἄνδρες, καὶ τῶν διατιθεμένων οἱ
πολλοὶ οὐδὲ λέγουσι τοῖς παραγινομένοις ὅ τι διατίθενται,
ἀλλ' αὐτοῦ μόνου τοῦ καταλιπεῖν διαθήκας μάρτυρας παρί-
στανται, τοῦ δὲ συμβαίνοντός ἐστι καὶ γραμματεῖον ἀλ- 40
λαγῆναι καὶ τἀναντία ταῖς τοῦ τεθνεῶτος διαθήκαις μετα-
γραφῆναι· οὐδὲν γὰρ μᾶλλον οἱ μάρτυρες εἴσονται, εἰ ἐφ' αἷς
ἐκλήθησαν διαθήκαις, αὗται ἀποφαίνοιντο. ὁπότε δὲ καὶ
τοὺς ὁμολογουμένως παραγενομένους οἷόν τ' ἐστὶν ἐξαπατῆ-
σαι, πῶς οὐκ ἂν ὑμᾶς γε τοὺς μηδὲν τοῦ πράγματος εἰδό-
τας πολὺ μᾶλλον ἑτοιμότερόν τις παρακρούσασθαι ἐγχει-
ρήσαι; ἀλλὰ μὴν καὶ ὁ νόμος, ὦ ἄνδρες, οὐκ ἐάν τις δια- 48. 1
θῆται μόνον, κυρίας εἶναι κελεύει τὰς διαθήκας, ἀλλὰ ἐὰν
εὖ φρονῶν. σκεπτέον [1] δὴ ὑμῖν πρῶτον μὲν εἰ ἐποιήσατο τὰς
76 διαθήκας, ἔπειτα εἰ μὴ παρανοῶν διέθετο. ἀντιλεγάντων δ'
ἡμῶν μηδὲ τὸ παράπαν γενέσθαι τὰς διαθήκας, ἐκ τίνος
ἂν τρόπου, εἴ τις παρανοῶν διέθετο, γνοίητε, πρὶν περὶ αὐ-
τοῦ τοῦ διαθέσθαι πιστεῦσαι; τοὺς μὲν οὖν κατὰ τὴν 5
δόσιν ἀμφισβητοῦντας ὁρᾶτε ὅσον ἔργον ἐστὶν αἰσθέσθαι
εἰ ἀληθῆ λέγουσι· τοὺς δὲ κατὰ τὸ γένος πρῶτον μὲν [2] οὐ-
δὲν δεῖ μάρτυρας παρασχέσθαι ὡς αὐτῶν ἐστὶν ὁ κλῆρος —
παρὰ πάντων γὰρ ὁμολόγηται τοῖς ἐγγυτάτω γένους τὰ
τοῦ τελευτήσαντος γίνεσθαι —, ἔπειτα οἱ νόμοι οὐ μόνον οἱ
περὶ τῶν γενῶν ἀλλὰ καὶ οἱ περὶ τῶν δόσεων τοῖς συγγε-

[1] δ'

[2] οὐ

Τὰ διαφέροντα] Nisi nimium sit, quod altera partium contendentium, ut lucretur, aut perdat; nisi enormis sit discrepantia inter ambarum postulationes, altera parte nimis abhorrentia ab æquo et inconsentanea petente, aut affirmante ea, quæ prorsus sint improbabilia. IDEM.

Τοῦ δὲ συμβαίνοντός ἐστι] Dictio rarior et minus crebro usitata, pro qua alius, idem significare volens, dixisset: *συμβαίνει καθ' ἑκάστην ἡμέραν. quotidie contingit.* est in numero rerum sæpe contingentium. Possit alio quoque modo, qui tamen mihi minus probatur, accipi, ut significet, *unde consequitur*, vel *quapropter consentaneum est.* nam τὸ *συμβαῖνον* Dialecticis est conclusio, seu id, quod e sumptis colligitur et velut efflorescit. IDEM.

Ἀλλὰ ἐὰν] Videtur καὶ addendum esse. IDEM.

Σκεπτέον δ' ὑμῖν] Malim *σκ. δὴ ὑ.* aut *σκ. οὖν ὑμῖν.* IDEM.

Ἐκ τίνος τρόπου] Accipio h. l. pro διὰ τί. *cur, quamobrem?* IDEM.

νέσι βοηθοῦσι. δοῦναι μὲν γὰρ ὁ νόμος οὐδενὶ ἐᾷ τὰ ἑαυτοῦ, ἐὰν ὑπὸ γήρως ἢ ὑπὸ νόσου ἢ ὑπὸ τῶν ἄλλων ἀδ καὶ ὑμεῖς ἴστε παρανοήσῃ· κατὰ δὲ τὸ γένος καὶ τὰ τοῦ ὀπωσοῦν διακειμένου ὁ ἐγγύτατα γένους ἀναμφισβητήτως λαμβάνει. χωρὶς δὲ τούτων ταῖς μὲν διαθήκαις διὰ μαρτύρων ὑμᾶς δεῖ πιστεῦσαι, ὑφ' ὧν ἔνι καὶ ἐξαπατηθῆναι — οὐ γὰρ ἂν ἦσαν ψευδομαρτυριῶν ἐπισκήψεις —, τῇ δ' ἀγχιστείᾳ δι' ὑμῶν αὐτῶν· κατὰ γὰρ τοὺς νόμους οἱ συγγενεῖς ἀμφισβητοῦσιν, οὓς ὑμεῖς ἔθεσθε. πρὸς δὲ τούτοις, ὦ ἄνδρες, εἰ μὲν [1]οἱ κατὰ τὰς διαθήκας ἀμφισβητοῦντες ὁμολογουμένως 77 Νικοστράτῳ ἐπιτήδειοι ὄντες ἐτύγχανον, τὸ μὲν ἀκριβὲς οὐδ' ἂν οὕτως, ὅμως μέντοι μᾶλλον εἰκὸς ἦν ἀληθεῖς εἶναι δόξειν τὰς διαθήκας· ἤδη γάρ τινες οὐκ εὖ διακείμενοι τοῖς συγγενέσιν ἀνδρείους φίλους τῶν πάνυ σφόδρα προσηκόντων περὶ πλείονος ἐποιήσαντο· νῦν δὲ οὔτε συσσίτους οὔτε φίλους οὔτ' ἐν τάξει τῇ αὐτῇ. τούτων δ' ὑμῖν μάρτυρας ἁπάντων παρεσχήμεθα.

ε'. Ὃ δὲ μέγιστον, καὶ μάλιστα τῆς Χαριάδου ἀναι- 78
δείας καταμαρτυρεῖ, τοῦτο σκέψασθε. ὅπου γὰρ τὸν αὐτὸν ποιησάμενον [2][κληρονόμον] οὔτ' ἀποθανόντα ἀνείλετο οὔτ' ἔκαυσεν οὔτε ὠστολόγησεν, ἀλλὰ πάντα τοῖς μηδὲν προσήκουσι παρῆκε ποιῆσαι, πῶς οὐκ ἀνοσιώτατος εἴη; ὃς τῷ τεθνεῶτι μηδὲν τῶν νομιζομένων ποιήσας, τῶν χρημάτων

[1] οἱ om.

[2] uncos om.

Ἐπισκήψεις] Subaudi εἰ ἀδύνατον ἦν τοὺς πρώτους ὑπὸ τῶν μαρτύρων τῶν τὰ ψευδῆ μαρτυρούντων ἐξαπατᾶσθαι, vel εἰ μηδεὶς τὰ ψευδῆ ἡμαρτύρει. IDEM.

Μὴ κατὰ] Videtur articulus οἱ interponendus esse. IDEM.

Οὐδ' ἂν οὕτως] Videtur hic ἰφάνη vel simile quid excidisse, tametsi me non fugit εἰκὸς ἦν e proximo huc trahi et tacita mente suppleri posse. IDEM.

Δόξειν] Π. δόξειν. Ἡ δόξειν. H. STEPHAN. Constructio hæc est: μᾶλλον εἰκὸς ἦν τὰς διαθήκας δόξειν ἀληθεῖς εἶναι. REISK.

Τάξει] Sed quænam τάξις hic designatur? civilis an militaris? si civilis, quænam erant illæ τάξεις civiles? forsitan κατὰ τὸ τίλος, secundum census, seu quantitates bonorum, quæ quibusque essent, cives distributi erant. Notæ sunt e Demosthene αἱ συμμορίαι τῶν λειτουργούντων. noti οἱ τριακόσιοι, οἱ τῶν πολιτῶν πλουσιώτατοι. Significare itaque videtur ἐν τῇ αὐτῇ τάξει h. l. quod hi competitores hereditatis a Nicostrato relictæ non fuissent in eadem classe contribuentium pro modo facultatum. Verumtamen ut malim de ordine militari, seu statione in castris et acie accipere, facit locus p. 90. 12. οὐδ' ἐπὶ στρατεύματι ἐχρῆτο —. IDEM.

Τῇ αὐτῇ] Post hæc verba nonnihil deesse constat. E. c. οὐδεὶς οἶδε τούτους πώποτε τῷ Νικοστράτῳ γεγονότας, vel simile quid. IDEM.

Τὸν αὐτὸν ποιησάμενον κληρονόμον] eum qui ipsum [Chariadem] fecisset [vel nuncupasset] heredem. IDEM.

Ὠστολόγησεν] neque ossa ejus legit. combustionem vel incinerationem sequebatur ossilegium. IDEM. Sic longe antea vulg. ἀμολόγησεν correxerat Heraldus in Anim. ad Jus A. et R. l. i. c. 7. §. 6.

αὐτοῦ κληρονομεῖν ἀξιοῖ; ἀλλὰ νὴ Δία ἐπειδὴ τούτων οὐδὲν ἐπαίησε, τὴν οὐσίαν τοῦ Στρατονίκου διαχείρισιν; ἀλλὰ καὶ ταῦτα [1] μεμαρτύρηται ὑμῖν καὶ τὰ πλεῖστα
79 οὐδ' αὐτὸς [2] ἀρνεῖται. προφάσεις δὲ οἴομαι ἀναγκαίας ἐφ' ἑκάστας τῶν πράξεων εἰρῆσθαι· τί γὰρ ὑπαλείπεται τῇ διαρρήδην ὁμολογουμένῃ;

5'. Σαφῶς μὲν οὖν ἴστε, ὦ ἄνδρες, ὅτι αὗται αἱ δικαιοῦσι τῶν Στρατονίκου ἐφίενται, ἀλλὰ βούλονται μὲν ὑμᾶς ἐξε- 30
80 παπτῆσαι, τοιοῦτοι δὲ συγγενεῖς ὄντας ἐκείνου, ἃ οἱ νόμοι ἔδοσαν αὐτοῖς, ἀποστερῆσαι. οὐ μόνον δὲ Χαιρεάδης τοῦτο πεπαίκμεν, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἤδη [3] τῶν ἐν τῇ ὑπεροψίᾳ ἀπαθυμηκάντων οὐδὲ γινώσκοντες ἐνίους τῆς οὐσίας ἠμφισβήτησαν· ἐνδυμοῦνται γάρ, ὅτα κατορθώσωσι μὲν τὰ ἀλλότρια ἔχειν, διαμαρτῶσι δὲ μικρὸν ἃ κίνδυνος· μαρτυρεῖν δὲ καὶ τὰ ψευδῆ τινες ἐθέλουσιν, οἱ δ' ἔλεγχοι παρὰ 35
ἀφρενῶν. σπουδάσατε· [4] πολὺ τὸ διαφέρον κατὰ γένος ἢ κατὰ

[1] μεμαρτύρηται om. [2] ἀρνεῖται [3] δὲ τῶν [4] δὲ σπουδὴ

τὴν οὐσίαν] Videtur γ' interponendum esse. Reisk.

Τοῦ Στρατονίκου] Qui Stratonicus h. l. appellatur, item paulo post versu 8. idem est, atque Nicostratus per totam orationem dictus. In talibus Græcis diligentia summa non utuntur. Tophanes tamen Νικοστράτου annotaverat. Idem.

Ἀλλὰ καὶ ταῦτα ὑμῖν etc.] Quantum ex obscuris literarum vestigiis divinare possum, sic ferme reliquisse auguror Iseum: ἀλλὰ καὶ ταῦτ' ἀνῆκεν ὑμῖν. verum hæc quoque [id est, administrationem, tutelam et conservationem bonorum Nicostrati] *nobis permisit.* καὶτὰ πλεῖστα [subaudi δὲ τῶν λόγων αὐτὸν ἐστοχάσμενος] *ille* αὐτὸς ἀρνεῖται. *et plerasque horum, quæ nunc dico, vitio ei vertens, ne ipse quidem se fecisse infitiatur.* Idem.

Προφάσεις δ' οἴομαι ἀναγκαίας] Suspicabar aliquando leg. esse: προφάσεις δ' οὐδὲν εἰπεῖν δεῖ οἴομαι ἀναγκαίας. *causationes prætexit; quas nil attinet a me commemorari, ni fallor.* Nunc autem censeo bene habere vulgatam, ejusque nihil h. l. sollicitandum esse, dummodo teneatur, οἴομαι esse ironicum, irrisionis gratia insertum, ut Latinorum, *nempe, nimirum, scilicet. causas tonticas et prægnantes, scilicet, si dis placet.* Idem.

Ἐφ' ἑκάστας] Π. ἐφ' ἑκάσταις. H. Stephan. Quod utique sim prælaturus, si certo constet, vulgatam vitiosam nulloque modo probandam esse. de quo adhuc ambigo. Reisk.

Τῶν πράξεων] Subaudi τῶν ὑφ' ἑαυτοῦ πεπραγμένων, ἃν αὐτὸν κατηγορῇ τὶν. *actionum suarum, quarum eum nunc insimulat.* Idem.

εἰρῆσθαι] Leg. videtur εἴρεται, *requiritur, comminiscitur, profert*, ipse sibi per otium commentus. Idem.

Τί γὰρ ὑπαλείπεται] Scil. φησὶν ταῦτα εἰπεῖν, καὶ ὑπὲρ τούτων ἀπολογεῖσθαι. videtur tamen orator haud paulo et planius et nervosius dicturus fuisse, si sic dedisset: ἀλλὰ προφάσει γὰρ, οἶμαι, ἀναγκαίας ἐφ' ἑκάστας τῶν πράξεων εἴρηται. Aut hypothesin: *atqui fortasse causationes graves nimirum et urgentes commentus sibi est, atque protulit?* Respondet. ἀλλ' οὐδὲ ταύτας. *at ne has quidem.* Tum bene convenit. τί γὰρ ὑπολείπεται — *ecquid enim reliquum est, quod ejusmodi is, qui ipse criminia ultro dixerit verbis fatetur?* Volebam Latina mea huic rationi ac commodare. Interim tutius visum fuit, vulgatæ vestigiis insistescere. Idem.

Τὰ ἀλλότρια ἔχειν] Interponendum ἀὶ aut ἐστὶν, aut ἔξεστιν. Idem.

Περὶ ἀφανῶν] Subaudi εἶναι vel γίγνονται. *convictiones versantur in rebus obscuris, et convictionem haud ferentibus.* Haud itaque refragor contendenti locum hunc esse integrum et sanum. Rursus tamen facile fiat, ut desit κρίνειν vel οὐ μέλλει vel tale quid. Idem.

δόσιν ἀμφισβητεῖν. ἀλλ᾽ ὑμᾶς χρὴ, ὦ ἄνδρες, πρῶτον μὲν τὰς διαθήκας σκοπεῖν, εἰ δοκοῦσι γενέσθαι· τοῦτο γὰρ οἵ τε νόμοι ἡγοῦνται καὶ δικαιότατόν ἐστι. μὴ σαφῶς [1] δὲ μήτ᾽ αὐτοὺς τὴν ἀλήθειαν εἰδότας, μήτε τῶν μαρτύρων τοῦ τελευτήσαντος ἐπιτηδείων ὄντων, ἀλλὰ Χαριάδου, τοῦ ταλ-
40 λότρια βουλομένου λαβεῖν, τί ἂν [2] εἴη δικαιότερον ἢ τοῖς 81
συγγενέσι τὰ τοῦ συγγενοῦς [3] ψηφίζεσθαι; καὶ γὰρ εἰ [4] οἵδε τι ἔπαθον, οὐδενὶ ἂν ἄλλῳ ἢ Νικοστράτῳ τὰ τούτων ἐγένετο· κατὰ γὰρ τὸ αὐτὸ γένος ἂν ἠμφισβήτει, ἀνεψιὸς ὢν αὐτοῖς ἐκ πατραδέλφων.

ζ'. Μὰ Δί᾽ ἀλλ᾽ οὐκ ἔστιν ὁ Ἄγνων οὐδ᾽ ὁ Ἀγνόθεος τοῦ Νικοστράτου συγγενεῖς, ὡς οἱ ἀντίδικοι φασὶν, ἀλλ᾽ ἕτεροι. ἔπειτα τῷ μὲν κατὰ τὴν δόσιν τοῦ κλήρου λαχόντι μαρτυροῦσιν, αὐτοὶ δὲ κατὰ τὸ γένος οὐκ ἀμφισβητήσου-
49. 1 σιν; οὐ γὰρ εἰς τοῦτό γε ἀνοίας ἥκουσιν ὥστε πιστεύσαντες ταῖς διαθήκαις οὕτω ῥαδίως τοσούτων χρημάτων ἀφίστασθαι. ἀλλὰ μὴν καὶ ἐξ ὧν αὐτοὶ οὗτοι λέγουσι, τούσδε τοῖς συγγενέσιν αὐτοῖς ἐπιδικάσασθαι συμφέρει τῶν Νικο- 82
στράτου μᾶλλον ἢ [6] Χαριάδην. εἰς γὰρ τὸν λοιπὸν χρόνον,
5 εἰ μὲν οἵδε κατὰ τὸ γένος ἀμφισβητοῦντες λήψονται τὸν κλῆρον, ἐξέσται καὶ τούτοις, ὁπόταν βούλωνται, κατὰ τὸ

[1] δὲ [2] ἦ [3] ψηφίζεσθαι om. [4] οἵδε εἴ τι [5] ἕτερον [6] Χαριάδου

Νόμοι ἡγοῦνται] Interponendum videtur δίκαιον vel πρεπῶδες. leges id justum et equum censent esse. IDEM.

Τί ἂν ἦ δικαιότερον] aequid tandem sit (vel erit) equius atque justius, quam —. Sic dedi de meo, pro vulgari τί ἂν τι δικ. poterat quoque in locum secundi τι, illius enclitici, suffici εἴη. Tophanes annotaverat τί ἂν ἔτι. IDEM.

Συγγενέσι] Post συγγενέσι deest δίδοσθαι, dari, aut διδόναι sc. ὑμᾶς, vos dare. nisi si proverbialiter accipiamus, ut illud suum cuique. Tophanes annotaverat συγγενῶς δοῦναι. IDEM.

Ἐστὶν — συγγενεῖς] Non bene his convenire inter se, videns H. Stephanus contendit, aut εἰσὶν aut συγγενὴς leg. esse. quae quanquam admodum sunt probabilia, nego tamen adhuc dum mihi satis liquere. IDEM.

Ἕτεροι] Ambigo utrum ἑτέρου, an ἑτέρων praestet. Alterutrum certe verum est. ἑτέρων sanctiorat Tophanes. IDEM.

Μαρτυροῦσιν] Advocati puta Chariadis. ἑστᾶσι b. l. significat itane vero? aut cur itaque? IDEM.

Τούσδε τοῖς συγγενέσιν αὐτοῖς] Non possum me ex hoc loco intricatissimo aliter extricare, quam ut fingam tantisper, donec certiora comperta et prolata fuerint, relictum ab Ineo h. l. sic fuisse: τοῖσδε, τοὺς συγγενεῖς αὐτοῖς — sic primum, τοῖσδε cohaerebit cum συμφέρει. deinde αὐτοῖς (id est ἑαυτοῖς) cohaerebit cum ἐπιδικ. et sententia haec erit: his, testibus et advocatis Charidis, conducit magis, ut cognati Nicostrati, Hagnon et Hagnotheus, hereditatem ejus sibi adjudicari studeant, adjudicatamque sufferant, quam ut Chariades hoc faciat, id est, hereditatem petitam sufferat. IDEM.

Χαριάδου] Recte si divinavi, et probatur illis, quam modo proposui, conjectura, necesse est ut etiam huic genitivo sufficiatur accusativus, atque legatur Χαριάδην. subaudi ἐπιδικάσασθαι. Tophanes etiam Χαριάδη annotaverat, quod idem est atque Χαριάδην. IDEM.

Οἵδε] Hagnon et Hagnotheus. IDEM.

Τούτοις] Advocatis et testibus Charidis. IDEM.

γένος λαγχάνουσιν ἐπιδείξει ὑμῖν ὡς αὐτοὶ ἐγγυτέρω ἦσαν τοῦ Νικοστράτου, καὶ ὡς [1]Σμικρὸν ἦν καὶ οὐ θρασυμαχοῦσ· ἐὰν δὲ Χαριάδης αὐτῶν πληρονομήσῃ, σὺν ἔστιν αὐδενὶ συγγενεῖ ἐπὶ τὰ Νικοστράτου ἐλθεῖν. κατὰ δόσιν γὰρ ἔχοντος τοῦ ἐπιδεδιπασμένου, τί φανοῦνται λέγοντες οἱ κατὰ τὸ γένος λαγχάνοντες;

ή. Ὅπερ δὲ οὖν καὶ ὑμῶν ἕκαστος ἀξιώσειε, τοῦτο καὶ τοῖσδε τοῖς νεανίσκοις βεβαιώσατε. παρέσχοντο δ' ὑμῖν μάρτυρας, πρῶτον μὲν ὡς ἀνεψιοί εἰσιν ἐκ πατραδέλφων Νικοστράτου, ἔπειτα δὲ ὡς οὐδενώποτε ἐκείνῳ διάφοροι 83 ἦσαν, ἔτι δὲ καὶ ὡς ἔθαψαν Νικόστρατον, πρὸς δὲ τούτοις ὡς Χαριάδης οὗτοσὶ οὐδαμῶς [2]οὔτ' ἐνθάδε οὔτ' ἐπὶ στρατεύμασι ἐχρῆτο Νικοστράτῳ, ἔτι δὲ καὶ τὴν ἀπωνυμίαν, ἣ μάλιστ' οὗτος ἰσχυρίζεται, ψευδῆ οὖσαν.

θ. Καὶ ἄνευ τούτων, ὦ ἄνδρες, ἔξεστιν ὑμῖν ἐξετάσαι ἑκατέρους αὐτῶν οἵοί εἰσι. Θρασύιππος μὲν γάρ, ὁ Ἄγνωνος καὶ Ἀγαθοκλέους πατὴρ ἤδη [3]τι καὶ ἐλειτούργησεν ὑμῖν καὶ εὐηνέγκει, καὶ ἄλλως σπουδαῖος ἦν πολίτης· αὐτοὶ δὲ οὗτοι οὔτε ἐπεδεδημήκασιν οὐδαμῇ πώποτε, ὅπου μὴ ὑμεῖς προστάξητε, οὔτ' ἐνθάδε μένοντες ἄχρηστοί εἰσι τῇ πόλει, ἀλλὰ καὶ στρατεύονται καὶ εἰσφέρουσι, καὶ τἆλλα πάντα ποιοῦσι τὰ προσταττόμενα καὶ αὐτοὺς — ὡς πάντες ἴσασι — κοσμίους παρέχουσιν, ὥστε πολὺ μᾶλλον τούτους προσήκει κατὰ δόσιν τῶν χρημάτων τῶν Νικοστράτου ἢ Χαριάδην ἀμφισβητεῖν. οὗτος γὰρ ὅτ' ἐπεδήμει 84 ἐνθάδε, πρῶτον μὲν εἰς τὸ δεσμωτήριον ὡς κλέπτης ὢν ἐπ' αὐτοφώρῳ ἁπήχθη, [4]τότε δὲ ἀφεθεὶς μεθ' ἑτέρων τινῶν, ὑπὸ τῶν ἔνδεκα, οὓς δημοσίᾳ ἅπαντας ὑμεῖς ἀπεκτείνατε,

[1] Σμικρῷ [2] οὐδ' ἐνθάδε οὐδ' [3] τι om. [4] τοῦτο ἀφαιρεθείς

Ἐγγυτέρω] Quam scil. Hagnon atque Hagnotheus sunt. IDEM.

Ἔθαψαν] Atqui p. 48. 23. ed. Steph. dixerat, Nicostratum, ut peregre defunctum, ab hominibus prorsus alienis compositum atque elatum fuisse? Sed salva res est. Bene habet. Ipse sibi non contradicit. θάπτειν hic loci significat, alteri, qui aliquem humasset, sumptus in humationem factos, refundere. quod qui facit, is revera dici potest interdum contumulasse. IDEM.

Κοινωνίαν] communionem negotiationis. IDEM.

Ἥδη] Quid sibi velit haud video, nisi si statuamus parum quid b. l. decisse. nam πάντες, ἰστρίστυται πολλάκις ἤδη, aut saltim πολλάκις. IDEM.

Οὗτοι] Hagnon et Hagnotheus. ad quos etiam οἵδε p. 91. 9. refertur. IDEM.

Οὗτος] Chariades puta. IDEM.

Τοῦτο ἀφαιρεθείς] Corrupta haec esse liquet. nam μετὰ τοῦτο δ' ἀφεθείς. postmodum autem inde emimus et relaxatus. IDEM.

Οὓς] Dubium est, quo referatur, num

πάλιν ἀπογραφεὶς εἰς τὴν βουλὴν κακουργῶν, ὑποχωρῶν ᾤχετο καὶ οὐχ ὑπήκουσαν, ἀλλ' ἀπ' ἐκείνου ἑπτακαίδεκα ἐτῶν Ἀθήναζε οὐκ ἀφίκετο, πλὴν ἐπειδὴ Νικόστρατος ἀπέθανε. καὶ ὑπὲρ μὲν ὑμῶν οὔτε στρατείαν οὐδεμίαν ἐστράτευται οὔτε εἰσφορὰν οὐδεμίαν εἰσενήνοχε, πλὴν εἴ τι ἄρα ἐξ ὅτου τῶν Νικοστράτου ἠμφισβήτησεν, οὔτ' ἄλλ' οὐδὲν ὑμῖν λελειτούργηκεν. ἔπειτα τοιοῦτος ὢν οὐκ ἀγαπᾷ εἰ μὴ τῶν ἡμαρτημένων δίκην δώσει, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀλλοτρίων ἀμφισβητεῖ; εἰ μὲν οὖν οἵδε φιλοπράγμονες ἢ ἄλλοις ὅμοιοι πολίταις ἦσαν, ἴσως ἂν οὐ περὶ τῶν Νικοστράτου χρημάτων ἠμφισβήτει, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ σώματος ἠγωνίζετο· νῦν δ', ὦ ἄνδρες δικασταί, τοῦτον μὲν ἄλλος, ἐάν τις βούληται, τιμωρήσεται, τουτουσὶ δ' ὑμεῖς βοηθήσατε, καὶ μὴ περὶ πλείονος ποιήσησθε τοὺς ἀδίκως ταλλότρια ἔχειν ζημιουμένους ἢ τοὺς γένει τῷ τεθνεῶτι προσήκοντας καὶ χωρὶς τούτων ἤδη τι ἐκεῖνον εὐεργετηκότας, ἀλλὰ καὶ τῶν νόμων ἀναμνησθέντες καὶ τῶν ὅρκων οὓς ὠμόσατε, πρὸς δὲ τούτοις καὶ τῶν μαρτυριῶν ἃς ἡμεῖς παρεσχήμεθα, τὰ δίκαια ψηφίσασθε.

ad illos modo commemoratos ἐτέρους πρὸς, una cum quibus ille Charides, ut furti reus, in custodiam datus fuerat, ap ad XI. viros. Ego equidem malim ad hos, quam ad illos, referri. IDEM.

Κακουργῶν] Non plane abs. placeret tamen magis κακουργῶν, a nominativo κακουργία. ἐκκεκλῆσθαι εἰς τὴν βουλὴν κακουργίας est, actione, qua quis maleficii arguitur, in foro Areopagitarum in jus vocari; apud eos stellionatus, seu astutiam nequam, impostrarum, tabularum mutatarum, et quæ alia his similia crimina sunt, accusari. IDEM.

Εἴ τι] Subauditer e communi εἰσενήνοχε. IDEM.

Τοῦτο] H. τοῦτον. H. STEPHANUS. Immo, Charidem puto, *siquis aliud volet, is ulciscetur*, et efficiet, ut maritas pœnas det. REISK.

Ποιήσησθε] Nisi scirem oratores sæpe inter imperativum et conjunctivum variare, suspicarer h. l. ποιήσησθε leg. esse, quia βοηθήσατε præcessit. verum tam subtili diligentia illi non utuntur. IDEM.

Εὐεργετηκότας] Jam supra aliquoties orator studium atque voluntatem prolixam Hegesis et Hagnothei, nec non Thrasippi, qui pater eorum fuerat, erga Nicostratum, eorumque inter se mutuam caritatem et familiaritatem, unde necessario officia et bene merita exsistunt, prædicaverat. IDEM.

Ε.

ΙΣΑΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΛΗΡΟΥ.

Pag. ed. Reisk. — Pag. ed. H. Steph.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

86 Δικαιογένους τελευτήσαντος ἄπαιδος ἐπὶ τέσσαρσιν ἀδελφαῖς Πρόξένου ἓξ διαθέσιμον ἴχων, ἐν ᾗ Δικαιογένης ὁ τελευτήσας τὸν υἱὸν αὐτοῦ Πρόξενου Δικαιογένη υἱὸν ὄντα ἐποιήσατο ἐπὶ τῷ τρίτῳ μέρει τῆς οὐσίας. τοῦτον δὲ τὸν τρόπον διανεμηθέντων αὐτῶν τὸν ὅλον οὐσίαν, τελευταῖον ἦλθεν ὁ υἱὸς Προξένου Δικαιογένης φάσκων ἐπὶ ὅλῃ τῇ οὐσίᾳ γεγονέναι υἱὸς, καὶ νικήσας ἀνέλαβε καὶ τὰ δύο μέρη τῶν ἀδελφῶν τοῦ τελευτήσαντος. ὕστερον πάλιν οἱ παῖδες τῶν ἀδελφῶν δικασάμενοι πρὸς Δικαιογένη ἐνίκησαν, καὶ συνέβετο Δικαιογένης ἀποδοῦναι πάλιν τὰ δύο μέρη αὐτοῖς καθαρὰ καὶ ἀνέγκλητα, ἐγγυησαμένου ταῦτα Λεωχάρους. ὧν δὲ ἀγωνιζόντων τὰ δίξαντα τῶν περὶ Δικαιογένη καὶ Λεωχάρη, ὑπαλοῦσιν οἱ παῖδες τῶν ἀδελφῶν περὶ τῶν δύο μερῶν, τῷ μὲν ὡς συνθεμένου, τῷ δὲ ὡς ἐγγυητῇ. Ἡ στάσις στοχασμός· ἀφοῦται γάρ.

ά. ΩΙΟΜΕΘΑ μὲν, ὦ ἄνδρες, περὶ ὧν διαφερόμεθα πρὸς Δικαιογένην, τὰ ὡμολογημένα ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου
87 κύρια ἡμῖν ἔσεσθαι· ἀποστάντος γὰρ Δικαιογένους τοῖν δυοῖν μεροῖν τοῦ κλήρου, καὶ ἐγγυητὰς καταστήσαντος ἢ μὴν παραδώσειν ἡμῖν ταῦτα τὰ μέρη ἀναμφισβήτητα, ἀφήκαμεν ἀλλήλους τῶν ἐγκλημάτων· ἐπειδὴ δὲ, ὦ ἄνδρες, οὐ ποιεῖ Δικαιογένης ἃ ὡμολόγησε, δικαζόμεθα Λεωχάρει

Stemma hominum super ista hereditate certantium, quorum mentio fit hac in oratione.

Dicæogenes primus, in pugna ad Eleusinem occisus.

Proxenus, ut videtur e p. 94. 15. colligi posse.		Menexenus, qui apud Spartolam occubuit.	
Dicæogenes tertius cum quo actor contendit. verum hac de parte stemmatis v. annotationem ult. p. 108.	Harmodius, p. 96. 11.	Dicæog. secundus, qui apud Cnidum cecidit, et de cujus hereditate certatur.	quatuor filiæ quarum prima Polyarato nupsit patri unius de numero actorum, secunda Demochli Phrearrhio nupta, tertia Cephisophonti Pæaniensi, unde natus Menexenus secundus, quarta Theopompo, unde Cephisodotus. Reisk.

ἐγγυητῇ γενομένῳ Δικαιογένους, ὥσπερ ἀντωμόσαμεν. καί μοι ἀνάγνωθι τὴν ἀντωμοσίαν.

ΑΝΤΩΜΟΣΙΑ.

ὡς τοίνυν ἀληθῆ ἀντωμόσαμεν, Κηφισόδοτος οὑτοσὶ οἶδε, 88
καὶ μάρτυρας ὑμῖν παρεξόμεθα πρῶτον μὲν ὡς ἀπέστη
Δικαιογένης ἡμῖν τοῖν δυοῖν μεροῖν τοῦ κλήρου, εἶτα ὡς
[1]ἐνεγυήσατο Λεωχάρης. καί μοι ἀνάγνωθι τὴν μαρτυρίαν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

τῶν μὲν μαρτύρων ἀκηκόατε, καὶ ὡς οὐ ταληθῆ μεμαρτυρήκασιν, οὐδ' ἂν αὐτὸν οἶμαι Λεωχάρην εἰπεῖν· ἴσως δ' ἐπ' ἐκεῖνον τρέψεται τὸν λόγον, ὡς Δικαιογένης τε ἃ ἡμῖν ὡμολόγησεν ἅπαντα πεποίηκε, καὶ αὐτὸς τὴν ἐξεγγύην ὅτι ἀπέδωκεν. εἰ οὖν ταῦτ' ἐρεῖ, ψεύσεται καὶ ῥᾳδίως ἐλεγχθήσεται. ἀναγνώσεται γὰρ ὑμῖν ὅσα κατέλιπε Δικαιογένης ὁ Μενεξένου ἐν τῷ κλήρῳ, καὶ τὰ χρήματα ἃ ἔλαβε. ταῦτα εἰ μὲν μή φασι Δικαιογένην τὸν ἡμέτερον θεῖον ζῶντα κεκτῆσθαι, καὶ ἀποθνήσκοντα ἡμῖν δοῦναι, ἀποδειξάτωσαν· εἰ δὲ καὶ ἐκεῖνον καταλιπεῖν καὶ ἡμᾶς κεκομίσθαι, μαρτυρησάτω τις αὐτοῖς. ὅτι μὲν γὰρ Δικαιογένης ὡμολόγει παραδώσειν ἡμῖν ὧν κατέλιπεν ὁ Μενεξένου 89
τὰ δύο μέρη, ἡμεῖς μάρτυρας παρεξόμεθα, καὶ ὅτι Λεωχάρης [2]ἐνεγυήσατο αὐτὸν ταῦτα ποιήσειν. καὶ γὰρ δικαζόμεθα διὰ τοῦτο, καὶ ταῦτα ἀντωμόσαμεν. καί μοι ἀνάγνωθι τὴν ἀντωμοσίαν.

[1] ἐγγυήσατο

[2] ἐνεγγυήσατο

Ὥστε] Malim ὥστις. super iis, quæ a nobis mutuo præstanda, mutuo dicto jurejurando pepigimus. IDEM.

Ἀλλὰ δὴ ἀντωμόσαμεν] vera, h. e. vere et reapse sponsa mutuo et jurejurando confirmata fuisse illa capita, quæ hac formula jurisjurandi reciproci continentur. IDEM.

Μαρτυρίαν] Quæquam plures sunt testes, una tamen omnium formula cum esset, omnesque nomina cum formulæ testimonii præscripta essent, in singulari numero extulit. Id quod etiam ad p. 97. 14. dictum velim. IDEM.

Τῶν] Suffecit hoc, periculo meo, vulgari ὡς. Taylor adscripserat ὡς μὲν μαρτύρων οὐκ ἀκηκόατε. et e Tophanis libro οὐ μαρτ. ἀκ. IDEM.

Τρέψω] Π. τρέψεται. H. STEPHAN. Tophanes annotaverat τρέψει. REISK.

Ἃ ἔλαβε] Scil. Dicæogenes tertius. IDEM.

Αὐτοῖς] Scil. ὅτι ἡμῖν παρέδοσαν τούτων τὰ δύο μέρη, καὶ ἡμεῖς παρ' αὐτῶν ἐκομίσθημεν. IDEM.

Παρεξόμεθα] Imo vero παρεσχόμεθα, vel παρασχόμεθα. IDEM.

Ἀντωμοσίαν. ΑΝΤΩΜΟΣΙΑ] Male repetita judicat Iconæus, et inventarium superius notatum v. 14. substitutum it.

ΑΝΤΩΜΟΣΙΑ.

β'. Εἰ μὲν τοίνυν, ὦ ἄνδρες, περὶ [1]τούτων ἔμελλον ἀπολογήσασθαι μόνον Λεωχάρης ἢ Δικαιογένης, ἤρκει ἂν μοι τὰ εἰρημένα· ἐπειδὴ δὲ παρεσκευασμένοι εἰσὶν ἐξ ἀρχῆς περὶ τοῦ κλήρου λέγειν, βούλομαι ὑμᾶς καὶ [2]παρ' ἐμοῦ τὰ πραχθέντα πυθέσθαι, ἵνα εἰδότες ταλήθῃ, ὅ τι ἂν δοκῇ ὑμῖν, ψηφίσησθε, ἀλλὰ μὴ ἐξηπατημένοι. Μενεξένῳ γὰρ τῷ ἡμετέρῳ πάππῳ ἐγένετο υἱὸς μὲν εἷς, Δικαιογένης, θυγατέρες δὲ τέσσαρες, ὧν ἔλαβε μίαν μὲν [3]Πολύαρτος ὁ πατὴρ ὁ ἐμός, ἄλλην δὲ Δημοκλῆς ὁ Φρεάρριος, τὴν δὲ Κηφισοφῶν ὁ Παιανιεύς, ἡ δὲ Θεοπόμπῳ ἐγήματο τῷ Κηφισοδότου πατρί. καὶ ὁ μὲν Δικαιογένης, τριήραρχος ἐκπλεύσας τῆς παράλου, ἐτελεύτησε μαχόμενος ἐν Κνίδῳ· ἀποθανόντος δ' αὐτοῦ ἄπαιδος, διαθήκην ἀπέφηνε Πρόξενος ὁ Δικαιογένους πατήρ, ᾗ πιστεύσαντες οἱ ἡμέτεροι πατέρες ἐνείμαντο τὸν κλῆρον. καὶ ἐπὶ μὲν τῷ τρίτῳ μέρει τοῦ κλήρου Δικαιογένης ὅδε τῷ Μενεξένου Δικαιογένει, ἡμετέρῳ δὲ θείῳ, υἱὸς [4]ἐγίνετο ποιητός· τῶν δὲ λοιπῶν ἑκάστη τὸ μέρος ἐπεδικάσατο τῶν Μενεξένου θυγατέρων. ὧν ἐγὼ τοὺς τότε παρόντας ὑμῖν μάρτυρας παρέξομαι. ἐπειδὴ δὲ ἐνείμαντο τὸν κλῆρον, ὁμόσαντες μὴ παραβήσεσθαι τὰ ὡμολογημένα, ἐκέκτητο ἕκαστος δώδεκα ἔτη ἃ ἔλαχε· καὶ ἐν τοσούτῳ χρόνῳ οὐσῶν δικῶν οὐδὲις αὐτῶν

35 90 91 40 51. 1

[1] τούτου [2] παρ' ἐμοῦ τὰ παρ' ἐμοῦ [3] Πολυάρατος [4] ἐγίνετο

Καὶ παρ' ἐμοῦ τὰ παρ' ἐμοῦ πραχθέντα] Potest ferri. *ex me audire a me gesta.* nullus tamen dubitans, alterutrum παρ' ἐμοῦ, sive prius, sive posterius, amputandum esse, malui posterius uncis includere. Reiske.

Τῷ ἡμετέρῳ πάππῳ] Astoris et reliquorum ejus consortium matres omnes quatuor fuerant hujus Menexeni filiae, et Diomogenis, quem perspicuitatis et brevitatis gratia secundum appellare juvat, hoc est, illius, de cujus hereditate controversia agitur, sorores. Idem.

Ἐπλεύσας τῆς] Tophanes annotaverat ἐπλ. ἐπὶ τῆς. Cur autem non p. 107, pen. item sic correxit? si ea quidem est correctio, quae nulla est. Taex.

Ἐν Κνίδῳ] Pugna ad Cnidum navalis nota mihi nulla est, praeter eam, qua Pisander, dux Spartanus, cecidit, victus a Conone et Pharnabazo. Sed ea Atheniensium victoria decennio posterior fuit Athenarum clade et servitute a Lysandro imposita, non autem, quod p. 95. 1. multitiar, totidem annis prior. Nodum hunc non exsolvo. v. p. 106. 16. Idem. Pugnam a Thucydide l. viii. 42. descriptam, qua, an. 1. Ol. xcii. et 20. belli Peloponnesiaci, Charmines victus est ab Astyocho ad Syman prope Cnidum, inimi suspicatur Ionensius.

Δικαιογένης ὅδε] Pronepi filius, quem in stemmate, ordinis causa, tertium appellare placuit. Reiske.

Οὐσῶν δικῶν] Quamquam jus et fora exercerentur, et jus peteenti suum redderetur, quod nulla essent, neque civilia bella, neque exterioresve ohsidia et admo-

ἠξίωσε τὰ πεπραγμένα εἰπεῖν ἀδίκως πεπρᾶχθαι, πρὶν δυστυχησάσης τῆς πόλεως καὶ στάσεως γενομένης πάγωνος αὐτοῖς ἐνεστῶτος ὑπὸ Μέλανος τοῦ Αἰγυπτίου, ὥσπερ καὶ τἄλλα ἐπείθετο, ἡμφισβήτει ἡμῶν ἅπαντος τοῦ κλήρου, φάσκων ἐφ' ὅλῃ ποιηθῆναι υἱὸς ὑπὸ τοῦ θείου τοῦ ἡμετέρου. ἡμεῖς μὲν οὖν μαίνεσθαι αὐτὸν ἡγούμεθα τῇ λήξει, εἰκὸς ἂν ποτε οἰόμενον τὸν αὐτὸν ἄνδρα, τοτὲ μὲν φάσκοντα ἐπὶ τῷ τρίτῳ μέρει ποιηθῆναι, τοτὲ δ' ἐφ' ἅπαντι τῷ κλήρῳ, δόξαι ταληθῆ λέγειν ὑμῖν· εἰς δὲ τὸ δικαστήριον ἐλθόντες καὶ πολλῷ πλείω καὶ δικαιότερα λέγοντες ἠδικήθημεν, οὐχ ὑπὸ τῶν δικαστῶν, ἀλλ' ὑπὸ Μέλανος τοῦ Αἰγυπτίου καὶ τῶν ἐκείνου φίλων, οἳ διὰ τὰς τῆς πόλεως συμφορὰς ἐξουσίαν σφίσιν αὐτοῖς ἡγοῦντο εἶναι κεκτῆσθαί [1]τε ταλλότρια καὶ τὰ ψευδῆ ἀλλήλοις μαρτυρεῖν· ὑπὸ δὲ τῶν τὰ τοιαῦτα ποιούντων ἐξηπατήθησαν οἱ δικασταί. καὶ ἡμεῖς μὲν κατεψευδομαρτυρηθέντες ἀπωλέσαμεν τὰ ὄντα· καὶ γὰρ ὁ πατὴρ οὐ πολλῷ χρόνῳ ὕστερον μετὰ τὴν δίκην ἐτελεύτησε, πρὶν ἐπεξελθεῖν οἷς 92
ἐπεσκήψατο τῶν μαρτύρων· Δικαιογένης δὲ [2]πρὸς ἡμᾶς ὡς ἐβούλετο ἀγωνισάμενος τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐξήλασε μὲν τὴν Κηφισοφῶντος τοῦ Παιανιέως θυγατέρα ἐκ τοῦ μέρους, ἀδελφιδῆν οὖσαν Δικαιογένους τοῦ καταλιπόντος τὰ χρήματα, ἀφείλετο δὲ τὴν Δημοκλέους γενομένην γυναῖκα ἃ Δικαιογένης ἀδελφὸς ὢν ἔδωκεν, ἀφείλετο [3][δὲ] καὶ τὴν Κηφισοδότου μητέρα καὶ αὐτὸν τοῦτον ἅπαντα. καὶ γὰρ τούτων τε ὕπαρ καὶ ἐπίτροπος καὶ κύριος καὶ ἀντίδικος ἦν, καὶ οὐδὲ κατὰ τὸ ἐλάχιστον μέρος τῆς οἰκειότητος ἐλέου παρ' αὐτοῦ ἔτυχον, ἀλλ' ὀρφανοὶ καὶ ἔρημοι καὶ [4]πένητες

[1] τε om. [2] ὡς [3] [δὲ] om. [4] πένητες καὶ ἔρημοι

τίτια, per quæ sæpe factum esse querantur oratores, ut fora clauderentur, et jus interquiesceret. IDEM.

Ἐφ' ὅλῃ] Subaudi τῇ οὐσίᾳ vel κτήσει. modo sic, modo ἐφ' ὅλῃ vel ἐφ' ὅσοντι usurpant, scil. τῷ κλήρῳ. quod etiam addere solent. IDEM.

Ὡς ἡμᾶς] Est quidem utique tantundem atque πρὸς ἡμᾶς. malim tamen hoc h. l. primum, quia suavius sonat, tum, quod sæpe linguam magis convenit. IDEM.

Ἐκ τοῦ μέρους] Subaudi τοῦ παρ' αὐτὸν, vel τοῦ αὐτῇ προσήκοντος. IDEM.

Ἔδωκεν] In illo puto testamento, quod Proxenus protulerat. v. p. 94. 14. IDEM.

Ἀφείλετο καὶ] Interponendum videtur δὲ. IDEM.

Τε ὕπαρ] Τε aut plane tollendum est, quod multis fieri, aut saltim cum γε permutandum. IDEM.

Κύριος] Hoc ad solam mulierem, matrem Cephisodoti, pertinet, cujus curator hic tertius Dicæogenes erat, et pro ea fidejubebat, si curatus nöluerat, inserito in manu dare debebat. IDEM.

93 γενόμενοι πάντων καὶ τῶν καθ' ἡμέραν ἐπιτηδείων ἦσαν
ἐνδεεῖς. οὕτως αὐτοὺς Δικαιογένης οὑτοσὶ ἐγγυτάτω ὢν
χαλεπους ἐπετρόπευεν· ὃς γε, ἃ μὲν ὁ πατὴρ αὐτοῖς Θεόσομ- 25
πος κατέλιπε, τοῖς τούτων ἐχθροῖς παρέδωκεν, ἃ δὲ ὁ πρὸς
μητρὸς θεῖος καὶ ὁ πάππος αὐτοῖς ἔδωκεν, αὐτὸς ἀφείλετο
πρὸ δίκης. καὶ ὃ πάντων δεινότατον, τὴν οἰκίαν αὐτῶν τὴν
πατρῴαν, παίδων ὄντων τούτων, πριάμενος καὶ κατασκά-
94 ψας τὸν κῆπον ἐποιήσατο πρὸς τῇ αὐτοῦ οἰκίᾳ τῇ ἐν ἄστει·
καὶ λαμβάνων μίσθωσιν ὀγδοήκοντα μνᾶς ἐκ τῶν Δικαιο-
γένους τοῦ ἡμετέρου θείου χρημάτων, τὸν ἐκείνου ἀδελφιδοῦν 30
Κηφισόδοτον τῷ ἑαυτοῦ ἀδελφῷ Ἁρμοδίῳ συνέπεμψεν εἰς
Κόρινθον [1] ἀντ' ἀκολούθου· εἰς τοῦτο ὕβρεως καὶ μιαρίας
ἀφίκετο. καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς ὀνειδίζει καὶ ἐγκαλεῖ
αὐτῷ ὅτι ἐμβάδας καὶ τριβώνια φορεῖ, [2] ὥσπερ ἀδικούμενός
τι, εἰ ἐμβάδας Κηφισόδοτος φορεῖ, ἀλλ' οὐκ ἀδικῶν ὅτι
ἀφελόμενος αὐτὸν τὰ ὄντα πένητα πεποίηκεν.

γ'. Ἀλλὰ [3] μὲν περὶ τούτων τοσαῦτά μοι εἰρήσθω· πάλιν
δ' ἐπάνειμι ὅθεν ἀπέλιπον. Μενέξενος γὰρ ὁ Κηφισοφῶν- 35
τος υἱὸς, ἀνεψιὸς ὢν Κηφισοδότῳ τούτῳ καὶ ἐμοὶ, καὶ
προσῆκον αὐτῷ τοῦ κλήρου μέρος ὅσονπερ ἐμοὶ, ἐπεζήτει
95 τοῖς καταμαρτυρήσασιν ἡμῶν καὶ ἐκείνου τὰ ψευδῆ, καὶ

[1] ἀνταπόλουθον [2] ὥσπερ - - - φορεῖ om. [3] μὲν

Οὕτως αὐτοὺς] Sic de meo dedi, pro vulgari οὗτος αὐτός. Etiam Taylor in Tophasis libro οὕτως h. l. reperit annotatum, et versu proximo 3. ὅς γε pro ὅ γε. IDEM.

Πρὸ δίκης] Non intelligo. melius intelligerem παρὰ δίκην. IDEM.

Καὶ, ὃ πάντων δεινότατον] *et, quod rerum omnium est gravissimum atque indignissimum.* Sic dedi de meo, pro vulgari καὶ ὁ πάντων δεινότατος. Pari modo Tophanes quoque emendaverat. IDEM.

Πριάμενος καὶ κατασκάψας, τὸν κῆπον ἐποιήσατο] E vulgata distinguendi ratione hæc exsistit sententia: Dicæogenem Theopompi domum demolitum esse, et hortum ejusdem domui suæ adjecisse. Verum hæc potius sententia loci videtur esse: Dicæogenes, empta Theopompi domo, hortum illi domui assitum devastavit, in arenaque, quam hortus olim occupaverat, domum exstruxit, vel suæ adstruxit. Videntur ambæ domus, Theopompi puta et Dicæogenis, ita sitæ fuisse, ut ambas hortus Theopompi intercedens separaret. quo horto eradicato, spatioque structuris oppleto, copulavit ambas domus Dicæogenes, seu e duabus unam ingentem continuam effecit. IDEM. Reiskio minime obsequendum existimat Ionesius.

Εἰς Κόρινθον] In init. Ol. xcvi. instante jam bello Corinthiaco, ex sententia Ionesii.

Ἀνταπόλουθον] Bene si habet, nam de adjectivo hoc nondum mihi liquet, valebit idem atque ἀντ' ἀκολούθου. REISK.

Ἀλλ' οὐκ ἀδικῶν] Hic desunt pauca quædam. num leg. ἀλλ' οὐκ αἰσχύνεται αὐτὸς ἀδικῶν. *neque pudet eum injuriam ei in hoc facere, quod* — an sic: ἀλλ' οὐκ οἶδεν (vel αἰσθάνεται, vel ἐνθυμεῖται) αὐτὸς ἀδικῶν. *neque novit*, vel *sentit*, vel *religioni sibi hoc ducit, quod eum hoc lædit, quod* —. IDEM.

Περὶ τούτων] Interpone μέν. IDEM.

Ἀπέλιπον] Scil. τὸν λόγον, vel τὸν διήγησιν. IDEM.

Μέρος] Subaudi τοσοῦτον. IDEM.

Ἐκείνου] Redit ad Menexenum, Cephisophontis filium. IDEM.

Λύκωνα, ὅπερ εἰσήγαγε πρῶτον εἰς τὸ δικαστήριον, τοῦτον εἶλεν· ὃς ἐμαρτύρησε Δικαιογένην ποιηθῆναι τὸν νῦν ὄντα ὑπὸ τοῦ θείου τοῦ ἡμετέρου υἱὸν ἐπὶ παντὶ τῷ κλήρῳ. μαρτυρήσας δὲ ταῦτα ἑάλω ψευδομαρτυριῶν. ἐπειδὴ δὲ Δικαιογένης, ὦ ἄνδρες, οὐκέτι ὑμᾶς δύναται ἐξαπατᾶν, πειθει Μενέξενον τὸν ὑπὲρ ἡμῶν τε καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ πρόσταντα, ἃ ἐγὼ αἰσχυνόμενος ἀναγκάζομαι διὰ τὴν ἐκείνου πονηρίαν λέγειν, τί ποιῆσαι; κομισάμενον αὐτὸν μέρος ἐκ τοῦ κλήρου ὅ τι ἐγίγνετο, ἡμᾶς μὲν ὑπὲρ ὧν ἔπραττε προδοῦναι, τοὺς δὲ μήτε ἑαλωκότας τῶν μαρτύρων ἀφεῖναι. 52.1 καὶ ἡμεῖς μὲν ταῦτα [1]ὑπὸ τῶν φίλων καὶ τῶν ἐχθρῶν παθόντες εἴχομεν ἡσυχίαν· τούτων δ' ὑμῖν μάρτυρας παρέξομαι.

[2]ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ὁ μὲν τοίνυν Μενέξενος παθὼν ἄξια τῶν ἑαυτοῦ τρόπων ἠπατήθη ὑπὸ τοῦ Δικαιογένους· ἀφεὶς γὰρ τοὺς μάρτυρας καὶ ἡμᾶς προδοὺς, ὧν ἕνεκα ταῦτ' ἔπραξεν οὐκ ἐκομίσατο. ἀδικηθεὶς δὲ ὑπὸ Δικαιογένους μεθ' ἡμῶν πάλιν ἔπραττεν. 96 ἡμεῖς δὲ καθηγούμενοι οὐκέτι προσήκειν Δικαιογένει ἔχειν τῶν ἐκ τοῦ κλήρου μέρος οὐδὲν, ἐπειδὴ οἱ μάρτυρες ἑάλωσαν, ἀμφισβητοῦμεν αὐτῷ ἅπαντος τοῦ οἴκου κατ' ἀγχιστείαν. καὶ ὅτι ἡμεῖς τε ὀρθῶς ἐγνώκαμεν, καὶ οὐδὲν ἔτι προσήκει Δικαιογένει τοῦ κλήρου, ῥᾳδίως διδάξω. δύο γὰρ διαθῆκαι ἐφάνησαν, ἡ μὲν πάλαι πολλῷ, ἡ δ' ὕστερον· καὶ κατὰ μὲν τὴν παλαιὰν, ἣν ἀπέφηνε Πρόξενος ὁ Δικαιογένους τούτου πατὴρ, ἐν τῷ τρίτῳ μέρει τοῦ κλήρου ἐγίγνετο τῷ θείῳ τῷ ἡμετέρῳ υἱὸς ποιητὸς, καθ' ἣν δ' αὐτὸς ἀπέφηνε

[1] ἀπὸ

[2] ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Ὅ τι ἐγίγνετο] Partem ratam, proportionatam, competentem. IDEM.

Ὧν] Non redit ad ἡμᾶς, sed est neutrius generis, et subauditur ταῦτα τἀγαθά. *ea commoda, quorum adipiscendorum spe et cupiditate ista machinatus fuerat.* IDEM.

Καθηγούμενοι] Compositum hoc verbum in significatu simplicis ἡγούμενοι, id est νομίζοντες, quem significatum loci ratio postulat, haud commemini usurpari. nam καθηγεῖσθαι significat *viam monstrare, viæ dux alicui esse, præire*; id quod ab hoc loco est alienum. Quare aut simplex ἡγούμενοι est præferendum, aut καθάπαξ ἡγούμενοι leg. *prorsus, omnino nullam partem hereditatis.* IDEM.

Οἱ μάρτυρες] In quibus Lyco fuerat, qui testati erant Dicæogenem tertium a secundo filium adoptatum et ex asse heredem scriptum fuisse. IDEM.

Ἀμφισβητοῦμεν] Malim ἠμφισβητοῦμεν. IDEM.

Ἡ μὲν πάλαι πολλῷ, ἡ δὲ ὕστερον] Et deesse hic aliquid, et transpositum esse aliud videtur. planior utique lectio hæc erit: ἡ μὲν πάλαι, ἡ δὲ πολλῷ ὕστερον γεγραμμένη. IDEM.

Δικαιογένης, ἐπὶ παντὶ τῷ οἴκῳ. ταύταιν δὲ ταῖν διαθήκαιν ἣν μὲν Πρόξενος ἀπέφηνε, Δικαιογένης ἔπεισε τοὺς δικαστὰς ὡς οὐκ ἀληθὴς εἴη· ἣν δὲ Δικαιογένης ἀπέφηνεν, οἱ μαρ-
97 τυρήσαντες [1] αὐτὴν τὸν θεῖον τὸν ἡμέτερον διαθέσθαι ἐάλωσαν [2] ψευδομαρτυριῶν. ἀμφοῖν [3] δὲ ταῖν διαθήκαιν ἀκύροιν [4] γινομέναιν, καὶ ἑτέρας μηδεμιᾶς ὁμολογουμένης εἶναι, κατὰ δόσιν μὲν οὐδενὶ προσῆκε τοῦ κλήρου, κατ' ἀγχιστείαν δὲ ταῖς Δικαιογένους τοῦ ἀποθανόντος ἀδελφαῖς, ὧν εἰσὶν αἱ
98 ἡμέτεραι [5] μητέρες. διὰ δὲ ταῦτα ἔδοξέ τε ἡμῖν λαχεῖν τοῦ κλήρου κατ' ἀγχιστείαν, καὶ ἐλάχομεν τὸ μέρος ἕκαστος. μελλόντων δ' ἡμῶν ἀντόμνυσθαι διεμαρτύρησε Λεωχάρης οὐτοσὶ μὴ ἐπίδικον εἶναι τὸν κλῆρον ἡμῖν. ἐπισκηψαμένων δ' ἡμῶν ἡ μὲν λῆξις τοῦ κλήρου διεγράφη, ἡ δὲ τῶν ψευδομαρτυριῶν δίκη εἰσῆει. ἐν δὲ τῷ δικαστηρίῳ πάντα μὲν ἡμῶν εἰπόντων ἅπερ νυνί, πολλὰ δὲ Λεωχάρους ἀνταπολογησαμένου, ἔγνωσαν τὰ ψευδῆ μαρτυρῆσαι Λεωχάρη οἱ δικασταί. ἐπειδὴ δὲ τοῦτο φανερὸν ἐγένετο ἐξαιρεθεισῶν τῶν ψήφων, ἃ μὲν τῶν δικαστῶν καὶ ἡμῶν ἐδεήθη Λεωχάρης ἢ ὅσα ἡμῖν ἐξεγένετο διαπράξασθαι τότε, οὐκ οἶδ' ὅ τι δεῖ λέγειν, ἃ δὲ ὡμολογήθη ἡμῖν, ταῦτα [6] ἀκούσατε. συγχω-
99 ρούντων [7] γὰρ ἡμῶν τῷ ἄρχοντι μὴ συναριθμεῖν ἀλλὰ συγχέαι τὰς ψήφους, ἀφίστατο μὲν Δικαιογένης τοῖν δυοῖν μεροῖν τοῦ κλήρου ταῖς Δικαιογένους ἀδελφαῖς, καὶ ὡμολόγει ἀναμφισβήτητα [8] παραδώσειν ἡμῖν ταῦτα τὰ μέρη· καὶ

[1] αὐτοὶ [2] ψευδομαρτυριῶντες [3] μὲν οὖν ταῖν [4] γενομέναιν
[5] γυναῖκες [6] ἠκούσατε [7] γὰρ om. [8] δώσειν

Οἱ μαρτυρήσαντες αὐτοὶ] Vi caret h. l. αὐτοί. quapropter ei suffici velim αὐτὸν, ipsum. deinde ταύτην deest, quod præmisso ἣν respondeat. Erit itaque locus sic reformandus: ἣν δὲ Δικαιογένης ἀπέφηνεν, οἱ ταύτην μαρτυρήσαντες αὐτὸν τὸν θεῖον τ. ἡ. διαθέσθαι — quas autem tabulas Dicæogenes protulit, eas qui testati sunt ab ipso nostro avunculo scriptas esse, hi falsi dicti testimonii convicti sunt. Ipso, αὐτὸν, respectum habet ad falsarium Proxenum. qui testati sunt tabulas a Dicæogene tertio prolatas, fuisse non a falsario quodam scriptas, ut fuissent illæ, quas Proxenus protulisset, sed ab ipso testatore. IDEM.

Ψευδομαρτυριῶντες] Nullus dubito postremam syllabam detrahendam esse. Verbum nullum est ψευδομαρτυριᾶν, sed ἁλίσκεσθαι ψευδομαρτυριῶν dicitur, qui est genitivus a ψευδομαρτυρίαι. IDEM.

Διὰ δὲ ταῦτα] Pro media voce malim δή. IDEM.

Ἡμῖν] Haud videtur sententiæ convenire, sed potius αὐτῇ παρ' ἡμῶν. id equidem in Latinis expressi. Vulgatam si defendere volemus, idem verbum una cum actoribus etiam Leocharem atque Dicæogenem, istorum adversarios, complectetur. ut proximo versu idem ἡμῖν ambas partes complectitur in istis, ἃ δὲ ὡμολογήθη ἡμῖν. IDEM.

Συγχωρούντων ἡμῶν] Interponendum videtur γάρ. IDEM.

Συναριθμεῖν] Videtur διαριθμεῖν melius convenire, *seorsim* suffragia quæque numerare, tam quæ pro Leochare, quam quæ contra essent. Verumtamen certum haud pronuntiabo. IDEM.

ταῦτα [1]ἐνεγυᾶτο αὐτὸν Λεωχάρης οὗτος, καὶ ὡμολόγει ποιήσειν, οὐ [2]μόνος ἀλλὰ καὶ Μνησιπτόλεμος ὁ Πλωτιεύς. καὶ [3]τούτων ὑμῖν τοὺς μάρτυρας παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

δ'. Ἡμεῖς τοίνυν ταῦτα παθόντες ὑπὸ Λεωχάρους, καὶ ἐγγενόμενον ἡμῖν αὐτὸν ἐπειδὴ εἴλομεν [4]τῶν ψευδομαρτυριῶν ἀτιμῶσαι, οὐκ ἐβουλήθημεν, ἀλλ' ἐξήρκεσε τὰ ἡμέτερα ἡμῖν κομισαμένοις ἀπηλλάχθαι. τοιοῦτοι δὲ γενόμενοι περὶ Λεωχάρην καὶ Δικαιογένην ἐξηπατήθημεν ὑπ' αὐτῶν, ὦ ἄνδρες· οὔτε γὰρ Δικαιογένης τὰ δύο μέρη ἡμῖν τοῦ κλήρου παρέδωκεν, ὁμολογήσας ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου, οὔτε Λεωχάρης ὁμολογεῖ ἐγγυήσασθαι αὐτὸν τότε. καίτοι εἰ μὴ ἐναντίον μὲν τῶν δικαστῶν, πεντακοσίων ὄντων, ἐναντίον δὲ τῶν περιεστηκότων [5]ἐνεγυᾶτο, οὐκ οἶδ' ὅ τι ἂν ἐποίησεν. 100 ὡς μὲν τοίνυν περιφανῶς ψεύδονται, μάρτυρας ὑμῖν παρεχόμεθα τοὺς παρόντας, ὅτε Δικαιογένης μὲν ἀφίστατο τοῖν δυοῖν μεροῖν τοῦ κλήρου καὶ ὡμολόγει ἀναμφισβήτητα παραδώσειν ταῖς Δικαιογένους ἀδελφαῖς, Λεωχάρης δὲ [5]ἐνεγυᾶτο αὐτὸν ἃ ὡμολόγησε καὶ ποιήσειν. δεόμεθα δὲ καὶ ὑμῶν, ὦ ἄνδρες, εἴ τις ἐτύγχανε παρὼν τότε, ἀναμνησθῆναι, εἰ λέγομεν ἀληθῆ καὶ βοηθῆσαι ἡμῖν, ἐπεί, ὦ ἄνδρες, εἰ Δικαιογένης ἀληθῆ λέγει, τί ἡμεῖς ὠφελούμεθα νικήσαντες, ἢ τί οὗτος ἐζημιώθη ἡττηθείς; εἰ γὰρ ἀπέστη μόνον — ὡς φησι — τοῖν δυοῖν μεροῖν τοῦ κλήρου, ἀναμφισ-
53. 1 βήτητον δὲ μὴ ὡμολόγει παραδώσειν, τί ἐζημιοῦτο ἀφιστάμενος ὧν τιμὴν εἶχεν; οὐδὲ γὰρ πρὶν ἡττηθῆναι τὴν δίκην εἶχεν ὧν ἡμεῖς δικαζόμεθα, ἀλλ' οἱ παρὰ τούτου πριάμενοι καὶ θέμενοι, οἷς ἔδει αὐτὸν ἀποδόντα τὴν τιμὴν

[1] ἐγγυᾶτο αὐτῷ [2] μόνον [3] τούτου [4] τῶν om. [5] ἐνεγυᾶτο

Αὐτῷ] Id est, ὑπὲρ αὐτοῦ, nomine locoque Dicæogenis. IDEM.

Οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ] Suspicor leg. esse: οὐ μόνον αὐτὸς, ἀλλὰ καὶ —. IDEM.

Πλωτιεύς] Ablegat hic Taylor ad Lysiæ orat. contra Pancleonem. IDEM.

Αὐτὸν] Id est, ὅτι Δικαιογένης ποιήσει τὰ ὡμολογημένα. v. vers. 19. IDEM.

Ἐποίησεν] Id est, ἐπαθεν. quid eo factum fuisset. IDEM.

Ἀληθῆ λέγει] Id est, δοκεῖ ὑμῖν τἀληθῆ λέγειν. aiebat autem Dicæogenes, se heredibus bessem hereditatis restituisse. IDEM.

Ἀπέστη μόνον] Videtur λόγῳ interponendum esse, verbotenus tantum, non autem reapse. IDEM.

Εἶχεν] Ipse possedit, in jure suo atque potestate habuit, quippe dudum ante alienata, vendita alia, alia oppignerata. IDEM.

ἡμῖν τὰ μέρη ἀποδοῦναι. διὰ ταῦτα γὰρ καὶ τοὺς ἐγγυητὰς
101 παρ' αὐτοῦ ἐλάβομεν, οὐ πιστεύοντες αὐτῷ ἃ ὡμολόγησε
ποιήσειν. πλὴν γὰρ δυοῖν οἰκιδίοιν ἔξω τείχους καὶ ἐν πεδίῳ
ἐξήκοντα πλέθρων οὐδὲν κεκομίσμεθα, ἀλλ' οἱ παρὰ τού-
του θέμενοι καὶ πριάμενοι. ἡμεῖς δ' οὐκ ἐξάγομεν· δεδίαμεν
γὰρ μὴ ὄφλωμεν δίκας. καὶ γὰρ [1] Μηκίωνα, καλεύοντος
Δικαιογένους καὶ φάσκοντος [2][μὴ] βεβαιώσειν, ἐξάγοντες
102 ἐκ τοῦ Γαλανείου ὤφλομεν τετταράκοντα μνᾶς διὰ Δικαιο-
γένην, ὦ ἄνδρες. ἡγούμενοι γὰρ οὐκ ἂν αὐτὸν βεβαιώσειν
οὐδὲν ὧν ἡμῖν ἀπέστη ἐν τῷ δικαστηρίῳ, διϊσχυριζόμεθα
πρὸς [3] Μηκίωνα ἐναντίον τῶν δικαστῶν, ἐθέλοντες ὁτιοῦν
πάσχειν, εἰ βεβαιώσειεν αὐτῷ Δικαιογένης τὸ Γαλανεῖον,
οὐκ ἄν ποτε οἰόμενοι αὐτὸν ἐναντία οἷς ὡμολόγησε πρᾶξαι,
οὐ δι' ἄλλ' οὐδὲν ἢ διὰ τοὺς ἐγγυητάς, ὅτι [4] καθειστήκεσαν
ἡμῖν. ἀποστὰς δὲ Δικαιογένης ταῦτα τὰ μέρη, ἃ καὶ νῦν
ὁμολογεῖ ἀφεστάναι ἡμῖν, ἐβεβαίωσε [3] Μηκίωνι τὸ Γαλα-
νεῖον. κοὐ ἐγὼ μὲν ὁ ἄθλιος, οὐχ ὅπως τι ἐκ τοῦ κλήρου εἰ-
ληφὼς, ἀλλὰ προσαπολωλεκὼς τετταράκοντα μνᾶς, ἀπῆλ-
θον ὑβρισμένος ὑπὸ τοῦ Δικαιογένους. καὶ τούτων ὑμῖν μάρ-
τυρας παρέξομαι.

[5] ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

103 ε'. Ταῦτα μὲν πεπόνθαμεν ὑπὸ Δικαιογένους, ὦ ἄνδρες·

[1] Μικίωνα [2] unos om. [3] Μικι. [4] καθειστήκασιν [5] ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Ποιήσειν] Malim καὶ ποιήσειν. ut p. 99. 19. etiam facturum. IDEM.

Πεδίῳ] Accipio pro parte sic dicta agri Attici, unde etiam Pediasii dicti fuere. IDEM.

Πριάμενοι] Non convenit e præmissis κεκομισμένοι εἰσὶν subaudiri. suspicor potius ἔχουσιν decesse. IDEM.

Ἐξάγομεν] Scil. αὐτούς. nos autem eos, qui nunc ista possident, illinc non deducimus, non expellimus, velut injusta possessione. IDEM.

Μικίωνα] Πρ. γρ. Μικίσνα. Ἀλλ' ὀλίγῳ ὕστερον ἴσχυς Μικίωνα καὶ Μικίωνι. H. STEPHAN. Itaque dedit et hic et deinceps ubique Μικίωνα et Μικίωνι per η. Verum ne ista quidem lectio vera et emendata est, sed aut Μικίων aut Μικκίων per iota, et per κ, seu simplex, seu geminatum. Respondet Latino *Minucius*, a μικρός. Altera lectio si vera esset, repetenda foret a μακρὸς, *Longus*, *Longinus*, *Longolius*. verum tum Μακίων potius dixissent, quem Μακίωνα. ut Μακρῖνος et *Macer* usurparunt. Mitionis, vel potius Micionis, partes in fabellis crebræ sunt, non Mecionis. REISK.

Καλεύοντος] Scil. ἐξάγειν αὐτόν. cum, vel quamvis, jussu Dicæogenis Micionem deduxissemus. IDEM.

Αὐτῷ] Sic dedi de meo, pro vulgari αὐτῶ, quod si bene habet, copulandum αὐτὸν erit cum εἰ τῷ sic, ut accusativus ad Dicæogenem, dativus ad Micionem referatur. Dicæogenem vindicias emptionis ei, Micioni, non esse præstiturum (seu evictionem), h. e. non ausurum in possessione balnei tueri, quod Micio a se emisset, siendo, Micionem id a se legitimis modis, ut a solo vero et legitimo domino, cui jus vendendi fuisset, emisse. IDEM.

Ταῦτα] Malim τούτων τῶν μερῶν. Nam alias constructio labat. Paulo post malim ἀλλὰ καὶ προσαπολ. IDEM.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ] ΜΑΡΤΥΡΕΣ, MARKLAND.

ὁ δ' ἐγγυησάμενος αὐτὸν Λεωχάρης καὶ τῶν πάντων ἡμῖν κακῶν αἴτιος οὐ φησὶν ἐγγυήσασθαι ἃ καταμαρτυρεῖται αὐτοῦ, ὅτι ἐν τῷ γραμματείῳ τῷ ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου γραφέντι οὐκ ἔνεστι ταῦτα. ἡμεῖς δὲ, ὦ ἄνδρες, τότ' ἐπὶ τοῦ βήματος σπεύδοντες τὰ μὲν ἐγράψαμεν, τῶν δὲ μαρτύρας ἐποιησάμεθα· οὗτοι δὲ, ἃ μὲν αὐτοῖς συμφέρει τῶν ὁμολογηθέντων [1] τότε, κύρια φασὶν εἶναι, εἰ καὶ μὴ γέγραπται, ἃ δ' οὐ συμφέρει, οὐ κύρια, εἰ μὴ γέγραπται. ἐγὼ δ', ὦ ἄνδρες, οὐ θαυμάζω, ὅτι ἔξαρνοί εἰσι τὰ ὡμολογημένα· οὐδὲ γὰρ τὰ γραφέντα ἐθέλουσι ποιεῖν. ἡμεῖς δ' ὡς ἐλέγομεν ἀληθῆ, καὶ ἄλλο τι τεκμήριον παρεξόμεθα. Πρωταρχίδῃ γὰρ [2] τῷ Ποταμίῳ ἔδωκε Δικαιογένης τὴν ἀδελφὴν τὴν ἑαυτοῦ ἐπὶ τετταράκοντα μναῖς, ἀντὶ δὲ τῆς προικὸς τὴν οἰκίαν αὐτῷ τὴν ἐν Κεραμεικῷ παρέδωκε. ταύτῃ δὲ τῇ γυναικὶ, ἣν ὁ Πρωταρχίδης ἔχει, προσῆκε τοῦ κλήρου μέρος ὅσονπερ τῇ μητρὶ τῇ ἐμῇ. ἐπεὶ δ' οὖν ἀπέστη Δικαιογένης ταῖς γυναιξὶ τοῖν δυοῖν μεροῖν τοῦ κλήρου, ἠξίου ὁ Λεωχάρης τὸν Πρωταρχίδην παραδιδόναι αὐτῷ τὴν συνοικίαν ἣν εἶχεν ἀντὶ τῆς προικὸς, ὡς ὄντι ἐγγυητῇ αὐτῷ, τὸ δὲ μέρος ὑπὲρ τῆς γυναικὸς τοῦ κλήρου παρ' αὐτοῦ κομίζεσθαι. παραλαβὼν δὲ τὴν συνοικίαν, τὸ μέρος οὐ 104 105

[1] , ταῦτα

[2] τῷ om.

Ἃ καταμαρτυρεῖται αὐτοῦ] Id est, ἃ αὐτὸν ἐγγυήσασθαι ὑπὲρ τοῦ Δικαιογένους αἰσὶν οἱ μαρτυροῦντες κατ' αὐτοῦ. Verum dubium est ad quemnam redeat αὐτοῦ, num ad Leocharem, quomodo expecti, an ad Dicaeogenem. Posterius hoc si quis magis probet, ei αὐτοῦ erit cum ἃ copulandum in constructione, et ἃ αὐτοῦ accipiendum pro ἃ ὡμολόγηται καὶ συγκεχωρήκασι ὑπὸ τοῦ Δικαιογένους. quas a Dicaeogene latas et concessas conditiones praestandas susceperit Leochares, velut fidejussor, a testibus, ipsum testimonio suo obruentibus, arguitur. Sed praefero priorem rationem. Reiske.

Οὗτοι δὲ] Non testes nostri, sed Dicaeogenes cum consortibus. Idem.

Λέγομεν] Malim λέγωμεν in praesente. Idem.

Τὴν ἑαυτοῦ] Imo vero τὴν ἐμαυτοῦ. Dicaeogenes tertius elocabat eam, sororem, non suam, sed meam, ut tutor pupillam suam, Protarchidi in matrimonium. Nam, nisi illa mulier, non Dicaeogenis, sed actoris soror fuit, non video, quid juris so-

rori Dicaeogenis tertii in hereditatem secundi fuisset, et cur actor dicat, huic feminae tantundem de hereditate competisse, atque competisset matri suae, actoris puta; quod fieri nequit, nisi mulier haec filia fuit matri actoris, eoque soror actoris. quod si est, mater actoris tum desierat in vivis esse, et filia ejus, eademque soror actoris, in jura matris successerat. Idem.

Οἰκίαν] Num συνοικίαν. ut postmodum appellatur. Latini *insulam* usurpant, h. e. domum, quam possessor, non ipse incolit, sed aliis inquilinis mercede elocat. Idem.

Εἶχεν] Olim habuerat, nunc non habebat amplius, postequam eam Leochari tradidisset. Idem.

Αὐτῷ] *ipsi*, Protarchidi puta. possit quoque ad Dicaeogenem referri. *sibi, qui esset pro eo, Dicaeogene puta, fidejussore.* quanquam hoc mihi quidem minus placet. Idem.

Παρ' αὐτοῦ κομίζεσθαι] *a se*, Leochare, *auferre*. Idem.

παρέδωκε. καὶ τούτων ὑμῖν μάρτυρα τὸν Πρωτοαρχίδην παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΣ.

ς'. Περὶ δὲ ἐπισκευῆς τοῦ βαλανείου καὶ οἰκοδομίας καὶ πρότερον εἴρηκε Δικαιογένης καὶ νῦν ἴσως ἐρεῖ, ὡς ὁμολογήσαντες αὐτῷ ἀποδώσειν τὰ ἀναλωμένα οὐκ ἀπέδώκαμεν, καὶ ὅτι διὰ τοῦτο οὐ δύναται ἀπαλλάσσειν τοὺς χρήστας, οὐδὲ ἡμῖν παραδοῦναι ἃ δεῖ αὐτόν. ἡμεῖς δέ, ὦ ἄνδρες, ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου, ὅτε ἠναγκάζομεν αὐτὸν ἀφίστασθαι τούτων, ἀντὶ τῶν λειτουργιῶν καὶ τῶν εἰς τὰ οἰκοδομήματα ἀναλωμένων ἀφεῖμεν αὐτῷ τοὺς καρποὺς, οὕτω τῶν δικαστῶν γιγνωσκόντων· ὕστερον δ' οὐκ ἀναγκαζόμενοι ἀλλ' ἑκόντες ἔδομεν αὐτῷ τὴν ἐν ἄστει οἰκίαν ἐξαιρεθέντες πρὸς τῷ τρίτῳ μέρει τοῦ κλήρου ἔχειν ἀντὶ τῶν ἐπεσκευασμένων, ἣν οὗτος ἀντὶ πεντακισχιλίων δραχμῶν παρέδωκε Φιλο-
106 νείκῳ. [1]ἔδομεν δὲ οὐ διὰ τὴν τοῦ Δικαιογένους χρηστότητα, ὦ ἄνδρες, ἀλλ' ἐπιδεικνύμενοι ὅτι οὐ περὶ πλείονος χρήματα ποιούμεθα τῶν οἰκείων, οὐδ' ἂν πάνυ πονηροὶ ὦσι. καὶ γὰρ πρότερον ὅτ' ἐφ' ἡμῖν ἐγένετο Δικαιογένην τιμωρήσασθαι καὶ ἀφελέσθαι ἃ εἶχεν, οὐκ ἐβουλήθημεν τῶν τούτου κτή- 54. 1
σασθαι οὐδέν, ἀλλὰ τὰ ἡμέτερα μόνον κομίσασθαι ἐξήρκει ἡμῖν. οὗτος δ' ὅτ' ἐκράτησεν ἡμῶν, ἀπεσύλησεν ἃ ἐδύνατο, καὶ ὡς ἐχθροὺς ἀλλ' οὐ προσήκοντας ἀπόλλυσι. τεκμήριον δὲ καὶ τῶν ἡμετέρων τρόπων καὶ τῆς τούτου ἀδικίας μέγα παρεξόμεθα. μελλούσης γὰρ τῆς πρὸς Λεωχάρην δίκης εἰσιέναι, ὦ ἄνδρες, ἐν τῷ Μαιμακτηριῶνι μηνὶ, [2]ἡξίου Λεωχάρης καὶ Δικαιογένης δίαιταν ἡμᾶς ἐπιτροπεύειν, τὴν δίκην

[1] παρίδωκε

[2] ἠξίουν

Οτι] Π. ὅτε. H. STEPHAN.

Τούτων] Subaudi ἂν ἀφίστατο. REISK.

Ἐξαιρεθέντες] Videtur aut ἐξαίρετον leg. esse, aut ἐξαιρεθῖσαν. at præcipuam quid, et a reliqua hereditatis massa separatum. IDEM.

Παρίδωκε] Π. παρεδώκαμεν. H. STEPHAN. Haud inconvenienter, universam si spectes sententiam. verum hic locus non παραδίδωμι, sed simplex δίδωμι postulat. quare malim aut ἔδομεν aut ἐδώκαμεν. v. versa 13. ἐκόντες ἔδομεν αὐτῷ. non de *traditione*, sed de *concessione*, et *ultroneo donatione* rei, quam nulla necessitate obstrictus, sed ultro, gratuito dones, agitur. REISK.

Παρεξόμεθα] Sic dedi de meo. reperi idem postmodum in Taylori quoque scbedis. vulgatæ dant παρεξόμεθα. Taylor adscripserat quoque παρεχόμεθα. IDEM.

Ἐπιτροπεύειν] διαιταν ἐπιτροπεύειν est quod ἐπιτρέπειν διαιταν dixerunt simpliciter, et apud Isæum eodem loco ἐπιτρέψαμεν διαιτητὰς. διαιταν ἐπιτρέπειν dicit Pollux; quomodo et Libanius in Progymnasmasi, quem locum non intellexit interpres linguæ Græcæ peritissimus. Id *permittere* dicit Plautus in Curcul. [5. 3. 23.] loco

ἀναβαλλομένους. καὶ ἡμεῖς, ὥσπερ μικρὰ ἀδικούμενοι συνε- 107
χωρήσαμεν, καὶ ἐπετρέψαμεν διαιτηταῖς [1] τέτταρσιν, ὧν τοὺς μὲν δύο ἡμεῖς ἠγάγομεν, τοὺς δὲ δύο ἐκεῖνοι. καὶ ἐναντίον τούτων ὡμολογήσαμεν ἐμμένειν οἷς οὗτοι γνοῖεν, καὶ ὠμόσαμεν. καὶ οἱ διαιτηταὶ ἔφασαν, εἰ μὲν ἀνώμοτοι δύναιντ' ἂν ἡμᾶς διαλλάξαι, οὕτω ποιήσειν, εἰ δὲ μή, καὶ αὐτοὶ ὀμόσαντες ἀποφανεῖσθαι ἃ δίκαια ἡγοῦνται εἶναι. ἀναχρίναντες δὲ ἡμᾶς πολλάκις, καὶ πυθόμενοι τὰ πραχθέντα οἱ διαιτηταὶ, οἱ μὲν δύο οὓς ἐγὼ προὐβαλόν, Διότιμος καὶ Μελάνωπος, ἤθελον καὶ ἀνώμοτοι καὶ ὀμόσαντες ἀποφήνασθαι ἃ ἐγίνωσκον ἀληθέστατα ἐκ τῶν λεγομένων, οὓς δὲ Λεωχάρης προὐβάλετο, οὐκ ἔφασαν ἀποφανεῖσθαι. καίτοι Διοπείθης ὁ ἕτερος τῶν διαιτητῶν Λεωχάρει μὲν ἦν τούτῳ 108
κηδεστὴς, ἐμὸς δ' ἐχθρὸς καὶ ἀντίδικος ἐξ ἑτέρων συμβολαίων· Δημάρατος δὲ ὁ μετ' αὐτοῦ [2] Μνησιπτολέμῳ τῷ ἐγγυησαμένῳ Δικαιογένει μετὰ Λεωχάρους ἦν ἀδελφός. οὗτοι μέντοι οὐκ ἠθέλησαν ἀποφήνασθαι, ὁρκώσαντες ἡμᾶς ἢ μὴν ἐμμένειν οἷς ἂν αὐτοὶ γνοῖεν. καὶ τούτων ὑμῖν μάρτυρας παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ζ. Οὐκοῦν δεινὸν εἰ δεήσεται ὑμῶν, ὦ ἄνδρες, Λεωχάρης ἀποψηφίσασθαι ἃ Διοπείθης κηδεστὴς ὢν αὐτοῦ κατεψη-

[1] τέσσαρσιν

[2] Μνησιπτολέμῳ

eleganti et qui ad rem arbitriorum illustrandam pertinet:

"P. Animadvortite, si potissam inter vos componere,
Mitte istanc. Accede huc, leno, dicam meam sententiam;
Siquidem vultis quod decrero facere.
C. Tibi permittimus.
Dum quidem, Herole, ita judices, ne quisquam a me argentum auferat."

Tibi permittimus est ἐπιτρέπομέν σοι. Sed quod addit restringit ἐπιτροπὴν, quam non permittit nisi ἐπὶ ῥητοῖς. In Anim. ad Jus A. et R. l. v. c. 14. §. 9. HERALDUS. Imo vero ἐπιτρέπειν. Sed num δίαιταν ἐπιτρέπειν, an εἰς δίαιταν ἐπιτρέπειν, scil. τὴν δίκην, usurpetur, quærere nunc non vacat. διαιτητῇ ἐπιτρέπειν usitatum novi. Certum hoc est, ἐπιτροπεύειν, quod significat *tutorem pupilli agere*, ab hoc loco alienum esse, convenire ἐπιτρέπειν, *arbitrio judicis pedanei*, vel *arbitri*, *permittere*. Statim quoque, p. 103. 2. sequitur ἐπιτρέψαμεν διαιτηταῖς τέσσαρσιν. REISK.

Ἐμμένειν] Malim ἐμμενεῖν in futuro, quanquam me non fugit, non admodum diligentes Græcos esse in observando temporum discrimine, in infinitivis præsentis et futuri temporis. v. versu 17. IDEM.

Οἷς οὗτοι] Videtur ἂν interponendum esse. IDEM.

προὐβαλόν] Imo vero προὐβαλόμην. v. versum proximum 12. IDEM.

Ὀμόσαντες] Π. καὶ ὀμόσαντες. H. STEPHAN.

Ἔφασαν ἀποφανεῖσθαι] Aut interponendum, aut certe subaudiendum videtur ἀνώμοτοι. REISK.

Κηδεστὴς] Habebat in matrimonio sororem Leocharis, vel soror Diopithis erat penes Leocharem. IDEM.

Ὁ μετ' αὐτοῦ] Subaudi διαιτητὴς προβεβλημένος. qui una cum Diopithe fuerat a Leochare et Dicæogene arbiter nuncupatus. IDEM.

φίσατο; ἢ ὑμῖν πῶς καλὸν ἀπογνῶναι Λεωχάρους ἄ γε οὐδ' οἱ προσήκοντες αὐτοῦ [1]ἀπέγνωσαν; δέομαι οὖν ὑμῶν καταψηφίσασθαι Λεωχάρους, [2]ἵν' ἃ ἡμῖν οἱ πρόγονοι κατέλιπον νομισώμεθα, καὶ μὴ μόνον τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἔχωμεν ἀλλὰ καὶ τὰ χρήματα, τῶν δὲ Λεωχάρους ἰδίων οὐκ ἐπιθυμοῦμεν. Δικαιογόνην γάρ, ὦ ἄνδρες, οὔτ' ἐλεεῖν ἐστὶ δίκαιοι [3][ὡς] κακῶς πράττοντα καὶ πενόμενον, οὔτ' εὖ ποιεῖν ὡς ἀγαθόν τι εἰργασμένον τὴν πόλιν· οὐδέτερα γὰρ [4]αὐτῷ τούτων ὑπάρχει, ὡς ἐγὼ ἀποφαίνω, ὦ ἄνδρες. ἅμα δὲ καὶ πλούσιον καὶ πονηρότατον αὐτὸν [5]ὄντα ἀνθρώπων ἀποδείξω καὶ εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς προσήκοντας καὶ
109 εἰς τοὺς φίλους. οὗτος [6]γὰρ παραλαβὼν τὸν κλῆρον παρ' ἡμῶν φέροντα μίσθωσιν τοῦ ἐνιαυτοῦ ὀγδοήκοντα μνᾶς, παρπωσάμενος αὐτὸν δέκα ἔτη οὔτ' ἀργύριον ὡμολόγει κεκτῆσθαι οὔθ' ὅποι ἀνήλωσεν ἔχοι ἂν ἐπιδεῖξαι, ὦ ἄνδρες· ἄξιον δὲ καὶ ὑμῖν λογίσασθαι. οὗτος γὰρ τῇ μὲν φυλῇ εἰς Διονύσια χορηγήσας τέταρτος ἐγένετο, τραγῳδοῖς δὲ καὶ πυρρίχισταις ὕστατος· τούτας δὲ μόνας ἀναγκασθεὶς λει-
110 τουργίας λειτουργῆσαι ἀπὸ τοσαύτης προσόδου οὕτω καλῶς ἐχορήγησεν. ἀλλὰ μὴν τριηράρχων τοσούτων καταστάντων οὔτ' αὐτὸς ἐτριηράρχησεν οὔθ' ἑτέρῳ συμβέβληκεν ἐν

[1] ἤγνωσαν [2] εἴπερ ἀδίκως οὐκ ἐπιθυμοῦμεν [3] [ὡς] om.
[4] αὐτῶν τούτων [5] ὄντα om. [6] δὲ

Ἔγνωσαν] Imo vero ἀπέγνωσαν. IDEM.
Ἀποφαίνω] Imo vero ἀποφανῶ, ut mox ἀποδείξω. IDEM.
Ἅμα δὲ] Imo vero ἅμα γάρ. IDEM.
Δέ] Imo vero γάρ. quod est usitatum, cum ordiuntur enarrationem rei, ut docet index noster Græcitatis Lysiacæ. IDEM.
Αὐτὸν] Scil. τὸν κλῆρον. sic dedi de meo, pro vulgari αὐτῶν. Taylor adscripserat μνᾶς, καὶ καρπωσάμενος. Sed de αὐτὸν tacuit, et in illo altero falsus fuit. IDEM.
Χορηγήσας] Videtur h. l. αὐληταῖς vel simile quoddam vocabulum deesse, designans genus id certaminis, in quo Dicæogenes quartus a primo victore nuncupatus fuit, seu quartam a prima palma retulit, quæ non est magna gloria, ut in certamine tragœdorum et pyrrhichistarum postremam. IDEM.
Πυρρίχισταις] Sic emendandam esse vulgarem lectionem πυρρίτταις dudum conjeceram ante quam comperirem Palmerio et Bentleio idem fuisse visum, huic p. 361. uberioris disputationis super epistolis Phalaridis, illi p. 669. Exercitationum, ubi ad h. l. scripta reliquit istæc: "Vox πυρρίτταις ne hilum quidem valet. Lege πυρρίχισταῖς, *iis qui pyrrhichiam saltabant.* Fuit enim species saltationis πυρρίχη, qua armati saltabant, cujus plures imagines nobis luculenter exhibuit Xenophon libro VI." IDEM. πυρρίχισταῖς quoque corrigebat Hemsterhuis. ad Lucian. Timon. §. 51.
Λειτουργίας] Malim cum articulo τὰς λειτ. REISK.
Οὕτω καλῶς] Est irrisio et cavillatio. vult dicere, *tam turpiter, tam ignominiose.* Præclarum profecto et ad laudem insigne non erat, e certaminibus quartam palmam referre, turpius etiam postremam. nam ex eo colligebatur, editorem ejusmodi muneris parcum fuisse, aut egenum, nihilque aut potuisse aut voluisse in apparatum scenicum, in magistros puerorum, in pueros ipsos impendere. IDEM.
Ἐν τοιούτοις καιροῖς] *tam difficilibus rei-*

[1]τοιούτοις καιροῖς, ἀλλ᾽ ἕτεροι μὲν οὐσίαν κεκτημένοι ἐλάττω ἢ οὗτος μίσθωσιν λαμβάνει τριηραρχοῦσι. καίτοι, ὦ ἄνδρες, οὐχ ὁ πατὴρ αὐτῷ τὴν πολλὴν οὐσίαν κατέλιπεν, ἀλλ᾽ ὑμεῖς ἔδοτε τῇ ψήφῳ· ὥστε εἰ καὶ μὴ πολίτης ἦν, διά γε τοῦτο δίκαιος ἦν τὴν πόλιν εὖ ποιεῖν. εἰσφορῶν τοίνυν τοσούτων γεγενημένων πᾶσι τοῖς πολίταις εἰς τὸν πόλεμον καὶ τὴν σωτηρίαν τῆς πόλεως, Δικαιογένης οὐκ ἔστιν ἥντινα εἰσενήνοχε· πλὴν ὅτε Λέχαιον ἑάλω, κληθεὶς ὑφ᾽ ἑτέρου 111
ἐπέδωκεν ἐν τῷ δήμῳ τριακοσίας δραχμὰς, ἔλαττον ἢ Κλεώνυμος ὁ Κρής· καὶ τοῦτο ἐπέδωκεν, οὐκ εἰσήνεγκεν, ἀλλ᾽ ἐπ᾽ αἰσχίστῳ ἐπιγράμματι ἐξ ἑτέρου αὐτοῦ τοὔνομα ἔμπροσθεν τῶν ἐπωνύμων, ὅτι δ᾽ ἔδει εἰς σωτηρίαν τῆς πόλεως ὑποσχόμενος τῷ δήμῳ εἰσοίσειν χρήματα ἐθελοντὴς οὐκ εἰσήνεγκε. καίτοι πῶς ἄξιον θαυμάζειν, ὦ ἄνδρες, εἰ ἐμὲ ἐξηπάτησεν ἕνα ὄντα, ὃς ὑμᾶς ἅπαντας ἅμα συνειλεγμέ-

[1] τοῖς τοιούτοις

publicæ temporibus, cum XXX tyranni dominarentur. v. versu 7. et p. 108. 20. IDEM.

Ἕτεροι — κεκτημένοι] Sic dedi de meo, pro vulgarium ἕτερος et κεκτημένος. Etiam Taylor e Tophanis libro ἕτεροι annotavit, sed de altero tacuit. IDEM.

Λέχαιον] Sic, per αι, dedi pro vulgari Λέχαιον per ε. De Lechæi occupatione, quod factio Corinthiorum Spartanis et oligarchiæ dedita, Lacedæmoniorum copiis subnixa, cepit. v. Simson ad A. M. 3616. IDEM. A. 4. Ol. XCVI. IONES.

Κληθεὶς ὑπὸ ἑτέρου] Quidni potius πρὸ κληθεὶς ὑφ᾽ ἑτέρου. Nam cur unum, cur infinite et vage adumbraret, cur non ipsum proprium hominis nomen ederet? REISK.

Ὁ Κρής] Inquilinus ergo, et qui proinde nulla teneretur contribuendi necessitate, quod civis non esset, qui erat Dicæogenes. IDEM.

Τοῦτο ἐπέδωκεν] Videtur leg. τοῦτο, ὃ ἐπέδωκεν. IDEM.

Ἐπέδωκεν, οὐκ εἰσήνεγκεν] Vides hic differentiam manifestam inter ἐπιδοῦναι et εἰσφέρειν, atque ἐπίδοσιν minus æstimatam quam εἰσφοράν. Quare hoc? Quia scilicet εἰσφορὰ, quam divitum erat, taxabatur; ἐπίδοσις a donantis arbitrio pendebat. Sed hoc si ita est, quare ait Dicæogenem in publicis εἰσφοραῖς, quas reip. necessitas postulabat, nihil unquam contribuisse? Nam nonne ad id cogi poterat? Certe εἰσφοραὶ divitum tantum erant, ut dixi, pauperes earum erant immunes; nisi quandoque ea ingrueret tempestas, quæ omnes omnino huic muneri obligaret, præter eos qui extrema inopia laborarent. Si qui igitur erant divites, quomodo eos defingere poterant, veluti Dicæogenem, de quo agimus? Sane bona sua quantum poterant occultabant, quod innuit Demosthenes περὶ συμμοριῶν, idque ἀφανίζειν τὴν οὐσίαν dicit Isæus de Hagn. hered. p. 89. 5. ed. Steph. Ubi generalis erat contributio, quidam ultimam paupertatem prætendebant. *In Anim. ad Jus A. et R.* l. VI. c. 1. §. 6—8. HERALDUS. Eum vide.

Ἐξ ἑτέρου] Sententia videtur postulare ἐξέκειτο, prostabat vel pendebat ejus nomen publice in tabula exaratum, coram Eponymis fixa, titulo turpissimi criminis. Cujus? quod nempe, cum promisisset contributionem ad necessitates reipublicæ, verbis suis ipsa re fidem non fecisset. REISK. Quid si ἐξέφερεν - - ἐπωνύμων, ὅτι ἔδει εἰς κ. τ. λ. Sic Demosth. de Cor. p. 323. 2. ed. Reisk. δεῖγμα δὲ ἐξέφερε καθ᾽ ἑαυτὸν, ὅτι ἐπὶ τοῖς γεγενημένοις ἀναγκαίοις οὐδὲν ὑμείας ἴσχε τοῖς ἄλλοις. ἐξετίθη de suo dedit Bekkerus.

Ὅτι δ᾽ ἔδει] Lego ὅτι δή. *quod nimirum.* hic declarat, quodnam fuisset illud αἰσχιστον ἐπίγραμμα, turpissimum crimen ipsi in tabula publice fixa exprobratum. REISK. ὅτι οἷδε εἰς - - ὑποσχόμενος - - - ἐθελονταὶ οὐκ εἰσήνεγκεν Bekkerus.

νους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοιαῦτα ἐποίησε; καὶ τούτων ὑμεῖν [1]τοὺς μάρτυρας παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ἡ. Εἰς μὲν τὴν πόλιν οὕτω καὶ τοσαῦτα λελειτούργηκε 55. 1
Δικαιογένης αὐτὸ τοσούτων χρημάτων· περὶ δὲ τοὺς προσ-
112 ήκοντας τοιοῦτός ἐστιν οἷον ὁρᾶτε, ὥστε τοὺς μὲν ἡμῶν ἀφεί-
λετο τὴν οὐσίαν, ὅτι μεῖζον ἐδυνήθη, τοὺς δὲ περιεώρα εἰς
τοὺς μισθωτοὺς ἰόντας δι' ἔνδειαν τῶν ἐπιτηδείων. τὴν δὲ
μητέρα τὴν αὐτοῦ καθημένην ἐν τῷ τῆς Εἰληθυίας ἱερῷ
πάντες ἑωρῶν, καὶ τούτῳ ἐγκαλοῦσαν ἃ ἐγὼ αἰσχύνομαι 5
λέγειν, οὗτος δὲ ποιῶν οὐκ ἠσχύνετο. τῶν δ' ἐπιτηδείων
Μέλανα μὲν τὸν Αἰγύπτιον, ᾧ ἐκ μειρακίου φίλος ἦν, ὅπερ
ἔλαβε παρ' αὐτοῦ ἀργύριον ἀποστερήσας, ἔχθιστός ἐστι·
τῶν δ' ἄλλων αὐτοῦ φίλων οἱ μὲν οὐκ ἀπέλαβον ἃ ἐδάνει-
113 σαν, οἱ δ' ἐξηπατήθησαν, καὶ οὐκ ἔλαβον ἃ ὑπέσχετο αὐ- 10
τοῖς, εἰ ἐπιδικάσαιτο τοῦ κλήρου, δώσειν. καίτοι, ὦ ἄνδρες,
οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι οἱ ταῦτα κτησάμενοι καὶ καταλιπόν-
τες πάσας μὲν χορηγίας ἐχορήγησαν, εἰσήνεγκαν δὲ εἰς τὸν
πόλεμον χρήματα πολλὰ ὑμῖν, καὶ τριηραρχοῦντες οὐδένα
χρόνον [2]διέλιπον. καὶ τούτων μαρτύρια ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀναθή-
ματα ἐκεῖνοι ἐκ τῶν περιόντων, μνημεῖα τῆς αὑτῶν ἀρετῆς,
ἀνέθεσαν· τοῦτο μὲν ἐν Διονύσου τρίποδας, οὓς χορηγοῦντες
καὶ νικῶντες ἔλαβον, τοῦτο δ' ἐν Πυθίου· ἔτι δ' ἐν ἀκρο-

[1] τοὺς om.

[2] διλιπον

Εἰς μὲν] τὴν πόλιν] Malim εἰς μὲν τοίνυν τὴν πόλιν. Reisk.

Μισθωτούς] Notum est e Terentio, qui fabulas pleraque e Menandro aliisque Atticis comœdiis transtulit, adolescentes Atticos, quos aut egestas, aut ira et sævities patrum, aut error aliquis morum et vita dissoluta, domo expulisset, in Asiam transire consuevisse, atque sub regibus et satrapis Asiaticis stipendia merere. Notum idem est e Demosthenis Philippicis quoque, item e Xenophonte. Idem.

Εἰληθυίας] Quo prægnantes et parturientes confugiebant. Videtur pæne mater Dicæogenis, partui propinqua, se e filio gravidam factam questa esse, eumque incestus insimulasse. Idem.

Ἐκ μειρακίου φίλος ἦν] Indicat Dicæogenem isti Melani corpus vendidisse, et maliebria ab eo passum esse. Idem.

Ἔλαβε] Subaudi δανεισάμενος. Dicæogenes a Melane æs mutuo et sub conditione fœneris sumpserat, quod postmodum non reddebat, interpretans, hanc mercedem esse patientiæ maliebris, a se, et scorto istius, Melani præstitæ. Unde simultas inter eos exarsit acerrima. Idem.

Εἰ ἐπιδικάσαιτο τοῦ κλήρου] Suspicabar aliquando leg. esse: εἰ μὴ ἐπιδικάσαιτο τοῦ κλήρου. *si nollent secum in hereditatis petitione contendere.* Idem.

Ταῦτα] Hæc bene, quæ Dicæogenes nunc tenet, atque de quibus nunc controversia agitur. Idem.

Ἔλιπον] Bene habeat, an secus, haud definiam. Venit aliquando in mentem, aut ἐπέλιπον, aut ἔλαγον esse leg. Idem.

Ἀκροπόλει. ἃς] Tolle punctum unum cum

πόλεως [1]ἀπαρχὰς τῶν ἄλλων ἀναθέντες πολλαῖς, οὐκ ἀπὸ
ὀλίγης κτήσεως, ἀγάλμασι χαλκοῖς καὶ λιθίνοις κεκοσμήκασι τὸ ἱερόν. αὐτοὶ δ' ὑπὲρ τῆς πατρίδος πολεμοῦντες 114
ἀπέθανον· Δικαιογένης [2]μὲν ὁ Μενεξένου, τοῦ ἐμοῦ πάππου
πατρὸς, στρατηγῶν ὅτε ἡ ἐν Ἐλευσῖνι μάχη ἐγένετο, Με- 115
νέξενος δ' ὁ ἐκείνου υἱὸς φυλαρχῶν τῆς Ὀλυσίας ἐν Σπαρ-
τόλῳ, Δικαιογένης δὲ ὁ Μενεξένου τριηραρχῶν τῆς πεμφθείσης
ἐν Κνίδῳ. τὸν μὲν τούτου θεῖον σὺ, ὦ Δικαιόγενες, παρε- 116

[1] . ἐς ἀναγκὴν [2] δὲ

ceteroqui ἄφ. nam ἀπὸ ἐν ἀπαρχὰς non cohaeret cum praemisso ἀνάθεντες, sed cum sequentibus κεκοσμήκασι τὸ ἱερόν. IDEM.

Πολλαῖς, οὐκ ἀπ' ὀλίγης κτήσεως] Sententia haec est: non multa quidem in re exigua simulacra e materia majoribus in arce dedicata, ii spectantur ad donaria publice ibi dedicata nimio reipublicae, quae utique et plura numero et splendidiora sunt, ut etiam per otium cognoscendum est; verumtamen, si spectentur, ut a privatis et e re privata dedicata, sunt alias dubio multa et magnifica. IDEM.

Τὸ ἱερὸν] Minervae urbicae puta, in arce exstructum. IDEM.

Δικαιογένης δὲ] Imo vero Δ. μὲν —. IDEM.

Ἐν Ἐλευσῖνι μάχῃ] Videtur haec illa pugna esse, de qua Thucydides 1. 114. narrat. Sed audiamus Palmerium ad h. l. disputantem, cujus haec sunt verba: "De ea in Eleusina pugna, in qua Diecogenes dux fuit, nihil invenio. Ex temporis ratione suspicor, unam esse ex pugnis, quas narrat Diodorus libro undecimo, factis inter Megarenses et eorum socios Athenienses, cum Corinthiis, qui de finibus cum Megarensibus litem habebant. Sed Myronidem ducem fuisse dixit. At plures cognitione in eadem expeditione duces erant, et forte Diecogenes poterat fuisse una cum Myronide dux copiarum. temporis spatium certe satis congruit. Nam quando Menexenus, ejus filius, periit in Spartolo, quae pugna communis est Spartolano archeonte, anno 4. Ol. 87: bellum vero, de quo supra dixi, gestum Myronide duce, incidit in Bioclem archontem anno tertio Olymp. 80. spatium interceedit annorum 29. inter mortem patris et filii, satis congruens ratione. Bicubis certa fuit in finibus Megarensium sita, et in Eleusine, quo itur Athenis Corinthum; et hoc locus etiam non abhorret a conjectura. Sed et forte in hoc loco fuit στρατηγὸς Andocidis, qui avum suum στρατηγὸν vocat, qui tantum fuit ὑποστράτηγος. Haec ego velut in tenebris tentabundus. Si quis certiora docuerit, labens amplectar." Haec Palmerius. IDEM.

Φυλαρχῶν τῆς Ὀλυσίας ἐν Σπαρτόλῳ] Quid hoc sit, fateor me ignorare. nulla fuit Ὀλυσία φυλὴ Athenis. Si quae fuisset ejus nominis in Spartolo, non habuisset phylarchum Athèniensem. est enim tribalis, non extranei, officium τὸ φυλαρχεῖν. Incassum laborabit, quicunque hanc lectionem tueri conabitur. Lege mea periculo τῆς Ὀλυνθίας ἐν Σπ. et interpunge post φυλαρχῶν. Menexenus suae tribus ductor erat, et occubuit in pugna ad Spartolum, qui locus fuit in Olynthiorum ditione. De ea pugna, quae facta est ad Spartolum, non longe ab Olyntho, adi Thucydidem libro secundo, ut procul dubio dubia mea nostra emendatione. PALMER. Aliam viam inire si placet, gemina patet, altera, ut statuas, id quod tamen aeque docari potest, et a veri similitudine longe abest, fuisse Athenis φυλὴν h. n. tumultuarium equestrem (non tribum, nam de tribu civili prorsus hic ne cogitandum quidem est) ab Ulysse Ὀδυσσέως dictam. altera, ut τῆς Ὀδρυσίας legatur. nam etsi Spartolus Odrysarum non fuit, sed Bottiaeorum, fieri tamen potuit, ut Iseus locorum situs haud satis esset peritus, eoque Odrysiam cum Bottiea commiscuerit. Quicquid ejus est, φυλαρχῶν h. l. significat eum, qui praeest, non domi tribui, sed foris, h. e. in bello, turmae vel alae equestri. De στρατηγοῖς autem, quae paulo ante disputabat Palmerius, res dubio caret. Notum enim est vel pueris e Nepote, praeter summum exercitus ductum, adhuc alios fuisse Strategos item dictos, quibus imperium mittebatur non esset nisi tumultus, et quoties ipsis imperium prorogaretur, toties dicuntur στρατηγῆσαι. Sic Aeschines fratrem suum dicit ter, et annis quidem tribus continuis, strategatum gessisse. REISK. Ὀλυνθίας quoque Paumier de Grentemesnil, qui in hoc loco multus (inquit Iseneitas) et vapidus, corrigebat.

Τὸν μὲν τούτου] Pro media voce malim μέντοι. REISK.

λαβὼν κακῶς καὶ αἰσχρῶς διολώλεκας, καὶ ἐξαργυρισάμενος πενίαν ὀδύρῃ, ποῦ ἀναλώσας; οὔτε γὰρ εἰς τὴν πόλιν οὔτε εἰς τοὺς φίλους φανερὸς εἶ δαπανηθείς οὐδέν. [1] ἀλλὰ μὴν οὐδὲ καθιπποτρόφηκας· οὐ γὰρ πώποτε ἐκτήσω ἵππον πλείονος ἄξιον ἢ τριῶν μνῶν· οὔτε κατεζευγοτρόφηκας· ἐπεὶ οὐδὲ ζεῦγος ἐκτήσω ὀρικὸν οὐδεπώποτε ἐπὶ τοσούτοις ἀγροῖς καὶ κτήμασιν. ἀλλ' οὐδ' ἐκ τῶν πολεμίων ἐλύσω οὐδέναι. ἀλλ' οὐδὲ τὰ ἀναθήματα, ἃ Μενέξενος τριῶν ταλάντων ποιησάμενος ἀπέθανε πρὶν ἀναθεῖναι, εἰς τὴν [2] πόλιν κεκόμικας, ἀλλ' ἐν τοῖς λιθουργείοις ἔτι κυλινδεῖται, καὶ αὐτὸς
117 μὲν ἠξίους κεκτῆσθαι ἃ σοι οὐδὲν προσῆκε χρήματα, τοῖς δὲ θεοῖς οὐκ ἀπέδωκας ἃ ἐκείνων ἐγίγνετο ἀγάλματα. διὰ τί οὖν ἀξιώσεις σου τοὺς δικαστὰς ἀποψηφίσασθαι, ὦ Δικαιόγενες; πότερον ὅτι πολλὰς λειτουργίας λελειτούργηκας τῇ πόλει, καὶ πολλὰ χρήματα δαπανήσας σεμνοτέραν τὴν πόλιν τούτοις ἐποίησας; ἢ ὡς τριηραρχῶν πόλλα κακὰ τοὺς πολεμίους εἰργάσω, καὶ εἰσφορὰς δεομένῃ τῇ πατρίδι εἰς τὸν πόλεμον εἰσενεγκὼν μεγάλα ὠφέληκας; ἀλλ' οὐδέν σοι τούτων πέπρακται. ἀλλ' ὡς στρατιώτης ἀγαθός; ἀλλ' οὐκ ἐστράτευσαι τοσούτου καὶ τοιούτου γενομένου πολέμου, εἰς ὃν Ὀλύνθιοι μὲν καὶ νησιῶται ὑπὲρ τῆσδε τῆς γῆς ἀποθνήσκουσι μαχόμενοι τοῖς πολεμίοις, σὺ δὲ, ὦ Δικαιόγενες, πολίτης ὢν οὐδ' ἐστράτευσαι. ἀλλ' ἴσως δικὰ τοὺς προγό-

[1] οὐ [2] ἀκρόπολιν [3] οὐκ

Παραλαβὼν] Subaudi *κάλλιστα δικασάμενος*, vel tale quid. IDEM.

Δαπανηθείς] Id est, *δαπανησάμενος*. Notum est perfecta et aoristos primos passivorum adsciscisi in subsidium mediorum, et pro perfectis et aor. 1. verbi medii promiscue usurpari. Atqui *δαπανᾶσθαι* in medio perinde dicitur, atque *δαπανᾶν* in activo. IDEM.

Ἐν τοῖς λιθουργείοις ἔτι κυλινδεῖται] Et pulvere obsita, muscarumque stercoribus, aut cœno oblimata, sursum deorsum voluntantur et detruncantur, quia tu mercedem a Menexeno condictam lapicidæ nondum dependisti. IDEM.

Ὀλύνθιοι] Suspectum hoc nomen. Olynthios, qui semper Athenienses infesti fuissent, pro his occubuisse dimicantes adversus Peloponnesios, unde ipsi orti essent, id vero miror, neque memini usquam legere. IDEM. *Οἰκοῦντες*, ut qui primi hoc bellum commovebant, conjectat Ionesius.

Καὶ νησιῶται] Interponendus videtur articulus οἱ. REISK.

Προγόνους] Subaudi *τοὺς σούς*. Designat illum celeberrimum Harmodium. Apparet hinc Dicæogenem hunc, tertium nobis dictum, ab Harmodio, illo tyrannæ Hipparchi percussore, genus duxisse, eoque cum actoribus cognatum non fuisse. Quid ergo, ait, hereditatem secundi poscebat? Filius ab eo adoptatus, et heres scriptus erat. Audio. Sed quid ita? si secundum nullo modo cognationis attingebat? Videtur nempe Proxenus tertii Dicæogenis pater, filiam primi in matrimonio habuisse, unde natus tertius. IDEM.

νους [1]ἀξιώσεις μου πλέον ἔχειν, ὅτι [2]τὸν τύραννον ἀπέκτει- 118
ναν. ἐγὼ δ' ἐκείνους μὲν ἐπαινῶ, σοὶ δὲ οὐδὲν ἡγοῦμαι τῆς
ἐκείνων ἀρετῆς μετεῖναι. πρῶτον μὲν [3]γὰρ εἴλου ἀντὶ τῆς
ἐκείνων δόξης τὴν ἡμετέραν οὐσίαν κτήσασθαι, καὶ ἐβου-
40 λήθης μᾶλλον Δικαιογένους καλεῖσθαι υἱὸς ἢ Ἁρμοδίου,
ὑπεριδὼν μὲν τὴν ἐν Πρυτανείῳ σίτησιν, καταφρονήσας δὲ
προεδριῶν καὶ ἀτελειῶν, [4]ἃ τοῖς ἐξ ἐκείνων γεγονόσι [5]δέδο-
ται. ἔτι δὲ ὁ Ἀριστογείτων ἐκεῖνος καὶ Ἁρμόδιος οὐ διὰ τὸ
γένος ἐτιμήθησαν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀνδραγαθίαν, ἧς σοι οὐδὲν
μέτεστιν, ὦ Δικαιόγενες.

[1] ἀξιώσεις [2] τὸν om. [3] γὰρ om. [4] αἷ [5] δίδονται

Ἀξιώσεις] Malim ἀξιώσεις in secunda persona, ob insequens σοὶ δέ. IDEM.

Τύραννον] Imo vero τὸν τύραννον. Hipparchum significat, Pisistrati filium. IDEM.

Πρῶτον] Malim ὃς πρῶτον, aut πρῶτον μὲν γάρ. IDEM.

Δίδονται] Π. δίδωται. H. STEPHAN.

LUZACII
AD ORATIONEM ISÆI
DE HEREDITATE PHILOCTEMONIS
PRÆFATIO.

Ex Lectionibus Atticis. De Digamia Socratis.

EUCTEMON, idem ille, uti probabile est, qui Olympiadis xciii. an. 1.* Archon Athenis fuit Eponymus, ex conjuge, filia Mixiadis Cephisei, superstites unum habuit filium Philoctemona, duas filias, quarum altera Phanostrato nupsit, altera Chæreæ. Sed homo erat in magnis divitiis libidinosus et intemperans, adeo ut in ipsa quoque senectute turpi voluptati indulgeret; namque ætate jam provectior (qui sextum scilicet impleverit annum ultra nonagesimum) spreta uxore et liberis, frequentabat tabernam, in qua vinum venale erat, quamque cum tota insula ab eo conductitiam habebat Alce, apud illius libertam prostibulum quondam in lupanari quæstum faciens, dein effœto corpore deflorescens, quum illam ipse emisset Euctemon, Dionis cujusdam (ut præ se ferebat) uxor: is vero Dion, postquam nonnullos ex ea liberos pro suis agnovisset, criminis reus et pœnam metuens Sicyona profugit; quo profugo, in illius Alces tandem domo et familia Euctemon habitavit, longæque sed impuræ vitæ cuniculum clausit. Divendita jam, dum viveret decrepitus et luxuriosus senex, magna fortunarum illius parte, ope atque consilio Alces ac reliquorum ex ista consortione scortorum; expilatis, quæ in ejus ædibus tabernaque erant,

[1] Ex Marmore Oxoniensi, Diodoro Siculo, &c. hujus anni Archontem eponymum Euctemona demonstravit Ed. Corsinus Fast. Att. t. iii. p. 256. Quum autem ex Isæi Oratione appareat, Euctemona illum, de quo agit, inter locupletissimos et insigniores cives fuisse Atticos, ætas autem viri in hæc tempora cadat, probabili conjectura eundem fuisse Archonta existimo. Quippe Euctemon annum ætatis implevit nonagesimum sextum; causa de hereditate illius ac Philoctemonis acta est, paulo post prioris mortem, Olymp. ciii. sive ante Olymp. civ. (vid. Palmerium et Reiskium ad Isæum p. 129. ed. Reisk.) Ergo in medio vitæ cursu, 48. vel 50. annos natus, Euctemon, de quo agitur, ætatisque adeo in flore erat eodem illo anno, quo Euctemon Archon in Marmore Arundeliano, a Diodoro Siculo, forte etiam a Xenophonte, memoratur.

bonis ad hereditatem pertinentibus;——in scenam prodit Androcles, Euctemonis ille quidem consanguineus, sed in spoliando homine ac diripienda ejus pecunia fidissimus Alces adjutor et socius: Quibus rapinis cum reliquam hereditatem addere etiam conatur, illam ereptum it Chærestrato, Euctemonis ex nupta Phanostrato filia nepoti, quem sororis filium Philoctemon ante patrem defunctus adoptaverat. Duos igitur alios, quos Euctemonis dicebat filios (Philoctemonis adeo fratres), in lucem producit Androcles, quorum major natu hereditatem sibi vindicat, quosque prognatos ipse affirmat ex altera Euctemonis uxore, Callippe quadam, Pistoxeni filia, cujus Callippes tutor quondam fuisse ab eo ferebatur senex. Eosdem vero ex Alce, dum Dionem maritum haberet vel diceret, genitos haud obscure significat Orator.

Quæ jam, quæso, contra has vindicias, Chærestrati nomine atque avunculi illius Chæreæ, ab Isæo instituta est exceptio vel defensio? Anne hæc: "nullos, dum viveret Mixiadis Cephisei filia, ex altera uxore, quæ Callippe diceretur, liberos nasci potuisse *legitimos*; et, si ex alia femina Euctemoni proles fuerit, necesse est, ut *adulterina* ea sit vel *spuria*?" Nam, cum Euctemon centenario proximus e vita decederet, superstitem adhuc fuisse primam ejus uxorem, ex illa orationis parte clarissime patet, ubi, cognita mariti ac patris morte, hæc mulier cum filiabus venisse dicitur, justa funebria defuncto facturæ. (§. η'.) ἐπειδὴ ἑτέρων πυθόμενοι ἦλθον αἱ θυγατέρες αὐτοῦ καὶ ἡ γύνη. et mox: αἱ μὲν οὖν γυναῖκες, οἷον εἰκὸς, περὶ τὸν τετελευτηκότα ἦσαν. Anne igitur simplici ista Isæus defensione utitur: "fieri non posse, ut quisquam tam sit impudens tam perfrictæ frontis et vecors, ut hereditatem filiabus ac nepoti Euctemonis debitam, vindicet liberis, quos ille, non ex concubina tantum, sed, superstite etiam uxore legitima, *furtivis amoribus*, per *adulterium* sibi quæsivisset? nullum judicem reperiri, qui vindiciis tam iniquis tam inauditis auctoritatem præstare suam velit? rem denique esse in Civitate Atheniensi sine lege, sine exemplo, binas, quæ cuipiam civi Attico eodem tempore fuerint, jactare nuptias, et ex utroque, quod simul duraverit, matrimonio susceptam prolem?" Minime; sed, perinde ac si nihil sic novi, nihil accidisset præter consuetudinem, vindiciis aliam prorsus et diversam opponit exceptionem: "nullam," nempe, "*alterius* istius *conjugis* memoriam exstare: incognitam fuisse consanguineis, affinibus, domesticis, servis; nullum testem produci, qui illam viderit unquam domus et tori Euctemoni sociam (p. 57. 40. ed. Steph.); deinceps, nec in phratria nec in demo Euctemona eam pro uxore fuisse professum; nunquam sacrificium pro ea fecisse, nec justa solvisse, nec celebrasse exsequias; nec filios item, qui ex illa geniti jam ferebantur, sed vere erant ex furtivo Alces

complexu nati, matris Callippæ manibus tulisse inferias; uno verbo, Callippen meram esse umbram et heredipetarum, qui reliquæ locupletis senis *substantiæ* (ut cum Jtis loquar) inhiabant, larvam." Tantum vero ab isto de *illegitimis nuptiis secundis* (quod dicebamus) argumento abest Isæus, ut contra fateatur: "si Antidorus cum fratre (pro quibus Androcles hereditatem vindicabat) ex muliere cive Attica ab Euctemone fuissent progeniti, neminem impedire potuisse, quo minus in Album Phratriæ inscriberentur et hereditatem paternam jure suo cum reliqua parentis progenie partirentur." *τίς γὰρ ἂν γνησίους ὄντας οἷός τε ἦν κωλῦσαι εἰσαγαγεῖν — τοῦ νόμου κελεύοντος ἅπαντας τοὺς γνησίους ἰσομοίρους εἶναι τῶν πατρῴων.* (p. 58. 40. ed. Steph.) Neque hoc satis: Quum morosus æque ac libidinosus senex omni ope niteretur, ut Antidorus, major natu filius iste adulterinus in commune Album Phratriæ inscriberetur, obsisteret vero Philoctemon, atque ejus exemplo Phratores, minatus huic Philoctemoni pater est, liberorum quærendorum causa aliam se uxorem ducturum esse domum; et reipsa sponsalia fecit cum muliere quadam, Democratis Aphidnæi sorore: Quas nuptias demum omisit, et repudium huic sponsæ renunciavit, postquam Philoctemon inscriptioni istius hominis *ἐν τῷ κοινῷ γραμματείῳ*, ut ab Euctemone patre illuc producti, consensisset (p. 58. 35. ed. Steph.). Vivebat autem, ut modo observatum est, prior Euctemonis uxor, Mixiadis Cephisei filia. En igitur! geminarum Athenis nuptiarum licentiam apertam, manifestam, a nemine negandam! En Oratorem, cujus testimonio constet, Lege Athenis LIBERUM ATQUE FAS FUISSE, BINAS EODEM TEMPORE HABERE UXORES! Nodus saltem est, in quem Reiskius (p. 157. 6. ed. Reisk.) incidisse sibi visus est, quemque expedire illum oporteat, qui, in hac disquisitione Socratica, Oratorum Atticorum uti voluerit auctoritate.

ς.

ΙΣΑΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΦΙΛΟΚΤΗΜΟΝΟΣ ΚΛΗΡΟΥ.

Pag. ed. H. Steph.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Pag. ed. Reisk.

50. 1 Εὐκτήμονος οὖν Φιλεκτήμονι τὸν τῆς ἀτίμης τῶν ἀδελφῶν καὶ Φανοστράτου υἱὸν Χαιρίστρατον ἐπεισάμενος κατὰ διαδόσεις παρὰ Χαιρίᾳ τῷ τῆς ἀτίμης ἀδελφῇ ἐνῆν, ἐπιλείποντι ζῶντι ἔτι τοῦ πατρὸς ὕστερον δὲ κἀκείνου ἀποθανόντος ἔλαχεν ὁ Χαιρίστρατος τῷ τάχει πατὴρ τῶν πάντων. διαμαρτυρήσαντες δὲ Ἀνθεμιλίους μὴ εἶναι ἐπίδικον ὄντες Ἀντιδώρου γνησίου παιδὸς Εὐκτήμονι, οἱ περὶ Χαιρίστρατον ἐπεσκήψαντο τῇ διαμαρτυρίᾳ, καὶ τοῦτον καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ νόθους γεγονέναι φάσκοντες, τὸν δὲ νόμῳ διαγωνίσιν νόθῳ καὶ νόθῃ μὴ εἶναι ἐγχωροῦσαν. Ἡ στάσις στοχασμός· ἄδικα γὰρ οἱ ἐπίσκοπος Φιλεκτήμονι Χαιρίστρατον υἱὸν ἑαυτῷ, καὶ πάλιν ἄδικα οἱ γνήσιοι εἰσιν οἱ περὶ Ἀντίδωρον.

120

119

120

121

α'. ΟΤΙ μὲν, ὦ ἄνδρες, πάντων οἰκειότατα χρῶμαι Φανοστράτῳ τε καὶ Χαιρεστράτῳ τούτῳ, τοὺς πολλοὺς οἶμαι ὑμῶν εἰδέναι, τοῖς δὲ μὴ εἰδόσιν ἱκανὸν ἐρῶ τεκμήριον· ὅτε γὰρ εἰς Σικελίαν ἐξέπλει τριηραρχῶν [2] Χαιρέστρατος, διὰ τὸ πρότερον αὐτὸς ἐκπεπλευκέναι προῄδειν πάντας τοὺς ἐσομένους κινδύνους, ὅμως δὲ δεομένων τούτων καὶ συνεξέπλευσα καὶ συνεδυστύχησα καὶ ἑάλωμεν εἰς τοὺς πολεμίους. ἄτοπον [3] δὴ εἰ ἐκεῖνα μὲν προδήλων ὄντων τῶν κινδύνων ὅμως διὰ τὸ χρῆσθαι τούτοις καὶ φίλους νομίζειν ὑπέμενον, νῦν δὲ [4] οὐ πειρώμην συνειπεῖν ἐξ ὧν ὑμεῖς τε τὰ

[1] ἀθέσιος [2] Μαιστράτος [3] δὲ [4] μὰ βατερόμην

Tabula genealogica nominum præcipuorum in hac sexta Isæi oratione commemoratorum.

Eucteмon — Cephisiensis.

Philoctemon, super cujus hereditate contenditur.	Ergamenes	Hegemon	filia Chæreæ nupta. unde nata filia. p. 123. 8.	filia Phanostrato nupta.

Et filiarum quidem natu major, Chæreæ nupta, vidua tum erat, cum hæc causa ageretur. Altera autem, minor natu, e Phanostrato peperit Chæreстratum, qui, ut filius Philoctemonis adoptatus, petit hereditatem Eucteмonis, avi, contra puerum quendam, e scorto natum, qui se filium Eucteмonis ferebat, idemque nomen usurpabat. Reisk.

Ἀθέσιος] Imo vero τεθείσης vel κατατεθείσης, depositæ. Idem.

Ἑάλωμεν] Ex h. l. constat hanc cæsam tenente bello Peloponnesiaco, haud multo post cladem in Sicilia acceptam, actam fuisse. Adscripserat Taylor pro Latinitate sua Anglicobarbara: "Habetur hæc oratio Olymp. 164. 1." Idem.

εὕορκα ψηφιεῖσθε καὶ τούτοις τὰ δίκαια γενήσεται. δέομαι οὖν ὑμῶν συγγνώμην τε ἔχειν καὶ μετ' εὐνοίας ἀκροάσασθαι· ὁ γὰρ ἀγὼν οὐ μικρὸς αὐτοῖς, ἀλλὰ περὶ τῶν μεγίστων.

β. Φιλοκτήμων γὰρ ὁ Κηφισιεὺς φίλος ἦν Χαιρεστράτῳ τούτῳ· δοὺς δὲ τὰ ἑαυτοῦ καὶ υἱὸν αὐτὸν ποιησάμενος ἐτελεύτησε. λαχόντος δὲ τοῦ Χαιρεστράτου κατὰ τὸν νόμον τοῦ κλήρου, ἐξὸν ἀμφισβητῆσαι Ἀθηναίων τῷ βουλομένῳ, καὶ εὐθυδικίᾳ [1] εἰσελθόντι εἰς ὑμᾶς, εἰ φαίνοιτο δικαιότερα λέγων, ἔχειν τὸν κλῆρον, διεμαρτύρησεν Ἀνδροκλῆς οὑτοσὶ μὴ ἐπίδικον εἶναι τὸν κλῆρον, ἀποστερῶν τοῦτον τῆς ἀμφισ-
122 βητήσεως καὶ ὑμᾶς τοῦ κυρίους [2] γενέσθαι ὄντινα δεῖ κληρονόμον καταστήσασθαι τῶν Φιλοκτήμονος· καὶ ἐν μιᾷ ψήφῳ καὶ ἑνὶ ἀγῶνι οἴεται ἀδελφοὺς καταστήσειν ἐκείνῳ τοὺς οὐδὲν προσήκοντας, καὶ τὸν κλῆρον ἀνεπίδικον ἕξειν αὐτὸς, καὶ τῆς ἀδελφῆς τῆς ἐκείνου κύριος γενήσεσθαι, καὶ τὴν διαθήκην ἄκυρον ποιήσειν. πολλῶν δὲ καὶ δεινῶν ὄντων ἃ διαμεμαρτύρηκεν Ἀνδροκλῆς, [3] τοῦτ' αὐτὸ πρῶτον ἐπιδείξω ὑμῖν, ὡς διέθετο καὶ ἐποιήσατο υἱὸν τουτονὶ Χαιρέστρατον. ἐπειδὴ γὰρ τῷ Φιλοκτήμονι ἐκ μὲν τῆς γυναικὸς ἣ συνῴκει οὐκ ἦν παιδίον οὐδέν, πολέμου δ' ὄντος ἐκινδύνευε καὶ ἱππεὺς στρατευόμενος καὶ τριήραρχος πολλάκις ἐκπλέων, ἔδοξεν αὐτῷ διαθέσθαι τὰ αὑτοῦ, μὴ ἔρημον καταλίπῃ τὸν οἶκον, εἴ τι πάθοι. τῷ μὲν οὖν ἀδελφῷ αὐτῷ, ὥπερ ἐγενέσθην,
123 ἄμφω ἄπαιδε ἐτελευτησάτην· ταῖν δὲ ἀδελφαῖν τῇ μὲν ἑτέρᾳ, ᾗ ὁ Χαιρέας συνῴκει, οὐκ ἦν ἄῤῥεν παιδίον οὐδ' ἐγένετο πολλὰ ἔτη συνοικούσῃ, ἐκ δὲ τῆς ἑτέρας, ᾗ συνῴκει Φανόστρατος οὑτοσὶ, ἦστην υἱὼ δύο. τούτων τὸν πρεσβύτερον τουτονὶ Χαιρέστρατον ἐποιήσατο υἱόν· καὶ ἔγραψεν οὕτως ἐν

[1] εἰσελθόντα [2] γίνεσθαι [3] ταῦτ' αὐτῷ

Δοὺς δὲ] Subaudi αὐτῷ. IDEM.

Ἐξὸν] cum liceret. IDEM.

Δικαιότερα] Subaudi τοῦ ἀντιδίκου aut τῶν ἀντιδικούντων. IDEM.

Γενέσθαι ὄντινα] Tantundem est, atque si dixisset: γεν. τοῦ ὅντινα — διαγινώσκειν. IDEM.

Ἐκείνῳ] Philoctemoni puta, ad quem etiam proximum ἐκείνου redit. IDEM.

Ἀδελφῆς] Illam designat, quæ cum olim penes Chæream fuisset, jam vidua et prolis exsors erat. nam alterius maritus, Phanostratus, in vivis adhuc supererat. IDEM.

Ταῦτ' αὐτῷ ωχῶτων] Taylor annotaverat, in Tophanis libro mediam vocem deletam fuisse. Tegit ulcus hoc emplastrum, non sanat. Convenientius et a vero propius videtur: τῶν ἀπάντων ωχῶτων. ante omnia primo loco. IDEM.

Ὥωτε ἐγγέσθαι] Sic dedi de meo. Accipi debet ac si αὐτῷ transpositum esset, et sic legeretur: ἀδελφὼ, ὥπερ αὐτῷ ἐγενέσθην. duo fratres, qui ipsi fuerant. Taylor in Tophanis libro repererat εἴωτε ἐγ. IDEM.

διαθήκη, εἰ μὴ γένοιτο αὐτῷ παιδίον ἐκ τῆς γυναικὸς, τοῦ-
40 των κληρονομεῖν τῶν ἑαυτοῦ. καὶ τὴν διαθήκην κατέθετο
παρὰ τῷ κηδεστῇ Χαιρέᾳ, τῷ τὴν ἑτέραν αὐτοῦ ἀδελφὴν
ἔχοντι. καὶ ὑμῖν ἥ τε διαθήκη αὕτη ἀναγνωσθήσεται καὶ οἱ
παραγενόμενοι μαρτυρήσουσι. καί μοι ἀνάγνωθι.

ΔΙΑΘΗΚΗ.

ὡς μὲν διέθετο καὶ ἐφ' οἷς ἐποιήσατο υἱὸν τοῦτον, ἀκη-
κόατε· ὡς δ' ἐξὸν αὐτῷ ταῦτ' ἔπραξεν, ὅθεν δικαιότατα
ἡγοῦμαι τὰ τοιαῦτ' εἶναι μανθάνειν, τοῦτον ὑμῖν αὐτὸν 124
57. 1 παρέξομαι τὸν νόμον. καί μοι ἀνάγνωθι.

ΝΟΜΟΣ.

αὐτοσὶ ὁ νόμος, ὦ ἄνδρες, κοινὸς ἅπασι κεῖται, ἐξεῖναι
τὰ ἑαυτοῦ διαθέσθαι, ἐὰν μὴ παῖδες ὦσι γνήσιοι ἄῤῥενες,
ἐὰν μὴ ἄρα μανεὶς ἢ ὑπὸ γήρως ἢ δι' ἄλλο τι τῶν [1] ἐν τῷ
νόμῳ παρανοῶν διαθῆται. ὅτι δ' οὐδενὶ τούτων ἔνοχος ἦν
5 Φιλοκτήμων, ἔρχεσθε εἰπὼν δηλώσω ὑμῖν. ὅστις γὰρ καὶ
ὅως ἔζη τοιοῦτον πολίτην ἑαυτὸν παρεῖχεν, ὥστε διὰ τὸ ὑφ'
ὑμῶν τιμᾶσθαι ἄρχειν ἀξιοῦσθαι, καὶ ἐτελεύτησε μαχό- 125
μενος τοῖς πολεμίοις· πῶς ἄν τις τοῦτον τολμήσειεν εἰπεῖν
ὡς οὐκ εὖ ἐφρόνει;

γ'. Ὅτι μὲν οὖν διέθετο καὶ ἐποιήσατο εὖ φρονῶν, ἐξὸν
αὐτῷ, ἀποδέδεικται ὑμῖν, ὥστε κατὰ μὲν τοῦτο ψευδῆ με-

[1] ἐκ τῶν νόμων

Ὡς μὲν] Malim ὡς μὲν οὖν. IDEM.

Δικαιότατα ἡγοῦμαι —] Dubium est, utrum δικαιότατον legendum sit, an servandum δικαιότατα. rursus, hoc si servetur, dubitare licet, utrum adjectivum sit, an adverbiale pro δικαιοτάτως. Si adjectivum est, necesse est arbitrari, post τὰ τοιαῦτα deesse ὄντα. ut constructio sit: ὅθεν ἡγοῦμαι εἶναι μανθάνειν [id est, πάντας δίκαιον μανθάνειν] τὰ τοιαῦτα ὄντα δικαιότατα, id est, ἔστι τὰ τοιαῦτά ἐστι δικαιότατα. *unde mea sententia discere est* [vel *licet*] *ejusmodi* [ejusmodi scil. Philoctemonis cœpta et acta sunt hac in causa] *esse æquissima.* et hunc rationem in Latinis meis expressi. Sin autem δικαιότατα adverbiale est, significans *rectissime, optime, certissime*, tum erit construendum hoc modo: ὅθεν τὰ τοιαῦτα μανθάνειν ἡγοῦμαι εἶναι δικαιότατα. *unde mea sententia talia discere datum est quam certissime atque rectissime talia*, id est, rationes et jura testamentaria. Dixisset utique planius Isæus, si hunc ad modum placuisset ei efferre: ὅθεν ἅπαντον ἡγοῦμαι εἶναι τὰ τοιαῦτα μανθάνειν σαφέστατα καὶ ἀκριβέστατα (adverbialiter). IDEM.

Αὐτὸν] Non sententiam modo et vim legis, verbis meis adumbratam, sed ipsa quoque verba legis, ut in codice juris Attici jacent. IDEM.

Κοινὸς ἅπασι κεῖται] Np. indigenis, non autem adscriptis. In Legg. Att. l. vi. tit. vi. §. 3. PETIT. Eum vide.

Τῶν ἐκ τῶν νόμων] Subaudi πᾶσι γνωρίμων. malim tamen τῶν ἐν τῷ νόμῳ, scil. γεγραμμένων. *et reliqua, quæ in hac lege nominatim indicata et enumerata sunt.* REISK.

Μεμαρτυρηκὰς] Indiligentius dictum,

μαρτυρήσαι Ἀνδροκλῆς ἀποδεδειχται· ἐπειδὴ δὲ προσδιεμεμαρτύρησεν ὡς υἱὸν εἶναι γνήσιον Εὐκτήμονος τοῦτον, καὶ ταῦτ' ἀποδείξω ψευδῆ ὄντα. Εὐκτήμονι γὰρ, ὦ ἄνδρες, τῷ Φιλοκτήμονος πατρὶ, τοὺς μὲν ὄντως γνησίους παῖδας, Φιλοκτήμονα καὶ Ἐργοκλείνην καὶ [1]Ἡγήμονα καὶ δύο θυγατέρας, καὶ τὴν μητέρα αὐτῶν, ἣν ἔγημεν ὁ Εὐκτήμων, Μιξιάδου Κηφισιέως θυγατέρα, πάντες οἱ προσήκοντες ἴσασι καὶ οἱ φράτορες καὶ τῶν δημοτῶν οἱ πολλοὶ, καὶ μαρτυρήσουσιν ὑμῖν· ὅτι δ' οὐδ' ἄλλην τινὰ ἔγημε γυναῖκα, ἐξ ἧς τινὸς οἴδε τοῦτῳ ἐγένοντο, οὐδεὶς τὸ παράπαν οὐδὲν οὐδ' ἤκουσε πώποτε ζῶντος Εὐκτήμονος. καίτοι τούτους εἰκὸς πιστοτάτους εἶναι νομίζειν μάρτυρας· τοὺς γὰρ οἰκείους εἰδέναι προσήκει τὰ τοιαῦτα. καί μοι τούτους κάλει πρῶτον, καὶ τὰς μαρτυρίας ἀνάγνωθι.

[2]ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

δ'. Ἔτι τοίνυν καὶ τοὺς ἀνεψιοὺς ἐπιδείξω ἔργῳ ὑμῖν ταῦτα μαρμαρτυρηκότας. ὅτε γὰρ αἱ ἀνακρίσεις ἦσαν πρὸς τῷ ἄρχοντι καὶ οὗτοι παρακατέβαλον ὡς ὑπὲρ γνησίων τῶνδ'

126

[1] Ἡγίμονα

[2] ΜΑΡΤΥΡΕΣ

pro διαμαρτ. Non enim μαρτυρίαν dixerat Androcles, sed Chærestrato hereditatem petenti opposuerat διαμαρτυρίαν, h. e. obtestationem et protestationem, affirmantem, illam, quæ petatur, hereditatem non esse vacuam, neque petitioni aut controversiæ obnoxiam. Verum, id quod jam supra admonui, oratores Attici discrimen horum verborum non sanctissime observant. IDEM.

Ὡς υἱὸν εἶναι] Novi Diodorum Siculum solere ὡς cum infinitivis copulare. verum ejus est alia ratio atque oratorum Atticorum. Trita hæc et familiaris homini Siculo si fuit, non eo etiam Attico est imputanda et obtrudenda invito. Sine dubio aut delendum est ὡς, aut leg. ὡς οἴδεν υἱὸν εἶναι. IDEM.

Εὐκτήμονος τοῦτον] Sine dubio interponendum est Εὐκτήμονα. nam patri prætenso filius erat cognominis, ut e p. 120. pen. constat. IDEM.

Οἵδε] Eucteinon puta subditities, e scorto quæsitus, cum fratre, quorum causam se agere simulans Androcles, reapse sibi quærebat Eucteinonis senioris hereditatem. Neque obstat, quod orator modo unum filium Eucteinonis e scorto susceptum commemorat, modo duos. Nam natu maximus solus ab eo sc. adoptatus, pro filio agnitum, et heredem scriptum ferebat; eoque causa illius solius, aut præcipue, hic agitur. alter frater accessionis loco est. IDEM.

Τὰς μαρτυρίας] Id est, τὰς τούτων μαρτ. IDEM.

Μάρτυρες] Num μαρτυρίαι? sed bene habet. nam tametsi testimonia a scriba recitarentur, ipsi tamen testes adesse, et recitata ore suo confirmare debebant, ut vera et conscientiæ suæ consentanea. IDEM.

Ὑμῖν] Bene si habet, referri debet ad ἐπιδείξω. Alias legi malim ἡμῖν κοινὰ, *eadem nobiscum*. IDEM.

Οὗτοι] Androcles, et soror ejus, et liberi spurii ex ea nati, pro liberis Eucteinonis senioris venditati, cum reliquis eorum advocatis. IDEM.

Ὡς ὑπὲρ γνησίων] Bene habet hæc lectio. Aliud agebat H. Stephanus autumans ὅσπερ γν. leg. esse. IDEM.

Τῶνδε] Sunt illi duo fratres, quos Androcles pro liberis Eucteinonis e secunda uxore natis venditabat, actore negante legitime natos esse. IDEM.

Εὐκτήμονος ὄντων, ἀφιστάμενοι ὑφ' ἡμῶν τις ἂν ἢ αὐτῶν μή- 127
τηρ καὶ ὅσου θυγάτηρ οὐκ εἶχον ἀποδεῖξαι, διαμαρτυρο-
μένων ἡμῶν καὶ τοῦ ἄρχοντος κελεύοντος ἀποκρίνασθαι
κατὰ τὸν νόμον [1] * * * ἢ ἄνδρας, ἀμφισβητεῖν μὲν ὡς ὑπὲρ
γνησίων καὶ διαμαρτυρᾶν, μητέρα δὲ ἢ τις ἦν μὴ ἔχειν
ἀποδεῖξαι, μηδὲ προσήκοντα αὐτοῖς μηδένα. ἀλλὰ τότε
μὲν Ληνίαν σκηψάμενοι ταύτην ἀναβολὴν ἐποιήσαντο· τὸ 128
δ' ὕστερον ἥκοντες εἰς τὴν ἀπόκρισιν, πρὶν καί τινα ἐρέσθαι,
εὐθὺς ἔλεγον ὅτι Καλλίστη μήτηρ, αὕτη [2] δ' ἂν Πιστο-
ξένου θυγάτηρ, ὃς ἐξεκρέκεσαν αἱ ὄναμαι μόναι παρίσαντο τὸν
Ηιστόξενον. ἐρομένων δ' ἡμῶν ὅστις ἂν καὶ εἰ ζῇ ἢ μή, ὃν
Σικελίᾳ ἔφασαν ἀποθανεῖν στρατευόμενον, καταλιπόντες
ταύτην [3] θυγατέρα παρὰ τῷ Εὐκτήμονι, ἐξ ἐπιτροπευο-
μένης δὲ ταύτης γενέσθαι, πρᾶγμα πρέποντες ἀναιδείᾳ 129
ὑπερβάλλον καὶ οὐδὲ γενόμενον, ὡς ἐγὼ ὑμῖν ἀποφαίνω ἐκ
τούτων πρώτων ὧν αὐτοὶ ἐκρίνατε. τῇ μὲν γὰρ στρα-

[1] asteriscos om. [2] δ' om. [3] τὴν θυγατέρα

τῷ' ἡμῶν] Ita dedi de meo, pro vulgari ὑφ' ἡμῶν. Nam qui tum vocque judices sedebant, non iidem antea quoque omnini interfuerunt, sed solus Archon seu Astynomus, interrogaverat, vel adversarii eorum eo motso sese interrogaverant atque respondarunt. v. versu 11. ἀφιέναι δὲ ἡμῶν. IDEM.

Κατὰ τὸν νόμον, ἢ ἄνδρας] Hiatum constatum quodammodo sic emendo: κατὰ τὸν νόμον. κελεύει γὰρ ἢ κατὰ τὸν νόμον, ἢ ἄνδρας. secundum legem, vel *ex praescripto legis*. Atqui, secundum legem qui sit, v citri —? vel sic: κατὰ τὸν νόμον. Κελεύει γὰρ εἰς ἢ ἀναφέρειν, ἢ ἄνδρας. Taylor in libro Tophanis ad κατὰ τὸν νόμον adscriptum reperiebat ἄνω. IDEM.

Αἰνεῖς] Hic puto desitiis et *pentenois* Eustemonis libris. Malim tamen αἰνῇς legi. nam ἀρχαίοις τοῖς περιττὸν usurpatur, atque vp. τοῖ. ut ad solum mulierem, istorum unitrem, referatur. IDEM.

Ἀμφίον συμφάμενον] Verba hæc Palmerius reddidit in Exercit. p. 671. *Lemnium defendens*. istique interpretationi hanc annotationem adjunxit: "Subintelligo βασκὸν, id est, audax et omnino promptus auxilium capit. Omnibus notum est, quid sint Λήμνιαι κακαὶ et Λημνία δίκη ex Suida." Multum hanc a Palmerio scriptæ sunt ἄκακα. Recidderunt enim ei, ut notis talia multa solent, aliud agenti, aliena hoc loco omnino opus indigna. Meliora comtexit, quicunque fuit, qui, refutante Taylore, in libro Tophanis hæc verba adscripsit: '*Lemnium esse pretendens.*' Notum sunt e fabulis Terentii mulieres Athenis commorantes, Andrias, Lemnias, aliisque ex insulis oriundas. IDEM.

Συμφάμενον] Π. συμφάμενος. Μᾶλλον δὲ συμφάμενος. H. STEPHAN. Pari modo annotator in libro Tophanis dederat συμφάμενος. ex parte recte. Nam συμπατεῖσθαι, *pretendere*, locum hic habet, nullum συμπατεῖσθαι, *considerare*. Ego vero vulgari συμφάμενον ut Scoi plurimum συμφάμενος, et pari modo ἐκκαίδεκατον in continenti dedi pro vulgari ἐκκαιδέκατον. IDEM.

Τούτῳ] Sic dedi in numero duali pro vulgari τούτῳ. quem si ponere ἀ. l. voluisset orator, debuisset αἰνῶ vel ἐαίνῳ scurpare, non τούτῳ. nam οὗτος non nisi de superstitibus et præsentibus potest usurpari. Atqui Eustemon senior dudum vivis excesserat. Foret utique plenius et planius dictum: ἐξ ἐπιτροπευομένης δὲ αὐτοῦ τούτου γενέσθαι. aveum, Eustemonem seniorem, hoc ex hac muliere procreasse, tum tutor ejus esset, et ipsa pupilla tutelæ ejus commissa. Duos fuisse fratres, qui ex hac e muliere et Eustemone natos ferrent, constat e p. 129. 27. ubi legitur: τὸν πρεσβύτερον τῶν παίδων. Pro γενέσθαι reperit Taylor in libro Tophanis γενέσθαι. IDEM.

Πρέποντες] Πλάττοντες de suo dedit Bekkerus.

τιφῶ, ἀφ' οὗ ἐξέπλευσεν εἰς Σικελίαν, ἤδη ἔστι δύο καὶ πεντήκοντα ἔτη ἀπὸ Ἀριμνήστου ἄρχοντος, τῷ δὲ πρεσβυτέρῳ τούτων, ὃν φασιν ἐκ τῆς Καλλίππης καὶ τοῦ
130 Εὐκτήμονος εἶναι, οὔπω ὑπὲρ εἴκοσιν [1]ἔτη. [2]ἀφελόντι οὖν 35
ταῦτα ἀπὸ τῶν ἐν Σικελίᾳ ὑπολείπεται πλείω ἢ τριάκοντα ἔτη· ὥστ' οὔτ' ἐπιτροπεύεσθαι προσήκει τὴν Καλλίππην ἔτι, τριακοντοῦτίν γε οὖσαν, οὔτ' ἀνέκδοτον καὶ ἄπαιδα εἶναι, ἀλλὰ πάνυ παλαι συνοικεῖν, ἢ ἐγγυηθεῖσαν κατὰ νόμον ἢ ἐπιδικασθεῖσαν. ἔτι δὲ καὶ γινώσκεσθαι
131 αὐτὴν ὑπὸ τῶν Εὐκτήμονος οἰκείων ἀναγκαῖον ἦν καὶ ὑπὸ τῶν οἰκετῶν, εἴ πέρ γε συνῴκησεν ἐκείνῳ ἢ διητήθη τοσοῦτον 40
χρόνον ἐν τῇ οἰκίᾳ. τὰ γὰρ τοιαῦτα οὐκ εἰς τὴν ἀνάκρισιν μόνον δεῖ πορίζεσθαι ὀνόματα, ἀλλὰ τῇ ἀληθείᾳ γεγονότα φαίνεσθαι καὶ ὑπὸ τῶν προσηκόντων καταμαρτυρεῖσθαι. ἀποδείξαι τοίνυν ἡμῶν κελευόντων ὅστις οἶδε τῶν Εὐκτήμονος οἰκείων ἢ συνοικήσασαν ἐκείνῳ [3]τινὰ ἢ τὴν Καλλίπ-

[1] ἔτη [ἀπὸ Ἀριμνήστου ἄρχοντος]. [2] ἀφελόντα [3] τινὰ Καλλίππην ἢ

Ἐξέπλευσεν] Non prætensus ille et fictitius Pistoxenus, sed ἡ στρατιὰ, exercitus Atheniensium, modo dictus. IDEM.

Ἀριμνήστου] L. Ἀριστομνήστου. Ita mox quoque. *Att. Lect.* l. iv. c. 31. MEURSIUS. Ex hoc loco colligitur hanc causam actam fuisse Chione vel Timocrate Archonte circa Olymp. 104. Nam Arimnestus Archon fuit Ol. 91. 1. unde sequitur, si annos completos intelligit, hoc judicium factum fuisse Timocrate Archonte Olymp. 104. 1. Si vero quinquagesimum secundum annum currentem et affectum tantum intelligit, Chione Archonte Ol. 103. 4. PALMER. Corsinius Fast. Att. 3. p. 247. ad Olymp. 91. 1. contendit hunc Aristomnestum esse, non Arimnestum. Verum Lysias quoque et Hesychius et Scholiastes Aristophanis hunc Archontem ita appellant, ut Iseus, ex fide librorum vulgarium, h. l. fecit. REISK.

Ὄν] Imo vero οἵν in duali, aut ὧν. *seniori horum liberorum, quos aiunt* —. IDEM.

Ταῦτα] Sic dedi de meo pro vulgari πάντα. Hos viginti annos si de summa illorum quinquaginta duum annorum deducis, qui a tempore susceptæ in Siciliam expeditionis inde ad hoc diei efluxerunt, remanent anni triginta atque duo. Quod si ergo sumis, prætensam hanc Callippen, liberorum Euctemoni subjectorum matrem, anniculam aut bimulam tum fuisse, cum pater ejus, cum classe nostra in Siciliam discedens, eam in Euctemonis tutela reliqueret, necesse est, ut annum ætatis tertium aut quartum a trigesimo egerit, cum filium natu maximum ex Euctemone pareret, si peperit. id quod aiunt adversarii nostri. Aut si sumis decennem tum fuisse, patre in Siciliam proficiscente, peperit annos nata quatuor et quadragesta. Atqui mulier ad tantam ætatis enormitatem in tutela non manet. Ergo mentiuntur, et inconsentaneum atque commenticium est, quod de ea jactant, in pupillæ ex Euctemone gravida facta. Etiam Taylor in libro Taphanis ταῦτα reperit. IDEM.

Οὔτ' ἀνέκδοτον] Subaudi τότε, vel τοσοῦτον χρόνον. neque mansisse per tempus tam longinquum innuptam, sine marito, e quo prolem honestis et legitimis modis procrearet. IDEM.

Τινὰ Καλλίππην, ἢ διητροπευομένην] Sic dedi de meo, pro vulgari τινὰ ἢ τὴν Καλλίππην διητροπευομένην. Eoquis enim non cernit, ista duo insititia vocabula ἢ τὴν nata esse e variante lectione. Superscripserat lector aliquis diligentior super τινα istud ἢ τὴν, significare volens, loco vocabuli τινα, aliis in libris legi τὴν. Aliis postmodum ab istius mente aberrantibus, eamque haud assequentibus, horum per errorem factum est, ut ἢ τὴν in textum immigraret. Sed præstat τινα, quam τὴν. Solent enim Græci τινα usurpare, cum obscuritatem

πην ἐπιτροπευομένην, καὶ παρὰ τῶν ὄντων θεραπόντων τὸν ἔλεγχον ποιεῖσθαι, ἢ εἴ τις τῶν παρ' αὐτοῖς οἰκετῶν φέ- 132
58. 1 σκει ταῦτα εἰδέναι, ἡμῖν παραδοῦναι, οὔτε λαβεῖν ἠθέλησαν [1]οὔθ' ἡμῖν παραδοῦναι. καί μοι λάβε τὴν τ' ἀπόκρισιν αὐτῶν καὶ τὰς ἡμετέρας μαρτυρίας καὶ προκλήσεις.

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ. [2]ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ.

ε'. Οὗτοι μὲν τοίνυν τοιοῦτο πρᾶγμα ἔφυγον· ἐγὼ δ' 5 ὑμῖν ἐπιδείξω καὶ ὅθεν εἰσὶ καὶ οἵτινες αὐτοὺς γνησίους 133
διεμαρτύρησαν εἶναι καὶ κληρονόμους ζητοῦσι καταστῆσαι τῶν Εὐκτήμονος. ἴσως μέν ἐστιν [3]αἰηδὶς Φανοστράτῳ, ὦ ἄνδρες, τὰς Εὐκτήμονος συμφορὰς φανερὰς καθεστάναι· ὀλίγα δ' ἀναγκαῖον ῥηθῆναι, ἵν' ὑμεῖς τὴν ἀλήθειαν εἰ-δότες ῥᾷον τὰ δίκαια ψηφίσησθε. Εὐκτήμων μὲν γὰρ ἓξ ἔτη ἓξ καὶ [4]ἐνενήκοντα, τούτου δὲ τοῦ χρόνου τὸν μὲν πλεῖ-

[1] οὔθ' ἡμῖν παραδοῦναι om. [2] , καὶ ΜΑΡΤΥΡΙΑ, καὶ [3] ἀφαιδὶς [4] ἐπτήκοντα

hominis, aut suum ejus contemptum, indicare velunt. Possit quoque locus sic fingi primitus exaratus esse: συνοικήσασαν ἐκείνῳ τινὶ, ἣ καὶ παρ' αὐτῷ διατετριφότι, Καλλίππην ἐπιτροπευομένην. novit Calippen quandam domi Euctemonis fuisse pro legitima uxore, vel etiam solummodo ibi commoratam, quippe quæ pupilla ejus esset. IDEM.

Τῶν ὄντων] Id est, τῶν ἔτι ὑπαρχόντων. ab illis mancipiis, si quæ adhuc in vivis superessent. multos enim eorum consentaneum erat interea temporis, intra tot annorum spatium, vivis excessisse. IDEM.

Τῶν παρ' αὐτοῖς οἰκετῶν] Servorum, qui penes ipsos, in ipsorum potestate essent, Androclis puta, et Callippes, et hujus liberorum. IDEM.

Φάσκει] Num φάσκει. sed parum refert. IDEM.

Παραδοῦναι, οὔτε λαβεῖν] Itera οὔτε et παραδοῦναι ad hunc modum: παραδοῦναι [quod pendet e præmissis πολλάκις ἡμῶν], οὔτε παραδοῦναι οὔτε λαβεῖν — *nobis flagitantibus, ut — traderent, neque suos servos nobis tradere ad quæsitionem neque nostros a nobis accipere voluerunt.* Idem in schedis Taylori quoque reperi e libro Tophanis annotatum. IDEM.

Τὰς ἡμετέρας μαρτυρίας] Bene hoc habeat, nec ne, pro certo haud dixerim. Si prius, videtur accipi debere pro τὰς τῶν φίλων μαρτυρίας, τῶν ἡμῖν μαρτυρησάντων. amicorum et necessariorum testimonia, qui pro nobis dicentes confirmarunt, ejusmodi Callippen nullam sibi notam esse. Sin autem vitiosa est ista lectio, malim διαμαρτυρίας. et paulo post in titulo ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. Nihilominus tamen adhuc dubito num rem acu tetigerim. IDEM.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ καὶ ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ]. Modo præmissa pluralem potius numerum subjiciunt, ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ (vel, si mavis ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΙ) et ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ. IDEM.

Εἰσὶ] Callippe puta prætensa, ejusque liberi. IDEM.

Οἵτινες αὐτοὺς] Non culpo. commiseris tamen mihi quidem videtur sic legi: οἵτινες (subaudi a communi εἰσὶν), οἵ αὐτούς. *et quinam sint hi, qui in διαμαρτυρίᾳ, seu obnuntiationis formula, per quam obnuntiationem nos ab hereditatis petitione exclusum ierunt, confirmarint hos liberos Euctemonis genuinos esse.* Tametsi unus solummodo Androcles id fecisset, h. e. διαμαρτυρίαν interposuisset, orator tamen nihilominus velut de pluribus loquitur, quia ejusmodi causarum forensium actores semper advocatos numero plures secum habebant. IDEM.

Ἀφαιδὶς] Taylor e libro Tophanis h. l. retulerat ἀφιλὶς. Ego jam dudum ante, quam mihi schedarum Tayloricarum usura contingeret, suspicatus fueram de ἀφιλοφιλίᾳ. *forte jucundum Phanostrato non est.* IDEM.

Ὀλίγα δὲ] Subaudi αὐτῶν μέρη. exiguam quandam partem harum Euctemonis senioris calamitatum. IDEM.

στου ἐδόκει [1] εὐδαίμων εἶναι — καὶ γὰρ οὐσίαν ἦν οὐκ ὀλίγην αὐτῷ καὶ παῖδες καὶ γυνὴ, καὶ τἆλλ' ἐπιεικῶς εὐτύχει —, ἐπὶ γήρως δὲ αὐτῷ συμφορὰ ἐγένετο αἱ μικραί, ἃ ἐκείνου πᾶσαν τὴν οἰκίαν ἐλυμήναντο καὶ χρήματα πολλὰ διώλεσε καὶ αὐτὸν τοῖς οἰκειοτάτοις εἰς διαφορὰν κατέστη-
134 σεν. ὅθεν δὲ καὶ ὅπως ταῦτ' ἐγένετο, ὡς ἂν δύνωμαι διὰ βραχυτάτων δηλώσω. ἀπελευθέρα ἦν αὐτοῦ, ὦ ἄνδρες, ἣ ἐκκυκλήσει συνοικίαν ἐν Πειραιεῖ αὐτοῦ καὶ παιδίσκας ἔτρεφε. τούτων μίαν ἐκτήσατο ἣ ἄνομα ἦν Ἀλκὴ, ἣν καὶ ὑμῶν οἶμαι πολλοὺς εἰδέναι. αὕτη δὲ ἡ Ἀλκὴ ὠνηθεῖσα πολλὰ μὲν ἔτη καθῆστο ἐν οἰκήματι, ἤδη δὲ πρεσβυτέρα οὖσα ἀπὸ μὲν τοῦ οἰκήματος ἀνίσταται, διαιτωμένη δὲ αὐτῇ ἐν τῇ συνοικίᾳ συνῆν ἄνθρωπος ἀπελεύθερος, Δίων ὄνομα αὐτῷ, ἐξ οὗ ἔφη ἐκείνη τούτους γεγονέναι· καὶ ἔθρεψεν αὐτοὺς ὁ Δίων ὡς ὄντας ἑαυτοῦ. χρόνῳ δὲ ὕστερον ὁ μὲν Δίων ζημίαν εἰργασμένος καὶ δείσας ὑπὲρ αὐτοῦ ὑπεχώρησεν εἰς Σικυῶ-
20 να· τὴν δ' ἄνθρωπον ταύτην, τὴν Ἀλκὴν, καθίστησιν Εὐκτήμων ἐπιμελεῖσθαι τῆς ἐν Κεραμεικῷ συνοικίας, τῆς παρὰ τὴν πυλίδα, οὗ ὁ οἶνος ὤνιος. κατοικισθεῖσα δ' ἐνταυθοῖ πολλῶν καὶ κακῶν ἤρξεν, ὦ ἄνδρες. φοιτῶν γὰρ ὁ Εὐκτή-
135 μων ἐπὶ τὸ ἐνοίκιον ἑκάστοτε τὰ πολλὰ διέτριβεν ἐν τῇ συνοικίᾳ, ἐνίοτε δὲ καὶ ἐσιτεῖτο μετὰ τῆς ἀνθρώπου, καταλιπὼν καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τοὺς παῖδας καὶ τὴν οἰκίαν ἣν
25 ᾤκει. χαλεπῶς δὲ φερούσης τῆς γυναικὸς καὶ τῶν υἱέων οὐχ ὅπως ἐπαύσατο, ἀλλὰ τελευτῶν παντελῶς διῃτᾶτο ἐκεῖ, καὶ οὕτω διετέθη εἴθ' ὑπὸ φαρμάκων εἴθ' ὑπὸ νόσου εἴθ' ὑπ' ἄλλου τινὸς, ὥστ' ἐπείσθη ὑπ' αὐτῆς τὸν πρεσβύτερον τοῖν παίδοιν εἰσαγαγεῖν εἰς τοὺς φράτορας ἐπὶ τῷ αὐτοῦ ὀνόματι. ἐπειδὴ δὲ οὔθ' [2] ὁ υἱὸς αὐτῷ Φιλοκτήμων συνεχώρει οὔθ' οἱ φράτορες [3] εἰσεδέξαντο, ἀλλ' ἀπη-
30

[1] εἶναι εὐδαίμων [2] οὗτος αὐτῷ [3] συνεδέξαντο

Ζημίαν εἰργασμένος] Dubito quid significet, utrum, *quia maleficium aliquod commisisset, eoque noxiam alicui dedisset*, an, *quia a judicibus ob datam noxiam multctæ pecuniariæ condemnatus esset*. IDEM.

Ἐπὶ τὸ ἐνοίκιον] *ad tollendam mercedem menstruam inquilinatus*. Sive mulier illa hanc mercedem nomine suo pro universa insula dependeret, quod eam conduxisset, periculumque conductionis ipsa ferret; sive solummodo ab incolis insulæ mercedem incolatus exigeret, collectamque mense quoque evoluto domino insulæ dependeret. IDEM.

Οὗτος] Οὗτος de suo Reiskius, ὁ υἱὸς Bekkerus. Hnic obsecutus sum.

Συνεδέξαντο] Imo vero ἀνεδέξαντο. IDEM.

Ἀπηνέχθη τὸ κύριον] Palmerius sic in-

κέχθη τὸ κούριον, ὀργιζόμενος ὁ Εὐκτήμων τῷ υἱεῖ καὶ 136
ἐπιτρέπειν βουλόμενος ἐγγυᾶται γαμετὴν Δημοκράτους τοῦ
Ἀφιδναίου ἀδελφὴν, ἐξ ἧς ἐκ ταύτης παῖδας ἀποφανῶν καὶ
εἰσποιήσων εἰς τὸν οἶκον, εἰ μὴ συγχωρεῖν τοῦτον [ἐᾶν]
εἰσαχθῆναι. εἰδότες δ' οἱ ἀναγκαῖοι, ὅτι ἐξ ἐκείνου μὲν οὐκ
ἂν ἔτι γένοιντο παῖδες ταύτην τὴν ἡλικίαν ἔχοντος, φανή-
σοιντο δ' ἄλλῳ τινὶ τρόπῳ, καὶ ἐκ τούτων ἔσοιντο ἔτι
μείζους διαφοραὶ, ἔπειθον, ὦ ἄνδρες, τὸν Φιλοκτήμονα ἐᾶ-
σαι εἰσαγαγεῖν τοῦτον τὸν παῖδα ἐφ' οἷς ἐζήτει ὁ Εὐκτή-
μων, χωρίον [1]ἐν δόντα. καὶ ὁ Φιλοκτήμων αἰσχυνόμενος
μὲν ἐπὶ τῇ τοῦ πατρὸς ἀνοίᾳ, ἀπορῶν δ' ὅ τι χρήσαιτο τῷ
παρόντι κακῷ, οὐκ ἀντέλεγεν οὐδέν. ὁμολογηθέντων δὲ τού-
των, καὶ εἰσαχθέντος τοῦ παιδὸς ἐπὶ τούτοις, ἀγηλλάγη 137
τῆς γυναικὸς ὁ Εὐκτήμων, καὶ ἐπεδείξατο ὅτι οὐ παίδων
ἕνεκα ἐγάμει, ἀλλ' ἵνα τοῦτον εἰσαγάγοι. τί γὰρ ἔδει αὐ-
τὸν γαμεῖν, ὦ [2]Ἀνδρόκλεις, εἴπερ οἵδε ἦσαν ἐξ αὑτοῦ καὶ
γυναικὸς αὑτῆς, ὡς σὺ μεμαρτύρηκας; τίς γὰρ ἂν γνη-
σίους ὄντας οἷός τε ἦν κωλῦσαι εἰσαγαγεῖν; ἢ διὰ τί ἐπὶ
ῥητοῖς αὐτὸν εἰσήγαγε, τοῦ νόμου κελεύοντος ἅπαντας
τοὺς γνησίους ἰσομοίρους εἶναι τῶν πατρῴων; ἢ διὰ τί τὸν
μὲν πρεσβύτερον τοῖν παιδοῖν ἐπὶ ῥητοῖς εἰσήγαγε, τοῦ δὲ
νεωτέρου ἤδη γεγονότος οὐδὲ λόγον ἐποιεῖτο ζῶντος Φιλο-

[1] ἐνδόντα [2] ἄνδρες

terpretatus, sed puer ablatus fuit, hanc adscripsit h. l. annotationem: "Hæc vox κούριον raro occurrit. fuit autem, ut ex hoc loco conficio, codex seu liber publicus τῶν φυλετῶν καὶ φρατέρων, ubi inscribebantur nomina adolescentium, qui in quaque familia ex legitimo matrimonio nati, a patre vel aliis cognatis, consentientibus et approbantibus ex eadem gente propinquis, in album τῶν φρατόρων inferebantur. Nomen factum a κοῦρος et κούρη, quæ adolescentulum et adolescentulam, puerum et puellam significant. Lycurgus rhetor infra alium codicem τὸ λεξιαρχικὸν vocat, quod est juvenum epheborum, qui inter viros censendi erant, et eos, qui jam ad functiones publicas petendas admittebantur, ἀπὸ τοῦ λαγχάνειν τὰς ἀρχὰς, ab eo, quod magistratus sortiebantur." Poterant hæc omnia potius non scripta manere, aut in spongiam incumbere, partim aliena ab h. l. pleraque falsa. Melius h. l. exposuit H. Valesius ad Harpocr. p. 124. e Pollice et Schol. Aristoph., unde constat, κούρειον, vel potius κούρειον, fuisse sacrum, vel victimam, oblatam pro adolescente in album phratorum inferendo. Quid Scaliger in mente habuerit, κούρειον adscribens, ipse quisque arbitrator. Mihi non liquet, præterquam hoc unum, falsum eum fuisse. IDEM.

Ἀφιδναίου] Π. Ἀφιδναίου. H. STEPHAN.

Ἐᾶν] Aut prorsus amputanda, aut cum ἰᾶν permutanda est. REISK.

Χωρίον ἐνδόντα] Legendum cum summo viro, Valckenario: κουρίον ἐνδόντα. victimam adeo adduci (et solennia peragi) permittens. Lect. Attic. sect. i. §. 10. LUZAC. Eum vide.

Οἵδε] Duo fratres, prætensi Euctemonis filii. IDEM.

Ἐπὶ ῥητοῖς αὐτὸν εἰσήγαγε] Ἐπὶ ῥητοῖς εἰσάγειν τινὰ εἰς φράτορας dicebat Isæus, non simpliciter eum filium profiteri, sed certis conditionibus, ut hoc vel illud haberet ex patris hereditate. *In Anim. ad Jus A. et R.* l. v. c. 14. §. 9. HERALDUS.

κτήμονος οὔτε πρὸς αὐτὸν ἐκεῖνον οὔτε πρὸς τοὺς οἰκείους; οὓς σὺ νῦν διαῤῥήδην μεμαρτύρηκας γνησίους εἶναι καὶ κληρονόμους τῶν Εὐκτήμονος. ταῦτα τοίνυν ὡς ἀληθῆ λέγω, ἀναγίνωσκε τὰς μαρτυρίας. 59. 1

[1]ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

ς'. Μετὰ ταῦτα τοίνυν ὁ Φιλοκτήμων τριηραρχῶν περὶ Χίον ἀποθνήσκει ὑπὸ τῶν πολεμίων. ὁ δ' Εὐκτήμων ὕστερον χρόνῳ πρὸς τοὺς [2]κηδεστὰς εἶπεν, ὅτι βούλοιτο τὰ πρὸς τὸν υἱὸν οἱ πεπραγμένα γράψας καταθέσθαι. καὶ ὁ μὲν Φανόστρατος ἐκπλεῖν ἔμελλε τριηραρχῶν μετὰ Τιμοθέου, καὶ ἡ ναῦς [3]αὐτῷ ἐξώρμει [4]Μουνυχιάσι, καὶ ὁ κηδεστὴς Χαιρέας παρὼν συναπέστελλεν αὐτόν. ὁ δ' Εὐκτήμων παραλαβών τινας ἦκεν οὗ ἐξώρμει ἡ ναῦς· καὶ γράψας 138 διαθήκην, ἐφ' οἷς εἰσήγαγε τὸν παῖδα κατατίθεται μετὰ τούτων παρὰ Πυθοδώρῳ Κηφισιεῖ προσήκοντι αὐτῷ. καὶ ὅτι μέν, ὦ ἄνδρες, οὐχ ὡς περὶ γνησίων [5]ἔπραττεν Εὐκτήμων, ὁ Ἀνδροκλῆς μεμαρτύρηκε, καὶ αὐτὸ [6]τοῦτο ἱκανὸν [7]τεκμήριον· τοῖς γὰρ φύσει υἱέσιν αὐτοῦ οὐδεὶς [8]οὐδενὶ ἐν διαθήκῃ γράφει δόσιν οὐδεμίαν, διότι ὁ νόμος αὐτὸς ἀποδίδωσι τῷ υἱεῖ τὰ τοῦ πατρὸς καὶ οὐδὲ διαθέσθαι ἐᾷ ὅτῳ ἂν ὦσι παῖδες γνήσιοι. κειμένου δὲ τοῦ γραμματείου σχεδὸν δύ' ἔτη καὶ τοῦ Χαιρέου τετελευτηκότος, ὑποπεπτωκότες [9]οἵδε τῇ ἀνθρώπῳ, καὶ ὁρῶντες ἀπολλύμενον τὸν οἶκον καὶ τὸ γῆρας καὶ τὴν ἄνοιαν τοῦ Εὐκτήμονος, ὅτι εἴη αὐτοῖς ἱκανὴ ἀφορμή, συνεπιτίθενται. καὶ πρῶτον μὲν πείθουσι τὸν Εὐκτήμονα τὴν μὲν διαθήκην ἀνελεῖν ὡς οὐ χρησίμην οὖσαν τοῖς παισί· τῆς γὰρ φανερᾶς οὐσίας οὐδένα κύριον ἔσε- 139 σθαι τελευτήσαντος Εὐκτήμονος ἄλλον ἢ τὰς θυγατέρας

[1] ΜΑΡΤΥΡΙΑ [2] διαστὰς [3] αὐτοῦ [4] Μουνυχίᾳ
[5] διέπραττεν [6] τὸ [7] τεκμήριον om. [8] οὐδὲν [9] ἥδε

Μουνυχίᾳ] Malim Μουνυχιᾶσι. Reisk.

Καὶ αὐτὸ τὸ ἱκανὸν] Scaliger conjecit: καὶ αὐτὸ τοῦτο ἱκανόν. Ego in Latinis ita reddidi, ac si legeretur: καὶ αὐτὸ τὸ καινὸν, id est, καὶ αὐτὸ ἡ τοῦ πράγματος καινότης. *et ipsa rei novitas, seu insolentia.* Idem.

Οὐδὲν] Deleri vult liber Tophanis, perperam. Pari modo fallitur idem ἰμφανῆ suadens p. 123. 4. pro recto ἐμφανῶν. Idem.

Γράφει δόσιν] Videtur interponendum οὐδὲ δῶσαι. liberis legitime quæsitis nemo omnium in testamento quicquam legat, neque doni gratuiti, aut præcipuæ partis nomine, largitur. Idem.

Τοῦτο τὸ τεκμήριον ἥδε] Androcles puta et collusores atque satellites ejus. Pro ἥδε malim οἵδε. Idem.

Τοῖς παισὶ] Spuriis ipsius. Idem.

καὶ τοὺς ἐκ τούτων γεγονότας· εἰ δὲ ἀποδάμενός τι τῶν ὄντων, ἀργύριον καταλίποι, τοῦτο βεβαίως ἔξειν αὐτούς. ἀκούσας δ' ὁ Εὐκτήμων εὐθὺς ἀπήντα τὸν Πυθόδωρον τὸ γραμματεῖον, καὶ προεκαλέσατο εἰς ἐμφανῶν κατάστασιν. καταστάντος δὲ ἐκείνου πρὸς τὸν ἄρχοντα, ἔλεγεν ὅτι βούλοιτ' ἀνελέσθαι τὴν διαθήκην. ἐπειδὴ δ' ὁ Πυθόδωρος ἐκείνῳ μὲν καὶ τῷ Φανοστράτῳ παρόντι ὡμολόγει ἀναιρεῖν, τοῦ δὲ Χαιρέου τοῦ συγκαταθεμένου θυγάτηρ ἦν μία, ἧς [1]ἐπειδὴ κύριος κατασταίη, τότε ἠξίου ἀνελεῖν, καὶ ὁ ἄρχων οὕτως ἐγίνωσκε, διομολογησάμενος ὁ Εὐκτήμων ἐναντίον τοῦ 140 ἄρχοντος καὶ τῶν παρέδρων καὶ ποιησάμενος πολλοὺς μάρτυρας ὡς οὐκέτ' αὐτῷ κέοιτο ἡ διαθήκη, ᾤχετο ἀπιών. καὶ ἐν πάνυ ὀλίγῳ χρόνῳ, οὗπερ ἕνεκα οὗτοι λῦσαι αὐτὸν ἔπεισαν, ἀποδίδονται ἀγρὸν μὲν Ἀθμονοῖ πέντε καὶ ἑβδομήκοντα μνῶν Ἀντιφάνει, τὸ δ' ἐν [2]Σηραγγίῳ βαλανεῖον τρισχιλίων Ἀριστολόχῳ, οἰκίαν δ' ἐν ἄστει τεττάρων καὶ τεσσαράκοντα μνῶν ὑποκειμένην ἀπέλυσε τῷ ἱεροφάντῃ· ἔτι δὲ αἶγας ἀπέδοτο σὺν τῷ αἰπόλῳ τριῶν καὶ δέκα μνῶν, καὶ ζεύγη δύο ὁρικά, τὸ μὲν ὀκτὼ μνῶν, τὸ δὲ πεντήκοντα καὶ πεντακοσίων δραχμῶν, καὶ δημιουργοὺς ὅσοι ἦσαν αὐτῷ. σύμπαντα δὲ πλείονος ἢ τριῶν ταλάντων, ἃ ἐπράθη 141

[1] ἐπειδὰν

[2] Σηραγγίῳ

Κατασταίητε δ' ἐκείνου] Pythodoro puta. IDEM.

Ἔλεγεν] Euctemon senior. IDEM.

Κύριος κατασταίη] Itum ad prætorem, ut is, cujus fidei Euctemon testamentum suum credidisset, illud sibi redderet rescindendum et e rebus tollendum. Verum, quia cum id deponeret, Chæreas præsens fuerat, veritus Pythodorus, ne Chæreæ filia jus aliquod in charta, quæ coram ipsius patre deposita apud se fuerat, haberet, exspectandum existimavit, donec ea in viri manu esset, aut tutoris, qui jus illius tueretur. *In Anim. ad Jus A. et R.* l. ii. c. 6. §. 6. HERALDUS. *cujus ubi compos aliquis factus esset.* Mulierum κύριοι erant, aut pater, aut fratres, aut patrui, aut denique mariti. Jam hujus fœminæ, Chæreæ filiæ, nullus tum temporis erat κύριος, h. e. vir, in cujus potestate esset, et qui eam elocaret, aut acta ejus quæcunque graviora nomine ipsius ageret, iisque valorem et certitudinem forensem adderet. Nam pater vita decesserat. fratres nunquam habuerat. nupta nondum erat, et, ut videtur, ne nubilis quidem. Volebat itaque dicere: tantisper differendam esse testamenti cassationem, donec hæc puella nupsisset, et mariti, quem adepturæ esset, assensus isti negotio auctoritatem adderet, ratumque faceret. Nam alias verendum esse, ne maritus ejus huic testamenti rescissioni obloqueretur eamque irritam declararet. REISK.

Λῦσαι] *cassare, rescindere*, pro irritis et non scriptis declarare tabulas illas. IDEM.

Ἀποδίδονται] Euctemon senex delirus et a scorto suo dementatus, ipsum illud scortum, liberi ejus, Androcles et totum illud furum collegium. Vetulum illud et delirum silicernium eorum, quæ gererentur, nihil norat. nomen solummodo suum furtis illorum accommodabat, sub cujus larva impuri isti, quorum vinculis constrictus tenebatur, rem ejus familiarem lacerabant et compilabant. Verumtamen, quia hæc omnia, ex nomine et persona Euctemonis fiebant, mutat paulo post orator, et ἀπέλυσε dicit et ἀπέδοτο. IDEM.

Σύμπαντα δὲ] Malim *σύμπαντα τάδε*. IDEM.

ἐκ τεσσάρων καὶ τεσσαράκοντα τελευτήσαντος Φιλοκτήμονος. καὶ ταῦθ' 25
ὅτι ἀληθῆ λέγω, καθ' ἕκαστον ἑρῶ τῶν εἰρημένων πρῶτον καλῶ τοὺς μάρτυρας.

[1] ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ζ. Ταῦτα μὲν δὴ τούτων τὸν τρόπον εἶχε· περὶ δὲ τῶν ὑπολοίπων ὅπως ἐπεβούλευον, καὶ πάντων δεινότατον πρᾶγμα κατεσκεύασαν, ᾧ ἄξιόν ἐστι προσέχειν τὸν νοῦν. ὁρῶντες γὰρ τὸν Εὐκτήμονα κομιδῇ ἀσθενέστατα ὑπὸ γήρως καὶ οὐδὲ τῆς κλίνης ἀνίστασθαι δυνάμενον, ἐσκόπουν ὅπως [2] καὶ 40
τελευτήσαντος ἐκείνου δι' αὐτῶν ἕξουσι τὴν οὐσίαν. καὶ τί ποιοῦσι; ἐπαγγέλλουσι τῷ παιδὶ τούτῳ πρὸς τὸν ἄρχοντα ὡς εἰσιόντι τε τῷ τοῦ Εὐκτήμονος υἱεῖ τοῖς τετελευτηκόσιν, ἐπαγγειλάμενοι σφᾶς αὐτοὺς ἐπιτρόπους, καὶ μισθοῦν ἐκέλευον τὸν ἄρχοντα τοὺς οἴκους ὡς ὀρφανῶν ὄντων, ὅπως ἐπὶ τοῖς τούτων σώμασι τὰ μὲν μισθώσεῖ τῆς οὐσίας, τὰ δὲ ἐκποιήματα κατασταθείη καὶ ὅροι τεθείεν, καὶ ζῶντος 60. 1
142 ἔτι τοῦ Εὐκτήμονος μισθωταὶ δι' αὐτοῦ γενόμενοι ταῖς προσόδοις λαμβάνοιεν. καὶ ἐπειδὴ πρῶτον τὰ δικαστήρια ἐπληρώθη, ὁ μὲν ἄρχων προεκήρυττεν, οἱ δ' ἐμισθοῦντο. παραγενόμενοι δέ τινες ἐξαγγέλλουσι τοῖς οἰκείοις τὴν ἐπιβουλὴν, καὶ ἐλθόντες ἐδήλωσαν τὸ πρᾶγμα τοῖς δικα-

[1] ΜΑΡΤΥΡΕΣ. om.

[2] καὶ om.

Πλείους ἢ πρὸς τελέσαντ] Scaligerianum, aut, si mavis *ἐπιδόντα*. Recte τελείως sit. potuerit τελλῶ τελείως dicere, *multo plenius*, quam 3 talentis, imo δλίγω τεττάρων τελέντων, *paene quatuor talentis*. Summae enim istae consummatae conficient tria talenta, 45. minas, hoc est, 4. talenta, minas 15. minis. IDEM. Arithmeticon Reiskianum minus intelligit Isaeus.

Μάρτυρας] Post *μάρτυρας* deest titulus MARTYRES. Pro εἶχε malim εἶχεν. *habebant*, illi fures. REISK.

Μισθοῦν ἐκέλευον τὸν ἄρχοντα τοὺς οἴκους] Hoc in loco video pupillorum *domos* fuisse plenis licentiibus in judicio locatos; *domos* autem appellari, non agros aut aedes tantum, sed universas pupillorum facultates. *domi* Homerum atque alios veterum *τὰ οἰκοῖα* a Plutarcho observatum est. In foro autem Attico *domi* ita saepe appellabant: quare pupilli *domi* sunt ejus facultates; et quia hic decorum pupillorum bona locari petebatur, *domos* dicebat Isaeus, non *domi*; ac quod *domos* dixerat, *οἰκίαν* postea appellat hoc eodem loco, *χρήματα* autem in ea de Hagnias hered. p. 87. 25. ed. Steph. Idem de Aristarch. hered. p. 80. 2. ἡ *μήτηρ* ἡ ἐμὴ *ἐν* παντὶ *τῷ οἴκῳ*, i. e. *in re*, *in bonis*, ἐπὶ πᾶσι *τοῖς χρήμασι*, ἐπιλαμὲς *ἐφέστα*. Et de Dicaeog. hered. p. 52. 11. ἐγέγοντο *τῷ* Ξάνθῳ *τῷ* ἐμαυτοῦ μὲν *οἴκου* παντὸς ἐπὶ παντὶ *τῷ οἴκῳ*. Ergo *μισθοῦν τὸν οἶκον τῶν ὀρφανῶν* est pupillorum *bona fraudi locare*. In Anim. ad Jus A. et R. l. iii. c. 6. §. 10. HERALDUS.

Μισθωταὶ] Sic leg. esse, pro vulgari *μισθωτὰς* dudum ante videram, quam aut Scaligerani libri aut Tophanici excerptis potirer, in quibus ambobus accusativus nominativus est substitutus. REISK.

Δι' αὐτοῦ] Bene ne sic habent, an leg. sit δὴ vel δῆθεν *αὐτοῦ*, *labatorus* quasi vel quippe *ejus*, haud definium. IDEM.

Ἐμισθοῦντο] Ergone conducebant? cave sis credere, nullo modo. Imo vero *ἐμίσθων* *to* notivo. *aliis* *mercede annua ejocatum* ibant. Sed v. Latina nostra. IDEM.

στωῖς, καὶ οὕτως ἀπεχειροτόνησαν οἱ δικασταὶ μὴ μισθοῦν τοὺς οἴκους· εἰ δ' ἔλαθεν, ἀπολλύει ἂν ἅπασαν ἡ οὐσίαν. καί μοι κάλει τοὺς παραγενομένους μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ἡ. Πρὶν μὲν τοίνυν τούτους γνωρίσαι τὴν ἄνθρωπον καὶ μετ' ἐκείνης ἐπιβουλεῦσαι Εὐκτήμονι, οὕτω πολλὴν οὐσίαν ἐπέκτητο Εὐκτήμων μετὰ τοῦ υἱέος [1] Φιλοκτήμονος, ὥστ' ἅμα τε τὰ μέγιστα ὑμῖν λειτουργεῖν ἀμφοτέρους τῶν τε ἀρχαίων μηδὲν προαδῆναι τῶν τε προσόδων περιποιεῖν, ὥστ' 143 ἀεί τι προσκτᾶσθαι· ἐπειδὴ δ' ἐτελεύτησε Φιλοκτήμων, οὕτω διετέθη ἡ οὐσία, ὥστε τῶν ἀρχαίων μηδὲ τὰ ἡμίσεα εἶναι λοιπὰ καὶ τὰς προσόδους ἁπάσας ἠφανίσθαι. καὶ οὐδὲ ταῦτα ἐξήρκεσεν αὐτοῖς διαφορῆσαι, ὦ ἄνδρες, ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ἐτελεύτησεν ὁ Εὐκτήμων, εἰς τοῦτο ἦλθον τάλλ μης ὥστ' ἐκείνου κειμένου ἔνδον τοὺς μὲν οἰκέτας ἐφύλαττον, ὅπως μηδεὶς ἐξαγγείλειε μήτε ταῖν θυγατέροιν μήτε τῇ γυναικὶ αὐτοῦ μήτε τῶν οἰκείων μηδενί, τὰ δὲ χρήματα ἔνδοθεν ἐξεφορήσαντο μετὰ τῆς ἀνθρώπου εἰς τὴν ὁμοτοιχον οἰκίαν, ἣν ὤκει μεμισθωμένος εἷς τούτων, Ἀντίδωρος ἐκεῖνος. καὶ οὐδ' ἐπειδὴ ἑτέρων πυθόμεναι ἦλθον αἱ θυγατέρες αὐτοῦ καὶ ἡ γυνή, οὐδὲ τότε ἠφίουν εἰσιέναι, ἀλλ' ἀπέκλεισαν τὴν θύραν, φάσκοντες οὐ προσήκειν αὐταῖς θάπτειν Εὐκτήμονα· καὶ οὐδ' εἰσελθεῖν ἐδύναντο, εἰ μὴ μόλις καὶ περὶ ἡλίου δυσμάς. εἰσελθοῦσαι δὲ κατέλαβον ἐκεῖνον μὲν ἔνδον κείμενον δευτεραῖον, ὡς ἔφασαν οἱ οἰκέται, τὰ δ' ἐκ τῆς οἰκίας ἅπαντα ἐκπεφορημένα ὑπὸ τούτων. αἱ μὲν οὖν γυναῖκες, οἷον εἰκὸς, περὶ τὸν τετελευτηκότα ἦσαν· οὗτοι

[1] υἱέως

Ἀπεχειροτόνησαν] sententia a se iudicata vetabant, ne *fundi locarentur*. v. p. 127. 8. Paulo post malim ἤλαθον. IDEM.

Γυναῖκα τὴν ἄνθρωπον] Id est, γυναῖκας αὐτῇ καὶ συνήθους γενέσθαι. IDEM.

Ἅμα] Id est, ἐν ταὐτῷ. ambos simul, eodem tempore. Nonnihil conturbata constructio nil est quod quemquam offendat, passivo cum activis alternante. consimiles utique dixisset Demosthenes: ὥστε ἅμα τὰ μέγιστα ὑμῖν λειτουργοῦντων ἀμφοτέρων, τῶν τε ἀρχαίων μηδὲν ἀφαιρεῖσθαι, καὶ τῶν προσόδων περιεῖναι vel περιγενέσθαι. IDEM.

Ἐξαγγείλειε] Scil. τινὶ, τὸ συμβὰν ἢ τὸν εὐνοῦχον τεθνεῶτα. IDEM.

Οὗτοι] Varie et admodum inconstanter usurpat. Hic loci designat Phanostratum et Chaerestratum et eorum comites, quos illi secum adduxerant, ut testes rei praesentis esse possent, si opus foret aliquando eorum testimonio. οἱ ἀκολουθήσαντες sunt amici, qui eos ad domum defuncti comitati fuerant. Nam ἀκολουθεῖν non semper est sequi, sed etiam crebro comitari. Taylor in l. οὐ os reperit in libro Tophanio. IDEM.

διὰ ταχέων πάνυ τελευτήσαντος Φιλοκτήμονος. καὶ ταῦθ' 35
ὅτι ἀληθῆ λέγω, καθ' ἕκαστον ὑμῖν τῶν εἰρημένων πρῶτον καλῶ τοὺς μάρτυρας.

[1] ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ζ'. Ταῦτα μὲν δὴ τοῦτον τὸν τρόπον εἶχε· περὶ δὲ τῶν ὑπολοίπων εὐθὺς ἐπεβούλευον, καὶ πάντων δεινότατον πρᾶγμα κατεσκεύασαν, ᾧ ἄξιόν ἐστι προσέχειν τὸν νοῦν. ὁρῶντες γὰρ τὸν Εὐκτήμονα κομιδῇ ἀπειρηκότα ὑπὸ γήρως καὶ οὐδὲ τῆς κλίνης ἀνίστασθαι δυνάμενον, ἐσκόπουν ὅπως [2] καὶ 40
τελευτήσαντος ἐκείνου δι' αὐτῶν ἔσοιτο ἡ οὐσία. καὶ τί ποιοῦσιν; ἀπογράφουσι τῷ παίδε τούτῳ πρὸς τὸν ἄρχοντα ὡς εἰσποιήτῳ τοῖς τοῦ Εὐκτήμονος υἱέσι τοῖς τετελευτηκόσιν, ἐπιγράψαντες σφᾶς αὐτοὺς ἐπιτρόπους, καὶ μισθοῦν ἐκέλευον τὸν ἄρχοντα τοὺς οἴκους ὡς ὀρφανῶν ὄντων, ὅπως ἐπὶ τοῖς τούτων ὀνόμασι τὰ μὲν μισθωθείη τῆς οὐσίας, τὰ δὲ ἀποτιμήματα κατασταθείη καὶ ὅροι τεθεῖεν, καὶ ζῶντος 60. 1
142 ἔτι τοῦ Εὐκτήμονος μισθωταὶ δι' αὐτοῦ γενόμενοι τὰς προσόδους λαμβάνοιεν. καὶ ἐπειδὴ πρῶτον τὰ δικαστήρια ἐπληρώθη, ὁ μὲν ἄρχων προεκήρυττεν, οἱ δ' ἐμισθοῦντο. παραγενόμενοι δέ τινες ἐξαγγέλλουσι τοῖς οἰκείοις τὴν ἐπιβουλὴν, καὶ ἐλθόντες ἐδήλωσαν τὸ πρᾶγμα τοῖς δικα-

[1] ΜΑΡΤΥΡΕΣ. om.

[2] καὶ om.

Ὀλείους ἢ τριῶν ταλάντων] Scil. ἀπίδοτο, aut, si mavis ἀπίδοντο. Recte πλείονος sit. poterat πολλῷ πλείονος dicere, *multo pluris, quam 3 talentis*, imo ὀλίγου τεττάρων ταλάντων, *pene quatuor talentis*. Summæ enim istæ consummatæ conficiunt tria talenta, 45. minas, hoc est, 4. talenta, minus 15. minis. IDEM. Arithmeticen Reiskianam minus intelligit Ionesius.

Μάρτυρας] Post μάρτυρας deest titulus ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Pro εἶχε malim εἶχον. *habebant*, illi fares. REISK.

Μισθοῦν ἐκέλευον τὸν ἄρχοντα τοὺς οἴκους] Hoc in loco vides pupilloram οἴκους falsæ pluris licentibus in judicio locatos; οἴκους autem appellari, non agros aut ædes tantum, sed universas pupillorum facultates. οἶκον dixisse Homerum atque alios veterum τὴν οὐσίαν a Plutarcho observatum est. In foro autem Attico οἶκον ita sæpe appellabant: quare pupilli οἶκος sunt ejus facultates; et quia hic duorum pupillorum bona locari petebatur, οἴκους dicebat Isæus, non οἶκον; ac quod οἴκους dixerat, οὐσίαν postea appellat hoc eodem loco, χρήματα autem in ea de Hagnia hered. p. 87. 25. ed. Steph. Idem de Aristarch. hered. p. 80. 2. ἡ μήτηρ ἡ ἐμὴ ἐν ταυτὶ τῷ οἴκῳ, i. e. ἐν πάσῃ τῇ οὐσίᾳ, ἐπὶ πᾶσι τοῖς χρήμασι, ἐπίλαιος ἐγένετο. Et de Dicæog. hered. p. 52. 11. ἐγίγνετο τῷ θείῳ τῷ ἐμαυτῆς υἱὸς ταυτὶ ἐπὶ ταυτὶ τῷ οἴκῳ. Ergo μισθοῦν τὸν οἶκον τῶν ὀρφανῶν est *pupillorum bona fruenda locare*. In Anim. ad Jus A. et R. l. iii. c. 6. §. 10. HERALDUS.

Μισθωταὶ] Sic leg. esse, pro vulgari μισθωτὰς dudum ante videram, quam aut Scaligerani libri aut Tophanici excerptis potirer, in quibus ambobus accusativis nominativus est substitutus. REISK.

Δι' αὐτοῦ] Bene ne sic habeat, an leg. sit δὴ vel δῆθεν αὐτῷ, *latatores quasi* vel *quippe ejus*, haud definiam. IDEM.

Ἐμισθοῦντο] Ergone *conducebant*? equa sis credere, nullo modo. Imo vere ἐμίσθουν in activo. *aliis merçede annua elocatum ibant*. Sed v. Latina nostra. IDEM.

στασῖς, καὶ οὕτως ἀπεχειροτόνησαν οἱ δικασταὶ μὴ μισθοῦν τοὺς οἴκους· εἰ δ' ἔλαθεν, ἀπολλύει ἂν ἅπασαν ἡ οὐσία. καί μοι κάλει τοὺς παραγενομένους μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ἡ. Πρὶν μὲν τοίνυν τούτους γνωρίσαι τὴν ἄνθρωπον καὶ μετ' ἐκείνης ἐπιβουλεῦσαι Εὐκτήμονι, οὕτω πολλὴν οὐσίαν ἐκέκτητο Εὐκτήμων μετὰ τοῦ υἱέος [1] Φιλοκτήμονος, ὥςθ' ἅμα τε τὰ μέγιστα ὑμῖν λειτουργεῖν ἀμφοτέρους τῶν τε ἀρχαίων μηδὲν προαδῆναι τῶν τε προσόδων περιποιεῖν, ὥςτ' 143 ἀεί τι προσκτᾶσθαι· ἐπειδὴ δ' ἐτελεύτησε Φιλοκτήμων, οὕτω διετέθη ἡ οὐσία, ὥςτε τῶν ἀρχαίων μηδὲ τὰ ἡμίσεα εἶναι λοιπὰ καὶ τὰς προσόδους ἁπάσας ἠφανίσθαι. καὶ ταῦτα ἐζήρκεσεν αὐτοῖς διαφορῆσαι, ὦ ἄνδρες, ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ἐτελεύτησεν ὁ Εὐκτήμων, εἰς τοῦτο ἦλθον τάλμης ὥςτ' ἐκείνου κειμένου ἔνδον τοὺς μὲν οἰκέτας ἐφύλαττον, ὅπως μηδεὶς ἐξαγγείλειε μήτε ταῖν θυγατέροιν μήτε τῇ γυναικὶ αὐτοῦ μήτε τῶν οἰκείων μηδενί, τὰ δὲ χρήματα ἔνδοθεν ἐξεφορήσαντο μετὰ τῆς ἀνθρώπου εἰς τὴν ὁμότοιχον οἰκίαν, ἣν ὤκει μεμισθωμένος εἷς τούτων, Ἀντίδωρος ἐκεῖνος. καὶ οὐδ' ἐπειδὴ ἑτέρων πυθόμεναι ἦλθον αἱ θυγατέρες αὐτοῦ καὶ ἡ γυνή, οὐδὲ τότε ἠφίουν εἰσιέναι, ἀλλ' ἀπέκλεισαν τὴν θύραν, φάσκοντες οὐ προσήκειν αὐταῖς θάπτειν Εὐκτήμονα· καὶ οὐδ' εἰσελθεῖν ἐδύναντο, εἰ μὴ μόλις καὶ περὶ ἡλίου δυσμάς. εἰσελθοῦσαι δὲ κατέλαβον ἐκεῖνον μὲν ἔνδον κείμενον δευτεραῖον, ὡς ἔφασαν οἱ οἰκέται, τὰ δ' ἐκ τῆς οἰκίας ἅπαντα ἐκπεφορημένα ὑπὸ τούτων. αἱ μὲν οὖν γυναῖκες, οἷον εἰκός, περὶ τὸν τετελευτηκότα ἦσαν· οὗτοι

[1] υἱέως

ἀπεχειροτόνησαν] sententiæ a se latæ votabant, ne fundi locarentur. v. p. 127. 3. Paulo post similis ἔλαθον. IDEM.

Γυμέναι τὸν ἄνθρωπον] Id est, γυμνώσαι αὐτὴ καὶ συνεῖδυίαι γενέσθαι. IDEM.

Ἅμα] Id est, ἐν ταὐτῷ. eodem simul, eodem tempore. Nonnihil contorta constructio videtur est quod quemquam offendat, passivo cum activis alternante. eosdemmet utique dixisset Demosthenes: ἔστω ἅμα τὰ μέγιστα ὑμῖν λειτουργοῦντα ἀμφοτέρω, τῶν τε ἀρχαίων μηδὲν ἀπολέσθαι, καὶ τῶν προσόδων περιεῖναι vel περιγενέσθαι. IDEM.

Ἐξαγγείλειε] Scil. τοῦτο, τὸ εἰσόδους εἶναι τοῖν Εὐκτήμονος θυγατροῖν. IDEM.

Οὗτοι] Varie et admodum inconstanter usurpat. Hic loci designat Phanostratum et Charistratum et eorum comites, quos illi eosdem adduxerant, ut testes rei prudentis esse possent, si opus foret aliquando eorum testimonio. οἱ ἀκολουθοῦντες sunt amici, qui eos ad domum defuncti comitati fuerant. Nam ἀκολουθεῖν non semper est sequi, sed etiam crebro comitari. Taylor h. l. οὗτοι reperit in libro Taphamio. IDEM.

144 δὲ τοῖς ἀπολυθῆσαι παραχρῆμα ἐπεδείκνυσαν τὰ ἔνδον ὡς εἶχε, καὶ τοὺς οἰκέτας πρῶτον ἠρώτων ἐναντίον τούτων, ὅποι τετραμμένα εἴη τὰ χρήματα. λεγόντων δ' ἐκείνων ὅτι οὗτοι ἐξενηνοχότες εἶεν εἰς τὴν πλησίον οἰκίαν, καὶ ἀξιούντων παραχρῆμα τῶνδε φωρᾶν κατὰ τὸν νόμον, καὶ τοὺς οἰκέτας ἐξαιτούντων τοὺς ἐκφορήσαντας, οὐκ ἠθέλησαν τῶν δικαίων οὐδὲν ποιῆσαι. καὶ ὅτι ἀληθῆ λέγω, λάβε ταυτὶ καὶ ἀνάγνωθι.

145 Θ'. Τοσαῦτα μὲν τοίνυν χρήματα ἐκ τῆς οἰκίας ἐκφορήσαντες, τοσαύτης δ' οὐσίας πεπραμένης τὴν τιμὴν ἔχοντες, ἔτι δὲ τὰς προσόδους τὰς ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ γενομένας διαφορήσαντες, οἴονται καὶ [1]τῶν λοιπῶν κύριοι γενήσεσθαι· καὶ εἰς τοῦτο ἀναιδείας ἥκουσιν, ὥστ' εὐθυδικίᾳ μὲν οὐκ ἐτόλμησαν εἰσελθεῖν, ἀλλὰ διεμαρτύρουν ὡς [2]ὑπὲρ γνησίων ἅμα μὲν τὰ ψευδῆ, ἅμα δὲ [3]τἀναντία οἷς αὐτοὶ ἔπραξαν· οἵτινες πρὸς μὲν τὸν ἄρχοντα ἀπέγραψαν αὐτοὺς ὡς ὄντας, τὸν μὲν Φιλοκτήμονος, τὸν δ' Ἐργαμένους, νῦν δὲ διαμεμαρτυρήκασιν Εὐκτήμονος εἶναι. καίτοι οὐδ' εἰ γνήσιοι ἦσαν, εἰσποίητοι δὲ, ὡς οὗτοι ἔφασαν, οὐδ' οὕτως 146 προσῆκεν αὐτοὺς Εὐκτήμονος εἶναι· ὁ γὰρ νόμος οὐκ ἐᾷ ἐπανιέναι, ἐὰν μὴ υἱὸν καταλίπῃ γνήσιον. ὥστε καὶ ἐξ ὧν

[1] τοῦ λοιποῦ [2] ἐπὶ [3] τὰ ἐναντία

Τούτων] H. l. designat adversarios, factionem Alces. Androclem, Antidorum, alios. Ad hos eosdem redit οὗτα quoque proximum insequens. IDEM.

Ἐκείνων] Servis Euctemonis puta. IDEM.

Ἀξιούντων] Videtur quidem obiter locum inspicienti hoc ad eosdem redire, ad quos modo λεγόντων redibat. verum ratione loci diligentius pensitata paret, ἀξιούντων redire ad Phanostratum et Chaerestratum eorumque comites. Hi sunt quos proximum τῶνδε designat. IDEM.

Τῶνδε φωρᾶν] Sic dedi de meo, postmodum Scaligerum quoque nactus auctorem; pro vulgari τῶνδ' ἐφωρᾶν. his, Chaerestrato puta et Phanostrato cum consortibus. *equum censentibus et urgentibus ut sibi liceret furtum investigare.* nam id est φωρᾶν. Invenio nunc a Petito quoque locum hunc recte emendatum p. 640. ed. Wessel. ubi plura invenies exempla verbi φωρᾶν hoc significatu usurpati. IDEM.

Ἀνάγνωθι] Post hoc voc. deest titulus, quicunque est, sive μαρτυρία, testimonium testium confirmantium se interfuisse actui rerum, hic enarratarum, et eas ab actore vere enarratas esse, sive ἀνάγνωσις, sive κατάλογος, sive ἀναγραφὴ, index rerum ex Euctemonis domo furtim exportatarum. IDEM.

Πεπραμένης] Sic dedi de meo pro vulgari πεπραγμένης. Nuper in Taylori quoque schedis eandem reperi emendationem, e libro Tophanis relatam. IDEM.

Ὡς ἐπὶ γνησίοις] Id est, ὡς ὄντων Εὐκτήμονι υἱέων γνησίων. IDEM.

Γνήσια ὄντα] Videtur μὲν interponendum. IDEM.

Εἰσποιητοὶ δὲ] Subaudi ὄντα τοῦ πατρός. a patre emancipati, et collocati in aliena domo, alter quidem in Philoctemonis, alter autem in Ergamenis. IDEM.

Ἔφασαν] Scil. αὐτοὺς γεγονέναι εἰσποιήτους. ut hi, spuriorum puta patroni, aiunt hos spurios emancipatos a patre fuisse. IDEM.

Οἷς ἐφ'] Subaudi τινά. IDEM.

Καταλίπῃ] Scil. ὁ ἐκπεμπόν. IDEM.

αὐτοὶ ἐπραξαν, ἀνάγκη τὴν μαρτυρίαν ψευδῆ εἶναι. καὶ εἰ μὲν τότε διεπράξαντο μισθωθῆναι τοὺς οἴκους, οὐκ ἂν ἔτι ἦν τοῖσδε ἀμφισβητῆσαι· νῦν δὲ ἀποχειροτονησάντων τῶν δικαστῶν ὡς οὐδὲν αὐτοῖς προσῆκεν, οὐδὲ ἀμφισβητῆσαι τετολμήκασιν, ἀλλὰ πρὸς ὑπερβολὴν ἀναισχυντίας προσμεμαρτυρήκασι τούτους εἶναι κληρονόμους, οὓς ὑμεῖς ἀπεχειροτονήσατε.

ι'. Ἔτι δὲ καὶ τοῦ μάρτυρος αὐτοῦ σκέψασθε τὴν τόλμαν καὶ ἀναίδειαν, ὅστις εἴληχε μὲν αὐτῷ τῆς θυγατρὸς τῆς Εὐκτήμονος ὡς οὔσης ἐπικλήρου, καὶ αὐτοῦ τοῦ κλήρου 147
61. 1 τοῦ Εὐκτήμονος πέμπτου μέρους ὡς ἐπιδίκου ὄντος, μεμαρτύρηκε δ' Εὐκτήμονος υἱὸν εἶναι γνήσιον. καίτοι πῶς οὗτος οὐ σαφῶς ἐξελέγχει αὐτὸς αὑτὸν τὰ ψευδῆ μεμαρτυρηκότα; οὐ γὰρ δήπου γνησίου ὄντος υἱέος Εὐκτήμονι ἐπίκληρος ἂν [1]ἦν ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ, οὐδὲ ὁ κλῆρος ἐπίδικος. ὡς τοίνυν ἔλαχε ταύτας τὰς λήξεις, ἀναγνώσεται ὑμῖν τὰς μαρτυρίας.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

τοιαυτίον τοίνυν συμβέβηκεν ἢ ὡς ὁ νόμος γέγραπται· ἐκεῖ μὲν γάρ ἐστι νόθῳ μηδὲ νόθῃ εἶναι ἀγχιστείαν μηθ' ἱερῶν μήθ' ὁσίων ἀπ' Εὐκλείδου ἄρχοντος, Ἀνδροκλείδης δὲ καὶ Ἀντίδωρος οἴονται δεῖν, ἀφελόμενοι τὰς Εὐκτήμονος θυγατέρας τὰς γνησίας καὶ τοὺς ἐκ τούτων γεγονότας, τόν τε Εὐκτήμονος οἶκον καὶ τὸν Φιλοκτήμονος ἔχειν. καὶ ἡ διαφθείρασα τὴν Εὐκτήμονος γνώμην καὶ πολλῶν ἐγκρατὴς γεναμένη οὕτως ὑβρίζει σφόδρα πιστεύουσα τούτοις, ὥστε οὐ μόνον

[1] οὖν

Μαρτυρίας] Rursus h. l. hoc voc. usurpat pro *διαμαρτυρίαν*. IDEM.

Διεπράξαντο] Factio Aloes designatur. IDEM.

Τοῖσδε] Pisanostrato et Charestrato et consortibus. IDEM.

Προσῆκεν οὐδὲ ἀμφισβητῆσαι] Videtur leg. *προσῆκεν, οὐ μόνον ἀμφισβ. nullum jus in hereditatem Euctemonis ipsis esse, non solummodo ausi sunt eam petere.* IDEM.

Ἀλλὰ] Malim *ἀλλὰ καὶ* —. IDEM.

Ἀναισχυντίας] Adde *τετραμμένου. ad immanem conversi impudentiam.* IDEM.

Ἀποχειροτονήσατε] *latis suffragiis eos rejecistis et exortes declaratis.* Sic correxi de meo vulgarium vitium ἐπιχ. quod, et postmodum e Taylori schedis intellexi, liber Tophanis quoque pari modo correxit. IDEM.

Τῆς θυγατρὸς] Chaeresa viduam designat. IDEM.

Πέμπτου] Malim *τοῦ πέμπτου* cum articulo. IDEM.

Ἀνδροκλείδης] Androclides qui hic appellatur, idem est cum eo, qui in superioribus constanter adhuc Androcles fuit appellatus. Perinde esse et nil differre utra forma, simplex an patronymica, in his usurpetur, alibi saepe admonitum a nobis fuit. IDEM.

Καὶ πολλῶν ἐγκρατὴς] Id est, *καὶ οὕτω πολλῶν χρημάτων ἐγκρ.* IDEM.

Τούτοις] Androcle et Antidoro caeterisque conspiratis. IDEM.

148 τῶν Εὐκτήμονος οἰκείων κατεφρονεῖ, ἀλλὰ καὶ τῆς πόλεως ἁπάσης. ἀκούσαντες δὲ ἓν μόνον σημεῖον ῥᾳδίως γνώσεσθε τὴν ἐκείνης παρανομίαν. καί μοι λάβε τοῦτων τὸν νόμον.

ΝΟΜΟΣ.

ταυτὶ τὰ γράμματα, ὦ ἄνδρες, ὑμεῖς οὕτω σεμνὰ καὶ εὐσεβῆ ἐνομοθετήσατε, περὶ πολλοῦ ποιούμενοι καὶ πρὸς ταῦτα καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους θεοὺς εὐσεβεῖν· ἡ δὲ τούτων μήτηρ, οὕτως ὁμολογουμένη οὖσα δούλη καὶ ἅπαντα τὸν χρόνον αἰσχρῶς βιοῦσα, ἣν [1] οὔτε παρελθεῖν εἴσω τοῦ ἱεροῦ ἔδει [2] οὔτ' ἰδεῖν τῶν ἔνδον οὐδέν, οὗσης τῆς θυσίας ταύτας ταῖς θεαῖς ἐτόλμησε συμπέμψαι τὴν πομπὴν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὸ ἱερὸν καὶ ἰδεῖν ἃ οὐκ ἐξὸν αὐτῇ. ὡς δὲ ἀληθῆ λέγω, ἐκ τῶν ψηφισμάτων γνώσεσθε, ἃ ἐψηφίσατο ἡ βουλὴ περὶ αὐτῆς. λάβε τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

ιά. Ἐνθυμεῖσθαι τοίνυν χρὴ, ὦ ἄνδρες, πότερον δεῖ τὸν
149 ἐκ ταύτης τῶν Φιλοκτήμονος εἶναι κληρονόμων καὶ ἐπὶ τὰ μνήματα ἰέναι χέαμένον καὶ ἐναγιοῦντα, ἢ τὸν ἐκ τῆς ἀδελφῆς τοῦτον, ὃν υἱὸν αὐτὸς ἐποιήσατο· καὶ πότερον δεῖ τὴν ἀδελφὴν Φιλοκτήμονος, ἢ Χαιρέᾳ συνοίκησε, νῦν δὲ χηρεύει, ἐπὶ τούτοις γενέσθαι ἢ ἐκδοῦναι ὅτῳ [3] βούλονται ἢ ἐᾶν καταγηράσκειν, ἢ γνησίων οὖσαν ὑφ' ὑμῶν ἐπιδικασθεῖσαν συνοικεῖν ὅτῳ ἂν ὑμῖν δοκῇ. ἡ γὰρ ψῆφός ἐστι περὶ τούτων νυνί. ταυτὶ γὰρ αὐτοῖς ἡ διαμαρτυρία δύναται, 25
ἵν' ὁ κίνδυνος τοῖσδε μὲν ᾖ περὶ τούτων, οὗτοι δὲ, κἂν νῦν

[1] οὐδὲ [2] οὐδ' [3] βούλονται

Ταυτὶ τὰ γράμματα] Particulam nempe juris Attici recitaverat scriba agentem de Thesmophoriis et universe de sacris Cereris atque Proserpinæ. IDEM.

Πρὸς ταῦτα] Servare lectionem hanc si volumus, saltim ταύτα penacute scribemus, ut sit accusativus in duali. hæc duo numina, Cererem atque Proserpinam, quia tamen hoc paulo est insolentius, malim, perspicuitatis ergo, et ut errori, aut dubitationi saltim occurratur, ταύτας in plurali exarari. circa has deas, quæ in Thesmophoriis a matronis vere Atticis et ingenuis celebantur, et quarum templum adire, neque ancillæ neque meretrici licebat. Sic paulo post ταύτας ταῖς θεαῖς, non ταύταιν θεαῖν. IDEM.

Χέαμενον] Operam dantem, ut nomine suo inferiæ Dis Manibus [Philoctemonis puta] a sacerdote inferantur. Iterum non satis placet præsens tempus cum futuro copulatum. et rursus tamen nescio an χεούμενον minus in usu sit. IDEM.

Τοῦτον] Chærestratum puta. IDEM.

Ἐπὶ τούτοις] In potestate Aloes et aprioriorum, necnon Androclis et Antidori similiumque esse. IDEM.

Τοῖσδε] Consanguineis Philoctemonis. IDEM.

διεμάρτωσι τοῦ ἀγῶνος, δόξῃ δὲ ὁ κλῆρος ἐπίδικος εἶναι, ἀντιγραψάμενοι δὶς περὶ τῶν αὐτῶν ἀγωνίζονται. καίτοι εἰ μὲν διέθετο Φιλοκτήμων μὴ ἐξὸν αὐτῷ, τοῦτ' αὐτὸ ἐχρῆν διαμαρτυρεῖν, ὡς οὐ κύριος ἦν [1]υἱὸν τόνδε ποιήσασθαι· εἰ δ' ἔξεστι μὲν διαθέσθαι, ἀμφισβητεῖ δὲ ὡς οὐ δόντος οὐδὲ 150
διαθεμένου, μὴ διαμαρτυρίᾳ κωλύειν ἀλλ' εὐθυδικίᾳ εἰσιέναι. νῦν δὲ πῶς ἄν τις περιφανέστερον ἐξελεγχθείη τὰ ψευδῆ μεμαρτυρηκὼς ἢ εἴ τις αὐτὸν ἔροιτο Ἀνδρόκλεις, πῶς οἶσθα Φιλοκτήμων ὅτι οὔτε διέθετο οὔτε υἱὸν Χαιρέστρατον ἐποιήσατο; οἷς μὲν γάρ τις παρεγένετο, δίκαιον, ὦ ἄνδρες, μαρτυρεῖν, οἷς δὲ μὴ παρεγένετο ἀλλ' ἤκουσέ τινος, ἀκοὴν μαρτυρεῖν· σὺ δ' οὐ παραγενόμενος διαῤῥήδην μεμαρτύρηκας ὡς οὐ διέθετο Φιλοκτή-
μων, ἀλλ' ἅπασαις ἐτελεύτησε. καίτοι πῶς οἷόν τε εἰδέναι, ὦ ἄνδρες; ὅμοιον γὰρ ὥσπερ [2]ἂν εἰ φαίη εἰδέναι, καὶ μὴ παραγενόμενος, ὅσα ὑμεῖς πάντες πράττετε. σὺ γὰρ δὴ τοῦτό 151
γε ἐρεῖ, καίπερ ἀναίσχυντος ὤν, ὡς ἅπασι παρεγένετο καὶ πάντ' οἶδεν ὅσα Φιλοκτήμων ἐν τῷ βίῳ διεπράξατο. πάντων γὰρ αὐτὸν ἐκεῖνος ἔχθιστον ἐνόμιζε διά τε τὴν ἄλλην πονηρίαν, καὶ διότι τῶν συγγενῶν μόνος μετὰ τῆς Ἀλκῆς
ἐκείνης τούτῳ καὶ τοῖς ἄλλοις συνεπιβουλεύσας τοῖς τοῦ Εὐκτήμονος χρήμασι τοιαῦτα διεπράξατο, οἷάπερ ὑμῖν ἀπέδειξα.

ιβ'. Πάντων δὲ μάλιστα ἀγανακτῆσαί ἐστιν ἄξιον, ὅταν

[1] τοῦδε

[2] ἂν om.

Οὗτος] Adversarii istorum, cum Alce facientes. IDEM.

Τοῦδε] Imo vero τοῦ τόνδε. hunc, Chærestratum puta, adoptandi. IDEM.

Ἀμφισβητεῖ δὲ] Scil. prætensus Euctemonis filius, ille spurius, Euctemon junior. aut potius, id quod insequentia subjiciunt, Androcles, patronus ejus designatur. IDEM.

Ἢ τις] Π. ἃ εἴ τις. H. STEPHAN. SCALIG.

Ἀκοὴν μαρτυρεῖν] Sic, partim de meo, correxi vulgatam ἀκοῇ μαρτυρῶν. posterius vocabulum solum correxit H. Stephanus, prius intactum reliquit. Sententia hæc est: Sin autem Androcles ipse rei gestæ haud interfuerit, tum eum decuisset, non simpliciter μαρτυρεῖν, h. e. testari, ut de re sibi suis oculis visa et comperta, sed, cum cautione ἀκοὴν μαρτυρεῖν, auditionem testari, h. e. ut de re ab aliis sibi relata, fama comperta. Quod Taylor e libro Tophanis retulit, μὴ ἀκοῇ, ne commemoratione quidem dignum est; prodit enim, istum, qui id scriptum reliquit, quisquis fuit, a sententia loci aberrasse, eamque prorsus evertisse. REISK.

Οἷόν τε] Adde τοῦτον, aut τούτῳ. IDEM.

Τῶν συγγενῶν] Ergo Androcles etiam Philoctemonis cognatus erat? Atqui, qui poterat? si frater Alces fuit, id quod, ni fallor, e loco quodam hujus orationis colligi potest. IDEM.

Τούτῳ] Philoctemoni, vel potius Chærestrato. IDEM.

Χρήμασι] Aut παισὶ sufficiendum est huic vocabulo, aut ambo sic copulanda sunt παισὶ καὶ χρήμασι. nam cur alias τοῖς ἄλλοις dixisset? IDEM.

οὗτοι καταχρῶνται τῷ Εὐκτήμονος ὀνόματι τῷ [1]τοῦδε
πάππῳ. εἰ γὰρ, ὡς οὗτοι λέγουσι, τῷ μὲν Φιλοκτήμονι μὴ
ἐξῆν διαθέσθαι, τοῦ δ' Εὐκτήμονος ἐστὶν ὁ κλῆρος, πότερον
δικαιότερον τῶν Εὐκτήμονος κληρονομεῖν τὰς ἐκείνου θυγα-
62. 1 τέρας, [2]ὁμολογουμένως οὔσας γνησίας, καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐκ
τούτων γεγονότας, ἢ τοὺς οὐδὲν προσήκοντας; οἳ οὐ μόνον 152
ἐξ ἡμῶν ἐλέγχονται, ἀλλὰ καὶ ἐξ ὧν αὐτοὶ οἱ ἐπίτροποι
διαπεπραγμένοι εἰσί. τοῦτο γὰρ ὑμῶν δέομαι καὶ ἱκετεύω
σφόδρα μεμνῆσθαι, ὦ ἄνδρες, ὅπερ ὀλίγῳ πρότερον ἀπέδειξα
ὑμῖν, ὅτι [3]Ἀνδροκλῆς οὑτοσὶ φησὶ μὲν εἶναι ἐπίτροπος αὐ-
5 τῶν ὡς ὄντων γνησίων Εὐκτήμονος, εἴληχε δ' αὐτοῖς ἐφ'
ἑαυτῷ τοῦ Εὐκτήμονος κλήρου [4]καὶ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ
ὡς οὔσης ἐπικλήρου· καὶ ταῦτα μεμαρτύρηται ὑμῖν. καίτοι
πῶς οὐ δεινὸν, ὦ ἄνδρες, πρὸς θεῶν Ὀλυμπίων, εἰ μὲν οἱ
παῖδες εἰσὶ γνήσιοι, τὸν ἐπίτροπον ἑαυτῷ λαγχάνειν τοῦ
Εὐκτήμονος κλήρου καὶ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ ὡς οὔσης ἐπι-
δίκου, εἰ δὲ μή εἰσι γνήσιοι, νῦν διαμεμαρτυρηκέναι ὡς εἰσὶ
γνήσιοι; ταῦτα γὰρ αὐτὰ ἑαυτοῖς ἐναντία εἰσίν. ὥστ' οὐ
10 μόνον ὑφ' ἡμῶν ἐλέγχεται τὰ ψευδῆ διαμεμαρτυρηκὼς, 153
ἀλλὰ καὶ ἐξ ὧν αὐτὸς πράττει. καὶ τούτῳ μὲν οὐδεὶς δια-
μαρτυρεῖ μὴ ἐπίδικον εἶναι τὸν κλῆρον, ἀλλ' εὐθυδικίᾳ εἰσ-
ιέναι· οὗτος δ' ἅπαντας ἀποστερεῖ τῆς ἀμφισβητήσεως.
καὶ διαῤῥήδην μαρτυρήσας [5]γνησίους τοὺς παῖδας εἶναι,
οἴεται ἐξαρκέσειν ὑμῖν παρεκβάσεις.

[1] τοῦδε [2] ὁμολογουμένας [3] ὁ Ἀνδρ. [4] καὶ τῆς - - - ἐπικλήρου om.
[5] τοὺς παῖδας γνησίους

Τῷ τοῦδε πάππῳ] Imo vero τοῦ τοῦδε πάππου. qui Euctemon hujus Chærestrati avus maternus. IDEM.

Ὁμολογουμένας οὔσας γνησίας] Non damnabo. potest ferri et defendi sic, ut dicatur tantundem valere, atque si dixisset: παρὰ ἃν ὁμολογεῖται ὅτι εἰσὶ θυγατέρες γνήσιαι. v. p. 61. 15. ed. Steph. usus tamen loquendi potius adverbium ὁμολογουμένως h. l. subjicit. IDEM.

Ἐξ ὑμῶν] Pro ὑφ' ἡμῶν, aut pro ἐκ τῶν εἰρημένων παρ' ὑμῶν, ἐκ τῶν ὑμετέρων ἐλέγχεται. IDEM.

Αὐτοῖς ἐφ' ἑαυτῷ] Malim aut αὐτὸς ἑαυτῷ, aut saltim αὐτὸς ἐφ' ἑαυτῷ. prius illud, simplex ἑαυτῷ, significat, ut ipse solus hereditate potiatur, vel privati sui commodi ergo. posterius autem, cum præpositione puta, ἐφ' ἑαυτῷ, significat, ex auctoritate, et voluntate mera sua, consiliis haud communicatis cum pupillis suis, sponte sua, ultro, proprio motu. Ego vero prius præfero, præsertim, cum statim insequatur τὸν ἐπίτροπον ἑαυτῷ λαγχάνειν. IDEM.

Τούτῳ] Chærestrato puta, nemo operam præstat hanc, διαμαρτυρίαν opponat aliis eandem hereditatem petentibus. IDEM.

Εἰσιέναι] Aut εἰσιστιν est leg. scil. Chærestratus, init, capessit hanc actionem. aut bene si habet infinitivus, addendum est, aut ante, aut post, ἀξιοῖ, aut simile quid, subaudi αὐτὸς αὑτόν. ipse sibi hoc jus dicit, et æquum atque dignum se censet, ut causam hanc directa petitione capessat. IDEM.

Παρεκβάσεις] Adde λέγειν vel συνιέναι vel tale quidpiam aliud. disputationes conterere de rebus a causa alienissimis. IDEM.

ιγ'. Ἐὰν δὲ τοῦτο μὲν [1] μηδ' ἐγχειρήσῃ ἐπιδεικνύναι ἢ [2] καὶ κατὰ μικρόν τι ἐπιμνησθῇ, ἡμῖν δὲ λοιδορήσηται μεγάλῃ τῇ φωνῇ, καὶ λέγῃ ὡς εἰσὶν οἵδε μὲν πλούσιοι, αὐτὸς δὲ πένης, διὰ δὲ ταῦτα δόξειν τοὺς παῖδας εἶναι γνησίους. τῆς δὲ τούτων οὐσίας, ὦ ἄνδρες, εἰς τὴν πόλιν πλείω ἀναλίσκεται ἢ εἰς αὐτοὺς τούτους. καὶ Φανόστρατος μὲν τετριηράρχηκεν ἐπτάκις ἤδη, τὰς δὲ λειτουργίας ἁπάσας λελειτούργηκε, καὶ τὰς πλείστας νίκας νενίκηκεν· οὗτοσὶ δὲ Χαιρέστρατος τηλικοῦτος ὢν τετριηράρχηκε, κεχορήγηκε δὲ τραγῳδοῖς, γεγυμνασιάρχηκε δὲ λαμπάδι· καὶ τὰς εἰσφορὰς εἰσενηνόχασιν ἀμφότεροι πάσας ἐν τοῖς τριακοσίοις. καὶ τέως μὲν δύ' ὄντες, νῦν δὲ καὶ ὁ νεώτερος οὗτοσὶ χορηγεῖ μὲν τραγῳδοῖς, εἰς δὲ τοὺς τριακοσίους ἐγγέγραπται καὶ εἰσφέρει τὰς εἰσφοράς. ὥστ' οὐ φθονεῖσθαί εἰσιν ἄξιοι, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον, νὴ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω, οὗτοι, εἰ λήψονται ἃ μὴ προσήκει αὐτοῖς. τοῦ γὰρ Φιλοκτήμονος κλήρου ἂν μὲν ἐπιδικάσηται ὅδε, ὑμῖν αὐτὸν ταμιεύσει, τὰ προσταττόμενα λειτουργῶν ὥσπερ καὶ νῦν, καὶ ἔτι μᾶλλον· ἐὰν δ' οὗτοι λάβωσι, διαφορήσαντες ἑτέροις ἐπιβουλεύσουσι.

ιδ'. Δέομαι οὖν ὑμῶν, ὦ ἄνδρες, ἵνα μὴ ἐξαπατηθῆτε, τῇ διαμαρτυρίᾳ τὸν νοῦν προσέχειν περὶ ἧς τὴν ψῆφον οἴ-

[1] μὰ

[2] καὶ om.

Τοῦτο] Alces puta liberos, qui sunt spurii, eos esse, quos se ferunt, Eucte-monis puta genuinos. IDEM.

Οἵδε] Phanostratus, Chærestratus, eorumque necessarii. IDEM.

Διὰ δὴ ταῦτα] *per has offucias et præstigias se effecturum, hi spurii ut vobis videantur genuini esse.* Pro δὴ malebat Stephanus δὲ. Non improbo. Verum tamen solet Græcis δὴ, cum in præmissis sæpe usurpatum fuit, ut h. l. factum est, etiamsi in apodosi sententiæ iterari. tametsi redundet. Redundat utique, sed ea copia in elegantiis numeratur, et æquivalet isti alteri, τῷ δή. quod si tamen sit, qui Stephano accedere malit, haud intercedam. Vel potius post γνησίους desunt quædam. IDEM.

Τούτων] Phanostrati, et filiarum Eucte-monis et reliquorum necessariorum. IDEM.

Νίκας] Scenicas puta et similes. IDEM.

Τηλικοῦτος ὤν] *adhuc puerulus cum esset, adhuc tantillus.* non significat Chærestratum ista ætate, qua causa hæc agebatur, adhuc puerum fuisse, qui erat tum vir jam adultus, sed functum esse muneris sumptuosis etiam tum, cum adhuc esset puer. IDEM.

Ἀμφότεροι] Tam Phanostratus, quam filius ejus, Chærestratus. IDEM.

Δι' ὅτου] Scil. ἐχορήγουν ἕκαστος. munera edebant ambo, seorsim quisque pro se, suo nomine. IDEM.

Ὁ νεώτερος] Junior natu filiorum Phanostrati. IDEM.

Τοὺς τριακοσίους] Vix operæ pretium est annotare rem nemini non notam et tralatitiam, illos trecentos hic designari, qui, quod civium omnium haberentur locupletissimi, munera edebant, et onera reipublicæ sumptibus de suo faciendis allevabant. IDEM.

Οὗτοι] Androcles cum factione. ad quos etiam proximum insequens οὗτοι versa 19. redit. IDEM.

Οἵδε] Chærestratus puta. IDEM.

σετε· καὶ πρὸς ταύτην αὐτὸν κελεύετε τὴν ἀπολογίαν ποιεῖσθαι, ὥσπερ καὶ ἡμεῖς κατηγορήσαμεν. γέγραπται ὡς οὐκ ἔδωκεν οὐδὲ διέθετο Φιλοκτήμων· τοῦτο ἐπιδέδεικται ψεῦδος ὄν· καὶ γὰρ ὁ δοὺς καὶ ὁ διαθέμενος, καὶ μαρτυ- 30
166 ροῦσιν οἱ παραγενόμεναι. τί ἔτι; τελευτῆσαι ἄπαιδα Φιλοκτήμονα. πῶς οὖν [1] ἄπαις ἦν ὅστις τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφιδοῦν υἱὸν ποιησάμενος κατέλιπεν, ᾧ ὁμοίως ὁ νόμος τὴν κληρονομίαν ἀποδίδωσι καὶ τοῖς ἐκ αὐτοῦ [2] γενομένοις; καὶ διαρρήδην ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται, ἐὰν ποιησαμένῳ παῖδες ἐπιγένωνται, τὸ μέρος ἑκάτερον ἔχειν τῆς οὐσίας καὶ κληρονομεῖν ὁμοίως ἀμφοτέρους. ὡς οὖν εἰσὶ γνήσιοι οἱ παῖ- 35
157 δες οἵδε, τοῦτ' αὐτὸ ἐπιδεικνύτω, ὥσπερ ἂν ὑμῶν ἕκαστος. οὐ γὰρ ἂν εἴπῃ μητρὸς ὄνομα, γνήσιός ἐστιν, ἀλλ' [3] ἐὰν ἐπιδεικνύῃ ὡς ἀληθῆ λέγει, τοὺς συγγενεῖς παρεχόμενος, τοὺς εἰδότας συναικοῦσαν τῷ Εὐκτήμονι, τοὺς δημότας καὶ τοὺς φράτορας, εἴ τι ἀκηκόασι πώποτε ἢ ἴσασιν ὑπὲρ αὐτῆς Εὐκτήμονα λειτουργήσαντα· ἔτι δὲ πρὸ τοῦ τέθαπται, ἐν παίοις μνήμασι· τίς [4] εἶδε τὰ νομιζόμενα ποιοῦντα Εὐκτή- 40

[1] ἂν αἴσιμός τις [2] γινομένοις [3] ἂς ἀληθῆ [4] οἶδε

Αὐτὸν] Androclem. IDEM.

Κατηγορήσαμεν. γέγραπται] Interponendum videtur ἐν ᾗ. IDEM.

Ὁ δοὺς καὶ ὁ διαθέμενος] Subaudi a communi ἐπιδέδεικται. Id est, ἐπιδέδειξαμεν, ὅτι ὁ Φιλοκτήμων ἔδωκε τὰ ἑαυτοῦ Χαιρεστράτῳ καὶ διέθετο. IDEM.

Τί ἔτι] Scil. γέγραπται ἐν τῇ Ἀνδροκλείους διαμαρτυρίᾳ; *quid porro scriptum legitur in Androclis obtestatione?* IDEM.

Πῶς οὖν ἂν αἴσιμός τις] Revocavi hanc lectionem ex Aldina, non quo emendatam et probam habeam, quæ est vitiosissima, sed quod a vestigiis veræ et genuinæ lectionis propius abest, quam ea, quam H. Stephanus de suo procudit, sic exhibens πῶς οὖν Αἴσιμός τις, quasi hic de Æsimo nescio quo agatur, qui nullus h. l. est, sed homo imaginarius. Leg. aio: πῶς οὖν ἄπαις ἦν, ὅστις. *eequi ergo prolis expers erat is, qui* — seu, qui dici potest sine prole mascula decessisse is (Philoctemon designatur), qui postquam suum e sorore nepotem pro filio adoptasset, eum in bonis suis heredem, suique generis et nominis propagatorem futurum reliquit? Taylor in Tophanis libro reperit πῶς οὖν οὐκ αἰσίμως. quod nihili est. IDEM. Reiskio in hac re gratulatur Ionesius.

Ὁμοίως] Perinde atque ipse Philoctemon fecit, aut, perinde ac si Philoctemon liberos ex ipso semet natos reliquisset. REISK.

Ἑκάτερον] Id est, τόν τε γνήσιον, τὸν μετὰ τὸν τοῦ ἑτέρου παῖδα γνήσιον γενόμενον, καὶ τὸν ποιηθέντα. IDEM.

Οἱ παῖδες οἵδε] Spurii Alces, qui se ex Euctemone seniore legitime procreatos ferunt, eoque titulo hereditatem ejus petunt. IDEM.

Ἕκαστος] Scil. οἶδεν (vel εἰώθει, vel δύναται) ἑαυτὸν ἐπιδεικνύναι γνήσιον ὄντα. IDEM.

Οὐ γὰρ ἂν εἴπῃ] Si ἂν pro ἐὰν accipiatur, potest hæc lectio defendi, subaudiendo τις. *non enim ideo statim quis est genuinus, si matris nomen ediderit.* accedo tamen Stephani conjecturæ, leg esse: οὐ γὰρ, ὃς ἂν εἴπῃ. IDEM.

Συγγενεῖς] Adde μάρτυρας. IDEM.

Τέθαπται] Callippe puta, illa commentitia et falso jactata eorum mater, quam secundam ferunt Euctemonis uxorem, et ea se natos, qui revera ex Alce, scorto populari erant. Mira utique res, Euctemonem duas eodem tempore uxores in matrimonio habuisse. Moriens enim relinquebat, ut e p. 60. 18. ed. Steph. constat, uxorem veram, e qua liberos reliquos susceperat. IDEM.

Οἵδε] Scaliger malebat εἶδε. *vidit.* ego non multum interesse arbitror. IDEM.

μοια· ποῦ δ' ἔτι ὄντες οἱ παῖδες ἐναγίζουσι καὶ χέονται, καὶ τίς οἶδε ταῦτα τῶν πολιτῶν ἢ τῶν οἰκετῶν Εὐκτήμμος. ταῦτα γάρ ἐστιν ἔλεγχος ἅπαντα, καὶ οὐ λοιδορία. καὶ ἐὰν περὶ αὐτοῦ τούτου κελεύητε ἐπιδεικνύναι ὥςπερ καὶ διεμαρτύρησεν, ὑμεῖς τε τὴν ψῆφον ὁσίαν [1] καὶ κατὰ 158
τοὺς νόμους θήσεσθε, τοῖσδέ τε τὰ δίκαια γενήσεται.

[1] καὶ om.

Περὶ αὐτοῦ τούτου π. ἰ. ὅστις] Aut περὶ solis, *de rebus dicere, quas in obtestatione*
αὐτοῦ τούτου π. ἰ. οἵτις leg. suspicor, aut *affirmavit.* IDEM.
περὶ αὐτῶν τούτων π. ἰ. ὅντας. *his ipsis,* vel

Ζ.

ΙΣΑΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

Pag. ed. Reisk. — Pag. ed. H. Steph.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

158 Εὔπολις καὶ Θράσυλλος καὶ Μνήσων ἀδελφοὶ γεγόνασι. τούτων ὁ μὲν Μνήσων ἅπαις ἐτελεύτησεν, ὁ δὲ Θράσυλλος παῖδα καταλιπὼν Ἀπολλόδωρον, μόνος δ' Εὔπολις καταλειφθεὶς πολλὰ τὸν Ἀπολλόδωρον ὠδίκησεν. ἦσαν [1] Ἀρχέδαμος πάππος τοῦ λέγοντος τὸν λόγον, τῇ τοῦ Ἀπολλόδωρου μητρὶ συνοικῶν μετὰ τὸν [2] Θρασύλλου τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς θάνατον, καὶ τὸν Ἀπολλόδωρον ὡς ὀρφανὸν ἐλεῶν, πολλὰ τὸν Εὔπολιν ἀφῃτησε χρήματα ὑπὲρ οὗ Ἀπολλόδωρον ἐδίκησε. τούτων μεμνημένος Ἀπολλόδωρος εἰσήγαγεν εἰς τοὺς φράτορας θετὸν υἱὸν ἑαυτοῦ Θράσυλλον τοῦτον, υἱὸν ὄντα τῆς τε ὁμομητρίας αὐτοῦ ἀδελφῆς καὶ [1] Ἀρχεδάμου. τοῦ δὲ Θρασύλλου ἤδη μὲν εἰς τοὺς [3] γεννήτας καὶ φράτορας ἐγγεγραμμένου, οὔπω δ' εἰς τὸ λεξιαρχικὸν γραμματεῖον, [4] ἐτελεύτησεν Ἀπολλόδωρος. καὶ μετὰ τὴν αὐτοῦ τελευτὴν ἐγγέγραπται μὲν ὁ
159 Θράσυλλος εἰς τὸ λεξιαρχικὸν γραμματεῖον, οὐδὲν [5] δ' ἧττον Εὐπόλιδος θυγάτηρ, τοῦ Θέλου Ἀπολλοδώρου, ἀμφισβητεῖ πρὸς Θράσυλλον· λέγουσα μηδ' ὅλως ἐγγεγράφθαι τὸν Θράσυλλον εἰς τοὺς φράτορας καὶ γεννήτας κατὰ γάμων τοῦ Ἀπολλοδώρου, ἀλλὰ πεπλασμένον εἶναι τὸν ποίησιν. καὶ ἡ μὲν ὑπόθεσις αὕτη· ἡ δὲ στάσις στοχασμός. διὸ καλῶς πάνυ καὶ τεχνικῶς τὸν λόγον οἰκονομῶν, τὸν [6] ἔχθραν διεξέρχεται τὸν Ἀπολλοδώρου πρὸς Εὔπολιν ὅτῳ μέγα συμβέβηκε γίγνεται τοῦ μὴ θέλειν αὐτὸν ὑπὸ τῆς Εὐπόλιδος θυγατρὸς κληρονομηθῆναι.

160 *α'. ΩΙΜΗΝ μέν, ὦ ἄνδρες, προσήκειν οὐ τὰς τοιαύτας ἀμφισβητεῖσθαι ποιήσεις, εἴ τις αὐτὸς ζῶν καὶ εὖ φρονῶν ἐποιήσατο, καὶ ἐπὶ τὰ ἱερὰ ἀγαγὼν εἰς τοὺς συγγενεῖς ἀπέδειξε καὶ εἰς τὰ κοινὰ γραμματεῖα ἐνέγραψεν, ἅπαντ' ὅσα προσῆκεν αὐτὸς ποιήσας, ἀλλ' εἴ τις τελευτήσειν μέλ-* 5

[1] Ἀρχιδ. [2] τοῦ Θρασ. [3] γεννήτας passim.
[4] ἐτελεύτησεν --- γραμματεῖον om. [5] δ' om. [6] ἐλευθερίαν ἐξέρχεται

Ἐλευθερίαν] L. ἔχθραν διεξέρχεται. Reisk.

Tabula genealogica nominum in hac oratione commemoratorum.

Fratres erant tres germani, quorum pater bis, sed sine nomine, commemoratur.

Eupolis Thrasyllus Mneson.

Eupolidi erant, filius Apollodorus et duæ filiæ, altera Pronapidi nupta, qui Pronapis hic, nomine uxoris adversus actorem contendit, altera Æschini Lusiensi nupta, unde natus Thrasybulus. Sed hæc tum, cum hæc causa ageretur, vita jam excesserat.

Thrasyllus, fratrum medius, ex uxore sua Apollodorum susceperat, illum, cujus de hereditate hic certatur. Thrasyllo mortuo, vidua ejus Archedamo nupsit, e quo filiam peperit, quæ Lacritidæ hierophantæ in matrimonium collocata ei peperit actorem hujus causæ. Hic Lacritidæ filius, ab avunculo Apollodoro filii loco adoptatus et heres dictus, hereditatem ejus petit, Thrasyllus nomine dictus, a patre Apollodori.

Tertius fratrum, minimus natu, Mneson improlis decessit. Reisk.

Ἀγαγὼν εἰς τοὺς συγγενεῖς ἀπέδειξε] Malim ἀγαγὼν καὶ εἰς τοὺς συγγενεῖς, ἀπέδ. ut εἰς τοὺς συγγενεῖς, non ad ἀπέδειξε, sed ad ἀγαγὼν referatur, et ad ἀπέδειξε subaudiatur υἱὸν ἑαυτοῦ ποιητόν. Idem.

Ἀλλ'] Subaudi τὰς τοιαύτας ἡμῖν δεῖν ποιήσεις μόνας ἀμφισβητεῖσθαι. Idem.

λων διέθετο, εἴ τι πάθοι, τὴν οὐσίαν ἑτέρῳ, καὶ ταύτην γράμμασι κατέθετο παρά τισι σημηνάμενος. ἐκεῖνον μὲν γὰρ τὸν τρόπον ποιησάμενος φανερὰς κατέστησε τὰς αὐτοῦ βουλήσεις, ὅλον τὸ πρᾶγμα ἐπικυρώσας, δόντων αὐτῷ τῶν νόμων· ὁ δ' ἐν διαθήκαις σημηνάμενος ἀδήλους ἐποίησε, διὸ πολλοὶ πεπλάσθαι φάσκοντες αὐτὰς ἀμφισβητεῖν ἀξιοῦσι
10 πρὸς τοὺς ποιηθέντας. ἔοικε δ' οὐδὲν προὔργου τοῦτο εἶναι· καὶ γὰρ οὕτως αὐτῶν φανερῶς πεπραγμένων ὅμως ὑπὲρ τῆς 161
θυγατρὸς τῆς Εὐπόλιδος ἤκουσι περὶ τῶν Ἀπολλοδώρου χρημάτων πρὸς ἐμὲ ἀμφισβητήσοντες. ἐγὼ δ' εἰ μὲν ἑώρων ὑμᾶς μᾶλλον ἀποδεχομένους τὰς διαμαρτυρίας ἢ τὰς εὐ-
15 θυδικίας, κἂν μάρτυρας προὐβαλόμην μὴ ἐπίδικον εἶναι τὸν κλῆρον ὡς ποιησαμένου με υἱὸν Ἀπολλοδώρου κατὰ τοὺς νόμους· ἐπειδὴ δ' οὐ διαφεύγει τὰ δίκαια μὴ οὐ κατὰ τοῦτον γιγνώσκεσθαι τὸν τρόπον, καὶ παρ' ὑμῖν αὐτοῖς ἥκω διαλεξόμενος περὶ τῶν πεπραγμένων, ἵνα μηδεμίαν ἡμῖν αἰτίαν 162
περὶ τοῦ μὴ βούλεσθαι δοῦναι δίκην τοιαύτην ἐπιφέρωσιν. ἀποδείξω δὲ ὡς οὐ μόνον ἐπὶ τοῖς ἐγγυτάτω γένους τὸν

Ταύτην γράμμασι] Leg. videtur. *ταῦτ' ἐν γράμμ.* scil. *γεγραμμένα*. IDEM.

Οὐδὲν προὔργου τοῦτ' εἶναι] Scil. ille prior procedendi modus, quo usus est Apollodorus me adoptans. Num leg. *οὐδὲν προὔργου οὐδὲ τοῦτ' εἶναι. ne hoc quidem, quicquam prodesse.* IDEM.

Αὐτῶν] Scil. *τῶν ὑπ' ἐμοῦ τῶν εἰρημένων*. Non bene convenire videtur *τούτου*, quod modo præcessit, cum *αὐτῶν*, ut suspicioni locus sit, leg. esse: *οὐδὲν προὔργου οὐδὲ ταῦτ' εἶναι*. Nego tamen vulgata *τούτου* cum *αὐτῶν* copulante me offendi, tametsi haud inficiabor, planiorem utique atque concinniorem fore dictionem, si singulari *τούτου* pluralis *ταῦτα* sufficiatur. IDEM.

Τῆς θυγατρὸς] Majore natu, et tum adhuc in vivis superstite, quæ Pronapidi nupta fuerat, nam altera, minor natu, Æschini Lusiensi nupta, in vivis esse jam desierat. IDEM.

Οὐ διαφεύγει τὰ δίκαια μὴ οὐ κατὰ τοῦτον γιγνώσκεσθαι τὸν τρόπον] Idem est atque, si post *τὰ δίκαια* addidisset *ὅστε*. non effugient jura cuique [aut nobis] debita, quominus hoc modo et hac via *τῆς εὐθυδικίας* cognoscantur, h. e. fieri nequit, ut hoc agendi et jus quærendi modo, jus æquum minus noscitetur atque impetretur. Si quis viam directæ actionis ineat, potest ille jus suum non minus adipisci, quam si alteram viam, obtestationis puta. quia illa prior ratio totam causam clara in luce collocat, et dubitationi atque controversiæ locum omnem præcludit. IDEM.

Αὐτοῖς] Malim *αὐτὸς, ipsemet ego*, in persona, ut vulgo usurpant, ut ore meo vos totam rem doceam. IDEM.

Ἡμῖν] Mihi meæque causæ studiosis. IDEM.

Ταύτην δίκην] Scil. *τὴν διὰ τῆς εὐθυδικίας*. ne adversarii nos criminentur, quasi noluerimus ipsis hoc genus satisfactionis forensis dare, ceu diffidentes veritati et æquitati causæ nostræ. Ne nos incusent, quasi bellum defensive solummodo geramus, ut vulgo usurpant, non autem offensive. Nam ἡ διαμαρτυρία est defensio quædam sui ab illata vi, ἡ εὐθυδικία autem aperta aggressio. IDEM.

Ὡς οὐ μόνον] Hic addendum videtur *δικαίως*. IDEM.

Τὸν κλῆρον] Sic emendavi vitium vulgatarum *τοῦ κλήρου*. planum faciam, non solummodo jure merito Apollodorum ab hereditate bonorum suorum necessarios exclusisse, a quibus gravissime læsus esset. Reperit idem in Tophanis quoque libro Taylor. *τὸν κλῆρον ἐπί τινι καταλείπειν* idem est, atque *ἐπί τινος ἐξουσία, in alicujus potestate.* IDEM.

κλῆρον Ἀπολλοδώρος οὐ καταλέλοιπε, πολλὰ καὶ δεινὰ 20
ὑπὸ [1]τούτων ἀδικηθεὶς, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐμὲ ἐποιήσατο δικαίως,
163 ὄντα ἀδελφιδοῦν, καὶ μέγα εὐεργετημένος ὑφ' ἡμῶν. δέομαι
δὲ ὑμῶν, ὦ ἄνδρες, πάντων ὁμοίως εὔνοιάν τέ μοι παρασχεῖν,
κἂν ἐπὶ τὸν κλῆρον ἀναιδῶς αὐτοὺς ἰόντας ἐξελέγχω, βοηθεῖν
μοι τὰ δίκαια. ποιήσομαι δ' ὡς ἂν καὶγὼ δύνωμαι διὰ βρα-
χυτάτων τοὺς λόγους, ἐξ ἀρχῆς ὡς ἔχει τὰ γενόμενα διδά-
σκων ὑμᾶς.

β. Εὔπολις γὰρ, ὦ ἄνδρες, καὶ Θράσυλλος καὶ Μνήσων 25
ἀδελφοὶ ἦσαν ὁμομήτριοι καὶ ὁμοπάτριοι. τούτοις οὐσίαν ὁ
πατὴρ κατέλιπε πολλὴν, ὥστε καὶ λειτουργεῖν ἕκαστον
ἀξιοῦσθαι παρ' ὑμῖν. ταύτην ἐκεῖνοι τρεῖς ὄντες ἐνείμαντο
πρὸς ἀλλήλους. τούτων [2]τὼ δὺ' ἐτελευτησάτην περὶ τὸν
αὐτὸν χρόνον, ὁ μὲν Μνήσων ἐνθάδε ἄγαμος καὶ ἄπαις, ὁ
δὲ Θράσυλλος τῶν ἐν Σικελίᾳ καταλεγεὶς [3]τριηράρχων,
καταλιπὼν υἱὸν Ἀπολλόδωρον τὸν ἐμὲ νῦν ποιησάμενον.
Εὔπολις οὖν μόνος αὐτῶν [4]λειφθεὶς οὐ μικρὰ ἀπολαῦσαι
164 τῶν χρημάτων ἠξίωσεν, ἀλλὰ τὸν μὲν [5]Μνήσονος κλῆρον, οὗ 64. 1
καὶ Ἀπολλοδώρῳ προσῆκε τὸ ἡμικλήριον, πάντα εἰς αὑτὸν
περιεποίησε, φάσκων αὐτῷ δοῦναι τὸν ἀδελφὸν, αὐτὸν δ'
ἐκεῖνον οὕτω διώκησεν ἐπιτροπεύων ὥστε τριῶν αὐτῷ ταλάν-
των δίκην ὀφείλειν. Ἀρχέδαμος γὰρ ὁ πάππος [5]σύμος, ἐξ

[1] τούτου [2] δύο τελευτησάντων [3] , τριηραρχῶν, [4] Μνήσωπος [5] ὁ ἐμὸς

Ὑπὸ τούτου] Bene si habet, ad Eupolin redit. malim tamen ὑπὸ τούτων legi, ab Eupolide et ejus tota gente, quæ adhuc superesset in vivis, et coram in judicio adstat. de his enim οὗτος solummodo proprie potest usurpari. Eupolis autem dudum decesserat, eoque τούτου minus ei conveniebat. IDEM.

Ὑφ' ἡμῶν] A matre mea et patre et avo aviaque, quæ ipsius mater erat; hoc est, a tota gente nostra. Scaliger quoque sic emendavit. IDEM.

Καὶγὼ] Cur ita? cur non potius simpliciter ἐγώ? quæ vis inest illi καὶ etiam ἐγώ? IDEM.

Παρ' ὑμῖν] Imo vero παρ' ὑμῶν, ut etiam Scaliger censebat. IDEM.

Τελευτησάντων] Imo vero ἐτελεύτησαν τὸν βίον. Etiam Scaliger leg. esse ἐτελεύτησαν suspicatus erat. IDEM. Bekkero obsecutus sum.

Τῶν εἰς Σικελίαν καταλεγεὶς] Breviter sic dictum explicatius ita efferas: καταλεγεὶς, ὥστε εἷς εἶναι τῶν εἰς Σικ. ἀπεσταλμένων εἰς στρατείαν, ἐν τάξει τριηράρχου. REISK.

Αὐτῶν] Id est, his de fratribus, qui, dum superessent adhuc, tres erant. IDEM.

Αὐτὸν δ' ἐκεῖνον] Apollodorum puta. IDEM.

Ὀφείλειν] Imo vero ὄφλειν. diversa sunt δίκην ὀφείλειν et δίκην ὄφλειν. Tutor e. c. male gestæ tutelæ reus, causa nondum in forum delata, neque disceptata, pupillo, de quo male meritus est, δίκην ὀφείλει, debet adhuc ei rationem reddere. Verum causa jam peracta, condemnatus, ὄφλει, postquam judices pronuntiarunt, eum debere per nefas ablata pupillo restituere. IDEM.

Ὁ πάππος ὁ ἐμὸς] Erat enim hujus Archedami filia mater actoris. IDEM.

Ἐξ οὗ] Π. τούτου. H. STEPHAN. Scaliger cum ἐγγυτὴν mutabat. Mihi videntur aut prorsus amputanda, aut cum ἐκείνου mutanda, aut cum ἐκ μητρὸς, aut cum χηρεύουσαν. REISK.

οὗ τὴν μητέρα ἔχων [1]τὴν Ἀπολλοδώρου, τήθην δὲ [2]ἐμήν, ὁρῶν αὐτὸν πάντων ἀποστερούμενον τῶν χρημάτων, ἔτρεφέ τε αὐτὸν παῖδα ὄνθ' ὡς ἑαυτοῦ, καὶ τὴν μητέρα κομισάμενος, ἀνδρί τε γενομένῳ συνηγωνίσατο καὶ εἰσέπραξε τὸ ἡμικλήριον ὧν Μνήσων κατέλιπεν, ὅσα τε ἐκ τῆς ἐπιτροπῆς 165
ἀπεστέρησε, δίκας δύο ἑλών, καὶ τὴν οὐσίαν ἐποίησε κομίσασθαι τὴν αὐτοῦ πᾶσαν. καὶ διὰ ταῦτα Εὔπολις μὲν καὶ Ἀπολλόδωρος ἐχθρῶς ἔχοντες τὸν πάντα χρόνον διετέλεσαν πρὸς ἀλλήλους, ὁ δὲ πάππος οὑμὸς καὶ Ἀπολλόδωρος φιλικῶς, ὥσπερ προσῆκε. τοῖς δ' ἔργοις ἄν τις τεκμήραιτο μάλιστα ὅτι ὢν Ἀπολλόδωρος πέπονθεν εὖ, ἀντευποιεῖν ἠξίου τοὺς ἑαυτὸν εὐεργετήσαντας. συμφορᾷ γὰρ τοῦ πάππου χρησαμένου καὶ ληφθέντος εἰς τοὺς πολεμίους καὶ χρήματα εἰσενεγκεῖν εἰς λύτρα καὶ ὁμηρεῦσαι ὑπὲρ αὐτοῦ ἠθέλησεν, ἕως οὗ εὐπορήσειεν ἐκεῖνος ταἀργύριον. ἐξ εὐπόρου τε [3]ἀπορωτέρῳ γεγενημένῳ συνδιώκει τὰ ἐκείνου, μεταδιδοὺς ὧν εἶχεν. ὡς Κόρινθόν τε στρατεύσεσθαι μέλλων, εἴ τι πάθοι, διέθετο τὴν οὐσίαν καὶ ἔδωκε τῇ ἐκείνου μὲν θυγατρὶ, ἐμῇ δὲ μητρὶ, αὐτοῦ δ' ἀδελφῇ, δίδουσ αὐτὴν Λακρατίδῃ τῷ νῦν ἱερο- 166
φάντῃ γεγενημένῳ. τοιοῦτος ἦν ἐκεῖνος περὶ ἡμᾶς τοὺς ἐξ ἀρχῆς αὐτὸν σώσαντας. ὡς δ' ἀληθῆ λέγω, καὶ δίκας εἶλεν Εὔπολιν δύο, τὴν μὲν ἐπιτροπῆς, τὴν δὲ ἡμικληρίου, τοῦ πάππου συνηγωνισμένου καὶ λέγοντος, τά τε χρήματα ἐκομίσατο δι' ἡμᾶς καὶ ταύτας τὰς χάριτας ἡμῖν ἀνταπέδωκε, τούτων πρῶτον βούλομαι παρασχέσθαι τοὺς μάρτυρας. καί μοι κάλει δεῦρο αὐτούς.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

αἱ μὲν οὖν παρ' ἡμῶν εὐεργεσίαι τοιαῦται καὶ τηλικαῦ-

[1] τοῦ [2] ἐμοὶ [3] ἀπορωτέρου γεγενημένου

Κομισάμενος] Postquam hanc fœminam, aviam meam, ab Eupolide, ut κυρίῳ seu curatore ejus, in manus sibi datam accepisset, ex ejusque domo in suam transtulisset. v. p. 69. 29. ed. Steph. IDEM.

Ἀπεστέρησε] Scil. Eupolis Apollodorum. IDEM.

Δύο δίκας ἑλών] Prima scilicet actione certabatur de hereditate Maesonis, cujus dimidia pars Apollodoro debebatur; secunda de patrimonio eidem a patre Thrasyllo relicto, et ab Eupolide administrato. IDEM.

Ὥσπερ προσῆκε] Interpone καί. IDEM.

Ἐκείνου] Archedami puta. IDEM.

Αὐτοῦ] Apollodori puta. IDEM.

Διδοὺς] Colligitur hinc Archedamum vita decessisse, antequam filia ejus nubilis fieret. Nam pater adhuc superstes solus habebat potestatem filiam elocandi in matrimonium. Patre autem orba virgo, vel vidua, in potestate fratris erat, ut κυρίῳ αὐτῆς. IDEM.

Τοῦ πάππου] Subaudi τοῦ ἐμοῦ. IDEM.

ται τὸ μέγεθος εἰσίν· αἱ δὲ πρὸς ἐκεῖνον ἔχθραι περὶ τοσούτων χρημάτων ἦσαν, ὡς οὐχ οἷόν τ' εἰπεῖν ὡς διελύσαντο καὶ φίλοι ἐγένοντο. μεγάλα γὰρ τεκμήρια αὐτῶν ἐστίν· Εὔπολις γὰρ [1] αὐτῷ δυοῖν θυγατέροιν οὐσῶν, καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν γεγονὼς καὶ χρήμασθ' ὁρῶν κεκτημένον, οὐδετέραν αὐτῷ τούτων ἔδωκε. καίτοι δοκοῦσιν ἐπιγαμίαι καὶ μὴ συγγενεῖς ἄνδρας, ἀλλὰ καὶ τοὺς τυχόντας ἀπαλλάττειν μεγάλης διαφορᾶς, ὅταν ἃ περὶ πλείστου ποιοῦνται, ταῦτ' ἀλλήλοις ἐγχειρίζωσιν. εἶτ' οὖν Εὔπολις γεγένηται αὐτὸς, μὴ βουληθεὶς, εἶτ' Ἀπολλόδωρος λαβεῖν μὴ ἐθελήσας, τὰς ἔχθρας, ὅτι διέμειναν, τὸ ἔργον δεδήλωκε.

γ'. Καὶ περὶ μὲν τῆς ἐκείνων διαφορᾶς ἱκανοὺς εἶναι νομίζω καὶ τοὺς εἰρημένους λόγους. οἶδα γὰρ ὅτι καὶ ὑμῶν ὅσοι πρεσβύτεροι μνημονεύουσιν ὅτι ἐγένοντο ἀντίδικοι· τό τε γὰρ μέγεθος τῶν δικῶν, καὶ διότι πολὺ αὐτὸν Ἀρχέδαμος ἐβίλεν, ἐπιφάνειάν τινα ἐποίησεν. ὡς δὲ ἐμὲ ἐποιήσατο υἱὸν ζῶν αὐτὸς καὶ κύριον τῶν αὑτοῦ κατέστησε, καὶ εἰς τοὺς γεωνήτας καὶ εἰς τοὺς φράτορας ἐνέγραψε, τούτοις ἤδη μοι τὸν νοῦν προσέχετε, ὦ ἄνδρες. Ἀπολλοδώρῳ γὰρ ἦν υἱὸς, ὃν ἐκεῖνος καὶ ἤσκει καὶ δι' ἐπιμελείας εἶχεν, ὥσπερ καὶ προσ-

[1] αὐτῷ om.

Αἱ δὲ πρὸς ἐκεῖνον [Eupolin puta] ἔχθραι] Apollodori scilicet. Suspicabar aliquando leg. esse: αἱ δὲ τοῦ πατρὸς πρὸς ἐκεῖνον ἔχθραι. qui nossem vocabulum πατρὸς a librariis solere per sigla exarari, quæ a πρὸς nulla alia re, præterquam virgula superne imposita, differret. Sic facile fieri potuisse autumabam, ut πρῶς, hoc est πατρὸς, in collisione cum πρὸς præpositione elideretur. Verum ipsemet ego nunc nil admodum opus esse isto supplemento censens, conjecturam hanc in medio relinquam. IDEM.

Τεκμήρια αὐτῶν] Subaudi τῶν ἐχθρῶν. Simultatum, quæ eos mutuæ intercesserunt, magna sunt et luculenta indicia. Malim tamen, ob γὰρ præmissum, αὐτοῦ, scil. τοῦ μὴ διαλύσασθαι αὐτούς. gratiæ inter eos nusquam reconciliatæ multa et perspicua sunt documenta. IDEM.

Ἐκ τῶν αὐτῶν γεγονὼς] Subaudi, aut τοκέων Θρασύλλῳ, aut προγόνων Ἀπολλοδώρῳ. iisdem usus sive parentibus, atque Thrasyllus, Apollodori pater, sive majoribus iisdem, quibus Apollodorus. IDEM.

Κεκτημένον] Apollodorum puta. quamvis videret Apollodorum bene fortunatum, quæ esse poterat illecebra contrahendæ cum eo affinitatis. Nemo non generum divitem pauperi præferat. IDEM.

Βουληθεὶς] Post ζωνληθεὶς addi vult Scaliger ἐκδοῦναι. non male. possit quoque δοῦναι simplex sufficere. Alteratum certe necessarium est, cum per se, nam alias manca est sententia, tam propter oppositum λαβεῖν. IDEM.

Πολὺ] Plura ni desunt, deest παρὰ, aut, nihil si mutari licebit, subaudiendum utique erit παρά. παρὰ πολὺ alius est multis partibus, h. e. magno numero sententiarum, causæ Archedami victoriam adjudicantium, et Eupolin condemnantium. In παρὰ πολὺ subauditur h. l. μέρος τῶν ψήφων. Scaliger adscripserat πολὺ πρότερον αὐτόν. IDEM.

Τὸν τῶν αὐτὸς] Π. υἱὸν αὐτὸς, ἄνευ τοῦ ἄρθρου τοῦ τῶν. H. STEPHAN. Leg. υἱὸν ζῶν αὐτός. Media vox ab ingenio meo profecta est, pro τῶν, quod vulgatæ dant. Non per testamentum morientis, sed ab ipso adhuc salvo et robusto. v. p. 140. 2. REISK.

Γεωνήτας] Π. γενήτας. Ὅμως δὲ καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς ἐκείνη ἐστὶν ἡ γραφή. ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ τοῦδε τοῦ λόγου ὑποθέσει. H. STEPHAN.

ἦσον ἦν. ἕως μὲν οὖν ἐκεῖνος ἔζη, δεόντως εἶχεν τῆς οὐσίας ἠλπιζεν αὐτὸν καταστήσειν τῆς ἑαυτοῦ· ἐπειδὴ δὲ ἐτελεύτησε νοσήσας τοῦ ἐξελθόντος ἐναυτοῦ μηνός, Μουνιχιῶνος, ἐπὶ τοῖς παροῦσιν ἀθυμήσας καὶ τὴν ἡλικίαν τὴν ἑαυτοῦ καταμεμψάμενος οὐκ ἐπελάθετο ὑφ' ὧν καὶ ἐξ ἀρχῆς εὖ πεπονθὼς ἦν, ἀλλ' ἐλθὼν ὡς τὴν ἐμὴν μητέρα, ἑαυτοῦ δὲ 169
ἀδελφὴν, ἣν περὶ πλείστου πάντων ἐποιεῖτο, λαβεῖν ἠξίωσέ με υἱὸν καὶ ἤτησε καὶ ἔτυχεν. οὕτω δ' ἐπείσθη ταῦτα ποιῆσαι διὰ ταχέων, ὥστ' εὐθέως με λαβὼν ᾤχετο ἔχων πρὸς αὐτὸν καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ διοικεῖν παρέδωκεν, ὡς αὐτὸς μὲν
65. 1 οὐδὲν ἂν ἔτι πράξαι τούτων δυνηθείς, ἐμοῦ δὲ ταῦτα πάντα οἷόν τε ἐσομένου ποιεῖν. καὶ ἐπειδὴ θαρρήλια ἦν, ἤγαγέ με ἐπὶ τοὺς βωμοὺς εἰς τοὺς γεννήτας τε καὶ φράτορας. ἔστι δ' αὐτοῖς νόμος ὁ αὐτὸς, ἐάν τέ τινα φύσει γεγονότα [1] εἰσάγῃ τις ἐάν τε ποιητὸν, ἐπιτιθέναι πίστιν κατὰ τῶν ἱερῶν ἢ μὴν
5 ἐξ αὐτῆς εἰσάγειν καὶ γεγονότα ὀρθῶς, καὶ τὸν ὑπάρχον- 170
τα φύσει καὶ τὸν ποιητόν· ποιήσαντος δὲ τοῦ εἰσάγοντος ταῦτα μηδὲν ἧττον διαψηφίζεσθαι καὶ τοὺς ἄλλους· καὶ ἂν δόξῃ, τότ' εἰς [2] τὸ κοινὸν γραμματεῖον ἐγγράφειν, πρότερον δὲ μή. τοιαύτας ἀκριβείας ἔχει τὰ δίκαια τὰ παρ' αὐτοῖς. τοῦ νόμου δὲ οὕτως ἔχοντος, καὶ τῶν φρατόρων τε καὶ γεννητῶν ἐμείνων οὐκ ἀπιστούντων ἐμέ τε οὐκ ἀγνοούντων, ὅτι ἦν
10 ἐξ ἀδελφῆς αὐτῷ γεγονὼς, ἐγγράφουσί με εἰς τὸ κοινὸν γραμ-

[1] εἰσαγάγῃ [2] τὸ om.

Κατεστάσατ'] Conveniret melius, ni fallor, κατελείφθαι. Liberi enim a parentibus heredes non constituuntur, qui sunt ipso natu, sed a decedentibus relinquuntur. Reisk.

Καὶ ἐξ ἀρχῆς] Aut redundare videtur hoc καὶ aut aliud sibi respondens poscere. Num ergo leg. καὶ ἐξ ἀρχῆς καὶ μετὰ ταῦτα συνεχῶς εὖ πεπονθὼς ἦν. *et a principio inde etiam sæpe, et per totam reliquam vitæ cursum.* Idem.

Ἔσπευδεν] Suspicabar aliquando leg. esse ἐπείχεν, id est, ἐσπευσε. *festinabat hoc facere.* nunc tamen, censens sine urgente necessitate mutandum nihil esse, vulgatam sic esse interpretandam: *ipse in arcessendum induxerat, hac in re peragenda celeritate sibi utendum esse,* quasi si dixisset: αὐτὸς ἐαυτὸν ἔσπευσεν, ὅτι δεῖ τοῦτο διὰ ταχέων πραῦναι. Indicat Apollodori studium, contentionem, constantiam et pertinaciam. Idem.

Τοῦτον] Sic de meo dedi, pro vulgari τοῦτον. ubi Taylor in Tophanis libro τοῦτου annotatum reperit. Redit lectio a me prælata ad premissum πάντα τὰ αὐτοῦ, quod idem in continenti quoque insequitur, *nihil horum,* negotiorum puta domesticorum. Idem.

Γεννήτας] Eosdem videtur dicere συγγενεῖς postea [p. 66. 12. ed. Steph.] In *Anim. ad Jus A. et R.* l. ii. c. 1. §. 9. Heraldus. Eum vide.

Τοὺς ἄλλους] Id est, τοὺς ἕκαστος. reliquos omnes curiales, qui adessent, præter patrem filii inducendi. Hujus enim patris respectu, qui alias etiam e numero curialium esset, in ejusmodi causa vero a suffragatione excludi soleret, reliqui in suffragia eunte, οἱ ἄλλοι appellantur. Reisk.

Διέξ] Subaudi ἐγγράφειν ex insequentibus. Idem.

ματείων ψηφισάμενοι πάντες, ἐπιθέντος ἐκείνου τὴν πίστιν καθ' ἱερῶν. καὶ οὕτω μὲν ὑπὸ ζώντος ἐποιήθην, καὶ εἰς τὸ κοινὸν γραμματεῖον ἐνεγράφην Θράσυλλος Ἀπολλοδώρου, ποιησαμένου με ἐκείνου τοῦτον τὸν τρόπον, τῶν νόμων αὐτῷ
171 δεδωκότων. ὡς δ' ἀληθῆ λέγω, λάβε μοι τὰς μαρτυρίας.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

δ'. Οἶμαι τοίνυν, ὦ ἄνδρες, μᾶλλον ἂν ὑμᾶς τοῖς μεμαρτυρηκόσι [1]πιστεύειν, καὶ οἵτινες τῶν ὁμοίως προσηκόντων ἔργοις φανερῶς μεμαρτυρήκασιν ὡς ἐκεῖνος ταῦτα ὀρθῶς [2]καὶ κατὰ τοὺς νόμους ἔπραξε. κατέλιπε γὰρ Εὔπολις θυγατέρας δύο, ταύτην τε ἣ νῦν ἀμφισβητεῖ καὶ Προνάπεις
172 συνοικεῖ, καὶ ἄλλην ἣν ἔσχεν Αἰσχίνης ὁ Λουσιεὺς, ἣ τετελεύτηκεν υἱὸν ἄνδρα ἤδη καταλιποῦσα, Θρασύβουλον. ἔστι δὲ νόμος ὃς, ἐὰν ἀδελφὸς ὁμοπάτωρ ἅπαις τελευτήσῃ καὶ μὴ διαθέμενος, τήν τε ἀδελφὴν ὁμοίως, κἂν ἐξ ἑτέρας ἀδελφιδοῦς ᾖ γεγονὼς, ἰσομοίρους τῶν χρημάτων καθίστησι. καὶ τοῦτο οὐκ ἀγνοούμενόν ἐστιν οὐδὲ παρ' αὐτοῖς τούτοις.

[1] πιστεύσειν [2] καὶ om.

Πεποιημένου κ. τ. λ.] Reliqui h. l. vulgarem interpungendi rationem, quæ satis esset commoda. Possit tamen etiam sic distingui: ποιησαμένου με ἐκείνου, *ille me cum adoptasset, τοῦτον τὸν τρόπον τῶν νόμων αὐτῷ δεδωκότων* [scil. *τὴν ἐξουσίαν τοῦ ποιεῖσθαι ἐμέ*], *leges cum ipsi dedissent facultatem mei adoptandi, si hoc modo adoptaret.* Idem.

Οἶμαι] Sic dedi de meo, pro vulgari εἶμι. Stephanus malebat ἔμην. Ego vero alteram istam rationem, ut planissimam et simplicissimam prætuli tam Stephanicæ, quam pristinæ meæ. Suspicabar enim olim aliquando sic exarandum esse h. l. οἱ μὲν δὴ *ταῦτα μεμαρτυρήκασι. τίσι δ' ἄλλοις μᾶλλον ἄξιον ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες, ἢ τοῖς μεμαρτυρηκόσι ταῦτα πιστεύειν*; Idem.

Μᾶλλον] Subaudi ἢ *τοῖς τούτων λόγοις, τῶν νῦν ἐμοὶ ἀντιδικούντων.* Idem.

Οἵτινες] Num εἴ τινες. quicquid est, utrum mavoles, ad utrumvis erit ἄλλοι subaudiendum. Pro ὁμοίως dederat annotator in libro Tophanis ὁμοίοις. quod neque intelligo, neque probo. Idem.

Ὀρθῶς, καὶ] Videtur καὶ esse interponendum. Est id quidem usitatius loquendi genus. Idem.

Προνάπεις] Derivandum hoc erit a Πρόνηψ nominativo. et est ille quidem nominativus in usu. Sed etiam formari solet Προνάπιδ. Verum in insequentibus, nescio an non satis recte, Προνάπεις legitur. quæ lectio si sana sit, leg. hic sit Προνάψ, ut a nomine proprio primæ declinationis. Idem.

Τὸν τε ἀδελφὸν] Idem est, ac si dixisset: *ταύτην τε τὴν ἀδελφὸν, ἔτι οὖσαν. et hanc sororem in vivis adhuc superstitem, et* —. Idem.

Ἑτέρας] Subaudi ἀδελφῆς ἣν *τὸν βίον τετελευτηκυίας.* Idem.

Ἰσομοίρους] Subaudi *ταύτους κατὰ τὴν κληρονομίαν.* hos æquis partibus hereditatem cernere, sororem puta defuncti fratris adhuc superstitem, et alterius sororis dudum defunctæ filium, si quis adsit. Idem.

Οὐδὲ παρ' αὐτοῖς τούτοις] Espolidis puta necessariis, mecum super Apollodori hereditate nunc contendentibus. Sed offendit non nihil dictionis insolentia. redundare videtur præpositio, qua omissa, dictio fiat haud paulo mollior, et usui loquendi convenientior. Quid si sic legatur: *καὶ τοῦτο οὐκ ἀγνοούμενόν ἐστιν οὐδεὶ. neminem hoc fugit. οὐδὲ γὰρ αὐτοῖς τούτοις. ne his ipsis quidem obscurum hoc est.* Idem.

ἔρχεται γὰρ οὗτοι φανερὸν τοῦτο πεποιήκασι· τοῦ γὰρ Εὐπο-
λίδος [1]υἱέος ἄπαιδος Ἀπολλοδώρου τελευτήσαντος τὰ ἡμίσεα
Θρασύβουλος εἴληφεν, οὐσίας καὶ πεντεταλάντου καταλει- 173
φθείσης ῥᾳδίως. πατρῴων μὲν οὖν καὶ ἀδελφοῦ χρημάτων
τὸ ἴσον αὐτοῖς ὁ νόμος μετασχεῖν δίδωσιν· ἀνεψιοῦ δὲ, καὶ
εἴ τις ἔζω ταύτης τῆς συγγενείας ἐστὶν, οὐκ ἴσον, ἀλλὰ
πρότεροις τοῖς ἄῤῥεσι τῶν θηλειῶν τὴν ἀγχιστείαν πε-
ποίηκε. λέγει γαρ, κρατεῖν δὲ τοὺς ἄῤῥενας καὶ
τοὺς ἐκ τῶν ἀῤῥένων, οἳ ἂν ἐκ [2]τῶν αὐτῶν ὦσι,
κἂν γένει [3]ἀπώτερῳ τυγχάνωσιν ὄντες. ταύτῃ μὲν
οὖν οὐδὲ μέρους λαχεῖν [4]προσῆκε, Θρασυβούλῳ δὲ ἁπάντων, 174
εἰ μὴ κυρίαν ἠγεῖτο εἶναι τὴν ἐμὴν εἰσποίησιν. ἐκεῖνος τοί-
νυν οὔτε ἐξ ἀρχῆς ἠμφισβήτηκε πρὸς ἐμὲ οὐδὲν οὔτε νῦν
δίκην εἴληχε περὶ αὐτῶν, ἀλλὰ ταῦτα πάντα καλῶς ἔχειν
ὡμολόγηκεν· οἱ δ' ὑπὲρ ταύτης πάντων ἀμφισβητεῖν τετολ-
μήκασιν. εἰς τοῦτο ἀναιδείας ἐληλύθασι. λάβε δὴ [5]αὐτοῖς
τοὺς νόμους, παρ' οὓς ταῦτα πεποιήκασι, καὶ ἀνάγνωθι.

[6]NOMOI.

ἐνταῦθα μὲν ὁμοίως καὶ ἀδελφὴ καὶ ἀδελφιδοῦς ἰσόμοιροι.

[1] υἱέως [2] τούτων [3] ἀπωτέρω [4] προσήκει
[5] αὐτοὺς [6] NOMOΣ

Ἀπολλοδώρου] Apollodorus hic, semel hoc loco et iterum aliquanto post nominatus, probe discernendus est ab altero Apollodoro, creberrime per totam hanc actionem celebrato, hereditatis controversæ legatore. Propterea, erroris excludendi gratia, orator addit hæc verba, τοῦ Εὐπολίδος υἱέος. ubi articulus cum υἱέος coleret, non esset nomine proprio. IDEM.

Καὶ πεντεταλάντου] Respondere videtur particula καὶ Latinorum illi *ad*. Substantiæ ad quinque talentorum valorem assurgentis. IDEM.

Αὐτοῖς] Suspicabar aliquando leg. esse αὐταῖς. ut ad sorores et filias redeat, paterna aut fraterna bona petentes aut capessentes. istique suspicioni etiam Latinam interpretationem meam accommodavi. Nunc satem arbitror vulgatam bene habere, et accipiendam esse, de sorore altera superstite, et de alterius jam defunctæ filio. IDEM.

Ἀνεψιοῦ δὲ] Subaudi τῶν χρημάτων. IDEM.

Ταύτης τῆς συγγενείας] Id est, τῆς ἀνεψιότητος. *extra consobrinitatem*, remotior et distantior adhuc a consobrino, ut ejus filius filiave. IDEM.

Ἐκ τούτων] Num ἐκ τῶν αὐτῶν, subaudi ὧν αἱ θήλειαι ὦσιν. Si parentes posteritatis masculinæ iidem sint cum parentibus posteritatis a fœmellis descendentis. IDEM.

Ταύτῃ] Huic filiæ Eupolidis, adhuc superstiti, uxori Pronapidis. IDEM.

Οὐδὲ μέρους] Hereditatis ab Apollodoro relictæ. IDEM.

Ἁπάντων] Scil. bonorum Apollodori, qui fuit Thrasylli filius, cui mater Thrasybuli consobrina fuit. IDEM.

Αὐτῶν] Eodem redit, quo modo ἁπάντων redibat, scil. τῶν ὑπ' Ἀπολλοδώρου καταλειφθέντων. IDEM.

Ταῦτα πάντα] Scil. ὑπ' Ἀπολλοδώρου ἠγνωμένα, πραχθέντα καὶ διατεθέντα ὑπὲρ ἐμοῦ. IDEM.

Οἱ δὲ ὑπὲρ ταύτης] Scil. λέγοντες καὶ πράττοντες. quorum princeps erat maritus mulieris, Eupolidis filiæ, Pronapis. IDEM.

Νόμος] Ea lex designatur, quæ sancit, ut fratris hereditatem soror superstes, et alterius sororis defunctæ filius ex æquo inter se partiantur. IDEM.

κατὰ τὸν νόμον εἰσί. λάβε δὴ καὶ τοῦτον, καὶ ἀναγνώσεται αὐτοῖς.

ΝΟΜΟΣ. 35

ἐὰν μὴ ὦσιν ἀνεψιοὶ μηδὲ ἀνεψιῶν παῖδες, μηδὲ τοῦ [1]πρὸς πατρὸς γενομένου ἢ προσήκων μηδεὶς, τότε ἀπέδωκε τοῖς
175 πρὸς μητρὸς, διορίσας οὓς δεῖ κρατεῖν. λάβε [2]δὴ αὐτοῖς καὶ τοῦτον τὸν νόμον, καὶ ἀνάγνωθι.

ΝΟΜΟΣ.

ταῦτα τῶν νόμων κελευόντων, ὁ μὲν ἀνὴρ ὢν οὐδὲ τοῦ μέρους εἴληχεν, [3]οἱ δ' ὑπὲρ ταύτης τῆς γυναικὸς ἁπάντων· οὕτω τὴν ἀναίδειαν οὐδεμίαν ζημίαν εἶναι νομίζουσι. καὶ 40
176 ὑπὲρ τούτων τολμήσουσι, καὶ τοῖς λόγοις χρῶνται τοιούτοις, ὡς αὐτοῖς ὅλου τοῦ κλήρου ληκτέον, ὅτι Θρασύβουλος ἐκποίητος εἰς [4]τὸν οἶκον τὸν Ἱπποκλείδου γέγονε, λέγοντες τοῦτο μὲν ἀληθὲς, [5]ἐκεῖνο δ' οὐ προσῆκον. τί γὰρ ἧττον αὐτῇ τῆς συγγενείας ταύτης προσῆκεν; οὐ γὰρ κατὰ τὸν πατέρα ἀλλὰ κατὰ τὴν μητέρα καὶ τῶν Ἀπολλοδώρου τοῦ

[1] πρὸς om. [2] δὲ [3] ὁ [4] τὸν οἶκον om. [5] ἐκεῖνο

Νόμος] Altera lex designatur, statuens, ut consobrini defuncti hereditatem alius consobrini filius solus adeat, exclusa consobrina, etiam si haec uno gradu propior ad defunctum sit, quam consobrini filius. IDEM.

Μηδὲ τοῦ πατρὸς γενομένου ἢ προσήκων μηδείς] Locus arduus. Annotator in libro Tophanis pro quarto vocabulo adscripserat ἀπογενομένου. quo res non declaratur, sed obscuratur magis. Mihi videtur leg. μηδὲ τῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς γενομένων ἢ πρ. μ. neque posterorum ab eodem patre oriundorum quisquam superstes sit, qui necessitudine defunctum, cujus controversa hereditas fuit, contingat. Vel etiam sic, ad eandem sententiam: μηδὲ πρὸς πατρὸς τοῦ ἀπογενομένου ἢ πρ. μ. Hanc rationem si quis sequatur, ei voc, πατρὸς non erit cum ἀπογενομένου copulandum, sed sic construendum: προσήκων τοῦ ἀπογενομένου μηδεὶς ἦ, *defuncti necessarius nullus sit*, πρὸς πατρὸς, *a parte paterna*. IDEM.

Νόμος] Particula haec legis, vel juris de hereditatibus constituentis, ea est, qua definitur ordo hereditatis adeundae in ejusmodi causa, ubi masculina stirpe deficiente, ad femininam hereditates devolutae sint. IDEM.

Ὁ μὲν] Thrasybulus, Eupolidis e filia minore nepos, matrem representans. IDEM.

Ὁ δὲ] Pronapis, uxoris nomine. IDEM.

Νομίζουσι] Pronapis, uxor ejus, et advocati hujus partis. IDEM.

Καὶ ὑπὲρ τούτων τολμήσουσι] Num καὶ ὑπὲρ τούτων ἅπαντα (vel ὑπὲρ τοιούτων) τολμήσουσι. *et pro his*, vel *horum* [bonorum Apollodori] *adipiscendorum causa, nihil non audebunt*. IDEM.

Καὶ τοῖς λόγοις] Num καίτοι λόγοις. IDEM.

Εἰς τὸν Ἱπποκλείδου] Aldina articulum geminat; dubium utro errore operarum, eone, qui peccat plus dando, quam oporteret, an hoc, qui minus. Si isto, bene habet, gratiasque debemus Stephano; sin autem hoc, sic erit leg. εἰς τὸν οἶκον τὸν Ἱπποκλείδου. IDEM.

Ἐκεῖνο δ' οὐ προσῆκον] Dubium utrius generis sit ἐκεῖνο, masculini, an neutrius. Illud si teneas, locus mihi quidem est obscurus. Quare pro neutro habebo, et referam ad rem, de qua hic agitur, h. e. ad petitionem hereditatis ab Apollodoro relictae. *ad hanc vero causam* (sit) *nil pertinet*. IDEM.

Συγγενείας ταύτης] Cum Apollodoro puta, Thrasylli filio. IDEM.

66. 1 Εὐπόλιδος υἱέος τὸ μέρος εἴληφε· καὶ τῶνδε ἐξὸν αὐτῷ κατὰ
ταύτην τὴν συγγένειαν λαγχάνειν, ὄντι πρότερον ταύτης, 177
εἴπερ τὰ πεπραγμένα μὴ κυρίως ἔχειν ἐνόμιζεν. ἀλλ' οὐκ
ἔστιν ἀποσχόντος. μητρὸς δ' οὐδεὶς ἐστιν ἀκποίητος, ἀλλ'
ὁμοίως ὑπάρχει τὴν αὐτὴν εἶναι μητέρα, κἂν ἐν τῷ πατρῴῳ
μένῃ τις οἴκῳ, κἂν [1] ἐκποιηθῇ. διὸ τῶν Ἀπολλοδώρου χρη-
μάτων οὐκ ἀπεστερήθη τοῦ μέρους, ἀλλὰ μετειλήφει τὸ
ἡμιλόριον πρὸς ταύτην συναμένος. ὡς δ' ἀληθῆ λέγω,
κάλει μοι τούτων τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ε'. Οὕτω μὲν οὐχ οἱ γεννῆται μόνον καὶ φράτορες γεγό-
νασι μάρτυρες τῆς ἐμῆς ποιήσεως, ἀλλὰ καὶ Θρασύβουλος
οὐκ ἀμφισβητῶν ἔργῳ δεδήλωκεν ὅτι τὰ πεπραγμένα
Ἀπολλοδώρῳ κυρίως ἔχειν νομίζει καὶ κατὰ τοὺς νόμους·
οὐ γὰρ ἂν ποτε τοσούτων χρημάτων οὐκ ἐλάγχανε. γεγό- 178
νασι δὲ ὅμως καὶ ἄλλοι μάρτυρες αὐτῷ. πρὶν γὰρ ἐμὲ ἴσχειν
ἐκ τῆς Πυθιάδος, ἔλεγε πρὸς τοὺς δημότας Ἀπολλόδωρος
ὅτι πεποιημένος εἴη με υἱὸν καὶ ἐγγεγραφὼς εἰς τοὺς συγ-
γενεῖς καὶ φράτορας, καὶ παραδεδώκει τὴν οὐσίαν, καὶ
διεκελεύεθ' ὅπως, ἄν τι πάθοι πρότερον, ἐγγράφωσί με εἰς
τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον Θράσυλλον Ἀπολλοδώρου καὶ
μὴ εἰς ἄλλως ποιήσωσι. κἀκεῖνοι ταῦτα ἀκούσαντες, τού-

[1] ἐκποιηθῇ

Τῶνδε] Quæ scil. ego nunc mihi vindico bona; si a patre meo factitio mihi, qui sum ejus filius adoptivus, relicta. IDEM.

Κατὰ ταύτην τὴν συγγένειαν] Hoc est, κατὰ τὴν ἀνεψιότητα, consobrinitatis jure, quo jure Eupolidis filia, Pronapidis uxor, hanc controversam Apollodori nostri hereditatem petit. IDEM.

Τὰ πεπραγμένα] Scil ab Apollodoro Thrasylli. acta patris mei in negotio adoptationis meæ. IDEM.

Μητρὶς etc.] Sententia est: Alienas in domos per adoptationem translati nil amittunt hac facto, nulla parte jurium eorum frandentur, quæ ipsis ex parte matrum competunt. emigrant quidem multi e domo quisque sua paterna, nemo omnium autem e materna; sed hæc semper cuique salva manet, etiamsi ab alio quopiam patre adoptatus, et a suo vero emancipatus fuerit. IDEM.

Ἀπολλοδώρου] Eupolidis filii. IDEM.

Ἀθηναγόρᾳ] Thrasybulus, Æschinis Lusiensis filius. IDEM.

Ταύτην] Hanc quæ adhuc superest, Eupolidis filiam, Pronapidis uxorem. IDEM.

Οὐκ ἐλάγχανε] Scil. ἐμοὶ, εἰ οὐκ ἐνόμιζε τὰ Ἀπολλοδώρου, τῷ ἐμῷ πατρὶ, πραχθέντα κυρίως ἔχειν. si existimasset illam mei adoptionem non esse ratam et firmam. IDEM.

Αὐτῷ] Non Thrasybulo, sed Apollodoro, patri meo, de veritate adoptationis meæ. IDEM.

Πυθιάδος] Ita dedi de meo, pro vulgari Πυθαΐδος. e ludis Pythiciis, quo actor se ait profectum esse, sive solummodo spectandi gratia, sive etiam de palma certandi. IDEM.

Παραδεδώκει] Scil. ἐμοὶ τὴν οὐσίαν τὴν ἑαυτοῦ. IDEM.

Πρότερον] Scil. πρὶν ἢ ἐμὲ ἐγκαλεῖν. IDEM.

τῶν ἐν [1] ἀρχαιρεσίαις κατηγορούντων καὶ λεγόντων ὡς οὐκ ἐποιήσατό με υἱόν, [2] καὶ ἐξ ὧν ἤκουσαν καὶ ἐξ ὧν ἤδεσαν, ὁμόσαντες καθ' ἱερῶν ἐνέγραψάν με, καθάπερ ἐκεῖνος ἐκ-
179 λευε. τοσαύτη περιφάνεια τῆς ἐμῆς ποιήσεως ἐγένετο παρ' αὐτοῖς. ὡς δ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τούτων τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ς'. Ἐπὶ μὲν τοσούτων μαρτύρων, ὦ ἄνδρες, γέγονεν ἡ ποίησις, ἔχθρας μὲν παλαιᾶς αὐτῷ πρὸς τούτους οὔσης, φιλίας δὲ πρὸς ἡμᾶς καὶ συγγενείας οὐ [3] μικρᾶς ὑπαρχούσης. ὡς δ' οὐδ' εἰ μηθέτερον τούτων ὑπῆρχε, μήτε ἔχθρα πρὸς τούτους μήτε φιλία πρὸς ἡμᾶς, οὐκ ἄν ποτε Ἀπολλόδωρος ἐπὶ τούτοις τὸν κλῆρον τοῦτον κατέλιπεν οἶμαι καὶ ταῦθ' ὑμῖν ῥᾳδίως ἐπιδείξειν. πάντες γὰρ οἱ τελευτήσειν μέλλοντες πρόνοιαν ποιοῦνται σφῶν αὐτῶν, ὅπως μὴ [4] ἐξερημώσουσι τοὺς σφετέρους αὐτῶν οἴκους, ἀλλ' ἔσται τις καὶ ὁ ἐναγιῶν καὶ πάντα τὰ νομιζόμενα αὐτοῖς ποιήσων· διὸ κἂν ἄπαιδες τελευτήσωσιν, ἀλλ' οὖν ποιησάμενοι καταλείπουσι. καὶ οὐ μόνον ἰδίᾳ ταῦτα γινώσκουσιν, ἀλλὰ καὶ δημοσίᾳ τὸ κοινὸν τῆς πόλεως οὕτω ταῦτ' ἔγνωκε· νόμῳ γὰρ τῷ ἄρχοντι τῶν οἴκων, ὅπως ἂν μὴ
180 ἐξερημῶνται, προστάττει τὴν ἐπιμέλειαν. ἐκείνῳ δὲ πρόδηλον ἦν ὅτι εἰ καταλείψει τὸν κλῆρον ἐπὶ τούτοις, ἔρημον ποιήσει τὸν οἶκον, [5] προορῶντι ταύτας τὰς ἀδελφὰς τὸν

[1] ἀρχαιρεσίᾳ [2] καὶ ἐξ ὧν ἤκουσαν om. [3] σμικρᾶς
[4] ἐξερημώσωσι [5] . διὰ τί; προιεῖντι

Καὶ ἐξ ὧν ἤδεσαν] Duo momenta indicat, quibus moti demotæ seu municipales Apollodori, se, Thrasyllum, in album suum municipale intulerint. 1) ἀκούσαντες ταῦτα. ob hoc Apollodori ad se mandatum. 2) ἐξ ὧν ἤδεσαν, id est, ἐκ τούτων, ἃ αὐτοὶ ἤδη πρότερον ἤδεσαν περὶ τῆς Θρασύλλου ποιήσεως καὶ ἐγγεγραφῆς εἰς τὸ τῶν συγγενῶν καὶ φρατέρων γραμματεῖον. IDEM.

Παρ' αὐτοῖς] Apud municipales puta. IDEM.

Αὐτῷ] Apollodoro, patri meo. IDEM.

Τούτους] Gentem Eupolidis. IDEM.

Ἡμᾶς] Lacratidam, patrem meum verum, matrem meam, avum, aviamque. Fort. leg. συγγενίας δὲ πρὸς ἡμᾶς καὶ φιλίας οὐ σμικρᾶς. IDEM.

Καταλείπουσι] Scil. παῖδας. quod vocab. latet in ἄπαιδες. Potest tamen etiam τὸν οἶκον subaudiri. IDEM.

Νόμῳ] Si servatur, quod idem est atque ἐν νόμῳ vel διὰ νόμου, tum ad προστάττει subaudiendum erit e præmissis tacite repetitum τὸ κοινὸν τῆς πόλεως, scil. βούλημα. Alias legi possit νόμος. tametsi hoc cur præferatur vulgatæ, causam nullam video. IDEM.

Προορῶντι] Tueri hanc lectionem si volemus, aiendum erit dictionem hanc esse ἀνακόλουθον, seu conturbatam, h. e. oratorem, cum narrationem ab aliqua constructione exorsus esset, impetu orationis ablatum, illius constructionis oblitum, ad aliam, illi haud convenientem, delapsum esse. Videtur quidem hic dativus προορῶντι cum οὐκ ἐᾶν ἐλπίσαι p. 145. 8. co-

μὲν Ἀπολλοδώρου τοῦ ἀδελφοῦ κλῆρον ἐχούσας, υἱὸν δ' οὐκ εἰσποιησάσης ὄντων αὐτοῖς παίδων, καὶ τοὺς μὲν ἄνδρας αὐτῶν τὴν γῆν, ἣν ἐκεῖνος κατέλιπε, καὶ τὰ κτήματα πάντα [1]ταλάντων πεπρακότας καὶ τὸ ἀργύριον διανενεμημένους, τὸν δὲ οἶκον αἰσχρῶς οὕτως καὶ δεινῶς ἐξηρημωμένον. ὃς δὴ 181
35 ταῦτ' ἤδει τὸν τούτων ἀδελφὸν πεπονθότα, πῶς ἂν, προσδόκησεν αὐτὸς, εἰ καὶ φίλος ἦν, τυχεῖν τῶν νομιζομένων ὑπ' αὐτῶν, ἀνεψιὸς ὢν ἀλλ' οὐκ ἀδελφὸς αὐταῖς; οὐκ ἐπὶ ἐλπίσιν δὴ πουθεν. ἀλλὰ μὴν ὅτι ἄπαιδας ἐκεῖνον περιεωράκασι καὶ τὰ χρήματα ἔχουσι καὶ οἶκον ἐκ τοῦ φανεροῦ τριηραρχοῦντα ἀνηρήκασι, κάλει μοι καὶ τούτων τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ζ'. Εἰ τοίνυν καὶ τοιοῦτοι τὰς φύσεις περὶ ἀλλήλους
40 εἰσὶ καὶ ἔχθραι πρὸς Ἀπολλόδωρον τὸν ἐμὲ ποιησάμενον ὑπῆρχον αὐτοῖς τηλικαῦται τὸ μέγεθος, τί βέλτιον ἦν ἔπραξεν ἢ ταῦτα βουλευσάμενος, ἅπερ ἐποίησεν; ἢ νὴ Δία παιδίον ἐποιήσατο λαβὼν παρά του τῶν φίλων ὄντων, καὶ τούτῳ τὴν οὐσίαν ἔδωκεν; ἀλλὰ καὶ τοῦτ' ἦν ἄδηλον καὶ 182
τοῖς γεννήσασιν, εἴτε σπουδαῖον εἴτε μηδενὸς ἄξιον ἔμελλεν ἔσεσθαι, διὰ τὴν ἡλικίαν. ἐμοῦ δὲ πεῖραν εἰλήφει, δοκιμασίαν ἱκανὴν λαβών. ἔς τε γὰρ τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα

[1] τάλαντα

luxerat. verum intercudunt alia hoc filum quasi concidentia et abrumpentia: Deinde haud convenit περιεῖναι, sed περιεῖδον saltim; quamquam simplex ἐᾶσαι magis etiam conveniebat. Plausissime utique sic dixisset: ἐᾶσα γὰρ ταῦτας. aut sic: περίδοκον γὰρ τοῦτο ἂν αὐτὸ ἐᾶσαι πολίτας τὰς ἀδελφάς, Apollodis puta filias. Sed satis erit hunc dativum ad περίδοκον le vefarii, et legi δοκοῦν τι περίδοκον; ἐᾶσαι —. IDEM.

Κτήματα πάντα ταλάντων] Aut πάντα τάλαντα leg. aut, pro quinque talentis vendiderant; aut πάντα ὄντα πεντεταλάντου (adjective, et uno vocabulo) fundos et supellectilem rusticam (instrumenta puta, et pecora, et pastores, servosque et ancillas) quæ omnia valebant quinque talenta. IDEM.

Ἐξηρημωμένον] Post hoc vocabulum suspicor deesse περιδόντας aut περιεωμένους. pessime fuisse, ut domus inter desolatur. desolabatur autem domus, cum postremo ejus possessori nemo pro filio adoptitio succurrebat. verum intercudunt alia hoc filum quasi concidentia et abrumpentia: Deinde haud convenit περιεῖναι, sed περιεῖδον saltim; quamquam simplex ἐᾶσαι magis etiam conveniebat. Plausissime utique sic dixisset: ἐᾶσα γὰρ ταῦτας. aut sic: περίδοκον γὰρ τοῦτο ἂν αὐτὸ ἐᾶσαι πολίτας τὰς ἀδελφάς, Apollodis puta filias. Sed satis erit hunc dativum ad περίδοκον le vefarii, et legi δοκοῦν τι περίδοκον; ἐᾶσαι —. IDEM.

Κτήματα πάντα ταλάντων] Aut πάντα τάλαντα leg. aut, pro quinque talentis vendiderant; aut πάντα ὄντα πεντεταλάντου (adjective, et uno vocabulo) fundos et supellectilem rusticam (instrumenta puta, et pecora, et pastores, servosque et ancillas) quæ omnia valebant quinque talenta. IDEM.

Ἐξηρημωμένον] Post hoc vocabulum suspicor deesse περιδόντας aut περιεωμένους. pessime fuisse, ut domus inter desolatur. desolabatur autem domus, cum postremo ejus possessori nemo pro filio adoptitio succurrebat. Suspicatus tamen aliquando eram leg: esse: ἄδηλον καὶ αὐτῷ, et ipsi (adoptanti), καὶ τοῖς γεν. et parentibus pueri. quod quatenus aio concinnum et conveniens esse, negò tamen prorsus necessarium esse. IDEM.

οἷος ἦν ἀκριβῶς ἤδει, τῶν τ' οἰκείων ἐπιμελῆ καὶ [1] τἀμαυ- 67. 1
τοῦ πράττειν ἐπιστάμενον· ἐν ἀρχῇ τε, θεσμοθετήσας, ὡς
ἐγενόμην οὐκ ἄδικος οὐδὲ πλεονέκτης, ἠπίστατο σαφῶς.
ὥστ' οὐκ ἀγνοῶν ἀλλὰ σαφῶς εἰδὼς ἐποίει με τῶν αὑτοῦ
κύριον. καὶ μὴν οὐδὲ ἀλλότριον ἀλλ' ὄντα ἀδελφιδοῦν,
οὐδ' αὖ μικρὰ πεπονθὼς ἀλλὰ μεγάλα ἀγαθὰ ὑφ' ἡμῶν,
οὐδ' αὖ ἀφιλότιμον, ὃς τὰ ὄντα ἀφιέναι ἔμελλεν, ὥσπερ 5
183 οὗτοι τὰ [2] τοῦ κλήρου πεποιήκασιν, ἀλλὰ βουλησόμενον
καὶ τριηραρχεῖν καὶ πολεμεῖν καὶ χορηγεῖν καὶ πάνθ' ὑμῖν
τὰ προσταττόμενα ποιεῖν, ὥσπερ κἀκεῖνος. καίτοι εἰ καὶ
συγγενὴς καὶ φίλος καὶ εὐεργέτης καὶ φιλότιμος καὶ δεδο-
κιμασμένος ὑπῆρχον τοιοῦτος εἶναι, τίς ἀμφισβητήσειε μὴ
οὐκ ἀνδρὸς εὖ φρονοῦντος εἶναι ταύτην τὴν ποίησιν; ἐγὼ 10
τοίνυν ἔν [3] γε τῶν ὑπ' ἐκείνου δοκιμασθέντων ἤδη πεπαίη-
184 κα· γεγυμνασιάρχηκα [4] γὰρ εἰς Προμήθεια τοῦδε τοῦ
ἐνιαυτοῦ φιλοτίμως, ὡς οἱ φυλέται πάντες ἴσασιν. ὡς δ'
ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τούτων τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

η'. Τὰ μὲν ἡμέτερα δίκαια, καθ' ἃ προσηκόντως ἔχειν

[1] τὰ ἑμαυτοῦ [2] τοῦ om. [3] τι [4] γὰρ om.

Θεσμοθετήσας] Non cum ἠπίστατο, sed cum ἐγενόμην cohæret, non ad Apollodorum, sed ad Thrasyllum redit. Norat Apollodorus, qualis ego essem in magistratu, quippe qui Thesmothetæ honorem gessissem, sancte et continenter. Sed miror, viros tam adhuc juvenes, atque Thrasyllus tum fuisse videtur nondum ducta domum uxore (nam conjugii sui nusquam mentionem facit) tanto magistratui admoveri consuevisse. Ego vero non nisi senio et prudentia venerabiles, meritisque insignes viros in collegium Areopagitarum adscriptos fuisse autumabam. IDEM.

Ὃς τὰ ὄντα ἀφιέναι] Imo vero οἷα ἀφιέναι. Usurpavit h. l. verbum ἀφιέναι sensu paulo rariore pro ἀποδίδοσθαι, *vendere, a se abalienare*, operam dare, ut in alienam potestatem veniant. Sententiam hanc verbi h. l. esse, docent proxima insequentia. Aut alias pro prima persona tertia ἔμελλεν est sufficienda. IDEM. ἀφιέναι malit Bekkerus.

Ὥσπερ οὗτοι τὰ κλήρου πεποιήκασι] Imo vero ὥσπερ οὗτοι περὶ τὸν τἀδελφοῦ κλῆρον ἐποίησαν. ut hi fecerunt in sorte fratris, quam. ἀφῆκαν, id est ἀπελλετίλωσαν καὶ ἀπέδοντο. REISK.

Πολεμεῖν] Bene si habet, quanquam mihi quidem valde suspectum est, significabit idem atque εἰς τὰς πεζὰς στρατείας ἰέναι. *pedestri militia fungi.* opponitur enim τῷ τριηραρχεῖν, quæ est militia navalis. IDEM.

Κἀκεῖνος] Apollodorus puta facitavit. IDEM.

Δεδοκιμασμένος — τοιοῦτος εἶναι] Idem est, ac si dixisset: δοκιμασίαν δεδωκὼς, ὅτι εἰμὶ τοιοῦτος. IDEM.

Τῶν ὑπ' ἐκείνου δοκιμασθέντων] *eorum ab eo probatarum.* Difficilis profecto perceptuque et interpretatu dictio, significatus, eorum unum aliquid, quæ ille sibi facienda proposuerat, et feciisset ipse procul dubio, si diutius superfuisset; eoque, quod ipse non potuit, mihi exsequendum demandavit. Videant peritiores num vis verbi δοκιμάζειν hanc sententiam patiatur. IDEM.

Εἰς Προμήθεια] *ad Vulcanalia*, vel si rectius putas, *Promethea*, h. e. ludos Prometheï. Sic correxi de meo, pro vulgari εἰς Προμήθειαν. IDEM. Sic antea correxerat Meursius in Græc. Fer. l. v. voc. ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ.

Τὰ ἡμέτερα δίκαια] Mea, et qui mecum communem sibi fecerunt hanc consuetudinem in numero sunt mater, et pater vetus, la-

φαμὲν τὸν κλῆρον, τοῦτ' ἐστὶν, ὦ ἄνδρες· δεόμεθα δ' ὑμῶν βοηθεῖν ἡμῖν καὶ ἕνεκα Ἀπολλοδώρου καὶ ἕνεκα τοῦ ἐκείνου
15 πατρός. οὐ γὰρ ἀχρήστους αὐτοὺς εὑρήσετε πολίτας, ἀλλ' ὡς οἷόν τ' εἰς τὰ ὑμέτερα προθυμοτάτους. ὁ μὲν γὰρ πατὴρ αὐτοῦ τάς τε ἄλλας ἁπάσας λειτουργίας λελειτούργηκε, καὶ τριηραρχῶν τὸν πάντα χρόνον διετέλεσεν, οὐκ ἐκ συμμορίας τὴν ναῦν ποιησάμενος ὥςπερ οἱ νῦν, ἀλλ' ἐκ τῶν αὐτοῦ δαπανῶν, οὐδὲ δεύτερος αὐτὸς ὢν ἀλλὰ κατὰ μόνας, οὐδὲ
20 δύο ἔτη [1] διαλιπὼν ἀλλὰ συνεχῶς, οὐδ' ἀφοσιούμενος ἀλλ' 185
ὡς οἷόν τ' ἄριστα παρασκευαζόμενος. ἀνθ' ὧν ὑμεῖς [2] κἀκείνου ἐτιμᾶτε, μεμνημένοι τούτων τῶν ἔργων· καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τῶν χρημάτων ἀποστερούμενον ἐσώσατε, τοὺς ἔχοντας ἀποδοῦναι τὰ ὄντ' αὐτῷ καταναγκάσαντες. καὶ μὴν καὶ αὐτὸς Ἀπολλόδωρος οὐχ ὥςπερ Προνάπης ἀπεγράψατο μὲν τίμημα μικρὸν, ὡς ἱππάδα δὲ τελῶν ἄρχειν ἠξίου τὰς ἀρχὰς, οὐδὲ βίᾳ μὲν ἐζήτει τὰ ἀλλότρι' ἔχειν, 186
25 ὑμᾶς δ' ᾤετο δεῖν μηδὲν ὠφελεῖν, ἀλλὰ φανερὰ τὰ ὄντα

[1] καταλιπὼν [2] ἐκεῖνον

cratides, et fratres, si qui erant Thrasyllo, nec non sorores et earum mariti. Reisk.

Προθυμοτάτους] Π. πρόθυμότατος. Οὕτως ἐλέγετο ὕστερον, ὡς οἷόν τ' ἄριστα. H. Stephan.

Πατὴρ αὐτοῦ] Thrasyllus major, frater Eupolidis et Moeroclis. Reisk.

Διαλιπὼν] Subeundi μόνος. Idem.

Καταλιπὼν] Imo vero διαλιπὼν, vel παραλιπὼν. Idem.

Ἀφοσιούμενος] Τὸ μὴ ὑντελῶς τι ποιῆσαι, ἀλλ' ὅσπερ ἱερίας ὑπὲρ ἀφοσιώσασθαι εἴωθε ἱερεῖος ἐν τῇ ὀργῇ Ἐρμοῦ. levitor et diris cessus re defungi. Ita periit oratio; sed et in orat. de Apollod. hered. adhibetur illud eodem modo. Vide ad Harpocr. Musgr. et H. Vales. p. 259. *Ad Herodot.* l. iv. c. 154. Valckenaer.

Τὸν υἱὸν αὐτοῦ] Apollodorum, super ejus hereditate certatur. Reisk.

Ἧξίου] Dubium ad utrum hoc redeat, ad Pronapidemum, an ad Apollodorum. μὲν pronomeum cum insequente Δ suadent, ut ad Pronapidem referatur. Erit ergo nota ignominiosa si quis, in ordine equestri qui censeatur, magistratus gerat. Qua de re mihi satis non constat. Ego vero potius arbitror honorifica hæc duo esse, si quis ordini equestri adscriptus sit, et magistratus gerat. Ergone, si scilicet conjectura me meus minus fallet, μὲν pronomeum erit tollendum? ut hæc sit sententia: Pronapes quidem censum exiguum professus est, quo factum, ut ordini equestri non posset adscribi; neque magistratus gerere; Apollodorus autem ingentem censum professus, inter equites actus, et honores gessit. An servabimus μὲν, et lacunam sic, quodammodo explebimus: ὅσπερ Προνάπης ἀπεγράψατο μὲν τίμημα μικρὸν, ἠξίου δὲ μείζω ἄρχειν. hactenus quæ Pronapidem, ut hominem cupidum et sordidum, gloriæque patriæque pariter negligentem, minuti animi degenerisque notant; jam nunc Apollodorum celebrantia: ὡς ἱππάδα δὲ τελῶν — Apollodorus vero equestri ordini fuit adscriptus, et honores complures gessit, quos, tametsi sumptuosos, ipse sibi, pro animi sui liberalitate atque magnificentia, depoposcit. Hæc mihi quidem vera videtur esse hujus loci sententia. Meliora tamen si sint, qui me docuerit, volens aurem præbebo. Caliginosis in rebus mirum non est nos veluti oscos palpare, et suspenso gradu incedere. Ad Pronapidem hæc detorquere si quis mallit, poterit ille dictionem τὰς ἀρχὰς ἠξίου ἄρχειν sic interpretari: honores tamen appetiit, eosque ad se adhamavit lucrosos, quæstuosos, unde ditatus est per furta, quamvis solummodo eques esset, non ordinis senatorii. Verum, quod iterum protestor, integrum cuique facio, ut pro animi sui sententia h. l. accipiat. Idem.

καταστήσας ὑμῖν, ὅσα προστάττοιτε, πάνθ' ὑπηρέτει φιλοτίμως, οὐδέν τ' ἀδίκων ἐκ τῶν ἑαυτοῦ φιλοτίμως ἐπερρᾶτο ζῆν, ἐς αὐτὸν μὲν τὰ μέτρια ἀναλίσκειν οἰόμενος δεῖν, τὰ δ' ἄλλα τῇ πόλει περιποιεῖν, ἵνα ἐξαρκοίη πρὸς τὰς δαπάνας. καὶ τούτων τίνα λειτουργίαν οὐκ ἐξελειτούρ-
187 γησεν; ἢ τίνα εἰσφορὰν οὐκ ἐν πρώτοις εἰσήνεγκεν; ἢ τί παρελέλοιπεν ὧν προσῆκεν; ὃς γε καὶ παιδικῷ χορῷ χορηγῶν ἐνίκησεν, ὧν μνημεῖα τῆς ἐκείνου φιλοτιμίας ὁ τρίπους ἐκεῖνος ἕστηκε. καίτοι τί χρὴ τὸν μέτριον πολίτην; [1]οὐχ οὗ μὲν ἕτεροι τὰ μὴ προσήκοντ' ἐβιάζοντο λαμβάνειν, τούτων μηδὲν ποιεῖν, τὰ δ' ἑαυτοῦ πειρᾶσθαι σώζειν; [2]ὧν δ' ἡ πόλις δεῖται χρημάτων, ἐν πρώτοις εἰσφέρειν καὶ μηδὲν ἀπηκριβῶσθαι τῶν ὄντων; ἐκεῖνος τοίνυν τοιοῦτος ἦν· ἀνὴρ δ' ὧν δικαίως ἂν αὐτῷ ταύτην τὴν χάριν ἀποδοίητε,
188 τὴν ἐκείνου γνώμην περὶ [3]τῶν αὐτοῦ κυρίων εἶναι ποιήσαντες. καὶ μὴν καὶ ἐμέ γε, ὅσα κατὰ τὴν ἐμὴν ἡλικίαν, εὑρήσετε οὐ κακὸν οὐδ' ἄχρηστον. ἐστράτευμαι [4]τὰς στρα-

[1] οὐκ εἰ μὲν [2] οὐδ' εἰ ἡ [3] τοῦ κυρίαν [4] τρεῖς στρατείας

Κἀκ τούτων] Scil. τῶν ἄλλων, ἃ στρατευόμενος τῇ φίλῃ. ex illis reliquis, quæ ipsi, post necessarios sumptus in victum et cultum quotidianum faciendos, superessent. quæ defraudans genium suum compersisset, atque reipublicæ reservasset. IDEM.

Ἐξελειτούργησε] Colligas ex hoc vocabulo, quod est inventu paulo rarius, fuisse Athenis, qui, aut vanitate acti, aut ignorantes ipsi fortunarum suarum veras rationes, aut sumptuum in munia faciendorum magnitudinem haud satis tenentes, eum cupissent munia edere, victi sumptuum enormitate ante haud provisa, quibus tolerandis res familiaris haud sufficeret, medio in munere deficerent, neque id possent ἐκλειτουργεῖν, h. e. ad finem usque de peculio suo perducere. Videntur tamen esse futuri, quibus nimis acerbus videar esse particularum rimator, et qui contendant verbum compositum nihilo plus, quam simplex, significare. Quibus tanti haud duco, ut obstrepam. IDEM.

Ἐν πρώτοις] Hi iidem, opinor, οἱ τριακόσιοι. cf. de Philoct. Hered. p. 62. 20. ed. Steph. *In Anim. ad Jus A. et R.* HERALDUS.

Ὧν μνημεῖόν τῆς ἐκείνου φιλοτιμίας ὁ τρίπους ἐκεῖνος ἕστηκε] Ergo tripos, unus numero, μνημεῖα erit? cur non potius μνημεῖον in numero singulari? Deinde quæ dictio? quæ constructio? ὧν τῆς φιλοτιμίας. Bene si habet, durum tamen est, ut sic dicatur pro ἐν οἷς φαινομένοις, vel ἐπιδειχθείσης τῆς ἐκείνου φιλοτιμίας. Offendit hic scopulus etiam annotatorem in libro Tophasis, unde Taylor hanc conjecturam retulit: ὧν μνημεῖόν ἐστι τῆς — quam parum probo. Quid si hoc magis placeat: ὃ [scil. χορὸς παιδικὸς] μνημεῖόν τῆς —; REISK.

Πολίτην] Addendum videtur πασῶν. IDEM.

Περὶ τοῦ κυρίαν εἶναι] Π. περὶ τοῦ κλήρου κυρίαν εἶναι. Οὕτω καὶ ὅλην δοῦναι, ἐπικυρώσαντα τὴν Ἀπ. γν. ἀνοθεύτους ἡμῖν τὸν τούτου κλῆρον. H. STEPHAN. Ambigens inter hanc Stephani conjecturam, et inter meam περὶ τούτων κυρίαν, reliqui mendum, quale inveni. REISK.

Ὅσα etc.] Id est, ἐν πᾶσι τούτοις ἐξετάσαντες, ὅσα τῇ ἐμῇ ἡλικίᾳ πρέποντα, καὶ περὶ αὐτῆς προσδοκᾶτε. sed v. annotationem proximam. IDEM.

Ταῖς στρατείαις] Imo vero τὰς στρατείας. ut etiam Scaliger adscripserat. sic certe loqui solent. vulgatam si tuebimur, erit ἐν subaudiendum, aut sic leg. ἐστράτευμαι γὰρ ἐν ἁπάσαις ταῖς στρατείαις, scil. ὅσαι κατὰ τὴν ἐμὴν ἡλικίαν γεγόνασι. Et nescio profecto, an verba ὅσα κατὰ τὴν ἐμὴν ἡλικίαν, quæ versu superiori leguntur, hoc

τείας τῇ πόλει, τὰ προσταττόμενα ποιῶ· τοῦτο γὰρ τῶν τηλικούτων ἔργον ἐστί. καὶ ἐκείνων οὖν ἕνεκα καὶ ἡμῶν εἰκότως ἂν [1]ποιήσασθε πρόνοιαν, ἄλλως τε καὶ τούτων 189
40 [2]τριηραρχούντα οἶκον πεντετάλαντον ἀνηρηκότων καὶ πεπρακότων καὶ ἔρημον πεποιηκότων, ἡμῶν δὲ καὶ λελειτουργηκότων ἤδη καὶ λειτουργησόντων, ἂν ὑμεῖς ἐπικυρώσητε τὴν Ἀπολλοδώρου γνώμην ἀποδόντες ἡμῖν [3]τοῦτον τὸν κλῆρον.

θ'. Ἵνα δὲ μὴ δοκῶ διατρίβειν περὶ ταῦτα ποιούμενος τοὺς λόγους, βούλομαι διὰ βραχέων ὑμᾶς ὑπομνήσας οὕτω καταβαίνειν, τί ἑκάτερος ἡμῶν ἀξιοῖ, δηλώσας. ἐγὼ μὲν
68. 1 ἀδελφῆς οὔσης τῆς [4]ἐμῆς μητρὸς Ἀπολλοδώρᾳ, φιλίας αὐτοῖς πολλῆς ὑπαρχούσης, ἔχθρας δ' οὐδεμιᾶς πώποτε γε- 190
νομένης, ἀδελφιδοῦς ὢν καὶ ποιηθεὶς υἱὸς ὑπ' ἐκείνου ζῶντος καὶ εὖ φρονοῦντος, καὶ εἰς τοὺς γεννήτας καὶ φράτορας ἐγγραφείς, ἔχειν τὰ δοθέντα, καὶ μὴ ἐπὶ τούτοις [5]ἐξερημῶσαι τὸν οἶκον [6]τὸν ἐκείνου· Προνάστης δὲ τί ὑπὲρ τῆς

[1] ποιεῖσθε [2] μὲν μὴ τριηραρχήσοντα [3] τούτου [4] ἠμετέρας
[5] ἐξερημοῦσθαι [6] τὸν om.

deducenda sint, et locus totus sic legendus: καὶ ἡμέ γε εἰρήσετε οὐ κακῶν, οὐδὲ ἄχρεστον. ἱστάτωμαι γὰρ ἐν ἀσάσις ταῖς στρατείαις, ὅσαι κατὰ τὴν ἐμὴν ἡλικίαν γεγόνασι τῇ πόλει, τὰ προσταττόμενα ποιῶν. quotquot per ætatem meam, me adolescente et armis gerendis idoneo, reipublicæ evenerunt necessitates in castra eundi, iis castris omnibus interfui. IDEM.

Ἔργον] Sic dedi de meo, pro vulgari ἔργα. hoc enim opus, hæc provincia est adolescentium, eam ætatem agentium, quam ego nunc ago. IDEM.

Καὶ ἡμῶν] Aut tollenda est copula, ut hæc sit sententia: Respectum nostri habeatis, et nobis parentis, etiam propter hæc mea præclara facinora. vel ob hæc mea decora, modo a me commemorata, convenit, ut nos servetis. Aut servato καί, erit ἡμῶν iterandum, sive expressis litteris, sive, si minus tutum et consultum id videatur, saltim tacita mente. ut hæc sit sententia: Tam illorum, majorum nostrorum, quam nostrimet causa, oportet vos nobis consulere. IDEM.

Ἤδη] Quid si πολλάκις addatur, sive ante sive post. IDEM.

Τῆς ἠμετέρας μητρὸς] Ergo fratres sororesve plures erant Thrasyllo, hujus causæ actori. quos ei fuisse jam supra suspicatus sum. IDEM.

Φιλίας αὐτοῖς] Num καὶ φιλίας αὐτοῖς, aut φιλίας τ' αὐτοῖς. verum tamen potest vulgata, etiam sine accessione particulæ copulantis, probari, si scilicet ita accipiatur ac si dixisset: ὅτι ἡ ἡμετέρα μήτηρ Ἀπολλοδώρῳ ἦν ἀδελφὴ ὁμομήτριος, πολλῆς διὰ τοῦτο φιλίας αὐτοῖς [huic fratri cum hac sorore ejusque liberis] ὑπαρχούσης. *magna inter eos amicitia et familiaritas ideo esset, quod mater nostra soror Apollodori esset.* IDEM.

Ἔχειν] Hic addendum videtur ἀξιῶ. IDEM.

Ἐπὶ τούτοις] Num addendum εἶναι, *postulo ut his*, Eupolidis genti puta, *ne concedatur, ut in ipsorum potestate sit, ut domus Apollodori desoletur.* IDEM.

Τὸν οἶκον ἐκείνου] Sic dedi e conjectura mea, et auctoritate Scaligeri, nec non ignoti annotatoris in libro Tophanis. Omnium ex illo Tophanis libro relatarum a Tayloro annotationum hæc est postrema. nam post eam nihil illinc repetitum in Taylori schedis reperi, quod ad quatuor postremas Isæi orationes faceret. Ipse quoque Taylor ad orationes 8, 9. et 10. nihil annotaverat. Vulgares libri h. l. dant τὸν τοῦ ἐκείνου. IDEM.

Προνάστης δὲ τί ὑπὲρ τῆς ἀμφισβητούσης; ἔχειν] Id est, τί ἀξιοῖ ὑπὲρ τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς, τῆς νῦν ἐμοὶ ἀμφισβητούσης τοῦ κλή-

ἀμφισβητούσης; ἔχειν μὲν τοῦ τῆς γυναικὸς ἀδελφοῦ τι- 5
μὴν τοῦ ἡμικληρίου πένθ' ἡμιτάλαντα, λαβεῖν δὲ καὶ τόν-
δε τὸν κλῆρον ἑτέρων ταῖς ἀγχιστείαις προτέρων αὐτοῦ
191 τῆς γυναικὸς ὄντων, οὔτ' ἐκείνῳ παῖδα εἰσπεποιημὼς ἀλλὰ
τὸν οἶκον ἐξηρημωκώς, [1]οὔτε τούτῳ ἂν εἰσποιήσας ἀλλ' ὁμοί-
ως ἂν καὶ τοῦτον ἐξερημώσας, καὶ ἔχθρας μὲν τηλικαύ-
της ὑπαρχούσης αὐτοῖς, διαλλαγῆς δὲ οὐδεμιᾶς πώποθ'
ὕστερον γενομένης. ταῦτα χρὴ σκοπεῖν, ὦ ἄνδρες, καὶκεῖνο 10
[2]ἐνθυμεῖσθαι, ὅτι [3]ἐγὼ μὲν ἀδελφιδοῦς αὐτῷ, ἡ δὲ ἀνε-
ψιὰ τοῦ τελευτήσαντος, καὶ ὅτι ἡ μὲν δὶς [4]ἔχειν ἀξιοῖ κλή-
ρους, ἐγὼ δὲ τοῦτον μόνον εἰς ὅνπερ εἰσεποιήθην, καὶ ὅτι
αὕτη μὲν οὐκ εὔνους τῷ καταλιπόντι τὸν κλῆρον, ἐγὼ δὲ
καὶ ὁ ἐμὸς πάππος εὐεργέται γεγόναμεν αὐτοῦ. ταῦτα
πάντα σκεψάμενοι καὶ διαλογιζόμενοι πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς,
192 τίθεσθε τὴν ψῆφον ἣ δίκαιόν ἐστιν. οὐκ οἶδ' ὅ τι δεῖ πλείω 15
λέγειν· οἶμαι γὰρ ὑμᾶς οὐδὲν ἀγνοεῖν τῶν εἰρημένων.

[1] οὐδὲ τοῦτον [2] ἐνθυμεῖσθε [3] ἐκεῖνος [4] ἔχει κλήρους

ξου. *Pronapes autem quid postulat nomine uxoris suæ, nunc mecum super hac hereditate contendentis?* Respondet ad hanc interrogationem ἔχειν — id est, ἀξιοῖ γὰρ ἔχειν. *postulat nempe*, vel *æquum et sibi licitum atque datum censet.* IDEM.

Προτέρων αὐτοῦ τῆς γυναικὸς ὄντων] *quamvis alii essent ab hereditatis adeundæ jure multo propiores, quam est ejus*, Pronapidis puta, *uxor.* IDEM.

Ἐκείνῳ] Uxoris fratri, Apollodoro, Eupolidis filio. IDEM.

Τὸν οἶκον] Hujus Apollodori. IDEM.

Τοῦτον] Quanquam manifeste vitiosum, reliqui hoc, ambigens, utrum τούτῳ emendarem, quod sit ad Apollodorum, Thrasylli filium, rediturum, an εἰς τοῦτον, scil. τὸν οἶκον, τὸν τοῦ Ἀπολλοδώρου, τοῦ Θρασύλλου. IDEM.

Τοῦτον] Hoc posterius iterum ad οἶκον Ἀπολλοδώρου redit, ejusdem puta, filii Thrasylli. IDEM.

Αὐτοῖς] Apollodoro Thrasylli cum patruo et ejus necessariis. IDEM.

Καὶκεῖνο] Malim ἔτι δὲ κἀκεῖνο. De ἐνθυμεῖσθαι perinde est, sive servetur, sive cum ἐνθυμεῖσθαι mutetur, at aptum sit e χρὴ præmisso. IDEM.

Ἐκεῖνος μὲν, ἀδελφιδοῦς αὐτῷ] Imo vero ἐκείνου μὲν ἀδελφιδοῦς ἐγὼ, aut ἐγὼ μὲν ἀδελφιδοῦς αὐτῷ. *ego sum illi*, Apollodoro Thrasylli filio, *e sorore nepos.* IDEM.

Δύο ἔχει κλήρους] Alteram sortem a patre nacta, alteram a fratre. IDEM.

Η.

ΙΣΑΙΟΥ

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΚΙΡΩΝΟΣ ΚΛΗΡΟΥ.

Pag. ed. J. Steph.

Pag. ed. Reisk.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

68. 22 Κίρωνος ἀπαιδος γησίων τελευτήσαντος παίδων, ἀδελφιδοῦς τις αὐτοῦ κατὰ πατέρα ἀντι- 192
στασεὶς τῷ κλήρῳ παρέλαβε τὴν οὐσίαν αὐτοῦ σπερὰ τῆς γυναικός· καὶ μετὰ ταῦτα ὁ λέγων τὸν λόγον γράφεται τὸν ἀδελφιδοῦν, φάσκων Συγατριδοῦς εἶναι Κίρωνος, καὶ ὅτι ἡ γυνὴ τοῦ τετελευτηκότος ἀπῶσα σπράδακα τὸν πλάκα τῷ ἀδελφιδῷ, ἵνα μέρος δῶσιν αὐτῷ τὰ λοιπὰ παράδαγ. καὶ ὁ μὲν ὑπόθεσις αὕτη, ἡ στάσις δὲ στοχασμός· ζητεῖται γὰρ εἰ τε Συγατριδοῦς ἐστὶν οὗτος τοῦ Κίρωνος γήσιος εἴτε οὔ. ἐπιπλήσεται δ' αὐτῷ καὶ ὁ κατὰ πρόσωπα ζήτησις· ὁ γὰρ ἀδελφιδοῦς ἠγανάζετο, λέγων ὅτι εἰ καὶ δῶμεν ἐκείνην γησίαν εἶναι Συγατέρα Κίρωνος, ἐπειδὴ ἐτελεύτησεν ἐκείνη, ὁ δ' υἱὸς αὐτῆς ἀμφισζητεῖ νῦν, πρωτιμητέος ἐστὶν ὁ κατὰ πατέρα ἀδελφιδοῦς τοῦ ἀπὸ θυγατρὸς ἐκγόνου, κατὰ τὸν νόμον ἐκεῖνον τὸν κελεύοντα πρωτιμᾶσθαι τοὺς ἀπὸ [1] τῶν ἀρρένων τῶν ἀπὸ τῶν θηλειῶν. οὗτος γὰρ, τεχνικώτατα πάνυ σιωπήσας τοῦτον τὸν νόμον, 193
ἐκ τῆς τῶν τοιούτων διαφορᾶς ἀγανάζεται, δεινὸν ὅτι ὅσον θυγάτηρ ἀδελφοῦ οἰκειοτέρα τοῖς τελευτῶσι, τοσοῦτον ἔκγονος ἀδελφιδοῦ διαφέρει. ἔρρωται οὖν ἐνταῦθα τῷ δικαίῳ, καὶ ἀσθενεῖ τῷ νόμῳ· τὸν δὲ ἐργασίαν τῶν κεφαλαίων κατὰ τὴν οἰκείαν πάλιν ἐγάζεται δύναμιν.

32 α'. ΕΠΙ τοῖς τοιούτοις, ὦ ἄνδρες, ἀνάγκη ἐστὶ χαλεπῶς φέρειν, ὅταν τινὲς μὴ μόνον τῶν ἀλλοτρίων ἀμφισβητεῖν τολμῶσιν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐκ [2] τῶν νόμων δίκαια τοῖς σφετέ-
35 ροις αὐτῶν λόγοις ἀφανίζειν ἐλπίζωσιν· ὅπερ καὶ νῦν οὗτοι ποιεῖν ἐγχειροῦσι. τοῦ γὰρ ἡμετέρου πάππου Κίρωνος οὐκ ἀπαιδος τελευτήσαντος, ἀλλ' ἡμᾶς ἐκ [3] θυγατρὸς αὐτοῦ

[1] τῶν om. [2] τοῦ νόμου [3] τῆς θυγατρὸς

ΚΙΡΩΝΟΣ] De Cironis nomine, tum de genere, pauca quædam præmittam. Constat ubique locorum, ubi nomen hoc occurrit, sic, ut in Isæi libris circumfertur, per unum ρ exarari; tametsi potius videatur, ut geminato ρ exaretur, quod sit a κίρρος ductum, *gilvus, luteus*. Erit ergo Κίρων, nisi is potius Κίρρων est, homo pallida, lutea et ad furvum vergente facie. De genere hujus Cironis, vel Cirrhonis, hæc potui ex obscuris hujus orationis locis colligere. Sorores erant duæ, quarum ex altera Ciro natus fuit, item Cironis frater, unde venit filius, adversus quem noster hujus causæ hac oratione agit, aiens, istum sui avi sive ex fratre sive ex sorore nepotem, adversarium suum a Diocle adversus se armatum atque incitatum esse. Ciron ipse, de cujus hereditate hic agitur, duas domi habuit uxores successive. E prima earum, quam fuit ipsius consobrina, ut ex sorore matris nata, suscepit filiam, quæ, post sterile cum Nausimene conjugium, e secundo marito, cujus nomen reticetur, filios duos peperit, actorem hujus causæ, et fratrem ejus. Secunda uxor, quæ fuit Dioclis soror, Cironi duos peperit mares, sed illos ante patrem extinctos. Insignis est hac de oratione locus apud Eusebium Præpar. Evangel. p. 466. C. Reisk.

γνησίας παῖδας αὐτῷ καταλελοιπότος, οὗτοί τε τοῦ κλή-
194 ρου λαγχάνουσιν ὡς ἐγγυτάτω γένους ὄντες, ἡμᾶς τε ὑβρί-
ζουσιν ὡς οὐκ ἐξ ἐκείνου θυγατρὸς ὄντας, οὔτε γενομένης
αὐτῷ ποτε τὸ παράπαν. αἴτιον δὲ τοῦ ταῦτα ποιεῖν
αὐτοὺς ἐστὶν ἡ τούτων πλεονεξία, τὸ πλῆθος τῶν χρημά- 40
των ὧν Κίρων μὲν καταλέλοιπεν, οὗτοι δ' ἔχουσι βιασάμενοι
καὶ κρατοῦσι· καὶ τολμῶσιν ἅμα [1]μὲν λέγειν ὡς οὐδὲν
καταλέλοιπεν ἐκεῖνος, ἅμα δὲ ποιεῖσθαι τοῦ κλήρου τὴν
ἀμφισβήτησιν. τὴν μὲν οὖν κρίσιν οὐ δεῖ μοι νομίζειν εἶναι
ταύτην πρὸς τὸν εἰληχότα τοῦ κλήρου τὴν δίκην, ἀλλὰ
195 πρὸς Διοκλέα τὸν [2]Φλυέα, τὸν Ὀρέστην ἐπικαλούμενον· 69. 1
οὗτος γάρ ἐστιν ὁ τοῦτον παρασκευάσας πράγματ' ἡμῖν
παρέχειν, ἀποστερῶν τὰ χρήματα, ἃ Κίρων ὁ πάππος
ἀποθνήσκων κατέλιπεν, ἡμῖν δὲ τούτους τοὺς κινδύνους
ἐπάγων, ἵνα μηδὲν [3]ἀποδιδῷ τούτων, ἐὰν ὑμεῖς ἐξαπατη-
θῆτε πεισθέντες ὑπὸ τῶν τούτου λόγων. δεῖ δὴ τούτων
τοιαῦτα μηχανωμένων πάνθ' ὑμᾶς τὰ πεπραγμένα μαθεῖν,
ἵνα μηδὲν ἀγνοήσαντες τῶν γεγενημένων, ἀλλὰ σαφῶς εἰ- 5
δότες περὶ αὐτῶν, οὕτως ἐνέγκητε τὴν ψῆφον. εἴ τινι οὖν
καὶ ἄλλῃ [4]πώποτε δίκῃ προσέσχετε ἀκριβῶς τὸν νοῦν,
δέομαι ὑμῶν καὶ ταύτῃ προσέχειν ὁμοίως, ὥσπερ καὶ τὸ
δίκαιόν ἐστι. πολλῶν δὲ δικῶν ἐν τῇ πόλει γενομένων,
196 οὐδένες ἀναιδέστερον τούτων οὐδὲ [5]καταφανέστερον ἀντι-

[1] μὲν om. [2] Φιλέα [3] ἀποδῷ [4] πώποτε om. [5] καταφρονέστερον

Οὗτοί τε τοῦ κλήρου] Malim οὗτοι τοῦ τε κλήρου. nam οὗτοι pariter ad λαγχάνουσιν et ad ὑβρίζουσι pertinet. IDEM.

Οὗτος] Imo vero οὐδέ, vel ὡς οὐδέ, quippe quae nulla unquam ipsi fuisset. IDEM.

Τὸ πλῆθος] Malim καὶ τὸ πλ. IDEM.

Ἅμα λέγειν] Videtur μὲν interponendum. IDEM.

Τὸν Φιλέα] Lego, si mihi credes, τὸν Φλυέα, a pago, seu demo, Φλυεῖς, a quo gentile Φλυεύς. item a Φύλη, alio demo, fit Φυλάσιος, non Φυλεύς, teste Stephano. PALMERIUS. Idem mihi quoque visum fuerat, vel antequam Palmerium inspexissem. v. p. 164. 6. et Harpocr. cujus haec sunt verba: Φλυεῖς. Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ Κίρωνος κλήρου etc. Aliter tamen statuit Valesius in annotat. ad Musaei notas ad Harpocr. p. 327. cujus haec sunt verba: "Diocles quidem Φιλεὺς, cognominatus esse Orestes dicitur ab Isaeo, or. περὶ Κίρ. initio, ubi Φιλέα lego ex Harpocr. Thomistico p. 389. Διοκλῆς ὁ λεγόμενος Φιλεὺς." Atqui apud Harpocr. non Φιλεὺς est, sed Φλυεύς. videtur ergo memoria Valesium fefellisse, aut oculus. REISK.

Τοῦτον] Cognatum Cironis. IDEM.

Οὐδὲν ἧς ἀναιδέστερον] Π. οὐδένες ἀναιδ. Χρῆται γὰρ τῷ οὐδένες καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς. Ἀλλὰ καὶ τὸ καταφρονέστερον ἐκφωνητέον. H. STEPHAN. Recte prius, male posterius. Obsecundavi Stephano vera monenti. Adverbium vero, rarius quidem inventum, bonae tamen illud notae, sine causa insolentem haud audio. ut ἀναιδέστερον est *majore cum impudentia*, ita καταφρονέστερον est *majore cum contemptu*. Dicat, dicendi quidem se posse, negabit autem καταφρονῆς posse. Respondeo, adverbiorum formam derivatorum ab adjectivis praefectorum esse nonnulla, quorum primitiva, h. e. adjectiva, in usu minus sunt, et mi-

ποιησάμενοι φανήσονται τῶν ἀλλοτρίων. ἔστι μὲν οὖν χα-
λεπὸν, ὦ ἄνδρες, πρὸς παρασκευὰς λόγων καὶ μάρτυρας οὐ
ταληθῆ μαρτυροῦντας εἰς [1]ἀγῶνα καθίστασθαι περὶ τηλι-
κούτων, παντάπασιν ἀπείρως ἔχοντα δικαστηρίων· οὐ μὴν
ἀλλὰ πολλὰς ἐλπίδας ἔχω καὶ παρ' ὑμῶν τεύξεσθαι τῶν
δικαίων καὶ μέχρι γε τοῦ τὰ δίκαια εἰπεῖν καὶ αὐτὸς ἀρ-
κούντως ἐρεῖν, ἂν μή τι συμβῇ τοιοῦτον ὃ νῦν ὑπ' ἐμοῦ 197
τυγχάνει προσδυκώμενον. δέομαι οὖν ὑμῶν, ὦ ἄνδρες, μετ'
εὐνοίας τέ μου ἀκοῦσαι, κἂν ἠδικῆσθαι δοκῶ, βοηθῆσαί
μοι τὰ δίκαια.

β'. Πρῶτον μὲν οὖν, ὡς ἦν [2]ἡ μήτηρ ἡ [3]μὴ Κίρωνος
θυγάτηρ γνησία, ἐπιδείξω τοῦτο ὑμῖν, τὰ μὲν παλαι γε-
γενημένα λόγων ἀκοῇ καὶ μαρτύρων, τὰ δ' ὥστε καὶ μνη-
μονεύεσθαι, τοῖς εἰδόσι χρώμενος μάρτυσιν, ἔτι δὲ τεκμη-
ρίοις ἃ κρείττω τῶν μαρτυριῶν ἐστιν· [4]ἐπειδὰν δὲ ταῦτα
φανερὰ καταστήσω, τόθ' ὡς καὶ κληρονομεῖν μᾶλλον ἡμῖν
ἢ τοῦτον προσήκει τῶν Κίρωνος χρημάτων. ὅθεν οὖν ἤρξαντο
περὶ αὐτῶν, ἐντεῦθεν ὑμᾶς καγὼ πειράσομαι διδάσκειν.

γ'. Ὁ γὰρ πάππος ὁ ἐμὸς, ὦ ἄνδρες, Κίρων ἔγημε τὴν
ἐμὴν τηθὴν οὖσαν ἀνεψιὰν, ἐξ ἀδελφῆς τῆς αὐτοῦ μητρὸς
αὐτὴν γεγενημένην. ἐκείνη μὲν οὖν συνοικήσασα οὐ πολὺν 198
χρόνον, τεκοῦσα αὐτῷ τὴν ἐμὴν μητέρα, μετὰ ἐνιαυτοὺς
τριάκοντα τὸν βίον ἐτελεύτησεν· ὁ δὲ πάππος μιᾶς [5]μόνης

[1] ἀγῶνας [2] ἡ om. [3] ἐμὴ [4] ἐπειδὰν δ' ἂν [5] μόνης om.

Etiamnius tamen adverbia inde producta probæ notæ et crebri usus sunt. Ad κατεφρονέστερον subauditur, aut ἡμῶν, aut ὑμῶν, aut τῆς πόλεως, aut τοῦ δικαίου, aut τῶν νόμων, aut tale quid. Reisk.

Οὐ μὲν ἀλλὰ πολλὰς κ. τ. λ.] Cf. Demosth. c. Aphob. A. §. α'.

Ὁ] Proprie si voluisset dicere, debuisset ὃν usurpare. Sed paulo sunt in his indiligentiores. Præmissis τοιούτους, τηλικούτους, et similibus non ubique loquendi severe respondentia, ut οἷος, ὅσος — subjiciunt, sed articulum solummodo postponivum. Idem.

Παλαιὰ] Π. πάλαι. H. Stephan.

Μάρτυρων ἀκοὴ] Μαρτύρων ἀκοὴ est, cum provocas ad auctoritatem eorum, qui cum se negent interfuisse rebus iis, de quibus agitur, tum tamen affirment ea se accepisse ex aliis idoneis testibus, qui se vidisse et probe tenere sua confirmarint. Sed præstat ad μαρτύρων addi πίστει. Reisk.

Τὰ δὲ ὥστε] Id est, τὰ δὲ τοιαῦτα, ὥστε —. Idem.

Ἡμῖν ἢ τοῦτον] Aut ἡμῖν ἢ τούτῳ, aut ἡμᾶς ἢ τοῦτον. quo enim ista subita inconstantia et velut desultoria levitas? ἡμῖν redit ad actorem causæ. τούτῳ ad ejus adversarium, hereditatis Cironeæ competitorem. Idem.

Περὶ αὐτῶν] His de rebus, de quibus controversia nunc agitatur. Idem.

Τριάκοντα] Bene si habet, quod nego, accipi sic debet, ut hæc fœmina dicatur anno ætatis trigesimo exacto vita decessisse. Verum hanc sententiam Græci istoc modo non solent exprimere, sed sic ferme, τριακοστοῦτις, aut ἔτη τριάκοντα γεγονῖα, vel similiter. Suspicor itaque in numeros errorem h. l. irrepsisse, et pro τριάκοντα leg. esse τρεῖς. μετ' ἐνιαυτοὺς τρεῖς, scil. τῆς συνοικήσεως. Negabis au-

οὔσης αὐτῷ θυγατρὸς λαμβάνει πάλιν τὴν Διοκλέους ἀδελφήν, ἐξ ἧς αὐτῷ γιγνέσθην υἱεῖς δύο. καὶ ἐκείνην τε ἔτρεφε παρὰ τῇ γυναικί, καὶ μετὰ τῶν ἐξ ἐκείνης παίδων· ἐκείνων τε ἔτι ζώντων, ἐπεὶ συνοικεῖν εἶχεν ἡλικίαν, ἐκδίδωσιν αὐτὴν Ναυσιμένει Χολαργεῖ σὺν ἱματίοις καὶ χρυσίοις πέντε καὶ εἴκοσι μνᾶς ἐπιδούς. κἀκεῖνος μὲν τρισὶν ἢ τέτταρσιν ἔτεσι μετὰ ταῦτα κάμνων ἀπεθνήσκει, πρὶν αὐτῷ γενέσθαι παῖδας ἐκ τῆς ἡμετέρας μητρός· ὁ δὲ πάππος, κομισάμενος αὐτὴν, καὶ τὴν προῖκα αὐτ. ἀπολαβὼν ὅσην ἔδωκε διὰ τὴν Ναυσιμένους ἀπορίαν τῶν πραγμάτων, πάλιν ἐκδίδωσι τῷ ἐμῷ πατρὶ, καὶ χιλίας δραχμὰς προῖκ' ἐπιδίδωσι.

δ. Ταυτὶ δὴ πάντα πρὸς τὰς αἰτίας, ἃς νῦν οὗτοι λέγουσι, πῶς ἄν τις δείξειε [1] γεγενημένα φανερῶς, ἐγὼ ζητῶν

[1] γεγενημένας

meros esse temerandos, sed potius particulam instiantem οὐ detrahendam illi dictioni οὐ πολὺν χρόνον. Verum id esto. Sumamus hoc tantisper. Ergo prior Cironis uxor triginta per annos penes eum fuit. Sed perhibetur ex eo nonnisi semel peperisse, eoque partu edito diem supremum obisse, relicta filiola parvula. Eccui autem probabile videbitur, quæ mulier per triginta annos sterilis viro cohabitavisset, eam tanto tempore post gravidam esse factam. Sed aies, tametsi non admodum probabile id sit, naturæ rerum tamen non omnino repugnare. Largior. Verum Cironi vivis excedenti nepotes fuisse dicuntur jam adulti, ex eadem illa filia procreati. unde admodum grandævum eum et centenario propinquum decessisse constaret. quod tametsi negatum per naturam rerum non est, haud constat tamen ita fuisse. Tenebo itaque pro τριάκοντα h. l. τρεῖς leg. esse, et priorem Cironis conjugem penes eum non fuisse nisi triennium, intra quod unam modo puellam ei peperit. IDEM.

Λοχαγεῖ] Lege cum Meursio Χολαργεῖ. PALMER.

Σὺν ἱματίοις] Significat, si vestis sponsalis mundique aurei valor una cum parata pecunia numeraretur, quam pater filiæ nubenti addidisset, ista duo capita, vestem puta atque pecuniam, viginti quinque minas confecisse, illasque sponso pro dote fuisse imputatas. Minuta summa, unde colligatur, aut patrem in re angusta domestica fuisse, aut in potestate uxoris, quæ ut trux quædam noverca, privignam tantum non pro spuria, certe pro aliena, haberet, atque pene nudam et patrimonii prorsus exsortem domo fastidiret extrudere. REISK.

Πρὸς τὰς αἰτίας] Subaudi τίνα, aut λέγω βουλόμενος ἁπάντων. IDEM.

Πῶς — ἐξεῦρεν] Locus iterum hiulcus, quem hodie eum negatum sit ita integrare, ut vera oratoris et primigenia manus restituatur, id quod nemo præter codices saniores fecerit, licet tamen ingenio eo comminisci, quæ ab auctoris sententia non multum discedant. Quod facere conabimur. Et occurrunt emendandi complures viæ, quarum unam hanc, ceu planissimam, demonstrare juvat, reliquis præteritis: καίτοι πῶς ἂν τις μᾶλλον αὐτὰς ψευδεῖς δείξειε πάσας καὶ μηδέποτε γεγενημένας, ἢ ὡς ἐγὼ νῦν ἐναργῶς φανερὸς, ὡς ἐγὼ ζητῶν ἐξεῦρον. *atqui quomodo quis magis doceat illas criminationes omnes falsas et commentitias esse, et nunquam reapse factas, quam si sic doceat, ut ego nunc liquide et perspicue docebo, me quærendo invenisse eas falsas et ementitas esse.* Succurrit hæc exaranti alia ratio, nescio an illa certior et expeditior etiam, quam illa superior, hæc nempe. Finge locum sic conceptum: ταυτὶ δὴ πάντα πρὸς τὰς αἰτίας, ἃς νῦν οὗτοι λέγουσι, βουλόμενος ἁπάντων, πῶς ἄν τις δείξειε γεγενημένα φανερῶς; Hic desiisti interrogatio. *quomodo quis occurrere velens accusationibus et commentis, quæ hi* (adversarii mei) *nunc jactant, doceat hæc quæ apposui omnia perspicue vereque facta esse?* Respondet ὡς ἐγὼ ζητῶν ἐξεῦρον, *docebis nempe ille sic*, vel *hanc sequens viam, qua ego verum quærens inveni.* Et hanc rationem in Latinis meis expressi. IDEM.

ἐξεῦρον. ἀνάγκη τὴν ἐμὴν μητέρα, εἴτε θυγατέρ' ἦν Κίρωνος εἴτε μή, καὶ εἰ περὶ ἐκείνου διηγᾶτο ἢ οὔ, καὶ γάμους εἰ 2
διττοὺς ὑπὲρ ταύτης εἰστίασεν ἢ μή, καὶ προῖκα ἥντινα ἑκάτερος ἐπ' αὐτῇ τῶν γημάντων ἔλαβε, πάντα ταῦτα εἰδέναι τοὺς οἰκέτας καὶ τὰς θεραπαίνας ἃς ἐκεῖνος ἐκέκτητο. βουλόμενος οὖν πρὸς τοῖς ὑπάρχουσι μάρτυσιν ἔλεγχον ἐκ βασάνων ποιήσασθαι περὶ αὐτῶν, ἵνα μᾶλλον αὐτοῖς πιστεύητε μὴ μέλλουσι δώσειν [1]ἔλεγχον ἀλλ' ἤδη δεδωκόσι περὶ ὧν μαρτυροῦσι, τούτους ἠξίουν ἐκδοῦναι τὰς θεραπαίνας καὶ τοὺς οἰκέτας περί τε τούτων καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων ὅσα τυγχάνουσι συνειδότες. οὗτος δ' ὁ νῦν ὑμᾶς ἀξιώσων τοῖς αὐτοῦ μάρτυσι πιστεύειν ἔφυγε τὴν βάσανον. καίτοι εἰ φανήσεται ταῦτα ποιῆσαι μὴ θελήσας, τί 202
ὑπολείπεται τοῖς ἐκείνου μάρτυσιν ἢ δοκεῖν νυνὶ τὰ ψευδῆ μαρτυρεῖν, τούτου τηλικοῦτον ἔλεγχον πεφευγότος; ἐγὼ μὲν οἶμαι οὐδέν. ἀλλὰ μὴν ὡς ἀληθῆ λέγω, λάβε μοι πρῶ-
70. 1 τον ταύτην τὴν μαρτυρίαν, καὶ ἀνάγνωθι.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

ὑμεῖς μὲν τοίνυν καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ βάσανον ἀκριβέστατον ἔλεγχον νομίζετε· καὶ ὁπόταν δοῦλοι καὶ ἐλεύθεροι παραγένωνται καὶ δέῃ εὑρεθῆναί τι τῶν ζητουμένων, οὐ χρῆσθε ταῖς τῶν ἐλευθέρων μαρτυρίαις, ἀλλὰ τοὺς δούλους
5 βασανίζοντες οὕτω ζητεῖτε εὑρεῖν τὴν ἀλήθειαν τῶν γεγενη-

[1] ἐλέγχους

Ἀνάγκη] Abruptus in rei propositæ demonstrationem ingressus ferri potest: me quidem nil offendit. mollius tamen utique manet oratio, si ad ἀνάγκη addatur γάρ. Cohæret hoc ἀνάγκη cum εἶδέναι versu 5. IDEM.

Ταύτης] Malim αὐτῆς. IDEM.

Ἑκάτερος] Subaudi τῶν γαμούντων αὐτήν. IDEM.

Περὶ αὐτῶν] His de rebus, quas modo de matris meæ elocationibus in matrimonia contraxi. IDEM.

Αὐτοῖς] Non potest hoc eodem referri, quo αὐτῶν potest, de quo modo admonitum est. Docent id insequentia, περὶ ὧν μαρτυροῦσι. quanquam enim res ipsæ quoque dici possunt ἔλεγχοι δίδοναι, cum nil examen revocatæ, verum ex se prodeant. μαρτυρεῖν tamen potius hominibus convenit. Quare αὐτοῖς designare arbitror testes partis adversæ. IDEM.

Τούτους] Diocles ejusque sororem, aliosque eorum necessarios et advocatos. IDEM.

Ἁπάντων] Subaudi ἐξειρύντας, vel ἐξαγορεύσοντας, vel tale quid. confessione sua proditurus. IDEM.

Οὗτος] Diocles puta. IDEM.

Ταῦτα ποῆσαι] Sc. ἐγὼ ἠξίουν. quæ ego postulavi ut faceret, h. e. ut mancipia ad quæsitionem per tormenta traderet. IDEM.

Τί] Subaudi ἄλλο. ecquid aliud. IDEM.

Μαρτυρίαν] Confirmantem scil., Diocletem servos Cironis tradere noluisse sectori pœscenti. IDEM.

Βάσανον] Malim cum articulo τὴν β. nam ut τὴν τῶν δούλων βάσανον explicatius legatur, opus nil esse arbitror, cum voc. ἡ βάσανος per se, simpliciter, servorum quæsitionem significet. IDEM. Cf. Demosth. c. Onetor. A. §. 18. med.

Ἐλευθερίων] Π. ἐλευθέρων. H. STEPHAN.

μένων. εἰκότως, ὦ ἄνδρες. σύνιστε γὰρ ὅτι τῶν [1] μὲν μαρτυρησάντων ἤδη τινὲς ἔδοξαν οὐ τἀληθῆ μαρτυρῆσαι, τῶν δὲ βασανισθέντων οὐδένες πώποτε ἐξηλέγχθησαν ὡς οὐκ ἀληθῆ ἐκ τῶν βασάνων εἰπόντες. οὗτος δ' ὁ πάντων ἀναισχυντότατος ἀνθρώπων λόγοις πεπλασμένοις καὶ μάρτυ-
203 σιν οὐ τἀληθῆ μαρτυροῦσιν ἀξιώσει πιστεύειν ὑμᾶς, φεύγων οὕτως ἀκριβεῖς ἐλέγχους; ἀλλ' οὐχ ἡμεῖς, ἀλλὰ πρότερον ὑπὲρ τῶν μαρτυρηθήσεσθαι μελλόντων ἀξιώσαντες εἰς βασάνους ἐλθεῖν, τούτους δὲ φεύγοντας, οὕτως οἰησόμεθα δεῖν ὑμᾶς τοῖς ἡμετέροις μάρτυσι πιστεύειν. λάβε οὖν αὐτοῖς ταυτασὶ τὰς μαρτυρίας, [2] καὶ ἀνάγνωθι.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

204 τίνας εἰκὸς εἰδέναι τὰ παλαιά; δῆλον ὅτι τοὺς χρωμένους τῷ πάππῳ. μεμαρτυρήκασι τοίνυν ἀκοὴν οὗτοι. τίνας εἰδέναι τὰ περὶ τὴν ἔκδοσιν τῆς μητρὸς ἀνάγκη; τοὺς ἐγγυη-

[1] μὲν om. [2] καὶ ἀνάγνωθι om.

Ἀλλ' οὐχ ἡμεῖς] Scil. τοῦτο ποιήσομεν, vel οὕτως ἀξιώσομεν. IDEM.

Ἀξιώσαντες] Malim leg. ἀξιώσαντας ἡμᾶς. cujus conjecturæ rationem proxima deinceps annotatio nostra declarabit. IDEM.

Τούτους δὲ φεύγοντας] Sentiens vitium hujus loci Stephanus, indicavit, neque tamen sanavit, h. e. consecutus id non est, quo contendebat. Cujus hæc sunt in margine verba: Π. ἐλθεῖν τούτους δὴ τοὺς φεύγοντας. Deesse h. l. aliquid patet, scil. ἐπιδείξαντες. cætera salva sunt. postea quam planum fecerimus, nos quidem postulasse, ut ad quæsitionem per tormenta veniretur, hos autem hanc postulationem defugisse, tum demum existimabimus vos decere, ut nostris potius, quam illorum testibus fidem adhibeatis. IDEM.

Ταυτασὶ τὰς μαρτυρίας] Hæc testimonia eo allegari constat, quo significent aliud quid, ab eo diversum, cujus confirmandi gratia proximum superius testimonium productum fuit. Quod si ergo illius argumentum vere et recte indicavimus, haud liquet, quidnam testes hic producti confirmatum ierint, qui producti videntur, quo confirment idem, quod paulo ante producti confirmarant, scil. actori mancipia Cironis ad quæsitionem deposcenti Dioclem tradere noluisse. Si quid in re obscura cerno, suspicor nunc productos testes eos esse, quos versu ult. designat τοὺς τὰ περὶ τὴν τῆς μητρὸς ἔκδοσιν εἰδότας, qui ejus sponsalibus interfuissent, tam illos, qui affuissent cum ea Nausimeni desponderetur, quam hos, qui affuissent, cum patri actoris desponderetur. Quæ si veritati convenit suspicio, agitur in hoc posteriori testimonio hoc, ut per hos utriusque generis testes constet, et planum judicibus testatumque fiat, matrem actoris vere filiam Cironis, ab eoque bis legitime desponsam fuisse. IDEM.

Δῆλον τοὺς χρ.] Π. δῆλον ὅτι τοὺς χρ. H. STEPHAN.

Ἀκοὴν οὗτοι] Se scil. a scioribus, patribus, matribus, necessariis suis, audivisse, matrem actoris genuinam Cironis filiam esse, et a patre bis rite elocatam, eique tantam et tantam dotem additam fuisse. REISK.

Τίνας] Tacite e præmissis repeti possit εἰκός ἐστι. atque necesse prorsus est id fieri, si vetusta h. l. interpungendi ratio servatur, quæ hæc est: τίνας — μητρός; ἀνάγκη τοὺς — Accessi tamen Stephano sic interpungi volenti — μητρὸς ἀνάγκη; ut interrogatio desinat, et responsio incipiat a verbis τοὺς ἐγγυησαμένους. Præterea leviculum hoc ego quoque admonendum duco, mihi videri, oratorem non sic abrupte dedisse τίνας εἰδέναι, sed cum particula δὲ orationem velut articulante, et transitum a priore membro ad hoc complanante. τίνας δ' εἰδέναι, ut paulo post τίνας δὲ οἱ τεθνεῶτα —. IDEM.

συμπότας καὶ τοὺς ἐκείνους παρόντας ὅτε [1]ἐνεγυῶντο. μεμαρτυρήκασι τοίνυν οἵ [2]τε Νικυσιμένους προσήκοντες καὶ οἱ τοῦ 205
ἐμοῦ πατρός. τίνες δὲ οἱ τρεφομένην ἔνδον καὶ θυγατέρα οὖσαν εἰδότες γνησίαν Κίρωνος; οἱ νῦν ἀμφισβητοῦντες ἔργῳ φανερῶς μαρτυροῦσιν ὅτι ταῦτ' ἐστὶν ἀληθῆ, φεύγοντες τὴν βάσανον. ὥστε οὐ δήπου τοῖς ἡμετέροις ἂν ἀπιστήσητε εἰκότως, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τοῖς τούτων μάρτυσιν.

ε'. Ἡμεῖς τοίνυν καὶ ἄλλα τεκμήρια πρὸς τούτοις ἔχομεν εἰπεῖν, ἵνα [3]γνῶσεσθε ὅτι ἐκ θυγατρὸς ἡμεῖς Κίρωνος ἐσμέν. οἷα γὰρ εἰκὸς πάππον υἱέων ἐξ ἑαυτοῦ θυγατρὸς, οὐδεπώποτε θυσίαν ἄνευ ἡμῶν οὐδεμίαν ἐποίησεν, ἀλλ' εἴτε 206
μικρὰ εἴτε μεγάλα θύοι, πανταχοῦ παρῆμεν ἡμεῖς καὶ συνεθύομεν. καὶ οὐ μόνον εἰς τὰ τοιαῦτα παρεκαλούμεθα, ἀλλὰ καὶ εἰς Διονύσια εἰς ἀγρὸν ἦγεν ἀεὶ ἡμᾶς, καὶ μετ' ἐκείνου τε ἐθεωροῦμεν καθήμενοι παρ' αὐτὸν, καὶ τὰς ἑορτὰς ἤγομεν παρ' [4]ἐκεῖνον πάσας· τῷ Διΐ τε θύων τῷ κτησίῳ, περὶ ἣν μάλιστ' ἐκεῖνος θυσίαν ἐσπούδαζε καὶ οὔτε δούλους προσῆγεν οὔτ' ἐλευθέρους οἰκείους, ἀλλ' αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ πάντ' ἐποίει, ταύτης ἡμεῖς [5]ἐκοινωνοῦμεν καὶ τὰ ἱερὰ συνεχειρουργοῦμεν καὶ συνετίθεμεν καὶ ταῦλα συνεποιοῦμεν, καὶ ηὔχετο ἡμῖν ὑγιείαν διδόναι καὶ κτῆσιν ἀγαθὴν, ὥσπερ εἰκὸς ὄντα πάππον. καίτοι εἰ μὴ θυγατριδοῦς ἡμᾶς ἐνόμιζεν 207
εἶναι καὶ μόνους ἐκγόνους ἑώρα λοιπους καταλελειμμένους αὐτῷ, οὐκ ἄν ποτε ἐποίει τούτων οὐδὲν, ἀλλὰ τόνδ' ἂν αὐτῷ παρίστατο, ὃς ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ νῦν εἶναι φησί. καὶ ταῦθ'

[1] ἐνεγγυῶντο [2] τε om. [3] γνώσεσθε [4] ἐκείνῳ [5] συνεποιοῦμεν

Οἱ τρεφομένην ἔνδον] Scil. παρ' ἑαυτοῖς, ἐν τῇ τοῦ πατρὸς οἰκίᾳ. Sic dedi de meo. IDEM.

Ἔσχε] Malim εἶχε, aut ἴσχε γὰρ —. IDEM.

Πάππου] Dedi de meo, pro vulgari πάππον. verum ne sic quidem personatus locus, sed sic leg. videtur esse: οἷα γὰρ εἰκὸς πάππον ὄντα παιδῶν υἱέων. vel sic: οἷα γὰρ εἰκὸς πάππον υἱέων ἐξ αὐτοῦ θυγατρὸς ὄντα παιδῶν. IDEM.

Θυγατρὸς, οὐδεπώποτε] Scaliger interponi volebat ὄντων, a quo dissentio. IDEM.

Τὰ ταῦτα] Vulgares illas atque tralatitias epulas, quas saepe numero familiares inter se in urbe celebrant, aliis atque aliis occasionibus invitati. IDEM.

Διονύσια] Τὰ ἐν ἀγρῷ puta. opponit enim haec rusticana oblectamenta illis modo dictis urbanis. IDEM.

Παρ' ἐκεῖνον] *domi ejus.* sic dedi de meo, pro vulgari παρ' ἐκεῖνον. IDEM.

Τε] Melius convenire videtur δέ. IDEM

Ἐσπούδαζε, καὶ οὔτε] Nos valde offendor hac dictione, potest enim aut post καὶ tacita mente addi, quod deest, ἦ, *cui*, aut post προσῆγεν subaudiri αὐτῇ. Suspicamur tamen aliquando sum leg. esse: καὶ γὰρ οὔτε —. IDEM.

Ταύτης] Π. ταύτης. H. STEPHAN.

Συνεποιοῦμεν] Subaudi αὐτῷ. REISK.

Συνετίθεμεν] Videtur hic aut τὴν αὐλὴν aut τὰς σχίζας deesse, *tegum*, vel *schidia*, tigna in ara. aut, si mavis, τὰ κρέα, *frusta carnium truncatarum*. IDEM.

Εἶχε] Subaudi αὐτὸν ποιεῖν. IDEM.

ὅτι ἀληθῆ πάντ' ἐστὶν, ἀκριβέστατα μὲν οἱ τῶν πάντων θεράποντες ἴσασιν, οὓς αὐτὸς παρεδοῦναι εἰς βάσανον οὐκ ἠθέλησεν· ἴσασι δὲ περιφανέστατα καὶ τῶν ἐκείνῳ χρωμένων τινὲς, οὓς παρέξομαι μάρτυρας. καί μοι λάβε τὰς μαρτυρίας, καὶ ἀνάγνωθι.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

ς'. Οὐ τοίνυν ἐκ τούτων δῆλόν ἐστι [1] μόνων ὅτι ἦν ἡμῶν ἡ μήτηρ θυγάτηρ γνησία Κίρωνος, ἀλλὰ καὶ ἐξ ὧν ὁ πατὴρ ἡμῶν ἔπραξε καὶ ἐξ ὧν [2] αἱ γυναῖκες αἱ τῶν δημοτῶν περὶ αὐτῆς ἐγίνωσκον. ὅτε γὰρ ὁ πατὴρ αὐτὴν ἐλάμβανε, γάμους εἱστίασε καὶ ἐκάλεσε τρεῖς αὐτοῦ φίλους μετὰ
208 τῶν αὐτοῦ προσηκόντων, [3] τοῖς τε φράτορσι γαμηλίαν εἰσή- 40
νεγκε κατὰ τοὺς ἐκείνων νόμους. αἵ τε γυναῖκες [4] αἱ τῶν δημοτῶν μετὰ ταῦτα προὔκριναν αὐτὴν μετὰ τῆς Διοκλέους γυναικὸς τοῦ Πιτθέως ἄρχειν εἰς τὰ Θεσμοφόρια καὶ ποιεῖν τὰ νομιζόμενα μετ' ἐκείνης. ὅ τε πατὴρ ἡμῶν, ἐπειδὴ ἐγενόμεθα, εἰς τοὺς φράτορας ἡμᾶς εἰσήγαγεν, ὀμόσας κατὰ τοὺς νόμους τοὺς κειμένους ἢ μὴν ἐξ ἀστῆς καὶ ἐγ-
γυητῆς γυναικὸς εἰσάγειν· τῶν δὲ φρατόρων οὐδεὶς ἀντεῖπεν 71. 1
οὐδ' ἠμφισβήτησε μὴ οὐκ ἀληθῆ ταῦτ' εἶναι, πολλῶν ὄντων καὶ ἀκριβῶς [5] τὰ τοιαῦτα σκοπουμένων. καίτοι μὴ οἴεσθ' ἄν, εἰ τοιαύτη τις ἦν ἡ μήτηρ ἡμῶν οἵαν οὗτοι φασὶ, μήτ' ἂν τὸν πατέρα ἡμῶν γάμους ἑστιᾶν καὶ γαμηλίαν εἰσενεγκεῖν, ἀλλὰ ἀποκρύψασθαι ταῦτα πάντα, μήτε τὰς τῶν
209 ἄλλων δημοτῶν γυναῖκας αἱρεῖσθαι ἂν αὐτὴν συνιεροποιεῖν 5

[1] μόνον [2] καὶ αἱ [3] καὶ τοῖς φράτ. [4] ἐκ [5] ταῦτα σκοπ.

Αἰτὸς] Hic adversarius meus, quem modo dicebam Cironis hereditatem hoc titulo petere, quod se nepotem ejus ex aurore ferret. Denegationem mancipiorum orator modo Diocli, tutori hujus competitoris, tribuit, modo huic ipsi competitori; quod ad summam rei perinde est. Dioeles enim hujus nomine locoque hac in causa agebat, quæcunque ageret. IDEM.

Ἴσασι δὲ] Subaudi ταῦτα, ἃ τῶν λέγεται. haec a me modo enarrata documenta caritatis, qua Ciron nos, utpote nepotes suos, amplexus est. IDEM.

Κατὰ τοὺς ἐκείνων νόμους] Unde colligitur non omnibus phratriis eosdem ritus fuisse nuptiarum celebrandarum, sed cuique suos proprios. IDEM.

Ἐκ τῶν δημοτῶν] Videtur, aut αἱ τῶν δημοτῶν leg. esse. aut ἐκ τῶν δημοτίδων. IDEM.

Πιτθέως] A demo Πίθος, vel Πιτθεύς. sic dedi de meo, pro vulgari Πίτταος. Addit orator hanc notam, qua discernatur a Diocle, Oreste vulgo cognominato, tutore competitoris, qui Dioeles erat Phlygensis. IDEM.

Μετ' ἐκείνης] Una cum Diocli modo dicti uxore. Sic dedi de meo, pro vulgari μετ' ἐκείνου. Scaliger malebat μετ' ἐκείνων. IDEM.

Πάντα ταῦτα] Scil. τὰ συμβαίνοντα γίνεσθαι τῇ ἑαυτοῦ γυναικὶς, δηλονότι, γεγονέναι αὐτὴν ἐξ ἑταίρας, ἢ ξένης, καὶ οὔσης εἶναι νόθου, ἀλλ' οὐ γνησίου. IDEM.

τῇ Διοκλέους γυναικὶ καὶ κυρίαν ποιεῖν ἱερῶν, ἀλλ' ἑτέρα ἄν τινι περὶ τούτων ἐπιτρέπειν, μήτε τοὺς φράτορας εἰσδέχεσθαι ἡμᾶς, ἀλλὰ κατηγορεῖν καὶ ἐξελέγχειν, εἰ μὴ πάντοθεν ἦν ὁμολογούμενον τὴν μητέρα ἡμῶν εἶναι θυγατέρα γνησίαν Κίρωνος. νῦν δὲ τῇ περιφανείᾳ τοῦ πράγματος καὶ τῷ συνειδέναι ταῦτα πολλοὺς οὐδαμόθεν ἠμφισβητήθη τοιοῦτον οὐδέν. καὶ ταῦθ' ὡς ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τούτων τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ζ. Ἔτι τοίνυν, ὦ ἄνδρες, καὶ ἐξ ὧν ὁ Διοκλῆς ἔπραξεν ὅτε ἡμῶν ὁ πάππος ἐτελεύτησε, γνῶναι ῥᾴδιον ὅτι ὡμολογούμεθα εἶναι θυγατριδοῖ Κίρωνος. ἦκον γὰρ ἐγὼ κομιούμενος αὐτὸν, ὡς θάψων ἐκ τῆς οἰκίας τῆς ἑμαυτοῦ, [1]τῶν ἑμαυτοῦ οἰκείων τινὰ ἔχων, ἀνεψιὸν τοῦ πατρός· καὶ Διοκλέα μὲν οὐ κατέλαβον ἔνδον, εἰσελθὼν δὲ εἴσω κομίζειν οἷος ἦν, ἔχων τοὺς οἴσοντας. δεομένης δὲ τῆς τοῦ πάππου γυναικὸς ἐκ τῆς οἰκίας αὐτὸν ἐκείνης θάπτειν, καὶ λεγούσης ὅτι βούλοιτ' ἂν αὐτὴ τὸ σῶμα [2]τὸ ἐκείνου συμμεταχειρίζεσθαι μεθ' ἡμῶν καὶ κοσμῆσαι, καὶ ταῦτα ἱκετευούσης καὶ κλαιούσης, ἐπείσθην, ὦ ἄνδρες, καὶ τούτῳ προσελθὼν μαρτύρων ἐναντίον εἶπον ὅτι ἐντεῦθεν ποιήσομαι τὴν ταφήν· δεδεημένη γὰρ [3]εἴη ταῦτα ποιεῖν ἡ τούτου ἀδελφή. καὶ ταῦτα Διοκλῆς ἀκούσας οὐδὲν ἀντεῖπεν, ἀλλὰ [4]καὶ ἐωνῆσθαί τι τῶν εἰς τὴν ταφὴν, [5]τῶν δὲ ἀῤῥαβῶνα δεδωκέναι οὗτος φάσκων ταῦτα ἠξίου παρ' ἐμοῦ λαβεῖν, καὶ διωμολογήσατο τῶν μὲν ἠγορασμένων τιμὴν ἀπολαβεῖν, [6]ὧν δὲ ἀῤῥαβῶνα ἔφασκε δεδωκέναι, συστῆσαι τοὺς

[1] τῶν ἑμαυτοῦ om. [2] τὸ om. [3] ἦν [4] καὶ om. [5] τὸν [6] οἷς

Οἰκείων] Malim οἰκείῳ, si articulus omitti debeat, aut cum eo, τῶν οἰκείων. atque hoc equidem prætulerim. IDEM.

Τούτῳ] *ad hunc.* Dioclem puta, Orestem cognominatum. IDEM.

Ἐντεῦθεν] Ex illa ipsa domo, quam ipse Ciron adhuc superstes, dicamque supremum obisset. IDEM.

Ἐμοῦ] Malim ἐμὲ. IDEM.

Ἐωνῆσθαι] Sic correxi vulgatorum vitium ἐωνεῖσθαι. nisi aut τι nonnulla emisit. IDEM.

Οὗτος] Malim αὐτός. *ipse de suo erogasse.* IDEM.

Ταῦτα] Scil. τὰ διδόμενα, vel δεδαπανημένα, vel κεκμήκοτα. Si nempe bene habet h. l. vulgata. Suspicor tamen τἀργύριον potius leg. esse. IDEM.

Λαβεῖν] Scil. τοὺς χρήστας, *creditores*, aut potius ἑαυτὸν. *postulabat ut ego creditaribus*, aut *sibi*, *redderem*. IDEM.

Συστῆσαι] Infinitivum aoristi primi (nam optativo locus hic nullus est) pro infinitivo futuri primi, *orator more vul-*

λαβόντας. εὐθὺς οὖν τοῦτο παρεφθέγγετο, ὡς οὐδ' ὁτιοῦν εἴη Κίρων καταλελοιπὼς, οὐδένα λόγον ἐμοῦ πω ποιουμένου
211 περὶ τῶν ἐκείνου χρημάτων. καίτοι εἰ μὴ ἦν θυγατριδοῦς Κίρωνος, οὐκ ἂν ταῦτα διωμολογεῖτο, ἀλλ' ἐκείνους ἂν τοὺς λόγους ἔλεγε· σὺ δὲ τίς εἶ; σοὶ δὲ τί προσήκει θάπτειν; οὐ γινώσκω σε· οὐ μὴ εἰσίῃς τὴν οἰκίαν. ταῦτ' εἰπεῖν προσῆκεν, ἅπερ νῦν ἑτέρους πέπεικε λέγειν. νῦν δὲ τοιοῦτον μὲν οὐδὲν εἶπεν, εἰς ἑῷ δὲ ταργύριον ἐκέλευεν εἰσενεγκεῖν. καὶ ταῦτα ὡς ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τούτων τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ἡ. Οὐ τοίνυν ἐκεῖνος μόνος, ἀλλ' οὐδὲ ὁ νῦν ἀμφισβητῶν τοῦ κλήρου; τοιοῦτον εἶπέν οὐδέν, ἀλλ' ὑπὸ τούτου παρασκευασθεὶς ἀμφισβητεῖ. κἀκείνου τὸ μὲν παρ' ἐμοῦ κομισθὲν ἀργύριον οὐκ ἐθελήσαντος ἀπολαβεῖν, παρὰ [1] τούτου δ' ἀπειληφέναι τῇ ὑστεραίᾳ φάσκοντος, οὐκ ἐκωλυόμην συνθάπτειν ἀλλὰ πάντα συνεπόιουν, οὐχ ὅπως τοῦδε ἀνα-
212 λίσκοντος οὐδὲ Διοκλέους, ἀλλ' ἐξ ὧν ἐκεῖνος κατέλιπε γινομένων τῶν εἰς αὐτὸν ἀναλωμάτων. καίτοι καὶ [2] τούτῳ προσῆκεν, εἰ μὴ πάππος ἦν μοι Κίρων, ὠθεῖν, ἐκβάλλειν, καὶ κωλύειν συνθάπτειν. οὐδὲν γὰρ ὅμοιον ἦν μοι πρὸς τοῦτον· ἐγὼ μὲν γὰρ εἶων αὐτὸν ἀδελφιδοῦν ὄντα τοῦ πάππου ταῦτα πάντα συμποιεῖν, τούτῳ δ' ἐμὲ οὐ προσῆκεν ἐᾶν,

[1] δὲ τοῦδ'

[2] τοῦτον

gari usurpavit: Aiebat Diocles, et recipiebat, se ad me adducturum et coram præstiturum esse eos, quibus arrham rerum emptarum funeris ergo dedisset. IDEM.

Σὺ δὲ τί πρ.] Π. σοὶ δὲ τί πρ. H. STEPHAN. Veruntamen superest adhuc, ut locunula explentur, quod sic quodammodo fiat: σοὶ δὲ τί προσήκει τὸν ἡμίτεφον θάπτειν. vel hoc modo: σοὶ δὲ τί προσήκει οὗτος, ὃν ἡμεῖς μόνοι ἴσμεν δίκαιοι θάπτειν. IDEM.

Εἰς ἑῷ] Huc spectabat Harpocration in εἰς ἕω, ἀντὶ τοῦ ἀφικομένην ἡμέραν· non alium Isæi locum, quo referens ista H. Vales. illic sincerum εἶσω sollicitabat. *Ad Harpocrat.* l. viii. c. 83. VALCKENAER.

Κλεώνου] Designat Diocleni. REISK.

Τοῦδε] Pupillo suo, adversario et competitore meo. IDEM.

Οὐδὲ Διοκλέους] Scaliger hic adscripsit οὐδέν, quod quanquam necessarium non est, certa tamen sub conditione ego equidem haud contemnam, si scil. ἀναλίσκοντος οὐδέν, οὐδὲ Διοκλέους [scil. ἀναλίσκοντος], legatur. Sin autem in locum οὐδὲ suffectum ivit οὐδέν, et illos duos, quorum alter vocabulo τοῦδε designatur, atque Dioclem, pro uno habuit eodemque homine, erravit utique Scaliger. IDEM.

Ἐκείνος] Ciron puta, meus avus. IDEM.

Τούτῳ] Adversarium et competitorem suum, cujus nomen ignoratur, designat. IDEM.

Ταῦτα πάντα] Scil. ἃ ἐγὼ ἐποίουν περὶ τὴν τοῦ πάππου ταφήν. IDEM.

Ἐᾶν] scil. συμποιεῖν ἑαυτῷ. IDEM.

εἴτε ἀληθῆ ταῦτα ἦν εἴτε μὴ νῦν λέγειν τολμῶσιν. ἀλλ' οὕτω τῇ τοῦ πράγματος ἀληθείᾳ κατεπέπληκτο, ὥστ' οὐδ' ἐπὶ τοῦ βήματος ἐμοῦ ποιουμένου λόγους, καὶ κατηγοροῦντος Διοκλέους ὅτι τὰ χρήματα ἀπὸ στερῶν τούτων μοι πέπεικεν ἀμφισβητεῖν, οὐκ ἐτόλμησε γρύξαι τὸ παράπαν οὐδὲν οὐδ' εἰπεῖν ἃ νῦν τολμᾷ λέγειν. καὶ ταῦθ' ὅτι ἀληθῆ λέγω, καίλει μοι τούτων τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Θ'. Πόθεν χρὴ πιστεύεσθαι τὰ εἰρημένα [πρὸς θεῶν]; 213
οὐκ ἐκ τῶν μαρτυριῶν; οἶμαί γε. πόθεν δὲ τοὺς μάρτυρας;
72. 1 οὐκ ἐκ τῶν βασάνων; εἰκός γε. πόθεν δ' ἀπιστεῖν τοῖς τούτων λόγοις; οὐκ ἐκ τοῦ φεύγειν τοὺς ἐλέγχους; ἀνάγκη μεγάλη. πῶς οὖν ἄν τις σαφέστερον ἐπιδείξειε γνησίαν οὖσαν θυγατέρα Κίρωνος τὴν μητέρα τὴν ἐμὴν ἢ τοῦτον τὸν τρόπον ἐπιδεικνύς; τῶν μὲν παλαιῶν ἀκοὴν μαρτυρούντων παρεχόμενος, τῶν δ' ἔτι ζώντων τοὺς εἰδότας ἐκεί-
5 νοις τὰ τούτων, οἳ συνῄδεσαν παρ' ἐκείνῳ τρεφομένην θυγατέρα 214
νομιζομένην, ὃς ἐκδοθεῖσαν, ὃς ἐγγυηθεῖσαν, ἔτι δὲ περὶ πάντων τούτους βάσανον ἐξ οἰκετῶν παφευγότας, οἳ ταῦτα πάντα ἤδεσαν. ἐγὼ δὲ μὰ τοὺς θεοὺς τοὺς Ὀλυμπίους οὐκ ἂν ἔχοιμι πίστεις μείζους τούτων εἰπεῖν, ἀλλ' ἱκανὰς εἶναι νομίζω τὰς εἰρημένας.

[1] uncos om.

Γρύξαι] Sic emendarunt Stephanus in margine (nam in texto vitiosum Aldinæ ἐρύξαι reliquit) item Scaliger. Probo factum, sed addo minutam hoc et leviculum, aut ἐτόλμησε γρύξαι leg. esse, omisso ν ephelkystico, aut ἐτόλμησεν οὐδὲ γρύξαι. ne hiscere quidem. IDEM.

Πρὸς θεῶν] Hæc duo vocabula, quæ vulgatis Iszi libris desunt, e Dionysii Halicarnassensis exemplo addidi, locum hunc recitantis in ea, quam ipsi debemus, Iszi quam Lysia comparatione, §. ιβ'., p. 107. 45. edit. Sylburgianæ. v. quæ ad illum Dionysii locum annotavi, ubi varietatem lectionis Dionysiacæ a lectione vulgari persecutus sum; hic insuper habebo, brevitatis studio, et vitandi tædii gratia, quod eorundem iteratio non potest non creare. IDEM.

Τῶν μὲν παλαιῶν ἀκοὴν μαρτυρούντων] Vox παλαιῶν, de qua dubitari possit utrum masculini, an neutrius generis sit, h. l. pro neutro accipio, tametsi insequens τῶν ἔτι ζώντων magis videatur ad alterum partem adducere. τὰ παλαιὰ sunt *status et memoria nostra antiquiora*. μαρτυρεῖν ἀκοὴν τῶν παλαιῶν est *testari te audivisse tuis e majoribus rem quandam evenisse tua memoria vetustiorem*. Sed in μαρτυρούντων vitium est. Leg. videtur: τῶν μὲν παλαιῶν τοὺς ἀκοὴν μαρτυροῦντας παρεχόμενος. *sistens eos, qui eo genere testimoniorum, quod ἀκοὴν τῶν παλαιῶν μαρτυρεῖν usurpatur in foro, utentes confirmarent, a majoribus se accepisse, rem hanc controversam ita gestam esse, ut ego narravi.* IDEM.

Τρεφομένην] Scil. τὴν ἐμὴν μητέρα. IDEM.

Ἔτι δὲ] Scil. παρεχόμενος, vel, si mavis, ἐπιδεικνὺς, e præmissis. IDEM.

Οἳ] Scil. ἐλέγχει. IDEM.

ϛ'. Φέρε δή, καὶ ὡς προσήκει μοι μᾶλλον ἢ τούτοις τῶν Κίρωνος χρημάτων, νῦν ἤδη τοῦτο ἐπιδείξω. καὶ νομίζω μὲν ἁπλῶς καὶ ὑμῖν ἤδη εἶναι φανερὸν ὅτι οὐκ ἐγγυτέρω τῆς ἀγχιστείας εἰσὶν οἱ μετ' ἐκείνου φύντες ἢ οἱ ἐξ ἐκείνου γεγονότες — πῶς γάρ; οἱ μὲν γὰρ ἀνομάζονται συγγενεῖς, οἱ δ' ἔκγονοι τοῦ τελευτήσαντος — οὐ μὴν ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ οὕτως ἐχόντων τολμῶσιν ἀμφισβητεῖν, καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν νόμων ἀκριβέστερον διδάξομεν. εἰ γὰρ ἔζη μὲν ἡ ἐμὴ μήτηρ, θυγάτηρ δὲ Κίρωνος, μηδὲν δὲ ἐκείνος διαθέμενος ἐτελεύτησεν, ἦν δὲ ἀδελφὸς οὗτος αὐτῷ, μὴ ἀδελφιδοῦς, συνοικῆσαι μὲν ἂν τῇ γυναικὶ κύριος ἦν, τῶν δὲ χρημάτων οὐκ ἄν, [1] ἀλλ' οἱ γενόμενοι παῖδες ἐκ τούτου καὶ ἐξ ἐκείνης, ὁπότε ἐπὶ δίετες ἠβήσειαν· οὕτω γὰρ οἱ νόμοι κελεύουσιν. εἰ τοίνυν καὶ ζώσης κύριος αὐτὸς μὴ ἐγένετο τῶν τῆς γυναικός, ἀλλ' οἱ παῖδες, δῆλον ὅτι καὶ τετελευτηκυίας, ἐπεὶ παῖδας ἡμᾶς καταλέλοιπεν, οὐ τούτοις ἀλλ' ἡμῖν προσήκει κληρονομεῖν τῶν χρημάτων.

ιά. Οὐ τοίνυν ἐκ τούτου μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ περὶ τῆς κακώσεως νόμου, δῆλόν ἐστιν. εἰ γὰρ ἔζη μὲν ὁ πάππος, ἐνδεὴς δὲ ἦν τῶν ἐπιτηδείων, οὐκ ἂν οὗτος ὑπόδικος ἦν τῆς

[1] ἀλλα ἡ οἱ

φέρε δή] Hic ingreditur secundam actionis partem. v. p. 153. 11. Absoluta prima parte, qua demonstraverat, matrem suam Cironis, non spurium, sed genuinam et legitime natam esse filiam, procedit ad docendum, hereditatis a Cirone relictæ jus adeundæ alii nulli certius et liquidius atque potius esse, quam matri suæ, sibique, qui matrem repræsentet. IDEM.

Καὶ ὑμῖν] Præmissum ἁπλῶς facit, ut nullus dubitem leg. esse: καὶ πᾶσιν ὑμῖν. Nam alias, omisso πᾶσιν, illud ἁπλῶς vi careret, planeque supervacaneum esset. *vobis omnibus, nemine excepto.* καὶ ante πᾶς redundare solere, res dudum nota est. IDEM.

Μετ' ἐκείνου] *cum eo*, Cirone puta, *nati*, ut sunt fratres, et sorores, et ex iis prognati. IDEM.

Ἐγγυτέρω] Scil. τῶν πραγμάτων. IDEM.

Καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν νόμων] Opponit hic legibus vitiosi seu confirmat prius argumentum, velut infirmius, de more loquendi usitato, et ab observantia vulgo sic usurpata, posteriore argumento, adhuc stringentiore, diserte scilicet et planis verbis expresso scito in codice legum, seu indubia et perspicua, et in confesso posita juris Attici constitutione. Etiamsi prius illud non foret, ait, etiamsi vestram testari conscientiam non possem, tamen ex ipsis solis verbis legis planum hoc facere possem. IDEM.

Ἂν ἄλλος] L. ἂν, ἀλλ' d. H. STEPHAN. SCALIG. PALMER. et in *Observv.* l. i. c. 2. WESSELING.

Ἐξεῖναν] L. ἐβίωσαν. SCALIG. πρεσβυτὴς ἔζων. *In Legg. Att.* l. vi. tit. ii. §. 6. PETIT. Palmerius malle se ἐπὶ ἔτεσι ἔβιων adscripserat. Sylmasius pomfort ἔζησαν. Meursius πρεσβυτὴς ἔβιων Lect. Att. l. iii. c. 24. Ego ut in partes sit eundum, Palmerio accessero ob Harpocrationem, qui ita in Ἐπιδικίς. Ἐπὶ δέκα ἔζων iffi dicuntur Atticis scriptoribus, quibus, posteaquam ex ephebis erant egressi, biennium processerat. *In* horum potestate lex jubebat esse pupillum. Cf. p. 80. ult. ed. Steph. *Ad loc.* Petit. et *Observv.* l. i. c. 2. WESSELING.

Τούτοις] Diocli pupillo, ipsi Diocli, et ejus sorori, quæ vidua Cironi erat. REISK.

Ἡμῖν] Mihi, fratrique meo. IDEM.

κακώσεως ἀλλ' ἡμᾶς. κελεύει γὰρ τρέφειν τοὺς γονέας, γονεῖς δ' εἰσὶ μήτηρ καὶ θυγὴρ καὶ πάππος καὶ τηθὴ καὶ τούτων μήτηρ καὶ πατήρ, ἐὰν ἔτι ζῶσιν· ἐκεῖνοι γὰρ ἀρχηὶ τοῦ γένους εἰσὶ, καὶ τὰ ἐκείνων παραδίδοται τοῖς ἐγγόνοις, διόπερ ἀνάγκη τρέφειν αὐτοὺς ἐστι, κἂν μηδὲν καταλίπωσι. πῶς οὖν δίκαιόν ἐστιν, ἐὰν μὲν μηδὲν καταλίπωσιν, ἡμᾶς ὑποδίκους εἶναι τῆς κακώσεως, ἣν μὴ τρέφωμεν, εἰ δέ τι καταλελοίπασι, τόνδ' εἶναι κληρονόμον ἀλλὰ μὴ ἡμᾶς; οὐδαμῶς δήπουθεν.

ιϛ'. Πρὸς ἕνα δὲ τὸν πρῶτον τῶν συγγενῶν προσάξω, καὶ τοῦ γένους καθ' ἕκαστον ὑμᾶς ἐρωτήσω· ῥᾷστα γὰρ οὕτω 217
μάθοιτ' ἄν. Κίρωνος [1] πότερον θυγάτηρ ἢ ἀδελφὸς ἐγγυτέρω τοῦ γένους ἐστί; δῆλον γὰρ ὅτι θυγάτηρ· ἡ μὲν γὰρ ἐξ ἐκείνου γέγονεν, ὁ δὲ μετ' ἐκείνου. θυγατρὸς δὲ παῖδες ἢ ἀδελφός; παῖδες δήπουθεν· γένος γὰρ ἀλλ' οὐχὶ συγγένειαι τοῦτ' ἔστιν. εἰ δὴ προέχομεν ἀδελφοῦ τοσοῦτον, ἥπου τοῦδέ γ' ὄντος ἀδελφιδοῦ πάμπολυ πρότεροι ἐσμέν. δέδοικα δὲ μὴ 218
λίαν ὁμολογούμενα λέγων, ἐνοχλεῖν ὑμῖν δόξω. πάντες γὰρ ὑμεῖς τῶν πατρώων, τῶν παππώων, τῶν ἔτι περαιτέρω κληρονομεῖτε, ἐκ γένους παρειληφότες τὴν ἀγχιστείαν ἀνεπίδικον· καὶ οὐκ οἶδ' εἴ τινι πρὸ τοῦ πώποτε τοιοῦτος ἀγὼν

[1] πότερον.

Τοῦδε] Illum ignoti nominis, adversarium asteria, a Diocle subornatum. Idem.

Πρὸς ἕνα δὲ τὸν πρῶτον τῶν συγγενῶν προσάξω] Haud dissimulabo, me vereri ne locum hunc non satis percipiam; cujus haec est, si verum cerno, sententia: προσάξω ὑμᾶς, ἄγω ἕκαστον, φημὶ — vel potius προσάγω hic significata gaudet intransitiva, valetque tantundem atque προσπλώσομαι, προσβαδιοῦμαι, προσχωρήσω, adibo, accedam. τὸν πρῶτον τῶν συγγενῶν appellat defuncti, cujus hereditas petitur, fratrem, is enim in classe eorum, qui nomine τῶν συγγενῶν veniunt, primus, primarius, caput et princeps est. tum defuncti soror, tum fratris liberi (e fratre nepotes), tum horum rursus liberi. hac deinde serie peragrata, masculine nempe, redit hereditas ad lineam femininam, seu posteros sororum. Hi sunt οἱ συγγενεῖς dicti. Cum horum capite, seu defuncti fratre, comparat unumquemque articulum ex eorum classe, qui nomine τοῦ γένους veniant. Hi sunt, filii, filiae, amborum liberi, et nepotes, vel quam longissime distantes. Idem.

Τοῦ γένους καθ' ἕκαστον ὑμᾶς ἐρωτήσω] Insistens paulalum in unoquoque τῶν ἐν γένει, vel ἐγγόνων (nam hi sunt iidem, atque in jure Attico sic dicti οἱ ἐν τῷ γένει, vel οἱ ἐκ τοῦ γένους), interrogabo vos (ipsoque protinus responsionem loco nostrâ subjicians), num ille filius defuncti, illa filia, ille nepos, illa neptis, et sic porro, propius in sanguine contingat defunctum, eoque in jure capessendae hereditatis sit potior, an frater defuncti. Idem.

Γένος γὰρ, ἀλλ' οὐχὶ συγγένεια] Quicunque ab aliquo in recta linea descendenta provenerant, hi sunt ejus γένος, proles, prosapia. frater ejus autem fratrisque hujus proles, non est γένος defuncti, sed solummodo συγγένεια, cognatur nomine consanguinitatis. Idem.

Τοῦδέ γ' ὄντος ἀδελφιδοῦ] Id est, τοῦδε, ὄντος γ' οἷα ὄντος ἀδελφιδοῦ Κίρωνος, ἀλλὰ μόνον ἀδελφιδοῦς. sic dedi de meo, pro vulgari τοῦ λήγοντος ἀδελφιδοῦ. Idem.

Πρὸ τοῦ] antehac tempora, olim aliquando memoria seu nostra aut majorum. Idem.

συμβεβηκεν. ἀναγνοὺς οὖν τὸν τῆς παικώσεως νόμον, ὃν ἕνεκα τἄλλα γίγνεται, καὶ ταῦτ' ἤδη πειράσομαι δηλῶσαι.

ΝΟΜΟΣ.

ιγ'. Κίρων γὰρ ἐκέκτητο [1] οὐσίαν, ὦ ἄνδρες, ἀγρὸν μὲν
219 Φλυῆσι καὶ ταλάντου ῥαδίως ἄξιον, οἰκίας δ' ἐν ἄστει δύο, τὴν μὲν μίαν μισθοφοροῦσαν, παρὰ τὸ ἐν λίμναις Διονύσιον, δισχιλίας εὑρίσκουσαν, τὴν δ' ἑτέραν, ἐν ᾗ αὐτὸς ᾤκει, τριῶν καὶ δέκα μνῶν· ἔτι δ' ἀνδράποδα μισθοφοροῦντα καὶ δύο
220 θεραπαίνας καὶ παιδίσκην, καὶ ἔπιπλα δι' ὧν ᾤκει τὴν οἰκίαν, σχεδὸν σὺν τοῖς ἀνδραπόδοις ἄξια τρισκαίδεκα μνῶν· σύμπαντα δὲ ὅσα φανερὰ ἦν, πλέον ἢ ἐνενήκοντα μνῶν· χωρὶς δὲ τούτων δανείσματα οὐκ ὀλίγα, ἀφ' ὧν ἐπεῖνος τόκους ἐλάμβανε. τούτοις Διοκλῆς μετὰ τῆς ἀδελφῆς πάλαι ἐπεβούλευεν, [2] ἐπειδὴ τάχιστα οἱ παῖδες οἱ Κίρωνος 73. 1

[1] οὐσίαν ἐκέκτητο [2] ἐπειδὴ δὴ

Τἄλλα] Id est, τὰ σύμπαντα. tota hæc controversia mihi concita et commota fuit. Aperit nunc causas hujus litis. denudat ulcus, adversariorum puta cupiditatem pudendam. IDEM.

Ταῦτ' ἤδη] Sic de meo correxi vulgatam lectionem ταύτη δή. idem est ac si dixisset: καὶ τοῦτο νῦν ἤδη π. δ. etiam hoc nunc tandem aliquando docere conabor, omensus illam molem rerum, quæ mihi declaranda erant, priusquam huc pervenire possem. IDEM.

Καὶ ταλάντου] ad talenti adeo valorem. respondet καὶ Latino vel, aut adeo. Colligitur hinc prædii fuisse ingens pretium, si talenti væniret. IDEM.

Βιβίσκουσαν] valentem, merentem. quæ si væneat, invenint emptorem, qui lubenter pro ea viginti minas offerat. τιμήσεως usurpari solet de valore rei, quo venditur. τοσούτου τινὸς ἄξιον, tanti venit, tantum pro eo redimendo datur. Id quod admonendum duxi ideo, quod interdum de hac ejus verbi significatione dubitatum esse vidi. IDEM.

Δύο θεραπαίνας, καὶ παιδίσκην] Ex eo, quod unam solummodo παιδίσκην, duas autem θεραπαίνας habuerit in familia Ciro, facile suspicaris, τὴν παιδίσκην honestioris ob liberalioris conditionis famulam fuisse, quæ comeret herum ornaretque, perpetua comes et amica ejus lateri adhæresceret, prodeuntemque eam domo prosequeretur. Θεραπαίνας autem fuisse ancillas vulgares, quarum provincia esset, coquere, pinsere, texere, domum verrere, molesta quæque et sordida opera peragere. Possit tamen item fieri, ut contra sit, ut nempe αἱ θεράπαιναι mundioris et honestioris generis, παιδίσκαι vero sequioris et sordidioris fuerint. Nam si bene memini, παιδίσκη apud Lysiam pro puella usurpatur, inserviente ad opsonandum et missitandum. Quidquid hujus rei est, in medio relinquam hanc quæstionem iis disceptandam, quæ molesta delectantur opera, locos anchorum, in quibus eadem vocabula, sæpe quæque ipsa adeo in vulgum notissima, occurrunt, herculea industria in unum nostrum comportandi, et inter se momenta eorum librandi. quanquam eorum plerique hanc criticam diligentiam defugiant, in qua judicii acumen cernitur, nati homines ad quæsitos stercorarios deferendum. IDEM.

Πλέον ἢ ἐνενήκοντα μνῶν] Constatne ratio? Ramus ad calculos. Res facile valens talentum, seu 60 minas. domus major 20 minarum, altera minor tredecim; mancipia cum supellectile tantidem. Conficiunt 106 minæ. Quid tum? erravisse in numeris? Neutiquam. Indicat enim solummodo τὴν φανερὰν οὐσίαν, h. e. bona immobilia, prædium et duas domos, exclusis τοῖς ἔνδον seu bonis mobilibus, quæ sunt supellex domestica cum mancipiis. Atque illorum immobilium valor ad 93 minas excurrebat. IDEM.

ἐτελεύτησεν ἐκείνην μὲν [1] γὰρ οὐκ ἐξεδίδου δυναμένην ἔτι 221
τεκεῖν παῖδας ἐξ ἑτέρου ἀνδρός, ἵνα μὴ χωρισθείσης περὶ
τῶν αὐτοῦ βουλεύσαιτο· καθάπερ προσῆκεν, ἐπειδὲ δὲ μένειν
φάσκουσαν ἐξ αὐτοῦ κύειν οἴεσθαι, προσποιουμένην δὲ δια-
φθείρειν ἄπουσαν, ἵν' ἐλπίζων ἀεὶ γενήσεσθαι παῖδας αὐτῷ
μηδέτερον ἡμῶν εἰσποιήσαιτο υἱόν· καὶ τὸν πατέρα διέβαλ-
λεν ἀεί, φάσκων αὐτὸν ἐπιβουλεύειν τοῖς ἐκείνου. τά τε οὖν
χρέα πάντα [2] ὅσα [3] ὠφείλετο αὐτῷ καὶ τόκους ἔπειθε τά
γε φανερὰ δι' αὐτοῦ [4] ποιεῖσθαι, παράγων ἄνδρα πρεσβύ-
τερον θεραπείας καὶ [5] κολακείας, ἕως ἅπαντα τὰ ἐκείνου
περιέλαβεν. εἰδὼς δὲ ὅτι πάντων ἐγὼ τούτων κατὰ τὸ πρὸσ- 222
θεν εἶναι κύριος ζητήσω, ὁπότε ὁ πάππος ἐτελεύτησεν,
ἐκστῆναι μέν με καὶ θεραπεύειν ἐκεῖνον καὶ συνδιατρίβειν
[6] οὐκ ἐκώλυε, δεδιὼς μὴ τραχυνθεὶς εἰς ὀργὴν κατασταίην 223

[1] γὰρ om. [2] ὅσα om. [3] ὀφείλετο [4] ποιεῖσθαι om. [5] μαλακείας [6] οὐκ om.

Ἐξεδίδου] Non Cito, sed Diocles, cujus in potestate soror statim fuisset futura, si Cironis e domo exisset. Diocles servorem a Cirone non abducebat, neque alii viro in matrimonium collocabat, tametsi illa id ageret statis, et adhuc liberos parere potuisset, nondum effœta, sed corpore vegeto, et annis florentibus; sed cluebat eam penes effœtum Cironem manere, ne Ciro, sibi uxor a se digressa in matrimonium alius convenisset, me filium adoptaret, eoque hereditatem sibi, Dioeli, eriperet. IDEM.

Μηδέτερον ἡμῶν] Neque me neque fratrem meum. IDEM.

Τὸν αὐτοῦ] Scil. τὸν ἡμέτερον. meum fratrisque. IDEM.

Τοῖς ἐκείνου] Scil. πράγμασιν. illius bonis insidiari, Cironis puta. IDEM.

Ἀφείλετο αὐτῷ] Graecum hoc esse nego. Aut ἀφείλετο αὐτὸν usurpant, aut ἀφείλετο αὐτῷ. quamquam de hoc ipso quoque dubito, num satis boni sit commatis. *eripiebat ipsi bona omnia clandestinis furtis, suffurabatur ipsi*, Cironi puta. IDEM.

Ἔπειθε] Scaliger subjectum ibat ἐαυτὸν, quo usus monstratur, non senatur. desunt alios dubio paucula quaedam. Sententia quidem loci haec ferme subjicit: καὶ τἄλλα ἐπειθε πράττεσθαι, καὶ δικαίων πάντα, τά γε φανερά — Diocles Cironi blanditiis persuadebat, eumque permovebat, ut sibi negotium permitteret, usuras exigendi, et omnia ejus negotia gerendi, saltim ea, quae pertinerent ad substantiam Cironis immobilem. IDEM.

Περιέλαβεν] *comprehendisset, amplexus esset*, tanquam rete pisces, aut polypi cirris, aut bellua brachiis praedam amplectuntur et firmiter tenent. Possit quoque περιλαμβάνειν hic locum habere videri. verumtamen περὶ in hac structura convenientius et nervosius habeo. περιλαμβάνει qui rem traditam a volente et consciо suscipit. περιλαμβάνει qui ignaro aut invito eripit. IDEM.

Ἐτελεύτησεν] Scaliger malebat τελευτήσειεν. postulat id quidem sententia. verumtamen vulgata idem dicit, frustraque a Graecis illam inter modos, optativum atque indicativum, distinguendi diligentiam requisieris. IDEM.

Ἐκώλυε] Imo vero οὐκ ἐκώλυε. si scilicet in proximis insequentibus κατασταίην servavimus: Non interoedebat Diocles, quominus ego Cirone, avo, uterer familiariter, ne ego exacerbatus cornua ipsi objicerem. Sin autem οὐκ omittatur, necesse erit, ut pro κατασταίην legatur κατασταίη: Ne per suggestiones meas Ciro adversus me, Diocleм, inviteretur ad iram et odium sui. verum huic rationi, quamvis speciosae, obstat insequens δὲ, in istis παρεσκεύαζε δὲ — non impedivit quidem meos cum Cirone congressus — verumtamen subornavit et instruxit clanculum adversarium mihi — tenebo igitur hoc, οὐκ addendum esse, quicquid caeteroquin de illo, sive κατασταίην, sive κατασταίη est. Nam etsamsi οὐκ admittas, tamen κατασταίην potest locum habere, hanc ad sententiam: Non obstabat familiaribus meis cum Cirone con-

πρὸς αὐτόν· παρεσκεύαζε δέ μοι τὸν ἀμφισβητήσοντα τῆς οὐσίας, μέρος πολλοστὸν τούτῳ μεταδιδοὺς εἰ καταφρόνοιεν, αὐτῷ δὲ ταῦτα πάντα περιποιῶν, καὶ οὐδὲ πρὸς τοῦτον ὁμολογῶν τὸν πάππον χρήματα καταλιπεῖν, ἀλλ' εἶναι φάσκων [1] οὐδέν. καὶ ἐπειδὴ τάχιστα ἐτελεύτησεν, ἐνταφια προπαρασκευασάμενος τὸ μὲν ἀργύριον ἐμὲ ἐκέλευεν ἐνεγκεῖν, ὡς τῶν μαρτύρων ἠκούσατε μαρτυρησάντων, ἀπειληφέναι δὲ παρὰ τοῦδε προσεποιεῖτο, παρ' ἐμοῦ δὲ οὐκέτι ἤθελεν ἀπαλλαβεῖν, ὑποπαροῦσθαι, ὅπως ἐκεῖνος δοκοίη θάπτειν ἀλλὰ μὴ ἐγὼ τὸν πάππον. ἀμφισβητοῦντος δὲ τούτου καὶ τῆς οἰκίας ταύτης καὶ τῶν ἄλλων ὧν ἐκεῖνος κατέλιπε, καὶ οὐδὲν φάσκοντος καταλελοιπέναι, δίκασασθαι μὲν καὶ τὸν πάππον μεταφέρειν ἐν ταῖς τοιαύταις ἀκαιρίαις οὐκ ἤμην δεῖν, τῶν φίλων μοι ταῦτα συγγνωσκόντων, συνεπῳοίουν δὲ καὶ συνέθαπτον, ἐξ ὧν ὁ πάππος κατέλιπε
224 τῶν ἀναλωμάτων γινομένων. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως ἀναγκασθεὶς ἔπραξα τοῦτον τὸν τρόπον· ὅπως δὲ μηδέν μου ταύτῃ πλεονεκτοῖεν, παρ' ὑμῶν φάσκοντες οὐδέν με εἰς τὴν ταφὴν ἀνηλωκέναι, τὸν ἐξηγητὴν ἐρόμενος ἐκείνου κελεύσαντος ἀνήλωσα παρ' ἐμαυτοῦ καὶ τὰ ἔνατα ἐπήνεγκα, ὡς οἷόν τε κάλλιστα παρασκευάσας, ἵνα αὐτῶν ἐκκόψαιμι ταύτην τὴν ἱεροσυλίαν, καὶ ἵνα μὴ δοκοῖεν οὗτοι μὲν ἀνηλωκέναι πάντα, ἐγὼ δὲ οὐδέν, ἀλλ' ὁμοίως κἀγώ.

ιδ'. Καὶ τὰ μὲν γεγενημένα, καὶ δι' ἃ τὰ πράγματα ταῦτ' ἔχομεν, σχεδόν τι ταῦτ' ἐστὶν, ὦ ἄνδρες· εἰ δὲ εἰδείητε τὴν Διοκλέους ἀναισχυντίαν, καὶ περὶ τὰ ἄλλα

[1] οὐδείν

gressibus, metu, ne Ciro, qui mea consuetudine delectaretur, sibi succenseret, si removere ab ipso, Cirone, studeret hominem ipsi gratum carumque. Verumtamen —. IDEM.

Ταῦτα] τἆλλα. IDEM.

Τὸν πάππον] Cum vi et contentione affectus hæc pronuntiat, indignans et mirabundus. Ne ego, qui nepos sum, avum efferrem, quæ injuria! quæ volentia! qui jurium omnium humanorum atque divinorum contemptus! IDEM.

Συγγνωσκόντων] Rariusculo sensu verbum hoc h. l. usurpavit pro γινωσκόντων ταὐτὰ ἐμοί. idem mecum censentibus. IDEM.

Τὰ ἵματα] Vel ἱματα. Sacra, quæ Dis Manibus fierent nono die a funere quoque elato. IDEM.

Αὐτῶν] Sic, pro vulgari αὐτὸν, dedi ex mea et Scaligeri sententia, qui etiam αὐτοῦ legi posse, autumabat. IDEM.

Ἱεροσυλίαν] Jura enim Manium et sepelcrorum sunt pars juris divini. Significat id genus injuriæ, sacra violantis, quo inferiæ Manibus inferuntur ab iis, qui jure carent inferendi, aut defunctis invisi, molesti, infesti fuissent, exclusis necessariis, qui propiores sanguine essent, usuque et caritate cum defunctis conjunctiores fuissent. IDEM.

οὐκ ἂν εἴης, οὐκ ἂν ἀπιστήσαι τις τῶν εἰρημένων οὐδενί. οὗτος μὲν γὰρ εἶχε τὴν οὐσίαν, ἀφ' ἧς νῦν ἐστὶ λαμπρὸς, ἀλλοτρίαν, ἀδελφῶν τριῶν ἀρομητρίων ἐπικλήρων κατα- λαφθεισῶν αὐτὸν τῷ πατρὶ αὐτῶν εἰσποιήσας, οὐδεμίαν 225 ἐκείνου περὶ τούτων ποιησαμένου διαθήκην. ταῖν δ' ἀδελ- φαῖν ταῖν δυοῖν ἐπειδὴ [1] τὰ χρήματα εἰσεπράττετο ὑπὸ τῶν ἐκείνας συνοικούντων, τὸν μὲν τὴν πρεσβυτέραν ἔχοντα κατοικοδομήσας καὶ ἐπιβουλεύσας ἠτίμωσε, καὶ γραφὴν 226 ὕβρεως γραφεὶς [2] οὐδέπω τούτων δίκην ἔδωκε, τῆς δὲ μετ' ἐκείνην γενομένης τὸν ἄνδρα ἀποκτεῖναι κελεύσας οἰκέτην ἐκείνων μὲν ἐξέπεμψε, τὴν δ' αἰτίαν εἰς τὴν ἀδελφὴν ἔτρεψε, καταπλήξας δὲ ταῖς αὐτοῦ βδελυρίαις προσαφήρηται τὸν 227

[1] τὰ om. [2] οὐδίποτε

Οὐκ ἂν ἀπιστήσαι τις] Subaudi ὑμῶν. nullum tamen οὐκ ἂν ἀπιστήσαιτε τῶν —. IDEM.

Ὁμομητρίων] Significat, tametsi hæ tres sorores eadem secum matre fuissent usæ, hereditatem tamen, quæ ipsarum propria esset, et cujus potendæ jus Diocli prorsus nullam esset, quoniam patris illa fuisset, non matris, ad se pertraxisse per nefas. Erant enim illæ tres sorores ἀνύμφευτοι filiæ in domo patris sine fratre relictæ, eoque suæ heredes. Nam Diocles, tametsi filius esset illius fœminæ, e qua tres illæ filias pater earum suscoperat, non ideo tamen filiis erat ejus viri, qui matris maritus fuisset. IDEM.

Τῷ πατρὶ αὐτῶν] *patri earum*, non item suo, sed solummodo vitrico. IDEM.

Διαθήκην] Quanquam nullum testamentum reliquerat harum puellarum pater, quo testamento eantum fuisset, et nominatim Diocles hic ipsius filius adoptivus atque heres haberetur. Reliquerat autem ille nullum testamentum ideo, quod hunc heredem habere nollet, sperasseque, si testamentum nullum reliqueret, futurum, ut nemo filiabus suis, et ἀνυμφεύτοις, dominis legitimis hereditatis suæ, illam hereditatem eriperet. IDEM.

Κατασκευάσασα] Non ad litteram, sed in eamdem figuratæ, seu metaphorice, h. l. accipiendum est. κατασκευάζειν proprie est *locum structuris ingiere*. deinde id quod eam ob consequitur, *præstruendo alterius luminibus officere*; item, *cum in ædificio quodam ita cæteludere et obsepire ut exire nequeat*. Unde actio metaphorice affluxit, hinc nempe, *inquis captivæ jurisprudentiæ et litium inexplicabilium ita intricare atque intricari ut exitum nullum inveniat*. Respexit ad h. l. Harpocration, sed ille, mea quidem sententia, secius interpretatus. κατασκεύασεν, κατέκλεισεν εἰς οἰκοδόμημα καὶ οὕτως ἀπέκτεινεν. ἐν τῷ κατὰ Διοκλέους φαλλάσι. quasi Diocles sororis suæ maritum eo genere supplicii, immani et belluino certe, enecuisset, quo scelerati, et nescio an adhuc quoque hodie passim locorum solent, monachi, pœnam meriti esse visi, in angustam cellam abstrusi, fame enecari. *lebendig vermauren*. Sed falsam et alienam hanc esse interpretationem Iæus ipse docet, affirmans, eum, de quo hic agitur, a Diocle ἀτιμωθῆναι. Necatus fame si fuit in cella subterranea, profecto non potuit infamia notari, h. e. jure privari in forum veniendi. In forum, ni fallor, nemo venit fame peremptus. Quorsum pertinebat hoc de infamia, si homo vivus sepultus fuit. viri solummodo ἀτιμοῦνται. Interim subjicit hic locus Harpocrationis suspicionem geminam; scil. aut ab Iæo, præter hanc orationem, adhuc aliam fuisse conscriptam adversus hunc ipsum Diocleum; aut, si minus id fuit, hanc ipsam orationem, in qua interpretanda eum maxime versamur, a vetustis etiam sub elogio τοῦ κατὰ Διοκλέους λόγου laudatam fuisse. Quod si est, fefellit Harpocrationem memoria. neque enim φαλλάσι, quod ille ait, sed semel solummodo h. l. verbum κατασκευάζειν in hac oratione legitur. Sed vide, quæ ad p. 169, 3. dicemus. IDEM.

Ἐκθάνω] Servum puta, qui, jussu Diocli, herum occiderat. IDEM.

Ἐξέπεμψε] Athenis alio ablegavit. ne tormentis subjectus verum proderet, a Diocle puta eo impulsum ad facinus perpetrandum fuisse. IDEM.

υἱὸν αὐτοῦ τὴν οὐσίαν ἐπιτροπεύσας, καὶ κατέχει τὸν ἀγρόν, [1]φελλέα δὲ [χωρία] ἄττα ἐκείνῳ δέδωκε. καὶ ταῦτα εἰς ὅτι ἀληθῆ λέγω, δεδίασι μὲν αὐτὸν, ἴσως δ' ἂν μοι καὶ μαρτυρῆσαι ἐθελήσειαν· εἰ δὲ μή, τοὺς εἰδότας παρέξομαι μάρτυρας. καί μοι κάλει δεῦρο αὐτοὺς πρῶτον.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ιε'. Οὕτω τοίνυν ἀσελγὴς ὢν καὶ βίαιος καὶ τὴν τῶν ἀδελφῶν οὐσίαν ἀπεστερηκὼς οὐκ ἀγαπᾷ τὰ ἐκείνων ἔχων, ἀλλ' ὅτι δίκην οὐδεμίαν [2]αὐτῶν δέδωκεν, ἥκει καὶ τὰ τοῦ
228 πάππου χρήματα ἡμᾶς ἀποστερήσων, καὶ τούτῳ δύο μνᾶς — ὡς ἀκούομεν — μόνας δεδωκὼς οὐ μόνον περὶ χρημάτων 74. 1
ἡμᾶς ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς πατρίδος εἰς κινδύνους καθίστησιν. ἐὰν γὰρ ἐξαπατηθῆτε ὑμεῖς πεισθέντες ὡς ἡ μήτηρ ἡμῶν οὐκ ἦν πολῖτις, οὐδ' ἡμεῖς ἐσμέν· μετ' [3]Εὐκλείδην γὰρ ἄρχοντα γεγόναμεν. ἆρα περὶ μικρῶν τινῶν ἡμῖν τὸν ἀγῶνα κατεσκεύακε; καὶ ζῶντος μὲν τοῦ πάππου καὶ τοῦ πατρὸς οὐδεμίαν αἰτίαν εἴχομεν, ἀλλ' ἀναμφισβήτητοι τὸν ἅπαντα χρόνον διετελέσαμεν· [4]ἐπειδὴ δ' ἐκεῖνοι τετελευτήκασι, κἂν νῦν νικήσωμεν, ὄνειδος ἕξομεν, διότι ἠμφισβητήθημεν, διὰ τὸν Ὀρέστην τοῦτον τὸν κακῶς ἀπολούμενον, ὃς, μοιχὸς ληφθεὶς καὶ παθὼν ὅ τι προσήκει τοὺς τὰ τοιαῦτα ποιοῦντας, οὐδ' ὡς ἀπαλλάττεται τοῦ πράγματος, ὡς οἱ συνει-

[1] φελλέα [χωρία ἄττα] [2] αὐτῆς [3] Εὐκλείδη [4] ἐκεῖ

Αὐτῶ] *illius*, quem per servum occiderat. IDEM.

Φελλέα *χωρία ἄττα ἐκείνῳ δέδωκε*] Viderint alii, num conferendo Harpocrationem, emendare h. l. valeant, cujus grammatici hæc sunt verba: φελλία, Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ Κίρωνος κλήρου. τὰ στερεῶδη καὶ αἰγίβοτα χωρία φελλίας ἐκάλουν. Num ergo leg. φελλίας δὲ ἐκείνῳ δέδωκε. ut ista duo vocabula *χωρία ἄττα* e scholio irrepserint. Saxosos autem quosdam et steriles agros ei, sororis suæ filio, pupillo suo, dedit, velut in compensationem istorum ægrorum pinguium et fertilium, quos ei eripuerat. IDEM. Atque ita usus est Ælianus Epist. Rustic. 2. Ἡμέρων δ μαλακὸς φελλέα ἐπάτησε τὸ σκέλος. *mollis ille Hemeron in loco salebroso crus offendit*. Scripserit ergo Isæus: φελλέα δὲ *χωρία ἄττα ἐκείνῳ δέδωκε*. *prædia vero quædam salebrosa illi dedit*. Observv. l. l. c. 2. WESSELINGIVS: φελλίας δὲ ἐκείν. Ionesius, qui verba *χωρία ἄττα* pro Scholio habet.

Δεδίασι] Sed quisnam? non nominantur, et valde vereor ne quid h. l. desit. videtur tamen e loci sensu colligi posse, cognatos Dicæis, aut pupilli, designari. REISK.

Τοὺς εἰδότας] Scil. ἐκτὸς τῶν πραγμάτων. IDEM.

Αὐτοῖς] Imo vero *αὐτοῖς*. num de coæribus agitur, nisi contendas, una cum coæribus eorum liberos quoque atque maritos designari. In re dubia reliqui lectionem, ut inveni. IDEM.

Τούτῳ] Competitorem, et adversarium suum designat. IDEM.

Ἔσμὲν] Πολῖται pota. IDEM.

Παθὼν] Scil. τὴν ἁρμοδίαν. IDEM.

Τοῦ πράγματος] Id est, τῆς μοιχείας. IDEM.

δότες καταμαρτυροῦσι. τοῦτον μὲν [1] οὖν οἷός ἐστι, καὶ νῦν
ἀκούετε καὶ αὖθις ἀκριβέστερον πεύσεσθε, ὅταν κατ' αὐ-
τοῦ τὴν δίκην ἡμεῖς εἰσίωμεν· ὑμῶν δ' ἐγὼ δέομαι καὶ ἱκε- 229
τεύω, μή με περιίδητε περὶ τούτων ὑβρισθέντα τῶν χρη-
μάτων ὧν ὁ πάππος κατέλιπε, μηδ' ἀποστερηθέντα, ἀλλὰ
βοηθήσατε καθ' ὅσον ὑμῶν ἕκαστος τυγχάνει δυνάμενος.
ἔχετε δὲ πίστεις ἱκανὰς ἐκ μαρτυριῶν, ἐκ βασάνων, ἐξ
αὐτῶν τῶν νόμων, ὅτι τ' ἐσμὲν θυγατρὸς γνησίας Κίρωνος,
καὶ ὅτι προσήκει ἡμῖν μᾶλλον ἢ τούτοις κληρονομεῖν τῶν
ἐκείνου χρημάτων, ἐγγόνοις οὖσι τοῦ πάππου. μνησθέντες
οὖν καὶ τῶν ὅρκων οὓς ὀμόσαντες δικάζετε, καὶ τῶν λόγων
οὓς εἰρήκαμεν, καὶ τῶν νόμων, ἢ δίκαιόν ἐστι, [2] ταύτῃ τὴν
ψῆφον τίθεσθε.

ις'. Οὐκ οἶδ' ὅτι δεῖ πλείω λέγειν· οἶμαι γὰρ ὑμᾶς οὐδὲν
ἀγνοεῖν τῶν εἰρημένων. λάβε δ' αὐτοῖς τὴν μαρτυρίαν τὴν
λοιπήν, ὡς ἐλήφθη μοιχὸς, καὶ ἀνάγνωθι.

[1] οὖν om.

[2] ταύτην

Τοῦτον μὲν] Addi velim οὖν. IDEM. - Εἰσίωμεν] Id quod factum esse, e loco Harpocrationis sub v. κατοικοδομεῖν paulo ante ad p. 167. 8. allegato, colligitur, ubi orationem Isaei adversus Dioclem laudat, in eaque saepius ait usurpari voc. κατοικοδομεῖν. id quod in hanc de Cironis hereditate orationem non convenit. IDEM.

Ταύτῃ] Num ταύτην, ut redeat ad ψ. IDEM.

Ἀνάγνωθι] Post ἀνάγνωθι adde titulum ΜΑΡΤΥΡΙΑ. IDEM.

Θ.

ΙΣΑΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΣΤΥΦΙΛΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

Pag. ed. Reisk. — Pag. ed. H. Steph.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

229 230 Ἀστύφιλος καὶ ὁ λέγων τὸν λόγον ἀδελφοὶ ὁμομήτριοι· τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἀστυφίλου διαθήκας πεποίηκε Κλέων τις, ἀνεψιὸς ὢν αὐτοῦ, φάσκων αὐτὰς γενέσθαι εἰς τὸν οἶκον ἑαυτοῦ. ὁ δὲ ἀδελφὸς τοῦ Ἀστυφίλου κατυγορεῖ τῶν διαθηκῶν ὡς πλαστῶν. Ἡ στάσις στοχασμός. 74. 26

α΄. ΑΔΕΛΦΟΣ μοι ἦν ὁμομήτριος, ὦ ἄνδρες, Ἀστύφιλος, οὗ ἐστὶν ὁ κλῆρος· ἀποδημήσας οὖν μετὰ τῶν εἰς Μιτυλήνην στρατιωτῶν ἐτελεύτησε. πειράσομαι δ' ὑμῖν ἐπιδεῖξαι ὅπερ ἀντώμοσα, ὡς οὔτ' ἐποιήσατο ἐκεῖνος υἱὸν ἑαυτῷ, οὔτ' ἔδωκε τὰ ἑαυτοῦ, οὔτε διαθήκας κατέλιπεν, οὔτε προσήκει ἔχειν τὰ Ἀστυφίλου οὐδενὶ ἄλλῳ ἢ ἐμοί. ἔστι γὰρ ὁ Κλέων οὑτοσὶ ἀνεψιὸς [1]Ἀστυφίλῳ πρὸς πατρός, ὁ δὲ υἱὸς ὁ τούτου, ὃν εἰσποιεῖ ἐκείνῳ, ἀνεψιαδοῦς. εἰσποίητος δ' ἦν ὁ πατὴρ ὁ Κλέωνος εἰς ἄλλον οἶκον, καὶ οὗτοι ἔτι εἰσὶν ἐν ἐκείνῳ τῷ οἴκῳ, ὥστε γένει μὲν διὰ τὸν νόμον οὐδὲν προσήκουσιν Ἀστυφίλῳ. ἐπειδὴ δὲ κατὰ ταῦτα οὐκ ἦν ἀμφισβήτησις, διαθήκας, ὦ ἄνδρες, ψευδεῖς — ὡς ἐγὼ οἶμαι ἐπιδείξειν — κατε-

[1] Ἀστυφίλου

ΑΣΤΥΦΙΛΟΥ] Personæ, in hac causa versatæ, hæ sunt. Avia actoris, cujus maritus, sed tacito nomine p. 176. pen. commemoratur. Huic fœminæ fuerunt duo liberi: Hierocles filius, et filia, quæ e priore marito, Euthycrate, peperit Astyphilum, super cujus hereditate contenditur, et filiam, a vitrico, nescio cui in matrimonium elocatam. v. p. 179. antep. e posteriore marito autem, Theophrasto, enixa est actorem hujus causæ. Sed Euthycrati, priori marito, frater fuit Thudippus quidam, cujus filius fuit ille Cleon, qui pro filio suo, haud nominato, hereditatem Astyphili, adversus actorem petebat. Reisk.

Οὖν] Si satis calleo morem oratorum loquendi, illumque morem Isæus hic tenuit, conveniat melius, ni fallor, οὗτος. Idem.

Εἰσποιεῖ] Cleon puta. Idem.

Οὗτοι] Cleon, et ejus filius, cum actore competens hereditatem Astyphili, et si qui adhuc alii fratres ei fuerunt. Idem.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ οἴκῳ] In quam adoptati sunt, et unde in primigeniam suam domum nondum redierunt. Idem.

Γένει] Non enim erant Astyphili ἔγγονοι, sed solummodo natura συγγενεῖς. et ne συγγενεῖς quidem adhuc erant amplius, quia relicta domo paterna in alienam transierant. Idem.

Διὰ τὸν νόμον] Jubentem illam, ut filius ex aliqua domo elocatus, vel emancipatus, et in aliam adoptatus, ab illa sua primigenia domo alienus haberetur. Idem.

σκεύασαν καὶ ζητοῦσιν ἀποστερῆσαί με τῶν [1]τἀδελφοῦ. καὶ αὖτω σφόδρα Κλέων οὑτοσὶ καὶ πρότερον καὶ νῦν οὐδένα ἄλλον τὸν κλῆρον ἡγεῖται ἔξειν ἢ αὑτὸν, ὥστ' ἐπειδὴ τάχιστα ἠγγέλθη Ἀστύφιλος τετελευτηκὼς, τοῦ μὲν πατρὸς τοῦ ἐμοῦ ἀσθενοῦντος, ἐμοῦ δὲ οὐκ ἐπιδημοῦντος ἀλλὰ στρατευομένου, εἰς τὸ χωρίον ἐνεβάτευσε, καὶ εἴ τι ἄλλο ἐκεῖνος κατέλιπεν, ἅπαντα ἔφη τοῦ υἱοῦ τοῦ ἑαυτοῦ εἶναι, πρίν τι ὑμᾶς ψηφίσασθαι. ἐπεὶ δ' ἐκομίσθη τὰ ὀστᾶ τοῦ ἀδελφοῦ, ὁ μὲν προσποιούμενος πάλαι υἱὸς εἰσπεποιῆσθαι οὐ προῦ- 232
75. 1 θετο οὐδ' ἔθαψεν, οἱ δὲ φίλοι [2][οἱ] Ἀστυφίλου καὶ οἱ συστρατιῶται ὁρῶντες τὸν πατέρα τὸν ἐμὸν ἀρρωστοῦντα, ἐμὲ δὲ οὐκ ἐπιδημοῦντα, αὐτοὶ καὶ προὔθεντο καὶ τἆλλα πάντα τὰ νομιζόμενα ἐποίησαν καὶ τὸν ἐμὸν πατέρα ἀσθενοῦντα ἐπὶ τὸ μνῆμα ἤγαγον, εὖ εἰδότες ὅτι ἀσπάζοιτο αὐτὸν Ἀστύφιλος. τούτου δ' ὑμῖν αὐτοὺς τοὺς ἐπιτηδείους τοὺς ἐκείνου μάρτυρας παρέξομαι τῶν παρόντων.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Β'. Ὅτι μὲν οὐκ ἔθαψε Κλέων Ἀστύφιλον, αὐδ' αὐτὸς ἔξαρνος γένοιτο, μεμαρτύρηταί τε ὑμῖν· [3]ἐπειδὴ δ' ἐπεδήμησα ἐγὼ καὶ ἠσθόμην καρπουμένους τούτους τὰ ἐκείνου, ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ ποιηθείη ὑπὸ [4]Ἀστυφίλου, καὶ τούτων διαθήκας καταλίποι παρὰ Ἱεροκλεῖ [5]Ἡφαιστίδῃ, ἀκούσας ἐγὼ λέγοντος αὐτοῦ ταῦτα ἐπορευόμην παρὰ τὸν Ἱεροκλέα, εὖ μὲν εἰδὼς ὅτι ὡς οἷόν τε μάλιστα ἐπιτήδειος εἴη Κλέωνι, 233
οὐχ ἡγούμενος δ' ἂν αὐτὰν τολμῆσαί τι ψεύσασθαι κατὰ

[1] ἀδελφοῦ [2] [οἱ] om. [3] ὡς [4] τοῦ Ἀστυφ. [5] Ἡφαιστιδῃ

Τῶν ἀδελφοῦ] Malim τῶν τἀδελφοῦ, id est, τῶν τοῦ ἀδελφοῦ. IDEM.

Ἐποιεῖθη] Leebe puta (nam apud Mitylenæos obierat Astyphilus) Athenas. IDEM.

Τῷ ἀδελφοῦ] Subaudi τῷ ἰμῷ, Astyphili. IDEM.

Ὁ περιποιούμενος] Cleonis filius. IDEM.

Οὐ προὔθετο οὐδ' ἔθαψεν] De his vid. Petit. l. vi. tit. viii. §. 6.

Ἐμοῦ] Patris mei, Theophrasti. REISK.

Τῶν παρόντων] Bene si habet, accipi debet sive pro ἐκ τῶν τινὲς παρόντων, e numero eorum qui tum rei gestæ interfuerunt, sive pro ἐκ τῶν νῦν παρόντων, ex eorum numero qui nunc in urbe adsunt, vel in vivis adhuc supersunt. quanquam si hoc significare orator voluisset, videtur potius dicturus fuisse ἐκ τῶν παρόντων. Et pene vergit animus eo, ut sinam Iseum ita reliquisse, quanquam sententia loci potius ad τῶν τότε γεγενήτων defert. testes rerum tum gestarum. IDEM.

Ὅτι μὲν] Adde οὖν. IDEM.

Ἡφαιστιδῃ] L. Ἡφαιστιάδῃ. Reliq. Att. c. 5. MEURSIUS. Malim Ἡφαιστιάδῃ. nomen enim tribus, unde ductum est hoc gentile, fuit Ἡφαιστιὰς. REISK.

Πολιμεῖσαι] Π. τολμῆσαι. Ἢ ἰδιλεῖσαι. H. STEPHAN. L. τολμῆσαι. SCALIG. et PALMER.

Ἀστυφίλου τετελευτηκότος, καὶ ταῦτα θεῖον ὄντα καὶ ἐμοῦ καὶ ἐκείνου. ὅμως δε, ὦ ἄνδρες, οὐδὲν τούτων ὑπολογισάμενος ὁ Ἱεροκλῆς, ἐρωτώμενος ὑπ᾽ ἐμοῦ ἀπεκρίνατό μοι ὅτι ἔχοι τὰς διαθήκας· λαβεῖν δὲ ἔφη αὐτὰς παρὰ Ἀστυφίλου, ὅτε εἰς Μιτυλήνην ἔμελλεν ἐκεῖνος ἐκπλεῖν. ὡς δὲ ταῦτ᾽ ἔλεγεν, ἀνάγνωθί [1] μοι ταύτην τὴν μαρτυρίαν.

[2] ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

γ΄. Ἐπειδὴ τοίνυν, ὦ ἄνδρες, οὔτε παραγενόμενος οὐδεὶς ἔτυχε τῶν οἰκείων ὅτε ὁ ἀδελφὸς ἐτελεύτησεν, οὔτ᾽ ἐγὼ ἐπεδήμουν ὅτε τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ δεῦρο ἐκομίσθη, ἀναγκαῖόν μοί [3] ἐστιν ἐξ αὐτῶν ὧν οὗτοι λέγουσιν ἐλέγχειν ψευδεῖς οὔσας τὰς διαθήκας ἃς ἐποιήσατο. εἰκὸς γὰρ ἐκεῖνον οὐ
234 μόνον ἐπιθυμεῖν υἱὸν ποιησάμενον καταλιπεῖν, ἀλλὰ καὶ σκοπεῖσθαι ὅπως κυριώτατα ἔσται ἃ ἂν διαθῆται, καὶ τήν τε οὐσίαν, ὃν ἂν ἐκεῖνος εἰσποιήσηται, οὗτος ἕξει, καὶ ἐπὶ τοὺς βωμοὺς τοὺς πατρῴους οὗτος βαδιεῖται, καὶ τελευτήσαντι αὐτῷ καὶ τοῖς ἐκείνου προγόνοις τὰ νομιζόμενα ποιήσει· ἅπαντα δὲ ταῦτα μάλιστα εἰδέναι ὅτι γένοιντο, εἰ μὴ ἄνευ τῶν οἰκείων τῶν ἑαυτοῦ τὰς διαθήκας ποιοῖτο, ἀλλὰ πρῶτον μὲν συγγενεῖς παρακαλέσας, ἔπειτα δὲ φράτορας καὶ δημότας, ἔπειτα τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων ὅσους δύναιτο πλείστους· οὕτω γὰρ εἴτε κατὰ γένος εἴτε κατὰ δόσιν ἀμφισβητοίη τις, ῥᾳδίως ἂν ἐλέγχοιτο ψευδόμενος. ὁ τοίνυν Ἀστύφιλος οὐδὲν φαίνεται τοιοῦτον ποιήσας, οὐδὲ παραστησάμενος οὐδένα τούτων, ὅτε διέθετο ἃ οὗτοι φασὶν, εἰ μή τις ἄρα ὑπὸ [4] τούτων πέπεισται ὁμολογεῖν παρ-

[1] μοι om. [2] ΜΑΡΤΥΡΙΑ ὅτι Ἱεροκλῆς ἀπεκρίνατο. [3] ἐστιν om. [4] τούτου

Ὅτι Ἱεροκλῆς ἀπεκρίνατο] Aut delenda sunt hæc vocabula, ut e scholio in textum ingesta, aut sunt particula tituli. REISK.

Ἃς ἐποιήσατο] Imo vero ἃς οὐδέποτε ἐποιήσατο. *testamentum, quod nunquam scripsit.* nam si orator hoc significare voluisset, *quod testamentum hi aiunt ab Astyphilo scriptum et relictum esse*, non dixisset ἃς ἐποιήσατο, sed ἃς οὗτοι φάσκουσιν αὐτὸν ποιήσασθαι. Nam ut ἐποιήσατο ad Hieroclem referatur, atque reddatur, *confinxit, commentus est, subjecit*, id vero inconsentaneum videtur. ποιεῖσθαι διαθήκας hoc sensu usurpari, idoneis exemplis probari nequit. Sin tamen possit, lenissimum sit ἃς ἐποιήσατο subjiocre, *quod hi commenti sunt.* IDEM.

Οὗτος] Hoc iteratum polleatne vi quadam, cujus causa necesse fuisse videatur, ut geminaretur, an vitiose redundet, in medio relinquam. IDEM.

Μάλιστα] Coharet non cum εἰδέναι, sed cum γένοιτο, ut εἰδέναι cum εἰκός. IDEM.

Συγγενεῖς] Malim aut τοὺς συγγενεῖς, aut συγγενεῖς ὅτι πλείστους. IDEM.

Ἃ οὗτοι φασὶν] Subaudi αὐτὸν διαθέσθαι. IDEM.

εἶναι. αὐτὸς δ' ὑμῖν πάντας τούτους μαρτυροῦντας παρ- 235
έξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

δ'. Ἴσως τοίνυν Κλέων οὐτοσὶ φησὶν οὐκ εἰκὸς εἶναι τεκμηρίοις ὑμᾶς χρήσασθαι τούτοις τοῖς μάρτυσιν, ὅτι μαρτυροῦσι μὴ εἰδέναι Ἀστύφιλον ταῦτα διατιθέμενον. ἐγὼ δ' οἶμαι, περί [1]γε διαθηκῶν οὔσης τῆς ἀμφισβητήσεως καὶ περὶ τοῦ ποιηθῆναί τινα υἱὸν Ἀστυφίλῳ, ἡμῖν πολὺ βεβαιοτέραν εἶναι [2]μαρτυρίαν, ἢν οἱ ἀναγκαῖοι ἐκείνου περὶ 236
τῶν μεγίστων μή φασι παραγενέσθαι, μᾶλλον ἢ [3]ἣν οἱ μηδὲν προσήκοντες μαρτυροῦσι παρεῖναι. καὶ ἐχρῆν δ', ὦ ἄνδρες, καὶ αὐτὸν Κλέωνα, μὴ δοκοῦντα εἶναι ἠλίθιον, ὅτε τὸν υἱὸν τὸν τούτου ἐποιεῖτο Ἀστύφιλος καὶ τὰς διαθήκας [4]κατέλειπε, παρακαλέσαι εἴ γέ τινα συγγενῆ ἐπιδημοῦντα ἐγίνωσκε, καὶ τοὺς ἄλλους, ὅτῳ ἐπὶ βραχύ περ ἤδει Ἀστύφιλον χρώμενον. κωλῦσαι μὲν γὰρ οὐδεὶς ἂν αὐτὸν ἐδύνατο, ὅτῳ ἐβούλετο, δοῦναι τὰ ἑαυτοῦ· τούτῳ δ' ἂν μεγάλη μαρτυρία ἦν, ὅτι οὐ λάθρα ταῦτα διέθετο. ἔτι δ', ὦ ἄνδρες, εἰ μὲν ὁ Ἀστύφιλος μηδένα ἐβούλετο εἰδέναι ὅτι τὸν Κλέωνος υἱὸν ἐποιεῖτο μηδ' ὅτι διαθήκας καταλίποι, εἰκὸς ἦν μηδὲ ἄλλον μηδένα ἐγγεγράφθαι ἐν τῷ γραμματείῳ μάρτυρα· εἰ δ' ἐναντίον μαρτύρων φαίνεται διαθέμενος, τούτων δὲ μὴ

[1] τε [2] τὴν μαρτυρίαν, ἣν [3] ἣν [4] κατέλιπε

Πέντας τούτους] *hos omnes* (digito præsentes commonstrat), quos paulo ante dicebam, cognatos, phratoras, demotas, familiares. IDEM.

Τούτους μαρτυροῦντας] Videtur aut *ἐμοὶ*, *mihi*, hoc est, pro me, secundum me, ex animi mei sententia, aut *τἀναντία*, *contraria illorum prætensionibus*, interponendum esse. IDEM.

Φασίν] Præsens tempus h. l. usurpavit pro futuro *φάσει*, non sine exemplo. IDEM.

Τεκμηρίοις] Id est, *ἐν τάξει τεκμηρίων*. plenius utique dixisset sic: *ταῖς τούτων μαρτυρίαις χρήσασθαι τεκμηρίοις, οὐ φασκόντων εἰδέναι Ἀστύφιλον ταῦτα διατιθέμενον*. Pro *ὅτι* malim *οἵ*, *qui*. IDEM.

Ἡμῖν] Interponendo commate ab insequentibus separavi, cohærens, non cum proximis, *πολὺ βεβ.* sed cum remotiori *οὔσης τῆς ἀμφισβητήσεως*. ferri potest, et exemplis similibus excusari atque probari, quod arcte inter se cohærentia tam longe distracta sint. Movet tamen hæc orationis durities penes me quidem suspicionem, leg. esse *ἢ μὴ* loco pronominis *ἡμῖν*. *scripserit ne Astyphilus testamentum necne, et filiumne adoptarit necne*. IDEM.

Ἣν] *si*, pro *ἐάν*. sic adverbialiter cum spiritu leni exarandum curavi. Articulus postpositivus huic loco non convenit. Idem vitium rursus versu proximo quoque correxi. IDEM.

Περὶ τῶν μεγίστων] Ad hæc verba videtur addendum esse *σκανδάζοντι* aut simile quid. IDEM.

Τοὺς ἄλλους] Tametsi ferri potest, malim tamen *τῶν ἄλλων* ut mollius. IDEM.

Αὐτὸν] Astyphilum. IDEM.

Τούτῳ] Cleoni puta. IDEM.

Διέθετο] Astyphilus. IDEM.

Τούτων] H. l. æquivalet vocabulo *μαρτύρων*, idem est, ac si dixisset: *φαίνεται δὲ διαθέμενος ἐναντίον μαρτύρων, μὴ τῶν μάλιστα χεμένων αὐτῷ, ἀλλὰ —*. IDEM.

τῶν μάλιστα χρωμένων ἀλλὰ τῶν ἐντυχόντων, πῶς εἰκός
237 ἐστιν ἀληθεῖς εἶναι τὰς διαθήκας; οὐ γὰρ ἡγοῦμαι ἔγωγε
οὐδένα, υἱὸν ἑαυτῷ ποιούμενον, τολμῆσαι ἄλλους τινὰς παρα-
καλέσαι ἢ τούτους, οὕσπερ καὶ ἱερῶν καὶ ὁσίων [1]κοινωνοὺς 76. 1
ἀνθ' αὑτοῦ εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον ἔμελλε καταλιπεῖν. ἀλλὰ
μὴν οὐδ' αἰσχυνθῆναι οὐδενὶ προσήκει ἐπὶ τοιαύταις διαθή-
καις ὡς πλείστους μάρτυρας παρίστασθαι, νόμου γε ὄντος
ἐξεῖναι ὅτῳ βούλοιτο δοῦναι τὰ ἑαυτοῦ.

ε'. Σκέψασθε δὲ, ὦ ἄνδρες, καὶ ἐκ τοῦ χρόνου ὃν οὗτοι
λέγουσι περὶ τῶν διαθηκῶν. ὅτε γὰρ εἰς Μιτυλήνην ἐξέπλει 5
στρατευόμενος, τότε φασὶν αὐτὸν ταῦτα διαθέσθαι· φαί-
νεται δὲ ὁ Ἀστύφιλος τῷ τούτων λόγῳ τὰ μέλλοντα ἅπαντα
ἔσεσθαι προειδώς. πρῶτον μὲν [2]γὰρ ἐστρατεύσατο εἰς Κό-
ρινθον, ἔπειτα εἰς Θετταλίαν, ἔτι δὲ τὸν Θηβαϊκὸν πόλεμον
ἅπαντα, καὶ ἄλλοσε ὅποι [3]περ αἰσθάνοιτο στράτευμα
συλλεγόμενον, ἀπαυταχοῖ ἀπεδήμει λοχαγῶν· καὶ οὐδ' ἐν
μιᾷ τούτων [4]τῶν ἐξόδων διαθήκας κατέλιπεν. ἡ δ' εἰς τὴν 10
238 Μιτυλήνην στρατεία τελευταία αὐτῷ ἐγένετο, ἐν ᾗ καὶ
ἀπέθανε. τῷ οὖν ἂν ὑμῶν φανείη πιστὸν, πρότερον ἄλλας
στρατείας τοῦ Ἀστυφίλου στρατευομένου καὶ εὖ εἰδότος
ὅτι ἐν [5]ἁπάσαις μέλλοι κινδυνεύειν, οὕτως ἀκριβῶς τὰ παρὰ

[1] ἀνθ' αὐτοῦ κοινωνοὺς [2] γὰρ om. [3] περ om. [4] ἐξόδῳ
[5] πάσαις μέλλει

Χρωμένων] Subaudi αὐτῷ, vel adde potius. IDEM.

Ὁσίων] Post ὁσίων videtur τῷ υἱῷ deesse. *quos filio adoptato relicturus sit consortes* —. IDEM.

Προειδὼς] Atqui negatum hoc est homini nato. ergo Astyphilus tum non scripsit testamentum; ergo tota istæc prætensio vana est. IDEM.

Πρῶτον μὲν] Addendum videtur γάρ. IDEM.

Ἅπαντα] Subaudiri posse e præmissis ἐστρατεύετο haud infitiabor; dubito tamen nihilominus, annon διεπολέμει addendum sit. IDEM.

Τελευταία — ἐν ᾗ καὶ ἀπέθανε] Hæc non sunt, quæ obiter intuenti videantur esse, tautologa. fieri enim potest, ut tu, ab extrema tua expeditione domum, emeritis stipendiis, reversus, ætatem in longinquo senii otio degas. differunt istæc inter se quamplurimum, postrema militia defungi, et in postrema diem supremum obire. IDEM.

Στρατευομένου] Usurpavit (nam in usu temporum diligentissimi profecto non sunt hi scriptores) pro στρατευσαμένου, aut ἐστρατευμένου. sæpe numero tamen haud immerito culpa hujus perturbationis in librariorum conferatur indiligentiam. IDEM.

Τὰ παρὰ τῆς τύχης] Illa duo fortuita, quæ hic dicuntur concurrisse, sunt istæc. 1) ut Astyphilus, qui nunquam antea de testamento condendo cogitasset, in tot alias expeditiones egressus, tum demum cœperit hac de re cogitare, cum expeditioni accingeretur ei, quæ ipsi postrema reapse fuit. 2) ut ab illa expeditione domum non sit reversus, de cujus expeditionis exitu non magis ipsi constare in utramvis partem poterat, quam de aliis alius exitu ipsi constiterat reliquarum omnium, quæ tot erant numero. Locus hic ex illa parte Dialectices repetitus est, ubi de probabilibus docetur. IDEM.

τῆς τύχης συμβῆναι, ὥστ' ἐν μὲν τῷ πρόσθεν χρόνῳ μηδὲ περὶ ἑνὸς αὐτὸν τῶν αὑτοῦ διαθέσθαι, ὅτε δὲ τὸ τελευταῖον ἔμελλε στρατεύεσθαι, [1]ἐθελοντήν τε ἐκπλεῖν, [2]τῷ καὶ μά- 239
λιστα ἐκ ταύτης τῆς στρατείας ἐλπίζοντα σωθήσεσθαι, πῶς τοῦτον πιστὸν ἤδη τὰς διαθήκας τότε καταλιπεῖν καὶ ἐκπλεύσαντα τελευτῆσαι;

ε'. Χωρὶς δὲ τούτων, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἔτι μείζω τεκμήρια παρέξομαι ὡς οὐδὲν ἀληθὲς λέγουσιν οὗτοι. ἐπιδείξω γὰρ ὑμῖν ἔχθιστον ἁπάντων [3]ὄντα Ἀστύφιλον Κλέωνι, καὶ οὕτω σφόδρα καὶ δικαίως μισοῦντα τοῦτον, ὥστε πολὺ δὴ θᾶττον διαθέμενον μηδένα ποτὲ τῶν ἑαυτοῦ οἰκείων διαλεχθῆναι Κλέωνι, μᾶλλον ἢ τὸν τούτου υἱὸν ποιησάμενον. Εὐδυκράτει γάρ, ὦ ἄνδρες, τῷ πατρὶ τῷ Ἀστυφίλου αἴ- 240
τιος γενέσθαι λέγεται τοῦ θανάτου Θούδιππος ὁ Κλέωνος τούτου πατήρ, αἰκισάμενος ἐκεῖνον διαφορᾶς τινὸς αὐτοῖς γενομένης ἐν τῇ [4]νεμήσει τοῦ χωρίου, καὶ οὕτως αὐτὸν διατε- 241

[1] ἰθελοντής [2] τὸν [3] εἶναι [4] κεμίσει

Ὅτε δὲ τὸ τελευταῖον] Idem est, ac si dixisset: τότε δὲ διαθέσθαι, ὅτε τὸ τ. IDEM.

Ἐθελοντής τι ἐκπλεῖν] Subaudi ἤμελλε. nam qui ultro capesserent militiam, non jussi, hi minus patebant discriminibus, quippe qui cogi non possent ad adeundum loca periculosa, si nollent ipsi caput periculis objicere, neque operas navarent militares, nisi ultroneas. Erat ergo probabilitas multo maxima, fore ut Astyphilus ex ejusmodi expeditione salvus rediret. Tanto minus erat probabile, eum in procinctu ejusmodi expeditionis de testamento condendo cogitasse. IDEM.

Τὸν] Imo vero καίτοι τὸν —. IDEM.

Διαθέμενον] Id est, γράψαντα καὶ κελεύσαντα ἐν τῇ διαθήκῃ. IDEM.

Μᾶλλον] Post πολὺ δᾶττον offendere facile possit. verum tamen ego equidem, cætera si recte haberent planaque via procederent, hoc sim æquo laturus animo, qui sciam μᾶλλον post comparativos alios præmissos haud raro παρέλκειν. Sed hiat oratio. illa duo participia διαθέμενον et ποιησάμενον infinitivo carent, quo fulciantur. Ego equidem nullus dubito in hoc μᾶλλον latere id, quod sententia postulat et subjicit, μέλλων τελευτᾶν. *post scriptam in testamento hanc clausulam, ne quis necessariorum cum Cleone vel sermones communicet, de vita decessurum fuisse, multo potius, quam ut Cleonis filium pro suo adoptasset.* IDEM.

Ποιησάμενον] Sic dedi de meo, pro vulgari πολεμησόμενον. Et Salmasium quoque idem voluisse atque in mente certe habuisse suspicor, tametsi sive calamus ejus aberravit, sive is, qui annotationculas ejus, ex illo Græcorum oratorum exemplo Stephanico, quo Salmasius adhuc superstes usus fuit, quod exemplum Lugdunensis bibliotheca publica hodie servat, excerpsit, quo ad me mitteret. In excerptis Wyttenbachianis certe hæc verba reperi, velut a Salmasio scripta: "Lege ποιήσωμεν. Intelligitur ejus Astyphili testamento potius mandatum fuisse, ne quisquam horum cum Cleone colloquatur, quam ut sibi pro filio adoptet." Hæc si scripsit Salmasius, raptim et festinans ea scripsit, quæ meliora et magis expolita videtur rescripturus fuisse, si publice locum hunc agitasset, et reliquos quoque nodos enodaturus, quos in sebedis intactos præteriit. IDEM.

Θούδιππος] Nomen proprium, mihi quidem perquam suspectum, et alias usquam oblatum. unde enim derivabitur? num a θοὶς et ἵππος? unde vero illud δ in media voce? deinde numinis nomen cum vocabulo ἵππος copulantes, numen illud nominatim significant, non sic nude et vage θοὶς usurpant, ut e. c. Ποσειδίππος, an Ἰκαδίππος leg. est? IDEM.

Νεμήσει] Revocavi hanc lectionem ex Aldina, cui Stephanus et Scaliger suffe-

θῆναι, ὥστε ἐκ τῶν πληγῶν αὐτὸν ἀσθενήσαντα οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον ἀποθανεῖν. ὡς δὲ ταῦτ' ἔστιν ἀληθῆ, ἴσως μὲν καὶ Ἀραφηνίων καὶ πολλοὶ τῶν τότε συγγεωργούντων μαρτυρήσαιεν ἄν μοι, διαῤῥήδην δὲ περὶ τηλικούτου πράγματος οὐκ ἂν ἔχοιμι ὅπως ὑμῖν παρασχοίμην. καὶ γὰρ αὐτὸν τυπτόμενον ἰδὼν Ἱεροκλῆς, ὁ τὸ γραμματεῖον φάσκων παρ' ἑαυτῷ τεθῆναι, οἶδ' ὅτι οὐκ ἂν [1]ἐθελήσαι μαρτυρῆσαι ἐναντία ταῖς διαθήκαις, αἷς αὐτὸς ἀποφαίνει. ὅμως μέντοι [2]καὶ κάλει Ἱεροκλέα, ἵνα ἐναντία τούτων μαρτυρήσῃ ἢ ἐξομόσηται.

242

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

ἀκριβῶς μὲν ἤδειν· τοῦ γὰρ αὐτοῦ ἀνδρός ἐστιν, ἃ μὲν οἶδεν, ἐξόμνυσθαι, τῶν δὲ μὴ γενομένων πίστιν ἐθέλειν ἐπιδεῖναι ἢ μὴ εἰδέναι γενόμενα· ὡς δέ, ὅτε ἀπέθνησκεν ὁ Εὐθυκράτης ὁ πατὴρ Ἀστυφίλου, ἐπέσκηψε τοῖς οἰκείοις μηδένα ποτὲ ἐάσειν ἐλθεῖν τῶν Θουδίππου ἐπὶ τὸ μνῆμα τὸ ἑαυτοῦ, τούτων ὑμῖν τὸν ἔχοντα τὴν τηθίδα τοῦ Ἀστυφίλου μάρτυρα παρέξομαι.

[1] ἐθελήσει [2] καὶ om.

cerant νομίσαι, opinantes nempe illi, in quo falsi fuerunt, νόμισιν esse numen, νόμισιν partitionem, ut quamcunque aliam, sic hereditariam quoque. IDEM.

Αὐτὸν] Patrem meum. IDEM.

Ῥαφηνίων] Lege confidenter Ἀραφηνίων. Ἀραφὴν demus fuit Atticæ, de quo Demosthenes in or. c. Macartat., et Ἀραφηνάδε adverbio ad locum usus est Harpocration, et Stephanus et Suidas de eodem meminerunt. PALMER.

Καὶ πολλοὶ] Id est, πάνυ πολλοί. Palmerium, cui magis placet οἱ πολλοὶ non audio. REISK.

Διαῤῥήδην δὲ] Hic videtur deesse τὸν μαρτυρήσοντα. Sententia paulo obscurius adumbrata hæc videtur esse: testabantur quidem Arapheniorum non nulli, et multi quidem illi, ὅτι λέγεται, famam ferri, Euthycratem a fratre Thudippo ad necem fuisse commulcatum. Qui autem disertis verbis id aiat vere factum esse, facile non exstiturum esse quemquam, ob difficultatem probationis, et magnitudinem periculorum atque damnorum eum manentium, qui cædis criminationem certis et perspicuis documentis evictam non dederit. IDEM.

Οἶδ'] Id est, σαφῶς οἶδα, vel εὖ οἶδα, pro *certo scio*. IDEM.

Τούτων] Id est, τῶν διαστῶν. Nam Araphenii, tametsi laudati ab actore pro testibus fuerunt, citati tamen ad testimonium dicendum ideo non fuerant. IDEM.

Μαρτυρήσῃ ἢ ἐξομόσηται] Qui testes producebant, testimonia ipsi sæpius dictabant prius et scriptis comprehendebant, maxime si qui interpellati testimonium defugiebant; quos in jus vocabant, testimonium dicturos vel ejuraturos. Sic Hierocles vocari jubet, ut is vel contra scriptum, quod a se manarat, testimonium perhiberet, vel testimonium ejuraret. In Anim. ad Jus A. et R. l. vi. c. 9. §. 13. HERALDUS.

Ἤδειν] Subaudi ὅτι ἐξομόσεται Ἱεροκλῆς εὖ εἰδώς. quanquam aut id, aut similem quandam sententiam addi malim, quam subaudiri solummodo, quod durum et inficetum est: Noram jam ante, ita esse eventurum, ut Hierocles, qui probe noosset factum, tamen juratus negaret se nosse. REISK.

Μαρτυρίαν] Π. μάρτυρα. H. STEPHAN. Sic dedi pro vulgari μαρτυρίαν, quod si probabitur, erit paulo ante τοῦ ἔχοντος leg. pro vulgari τὸν ἔχοντα. quod sit paulo durius et inconcinnius. REISK.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

ἀκούων τοίνυν ταῦτα ὁ Ἀστύφιλος καὶ [1]τούτου καὶ τῶν ἄλλων προσηκόντων [2]εὐθέως ἐκ παίδων, ἐπειδὴ τάχιστα ἤρχετο φρονεῖν, οὐδεπώποτε διελέχθη Κλέωνι, ἀλλὰ πρότερον ἐτελεύτησεν, οὐχ ἡγούμενος ὅσιον εἶναι, τοιαύτην αἰτίαν ἔχον- 243
τος Θουδίππου περὶ τὸν αὐτοῦ πατέρα, τῷ ἐκείνου υἱεῖ διαλέγεσθαι. ὡς οὖν τὸν ἅπαντα χρόνον διάφορος ἦν Κλέωνι,
40 τούτων ὑμῖν τοὺς συνειδότας μάρτυρας παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ζ. Εἰς τὰς θυσίας τοίνυν, ἐν αἷςπερ οἱ ἄλλοι Ἀθηναῖοι ἑστιῶνται, πρῶτον μὲν δημότην ὄντα, ἔπειτα ἀνεψιὸν, ἔτι δὲ τὸν υἱὸν τὸν τούτου μέλλοντα ποιεῖσθαι, εἰκὸς δήπου ἦν, ὁπότε περ ἐπιδημοίη, μηδὲ μεθ' ἑνὸς ἄλλου ἰέναι τὸν Ἀστύφιλον ἢ μετὰ Κλέωνος. ὡς τοίνυν οὐδέποτ' ἦλθε μετ' αὐτοῦ,
77.1 ὑμῖν τῶν δημοτῶν μαρτυρίαν ἀναγνώσεται.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

η. Οὕτως τοίνυν διακείμενος τῷ τετελευτηκότι Κλέων ἀξιοῖ τὸν υἱὸν τὸν ἑαυτοῦ τὰ ἐκείνου ἔχειν. καὶ τί δεῖ τοῦτον λέγειν; ἀλλ' Ἱεροκλῆς, θεῖος ὢν καὶ ἐμοὶ, οὕτως ἐστὶ 244
τολμηρὸς ὥςτ' οὐ γενομένας διαθήκας ἥκει φέρων, καί φησι
5 παρ' ἑαυτῷ Ἀστύφιλον ταύτας καταλιπεῖν. καίτοι, Ἱεροκλεις, πολλὰ καγαθὰ παθὼν ὑπὸ Θεοφράστου τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ, ὅτε χεῖρον ἔπραττες ἢ νυνὶ, καὶ ὑπὸ Ἀστυφίλου, οὐδετέρῳ αὐτοῖν τὴν ἀξίαν χάριν ἀποδίδως· ἐμὲ μὲν γὰρ υἱὸν ὄντα Θεοφράστου, σαυτῷ δὲ ἀδελφιδοῦν, ἀποστερεῖς ἃ μοι

[1] τούτων

[2] εὐθέως om.

Τούτων] Avia et ejus marito. IDEM.

Δημότην] Cleonis puta. IDEM.

Ἐπιδημοίη] Astyphilus nempe. Sic dedi de meo, pro vulgari ἀποδημ. quoties scil. ejusmodi dies festi atque epulæ inciderant in ea tempora, quibus Astyphilus domi, in urbe, esset, non foris, in castris. IDEM.

Ἰέναι] ire. sic rursus de meo dedi, pro vulgari εἶναι. IDEM.

Τοῦτον λέγειν] Comparat inter se duo exempla immanis et crudelis cupiditatis atque impudentiæ. Miramini, judices, ait, ex me audientes portentosæ cupiditatis atque impudentiæ exemplum, a Cleone erga Astyphilum consobrinum proditum. Sed desinetis mirari, cum audieritis, id quod multo est portentosius, ipsum adeo avunculum Astyphili in cineres et bona ejus tam infestis modis sævire. Hierocles is est —. IDEM.

Θεῖος ὢν καὶ ἐμοὶ] Id est, Θεῖος ὢν αὐτῷ ὁμοίως καὶ ἐμοί. frater enim germanus erat Hierocles ejus fœminæ, quæ Astyphilo et actori hujus causæ mater erat communis, tametsi patres eorum diversi fuissent. IDEM.

οἱ νόμοι ἔδοσαν, Ἀστυφίλου δὲ τεθνεῶτος καταψεύδῃ, καὶ τὸ κατὰ σαυτὸν μέρος τοὺς ἐχθίστους καθίστης τῶν ἐκείνου κληρονόμους. καὶ πρὶν μὲν ληχθῆναι τοῦ κλήρου, ὦ ἄνδρες, εὖ εἰδὼς ὁ Ἱεροκλῆς ὅτι οὐδενὶ ἄλλῳ γίνοιτο τὰ Ἀστυφίλου ἢ ἐμοί, ἐν μέρει ἑκάστῳ τῶν ἐκείνου ἐπιτηδείων προσῄει πωλῶν τὸ πρᾶγμα καὶ τοὺς οὐδὲν προσήκοντας πείθων ἀμφισ-
245 βητεῖν, λέγων ὅτι θεῖος εἴη Ἀστυφίλῳ καὶ ἀποφαίνοι διαθήκας ἐκεῖνον καταλελοιπότα, εἴ τις αὐτῷ κοινώσαιτο· ἐπειδὴ δὲ πρὸς Κλέωνα διωμολογήσατο καὶ τῶν τοῦ ἀδελφοῦ ἐμερίσατο, νυνὶ ὡς ἀληθῆ λέγων ἀξιώσει πιστεύεσθαι, δοκεῖ δέ μοι κἂν ὀμόσαι ἅσμενος, εἴ τις αὐτῷ ὅρκον διδοίη. καὶ ἐμοὶ μὲν συγγενὴς ὢν οὐδὲ τὰ γενόμενα ἐθέλει μαρτυρεῖν· ᾧ δ' οὐδὲν προσήκει, τούτῳ τὰ ψευδῆ συλλαμβάνει καὶ τῶν οὐ πραχθέντων γραμματεῖον ἥκει φέρων· πολὺ γὰρ προυργιαίτερον ἡγεῖται εἶναι τὸ χρηματίζεσθαι ἢ τὴν ἐμὴν συγγένειαν. ὡς δὲ ἐπηγγέλλετο [1] περιιὼν διαθήκας [2] ἀποφαίνειν, εἴ τις αὐτῷ κοινώσαιτο, αὐτοῦ ὑμῖν ᾧ προσῆλθε μαρτυρίαν παρέχομαι.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

τί οὖν χρὴ, ὦ ἄνδρες, ὄνομα θέσθαι τούτῳ τῷ ἀνδρὶ, ὅστις ἐθέλει οὕτω ῥᾳδίως διὰ τὸ ἑαυτοῦ κέρδος τῶν τεθνεώτων τινὸς καταψεύδεσθαι; ὡς δὲ οὐδὲ Κλέωνι προῖκα τὰς διαθήκας ἀποφαίνει, ἀλλὰ μισθὸν εἴληφεν, αὕτη ὑμῖν ἡ μαρτυρία οὐ μικρὸν τεκμήριον ἔσται. τοιαῦτα μέντοι κοινῇ ἐπ' ἐμοὶ τεχνάζουσιν· ἡγεῖται γὰρ αὐτῶν ἑκάτερος εὕρημα ἔχειν ὅ τι ἂν τῶν Ἀστυφίλου λάβῃ.

246 θ'. Ὡς μὲν [3] οὖν οὐκ εἰσὶν ἀληθεῖς αἱ διαθῆκαι, ἀλλὰ Κλέων καὶ Ἱεροκλῆς βούλονται ὑμᾶς ἐξαπατῆσαι, καθ' ὅσον ἐδυνάμην ἀπέδειξα· ὡς δ', εἰ καὶ μηδὲν προσήκων ἔτυ-

[1] περὶ ἂν [2] ἀποφαίνοι [3] οὖν om.

Τὸ πρᾶγμα] Id est, τὸν κλῆρον καὶ τὸ περὶ τὰς ψευδεῖς διαθήκας σκευώρημα. IDEM.

Κοινώσαιτο] Id est, μερίτην αὐτὸν τοῦ κλέμματος ποήσαιτο. Si quis secum, Hierocle puta, prædam partiri, et se in ejus communionem admittere velit. IDEM.

Τοῦ ἀδελφοῦ] Τοῦ ἐμοῦ δηλονότι. IDEM.

Περὶ ἂν διαθήκας ἀποφαίνοι] Imo vero περιιὼν, ὡς [vel ὅτι] διαθ. ἀ. IDEM.

Ἔσται] Post ἔσται deest titulus Μαρτυρία. IDEM. MARKLAND.

Ὡς μὲν] Adde οὖν. Transit hic a priore parte actionis ad alteram. Illa cum docuisset, supposititium esse illud testamentum prætensum, aggreditur nunc docere: si Astyphilus, qui testamentum nullum unquam scripsisset, voluisset scribere, non potuisse alium heredem scribere, quam se, actorem. REISK.

Μηδὲν προσήκων] Fidem promissis tuis, Isæe, non facis, aut oblitus tui loqueris inconsentanea. Docere contendens, acto-

χον Ἀστυφίλῳ, δικαιότερός εἰμι ἔχειν τὰ ἐκείνου, ἢ οὗτοι, διδάξω ὑμᾶς. ὅτε γὰρ ἐλάμβανε Θεόφραστος ὁ ἐμὸς πατὴρ τὴν ἐμὴν μητέρα καὶ Ἀστυφίλου παρὰ Ἱεροκλέους, ἦλθε καὶ αὐτὸν ἐκεῖνον ἔχουσα μικρὸν ὄντα, καὶ διητᾶτο παρ' ἡμῖν τὸν ἅπαντα χρόνον ὁ Ἀστύφιλος, καὶ ἐπαιδεύθη ὑπὸ 247
τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ. καὶ ἐπειδὴ ἐγὼ ἐγενόμην καὶ ὥραν εἶχον παιδεύεσθαι, μετ' ἐκείνου συνεπαιδευόμην. λάβε δέ μοι ταύτην τὴν μαρτυρίαν, εἶτα τὴν τῶν διδασκάλων ὅποι ἐφοιτῶμεν.

[1]ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

τὸ τοίνυν χωρίον τὸ ἐκείνου πατρῷον, ὦ ἄνδρες, ὁ πατὴρ ὁ ἐμὸς ἐφύτευε καὶ ἐγεώργει καὶ ἐποίει διπλασίου ἄξιον. ἀνάβητέ μοι καὶ τούτων μάρτυρες.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ἐπεὶ τοίνυν ἐδοκιμάσθη ὁ ἀδελφὸς, ἀπέλαβε πάντα ὀρθῶς καὶ δικαίως, ὥστε ἐκεῖνον μηδεπώποτε μηδὲν ἐγκαλέσαι τῷ ἐμῷ πατρί. μετὰ δὲ ταῦτα τὴν ἀδελφὴν τὴν ἐκείνου ὁμοπατρίαν [2]ἐνεγύησεν ὁ ἐμὸς πατὴρ ὅτῳ ἐδόκει 248
αὐτῷ, καὶ τἄλλα διώκει, καὶ ταῦτα τῷ Ἀστυφίλῳ ἐξήρκει·

[1] ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ om. [2] ἐνεγύησεν

rem, etiamsi Astyphilum nulla parte cognationis attigisset, tamen ab eo heredem fuisse necessario scribendum, doces ita, ut planum facias, actori matrem cum Astyphilo fuisse communem. Ergone fratres uterinos negas esse inter se φρατέρας? Atqui quæ potest propior esse consanguinitas, quam duos ex eodem utero prodisse? Non hoc doces, quod te profiteris facturum, etiamsi Astyphilus frater actoris non fuisset, tamen actorem ab eo heredem necessario scribendum fuisse. Nam si Theophrastus matrem Astyphili domum suam non duxisset, non videtur operam daturus fuisse, ut Astyphilus liberaliter educaretur, neque curasset eum beneficiis promereri. IDEM.

Ἦλθε] Scil. ἡ ἐμὴ μήτηρ εἰς τὸν οἶκον τὸν ἡμέτερον. Fieri quoque possit, ut post ἦλθε excideriit μετὰ τῆς ἀδελφῆς. venit mater nostra in domum patris mei, habens secum præter sororem Astyphili, etiam Astyphilum ipsum. v. versu antep. IDEM.

Τὸν ἅπαντα χρόνον] Ad pubertatem usque. IDEM.

Μαρτυρίαν] Necessariorum puta et familiarium actoris et parentum ejus, confirmantium, actorem una cum Astyphilo in domo Theophrasti educatum liberaliter fuisse. IDEM.

Ἐφοιτῶμεν] Post ἐφοιτῶμεν deest titulus ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. recitantur enim duo diversa testimonia, alterum illud, cujus argumentum modo indicavimus, alterum ludimagistrorum. IDEM.

Μετὰ δὲ ταῦτα] Non videtur ita accipiendum, ac si significaretur, sororem Astyphili ab ejus vitrico, Theophrasto, tum demum fuisse nuptui elocatam, postquam Astyphilus jam vir factus esset, sed indicat solummodo transitum ad enumerationem aliorum beneficiorum, quibus Theophrastus Astyphilum ornavit, adhuc impuberem. Nam alias debuisset non vitricus privignam, sed frater, tutelæ jam suæ factus, sororem marito ejus in manus dare, ut κύριος sororis. Nisi si volumus dictione illa, ταῦτα τῷ Ἀστυφίλῳ ἐξήρκει, significari, Astyphilum vitrico, de jure suo sororem desponsandi, ultro decessisse. Quicquid ejus est, quæstio hæc magni momenti non est. IDEM.

ἱκανὴν γὰρ ἡγήσατο βάσανον εἰληφέναι ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ τῆς εἰς αὐτὸν εὐνοίας, ἐκ μικροῦ παιδίου τεθραμμένος παρ' αὐτῷ. μαρτυροῦσι δὲ ἡμῖν καὶ περὶ τῆς ἐγγύης οἱ εἰδότες.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

εἰς τοίνυν τὰ ἱερὰ ὁ πατὴρ ὁ ἐμὸς τὸν Ἀστύφιλον παῖδα ἦγε μεθ' ἑαυτοῦ ὥςπερ καὶ ἐμὲ πανταχῇ· καὶ εἰς τοὺς θιάσους [1] τοὺς Ἡρακλέους ἐκεῖνον [2] αὐτὸν εἰσήγαγεν, ἵνα μετέχοι τῆς κοινωνίας. αὐτοὶ [3] δ' ὑμῖν οἱ θιασῶται μαρτυρήσουσιν.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ί. Ἐγὼ δὲ, ὦ ἄνδρες, ὡς διεκείμην πρὸς τὸν ἀδελφὸν 78. 1
σκέψασθε. πρῶτον μὲν γὰρ συνετράφην ἐκείνῳ ἐκ παιδίου, ἔπειτα οὐδέποτε διάφορος ἐγενόμην, ἀλλ' ἠσπάζετό με, ὡς
249 ἴσασιν οἱ οἰκεῖοι πάντες οἱ ἡμέτεροι καὶ οἱ φίλοι· οὓς βούλομαι ὑμῖν μάρτυρας ἀναβιβάσαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ιά. Δοκεῖ ἂν οὖν ὑμῖν Ἀστύφιλος, ὦ ἄνδρες, οὕτω μὲν μισῶν Κλέωνα, τοσαῦτα δ' ἀγαθὰ ὑπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ πεπονθὼς, αὐτὸς τῶν ἐχθρῶν ἄν τινος υἱὸν ποιήσασθαι ἢ τὰ ἑαυτοῦ δοῦναι, τοὺς εὐεργέτας καὶ τοὺς συγγενεῖς ἀποστερήσας; ἐγὼ μὲν οὐκ ἂν οἶομαι, εἰ καὶ δεκάκις ὁ Ἱεροκλῆς διαθήκας ψευδεῖς [4] ἀποδεικνύει, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ ἀδελφὸν εἶναι καὶ διὰ τὴν ἄλλην οἰκειότητα πολὺ μᾶλλον προσήκειν ἐμοὶ ἢ τῷ Κλέωνος υἱεῖ, ἐπεὶ τούτοις γε οὐδὲ προσποιήσασθαι καλὸν ἦν [5] τῶν Ἀστυφίλῳ, οἵτινες οὕτω

[1] τοῦ [2] αὐτὸν om. [3] δ' om. [4] ἀποδεικνῇ [5] τῷ

Παῖδα] Subaudi ἔτι ὄντα. IDEM.

Τῆς κοινωνίας] Id est, τῆς αὐτῶν κοινωνίας. Quodnam autem hoc fuerit collegium thiasotarum Herculis, qui ortum, cur institutum, quibus legibus usum, quibus gavisum privilegiis et juribus, mihi non constat. Videtur ejusmodi sodalitium fuisse, atque ævo medio fuit Calendariorum. IDEM.

Αὐτὸ] Malim ὡς αὐτὸ —. IDEM.

Ἀναβιβάσαι] Post ἀναβιβάσαι videtur titulus μάρτυρες deesse. IDEM.

Ἐμοὶ] Aut pone ἐμοὶ, aut pone υἱεῖ, deesse videtur τῶν ἐκείνου. *bona Astyphili mihi potius competere quam filio Cleonis.* IDEM.

Ἐπεὶ] *quandoquidem.* sic dedi de meo, pro vulgari ἐπί. IDEM.

Καλὸν ἦν] Pone καλὸν ἦν deest προσήκειν. quoniam hos [Cleonem ejusque necessarios] decebat, ne fingere quidem, et verbis præ se ferre, nedum serio contendere, cum Astyphilo ullam sibi necessitudinem intercedere. IDEM.

Οὕτω διέκειντο] Videtur μὲν interponendum. opponuntur enim inter se, vivus adhuc et spirans Astyphilus, et cœsa ejus. IDEM.

διέκειντο πρὸς αὐτὸν, τὰ δὲ ὀστᾶ οὐκ ἔθαψαν, ἀλλὰ πρότερον ἐπὶ τὴν οὐσίαν ἦλθον, πρὶν ἐκείνῳ τὰ νομιζόμενα ποιῆσαι. ἔπειτα νῦν ἀξιώσουσι κληρονομεῖν τῶν Ἀστυφίλου, 250
οὐ μόνον τὰς διαθήκας λέγοντες, ἀλλὰ καὶ τὸ γένος παρατιθέντες, ὅτι ἀνεψιὸς ἦν Κλέων πρὸς [1] πατρός. ὑμᾶς δε, ὦ ἄνδρες, οὐκ εἰκός ἐστι τῷ τούτου γένει προσέχειν τὸν νοῦν.
οὐδεὶς γὰρ πώποτε ἐκποίητος γενόμενος ἐκληρονόμησε τοῦ οἴκου ὅθεν ἐξεποιήθη, ἐὰν μὴ ἐπανέλθῃ κατὰ τὸν νόμον. οὗτοι μέντοι ἀκριβῶς εἰδότες ὅτι οὐκ ἐποιήσατο Ἀστύφιλος τὸν Κλέωνος υἱὸν, πολλάκις ἐληλυθότι αὐτῷ οὐδεπώποτε κεκρεανομήκασι. λάβε μοι καὶ ταύτην τὴν μαρτυρίαν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

ιβ'. Ἑκατέρῳ οὖν ἡμῶν, ἐξ ὧν ἀντωμόσαμεν σκεψάμενοι, ψηφίσασθε. Κλέων μὲν γάρ φησι τὸν υἱὸν τὸν ἑαυτοῦ Ἀστυφίλῳ εἰσποιηθῆναι, καὶ ταῦτ' ἐκεῖνον διαθέσθαι· ἐγὼ δ' οὔ φημι, ἀλλ' ἐμὰ εἶναι πάντα τὰ Ἀστυφίλου, ἀδελφὸς ὢν ἐκείνου, ὡς καὶ αὐτοὶ τοῦτο ἴσασι. μὴ τοίνυν, ὦ ἄνδρες, εἰσποιήσησθε υἱὸν Ἀστυφίλῳ, ὃν οὐδ' αὐτὸς ζῶν ἐκεῖνος ἐποιήσατο, ἀλλὰ τοὺς νόμους οὓς ὑμεῖς ἔθεσθε βεβαιώσατέ μοι· [2] κατὰ τούτους γὰρ ἀμφισβητῶ, ὁσιωτάτην δέησιν δέο- 251
μενος, ὦ ἄνδρες, τῆς τοῦ ἀδελφοῦ οὐσίας κληρονόμον [3] με καταστῆσαι. ἀπέδειξα ὑμῖν ὡς οὐδενὶ ἐκεῖνος δέδωκε τὰ ἑαυτοῦ, καὶ μάρτυρας ἁπάντων ὧν εἶπον παρεσχόμην. βοηθήσατε οὖν μοι· καὶ εἰ λέγειν ἐμοῦ δύναται Κλέων μᾶλλον, τοῦτο αὐτῷ ἄνευ τοῦ νόμου καὶ τοῦ δικαίου μηδὲν ἰσχυσάτω, ἀλλ' ὑμᾶς αὐτοὺς βραβευτὰς ἁπάντων καταστήσατε. διὰ τοῦτο γὰρ συλλέγεσθε, ἵνα τοῖς μὲν ἀναισχυντοῦσι μηδὲν πλέον ᾖ, οἱ δὲ ἀδυνατώτεροι τολμῶσι περὶ τῶν δικαίων ἀμφισβητεῖν, εὖ εἰδότες ὅτι [4] ὑμεῖς οὐδενὶ ἄλλῳ τὸν νοῦν προσέχετε. ἅπαντες οὖν, ὦ ἄνδρες, μετ' ἐμοῦ γένεσθε. ὡς [5] ἐάν

[1] τοῦ πατρὸς [2] κατ' αὐτοὺς [3] με om. [4] ὑμεῖς om. [5] ἄν

Τούτου] Sive ad Cleonem, sive ad Cleonis filium redit. IDEM.

Οὗτοι] Astyphilus puta et ejus necessarii. IDEM.

Ἐληλυθότι αὐτῷ] Cleoni puta, ejusve filio, cum saepe venisset, πρὸς αὐτοὺς, ad se, rogans participationem extorum cum ipsis. IDEM.

Ταῦτ'] Ut Cleonis filius sibi defuncto pro filio adoptato arrogaretur. IDEM.

Δεόμενος] Scil. ὑμῶν. IDEM.

Κληρονόμον καταστῆσαι] Interponendum videtur ἐμέ. IDEM.

Ἀπέδειξα ὑμῖν] Rursus interponendum videtur h. l. γάρ. IDEM.

τι ἄλλο ψηφίσησθε Κλέωνι πειθόμενοι, σκέψασθε ὁπόσων αἴτιοι γενήσεσθε. πρῶτον μὲν τοὺς ἐχθίστους Ἀστυφίλου ἐπί τε τὰ μνήματα ἰέναι καὶ ἐπὶ τὰ ἱερὰ ἐκείνου ποιήσετε· 252 ἔπειτα τὰς Εὐθυκράτους ἐπισκήψεις, τοῦ πατρὸς τοῦ Ἀστυφίλου, ἀκύρους ποιήσετε, ἃς αὐτὸς πρότερον ἀπέθανεν [1] ἢ παραβῆναι· ἔπειτα τετελευτηκότα Ἀστύφιλον παρανοίας ἁλῴησετε. εἰ γὰρ [2] τούτου ἐποιήσατο υἱὸν ὃς τῷ πατρὶ πολεμιώτατος ἦν, πῶς οὐ δόξει τοῖς ἀκούσασι παρανοεῖν ἢ ὑπὸ φαρμάκων διεφθάρθαι; ἔτι δ' ἐμὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἐκτραφέντα ἐν τῷ αὐτῷ καὶ συμπαιδευθέντα Ἀστυφίλῳ καὶ ἀδελφὸν ὄντα, περιόψεσθε ὑπὸ Κλέωνος ἀποστερηθέντα τῶν ἐκείνου. ἀντιβολῶ ὑμᾶς καὶ ἱκετεύω ἐκ παντὸς τρόπου ψηφίσασθαί μοι. οὕτω γὰρ ἂν μάλιστα Ἀστυφίλῳ τε [3] χαρίσαισθε κἀμὲ οὐκ ἂν [4] ἀδικήσαιτε.

[1] ἢ ἀπίθανε [2] τοῦτον [3] χαρίσεσθε [4] ἀδικήσετε

Ὁπόσων] Subaudi κακῶν, nisi potius id addendum sit. IDEM.

Τὰ ἱερὰ] Valesius ad Harpocr. p. 88. vult τὰ ἡρῷα legi. Sed fallitur. nam primum quidem τὰ μνήματα et τὰ ἡρῷα idem significant. deinde vero, qui alicujus in genus reciperentur ejusque hereditatem adirent, ejus non modo monumenta gentilia, sed etiam sacra participabant, quibus addicti fuissent cum legatario majores ejus. IDEM.

Ἃς αὐτὸς πρότερον ἢ ἀπίθανε παραβῆναι] Locus male sanus, cui nonnulla desunt. præterea dubium est utrum αὐτὸς ad Euthycratem, an ad Astyphilum referatur. Stephanus, profecto sagaciter, ita conjiciebat leg. esse: πρότερον ἂν ἀπίθανεν ἢ παραβῆναι. posset ad eandem sententiam sic componi lectio: πρότερον ἂν ἀποθανὼν εἴλετο, ἢ παραβῆναι. Ego vero suspicor Isæum sic reliquisse ἃς αὐτοῖς [Astyphilo ejusque posteris et necessariis omnino omnibus] ἐπίσκηψε [scil. Euthycrates] πρότερον, ἢ ἀπίθανε, μὴ παραβῆναι. quas illis moriens præcepit ne migrarent. IDEM.

Τοῦτον] Num τούτου, Cleonis puta. IDEM.

Ἀντιβολῶ ὑμᾶς] Interpone οὖν. IDEM.

Χαρίσαισθε] Rarior inventa forma hæc est; usitatior χαριῖσθε. IDEM.

I.

ΙΣΑΙΟΥ

ΠΡΟΣ ΞΕΝΑΙΝΕΤΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

Pag. ed. H. Steph. — Pag. ed. Reisk.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

79. 1 — 253

Ἀρίσταρχός τις τεσσάρων παῖδων γενόμενος παίδων, Κυρωνίδου καὶ Δημοχάρους καὶ τῆς μητρὸς τοῦ λέγοντος τὸν λόγον καὶ ἄλλης κόρης, τοῦτον μὲν τὸν Κυρωνίδου ἔτι παῖδα εἰσποιήσειν εἰς τὸν Ξεναινέτου τοῦ κατὰ μητέρα πάππου κλῆρον, αὐτὸς δὲ κληρονόμους τοὺς λοιποὺς ἑαυτῷ κατέλιπε παῖδας. μετὰ ταῦτα τελευτᾷ μὲν Δημοχάρης ἄπαις, καὶ ἡ μία θυγάτηρ αὐτοῦ καὶ αὐτὴ ἄπαις. ὁ δὲ κλῆρος ὅλος ἔρχεται δικαίως εἰς τὸν μητέρα τοῦ λέγοντος τὸν λόγον. καὶ ταῦτα μὲν οὕτω· μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν Ἀριστάρχου Ἀριστομένης, ἀδελφὸς ὢν αὐτοῦ καὶ κατὰ νόμον ἐπίτροπος τῶν τοῦ ἀδελφοῦ γενόμενος παίδων, ἐκδίδωκε Κυρωνίδῃ τῷ ἐκποιήτῳ υἱῷ Ἀριστάρχου τὴν θυγατέρα ἑαυτοῦ, ἐπαγγειλάμενος περιποιῆσαι αὐτῷ τὸν Ἀριστάρχου κλῆρον. ὁ δὲ καὶ ποιήσας· γενομένου γὰρ υἱοῦ τῷ Κυρωνίδῃ, πρῶτον μὲν ὄνομα τῷ παιδὶ τὸ τοῦ πάππου δεδώκασιν, Ἀρίσταρχον ὀνομάσαντες, [1] εἶτα εἰσποιήσαν αὐτὸν εἰς τὸν πάππου οἶκον ὡς δὲ τοῦτο ἐκείνου [2] προστάξαντος, καὶ παραδίδωσιν Ἀριστομένης αὐτῷ [3] τὸν ὅλον τοῦ πάππου κλῆρον. ἔτι δὲ παῖς ὢν ἐκεῖνος τελευτῶν κληρονόμον κατὰ διαθήκας ἐνεστήσατο τὸν 254
ἴδιον ἀδελφὸν Ξεναίνετον. τούτων [4] οὕτω γενομένων καὶ κρατοῦντος Ξεναινέτου τὸν Ἀριστάρχου τοῦ παλαιοῦ οὐσίαν, ἀμφισβητεῖ περὶς αὐτὸν ὁ υἱὸς τῆς θυγατρὸς Ἀριστάρχου τοῦ παλαιοῦ, λέγων ἑαυτὸν μόνον εἶναι κληρονόμον δικαίως τῶν Ἀριστάρχου τοῦ παλαιοῦ χρημάτων. ὁ μὲν γὰρ Κυρωνίδης — φησὶν — ἐκποίητος ἐγένετο· ὁ δὲ παππὸς υἱὸν ἔχων γνήσιον τὸν Δημοχάρην; οὐκ ἐδύνατο θεῖτο ἑαυτῷ παῖδα παῖδα· ὁ δὲ Δημοχάρης ἀτελὴς ὢν οὐδὲ αὐτὸς ἐδύνατο [5] εἰσποιῆσαι τῷ πατρὶ θεῖτο υἱόν· ἀλλ' οὐδ' ἡ ἄλλη θυγάτηρ αὐτοῦ ἡ προτελευτήσασα. ὥστε οὐ κατὰ τὸν νόμον — φησὶ — τῆς εἰσποιήσεως γενομένης τοῦ [6] μικροῦ Ἀριστάρχου, οὐκέτι συνίσταται ἡ διαθήκη αὐτοῦ, τοῦ νέου Ἀριστάρχου· ἃ γὰρ μὴ δικαίως ἐκτήσατο, πῶς ἄλλῳ παραπέμψειν ἐδύνατο; ἀναιρουμένης δὲ τῆς διαθήκης εἰκότως ὁ κλῆρος εἰς τὸν λέγοντα τὸν λόγον ἐφέρετο, υἱὸν ὄντα τῆς γνησίας θυγατρὸς Ἀριστάρχου τοῦ παλαιοῦ. Καὶ ἡ μὲν ὑπόθεσις αὕτη, ἡ στάσις δὲ πραγματικὴ ἔγγραφος· ζητεῖ γὰρ εἰ δεῖ τὰς τοιαύτας συνιστάναι διαθήκας, καὶ τίς [7] δικαιότερα λέγει.

1 ἀ. ΕΒΟΥΛΟΜΗΝ, ὦ ἄνδρες, ὥσπερ Ξεναίνετος οὑτοσὶ δύναται ψευδῆ λέγειν θαῤῥαλέως, οὕτω καὶγὼ ταληθῆ πρὸς ὑμᾶς περὶ ὧν ἀμφισβητοῦμεν εἰπεῖν δυνηθῆναι· οἶμαι γὰρ 255

[1] καὶ — [2] πρόξαντος — [3] τὸν ὅλον om. — [4] οὕτω om.
[5] ποιῆσαι — [6] παλαιοῦ — [7] δικαιότερος

Πρόξαντος] L. προστάξαντος. REISK. Δικαιότερος] L. δικαιότερα. IDEM.

Tabula generis, hac oratione celebrati,

Xenænetus
Aristomenes — Aristarchus, super cujus hereditate agitur — filia
Apollodorus filia — Cyronides — Democharis — filia — filia
Xenænetus — Aristarchus. — actor — filiæ.

ἂν ὑμῖν εὐθέως δῆλον γενέσθαι, εἴθ' ἡμεῖς ἀδίκως ἐπὶ τὸν κλῆρον ἥκομεν, εἴθ' οὗτοι μὴ προσηκόντως πάλαι τὰ χρήματα ταῦτα εἰλήφασι. νῦν δὲ οὐκ ἐξ ἴσου διακείμεθα, ὦ ἄνδρες. οἱ μὲν γὰρ καὶ λέγειν δεινοὶ καὶ παρασκευάσασθαι ἱκανοί, ὥστε καὶ ὑπὲρ ἑτέρων πολλάκις ἐν ὑμῖν ἠγωνίσθαι· ἐγὼ δὲ μὴ ὅτι ὑπὲρ ἄλλου, ἀλλ' οὐδ' ὑπὲρ ἐμαυτοῦ πώποτε δίκην ἰδίαν εἴρηκα, ὥστε πολλῆς δεῖ με συγγνώμης τυχεῖν παρ' ὑμῶν.

β'. Ἠνάγκασμαι [1] μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι δίκην παρ' αὐτῶν λαβεῖν, τὴν μητέρα τὴν ἐμὴν πρὸς τῇ ἀνακρίσει Ἀριστάρχου εἶναι ἀδελφὴν προσγράψασθαι· οὐ μὴν διὰ τοῦτο ὑμῖν ἥδε ἡ γνῶσις ἧττον περὶ αὐτῶν εὐκρινὴς [2] γενήσεται, ἀλλ' ἐκ τῶν νόμων [3] σκοποῦσιν εἰ τὰ ἑαυτοῦ δέδωκε τούτῳ Ἀρίσταρχος ἢ τὰ μηδὲν προσήκοντα. ἔστι δὲ δίκαιον τοῦτο, ὦ ἄνδρες· ὁ γὰρ νόμος κελεύει τὰ μὲν ἑαυτοῦ
256 διαθέσθαι ὅτῳ ἂν ἐθέλῃ, τῶν δὲ ἀλλοτρίων οὐδένα κύριον ποιήσασθαι. τοῦτο οὖν ὑμᾶς πειράσομαι πρῶτον διδάσκειν, ἐάν μου μετ' εὐνοίας ἀκοῦσαι ἐθέλητε. εἴσεσθε γὰρ ὡς ὁ κλῆρος οὗτος οὐ τούτων ἦν ἐξ ἀρχῆς, ἀλλὰ τῆς ἐμῆς μητρὸς πατρῴος· ἔπειτα καὶ ὡς Ἀρίσταρχος οὐδὲ καθ' ἕνα νόμον αὐτὸν εἴληφεν, ἀλλὰ παρὰ πάντας τοὺς νόμους ἀδικεῖ μετὰ τῶν οἰκείων τὴν ἐμὴν μητέρα. ὅθεν οὖν σαφέστατα μαθήσεσθε ὡς ἔχει ταῦτα, ἐντεῦθεν ὑμᾶς πρῶτον πειράσομαι διδάσκειν.

γ'. Ἀρίσταρχος γὰρ ἦν, ὦ ἄνδρες, Συπαλλήτιος. οὗτος ἔλαβε Ξεναινέτου Ἀχαρνέως θυγατέρα, ἐξ ἧς γίνεται Κυρωνίδης καὶ Δημοχάρης καὶ ἡ μήτηρ ἡ ἐμὴ καὶ ἄλλη τούτων ἀδελφή. Κυρωνίδης μὲν οὖν ὁ τοῦδε πατὴρ καὶ θατέρου τοῦ

[1] μὲν om. [2] φανήσεται [3] σκοπεῖμεν

Οὗτοι] Xenænetus junior, et cum eo facientes, adversarii actoris. IDEM.

Εἶναι ἀδελφὴν] Interponi vult Scaliger Κυρωνίδου. quod non intelligo. Nam si Ἀριστάρχου copulavit cum ἀναιρίσει, falsus fuit. Qui potest dudum mortuus examinari? IDEM. Anglice Ionesius: *that my mother was the daughter of Aristarchus and sister of Cyronides*: prorsus de suo.

Περὶ αὐτῶν] Id est, περὶ τούτων τῶν πραγμάτων, vel, bis de bonis, hereditate Aristarchi. v. p. 186. 7. REISK.

Τούτῳ] Xenæneto juniori, filio Cyronidis. IDEM.

Τούτων] Aristarchi et Xenæneti juniorum. IDEM.

Οἰκείων] Subaudi τῶν ἑαυτῶν. ipseque et reliqui ejus necessarii injuriam fecerunt matri meæ. IDEM.

Συπαλλήτιος] Lege Συπαλλήττιος ex Diogene Laertio in Zenone, Hesychio, et Stephano. PALMER.

Τοῦδε] Xenæneti junioris. REISK.

Θατέρου] Aristarchi junioris. IDEM.

τόνδε τὸν κλῆρον ἀδίκως ἔχοντος ἐξεποιήθη εἰς ἕτερον οἶκον,
ὥστε αὐτῷ τῶν χρημάτων οὐδὲν ἔτι προσῆκεν· Ἀριστάρχου
80.1 δὲ τοῦ πατρὸς τούτων τελευτήσαντος Δημοχάρης υἱὸς κλη-
ρονόμος τῶν ἐκείνου κατέστη. τούτῳ δὲ παιδὸς ἀποθανόντος
καὶ τῆς ἑτέρας ἀδελφῆς, ἡ μήτηρ ἡ ἐμὴ [1]ἐπὶ παντὶ τῷ οἴκῳ
ἐπίκληρος ἐγένετο. καὶ οὕτω μὲν ἐξ ἀρχῆς ἅπαντα [2]ταυτὶ
τῆς ἐμῆς μητρὸς ἐγένετο· προσῆκον δ' αὐτῇ μετὰ τῶν χρη- 257
μάτων τῷ ἐγγύτατα γένους συνοικεῖν, πάσχει δεινότατα,
ὦ ἄνδρες. Ἀριστομένης γὰρ ἀδελφὸς ὢν ἐκείνου τοῦ Ἀρι-
στάρχου, ὄντος αὐτῷ υἱέος καὶ θυγατρὸς, [3]ἀμελήσας ἢ
αὐτὸς αὐτὴν ἔχειν ἢ τῷ υἱεῖ μετὰ τοῦ κλήρου ἐπιδικάσα-
σθαι, τούτων μὲν οὐδὲν ἐποίησε, τὴν δὲ ἑαυτοῦ θυγατέρα
ἐπὶ τοῖς [4]τῆς ἐμῆς μητρὸς χρήμασι Κυρωνίδῃ ἐξέδωκεν, ἐξ
ἧς ὁ Ξεναίνετος οὗτος καὶ Ἀρίσταρχος ὁ τελευτήσας ἐγένετο.
τὸ μὲν οὖν ἀδίκημα, καὶ ὃν τρόπον τῶν χρημάτων ἀπεστε-
ρήθην, τοῦτ' ἐστὶν, ὦ ἄνδρες. μετὰ δὲ ταῦτα τὴν ἐμὴν μη-
τέρα ἐκδίδωσι τῷ ἐμῷ πατρί. Κυρωνίδου δὲ τελευτήσαντος
τὸν τοῦ Ξεναινέτου ἀδελφὸν εἰσάγουσιν Ἀριστάρχῳ υἱὸν,
οὐδὲ καθ' ἕνα νόμον, ὦ ἄνδρες, ὡς ἐγὼ ἐκ πολλῶν τεκμηρίων
ὑμῖν ἐπιδείξω. πρῶτον μὲν οὖν μάρτυρας ὑμῖν παρέξομαι,
ὡς Κυρωνίδης ἐκποίητος εἰς τὸν Ξεναινέτου οἶκον ἐγένετο καὶ
ἐν ἐκείνῳ ἐτελεύτησεν, ἔπειθ' ὡς Ἀρίσταρχος, οὗ ἦν οὗτος
ὁ κλῆρος, πρότερος τοῦ υἱέος Δημοχάρους ἐτελεύτησε, Δη-
μοχάρης δὲ παῖς ὢν ἀπέθανε καὶ ἡ ἑτέρα ἀδελφὴ, ὥστε τὸν
κλῆρον ἐπὶ τῇ ἐμῇ μητρὶ γενέσθαι. καί μοι κάλει τούτων
τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

οὕτω μὲν ἐξ ἀρχῆς ἦν, ὦ ἄνδρες, ὁ κλῆρος, περὶ οὗ νῦν 258
ὁ λόγος ἐστί· Κυρωνίδου μὲν ἐκποιήτου γενομένου εἰς τὸν
Ξεναινέτου οἶκον, τοῦ δὲ πατρὸς Ἀριστάρχου τῷ υἱεῖ Δη-

[1] ἐν [2] ταυτὶ om. [3] μελλήσας [4] τῆς om.

Ἀριστάρχου] Seniore puta. IDEM.

Τούτων] Cyronidis, Democharis, et duarum filiarum. IDEM.

Ἐν παντὶ] L. ἐπὶ παντὶ — ad Herodot. l. iii. c. 224. VALCKENAER. Cf. p. 82. 2. ed. H. Steph.

Μαλλήσας] *penes quem erat, sive ipse mallet sibi habere, sive* — nam hoc significatu μέλλω h. l. est accipiendum. Sic dedi de meo, pro vulgari ἠμελήσας, cui Stephanus ἐθελήσας suffectum ibat. Palmerius μελήσας (simplici λ) dederat, videtur tamen geminatum dare voluisse. REISK.

Ἀριστάρχου] Seniori. IDEM.

Ἐξ ἀρχῆς ἦν] Adde ἡμῶν vel ἡμίτερος. IDEM.

μοχάρει καταλιπόντος, ἐκείνου δὲ τῇ ἀδελφῇ τῇ ἑαυτοῦ ταύτῃ, μητρὶ δὲ ἐμῇ.

δ'. Δεῖ δὲ, ἐπειδὴ λίαν ἀναισχυντοῦσιν, ὦ ἄνδρες, καὶ τὰ χρήματα παρὰ τὸ δίκαιον ἔχειν ἀξιοῦσι, μαθεῖν ὑμᾶς ὡς οὐδὲ κἀθ' ἕνα νόμον Ἀρίσταρχος εἰς τοὺς φράτορας τοὺς ἐκείνου εἰσῆκται· ἐὰν γὰρ τοῦτο μάθητε, σαφῶς εἴσεσθε ὅτι τῷ μὴ δικαίως ἔχοντι οὐδὲ διατίθεσθαι περὶ αὐτῶν προσῆκεν. οἶμαι τοίνυν πάντας ὑμᾶς εἰδέναι, ὦ ἄνδρες, ὅτι κατὰ διαθήκας αἱ εἰσαγωγαὶ τῶν εἰσποιήτων γίνονται, διδόντων τε αὐτῶν καὶ υἱεῖς [1] ποιουμένων, ἄλλως δὲ οὐκ ἔξεστιν. εἴτε οὖν Ἀρίσταρχον φήσει τις [2] αὐτὸν διαθέσθαι, οὐκ ἀληθῆ λέξει· γνησίου γὰρ ὄντος αὐτῷ Δημοχάρους υἱέος οὔτ' ἂν ἐβούλετο ταῦτα διαπράξαι, οὔτε ἐξῆν δοῦναι τὰ ἑαυτοῦ ἑτέρῳ· εἴτε Ἀριστάρχου τελευτήσαντος Δημο-
259 χάρην αὐτὸν ποιήσασθαι, καὶ ταῦτα ψεύσονται. παισὶ γὰρ οὐκ ἔξεστι διαθήκην γενέσθαι· ὁ γὰρ νόμος διαρρήδην κωλύει παιδὶ μὴ ἐξεῖναι συμβάλλειν μηδὲ γυναικὶ πέρα [3] μεδίμνου κριθῶν. μεμαρτύρηται δὲ Ἀρίσταρχον μὲν πρό-

[1] ποιούντων [2] αὐτὸν om. [3] μεδίμνων

Ἀρίσταρχος] Junior nimirum. IDEM.

Ἐκείνου] Democharetis, aut, quod perinde est, Aristarchi senioris. IDEM.

Αὐτῶν] Scil. τῶν διατιθμένων. cum ipsi legatores per se, non per alios, neque alii pro ipsis, jam vita defunctis, ita constituunt. IDEM.

Ἀρίσταρχον] Seniorem. IDEM.

Διαπράξαι] Imo vero διαπράξασθαι. IDEM.

Αὐτὸν] Scil. τὸν φάσκοντα. si quis aiat a Democharete se adoptatum. IDEM.

Μεδίμνων] Fui aliquando in opinione, in qua Petitum quoque LL. Att. [l. vi. tit. vi. §. 2.] p. 577. fuisse postmodum reperi, μεδίμνου legi hic oportere. Jam vero censeo vulgatum bene habere, et respondere Latino *singulos medimnos*. neque puer æs alienum contrahere, aut commercium pactumve facere, spondere de re emenda vendendave potest, quæ excedat pretium medimni unius. Et sic quoque fœmina. Sunt hi duo medimni. Recte ergo μεδίμνων in plurali usurpavit. Unusquisque puer, et unaquæque fœmina cavere de medimnis singulis potest, cum aliqua forensi validitate, non ultra. Confiunt sic tot medimni, quot sunt contrahentes hujusmodi. μεδίμνων in duali dicere non licebat; nam sic exstitisset sententia, falsa illa quidem, et juri Attico atque veritati historicæ repugnans, licuisse pueris quibusque de binis medimnis cavere, et sic pariter quoque fœminis quibusque. Id quod secus erat. Henricus Stephanus primam syllabam vocabuli μεδίμνων geminandum esse suspicabatur, scil. μεμ μεδίμνων. Conjectura, ad speciem probabilis et subtiliter atque ingeniose excogitata: (ecquid enim fieri possit facilius, ecquid usu venit crebrius, quam ut eædem literæ collisæ alteræ alteras absorbeant?) reapse tamen imaginaria et abhorrens. id quod vel ipsa summæ immanitas statim prodit. Et cur legislator numerum imparem pari 40. aut 50. prætulisset? REISK. Vid. Meurs. Lect. Att. l. ii. c. 4. et Them. Att. l. ii. c. 9. Lex, qua de agitur, non est testamentaria, sed de contractibus. Συμβάλλειν sæpe notat *contrahere et pactum conventumque facere*. Athenis impuberes et mulieres non erant κύριοι ὑπὲρ μεδίμνου κριθῶν, si quid ultra hordei medimnum contraxerant sponderantve, jure nullum erat. Justa hinc conclusione conficit Isæus παισὶς οὐκ ἐξεῖναι διαθήκην γενέσθαι, sive non posse eum res suas testamento dare legare. Vidit Petiti errorem Salmasius de Mod. Usur. c. 10. p. 425. Cæterum testamenta Athenis in frequenti erant usu, introducta

τερον Δημοχάρους τοῦ υἱέος τελευτῆσαι, ἐκεῖνον δὲ, ὕστερον 260
τοῦ πατρός· ὥστε κατά γε διαθήκην ἐκείνων, [1]οὐδ' εἰ διέθεντο προσῆκεν αὐτῷ τούτων τῶν χρημάτων κληρονομῆσαι. ἀνάγνωθι [2]δὴ καὶ τοὺς νόμους, καθ' οὓς οὐδετέρῳ αὐτῶν ἐξῆν διαθήκας ποιήσασθαι.

NOMOI.

οὐ τοίνυν, ὦ ἄνδρες, οὐδὲ Κυρωνίδην οἷόν τε ἦν υἱὸν Ἀριστάρχῳ εἰσποιῆσαι, ἀλλ' αὐτῷ μὲν ἐπανελθεῖν εἰς τὸν πατρῷον οἶκον [3]ἐξῆν, υἱὸν ἐγκαταλιπόντα ἐν τῷ Ξεναινέτου οἴκῳ, [4]ἐξ αὐτοῦ δέ τινα ἀγαγεῖν οὐκ ἔστι νόμος· ἢ ἐὰν φῶσι, ψεύσονται. ὥστ' οὐδ' ἂν φάσκωσιν ὑπ' ἐκείνου ποιηθῆναι, νόμον [5]ἔχουσι δεῖξαι, καθ' ὃν ἐξῆν αὐτῷ ταῦτα πρᾶξαι· ἀλλ' ἐξ ὧν αὐτοὶ λέγουσιν, ἔτι φανερώτερον ὑμῖν γενήσεται τοῦτο, ὅτι παρανόμως καὶ ἀσελγῶς ἔχουσι τὰ τῆς 261
μητρὸς χρήματα.

ε'. Καὶ μὲν δὴ, ὦ ἄνδρες, οὐδ' Ἀριστομένει γε οὐδ' Ἀπολλοδώρῳ, οἷς προσήκει τὴν ἐμῆς μητρὸς ἐπιδικάσασθαι, οὐδὲ τούτοις ἐξῆν. θαυμαστὸν γὰρ ἂν ἦν, εἰ τὴν ἐμὴν μητέρα ἔχοντι Ἀπολλοδώρῳ ἢ Ἀριστομένει οὐκ ἂν οἷόν τε ἦν τῶν ἐκείνης κυρίῳ γενέσθαι, κατὰ τὸν νόμον ὃς οὐκ ἐᾷ τῶν

[1] ἦν οὐ διέθεντο, οὐ [2] δὲ [3] ἐξῆν μὲν om.
[4] ἐξῆν, υἱὸν αὐτοῦ δὲ ἀν, ψεύσονται. ὥστε οὐδ' ἂν φάσκωσι τινὰ ἀγαγεῖν, οὐκ ἔστι νόμος ἢ ἐὰν φῶσι ὑπ' [5] οὐκ ἔχουσι

potissimum ἵνα μὴ ἐξεπιμωθῇ ὁ οἶκος, ut Demosthenes loquitur or c. Macart. §. ϑ'., sive ne familia testatoris exstingueretur, neque illi decssent qui mortuo justa facerent. Itaque si liberis orbus esset, testamento adsciscebat, ut hereditatem una cum sacris cernerent. Præclare hæc Iæus docet or. de Apollod. Hered. §. ς'. WESSELING.

Ἐκείνων] Aristarchi majoris et Democharetis. etiamsi comminiscamur eos testamentum scripsisse, quod illi nullum scripserunt (nam neque voluere, neque licebat); tamen ne sic quidem competebat Aristarchi majoris hereditas Aristarcho minori. REISK.

Αὐτῷ] Aristarcho minori. IDEM.

Ἀριστάρχῳ] Seniori. IDEM.

Αὐτοῦ δὲ] Fœde mutilatus h. l. e conjectura sanari mera nequit, sed deploratus est, nisi meliores et integriores libri succurrant. Quare satius est insanabile hoc ulcus prorsus non attingere, tametsi loci nonnulli medicam manum critices conjecturalis haud respuere videntur. IDEM.

Λέγουσιν] Opponit ea, quæ reapse præ se ferunt, iis, modo commemoratis, quæ comminisci, si velint, possint. Nam paulo ante dixerat, ἂν φῶσιν et ἂν φάσκωσιν. Ista quidem, ait, fortassean *alius* aliquis istos fingat et inducat jactantes. quæ autem *ipsi* palam præ se ferunt, hæc sunt. IDEM.

Προσῆκει] Malim ὡροσῆκε. IDEM.

Ἐξῆν] Scil. ἔχειν τὰ ἡμίτεκα, aut οἰοὺς εἰσποιεῖν. IDEM.

Εἰ] Conturbata constructio, neque eodem filo procedens. Sequi enim cum deberet (p. 188. 2.) ἐτίμων δὲ, subito mutata oratio, interrogationem ironicam subjicit ἀλλ' ἐτίμων — *attamen, scilicet*, si dis placet, vel *nempe* (cum sanna) licebit eidem Aristomeni —. IDEM.

Κυρίῳ] Sic correxi vulgarium vitium κυρίων mea sententia. Stephanus inter duas rationes emendandi optionem dederat, in margine sic conjectans: Π. κύριον ἢ κυρίῳ. Sed posterius unice verum est. Suspicabar aliquando κυρίω in duali quoque

τῆς ἐπικλήρου κύριον εἶναι, ἀλλ' ἢ τοὺς παῖδας ἐπὶ δίετες
ἡβήσαντας κρατεῖν τῶν χρημάτων· ἀλλ' ἑτέρῳ αὐτὴν ἐκδόντι 81. 1
262 ἐξέσται εἰς τὰ ταύτης χρήματα υἱὸν εἰσποιῆσαι; δεινὰ
μέντ' ἂν γίνοιτο. καὶ τῷ μὲν πατρὶ αὐτῆς, εἰ παῖδες ἄρ-
ρενες μὴ ἐγένοντο, οὐκ ἂν ἐξῆν ἄνευ ταύτης διαθέσθαι· κε-
λεύει γὰρ ὁ νόμος σὺν ταύταις κύριον εἶναι δοῦναι, ἐάν τῳ
βούλοιτο, τὰ ἑαυτοῦ· τῷ δὲ μήτε λαβεῖν αὐτὴν ἀξιώσαντι 5
μήτε πατρὶ ὄντι, ἀλλ' ἀνεψιῷ, παρὰ πάντας τοὺς νόμους
εἰσαγαγόντι ἔσται κυρίως ταῦτα πεπραγμένα; καὶ τίς
ὑμῶν ταῦτα πεισθήσεται; ἐγὼ μέν, ὦ ἄνδρες, σαφῶς
ἐπίσταμαι ὅτι οὔτε Ξεναίνετος οὔτε ἄλλος οὐδεὶς ἀνθρώπων
ἔξει ἀποδεῖξαι ὡς οὐ τῆς ἐμῆς μητρὸς [1] οὗτος κληρός ἐστι, 10
τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῇ τοῦ Δημοχάρους καταλιπόντος· ἐὰν δ' ἄρα
τολμῶσι περὶ αὐτῶν λέγειν, νόμον κελεύετε δεῖξαι καθ' ὃν
γεγένηται ἡ εἰσποίησις Ἀριστάρχῳ, καὶ τίς ὁ εἰσποιήσας.
τοῦτο γὰρ δίκαιόν ἐστιν. ἀλλ' οἶδ' ὅτι οὐχ ἕξουσιν ἐπιδεῖξαι.

ε'. Περὶ μὲν οὖν τοῦ τὸν κλῆρον εἶναι τῆς μητρὸς ἐξ
ἀρχῆς καὶ ἀδίκως αὐτὴν ὑπὸ τούτων [2] ἀπεστερῆσθαι, ἔκ τε
τῶν εἰρημένων καὶ μεμαρτυρημένων καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν νόμων
ἱκανῶς ἡγοῦμαι ἀποδεδεῖχθαι. οὕτω δὲ καὶ τούτοις φανερόν 15
ἐστιν ὅτι οὐ προσηκόντως ἔχουσι ταῦτα τὰ χρήματα,
ὥστ' οὐκ ἐπὶ τῷ δικαίως Ἀρίσταρχον εἰσαχθῆναι εἰς τοὺς
φράτορας τὸν λόγον ποιοῦνται μόνον, ἀλλὰ καὶ δίκην φασὶν
263 ὑπὲρ τούτων τῶν χρημάτων τὸν πατέρα τὸν ἑαυτῶν ἐκτε-
τικέναι, ἵνα, ἂν μὴ κατ' ἐκεῖνο δικαίως δοκῶσιν ἔχειν, κατά
γε ταῦτα εἰκότως προσήκων αὐτοῖς φαίνηται. ἐγὼ δ', ὦ
ἄνδρες, ὅτι οὐκ ἀληθῆ λέγουσι, μεγάλοις ὑμᾶς τεκμηρίοις 20

[1] ἡ [2] ἀποστερεῖσθαι

legi posse. Sed dualem quoque excludit insequens ἐκδόντι. IDEM. Leg. κύριον. De Mod. Usur. p. 169. SALMASIUS.

Τῶν] Sic dedi de mea et Scaligeri [et Salmasii] sententia pro vulgari τὸν, subauditur χρημάτων. REISK.

Ἀλλ' ἢ] Idem est ac si dixisset: ἀλλὰ μόνους ἐᾷ τοὺς παῖδας κρατεῖν. IDEM. Leg. ἄλλον ἢ - - - ἡβήσαντας, καὶ κρατεῖν. SALMASIUS.

Ἑτέρῳ] Non cohaeret cum ἐκδόντι, sed ab eo regitur. hoc volo. Dictio ἔξέσται ἐκδόντι ἑτέρῳ tantundem valet atque si dixisset: ἔστιν δὲ ἐν ἐξουσίᾳ τοῦ αὐτοῦ Ἀριστάρχου ἐκδοῦναι αὐτὴν ἑτέρῳ, δηλαδὴ τῷ ἐμῷ πατρί. REISK.

Ἀριστάρχῳ] Juniori. IDEM.

Ἑαυτῶν] Xenaeneti puta, et Aristarchi, juniorum. Sic dedi (postulabat enim praemissum φασὶν) pro vulgari ἑαυτοῦ. IDEM.

Κατ' ἐκεῖνο] Scil. τὸ μέρος, δηλονότι, τὸ εἰσποιεῖσθαι δικαίως Ἀρίσταρχον Δημοχάρει. IDEM.

Προσήκων] Bene si habet, deest post αὐτοῖς voc. ὁ κλῆρος. ego vero suspicor legesse προσήκειν in infinitivo, scil. τὰ χρήματα. IDEM.

διδάξω. εἰ γὰρ ἦν — ὡς οὗτοι λέγουσιν — ὑπόχρεως οὗτος ὁ κλῆρος, οὔτ' ἂν χρήματα οὗτοι ὑπὲρ αὐτῶν ἐξέτινον — οὐ γὰρ προσῆκον αὐτοῖς, ἀλλ' οἷς ἐγένετο ἡ ἐμὴ μήτηρ ἐπίδικος, τούτοις ἀναγκαῖον ἦν ὑπὲρ αὐτῶν βουλεύσασθαι —, οὔτ' ἂν εἰσεποίουν εἰς τοῦτον τὸν κλῆρον υἱὸν Ἀριστάρχῳ, μέλλοντες ὠφεληθήσεσθαι μὲν μηδέν, ζημιωθήσεσθαι δὲ μεγάλα. ἢ ἕτεροι μέν, [1]ὅταν περὶ χρημάτων δυστυχῶσι, τοὺς σφετέρους αὐτῶν παῖδας εἰς ἑτέρους οἴκους εἰσποιοῦσιν, 264 ἵνα μὴ μετάσχωσι τῆς τοῦ πατρὸς ἀτιμίας· οὗτοι δὲ ἆρα εἰς ὑπόχρεων οὐσίαν καὶ οἴκοθεν εἰσεποίουν σφᾶς αὐτούς, ἵνα καὶ τὰ ὑπάρχοντα προσαπολέσειαν; οὐκ ἔστι ταῦτα, ἀλλ' ὁ μὲν κλῆρος ἐλεύθερος ἦν καὶ τῆς ἐμῆς μητρὸς ἐγένετο, οὗτοι δὲ φιλοχρηματοῦντες καὶ ἐκείνην ἀποστεροῦντες ταῦτα πάντα ἐμηχανήσαντο.

ζ. Ἴσως οὖν τις, ὦ ἄνδρες, τὸν χρόνον ὑμῶν θαυμάσειε, πῶς ποτὲ πολὺν οὕτως εἰάσαμεν καὶ ἀποστερούμενοι οὐκ ἤμεν ἐπ' αὐτά, ἀλλὰ νυνὶ περὶ αὐτῶν τοὺς λόγους ποιούμεθα. ἐγὼ δὲ οἶμαι μὲν οὐ δίκαιον εἶναι διὰ τοῦτο ἔλαττον ἔχειν, εἴ τις μὴ ἐδυνήθη ἢ κατημέλησεν — οὐ γὰρ τοῦτό ἐστι σκεπτέον, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα εἰ δίκαιον ἢ μή —· ὅμως μέντοι καὶ περὶ τούτων αἴτιον εἰπεῖν ἔχομεν, ὦ ἄνδρες. ὁ γὰρ πατὴρ οὑμὸς ἐπὶ προικὶ ἐγγυησάμενος τὴν ἐμὴν μητέρα συνῴκει, [2]τὸν δὲ κλῆρον τούτων καρπουμένων οὐκ εἶχεν ὅπως εἰσπράξαιτο· ὅτε γὰρ περὶ αὐτοῦ λόγους ἐποιήσατο τῆς μητρὸς κελευούσης, οὗτοι ταῦτα αὐτῷ ἠπείλησαν, αὐτοὶ ἐπιδικασάμενοι αὐτὴν ἔξειν, εἰ μὴ βούλοιτο αὐτὸς ἐπὶ προικὶ ἔχειν. ὁ δὲ πατήρ, ὥστε τῆς μητρὸς μὴ στερηθῆναι, καὶ δὶς τοσαῦτα χρήματα εἴασεν ἂν αὐτοὺς καρποῦσθαι. 265

[1] , ὅταν μὲν

[2] τῶν

Τινὶς αὐτῶν] Imo vero ἑτέρῳ αὐτῷ. redit enim ad praemissum ὁ κλῆρος. IDEM.

Προσῆκεν] Malim προσῆκον, scil. τοῦτο ταῦτα. IDEM.

Τινὶς αὐτῶν] Scil. sive τῶν χρημάτων, sive τῶν χρεῶν. IDEM.

Ἕτερος ὅταν μὲν] Malim verba sic strui: ἕτερος μὲν, ὅταν περὶ —. IDEM.

Οἰκοθεν] F. οἶκον. MARKLAND.

Ἡμεν] Solet hoc pro ἦμεν reperiri, per syncopen, sicut, nescio quam recte. REISK.

Ἔχειν] δίκαιον accipio h. l. non pro neutro, sed pro masculino, subaudi τινά. quod e proximo εἴ τις hic est adsciscendum. IDEM.

Ἐπὶ προικί] Id est, εἰπὼν ἐπὶ κλήρῳ, ἅς οἱ οὗτοι ἐπείκλησαν. accipiens enim pater octoria cum uxore dotem, fatebatur, uxorem suam non esse ἐπίκληρον, h. e. virginem, cui patriae hereditas soli competeret, sed si esse fratrem, heredem universorum bonorum. IDEM.

Τῶν δὲ κλήρων τούτων] Aut τὸν δὲ κλῆρον τούτων leg. est, aut τῶν δὲ κλήρων τοῦτον. IDEM.

καὶ τοῦ μὲν τὸν πατέρα μὴ ἐπεξελθεῖν ὑπὲρ τούτων τοῦτό 40
ἐστι τὸ αἴτιον· μετὰ δὲ ταῦτα ὁ Κορινθιακὸς πόλεμος
ἐγένετο, ἐν ᾧ ἐγὼ κἀκεῖνος στρατεύεσθαι ἠναγκαζόμεθα,
ὥστε οὐδετέρῳ ἂν ἡμῶν δίκην ἐξεγένετο λαβεῖν. εἰρήνης τ'
αὖ γενομένης ἐμοί τι ἀτύχημα πρὸς τὸ δημόσιον συνέβη,
ὥστε μὴ ῥᾴδιον εἶναι πρὸς τούτους διαφέρεσθαι. ὥστε οὐ
μικρὰς ἔχομεν αἰτίας περὶ τοῦ πράγματος. ἀλλὰ νυνὶ
δίκαιον εἰπεῖν ἐστὶν, ὦ ἄνδρες, τίνος δόντος [1]ἔχει τὸν κλῆ-
ρον, κατὰ ποίους νόμους εἰς τοὺς φράτορας εἰσῆκται, καὶ 82. 1
πῶς οὐκ ἐπίκληρος ἦν ἐπὶ τούτοις χρήμασιν ἡ ἐμὴ μήτηρ.
ταῦτα γάρ ἐστι περὶ ὧν ὑμᾶς δεῖ τὴν ψῆφον ἐνεγκεῖν, οὐκ
εἰ χράνῳ τι ὕστερον ἡμεῖς τῶν ἡμετέρων εἰσπραττόμεθα. μὴ
266 δυνηθέντων δὲ ἐπιδεῖξαι, δικαίως ἂν ἐμὸν αὐτὸν εἶναι [2]ψη-
φίσαισθε.

ἡ. Τοῦτο μὲν [3]οἶδ' ὅτι ποιεῖν οὐχ οἷοί τ' ἔσονται· χα-
λεπὸν γὰρ πρὸς νόμους καὶ δίκαιον πράγμα ἀντιλέγειν 5
ἐστί· περὶ δὲ τοῦ τεθνεῶτος λέξουσιν, ἐλεοῦντες ὡς ἀνὴρ
[4]ὢν ἀγαθὸς ἐν τῷ πολέμῳ τέθνηκε, καὶ ὅτι οὐ δίκαιόν ἐστι
τὰς ἐκείνου διαθήκας ἀκύρους καθιστάναι. ἐγὼ δὲ καὶ αὐτὸς,
ὦ ἄνδρες, οἶμαι δεῖν κυρίας εἶναι τὰς διαθήκας, ἃς ἂν ἕκα-
στος διαθῆται περὶ τῶν ἑαυτοῦ· περὶ μέντοι τῶν ἀλλοτρίων
οὐ κυρίας εἶναι τὰς διαθήκας, ὥσπερ ἂς ἕκαστος περὶ τῶν 10
ἑαυτοῦ διαθῆται. ταῦτα δὲ οὐ τούτων ὄντα, ἀλλὰ ἡμέτερα
φαίνεται. ὥστε ἂν ἐπὶ τοῦτον τὸν λόγον καταφεύγῃ καὶ
μάρτυρας παρέχηται ὡς διέθετο ἐκεῖνος, ἐπιδεικνύναι κε-
267 λεύετε εἰ δικαίως τὰ ἑαυτοῦ. τοῦτο [5]γὰρ δίκαιόν ἐστι. δει-

[1] αὐτῷ [2] ψηφίσασθε [3] δ' οἶδ' [4] μὲν [5] καὶ

Τῶν τούτων] *harum rerum*, vel *horum bonorum, causa in jure eos persequi*. IDEM.

Ἀτύχημα πρὸς τὸ δημόσιον] Ærarius fiebam, pecunia mulctatus, quam statim dependere non poteram. IDEM.

Δίκαιον εἰπεῖν ἐστὶν] Scil. αὐτόν. malim tamen in nominativo legi δίκαιος, Xenænetus puta. IDEM.

Οὐκ εἰ χράνῳ τι ὕστερον ἡμεῖς τῶν ἡμετέρων] Alius verba sic struxisset paulo planius: οὐκ εἰ χράνῳ πολλῷ ὕστερον ἡμεῖς τῶν τι ἡμετέρων. IDEM.

Αὐτὸν] Scil. τὸν κλῆρον. mallem tamen αὐτὸ in neutro, ut referatur ad τῶν ἡμετέρων τι. IDEM.

Τοῦτο μὲν δ' οἶδα] Aut leg. ἀλλὰ τοῦτο μὲν εὖ οἶδα, aut τοῦτο μὲν γὰρ (aut τοῦτο μέντοι) εὖ οἶδα ὅτι —. IDEM.

Ὥσπερ ἂς] Mutatum hoc ibat Scaliger cum ἅσπερ εἰς. sed bene habet vulgata. in ὥσπερ subauditur a communi οἶμαι κυρίας εἶναι τὰς διαθήκας, ἃς ἕκαστος —. IDEM.

Τούτων] Π. τῶνδε. H. STEPHAN. SCALIG.

Τὰ ἑαυτοῦ] Subaudi διέθετο e præmissis. Dubito etiam an leg. sit: δικαίως, καὶ τὰ ἑαυτοῦ. REISK.

Τοῦτο καὶ δίκαιον] Malim τοῦτο γὰρ καὶ δίκαιον. IDEM.

νότατα γὰρ πάντων γένοιτο, εἰ Κυρωνίδης μὲν καὶ οὗτοι, ὄντες ἐκείνου, μὴ μόνον τὸν Ξεναινέτου οἶκον πλέον ἢ τεττάρων ταλάντων ἔξουσιν, ἀλλὰ καὶ τόνδε προσλήψονται· ἐγὼ δὲ τῆς μητρὸς οὔσης κυρίας καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν Κυρωνίδῃ γεγενημένος, εἰ μηδὲ τὸν τῆς μητρὸς κλῆρον λήψομαι, καὶ ταῦτα μηδ' ἐχόντων τούτων ἐπενεγκεῖν παρ' ὅτου ποτ' εἰλήφασι. καίτοι δίκαιον, ὦ ἄνδρες, ὥσπερ τῶν ἀμφισβητησίμων χωρίων δεῖ τὸν ἔχοντα ἢ θέτην ἢ πρατῆρα παρέχεσθαι ἢ καταδεδικασμένον φαίνεσθαι, οὕτω καὶ τούτους καθ' ἕν τι τούτων ἀποφήναντας αὐτὸν ἀξιοῦν ἐπιδικάζεσθαι, καὶ μὴ πρὸ δίκης τὴν Ἀριστάρχου θυγατέρα, ἐμὴν δὲ μητέρα, ἐκ τῶν πατρῴων ἐκβάλλειν. ἀλλὰ γὰρ, ὦ ἄνδρες, οὐχ ἱκανόν ἐστι Ξεναινέτῳ τὸν Ἀριστομένους οἶκον καταπεπαιδεραστηκέναι, ἀλλὰ καὶ τοῦτον οἴεται δεῖν τὸν αὐτὸν τρόπον διαθεῖναι. ἐγὼ δ', ὦ ἄνδρες δικασταὶ, βραχείας οὐσίας ὑπαρξάσης ἀδελφαῖς μὲν ἐξέδωκα, ὅσα ἐδυνάμην ἐπιδοὺς, 268
κόσμιον δ' ἐμαυτὸν παρέχων καὶ τοῖς τὰ προσταττόμενα καὶ τὰς στρατείας στρατευόμενος ἀξιῶ τῶν τῆς μητρὸς πατρῴων μὴ ἀποστερηθῆναι. ἀποδείξω δ' ὑμῖν Κυρωνίδην μὲν τὸν τούτων πατέρα ἐκποίητον γενόμενον καὶ οὐκ ἐπανελθόντα εἰς τὸν πατρῷον οἶκον, τὸν δὲ πατέρα τὸν Κυρωνίδου καὶ τῆς ἐμῆς μητρὸς Δημοχάρει τῷ υἱῷ τοῦτον τὸν κλῆρον καταλιπόντα, ἐκεῖνον δὲ ἄπαιδα ὄντα τελευτήσαντα, καὶ εἰς τὴν ἐμὴν μητέρα τοῦτον τὸν κλῆρον ἐπιγιγνόμενον.

Ταλάντων] Subaudi ὄντα, aut ἄξιον ὄντα. IDEM.

Ἐπενεγκεῖν] Subaudi ἐπί τινα τὸν πρόφασιν referre ad aliquem suam prætensionem, causari, prætendere aliquem. IDEM.

Πρατῆρα] Π. πρατῆρα. H. STEPHAN. Quicunque fundum domumve possidet, debet ejus nomen edere, a quo aut oppignerata illa, aut empta habet. REISK.

Αὐτὸν] Scil. τὸν κλῆρον. sed adde ἔχειν, et nescio an οὕτως quoque, ut sit ἀποφήναντας τοῦτον ἔχειν, οὕτως ἀξιοῦν. IDEM.

Τὰς στρατείας] Subaudi τὰς γεγυμένας, aut τὰς προστεταγμένας. IDEM.

Ἀξιῶ] Stephanus volebat δὲ addi. Ego solummodo τ' paulo ante v. 17. post κόσμιον in δ' mutavi. IDEM.

Ἐπιγιγνόμενον] Malim περιγιγν. IDEM.

καὶ τοῦ μὲν τὸν πατέρα μὴ ἐπεξελθεῖν ὑπὲρ τούτων τοῦτό 40
ἐστι τὸ αἴτιον· μετὰ δὲ ταῦτα ὁ Κορινθιακὸς πόλεμος
ἐγένετο, ἐν ᾧ ἐγὼ κἀκεῖνος στρατεύεσθαι ἠναγκαζόμεθα,
ὥστε οὐδετέρῳ ἂν ἡμῶν δίκην ἐξεγένετο λαβεῖν. εἰρήνης τ'
αὖ γενομένης ἐμοί τι ἀτύχημα πρὸς τὸ δημόσιον συνέβη,
ὥστε μὴ ῥᾴδιον εἶναι πρὸς τούτους διαφέρεσθαι. ὥστε οὐ
μικρὰς ἔχομεν αἰτίας περὶ τοῦ πράγματος. ἀλλὰ νυνὶ
δίκαιον εἰπεῖν ἐστὶν, ὦ ἄνδρες, τίνος δόντος [1]ἔχει τὸν κλῆ-
ρον, κατὰ ποίους νόμους εἰς τοὺς φράτορας εἰσῆκται, καὶ 82. 1
πῶς οὐκ ἐπίκληρος ἦν ἐκεῖ τούτοις χρήμασιν ἡ ἐμὴ μήτηρ.
ταῦτα γάρ ἐστι περὶ ὧν ὑμᾶς δεῖ τὴν ψῆφον ἐνεγκεῖν, οὐκ
εἰ χράνῳ τι ὕστερον ἡμεῖς τῶν ἡμετέρων εἰσπραττόμεθα. μὴ
266 δυνηθέντων δὲ ἐπιδεῖξαι, δικαίως ἂν ἐμὸν αὐτὸν εἶναι [2]ψη-
φίσαισθε.

ἡ. Τοῦτο μὲν [3]οἶδ' ὅτι ποιεῖν οὐχ οἷοί τ' ἔσονται· χα-
λεπὸν γὰρ πρὸς νόμους καὶ δίκαιον πρᾶγμα ἀντιλέγειν 5
ἐστί· περὶ δὲ τοῦ τεθνεῶτος λέξουσιν, ἐλεοῦντες ὡς ἀνὴρ
[4]ὢν ἀγαθὸς ἐν τῷ πολέμῳ τέθνηκε, καὶ ὅτι οὐ δίκαιόν ἐστι
τὰς ἐκείνου διαθήκας ἀκύρους καθιστάναι. ἐγὼ δὲ καὶ αὐτὸς,
ὦ ἄνδρες, οἶμαι δεῖν κυρίας εἶναι τὰς διαθήκας, ἃς ἂν ἕκα-
στος διαθῆται περὶ τῶν ἑαυτοῦ· περὶ μέντοι τῶν ἀλλοτρίων
οὐ κυρίας εἶναι τὰς διαθήκας, ὥσπερ ἃς ἕκαστος περὶ τῶν
ἑαυτοῦ διαθῆται. ταῦτα δὲ οὐ τούτων ὄντα, ἀλλὰ ἡμέτερα 10
φαίνεται. ὥστε ἂν ἐπὶ τοῦτον τὸν λόγον καταφεύγῃ καὶ
μάρτυρας παρέχηται ὡς διέθετο ἐκεῖνος, ἐπιδεικνύναι κε-
267 λεύετε εἰ δικαίως τὰ ἑαυτοῦ. τοῦτο [5]γὰρ δίκαιόν ἐστι. δει-

[1] αὐτῷ [2] ψηφίσασθε [3] δ' οἶδ' [4] μὲν [5] καὶ

Τῶν τούτων] *harum rerum*, vel *horum bonorum, causa in jure eos persequi*. IDEM.

Ἀτύχημα πρὸς τὸ δημόσιον] Ærarius fiebam, pecunia mulctatus, quam statim dependere non poteram. IDEM.

Δίκαιον εἰπεῖν ἐστὶν] Scil. αὐτόν. malim tamen in nominativo legi δίκαιος, Xenænetus puta. IDEM.

Οὐκ εἰ χρόνῳ τι ὕστερον ἡμεῖς τῶν ἡμετέρων] Alius verba sic struxisset paulo planius: οὐκ εἰ χρόνῳ πολλῷ ὕστερον ἡμεῖς τῶν τι ἡμετέρων. IDEM.

Αὐτὸν] Scil. τὸν κλῆρον. mallem tamen αὐτὸ in neutro, ut referatur ad τῶν ἡμετέρων τι. IDEM.

Τοῦτο μὲν δ' οἶδα] Aut leg. ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὖ οἶδα, aut τοῦτο μὲν γὰρ (aut τοῦτο μέντοι) οὖ οἶδα ὅτι —. IDEM.

Ὥσπερ ἃς] Mutatum hoc ibat Scaliger cum ἅσπερ εἰς. sed bene habet vulgata. in ὥσπερ subauditur a communi οἶμαι κυρίας εἶναι τὰς διαθήκας, ἃς ἕκαστος —. IDEM.

Τούτων] Π. τοῦτον. H. STEPHAN. SCALIG.

Τὰ ἑαυτοῦ] Subaudi διέθετο e præmissis. Dubito etiam an leg. sit: δικαίως, καὶ τὰ ἑαυτοῦ. REISK.

Τοῦτο καὶ δίκαιον] Malim τοῦτο γὰρ καὶ δίκαιον. IDEM.

νόταται γὰρ πάντων γένοιτο, εἰ Κυρωνίδης μὲν καὶ οὗτοι, ὄντες ἐκείνου, μὴ μόνον τὸν Ξεναινέτου οἶκον πλέον ἢ τεττάρων ταλάντων ἔξουσιν, ἀλλὰ καὶ τόνδε προσλήψονται· ἐγὼ δὲ τῆς μητρὸς οὔσης κυρίας καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν Κυρωνίδῃ γεγενημένος, εἰ μηδὲ τὸν τῆς μητρὸς κλῆρον λήψομαι, καὶ ταῦτα μηδ' ἐχόντων τούτων ἐπενεγκεῖν παρ' ὅτου ποτ' εἰλήφασι. καίτοι δίκαιον, ὦ ἄνδρες, ὥσπερ τῶν ἀμφισβητησίμων χωρίων δεῖ τὸν ἔχοντα ἢ θέτην ἢ πρατῆρα παρέχεσθαι ἢ καταδεδικασμένον φαίνεσθαι, οὕτω καὶ τούτους καθ' ἕν τι τούτων ἀποφήναντας αὐτὸν ἀξιοῦν ἐπιδικάζεσθαι, καὶ μὴ πρὸ δίκης τὴν Ἀριστάρχου θυγατέρα, ἐμὴν δὲ μητέρα, ἐκ τῶν πατρῴων ἐκβάλλειν. ἀλλὰ γὰρ, ὦ ἄνδρες, οὐχ ἱκανόν ἐστι Ξεναινέτῳ τὸν Ἀριστομένους οἶκον καταπεπαιδεραστηκέναι, ἀλλὰ καὶ τοῦτον οἴεται δεῖν τὸν αὐτὸν τρόπον διαθεῖναι. ἐγὼ δ', ὦ ἄνδρες δικασταὶ, βραχείας οὐσίας ὑπαρξάσης ἀδελφὰς μὲν ἐξέδωκα, ὅσα ἐδυνάμην ἐπιδοὺς, 268
κόσμιον δ' ἐμαυτὸν παρέχων καὶ ποιῶν τὰ προσταττόμενα καὶ τὰς στρατείας στρατευόμενος ἀξιῶ τῶν τῆς μητρὸς πατρῴων μὴ ἀποστερηθῆναι. ἀποδείξω δ' ὑμῖν Κυρωνίδην μὲν τὸν τούτων πατέρα ἐκποίητον γενόμενον καὶ οὐκ ἐπανελθόντα εἰς τὸν πατρῷον οἶκον, τὸν δὲ πατέρα τὸν Κυρωνίδου καὶ τῆς ἐμῆς μητρὸς Δημοχάρει τῷ υἱῷ τοῦτον τὸν κλῆρον καταλιπόντα, ἐκεῖνον δὲ ἄπαιδα ὄντα τελευτήσαντα, καὶ εἰς τὴν ἐμὴν μητέρα τοῦτον τὸν κλῆρον ἐπιγιγνόμενον.

Ταλάντων] Subaudi ὄντα, aut ἀξίων ὄντα. IDEM.

Ἐπενεγκεῖν] Subaudi ἐπί τινα τὴν πρόφασιν referre ad aliquem suam prætentionem, causari, prætendere aliquem. IDEM.

Πρατῆρα] Π. πράτηρα. H. STEPHAN. Quicunque fundum domumve possidet, debet ejus nomen edere, a quo aut oppignerata illa, aut empta habet. REISK.

Αὐτὸν] Scil. τὸν κλῆρον. sed adde ἔχειν, et nescio an οὕτως quoque, ut sit ἀποφήναντας τοῦτον ἔχειν, οὕτως ἀξιοῦν. IDEM.

Τὰς στρατείας] Subaudi τὰς γεγενημένας, aut τὰς προστεταγμένας. IDEM.

Ἀξιῶ] Stephanus volebat δὲ addi. Ego solummodo τ' paulo ante v. 17. post κόσμιον in δ' mutavi. IDEM.

Ἐπιγιγνόμενον] Malim περιγιγν. IDEM.

καὶ τοῦ μὲν τὸν πατέρα μὴ ἐπεξελθεῖν ὑπὲρ τούτων τοῦτό 40
ἐστι τὸ αἴτιον· μετὰ δὲ ταῦτα ὁ Κορινθιακὸς πόλεμος
ἐγένετο, ἐν ᾧ ἐγὼ κἀκεῖνος στρατεύεσθαι ἠναγκαζόμεθα,
ὥστε οὐδετέρῳ ἂν ἡμῶν δίκην ἐξεγένετο λαβεῖν. εἰρήνης τ'
αὖ γενομένης ἐμοί τι ἀτύχημα πρὸς τὸ δημόσιον συνέβη,
ὥστε μὴ ῥᾴδιον εἶναι πρὸς τούτους διαφέρεσθαι. ὥστε οὐ
μικρὰς ἔχομεν αἰτίας περὶ τοῦ πράγματος. ἀλλὰ νυνὶ
δίκαιον εἰπεῖν ἐστὶν, ὦ ἄνδρες, τίνος δόντος [1]ἔχει τὸν κλῆ-
ρον, κατὰ ποίους νόμους εἰς τοὺς φράτορας εἰσῆκται, καὶ 82. 1
πῶς οὐκ ἐπίκληρος ἦν ἐτὶ τούτοις χρήμασιν ἡ ἐμὴ μήτηρ.
ταῦτα γάρ ἐστι περὶ ὧν ὑμᾶς δεῖ τὴν ψῆφον ἐνεγκεῖν, οὐκ
εἰ χράνῳ τι ὕστερον ἡμεῖς τῶν ἡμετέρων εἰσπραττόμεθα. μὴ
266 δυνηθέντων δὲ ἐπιδεῖξαι, δικαίως ἂν ἐμὸν αὐτὸν εἶναι [2]ψη-
φίσαισθε.

ἡ. Τοῦτο μὲν [3]οἶδ' ὅτι ποιεῖν οὐχ οἷοί τ' ἔσονται· χα-
λεπὸν γὰρ πρὸς νόμους καὶ δίκαιον πρᾶγμα ἀντιλέγειν 5
ἐστί· περὶ δὲ τοῦ τεθνεῶτος λέξουσιν, ἐλεοῦντες ὡς ἀνὴρ
[4]ὢν ἀγαθὸς ἐν τῷ πολέμῳ τέθνηκε, καὶ ὅτι οὐ δίκαιόν ἐστι
τὰς ἐκείνου διαθήκας ἀκύρους καθιστάναι. ἐγὼ δὲ καὶ αὐτὸς,
ὦ ἄνδρες, οἶμαι δεῖν κυρίας εἶναι τὰς διαθήκας, ἃς ἂν ἕκα-
στος διαθῆται περὶ τῶν ἑαυτοῦ· περὶ μέντοι τῶν ἀλλοτρίων
οὐ κυρίας εἶναι τὰς διαθήκας, ὥσπερ ἃς ἕκαστος περὶ τῶν 10
ἑαυτοῦ διαθῆται. ταῦτα δὲ οὐ τούτων ὄντα, ἀλλὰ ἡμέτερα
φαίνεται. ὥστε ἂν ἐπὶ τοῦτον τὸν λόγον καταφεύγῃ καὶ
μάρτυρας παρέχηται ὡς διέθετο ἐκεῖνος, ἐπιδεικνύναι κε-
267 λεύετε εἰ δικαίως τὰ ἑαυτοῦ. τοῦτο [5]γὰρ δίκαιόν ἐστι. δει-

[1] αὐτῷ [2] ψηφίσασθε [3] δ' οἶδ' [4] μὲν [5] καὶ

Τῶν τούτων] *harum rerum, vel horum bonorum, causa in jure eos persequi.* IDEM.

Ἀτύχημα πρὸς τὸ δημόσιον] Ærarius fiebam, pecunia mulctatus, quam statim dependere non poteram. IDEM.

Δίκαιον εἰπεῖν ἐστὶν] Scil. αὐτόν. malim tamen in nominativo legi δίκαιος, Xenænetus puta. IDEM.

Οὐκ εἰ χρόνῳ τι ὕστερον ἡμεῖς τῶν ἡμετέρων] Alius verba sic struxisset paulo planius: οὐκ εἰ χρόνῳ πολλῷ ὕστερον ἡμεῖς τῶν τι ἡμετέρων. IDEM.

Αὐτὸν] Scil. τὸν κλῆρον. mallem tamen αὐτὸ in neutro, ut referatur ad τῶν ἡμετέρων τι. IDEM.

Τοῦτο μὲν δ' οἶδα] Aut leg. ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὖ οἶδα, aut τοῦτο μὲν γὰρ (aut τοῦτο μέντοι) οὖ οἶδα ὅτι —. IDEM.

Ὥσπερ ἄς] Mutatum hoc ibat Scaliger cum ἅσπερ εἰς. sed bene habet vulgata. in ἅσπερ subauditur a communi οἶμαι κυρίας εἶναι τὰς διαθήκας, ἃς ἕκαστος —. IDEM.

Τούτων] Π. τοῦτον. H. STEPHAN. SCALIG.

Τὰ ἑαυτοῦ] Subaudi διέθετο e præmissis. Dubito etiam an leg. sit: δικαίως, καὶ τὰ ἑαυτοῦ. REISK.

Τοῦτο καὶ δίκαιον] Malim τοῦτο γὰρ καὶ δίκαιον. IDEM.

νόσταται γὰρ πάντων γένοιτο, εἰ Κυρωνίδης μὲν καὶ οὗτοι, ὄντες ἐκείνου, μὴ μόνον τὸν Ξεναινέτου οἶκον πλέον ἢ τεττάρων ταλάντων ἔξουσιν, ἀλλὰ καὶ τόνδε προσλήψονται· ἐγὼ δὲ τῆς μητρὸς οὔσης κυρίας καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν Κυρωνίδῃ γεγενημένος, εἰ μηδὲ τὸν τῆς μητρὸς κλῆρον λήψομαι, καὶ ταῦτα μηδ' ἐχόντων τούτων ἐπενεγκεῖν παρ' ὅτου ποτ' εἰλήφασι. καίτοι δίκαιον, ὦ ἄνδρες, ὥσπερ τῶν ἀμφισβητησίμων χωρίων δεῖ τὸν ἔχοντα ἢ θέτην ἢ πρατῆρα παρέχεσθαι ἢ καταδεδικασμένον φαίνεσθαι, οὕτω καὶ τούτους καθ' ἕν τι τούτων ἀποφήναντας αὐτὸν ἀξιοῦν ἐπιδικάζεσθαι, καὶ μὴ πρὸ δίκης τὴν Ἀριστάρχου θυγατέρα, ἐμὴν δὲ μητέρα, ἐκ τῶν πατρῴων ἐκβάλλειν. ἀλλὰ γὰρ, ὦ ἄνδρες, οὐχ ἱκανόν ἐστι Ξεναινέτῳ τὸν Ἀριστομένους οἶκον καταπεπαιδεραστηκέναι, ἀλλὰ καὶ τοῦτον οἴεται δεῖν τὸν αὐτὸν τρόπον διαθεῖναι. ἐγὼ δ', ὦ ἄνδρες δικασταὶ, βραχείας οὐσίας ὑπαρξάσης ἀδελφαῖς μὲν ἐξέδωκα, ὅσα ἐδυνάμην ἐπιδοὺς, κόσμιον δ' ἐμαυτὸν παρέχων καὶ τοιῶν τὰ προστατττόμενα καὶ τὰς στρατείας στρατευόμενος ἀξιῶ τῶν τῆς μητρὸς πατρῴων μὴ ἀποστερηθῆναι. ἀπέδειξα δ' ὑμῖν Κυρωνίδην μὲν τὸν τούτων πατέρα ἐκποίητον γενόμενον καὶ οὐκ ἐπανελθόντα εἰς τὸν πατρῷον οἶκον, τὸν δὲ πατέρα τὸν Κυρωνίδου καὶ τῆς ἐμῆς μητρὸς Δημοχάρει τῷ υἱῷ τοῦτον τὸν κλῆρον καταλιπόντα, ἐκεῖνον δὲ ἄπαιδα ὄντα τελευτήσαντα, καὶ εἰς τὴν ἐμὴν μητέρα τοῦτον τὸν κλῆρον ἐπιγιγνόμενον.

268

Ταλάντων] Subaudi ὄντα, aut ἄξιον ὄντα. IDEM.

Ἐπενεγκεῖν] Subaudi ἐπί τινα τὴν πρόφασιν. referre ad aliquem suam prætensionem, causari, prætendere aliquem. IDEM.

Πρατῆρα] Π. πρατῆρα. H. STEPHAN. Quicunque fundum domumve possidet, debet ejus nomen edere, a quo aut oppignerata illa, aut empta habet. REISK.

Αὐτὸν] Scil. τὸν κλῆρον. sed adde ἔχειν, et nescio an οὕτως quoque, ut sit ἀποφήναντας τοῦτον ἔχειν, οὕτως ἀξιοῦν. IDEM.

Τὰς στρατείας] Subaudi τὰς γεγενημένας, aut τὰς προστεταγμένας. IDEM.

Ἀξιῶ] Stephanus volebat δὲ addi. Ego solummodo τ' paulo ante v. 17. post κόσμιον in δ' mutavi. IDEM.

Ἐπιγιγνόμενον] Malim περιγιγν. IDEM.

ΙΑ.

ΙΣΑΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΓΝΙΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

Pag. ed. Reisk.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Pag. ed. H. Steph.

268 Ἀγνίας τις εἶχεν ἀνεψιοὺς πολλούς, Θεόπομπον καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Στρατοκλέα καὶ Στράτιον καὶ Εὐβουλίδην. οὗτος μέλλων τελευτᾶν ἐποιήσατο Θεοφῶντα αὐτῷ θυγατέρα, πλείονας 269 ἐν ταῖς διαθήκαις, εἴ τι πάθοι ἡ θυγάτηρ, ἔχεσθαι τὸν κλῆρον εἰς Γλαύκωνα, ἀδελφὸν αὐτοῦ τυγχάνοντα ὁμομήτριον. ἐπὶ τούτοις αὐτοῦ τελευτήσαντος ἡ θυγάτηρ λαβοῦσα τὸν κλῆρον ἐτελεύτησεν. ἀποθανόντος δὲ καὶ Εὐβουλίδου ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ, τοῦ Εὐβουλίδου, διεσαμένη πρὸς Γλαύκωνα ἔλαβε τὴν οὐσίαν. μετὰ ταῦτα τελευτησάντων καὶ τῶν περὶ τὸν Στρατοκλέα καὶ Στράτιον Θεόπομπος μόνος ἐδικάσατο πρὸς αὐτὸν, καὶ ἴλαβε τὸν κλῆρον. πρὸς τοῦτον ὁ υἱὸς τοῦ ἀδελφοῦ [1] αὐτοῦ, Στρατοκλέους, διάζεται· πρὸς αὐτὸν δὲ ἐπιτρόπου τοὺς υἱοὺς, φάσκων ἐξ ἴσου τὰ τῆς πλουσιωτάτης ἀρμόζειν τῷ τε Θεοφῶντος καὶ τῷ παιδὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. Ἡ στάσις πραγματική.

270 α'. ΔΙΑ ταῦθ' ὑμῖν ἀνέγνων τοὺς νόμους, ὅτι κατὰ τὸν 1
πρῶτον αὐτῶν ἰσχυρίζεται τῷ παιδὶ τοῦ ἡμικληρίου προσ-
ήκειν, οὐκ ἀληθῆ λέγων. οὐ γὰρ ἦν ἡμῖν Ἀγνίας ἀδελφὸς,
ὁ δὲ νόμος περὶ ἀδελφοῦ χρημάτων πρῶτον ἀδελφοῖς τε καὶ
ἀδελφιδοῖς πεποίηκε τὴν κληρονομίαν, ἂν ὦσιν ὁμοπάτορες· 5
τοῦτο γὰρ ἐγγυτάτω τοῦ τελευτήσαντος γένος ἐστίν. ἐὰν δ'

[1] αὐτοῦ om.

ΑΓΝΙΟΥ] Plenum stemma generis ex hac oratione constituere haud licuit. Satis igitur habebimus, quædam momenta consanguinitatis horum hominum, quorum nomina hac in oratione commemorantur, hic ponere, quo causa suopte intricata et obscura fiat aliquanto explicatior atque dilucidior.

Actor, et Hagnias, et Eubulides, et Stratocles, et Stratius erant consobrini *ex patruelibus*. Fratres igitur fuerant eorum patres. v. p. 195. 3. Hagniæ mater fuerat soror Stratii.

Hagnias suæ sororis filiam instituerat heredem, cui suffecerat Glauconem, fratrem uterinum.

Theophon erat frater, ut videtur, Stratoclis, cujus Stratoclis filius videtur cum actore, tutore suo, super Hagniæ hereditate contendisse. p. 197. 19.

Actor in matrimonio habebat sororem Macartati, cui Macartato alterum suorum filiorum pro filio adoptivo arrogarat. p. 207. 20. IDEM.

Διὰ ταῦθ' ὑμῖν ἀνέγνων τοὺς νόμους] Videri possit huic orationi initium deesse, quod utrum vere sit, nec ne, in dubio relinquam. Si minus est, præmissa fuit ejus exordio legum ad hanc causam facientium recitatio. Sed Taylori quoque initium orationis abruptum indicare videbatur, nonnihil deesse. Et profecto, quæ desunt, si haberemus, causam hanc, nunc obscurissimam, liquidius perspiceremus. IDEM.

Ἰσχυρίζεται] Scil. ὁ ἀντίδικος. IDEM.

Τῷ παιδὶ] Cujus tutor sum. filio Stratoclis. IDEM.

Τοῦ ἡμικληρίου] Bonorum ab Hagnia relictorum semissem. IDEM.

Περὶ ἀδελφοῦ χρημάτων] Subaudi διατάττων vel διαγεγεύων. IDEM.

οὗτοι μὴ ὦσι, δεύτερον ἀδελφὰς ὁμοπατρίας καλεῖ καὶ παῖδας τοὺς ἐκ τούτων. ἐὰν δὲ μὴ ὦσι, τρίτῳ γένει δίδωσι τὴν ἀγχιστείαν, ἀνεψιοῖς πρὸς πατρὸς μέχρις ἀνεψιῶν παίδων. ἐὰν δὲ καὶ τοῦτ' [1]ἐκλείπῃ, εἰς τὸ γένος πάλιν ἐπανέρχεται, καὶ ποιεῖ τοὺς πρὸς μητρὸς τοῦ τελευτήσαντος κυρίους αὐτῶν, 271
κατὰ ταὐτὰ καθάπερ τοῖς πρὸς πατρὸς ἐξ ἀρχῆς ἐδίδου τὴν κληρονομίαν. ταύτας [2]ποιεῖ τὰς ἀγχιστείας ὁ νομοθέτης μόνας, [3]συντομωτέρως τοῖς ῥήμασιν ἢ ἐγὼ φράζω· τὴν μέντοι διάνοιαν ὧν βούλεται, ταύτῃ δείκνυσιν. ὁ δὲ παῖς οὗτος οὐδὲ καθ' ἓν τούτων ὀνομάτων Ἀγνία προσήκει [4]τῇ ἀγχιστείᾳ, ἀλλ' ἔξω τῆς συγγενείας ἐστίν. ἵνα δ' ἀκριβῶς μάθητε περὶ ὧν ψηφιεῖσθε, τοὺς πολλοὺς λόγους ἐάσας οὗτος εἰπάτω ὅ τι ὁ παῖς προσήκει τουτωνὶ τῶν εἰρημένων τῷ τὸν κλῆρον καταλιπόντι· κἂν φανῇ κατά τι προσήκων, ἐκὼν ἐγὼ 272
συγχωρῶ τὸ ἡμικλήριον εἶναι τοῦ παιδός. εἰ δέ τοι μηδὲν τούτων ἔξει εἰπεῖν, πῶς οὐκ ἐλεγχθήσεται φανερῶς ἐμὲ μὲν συκοφαντῶν, ὑμᾶς δ' ἐξαπατῆσαι παρὰ τοὺς νόμους ζητῶν; ἀναβιβασάμενος οὖν αὐτὸν ἐναντίον ὑμῶν ἐρωτήσω τὰ ἐν τοῖς νόμοις ὑπαναγινώσκων· οὕτω γὰρ εἴσεσθε εἰ προσήκει τῷ παιδὶ τῶν Ἀγνίου χρημάτων ἢ μή. λάβε οὖν αὐτοῖς τοὺς νόμους. σὺ δ' ἀνάβηθι δεῦρο, ἐπειδὴ δεινὸς εἶ διαβάλλειν καὶ τοὺς νόμους διαστρέφειν. σὺ δ' ἀναγίνωσκε.

[5]NOMOI.

ἐπίσχες. ἐρωτήσω σε. ἀδελφὸς ἔσθ' ὁ παῖς Ἀγνίου, ἀδελ-

[1] ἐκλίπῃ
[2] τὰς ποιητὰς ἀγχ.
[3] συντομωτέρας
[4] τῇ om.
[5] NOMOI. om.

Εἰς τὸ γένος] Malim εἰς τὸ πρῶτον γένος. paulo ante τὸ τρίτον γένος commemorarat. primum γένος, seu primus velut articulus consanguinitatis est is, quo pater et mater continentur. Exhausto genere patris, quæ est primi articuli prima portio, transit hereditas ad primi articuli secundam portionem, quæ complectitur necessarios matris legatoris. IDEM.

Αὐτῶν] Scil. τῶν χρημάτων, id est, τοῦ κλήρου. sæpe Isæus in his causis ad hereditates pertinentibus, quæ ex ejus operibus adhuc solæ supersunt, vocis αὐτὰ hoc sensu, id est, pro hereditate controversa, usurpat. IDEM.

Μόνας] Addendum videtur δίδωσι. legislator has solas statuit, aut permittit necessitudines sanguinis. IDEM.

Συντομωτέρας] Malim aut adverbialiter συντομωτέρως, aut in dativo plur. συντομωτέροις legi. IDEM.

Φράζω] Malim φράζων. IDEM.

Ὅ τι] Id est, καθ' ὅ τι ὄνομα. quonam nomine vel titulo. οὗτος redit ad pupilli advocatum. v. p. 194. 9. IDEM.

Αὐτοῖς] Taylor malebat αὐτούς. IDEM.

Σὺ δέ] Primum hoc σὺ δὲ conversum est ad patronum pupilli, adversus quem hæc oratio pugnat. secundum, proxime insequens, ad scribam. IDEM.

Ἀναγίνωσκε] Hic deesse videtur titulus NOMOI. aut ΑΝΑΓΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ. IDEM.

Ἐπίσχες] Scribam alloquitur. Illud

273 φιδοῦς ἐξ ἀδελφοῦ ἢ ἐξ ἀδελφῆς γεγονὼς, ἢ ἀνεψιὸς, ἢ ἐξ ἀνεψιοῦ πρὸς μητρὸς ἢ πρὸς πατρός; τί τούτων τῶν ὀνομάτων, οἷς ὁ νόμος τὴν ἀγχιστείαν δίδωσι; καὶ ὅπως μὴ ἐκεῖνο [1]ἐρεῖς, ὅτι ἐμὸς ἀδελφιδοῦς· οὐ γὰρ περὶ τοῦ ἐμοῦ κλήρου νῦν ὁ λόγος ἐστί· ζῶ γάρ. εἰ δ' [2]ἦν ἅπαις ἐγὼ τετελευτηκὼς καὶ ἠμφισβήτει τῶν ἐμῶν, τοῦτο ἂν προσήκοι ἀποκρίνασθαι ἐρωτωμένῳ. νῦν δὲ φῄς τῶν Ἀγνίου χρημάτων τὸ ἡμικλήριον εἶναι τοῦ παιδός· δεῖ δή σε τῆς ἀγχιστείας, ὅτι ὁ παῖς Ἀγνίᾳ προσήκει, τὸ γένος εἰπεῖν. [3]φράσον οὖν τουτοισί.

β'. Αἰσθάνεσθε ὅτι οὐκ ἔχει τὴν συγγένειαν εἰπεῖν, ἀλλ' ἀποκρίνεται πάντα μᾶλλον ἢ ὃ δεῖ μαθεῖν ἡμᾶς. καίτοι τόν γε πράττοντά τι δίκαιον οὐ προσῆκεν ἀπορεῖν ἀλλ' εὐθὺς 30
274 λέγειν, καὶ μὴ μόνον τοῦτο ποιεῖν, ἀλλὰ καὶ διόμνυσθαι καὶ τοὺς γένους παρέχεσθαι μαρτυρίας, ἵνα μᾶλλον ἂν ἐπιστεύετο ὑφ' ὑμῶν. νῦν δ' ἐφ' οἷς ἀπόκρισιν οὐ δέδωκεν, οὐ μάρτυρας παρέσχετο, οὐχ ὅρκον ὤμοσεν, οὐ νόμον ἀνέγνωκεν, 84. 1
οἴεται δεῖν ὑμᾶς, ὁμωμοκότας ψηφιεῖσθαι κατὰ τοὺς νόμους, αὐτῷ πειθομένους ἐμοῦ καταγνῶναι ταύτην τὴν εἰσαγγελίαν παρὰ τοὺς νόμους· οὕτω σχέτλιος καὶ ἀναιδὴς ἄνθρωπός ἐστιν. ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ποιήσω τούτων οὐδέν, ἀλλὰ καὶ τὸ γένος ἐρῶ τοὐμόν, καὶ ὅθεν [4]μοι προσήκει τῆς κληρονομίας, καὶ τὸν παῖδα ἐπιδείξω καὶ τοὺς πρότερον ἀμφισβητήσαν- 5
τας ἐμοὶ τοῦ κλήρου πάντας ἔξω τῆς ἀγχιστείας ὄντας, ὥσθ' ὑμᾶς ὁμολογεῖν. ἀνάγκη δ' ἐστὶν ἐξ ἀρχῆς τὰ συμβεβηκότα εἰπεῖν· ἐκ τούτων [5]γὰρ γνώσεσθε τήν τε ἐμὴν

[1] ἐρῇς [2] ἂν ἅπαις ἐγὼ ἦν [3] φράσον - - - εἰπεῖν om. [4] ἐμοὶ [5] γὰρ om.

autem σὺ ad patronum pupilli conversum est. IDEM.

Ἔσθ' ὁ παῖς] Π. ἴσθ' ὁ παῖς. H. STEPHAN.

Ἀγνίου, ἀδελφιδοῦς ἐξ —] Videtur sic legendum Ἀγνίου; hic desinit interrogatio. respondet ipse pro adversario. οὔ. non est. tum pergit interrogare ἀδελφιδοῦς οὖν ἐξ — vel ἀλλ' ἀδελφιδοῦς ἐξ — Aut si simplicius mavis Ἀγνίου, ἢ ἀδελφιδοῦς ἐξ — Etiam Taylor malebat ἢ ἀδελφιδοῦς. REISK.

Τί τούτων] Videtur aut τί τούτῳ leg. subaudiendo ἐστί, aut alias sive καλεῖται sive αὐτῷ interponendum. IDEM.

Τῆς ἀγχιστείας, ὅτι] Malim τῆς ἀγχιστείας καθ' ὅ τι — possit quidem videri ὅ τι tantundem valere atque καθ' ὅ τι, idque defendi e p. 193. 13. ubi etiam ὅ τι usurpatum fuit pro καθ' ὅ τι. Ego tamen valde vereor, ne ibi quoque hoc in locum illius sufficiendum sit. IDEM.

Τὸ γένος] Stephanus ergo hæc vocabula ad τῆς ἀγχιστείας referebat, cum iisque copulata volebat, id quod ex illa, qua usus est, h. l. interpungendi ratione constat. Videtur tamen potius ad καθ' ὅ τι τῆς ἀγχ. subaudi debere μέρος, et ad τὸ γένος, κατὰ qua parte propinquitatis attingat Hagniam, ratione consanguinitatis. IDEM.

Ταύτην τ. ε. π. τ. νόμους] Hic videtur πεπουμένῳ deesse, ut dativus hic cum πειθομένους αὐτῷ cohæreat. IDEM.

ἀγχιστείαν καὶ ὅτι τούτοις οὐδὲν προσήκει τῆς κληρονομίας.

γ'. Ἐγὼ γὰρ καὶ Ἀγνίας, ὦ ἄνδρες, καὶ Εὐβουλίδης καὶ Στρατοκλῆς καὶ Στράτιος ὁ τῆς Ἀγνίου μητρὸς ἀδελφὸς ἐξ ἀνεψιῶν ἐσμὲν γεγονότες· καὶ γὰρ οἱ πατέρες ἡμῶν ἦσαν ἀνεψιοὶ ἐκ πατραδέλφων. Ἀγνίας οὖν, ὅτε ἐκπλεῖν παρεσκευάζετο πρεσβεύσων ἐπὶ ταύτας τὰς πράξεις αἱ τῇ πόλει συμφεράντως εἶχον, οὐκ ἐφ' ἡμῖν τοῖς ἐγγύτατα γένους, εἴ τι πάθοι, τὰ ὄντα κατέλιπεν, ἀλλ' ἐποιήσατο θυγατέρα 275
αὐτοῦ ἀδελφιδῆν· εἰ δέ τι καὶ αὐτὴ πάθοι, Γλαύκωνι τὰ ὄντα ἐδίδου, ἀδελφῷ ὄντι ὁμομητρίῳ· καὶ ταῦτ' ἐν διαθήκαις ἐνέγραψε. χρόνων δὲ διαγενομένων μετὰ ταῦτα τελευτᾷ μὲν Εὐβουλίδης, τελευτᾷ δ' ἡ θυγάτηρ ἣν ἐποιήσατο Ἀγνίας, λαμβάνει δὲ τὸν κλῆρον Γλαύκων κατὰ τὴν διαθήκην. ἡμεῖς δ' οὐ πώποτ' ἠξιώσαμεν ἀμφισβητῆσαι πρὸς τὰς ἐκείνου διαθήκας, ἀλλ' ᾠόμεθα δεῖν περὶ τῶν αὐτοῦ τὴν ἐκείνου γνώμην εἶναι κυρίαν, καὶ τούτοις ἐνεμένομεν. ἡ δ' Εὐβουλίδου θυγάτηρ μετὰ τῶν αὐτῇ συμπραττόντων λαγχάνει τοῦ κλήρου, καὶ λαμβάνει νικήσασα τοὺς κατὰ [1]τὴν διαθήκην ἀμφισβητήσαντας, ἔξω μὲν οὖσα τῆς ἀγχιστείας, ἐλπίσασα δ' — ὡς ἔοικεν — ἡμᾶς πρὸς αὐτὴν οὐκ ἀντιδικήσειν, ὅτι οὐδὲ πρὸς τὰς διαθήκας ἠμφισβητήσαμεν. ἡμεῖς δὲ, ἐγὼ καὶ Στράτιος καὶ Στρατοκλῆς, ἐπειδὴ τοῖς ἐγγύτατα γένους ἐγεγένητο ἐπίδικος ὁ κλῆρος, παρεσκευάζοντο ἅπαντες λαγχάνειν· πρὶν δὲ γενέσθαι τὰς λήξεις τῶν δικῶν ἡμῖν, τελευτᾷ μὲν ὁ Στράτιος, τελευτᾷ δ' ὁ Στρατοκλῆς, λείπομαι δ' ἐγὼ μόνος τοῦ πρὸς πατρὸς ὢν ἀνεψιοῦ παῖς, ᾧ μόνῳ 276
κατὰ τοὺς νόμους ἐγίνετο ἡ κληρονομία, πάντων ἤδη τῶν ἄλλων ἐκλελοιπότων, οἳ ταύτῃ [2]μοι τῇ συγγενείᾳ προσήκοντες ἐτύγχανον. τῷ δὲ γνώσεσθε τοῦθ', ὅτι ἐμοὶ μὲν ἀγ-

[1] τὴν om.

[2] μὲν

Ἐκ τούτων γνώσεσθε] Assentior Stephano sic emendanti: ἐκ τούτων γὰρ γνώσ. IDEM.

Θυγάτηρ] Scil. Phylomache, causam agens an. 4. Ol. civ. sub archontem Nicophemum. Cf. Demosth. Macartat. et Ionesii Commentarium in Isæum.

Οὖσα] Sic dedi de meo pro vulgari ὦσαν. Accedit ad me consensus Taylori, cujus hæc est postrema ad Isæum annotatio. REISK.

Παρεσκευάζοντο] Imo vero παρεσκευαζόμεθα. IDEM.

Τοῦ] Videtur τετελευτηκότος addendum esse. Hagnias designatur. IDEM.

Ταύτῃ μὲν] Num ταύτῃ ἡμῖν. IDEM.

Τῷ] Hic loci interrogat, idemque valet atque τίν. quænam re? IDEM.

χιστεύειν, τοῖς δ' ἐξ ἐκείνων γεγονόσιν οὐκ ἦν, ἐν οἷς οὗτος ὁ παῖς ἦν; αὐτὸς ὁ νόμος δηλώσει. τὸ μὲν γὰρ εἶναι τὴν ἀγχιστείαν ἀνεψιοῖς πρὸς πατρὸς μέχρις ἀνεψιῶν παίδων ὁμολογεῖται παρὰ πάντων· εἰ δὲ μεθ' ἡμᾶς δίδωσι τοῖς ἡμε- 30
τέροις παισὶ, τοῦτ' ἤδη σκεπτέον ἐστί. λάβε οὖν αὐτοῖς τὸν νόμον, καὶ ἀνάγίνωσκε.

ΝΟΜΟΣ.

Ἐὰν δὲ μηδεὶς ᾖ πρὸς πατρὸς μέχρις ἀνεψιῶν παίδων, τοὺς πρὸς μητρὸς κυρίους εἶναι κατὰ τὰ αὐτά.

ἀκούετε, ὦ ἄνδρες, ὅτι ὁ νομοθέτης οὐκ εἶπεν, ἐὰν μηδεὶς ᾖ πρὸς πατρὸς μέχρις ἀνεψιῶν παίδων, τοὺς τῶν ἀνεψιαδῶν εἶναι κυρίους, ἀλλὰ ἀπέδωκε τοῖς πρὸς μητρὸς τοῦ τελευτή- 35
σαντος, ἂν ἡμεῖς μὴ ὦμεν, τὴν κληρονομίαν ἤδη, ἀδελφοῖς καὶ ἀδελφαῖς καὶ παισὶ τοῖς τούτων καὶ τοῖς ἄλλοις, κατὰ
277 [1] ταὐτὰ [2] καθάπερ καὶ ἐξ ἀρχῆς ἦν ὑπειρημένον· τοὺς δὲ ἡμετέρους παῖδας ἔξω τῆς ἀγχιστείας ἐποίησεν. οἷς δὲ μηδ' εἰ καὶ τετελευτηκότες ὦσιν, ὡς ἐγὼ, δίδωσιν ὁ νόμος τὴν Ἀγνίου κληρονομίαν, πῶς ἐμοῦ τε ζῶντος καὶ κατὰ τοὺς νό- 40
μους ἔχοντος οἴονται αὐτοῖς εἶναι τὴν ἀγχιστείαν; οὐδαμῶς ὅπουθεν. ἀλλὰ μὴν εἰ τούτοις μὴ μέτεστιν, ὧν οἱ πατέρες ταὐτὸν ἐμοὶ προσῆκον, οὐδὲ τούτῳ τῷ παιδὶ γίνεται· καὶ γὰρ ὁ τούτου πατὴρ ὁμοίως ἦν ἐκείνοις συγγενής. οὐκοῦν δεινὸν, ἐμοὶ μὲν διαῤῥήδην οὕτω τῶν νόμων δεδωκότων τὴν κληρονομίαν, τούτους δ' ἔξω τῆς ἀγχιστείας πεποιηκότων, τολμᾶν ταυτὶ συκοφαντεῖν, καὶ διαγωνίσασθαι μὲν, ἡνίκ' ἐγὼ τοῦ κλήρου τὴν δίκην ἐλάγχανον, μὴ οἴεσθαι δεῖν, μηδὲ 85. 1
παρακαταβάλλειν, οὗ περὶ τῶν τοιούτων εἴ τι δίκαιον εἶχεν εἰπεῖν διαγνωσθῆναι προσῆκεν, ἐπὶ δὲ τοῦ παιδὸς ὀνό-

[1] ταῦτα . [2] καθάπερ om.

NOMOΣ] Cf. Petit. in Legg. Att. l. vi. tit. vi. §. 9. et Iac. Perizon. Dissert. ii. p. 128. in paucis (verba Wesselingii sunt) a Petito et vere deflectens.

Μὴ ὄμεν] Scil. περιλαμπ. Reisk.

Κατὰ ταὐτὰ καὶ] Potest fieri ut hoc dictio recte habeat. Usitatior tamen, si bene memini, dicendi ratio est: κατὰ ταὐτὰ, ὡς καὶ ἐξ ἀρχῆς. significat, quo modo successionis vel processus a legibus hereditates posteris a parte patris descendentibus assignatæ fuissent, eodem prorsus modo eas assignari descendentibus a parte matris. Idem.

Ὑπειρημένον] In hac compositione ὑπὲρ significat tantundem atque πρὸ more crebro. Idem.

Τετελευτηκότες ὦσιν ὡς ἐγὼ] Imo vero τετελευτηκὼς ἂ ἐγὼ. ne si ego quidem defunctus sim, me e vivis sublato. Idem.

Ταὐτὸν] Adverbialiter, pro κατὰ ταὐτὸ μέρος. pariter, eodem modo, atque ego. Idem.

Συγγενὴς] Hagniæ puta. Idem.

Τούτῳ] Hanc adversarium meum, patruum pupilli mei. Idem.

ματι πράγματ' ἐμοὶ παρέχειν καὶ περὶ τῶν μεγίστων εἰς κίνδυνον καθιστάναι· καὶ περὶ μὲν τῶν ὁμολογουμένων εἶναι 278
τοῦ παιδὸς χρημάτων μηδ' αἰτιᾶσθαί με, μηδ' ὅς τι εἰ-
λῆφα ἔχειν εἰπεῖν — ἐφ οἷς, εἴ τι αὐτῶν κακῶς διώκουν
ὥσπερ [1] οὗτος, κρίνεσθαί μοι προσῆκεν —· ἃ δ' ὑμεῖς ἐμὰ
εἶναι ἐψηφίσασθε, τῷ βουλομένῳ δόντες ἐξουσίαν ἀμφισβη-
τεῖν αὐτῶν, ἐπὶ τούτοις ἐμοὶ τοιούτους ἀγῶνας παρα-
σκευάζειν καὶ εἰς τοῦτο ἀναισχυντίας ἥκειν.

δ'. Οἶομαι μὲν οὖν καὶ ἐκ τῶν ἤδη εἰρημένων γινώσκε-
σθαι ὑμῖν ὅτι οὔτ' ἀδικῶ τὸν παῖδα οὐδὲν οὔτ' ἔνοχός εἰμι
ταύταις ταῖς αἰτίαις οὐδὲ κατὰ μικρόν· ἔτι δὲ ἀκριβέστερον
ἡγοῦμαι καὶ ἐκ τῶν ἄλλων ὑμᾶς μαθήσεσθαι, καὶ τὴν ἐμὴν
ἐπιδικασίαν, ὡς γέγονεν, ἀκούσαντας περὶ αὐτῶν. ἐμοὶ γάρ,
ὦ ἄνδρες, λαχόντι τοῦ κλήρου τὴν δίκην οὔτε οὗτος ὁ νῦν ἐμὲ
εἰσαγγέλλων ᾠήθη δεῖν παρακαταβάλλειν ὑπὲρ τοῦ παιδός,
οὔτε οἱ Στρατίου παῖδες οἱ [2] ταὐτὸν τῷ παιδὶ προσήκοντες,
οὔτε δι' ἄλλο οὐδὲν αὐτοῖς ἐνόμιζον προσήκειν τούτων τῶν
χρημάτων· ἐπεὶ οὐδ' ἂν οὗτος νῦν ἐμοὶ πράγματα παρεῖχεν,
εἰ τὰ τοῦ παιδὸς εἴων ἁρπάζειν καὶ [3] μὴ ἠναντιούμην αὐτῷ. 279
οὗτοι μὲν οὖν, ὥσπερ εἶπον, εἰδότες ὅτι ἔξω ἦσαν τῆς ἀγ-
χιστείας, οὐκ ἠμφισβήτουν ἀλλ' ἡσυχίαν εἶχον· οἱ δ' ὑπὲρ
τῆς Εὐβουλίδου θυγατρὸς πράττοντες, τῆς τὸ αὐτὸ δικαίως
τῷ Στρατίου παιδὶ προσηκούσης, καὶ οἱ κύριοι τῆς Ἀγνίου
μητρὸς ἦσαν οἷοί τε πρὸς ἐμὲ ἀντιδικεῖν. εἰς τοσαύτας δ'
ἀπορίας κατέστησαν ὅ τι [4] ἀντιγράψωνται περὶ τῆς ἀγχι-
στείας, ὥστε ἡ μὲν τὸν κλῆρον ἔχουσα καὶ οἱ λέγοντες τὸ
περὶ αὐτῆς γένος, ἐπειδὴ κατεψεύσαντο, ῥᾳδίως ὑπ' ἐμοῦ
τότε ἐξηλέγχθησαν οὐκ ἀληθές τί γράψαι τολμήσαντες·
οἱ δ' ὑπὲρ τῆς Ἀγνίου μητρὸς γένει μὲν ἐμοὶ ταὐτὸ προση-

[1] αὖτος [2] τοῦτῳ [3] μὴ om. [4] ἀντιγράψονται

Καὶ τὸν ἐμὸν] Particulam copulativam abesse malim. IDEM.

Παιδὶ] Adde κατὰ ταὐτό. IDEM.

Οὔτε δ' ἄλλο οὐδέν] Aut deest h. l. aliquid, aut potius leg. est: οὔτε οἱ ἄλλοι οὐδέν. neque ulli alii. in Latinis tamen meis expressi supplementum hoc sententiæ deficientis: οὔτε κατὰ γένος, οὔτε κατὰ διαθήκας, οὔτε δι' ἄλλο οὐδέν. Post ἦσαν adde αὐτόν. IDEM.

Καὶ ἠναντιούμην] Interpone οὐκ aut μηδέν. IDEM.

Τὸ αὐτὸ δικαίως] Imo vero τῷ αὐτῷ δικαίῳ. eodem jure, atque Stratoclis filius. Post ἦσαν adde μέν. IDEM.

Λέγοντες τὸ περὶ αὐτῆς γένος ἐπειδὴ κατεψεύσαντο] Num leg. λέγοντες ὑπὲρ αὐτῆς ἐπειδὴ τὸ γένος κατέψ. advocati mulieris cum genus ei *mentitum* attribuissent, *falsum* edidissent. IDEM.

χοτείαν, τῶν δ' ἐξ ἐκείνων γεγονότων οὐκ ἦν, ἐν οἷς οὗτος ὁ παῖς ἦν; αὐτὸς ὁ νόμος δηλώσει. τὸ μὲν γὰρ εἶναι τὴν ἀγχιστείαν ἀνεψιῶς πρὸς πατρὸς μέχρις ἀνεψιῶν παίδων ὡμολόγηται παρὰ πάντων· εἰ δὲ μεθ' ἡμᾶς δίδωσι τοῖς ἡμετέροις υἱοῖς, τοῦτ' ἤδη σκεπτέον ἐστί. λάβε οὖν αὐτοῖς τὸν νόμον, καὶ ἀνάγνωσε.

ΝΟΜΟΣ.

Ἐὰν δὲ μηδεὶς ᾖ πρὸς πατρὸς μέχρις ἀνεψιῶν παίδων, τοὺς πρὸς μητρὸς ἐγγυτάτω ὄντας κατὰ τὰ αὐτά.

ἀκούετε, ὦ ἄνδρες, ὅτι ὁ νομοθέτης οὐκ εἶπεν, ἐὰν μηδεὶς ᾖ πρὸς πατρὸς μέχρις ἀνεψιῶν παίδων, τοὺς τῶν ἀνεψιαδῶν εἶναι κυρίους, ἀλλὰ ἀπέδωκε τοῖς πρὸς μητρὸς τοῦ τελευτήσαντος, ἂν ἡμεῖς μὴ ὦμεν, τὴν κληρονομίαν ἧδη, ἀδελφοῖς καὶ ἀδελφαῖς καὶ παισὶ τοῖς τούτων καὶ τοῖς ἄλλοις, κατὰ
277 [1] ταὐτὰ [2] καθάπερ καὶ ἐξ ἀρχῆς ἦν ὑπειρημένον· τοὺς ἡμετέρους παῖδας ἔξω τῆς ἀγχιστείας ἐποίησεν. οἷς δὲ μηδὲ εἰ καὶ τετελευτηκότες ὦσιν, ὡς ἐγώ, δίδωσιν ὁ νόμος τὴν Ἀγνίου κληρονομίαν, πῶς ἐμοῦ τε ζῶντος καὶ κατὰ τοὺς νόμους ἔχοντος οἴονται αὐτοῖς εἶναι τὴν ἀγχιστείαν; οὐδαμοῦθεν. ἀλλὰ μὴν εἰ τούτοις μὴ μέτεστιν, ὧν οἱ πατέρες ταὐτὸν ἐμοὶ προσῆκον, οὐδὲ τούτῳ τῷ παιδὶ γίνεται· ὁ γὰρ ὁ τούτου πατὴρ ὁμοίως ἦν ἐκείνοις συγγενής. οὐκ δεινόν, ἐμοὶ μὲν διαῤῥήδην οὕτω τῶν νόμων δεδωκότων κληρονομίαν, τούτους δ' ἔξω τῆς ἀγχιστείας πεποιηκότ τολμᾶν τουτονὶ συκοφαντεῖν, καὶ διαγωνίσασθαι μέν, ἢ ἐγὼ τοῦ κλήρου τὴν δίκην ἐλάγχανον, μὴ οἴεσθαι δεῖν, παρακαταβάλλειν, οὗ περὶ τῶν τοιούτων εἴ τι δίκαιον χεν εἰπεῖν διαγνωσθῆναι προσῆκεν, ἐπὶ δὲ τοῦ παιδὸς

[1] ταῦτα

[2] καθάπερ om.

ΝΟΜΟΣ] Cf. Petit. in Legg. Att. l. vi. tit. vi. §. 9. et Iac. Perizon. Dissert. ii. p. 128. in paucis (verba Wesselingii sunt) a Petito et vero deflectens.

Μὴ ὦμεν] Scil. περίλοιποι. REISK.

Κατὰ ταῦτα καί] Potest fieri ut hæc dictio recte habeat. Usitatior tamen, si bene memini, dicendi ratio est: κατὰ ταὐτὰ, ὡς καὶ ἐξ ἀρχῆς. significat, quo modo successionis vel processus a legibus hereditates posteris a parte patris descendentibus assignatæ fuissent, eodem prorsus modo eas assignari [illegible] parte matris. IDEM.

Ὑπειρημένον] In hac compositione significat tantundem atque περὶ μικροῦ. IDEM.

Τετελευτηκότες ὦσι ὡς ἐγὼ] τετελευτηκὼς ἃ ἐγώ. ne si ego functus sim. vae a vitio nullo

Ταὐτὰ] Adverbialiter, μᾶλλον, potius, eadem IDEM.

Διαγνωσθῆναι] Hiatum pati [illegible] adverse

μετὰ πράγματος ἐμοὶ παρέχειν καὶ περὶ τῶν μεγίστων εἰς κίνδυνον καθιστάναι· καὶ περὶ μὲν τῶν ὁμολογουμένων εἶναι 278 τοῦ παιδὸς χρημάτων μηδ' αὐτιᾶσθαί με, μηδ' ὡς τι εἰ- ὃ λήφα ἔχειν εἰπεῖν — ἐφ οἷς, εἴ τι αὐτῶν κακῶς διώκουν ὥσπερ [1] οὗτος, κρίνεσθαί μοι προσῆκεν —. ἃ δ' ὑμεῖς ἐμὰ εἶναι ἐψηφίσασθε, τῷ βουλομένῳ δόντες ἐξουσίαν ἀμφισβη- τεῖν αὐτῶν, ἔπειτα τούτοις ἐμοὶ τοιούτους ἀγῶνας παρα- σκευάζειν καὶ εἰς τοῦτο ἀναισχυντίας ἥκειν.

δ. Οἰόμεναι μὲν οὖν καὶ ἐκ τῶν ἤδη εἰρημένων γινώσκε- σθαι ὑμῖν ὅτι οὔτ' ἀδικῶ τὸν παῖδα οὐδὲν οὔτ' ἐνοχός εἰμι τοῖς αἰτίαις οὐδὲ κατὰ μικρόν· ἔτι δὲ ἀκριβέστερον ὑμᾶς καὶ ἐκ τῶν ἄλλων μαθήσεσθαι, καὶ τὴν ἐμὴν [2] ἕξιν, ὡς γέγονεν, ἀκούσαντας περὶ αὐτῶν. ἐμοὶ γὰρ, λαχόντι τοῦ κλήρου τὴν δίκην οὔτε οὗτος ὁ νῦν ἐμὲ ἐπεξελθὼν ἀφῆκεν δεῖν παραναταβάλλειν ὑπὲρ τοῦ παιδός, οὔτε Στρατίου παῖδες οἱ [2] ταὐτὸν τῷ παιδὶ προσῆκοντες, οὔτε τῶν ἄλλων οὐδεὶς αὐτοῖς ἐνόμιζον προσήκειν τούτων τῶν πραγμάτων· ἐπεὶ οὐδ' ἂν οὗτος νῦν ἐμοὶ πράγματα παρεῖχεν, ἐπεὶ τοῦ παιδὸς εἶων ἀμφισβητεῖν καὶ [3] μὴ ἠναντιούμην αὐτῷ. 279 ὥσπερ εἶπον, εἰδότες ὅτι ἔξω ἦσαν τῆς ἀγ- χιστείας, οὐκ ἠμφισβήτουν ἀλλ' ἡσυχίαν εἶχον· οἱ δ' ὑπὲρ τοῦ Στρατίου παιδὸς προσηκούσης, καὶ τε πρὸς ἐμὲ ἀντιδικεῖν. εἰς τοσαύτας δ' ἀπορίας ἦλθον οἱ κύριοι τῆς Ἀγνίου [4] ἀντιγράψωνται περὶ τῆς ἀγχι- τοῦ Στρατίου παιδὸς προσηκούσης, καὶ τε πρὸς ἐμὲ ἀντιδικεῖν. εἰς τοσαύτας δ' ἀπορίας ἦλθον οἱ κύριοι τῆς Ἀγνίου [4] ἀντιγράψωνται περὶ τῆς ἀγχι- ἵστησαν ὅ τι [4] ἀντιγράψωνται περὶ τῆς ἀγχι- ἐπεὶ τὴν μὲν τῶν κλήρων ἔχουσα καὶ οἱ λέγοντες τὸ

κούσης — ἀδελφὴ γὰρ [1]ἦν τοῦ Στρατίου — νόμῳ δὲ ἀποκλειομένης, ὃς κελεύει κρατεῖν τοὺς ἄῤῥενας, τοῦτο μὲν εἴασαν, οἰόμενοι δ' ἐμοῦ πλεονεκτήσειν μητέρα εἶναι τοῦ τελευτήσαντος ἔγραψαν· ὃ συγγενέστατον μὲν ἦν τῇ φύσει πάντων, ἐν δὲ ταῖς ἀγχιστείαις ὁμολογουμένως οὐκ ἔστιν. εἶτα γράψας ἀνεψιοῦ παῖδας εἶναι, κἀκείνας [2]ἐξήλεγξα οὐκ οὔσας ἐν ταῖς ἀγχιστείαις. οὕτως ἐπεδικασάμην παρ' ὑμῖν, καὶ αὐτῶν οὐκ ἰσχυσέ τι οὔτε τῇ τὸν κλῆρον ἐχούσῃ τὸ προνενικηκέναι τοὺς κατὰ διαθήκην ἀμφισβητήσαντας, οὔτε τῇ ἑτέρᾳ τὸ μητέρα εἶναι τοῦ τὸν κλῆρον καταλιπόντος, ἀλλ' οὕτως οἱ τότε δικάζοντες καὶ τὸ δίκαιον καὶ τοὺς ὅρκους περὶ πολλοῦ ἐποιήσαντο [3]ὥστ' ἐμοὶ τῷ κατὰ τοὺς νόμους ἀμφισβητοῦντι τὴν ψῆφον ἤνεγκαν. καίτοι εἰ τὰς μὲν νενίκηκα τοῦτον τὸν τρόπον, ἐπιδείξας μηδὲν Ἀγνίᾳ κατ' ἀγχιστείαν προσηκούσας, οὗτος δὲ μὴ ἐτόλμησεν ἀντιδικῆσαι τῷ παιδὶ τοῦ ἡμικληρίου πρὸς ὑμᾶς, οἱ δὲ Στρατίου παῖδες οἱ [4]ταὐτὸν τοῦτο προσήκοντες μηδὲ νῦν ἀξιοῦσιν ἀντιδικῆσαι πρὸς ἐμὲ περὶ αὐτῶν, ἔχω δ' ἐγὼ τὸν κλῆρον ἐπιδικασάμενος παρ' ὑμῖν, ἐξελέγχω δὲ τοῦτον μηδέπω καὶ τήμερον ἔχοντα εἰπεῖν ὅ τι ὁ παῖς Ἀγνίᾳ προσήκει κατ' ἀγχιστείαν, τί ἔτι δεῖ μαθεῖν ὑμᾶς ἢ τί ποθεῖτε ἀκοῦσαι περὶ τούτων; ἐγὼ μὲν γὰρ ὡς εὖ φρονοῦσιν ὑμῖν ἱκανὰ τὰ εἰρημένα νομίζω.

ε'. Οὗτος τοίνυν ῥᾳδίως ὅ τι ἂν [5]τύχῃ ψευδόμενος, καὶ τὴν αὐτοῦ πονηρίαν οὐδεμίαν ζημίαν εἶναι νομίζων, τολμᾷ με διαβάλλειν ἄλλα τε πολλὰ, περὶ ὧν ποιήσομαι τοὺς λόγους τάχα, καὶ νυνὶ λέγει ὡς ἐκοινωσάμεθα, ἐγώ τε καὶ Στρατοκλῆς, τὸν ἀγῶνα εἰσιέναι περὶ τοῦ κλήρου μέλλοντες.

[1] ἦν τοῦ om. [2] ἐξελέγξας [3] ὥστε μοι [4] ταὐτὸ [5] τύχοι

Οὐκ ἔστιν] Id est, περὶ οὐδενὸς νομίζεται, οὐκ ἀριθμεῖται. *in censum non venit.* haud scio tamen an ἰσχυὸν h. l. desit. *non est validum.* IDEM.

Γράψας] Imo vero γραψαμένας. *fœminas, quæ se filias consobrini tulissent et hoc nomine in tabulas ab actuario inferri curassent.* IDEM. Qui sic vertebat: *ad hunc modum ego cum docuissem illas fœminas extra propinquitatem esse, coram tribunali vestro, judices, hereditatem Hagniæ adeptus sum, mihi adjudicatam.*

[2]Ἐξήλεγξαν] Π. ἐξήλεγξα. H. STEPHAN.

Οὐκ ἰσχυσέ τι] *nil profuit, nil sublevavit earum causam.* sic in neutro dedi pro vulgari οὐκ ἴ. τις. REISK.

Τῷ παιδὶ] Utrum significat h. l. *adversus puerum,* an *pro puero?* credo posterius, ob insequens πρὸς ὑμᾶς. IDEM.

Πρὸς ὑμᾶς] Num πρὸς ἡμᾶς, an παρ' ὑμῖν. IDEM.

Τάχα καὶ νυνὶ λέγει] Fortass. leg. τάχα. ἃ δὲ καὶ νυνὶ λέγει, scil. ταῦτά ἐστι, quæ in continenti subjicit. vel sic: τοὺς λόγους. τάχα δὲ καὶ νυνὶ λέξει. *fortassis vero etiam nunc dicet.* IDEM.

ὃ μάνοις ἡμῖν τῶν ἀμφισβητεῖν παρεσκευασμένων οὐκ ἐνῆν διομολογήσασθαι πρὸς ἀλλήλους. τῇ μὲν γὰρ Εὐβουλίδου θυγατρὶ καὶ τῇ Ἀγνίου μητρὶ πρὸς ἡμᾶς ἀγωνιζομέναις, μὴ κατὰ ταὐτὸ ἀμφισβητούσαις, ἐνῆν ποιήσασθαι συνθήκας, ἂν ἡ ἑτέρα νικᾷ, μετεῖναί τι καὶ τῇ ἡττηθείσῃ· καδί-
86.1 σκος γὰρ ἔμελλεν ἑκατέρᾳ τεθήσεσθαι. τὸ δ' ἡμέτερον οὐ τοιοῦτον ἦν, ἀλλ' ἓν [1] τὸ γένος, δύο δὲ λήξεις, ἡμικληρίου ἑκατέρῳ. τοῖς δὲ κατὰ ταὐτὰ ἀμφισβητοῦσιν εἷς τίθεται καδίσκος, οὗ οὐκ ἂν ἦν τὸν μὲν νικᾶσθαι, τὸν δὲ ἡττᾶν, ἀλλ' ὁμοίως ἀμφοτέροις ἦν ὁ αὐτὸς κίνδυνος. ὥστ' οὐκ ἐνῆν κοινωνίαν οὐδὲ [2] διομολογίαν ποιήσασθαι περὶ αὐτῶν. ἀλλ' οὗτος 282
5 ἐπειδὴ Στρατοκλῆς ἐτελεύτησε πρὶν γενέσθαι τοῦ ἡμικληρίου τὰς λήξεις ἡμῶν ἑκατέρῳ, καὶ οὐκέτ' ἦν μετουσία τῷ Στρατοκλεῖ τούτων οὐδὲ τῷ παιδὶ [3] τῷδε διὰ τὸν νόμον, ἀλλ' ἐγίνετο εἰς ἐμὲ ἡ κληρονομία κατ' ἀγχιστείαν πάντων, εἰ νικήσαιμι τοὺς ἔχοντας, τότ' ἤδη πλάττει ταῦτα καὶ μηχανᾶται, προσδοκῶν τούτοις τοῖς λόγοις ῥᾳδίως ὑμᾶς ἐξαπατῆσαι. ὅτι δ' οὐχ οἷόν τ' ἦν τούτων γίγνεσθαι [4] οὐδέν,
10 ἀλλὰ διῄρηται καθ' ἕκαστον περὶ αὐτῶν, ἐκ τοῦ νόμου γνῶναι ῥᾴδιον. λάβε δ' αὐτοῖς καὶ ἀναγίνωσκε.

ΝΟΜΟΣ.

ἆρ' ὑμῖν ὁ νόμος δοκεῖ ποιεῖν ἐξουσίαν κοινωνίας, ἀλλ' οὐκ ἀντικρυς οὑτωσὶ πᾶν τοὐναντίον, εἰ καὶ τὸ πρότερον ὑπῆρχε κοινωνία, προστάττει, διαῤῥήδην κελεύων τοῦ μέρους ἕκαστον λαγχάνειν καὶ τοῖς κατὰ ταὐτὸ ἀμφισβητοῦσι τιθεὶς ἕνα 283

[1] τὸ om. [2] διομολογίας [3] τῷ [4] οὐδὲν

ξυνθήκας] Subaudi πρὸς ἑαυτάς. IDEM.

Τὸν μὲν νικᾶσθαι, τὸν δὲ ἡττᾶν] Non damno. proba enim et conveniens hæc est sententia. Offendor solummodo insolentia verbi ἡττᾶν quod nescio an in activo misus usurpetur. Num ergo leg. τὸν μὲν νικᾶν, τὸν δὲ ἡττᾶσθαι. IDEM. Scripserat Isæus: τὸν μὲν ἡττᾶσθαι, τὸν δὲ νικᾶν. Qui sententiis judicum liberabatur in foro νικᾶν, qui causa cadebat dicebatur ἡσσᾶσθαι. *In Diatrib.* c. 23. p. 261. VALCKENAER.

Τῷ παιδὶ τῷ] Aut delendus est posterior articulus, aut ei addendum est Στρατοκλέους. Prius si præferimus, erit αὐτοῦ subaudiendum. REISK.

Διὰ τὸν νόμον] Vetantem hereditates ad liberos τῶν ἀπολιαδῶν procedere. IDEM.

Διῄρηται] Servari potest et defendi, atque sic reddi, *definitum, discretum, diligenterque et subtiliter his de rebus constitutum est.* malim tamen, ut in hac re usitativa, legi διείρηται. *pronunciatum, edictum est ad omnes.* IDEM.

Προστάττει] Non improbo. mallem tamen προστάττειν, ut aptum sit e præmisso δοκεῖ. IDEM.

Κατὰ ταὐτὸ] Paulo ante dixerat κατὰ ταὐτά. nil referre videtur. E. c. si duo semissem hereditatis petant, hi petunt κατὰ τὸ αὐτὸ, scil. δίκαιον aut βούλημα. IDEM.

καδίσκον καὶ τὰς ἐπιδικασίας τοῦτον τὸν τρόπον ποιῶν; ὁ δὲ, ταῦτα τῶν νόμων λεγόντων καὶ οὐκ ἐνούσης γενέσθαι διομολογίας, οὕτως ἀλόγως πρᾶγμα τηλικοῦτον ψεύσασθαι τετόλμηκεν.

ς'. Οὐ μόνον δὲ τοῦτο πεποίηκεν, ἀλλὰ καὶ τὸ πάντων ἐναντιώτατον πρᾶγμα εἴρηκεν, ᾧ προσέχετε τὸν νοῦν, ὦ ἄνδρες. φησὶ γὰρ ὁμολογῆσαί με τοῦ κλήρου τῷ παιδὶ τὸ ἡμικλήριον μεταδώσειν, εἰ νικήσαιμι τοὺς ἔχοντας αὐτόν. καίτοι εἰ μέν τι καὶ αὐτῷ μετῆν κατὰ τὸ γένος, ὡς οὗτος λέγει, τί ἔδει γενέσθαι ταύτην αὐτοῖς παρ' ἐμοῦ τὴν ὁμολογίαν; ἦν γὰρ ὁμοίως καὶ τούτοις ἐπίδικον τὸ ἡμικλήριον, εἴπερ ἀληθῆ λέγουσιν. εἰ δὲ μὴ προσῆκεν αὐτοῖς τῆς ἀγχιστείας μηδὲν, διὰ τί ἂν μεταδώσειν ὡμολόγουν, τῶν νόμων ἐμοὶ πάντων αὐτῶν δεδωκότων τὴν κληρονομίαν; πότερα δ' οὐκ ἦν μοι λαχεῖν, εἰ μὴ πείσαιμι τούτους; ἀλλ' ὁ νόμος τῷ βουλομένῳ δίδωσι τὴν ἐξουσίαν, ὥστε τοῦτο οὐκ ἦν αὐτοῖς εἰπεῖν. ἀλλ' εἶχον τινά μοι μαρτυρίαν τοῦ πράγματος, ἣν εἰ μὴ ἐμαρτύρουν, οὐκ ἔμελλον ἐπιδικάσασθαι τούτων; ἀλλὰ κατὰ γένος ἠμφισβήτουν, οὐ κατὰ δόσιν. ὥστ' οὐδὲν ἔδει μαρτύρων.

284 ζ'. Ἀλλὰ μὴν εἰ μήτε κοινώσασθαι τὸ πρᾶγμα ἐνῆν, ὅτ' ἔζη Στρατοκλῆς, μήτε ὁ πατὴρ αὐτῷ κατέλιπεν ἐπιδικασάμενος τούτων οὐδὲν, μήτε εἰκὸς ἦν μεταδώσειν ἐμὲ τὸ ἡμικλήριον ὁμολογῆσαι αὐτῷ, ἀπόδοτε ὑμεῖς ἐπιδικάσαντές μοι τοῦτον τὸν κλῆρον. εἰ δὲ μήτ' ἔλαχον τῶν αὐτῶν μήτ' ἀμφισβητῆσαι πώποτ' ἠξίωσαν, πῶς χρὴ πιστοὺς εἶναι νομίζειν τοὺς τούτων λόγους; ἐγὼ μὲν οἶομαι οὐδαμῶς. προσποιεῖται τοίνυν οὗτος — ἐπειδὴ τοῦτ' εἰκότως ἂν θαυμάζοιτε, ὅτι τοῦ ἡμικληρίου τότε τὴν δίκην οὐκ ἐλάγχανον — τοῦ μὲν μὴ λαχεῖν πρὸς ἐκείνους ἐμὲ εἶναι αἴτιον ὡς ὁμολογήσαντα μεταδώσειν, ὥστε διὰ τοῦτ' οὐ παρακατα-

Τοῦτο οὐκ] Videtur μὲν interponendum. IDEM.

Εἶχον et ἐμαρτύρουν] Sunt pluralia in tertia persona, ἔμελλον autem et ἠμφισβήτουν sunt singularia in prima persona. IDEM.

Ὁ πατὴρ] Stratocles. IDEM.

Αὐτῷ] ipsi, filio suo, pupillo meo, eidemque competitori ab Hagnia relictæ hereditatis. IDEM.

Πρὸς ἐκείνους] Scil. τοὺς προσάπτοντας Ἀγνίᾳ καὶ ἀμφισβητοῦντας ἐμοὶ τοῦ κλήρου. IDEM.

Μεταδώσειν] Scil. αὐτῷ, filio Stratoclis puta. conf. p. 201. 8. IDEM.

Διὰ τοῦτ' οὐ παρακαταβάλλειν] Sic dedi de meo pro vulgari lectione διὰ τοῦτον παρ. Etiam pro infinitivo temporis præsentis

βάλλειν αὐτοῖς, τῆς δὲ πρὸς ἐμὲ λήξεως ἐμποδὼν εἶναι τοὺς νόμους — οὐ γὰρ εἶναι τοῖς ὀρφανοῖς κατὰ τῶν ἐπιτρόπων —, οὐδέτερ' ἀληθῆ λέγων. οὔτε γὰρ ἂν νόμον δείξειεν ὃς κωλύει τοῦτων ὑπὲρ τοῦ παιδὸς δίκην παρ' ἐμοῦ λαμβάνειν· οὐ γάρ ἐστιν ἐναντιούμενος οὐδείς, ἀλλ' ὥσπερ καὶ γραφαῖς κατ' ἐμοῦ δέδωκεν, οὕτω καὶ δίκας ἐμοὶ εἶναι καὶ τῷ παιδὶ πεποίηκεν· οὔτ' αὖ διὰ ταῦτα ἐκείνοις τοῖς προσήκουσι τοῦ κλήρου οὐκ ἐλάγχανον, ὡς ἐμοῦ μεταδώσειν ὁμολογήσαντος, ἀλλ' ὅτι οὐδ' ὁτιοῦν αὐτοῖς τούτων τῶν χρημάτων προσῆκεν. εὖ δ' οἶδ' ὅτι [1] εἰ συνεχώρουν τῷ παιδὶ λαβεῖν ἐπιδικασαμένῳ παρ' ἐμοῦ τὸ ἡμικλήριον, οὐκ ἄν ποτε ταῦτ' ἐποίησαν οὐδ' ἐπεχείρησαν· εἰδότες ὅτι, [2] ἅτ' ἐν τῇ ἀγχιστείᾳ μὴ ὄντες εἶχόν τι τῶν μὴ προσηκόντων, τοῦτ' ἂν ὑπὸ τῶν ἐγγύτατα γένους ῥᾳδίως ἀφῃρέθησαν. ὅπερ γὰρ καὶ πρότερον εἶπον, οὐ δίδωσι μεθ' ἡμᾶς τοῖς ἡμετέροις παισὶ τὸ παράπαν
87. 1 τὴν ἀγχιστείαν [3] ὁ νόμος, ἀλλὰ τοῖς πρὸς μητρὸς τοῦ τελευτήσαντος. ἦκεν ἂν οὖν ἐπ' αὐτὰ τοῦτο μὲν ὁ Γλαύκων ὁ τοῦ Ἀγνίου ἀδελφὸς — πρὸς ἂν μὴ ὅτι γένος εἶχον ἄμεινον εἰπεῖν, ἀλλὰ καὶ ἔξω τῆς ἀγχιστείας ἐφαίνοντ' ἂν ὄντες —, τοῦτο δ', εἰ μὴ ἐβούλετο οὗτος, ἡ Ἀγνίου καὶκείνου μήτηρ, προσῆκον καὶ αὐτῇ τῆς ἀγχιστείας τοῦ αὐτῆς υἱέος, ὃς δ'
5 ἐπότ' ἠγωνίζετο πρὸς τοὺς μηδὲν γένει προσήκοντας, φανερῶς ἂν ἔλαβε τὸ ἡμικλήριον παρ' ὑμῶν, τοῦτο τοῦ δικαίου καὶ τῶν νόμων αὐτῇ δεδωκότων. [4] οὐκοῦν διὰ ταῦτ' οὐκ ἐλάγ-

285

286

[1] οὐδ' εἰ [2] ὅταν [3] ὁ νόμος om. [4] οὐκ οὖν

malim infin. aor. 2. παρακαταβαλεῖν. quia sententia tempus præteritum postulat. IDEM.

Αὐτοῖς] *adversus eos*, contendentes puta mecum de hereditate Hagniæ. IDEM.

Κατὰ τῶν ἐπιτρόπων] Addendum videtur λαγχάνειν. *causam forensem suscipere, litem capessere.* IDEM.

Λέγων] Sic de meo dedi, pro vulgari λέγειν. aptius est hic nominativus participii a præmisso προσῆκεν. IDEM.

Οὐδείς] Scil. νόμος τούτῳ ἐστί. ad idem νόμος etiam δίδωσι et ποιοῦντι redeunt. IDEM.

Ἐμοὶ εἶναι] Malim τε interponi. IDEM.

Τῶν κλήρων] Sic dedi de mea et Scaligeri sententia pro vulgari τὸν κλῆρον. IDEM.

Οὐδ' εἰ συνεχώρουν] *ne si concessissem quidem.* sic dedi de mea et Scaligeri sententia. Stephanus minus recte conjecerat: οὐ δὲ συνεχ. IDEM.

Ἐπιδικασάμενον et ἐπεχείρησαν etc.] Redeunt istæc ad filium Stratoclis, pupillum actoris, illiusque pupilli necessarios et patronos. IDEM.

Ὅτι, ὅταν] Sic dedi de meo, pro vulgari ἐπότ'. cui Stephanus suffici volebat ὅτι ὁπότ'. IDEM.

Κἀκείνου] Glauconis puta, qui frater Hagniæ uterinus erat, eadem e matre, sed diversis patribus. IDEM.

Ἠγωνίζετο et ἔλαβε] Redeunt ad matrem istorum fratrum, Glauconis et Hagniæ. IDEM.

Οὐκ οὖν] Sic dedi meo, divellens in duo vocabula unum, quod in vulgatis est, οὐκοῦν. Nam sententia non affirmationem, sed infitiationem postulat. Idem est ac si dixisset: οὐ διὰ ταύτας οὖν τὰς αἰτίας ἀφῆκε τὸ λαγχάνειν ἐμοί. *non hæ sunt causæ,*

287 χανεν, οὐχ ὡς δι' ἐμὲ ἢ τοὺς νόμους κωλυόμενος, ἀλλὰ ταύτας τὰς προφάσεις ποιούμενος ἐπὶ ταύτας τὰς συκοφαντίας ἐλήλυθεν, ἐξ ὧν γραφὴν γραψάμενος καὶ ἐμὲ διαβάλλων ἐλπίζει χρήματα λήψεσθαι καὶ ἐμὲ τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλάξειν. καὶ οἴεται δεινοῦ τινὸς ἀνδρὸς ἔργον διαπράττεσθαι ταύταις ταῖς παρασκευαῖς, ὅτι μὴ κατορθώσας μὲν οὐδὲν ἀπολεῖ τῶν αὐτοῦ, διαπραξάμενος δ' ἃ βούλεται καὶ τὰ τοῦ παιδὸς ἀδεῶς ἤδη διαφορήσει.

ή. Οὐκοῦν οὐ δεῖ προσέχειν ὑμᾶς τοῖς τούτου λόγοις τὸν νοῦν, οὐδ' ἐπιτρέπειν, οὐδ' ἐᾶν εἶναι γραφὰς περὶ ὧν ἰδίας δίκας οἱ νόμοι πεποιήκασιν. ἁπλᾶ γὰρ τὰ δίκαια πανταπασίν ἐστι καὶ γνώριμα μαθεῖν· ἃ ἐγὼ διὰ βραχέων εἰπὼν καὶ παρακαταθέμενος ὑμῖν μνημονεύειν, ἐπὶ τὴν ἄλλην ἀπολογίαν ἤδη τρέψομαι τῶν κατηγορηθέντων.

288 τί οὖν ἔστι ταῦτα; καὶ τί διορίζομαι; εἰ μὲν κατ' ἀγχιστείαν [1]τῶν Ἀγνίου μετεῖναι φησὶ τῷ παιδὶ τοῦ ἡμικληρίου, λαχέτω πρὸς τὸν ἄρχοντα, κἂν ὑμεῖς ψηφίσησθε, λαβέτω· ταῦτα γὰρ οἱ νόμοι κελεύουσιν. εἰ δὲ μὴ κατὰ τοῦτο ἀμφισβητεῖ, φησὶ δὲ ὁμολογῆσαί τε τῷ παιδὶ μεταδώσειν, φάσκοντος ἐμοῦ τούτων εἶναι μηδέν, δικασάσθω, κἂν ἐξελέγξῃ με ὡς ὠμολόγησα, τότ' ἤδη πραξάσθω· δίκαιον γὰρ οὕτως ἐστίν. εἰ δὲ μήτε πρὸς ἐμὲ μήτε κατ' ἐμοῦ

[1] τοῦ

aliquas nil curavit jure mecum experiri meus adversarius, Stratoclis filius. Quænam autem illa ταῦτα sint, ob quæ negat ab eo actionem omissam fuisse, ipse statim actor subjicit in istis, οὐχ ὡς δι' ἐμὲ etc. IDEM.

Ταύτας τὰς προφάσεις] Scil. ἐμὲ καὶ τοὺς νόμους, h. e. 1) quod ego spopondissem ipsi me semissem hereditatis redditurum, si vicissem. 2) quod leges vetent pupillum in tutorem suum jure agere. IDEM.

Ταύτας τὰς συκοφαντίας] *has offucias, tricas*, mera commenta et mendacia, ad extorquendum mihi jus meum conficta, quæ modo indicavi. IDEM.

Χρήματα] *mercedulam*, qui placatus a me de persecutione mei desistat. Sin autem τὰ χρήματα cum articulo legatur, exsistet ea sententia, quam in Latinis expressi: rectene an secus, alii arbitrantor. Videntur hæc, non ad filium Stratoclis, pupillum tutoris, ipsum, sed ad hujus pupilli advocatum esse referenda. IDEM.

Φησὶ] Advocatus pupilli mei. Quid si legatur et interpungatur sic: κατ' ἀγχιστείαν τῶν Ἀγνίου [scil. χρημάτων] μετεῖναι φησὶ τῷ παιδὶ, *si ait puero convenire partem bonorum Hagniæ ex titulo propinquitatis*, τοῦ ἡμικληρίου λαχέτω πρὸς τὸν ἄρχοντα, *instituito in foro Archontis adversus me litem de semisse*. IDEM.

Ψηφίσασθε] Π. ψηφίσησθε. Ἡ ψηφίσασθε. H. STEPHAN.

Μήτε πρὸς ἐμὲ] Ut adversus competitorem hereditatis. πρός τινα ago, cum quo contendo de jure, illo sibi æquum aut potius jus vendicante mecum. quæ res injuria vacat. Injuria enim nulla est, aliquem esse, cui jus idem in aliquam hereditatem competat, atque ego aiam mihi competere. REISK.

Μήτε κατ' ἐμοῦ] Ubi κατά τινος ago, ita in eum ago, ut a quo me aiam injuriam accepisse, læsum esse, ut pupillus non agit πρὸς τὸν ἐπίτροπον (neque enim causa ipsorum in juris paritate versatur), sed κατὰ τοῦ ἐπιτρόπου, ut si spoliatus in latronem, ὁ ἀδικηθεὶς κατὰ τοῦ λῃστοῦ, agat. IDEM.

δίκην εἶναι φησὶ τῷ παιδὶ, τὸν κωλύοντα νόμον εἰπάτω, 289
κἂν ἔχῃ δεῖξαι, λαβέτω καὶ οὕτω τὸ μέρος τῶν χρημάτων.
εἰ δ' αὖ μήτ' ἐπιδικάσασθαι φησὶ δεῖν τοῦ ἡμικληρίου μήτε
μὴν δικάσασθαι, ἀλλ' ἤδη εἶναι ταῦτα τοῦ παιδὸς, ἀπο-
γραψάσθω πρὸς τὸν ἄρχοντα εἰς τὴν μίσθωσιν τῶν ἐκείνου
χρημάτων, ἣν ὁ μισθωσάμενος εἰσπράξει με ταῦτα ὡς ὄντα
τοῦ παιδός. ταῦτα μεγάλα δίκαιά ἐστι. ταῦτα καὶ οἱ
νόμοι κελεύουσιν, οὐ μὰ Δί' οὐ γραφὰς ἐμὲ φεύγειν περὶ ὧν
δίκας ἰδίας εἶναι πεποιήκασιν, οὐδὲ κινδυνεύειν περὶ τοῦ
σώματος, ὅτι οὐ μεταδίδωμι τῷ παιδὶ τούτων, ἃ ψήφῳ
κρατήσας ἐγὼ τοὺς ἔχοντας οὕτω παρ' ὑμῶν ἔλαβον· ἀλλ'
εἴ τι τῶν ὁμολογουμένων εἶναι τοῦ παιδὸς εἶχον καὶ κακῶς
διέθηκα, ὥστ' ἐκεῖνον κακοῦσθαι, τότ' ἄν μοι κατὰ ταύτην
προσῆκε κρίνεσθαι τὴν γραφὴν, οὐ μὰ Δί' οὐκ ἐπὶ τοῖς
ἐμοῖς.

Θ'. Ὅτι μὲν οὖν οὔτε περὶ τούτων οὐδὲν δίκαιον πεποίη-
κεν, οὔτε περὶ τῶν ἄλλων ἀληθὲς οὐδὲν εἴρηκεν, ἅπαντα δὲ
[1] δεινῶς πλεονεξίᾳ μεμηχάνηται διαβάλλων καὶ τοὺς νόμους
παράγων καὶ ὑμῶν καὶ ἐμοῦ παρὰ τὸ δίκαιον περιγενέ-
σθαι ζητῶν, οἶμαι μὰ τοὺς θεοὺς οὐδ' ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀλλ' 290
ὁμοίως εἰδέναι πάντας, ὥστ' οὐκ οἶδ' ὅ τι δεῖ πλείω περὶ
τούτων λέγειν. ὁρῶ δὲ, ὦ ἄνδρες, τὴν πλείστην διατριβὴν
τῶν λόγων ποιούμενον περὶ τὴν τοῦ παιδὸς οὐσίαν καὶ περὶ
τὴν ἐμὴν, καὶ τὰ μὲν ἐκείνου παντάπασιν ὡς ἄπορα δι-
εξιόντα, περὶ δ' ἐμὲ πλοῦτόν τινα τῷ λόγῳ κατασκευά-
σαντα, καί τινα κακίαν [2] κατηγοροῦντα, ὡς ἐγὼ τεττάρων
οὐσῶν Στρατοκλέους θυγατέρων οὐδεμιᾷ τολμῶ συνευπορῆ-
σαι προικὸς, καὶ ταῦτ' ἔχων — ὡς οὗτος φησὶ — τὰ τοῦ

[1] δεινῶς om.

[2] κατηγοροῦντων

Ἦν ὁ μίσθ.] Malim εἰ δ' [id est, εἴτα] ὁ μ. et tum conductor illam mercedem a me exigito. Aut ἤν' et εἰσπράξῃ. IDEM.

Κελεύουσιν οὐ μὰ Δία. οὐ γρ.] Π. κελεύουσιν οὐ μὰ Δία οὐ γρ. H. STEPHAN.

Γραφὰς] Γραφὴν et εἰσαγγελίαν promiscue usurpat Isæus hac oratione, ut jam observavit Harpocration. HERALDUS.

Καὶ κακῶς διέθηκα, ὥστ' ἐκεῖνον κακοῦσθαι] Nota hæc verba, quibus ostendit tunc esse κάκωσιν, quam bona impuberis per vim et sine jure possidentur, quomodo vexatur et ei fit injuria, de qua queri quilibet potest judicio publico. κακῶν igitur est κακῶς διατιθέναι, κακῶς ποιεῖν. *In Anim. ad Jus A. et R.* l. iii. c. 14. §. 3. IDEM.

Ποιούμενον] Scil. τὸν κατήγορον. REISK.

Κατασκευάσαντα] Malim κατασκευάζοντα ob præmissum διεξιόντα, et insequens κατηγοροῦντα. IDEM.

Κατηγοροῦντων] Suffici vult Stephanus κατηγοροῦντα, quod ipsemet ego quoque amplecterer, si satis certum esset, nihil h. l. deesse. Verum nescio an Isæus ita potius dederit: καὶ οὐκ οἶδα ὅπτῳ' οὐ καλῶς ἐμοῦ κατηγοροῦντα. οἷον, ὡς ἐγὼ —. IDEM.

παιδίου. βούλομαι δὴ καὶ περὶ τούτων εἰπεῖν. ἐλπίζει γὰρ διὰ τῶν λόγων ἐμοὶ μέν τινα φθάνον γενήσεσθαι παρ' ὑμῶν περὶ τῶν προσγεγενημένων χρημάτων, τοῖς δὲ παισὶν ἔλεον,
291 ἂν ἄποροι παρ' ὑμῖν εἶναι δόξωσιν. οὔκουν ἀγνοῆσαι δεῖ περὶ αὐτῶν ὑμᾶς οὐδέν, ἀλλ' ἀκριβῶς καὶ ταῦτα μαθεῖν, ἵν' εἰδῆθ' ὅτι ψεύδεται, ὥσπερ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἁπάν- 88. 1
των. ἐγὼ γάρ, ὦ ἄνδρες, πάντων ὁμολογήσαιμι εἶναι κάκιστος, εἰ Στρατοκλέους ἄπορα τὰ πράγματα καταλιπόντος αὐτὸς εὔπορος ὢν καὶ μηδεμίαν ἐπιμέλειαν ποιούμενος φαινοίμην τῶν ἐκείνου παίδων. εἰ δὲ πλείονα κατέλιπεν αὐτοῖς τὰ ὄντα τῶν ἐμῶν καὶ βεβαιότερα, καὶ ταῦτα τοσαῦτ' ἐστὶν ὥστε καὶ τὰς θυγατέρας ἐξ αὐτῶν [1]διαθεῖναι καλῶς καὶ τὸν παῖδα ἐκ τῶν λοιπῶν μηδὲν ἧττον εἶναι
292 πλούσιον, ἐπιμελοῦμαί τε τοῦτον τὸν τρόπον αὐτῶν ὥστε καὶ πολλῷ πλείω γενέσθαι τὴν οὐσίαν, εἰκότως μὲν οὐκ ἂν ἔχοιμι μέμψιν, εἰ μὴ ταμαυτοῦ προστίθημι τούτοις, σώζων δὲ τὰ τούτων καὶ πλείω ποιῶν δικαίως ἂν ἐπαινοίμην. ὅτι δὲ ταῦτα οὕτως [2]ἔχει, ῥᾳδίως ἐπιδείξω.

ί. Πρῶτον μὲν οὖν τὰ τῆς οὐσίας διέξειμι, μετὰ δὲ ταῦτα ὡς καὶ διοικεῖν ἀξιῶ τὰ τοῦ παιδός. Στρατοκλεῖ γὰρ κἀμοὶ τὰ μὲν ὑπάρξαντα πατρῷα τοσαῦτα ἦν, ὥστε εἶναι μὲν οὐχ ἱκανά, λειτουργεῖν δὲ μὴ ἄξια. τεκμήριον δέ· εἴκοσι μνᾶς ἑκάτερος ἡμῶν ἐπὶ τῇ γυναικὶ προῖκα ἔλαβε,

[1] διατεθῆναι

[2] ἴσχει om.

Προικὸς] Suspicabar aliquando leg. esse προῖκας. Nunc autem acquiesci tutius arbitror in vulgata, et subaudiri μέρος. *me partem aliquam de bonis meis contribuere ad eorum dotem.* IDEM.

Τοῖς δὲ παισὶν] Nam cum quatuor Stratoclis filiabus, etiam filium complectitur. IDEM.

Παρ' ὑμῖν] Interponendum videtur esse ἐμὲ, ut sit παρ' ἐμὲ ὑμῖν. *vobis videantur egentes esse per me, propter me.* culpa mea factum esse vos existimetis, ut hi ad mendicitatem deciderint. IDEM.

Καὶ μηδεμίαν] Particulam hanc h. l. non pro copulativa accipio, sed pro aequipollente Latino vel. quasi dixisset ἢ καὶ ἁπλῶς μηδεμίαν. pari modo ut in καὶ πᾶς et similibus καὶ *prorsus* significat. Erit ad hunc modum haec dictionis hujus constructio: εἰ φαινοίμην ἐπιμέλειαν τῶν ἐκείνου παίδων καθόλου μηδεμίαν π. καίτοι ἐν αὐτοῖς οὖσαν. Fieri tamen rursus quoque possit, ut hoc καὶ hinc in versum proximum inferiorem deducendum, et ibi sic leg. sit: αὐτοῖς οὖσαν ὧν, μηδεμίαν ἐπιμέλειαν ποιούμενος φαινοίμην τῶν ἐκείνου παίδων. εἰ δὲ καὶ πλείονα κατέλιπεν αὐτοῖς [Stratoles puta suis liberis]. IDEM.

Διαθῆναι] Π. διατεθῆναι. Ἢ διαθεῖναι. H. STEPHAN. διατεθῆναι dedi ex auctoritate Stephani, existimantis etiam διαθεῖναι legi posse. causa utique accepta est. IDEM.

Οὕτω, ῥᾳδίως] Legi velim οὕτως ἔχει, ῥᾳδίως —. IDEM.

Διοικεῖν] Subaudi καὶ τοῦ λοιποῦ, ὡς διῴκησα μέχρι τοῦ νῦν. IDEM.

Εἶναι μὲν οὐχ ἱκανὰ] Delenda videtur particula infitians. aut, ea servata, sic leg. εἶναι μὲν οὐ λειτουργοῦσιν ἱκανά. *nobis* [aut *hominibus*] *quidem munera non edentibus esse sic satis sufficientia.* IDEM.

τοσαύτη δὲ προῖξ αὐτῇ ἂν εἰς πολλήν τινα οὐσίαν δοθείη. συνέβη δὲ Στρατοκλεῖ πρὸς τοῖς ὑπάρχουσι πλέον ἢ πέντε ἡμιταλάντων οὐσίαν λαβεῖν. Θεοφῶν γὰρ ὁ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ [1]ἀδελφὸς ἀποθνήσκων ἐποιήσατο τῶν θυγατέρων αὐτοῦ μίαν, καὶ τόν [2]θ' αὑτοῦ ἔδωκεν ἀγρὸν Ἐλευσῖνι δυοῖν ταλάντοιν, πρόβατα ἑξήκοντα, αἶγας ἑκατὸν, ἔπιπλα, ἵππον λαμπρὸν ἐφ' οὗ ἐφυλάρχησε, καὶ τὴν ἄλλην κατα- 293
σκευὴν ἅπασαν, ἧς κύριος ἐκεῖνος γενόμενος ἐννέα ἔτη ὅλα κατέλιπε πέντε ταλάντων οὐσίαν καὶ τρισχιλίων δραχμῶν σὺν τοῖς ἑαυτοῦ πατρῴοις, χωρὶς ἐκείνης ἧς Θεοφῶν τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ ἔδωκεν, ἀγρὸν μὲν Θριᾶσι πέντ' ἡμιτάλαντα εὑρίσκοντα, οἰκίαν δὲ Μελίτῃ τρισχιλίων ἐωνημένην, ἄλλην δὲ Ἐλευσῖνι πεντακοσίων. ἐδάφη μὲν ταῦτα, ἀφ' ὧν ἡ μίσθωσις τοῦ μὲν ἀγροῦ δώδεκα μναῖ, τῶν δὲ οἰκιῶν τρεῖς, αἱ πεντεκαίδεκα μναῖ συναμφότερα γίνονται· χρέα δ' ἐπὶ τόκοις ὀφειλόμενα περὶ τετρακισχιλίας, ὧν τὸ ἔργον ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς ἑπτακόσιαι καὶ εἴκοσι δραχμαὶ γίνονται [3]τοῦ ἐνιαυτοῦ ἑκάστου. πρόσοδος μὲν αὕτη δύο καὶ εἴκοσι μναῖ καὶ πρός· χωρὶς δὲ τούτων [4]κατέλιπεν ἔπιπλα, πρόβατα, κριθὰς, οἶνον, ὀπώρας, ἐξ ὧν ἐνεπώλησαν τετρακισχιλίας 294
[5]ἐννακοσίας. ἔτι δὲ ἔνδον ἐννακοσίας δραχμάς. πρὸς δὲ τούτοις, ἐξ ἐράνων ὀφλήματα εἰσπεπραγμένα, μικροῦ δεούσας χιλίας δραχμὰς, μαρτύρων ἐναντίον ἡ μήτηρ αὐτοῦ τοῦ παιδὸς ἀπεγράψατο. καὶ οὕπω λέγω περὶ τῶν ἄλλων, ἃ κατελείφθη μὲν, οὗτοι δ' οὐκ ἀποφαίνουσιν, ἀλλὰ τὰ φα-

[1] ἀδελφὸς om. [2] θ' om. [3] τοῦ om. [4] κατέλιπεν [5] ἐννακοσίας om.

Αὐτοῦ] Si nihil hic deest, subauditur ἀδελφός. ego vero potius hoc addendum esse arbitror. IDEM.

Τὸν αὐτοῦ] Num τῶν αὐτοῦ. de bonis suis. IDEM.

Δυοῖν ταλάντοιν] Subaudi ἄξιον. IDEM.

Ἐκείνης] Stratocles puta. IDEM.

Πέντε ταλάντων οὐσίαν] Non improbo, non nego recte habere posse. Sed usus magis probat πεντετάλαντον οὐσίαν. Videtur tamen insequens τρισχιλίων δραχμῶν vulgatum tueri. IDEM.

Πατρῴοις] Ergo patrimonium ejus æquivaluit 34. minis. quæ enim eduntur capita, ea conficiunt 4. talenta, 56. minas, et 20. drachmas. IDEM.

Πέντ' ἡμιτάλαντα] I. e. quatuor talenta, cum dimidio alterius. MARKLAND.

Συναμφότερα] Aut est adverbialiter accipiendum, aut alias leg. συναμφότερα, minæ puta. REISK.

Καὶ πρὸς] Recte. confiunt enim minæ 22. et 20. drachmæ. IDEM.

Κατέλιπεν] Theophon et Stratocles. malim tamen κατέλιπεν in singulari, et solus Stratocles designetur. IDEM.

Πρόβατα] Non intercedo, quominus de grege ovillo solo accipiatur. Verum potest universe quoque armenta et pecora quæque designare. IDEM.

Ἐνεπώλησαν] Heredes Stratoclis puta. IDEM.

Αὐτοῦ] Malim αὐτῇ. IDEM.

νερὰ καὶ τὰ ὑπὸ τούτων ὁμολογούμενα. κάλει δέ μοι τῶν εἰρημένων τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ἡ μὲν τοίνυν Στρατοκλέους οὐσία καὶ [1] πλείων ταύτης ἐστίν· ἀλλ' ὕστερον περὶ τῶν παρακλεπτομένων ὑπὸ τούτων ποιήσομαι τοὺς λόγους· ἡ δ' ἐμὴ πόση τίς; χωρίον ἐν Οἰνόῃ, πεντακισχιλίων [2] καὶ Προσπαλτοῖ τρισχιλίων, καὶ
295 οἰκία ἐν ἄστει δισχιλίων, πρὸς δὲ τούτοις κλῆρος ὃν Ἀγνίας κατέλιπε, περὶ δύο τάλαντα· [3] οὐ γὰρ ἂν οἶδ' ὅτι πλέον εὕροι τούτου. ταῦτ' ἐστὶ τρία τάλαντα καὶ τετρακισχίλιαι [4] [δραχμαὶ] μόνον, δέκα καὶ ἑκατὸν μναῖς ἐλάττω τῶν τοῦ παιδός. κἀγὼ μὲν ἐγκαταλογίζομαι καὶ τὰ τοῦ υἱέος τοῦ ἐκποιηθέντος εἰς ταῦτα, τοῖς τοῦ παιδὸς δὲ οὐ προσέθηκα
296 τὴν Θεοφῶντος οὐσίαν, πένθ' ἡμιταλάντων οὖσαν, ἐφ' ἣν ἐποιήσατο τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ· [οὕτω] [5] ῥᾳδίως γὰρ ἂν εὑρεθείη καὶ ὀκτὼ ταλάντων ὁ τούτων οἶκος· ἀλλ' ἐκεῖνα ἀφῄρηται χωρίς· κἀμοὶ μὲν ὁ κλῆρος, ὃν Ἀγνίας κατέλιπεν,

[1] πλείω
[2] καὶ Προσπ. - - - δισχιλίων om.
[3] οὐ γὰρ - - - τάλαντα om.
[4] uncos om.
[5] γὰρ ῥᾳδίως

Καὶ πλείω] Potest καὶ hic accipi pro *vel*, et *etiam*. *vel major etiam*. Sed potest quoque pro copulativo haberi. Quod si fit, tum leg. videatur: οὐσία τοσαύτη, καὶ πλείων. *substantia tanta, et major*. Porro de πλείω dubitatio oritur, rectene habeat, an πλείων leg. sit. Foret utique hoc planius et concinnius. Quod si tamen neutrum pluralis numeri tenebimus, subaudiendum erit χρήματα. IDEM.

Τῶν παρακλεπτομένων] Locus hic hodie desideratur. IDEM.

Οἰνόῃ] Imo vero Οἰνίῃ. sic certe alii appellant, geminam Œoeam perhibentes, alteram πρὸς Ἐλευθέραις, alteram Μαραθῶνι. IDEM.

Δίκα καὶ ἑκατὸν μναῖς ἐλάττω] Qui potest fieri, ut actor suam substantiam centum et decem minis solummodo minorem aiat esse pupilli substantia? Capita sortis a Stratocle relictæ, ab actore modo recensita, si commumeres, reperies 10 talenta, 16 minas, cum viginti drachmis. Actor autem suam æstimat solummodo 3 talentis, cum 40 minis. Verum, fatebor enim, ad calculandum et omnes omnino artes mathematicas invita Minerva natus sum. Conciliandi hujus loci ratio, si qua superest, hæc est, ut nonnulla deesse suspicemur. Sed v. ad v. 14. REISK. 5 tal. 30 min. (p. 205. v. 9.) — 3 tal. 40 min. = 1 tal. 50 min. = 110 min.

Εἰς ταῦτα] Connumero summæ a me editæ bonorum meorum. REISK.

Οὖσαν] Ergo detrahenda est hæc summa, quam modo in censu bonorum Stratoclis, h. e. 10 talentis et supra connumeraveram. Remanebunt ergo talenta septem propemodum. Hæc cum 4 talentis propemodum comparata, tamen multo majori parte his septem talentis minora sunt, quam duobus forme talentis. Ut brevis sim, in componendis hisce rationibus pecuniariis exitum non reperio. IDEM.

Αὐτοῦ] Pupilli mei. IDEM.

Γὰρ] Π. καὶ γὰρ. H. STEPHAN. Addidi de meo οὕτω. *nam sic*, h. e. id si fiat, ut illa duo talenta cum trigista minis addantur, invenietur, Stratoclis substantiam ad summam octo talentorum assurgere. REISK.

Ἐκεῖνα] Bona a Theophonte relicta. Quod si ergo de octo talentis decedant duo talenta cum semisse, remanebunt quinque talenta cum semisse. Jam salva erit ratiocinatio illa superior, qua affirmabat actor, suam substantiam Stratoclea minorem esse centum et decem minis, h. e. duobus propemodum talentis. IDEM.

οὗτος οὔπω βέβαιός ἐστι· δίκαι γὰρ ἐνεστήκασι ψευδομαρτυριῶν, [1]κελεύει δ' ὁ νόμος, ἐὰν ἁλῷ τις τῶν ψευδομαρτυριῶν, πάλιν ἐξ ἀρχῆς εἶναι περὶ αὐτῶν τὰς λήξεις· τὰ δὲ τοῦ παιδὸς ὡμολογημένα καὶ ἀναμφισβήτητα καταλέλοιπε Στρατοκλῆς. ὅτι δὲ τοσαῦτά ἐστι [2]τἀμὰ σὺν τοῖς τοῦ ἐκποιήτου υἱέος, καὶ ψευδομαρτυριῶν ἐνεστᾶσι δίκαι περὶ τῶν Ἀγνίου, λάβε τὰς μαρτυρίας, καὶ ἀνάγνωθι.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

89. 1 ια'. Ἆρα μικρὰ τὰ διάφορα ἑκατέροις τῆς οὐσίας ἡμῶν ἐστὶν, ἀλλ' οὐ τηλικαῦτα ὥστε μηδεμίαν γενέσθαι περὶ τοὺς Στρατοκλέους παῖδας; οὐκ ἄξιον τούτοις τοῖς λόγοις 297
πιστεύειν, ὃς τοσαύτης οὐσίας καταλελειμμένης ἐτόλμησεν ἐπὶ διαβολῇ ψεύσασθαι κατ' ἐμοῦ τηλικαῦτα τὸ μέγεθος; καταλογίζεται τοίνυν ὡς ἐγὼ τρεῖς κλήρους εἰληφὼς καὶ
5 πολλῶν χρημάτων εὐπορῶν ἀφανίζω τὴν οὐσίαν, ἵν' ὡς ἐλάχισθ' ὑμεῖς αὐτῶν ἀπολαύητε. τοῖς γὰρ [3]μηδὲν δίκαιον ἔχουσι περὶ τῶν πραγμάτων λέγειν ἀνάγκη πορίζεσθαι τοιούτους λόγους, ἐξ ὧν ἂν διαβάλλοντες πλέον ἔχειν δυνήσωνται τῶν ἀντιδίκων. ἐμοὶ δὲ μάρτυρές ἐστε πάντες ὅτι οἱ τῆς ἐμῆς γυναικὸς ἀδελφοὶ, Χαιρέλεως καὶ Μακάρτατος, οὐ τῶν λειτουργούντων ἦσαν, ἀλλὰ τῶν βραχεῖαν κεκτημένων
10 οὐσίαν. Μακάρτατον γὰρ ἴστε ὅτι τὸ χωρίον ἀποδόμενος καὶ τριήρη πριάμενος καὶ ταύτην πληρωσάμενος εἰς Κρήτην ἐξέπλευσεν· οὐ γὰρ τὸ ἔργον ἀφανὲς ἐγένετο, ἀλλὰ καὶ λόγον ἐν τῷ δήμῳ παρέσχε, μὴ πόλεμον ἡμῖν ἀντ' εἰρήνης ἐκεῖνος πρὸς Λακεδαιμονίους ποιήσειε. Χαιρέλεως δὲ τὸ 298

[1] καλεύει - - - ψευδομαρτυριῶν om. [2] τὰ ἐμὰ [3] μὴ

Πάλιν] Malim ἔστι πάλιν. IDEM.

Ἐκατέρους] Malim ἑκατέρας. IDEM.

Γενέσθαι] Anceps et arduum est, locum hiatum conjecturis sanatum ire. Quia tamen hæc una superest ratio, qua consequamur hoc, ut saltim cohærens et consentanea atque tolerabilis extorqueatur sententia, age suspicemur Isæum sic dedisse: ἔστι μηδεμίαν γενέσθαι πρὸς τὴν τοῦ Στρ. παιδός. *ut mea substantia nulla* (pro nulla habenda) *sit, si cum substantia comparetur ea quam Strateclis filius a patre accepit.* IDEM.

Οὐκ ἄξιον τούτους τοῖς λόγοις] Π. οὐδ' ἄξιον τούτου τοῖς λ. H. STEPHAN. Legendum videtur: οὐκ ἄξιον οὖν [scil. ἐστὶ] τοῖς τούτου [adversarii mei, pupillum meum advocatione sua tuentis] λόγοις π. REISK.

Τρεῖς κλήρους] Bona patris, tum duorum fratrum uxoris meæ, Chærelei et Macartati, tum Hagniæ. IDEM.

Μὴ δίκαιον] Malim μηδὲν δίκαιον. IDEM.

Τὸ χωρίον] Pro certo haud ausim quidem affirmare, admodum tamen probabile penes me est, hic deesse nomen, quodcunque fuit, demi seu municipii, in quo situm esset prædium illud Macartati. IDEM.

[1]Προσπαλτοῖ χωρίον κατέλιπεν, ὃ πλέον οὐκ ἂν [2]εὕροι τριάκοντα μνῶν. συνέβη δὲ τὸν μὲν ταῦτα καταλιπόντα τελευτῆσαι πρότερον ἢ Μακάρτατον, ἐκεῖνον δὲ μετὰ ταύτης τῆς οὐσίας, ἣν ἔχων ἐξέπλευσεν· ἅπαντα γὰρ καὶ τὴν τριήρη καὶ αὐτὸν κατὰ τὸν πόλεμον ἀπώλεσε. καταλειφθέντος δὲ τοῦ [1]Προσπαλταῖ χωρίου καὶ [3]γινομένου τῆς ἐκείνου ἀδελφῆς, ἐμῆς δὲ γυναικὸς, ἐπείσθην ὑπ' ἐκείνης εἰσποιῆσαι Μακαρτάτῳ τὸν ἕτερον τῶν παίδων, οὐχ ἵνα λειτουργοίην, εἰ προσγένοιτό μοι τοῦτο τὸ χωρίον. ὁμοίως γὰρ καὶ μὴ εἰσποιήσαντος τοῦτό γ' ὑπῆρχεν· οὐδὲ γὰρ ἐλειτούργουν διὰ τοῦτό γ' ἧττον οὐδέν, ἀλλὰ καὶ τῶν εἰσφερόντων ἦν καὶ
299 τῶν τὰ προσταττόμενα ὑμῖν ἅπαντα ποιούντων. ὁ δὲ ὡς περὶ ἀχρήστου μὲν πλουσίου δὲ ἐπὶ διαβολῇ ποιεῖται τούτους τοὺς λόγους. ἐγὼ δ' ἓν κεφάλαιον ἐρῶ πάντων μέγιστον, ὃ καὶ ὑμῖν οἶδ' ὅτι δόξει δίκαιον. κοινώσασθαι γὰρ ἐθέλω τὴν οὐσίαν τὴν ἐμὴν τῇ τοῦ παιδὸς, καὶ εἴτε πολλὰ εἴτ' ὀλίγα ἐστὶν, ἐν κοινῷ γενομένης λάβωμεν τὰ ἡμίσεα ἑκάτερος, ἵνα μηδὲν πλέον ἔχῃ ἕτερος τοῦ ἑτέρου τοῦ προσήκοντος. ἀλλ' οὐκ [4]ἐθελήσει.

[1] πρὸς Παλτοῖ [2] εὕροντο [3] γινομένου [4] ἐθελήσει. Αἰσχιν.

Εὕροιτο τρ. μνῶν] Scil. ἄξιον. si nempe εὕροιτο servetur. *non reperietis id pluris valere quam* 30 *min.* ego vero suspicor εὕροι leg. esse. *si vendatur, pluris non facile veneat quam* 30 *min.* Dicitur res, quæ pretio quodam redimitur, εὑρίσκειν tantum, vel tantum. Forte reliquit Iæus: εὕροι τετταράκοντα μνῶν. IDEM.

Ἐκεῖνον] Macartatum. IDEM.

Μετὰ ταύτης] Num μετ' αὐτῆς. non ipse solummodo, sed una cum ipso quoque fortunæ ejus omnes. IDEM.

Εἰσποιήσαντος] Subaudi ἐμοῦ. IDEM.

Διὰ τοῦτο γ' ἧττον] *nil ideo minus munera edebam, quod filium in domum Macartati nondum elocassem,* aut *non elocarem.* IDEM.

Ὡς περὶ ἀχρήστου] Scil. ἐμοῦ. de me disserit, ut de homine locuplete quidem, verum inutili, e cujus divitiis resp. fructum nullum percipiat. Sic dedi de meo, pro vulgari δόντι ἀχρήστου. IDEM.

Ἔστιν] Scil. τὰ ὑμῖν ἀμφοτέρως [vel τὰ ἡμῶν ἑκατέρου] ὄντα. IDEM.

Δείσει τινά.] Posterius vocabulum, quo caret Aldina, Stephanus de suo addidit. Desit aliquid, nec ne, multum an parum, pro certo definiri nequit. Ad sensum quidem, videri possit nil deesse. verumtamen non solent oratores peroratione omittere. IDEM.

ISÆI ORATIONUM

FINIS.

LECTIONES VARIANTES

AD ISÆUM.

VARIANTES LECTIONES.

*** Idem hic dictum, Lector, habe, quod ad Variantes Lectiones Antiphonteas vol. i. p. 139. est notatum.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΑΕΩΝΥΜΟΥ ΚΑΠΡΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 33. 1. τὸ γένος M. 3. ἦν B. M. 5. ἀνυθανεῖν om. B. M. [ἀνυθανεῖν] Bekk. 6. πάσχει M. antep. διαθήκαις] δίκαις corr. M. pon. δὲ λέγοντες B. M. Ald. Ibid. φασὶν B. Ibid. μετεμελήσαντο B. M. Ibid. τοῖς om. B. M. Ald.

ΛΟΓΟΣ.

P. 33. 2. κατέλιπε] κατέλιπεν M. 5. ἀφαιρασάμενοι pr. B. Ibid. ἐπὶ τὸ δικ. M. ult. ἐκεῖνος] ἐκείνου B. Bekk. om. M.

P. 34. 1. ἀργύριον] ἀργύριον B. Bekk. ἀργόριον M. Ibid. πρόσωπ. οἱ] πρόσωπ. ἐπὶ τούτους οἱ B. 2. τούτοις M. 3. ἰσομοιρίσαι B. 6. ἀλλὰ] ἀλλὰ καὶ pr. M. 7. πιστεύσαντες M. 9. διέθετο μὲν] δὲ ὑπέθετο μὲν B. Ald. μὲν ὑπέθετο δὲ M. 13. καὶ τῶν νόμων om. M. 15. πολυ ἄρχου lit. 1. eras. B. antep. οὗτος M. οἰκείους P. 35. 4. ἀλλήλους corr. penna ducta per ἀλλήλους M. 5. ἠγοράμην B. M. 7. τὸν om. pr. M. 10. τοὺς ἐχθροὺς] τοὺς om. B. M. Bekk. 11. κακοὺς B. M. Ald. 16. ἐπιτρέπειν M. 21. καὶ primum om. M. antep. ἔχθρας] ἔχθραν B. M. Bekk. Ibid. ὁ Κλεών.] ὁ om. B. Bekk. pen. ταῦτα pr. B. ult. post ἐσώθη lit. 1. eras. in B.

P. 36. 4. καὶ om. M. 5. αὐτὸν M. Ibid. τοῦτον M. 11. ἐκεῖνος M. 13. ἡμᾶς om. pr. B. Ibid. ἐβουλήθη] ἐβουλήθη M. et pr. B. Bekk. 14. ἡμῖν B. M. Ald. 19. χρεμάτων] χρηστῶν B. M. χρήστων Bekk.

P. 37. 4. ἠβουλήθη] ἐβουλήθη B. M. Bekk. 5. ἐπὶ τὸν] ἐπὶ om. B. M. Bekk. 6. εἰκ om. Ald. 7. ἀνέπεμψεν B. M. Ald. 8. εἰς] ἐς B. M. Bekk. 9. [ὡς ἀσθενῶν] Bekk. 12. οὖν om. M. 14. ἴδετο M. 15. οἰκίαν αὐτοῦ] οἰκίαν τὴν αὐτοῦ B. Bekk. οἰκίαν M. 17. τοῦ δεστυπόμου M. Ald. Ibid. αὐτὸς B. M. 18. ἐλθόντας M. Ibid. ἀρχοίδην B. M. antep. ὅτι] ὅτι M. Ibid. τοίνυν οἱ] τοίνυν δὲ οἱ B. Bekk. ult. τοὺς om. B.

P. 38. 6. ἐπὶ δ' οἱ τούτων] ἐπειδὴ δὲ τούτων B. M. Bekk. 13. γενομένας] γενομένας cod. Ambros. Bekk. 14. ὅπως βαβ.] ὅπως ἔτι βαβ. B. Bekk. 20. πιστεύσουτε B. M. 22. μανία M. ult. εἶναι τῶν] τυεῖσαι τῶν B. Bekk. M.

P. 39. 1. ἑαυτοῦ M. 2. ἡμῖν B. M. Ibid. αὐτοῦ M. 4. τούτους τοῖς λόγοις (λόγους pr.) M. 5. ἀεὶ om. cod. Ambros. [ἀεὶ] Bekk. 7. δικαίους M. 8. ποιήσητε] ποιήσετε cod. Ambros. ποιήσειτε Bekk. 13. ἐναντιστάτην M. 14. ἡ ἐκεῖνο B. (velim intelligas hic et deinceps cod. Ambros. et Bekk. nostrum pariter Textum exhibere, ubi nihil in contrarium præcipimus) ἢ ἐκείνῳ ad p. 54. v. 25. κατασκήπτε om. M. Ald. Steph. 21. εἰς cod. Ambros. qui deinceps litera A. a nobis signatur. 28. κατέλιπεν pr. B. 29. μὲν om. B. pen. ἡμῖν B. ult. τὸν] καὶ τὸν A.

P. 40. 3. ἡμᾶς ἐναντία καὶ τοῖς A. 7. ἠβούλετο A. B. 8. ἠβουλήθη A. et pr. B. Ibid. μᾶλλον om. A. Ibid. ζῶν] τῶν A. 10. κηφισανδρος B. 18. δοῦναι ἡμῖν A. 19. οἷς om. pr. B. 24. πιστεῦσαι B. 26. τε οὖτω] τε νῦν cum Maio Bekk. 30. ἡμῖν B.

P. 41. 4. δηλόσει B. 6. ΜΑΡΤΥΡΕΣ om. A. B. 8. ἡμᾶν A. 9. ὑπολείψειν corr. ὑπολείψει pr. B. 10. ἦν om. A. Ibid. βεβαιώσει τὴν ἔχθραν; A. 11. τῶν om. A. 13 γενομένης A. 15. γε] τε A. Ibid. διαθήκας μὲν B. 18. αὐτὸν] αὐτῷ B. 20. οἰκειότητα κεκτημένους A. B. 22. κυρίας εἶναι ψηφίσαιτο τὰς διαθήκας A. 27. ἡμᾶς A. antep. οἰκοῦν ἄρα A. B.

P. 42. 5. Θέττιρα B. Θέατρα A. 7. τὸν om. A. 10. pro Πολύαρχος habent Παύαρχος A. B. 24. πόρα A. 26. πιστεῖ-

τατι A. 27. ψηφίζεσ A. 29. ἐστὶ τοῦτο A. ult. ἡμεῖς A. B.

P. 43. 3. ἡμῶν A. 7. ἡμῖν A. B. 12. βαβουλαμένος A. 18. πότερον A. B. Ibid. ἐγένετο A. 20. ὅ τις τῶν ἀδελφῶν A. 21. οὐ 'κεῖνος A. B. Ibid. ἐγένετο pr. B. 28. ἐπεχειρήσαμεν A. et pr. B. Ibid. οὐσίαν] αἰτίαν B. antep. ἢ ἀμφοτέρους om. A.

P. 44. 2. καὶ primum om. B. Ibid. προσέχοντο A. 5. δεῖ προσέχειν A. 7. αὐτῷ ὕστερον A. 8. μὲν ἐβούλετο ἡμᾶς B. 10. καὶ om. pr. B. Ibid. μεθ' B. μὰ γ' A. 14. ὅταν μὲν om. A. 16. πλεόνημα A. 20. ἡμῖν B. 22. ὑμεῖς om. A. 23. ψηφίσεσθε A. B. Ibid. ἡγέσεσθε A. B. pen. ἀξιώσετε A. B.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΕΝΕΚΛΕΟΥΣ ΚΛΗΡΟΥ.

ΛΟΓΟΣ.

P. 45. 2. τοὺς om. pr. B. 7. ὑμᾶς A. 8. τι τῷ A. B. 9. μα om. A. 11. ὁ secundum om. A. 12. υἱοῦ ἡμοῦ A. 13. δ' om. A. 15. χαριοὺς A. 16. οἰκεῖα B. οἰκείους Bekk. antep. τίσασες A.

P. 46. 2. ἴτα] ἴτε ἢ πέμπτῳ A. 6. τὴν secundum om. B. 7. ὅτι om. A. 8. ὁ πατὴρ om. A. 10. ἐπιδιδόντες pr. B. 12. ὁ Μενελᾶς om. A. 13. πρῶτον om. A. 15. ΜΑΡΤΥΡΙΑ om. A. 18. δέξαντες τοῦ A. B. 21. ὁ Μεν. A. 22. μετὰ διυτέρᾳ A. 23. ἔφη A. 26. ἄπαιδα - - - αὐτῷ om. A. 27. ἀτυχῶν ἔφη αὐτὸς A. Ibid. δῆλον Bekk. 28. ἀπεβάλλετο A. Ibid. τινὰ om. A. Ibid. αὐτὸν A. antep. ποιῆσαι A. ult. σφητίῳ B.

P. 47. 1. αὐτῷ A. B. 2. τοῦ N.] τῶν N. Bekk. 3. ἐκείνου A. 6. ζῶντά γε A. ζῶντά τε Bekk. Ibid. γαροτροφήσει A. Ibid. αὐτὸν om. A. 7. ποιήσει A. 9. κελεύει A. 10. εἰρήκαμεν A. 12. αὐτῷ secundum om. A. 17. ὁπωστίρου B. Ibid. ὁ ἐμὸς om. B. 19. καὶ secundum om. A. 20. διαπεύσαντες pr. B. Ibid. ἐπιδημήσαντας A. 21. ἔφα om. A. Ibid. συμβαίνειν B. Ibid. ἀποδημίαν B. 23. βούλει B. 24. καὶ ὁ om. A. 27. βούλεται A. antep. αὐτοῦ A. ult. μόνον A.

P. 48. 2. ἐὰν B. 3. αὐτῷ τῶν νόμων A. 8. ἐγεγῶνας A. qui sic infra. 9. οὖ] οὗ A. B. 13. τῷ τούτῳ χρ. A. 17. ὑμῖν B. om. A. 19. ἡμῖν A. 20. τὸν νόμον B. Bekk. 21. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. ΝΟΜΟΣ. om. A. 23. αὐτὸς ὑμῖν δηλοῖ A. 24. καὶ οἱ δημόται om. A. 25. ὑμῖν B. ult. υἱέος A.

P. 49. 5. ἡμῖν ὑμῖν A. 6. τὸν] τὸ B. 8. πρὶν om. A. 9. πεισθεὶς ἐμοὶ ἐποιήσατο A. 16. ἐπῆγον A. 19. δοκῶ] πεθῶ A. B. Ibid. τοῦτο A. 21. πότερον A. 22. ἐστὶν οὗτος A. 26. κατυγρεῖν A. 27. [ἀνθρώπους] Bekk. antep. γὰρ om. A. Ibid. πάλιν] νῦν πλὴν A.

P. 50. 3. ἄπαιδι ὄντι A. 5. παλὸς A. 7. τὸν ἀδελφὸν τὸν αὐτοῦ A. 8. οὐδὲν] οὐ corr. om. pr. B. 10. τί δή ποτ'] ποτ' A. ἤδη ποτ' B. 11. ἐκείνῳ τόχην A. 12. θεραπεύειν A. 15. τὸν δὲ M. - - - ποιήσασθαι] Pro his superiora illa ὃς τις αὐτὸν - - - θέμεν repetit A. 18. παραφρονῖν τῷ] παραφρονῖν φάσει καὶ γυναικὶ πειθόμενον. πῶς οὖν οὐ σχέτλια λέγων φαίνεται; ἐγὼ γὰρ οἶμαι πολλῷ τοῦτον παραφρονῖν μᾶλλον τῷ A. 19. τοῖς γὰρ δικαίοις καὶ τοῖς νόμις A. 21. μὲν αὐτῷ B. Ibid. πᾶσιν τὸν περὶ τῆς πόσεως A. 24. νῦν om. A. 26. διαφέρεται καὶ ἀναίνεται] διαφαίνεται pr. B, καὶ ἀναίνεται om. Bekk. 29. ἢ συνοικίαν om. A. 30. κατέλιπεν pr. B. 31. ὑπόλοιπα] κατέλιπεν A. 32. ἐκείνου ζῶντος A. antep. ἔχει] ἔχει οὕτως conj. Bekk. et mox v. pen. pro ἴδει Tyrwhitt. ἐχρῆ.

P. 51. 7. οὖ] οὐκ A. 8. ἀποδῶται Bekk. 10. τῆς om. A. 12. λεγομένων A. 13. τις εἴπῃ A. 14. αὐτοῦ A. B. 15. πόσει τῇ A. 16. εἰ μὴ] om. A. εἰ μὲν Bekk. 27. ἡμᾶς ἀνάγκασεν A. 28. ποιῶν] ποιοῦσι A. 29. λοιποῦ pr. B. antep. ὑπὸ] ἀπὸ A. B. ult. βουλόμενοι ἄπαιδα A. λ

P. 52. 4. ἐπίβαλε A. ἐπίβαλε B. 5. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. B. om. A. 9. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. om. A. 10. τούτῳ om. A. 12. μὲν om. B. 15. οἷον ἐξορμᾶσθέντα A. 17. θυγάτης] θεράπων A. 18. παιδίον pr. B. Ibid. τὸ secundum om. A. 19. αὐτοῦ] ἑαυτοῦ A. 21. et antep. ἕνατα Bekk. pen. τῶν ἀδότων om. pr. B.

P. 53. 1. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. om. A. 2. ἐποιήσατό μι om. A. 6. μα A. B. 8. ἡμᾶ om. A. B. [ἡμᾶ] Bekk. Ibid. μὰ om. pr. B. 9. τοὺς om. pr. B. 10. τῶν] τοῦ B. 15. ἔφασαν ὑμῖν A. 16. παραφρονεῖ A. 21. μὰ om. A. 25. εἶναι post δοκῶ ponit A. 29. ὃν om. A. 30. ἐγένετο A.

P. 54. 1. τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἀγωνίζεσθαι A. 4. μα τὰ λυποῦντα A. 6. ἀποφαίνει A. 8. ἡμαυτὸν ποιοῦντα A. 9. ἀλλ' ἐγὼ τὸν ποίησιν γεγενημένον A. 16. ποιῶ B. 19. μαθ' A. B. 20. τὸν om. A. B. Bekk. Ibid. τὰς τιμὰς om. A. 24. μα A. Ibid. ἔσται A. B. 25. καταστήσετε B. 27. καὶ primum om. A. Ibid. ἡμῖν] ἡμᾶ A. 29. τῶν τε νόμων A. antep. εἰρημένον ὑπὸς] ἐχρημένον διὰ A.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΥΡΡΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

P. 55. Git. κλήρου κατὰ (καὶ M.) πάντων πρὸς τὸ γένος διαμαρτυρία (διαμαρτυρίας M. διὰ μαρτυρίαν Ald.) B. M. Ald.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 55. 1. υἱὸν] υἱὸν M. Bekk. 2. τοῦ κλήρου B. M. 3. Πύρρου γνησίαν] γνησίαν Πύρρου B. M. Bekk. antep. τὴν Φ.] καὶ τὸν Φ. ded. vid. pr. B.

ΛΟΓΟΣ.

P. 55. 3. αὐτῷ] ἑαυτῷ B. M. Bekk.

P. 56. 2. τάλαντα τῷ] τάλαντα τίμημα τῷ B. M. Bekk. 7. ἐπισκεψάμενοι] ἐπισκεψάμενοι Bekk. 10. ψευδομαρτύρων B. M. Ald. 18. μαρτυρῆσαι] μαρτυρήσας ψευδὴς ἔδοξεν εἶναι σαι M. antep. ἢν τῶν] ἀν τῶν B. M. Bekk. ult. κατίστητε] κατίστη B. Bekk.

P. 57. 6. δ' om. B. M. 7. καὶ τῆς τούτου μαρτυρίας add. in marg. M. 8. τασδὶ αὐτοῖς] τὰς διαθήκας, sed in marg. γρ. τασδὶ αὐτοῖς, M. 12. διαμαρτυρῆσαι] μαρτυρῆσαι Bekk. 14. ἐξελαχθῆναι M. 16. ἀδελφὰν] πρώπα M.

P. 58. 3. διαδικάσασθαι M. 6. ποτ' ἐὰν] ποτ' ἢν B. M. Bekk. 12. ὅτι add. sup. lin. a pr. B. 13. ἐνδεδώκει] ἐδεδώκει B. M. ἐνδεδώκει Bekk. 21. ἐσκημμένοι] ἐστεκημμένοι B. Bekk. ἐσκεμμένοι M. 22. ὁμολογουμένοτος M. ult. ἐπίβαλε] ἐπίβαλλε B. M. ἐπίλαβε Bekk.

P. 59. 1. ΜΑΡΤΥΡΙΑ] ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ Bekk. om. M. 7. γενίσθαι M. Ibid. καίτοι] καὶ M. 14. ΜΑΡΤΥΡΙΑ om. M. antep. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. B. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. M. ult. μεμαρτύρηκε M.

P. 60. 6. καὶ ἀπράτως ἴσχοντες αὐτῶν om. M. 7. αὐτὰς] αὐτοὺς Bekk. 13. τεπαῦτα] τελικαῦτα Bekk. 14. ψυθετίδην M. Ibid. πρωπούσατο B. M. Bekk. 15. et 18. παρίσχον] παρίσχοντο M. Bekk. 16. ὁμολόγει] ὁμολογεῖ B. M. Ald. Bekk. 19. ἐπὶ] ἐς ἐπὶ B. M. Ibid. πρεσβύλους M. antep. μαρτυρίαν] μαρτύρων B. M. Bekk. pen. τυγχάνομεν M.

P. 61. 4. et. 6. ὑμῖν B. M. 7. ὑμῖν B. M. Ibid. μάλιστα. τούτους παραλαμβάνειν εἰκότως ἐπὶ τὰς πράξεις τὰς ταύτας· τῶν δὲ ἀδίκων καὶ ἐξαίφνης γιγνομένων τοὺς πρωτιστεύοντας ἕκαστοι μάρτυρας ποιούμεθα. καὶ ἐπὶ μὲν ταῖς M. 9. μαρτυρήσαντι] ἐμαρτυρήσαντι B. Bekk. antep. ταῦτα] ταὐτὰ Bekk. pen. Θήβαζε] Βήσαζε B. Bekk.

P. 62. 1. ταὐτομάτου ἐκεῖ τυχοῦσι] τοῦ αὐτομάτου ἐκεῖ ἐντυχοῦσι B. M. Bekk. antep. τῆς ἐγγύης om. M. pen. τηθῆς B. τηθῆς τῆς M. ἐ ...

P. 63. 2. ἀρχεῖα M. 5. ἄλλος B. ἄλλοσ M. Ibid. ἦν] ἢ καὶ M. 8. ἦν] ἢ M. Ibid. ὅστις περὶ ὅ γε περὶ Bekk. 15. ταύτην ἦν] ἦν om. B. M. Bekk. 16. οὗτος ἦν. ἵνα B. M. 20. τὸν τοιαύτην om. M. antep. παρακλ. ἐγγύη] παρακλ. τῇ ἐγγύῃ B. Bekk.

P. 64. 6. ἐκείνου] τούτου M. 7. ἴξιν M. 10. εἰ om. M. Ibid. ὑμᾶν] ὑμῶν B. M. γυναικὸς Bekk. 11. τιμωρίας M. 12. ἢ ὁ ἐγγυῶν] ἢ ὁμολογῶν M. ἢ om. Bekk. 15. ἢ τὸν ἐγγ.] ἢν τὸν ἐγγ. B. τὸν ἐγγ. Bekk. 16. ὁ λόγος οὐ διαμένειν] ὀλίγ διαμένειν B. ὀλίγον διαμένειν ded. vid. pr. ὁ λόγος διαμένειν corr. M. ὀλίγα διαμένειν Bekk. Ibid. εἰάθησαν M. ...

P. 65. 8. θείου Πύρρου ἐν M. 9. τηθῆς B. et sic infra. 11. εἶδεν M. 12. αὐτῶν] αὐτοῦ B. M. Bekk. 15. αὐτῷ M. 16. ταύτην] ταύτῃ Bekk. antep. γενίσθαι αὐτοῖς, penna ducta per αὐτοῖς, B. Ibid. λίξεως M. Ald. Ibid. τοῦ κλήρου om. pr. M. pen. οἱ] εἰ B. M.

P. 66. 5. φασι B. φασι M. 11. ἕνεκα τοῦ νόμου] ἕνεκα τοῦ γάμου Bekk. Ibid. ἀπολείπει pr. B. antep. μὴ περαιοῦ] μὴ ἐν περαιοῦ B. M. Bekk. Ibid. εἶπον pr. B. ult. ἔμελλεν εἶναι] ἔμελλεν ὄφελος εἶναι B. Bekk. penna ducta per ἔμελλεν add. in marg. ἔλεγεν M.

P. 67. 1. αὐτῷ om. M. 2. ἦν δ'] ἦν; ἦν δ' B. Bekk. ἢ ἦν δ' M. 3. ὅτι om. M. 4. ἐνεγγύησε] ἐνεγύησε corr. B. Bekk. 7. ἐκάθης M. 8. δοκεῖτε, ὑμᾶν Ald. 10. τοσούτων pr. B. 12. ὃν φασιν] ὧν φασιν Bekk. 17. τοὶν αὐτῷ M. antep. τοὺς δι' αὐτοῦς M.

P. 68. 2. καὶ] καὶ M. Ibid. ὡς ἐγῶμαι, sed in marg. γρ. ὡς ἔγωγ' οἶμαι, M. 3. καλλακίᾳ Bekk. Ibid. τὰ ἑαυτῶν] τὰς ἑαυτῶν B. M. Bekk. 9. σιωπῶντος corr. B. 10. ὑμᾶν βούλομαι] ὑμᾶν, ὅστις οὐκ ἀπορῶ γε μαρτύρων, ὅταν τι λέγω περὶ αὐτοῦ· βούλομαι B. Bekk. 13. φέρε, J] φέρε γάρ, ὦ B. Bekk. Ibid. ἐγγυπαὸς] ἐγγυητὰς Bekk. 18. καθισταμμένην pr. B. pen. καταλείποντος pr. B. ult. πότερον] πρότερον B. Bekk. Ibid. τῶν ἀδελφῶν M.

P. 69. 4. τουσδὶ] τούσδε B. Bekk. τοὺς δι' M. 7. γενίσθαι M. 8. ἴνδικος M. 9. ἀδελφῆς] ἀδελφιδῆς corr. B. Bekk. 18. ἄν τι] ἄν τις B. M. Bekk. 20. ἢ ψεύδ.] ἢ καὶ ψευδ. B. M. Bekk. 21. ἐνεγγύα]

ἐγγύα corr. B. Bekk. 22. ἀδελφὸν M. Ibid. ἂν om. B. M. 23. γεγαμημένης M. Ibid. ἑτέρας M. antep. εἰσάγγειλες M. ult. αὐτῆς] ἑαυτῆς B. Bekk.

P. 70. 4. ἔνιστιν] ἔστιστιν Bekk. 8. ἰσχάτας pr. B. 9. uncos om. Ald. Steph. Ibid. ἐξ add. sup. lin. a pr. B. 11. εἰσάγγειλε M. 13. τετολμήκασι] τετόλμηκας Bekk. 15. προσκοιήσει M. Bekk. 16. τῆς om. M. 18. προσῆκεν, αὐτὸς] προσήκει αὐτὸς pr. προσῆκεν, εἰ αὐτὸς corr. B. Bekk.

P. 71. 3. τοῦ νόμου M. 5. δοθῆναι M. 10. τοῦ πατρὸς M. 12. πατρώων M. Ibid. ἀδικῆ pr. B. 15. εἰσάγγελλεν B. 16. ἄλλαι] ἄλλο B. Bekk. 18. ἐνεγγύησεν] ἐνεγύησεν corr. B. Bekk. Ibid. ἀδελφὸν M. 19. κλήρου om. M. 20. ἐγγυήσαντι pr. B. Ibid. ἀδελφ. οὖσαν] ἀδελφ. ὡς οὖσαν Bekk. ult. ὑμῖν περὶ] ὑμῖν τὸν περὶ B. M. Bekk.

P. 72. 3. 5. et 7. Titulos om. M. 4. ἀνάγν. καὶ] ἀνάγν. δὴ καὶ B. M. Bekk. 6. λάβετε] λάβε B. Bekk. 8. ἐξελέγχοι] ἐξελέγχει B. M. Bekk. 11. σκέψαντος M. 12. μὲν τοῦ] μὲν om. B. Bekk. Ibid. ἀδελφιδῶν corr. B. 14. ἐνεγγύησατο] ἐνεγύησατο corr. B. Bekk. 17. ἔργῳ ἢ ἔπ. αὐτὸς M. Ibid. uncos om. Ald. Steph. 18. ἐγγεγύητο] ἐνεγεγγύητο pr. ἐνεγεγύητο corr. B. Bekk. ἐγεγύητο M. pen. περὶ] ὑπὲρ de suo Bekk.

P. 73. 1. γεγονέναι M. Ibid. δὴ] δ' B. δι' M. 2. ἐπίσκηπτε] ἐπεσκήπτετο Bekk. 4. ἡμῖν B. 6. uncos om. Ald. Steph. 9. λέξιν M. 10. γὰρ πλείω πολλῷ pr. M. Ibid. ἢ om. M. Ibid. ἐτελεύτησεν M. 12. τὸν om. pr. M. 14. τελευτήσει M. Ibid. ὁ νόμος pr. M. 16. ἐπειδὰν M. Ibid. τῶν om. M. 17. διαδικασίαν M. Ibid. καὶ ὡς] καὶ εἰ, ὡς B. M. Bekk. 18. ἐγγυήσει] ἐγγυήσει B. Bekk. Ibid. γνησίαν] ἰδίαν M. antep. αὐτῷ] αὐτοῦ B. Bekk. pen. κλῆρον pr. M. ult. ὑμεῖν] ἡμῖν B. M. Ald. Bekk. Ibid. δὲ μόνα] δὲ γόνῳ B. M. Bekk.

P. 74. 2. ἡμεῖς M. 8. ἠξίωσαν] τὸν λῆξιν ἠξίωσαν B. M. Bekk. Ibid. εἶχον pr. B. 10. ὅσα δὲ - - - πατρώων add. in marg. M. 11. ἐπιδικάσασθαι M. 12. γεγονόσιν pr. B. 15. τὸν κλῆρον M. 17. τινος pr. B. 19. ὑμῶν, εἰ] ὑμῶν ἠγεῖσθω, εἰ B. Bekk. Ibid. ἑαυτοῦ] τούτου M.

P. 75. 4. καταλιπομένην M. et corr. B. Ald. 9. et 14. τῶν πατρώων] τῶν πατέρων B. M. Bekk. 11. τελευτήσας] τελευτῆσαι B. M. Bekk. 13. εἶναι om. M. pen. τῷδ'] τόδ' B. M. Bekk. ult. καταλιπομένην M. et corr. B. Ald.

P. 76. 2. καταστῆσαι] καταστῆναι Bekk. 3. γὰρ ἄλλως περὶ πλείονος ἑαυτοῦ] γὰρ ἀνθρώπων μισεῖ τὸ λυσιτελοῦν, οὐδὲ περὶ πλείονος τοὺς ἀλλοτρίους ἑαυτοῦ B. Bekk. γὰρ ἑαυτοῦ M. 10. ἄντα παρ.] εἴτα [τι] παρ. Bekk. 11. Πύῤῥου τὸν] Πύῤῥου κλῆρον τὸν B. Bekk. 12. ἐξεύθησαν M. 15. συνδανίσθω] συνδάνεσθε B. M. Bekk. Ibid. καταλείφθη] καταλειφθείη B. M. Bekk. pen. καταλείπη pr. B. ult. ἐπὶ ταύταις] σὺν ταύταις B. M. Bekk.

P. 77. 3. τῶ M. 4. et 8. εὖδιον M. 5. αὐτῶ pr. B. 6. τοῦτο M. 9. εἰ ἐμαρτ.] εἰ καὶ ἐμαρτ. B. Bekk. 11. ἀγαθὲ B. 12. et 15. ὅτι M. Ibid. ἐνεγγύα] ἐνεγύα corr. B. Bekk. Ibid. Ἔνδεις τὴν γυναῖκα, Bekk. 13. ἀδελφοῦ τοῦ ἡμετέρου] ἀδελφιδοῦ τοῦ ἡμετέρου B. Bekk. 15. ἐνεγγυᾶτο] ἐνεγυᾶτο corr. B. Bekk. pen. ταύτης] τῇ ταύτης B. Bekk. Ibid. συνίστασθαι pr. B.

P. 78. 2. τούτου om. pr. B. 8. καταλιπομένη M. et corr. B. Ald. 10. ὑμεῖν pr. B. 12. ἑαυτῷ M. 13. γνησίων om. pr. M. Ibid. ὑμῶν M. Ibid. οὐδεὶς] οὐδὲ εἷς B. Bekk. 15. νὴ τὸν Δία M. 17. τί ἰχρῆν αὐτὸν] τί αὐτὸν ἰδεῖν B. Bekk. τί αὐτῶ M. Ibid. καταφανὲς M. 18. ἀνέχεσθαι M. 22. ἐκ τῶν pr. B. 23. υἱὸν om. pr. B. 24. μὲν καταλιπὼν] μὲν om. pr. B. Bekk. pen. τὸν M. ibid. τούτων om. pr. B. Ibid. τῶν μαρτ.] τῶν νῦν μαρτ. B. νῦν om. Bekk.

P. 79. 2. ταύτην] ταύτην τὴν M. 4. ταῦτ' ἂν] ταῦτα B. Bekk. τοῦτο M. 5. τοῦ τὸν] τοῦ τοῦτον B. τούτου τὸν M. 7. κατέλειπε pr. B. Ibid. τὸν M. Ibid. ἅς τε B. M. 8. γαμηλείαν pr. B. 9. αὐτῷ add. sup. lin. a pr. B. 10. ἠξίωσαν pr. B. Ibid. τοῦ νόμου] τοῦ om. B. Bekk. 12. ἐπίβαλλε B. M. Ald. 13. et 15. Titulos om. M. 14. λάβε καὶ] λάβε δὲ καὶ B. M. Bekk. 17. ἡγεῖσθε] ἡγήσεσθε B. M. Bekk. ἡγεῖσθαι Ald. 18. ἐπιχείρησιν M. pen. ὑμεῖς οὐ] ὑμεῖς, ὡς ἔγωγ' οἶμαι, οὐ B. Bekk. Ibid. πιστεύετε] πιστεύεται Bekk. πιστεύεται quoque Ald. (mea saltem) etsi Stephanus in marg. et Bekkerus eam πιστεύεται exhibere affirment.

P. 80. 4. ὃ pr. B. 5. αὐτὸν corr. B. 7. τοῦ Πύῤῥου] τὸν Πύῤῥου B. Bekk. 8. ὅτε] ὅτῳ B. M. Bekk. 9. ἐνεγγύασε] ἐνεγύασε corr. B. Bekk. 13. τούτου] τούτων B. pen. uncos om. Ald. Steph. Ibid. κεκτημένης] κεκτημένος B. Bekk. κεκτημένου M. Ald.

P. 81. 1. καὶ Θεσμ. - - - γυναικὸς add. in marg. M. Ibid. ἴστω αὐτὰς] ἴστωσαν τὰς B. M. Bekk. pen. τῶν δημ.] τῶν δημ. τῶν B. M. Bekk.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

P. 82. Tit. ΤΠΕΡ ΤΟΥ] ΠΕΡΙ ΤΟΥ B. Bekk. titulum om. M.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 82. 1 Ἄγνων — Ἀγνίθεος] Ἄγνων — Ἀγνίθεος B. Bekk. Ἄγνων — Ἀγνίθεος M. qui sic et infra. Ibid. ὄντες] ὃς ὄντες B. Bekk. ὡς ὄντος M. Ibid. πατραδέλφων] πατρανεψιῶν M. et corr. B. Bekk. 3. δ' ἐ. a. διαθήκας add. in marg. M.

ΛΟΓΟΣ.

P. 82. 5. ὡς οὔτε B. M. 8. μοι συμβ. δεῖ] μοι συμβ. δεῖ μοι B. συμβ. δεῖ μοι Bekk. antep. τοῦ Ν.] τῶν Ν. B. Bekk.

P. 83. 2. ἀπλαίστους M. 6. et 17. Χρεμητοῦ] Χρεμέτου B. Bekk. Ibid. πατρὸς] στρώματος M. 11. ὄνομα αὐτοῦ] ὄνομα στοιχεῖον τὸ αὐτὸ B. Bekk. ὄνομα αὐτῷ M. 15. εἶδε τε] εἶδεναι M. 21. χαλεπῶν] χαλεπῶς B. Bekk. ult. τούτοις] τοιούτοις B. M. Bekk.

ὦν

P. 84. 1. ὧν M. 5. ἐμβεβίβασαι M. 10. δεῖν] δύο B. M. Bekk. Ibid. ἐξάκις M. 11. ἐφέροντο M. 12. υἱοῖς M. 14. ἐξελήγχε B. ἐξελήχθη Ald. 15. ποιήσαντων - - - υἱὸν αὐτῷ add. in marg. M. pen. ἔπαυον pr. B.

P. 85. 1. τοῦ Μιλησιοτρίτου om. pr. M. 4. τὰ Νικ.] τοῦ Νικ. pr. B. 5. ἀξαντες] ἀξαντες B. ἀξαντες M. ἄξαντες Bekk. 9. ἐνθύμιος pr. M. 10. σπλίου M. 14. ἰη] ἓξ Bekk. 16., πρὸ δὲ τούτων B., πρὸς δὲ τούτων M. · πρὸς τούτων Ald. 18. ἐπιστὰς M.

P. 86. 2. μὲ] μετ' Ald. 6. γεγομένου pr. B. Ibid. διαθεμένου pr. B. 7. παραγεγομένους pr. B. 13. παραγεγομένους M. 17. ἀλλ' ἐὰν - - - διαθήκας add. in marg. M. 18. δ'] δὲ Bekk. Ibid. ἐκυόσατο M. 19. μὲ] add. sup. lin. a pr. B. μὲν M. 21. περὶ add. sup. lin. a pr. B. 24. οὐ δεῖ] οὐδὲν δεῖ B. Bekk. pen. μόνον εἰ] μόνον οὐ M.

P. 87. 4. ἀμφισβητήτους pr. B. 6. ἐπὶ M. 9. περὶ δὲ τούτους Ald. Ibid. εἰ] εἰ pr. B. Ibid. μὲν κατὰ] μὲν εἰ κατὰ B. M. Bekk. 10. συνθήκας M. 13. δίξειν]

β α

δίξειν B. M. Bekk. 14. προσκύπτουσι σφόδρα B. 18. χαρίδου pr. M. 20. κληρονόμων om. B. M. [κληρονόμων] Bekk. antep. ὁμολόγησεν] ἐστολόγησεν B. M. Bekk. pen. ὃς τῷ] ὅστις τῷ εἶναι M.

P. 88. 2. διηκείρησεν M. 3 ταῦτα ὑμῖν] ταῦτα μεμαρτύρηται ὑμῖν B. Bekk. 4. ἀπῆται] ἀρπῆται B. M. Bekk. 6. βούλονται pr. B. 11. δὲ τῶν] δὲ om. B. M.

ὑπερορία

Bekk. Ibid. περιουσίᾳ M. 12. ἐκείνους] ἐκείνους M. ult. δὲ πολὺ] δὲ om. B. M. Bekk.

P. 89. 3. δὲ μήτ'] δὲ μήτ' B. Bekk. 6. τί ἂν τι] τί ἂν M. τί ἂν εἴη Bekk. 7. συγγενοῦς. καὶ] συγγενοῦς ψηφίζεσθαι; καὶ B. Bekk. Ibid. γὰρ οἶδε εἴ τι] γὰρ εἰ οἶδε τι B. γὰρ οἶδε τι M. γὰρ εἴ τι οἶδε Bekk. 9. ἐγίνοντο] ἐγίνετο M. Bekk. 12. συγγονὰς M. 13. ἕτερον] ἕτερα B. M. Bekk. 19. Χαρμάδου] Χαρμάδου B. Bekk. pen. et ult. τὸ om. M.

P. 90. 2. Χρεμητοῦ] Χρέμητου B. Bekk. μικρὸν M. μικροῦ Ald. 5. ἐπιδιεκασμένου M. 6. τὸ] add. sup. lin. a pr. B. om. M. 7. οὖν om. M. 8. παρέσχον M. 10. ἐκείνου B. M. 12. οὐδ' ἐνθάδε οὐδ'] οὐδ' ἐνθάδε οὔτ' B. οὔτ' ἐνθάδε οὔτ' Bekk. 14. διεκρινίζεται pr. M. 17. ἤδη καὶ] ἤδη τι καὶ B. Bekk. 18. ἄλλος M. pen. τοῦτο ἀφαιρεθεὶς] τότε δὲ ἀφεθεὶς B. Bekk.

P. 91. 2. καὶ] ἀλλ' M. 5. πλὴν εἴτε] πλὴν εἴ τι B. M. Bekk. 8. δόσει δίκην M. 9. εἰ] εἰ pr. B. 12. τοῦτο] τοῦτον B. M.

σθε

Bekk. Ibid. ἄλλως M. 14. ποιήσητε M. Ibid. τὰ ἀλλότρια pr. B. antep.

ὁ

ὁμόσατε M. ult. ψηφίσασθε M.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΛΗΡΟΥ.

P. 92. Tit. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΛΗΡΟΥ] ΠΡΟΣ ΑΕΩΧΑΡΗ ΚΑΙ ΔΙΟΓΕΝΗ pr. ΠΡΟΣ ΑΕΩΧΑΡΗΝ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΓΕΝΗ corr. B. om. M.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 92. 2. διεφόνις pr. qui sic ubique, etsi, ut et hic, multis locis non sup. lin. add. M. ibid. αὐτοῦ] αὐτοῦ τοῦ B. 6. διεφόνις pr. B. antep. ἐγγυησαμένου M. pen. λαέχαρις pr. qui sic passim.

ΛΟΓΟΣ.

P. 93. 1. μὲν om. pr. B. Ibid. διαφερόμεθα B. 3. κύρια γενέσθαι, sed in marg. ἡμῖν ἔσεσθαι, M.

P. 93. 3. ΑΝΤΩΜΟΣΙΑ om. M. 7. et antep. ἐγγυήσατο] ἐκεγγυήσατο pr, ἐνεγγυήσατο corr. B. Bekk. 9. ὡς μὲν] τῶν μὲν B. Bekk. 11. τρίψω] τρίψεται B. Bekk. τρίψα M. 17. κεκτῆσθαι ταῦτα καὶ M.

β α γ

20. ὁ μισθώσου οὐ κατέλιπεν τὰ B. Ibid. προ

μισθώσου M.

P. 94. 1. ΑΝΤΩΜΟΣΙΑ om. M. 2. τού-

. . . . . .
του] τούτων μόνον B. τούτου Bekk. 5. περὶ κλήρου] περὶ τοῦ κλήρου Bekk. Ibid. παρ' ἐμοῦ τὰ παρ' ἐμοῦ] παρ' ἐμοῦ τὰ B. M. Bekk. 7. ψηφίσασθε corr. B. 8. μὲν om. pr. B. 10. φρεάρριος pr. B. φρεάριος M. et corr. B. 12. κεφισιοδότου B. M. Ald. 18. ἐγένετο] ἐγένετο B. Bekk.

P. 95. 2. κἀγῶνος om. pr. B. κἀγώ M. 3. ὅσπερ corr. ὥσπερ pr. M. 5. ἐφ'] ὑφ' M. et pr. B. Ibid. ὅλην B. ὅλου M. 6. αὐτοῦ M. 8. τοτὲ] ποτὲ B. 9. ὑμῖν corr. B. ἡμῖν M. Ald. 12. καὶ om. pr. B. 14. κεκτῆσθαι] κεκτῆσθαί τε B. Bekk. 19. ἐπεσκέψατο M. Ibid. ὡς ἡμᾶς] πρὸς ἡμᾶς B. Bekk. 21. ἐπιστεφῶντος corr. B. 22. ἀδελφὸν pr. B. Ibid. τοῦ διογένους M. 23. Δημεικλείους] Δημεικλείους B. M. Bekk. Ibid. ᾖ] ἃ Bekk. 24. ἀφείλατο καὶ] ἀφείλετο [δὲ] καὶ Bekk. antep. ἀντίδοτος M. ult. ἔτυχεν] ἔτυχον B. Bekk. Ibid. πίνοντες καὶ ἥμενοι] ἥμενοι καὶ πίνοντες B. Bekk.

P. 96. 2. οὗτος αὐτὸς] οὗτος αὐτοὺς B. Bekk. οὗτος αὐτὸς M. 3. τοῦ γένους M. 4. κατέλειπε pr. B. 6. ὁ B. Ald. Ibid. δεινότατος B. Ald. δεινότατον M. 12. ἀντακόλουθον] ἀντ' ἀκολούθου B. Bekk. 14. φορεῖ, ἀλλ'] φορεῖ, ὥσπερ ἀδικούμενός τι, εἰ ἐμβάδας Κηφισόδοτος φορεῖ, ἀλλ' B. Bekk. 17. μὲν] μὲν B. Bekk. antep. κηφισοδότου M. pen. αὐτοῦ pr. B.

P. 97. 1. οὕτε M. 2. Διπαιογένη B. Bekk. διογένη M. Ibid. τὸν νῦν] τοίνυν pr. B. 5. ἡμᾶς] ὑμᾶς Bekk. 9. δοῦναι pr. B. 10. ψευδομαρτυριῶν μαρτύρων M. 11. . . . . .
ἀφὸ τῶν] ὑπὸ τῶν B. M. Bekk. 14. ΜΑΡΤΥΡΙΑ] ΜΑΡΤΥΡΕΣ B. Bekk. om. M. 19. μακέτι προσήκειν τῷ διογένει M. 20. μέρους pr. B. ult. ὑμετέρου M.

P. 98. 4. αὐτοῦ] αὐτὴν B. Bekk. 5. ψευδομαρτυριῶντες] ψευδομαρτυριῶν B. Bekk. Ibid. μὲν οὖν ταῖν] δὲ ταῖν B. M. Bekk. 6. γενομέναιν] γινομέναιν B. Bekk. Ibid. μηδὲ μιᾶς ὁμολογουμένης M. 9. γυναῖκας] ἕκαστος μητέρες B. Bekk. 10. ἅπαντες M. 12. ἐπιστεψαμένων B. M. 14. ἡμῶν add. sup. lin. a pr. B. 18. ὑμῶν M. 20. ἀντιλέγειν pr. B. Ibid. ἠκούσατε] ἀκούσατε B. Bekk. 21. ἡμῶν] γὰρ ἡμῶν B. M. Bekk. ult. δόσιν] παραδόσιν B. M. Bekk.

P. 99. 1. ἐγγυᾶτο] ἐνεγυᾶτο corr. B. Bekk. Ibid. αὐτῷ] αὐτὸν B. M. Bekk. 2. μόνον] μόνος B. Bekk. Ibid. Μνησιστολέμους] διπαιογένης M. 3. τούτου] τούτων B. Bekk. 6. εἴλομεν ψευδ.] εἴλομεν τῶν ψευδ. B. M. Bekk. 14. et 19. ἐνεγγυᾶτο] ἐνεγυᾶτο corr. B. Bekk.

P. 100. 4. κεκοσμήμεθα M. 6. μουκίσιος Ald. 7. μὴ βεβαιώσειν] μὴ om. B. M. [μὴ] βεβαιώσειν Bekk. Ibid. ἐξέγοντες B. M. 9. αὐτῷ] αὐτὸν B. Bekk. αὐτῷ M, 10. οὐδὲν] οὐδὲ B. M. Ibid. ἱστῶσι M. δικαστῶν 11. θατῶν M. 14. οὐ δ' ἀλλ'] οὐδ' ἀλλ' B. οὐδ' ἀλλ' M. Ibid. καθιστήκασιν] καθεστήκασιν B. Bekk. pen. ΜΑΡΤΥΡΙΑ] ΜΑΡΤΥΡΕΣ B. Ald. Bekk.

P. 101. 2. καταμαρτυρῶσι M. 7. , ταῦτα κύρια] τότε, κύρια B. M. Bekk. 12. γὰρ Ποτ.] γὰρ τῷ Ποτ. B. Bekk. 13. μνᾶς M. 14. παραμικῷ M.

P. 102. 7. ὅτι οὐ διὰ M. 9. ὅτι] ὁτὶ B. M. Bekk. 15. οὗτος B. 16. παρίδωκε] παρίδομεν B. M. παρίδωκε Ald. παρίδομεν Bekk. 20. τῶν om. M. antep. παρεξέμεθα] παρεξόμεθα B. Bekk. pen. ἐξίον] ἐξίου B. M. Ald. Bekk.

P. 103. 2. τέσσαρσιν] τέτταρσιν B. Bekk. 8. συνθαπόμενοι pr. B. 9. ἐπιβάλλειν M. 10. μελάνους B. M. Ibid. ἀνόμοτοι ὀμόσ.] ἀνόμοτοι καὶ ὀμόσ. B. M. Bekk. 12. προσέβαλλετο M. 13. διετυθὸς B. qui sic et infra. 14. ξυμβολαίων M. 15. Μνησιστολέμου] Μνησιστολέμου B. Bekk. pen. οἴκων B. M. Ald. ult. ἐψηφίσατο M.

P. 104. 2. ἴγνωσαν] ἂν ἴγνωσαν B. ἀπέγνωσαν Bekk. 3. εἴπερ ἀδίκων οὐκ] ἴδ' ἃ ἡμῖν οἱ πρόγονοι κατέλιπον κομισώμεθα, καὶ μὴ μόνον τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἔχωμεν ἀλλὰ καὶ τὰ χρήματα, τῶν δὲ Λεωχάρους ἴδιον οὐκ B. Bekk. ἴδιον οὐκ M. 6. ἐπιθυμοῦμεν B. 7. ὡς om. codd. et edd. omnes. 9. αὐτὸν] αὐτῷ B. M. Bekk. 10. αὐτὸν ἀνδρ.] αὐτὸν ὄντα ἀνδρ. B. M. Bekk. 12. οὖτος δὴ] οὗτος γὰρ B. Bekk. 14. αὐτῶν] αὐτὸν B. Bekk. 18. συρρίπτας] συρρίχιτες B. M. συρρίχιστας Bekk. antep. καλῶς] καιῶς B. ult. ἐν τοῖς] τοῖς om. B. Bekk.

P. 105. 1. ἕτερος — κεκτημένος] ἕτερον — κεκτημένον Bekk. 3. κατέλιπεν pr. B. 5. τούτου M. 6. τῶς om. M. 8. Λίχειος] λεχίου B. λίχιον M. Λίχειον Bekk. 9. δραχμὰς] μνᾶς M. 11. ὑπογεγράμματι B. Ibid. ἐξ ὑτέρου] ἐξετέθη de suo Bekk. Ibid. τοῦνομα om. M. 12. ὁμωνύμων] ὑπωνύμων B. Bekk. Ibid. ὅτι δ' ἴδιος] ὅτι ἴδιον B. M. ὅτι οἶδε de suo Bekk. antep. ὑπονοχίμενοι — ἰδιῶται] οὐκ ἐξήνεγκαν B. M. Bekk. ult. ἴνα] ἵνοχον pr. M. Ibid. ἄμα om. M.

P. 106. 2. μάρτυρας] τοὺς μάρτυρας B. Bekk. 4. λειτουργίας διπαιογένης B. διογένης λειτούργειεν M. 6. ὀρᾶται pr. B. Ibid. ὑμῶν M. 7. μείζων B. M. 13. ἀποστερήσας om. M. 20. ἴλιπεν] διέλιπεν B. M. Bekk.

P. 107. 1. ἃς ἀπαρχὰς] ἃς om. B. Bekk. 2. κτήσεως] φύσεως M. 4. δὲ δ'] μὲν ὁ B. Bekk. antep. υἱὸς] πατὴρ M. Ibid. ἐχουσίας ἐν σπαρτόλῳ M. ult. τοῦτον B.

P. 108. 2. ποῖ de suo Bekk. 3. φαν-

ῶς B. Ald. Ibid. οὐ μὴν] ἀλλὰ μὴν B. Bekk. 6. τουτουτί] M. 9. ἀποθῆναι M. Ibid. εἰς τὸν ἀκρόπολιν] εἰς πόλιν B. M. εἰς τὸν πόλιν Bekk. 10. λιθουργίους B. M. Ald. 11. ἀξίους] οὐδὲν ἀξίου M. 18. ἀφέλκυσας M. 20. ἱστηρότυπται M. ult. εἰκὸς ἱστῆρ.] οὐδ' ἱστῆρ. B. M. Bekk.

P. 109. 1. ἀξιώσει] ἀξιώσεις B. Bekk. Ibid. ὅτι τύρ.] ὅτι τὸν τύρ. B. Bekk. 3. μὲν εἴλου] μὲν γὰρ εἴλου B. M. Bekk. 7. προεδρειῶν B. Ibid. δίδοκται] δέδοται B. Bekk. δίδωκται M.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΦΙΛΟΚΤΗΜΟΝΟΣ ΚΛΗΡΟΥ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 113. 2. υἱὸν ποιησάμενος M. Ibid. ἐκ δωδείσας] τωδείσας B. Bekk. 4. ἀντίδικον M. pen. ἐνωίκησι] ἐνοικήσει M.

ΛΟΓΟΣ.

P. 113. 1. χρῆμαι corr. B. 4. ἐνίκλει M. Ibid. Μενέστρατος] Χαιρέστρατος B. Bekk. antep. δὲ εἰ] δὲ εἰ B. Bekk. ult. δὲ μὰ] δὲ οὐ B. Bekk. δὲ M. Ibid. τά τε] τε τὰ Bekk.

P. 114. 4. καὶ Χαιρεστράτου pr. B. 7. ἐξὸν] ἐξὸν B. Bekk. 8. εἰσελθόντα] εἰσελθόντι B. Bekk. Ibid. ἡμᾶς pr. B. 9. διαμαρτύρεσθαι - - - κλῆρον om. M. 10. τούτου M. 11. γίνεσθαι] γενέσθαι B. M. Bekk. 12. καταστήσασθαι B. M. 17. ταῦτ' αὐτῷ] τοῦτ' αὐτὸ B. Bekk. 20. ἐπιδείσασα M. 22. καταλι pr. B. 23. τῷ — ἀδελφῷ pr. B. Ibid. ὥσπερ] ὅπερ Bekk. pen. δίκα pr. B. ult. οὗτος B. M.

P. 115. 1. διαθήκας M. 3. περὶ τῷ] παρὰ τῷ B. M. Bekk. 4. ἡμῖν M. Ibid. ἀναγνόσεται B. 5. ἐπιμαρτυρήσουσι pr. B. 6. et 11. Titulos om. M. 14. ἐκ τῶν νόμων] ἐν τῷ νόμῳ B. Bekk. 19. ἄν] αὖ M. antep. ἐφόρει - - - οὖ om. M.

P. 116. 4. ὅπως] οὗτοι M. 5. Ἠγέμονα] Ἡγέμονι B. M. Bekk. 7. κηφισίως] Κηφισιέως Bekk. 9. οὐδ'] οὐκ M. 15. ΜΑΡΤΤΡΕΣ] ΜΑΡΤΤΡΙΑΙ B. Bekk. om. M. ult. παρακατέλλειν M.

P. 117. 1. ὑμᾶν] ἡμᾶν B. M. Bekk. 4. νόμων ..... Bekk. asteriscos om. codd. et edd. cæt. 7. σκεψάμενοι M. et pr. B. σκεψάμενον Ald. Ibid. ἐνωίκησατο M. 9. ἔλαγεν M. Ibid. Καλλίππου om. M. Ibid. οὖν] δ' οὖν B. M. Bekk. Ibid. πιέζουσι M. 13. τὴν θυγατέρα] τὴν om. B. M. Bekk. Ibid. ἐξεπιτροπευομένης M. antep. τοῦτο M. Ibid. πράττοντες] πλάττοντες de suo Bekk. ult. πρῶτον] πρώτων Bekk.

P. 118. 3. καλλίστως M. 4. εἶναι om. M. Ibid. ἴτη ἀπὸ Ἀριστοκράτους ἄρχοντος] ἀπὸ Ἀριστοκράτου ἄρχοντος om. B. Bekk. Ibid. ἀφελόντα οὖν πάντα] ἀφελόντι οὖν ταῦτα B. Bekk. 5. πραγμάτων ὑπολείπεται M. 6. οὗτ'] οὐδ' B. M. Ibid. καλλίππου M. 7. οὗτοι corr. B. 9. κατὰ τὸν νόμον M. 10. καὶ ὑπὸ] καὶ ὑπὲρ M. 11. γε] καὶ M. pen. ὑμᾶν pr. B.

P. 119. 3. ἠθέλησαν. καὶ] ἠθέλησαν οὐδ' ἡμῖν παραδοῦναι. καὶ B. Bekk. 5. ὑμετέρας M. 6. καὶ ΜΑΡΤΤΡΙΑ, καὶ] ΜΑΡΤΤΡΙΑ. B. M. Bekk. 9. καταστῆναι M. 10. ἀφειδὲς] ἀηδὲς B. Bekk. 11. καθιστάναι M. ult. ἐντυγχάνοντα] ἐντυγχάνοντα M. Bekk.

P. 120. 1. εἶναι εἰδαίμων] εἰδαίμων εἶναι B. Bekk. 18. κεραμικῷ οἰκίας. M. 20. καὶ om. pr. 25. ἀλλὰ καὶ τιλ. M. pen. οὐθ' οὗτος] οὔθ' ὁ υἱὸς de suo Bekk. ult. ὑπεχώρει M. Ibid. συνεδίξαντο] εἰσεδίξαντο B. Bekk.

P. 121. 3. Ἀφιδναίου] Ἀφιδναίου Bekk. Ibid. ὡς] ὃς pr. M. 4. ἐᾶν εἰσαχθῆναι] εἰσαχ ἐαθῆναι M. [ἐᾶν] εἰσαχθῆναι Bekk. 6. ἴτι om. pr. B. 10. ἐνδόντα] ἐν δόντα B. Bekk. 11. εἰνοία M. 12. δὲ om. M. 13. εἰσαχθέντων M. 15. εἰσαγάγει M. 16. ἃ ἄνδρες] ἃ Ἀνδρίκλεις B. Bekk. 19. αὐτὸν - - - ἡητοῖς om. M.

P. 122. 2. σὺ om. M. 5. ΜΑΡΤΤΡΙΑ] ΜΑΡΤΤΡΙΑΙ B. Bekk. 7. ἀνωθνήσκειν M. 8. διαστὰς] κριθεὶς B. Bekk. 11. αὐτοῦ] αὐτῷ B. Bekk. Ibid. Μουνυχία] Μουνυχιάδι B. Μουνυχιάσι Bekk. 12. συνεστέλλειν] συναπεστέλλειν B. Bekk. συναπέστειλεν M. 14. συνήγαγε M. 16. διέπραττεν] ἐπράττεν B. Bekk. 17. τὸ ἱκανὸν.] τοῦτο ἱκανὸν τεκμήριον B. Bekk. 18. οὐδεὶς οὐδὲν] οὐδεὶς οὐδενὶ B. Bekk. 20. ἔτι] ὅτι M. 21. γραμματίου M. Ibid. διέτη M. 22. ἤδη τῇ] εἴδη τῇ corr. a pr. B. Bekk. pen. κύριον] αὔριον M. ult. ἄλλον om. M.

P. 123. 2. καταλείπει pr. B. 3. ἀκήτει] ἀκούσας M. 4. προσκαλέσαντο] προσκαλέσαντο ..... ἐπὶ τὸν ἄρχοντα B. προσκαλέσαντο ῥήτορων Bekk. 9. οὗτος M. 11. φαίνεται M. 15. ἐν om. Ibid. Συραγγείῳ] Συραγγίῳ B. M. Bekk. Ibid. βαλανεῖον add. in marg. M. 17. τεττεράκοντα M. 18. αἰτολίᾳ pr. B. ult. ἐπεχέχθη M.

P. 124. 3. μάρτυρας. ταῦτα] μάρτυρας. ΜΑΡΤΤΡΕΣ. ταῦτα Bekk. 9. ὅπως τιλ.] ὅπως καὶ τιλ. B. Bekk. 16. καὶ secundum om. B. M. 17. μισθωτὰς] μισθωταὶ B. M. Bekk. antep. προσεπήρυττεν pr. B.

P. 125. 1. ἐκτυχειροτόνησαν] ἀποχειροτόνησαν B. Bekk. 2. ἂν om. pr. B. 3. καί μοι - - - διετέθη ἡ οὐσία om. M. 7. ἀνακέκτητο] ἐκέκτητο B. Bekk. Ibid. υἱέως] υἱὸς B. Bekk. 13. ἐξήκεισαν M. 14. καὶ om. M. 15. ἔνδον om. M. 16. τοῖν M. 17. γυναικὶ] Συγατρὶ M. 18. ὁμότυχον οὐσίαν M. 21. οὐδὲ] καὶ οὐδὲ pr. B. Ibid. ἠφείσαν pr. B. ἠφίσαν M. et corr. B. 22. αὐτοῖς M.

P. 126. 3. ὅπη B. M. 5. τῶνδ' ἐφορᾶν] τῆνδ' ἐφορᾶν M. τῶνδε φορᾶν Bekk. 8. post ἀνάγκαιον lacuna in B. M. Ald. 10. συναγμένης] συναμένης B. M. Bekk. 12. τοῦ λοιποῦ] τῶν λοιπῶν B. Bekk. 14. ἀς ἐπὶ] ἀς ὑπὲρ B. Bekk. 15. τὰ ἐναντία] τἀναντία B. Bekk. Ibid. αὐτοὶ om. M.

P. 127. 2. διαπράξατο] διεπράξαντο Bekk. 3. ἀποχειροτονηθέντων M. 5. ἀναισχυντίας ἐπιζολὴν M. 14. ἂν εἴη] ἂν ἦν B. M. Bekk. 17. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ om. B. M.

P. 128. 4. ΝΟΜΟΣ om. B. M. 7. ταῦτα] ταὐτὰ Bekk. 8. ὁμολογημένη M. 9. χρέων] Clav M. Ibid. διάγουσα M. Ibid. οὐδὲ] οὔτε M. Bekk. Ibid. εἶσαν] ἦσαν M. Ibid. τῶν ἱερῶν M. 10. οὐδ'] οὐτ' Bekk. 15. ΨΗΦΙΣΜΑ om. M. 16. ψευτέρων δὲ τῶν M. 17. φιλάμμωνες] φιλοτιμώμενος B. Bekk. 19. τούτων M. 20. δὲ pr. B. 21. post ἐκδοῦναι lit. 3. eras. in B. Ibid. βούλονται] βούλονται B. M. Ald. Bekk.

P. 129. 2. ἀγανάζονται M. et pr. B. Ald. 4. ἦν τοῦδε] ἦν εἶδε τόνδε B. M. Bekk. 7. ἐξελεγχείη B. 8. ἥ τις] ἢ εἴ τις B. M. Bekk. 9. ἔσθ' ὅτε M. 12. ἄλλῳ μαρτυρεῖ M. et pr. B. ἄλλῳ μαρτυρῶν Ald. 15. ὅσπερ εἰ] ὥσπερ ἂν εἰ B. M. Bekk. Ibid. φαίην M. 18. πάντων - - - διαπράξατο om. M. 19. τε om. B.

P. 130. 1. τῷ τοῦδε] τῷ τουδὶ B. Bekk. 5. ὁμολογουμένας] ὁμολογουμένως B. Bekk. 7. οἱ om. pr. B. 8. δίοντα M. ὁ Ἀνὴρ.] ὁ om. B. Bekk. Ibid. αὐτοῖ add. in marg. B. Ibid. φήσει B. 12. κλήρου καὶ] κλήρου καὶ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ ἃς οὖσας ἐκτιμήσαντο καὶ B. Bekk. 14. εἰ] οἱ M. 15. ἑαυτῶν M. 18. ἐστὶν M. Bekk. 19. ὑμῶν] ἡμῶν B. M. Bekk. Ibid. μεμαρτυρηκὼς M. pen. τοὺς παῖδας γνησίους] γνησίους τοὺς παῖδας B. Bekk.

P. 131. 1. μὲν μὴ] μὴν μηδ' B. Bekk. Ibid. ἐπιχειρήσει M. Bekk. Ibid. ἢ κατὰ] ἢ καὶ κατὰ B. Bekk. Ibid. λαδεῖσθαι B. M. 3. λέγει B. M. Ibid. οἱ μὲ οἶδε M. 11. εἰσπνίγχαν] εἰσπνίγχει Bekk. 15. σολλῷ M. 19. ἐπιβουλεύσει M.

P. 132. 1. ἀνολογίαν] διαμαρτυρίαν M. 4. ἂν αἰσιμίας τις] ἄπαις ἢν ὅτις Bekk. 8. γενομένους] γενομένους B. Bekk. 13. ἀλλ' ὃς ἀλλ' ἐᾶν ἐπιδεικνὺ ὃς ἀλλ' B. Bekk. ἀλλ' ὃς ἀλλοῦ M. 14. τοὺς om. M. ult. οἶδε] εἶδε B. οἶδε Bekk.

P. 133. 1. ποῦ B. M. Ibid. ἐν' ἴσπερ corr. ἐπὶ ὅπερ; clare pr. B. 2. εἶδε B. 3. ἴλιγχος] ἴσχος B. M. pen. ω om. M. Ibid. ἰσίαν κατὰ] ἰσίαν καὶ κατὰ B. Bekk.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

P. 134. ΤΙΤΕΡ ΤΟΥ] ΠΕΡΙ ΤΟΥ Bekk. titulum om. M.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 134. 3. Ἀρχίδαμος] Ἀρχίδαμος B. Bekk. 4. τὸν τοῦ Θρ.] τοῦ om. B. M. Bekk. Ibid. θρασύλλου pr. B. 7. τε om. M. Ibid. Ἀρχιδάμου] Ἀρχεδάμου B. M. Ald. Bekk. 8. γανίτας] γιννιτὰς B. M. γανίτας Bekk. qui sic et infra. Ibid. γεγραμμένου M. 9. γραμματῶν, οὐδὲν] γραμματῖον, ἐτελεύτησεν Ἀπολλόδωρος. καὶ μετὰ τὴν αὐτοῦ τελευτὴν ἐγγέγραπται μὲν ὁ Θράσυλλος εἰς τὸ λαξιαρχικὸν γραμματεῖον, οὐδὲν δ' B. Bekk. γραμματεῖον, οὐδὲν δ' M. pen. τὴν ἐλευθερίαν] τὸν ἐλευθέριον B. τὸν ἔχθρον Bekk. Ibid. ἐξέχεται] διεξέχεται B. Bekk.

ΛΟΓΟΣ.

P. 134. 2. αὐτὸν M. pen. ἐνέγραψαν M. ult. αὐτοῖς pr. B.

P. 135. 11. διαθήκας οὐθυδικίας, penna ducta per διαθήκας, M. 13. μὲ] δὲ M. antep. ὑμῖν] ἡμῖν Bekk. ult. τοῦ κλήρου] τὸν κλῆρον B. M. Bekk.

P. 136. 2. τούτου] τούτων B. Bekk. 3. ὑμῶν] ἡμῶν B. Bekk. 5. ἐξελήλεγμαι pr. B. 6. δέπαρα B. M. 7. τοὺς om. pr. B. Ibid. γιγνόμενα M. 10. ἐμοιτήριοι καὶ ἐμορμήτριοι M. 11. κατελείπη pr. B. 13. δὲ τελευτησάντων] δύο ἐτελευτησάντων pr. τῶν δύο τελευτησάντων corr. a pr. B. Bekk. 14. Μνήσων om. M. 16. τὸν om. M. 17. ληφθεὶς M. 18. Μνήσωνος] Μόσωνος M. Bekk. 19. ἑαυτὸν M. ult. ἐ ἐμὲς] οὐμὲς B. Bekk.

P. 137. 1. τοῦ Ἀπολλ.] τὸν Ἀπολλ. B. Bekk. Ibid. τηδὲν B. τηδὲν M. Ibid. δὲ ἐμοὶ] δὲ ἐμὲν M. Bekk. 9. ὁ ἐμὸς M. 11. ἂν om. B. M. Ibid. αὐτονόθα corr. B. Ibid. οὖ] ὃ B. M. 15. ὀνησίας M. Ibid. ἀνωφερτέρου γεγενημένου] ἀνωφερτέρῳ γεγενημένου B. Bekk. ἀνωφερίας γενομένου M. 16. τὰ] τε τὰ M. 18. ἐμοὶ δὲ] ἐμὲ δὲ B. Bekk. 19. λαμπρατέρη pr. B. 22. τῆς μὲν M. 23. ἐκμισοδόμησα M. 25. παρασχέσθαι προσταχθῆναι M. pen. ΜΑΡΤΥΡΙΑΣ om. M.

P. 138. 2. ἦσαν om. M. 4. γὰρ δυεῖν] γὰρ αὐτῷ δυεῖν B. M. Bekk. 5. αὐτῶν αὐτῷ B. 9. ἐγγαμίζουσιν pr. B. 11. διέτιμεν M. 14. ἐγένετο M. 15. αὐτῶν ἀρχίλεως M. 17. τῶν αὐτοῦ] ζῶν αὐτοὺς B. M. Bekk. antep. μου M.

P. 139. 6. εἰς τὸν] ὡς τὸν Bekk. 9. οὐσίας μεταλαβὸν] οὐσίας με λαζὸν B. Bekk. 10. πάντα] παρόντα M. 11. τοῦτον] τούτων B. M. Bekk. 12. Θαργήλια pr. B. 14. εἰσαγάγῃ] ἀσάγῃ B. Bekk. 17. εἰσαγαγόντες M. 19. εἰς πανὸν] εἰς τὸ πανὸν B. Bekk. antep. δὲ οὗτος] δὲ οὗτος Bekk. pen. ἦν] ὧν M.

P. 140. 3. ἐγράφη M. ἐγγράφων Ald. 7. εἶμαι] εἶμαι B. M. Bekk. 9. ἐξῆς κατὰ] ἐξῆς καὶ κατὰ B. Bekk. Ibid. κατέλειπε pr. B, 13. ἴδια ἀφῆκε M. 14. ὃς om. B. M. Ibid. ἐμαμάτης M. antep. ἀδελφοῦν pr. B. Ibid. κἀν] καὶ M.

P. 141. 1. φαπεῦς M. 3. καταληφθέντος ἴσον Μ. καταληφθείσας Ald. 5. τουτῶν δὲ M. 8. γὰρ τοὺς M. 9. ἐκ τούτων] ἐκ τῶν αὐτῶν B. Bekk. ἐκ τῶν M. 10. ἀνωτέρω] ἀνωτέρω B. M. Bekk. Ibid. τυγχάνουσιν pr. B. 11. οἰδὲν B. M. Bekk. Ibid. μέρος pr. B. Ibid. προσίσας] προσῆκε B. Bekk. 16. δὲ αὐτοὺς] δὲ αὐτοῖς B. Bekk. pen. NOMOΣ] NOMOI B. Bekk. om. M.

P. 142. 1. κατὰ om. M. 3. NOMOΣ om. B. M. 4. τοῦ πατρὸς] τοῦ πρὸς πατρὸς B. Bekk. 6. δὲ] δὴ corr. M. δὲ Bekk. 8. NOMOΣ om. M. 9. τῶν] τούτων τῶν M. Ibid. μὲν] δὲ M. Ibid. τὸ μέρος] τοῦ μέρους Bekk. 10. εἶλαφεν M. Ibid. ὁ δ'] οἱ δ' B. M. Bekk. 14. εἰς τὸν Ἰσω.] εἰς τὸν οἶκον τὸν Ἰσω. B. M. Bekk. εἰς τὸν τὸν Ἰσω. Ald. antep. μὲν] δὲ M. Ibid. ἐκείνου] ἐκεῖνο B. M. Ald. Bekk.

P. 143. 6. μέτα M. Ibid. ἐκπεπυθὼς] ἐκπεπυθῇ δὲ suo Bekk. 7. τὸ μέρος M. 10. MAPTTPEΣ om. M. 13. αἱ corr. B. 17. Πυθαΐδες] Πυθιάδος M. Bekk. antep. ἐγγράφουσι pr. B.

P. 144. 1. ἀρχαιρεσίᾳ] ἀρχαιρεσίαις B. M. Bekk. Ibid. οἱα om. pr. B. 2. καὶ ἐξ] καὶ ἐξ ὧν ἤκουσαν καὶ ἐξ B. M. Bekk. Ibid. ἤδεσαν] ἤμεσαν M. 6. MAPTTPEΣ om. M. 8. τούτους M. et pr. B. 9. ἐξεκεμιάσαντι] ἐξεκεμιάσασι pr. B. Bekk. 19. δημοσίᾳ om. M. Ibid. ταῦτ' om. M. antep. ἐκεῖνο M. ult. οἶκον διὰ τί;] διὰ τί; om. B. M. Bekk.

P. 145. 1. ἀδελφοῦ om. M. Ibid. υἱὸν] ἐκείνῳ B. ἐν ᾧ M. 4. τάλαντα] ταλάντων ὄντας B. M. Bekk. Ibid. ὑπαρχόντων M. 6. ἤδη M. 13. MAPTTPEΣ om. M. 14. ἀλλήλων M. 16. αὐταῖς] αὐτοῖς M. αὐτοῖς Bekk. 18. παρὰ τοῦ] παρά του B. M. Bekk. ult. ἴς τε] ἴστε B. ἴστε M.

P. 146. 1. τὰ ἐμαυτοῦ] τἀμαυτοῦ B. M. Bekk. τὰ μαυτοῦ Ald. 8. τὰ κλήρου] τὰ τοῦ κλήρου B. M. Bekk. 12. εἰς [ἀν] ἀμφισβ. Bekk. 14. ἴν τι] ἴν γι B. Bekk. ἴν τε M. 15. γεγαμηκ. εἰς] γεγαμηκ. γὰρ εἰς B. M. Bekk. Ibid. Προμηθέαν] Προμηθέα Bekk. Ibid. τοῦδε τοῦ] τοῦδ' M. pen. MAPTTPEΣ om. M.

P. 147. 4. προθυμοτέρους] προθυμοτάτους Bekk. 5. ἅπασας om. M. 9. καταλιπὼν] διαλιπὼν B. M. Bekk. 10. ἐκείνου] κἀκείνου B. M. Bekk. 13. αὐτὸν ἀναγκάσαντες pr. B. ult. ἦσαν] ἔστε pr. B.

P. 148. 7. ὧν] ὃν M. 10. οἱα αἱ μὲν] οὐχ ὧ μὲν B. M. Bekk. 12. οἰδ' εἰ] οὐ δ' ἡ B. Bekk. antep. τοῦ κυρίαν] τῶν αὐτοῦ κυρίαν B. M. Bekk. ult. ταῖς στρατείαις] τὰς στρατείας Bekk.

P. 149. 1. τοῦτο γὰρ] τούτων οὖν M. 2. ἴεγον] ἴεγων B. M. Bekk. 3. ποιήσασθε] corr. B. ποιήσεσθε Bekk. Ibid. τούτου μὲν μὴ] μὲν μὴ οὐκ B. M. Bekk. 4. τριμαρχούντων] τριμαρχοῦντα B. Bekk. Ibid. πέντε ταλάντων B. πεντεταλάντων M. 6. ἀποτιμήσαντα M. 7. τούτου] τοῦτον B. Bekk. 12. τῆς ἡμετέρας] τῆς ἐμῆς B. Bekk. 14. υἱὸς ζῶντος ἐκείνου M. pen. ἐξεκεμιᾶσθαι] ἐξεκεμιᾶσαι B. Bekk. ult. τὸν τοῦ ἐκείνου] τὸν οἶκον τὸν ἐκείνου B. Bekk.

P. 150. 1. ἀδελφιδοῦ M. 5. οἰδὲ τοῦτον] οἰδὲ τούτῳ B. οἰδὲ τοῦτο M. οὔτε τούτου Bekk. 9. ἐνθυμεῖσθε, ὅτι ἐκείνος] ἐνθυμᾶσθαι, ὅτι ἐγὼ B. Bekk. Ibid. αὐτῶν pr. B. 10. καὶ ὅτι - - - εἰσπεπείθην om. M. Ibid. ἔχει κλήρους] ἔχων ἐξοὺς κλήρους B. Bekk. 13. καὶ ὁ πάππος ὁ ἐμὸς M. pen. ἦ] ἦν M.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΙΡΩΝΟΣ ΚΛΗΡΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 151. 3. τελευτήσαντος B. 4. παρέδωκε pr. B. Ibid. ἀδελφῷ M. 5. αὖτη. στείρις στοχασμὸς M. 6. γήσιος om. M. 9. τοῦ] ἡ τοῦ pr. M. Ibid. καλεύοντα] λέγοντα M. Ibid. ἀπὸ ἀβρίνων] ἀπὸ τῶν ἀβρίνων B. Bekk. 10. ἀπὸ Θυλειῶν M. pen. ἐκγόνους ἀδελφιδοῦς M. Ibid. τῷ] καὶ pr. M. ult. οἰκίαν pr. B.

ΛΟΓΟΣ.

P. 151. 3. τοῦ νόμου] τῶν νόμων B. Bekk.

antep. ὅπες νῦν οὗτοι νῦν ἐγχειροῦσι ποιεῖν M. τελευτήσαντος ult. τετελευτηκότος M. Ibid. ἐκ τῆς θυγατρὸς] ἐκ θυγατρὸς B. Bekk. Ibid. αὐτῷ M.

P. 152. 1. τοῦ] τῶν M. 2. ὡς] καὶ M. Ibid. γε om. pr. B. 7. ἅμα λέγειν] ἅμα μὲν λέγειν B. M. Bekk. 10. τοιαύτην M. Ibid. τὴν om. M. 11. πρὸς τὸν Διοκλ. M. Ibid. Φιλία] Φλυεία B. Bekk. 12. ὑμῖν ἡμῖν B. Bekk. 14. ὑμῖν M. 15. ἀποδῷ] ἀποδιδῷ B. M. Bekk. 19. ἐνίγκοιτε B. M. 20. ἄλλῃ δίκῃ] ἄλλῃ πώποτε δίκῃ B. Bekk. Ibid. προσίχετε B. M. antep. ταῦτα] ταύτῃ B. M. Bekk. ult. οὐδὲν ἐς ἀναιδ.] οὐδένες ἀναιδ. B. M. Bekk. Ibid. καταφρονίστερον] καταφανίστερον B. Bekk. Ibid. ἀντιποησάμενοι M.

P. 153. 2. μάρτυρων M. 3. ἀγῶνας] ἀγᾶνα B. Bekk. 6. ποιεῖν M. 7. ὑπ'] ἀπ' M. 10. μου M. 11. ἦν μήτηρ ἡ ἐμὴ] ἦν ἡ μήτηρ ἡ 'μὴ B. ἦν ἡ μήτηρ ἡ ἐμὴ M. Bekk. 12. μὲν παλαιὰ] μὲν πάλαι Bekk. 15. ἐφιδὰν ταῦτα] ἐπειδὰν δὲ ταῦτα B. M. Bekk. 20. τηδὲν B. τηδὲν M. Ibid. ἀδελφῆς αὐτοῦ] ἀδελφῆς τῆς αὐτοῦ B. M. Bekk. antep. γεγενημένην corr. B. ult. μιᾶς οὔσης] μιᾶς μόνης οὔσης B. Bekk.

P. 154. 2. γιγνέσθην M. γίγνεσθον de suo Bekk. 5. ναυμάνει M. Ibid. λοχαγεῖ] Χολαργεῖ B. Bekk. antep. ἀποδίδωσι] ἐπιδίδωσι Bekk. pen. δὴ] νῦν M. ult. γεγενημένης] γεγενημένα B. Bekk.

P. 155. 2. εἰ primum om. M. Ibid. γάμους εἰ] εἰ om. pr. B. γάμους ἢ M. 3. μὴ] οὐ M. 6. ἐκ corr. B. 8. ἐλέγχους] ἔλεγχον B. Bekk. 9. ἐκδοθῆναι M. 18. γένωνται MAPTTPIA om. M. antep. παραγίγνωνται M.

P. 156. 1. τῶν μαρτ.] τῶν μὲν μαρτ. B. M. Bekk. 5. πεπλασμένως M. 6. οὐκ ἀληθῆ M. Ibid. ἡμᾶς M. 8. μαρτυρηθέντων δόσεσθαι pr. M. 11. μαρτυρίας. MAPTTPIAI.] μαρτυρίας, καὶ ἀνάγνωθι. MAPTTPIAI. B. Bekk. μαρτυρίας. M.

P. 157. 1. ἐνεγγυῶντο] ἐνεγυῶντο corr. B. Bekk. 2. οἱ Naυσ.] εἴ τε Naυσ. B. M. Bekk. 3. εἶδον] ἴσθι Bekk. 6. ὑμετέρους pr. B. 9. γνώσησθε] γνώσεσθε B. M. Bekk. 10. πάππου] παῖδων M. et corr. B. qui pr. om. πάππων Bekk. Ibid. αὐτοῦ] ἑαυτοῦ B. Bekk. 12. παρεῖμεν pr. B. 14. ἀγρὸν] ἀγορὰν M. 16. ἐκεῖνον M. 19. ταύτας ἡμεῖς συνεκοινοποιοῦμεν] ταύτης ἡμεῖς ἐκοινοποιοῦμεν B. Bekk. antep. μόνους] νόμους Ald.

P. 158. 2. αὐτῷ M. 6. MAPTTPIAI om. M. 7. μόνον] μόνων M. 9. ὧν γυν. αἱ] ὧν αἱ γυν. αἱ B. Bekk. ὧν καὶ γυν. ἐκ M. 12. καὶ τοῖς] τοῖς τε B. Bekk. τοῖς M. 13. ἐκ τῶν] αἱ τῶν B. M. Bekk. 15. φήτως] Πιτθέως Bekk. 21. ἀκριβῶς ταῦτα] ἀκριβῶς τὰ τοιαῦτα B. Bekk.

P. 159. 1. ποιεῖσθαι M. 8. μα om. B. Bekk. 9. MAPTTPEΣ om. M. 10. ἡ om. M. 12. ἦκον M. 14. οἰκείαν] τὴν ἐμαυτοῦ οἰκείαν B. Bekk. οἰκεῖον M. 18. σῶμα ἐκείνου] σῶμα τὸ ἐκείνου B. Bekk. 20. τοῦτο] τούτου B. M. Bekk. 22. ἴσ] εἶν Bekk. 23. ἀλλὰ ἐσπεῖσθαι] ἀλλὰ καὶ ἐσπῆσθαι B. M. Bekk. Ibid. τὸν δὲ] τῶν δὲ Bekk. ult. ὧν δὲ] ὅστις M. ὡς δὲ Ald.

P. 160. 2. λόγων] λεῖον Ald. 5. σὺ δὲ τί] σοὶ δὲ τί B. M. Bekk. 6. θάπτειν] πράττειν M. Ibid. οὐ γινώσκω σε om. M. 8. ταῦτα M. 11. MAPTTPEΣ om. M. 15. παρὰ δὲ τοῦδ'] παρὰ τούτου δ' B. M. Bekk. 18. οὐδὲ τοῦ Δ. M. 19. αὐτῶν M. Ibid. καὶ τοῦτον] καὶ τούτῳ B. Bekk. καὶ τοῦτο M. antep. ἦν ὁμοίον M.

P. 161. 2. κατασίωλκτο B. Bekk. κατεσίπλειστο M. 3. βήμ. αὐτοῦ πανυ. τοὺς λόγους M. 5. ἐρίξαι] γρίξαι Bekk. 6. ἀλωθῆ add. in marg. B. 8. MAPTTPEΣ om. M. 9. εἰρημένα ;] εἰρημένα [πρὸς θεὸν]; Bekk. 13. οὖν om. pr. M. 19. τούτων B. M. pen. πίστεις om. M.

P. 162. 1. μοι add. sup. lin. a pr. B. 12. ἂν ἄλλοι] ἄν, ἀλλ' οἱ corr. a pr. B. Bekk. Ibid. ἐκ] οἱ pr. B. 13. ἐπὶ διὰ τοὺς pr. B. ἐπιδίδοτος M. Ibid. ἐβίωσαν] ἤβησαν B. ἔβησαν M. ἡβήσειαν Bekk. ult. ἐπιδῶσι B. Ald.

P. 163. 2. καὶ πάππως - - - πατὴρ om. M. 4. ἐστὶ pr. B. Ibid. παραδίδωται pr. B. 6. μὲν om. M. Ibid. μηδὲ] μηδὲν B. M. Ald. Bekk. 10. δὲ om. M. 11. ὑμᾶς M. Ald. 12. Κίρ. θυγάτηρ] Κίρ. πότερον (πρότερον pr. B.) Συγάτηρ B. M. Bekk. 16. ἦσαν τοῦ λέγοντος] ἦσαν τοῦδέ γ' ὄντος Bekk. 18. ὑμᾶς M. pen. ἐπίδικον] ἀπαίδικον Bekk. ult. πρῶτον] πρὸ τοῦ Bekk.

P. 164. 5. οὐσίαν ἐκέκτητο] ἐκέκτητο οὐσίαν B. Bekk. ult. ἐπεὶ δὲ τάχ.] ἐπειδὴ τάχ. B. M. Bekk.

P. 165. 1. μὲν οὖν] μέν γε οὖν B. Bekk. αὐτο 3. βουλεύσάντων M. 6. οὐδέτερον pr. B. Ibid. εἰσποιῆσαι τὸν υἱὸν M. 8. πάντα ἀφέλητο] πάντα ὅσα ὠφελεῖτο B. Bekk. 9. αὐτοῦ, παράγων] αὐτοῦ ποιεῖσθαι, παράγων B. Bekk. 10. μαλακίαις] μαλακείαις M. Ald. κολακείαις B. Bekk. pen. συνδ. ἐκόλυε] συνδ. οὐκ ἐκώλυε B. Bekk. αὐτόν

P. 166. 1. πρὸς ἐμέ M. ὃ. οἰδεὶς] οὐδὲν B. M. Bekk. 7. μαρτύρειν οὐκ ἐκούσατο M. 8. τοῦδε χρήματα M. 14. ἔμπ δὲ] ἔμπ . . . . . δεῖν B. M. Bekk. Ibid. συγγνωσκόντων corr. B. γινωσκόντων pr. M. 15. συνδόντων

pr. B. 16. τῶν - - - ἐπραξα om. M. 20. καὶ om. pr. B. Ibid. ἀπέσχημαι M. 22. τα ἅ καὶ om. M. pen. ταῦθ' εἴχομεν M. Ibid. τι] τοι B.

167. 3. τριῶν] τινῶν pr. B. Ibid. ἐπικλήρων om. M. 5. περὶ τῶν τοιούτων M. 6. ἐπειδὴ χρήμ.] ἐπειδὴ τὰ χρήμ. B. Bekk. Ibid. ἐπράττετο pr. M. 7. μὲν τὸν] μέντοι M. 9. οὐδέποτε] οὐδέπω B. Bekk.

P. 168. 2. φιλαίδα χωρία ἄττα] φελλάδι χωρία ἄττα B. φολεάδι ἄτα M. φιλλὰδι δὲ [χωρία] ἄττα Bekk. 6. ΜΑΡΤΤΡΕΣ om. M. 9. αὐτοῖς] αὐτῶν B. Bekk. 12. κινδύνους] τὴν γῆν M. 14. Εὐκλείδη] Εὐκλείδην B. M. Bekk. 17. ἴχομεν M. 18. ἐπεὶ δ'] ἐπειδὴ δ' B. M. Bekk. 19. νικήσομεν M. et pr. B.

P. 169. 1. μὲν οἷς] μὲν οὖν οἷς B. M. Bekk. 2. πεύσεσθαι pr. B. 6. τυγχάνη M. 12. ταύτην τὴν] ταύτῃ τὴν B. Bekk. ε 13. τίθεσθαι B. pen. τὴν λοιπὴν μαρτυρίαν M.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΣΤΥΦΙΛΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

ΛΟΓΟΣ.

P. 170. 1. μοι om. M. 2. ἐστὶν] ἦν M. 5. κατέλιπεν pr. B. 7. ἀνῳὸς om. M. Ibid. Ἀστυφίλου] Ἀστυφίλῳ B. Bekk. 8. εἰσιοῦσι pr. B. antep. Ἀστυφίλου M.

P. 171. 1. καὶ om. pr. B. Ibid. ἀδελφοῦ] τἀδελφοῦ Bekk. 3. ἕξειν πρότερον ἢ M. 6. τὸ om. pr. B. 10. uncos om. Bekk. εἰ om. codd. Ald. Steph. 19. ὡς δ'] ἐπειδὴ δ' B. Bekk. om. M. 21. ὑπὸ τοῦ Ἀστ.] τοῦ om. B. Bekk. 22. Ἡφαιστείδη] Ἡφαιστίδῃ B. Bekk. pen. κλεινίου pr. B. ult. πολεμῶσαι M.

P. 172. 2. ὑπολογισάμενος M. 6. ἀνάγωθι] ἀνάγεσθέ μοι B. Bekk. 7. ΜΑΡΤΤΡΙΑ ὅτι Ἱεροκλῆς ἀπεκρίνατο] ὅτι Ἱεροκλῆς ἀπεκρίνατο. ΜΑΡΤΤΡΙΑ. B. M. 9. ἔτυχε] ἐπειθε M. Ibid. ὁ om. M. 10. αὐτοῦ om. M. 11 μοι ἐξ] μοί ἐστιν ἐξ B. Bekk. 12. ἐπείσατο. εἰκὸς in litura B. Ibid. οὐ] μὴ M. 15. ἂν] ἂν M. 18. εἰδέναι] οἶδα pr. B. Ibid. γένοιτο] δύναιτο M. 19. ἐμαυτῷ pr. B. Ibid. ἐποιεῖτο] ποιοῖτο B. M. Bekk. ποιεῖτο Ald. pen. τοῦτον M. ult. τούτου] τούτων B. Bekk. [ibid. πίστιν M. ἀμφισβητήσεως

P. 173. 7. διαθέσεως M. 9. τὴν μαρτυρίαν] τὴν om. B. M. Bekk. Ibid. εἰς ἣν pr. B. Ibid. ἐκεῖνοι M. 10. μή] οὔ M. Ibid. ἦν M. 11. δ' om. M. 13. τὸν secundum om. pr. B. 14. κατέλιπε pr. B. Bekk. 15. ἐστὶ om. M. 16. αὐτὸν ἂν M. ἂν om. pr. B. 17. τοῦτο δ' αὖ μαρτ. ταῦτα ἦν M. antep. μόνα M.

P. 174. 5. ἀπ' αὐτοῦ ποιησαμένους] ποιησαμένους χρόνον ἀπ' αὐτοῦ B. Bekk. Ibid. χεώμενον M. 13. μὲν ἐστι.] μὲν γὰρ ἐστιν. B. M. Bekk. 15. ὅπου] ὅποι M. ὅπου πᾶς B. ὅποι πᾶς Bekk. Ibid. προαισθάνοντο M. Ibid. ἅπαντα στράτευμα pr. M. 16. ἀπανταχοῦ] ἀπανταχῇ B. M. ἀπανταχοῖ Bekk. 17. τούτων ἐξόδων] τούτων τῶν ἐξόδων B. Bekk. τούτων ἐξόδων M. antep. πότερον M. et pr. B. ult. πάσαις μίλλαι] ἁπάσαις μίλλοι B. Bekk. πάσαις μίλλοι M. εσθαι

P. 175. 3. στρατεύειν M. Ibid. ἰδιαλοιτής] ἰδιαλοιτόν B. M. Bekk. Ibid. τὸν καὶ] τῷ καὶ B. M. Bekk. 5. τοῦτο πιστὸν ὄδει B. M. 9. εἶναι Ἀστ.] ὅτι ἁ Ἀστ. B. M. Bekk. 11. οἰκείων] φίλων M. 12. υἱὸν πολεμησόμενον] υἱὸν ποιησόμενον B. υἱὸν ποιησάμενον Bekk. 13. εἰθυκράτη γοῦν, ᾗ M. Ibid. ἀστυφίλῳ pr. B. antep. Σεύ αι διπτως corr. B. pen. αἰτησάμενος M. Ibid. ἐκείνην pr. M. Ibid. τινὸς om. M. ult. γενομένους M. Ibid. νεμέσει M. Ald.

P. 176. 3. βαφανίων] Ἀραφανίων Bekk. Ibid. ξυγγεωργούντων M. 7. ἰδιαλύσει] ἰδιαλύσῃ B. ἰδιαλύσαι M. Bekk. 9. κάλει] καὶ κάλει B. M. Bekk. Ibid. ἐναντίον δε σιο Bekk. pen. μαρτυρίαν] μάρτυρα Bekk.

P. 177. 1. et 16. ΜΑΡΤΤΡΙΑ om. M. 2. τούτων] τούτου B. M. Bekk. 3. προσπε. ἐκ] προσπε. εὐθέως ἐκ B. Bekk. 4. διαλίχθη pr. B. Ald. διαλίχχθη M. 5. ἔχοντος om. M. 10. θυσίας] οὐσίας pr. B. 13. ἀποδημοίη] ἐπιδημοίη Bekk. Ibid. εἶναι] εἶναι B. M. Ald. 18. δεῖ] δὴ M. 20. γενομένας M. 21. ἑαυτὸν] ἑαυτῷ B. Bekk. antep. ἔπραττον M. ult. σαυτῷ] αὐτῷ pr. B.

P. 178. 4. ἄλλῳ ἢ μοι ded. vid. pr. B. 7. Σεῖος] φίλος M. 12. ᾧ] ὡς M. 16. ἐπηγγείλατο M. Ibid. περὶ ὧν διαθ. ἀποφαίνει] περιὼν διαθ. ἀποφαίνειν B. Bekk. 17. ᾧ] ὡς B. M. Ibid. μαρτυρίας B. M. 19. ΜΑΡΤΤΡΙΑΙ B. om. M. antep. μὲν οὐκ] μὲν οὖν οὐκ B. M. Bekk. Ibid. ἀληθῆς M. ult. πρωτῆκον M. et pr. B.

P. 179. 3. ἀντιφίλῳ M. 7. παιδεύεσθαι, μετ' ἐκείνου συμπαιδευόμην αὐτῷ M. 8. εἶτα τῶν] οι εἶτα τὸν τῶν Bekk. Ibid. ὅστι B. 9. ἐφοιτῶμεν. τὸ] ἐφοιτῶμεν. ΜΑΡΤΤΡΙΑ. τὸ B. Bekk. 12. ἐφύτευσε B. Ibid. ἀνέξιον .. M. 14. ΜΑΡΤΤΡΕΣ om. 15. ἐπειδὴ M. ἐμῷ Ibid. πάντα] ταῦτα M. antep. τῷ ἡμετέρῳ M. pen. ἐνεγγύησεν] ἐνεγύησεν corr. B. Bekk. Ibid. ὅτῳ] οὗτος M.

P. 180. 3. καὶ ἡμῶν ded. vid. pr. B.

5. ΜΑΡΤΥΡΙΑ B. 6. εἰς] εἰ M. Ald. 8. θιάσους Ἡρ.] Διάσους τοὺς Ἡρ. B. Bekk. Ibid. ἐκεῖνον εἰσάγαγεν] ἐκεῖνον αὐτὸν εἰσάγαγεν B. Bekk. ἐκεῖνον αὐτὸν εἰσήγαγον M. 9. αὐτοὶ ὑμῖν] αὐτοὶ δ' ὑμῖν B. M. Bekk. 11. ΜΑΡΤΥΡΙΑ B. om. M. 16. οἱ secundum om. M. Ibid. ἀναβιβάσαι. δοκεῖ] ἀναβιβάσαι. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. δοκεῖ (δοκῆ pr.) B. Bekk. 23. ἀποδεικνύῃ] ἀποδεικνύει B. M. Bekk. pen. ἐπὶ τούτοις] ἐπὶ τούτοις Bekk. ἐπεί- - - - Ἀστυφίλῳ om. M. ult. τῷ Ἀστ]-τῶν Ἀστ. B. τῷ Ἀστ. Bekk.

P. 181. 1. δὲ] μὲν M. 5. τοῦ φατρεῖς] τοῦ om. B. Bekk. 8. τὸν om. M. 11. πεπληρωμένας M. Ibid. μοι] om. B. δὲ μοι M. 14. ψηφίσωσθε. μέλλων μὲν M. 18. ἐκεῖνον] ἐκεῖνος B. M. Bekk. 20. κατ' αὐτοὺς] κατὰ τούτους B. Bekk. 21. κληρ. κατασταῖσαι] κληρ. μὲ καταστῆσαι B. Bekk. 22. ἐφίδωκα M. 24. λέγων om. pr. M. 26. καταστάσεσι M. pen. ὅτι οὐδεπὶ] ὅτι ὑμεῖς οὐδενὶ B. Bekk. ult. ἂν τι] ἐάν τι B. M.

P. 182. 4. ἐπικράτους M. 5. φρίττειν ἃ ἀφίθασι] πρίτειν ἀφίθασιν ἃ Bekk. 7. γὰρ τοῦτον] γὰρ τούτου B. Bekk. ult. χαρίσεσθε] χαρίσασθε M. et corr. B. Bekk. Ibid. ἀδικήσειτε] ἀδικήσητε B. ἀδικήσαιτε Bekk.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

Tit. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΛΗΡΟΥ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ] ΤΠΕΡ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ ΚΛΗΡΟΥ B. Ald. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ ΚΛΗΡΟΥ M. Bekk.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 183. 2. μὲν] μὲν pr. B. 10. καὶ εἰσεπέσαν] εἶτα εἰσεπέσαν B. Bekk. εἰσεπέσαν M. 11. εἶπον - - - φάσκων add. in marg. M. Ibid. πράξαντος] πραττόντων B. Bekk. Ibid. αὐτῷ τοῦ] αὐτῷ τὸν ὅλον τοῦ B. M. Bekk. 12. καὶ τελευτῶν B. M. 13. τούτων γεν.] τούτων οὗτων γεν. B. Bekk. 15. τῶν ἀρίτου σκαλεῖ M. 17. σκαῖσαι] εἰσπαῖσαι B. Bekk. 19. τοῦ παλαιοῦ Ἀρ.] τοῦ μικροῦ Ἀρ. B. M. Bekk. ult. τίς] τί pr. B. Ibid. δικαιότερος] δικαιότερα B. M. Bekk.

ΛΟΓΟΣ.

P. 183. antep. ΕΒΟΥΛΟΜΗΝ [μὲν], δὲ de suo Bekk.

P. 184. 7. ἰδίαν om. pr. M. Ibid. εἴρηκα ἴδιπα M. 9. Ἠναγκ. οὖν] Ἠναγκ. μὲν οὖν B. Bekk. 13. φανήσεται] γενήσεται B. Bekk. Ibid. σκοπούμεν] σκοπῶσιν B. Bekk. σκοπῶμεν M. 14. ἢ] εἰ M. 25. Στυπαλλήτιος] Συπαλλήτιος B. M. Bekk. pen. Δημέχαρις B. qui sic infra. ult. τούτων δὲ τὸν κλῆρον νέμειν B.

P. 185. 4. κείνου B. 5. ἐν σκυτεῖ] ἐπὶ σκυτεῖ Bekk. 6. ἅπαντα τῆς] ἅπαντα ταυτὶ τῆς B. Bekk. 10. ἐμείνασας] ἀμελήσας B. M. Bekk. 12. αὐτοῦ B. 13. ἐπὶ om. pr. M. Ibid. τοῖς ἐμοῖς] τοῖς τῆς ἐμῆς B. M. Bekk. 27. ΜΑΡΤΥΡΕΣ om. B. M.

P. 186. 2. ἐμοὶ B. 8. ὦ ἄνδρες om. pr. M. 10. σκουντων] σκευμένων B. Bekk. 11. τις διαθ.] τις αὐτὸν διαθ. B. Bekk. ult. μεθέμενον] μεθέμενος B. M. Bekk. Ibid. ἀρίσταρχον ἀλέξανδρον M. Ibid. μὲν om. pr. M.

P. 187. 2. ἢν οὐ διέθεντο οὐ προσῆσαν] οὐδ' εἰ διέθεντο προσῆσαν B. Bekk. ἢν οὐ διέθεντο προσήεσαν M. Ibid. αὐτὸν M. 4. δὲ καὶ] δὴ καὶ B. Bekk. 6. NOMOI om. M. 9. εἶπον, ἐγκ.] εἶπον ἐξῆν, υἱὸν ἐγκ. B. M. Bekk. 10. οἷκῳ ἐξῆν, υἱὸν * αὐτοῦ δὲ ἀν, φαίσκουσι. ἔστε οὐδ' ἂν φάσκωσι τινὰ ἀγαγεῖν, οὐκ ἔστι νόμος· ἢ ἐὰν φῶσιν ὑπ'] εἶπον, ἐξ αὐτοῦ δὲ τινα ἀγαγεῖν οὐκ ἔστι νόμος ἢ ἐὰν φῶσι, ψεύσονται. ἔστ' οὐδ' ἂν φάσκωσιν ὑπ' B. M. Bekk. antep. ἂν om. M. ult. κυρίαν] κυρία B. Bekk. Ibid. τῶν corr. B.

P. 188. 4. γένοιτο M. 12. ὁ κλῆρος] οὗτος κλῆρός B. Bekk. κλῆρός M. 18. ἀποστερεῖσθαι] ἀποστερῆσθαι B. Bekk. 24. ἑαυτοῦ] ἑαυτῶν corr. B. Bekk. antep. ἐκεῖνον] ἐκεῖνο Bekk. pen. τι M. Ibid. προσῆσαν pr. B. Ibid. φαίσκεται corr. B.

P. 189. 5. εἰσπαῖν B. M. 7. , ὅταν μὲν], ὅταν μὲν B. μὲν, ὅταν Bekk. 8. εἰσπαῶσιν pr. B. 23. τῶν δὲ] τὸν δὲ B. Bekk. τῶν δὲ M. antep. αὐτοὶ - - - ἔχειν add. in marg. M. αὐτὸν pr. B.

P. 190. 2. τὸ om. M. 4. ὑμεῖν] ὑμεῖν B. M. Bekk. 8. ἐστιν εἰσεῖν M. Ibid. δόντος αὐτῷ] δόντος ἔχει B. Bekk. δόντος ἐστὶ M. 9. εἰσῆκται] εἰσῆλθε M. 13. ψηφίσεσθε] ψηφίσασθε corr. B. Bekk. 15. δ' οἶδ'] δ' om. B. Bekk. 18. μὲν ἀγαθὸς] ὢν ἀγαθὸς B. Bekk. 19. συνθήκας M. 21. περὶ secundum om. pr. M. antep. τούτων] τοῦτον B. M. Bekk. pen. πελεύεται M. ult. el om. pr. B. M. Ibid. τοῦτο καὶ] τοῦτο γὰρ B. Bekk.

P. 191. 2. ἐκείνων M. 4. γεγαμημένος corr. B. 5. μητρὸς οὖσης M. 7. ἀμφισβητήσουσι B. M. 8. πραττῆρα] πρατῆρα Bekk. 10. καὶ om. B. M. 17. τ' ἐμαυτοῦ] δ' ἐμαυτοῦ Bekk. Ibid. πραττόμενα pr. B. 20. τούτου M.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΓΝΙΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 192. 2. Στρατίου Ald. στρατίαν B. στρατίαν M. Ibid. ἑαυτοῦ B. αὐτοῦ M. 3. ἡ om. M. antep. ἀδελφοῦ Στρ.] ἀδελφοῦ αὐτοῦ, Στρ. B. M. Bekk.

ΛΟΓΟΣ.

P. 192. 3. Ἀγνίας] Ἀγνίας B. Bekk. qui sic et infra.

P. 193. 1. ὁμοπατρίους M. 4. ἐκλίπῃ] ἐκλείπῃ pr. B. Bekk. 6. ταῦτα] ταὐτὰ Bekk. 7. τὰς ψευστὰς] ψευδεῖς τὰς B. Bekk. ψευστὰς M. 8. συντομωτέρας] συντομωτέρως Bekk. 9. ταύτην M. 10. πρὸς. ἐγγιστεία] πρὸς. τῇ ἐγγιστείᾳ B. Bekk. 14. προσῆκεν pr. M. 15. δ' ἴτι μᾶλλον] δέ τι μᾶλλον B. Bekk. δέ τι οὐδὲν M. 19. ἴσεσθαι pr. B. 20. χρημάτων] κλήρων M. antep. ἐναγίσουσι. ἐπίσχῃς] ἀναγίσουσι. NOMOΣ. ἐπίσχεις B. Bekk. ult. ἐρωτήσω σε om. M. Ibid. ἴσθ' ὅ] ἴσθ' ὁ B. M. Bekk.

P. 194. 4. ἐρῇς] ἐρεῖς B. Bekk. 5. δ' ὧν ἅπαις ἐγὼ ἦν] δ' ἦν ἅπαις ἐγὼ B. M. Bekk. 9. εἰπεῖν. ἀλλ'] εἰπεῖν. φέρεσν οὖν τοῦτοσί. Λέσθάνεσθαι ὅτι οὐκ ἔχει τὴν συγγένειαν εἰπεῖν, ἀλλ' B. Bekk. 12. μαθεῖν] σαθεῖν M. Ibid. ἡμᾶς Bekk. 16. ἡμῶν M. Ibid. ἀπαμείνουσιν pr. B. 17. οὐκ ἦσαν M. 22. ἐμοὶ] μοι B. Bekk. om. M. ult. τούτων γνώσ.] τούτων γὰρ γνώσ. B. Bekk.

P. 195. 1. τούτων M. 11. ὅτι om. pr. M. 18. ἐν αὐτῇ M. 19. κατὰ διαθ.] κατὰ τὴν διαθ. B. Bekk. 20. οἵσαν] οὖσαν B. M. Bekk. 22. καὶ om. pr. B. 24. τυγχάνειν, sed in marg. λαγχάνειν, M. pon. ταύτην μὲν] ταύτην μοι B. M. ταὐτὸν ἐμοὶ Bekk. ult. τῷ] ὃς M. Ibid. ὅτι μοι ἐκείνου μὲν ἀγχιστέως M.

P. 196. 1. ἐν οἷς - - - ἦν add. in marg. M. 3. μέχρι B. M. Bekk. 7. NOMOΣ om. M. 8. μέχρι M. 15. ταῦτα καὶ] ταῦτα καθάπερ καὶ B. M. ταὐτὰ καθάπερ καὶ Bekk. Ibid. εἰρημένον M. 17. καὶ om. M. ult. προσῆκεν] προσῆκεν B. M. Bekk.

P. 197. 2. καθεστάναι pr. B. 4. ἐφ' οἷς add. in marg. M. 5. οὗτοι] οὗτος B. M. Bekk. Ibid. μὲ M. 13. ἀκούσαντες M. 15. καταβάλλειν] παρακαταβάλλειν B. Bekk. 16. τούτῳ τῷ] ταὐτὸ τῷ Bekk. 17. ἐνόμιζον αὐτοῖς M. 19. καὶ ἀνατιούμην] καὶ μὴ ἀνατιούμην B. Bekk. καὶ μὴν ἀνατιούμην M. 25. ἀντιγράψονται] ἀντιγράψασται B. M. Bekk.

P. 198. 1. γὰρ τοῦ] γὰρ ἦν τοῦ B. M. Bekk. 6. ἐξέλεγξεν] ἐξέλεγξε B. Bekk. 8. τις] τι Bekk. 12. ἔστε μοι] ἔστ' ἐμοὶ M. Bekk. 17. ταὐτὰ] ταὐτὸν B. M. Bekk. 19. ὑμῶν pr. B. 21. δεῖν M. Ibid. ἢ ποθ.] ἢ τί ποθ. Bekk. 24. τύχοι] τύχῃ B. M. Bekk.

P. 199. 4. et ult. πατρυτὸ pr. B. Ibid. ἀμφισβητῆσαι M. 5. τι om. M. Ibid. τοῖς ἐντυθεῖσιν pr. M. 7. ἦν] ἐστὶν M. Ibid. ἦν γένος] ἐν τῷ γένος B. Bekk. 8. ταῦτα M. et pr. B. Bekk. 9. τὸν ἐντεθῆναι, τὸν δὲ πατέρ' M. 11. διομολογίας] διομολογίαν B. Bekk. δι' ὁμολογίαν M. 14. τῷ διὰ] τοῦτ διὰ B. Bekk. 18. οὐδεὶν] οὐδὲν B. Bekk. 21. NOMOΣ add. in marg. M. pon. προστάττει] πρὸς ταυτὶ pr. B. ult. λαμβάνειν M.

P. 200. 3. δι' ὁμολογίας M. 4. ποιοῖμεν M. 6. ᾧ] ὃ M. 7. τῷ om. M. 13. ἂν om. pr. B. 14. πάντερον δίκην μοι pr. B. εἰπεῖν 17. ποιεῖν M. 22. αὐτῶν pr. B. 25. τὸν κλῆρον λόγον M. ult. διὰ τούτου] διὰ τοῦτ' οὐ Bekk.

P. 201. 3. λέγειν] λέγων pr. B. Bekk. Ibid. γὰρ ἄνομον M. 7. τὸν κλῆρον] τοῦ κλήρου Bekk. 10. ὅτι οὐ δεῖ] ὅτι εἰ B. M. Bekk. 12. εἰδότες ἐκεῖν' ἐν] εἰδότες ὅτι, ἐν' ἦν Bekk. 16. ἀγχ. ἀλλὰ] ἀγχ. ὁ νόμος, ἀλλὰ B. Bekk.

P. 202. 4. καὶ μὲ] κἀμὲ M. καὶ ἐμὲ Bekk. 9. ὑμᾶς M. 16. τοῦ Ἀγν.] τῶν Ἀγν. B. Bekk. Ibid. φύσει pr. B.

P. 203. 1. κωλύσοντα M. 4. μὴν] μὲ pr. B. 12. τοῦ ποθὲν M. Ibid. καὶ om. pr. B. 17. δὲ πλουσίᾳ] δὲ διὰ πλουσίᾳ B. M. Bekk. 19. ἡμῶν M. 21. πάντα] πάντας B. M. Ald. Bekk. 23. τῶν λόγων om. M. 24. διεξιόντος B. M. 25. κατασκευάσαντος B. M. antep. κατηγορούντων] κατηγορῶντος B. κατηγορῶντα Bekk.

P. 204. 1. δὲ] δεῖν pr. B. 2. τῶν λόγων φθόνον M. 12. ἐξ om. pr. M. Ibid. διαθῆναι] διαθεῖναι B. M. καταθῆναι Bekk. 14. τὸν om. pr. B. 18. οὗτος, μὰ.] οὗτος ἴσχει, μὰ. B. M. Bekk. 20. μετὰ τοῦ M.

P. 205. 1. τινα τὴν οὐσίαν M. 3. Θεόφρων B. Θεόφων M. 4. αὐτοῦ ἀποθν.] αὐτοῦ ἀδελφὸς ἀποθν. B. Bekk. 5. αὐτοῦ] Σ' αὐτοῦ B. Bekk. αὐτὸν M. 8. ἰνία M. 10. Θεόφρων B. 12. ἐνημένην] ἐσημένην B. Bekk. ἐσημένη M. Ibid. ἄλλη M. 17.

γὴν. ἐπιαυτοῦ] γὴν. τοῦ ἐπιαυτοῦ B. M. Bekk. 18. μὲν] δὲ pr. B. 19. κατέλιπεν] κατέλειπεν B. Bekk. 20. τετρακισχιλίας.] τετρακισχιλίας ἐπακοσίας. B. M. Bekk. 21. πρὸς δὲ - -- δραχμὰς add. in marg. M.

P. 206. 2. τοὺς om. pr. M. 3. MAPTTPEΣ add. in marg. M. 4. πλείω] πλείων B. πλείω Bekk. 7. πεντακισχιλίων, πρὸς] πεντακισχιλίων καὶ Προσπαλτοῖ τρισχιλίων, καὶ οἰκία ἐν ἄστει δισχιλίων, πρὸς B. Bekk. 9. τάλαντα καὶ] τάλαντα· οὐ γὰρ ἂν οἷδ' ὅτι πλέον εὕροι (εὕρει Bekk.) τούτου. ταῦτ' ἐστὶ τρία τάλαντα καὶ B. M. Bekk. 11. δραχμαὶ om. B. M. Bekk. antep. αὐτοῦ. γὰρ ῥᾳδίως] αὐτοῦ. ῥᾳδίως γὰρ B. M. [οὕτω] ῥᾳδίως γὰρ Bekk.

P. 207. 1. ψευδομαρτυριῶν, πάλιν] ψευδομαρτυριῶν, κελεύει δ' ὁ νόμος, ἐὰν ἁλῷ τις ψευδομαρτυριῶν, πάλιν B. Bekk. 5. τὰ ἐμὰ] τἀμὰ B. Bekk. 8. MAPTTPIA add. in marg. M. 10. τηλικαύτη B. M. 16. ἀπολαύοιτε B. ἀπολάβοιτε M. ibid. γὰρ μὴ] γὰρ μηδὲν B. M. Bekk. 22. ὅτι] ἴστι pr. B.

P. 208. 1. et 6. πρὸς Παλτοῖ] Προσπαλτοῖ Bekk. ibid. εὕρητε] εὕροιτε B. εὕροι Bekk. 6. γενομένου] γινομένου B. M. Bekk. 8. λειτουργεῖν M. 12. δὲ ὥσπερ ἀρχ.] δὲ ὡς περὶ ἀρχ. Bekk. ult. in fine hujus orationis Aldina exhibet λείπει, Stephanina λείπει τινά. quod prorsus om. B. M. Bekk.

INDICES
AD ISÆUM.

INDEX GRÆCITATIS ISAICÆ.

AD PAGINAS ET VERSUS EDIT. RRISK.

A.

'Αγαθὸς] ὁ 'γαθὸ, etiam cum ad plures conversa est oratio. 59, 5. τῶν ἀγαθῶν. 206, ult.

ἄγαλμα] ἀγάλμασι χαλκοῖς καὶ λιθίνοις κεκοσμῆσθαι τὰ ἱερά. 113, ult.

ἀγαπαστῶν] ἐφ' ᾧ δὲ καὶ δικαίως ἀγαπαστῶ. 34, ult.

ἀγαστῇν] οὐκ ἀγαστῇ, satis non habet, neque contentus est haud merita et inspersta felicitate, οἱ οὐ δύνει δίκαιν τῶν ἰμαρτημένων. 84, 11. οὐκ ἀγαστῇ τὰ ἰκείων ἔχειν, ἀλλὰ — 227, pen.

ἄγειν] τὸν ἐφετὸν ἤγεμον πως' αὐτῷ. 206, 6. εἰς τὸ Διονύσια εἰς ἀγρὸν ἄγειν ἡμᾶς. 206, 4. εἰς τὰ ἱερά. 248, 7. εἰς δικαίαν. 310, 1. εἰς βασάνους τὰ στρέμματα. 389, pen. pro ζαλίζειν, χαρᾶν, ambelare, vadere. ἐπὶ τὰ Νικοστρότου ἄξαντες, id est, ἡμάσαντες. 72, pen. pro ἐπιγκαῖν, nuncupare, edere, vel etiam, in medium adducere. 107, 3.

ἀγνεῖν] peccare, delinquere. μὰ Δία ἐγὼ οὔτως αἰσχρὰς ἀγνοηθέντα στρεσχήματα ἔχειν. crimmationes tam turpium flagitiorum. 315, 9.

ἀγρὸς] ἐπὶ τοσούτοις ἀγροῖς καὶ οἰκήμασιν. 116, 9. εἰς ἀγρὸν ἀπὶ ἄγειν ἡμᾶς. 206, 4.

ἀγχιστεία. 5, 2. 96, 5. νόθῳ, μηδὲ νόθῳ ἀγχιστείαν εἶναι, μήθ' ἱερῶν, μήθ' ὁσίων. 147, 11. τὴν ἀγχιστείαν ὁ νόμος τοῖς ἄλλοις στρατίαις τῶν θυλακῶν ἀνατιθέασι. 173, 6. jus in bona et jura defunctorum ex titulo consanguinitatis succedendi. ἑτέραν πᾶς ἀγχιστείας στρατίαν τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ὄντων. 190, pen. ἀνατιθέναν στρατιωφόρτες τὴν ἀγχιστείαν ἐπὶ γένους. 218, 4. 270, 10. 273, 3. 279, pen.

ἀγχιστείων τινί. 276, 4.

ἀγὼν] στάσεως γενομένης καὶ ἀγῶνος. 91, 4. διαμαρτάνων τοῦ ἀγῶνος. 149, 10. εἰ περὶ μικρῶν ἡμῖν τὸν ἀγῶνα κατεστάναι. 228, 7. εἰς ἀγῶνας καθίστασθαι. 196, 4. τὸν ἀγῶνα εἰσιέναι μέλλοντες περὶ τοῦ κλήρου. 281, 7.

ἀγωνίζεσθαι δίκην. causam dicere, certare. 18, 4.

ἄδυλος] ἄδυλοι καὶ ἀξαίφνης γενόμενοι στρέξας. 25, 8.

ᾄδης] τὸν ἐν ᾄδου ὄντα. 13, 6.

ἀδικεῖν] μάλιστα μὲν βουλόμενον μηδ' ὑφ' ἑνὸς ἀδικεῖσθαι. 322, 7.

τὸ ἀδίκημα τοῦτ' ἐστιν. hic est status causæ, species facti, hæc est injuria mihi oblata. 257, 9.

ἀδικία] πρωτοτυπία ἡ ἄλλη τινὶ ἀδικίᾳ. 369, 7.

ἄδικος] ἀδίκων ἐπιθυμιῶν. 108, 15.

ἀδύνατος] οἱ ἀδυνατότεροι. inferiores opibus, copiis amicorum, ingenio, facundia. 251, 10.

'Αθηνᾶ] καθαρίζεσθαι τὰ χρήματα τῇ 'Αθηνᾷ. 72, 5.

ἀθυμεῖν ἐπὶ τοῖς παροῦσι. 168, 10.

αἰσίζεσθαι] αἰσιάσαντος ἐπεῖναι. 240, 3.

αἰξ] αἶγας ἀπίδετο σὺν τῷ αἰσίλῳ. 140, 9. 292, pen.

αἰσύλος. 140, 10.

αἰρεῖν sensu forensi, rem peragere. 165, 2. 166, 3. τοντελευτιώντα παρανόμως αἱρήσεται. 252, 4.

αἰσχρὸς] ἐπ' αἰσχίστῳ ἐπιγράμματι. 111, 4.

αἰσχύνεσθαι] ἐγκαλεῖσαν τούτῳ, ἃ αἰσχύνομαι λέγειν, αὐτὸς δ' οὐκ ἠσχύνετο ποιεῖν. 112, 6. αἰσχυνόμενος ἐπὶ τῇ τοῦ πατρὸς ἀνοίᾳ. 136, 11.

αἰτεῖν] ἔτυχε καὶ ἐτύγχ. 169, 3.

αἰτία] ἵνα μυδαμόθεν ἡμῖν αἰτίαν ἐπιφέρωσιν. 162, 1. τοιούτων αἰτίαν ἔχοντες Θουκίππου περὶ τὸν — Thudippo laborante ea infamia, ut diceretur in Astyphilo patre tantum facinus commisisse. 243, 1.

ἀκαιρία] ἐν τοιαύταις ἀκαιρίαις. 223, antep.

ἀκήδυνος] μόνον τούτων τῶν ἀκηδῶν [de parentibus male habitis] ἀκηδόνων τοῖς διάπυσιν οὐσῶν. 45, pen.

ἀκηδόνως εἰσαγγέλλειν. 45, 5.

ἄκληρος. exsors. 12, 6. ἄκληρον ἀπὸ μητρὸς κατεστῆσαι. 36, 1. τῶν πατρῴων. 44, 15.

ἀκοὴ] οἷς μὲν παρεγένετο, ἀκοαῖς δὲ, ἀκοὴν μαρτυρεῖν. 150, 8. λόγων ἀκοῇ καὶ μαρτύρων χρώμενος. 197, 5. μεμαρτυρήκασιν ἀκοὴν. 204, 2. τῶν παλαιῶν ἀκοὴν μαρτυρούντων. 213, pen.

ἀκολουθεῖν. comitari. 143, ult.

ἀκρατῶς ἔχοντες ἑαυτῶν. sese continere et compescere ab illarum consortio non valentes. 23, 13.

ἀκρίβεια] τοιαύτας ἀκριβείας ἔχει παρ' αὐτοῖς τὰ δίκαια. 170, 5.
ἀκριβὴς] φεύγειν οὕτως ἀκριβεῖς ἐλέγχους. 203, 1.
ἀκριβῶς μεμνῆσθαι. 36, 8.
ἀκροᾶσθαι] οὐδ' ἀκροασόμενος πώποτ' ἦλθομεν ἐπὶ δικαστήριον. 3, 1.
ἄκυρος] ἀκύρους ποιεῖν τὰς διαθήκας. umstossen [to set aside]. 12, 15. τὰς ἐπισκήψεις ἀκύρους ποιήσετε. 252, 2.
ἀλλόθια] οὕτω τῇ τοῦ πράγματος ἀλλοθίᾳ κατεκέκλεικτο. 212, 8.
ἀλίσκειν] τοῖς ἁλισκομένοις ἴσχασι τιμωρίαι. 45, 6. v. ἁλῶναι.
ἀλλ' ἤ] præterquam, neminem alium, nisi — ὁ νόμος οὐκ ἐᾷ τῶν τῆς ἐπικλήρου χρημάτων κύριον εἶναι, ἀλλ' ἢ τοὺς παῖδας. 261, 8.
ἀλλάττειν] γραμματεῖον ἀλλαγῆναι. 75, 7.
ἄλλος] τἄλλα pro τὰ σύμπαντα. 218, 7.
ἀλλότριος] συνδεικνεῖν οὐκ ἀξιοῦσιν αἱ γαμεταὶ μετὰ τῶν ἀλλοτρίων, soll. ἀνδρῶν. 22, 10. βία ἰζάνει τἀλλότρια ἔχειν. 186, 1. περὶ τῶν ἀλλοτρίων οὐ δεῖ κυρίας εἶναι τὰς διαθήκας. 266, 10. τοῖς ἀλλοτρίοις ἐπιβουλεύειν. 315, pen.
ἄλλως] μὴ ὡς ἄλλως ποιήσωσι, caverent, ut secus ne faxint. 178, 8.
ἁλῶναι] ἐάλωμεν εἰς τοὺς πολεμίους. 121, 1.
ἀμνημονεῖν. 66, 1.
ἀμύνεσθαι. 5, 14.
ἀμφισβητεῖν] οὐ γὰρ τῶν Κλεωνύμου μόνον ἀμφισβητοῦσιν, ἀλλὰ καὶ τῶν πατρῴων. 3, 4. 15, 1. ἀμφ. τινὶ et πρός τινα περὶ τῶν πατρῴων. 52, pen. 53, 1. quæ præpositio περὶ alias omitti solet. ἀμφισβητοῦμεν αὐτῷ ἅπαντος τοῦ οἴκου. 96, 4. ἠμφισβητήθημεν. dubitatum et nobiscum expostulatum fuit, utrum cives essemus. 228, 12. ὅτι οὐδὲ πρὸς τὰς διαθήκας ἠμφισβητήσαμεν. 275, 15. τοῖς κατὰ ταὐτὰ ἀμφισβητοῦσιν εἰς τοὐδεται καδίσκος. 281, 16.
ἀμφισβητήσιμος] τῶν ἀμφισβητησίμων δεῖ τὸν ἔχοντα ἢ θέτην ἢ πρατῆρα παρίχεσθαι. 267, 9,
ἀναβάλλεσθαι τὴν δίκην. 106, ult.
ἀναβιβάζειν] οὓς ἐγὼ βουλομαι ἐμοῖν ἀναβιβάσαι μάρτυρας. 249, 2. ἀναβιβασάμενος αὐτὸς [scil. ἐπὶ τὸ βῆμα], ubi ego eum in hoc tribunal adscendere jussero, ἐπανηγον ὑμῶν ἐρωτήσω. 272, 5.
ἀναζολὴν ἐποιήσατο. 128, 1.
ἀναγναῖος] προφάσεις ἀναγναῖαι. excusationes rerum factu necessariarum aut inevitabilium. 78, ult.
ἀνάγκη μεγάλη. omni modo necesse est. 18, 1. 213, 5.
ἀναδίκεσθαί τινί τι] pati sibi aliquid ab aliquo imputari. ἣν Πυρετίδης οὐκ ἀναδίδεται αὐτοῖς. 24, ult.
ἀνάθημα] ἀναθήματα ποιησάμενος. cum simulacra vel donaria mercede facienda elocasset. 116, 10.
ἀναίδεια. 146, pen. οὐδεμίαν ζημίαν ἡγοῦνται τὴν ἀναίδειαν. 175, pen.
ἀναιδὴς. 274, 7.
ἀναιδῶς. 163, 2.
ἀναιρεῖν διαθήκην. tollere, cassare, pro irritis declarare. 9, 10. 138, 14. usurpatur hoc sensu quoque in medio p. 139, 9. οἶκον. 181, 6. 189, 2. οὐσίαν. 317, 5. In medio ἀναιρεῖσθαι ἀνθρώπινα. tollere ad humandum, aut imponere humeris bajulorum, ut baguli cadaver efferant. 78, 4. ἴχθυς. 7, 1.
ἀναισχυντεῖν] ἵνα τοῖς ἀναισχυντοῦσι μᾶλλον ᾖ. 251, 9.
ἀναίσχυντος] ἀλλ' οὐκ ἀναίσχυντός ἐστιν. 177, 3.
ἀνακρίνειν. examinare. 107, 8.
ἀνάκρισις] αἱ ἀνακρίσεις ἡμῖν ἦσαν. 126, antep. ἥκοντες εἰς τὴν ἀνάκρισιν. examen partium inter se contendentium coram arbitro ante litis contestationem. 128, 2. 131, 3. 255, 12,
ἀναλίσκειν] εἰς τὴν πόλιν τῆς τούτων οὐσίας πλεῖον ἀναλίσκεται ἢ εἰς αὐτούς. 154, 2. εἰς αὐτὸν τὰ μίτρια ἀναλίσκειν οἰόμενος δεῖν. 186, 5. ἀνάλωμα παρ' ἡμαυτοῦ. 224, 5.
ἀναμφισβήτητος. 99, 3. ὁμολογούμενα καὶ ἀναμφισβήτητα. bona controversiæ nulli obnoxia. 296, 6. ἀναμφισβήτητον τὸν ἅπαντα χρόνον διετελέσαμεν. nemo nobis unquam controversiam de statu nostro civili movit. 228, 9.
ἀναμφισβητήτως. 341, 2.
ἀνδρόωσιν] ἀνδρόωσα μισθοφορεῦντα. 219, 4.
ἀνέκδοτος. matrimonio non elocata. 130, 5.
ἀνεπίδικος. 52, 4. 218, 4.
ἄνευ ὁμολογίας ποιεῖσθαι. 34, 2. 38, 4. ἄνευ τῆς γνησίας θυγατρός. in fraudem filiæ legitimæ, quæ esset, ea sive plane præterita et exclusa, sive majorem in modum læsa. 42, 10. 58, 6. et 9. 59, 2. 262, 3. θυσίαν ἄνευ ἐμῶν οὐδεμίαν ἐποίησεν. 205, ult. τοῦτο αὐτῷ ἄνευ τοῦ νόμου καὶ τοῦ δικαίου μᾶλλον ἰσχυσάτω. 251, 6.
ἀνιστάναι] ἀπὸ τοῦ οἰκήματος ἀνίστατται. exoedebat popina, vel taberna vinaria, finem faciebat in ea ancillandi. 134, 7. οὐδὲ τῆς κλίνης ἀνίστασθαι δυνάμενον. 141, 9.
ἀνταπόλουθος. 94, 5.
ἀνταποδιδόναι χάριτας. 166, 7.
ἀντιλογίαν εὖ ποιεῖσθαι. 165, 8.
ἀντιγράφεσθαι. accusatoris accusationi suam ἀντιγραφὴν, seu adversariam exceptionem, opponere. 149, 11. ἅ τι ἀντιγράψονται περὶ τῆς ἀγχιστείας. quem titulum consanguinitatis edituri, allegaturi pro se et in tabulas publicas inferri curaturi sint in sua contrapetitione meæ petitioni opponenda. 279, 8.

ἀντιδικῶν] ἡμᾶς περὶς αὐτὸν οὐκ ἀντιδικήσειν. 275, 14. 279, 7. περὶς πολλοὺς χαλεπὸν ἀντιδικεῖν. 323, 2. conf. annot. ad p. 280, 11.

ἀντίδικος ἐξ ἑτέρου συμβολαίου. 108, 2. τυγχάνειν ἀντιδίκου τυχεῖν, περὶς οὓς οὐδὲν ἂν ἐφερόντιζον διαφερόμενος. 322, 8.

ἀντίκρυς αὐτοῦ πᾶν τοὐναντίον. 282, 12.

ἀντιλέγειν περὶς νόμον καὶ δίκαιον, ἐστὶ πρᾶγμα χαλεπόν. 266, 4.

ἀντιποιεῖσθαι τῶν ἀλλοτρίων. 196, 1.

ἀντόμνυσθαι. dejerare. 87, pen. et ult. 98, 2. infinitivus e medio usurpatur, et aor. 1. ex activo. ἀντώμοσα. 230, 4. ἀντωμόσαμεν. 250, 12.

ἀντωμοσία. jusjurandum, quod reus accusatoris juramento opponit, infitiandi ergo id, quod accusator incusasset. 18, 7.

ἀνώμοτος] καὶ ἀνώμοτα καὶ ὑμόσαντες. 107, 11.

ἄξιος] λειτουργεῖν μὴ ἄξια. facultates haud pares ferendis oneribus munium publicorum. 292, 9.

ἀξιῶν] postulare, sibi arrogare, se dignum censere. οὐκ ἀξιοῦσιν αἱ γαμεταὶ συνδικεῖν μετὰ τῶν ἀλλοτρίων ἀνδρῶν. 22, 9.

ἀπαγγέλλειν] λόγου ἀπαγγελθέντος. περὶς τοὺς οἰκείους, ὅτι ἄρα τετελευτηκὼς εἴην ἐν τῇ ναυμαχίᾳ. 309, 9.

ἀπάγειν] ἀπῆχθη εἰς τὸ δεσμωτήριον ὡς πλέοντες. 84, 1.

ἄπαις ὢν γνησίων παίδων. 14, 2.

ἀπαστεῖν. 139, 4.

ἀπαλλάττειν] ἐξέρεσε τὰ ἡμέτερα ἡμῖν κομισαμένους ἀπαλλάχθαι. 99, 12. ἀπαλλάττειν τοὺς χρήστας. 105, 8. ἀπαλλάγη τῆς γυναικός. 137, 1. οὐδ' ὡς ἀπαλλάττεται τοῦ πράγματος. und doch lässet er dass Ding nicht bleiben [still he does not forrego the practice]. 228, 15.

ἀπαρχὴ] ἀπαρχὰς τῶν ὄντων ἀναθέντες. 113. sntep.

ἀπαυτεῖν] κομιδῇ ἀπαιρικότα ὑπὸ γήρως. 141, 8.

ἀπελεύθερα. liberta. 134, 2. ἀπελεύθερος. 72, 10. 134, 9.

ἀπέχεσθαι. 17, 8.

ἀπέχθεσθαι. 322, ult.

ἀπιστεῖν. 213, 4.

ἀπλοῦς] ἀπλοῦ ὄντος τοῦ πράγματος, καὶ μεθεμιᾶς ταραχῆς ἐγγιγνομένης. 70, 7. ἀπλοῦν τὸ δίκαιόν ἐστι καὶ πᾶσι γνώριμον μαθεῖν. 287, 11.

ἁπλῶς] ἁπλούστερον καὶ κατὰ φύσιν μᾶλλον. 69, 1.

ἀπὸ] pro παρὰ vel ὑπό. ὑμεῖς ἀπὸ τῶν φίλων καὶ τῶν ἐχθρῶν ταῦτα παθόντες. 95, 13.

ἀπογινώσκειν τινός. aliquem absolvere. 108, 10.

ἀπογράφειν] in tabulas referre, describere, apud magistratum deferre (in activo et medio), præsertim de bonis censis, vel censendis, sed et de criminibus. ἀπογράφουσι τὰ παῖδα πρὸς τὸν ἄρχοντα. deferunt eorum nomina ad Archontem, eaque curant ab ejus tabulario in codicem publicum inscribi, ut pupillorum. 141, 11. 145, 9. ἀπογράψατο τίμημα μικρόν. censum exiguum edebat. 185, pen. 289, 5. ἀπογραφεὶς εἰς τὴν βουλὴν κακουργῶν. delatus. 84, 3.

ἀποδεικνύειν. coram exhibere, nominatim demonstrare. 160, 1. διαθήκας ψευδεῖς. 249, 8.

ἀποδημεῖν] οὐκ ἀποδεδημήκασι πώποτε ὅτου μὴ ὑμεῖς προστάξητε. ergo incivile habebatur, sponte sua, injussu magistratuum, urbe abesse, nisi siquis negotiationis ergo peregrinaretur. 83, 9.

ἀποδιαιτᾶν τινός. aliquem absolvere. 362, ult.

ἀποδιδόναι] præstare, aut reddere id, quod debetur. τὴν ἐξεγγύην ἀπέδοσαν. 88, 8. τὴν τιμήν. refundere valorem, rependere numeratum rei pretium. 100, pen. ἀπέδωκεν ὁ νόμος τὸν πλῆρη τοῖς περὶς μητρός. 174, ult. ἀνθ' ὧν ἂν αὐτῷ ταύτην τὴν χάριν ἀποδόῑντε. 187, ult. 244, 6. ἀπέδωκε, gab zurück, überlieferte [gave back, delivered up], πάντα ἐρθῶς καὶ δικαίως. 309, 14. ἱκάντες ἡμῖν οὐκ ἀπέδοσαν. 338, 1. ἀποδεδωκότι τὰς μισθώσεις. 341, 1. In medio vendere. 139, 2. 140, 9.

ἀποδύεσθαι. lugere. 71, 6.

ἀποκλείειν] ἀπέκλεισαν τὴν θύραν. 143, 16. νόμῳ δ' ἀποκλειομένης. 279, 14.

ἀποκρίνεσθαι πάντα μᾶλλον ἢ ὃ δεῖ μαθεῖν. 273, 10.

ἀπόκρισις] ἐφ' οἷς ἀποκρισιν οὐ δίδωσιν. 274, 2.

ἀποκρύπτειν] μηδὲν ἀποκρύπτεσθαι τῶν ὄντων. rei familiaris partem nullam in censu reticere, dissimulare. 187, antep. 208, pen.

ἀποκτιννύειν] morte condemnatum supplicio afficere. οὓς δημοσίᾳ ὑμεῖς ἅπαντας ἀπεκτείνατε. 84, 3.

ἀπολαμβάνειν] recuperare. οὐκ ἀπέλαβον ἃ ἐδάνεισαν. 112, ult. οὐκ ἀπολαβὼν τὸν προῖκα ὅσην ἔδωκα. 199, 8. 223, 10. 247, 10.

ἀπολαύειν] οὐ μικρὰ τῶν χρημάτων ἀπολαῦσαι. de tutore nequam, pupilli bona carpente. 163, ult. ἵνα ὡς ἐλάχιστα αὐτῶν ἀπολαύσητε. ut ærarium vestrum inde fructum percipiat quam minimum. 297, 6.

ἀπολείπειν] οὐδὲν ἀπολιπόντες τῆς δυνάμεως. nihil sibi reliquum facientes. 5, ult. ἀπέλιπεν ἡ γυνὴ ζῶντα τὸν ἄνδρα, ἢ τελευτήσαντος τὸν οἶκον αὐτοῦ. 19, 7. 38, 1. 64, ult. ἐπάνειμι ἔδει ἀπέλιπεν, soil. τὸν λόγον. redeo, unde excesseram. 94, 11. ἀπολλύναι] ὀφείλοντες ἀπολλύμενον τὸν οἶκον. 138, 11. ἀπολέλυκε ἡ οὐσία. 142, 7.

ἀπολογίαν ποιεῖσθαι. 155, 12. ἐπὶ τὴν ἄλλην ἀπολογίαν ὧδε τρέψομαι τῶν κατηγορηθέντων, id est, ἐπὶ τὸ ἀπολογεῖσθαι πρὸς τὰς ἄλλας κατηγορίας. 287, pen.

ἀπολύειν] vendere. ἀπέλυσε τῷ ἱεροφάντῃ οἰκίαν. 140, 9.

ἀποπέμπειν] relegare, rebus infectis rursus discedere jubere. ἐλθόντα ἐπὶ τὴν θύραν τὸν ἄρχοντα ἀποπεμφθῆναι. 9, antep. 10, 10. 13, 2.

ἀπορεῖν] τὸν δίκαιόν τι πράττοντα οὐ προσῆκεν ἀπορεῖν, ἀλλ' εὐθὺς λέγειν. 273, pen.

ἀπορία] διὰ τὴν N. ἀπορίαν τῶν πραγμάτων. quia Nausimenes in re familiari conturbata et fracta decesserat. 199, 9. εἰς τοσαύτας ἀπορίας κατέστησαν. 279, 7.

ἄπορος] τὰ ἐκείνου [scil. πράγματα] παντάπασιν εἰς ἄπορα διεξιόντα. 290, 5. ἄπορα τὰ πράγματα καταλιπόντος. in egestate defuncti. 291, 6.

ἀποστερεῖν ἅπαντες τῆς ἀμφισβητήσεως. 153, 5. 165, 1. τὰ τοῦ πάππου χρήματα ἡμᾶς ἀποστερήσαν. 228, 1. πειρωμένων ἀποστερεῖν οὐ ῥᾴδιον. 322, pen.

ἀποσυλᾶν. 106, 8.

ἀποτιμᾶν] ἔξω τῶν ἀποτιμηθέντων. 340, pen.

ἀποτίμημα] hypotheca. ἀποτιμήματα καταστῆσαι. 141, 16.

ἀποτίνειν τῇ πόλει τοσαῦτα. 73, 10.

ἀποφαίνειν θυγατέρα. ferre, prodere, affirmare, aliquam esse alicujus filiam. 34, 6. ὡς ἀποφανῶν παῖδας ἐξ αὐτῆς. susceperturus, procreaturus. 136, 3. διαθήκας. proferre, exhibere. 75, 10. 90, 5. 96, 9. 242, 2. 245, 1. ἃ κατελείφθη μὲν, οὗτοι δ' οὐκ ἀποφαίνουσι. hi non indicant. 294, 7.

ἀποφέρειν] perferre, quo oportet, vel pro simplici offerre. ἀπενέχθη τὸ κείριον. 135, ult.

ἀποφεύγειν. 17, 7.

ἀποχειροτονεῖν. reprobare, vetare, interdicere. 142, 6. 146, 6. et 10.

ἀποφεύγεσθαι ἃ — absolvere se in ejusmodi causa. 108, 9. διὰ τί οὖν ἐξιόντες τοὺς δικαστὰς σοῦ ἀποφεύγεσθαι. 117, 3.

ἄπρακτος. indotata, 34, 4. 40, pen.

ἀργύριον] ἀργύρια ὀφείλειν ἐκεῖ τοῖς πατράσιν. nescio quas minutas æris summas. 3, pen. ἕως οὗ εὑπόρησεν ἐκεῖνος τἀργύριον. 165, 12.

ἀρπούντως εἶναι μέχρι γε τοῦ τὰ δίκαια εἶναι. 196, pen.

ἁρπάζειν] εἰ τὰ τοῦ παιδὸς εἶεν [scil. αὐτὸν] ἁρπάζειν. 279, 1.

ἁρπαζὼν] τὸν ἁρπαβῶνα δεδεκέναι. 210, 3. et 6.

ἄρπην] κρατεῖν τὰς ἄρπας. 279, 15.

ἀρχαῖος] τῶν ἀρχαίων μηδὲν πεφεῦθαι. fundorum pristinorum, paternorum et avitorum. 143, 1. et 4.

ἀρχαιρεσία. 178, 10.

ἀρχεῖον] πολλῶν καὶ καλῶν ἔργων. 134, pen. ἀρχεῖον ἐξεῖναι τὰς ἀρχάς. 185, ult.

ἀρχὴ] pro viro, aut viris, magistratu, imperio, fungentibus. πίμπλας ἐπὶ τὴν ἀρχήν. 4, pen. μεστεύμενον τὴν ἀρχήν. 11, 6. ἐκείνοις ἀρχὴ τοῦ γίνους. 216, 8.

ἄρχειν] πρὸς ὑπαίου ἄρχοντα ἀπέλυσεν ἡ ἐγγυητὴ γυνὴ τὸν ἄνδρα. 64, pen. μισθῶν ἐκέλευον τὸν ἄρχοντα τοὺς οἴκους, ὡς ἱππεῦσιν ὄντων. 141, 14. ἀναγραφέσθω πρὸς τὸν ἄρχοντα εἰς τὸν μισθωσιν τῶν ἱππικῶν χρημάτων. 289, 5.

ἀσέλγεια] μάχας καὶ πόρνους καὶ ἀσέλγειαν πολλὴν γεγενῆσθαι περὶ αὐτῆς. 22, 4.

ἀσελγὴς ὢν καὶ βίαιος. 227, 8.

ἀσελγῶς καὶ παρανόμως. 261, 1.

ἀσθενεῖν] ἀσθενῶν ταύτην τὴν νόσον, ἐξ ἧς καὶ ἐτελεύτησε. 9, 9. ἐκ τῶν πλησίον ἀσθενούντων, οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον ἀποθανεῖν. 241, 2.

ἀσθενῶς διακεῖσθαι. 9, ult.

ἀσκεῖν] ἤσκει τὸν υἱὸν καὶ δι' ἐπιμελείας εἶχεν. 168, 5. ἐκ παίδων τρέφων καὶ ἀσκῶν. 354, 11.

ἄσμενος] ἀσμενῆ δέ μοι ἂν ὑμῖσαι ἄσμενος. 245, 5.

ἀσπάζεσθαι. 232, 7.

ἀστός. 73, 4, 169, ult, 358, pen. 360, 2. et 7.

ἀστυνόμος. 10, 8.

ἀτίλλειν] καταφρονῆσαι προεδρειῶν καὶ ἀτιλλειῶν. 118, 7.

ἀτίμητόν τι διδόναι. sic donare ut nil tibi cures aut contra dari, aut saltim oppignerari. 37, 4.

ἀτιμία] ἵνα μὴ μετάσχωσι τῆς τοῦ πατρὸς ἀτιμίας. 264, 2.

ἀτιμοῦν] ἐπειδὴ εἵλοντο ψευδομαρτυρίῳ ἀτιμῶσαι. 99, 10. κατοικεδομήσας καὶ ἐπιζευλεύσας ἠτίμωσα. 225, ult.

ἄτεκνος] fœmina sterilis. εἶδὲς τὸν ἄνευ χρόνου ἄτεκνον οὖσαν αὐτόν. 39, ult.

ἀτύχημα ἐμοί τι συνίβη πρὸς τὸ δημόσιον. 265, 10.

αὐτὸς] ταὐτὸν adverbialiter pro κατὰ ταὐτά. eodem gradu modove. 277, 6.

ἀφανὴς] ὁ ἔλεγχος περὶ ἀφανῶν. 80, 8. οὐ γὰρ τὸ ἔργον ἀφανὲς ἐγένετο. 297, 16.

ἀφαιρεῖν τὰ ἐκ τοῦ νόμου δίκαια τοῖς λήγουσι. 193, 4. ἀφαιρεῖν τὴν οὐσίαν. celo, in cassa non edo. 297, 6.

ἀφειδὲς [sed ἀεθὲς potius leg. est], injucundum, insuave est, Φανοστράτῳ τὰς Εἰκτήμονος συμφορὰς φανερὰς καθιστάναι. 133, 3.

ἀφεῖναι] τῶν ἐγκλημάτων ἀλλήλους ἀφεῖναι. 87, 3. ἀφεῖμεν αὐτῷ τοὺς μαρτυρας. cum testes, quos falsi testimonii reos agere constituerat, inulto transmisisset, quietos sivisset. 95, pen. τὰ ὄντα. rem prodigere luxuria vel cupiditate. 183, ult. servum manu emittere. εἶδὲς ἀφειμένον ἐν τῷ δικαστηρίῳ. 310, 2. οὐδ' οὕτως

ἐφίεσθαι. ne sic quidem sinebant intrare. 143, 15.
ἀφιλότιμος. 182, pen.
ἀφίστασθαι vel ἀπιστῆναι πλήθει vel χρημάτων τινί. 17, ult. 81, pen. 86, ult. 88, 2. 99, 1. 104, 5.
ἀφορμὴ ἰκανή. 138, 12.
ἀφοσιοῦσθαι] οὐχ ἀφοσιούμενος, ἀλλ' ἃς οἷόν τ' ἄριστα παρασκευζόμενος. non perfunctorie, non obiter. 185, 1.
ἄφρων. 355, 2.
ἀχρεστος] οὐκ ἀχρέστους ἡμᾶς εὑρέσεις πολίτας. 184, 8. 188, 3. 299, 1.

B.

βαδίζειν] ἐβάδιζον ἂν εἰς τὰ ἑαυτῆς πατρῶα. 53, 8. ἐπὶ βωμοὺς τοὺς πατρῴους βαδιεῖται. 234, 4.
βαλανεῖον. 101, ult. 140, 7.
βασανίζειν] οὐ χρῆσθαι ταῖς τῶν ἐλευθέρων μαστυρίαις, ἀλλὰ τοὺς δούλους βασανίζετε. 202, 11.
βάσανος] ἔφυγε τὴν βάσανον. noluit accepture sponsionem de mancipiis ad tosturam dedendis. 201, ult. 202, 16. 203, 3. παραδοῦναι εἰς βάσανον. 207, 7. τὸν Σίσυνον ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ ἀκριβέστατον ἔλεγχον ποιήσετε. 202, 7. ἐκεῖνον ἡγήσαντο Σίσυνον εἰλικρινὲς ἀπὸ τῶν ἐμοῦ πατρός. 248, 3. τὰ πράγματα εἰς βασάνους ἄγων. 329, pen.
βδελυρία] καταπαλλίξας ταῖς ἑαυτοῦ βδελυρίαις. 227, 1.
βέβαιος de fortunis certis, nulli casui, periculo, controversiæ obnoxiis. 13, 4. 291, 9. ὁ πλεῖος οὗτος μου βίβλους ἐστι. 296, 3. μαρτυρία βεβαιοτέρα. 235, ult.
βεβαιοῦν τὴν ὠνὴν. 11, 8. τὰς διαθήκας. 11, 16. evictionem præstare, h. e. fidem suam opponere de legitimitate emptionis aut venditionis. 101, pen. 102, 5. βεβαιώσατέ μοι τοὺς νόμους. mihi in hac causa mea exercete, validas et efficaces reddite, præstate jus certum, neque fallax. 250, ult.
βεβαίως] βεβαιότερον. 11, 11.
βελτίων. vir honestus, probus, homo frugi. 317, 2.
βῆμα. cathedra, suggestus, unde orabant. 103, 6.
βυσσινός. 72, 7.
βιάζεσθαι. 53, ult.
βίαιος. 227, 9.
βίος ἐκεῖνός ἐστιν αὐτῇ. opes, unde victus. 354, 10.
βλάβα ἀπροφατός. 357, 3.
βουλεύεσθαι περὶ τῶν αὐτοῦ. 221, 2.
ἡ βουλὴ sic nude est senatus Areopagiticus. 84, 4.
βούλησις] φανερὰς κατέστησε τὰς αὐτοῦ βουλήσεις. 160, 7.
βραβευτὴς] ἡμᾶς αὐτοὺς βραβευτὰς τῶν ἁπάντων κατεστήσατε. 251, 8.
βραχὺς] pro ὀλίγος. βραχείας οὐσίας ὑπαρξάσης. 267, ult.
βωμὸς] ἐπὶ βωμοὺς τοὺς πατρῴους βαδιεῖται. 234, 4. 169, 9.

Γ.

γαμετή. 22, 8. 360, pen.
γαμηλία] θυσία pota, victima, bestia mactanda, quam phratriæ suæ novus maritus nomine sponsæ suæ donabat ad epulas inde parandas. γαμηλίαν εἰσφέρειν. 62, 15. περὶ τῆς τῶν φρατέρων γαμηλίας. 65, ult. 66, 3. 208, 1. et pen.
γάμος] ἕνεκα τοῦ γάμου διδόναι τι. 38, 1. γάμους διαττοὺς ὑπὲρ αὐτῆς εἰστίασεν. 201, 2. 207, pen. 208, 13.
γενῆται] consortes ejusdem γένους. ἐνέγραψεν εἰς τοὺς γενήτας καὶ φράτορας. 168, 3. εἰς τοὺς γενήτας καὶ φράτορας ἤγαγέ με ἐπὶ τοὺς βωμούς. 169, 9. 177, 10. (conf. p. 178, 5. ubi συγγενεῖς iidem dicuntur). 190, 3.
γένος γάρ, proles, in linea descendente, ἀλλ' οὐ συγγενεῖς, cognati collaterales. 217, 5. γένη tria enumerantur. 1) pater et mater. 2) fratres et sorores. 3) consobrini. 270, 7.
γεωργεῖν] τὸ χωρίον ἐφύτευσε καὶ ἠγεώργει. instruxit plantatis et satis. 247, 7.
γῆρας] ἀντιποιήται ὑπὸ γήρως. 141, 8. τὸ γῆρας καὶ τὴν ἄνοιαν τοῦ Εὐκτήμονος. 138, 11.
γίγνεσθαι] τῆς τροφῆς εἰς αὐτὸν γιγνομένης. illi obtingente. 40, 1. μέρος ἕ, τι ἐγίγνετο. portionem ratam. 95, 11.
γυνὴ mulierem, cum ea consuescere. 20, 6. οὐ μόνον ἰδίᾳ ταῦτα γυνὴ ποιοῦσιν leges, scil. δίκαια καὶ προσήκοντα εἶναι. 179, 16. καὶ δημοσίᾳ τὸ κοινὸν τῆς πόλεως τοῦτ' ἔγνωκε. scivit, sanxit, decrevit. 179, pen. οὐ διαφεύγει τὰ δίκαια μὴ οὐ κατὰ ταῦτα γιγνώσεσθαι τὸν τρόπον. 161, pen. αἱ γυναῖκες αἱ τῶν δημοτῶν περὶ αὐτῆς ἐγίνοντο. 207, 13. 208, 2. et ult.
γνώμη] φέρεσθε δεῖν περὶ τῶν αὐτοῦ τὴν ἐκείνου γνώμην κυρίαν εἶναι. 275, 9.
γυμζεῖν mulierem, cum ea notitiam contrahere. 142, 9.
γνήσιος] ἁπλᾶ τὰ δίκαια καὶ ἅπασι γνήσια μαθεῖν. 287, 12.
γνῶσις] οὐ μὴν διὰ τοῦτο ἡ γνῶσις ἧττον εἰκοτὼς φανήσεται. 255, 13.
γοητὸς] quosnam jus Atticum titulo τῶν γοήτων complectatur. 216, 5.
γόνος] opponitur adoptationi. γόνῳ γεγενῆσαι παῖδες. 52, 14.
γράμμα] σεμνὰ καὶ ἱερὰ γράμματα. 148, 4. ἐν γράμμασι καταδεῖσθαι παρὰ τὰ συμπεφωνημένα. 160, 5.
γραμματεῖον ἀλλαγῆναι. 75, 7. εἰς τὸ κοινὸν γραμμ. ἐγγεγράφειν. 170, 4. 10, 12. εἰς

τὸ λεξιαρχικὸν γραμμ. quod erat penes demotas. 178, 7.
γεάφειν] γεαφὴν ὕβρεως γεαφείς. accusatus, exagitatus actione superbiæ contumeliosæ. 226, 1. φίλην ὄνομα ἐγεάψατο τῇ γυναικί. uxoris suæ nomen apud Archontem edebat, ab ejusque commentariensi curabat in tabulas inferri. 35, 2. γεαφὴν γεαψάμενος. 287, 3.
γεαφὴ] actio majestatis, et universe criminalis, qua de capite et fortunis agitur. 226, 8. 287, 2. 10. ejusmodi erant causæ ὕβρεως, item pupillorum adversus tutores de male gesta tutela. 289, 16.
γεύξειν] οὐκ ἐτόλμησε γρύξαι τὸ παράπαν. 212, 12.
γυμνασιαρχεῖν. 154, 7. 184, 1.
γυνὴ] μηδὲ γυναικὶ συμβάλλειν πίρα μεδίμνου πριδῶν. 259, 3.

Δ.

δανείσματα οὐκ ὀλίγα. 220, 4.
δανανᾶν] δανανθεὶς pro δανανίσας, aut δανανισάμενος. 116, 5. δανανίσας πολλὰ χρήματα. 117, 6. ἐκ τῶν αὐτοῦ δανανῶν. 184, pen.
δανάνη] ἵνα ἐξαρκοίη πρὸς τὰς δανάνας. 186, pen.
δανάνημα] ταῦτα πάντα οὐ μικρὰ δανανήματά ἐστι. 354, 12.
δίνσις] ὁσιωτάτην δίνσιν δεόμενος. 251, 1.
δεικνύναι. 260, 11. νόμων κελεύστε δεῖξαι. 262, 14.
δεῖν] μικρῶν δεούσας χιλίας δραχμάς. 294, 4.
δεινὸς] ἢ δεινόν γ' ἂν εἶη. 54, pen. δεινοῦ τινὸς ἀνδρὸς ἔργον διαπράττεσθαι. 287, 5.
δεῖσθαι] αἱ γαμεταὶ γυναῖκες οὐκ ἔρχονται ἐπὶ τὸ δεῖσθαι. 22, 9.
δεκάκις] εἰ καὶ δεκάκις διαθήκας ψευδεῖς ἀποδειξάντι. 249, 8.
δεκάτη. decimus dies a nato infante, quo nomen ei a patre imponebatur. 34, 6. καλεῖν εἰς τὴν δεκάτην. ad epulum hac de causa. 36, 5. ἐν τῇ δεκάτῃ ταύτης κληθέντες συνεστιᾶσθαι. 60, 5.
Δελφίνιον. 360, 8.
δεσμωτήριον] ἀπήχθη εἰς τὸ δεσμωτήριον. 83, ult.
δευτεραῖος ἵππου καίμενος. jam ἅπ alterum diem. 143, 19.
δημαρχεῖν. 361, 13.
δημιουργὸς] δημιουργοὺς, ὅσοι ἦσαν αὐτῷ, ἀπέδοτο. operas. servos operibus manuariis efficiendis, ut calceis, cultris, cistis, etc. servientes. 140, pen.
δῆμος] ἐν τῷ δήμῳ. in concione. 111, 1. λόγον ἐν τῷ δήμῳ ποιήσηται τὸ ἔργον. effecit hoc factum, ut ejus mentio fieret in concione, et sermones de eo haberentur. 297, pen.
δημόσιος] δημοσίᾳ ἀπέκτειναν. jussu populi. 84, 2. ἐμοί τι ἀτύχημα πρὸς τὸ δημόσιον συνέβη. apud erarium fiebam erarius. 265, 11.
δημότης. 322, 10. 361, 13.
διὰ] ὅπως δι' αὐτῶν ἔσοιτο ἡ οὐσία. in ipsorum potestate. 141, 10. αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ πάντ' ἐπράξαμεν. per se. 206, 9. τὰ πατρῷα διὰ πλείονων δανείσομαι. cum pluribus heroiscam. 355, 4.
διαβάλλειν δίκας εἴ. calumniis, mendaciis confundere, depravare, ignorabiles notas veri, et mentes judicum perplexas reddere. 272, 9. objecto errore decipere. 297, 9.
διαβολὴ] ἐπὶ διαβολὰς καὶ λόγους καθιστάς. 329, ult.
διαγίνεσθαι] χρόνων διαγενομένων μετὰ ταῦτα. interjectis. 275, 3.
διαγινώσκειν. 277, 15.
διάγνωσις] ῥᾳδίαν ὑμῖν τὴν διάγνωσιν ποιήσασι. 12, 9.
διαγράφειν] ἡ λῆξις τοῦ κλήρου διεγράφη. petitio hereditatis dispungebatur, cassabatur. 98, 5.
διαγωνίζεσθαι. 277, 12.
διαδικασία. 44, 6.
διάδοχον τῆς οὐσίας ἅπαντες αὐτὸν κατεστήσαν. 168, 7.
διαθήκη] διαθήκαις ἰσχυριζόμενοι. 4, 7. ἐπαγορεύων διαθήκας. 11, 9. παιδὸς οὐκ ἔξεστι διαθήκην γενέσθαι. 259, 1. περὶ τῶν ἀλλοτρίων οὐ δεῖ κυρίας εἶναι τὰς διαθήκας. 266, 10. ψευδεῖς διαθήκας κατεσκεύασεν. 281, 4.
διαιρεῖν] διήρηται περὶ αὐτῶν καθ' ἕκαστον. 282, 9.
δίαιτα] δύο ἔτη τοῦ διαιτητοῦ τὴν δίαιταν ἔχοντος. 361. 14. δίαιταν ὤφλον. 362, 3.
διαιτᾶσθαι. commorari. 131, 2. 134, 8. 135, 5. 201, 1. 246, ult.
διαιτητὴς] ἄγειν διαιτητάς. 107, 2. 5. 9. ἐπὶ διαιτητοῦ. coram. 360, 3.
διαιτᾶσθαι] οὐχ ὁμοίως μοι δοκοῦμεν διαιτᾶσθαι πρὸς ἀλλήλους. 5, 11. οὐκ εὖ διακείμενοι τοῖς συγγενέσι. non bene animati erga consanguineos. 77, 4.
διακελεύεσθαι. universis et viritim singulis mandare. 178, 6.
διαπεριβοᾶσθαι. 41, 6.
διαλέγεσθαι] verba facere. ἅπερ διαλεχθέντος πρὸς ὑμῖν. 161, ult. μηδὲν τῶν ἑαυτοῦ οἰκείων διαλεχθῆναι κλέπτ. 239, pen. 242, ult.
διαλείπειν] οὐδὲ δύο ἔτη διαλιπών. 184, ult.
διαλλαγὴ] διαλλαγῆς μηδεμιᾶς γενομένης. reconciliatione gratim. 191, 4.
διαλλάττειν. reconciliare, expedire litigium. 107, 5.
διαλογίζεσθαι. 191, pen.
διαλύειν] οὐχ οἷόν τ' εἶναι ἀς διαλύσαντα τὰς ἔχθρας. 166, pen.
διαμαρτάνειν τοῦ ἀγῶνος. 149, 10.
διαμαρτυρεῖν, intercedere protestando, μὴ ἐπιδικον εἶναι τὸν κλῆρον. 15, pen. ἡ δια-

μαρτυρηθεῖσα γνησία εἶναι θυγάτηρ. illa mulier, quam filiam legitimam esse testatus esset curator ejus in sua διαμαρτυρία in illius gratiam judicibus exhibita. 17, 7. 48, 12. 93, 3. διαμαρτυρομένων ἡμῶν. nobis antestantibus, h. e. hortantibus testes nostros, ut hoc dictum factumve probe meminissent, quo possent, ubi opus foret, in judicio de eo referre. 127, 2. 149, pen.

διαμαρτυρία. 17, 7. obtestatio, protestatio. 149, 9. 150, 1. 161, 4.

διαμένειν οἴωδε ταῖς τοιαύταις. 33, ult. τὰς ἔχθρας, ὅ τι διέμεινεν, τὸ ἔγγυον διδόλωσε. 167, 9.

διανέμειν] διανέμεσθαι, inter se partiri, τὸ ἀργύριον. 180, pen. 355, 4.

διαπράττεσθαι] sedulo agere, perficere, quibuscunque modis, sed in primis artibus veteratoriis. Interdum tamen est quoque pro simplici πράττειν. 24, 3. 42, 1. 47, 7. 136, 3. 146, 4. 151, 3. et 8. 152, 3. 287, 7.

διαρρήδην. 241, 5. 259, 2.

διαστρέφειν τοὺς νόμους. 272, 10.

διατιθέναι] administrare, gubernare vel deducere ad locum statumve quempiam. διατιθέναι καὶ τοῦτον τὸν οἶκον τὸν αὐτὸν τρόπον. pari modo in hoc quoque hereditate versari, atque versati sunt in illa priore, h. e. pari modo dilacerare atque prodigere. 267, pen. In medio præcipere, mandare per testamentum. οὔτε διαθέσθαι, οὔτε δοῦναί γε τῶν ἑαυτοῦ ἔξεστιν ἄνευ τῶν θυγατέρων. in fraudem filiarum. 43, 3. διαθέσθαι ἐξεῖναι ὅτῳ ἂν τις ἐθέλῃ. 58, 3. quibus per leges liceat testamentum scribere. 75, 15. sqq. διαθέσθαι ἑτέρῳ τὴν οὐσίαν, εἰ αὐτός τι φάθοι. 160, 4. τὰ ἑαυτοῦ διατίθεσθαι, per testamentum legare donare, ὅτῳ ἂν ἐθέλῃ. 255, ult. 262, 3. ὥστε καὶ τὰς θυγατέρας ἐξ αὐτῶν διατεθῆναι, id est, ἐκδοθῆναι. bene et honeste posuint elocari. 291, pen.

διατριβή] commoratio, versatio, actio. τὴν πλείστην τῶν λόγων διατριβὴν περὶ τὴν — ποιούμενον. 290, 3.

διαφέρειν] διαφέρεσθαι πρός τινα. dissidere, disceptare, contendere cum aliquo in jure. 86, 1. 265, 12. 322, 8. τὰ διαφέροντα, discrimina, momenta ad damnum accipiendum, aut emolumentum adipiscendum. εἰ μὲν πάνυ μεγάλα τὰ διαφέροντα εἶν. 74, ult. 80, 9. εἰώθασι πρὸς ἀλλήλας διαφέρεσθαι αἱ μητρυιαὶ καὶ αἱ πρόγονοι. 356, 8.

διαφεύγειν] οὐ διαφεύγει τὰ δίκαια μὴ οὐ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον γιγνώσκεσθαι. 161, antep.

διαφθείρειν] de muliere abortum patiente. προσκαυμένην διαφθείρειν [scil τὸν τόκον] ἄκουσαν. 221, 4. γνώμην τινός. 147, 16. ὑπὸ φαρμάκων διαφθάρεσθαι. dementatum esse. 252, 6.

διαφορὰ] dissidium, simultas. τοῖς ἀκριστάτοις εἰς διαφορὰς κατίστασαν. 133, ult.

διαφορεῖν. discerpere, dissipare, differre, prodigere. 143, 6. διαφορήσαντες τὰς προσόδους. 145, 4. 155, 8. 287, 8.

διάφορος. adversarius. 6, 9. 12, 1. τὰ διάφορα, idem quod τὰ διαφέροντα, id quod tua interest sive ad vitandum sive ad impetrandum. ἄρα μικρὰ τὰ διάφορα ἑκατέρους τῆς οὐσίας ἡμῶν ἐστί. 296, 10.

διαχειρίζειν τὴν οὐσίαν. 78, 9.

διαψηφίζεσθαι. 170, 3.

διδάσκαλος] τῶν διδασκάλων ὅσοι, ad quos, ἐφοιτῶμεν. 247, 5.

διδόναι] dare, præbere. μὴ μέλλουσι δώσειν ἔλεγχον, ἀλλ' ἤδη δεδωκόσι. 201, 9. b) tribuere, addicere. οἷς ὁ νόμος τὴν ἀγχιστείαν δίδωσι. 273, 3. δίδωσιν ὁ νόμος τὴν κληρονομίαν. 277, 3. c) largiri, donare, gratuitum, quod habeat accipiens sibi proprium. ἀτίμητόν τι δίδῳ. 37, 4. εὔχετο ἡμῖν ὑγιείαν δόσθαι καὶ κτῆσιν ἀγαθήν. 206, pen. τοσαύτη περιῆν οὐκ ἂν εἷς πολλήν τινα οὐσίαν δοθεῖν. 292, 12. d) deferre. εἴ τις αὐτῷ ὄρκον δίδοιτο. 245, 6. e) collocare in matrimonio. 103, ult. 165, ult. f) per testamentum donare, legare. 150, 1. 262, 4. g) concedere, veniam, facultatem dare. δόντων αὐτῷ τῶν νόμων. 160, 8. 170, ult.

δίετις] ὁπόταν ἐκ δίετις, ad biennium, ἐβάσταζεν. 215, 8. 261, pen.

δικάζειν. 19, 12.

δίκαιος] οὔτ' ἐλεεῖν ἐστὶ δίκαιον. 108, 14. τὴν πόλιν εὖ ποιεῖν. 110, 9. οὐ γὰρ τοῦτο σκεπτέον, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα, εἰ δίκαιον, ἢ μή. 264, 14. τὸν πράττοντά τι δίκαιον οὐ προσῆκεν ἀφορᾶν, ἀλλ' εὐθὺς λέγειν. 273, pen. τὸ δίκαιον καὶ τοὺς ὅρκους περὶ πολλοῦ ἐποιήσαντο. 280, 7. τοῖς μὲν δίκαιον ἔχουσι λέγειν, ἀνάγκη τοιούτους παρίζεσθαι λόγους. 297, 7. εἴπερ τι δίκαιον ἐφρόνει. 330, 2. τυγχάνειν τῶν δικαίων. jus suum, vel æquum impetrare. 324, 4. τὰ δίκαια, tituli juris, unde agitur, quibus tu fretus jus tuum postulas, quæ allegas pro causa tua. τὰ ὑμέτερα δίκαια ταῦτ' ἔστι. 184, 4. ταῦτα μεγάλα ἐστὶ δίκαια. postulationes hæ sunt æquitatis urgentis et evidentis. 289, 8. τοιαύτας ἀκριβείας ἔχει παρ' αὐτοῖς τὰ δίκαια. 170, 6.

δικαίως] καὶ δικαίως. 309, 4. ὀρθῶς καὶ δικαίως. optime fide. 309, antep.

δικαστήριον] οἱ ἀφεασόμενοι ἤλθομεν ἐπὶ δικαστήριον. 3, 2. τὰ ὁμολογημένα ἐπὶ τῶν δικαστηρίων. 86, ult. τὰ δικαστήρια ἐπλήρου. 142, 2. εἰδὼς ἀφειμένον ἐν τῷ δικαστηρίῳ. 310, 2. λέγειν ἐπὶ δικαστηρίου. 324, 5.

δίκην σίτου ἢ τῆς προικὸς δικάζεσθαι. 19, 11. μόνων τούτων τῶν δικῶν ἀκινδύνων τοῖς διώκουσιν οὐσῶν. 44, pen. (scil. de mala parentum tractatione.) οὐκ ἂν ἰδίας μόνον

δίκας ἔφυγεν ὁ διαζόμενος, ἀλλὰ καὶ δημόσια εἰσαγγελθεὶς ἐκινδύνευσεν ἂν περὶ τοῦ σώματος καὶ τῆς οὐσίας ἀπάσης. 53, ult. δικῶν οὐσῶν. quamvis fora exercerentur, et jura redderentur petentibus. 91, 1. πρὸ δίκης. antequam hæc causa ad judices delata de eaque legitime quæsitum et cognitum esset. 93, 7. μήτε πρὸς ἐμὲ, μήτε κατ' ἐμοῦ δίκην εἶναί φησί. negat in jure mecum agero licere, neque ex titulo paris juris, neque ex titulo damni accepti. 288, ult.

διοικεῖν] εἴ τι αὐτῶν κακῶς διέκουν. 278, 3.

διολλύναι] διολώλεκας οἷκον κακῶς καὶ αἰσχρῶς. 116, 2. χρήματα πολλὰ διώλεσε. 133, pen. 317, 6.

διόμνυσθαι. 274, 1.

διομολογεῖσθαι] εἰ μηδεμίαν προῖκα μιᾷ' ὁ διδοὺς, μιᾷ δ' ὁ λαμβάνων διωμολογήσατο ἕξειν ἐπὶ τῇ γυναικί. 32, 13. 33, 1. 39, 3. διομολογοῦνται, inter se depeciscuntur, περὶ τῶν δοθησομένων. 41, 9. 210, 5. οὐκ ἂν ταῦτα διωμολογεῖτο. 211, 2. πρὸς Κλέωνα διωμολογήσατο. cum Cleone decidisset. 245, 3. 281, 9.

διομολογία] οὐκ ἐπὶ κοινωνίαν, οὐδὲ διομολογίαν, pactum, ποιήσασθαι περὶ — 281, ult. 283, 3.

Διονύσια] εἰς Διονύσια εἰς ἀγρὸν ἦγεν ἡμᾶς. 206, 4.

Διονύσιον, templum Liberi patris ἐν Λίμναις. 219, 2.

διορίζειν] διορίζουσι οἱ νόμοι περὶ ἁπάντων τούτων. 48, 2.

δὶς] καὶ δὶς τοσαῦτα χρήματα εἶασεν ἂν αὐτοὺς κερδῶσθαι. 265, 4.

διττὸς] γάμους διττοὺς ἐπὲρ αὐτῆς εἰστίασεν. 201, 2.

δοκιμάζειν] ἕν τι τῶν ὑπ' ἐκείνου δοκιμασθέντων ἐποίησα. 183, ult.

δοκιμασίαν ἱκανὴν λαβών. 182, 4.

δόσις. legatio hereditatis per testamentum, titulo gratuitæ et ultroneæ donationis. 73, 6. et sæpe locorum.

δύναμις] οὐδὲν ἀπολιπόντες τῆς αὐτῶν δυνάμεως. 6, 1. καθ' ὅσον ὑμῶν ἕκαστος τυγχάνει δυνάμενος. 229, 4.

δύνασθαι] τοῦτο γὰρ αὐτοῖς ἡ διαμαρτυρία δύναται. hoc vult, quærit, intendit, significat, valet. 149, 9. εἰ λέγειν δύναται Κλέων μᾶλλον ἐμοῦ, τοῦτο αὐτῷ μηδὲν ἰσχυσάτω. 251, 6.

δύσκολος] πολλῶν μοι καὶ δυσκόλων συμπιπτόντων. 324, 2.

δυστυχεῖν] δυστυχησάσης τῆς πόλεως. 91, 3.

δωρεὰ] legatio bonorum per testamentum. βεβαιῶσαι σφίσι τὴν δωρεάν. 11, 8. τὴν αὐτῶν δωρεὰν, id est, τὴν αὐτοῖς ὑπ' ἐκείνου δοθεῖσαν. 12, ult.

E

ἐᾶν] χρόνον οὗτω πολὺν ἐάσαμεν, scil. παρελθεῖν ἄνευ δίκης. 264, 9. τοὺς πολλοὺς λόγους ἐάσας. 271, pen. ἐάσασ' καὶ ἐπίτρεψαν. 356, pen.

ἐγγίνεσθαι] μεθεμιᾶς παραχῆς ἐγγινομένης. interveniente. 70, 9. ἐγγενόμενον ὑμῖν. cum nobis licuisset. 99, 9.

ἐγγράφειν] ἐγγέγραπται εἰς τοὺς τριακοσίους. 155, 1. εἰς τὰ κοινὰ (phratorum) γράμματεῖα. 160, 2. 170, 5. 10. et 12. εἰς τὸ λεξίαρχικὸν γραμματεῖον. quod erat penes demotas. 178, 7. εἰς τοὺς γαμέτας, vel quod idem est, εἰς τοὺς συγγενεῖς. 168, 3. 178, 4. ἐν γραμματείῳ. 236, 15. τάδε ἐν διαθήκαις ἐνέγραψε. 275, 3. 363, 4.

ἐγγυᾶν] in manus dare, despondere. ἐγγυᾶν καὶ ἐκδιδόναι τὴν ἀδελφήν. 59, pen. ἐγγυητὰς pro ἐγγεγυημένας sine augmento. 42. 7. et sic sæpe locorum in ista oratione. In medio ἐγγυᾶσθαι, spondere, recipere facturum vel præstaturum. construitur cum dativo personæ et accusativo rei. τινὶ pro ὑπέρ τινος. ταῦτα ἐγγυᾶται αὐτῷ Λεωχάρης. 99. 4. 108, 3. item cum accusativo personæ. οὗτοι Λεωχάρης ὁμολογεῖ ἐγγυήσασθαι αὐτόν. 99, 16. 100, 6. οὐ φησὶν ἐγγυήσασθαι [scil. ταῦτα], ἃ καταμαρτυρεῖται αὐτῷ. negat spopondisse de iis, de quibus tames testes eum arguunt spopondisse. 103, 3.

ἐγγύη. 32, pen.

ἐγγυητὸς] ἡ ἐγγυητὴ γυνή. 64, ult.

ἐγγυητὰς] ἐγγυητὰς καθιστάναι. 87, 2.

ἐγκαλεῖν οὐδὲν πονηρόν. nulla de mala fraude alicujus queri. nihil sibi evenisse de quo queratur. 3, 3.

ἐγκαταλογίζομαι εἰς ταῦτα. 295, 3.

ἔγκλημα] ἀφήκαμεν ἀλλήλους τῶν ἐγκλημάτων. 87, 4.

ἐγχειρίζειν] ὅταν ἃ περὶ πλείστου ποιῶνται, ταῦτ' ἀλλήλοις ἐγχειρίζωσι. 167, 6.

ἔδαφος] ἐδάφη μὲν ταῦτα, ἀφ' ὧν ἡ μίσθωσις. haec illi fuerunt in fundis, in bonis immobilibus, unde redibant vectigalia. 293, 8.

ἐθίζειν] οὐδ' ἐθίζειν εἶναι γραφὰς, περὶ ὧν οἱ νόμοι δίκας λύειν ποιοῦσι. 287, 10.

εἰκῇ] ἐκ λόγων τινῶν ἔχθρας οὕτως εἰκῇ πρὸς ἀλλήλους ἀνείλοντο. 7, 1.

Εἰλήθυια] καθημένην ἐν τῷ τῆς Εἰλειθυίας ἱερῷ. 112. 4.

εἶναι] τοῦτο δ' ὂν αὐτῷ, scil. σωτήρ. hoc designabat, parabat. 73. 2. ἐμοὶ μὲν ἐγγιστεύειν. mihi competebat jus vel titulus consanguinitatis. 276, 4.

εἰς] τῆς περιουσῆς εἰς αὐτὸν γενομένης. dote ad eum redeunte. 40, 1. 41, 1. λαφθέντες εἰς τοὺς πολεμίους. 165, 10. ἐγένετο εἰς ἐμὲ ἡ κληρονομία πάντων. hereditas ex asse mihi obtingebat. 282, 5. εἰς ἓν. 211, 7.

εἰσαγγελία] ἐπιτίμιον ταῖς πρὸς τὸν ἄρχοντα εἰσαγγελίαις οὐκ ἔστιν. 45, 1. ἴσχετα τιμωρίαι ἐπὶ ταῖς εἰσαγγελίαις ἔστωσαν. 45, 7. καταγινώσκειν τινὸς εἰσαγγελίας. in causa εἰσαγγελίας adversus aliquem

dare litem, vel eum condemnare. 274, 6.

εἰσαγγέλλειν, denunciare aliquem de crimine majestatis, πρὸς τὴν ἀρχοντα. 44, 13. οὐδ' ἐὰν μίαν τῶν ψήφων οἱ εἰσαγγείλαντες μεταλάβωσι. 46, 2. ἀκινδύνως εἰσαγγέλλειν. 45, 5. 46, 3.

εἰσάγειν τὴν ἀρχὴν (scil. πρὸς ἑαυτόν). 9, 12. reum ad judices. εἰσαγαγόντες εἰς ὑμᾶς. cum pertraxissemus eum ad forum vestrum. 16, 2. εἰς τὸ δικαστήριον. 95, 2. in collegium phratorum et gennetarum seu cognatorum. 61, 17. 208, 7. 258, 9. 265, 15. hoc significatu etiam simplex εἰσάγειν usurpatur. 61, ult. 169, pen. 257, 13. εἰς τοὺς θιάσους Ἡρακλέους. 248, 10.

εἰσαγωγὰ κλήρου, scil. εἰς κρίσιν, vel διαστήριον. 74, 5. κατὰ διαθήκας αἱ εἰσαγωγαὶ [scil. εἰς τοὺς φράτορας] τῶν εἰσκριτῶν γίγνονται. 258, 13.

εἰσέρχεσθαι] adire forum, litem capessere, jure experiri. εὐδυδικία εἰσελθόντα εἰς ὑμᾶς. 121, 13. 145, 6.

εἰσίναι] scil. in forum. εἰσίῃσι δίκη. 98, 6. εἰσίωμεν τὴν δίκην κατ' αὐτοῦ. 228, ult. τὸν ἀγῶνα εἰσίεναι μέλλοντες περὶ τοῦ κλήρου. 281, 7.

εἰσποιῶν] arrogare. εἰσποιῶν [scil. Νικοστράτῳ vel εἰς τὸ Νικοστράτου γένος] τὸ παιδίον [subaudi ἑαυτοῦ] ἐξ ἰταλίας [scil. αὐτῷ γεγενημένον]. 73, 2. εἰσποιήσων παῖδας εἰς τὸν οἶκον. 136, 4. υἱὸν οἷς εἰσποιῶν. 180, 5. εἰσποίησιν εἰς τοῦτον τὸν κλῆρον. 263, 10. ἕτεροι τοὺς σφετέρους παῖδας εἰς ἑτέρους οἴκους εἰσποιοῦσιν, ἵνα μὴ μεταίσχωσι τῆς τοῦ πατρὸς ἀτιμίας. 264, 1. εἰς ὑπόκχεσιν οὐσίαν εἰσποίουν σφᾶς αὐτούς. 264, 3. 354, 1. et 4. 357, 4.

εἰσπράττειν] exigere, poscere res debitum a debitore. εἰσπράξῃ τὸ ἡμικλήριον. 164, ult. ὁ μισθωσάμενος εἰσπράξῃ με ταῦτα. veniat conductor annuamque mercedem horum bonorum a me exigat. 289, 7. χρήματα εἰσπράττεσθαι ὑπό τινος. 225, 3. εἰσπράττεσθαί τινος. ab aliquo exigere vel redigere. 264, ult. εἰσπράττεσθαι οὕτως ἔχοντας οἷα ἀδυνήθημεν. 339, 1.

εἰσφέρειν γαμηλίαν (scil. εἰς τοὺς φράτορας). 62, 15. τοῖς φράτορσι γαμηλίαν εἰσήνεγκα. 208, pen. b) inferre εἰς τὸ δημόσιον, in erarium, contribuere. τὰ εἰσηνεγμένα. 333, 3. ἀργύριον. 331, 2. εἰσφοράς. 110, ult. 111, 3. 187, 1. 298, ult.

εἰσφορὰ, contributio pecuniaria εἰς τὸν πόλεμον. 110, pen. 331, 1. 333, 2.

ἐκ] ἐξ ἐκείνου γεγονότες. proles ab aliquo prognata. 214, 11. 217, 3. ἐκ τῆς ἐπιτροπῆς. per occasionem gestæ tutelæ, sub ejus latebra et obtentu. 165, 1. τοῖς λόγοις τὰ ἐκ τοῦ νόμου δίκαια ἀφαιρεῖσθαι. 193, 3. νομιούμενος αὐτὸν ὡς ἐξ ἄλλων ἐκ τῆς ἐμῆς οἰκίας. 209, 14. et 18. ἐκ μικροῦ παιδίου τεθραμμένος. 248, 5. ἐκ πλειόνων ἀσθενήσαντα οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον ἀποθανεῖν. 241, 1.

ἐκάστοτε, subinde, identidem, φαινῶν ἐκεῖ τὸ ἐνοίκιον. 134, ult.

ἐκβάλλειν] ἐκβάλλειν, κωλύειν συνδάπτειν. 212, 3. ἐκ τῶν πατρῴων. 267, 14.

ἐκγίνεσθαι] ὅσα ἡμῖν ἐξεγίνετο διαφάττεσθαι. licebat, datum erat. 98, 12.

ἔκγονος] discrimen inter τοὺς συγγενεῖς et τοὺς ἐκγόνους. 214, pen.

ἐκδιδόναι. elocare mulierem matrimonio. 19, 5. ἐκδεδόσας καὶ συνοικούσας ἀνδράσι γυναῖκας. 54, ult.

ἐκεῖνος pro suus. 209, 18.

ἐκκόπτειν] ἵν' αὐτῶν ἐκκόψαιμι ταύτην τὴν ἱεροσυλίαν. 224, 7.

ἐκλείπειν] πάντων ἤδη ἐκλελοιπότων. 276, 2.

ἐκλειτουργεῖν] τίνα λειτουργίαν οὐκ ἐξελειτούργησεν. 186, ult.

ἐκμαρτυρεῖν] ἐκμαρτυρησάμενος πρὸς τοὺς ἐπιτυχόντας δύο τὴν ἐκμαρτυρίαν ταύτην. cum curasset coram duobus obviis, trivialibus testibus hoc extestimonium sibi scribi. 31, 8.

ἐκμαρτυρία. testimonium absentis, quibus in causis legitimum et ratum fuerit. 26, 4. ἐκμαρτυρίαν ἐν ἄστει ποιούμενος. 29, ult. facta vita defuncti appellat ejus ἐκμαρτυρίας. 63, ult.

ἐκπέμπειν] ἐὰν ὁ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα ἐκπέμψῃ. domo expellat, repudiet. 38, 2. 39. 1. servum olam, furtim ex urbe emittere, alio ablegare, ne secretum prodat. 226, ult.

ἐκπλεῖν. 129, 3. 233, 8. 237, 10. 238, ult. 274, 20.

ἐκποιῶν. filium in alienam domum e paterna elocare. 177, 5.

ἐκποίητος. ejusmodi filius elocatus. 176, 2. μητρὸς οὐδείς ἐστιν ἐκποίητος. 177, 3. οὐδεὶς πώποτε ἐκποίητος ἐκληρονόμησε τοῦ οἴκου, ὅθεν ἐξεπλήθη, ἐὰν μὴ ἐφανίλθῃ κατὰ τὸν νόμον. 250, 5.

ἐκτρέφειν. 252, 7.

ἐκφέρειν] ἐξεπισχόντες εἶδε εἰς τὸν πλησίον οἰκίαν. 144, 4.

ἐκφορεῖν χρήματα ἐξ οἰκίας. 144, 6. 145, 1. et in medio ἐκφορεῖσθαι. 143, 11. τὰ ἐκπεφορημένα. 143, antep.

ἐλάττων] οὐ δίκαιον οἶμαι εἶναι διὰ τοῦτο ἥττονι ἔχειν. 264, 12. περὶ ἐλαχίστου ποιεῖσθαι. 12, 13.

ἔλεγχος περὶ ἀφανῶν. 80, 8.

ἐλεεῖν. oratione miserabili commiserationem ciere. 266, 5.

ἔλεος] ἐλέου παρ' αὐτοῦ ἔτυχεν. 92, pen. 290, ult.

ἐλευθερία] ἐξαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν. 310, 1.

ἐλεύθερος κλῆρος. libera debitis incumbentibus. 264, 5.

Ellipsis vocabuli πλέον. τί γὰρ ἔμελλεν εἶναι τῆς ἐγγύης. quid illi proderat despondisse mulierem 38, ult. aut si mavis arbitrari, subaudiendum esse

ἀντὶ, quid habiturus esset (emolumenti puta) pro desponsatione?
ἁπλῶς] ἁπλούστερον ἐπὶ πολλῶν οὐσῶν. 10, 1.
ἀμβάλλειν] λόγον ἀμβεβλῆσθαι. 71, 3.
ἀμβᾶς] ἀμβάδας καὶ τριβώνια φοιτῶ. 94, 7.
ἀμβατεύειν] εἰς τὸ χωρίον ἐναβάτευσε. immigravit. 231, 11.
ἀμμένειν ὡς οὗτος γνοῖεν. 107, 4. 275, 9.
ἀμπροσθεν τῶν ἐπαυρίων. 111, 5.
ἀμπωλεῖν] ἐξ ὧν ἐνεπώλησαν. quorum e venditione redegerunt. 294, 1.
ἀμφανὴς] περιεκαλέσατο εἰς ἀμφανῆν κατάστασιν. 139. 5. (346, 1.)
ἀμφανίζειν] ἀνεφάνισε τὰ χρήματα. indicavit, protulit, numeravit, repræsentavit pecuniam. 309, 13.
ἂν] pro ἐάν. ἐν τῷ τρίτῳ μέρει τοῦ κλήρου ἐγίγνετο εἷς κοινωτός. hac lege, ut non nisi trientem hereditatis conseret. 96, 10. ἐν πασὶ τῷ οἴκῳ ἐπίκληρος ἐγίγνετο. ut esset heres ex asse. 256, pen.
ἀναγίζειν] ἐπὶ τὰ μνήματα λίναι χεόμενον καὶ ἀναγιοῦντα. 149, 2. ποῦ οἱ παῖδες ἀναγίζουσι καὶ χίονται. suffiunt, et libant. 157, 9. ἔσται τις ὁ καὶ ἀναγιῶν καὶ πάντα τὰ νομιζόμενα αὐτοῖς ποιήσων. 179, 13.
ἀναρτία adverbialiter, pro ἀναρτίον, coram. 242, 3. et ἀναρτίον eodem sensu. 294, 4.
ἀναρτίος] πρᾶγμα εἶπας τὸ πάντων ἀναρτιώτατον, scil. τῷ λόγῳ. repugnantissimum, abhorrentissimum. 283, 6.
ἄνατος vel ἔνατος] τὰ ἄνατα ἐνήνυκα. inferias nono die ab exoesso defuncti inferendas intuli in monumentum ejus. 224, 6.
ἀνδεὶς] οὐ περιεῖδεν ἡμᾶς οὐδενὸς ἀνδεεῖς ὄντας. 8, 11. ἀνδεὴς τῶν ἐπιτηδείων. 216. 3.
ἄνδεια. 112, 3.
Ἔνδεκα] undecimviri rerum capitalium. ὑπὸ τῶν ἕνδεκα, οἷς ὑμεῖς δημοσίᾳ ἀπεκτείνατε. 84, 2.
ἔνδον κάμινον ἐνεπρήσαν. 143, 19. ἐνεπόδισαν τὰ ἔνδον ὡς εἶχε. 144, 1. ἰδεῖν τῶν ἔνδον [scil. τοῦ ἱεροῦ] οὐδέν. 148, 9. ἔτι δὲ ἔνδον [in arca, parata pecunia] ἐνακοσίας δραχμάς. 294, 2.
ἑνιαυτὸς] φέρειν μίσθωσιν τοῦ ἑνιαυτοῦ. 109, 2. τοῦ ἐξελθόντος ἑαυτοῦ. anno proximo superiori. 168, 9.
ἑνίστασθαι] δίκαι γὰρ ἑνίστανται ψευδομαρτυριῶν. 296, 4. et 8.
ἐνοίκιον] φοιτῶν ἐπὶ τὸ ἐνοίκιον. ad locar, mercedem incolatus tollendam. 134, ult.
ἔνοχος] οὔτ' ἔνοχός εἰμι ταύτῃσι ταῖς αἰτίαις οὐδὲ κατὰ μικρόν. 278, 9.
ἐντάφιον] ἐντάφια περιπαρασκευασάμενος. 223, 7.
ἐντυγχάνειν] παρὰ τοῦ ἐντυγχάνοντος. ab obvio quoque. 53, 1. 236, ult.
ἐξαγγέλλειν. ultro, sponte sua, vel recens, ex ipsa re, dum geritur, venire alicui nunciatem. 142, 3. 143, 9.
ἐξάγειν] vi manuque deducere. ἐξῆγεν ἀν ἐκ τῶν πατρῴων. 53, pen. 101, 5. et alt.
ἐξαγωγή. deductio de prædio, vi manuque facta. 28, 2.
ἐξαιρεῖν] ἐξαιρεῖσθαι τῶν ψήφων. tabellis judicum e cistulis exemptis, effusis. 98, 10. ἐξαιρεῖσθαι veluti præcipuum de reliqua massa hereditatis detractum seorsum ponere et aliquid, ut privum quid et proprium ipsi, attribuere. 105, 14. ἐξειλόμην εἰς ἐλευθερίαν. asserebam, vindicabam in libertatem, raptatum in servitutem. 310, 1.
ἐξαιτεῖν. deposcere ad deditionem vel traditionem. 144, 6.
ἐξάκις. 71, 7.
ἐξαλείφειν. 363, 4.
ἐξαμαρτάνειν εἰς ἑαυτόν. 23, 14.
ἐξαργυρίζεσθαι οἶκον. hereditatem pecunia mutare, h. e. vendere. 116, 3.
ἐξαρκεῖν πρὸς τὰς δαπάνας. 186, pen.
ἐξαρνος γίγνεσθαι τὸν μαρτυρίαν, pro ἀρνεῖσθαι. 26, pen. ἐξαρνεῖσθαι τὰ ὁμολογημένα. 103, 12.
ἐξεγγύη idem quod simplex ἐγγύη. 88, 9.
ἐξελήλυχεν. 202, 15.
ἐξεργεμεῖν] τῷ ἄρχοντι τὸν ἐπιμελητὴν τῶν ὀρφανῶν, ὅπως μὴ ἐξεργεμῶνται, προστάττει. jus civile. 179, ult. πάντες οἱ τελευτῶντες πρόσοιαν ποιοῦνται σφῶν αὐτῶν, ὅπως μὴ ἐξεργεμήσουσι τοὺς σφετέρους αὐτῶν οἴκους. 179, 12. τὸν οἶκον οὕτως αἰσχρῶς καὶ δυσκόλως ἐξεργεμηκέναι. 180, ult.
ἐξέρχεσθαι] τοῦ ἐξελθόντος ἑαυτοῦ. anno præterito, proximo superiori. 168, 9.
ἐξεγγυητής. 224, 4.
ἔξοδος] scil. εἰς τὴν στρατείαν, in castra. ἐν μιᾷ τούτων ἐξόδῳ. nam in procinctu stantes testamenta solebant condere. 257, pen.
ἐξόμνυσθαι. juratus infitiari, aut excusare sese. 242, 3. et 5.
ἐξορμᾶν, ἐξορμεῖν] extra portum stare ad anchoram. ἡ ναῦς ἐξώρμει Μουνυχίᾳσι. 137, 22. et pen.
ἐξουσία] τὰς τῆς πόλεως συμφορὰς ἐξουσίαν ἡγοῦντο ὑφ' ὧν ἄλλοι τἀλλότρια κακοῦσθαι. 91, 16.
ἐπὶ τὸ] τὸν ἐπὶ τὸν ἥγομαι πρὸ αὐτοῦ. 206, 6.
ἐπαγγέλλεσθαι. ultro sese offerre, aut præ se ferre, præclare. 245, 11.
ἐπάγειν] ἄλλοι εἰσὶν οἱ ταῦτα ἐπὶ τούτοις ἐπάγοντες. 71, 5. ἡμῖν τούτους τοὺς κινδύνους ἐπάγων. 195, 4.
ἐπανίσχεσθαι. redire in domum paternam et avitam, unde fuisset aliquis primitus in alienam emancipatus. 250, 7. εἰς τὸ γένος πάλιν ἐπανίσχεται. 270, ult.
ἐπανιέναι] ἐπιέναι ὄπιθεν ἀπέλιπον, scil. τὸν λόγον. 94, 11. ἐπανιέναι [scil. εἰς τὸν ἑαυτοῦ πατρῷον οἶκον] ὁ νόμος οὐκ ἐᾷ, ἐὰν μὴ υἱὸν καταλίπῃ [scil. ἐν τῷ οἴκῳ, ἐξ οὗ ἐπανέρχεται] γνήσιον. 146, 2.
ἐπανορθοῦν διαθήκας. 11, 7.
ἐπαύλιον] ἐπαυρίων οὐδὲν ἐπαυτοῦ. annuet hunc

legem migrantes. 45, 1. ἴσχανεν τιμὰς ἐπὶ τοῖς κληρονόμοις ἔπεσιν. 45, 7.

ἐπιτιμ. nihilominus. 249, ult.

ἐπιξέχεσθαι] persequi aliquem aut altitone sanguinis, aut actione forensi. πρὶν ἐπιξελθεῖν ὡς ἐπεσκήψατο τὸν γαμβρόν. 92, 1. μὴ ἐπιξελθεῖν ἐπὶ τούτοις. 263, 6.

ἐπιξύνειμι] eodem significatu. ἐπιξῆλθε τοῖς καταμαρτυροῦσιν ἐμοῦ. 94, ult.

ἐπιρράζειν. 130, 1.

ἐπίρριπτα. vena. 70, 6.

ἐπί] cum Genitivo eorum. λέγειν ἐπὶ δικαστηρίου. 324, 5. ὄρκοι ὀμόσαι ἐπὶ τοῦ διαστατοῦ ἐπὶ Δελφινίου. 350, 3. Cum Dativo constructum multifariis modis potest reddi, ut sæpe dubites, qui unus modus interpretandi e multis sit præferendus. cum, *pro*, *sub conditione*, vel *speciosa*, *causa*, *ad*, *apud*, *in*. ἐπὶ πρικὶ ἔχειν. mulierem, cum dote, vel ea lege, ut dotem ea cum muliere habeat, vel, ut dote sola contentus sit, et nil præterea desideret. 265, 3. πῶς οὖν ἐπίκληρος ἐπὶ τούτῃ τῇ χρήματι ἦν ἡ ἐμὴ μήτηρ. 265, 16. ἐπὶ τοῖς τῆς ἐμῆς μητρὸς χρήμασιν ἐξέδοσε σοῦν ἕθιαμ. 257, 7. ὁ πατὴρ ἐγγυησάμενος τὴν ἐμὴν μητέρα ἐπὶ πρικί. cum passus esset pater meus sibi matrem meam desponderi, non cum toto patrimonio ejus, quod ipsi de jure debebatur, sed solummodo cum pacto dotis de patrimonio universo decerpendæ. 264. antepen. ἐπὶ ταύταις διαθέσθαι. una cum filiabus, h. e. testamentum scribere, quo filiæ non excludæ sint ab hereditatis perceptione, sed quo iis quoque prospectum sit, ut, qui hereditatem adipisci cupiat, is necesse habeat, una filias quoque domum ducere. 58, 5. τὸν κλῆρον ἐπὶ τῇ ἐμῇ μητρὶ γενέσθαι. in jure, potestate et arbitrio meæ matris. 257, pen. ἐπὶ τῇ καταλείψει τὸν κλῆρον. hac lege, ut aliquis ea potiatur. 162, 3. 179, 2. 180, 2. 274, ult. πρῶτα ἐπ' αὐτῇ ἔλαβε. *er bekam eine Mitgabe mit ihr* [*he received a portion with her*], sive, quo eam duceret, sive propterea quod eam duceret. 201, 3. vel ejus gratia. ἐπὶ γυναικὶ ἔχειν ἐγγύην. ejus causa, vel nomine. 33, 1. 39, 2. 292, 10. ἐπὶ παλλακῇ δόντες [nisi potius leg. est ἐπὶ παλλακῇ διδόντες] τὰ ἑαυτῶν. 41, 8. ἐπὶ τῷ ἐγγυασαμένῳ ἦν. penes eum, in ejus arbitrio, potestate. 59, 1. ἐπὶ ἄνανπι τῷ οἴκῳ καταλείπειν ἐπίκληρον. 61, 18. 91, 10. ἐπὶ τοσούτοις ἐγροῖς καὶ κτήμασι. in tantis latifundiis. 116, 8. ἐπὶ τῇ διαθέσει παραγενέσθαι. interfuisse scriptioni testamenti. 50, 3. ἐφ' αἷς διαθήκαις ἐκλήθησαν. quibus testamenti tabulis ut interessent obsignandis, vocati fuissent. 75, 10. ἐπὶ τοῖς τούτου ὁπλίταις. 141, 15. *auf*, *oder unter* [*of, or under*]. 277, antepen. ἐφ' ὀλίγῳ ἐγγυᾶν. prov. 42, 1. ἐφ' οἷς, ad quæ, ἀντιμαρτύρει τὸ δίκαιον. 274, 2. ἐπὶ τούτοις, ob hæc, ἐμοὶ τοιούτους ἀγῶνας παρασκευάζει. 278, 6. ἐπ' ἐνίοις ἰδιώταις. sub paulo novem obolorum, nomine fœnoris mensurni in minam. 299, 12. ἐπὶ δικαίῳ. invidiæ confundæ ergo. 299, 2. ἐπ' ἐμοὶ ταῦτα τεχνάζουσι. contra me, in caput meum. 245, 20. ἐπὶ Δελφινίῳ. in Delphinio. 360, 3. Cum Accusativo. ἐπὶ τὰ δίκαια ἔρχεσθαι. 29, 9. ἐπ' ἐκεῖνον τρέπεται τὸν λόγον. 88, 7. ἐπὶ τὰ ἱερὰ ἔρχειν. 159, ult. ἐπὶ δίκης ἐλθεῖν. 215, 8. 261, pen. ἐπὶ τὴν οὐσίαν ἦλθεν. 249, pen. 255, 2. ἐπὶ τὸν λογισμὸν ἐλθεῖν. 330, 4. ἐφ' ἑκάστας τῶν πράξεων ὑφίσασθαι προφάσεις. 79, 1.

ἐπιβουλεύειν] machinari. τῶν χρεστῶν, creditoribus, ἀφαιρεῖσθαι τὴν οὐσίαν ἐπιβουλευσάντων. 9, 1. τοῖς ἀλλοτρίοις ἐπιβουλεύειν. 315, pen.

ἐπιγράμμα] ἐπ' αἰσχίστῳ ἐπιγράμματι ἐξέκοπτο ὑμᾶς τῶν ἐκατόμων. 111, 4.

ἐπιγράφειν] ἐπιγράψαντες σφᾶς αὐτοὺς ἐπιτρόπους. 141, 13. In medio. ἐπιγράφεσθαι τῷ κλήρῳ τρία τάλαντα. in libello, quo quis hereditatem petit, eamque se jure petere judicibus affirmat, tribus talentis eam æstimare, et si contrapetentem vincat, is sibi pro multa tantundem præstare debeat. 15, 8. Θρασυμάχου ἐπιγράψαντος τὸν Νικόστρατον. in libello suo petitorio scripserunt, vel a commentariensi publico in tabulis publicis annotari curarunt, se petere hereditatem illius Nicostrati, qui filius esset Thrasymachi. 69, 4. ἐπιγράφεσθαι γυναικὶ ὄνομα (pro simplici). operam dare, ut mulieri alicui nomen aliquod certum in tabulis publicis consignetur. 33, 13. In passivo. πῶς οὖν τι τιθεὶς δύο πατέρας ἐπιγράφεσθαι. 70, 2.

ἐπιγραφὴ τῶν ὀνομάτων. 68, ult.

ἐπιδικάσασθαι. 106, 2.

ἐπιδικασία. 243, 9.

ἐπιδιδόναι] πρῶτα ἐπιδοὺς, dote addita, ἐπιδόντα τὸν ἀδελφόν. 19, 5. ἐπιδόμενον ἐν τῷ δήμῳ. in comitione populi edito recepit, et spopondit se collaturum pecuniariam gratuitam erario largiturum esse. dixit se largiri velle. 111, 1. et 3.

ἐπιδικάζειν dicitur judex alicui sententia sua jus et possessionem hereditatis alicujus, aut virginis in hereditate patrimonii relictæ, addicens. ἐπιδικάζεσθαι autem petitor, operam dans ut ea sive hereditas, sive virgo, sibi adjudicetur, eamque impetrans. Construitur, cum genitivo et accusativo. ἐπιδικάζει μοι ἐπιδικάσαντες τοῦτον τὸν κλῆρον. 284, 5. ἐπιδικάζεσθαι τοῦ κλήρου, subaudi τὸν πατέρα. 42, 10. 43, ult. τῶν πατρῴων. 58, 1. τῶν δόντων. 52, 6. 11, 13. οἷς πρεσβεῖα τῆς ἐμῆς μητρὸς ἐπιδικάσασθαι. 261, 4.

τῷ ἑαυτοῦ υἱεῖ μετὰ τοῦ κλήρου αὐτὴν ἐπιδικάσασθαι. 257, 6. ἴχω τὸν κλῆρον ἐπιδικασάμενος παρ' ὑμῖν. sententia vestra mihi adjudicatum. 280, 15.

ἐπιδικασία] petitio hereditatis eamque consequens adjudicatio. τῶν τοῦ ἀδελφοῦ τὴν ἐπιδικασίαν ποιεῖσθαι. 51, 10. et ult. τὰς ἐπιδικασίας οἱ εἰσαγόντες πάντες ποιοῦνται. 53, 5. τὴν ἐπιδικασίαν τῆς θυγατρὸς ἀποστερῆσαι. 61, 6.

ἐπίδικος] controversiæ forensi, petitioni et adjudicationi obnoxius, præsertim virgo nubilis heres relicta. διαμαρτυρεῖν μὴ ἐπίδικον εἶναι τῇ ἡμετέρᾳ μητρὶ τὸν κλῆρον. non licere nostræ matri hereditatem petere. 15, pen. 43, 12. ἐκδοθεῖσας καὶ συνοικούσας ἀνδράσι γυναῖκας τοῖς ἐγγύτατα γένους ἐπιδίκους ὁ νόμος εἶναι κελεύει. 56, 1. 4. ἐπὶ ἅπαντι τῷ κλήρῳ ἐπίδικον καταλείπειν. 61. antep. τοῖς ἐγγύτατα γένους ἐγίνετο ὁ κλῆρος ἐπίδικος. facultatem adipiscebantur hereditatem petendi. 275, 17. ἐπίδικον αὐτοῖς ἦν τὸ ἡμικλήριον. 283, 12.

ἐπιεικῶς εὐτύχει. sic satis, vel, quoad potissimam partem, plerisque in rebus. 133, 10.

ἐπιθυμεῖν ἀργυρίου. 42, 2. ἀδίκων. 108, 13. τῶν ἐμῶν μὴ ἐπιθυμεῖν. 317, 2.

ἐπικαλεῖν] τὸν Ὀρέστην ἐπικαλούμενον. 194, ult.

ἐπίκληρος] virgo heres a patre relicta. καλοῦσθαι τὴν ἐπίκληρον ὑπὸ τοῦ εἰσποιήτου. 44, 14. ἐξὸν τῷ βουλομένῳ ταῖς ἐπικλήροις βοηθεῖν. 44, ult. ἐπὶ παντὶ τῷ οἴκῳ ἐπίκληρος ἐγένετο. 256, pen. 261, 8. 265. 16.

ἐπικυρεῖν γνώμην. 189, 5.

ἐπιλαμβάνειν] ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ. 21, pen. 63, 2.

ἐπιμέλεια] ἦσαν τὸν υἱὸν καὶ δι' ἐπιμελείας εἶχε. 168, 6.

ἐπιμελεῖσθαι] ἐπιμελεῖτο τῶν ἡμετέρων ὁμοίως, ὥσπερ τῶν αὑτοῦ. 9, 1. 317, 1.

ἐπιμιμνήσκειν] κατὰ μικρόν τι ἐπιμιμνησθῆναι. rem leviter perstringere 153, 7.

ἔπικλα] supellex. ἔπικλα δ' ἂν ὄκοι τὴν οἰκίαν. 219, ult. 292, pen. 293, ult.

ἐπισκευάζειν. reparare. 105, pen.

ἐπισκευή. 105, 4.

ἐπισκήπτειν] mandare, injungere. ἐπέσκηψαν ὑμῖν ἐπιμελεῖσθαι τοῦ παιδίου. 59, 4. 60, 7. ἐπέσκηψε τοῖς οἰκείοις ὅτε ἀπέθνησκε. 242, 8. In medio, opponere actioni alterius (ut, e. c. intercessioni vel provocationi) actionem falsi, seu mendacii dicti. insimulare aliquem mendacii. 16, 1. 20, ult. 21, 3. 22, pen. 57, 3. 92, 1. 98, 4.

ἐπίσκηψις] mandatum, præceptum, præsertim morientis. τὰς ἐπισκήψεις ἀκύρους ποιήσατε. 252, 1. b) actio in aliquem e titulo falsi jactati. οὐ γὰρ ἂν ἦσαν ἐπισκήψεις ψευδομαρτυριῶν. exceptiones. 76, 18.

ἐπιτήδειος] τὰ ἐπιτήδεια, necessaria victus quotidiani. πάντων καὶ τῶν καθ' ἡμᾶς ἐπιτηδείων ἐνδεεῖς ὄντες. 93, 2. 216, 3.

ἐπιτηδεύειν] οὐδὲν αἰσχρὸν οὐδέποτε φανοῦνται ἐπιτηδεύσαντες. 357, 8.

ἐπιτίθεναι πίστιν, confirmare aliquid et obsignare velut jurejurando, κατὰ τῶν ἱερῶν, per sacra. 169, ult. 170, 10. 242, 6.

ἐπιτίμιον, mulcta, pœna, ταῖς πρὸς τὸν ἐγχυτα εἰσαγγελίαις οὐκ ἐπιστευ. 45, 1.

ἐπιτρέπειν] εἶασαν καὶ ἐπέτρεψαν. 356, pen.

ἐπιτροπεύειν τινά. tutelam alicujus gerere. 93, 3. num bene Græce dicitur ἐπιτροπεύειν δίαιταν, pro ἐπιτρέπειν? 106, ult.

ἐπιτροπή. tutela. 318, 14.

ἐπιτροπία idem. 318, 2.

ἐπίτροπος] tutor. τούτων ἅμα ἐπίτροπος καὶ κύριος καὶ ἀντίδικος ἦν. 92, 10. οὐ γὰρ εἶναι τοῖς ὀρφανοῖς κατὰ τῶν ἐπιτρόπων (scil. λῆξιν, vel λαγχάνειν). 284, ult.

ἐπιτυγχάνειν] μετὰ τῶν ἐπιτυχόντων. cum vilissimo quoque, homine de trivio arrepto, fortuito oblato. 22, 10.

ἐπιφάνεια] ἐπιφάνειάν τινα ἐποίουν. 167, ult.

ἐπιφέρειν] edere nomen alicujus, indicare. μηδὲ ἔχόντων τούτων ἐπενεγκεῖν [scil. τοῦτον, vel τούτου τοὔνομα] παρ' ὅτου εἰλήφασι. 267, 8. ἵνα μεδεμίαν ἡμῖν ἐπιφέρωσιν αἰτίαν. in nos conferant. 162, 3. τὰ ἔνατα ἐπήνεγκα, scil. ἐπὶ τὸν τάφον, vel ἐπὶ τὸ μνημεῖον. 224, 6.

ἐπιχειρεῖν] μηδὲν ὠφελούμενον αὖτος ἀλλὰ πράγματι ἐπιχειρῆσαι. 355, 1.

ἐπώνυμος] ἔμπροσθεν τῶν ἐπωνύμων. 111, 5.

ἔρανος] ἐξ ἐράνων ὠφλήματα εἰσπεπραγμένα. 294, 3.

ἐργάζεσθαι] ζημίαν εἰργασμένος. 134, 12.

ἐργαστήριον. 27, 2.

ἔργον] Θεωρῶν χρὴ τὴν ἕπειαν ἐκ τῶν ἔργων μᾶλλον. 9, 4. εἰς τὸ ἐργαστήριον ἰὼν βούλῃ εἰς τὰ ἔργα. ad spectandum operas, vel opera, sive sunt rustica, sive metallica. 27, 2. ὧν τὸ ἔργον, quæstus, reditus e sorte redeuntes, ἐπ' ἐνίοις ἐβόλοις. 293, 12.

ἐρημίαν ἡμῶν πολλὴν κατηγόντες. rati, nos ab amicis prorsus desertos et desolatos esse. 4, 5.

ἔρημος] ἔρημον ποιεῖν τὸν οἶκον. 180, 2. 189, 3.

ἔρχεσθαι ἐπὶ δικαστήριον. 3, 1. ἐπὶ δεῖπνα. 22, 8. ἐπὶ τὰ Νικοστράτου. impetum in bona facere, in ea invadere. 82, 8. ἐπὶ τὴν ἐμὴν οὐσίαν ἐλήλυθε. 317, 6. τὸ δὲ παλάντου ἐξάκις ἤλθετον, scil. εἰς κρίσιν vel ἀμφισβήτησιν. 71, 7. ἐπὶ τὸ κρίας. 250, 10. εἰς ταύτας τὰς συνοφαντίας ἐλήλυθον. devenit, confugit, 287, 2. ἐπὶ λογισμόν. 330, 4.

ἑστιᾶν τὰς γυναῖκας [scil. τῶν φρατόρων]

Θεσμοφόρια. 66, 9. γάμους. 207, pen. 208, 13. Θυσίας, ἐν αἷσπερ οἱ ἄλλοι ἱστιῶνται. 243, 6.
Ἰσχύοντες] Ἰσχύονται τιμωρίαι. 45, 6.
ἰτεμία] πιστεύειν ἰτεμίαις καὶ λόγων παρασυναῖς. 317, 7.
ἰτήμως] πολὺ μᾶλλον ἰταμώτερον. 75, 14.
εὐδείμων εἶναι ἰδίαις. 133, 8.
εὐθυδικία] directa et simplex in foro causam agendi ratio, jus suum petendo, aut adversus adversarium dimicando, cum non exceptionibus, non obtestationibus, utimur, nullis denique subterfugiis elabi aut eludere conamur. εὐθυδικία εἰσελθόντα εἰς ὑμᾶς. 121, 13. 145, 6. 150, 2. εἰ μὲν ἰόντων ὑμᾶς ἀποδιοχομένους μᾶλλον τὰς διαμαρτυρίας, ἢ τὰς εὐθυδικίας. 161, 5.
εὐδὲς παραχρῆμα. 7, ult. 18, pen. 45, pen.
εὐκρινῶς] οὐ μὲν διὰ τοῦτό γε ἡ γνῶσις ὑμῖν ἧττον εὐκρινὴς φανήσεται. minus facilis discretu, disceptatu. 255, 14.
εὐπορεῖν] pro ἐκπορίζειν, unde unde extundere æs. ἕως οὐ εὐπορήσειεν ἐκεῖνος τἀργύριον. 165, 13. πολλῶν χρημάτων εὐπορῶν. potitus. 297, 5.
εὐπορία] τροφῆς καὶ εὐπορίας τῆς παρὰ τούτου δεόμενος. 354, 9.
εὕρεμα, vel εὕρημα, ἔχειν ὅ τι ἂν λάβοι. velet ex insperato repertum in via bonum, quo gaudeat et fruatur, habens tenensque, ut sine sudore suo partum, quo si careat priveturque, haud admodum ægre ferat, quippe cui vel sic quoque vita degenda fuisset, illo non reperto. 245, pen. Conf. p. 320, 3. et ibi annot.
εὑρίσκειν] valere, de re venali certum aliquod pretium inveniente. διοχιλίας εὑρίσκουσαν. invenientem emptorem, qui tantam pro ea det. 219, 2. εὑρεθεὶς ἂν οὕτω ῥᾳδίως. facile confiat numerando. 296, 1. εὑρίσκεσθαι προφάσεις ἀναγκαίας. sibi comminisci causas, excusationes specie tenus sonticas, prægnantes, inevitabiles. 79, 1.
εὐσεβεῖς] σεμνὰ καὶ εὐσεβῆ γεγράμματα. 148, 4.
εὔχεσθαι. 206, pen.
εὐτυχεῖν. 133, 10.
ἐφέναι (aut ἀφέναι). 143, 15.
ἔχειν] τοιαύτην αἰτίαν ἔχοντος Θουδίππου. 243, 2. τοιαύτας ἀκριβείας ἔχει παρ' αὐτοῖς τὰ δίκαια. 170, 7. δύο ὄντα τοῦ διαιτητοῦ τὴν δίαιταν ἔχοντος. 361, 14. ἔχων ἐκείνῳ τινα. mecum habens, ut comitem et testem mihi futurum (pro ἔχων μετ' ἐμοῦ). 209, 15. ἔχετε πίστεις ἱκανάς. 229, 4. πρεῖπα ἔχειν ἐπὶ γυναικί, dicitur dans perinde, atque accipiens. 33, 1. εἶτα ἀγαπᾷ τὰ ἐκείνου ἔχων, ἀλλὰ καὶ — 227, pen. ἔχειν, pro posse, valere. οὐκ ἂν ἔχοιμι ὅπως παρασχοίμην, pro οὐκ ἂν ἔχοιμι παρασχέσθαι ὅτῳ οἷόν τρόπῳ μαρτυρίαν. 241, 6. Cum Adverbiis. ἀκρατῶς ἔχοντες ἑαυτῶν. 23, 13. τὰ πεπραγμένα κυρίως ἔχειν νομίζω. 177, pen. ὀλιγώρως. 40, 4. 41, 4. οὕτως ἐχόντων, soil. τῶν πραγμάτων. 215, 1. συμφερόντως. 274, pen.
ἔχθρας] ἔχθρας πρὸς ἀλλήλους ἀπέλοντο. 7, 1. ἔχθρας παλαιᾶς αὐτῷ πρὸς τούτους οὔσης. 179, 4. ἰδίας ἔχθρας ἕνεκα ταῦτα πλάττοντες. 359, 9.
ἐχθρὸς] πάντων ἐκείνῳ ἔχθιστον ἐνόμιζε. 151, 4. 239, 6. 251, pen.
ἔως] εἰς ἕω, in crastinum diem, ἐκέλευε τἀργύριον εἰσπραχθῆναι. 211, 7.

Z.

ζεῦγος ὀρικόν. 116, 8. 140, 10.
Ζεύς] Διὶ τῷ κτησίῳ, περὶ ἣν ἐκεῖνος μάλιστα τὴν θυσίαν ἐσπούδαζε. 206, 6.
ζημίαν εἰργασμένος. crimine commisso, cujus pœnam metuebat. 134, 12. οὐδὲ μίαν ζημίαν ἡγοῦνται τὴν ἀναίδειαν. impudentiam sibi, famæ suæ fortunisque nullo modo nocere posse autumant. 175, pen. τὴν αὐτοῦ πονηρίαν οὐδεμίαν ζημίαν εἶναι νομίζων. 281, 3. nesciunt enim scelerati, etiamsi nullas alias dent impuritatis suæ pœnas, eo ipso tamen satis superque se miseros esse, quod tales sint.
ζημιοῦν] μὴ κατὰ τὸ τέλος ζημιοῦσθαι. 73, 9.
ζῆν] ἐκ τῶν ἑαυτοῦ φιλοτίμως ἐπειρᾶτο ζῆν. 186, 5. ζῶντος καὶ εὖ φρονοῦντος. 190, 2.

H.

ἢ] ἀλλ' ἢ prætorquam, vel, sed solummodo. ὁ νόμος οὐκ ἐᾷ τῶν τῆς ἐπικλήρου χρημάτων κύριον εἶναι, ἀλλ' ἢ [id est, ἄλλον τινὰ, ἢ] τοὺς παῖδας ἐπὶ δίοτες ἐβίωσαντας. 261, 8. pro nam, vel an. 263, pen.
ἡβᾷν] ἐπότων ἐπὶ δίοτες ἐβίωσιαν. anno altero a pubertate exacto. 215, 8. 261, pen.
ἡγεῖσθαι] τοῦτο γὰρ οἵ τε νόμοι ἡγοῦνται (censent) [h. e. δίκαιον ἡγοῦνται], καὶ δικαιότατόν ἐστι. non jus solummodo civile hoc censet æquum, sed etiam reapse est æquissimum. 80, 12.
ἥκειν] ἥκοντες εἰς τὴν ἀνάκρισιν. 128, 2. ἥκει καὶ τὰ τοῦ πάππου ἡμᾶς ἀποστερήσων. 227, ult. ἥκει διαθήκας φέρων οὐ γενομένας. 244, 2. ἀδίκως ἐπὶ τὸν κλῆρον ἥκειν. invadere, sibi arrogare. 255, 2. ἧκεν ἂν ἐπ' αὐτά. petitum isset istam hereditatem. 286, 4. 2) redire domum ἐκ τῆς Πυθιάδος. 178, 2.
ἡλίθιος] μὴ δοκοῦνται εἶναι ἠλίθιον. 236, 4.
ἠλικία] τὴν ἑαυτοῦ ἠλικίαν καταμεμιγμένος. querens de ætate sua infirma et affecta, et de corpore effœto, ad novam prolem procreandam invalido. 168, pen.
ἡμέρα] πάντων τῶν καθ' ἡμέραν ἐπιτηδείων

ἀνδρῶς. 93, 1.
οὐ ὑμέτερον νῦν ὃν τοιοῦτον. ejusmodi non erat conditio nostra. 281, 14.
τὸ ὑμιλλάριον πρὸς τοῦτον τεμεάμενος. 177, 7. μεταξώσαν πρὸ παιδὸ τὸ ὑμιλλάριον τοῦ κλήρου. 283, 8.
ὑμιτάλαντον] πλέον ἢ ἥμισυ ἀμιταλάντου οὐσίαν. substantiam duobus talentis cum dimidio ampliorem. 292, 13. 293, 6.
Ἡρακλῆς] εἰς τοὺς θιάσους τοῦ Ἡρακλέους ἐκεῖνον εἰσήγαγε. 248, 10.
ἑτέρων] οὐκ ἴσον τὸν μὲν πυθέσθαι, τὸν δὲ ἑτέρων. 281, antep.

Θ.

Θάπτειν. sumptus exsequiarum erogare, aut cenotaphio aliquem cohonestare. 82, ult. πρῶ τιθάπτει. 157, 7. κομιεῖσθαι αὐτὸν ἐς θάψον ἐκ τῆς ἰμῆς οἰκίας. 209, 14.
Θαργήλια. dies festi, per quos patres liberos suos puberes factos in phratrias vel curias quique suas induocebant eorumque nomina edebant albo phratriæ cujusque inserenda. 169, 8.
Θαρραλέως λέγειν ψευδῆ. 254, pen.
θᾶττον] πολὺ θᾶττον, insequente μᾶλλον. 239, 8.
Θεράπαινα. 219, ult.
θεραπεία] παράγειν ἄνδρα πρεσβύτερον θεραπείας καὶ κολακείας. 221, pen.
Θεσμοθετεῖν. 182, 7.
Θεσμοφόρια. 66, 9. 208, 4.
Θίτης. oppignerator. 267, 10.
Θεωρεῖν χρὴ τὴν ἴνοιαν ἐκ τῶν ἔργων. 9, 3. ἰθεωροῦμεν καθήμενοι παρ' αὐτόν. 206, 5.
Θῆλυς] πρωτότοκος τοῖς ἄρρεσι τῶν θηλειῶν τὴν ἀγχιστείαν πεποίηκεν ὁ νόμος. 173, 6.
θίασος] εἰς τοὺς Ἡρακλέους θιάσους ἐκεῖνον εἰσήγαγεν. 248, 9.
Θνησιτης. 248, 11.
Θνήσκειν] οὕτω βαθὺς διὰ τὸ ἑαυτοῦ κέρδος τῶν τεθνεώτων καταφείδεσθαι. quod insigne est flagitium. 245, 16.
Θύειν] εἴτε μικρὰ, εἴτε μεγάλα θύοι. 206, 1.
Θύρα] τὸν ἐλθόντα τῶν ἀρχόντων ἐπὶ τὴν θύραν ἀπέπεμψε. 9, 13. 13, 2.
Θυσίαν ἄνευ ἡμῶν οὐδεμίαν ἐποίησε. 205, ult. θυσίας, ἐν αἷσπερ οἱ ἄλλοι Ἀθηναῖοι ἑστιῶνται. 248, 6.

I.

Ἴδιος] οὐκ ἐδύξειν εἶναι γεφὰς περὶ ἂν οἱ νόμοι ἰδίας δίκας πεποίηκασι. 287, 11. 289, 10.
ἰέναι] ἐὰν ἐπὶ προδήλους πρόξεις ἴωμεν. 25, 4. ἐφ' ὅσα περ λελόμενος ἰὼν. 73, 10. μισθωτοὺς ἰόντας [scil. εἰς τὰς στρατείας] δι' ἔνδειαν. 112, 3. τοὺς ἐχθίστους ἐπὶ τὰ μνήματα ἐκείνου (ipsius et majorum) ἰέναι καὶ ἐπὶ τὰ ἱερά. 251, ult. ἀποστρεύμενοι οὐκ ἡμῶν [pro ἥμεων] ἐπὶ ταῦτα. quamvis per nefas bonis istis frandaremur, tamen nostra nobis debita in jure repetitum non ibimus. 264, 10.
ἱερὰν τῆς Εἰλειθυίας. 112, 5.
ἱερὸς] ἐστιτιθέναι πίστιν κατὰ τῶν ἱερῶν. per exta vel sacra dejurare. 169, ult. 170, 11. ὀμόσαντες καθ' ἱερῶν. 178, pen. τὰ ἱερὰ συνεκπονεῖν καὶ συναπθνῄσκειν. 206, 10. κυρίαν ποιεῖν ἱερῶν. 209, 2. ἱερῶν καὶ ὁσίων ἀνθ' ἑαυτοῦ μηποτὲ καταλιπεῖν. 237, 3. ἐπὶ τὰ ἱερὰ ἴεναι. 248, 7. ἐπὶ τὰ ἱερὰ ἰέναι. 251, ult.
ἱερουλία] ἵν' ἐκπέφευγε αὐτῶν τοῦτο τὸ ἱερουλίαν. 224, 8.
ἱεροφάντης. 166, 1.
ἱκανὸς] ἱκανὸν ἀφορμὴ. 138, 12. αὐτὸ τὸ ἱκανόν. 138, 4. δοκιμασίαν ἱκανὴν λαβόν. 181, 6. ἱκανὸν ἡγούσαντο βάσανον εἰληφέναι. 248, 3. ἔστι γὰρ αὐτῷ βίος ἱκανός. 354, 10.
ἱμάτιον] τίς οὐ μέλλει ἱμάτιον ἐφήσει 71, 7. σὺν ἱματίοις καὶ χρυσίοις. 199, 5.
ἵνα] cum imperfecto constructum, loco conjunctivi. ἵνα μᾶλλον ἂν ἐφιστώτων. 274, 2. ἵνα βελτίων ἐδόκει πᾶσιν εἶναι. 317, 2.
ἰσνὰς] εἰς ἰσνάδα τελεῖν. 185, pen.
ἴσπερ οὐδέποτε ἐκτήσατο πλείονος ἄξια ἢ τριῶν μηνῶν. 116, 6. ἴσπερ λαμπρὸν ἐφ' ὧ ἐφυλάχυσε. 292, ult.
ἰσομοιρεῖν χρημάτων. 4, 2.
ἰσόμοιροι τῶν χρημάτων. 172, 5. 174, 10.
ἴσος] τὸν δ' ἐξ ἴσου [id est, κατ' ἴσον] διανεμηθῆ. 255, 4.
ἱστάναι] ὁ τρίπους ἐκεῖνος ἕστηκε. 187, 4.
ἰσχύειν] εἰ δύναται λέγειν, τοῦτο αὐτῷ μᾶλλον ἰσχυσάτω. 251, 7. 280, 2.
ἰσχυρίζεσθαι διαθήκαις. 4, 7. 11, 5.

K.

καδίσκος εἰς πίθους. 281, 13. 16.
καθηγεῖσθαι, usum pro simplici ἡγεῖσθαι, existimare, usurpatum est. 96, 2.
καθῆσθαι] καθημένων ἐν τῇ τῆς Εἰλειθυίας ἱερῷ. 112, 4.
καθιερεῖν τὰ χρήματα τῇ Ἀθηνᾷ. 72, 5.
καθιστορεῖν. fortunas equis alendis absumere. 116, 5.
καθιστάναι] ἐγγυητάς. 87, 2. τριφάρχους 110, 3. καταστῆσαι πρὸς τὸν ἄρχοντα. 139, 6. φανερὰ τὰ ὄντα καταστήσαι ὑμῖν. 186, 2. μὴ τραχυνθεὶς εἰς ὀργὴν καταστήσῃ πρὸς αὐτόν. 223, 1. ὑμᾶς αὐτοὺς βραβευτὰς ἁπάντων καταστήσατε. 251, 8. εἰς διαξολὰς καὶ λόγους καθιστάς. 329, ult.
καίπερ] οὐκ ἔπαυσε mortuum. 78, 4.
καινία] τίνα καινίαν κατηγορεσάτων. 290, 7.
κακὸς] πάντων ὁμολογήσαιμι εἶναι κάκιστος. 291, 5.
κακουργεῖν] ἀπογραφὰς εἰς τὴν ξουλὴν κακουργῶν. denuntiatus apud senatum Areopagiticum pro malefico, fure, latrone, sicario. 84, 4.
κακῶν] male, duriter, parce, contumeliose habere, frandare victu cultuque neces-

sario et competente, item juribus cujusque suis arcere et excludere. *κωλῦσαι τὸν ἐπίκληρον ὑπὸ τοῦ εἰσποιήτου.* 44, 14. de pupillis a tutore male habitis, et despoliatis. 289, 14.

κάκωσις] *ὁ περὶ τῆς κακώσεως νόμος.* 216, 2.

καλεῖν] vocare, invitare. *εἰς τὸν δεκάτην καλεθέντες.* 36, 6. *ἐφ' αἷς ἐκλήθησαν διαθήκαις.* ad cujas testamenti scriptionem et obsignationem invitati fuerant. 75, 10. *ἐκάλεσε τοὺς αὐτοῦ φίλους* ad convivium. 207, pen. *δεύτερον ἀδελφὰς ὁμοπατρίους καλεῖ* jus civile, h. e. in hereditatem succedere jubet. 270, 8.

κάμνειν] *κάμνων ἀπεθνήσκει.* ex morbo decedit. 199, 6.

καρπὸς] *ἀφεῖμεν αὐτῷ τοὺς καρπούς.* vectigalia, reditus. 105, 12.

καρπωθῆναι] *καρπωσάμενος αὐτὸν δίκα ἔτη.* 109, 3. *κλῆρον.* 264, pen. *καὶ εἰς τοσαῦτα χρήματα εἶσιν αὐτοὺς καρπωθῆναι.* 265, 5.

κατὰ] cum Genitivo. *καθ' ἱερῶν.* 169, ult. 170, 11. cum Accusat. *κατ' ἀγχιστίαν.* 96, 5. *γένος.* 76, 6. *διαθήκας.* 258, 12. *δέσιν.* 73, 6. 234, 12. *ἐλάχιστον.* 92, pen. *μικρόν.* 153, 7. *νόμον.* 250, 7. *ὅσον.* 229, 3. *τὰ πρῶτα.* 72, pen. *ταὐτά.* 281, 16. *τόσον.* 331, 2. *τρόπον.* 161, pen.

καταβαίνειν. de suggestu descendere, finem dicendi facere. 189, 8.

καταγνῶσκειν. 149, 6.

καταγινώσκειν] *ἐρημίαν ἡμῶν πολλὴν καταγόντες.* arbitrati nos plane desertos esse. 4, 5. *καταγινώσκειν τινὸς εἰσαγγελίαν.* in causa *εἰσαγγελίας* dicta adversus aliquem litem dare, vel eum condemnare. 274, 6. *πῶς ἂν ὑμῶν τις καταγνοὺς ψευδομαρτυρίαν Δημαράτου.* 357, 6.

καταδικαιτὰν τινός. cum contra aliquem arbiter pronuntiat. 361, ult.

καταδικάζειν] *ἔφασαν τοῦ Νικοστράτου ταλάντου* [scil. *ζημίαν*] *καταδεδικάσθαι.* se effecisse, ut Nicostratus mulcta talenti damnaretur. 72, 8.

καταζευγοτροφεῖν. bigis mularibus alendis rem perdere. 116, 7.

καταλαμβάνειν] *οὐ κατέλαβον ἔνδον.* domi non reperi. 209, 16.

καταλέγειν] adscribere militiæ. *τῶν ἐν Σικελίᾳ καταλεγείς.* 163, 13.

καταλειτουργεῖν. muneribus edendis rem familiarem minuere. 340, ult.

καταλείπειν διαθήκας. 237, pen. 239, 3. *κλῆρον.* 162, 4. 179, 9. 180, 2. *κοινωνὸν τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων.* 237, 5. *δύο ἔτη καταλιπὼν* (si bene habet ista lectio). 184, ult.

καταλογίζεσθαι. 297, 4.

καταμαρτυρεῖν] *ζῶντος καὶ φαίροντος τοῦ πράξαντος καταμαρτυρεῖσι.* 74, 10. *τῆς ἀναιδείας.* 78, 2. *ὡς οἱ συνειδότες καταμαρτυροῦσι.* adversus eum testantur. 228, antep. *καταμαρτυρεῖσθαι.* testimoniis confirmari. 131, 5.

καταμελεῖν. 264, 13.

καταμέμφεσθαι] *τὴν ἑαυτοῦ ἡλικίαν καταμεμψάμενος.* 168, pen.

καταμένας. 184, ult.

καταπεγκάζειν. 185, 5.

καταπαιδεραστεῖν. obscœnis puerorum amoribus rem perdere. 267, 16.

καταπλήσσειν] *οὕτω τῇ τοῦ πράγματος ἀληθείᾳ κατεπλάγησαν.* 212, 8. *καταπλήξας ταῖς αὐτοῦ βδελυρίαις.* 227, 1.

κατασκάπτειν κῆπον. 93, ult.

κατασκευάζειν πατέρα. comminisci. 71, 1. *δεινότατον πρᾶγμα.* 141, 6. *ἀγῶνα.* 228, 7. *ψευδεῖς διαθήκας.* 231, 5. *περὶ ἐμὲ πλοῦτόν τινα λόγῳ κατεσκευακότα.* 290, 6. *κατασκευαζομένῳ τὴν τράπεζαν.* instruenti tabernam, incipienti negotiationem nummulariam exercere. 309, pen.

κατασκευή. instrumentum rei domesticæ, vel rusticæ, apparatus, supellex. 293, 1.

κατάστασις] *περιεκαλέσατο εἰς ἐμφανῆ κατάστασιν.* 139, 6.

κατασχύνειν (si bene habet). 17, pen. videtur significare debere, *causam vincere.*

κατατιθέναι] *τὴν διαθήκην κατέθετο.* 123, 8. *γράψας κατατίθεσθαι.* 137, 20. *ἐν γράμμασι παρά τινι σημηνάμενος.* 160, 4.

καταφανῶς ἀπέχθεσθαί τινι. 61, 14. *καταφανίστερον.* 195, ult.

καταφεύγειν ἐπὶ λόγον. 266, antep.

καταφρονεῖν τῶν νόμων. 147, ult.

καταχρῆσθαι] *καταχρῶνται τῷ Εὐκτήμονος ὀνόματι.* 151, 10.

καταψεύδεσθαι] *οὐδεὶς ἂν τῶν τεθνεώτων κατεψεύδετο.* 73, ult. 244, 9. 245, 16. *κατεψεύσατο τὸ γένος.* falsum titulum consanguinitatis edidissent. 279, 10.

καταψευδομαρτυρεῖν] *καταψευδομαρτυρηθέντες ἡμεῖς,* falsis testimoniis oppressi, *τὰ ὄντα ἀπωλέσαμεν.* 91, antep.

κατηγορεῖν, pro simplici *ἀγορεύειν.* prædicare, docere, verumtamen cum aliqua nota, vel vituperatione. 6, 11. *παράνοιαν αὐτοῦ τὴν μεγίστην κατηγοροῦσι.* 11, pen. *ἐπὶ τὴν ἀπωλογίαν τρέψομαι τῶν κατηγορηθέντων.* 287, ult. *κακίαν κατηγορεῖν.* 290, 7.

κατοικοδομεῖν. litium laqueis constrictum, et undique veluti maceria quadam septum, tenere. 225, ult.

κατοικεῖν. 324, 3.

κατορθοῦν. 223, 3. 287, 6.

κεῖσθαι] *τοῦτο τὸ ὄνομα ὑπὸ τοῦ πατρὸς κείμενον* [id est, *τεθὲν* vel *ἐπιτεθέν*]. 35, 12. *ὡς οὐκέτι κέοιτο αὐτῷ ἡ διαθήκη.* sibi jam nullum usquam depositum superesse testamentum. 140, 2. *ἔνδον κείμενον δευτεραῖον.* exorreotum, spectaculo propositum, ut mox efferendum. 143, 19.

κλέπτης ἐκ' αὐτοφώρῳ. 83, ult.

κληρονομεῖν] *ὡς διὰ τὸ πένθος κληρονομήσων.* quasi luctus publica significatio jus aliquod ipsi daret hereditatem petendi,

aut adeundi. 71, 8.
κλήν] οὐδὲ τῆς κλήρου ἀνίστασθαι δυνάμενος. 141, 9.
κοινὸς] κοινὴ τῷ ζουλομένῳ. meretrix publica, scortum vulgare. 21, 1. εἰς τὰ κοινὰ γεγραμματεῖα ἐνέγραψεν 160, 2. ἔλαχε τὴν δίκην τῷ κοινῷ τῶν δημοτῶν. er fieng einen Proces mit der Gemeinde des Dorfes an [he instituted a suit against the municipal court]. 361, 12.
κοινοῦν] εἴ τις αὐτῷ κοινώσαιτο. si quis se in partem hereditatis, vel prædæ, admittat, eam secum partiatur. 245, 2. et 12.
ἐκοινωσάμεθα. nos stipulatos inter nos fuisse de sorte partienda. 281, 6. μὴτε κοινώσασθαι τὸ πρᾶγμα ἐνῆν. 284, 1. κοινώσασθαι ἐθέλειν τὴν ἐμὴν οὐσίαν τῇ τοῦ παιδός. mea bona cum bonis pupillis commixta in unam massam conglobare, sic ut ambo nos illam massam ex æquo partiamur. 299, 4.
κοινωνία. consortium negotiationis. 83, 3. consensus de partienda sorte. 281, ult. 282, 12.
κοινωνὸς] ἱερῶν καὶ ὁσίων ἀνδ' ἑαυτοῦ κοινωνὸν καταλείπειν. 237, 4.
κομίζειν] in medio de eo, cujus corpus, seu vivum adhuc, seu exanime, ex una domo transfertur in aliam. κομισάμενος ἡμᾶς, cum nos accessivisset, transferri curasset, εἰς τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν, e. domo scil. tutoris prioris. 8, pen. 10, 7. κομισάμενος τὸν μητέρα. cum pueri matrem suam in domum induxisset. 164, pen. κομισάμενος αὐτήν. cum pater filiam e domo mariti ablatam domi suæ recepisset. 199, 7. κομιούμενος αὐτὸν ὡς θάψων ἐκ τῆς ἐμῆς οἰκίας. quo exuvias ejus asportarem, efferendas e domo mea. 209, 13. 2) aufferre, accipere, ut pecuniam a debitore, vel etiam recuperare. παρ' ὅτου ἐκομίσατο τὴν προῖκα. recuperasset. 19, 8. et 11. 65, 1. ἀπαιτῶν μὴ ἐδύνατο κομίσασθαι. 65, 3. οὐκ ἐκομίσατο ἂν ἵνπερ ταῦτα ἔπραξε. non tulit speratam mercedem, ob quam ista egerat. 95, ult.
κοσμεῖν. corpus mortuum pollingere, lavare, vestire, ornare. 209, 20.
κόσμιον ἑαυτὸν παρέχειν. 83, 13. 268, 1.
κούριον. victima phratoribus pro κούρῳ aut κούρᾳ, puero puellave, in epulum offerri solita, in album phratorum inscribendis. 135, ult.
κρατεῖν τὰς ἀρρένας. potiores esse jure, præcedere fœmellis. 173, 7. 194, 6.
κρεανομεῖν. exta dividere, didere inter consortes sacrorum eorundem. πολλάκις ἐλθόντι οὐδεπώποτε κεκρεανομήκασι. 250, 10.
κριδὴ] πίρα μεδίμνου κριδῶν. 259, pen. κριθάς. 293, ult.
κτῆμα] ἐπὶ τοσούτοις ἀγροῖς καὶ κτήμασι. 116, 9.
Κτήσιος. Jupiter Locupletator. 206, 7.
κτῆσιν ἀγαθὴν διδόναι. 206, pen.
κύειν] φάσκουσαν ἐξ ἐκείνου κύειν οὖσθαι. 221, 4.
κυλινδεῖν] donaria ἐν τοῖς λιθουργείοις ἵνα κυλινδεῖται. 116, ult.
κύριος [τῆς θυγατρὸς] κατασταίη. 139, pen. κυρίαν τῶν ἱερῶν ποιεῖν. 209, 2.
κυρίως ἔχειν. 177, pen. κυρίως πεπραγμένα. 262, 7. κυρίως ἐγγεγράφθαι. rite, legitime. 363, 3.
κωμάζειν ἐπὶ γαμετὰς γυναῖκας οὐδὲς ἐπίλιμενον. 22, 7.
κῶμος] μάχας καὶ κώμους καὶ ἀσέλγειαν πολλὴν γενέσθαι περὶ αὐτῆς. 22, 4.

Λ.

λαγχάνειν] actionem in foro adversus aliquem capessere; efficere, vel in causa esse, ut judices sortiantur. Construitur alias, integra dictione, cum accusativo, δίκην vel λῆξιν, alias, illo omisso, brevius cum genitivo, e. c. τοῦ κλήρου. ubi tamen iste accusativus semper est subaudiendus. Ἐπειδὴ τοῦ κλήρου τὴν λῆξιν ἠξίωσε λαχεῖν. 15, 6. περὶς τὴν ἐπικλήρου τοῦ κλήρου τὴν δίκην. 194, pen. 341, 3. ἔλαχε τὴν δίκην τῷ κοινῷ τῶν δημοτῶν. 361, 11. τῆς ἐπικλήρου τοῦ κλήρου γυναικός. 15, 6. οὐδὲ τοῦ μέρους ἐλάγχανε. se partem quidem hereditatis petiit. 175, 3. τοσούτων χρημάτων οὐκ ἂν οὐκ ἐλάγχανε. non fuisset commissurus, ut tantam hereditatem petere negligeret. 178, 1. Dativus huic verbo copulatos personam significat, sive adversus quam lis comparata est, sive pro qua. Sic p. 361, 13. ἔλαχε δίκην τῷ κοινῷ τῶν δημοτῶν, est, adversus universum corpus municipalium. Rursus λαγχάνειν αὐτῇ, pro ea, τοῦ κλήρου τοῦ πατρώου. 33. pen. pro quo paulo ante dixerat ὑπὲρ αὐτῆς. λαγχάνειν ἑαυτῷ τοῦ κλήρου. hereditatem pro se petere. 152, 11. ὑπὲρ τινος. 34, ult.
λαμβάνειν] εἰς τοὺς πολεμίους ληφθέντος. in bello capto, et in fines hostium abducto. 165, 10. ὅτε ὁ πατὴρ αὐτὸν ἐλάμβανε, γάμους εἱστίασε. pater, domum suam ducens matrem. 207, pen. μαχὴ ληφθείς. 228, 13. 229, ult.
Λαμπὰς] γυμνασιαρχεῖν Λαμπάδι. in Prometheis aut in Vulcanalibus. 154, 7.
Λαμπτεύς, vel Λαμπτρεύς. 72, 4.
λαμπρὸς] οὐσίαν, ἀφ' ἧς νῦν ἐστὶ λαμπρῆς. 224, pen. ἵππων λαμπρῶν, ἐφ' οἷς ἐφιλάρχησε. 292, ult.
λέγειν] ἕλεγε τὴν δίκην ὑπὲρ τούτου. 28, 4. περὶ τούτων οὐδένα λέγειν λαχεῖν δεῖ. 53, 2. λέγειν simplex, pro λέγειν ὑπέρ τινος. 166, 5.
λειτουργεῖν] pro ἐπιλείπειν. τριηραρχοῦντες οὐδὲν χρόνον ἔλιπον. 113, 7.

λειτουργεῖν καὶ τἆλλα, ὅσα προσῆκεν, ἐν τῷ δήμῳ (municipio) ὑπὲρ τῆς γυναικὸς ποιεῖν. 66, 10. τὰ προσταττόμενα λειτουργεῖν. 155, 6. λειτουργεῖν ὑπὲρ τῆς γυναικός. sumptus in publicum faciendos loco et nomine uxoris erogare. 157, 7. λειτουργεῖν μὴ ἄξια. opes non sufficientes publicis muneribus edendis. 292, 9. 297, 8. οὐ τῶν λειτουργούντων ὄσαν. 297, 12. ἱκανῆς οὐσίας, ὥστε καὶ λειτουργεῖν. 316, 2.

ληξιαρχικὸν γραμματεῖον] album demotarum, seu municipalium, in quod inscribebantur eorum nomina, qui puberes facti rem ipsi suam familiarem gerere atque tueri inciperent, habilesque facti essent petendis et gerendis honoribus municipalibus. ἐγγράφειν εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον. 178, 7.

ληξις] λῆξιν τοῦ κλήρου λαχεῖν. hereditatem petere, et super ea litem cum contrapetentibus exordiri. 15, 6. 36, 4. τὰς λήξεις ἐκκαίειν. 69, 2. ἡ λῆξις τοῦ κλήρου διεγράφη. petitio hereditatis dispungebatur, reprobabatur. 98, 5. πρὶν γενέσθαι τὰς λήξεις τῶν δικῶν ἡμῖν. priusquam litis contestationem ordiremur. 275, antep. τῆς πρὸς ἐμὲ λήξεως. actionis adversus me. 284, 14.

λιθουργεῖν. 116, ult.

Λίμνη] τὸ ἐν Λίμναις Δημόσιον. 219, 2.

λογίζεσθαι] εἰσφορὰς λογίζ. 331, 1. εἴ τι ψεῦδος ἦν ὧν ἐλογιζόμην. 334, 2.

λογισμὸς] ἐπὶ τὸν λογισμὸν μετὰ μαρτύρων ἐλθεῖν. 330, 4.

ὁ λόγος οὐ διαμένειν εἰώθει τῶν τοιούτων γυναικῶν. non idem valor, pretium, aut non eadem caritas, aut non idem ingenium, non iidem mores. 33, ult. λόγον ἐμβεβλήκασι. mentionem. 71, 3. ἀφανίζειν τὸ ἐκ τοῦ νόμου δίκαιον τοῖς λόγοις. 193, 4. παρασπεῖν λόγον. causationem, exceptionem, cavillationem et stropharum forensium. 196, 3. ἐπὶ τοῦτον τὸν λόγον καταφεύγω. 266, antep. λόγον ἐν τῷ δήμῳ παρέσχε τὸ ἔργον. 297, pen. ἐπὶ διαβολὰς καὶ λόγους, commenta, nugas frivolas, ineptas. 389, ult. τῷ λόγῳ, rationi, computo, calculo, πιστεύειν. 354, 1.

λοιδορεῖν] ἡμῖν λοιδορήσονται μεγάλη τῇ φωνῇ. 153, 8.

λοχαγεῖν. 237, 17.

λύειν] ἔλυσε τὰς διαθήκας πρὸ τοῦ θανάτου. 4, 10. 11. 6. 140, 4.

λυμαίνεσθαι] πᾶσαν τὴν οἰκίαν ἐλυμήνατο. 133, 11.

λυπρὸς] πάντων πραγμάτων λυπρότατόν μοι συμβέβηκεν. 328, 9.

λύτρα] εἰσπραχθεῖν εἰς λύτρα. 165, 11.

M.

μαλακία] παρέχων ἄνδρα πρεσβύτερον δεκαπέντε καὶ μαλακίας. blandis, mollibus verbis, lenociniis verborum. 221, ult.

μᾶλλον] cum comparativo copulatum, ubi respondet Latino multo. μᾶλλον ἐτιμήτεον. 75, 13. πολὺ θᾶττον — μᾶλλον. 239, ult.

μανίκ' τίς ἂν τούτης γένοιτο μείζων. 11, ult.

μαρτυρία] τίνα εἶχον μαρτυρίαν τοῦ πράγματος, ἣν εἰ μὴ ἐμαρτύρουν, οὐκ ἔμελλεν ἐπιδικάσασθαι τοῦ κλήρου. 283, 19.

μαρτύριον] τούτων μαρτύρια ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀνέθεσαν. 113, 7.

μάχη] μάχας καὶ πόλεμους καὶ ἀσέλγειαν πολλήν. 22, 4.

μέγας] ἀνάγκη μεγάλη. prorsus inevitabilis, stringens. 18, 1. μεγάλη φανῇ. 153, 8. μεγάλη μαρτυρία. efficax, grave, magni momenti. 236, 10. μίγα μέρος συμβάλλεται τὸ πλῆθος. 323, 2. μέγιστα σημεῖα ἦν τοῦ ψεύδεσθαι. 361, pen. 362, 4.

μέδιμνος] πέρα μεδίμνου κριθῶν. 259, 3.

μειράκιον] ὃ ἐκ μειρακίου φίλος ἦν. 112, 8.

μέλας] τίς οὐ μέλας ἐμάτιον ἐφόρεσε. 71, 3.

μέμφειν ἔχειν. 292, 2.

μένειν ἐν τῷ πατρῴῳ οἴκῳ. 177, 5.

μερίζειν] ἐπειδὴ τῶν τἀδελφοῦ ἐμερίσατο μέρη ἀποκλείσαι τὸν δικαίου. 245, 4.

μέρος] ἐλάχομεν τὸ μέρος. unusquisque nostrum ratam suam hereditatis portionem in jure petiit. 98, 2. 156, 6. ἐν μέρει, ab alio ad alium, ἐκάστῳ προσῆκε παλὸν τὸ πρᾶγμα. 244, antep.

μετὰ τῶν θυγατέρων διαθέσθαι καὶ δοῦναι τὰ ἑαυτοῦ, sic, ut una filiabus quoque prospicint. 58, 5. οἷα ἐγγυτέρω τῆς ἀγχιστείας οἱ μετ' ἐκείνου φύντες, ἢ οἱ ἐξ ἐκείνου. 214, 11. μεθ' ἡμᾶς. nobis defunctis. 276, 8.

μεταβολή μοι πολλὴ γέγονεν. 2, 1.

μεταγράφειν] τούτοισι ταῖς διαθήκαις μεταγραφῆναι. post scriptas jam testamenti tabulas et obsignatas alia in iis scribere, quam prius fuissent scripta, iisque prorsus contraria, aut in secundis fictitiis tabulis repugnantia scribere iis, quae in primis illis veris scripta fuissent. 75, 8.

μεταδιδόναι] μεταδιδοὺς ἂν εἶχεν. 165, 14. μεταδόσθαι ἐμοὶ τῷ παιδὶ τὸ ἡμιλλίριον τοῦ κλήρου. 283, 8.

μεταλαμβάνειν] οὐδ' ἰὰν μίαν τῶν ψήφων οἱ εἰσαγγείλαντες μεταλάβωσι. 45, 3.

μεταμέλει ἐκείνῳ, ὃν ἂν ἐργασθῶσι τῆς οἰκείας ἀδικίαισι. 11, 14.

μεταπέμπεσθαι] μετεπέμπετο τὴν ἀρχήν. 11, 6. 309, 12.

μετέχειν] παρὰ τέτταρας ψήφους μετέσχε τῆς σώσεως. 40, 8. quod suffragia reum civem esse dientium numero quatuor solummodo excederent numerum negantium, ideo nunc civis est, non futurus, si numerus ei tam minutus defuisset.

μέτριος πολίτης. 187, 4.
μέχρις. *bis* mit [*together with*]. inclusive, ut vulgo usurpant. μέχρις ἀπεφιῶν παίδων. ita ut consobrinorum liberi ipsi quoque eo numero vel ordine sint comprehensi, verum non ulterius. 276, 11.
μὴ ὅτι. non tantum non. ἐγὼ δὲ μὴ ὅτι ὑπὲρ ἄλλου [id est, μὴ ἐρῶ, ὅτι οὐχ ὑπὲρ ἄλλου], ἀλλ' οὐδὲ ὑπὲρ ἐμαυτοῦ σώποτε δίκην ἰδίαν εἶρηκα. 255, 7. μὴ ὅτι γένος εἶχον ἄμεινον εἰπεῖν, ἀλλὰ καὶ ἔξω τῆς ἀγχιστείας ἐφαίνοντ' ἂν ὄντες. non tantummodo titulum cognationis potiorem non habuissent afferre, sed constitisset adeo quoque, eos ne cognatos quidem prorsus esse. 286, 5.
μήτης] μητρὸς οὐδείς ἐστιν ἐκποίητος. per emancipationem nemo amittit jura consanguinitatis ipsi per matrem competentia. 177, 3.
μυτρυιὰ] noverca. εἰώθασι πρὸς ἀλλήλας διαφέρεσθαι αἵ τε μυτρυιαὶ καὶ αἱ πρόγονοι. privignæ. 356, 8.
μηχανᾶσθαι] τούτων τοιαῦτα μηχανωμένων. 195, 6. 264, 7. 282, 7. 289, 19.
μιαρία] turpis, fœda improbitas, detestabilis et putida flagitiositas. εἰς τοῦτο ὕβρεως καὶ μιαρίας ἀφίκετο. 94, 6.
μικρὸς] εἴτε μικρὰ, εἴτε μεγάλα δίοι. 206, 1. ἆρα περὶ μικρῶν ἡμῖν τὸν ἀγῶνα κατασκεύασε. 228, 7.
μισεῖν] σφόδρα, καὶ δικαίως, μισοῦντα. 239, 7.
μισθοῦν ἐκέλευον τὸν ἄρχοντα τοὺς οἴκους, ὡς ἐφανὲν ὄντων. 141, 14. ὁ μισθωσάμενος εἰσπράξῃ μὲ ταῦτα. conductor a me annuam horum bonorum mercedem exigito. 289, 6.
μισθοφορεῖν] οἰκία μισθοφοροῦσα. domus elocatitia. 219, 1.
μίσθωσιν φέρειν τοῦ ἰνιαυτοῦ. 109, 2. 110, 5. 289, 5. 293, 8.
μισθωτής. conductor, qui mercedem dat elocanti. 141, ult.
μισθωτός. miles mercenarius. 112, 3.
μνῆμα] monumentum sepulcrale. ἐπὶ τὰ μνήματα ἴέναι χρόμενον καὶ ἐναγιοῦντα. 149, 1. 157, 7. 242, 10. 251, pen.
μνημεῖον τῆς φιλοτιμίας ὁ τρίπους. 187, 3.
μοιχὸς λυφθείς, καὶ παδὸν, ἃ προσῆκεν παθεῖν τοὺς τὰ τοιαῦτα ποιοῦντας. 228, 13. 229, ult.
μόνος in structura orationis insolentiore et intricatiore. 51, ult.

N.

ναυκληρεῖν, gubernare, συνοικίαν. 134, 2.
ναυμαχία. 309, 11.
νέμειν] τὸ ἡμιπλήριον πρὸς ταύτην νεμεμένος. 177, 8.
νέμεσις χωρίου. partitio, cretio. 240, 4.
Neutra pluralia substantivorum vel similium cum tertiis personis in plurali numero verborum copulata. τὰ τούτων ἠγέννητο (pro ἠγένητο). 81, 3. ταῦτα γὰρ αὐτὰ ἑαυτοῖς ἐναντία εἰσὶν (pro ἐστίν). 152, pen. ἅπαντα ταῦτα εἰδέναι, ὅτι γέγοντο (pro γέγοντο). 234, 7.
νησιώτης. 117, 12.
νίκη] τὰς πλείστας νίκας [scenicas] νενίκηκε. 154, 5.
νόθος] νόθον καθιστάναι. 42, 12. et ult. νόθα μηδὲ νίδη ἀγχιστείαν εἶναι μήθ' ἱερῶν μήθ' ὁσίων. 147, 10.
νομίζειν] ποιεῖν αὐτῷ τὰ νομιζόμενα. justa. 7, 9. 179, 13. 181, 3. 234, 5. 249, ult.
νόμος] οἱ περὶ τῶν γενῶν νόμοι. locus juris Attici de jure consanguinitatum. οἱ περὶ τῶν δόσεων. locus de jure legationum testamentariarum. 76, 10.

Ξ.

ξενία] ξενίας [scil. δίκην] φεύγειν ὑπό τινος. accusari, quod peregrinus sis, non civis. 40, 7.
ξένος] ξένους ἀνθρώπους εἰσποιεῖσθαι. 354, 4.

O.

ὀθνεῖος] ὀθνείους φίλους τῶν προσηκόντων περὶ πλείονος ἐποιήσαντο. 77, 5. ἐλευθέρους ὀθνείους. 206, 9.
οἴκημα. lupanar, aut etiam ganea, popina, taberna vinaria. 134, 6.
οἰκεῖος] τοῦτό μοι μάγιστον τῶν παρόντων κακῶν, ὅτι πρὸς οἰκείους ἀγωνίζομαι. 5, 14. οὐ περὶ πλείστης ποιούμεθα χρήματα τῶν οἰκείων. 106, 3.
οἰκειότης] οὐδὲ κατὰ τὸ ἐλάχιστον μέρος τῆς οἰκειότητος ἐλίου ἔτυχον. 92, pen.
οἰκίδιον. 101, 2.
οἰκοδόμημα. 105, 11.
οἰκοδομία. 105, 4.
οἴκοθεν. ultro, sponte sua. 264, 3.
οἶκος] interdum gens, familia, interdum facultates, vel hereditas. πάντες οἱ τελευτῶντες πρόνοιαν ποιοῦνται ὅπως μὴ ἐξενηνόχασι τοὺς σφετέρους αὐτῶν οἴκους. 179, 12. et ult. τὸν οἶκον αἰσχρῶς καὶ δεινῶς ἐξενηνοχότα. 180, ult. οἶκον τριηραρχοῦντα ἀπῆκασι. 181, 6. οἶκον πεντετάλαντον ἀπῆκασι. 189, 2.
οἶμαι. scilicet, nempe, ironice. 78, ult.
οἶνος ἄπιος. 134, 16. 294, 1.
οἷος] ὅσαν οἵοί τε, parati, πρὸς ἐμὲ ἀντιδικεῖν. 279, 6.
ὀλιγώρως ἔχειν χρημάτων. contemnere pecuniam. 40, 3. 41, 4.
ὅλος] ἐφ' ὅλῃ τῇ οὐσίᾳ ποιηθῆναι υἱός. quo heres ex asse esset. 91, 7.
Ὀλύμπιος] πρὸς Διῶν Ὀλυμπίων. 152, 9.
ὀμηρεύειν ὑπὲρ αὐτοῦ. 165, 11.
ὀμνύναι καθ' ἱερῶν. 178, pen.
ὄμοιος] οὐδὲν ἦν μοι ὅμοιον πρὸς τοῦτον. 212. 4.
ὁμολογεῖν] ὁμολογουμένη [pro ὁμολογημένως] οὖσα δούλη. 148, 7. 151, ult. εἰ μὲ

πάντοθεν ἢν ὁμολογούμενον. 209, 5. δίδυκα μὴ λίαν ὁμολογούμενα λέγω. 218, 1.
ὁμολογία] ἄνευ ὁμολογίας πρωτός. 34, 2. 38, 4.
ὁμολογουμένως. 279, pen.
ὁμοπάτωρ ἀδελφός. communi tecum patre natus, non item matre. 172, 3.
ὁμότοιχος οἰκία. cui cum alia vicina domo paries communis est. 143, 12.
ὄνομα] Φίλιν ὄνομα ἐγράψατο τῇ γυναικί. 35, 2. conf. 35, 13. 111, 4. ὄνομα μόνον πορίσαντο. 128, 4. 131, 4. ἐπὶ τῷ αὐτοῦ ὀνόματι. 135, 9. καταχέσθαι τῷ Εὐκτήμονος ὀνόματι. 151, 10. τί χρὴ ὄνομα θέσθαι τούτῳ. 245, 14.
ὀναμαίνειν pro ὀνομάζειν. 36, 10.
ὀπώρα] ὀπώρας (in plurali). fructus horæos. 294, 1.
ὅπως] οὐχ ὅπως. non solummodo non. 102, 11.
ὀργὴ] τοῖς μετ' ὀργῆς πεχθεῖσιν, ἐν οἷς πάντες πεφύκαμεν ἁμαρτάνειν. 9, 5. 11, 9.
ὁσίως καὶ δικαίως. 247, 10. 309, 15.
ὁμαὸν ζεῦγος. 116, 8. 140, 11.
ὅστις] εἴ τις αὐτῷ ὅρκον δίδοι. 245, 6. οὐχ ὅρκον ὤμοσε. 274, 3.
ὁρκῶν τινὰ. sacramento adigere. 108, 5.
ὅρος] ὅροι τεθεῖεν. notæ oppignerationis. 141, pen.
ὀρφανὸς] ὀρφανοὶ καὶ πάντες καὶ ἔρημοι γενόμενοι. 92, ult. οὐ γὰρ εἶναι τοῖς ὀρφανοῖς κατὰ τῶν ἐπιτρόπων, scil. δίκας λαγχάνειν. 284, pen.
ὅσιος] ἐγχιστείαν ἱερῶν καὶ ὁσίων. 147, 11. κειμηλίων ἀνδ' αὐτοῦ ἱερῶν καὶ ὁσίων καταλιπεῖν. 237, 4.
ὅσος] cum superlativo. ὅσον ἀναισχυντότατοι. 61, 1.
ὀστολογεῖν. 78, 4.
οὐκ] τοσούτων χρημάτων οὐκ ἂν οὐκ ἐλάγχανε. non fuisset commissurus, ut tam amplam hereditatem in jure petere negligeret. 177, ult. ubi geminata negativa particula affirmat, non infitiatur. quasi dixisset: tantam hereditatem procul omni dubio petisset.
οὖτος] sic usurpatum, ac si idem valeret, atque ὅμως, nihilominus. 11, 2. sic demum, tum demum. 203, 4.
ὀφείλειν ἀργύρια ἐπὶ τοῖς πατρῴοις. 3, pen. 164, 5. ubi dubitatur rectene habeat.
ὀφλεῖν δίκας [pro καταδίκας vel καταδικασθῆναι.] 101, 6. et ult. ὄφλον τὴν δίαιταν. 362, 2.
ὀφλημα. 294, 3.

Π.

παιδεύειν] σωφρόνως ὑπ' αὐτοῦ ἐπαιδευόμεθα. 2, ult. 8, ult.
παιδικὸς] παιδικῷ χορῷ χορηγῶν ἐνίκησε. 187, 2.
παίδιον. 181, pen.
παιδίσκη. 134, 3.
παῖς] παιδὸς οὐκ ἔξεστι διαθήκας γενέσθαι. 259, 1. παιδὶ μὴ ἐξεῖναι συμβάλλειν. 259, 2.
παλαιὸς] ἔχθρας παλαιᾶς αὐτῷ πρὸς τούτους οὔσης. 179, 4. τῶν παλαιῶν ἀκοὴν μαρτυρεῖν. 213, pen.
παλλακὴ] περὶ τῶν δοθησομένων ταῖς παλλακαῖς. 41, antep.
παλλακὶς] οἱ ἐπὶ παλλακίδι διδόντες τὰ ἑαυτῶν (nisi potius ibi leg. sit ἐπὶ παλλακῇ). 41, 8.
πάμπολυ. 217, ult.
πάνυ σφόδρα. 77, 5.
παρὰ] cum Genitivo. ἀπέλυσα παρ' ἐμαυτοῦ. de meo. 224, 5. τὰ παρὰ τῆς τύχης. 238, 4. cum Accusat. παρὰ τέτταρας ψήφους. ob quatuor suffragia, quæ si ei defuissent, reprobatus fuisset. Stabat per illum numerum, ut aut civis fieret, si ea accederent, aut a civitate excluderetur, illis deficientibus. 40, 8. ὑμῶν καὶ ἐμοῦ περιγενέσθαι παρὰ τὸ δίκαιον ζητῶν. præter jus et fas. 289, pen.
παραβαίνειν] ὀμόσαντες μὴ παραβήσεσθαι τὰ ὁμολογημένα. 90, pen.
παρέγειν. ductitare, decipere. 221, pen. τοὺς νόμους παράγων. detorquens, vitians prava seu recitatione, seu interpretatione et applicatione. 289, pen.
παραδιδόναι τὴν οὐσίαν. rem familiarem alicui administrandam tradere, committere. 178, 5.
παρακαλεῖν φίλους. advocare ad auxilium ferendum in certamine forensi. 5, pen. testem. 26, 6. 29, 2, 30, 1. 31, 5. et 10. 32, 10. 206, 3. 234, 9. 236, 6. 237, 3.
παρακαταβάλλειν] deponere sacramentum ante litis contestationem. παρακατέβαλε τούτοις λαχοῦσι. adversus hos in jure certantes deposuit sacramentum, h. e. ita sic dictum. 70, 5. ἑαυτῷ παρακατέβαλε κατὰ δόσιν. deposuit sacramentum, ut jure certaturus de hoc, sibi hereditatem competere ex titulo donationis testamentariæ. 73, 6. 126, pen. 277, 14. 278, 15. 284, 13.
παρακαταθήκη. fideicommissum. 309, 11.
παρακατατίθεσθαι. 287, 13.
παρακλέπτειν. suffurari, clam intervertere, furto avertere. 294, 11.
παρακρούεσθαι. decipere. 75, 14. 330, 3.
παραλείπειν τι. 40, 4. 187, 1.
πάραλος. navis usibus reipublicæ inserviens. 90, 3. 115, 2.
παραλύειν] παρέλυσε τὰς ἀμφισβητήσεις. 73, 6.
παραπαίειν. delirare. 75, ult. 76, 13. 124, 6. 252, 6.
παράνοια] dementia, stultitia, vecordia. παράνοιαν αὐτοῦ τὴν μεγίστην κατηγορεῖσι. 11, pen. τετελευτηκότα παράνοίας αἱρήσεται. vel post fata ejus eum stultitiæ reum peragetis. 252, 4.

παρανόμως καὶ ἀσυλήτως ἔχουσι τὰ χρήματα. 261, 1.

παρασκευάζειν] παρασκευασάμενοι μήτερας. cum sibi velut arma, aut copias auxiliares ad pugnam obeundam comparassent. 5, ult. παρασκευάζονται ψευδεῖς λόγους. 11, 3. παρασκευάζειν τινά, aliquem subornare, adversus alterum armare, instruere, docere, quid dicendum agendumve sit. 195, 1. 211, 11. καὶ λέγειν δεινὸν, καὶ παρασκευάσασθαι ἱκανοί. copias amicorum et advocatorum conscribere. 255, 5. ἀγῶνας ἐμοὶ παρασκευάζειν. conscisocere, conflare. 278, 6.

παρασκευὴ] machinatio insidiosa, per amicos et ministros suos in alterius caput fraudulenter comparata. ἅπαντα ταῦτα ἐπῴδεια καὶ παρασκευή. 70, 7. παρασκευὴ λόγων. apparatus causationum, exceptionum, subterfugiorum, conclusiuncularum et cavillationum forensium, e longinquo instructus, diuturna meditatione, et clandestina cum aliis consiliorum communicatione atque comparatione maturatus. 196, 2. πιστεύειν ἑταιρείαις καὶ λόγων παρασκευαῖς ἐφ' ἐμὴν οὐσίαν ἐλήλυθε. 317, 7.

παράστασις] res quod a certantibus in jure deponitur, ut vincens recuperet, victus amittat. ὀθνεία παράστασις τίθεται. 45, 3.

παρατιθέναι τὸ γένος. proferre, allegare. 250, 2.

παρεφθέγγεσθαι] εἰθὺς τοῦτο παρεφθέγγετο. clam, obiter, velut aliud agens, inter alios sermones suos hoc quoque dictum, quasi invitus et imprudens suique oblitus, ut ego minus animadverterem, olabi sibi sinebat, quod ille consulto et dedita opera projiciebat, quo ego, animadvertens et memoriæ mandans, ad futuras quasi præparare illius fraudes et machinationes. 210, pen.

παραφρονῶ. delirare. 12, 12.

παρεγχείρημα εἰθύς. 8, 1. 18, pen. 45, pen.

παρέκβασις] excursus, evagatio in res a causa præsente alienas. παρεκβάσεις. 153, 6.

παρέρχεσθαι, idem quod ὑπερβαίνειν. heredem, tametsi usurpatitium, in quieta bonorum possessione manere sinere. δ7, 4. παρελθεῖν ἐσω τοῦ ἱεροῦ. 148, 9.

παρίχειν μαρτυρίαν ψευδῆ. 25, 3. λόγον ἐν τῷ δήμῳ παρίσχε. sermonum præbuit causam, et materiam. 297, pen. μάρτυρας παρασχίσθαι. 334, 2.

παρεῖναι] transmittere, permittere. πάντα τοῖς μηδὲν προσήκουσι παρῆκε πωῆσαι. 78, 5.

παριστάναι] μάρτυρας παρίστανται. jubent adstare ad latus suum. 75, 6. 207, 3. 234, 14. 237, 7.

πάσχειν] εἴ τι πάθοι [scil. ἀνθρώπινον] ἅπαις. si vita decesserit. 5, 5. 40, 2. 81, 2. 178, 6.

πατὴρ] ὡς οἷόν τε τοὺς δύο πατέρας ἐπιγράψασθαι. 70, 2. κατασκευάζειν πατέρα. comminisci, falsum edere. 71, 1.

πατραδελφος. 82, pen.

πατρῷος] ἀνεψιδικὰ ἔχειν τὰ πατρῷα. 52, 4. 53, pen. 137, 8. ἐπὶ βωμοὺς τοὺς πατρῴους βαδιεῖται. 234, 4.

πεδίον. pars agri Attici sic dicta. 101, 3.

πείθειν. 169, 3.

πεῖρα] ἐμοῦ πεῖραν εἰλήφει. 182, 3.

πένεσθαι] κακῶς πράττοντα καὶ πένεσθαι. 108, 14.

πένθος] ὡς διὰ τὸ πένθος κλεισθησόμενον. quasi ideo statim hereditatem aditurus, quod ob ejus dominum vita defunctum veste pulla luctum præ se ferret, 71, 8.

πέντε ἐτῶν πελεύει ὁ νόμος διικάσασθαι τὸν κλῆρον, ἐπειδὰ τελευτήσειεν ὁ κληρώτης. 51, 5.

πέρα μεδέμνου πριδῶν. 259, 3.

περὶ ἐλαχίστου ποιεῖσθαι. 12, 13. περὶ πλείονος. 77, 6. pro ὑπὲρ, loco, nomine, causa, gratia alicujus. 20, 2. οἱ περὶ τούτων ὑβρισθέντα τῶν χρημάτων. 229, 1. αἱ γυναῖκες περὶ τὸν τετελευτηκότα ἦσαν. versabantur in eo pollingendo, sedebæ in eo erant. 143, pen.

περιγίγνεσθαι ὑμῶν καὶ ἐμοῦ παρὰ τὸ δίκαιον. 289, ult.

περιεῖναι] ἐκ τῶν περιόντων. 113, 8.

περιεῖδεῖν. 8, 11.

περιλαμβάνειν] ἅπας ἅπαντα τὰ ἑαυτοῦ περιέλαβεν. amplexus, sui juris fecisset. 221, ult.

περιορᾶν] ἀπαιδα αὐτὸν [subaudi μόνατε] περιεωράκασι. 181, 5. περιορᾶν ἀνατετρῶντας οὐ μᾶλλον. 322, pen.

περιποιεῖν τῶν προσόδων. partem rectigalium reservare et seponere, redundantem a quotidianis necessariis impendiis. 143, 1. περιεποίησε πάντα εἰς ἑαυτόν. 164, 3. τὰ δ' ἄλλα τῇ πόλει περιποιῶ. 186, 6. 223, 4.

περιφάνειαν τοσαύτην τῆς ἐμῆς ποιήσεως ἠγήνετο. 178, ult. 209, 6.

περιφανὴς βλάβη ἡμῖν ἐγένετο. 357, 3.

περιφανῶς ἀναισχυντεῖν ἐν ἐλέγχεται 38, pen. περιφανῶς ψεύδονται. 100, 2. παρεφενίσατεν. 150, 3. περιφανέστατα. 207, 7.

πιστεύειν ἑταιρείαις καὶ λόγοις παρασκευαῖς. 317, 6. τοῖς πράγμασιν. 324, 1.

πίστις] argumentum causam approbans. οὐκ ἂν ἔχοιμι πίστεις μείζους τούτου εἰπεῖν. 214, 6. τῶν μὲ γεγενῆσθαι πίστιν ἐδίδουν ἐπιδεῖναι. velle jurato asseverare facta esse, quæ minus sint. 242, 6.

πλάττειν] comminisci, confingere falsa, omentita. πεπλάσθαι φάσκοντες. testamentum subjectum esse. 160, 10. λόγοι πεπλασμένοι. 202, pen. πλάττει ταῦτα καὶ μηχανᾶται. 282, 6. ἰδίας ἰχθῦς ἕνεκα ταῦτα πλάττοντες. 359, 9. 361, 8.

πλείον] οὐδεὶς ἄλλους περὶ πλείονος ἑαυτοῦ ποιεῖται. nemo alios sibi præhabet. 56, 10. ἵνα τοῖς ἀναισχυντοῦσι μηδὲν πλέον ᾖ. nil proficiant. 251, 9.

πλεονεκτεῖν] ὅπως μηδὲ ταύτῃ πλεονεκτοῦεν. ne hac quidem ratione vincant. 224, 3.

πλῆθος] μέγα μέρος συμβάλλεται τὸ πλῆθος πρὸς τὸ δικεῖν τἀληθῆ λέγειν. 323, ult. τὸ πλῆθος τῶν εἰσφορῶν. 333, 2.

πληροῦν] τὰ διαστήματα ἐπληρώθη. 142, 2. πλεράσαμενος ταύτην. cum triremem viris armisque instruxissent. 297, 15.

πλησιάζειν mulieri, cum ea consuescere, non flagitioso cognitam habere. 20, 7. et 9.

Pluralia] v. Neutra.

πλοῦτος] περὶ ἐμοῦ πλοῦτόν τινα λόγον κατεσκευάκατε. oratione, verbotenus mihi adstruxit, contribuit divitias nescio quas. 290, 6.

πνθῖν. 280, ult.

ποιεῖν] οὐκ οἶδα ὅ τι ἂν ἐποίησεν. nescio, quid instituisset, aut quid eo factum esset. 100, 1. ὁ νόμος τοῖς ἀδελφοῖς ἐποίησε τὸν κληρονομίαν. attribuit, addixit. 270, 6. In medio, adoptare filium. ζῶν καὶ εὖ φρονῶν ἐποιήσατο. 159, ult. ἐποιήσατο τὸν οἰκίαν πρὸς τῇ ἑαυτοῦ οἰκίᾳ. adjungebat sum domui. 94, 1. ἀναθήματα ποιούμενος. cum facienda locasset. 116, 11. οὐκ ἐκ συμμορίας τὴν ναῦν ποιησάμενος. non ita ut navem sibi attribui curasset armandam ex lege sodalitiorum. 184, antep.

ποίησις. adoptatio in filium. 159, 2.

πολεμεῖν τινί. cum aliquo simultates exercere. 10, 4. militia pedestri fungi vel merere. 183, 2.

πολέμιος] πολεμιώτατος. 252, 5.

πόλεμος] μὴ πόλεμον ἡμῖν ποιήσεις. conscisces. 297, pen.

πολλοστὸν μέρος τούτῳ μεταδιδούς. perexiguam partem. 223, 2.

πολὺ [pro κατὰ πολὺ, adverbialiter] πλὴν αὐτόν. perculit adversarium ingenti et insigni momento. reum peregit, secundos habens judices quam plurimos, paucissimis reum sublevantibus. 167, ult. τὸ δίκαιον καὶ τοὺς ὅρκους περὶ πολλοῦ ἐποιήσατο. 280, 7. τοσαύτη περιῆν οἰκία ἂν εἰς πολλὴν οὐσίαν δοθεῖν. in rem amplam, gentem lautam et splendidam, 292, 11.

πομπὴ] συμπέμπειν τὴν πομπήν. prosequi processionem. 148, 11.

πονηρία] τὴν αὐτοῦ πονηρίαν οὐθεμίαν ζημίαν εἶναι νομίζων. 281, 3.

πονηρὸς] ἐπ' ὀλίγῳ ἀργυρίῳ βούλεται πονηρὸς εἶναι. 42, 2.

πορίζειν] ὄνομα μόνον πορίσαντο. 128, 5. comminiscantur. 131, 3. ἀνάγκη πορίζεσθαι λόγους τοιούτους. 297, 8.

Ποτάμιος. gentile de demo seu municipio quodam Attico ductum. 103, ult.

πράττειν] μιᾷ ἁμῶν πάλιν ἔπραττεν. nubis-cum faciebat. redibat ad partes nostras. 96, 1. κακῶς πράττειν. rebus adversis afflictari. pauper esse. 108, 14. ὅτι χείρων ἔπραττες ἢ πρό. ἐπιστάμενον τὰ ἑαυτοῦ πράττειν. rerum suarum satagere, res suas per semet agere. 182, 6. In medio, exigere debita. 38, 3.

πρατήρ. 267, 10.

πρεσβεύειν. 274, 20.

πρίασθαι. 297, 14.

πρὸ δίκης. non rogata, non exspectata judicum sententia. 93, 7.

προβάλλειν] πρεβάλλεσθαι διαιτητήν. edere. 107, 10. et pen. μάρτυρας. 161, 3.

πρόγονος] al πρόγονοι. privignæ. 356, 9.

πρόδηλος. 23, 4.

πρόεδρία. 118, 7.

προειδέναι ἅπαντα τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι. 237, 13.

προῖξ] προῖκα ἐπιδοὺναι τὴν ἀδελφήν. 19, 4. ἄνευ ὁμολογίας προικός. 34, 2. 38, 4. ἐποίησε δίκην σίτου ἢ τῆς προικὸς αὐτῆς ἐδιαίτατο. 65, 4. τοσαύτη προῖξ, tam modica et contemnenda dos, οὐκ ἂν εἰς πολλὴν οὐσίαν δοθεῖν. 292, 11.

προκαλεῖσθαι εἰς ἐμφανῆν κατάστασιν. 139, 5.

προκαρύττειν] ὁ ἄρχων προεκήρυττε [scil. τὰς μισθώσεις]. præconis voce indicabat, promulgabat. 142, 2.

πρόκλησις. 132, 4.

προκρίνειν. præferre, præhabere, delecto habito nuncupare. 208, 3.

Προμηθεῖα. festum, ludi Promethei. 184, 1.

πρόνοιαν ποιεῖται. 179, 11.

προοῖν. 180, 3.

προπαρασκευάζειν] ἐντάφια προπαρασκευασάμενος. 223, 7.

πρόσταξις. 309, 7.

πρὸς τὴν ἀναδοσιαν αὐτῶν [subaudi ἀντιτιθέντες] ψυνδάνεσθε. 57, pen. πρὸς ἐποῖον ἄρχοντα, apud quemnam Archontem, cujus in foro, ἀπέλιπεν ἡ γυνὴ τὸν ἄνδρα, indicavit uxor maritum a se desertum esse. 64, pen. οὐ γὰρ ἐλάχιστόν ἐστι τεκμήριον πρὸς (adversus) τὴν τούτου μαρτυρίαν. ad coarguendum falsitatem testimonii ab eo dicti. 66, 1. ἀπολογίαν ποιεῖσθαι πρὸς (juxta) τὴν διαμαρτυρίαν. in purgatione sui demonstrare capita sum obtestationis, ab iisque non discedere, neque ad aliena evagari. 153, 11. πρός τινα νέμεσθαι. hereditatem cum aliquo cernere. 177, 7.

προσάγειν] οὔτε δούλους οὔτ' ἐλευθέρους ὀθνείους προσῆγε, scil. πρὸς ταῦτα τὰ ἱερά. 206, 8. πρὸς ἵνα τὸν κρῶτον τοῦ γένους προσάξω [id est, προσβιβάσω, sive ἐμαυτὸν, sive ὑμᾶς, sive τὸν ἀντίδικον, sive τὸν λόγον]. 216, ult.

προσαπολλύναι. 102, 12. 264, 4.

προσαφαιρεῖσθαι. 227, 2.

προσγίνεσθαι] προσγεγενημένων χρημάτων. 290, ult.

προσγράφειν. 255, 12.
προσδιαμαρτυρεῖν. 125, 6.
προσίχεσθαι. 245, 13. πρὸς πράγματα. immiscere se negotiis. 309, 8.
προσεισενεγκεῖν. contribuere donum gratuitum, conferre largitionem. 309, ult.
προσήκειν] cum Genitivo. τί γὰρ ἧττον αὐτῷ τῆς συγγενείας ταύτης προσῆκεν. 176, 5.
προσκτᾶσθαί τι. 143, 2.
προσλαμβάνειν. 267, 4.
προσμαρτυρεῖν. 146, 9.
πρόσοδος] reditus, vectigalia. ἀπὸ τοσαύτης προσόδου. e re familiari tam ampla vectigalia præbente. 110, 1. προσόδους λαμβάνειν. 142, 1. τῶν προσόδων περιποιεῖν. 143, 1. τὰς προσόδους ἁπάσας ἠφανίσθαι. 143, 5. 293, antep.
προσποιεῖσθαι τῆς κληρονομίας. sibi arrogare. 15, 1. 71, 10. præ se ferre, præsertim falso, comminisci, confingere, mentiri. 69, 9. προσεποιήσατο ἵνα μάρτυρα παρεῖναι. simulavit. 24, 4. 31, ult.
προστάττειν] προσταχθὲν αὐτοῖς. cum vel quamvis ipsis fuisset imperatum. 12, ult. τὰ προσταττόμενα ποιεῖν. 183, 3. 268, 2. 298, ult. φάθ' ὑπηρέτει φιλοτίμως ὅσα προστάττοιτε. 186, 3.
προστιθέναι] οὐκ ἂν εἰκότως ἔχοιμι μέμψιν εἰ μὴ τἀμαυτῷ προστίθημι ὑτοις. contribuo, largior. 292, 3.
προστυγχάνειν] τοὺς προστυχόντας μάρτυρας ποιούμεθα. obvios quosque, fortuito oblatos. 25, pen.
πρόσχημα] αἰσχρῶς ἀγωνθέντα προσχήματα ἴχειν. criminationibus gravari turpium facinorum. 315, antep.
πρότερος] potior. καὶ τῷ γένει (sanguine) πρότερους ὄντας, καὶ τῇ φιλίᾳ. 10, pen. πρότερος τοῖς ἄρρεσι τῶν θυλειῶν πεποίηκε τὴν ἀγχιστείαν. 173, 5. 177, 1. 190, pen. 217, ult.
προτίθεσθαι. funus spectaculo exponere. 232, 2. et 4.
προυργιαίτερον. 245, 10.
προὔχειν οὐδὲν ἔοικε τοῦτο εἶναι. nil ad rem facere, nil prodesse. 160, pen.
προφασίζεσθαι ψεῦδος. 44, 7.
πρόφασις] προφάσεως οὐδεμιᾶς [subaudi δικαίας vel ἐπικούς] γενομένης. 6, ult. προφάσεις ἀναγκαίαι. excusationes probabiles, graves, præguantes, rerum factu necessariarum, inevitabilium. 78, ult.
πρυτανῖον] πρυτανῖα οὐ τίθεται. sportulæ, merceduloe prytanum non dependuntur. 45, 3. ὑπερίδὼν τὴν ἐν πρυτανίῳ σίτησιν. 118, 6.
πρωτεύειν. 12, 13.
πρῶτος] τίνα εἰσφορὰν οὐκ ἐν πρώτοις εἰσηνώχαμεν. 187, 1. et 8.
Πυθιάς. 178, 2.
Πυλίς. 134, 16.
πυρρίχιστής. 109, pen.
πωλεῖν τὸ πρᾶγμα. hereditatem puta. recipiens facturum, ut eam ipsi asserat pro pacta mercede. 244, pen.

P.

ῥαδίως πεντεταλάντου οὐσίας κατελιφθείσης. quæ facile sine cunctatione 5. talentis æstimetur. 173, 2. ἀργὸν ταλάντου ῥᾳδίως ἄξιον. 218, ult.
ῥητός] ἐπὶ ῥητοῖς εἰσήγαγε. 137, 10.
ῥήτωρ. 5, pen.

Σ.

σεμνὸς] σεμνοτέραν τὴν πόλιν τούτοις ἐσπάσας. 117, 6. σεμνὰ καὶ εὐσεβῆ γράμματα. 148, 4. τῶν ἀντιδίκων τῷ σεμνοτάτου πυθέσθαι. 358, 2.
σημαίνειν] ἐν γράμμασι καταβίσθαι περί τινι σεμνυνόμενος. quas tabulas in eoque sigillo obsignaris, et reliquorum tuorum testium sigillis curaveris obsignari. 160, 5. et 9.
σημεῖον. indicium, argumentum, documentum. 361, pen. 362, 4.
σιτεῖσθαι] ἐσιτεῖτο μετὰ τῶν ἀθρόων. 135, 1.
σίτησις] ὑπερίδὼν τὴν ἐν πρυτανίῳ σίτησιν. 118, 7.
σῖτος] δίκην σίτου [alimentationis] ἢ τῆς τροφῆς αὐτῆς. 19, 11. 65, 4.
σκέπτεσθαι] σκεψάμενοι καὶ διαλογισάμενοι. 191, pen.
σκήπτεσθαι. causari, prætexere. 128, 1.
σκεύδειν] ἐπὶ τοῦ βήματος σκεύδοντες. 103, 6.
σπουδάζειν] περὶ ὧν μάλιστα θυσίαι ἐσπούδαζε. 206, 8.
στάδιος. 29, 3.
στάσις] στάσεως γενομένης πλήθους. 91, 4.
στρατεία τελευταία ἐκείνου ἐγένετο, ἐν ᾗ καὶ ἀπέθανε. 237, ult. τὰς στρατείας στρατευόμενος. 268, 3.
στρατεύειν] ἐστράτευμαι ταῖς στρατείαις [si bene habet]. 188, 4. 268, 3.
συγγένεια] φιλίας πρὸς ἡμᾶς οὐ μικρᾶς καὶ συγγενείας ὑπαρχούσης [nam sic leg. videtur]. 179, 5. liberi sunt γένος [veniunt in jure civili nomine γένους], ἀλλ' οὐ συγγένεια, non autem audiunt parentum suorum cognati. 217, 5.
συγγενὴς] τοῖς συγγενέσι τὰ τοῦ συγγενοῦς, scil. χρὴ διδόναι. videtur hæc aut proverbialis dictio, aut sanctio juris civilis esse. 81, 1. discrimen inter τοὺς συγγενεῖς et τοὺς ἐκγόνους. 214, pen. ἡ συγγενεστάτη ἐστὶ φύσει πάντων. qua consanguinitate [filii cum matre] cogitari nequit ulla alia arctior, solam si spectes naturam, juris civilis sanctiones insuper habenas, huic legi naturæ refragantes. 279, antep.
συγγραφεῖν. 241, 4.
συγγινώσκειν] συγγινωσκόντων τῶν φίλων. assentientibus amicis, idemque mecum censentibus. 223, pen.
συγκατατίθεσθαι γραμματεῖον. tabulas ali-

cubi cum alio quopiam, coram alio, deponere. 139, 10.

συγκεῖσθαι] *σύγκεινται αὐτοῖς.* hæc inter eos composita, condicta, comparata sunt. 36, 5.

συγκατανεῖν] *ταύτης συνεκατανεῦμεν.* 206, 10.

συγχεῖν] *τὰς ψῆφους συγχέαι.* 99, 1.

συγχωρεγκεῖν τὰ ἱερά. 206, 10.

συγχωρεῖν] *ἐκὼν συγχωρῶ τοῦ ἡμιλερίου τῷ παιδί.* 272, 2.

συλλαμβάνειν τούτῳ τὰ ψευδῆ. operam alicui navare in falsis testimoniis suo confirmandis. 245, 8.

συλλήγειν] *διὰ τοῦτο συλλήγεσθε.* coitis in eorum. 251, 9.

συμβαίνειν] *τοῦ συμβαίνοντός ἐστι.* usu quotidiano fit, est in numero rerum sæpissime contingentium. 75, 7.

συμβάλλειν ἑτέρῳ. contribuere. 110, 4. *παιδὶ μὰ ἐξεῖναι συμβάλλειν, μηδὲ γυναικὶ, πέρα μεδίμνου πριθῶν.* de vendendo emendove contrahere cum quopiam. 259, 3. *μέρα μέρος συμβάλλεται τὸ πλῆθος.* confert. 323, 2.

συμβάλλειν. 74, 7. *ἐξ ἑτέρου συμβολαίων.* ex aliquo nescio quo negotio forensi. 108, 2.

συμμεταχειρίζεσθαι μεθ' ἡμῶν τὸ σῶμα ἐκείνου καὶ κοσμῶσαι. operam sociam præstare in corpore pollingendo. 209, 20.

συμμορία. sodalitium, collegium hominum locupletium, pluribus ad eandem triremem fabricandam, armandam et instruendam coeuntibus. 184, 12.

συμπαιδεύειν] *μετ' ἐκείνου συνεπαιδεύθημεν.* 247, 4. 252, 8.

συμπέμπειν. 94, 5. *συμπέμπειν τὴν πομπήν.* 148, 11.

συμπίπτειν] *πολλῶν καὶ δυσκόλων συμπιπτόντων.* 324, 2.

συμποιεῖν. 206, 11. *πάντα συνεποίουν.* omnia cum iis communiter agebam. 211, pen. 212, 6. 223, pen.

συμπράττειν] *μετὰ τῶν αὐτῇ συμπραττόντων.* 275, 10.

συμφορίστειος. 274, pen.

συμφορὰ] *τὰς τῆς πόλεως συμφορὰς ἐξουσίαν σφίσιν αὐτοῖς ἡγοῦντο πλλότρια κεκτῆσθαι.* 91, 15. *συμφορὰν νομίζειν εἶναι ὅτι ταυτῆς ἐστι.* 317, 8.

συναγωνίζεσθαι. 166, 5.

συναμφότερα. 293, 10.

συναναστέλλειν. 137, antep.

συναριθμεῖν τὰς ψῆφους. 98, ult.

συνδιαιτᾶν οὐκ ἀξιοῦσιν αἱ γαμεταὶ γυναῖκες μετὰ τῶν ἀλλοτρίων. 22, 9.

συνδίκεσθαι [sed leg. videtur *ἀναδ.*]. 135, ult.

συνδιατρίβειν. 222, 3.

συνδικεῖν. 165, 13.

συνδυστυχεῖν. 121, 1.

συνεπιλεῖν. 120, ult.

συνεπιβουλεύειν. 151, 7.

συνεπιτίθεσθαι. 138, 13.

συνεστιᾶσθαι. 60, 6.

συνεισφορᾶν] contribuere, conferre largitionem. *οὐδεμιᾷ, nulli pupillarum mearum, τολμᾶ, a me impetrare possum, συνεισφορᾶσαι πρικὸς,* ad dotem ut conferam accessiunculam de meo are. 290, 9.

συνεχῶς. 185, 1.

συνθάπτειν. 211, pen. 212, 4. 223, ult.

συνθύειν. 206, 2.

συνιστορεῖν. 209, 1.

συνιστόναι. coram adducere aliquem ad alterum, ei monstrare, nominare, et de eo præcipere. 210, 7. *συστῆναι.* conspirare, communem agere causam in fraudem alterius. 363, ult.

συνοικεῖν. 55, 1.

συνοικία. insula, domus elocatitia, quam plures, diversi, mercede ipcolunt. 104, 7. 134, 15.

συνουσία] *συνουσίας ποιὰς ποιεῖσθαι.* 323, 1.

συντιθέναι τὰ ἱερά. 206, 11.

σύντομος] *συντομώτερος.* 271, 4.

συντρόφειν. 248, pen.

συσσώζειν. 309, 5.

συστρατιώτης. 232, 3.

σχίτλιος. 274, 7. 336, ult.

σώζειν] *σώζεσθαι.* a valetudine convalescere. 7, 3. *χρημάτων ἀποστερούμενον ἰσώσητε.* hereditatem ei reddentes, fraude tutoris interversam, ab exitio eum servastis. 185, 4. *τὰ ἑαυτῶν φυλάξασθαι σώζειν.* 187, 7. *ἐκ ταύτης τῆς στρατείας ἐλπίζοντα σωθήσεσθαι.* salvum et sospitem esse domum reversurum. *σώζειν τὰ τούτου καὶ πλείω φαίνειν δικαίως ἂν ἡγανοίμην.* 292, 3. 317, 3. *σωθείς.* salvus domum reversus. 309, 15.

σῶμα. 209, 19.

σωφρόνως. 2, ult.

T.

τάξις] *ἐν τῇ αὐτῇ τάξει.* in eadem coborte vel manipulo. 77, pen.

ταραχῆς ἐγγιγνομένης. 70, 8.

ταφὴ] *ἐντοῦθεν ποιήσομαι τὴν ταφήν.* me illinc, ex illa domo, funus elaturum. 209, ult. *ἐσπῆσθαί τι τῶν εἰς τὴν ταφήν.* 210, 3.

τάχα. 281, 5. *ἐπειδὴ τάχιστα.* ut primum. 231, 9.

τεῖχος] *ἔξω τοῦ τείχους.* extra mœnia, vel pomœria urbis. 101, 3.

τεκμαίρεσθαι. 165, 7.

τεκμήριον] *τεκμηρίοις μᾶλλον ἢ μάρτυσι πιστεύειν.* 74, 6. *τεκμηρίοις, ἃ κρείττω τῶν μαρτυριῶν ἐστί.* 197, 7. *οὐκ εἰκὸς ὑμᾶς τεκμηρίοις,* pro argumentis, loco documentorum, *χρῆσθαι τούτοις τοῖς μάρτυσι.* 235, 2.

τελεῖν ὡς [id est, *εἰς*] *ἐπαίδα.* 185, ult.

τελευταῖος] *ἐν τοῖς τελευταίοις ἐδήλωσεν.* in

exitu vitæ. 9, 8. στρατεία τελευταία. 237, ult.
τελευτᾶν. 179, 10. φαίδιμόν σε κατὰ τετελευτηκότος. 233, 8.
τελίως ἄφεσιν. 355, 2.
τίλος] κατὰ τὸ τίλος ζημιοῦσθαι. 73, 9.
τίταρτος ἐμέτετο χορηγήσας. sive, una eum aliis tribus choregi partes egit, sive, quartam palmam retulit. 109, pen.
τιχνάζω] ταῦτ' ἐκ' ἐμοὶ τιχνάζουσι. 245, 20.
τίως. antehac, omni superiori tempore ad istud usque diei. 6, pen.
τόδε. avis. 89, 4. 35, 4. et ult.
τρίβειν ὄνομα. imponere. 36, 1. θέμενοι. oppignerata sibi habentes. 100, pen. 101, 4.
τίκτειν] οὐδ' ἐξ ἑνὸς ἄλλου φαίνεται τεκοῦσα. constat eam alii nulli rite nupsisse, quia nulli alii legitimos peperit liberos. 23, 4.
τιμᾶν] οὐκ ἔξεστι σπάξασθαι ἃ μὴ περιὼν τιμήσας ἔδωκα. reposcere haud licet ea, quæ tu viro muliebrem domum ducenti ita dederis, ut nil caveris, vel stipulatus sis, hoc, quod tu dederis, te velle pro dote, aut pro parte detis, et loco numeratæ pecuniæ haberi. 38, 3.
τιμὴ] pretium, valor. ὧν τιμὴν εἶχε. 100, 1. τιμὴν [pecuniam pro ea numeratam] οὐσίας πεπραμένης ἔχειν. 145, 3.
τίμημα μικρόν. census exiguus. 185, pen.
τιμορίαι ἔσχεσαι ἴστισι. 45, 6.
τόκος] ἀφ' ὧν τόκους ἐλάμβανε. 220, 4.
τόλμα] σπίφασθι τῆς τόλμης τὸν ἀναθέμαν. 146, pen.
τολμᾶν. a se impetrare et velut extorquere. se velut expugnare, ut agat aliquid, quamvis invitus. 290, 8.
τραγωδός. 154, 6.
τράπεζα] mensa, taberna nummularii. κατασκευαζομένην τὴν τράπεζαν. 309, pen.
τραχύνειν] μὴ τραχυθεὶς εἰς ὀργὴν καταστείαν. 222, ult.
τρέπειν] ἐκ' ἐκεῖνον τρέψεται τὸν λόγον. se convertet, receptum habebit. 88, 7. ὅπου τετραμμένα εἴη τὰ χρήματα. aversa, furtim detorta. 144, 2. τὴν αἰτίαν, causam, vel crimen cædis, εἰς τὸν ἀδελφὸν ἔτρεψε, detorsit. 226, ult.
τρίφων. 198, ult. τοὺς γονέας. 216, 5. τοῦτον ἐκ παίδων τρέφων καὶ ἀσπῶν. 354, 11.
τριακοντοῦτις. 130, 3.
Τριπόσια] cives omnium locupletissimi. 155, 1.
τριβώνιον. penula lacera. 94, 8.
τρισραρχεῖν. 113, 6.
τριήραρχος. 90, 3.
τριήρης. 297, 14.
τρίπους. 113, 9. 187, 3.
τριτάλαντος οἶκος. 24, 2. 46, 3.
τρισκαιδεκαίτης. 360, ult.
τρίτος. 10, 13. 270, 9.
τροφή. 354, 8.
τυγχάνειν] τυγόντων ἀστιδίων τυχῶν, ἐφ' οἷς οὐδὲν ἂν ἐφοίτιζον διαφέρουσες. 322, 8. τυγχάνειν τῶν δικαίων. 324, 3.
τύχη] ἔστους ἀκριβῶς τὰ παρὰ τῆς τύχης συμβῆναι. 238, 4.

Υ.

ὕβρις] γραφὴν ὕβρεως γραφείς. 226, 1.
ὑπακούειν. omni citatus in forum comperet, sui copiam judicibus faciat. 84, 5.
ὑπαναγνόσκειν] τὰ ἐν τοῖς νόμοις [scil. γεγραμμένα]. particulatim recitare, cum interceditur, vel intervallis quibusdam, aliud membrum ex alio. 272, 6.
ὑπεισιτῖν] ὑπεισιμένον. cum esset decessuram [pro περισιμένον, vel ἄρτι εἰσιμένον, jam superius paulo ante dictum, ἐν τοῖς ἄνω]. 276, ult.
ὑπερβαίνειν] ὑπερβᾶσα τὸν τελευτῶν πλησιόν. quamvis eum, qui postremus bonorum possessor fuit, illa quiete possidere siverit, neque controversiam eorum illi moverit. 15, 8. 50, pen.
ὑπερβάλλειν ἀναιδείᾳ. 129, 1.
ὑπερβολὴ ἀναιδείας. 146, 8.
ὑπερορία. omne territorium, quod est extra solum Attiorum. 68, 2. 80, 4.
ὑπερτεῖν] φθόνῳ ὑπερόντι, ἔκκα περιόντων. 186, 3.
ὑπόδυσις τῆς καπάσεως [subandi τῷ νόμῳ]. 216, 4. et 11. ὑπόδικον ἐμαυτὸν καθιστάς. 355b, pen. 359, pen.
ὑποκεῖσθαι. oppigneratus esse. 140, 8.
ὑπολείπειν. 202, 2.
ὑπολογίζεσθαι. 283, 5.
ὑπομιμνήσκειν. 189, 8.
ὑποπαρωθεῖν. sensim et sine sensu latenter extrudere, loco depellere. 223, 11.
ὑποπίπτειν] ὑποπεπτωκότες τῇ ἀνθρώπῳ. addicti mulierculæ, adulantes ei famulantesque abjectissimum in modum. 138, 10.
ὑπόχρεως. obæratus. 263, 6. 264, 3.
ὑποχωρῶν ἄχετο. olam se subduxit, excessit ex urbe. 84, 4. ὑποχάρειν εἰς Σικυῶνα. 134, 13.
ὕστατος τραγωδοῖς. qui ultimam palmam meret. 109, ult.

Φ.

φαίνειν] δύο διαθῆναι ἐφάνεσαν. 96, 7. φασὶ τοῦτον παῖδας ἄλλῳ τινὶ τρέφειν. liberi ab eo patre non sati, cujus e nomine appellantur. 136, 7.
φανερὰς] φανερὰ οὐσία. bona immobilia. 130, pen. οἶκον ἐν τοῦ φανερῶ τετραχῶντα. 181, 6.
φάρμακον] ὑπὸ φαρμάκων διαφθάρεα. 252, 6.
φαλλία. 227, 3.
φέρειν μίσθωσιν τοῦ ἰνιαυτοῦ. mercedes annuas referre. 109, 2. οὐ γαμίνας ἔκα

φέρειν διαθήκας. 244, 2. 245, 9. τὸν ψῆφόν μοι ἤνεγκαν. secundum me litem dederunt. 280, 8.

φεύγειν] τοιοῦτον πρᾶγμα ἔφυγον. 132, pen. ἔφυγε τὸν βάσανον. noluit uti sponsione de mancipiis ad quæsitionem dedendis. 201, ult. φεύγειν τοὺς ἐλέγχους. 213, 5. 214, 4.

φθονεῖν. 155, 2.

φθόνον ἐμοὶ γενέσθαι παρ' ὑμῶν ἀντὶ τῶν προσγεγενημένων χρημάτων. 290, pen.

φιλοπράγμων. 84, pen.

φιλοτιμίας μνημεῖον ὁ τρίπους. 187, 3.

φιλότιμος. 186, 4.

φιλοχρηματεῖν. 264, 6.

φοιτᾶν ἐπὶ τὰ ἴσα εἰωθέναι. identidem statis temporum vicibus venire ad tollendum locar. 134, ult. τῶν διδασκάλων, ὅπου ἐφοιτῶμεν. ad quorum ludos habamus. 247, 5.

φορεῖν] τίς οὐ μέλλει ἱμάτιον ἐφόρεσε. 71, 8. ἱμβάδας καὶ τριβώνια φορεῖ. 94, 8.

φρονεῖν] recte sapere, sese tutelæ esse. ἐκεῖθι τάχιστα ἤρχετο φρονεῖν. 242, pen. ὡς οὖ φρονοῦσιν ὑμῖν ἱκανὰ τὰ εἰρημένα τεκμήρια. ut viris baebatis, et mente sibi constantibus. 281, 1. εἴτις τι δίκαιον ἐφρόνει. 330, 2.

φρυάττειν. 322, 8.

φυλαρχεῖν. magistri equitum honorem gerere. 115, 1. 292, ult.

φυλάττειν τοὺς οἰκέτας. adhibere custodiæ observare. 143, 7.

φύλετας. ejusdem tribus cohortes, tribulis. 184, 2.

φῦναι] οἱ μετ' ἐκείνου φύντες. 214, 11.

φύσις] φύσει γεγονότα υἱόν. ex se natum. 169, pen. opponitur adoptato. τοιοῦτοι τὰς φύσεις πρὸς ἀλλήλους εἰσί. 181, 9.

φυτεύειν χωρίον καὶ γεωργεῖν. 247, 7.

φωνὴ μεγάλη. 153, 8. οὐδεὶς ὑμῶν τὴν φωνὴν ἀπέσχετο ἀκούων. 355, 6.

φωρᾶν. furtum quærere. 144, 5.

X.

χοᾶν] ἐπὶ τὰ μνήματα ἰέναι χόμενον, diis manibus inferias, libationes funereas illaturum, καὶ ἐναγιοῦντα. 149, 1. οἱ παῖδες ἐναγίζουσι καὶ χέονται. 157, 9.

χηρεύειν. in vidua conditione ætatem degere. 149, 4.

χηρεῦειν. 154, 6.

χοῆς. 187, 3.

χρέος] τὰ χρέα ὅσα ὀφείλετο αὐτόν. 221, 8. χρέα ἐπὶ τόκοις ὀφειλόμενα. 293, 10.

χρηματίζεσθαι] rem quærere, usuris aliisque turpibus modis rem amplificare. πολὺ προὐχρημάτιζον ἡγεῖται τὸ χρηματίζεσθαι, ἢ τὴν ἐμὴν συγγένειαν. id est, observationem officiorum et jurium, quæ mihi ut cognato debet. 245, 10.

χρῆσθαί τινι, pro χρῆσθαι οἰκείως. 12, 4. et 14. præsertim cum meretrice consuescere. 20, 5. ἀποχῶν ὅ τι χρῶτο τῷ παρόντι κακῷ. 136, pen. λόγοις χρῶνται τοιούτοις. 176, 1.

χρήσιμος] χρησίμη διαθήκη. authentica, vera, legitima. 138, pen. καὶ πρίτιστον χρήσιμος ἐγίνετο. homo frugi. 309, 4. χρησιμώτερον ὑμᾶν σκέπτον παρέχειν ἑαυτόν. 317, 3.

χρήστης. creditor. 8, ult. 105, 8.

χρῆσις] τὴν χρῆσιν ἀδόσαιεν [scil. παρελθεῖν]. 264, 8. εἰς τὴν χρῆσιν τι ὕστερον τῶν ἡμετέρων εἰσπραττόμεθα. 265, pen.

χρυσίον] σὺν ἱματίοις καὶ χρυσίοις. 199, 4.

χωρίζεσθαι. de uxore domo mittenda meritâ emissa, aliisque elocata. 221, 1.

χωρίον. prædium. 267, 9.

Ψ.

ψεύδεσθαι κατὰ τετελευτηκότος. 233, 2. ψεύσασθαι πρᾶγμα τηλικοῦτον. 283, 4. 297, 3.

ψευδὴς] τούτῳ τὰ ψευδῆ συλλαμβάνεται. 245, 8.

ψευδομαρτυρία. 99, 10. 357, 6.

ψευδομαρτυρεῖν. 97, 2.

ψεύδος προφασίζεσθαι. 44, 7. ἆρ' ἐστὶ ψεῦδος ἢν ἐγὼ λογίζομαι. 334, 2.

ψηφίζεσθαι δίκην. sententia sua, ceu judex, causam disceptare. 19, 2.

ψῆφος] παρὰ τέτταρας ψήφους μετέσχε τῆς πόλεως. 40, 9. τὸν ψῆφόν μοι ἤνεγκαν. 280, 8.

Ω.

ὠθεῖν. 213, 3.

ὠνεῖσθαι. 210, 3. 293, 7.

ὤνιος. venalis. 134, antep.

ὡς] οὐδ' ὡς, pro οὐδ' οὕτως. ne sic quidem. 228, 14.

ὠφελεῖν] μέλλοντες ὠφελεῖσθαι μὲν μηδὲν, ζημιοῦσθαι δὲ μεγάλα. 263, antep.

INDEX HISTORICUS

AD ISÆUM.

A.

Æschines Lusiensis. 172, 1.
Aloe. 134, in seqq.
Aminiades. 72, 1.
Androcles (item Androclides). 121, seqq. 147, 12.
Antidorus. 143, 13. 147, 12.
Antiphanes. 140, 6.
Apollodorus Eupolidis. 172, ult.
Apollodorus Thrasylli. 163, antep. et tota oratione.
Archidamus. 164, 6.
Archonides. 10, 10.
Aristarchus. 256, 16. alius. 257, 18.
Aristogiton. 118, 9.
Aristolochus. 140, 7.
Aristomenes. 257, 3.
Astyphilus. 230, sq.

C.

Callippe. 129, ult.
Cephisander. 10, 12.
Cephisodorus. 309, 9.
Cephisodotus. 88, 1.
Cephisophon. 90, 1.
Chærestratus. 120, 2. antep.
Chæron. 32, 3.
Chæreleos. 297, 11.
Chariades. 69, 6.
Ciron. 193, sq.
Cleon. 230, 7.
Cleonymus. 1, seqq.
Cleonymus Cretensis. 111, 2.
Clinareta. 35, 4.
Cranaus. 72, 7.
Ctesias. 72, 7.
Cyronides, 257, 12.

D.

Demaratus. 108, 2. 357, 6.
Demochares. 256, 12.
Democles. 89, ult.
Democrates. 136, 2.
Demosthenes. 71, 10.
Dicæogenes primus. 114, 2.
Dicæogenes Menexeni. 88, 12.
Dicæogenes Proxeni. 86, sq.
Dinias. 6, 7.
Diocles. 9, pen.
Diocles Orestes. 194, ult.
Diocles Pitthensis. 208, 3.
Dion. 134, 9.
Dionysius. 30, 2.
Diophantus. 28, 3.
Diopithes. 107, ult.
Diotimus. 107, 10.
Dorotheus. 28, ult.

E.

Endius. 14, 3.
Epigenes. 310, 3.
Erchienses. 343, pen. 351, pen.
Ergamenes. 125, 10.
Eubulides. 274, 16.
Euclides. 147, 12. 228, 6. 343, 11.
Euctemon. 125, 12.
Eumathes. 309, 13.
Euphiletus. 351, sq.
Eupolis. 163, 6. et pen.

G.

Glaucon. 275, 6.

H.

Hagnias. 270, sq.
Hagnon. 67, pen.
Hagnotheus. 67, pen. 343, 4.
Harmodius ille celeber. 118, 9.
Harmodius Proxeni. 94, 4.
Hegemon. 125, 11. 357, 7.
Hegesippus. 362, ult.
Hermon. 343, 10.
Hierocles. 232, ult.
Hippolochides. 176, 3.

L.

Lacratides. 165, ult.
Leochares. 87, 5.
Lycon. 95, 1.
Lysimenes. 32, 2.

M.

Macartatus. 297, 12.

Melanopus. 107, 10.
Menexenus. 95, 7.
Menexenus pater Dicmogenis. 89, 13.
Mixiades. 125, antep.
Mnesiptolemus. 99, 6.
Mneson. 163, 7.

N.

Nausimenes. 199, 3.
Nicodemus. 16, 6.
Nicostratus. 67, sq.

O.

Olynthii. 117, 12.
Orestes. 194, ult. 228, 12.

P.

Phanostratus. 120, 2.
Phila. 15, 5.
Philochares. 29, 1.
Philoctemon. 119, sq.
Philonicus. 105, ult.
Pistoxenus. 128, 4.
Poliarchus. 5, 3.
Polyartus. 89, pen.
Posidippus. 4, pen.
Prosapis. 171, ult.
Protarchides. 103, pen.
Proxenus. 90, 6.
Pylades. 32, 3.
Pyretides. 24, ult.
Pyrrhus. 14, sq.
Pyrrhus Lamprensis. 72, 4.
Pythodorus. 139, 8.

S.

Smicrus. 69, 6.
Stratius. 274, 17.
Stratocles. 274, 17.
Stratonicus. v. Nicostratus. 76, 9.

T.

Telephus. 71, pen.
Thargelia. 169, 8.
Theophon. 293, 4.
Thrasybulus. 172, ult.
Thrasyllus. 163, 6. et 13.
Thrasymachus. 69, 8.
Thudippus. 240, 2.
Timotheus. 137, 21.

U.

Undecimviri. 84, 2.

X.

Xenænetus. 256, 11. alius. 257, 13. et 17.
Xenocles. 15, 5.

INDEX GEOGRAPHICUS AD ISÆUM.

A.

Acharnensis. 256, 11.
Æthalides. 30, 3.
Aphidnæus. 136, 3.
Araphenius. 241, 4.
Athmonensis. 140, 5.

B.

Bœa. 27, 1.
Besæensis. 72, 7.

C.

Cephisiensis. 125, pen. 138, 2.
Ceramicus. 104, 2. 134, 15.
Chius. 137, 17.
Cholargensis. 199, 3.
Corinthus. 165, 14. 237, 14. 265, 7.
Creta. 297, 15.
Cyprius. 15, 5.

D.

Delphinium. 360, 3.

E.

Ἐλευθέρας fanum. 112, 5.
Eleusin. 114, ult. 292, antep. 293, 7.
Eleusinius. 29, 1.
Erchiensis. 30, 2. 343, pen.

H.

Hephæstides. 232, pen.

L.

Lecherum. 110, ult.
Limnæ. 219, 2.
Lesiensis. 172, 1.

M.

Melita. 293, 6.
Mitylenæ. 237, 10.
Munychia. 137, 22.

O.

Œnoe. 294, ult.

P.

Pæaniensis. 90, 1.
Prospaltii. 298, 1. et 7.
Phlyensis. 194, ult.
Φλυῆσι. 218, ult.
Phrearrhius. 90, 1.
Πιτθεύς. 208, 4.
Plotiensis. 99, 6.
Potamius. 103, ult.
Pythii Apollinis fanum. 113, 11.

S.

Serangium. 140, 6.
Sicilia. 120, 4. 128, 6.
Sicyon. 134, 113.
Spartolus. 115, 1.
Sphettius. 28, pen.
Sypalletius. 256, 10.

T.

Thebanum bellum. 237, 15.
Thessalia. 237, 14.
Θριᾶσι. 293, 5.

ΔΕΙΝΑΡΧΟΣ.

ΔΕΙΝΑΡΧΟΥ

ΚΑΤΑ ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΝ

ΒΙΟΣ.

ΔΕΙΝΑΡΧΟΣ Σωκράτους ἢ Σωστράτου, ὡς μέν τινες, ἐγχώριος, ὡς δέ τισι δοκεῖ, Κορίνθιος, ἀφικόμενος εἰς Ἀθήνας ἔτι νέος, καθ' ὃν χρόνον Ἀλέξανδρος ἐπῆει τὴν Ἀσίαν, κατοικήσας αὐτόθι, ἀκροατὴς μὲν ἐγένετο Θεοφράστου τοῦ διαδεξαμένου τὴν Ἀριστοτέλους διατριβήν, ὡμίλησε δὲ καὶ Δημητρίῳ τῷ Φαληρεῖ· μάλιστα δὲ ἐπολιτεύσατο μετὰ τὴν Ἀντιπάτρου τελευτὴν, τῶν μὲν ἀνῃρημένων ῥητόρων, τῶν δὲ πεφευγότων. φίλος δὲ Κασάνδρῳ γενόμενος, ὡς ἐπὶ πλεῖστον προέκοψε, χρήματα τῶν λόγων εἰσπραττόμενος, οὓς τοῖς δεομένοις συνέγραφεν· ἀντετάξατο δὲ πρὸς τοὺς ἐπιφανεστάτους τῶν ῥητόρων, οὐκ εἰς δῆμον παριὼν — οὐ γὰρ οἷός τ' ἦν —, ἀλλὰ τοῖς ἐναντιουμένοις λόγους συγγράφων· καὶ ἐπεὶ Ἅρπαλος διέδρα, πλείους λόγους συνέγραφε κατὰ τῶν αἰτίαν λαβόντων δωροδοκῆσαι, καὶ τούτους τοῖς κατηγόροις ἐξέδωκε. χρόνῳ δὲ ὕστερον αἰτιαθεὶς εἰς λόγους παραγίνεσθαι Ἀντιπάτρῳ καὶ Κασάνδρῳ παρὰ τὴν κατάληψιν τῆς Μουνυχίας, ἡνίκα ὑπ' Ἀντιγόνου καὶ Δημητρίου ἐφρουρήθη ἐπ' Ἀναξικράτους ἄρχοντος, ἐξαργυρισάμενος τὰ πλεῖστα τῆς οὐσίας, ἔφυγεν εἰς Χαλκίδα. διατρίψας δ' ἐπὶ τῆς φυγῆς ὡς πεντεκαίδεκα ἔτη, καὶ πολλὴν οὐσίαν κτησάμενος, κατῆλθε, πραξάντων αὐτῷ τὴν κάθοδον τῶν περὶ Θεόφραστον ἅμα τοῖς ἄλλοις φυγάσι. καταλύσας δὲ παρὰ Προξένῳ ἑταίρῳ αὐτῷ, καὶ τὸ χρυσίον ἀπολέσας, ἤδη γηραιὸς ὢν καὶ τὰς ὁράσεις ἀσθενὴς, οὐ βουλομένου Προξένου ἀναζητεῖν, λαγχάνει αὐτῷ δίκην, καὶ τότε πρῶτον εἶπεν ἐν δικαστηρίῳ. σώζεται δ' αὐτοῦ καὶ ὁ λόγος. φέρονται δ' αὐτοῦ καὶ λόγοι γνήσιοι ἑξήκοντα τέσσαρες. τούτων ἔνιοι παραλαμβάνονται, ὡς Ἀριστογείτονος. ζηλωτὴς δ' ἐγένετο Ὑπερείδου, ἢ — ὥς τινες — διὰ τὸ παθητικὸν Δημοσθένους καὶ τὸ σφοδρόν· τῶν σχημάτων δ' αὐτοῦ μιμητὴς ὑπάρχει.

Παρὰ τὸν] F. διὰ τὸν. REISK.

Καὶ λόγοι] Καὶ aut delendum, aut leg. καὶ ἄλλοι λόγοι. IDEM.

Ὡς Ἀριστογείτονος] Leg. ὡς ὁ κατ' Ἀριστογείτονος. XYLAND.

Διὰ τὸ παθ. — σφοδρόν] F. Δημοσθένους, διὰ τὸ παθητικὸν καὶ τὸ σφοδρόν. REISK.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΕΩΣ

ΔΕΙΝΑΡΧΟΣ.

α'. ΠΕΡΙ Δεινάρχου τοῦ ῥήτορος οὐδὲν εἰρηκὼς ἐν τοῖς περὶ τῶν ἀρχαίων γραφεῖσιν, διὰ τὸ μήτε εὑρετὴν ἰδίου γεγονέναι χαρακτῆρος τὸν ἄνδρα, ὥςπερ τὸν Λυσίαν καὶ τὸν Ἰσοκράτην καὶ τὸν Ἰσαῖον, μήτε τῶν εὑρημένων ἑτέροις τελειωτὴν, ὥςπερ τὸν Δημοσθένην καὶ τὸν Αἰσχίνην καὶ Ὑπερείδην ἡμεῖς κρίνομεν· ὁρῶν δὲ καὶ τοῦτον τὸν ἄνδρα παρὰ πολλοῖς ἠξιωμένον ὀνόματος ἐπὶ δεινότητι λόγων καὶ ἀπολελοιπότα δημοσίους τε καὶ ἰδίους λόγους οὔτε ὀλίγους οὔτε εὐκαταφρονήτους, ἡγησάμην δεῖν μὴ παραλιπεῖν αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ βίου καὶ τοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ διελθεῖν, καὶ διορίσαι τούς τε γνησίους καὶ ψευδεῖς λόγους, πάντων ἢ τῶν γε πλείστων, ἀναγκαιότερον (οἶμαι) τοῖς μὴ ἐκ περιζώματος ἀσκοῦσι ῥητορικὴν, ἅμα δὲ ὁρῶν οὐδὲν ἀκριβὲς οὔτε Καλλίμαχον οὔτε τοὺς ἐκ Περγάμου γραμματικοὺς περὶ αὐτοῦ γράψαντας, ἀλλὰ παρὰ τὸ μηδὲν ἐξετάσαι περὶ αὐτοῦ τῶν ἀκριβεστέρων ἡμαρτηκότας, ὡς μὴ μόνον ἐψεῦσθαι πολλὰ, ἀλλὰ καὶ λόγους τοὺς οὐδὲν μὲν αὐτῷ προσήκοντας ὡς Δεινάρχου τούτῳ προστίθεσθαι, τοὺς δ' ὑπ' αὐτοῦ γραφέντας ἑτέρων εἶναι λέγειν. ἀλλὰ Δῆμος ὁ Μάγνης, ὃς ἔδοξε γενέσθαι πολυΐστωρ, ἐν τῇ περὶ τῶν ὁμωνύμων πραγματείᾳ λέγων καὶ περὶ τούτου τοῦ ἀνδρὸς καὶ ὑπόληψιν παρασχὼν ὡς περὶ αὐτοῦ λέξων τι ἀκριβὲς διεψεύσθη τῆς δόξης· οὐθὲν δὲ κωλύει καὶ τὰς λέξεις παραθέσθαι τοῦ ἀνδρός· ἔστι δὲ τὰ ὑπ' αὐτοῦ γραφέντα τάδε· Δεινάρχοις δ' ἐνετύχομεν τέτταρσιν· ὧν ἐστὶν ὁ

Περὶ Δεινάρχου] Fort. περὶ δὲ Δειν. quod si admittitur, constat hoc opusculum cum prioribus illis, de Isocrate, Lysia, Isæo, unum corpus constituere et inter sese illa quatuor cohærere. Reisk.

Καὶ ψευδεῖς] Interposui velim articulum τοὺς. Idem.

Ἀναγκαιότερον] Malim in superlativo ἀναγκαιότατον. Idem.

Ἐκ περιζώματος] *in procinctu*. Est nova Græcitatis dictio Latinisans. *raptim* significans, *tumultuarie*, repentino quodam impetu et involatu quasi, quomodo milites in procinctu stantes, testamentum faciunt, festinantes, sine necessario apparatu. Idem.

Καλλίμαχον] Scil. *in τῇ ἀναγραφῇ τῶν ῥητόρων*. v. Ionsium de Script. H. P. I. 4. p. 135. et Bentleii fragm. Callimachi p. 352. Hudson.

Τοὺς ἐκ Περγάμου γραμματικοὺς] Significare videtur Cratetem et Aristarchum: ut ex Suida colligitur, dum Aristarchum tradit discipulum fuisse Aristophanis grammatici, et Pergami plurimum concertasse cum Cratete grammatico Pergameno. Syburo.

Ἐψεῦσθαι πολλὰ, ἀλλὰ καὶ] Num ἐψεῦσθαι πολλὰ καὶ ἄλλα, ἀλλὰ καὶ — *non solum alia multa mentiti sint* (aut *in aliis multis falsi*, vel *lapsi*), *sed etiam* —. Reisk.

Ὡς Δεινάρχου τούτῳ προστίθεσθαι] Malim ὡς ὄντας Δεινάρχου, τούτῳ προστίθεσθαι. Idem.

Δῆμος] Sufficiendum esse Δημήτριος, dudum observasse criticos, admonet Hudsonus. Post ἀλλὰ addendum esse videtur aut καὶ, aut γὰρ καί. Idem.

μὲν ἐκ τῶν ῥητόρων τῶν Ἀττικῶν, ὁ δὲ τὰς περὶ Κρήτην συναγήοχε μυθολογίας, ὁ δὲ πρεσβύτερος μὲν ἀμφοῖν τούτοιν, Δήλιος δὲ τὸ γένος, πεπραγματευμένος τοῦτο μὲν ἔπος τοῦτο δὲ πρᾶγμα, τέταρτος δὲ ὁ περὶ Ὁμήρου λόγον συντεθεικώς. ἐθέλω δὲ πρὸς μέρος περὶ ἑκάστου διελθεῖν, καὶ πρῶτον περὶ τοῦ ῥήτορος. ἔστι τοίνυν οὗτος κατά γε τὴν ἐμὴν δόξαν οὐδὲν ἀπολείπων τῆς Ὑπερείδου χάριτος, ὥςτ' εἰπεῖν, Καὶ νύ κεν ἢ παρέλασεν· ἐνθύμημα γὰρ φέρει πιστικὸν καὶ σχῆμα παντοδαπὸν, πιθανότητός γε μὴν οὕτως εὖ ἥκει ὥστε παριστάνειν τοῖς ἀκούουσι μὴ ἄλλως γεγονέναι τὸ πρᾶγμα ἢ ὡς αὐτὸς λέγει. καὶ νομίσειεν ἄν τις εὐήθεις εἶναι τοὺς ὑπολαβόντας τὸν λόγον τὸν κατὰ Δημοσθένους εἶναι τούτου· πολὺ γὰρ ἀπέχει τοῦ χαρακτῆρος, ἀλλ' ὅμως τοσοῦτον σκότος ἐπεπεπόλακεν ὥςτε τοὺς μὲν ἄλλους αὐτοῦ λόγους σχεδόν που ὑπὲρ ἑξήκοντα καὶ ἑκατὸν ὄντας ἀγνοεῖν συμβέβηκε, τὸν δὲ μὴ γραφέντα ὑπ' αὐτοῦ μόνον ἐκείνου νομίζεσθαι. ἡ δὲ λέξις ἐστὶ τοῦ Δεινάρχου κυρίως ἠθικὴ, πάθος κινοῦσα, σχεδὸν τῇ πικρίᾳ μόνον καὶ τῷ τόνῳ τοῦ Δημοσθενικοῦ χαρακτῆρος λειπομένη, τοῦ δὲ πιθανοῦ καὶ κυρίου μηδὲν ἐνδέουσα.

β'. Ἐκ τούτων οὐδὲν ἐστιν οὔτε ἀκριβὲς ἀλλ' οὔτε ἀληθὲς εὑρεῖν· οὔτε γὰρ γένος τἀνδρὸς οὔτε χρόνους καθ' οὓς ἦν οὔτε τόπον ἐν ᾧ διέτριψε δεδήλωκε, ὀνόματα δὲ μόνον κοινὰ καὶ περιτρέχοντα ἐσπούδασε, καὶ πλῆθος λόγων εἶπεν οὐδενὶ τῶν σύμφωνον, εἰ δεῖ δὲ τοὐναντίον. ἃ οὖν ἐγὼ αὐτὸς δι' ἐμαυτοῦ κατελαβόμην, ταῦτ' ἐστίν. Δείναρχος ὁ ῥήτωρ υἱὸς μὲν ἦν Σωστράτου, Κορίνθιος δὲ τὸ γένος· ἀφικόμενος δὲ εἰς Ἀθήνας, καθ' ὃν χρόνον ἤνθουν αἵ τε τῶν φιλοσόφων καὶ ῥητόρων διατρι-

Δήλιος] Perperam in exemplari [h. e. editione P. Victorii Tornesiana] scriptum δῆμος. Sylburg.

Πεπραγματευμένος etc.] Hæc non intelligo. Latinus interpres reddidit, *qui et poeta fuit, et dux egregius.* Num pro πρᾶγμα leg. est σύγγραμμα. *et carminis auctor, et historiæ.* Reisk.

Καὶ νύ κεν] Alludit ad Homericum illud, Iliad. φ. καὶ νύ κεν ἢ παρέλασσεν ἢ ἀμφέρισσεν ἔθηκεν: quod de Platone quoque usurpavit supra 17, 45. Sylburg.

Τε μὲν] Dedi auctore Sylburgio, pro vulgari τε μὲν. Reisk.

Τοσούτος σκοτὸς ἐπεπεπόλακεν] Legendum videtur, τοσοῦτον οὗτος ἐπεπεπόλακεν, *usque adeo hæc eminuit oratio:* et v. 18. passivo fine ἀγνοεῖσθαι, *ignorari.* Sylburg. Ego e vitiosæ vulgatæ ruderibus effeci τοσοῦτον σκότος ἐπεπεπόλακεν, ab ἐπισκολάζειν. Reisk.

Ἀγνοεῖν] Recte admonet Sylburgius, leg. esse ἀγνοεῖσθαι in passivo. Idem.

Κυρίου] Malim καιρίου. Idem.

Οὔτε ἀκριβὲς etc.] Fort. leg. ἃ τούτων οὐδέν ἐστιν οὔτ' ἀκριβὲς, οὔτε κομψὸν, ἀλλ' οὐδ' ἀληθές. *non solum nil exasciatum, neque exquisitum, sed ne verum quidem.* ἀλλὰ subjicit in præmissis ὡ μόνον esse subaudiendum. Idem.

Οὐδενὶ τῶν —] Sententia talem quampiam mutilati hujus loci scripturam postulat: οὐδενὶ τῶν πρωτέρων (vel τῶν λοιπῶν, τῶν πιθανῶν) σύμφωνον. εἰ δεῖ δὲ τἀληθῆ λέγειν, καὶ τοὐναντίον. vel ἤδη δὲ καὶ τοὐναντίον. Sylburg. Pro εἰ δὲ malebat Casaubonus ἴδοι, δὲ, subaud. ποιεῖν. mihi videtur locus sic posse sarciri: οὐδενὶ τῶν ὄντων σύμφωνον· εἰ δὲ δεῖ τἀληθὲς εἰπεῖν, πᾶν τοὐναντίον, scil. τοῖς οὖσι. Reisk.

βαὶ, Θεοφράστῳ τε συνεγένετο καὶ Δημητρίῳ τῷ Φαληρεῖ· εὐφυὴς δὲ περὶ τοὺς πολιτικοὺς λόγους γενόμενος, ἀκμαζόντων ἔτι τῶν περὶ Δημοσθένην, ἤρξατο λόγους γράφειν καὶ προήει κατὰ μικρὸν εἰς δόξαν· μάλιστα δὲ ἤκμασε μετὰ τὴν Ἀλεξάνδρου τελευτὴν, Δημοσθένους μὲν καὶ τῶν ἄλλων ῥητόρων φυγαῖς ἢ ἀϊδίοις καὶ θανάτοις περιπεσόντων, οὐδενὸς δ' ὑπολειπομένου μετὰ τοὺς ἄνδρας ἀξίου λόγου. καὶ διετέλεσεν ἐτῶν πέντε καὶ δέκα χρόνον λόγους συγγράφων τοῖς βουλομένοις, ἕως Κάσσανδρος τὴν πόλιν κατέσχεν· ἐπὶ δὲ Ἀναξικράτους ἄρχοντος, ἐφ' οὗ κατέλυσαν τὴν ἐν τῇ Μουνυχίᾳ φρουρὰν ὑπὸ Κασσάνδρου κατασταθεῖσαν οἱ περὶ Ἀντίγονον καὶ Δημήτριον βασιλεῖς, αἰτίαν ἔχων ἅμα τοῖς ἐπιφανεστάτοις Ἀθηναίοις, καίτοι ξένος αὐτὸς ὤν, καταλῦσαι τὸν δῆμον, ὁρῶν ἠρεθισμένους τοὺς Ἀθηναίους· καὶ μάλιστα τῷ πλουτεῖν ἑαυτὸν, ὑφορώμενος μὴ διὰ τοῦτο πάθῃ τι δεινὸν, εἰσελθεῖν μὲν εἰς δικαστήριον οὐχ ὑπέμεινεν, ἐξελθὼν δὲ τῆς πόλεως καὶ ἐλθὼν εἰς Χαλκίδα τὴν ἐν Εὐβοίᾳ τὸν ἀπ' Ἀναξικράτους χρόνον ἕως Φιλίππου πεντεκαιδεκαετῆ γενόμενον ἐκεῖ διέτριψεν, εἴ τις αὐτῷ γένοιτο διὰ Θεοφράστου καὶ τῶν ἄλλων φίλων κάθοδος, περιμένων.

γ'. Συγχωρήσαντος δὲ τοῦ βασιλέως μετ' ἄλλων φυγάδων κἀκείνῳ κατελθεῖν, ἀφικόμενος εἰς Ἀθήνας καὶ παρ' ἑνὶ τῶν φίλων Προξένῳ καταχθεὶς χρυσίον ἀπολλύει, γηραιὸς ὢν ἤδη καὶ τὰς ὄψεις ἀσθενής. ὀλιγώρως δ' ἔχοντος τοῦ Προξένου πρὸς τὴν ζήτησιν, δίκην ἔλαχεν αὐτῷ περὶ τῶν χρημάτων, αὐτὸς οὐδεπώποτε πρότερον εἰς δικαστήριον παρελθών. οὗτος μὲν ὁ βίος τἀνδρός. ἀποδείκνυται δ' ἕκαστον αὐτῶν, ἔκ τε τῶν ἱστοριῶν τῶν Φιλοχόρου, καὶ ἐξ ὧν αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ συνέγραψεν ἐν τῷ λόγῳ τῷ κατὰ Προξένου, ὃς εἴρηται μὲν μετὰ τὴν φυγὴν, προσκειμένην δ' ἔχει τὴν γραφὴν ταύτην· Δείναρχος Σωστράτου Κορίνθιος Προξένῳ ᾧ σύνειμι βλάβης τἀλάντων δύο. Ἔβλαψέ με Πρόξενος, ὑποδεξάμενος εἰς τὴν οἰκίαν τὴν ἑαυτοῦ τὴν ἐν ἀγρῷ ὅτε πεφευγὼς Ἀθήνηθεν κατῄει ἐκ Χαλκίδος, χρυσίου μὲν στατῆρας ὀγδοήκοντα καὶ διακοσίους καὶ πέντε, οὓς ἐκόμισα ἐκ Χαλκίδος, εἰδότος Προξένου, καὶ εἰσῆλθον ἔχων εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ,

Μετὰ τοῦ ἀνδρὸς] Procul dubio legendum IDEM.

μετὰ τοὺς ἄνδρας. *post illos viros.* SYLBURG.

Πεντεκαιδεκα ἐτη] Forsan rectius conjuncte πεντεκαιδεκαετῆ, vel πεντεκαιδέκατον. IDEM. Dedi prout ille volebat, et in Bodleiano esse testatur Hudsonus. Nescio præterea quoque, an Dionysius sic dederit: *καὶ αὐτὸν πεντεκαιδεκαετῆ γενόμενον. quod ipsum quoque tempus, pariter atque illud prius, quindecennale fuit.* REISK.

Τῷ βασιλίσσῃ] Demetrium Poliorcetam designat. IDEM.

Προσκειμένην] Recte sic, si formula hæc accusationis calci orationis subjecta fuit. verum probabilius est præmissam orationi fuisse, velut fundamentum, cui ædificium superstruitur. L. ergo προκειμ.

Βλάβης] Integre sic foret dictum: βλάβης δίκην εἴλαχε, δύο ταλάντων ἀξίαν, aut δύο ταλάντων τίμημα ἐπιγραψάμενος. IDEM.

Ἔβλαψέ με] Cohæret cum hoc verbo ἐπιζευχθεὶσας τούτοις, id est, διὰ τοῦ ἐπιζευχθεῖσαι τούτοις. IDEM.

Χαλκίδος] Aut deest post hoc nomen, ἔχων. aut dicendum est, orationem esse ἀνακόλουθον, seu dissolutam et fluxam. Nam accusativi στατῆρας et ἀργυρώματα natabunt, fulcro destituta. Alium rationem iniit Sylburg. IDEM.

Καὶ εἰσῆλθον ἔχων] Si transpositione facta, καὶ in præcedentibus ante χρυσίου collocetur, et ἔχων ante εἰσῆλθον, structura et sententia erit planior. SYLBURG.

ἀργυρώματα δὲ οὐκ ἐλάττω εἴκοσι μνῶν ἄξια, ἐπιβουλεύσας τούτοις· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῷ τῷ λόγῳ, εὐθὺς μὲν ἐν ἀρχῇ περὶ τοῦ μηδεμίαν δίκην πρότερον εἰσελθεῖν δεδήλωκεν, ἐν δὲ τοῖς ὕστερον μετὰ ταῦτα, πρῶτον μὲν ἐν τῷ προοιμίῳ τὴν βλάβην τὴν γενομένην αὐτῷ διὰ Προξένου δεδήλωκεν, ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς περί τε τῆς φυγῆς καὶ τῶν ἄλλων διεξέρχεται πάντων, ἐξ ὧν γίγνεται φανερὰ τὰ προειρημένα· καὶ ἔτι πρὸς τούτοις, ὅτι ξένος διέμεινε καὶ γέρων ἤδη ὢν εἶπε τὸν λόγον, ἐξ ὧν ἐπὶ τῷ τέλει τῆς δίκης εἴρηκε. ταῦτα μὲν αὐτὸς ὁ Δείναρχος περὶ ἑαυτοῦ· Φιλόχορος δὲ ἐν ταῖς Ἀττικαῖς ἱστορίαις περί τε τῆς φυγῆς τῶν καταλυσάντων τὸν δῆμον καὶ περὶ τῆς καθόδου πάλιν οὕτως λέγει· Τοῦ γὰρ Ἀναξικράτους ἄρχοντος, εὐθὺ μὲν ἡ τῶν Μεγαρέων πόλις ἑάλω· ὁ δὲ Δημήτριος ὁ κατελθὼν ἐκ τῶν Μεγάρων κατεσκευάζετο τὰ πρὸς τὴν Μουνυχίαν, καὶ τὰ τείχη κατασκάψας ἀπέδωκε τῷ δήμῳ. ὕστερον δὲ εἰσηγγέλθησαν πολλοὶ πολιτῶν, ἐν οἷς καὶ Δημήτριος ὁ Φαληρεύς· τῶν δὲ εἰσαγγελθέντων τοὺς μὲν οὐχ ὑπομείναντας τὴν κρίσιν ἐνεθανάτωσαν τῇ ψήφῳ, τοὺς δ' ὑπακούσαντας ἀπέλυσαν. ταῦτα μὲν οὖν τῆς ὀγδόης. ἐν δὲ τῇ ἑνάτῃ φησί· Τοῦ δ' ἐνιαυτοῦ τουδὶ διελθόντος, ἑτέρου δ' εἰσιόντος, ἐν ἀκροπόλει σημεῖον ἐγένετο τοιοῦτο· Κύων εἰς τὸν τῆς Πολιάδος νεὼν εἰσελθοῦσα καὶ δῦσα εἰς τὸ Πανδρόσιον, ἐπὶ τὸν βωμὸν ἀναβᾶσα τοῦ Ἑρκίου Διὸς τὸν ὑπὸ τῇ ἐλαίᾳ κατέκειτο. πάτριον δ' ἔστι τοῖς Ἀθηναίοις κύνα μὴ ἀναβαίνειν εἰς ἀκρόπολιν. περὶ τὸν αὐτὸν δὲ χρόνον καὶ ἐν τῷ ἱερῷ μεθ' ἡμέραν, ἡλίου τ' ἐξέχοντος καὶ οὔσης αἰθρίας, ἀστὴρ ἐπί τινα

Ἐλάττω] Lege ἧττον adverbialiter. Reisk.

Πρότερον] E præcedentibus repetitum videtur: ideoque expungendum. Sylburg. Ego pro vulgari πρότερον arbitratu meo dedi ὕστερον. Redundantia est ὕστερον μετὰ ταῦτα, sed ea Græcis haud insolita. Reisk.

Τὸν λόγον] Post τὸν λόγον e præcedentibus subaudiendum φανερὸν γίνεται. Sylburg. Ego suspicor post τὸν λόγον excidisse, μάλιστα δῆ, scil. γίγνεται ταῦτα φανερά. Reisk.

Ταῦτα] Malim καὶ ταῦτα. facile potuit καὶ elidi in concursu cum extrema syllaba vocabuli εἴρηκε. Idem.

Αὐτῆς τῶν καλεσάντων] Vera lectio esse videtur: τῆς φυγῆς τῶν καταλυσάντων τὸν δῆμον. ut colligitur ex p. 260. 12. Sylburg.

Αἴγειν] Multum abit hæc Philochori traditio a Diodorea p. 439. tomi secundi. Reisk.

Ὁ καταλθὼν] Aut detrahendus est articulus, aut interponendum πολιορκητής. nam de eo hic agitur. Idem.

Τὰ πρὸς τὴν Μουνυχίαν] Id est, τὰ πρὸς πολιορκίαν τῆς Μουνυχίας. Idem.

Ἀπέδωκε τῷ δήμῳ] Quid? num αὐτήν? facillimum foret hoc subaudire. verum quid proderat populo arx diruta? num ergo τὴν ἐλευθερίαν addi debet, aut τὴν πολιτείαν? Idem.

Τῆς ὀγδόης] In margine Bodleiani testatur Hudsonus hæc legi: ταῦτα μὲν ἐπὶ τῆς ὀγδόης. perinde est, utrum optes. eadem est in utraque lectione sententia. ἐπὶ tantundem valet, atque ἐν. vel l. ἐπ. Subauditur in vulgata ἱστορίας τῶν Φιλοχόρου βιβλίῳ ἑστί. Idem.

Τοῦ διελθόντος] Rectius τούτου διελθόντος, vel τουδὶ ἐξελθόντος aut παρελθόντος. Sylburg. Ego arbitratu meo dedi τουδὶ διελθόντος. Paulo post malim μὴ ἐᾶν διαβαίνειν. Reisk.

Ἐν τῷ ἱερῷ] Num ἐν τῷ αὐτῷ ἱερῷ. Sed cur in templo Minervæ Poliadis solummodo, non item in reliqua urbe, fuisset stella de die visa? Num leg. ἐν τῷ Γεραίστῳ, ut a Geræsto portentum hoc Athenas fuerit nuntiatum? An Ἱερῷ majore prima littera est exarandum, ut significet portum celebrem in Ponto? Idem.

χρόνον ἐγένετο ἐκφανής. ἡμεῖς δ', ἐρωτηθέντες ὑπέρ τε τοῦ σημείου καὶ τοῦ φαντάσματος εἰς ὃ φέρει, φυγάδων κάθοδον ἔφαμεν προσημαίνειν ἀμφότερα· καὶ ταύτην οὐκ ἐκ μεταβολῆς πραγμάτων ἐσομένην, ἀλλ' ἐν τῇ καθεστώσῃ πολιτείᾳ· καὶ τὴν κρίσιν ἐπιτελεσθῆναι συνέβη.

δ'. Προειρημένων δὴ τούτων, ἓν ἔτι λείπεται καὶ ἀναγκαιότατον, τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ διορίσαι, ἵνα καὶ περὶ τῶν λόγων τῶν τε γνησίων αὐτοῦ καὶ μὴ σαφές τι ἔχωμεν λέγειν. τίθεμεν δὴ αὐτὸν ἑβδομηκοστὸν ἔχοντα ἔτος ἀπὸ τῆς φυγῆς κατεληλυθέναι, ὡς καὶ αὐτός φησι γέροντα αὐτὸν ἀποκαλῶν· ἀφ' οὗ χρόνου καὶ καλεῖν τοὺς ἐν τῇ ἡλικίᾳ ταύτῃ μάλιστα εἰώθαμεν. ὑποκειμένων δὲ τούτων ὀλοσχερεῖ λογισμῷ — τὸ γὰρ ἀκριβὲς οὐκ ἔχομεν —, εἴη ἂν κατὰ Νικόφημον ἄρχοντα γεγονώς. εἰ δέ τις ἢ πρεσβύτερον ἢ νεώτερον τῶν εἰρημένων χρόνων αὐτὸν εἶναί φησι, πρὸς τῷ μηδὲν ὑγιὲς λέγειν καὶ λύγους αὖ πολλοὺς ἀφέληται, μᾶλλον δὲ πάντας πλὴν πέντε ἢ ἕξ, τῶν μὲν πρεσβύτερον αὐτὸν, τῶν δὲ νεώτερον εἶναι λέγων. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἄρξασθαι λέγοντες αὐτὸν λόγους συγγράφειν ἀπὸ τοῦ πέμπτου ἢ ἕκτου πρὸς τῷ εἰκοστῷ ἔτους οὐκ ἂν ἁμάρτοιμεν, ἄλλως τε καὶ τῶν περὶ Δημοσθένη τότε ἀκμαζόντων. ἕκτος δὲ καὶ εἰκοστός ἐστιν ἀπὸ Νικοφήμου Πυθόδημος. ὥςθ' ὅσους εὑρίσκομεν πρεσβυτέρους τούτου τοῦ ἄρχοντος φερομένους εἰς αὐτὸν λόγους ἐν τοῖς οὖσιν, ὡς εἴθισται, ἀπιστοίημεν ἂν εἰκότως. ἔτι δὲ καὶ τοὺς ἀπ' Ἀναξικράτους ἕως Φιλίππου τετελεσμένους ἀγῶνας ὁμοίως ἐν τοῖς ψευδέσιν ἀναγράφοιμεν ἄν· οὐ γὰρ εἰς Χαλκίδα ἄν τινες ἔπλεον λόγων χάριν, ἢ ἰδίων ἢ δημοσίων· οὐ γὰρ τέλεον ἠπόρουν οὕτω λόγων.

ε'. Ἐπεὶ δὲ ὁ χρόνος τἀνδρὸς, ὡς οἷόν τε ἀκριβέστατα, εὕρηται, πρὸς ὃν καὶ τῶν λόγων τούς τε γνησίους καὶ μὴ διακρινοῦμεν· καιρὸς ἤδη καὶ περὶ τοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ λέγειν. ἔστι δὲ

Φαντάσματος] Φάντασμα pro φάσμα notatum etiam in antiq. Rom. 260, 16. Philochorum autem μάντιν et ἱεροσκόπον fuisse, atque inter alia scripsisse περὶ μαντικῆς, περὶ θυσιῶν, περὶ μυστηρίων τῶν Ἀθήνησι, testatur etiam Suidas. SYLBURG.

Καὶ μὴ] Malim τῶν interponi, et sic quoque versu pen. καὶ τοὺς μή. REISK.

Καὶ καλεῖν] Interpone γέροντας. IDEM.

Οὐκ ἔχομεν] Potest ferri. videtur tamen potius, addendum esse εἰπεῖν vel simile quid. IDEM.

Φασὶ] Malim φάσῃ in conjunct. aor. 1. IDEM.

Ἀφέληται] Forsan rectius ἀφελεῖται. SYLBURG. Non improbabiliter id quidem. videtur tamen vulgata quoque defendi quodammodo posse, subaudiendo, id quod in talibus subaudiri debet, ὅρα μὴ — vereor ne — vide ne — nescio an — ei eripturus sit orationes multas, quæ ejus revera sunt. Pro αὖ lege ἀν' αὐτόν. REISK.

Εὑρίσκομεν] Malim aut εὑρίσκωμεν, aut ὠφίσκωμεν. IDEM.

Τοὺς φερομένους] Sententia talem quampiam lectionem requirit: τοὺς φερομένους εἰς αὐτὸν λόγους, ἐν τοῖς γνησίοις εἶναι ἀπιστήσαιμεν ἂν εἰκ. et seq. v. ἀπ' Ἀναξικρ. ab Anaxicrate: ut pag. 260. v. 16. SYLBURG. Articulum τοὺς, sententiæ et linguæ rationi officientem, arbitratu meo expunxi. REISK.

Οὐσίαις εἴθισται] Dedi de meo: ἄσπ, ᾗ καὶ εἴθισται, scil. γίγνεσθαι. orationes falso ei contributas in numero earum, quæ revera ejus sunt, ut solet fieri, non in Dinarcho solum, sed in aliis quoque omnibus oratoribus. IDEM.

Τέλεον] Adverbialiter, pro τελείως, ὅλως, ὁλοσχερῶς. ad ἠπόρουν subauditur Ἀθήνησι. non enim profecto ipsis ibi, Athenis, deerant prorsus orationes, h. e. oratores, qui orationibus conscribendis mercedes mereri vellent. IDEM.

δυσόριστον. οὐδὲν γὰρ οὔτε κοινὸν οὔτ' ἴδιον ἔσχεν οὔτ' ἐν τοῖς ἰδίοις οὔτ' ἐν τοῖς δημοσίοις ἀγῶσιν· ἀλλὰ καὶ τοῖς Λυσίου παραπλήσιος ἔστιν ὅπου γίνεται καὶ τοῖς Ὑπερείδου καὶ τοῖς Δημοσθένους λόγοις. καὶ τούτων πολλὰ δή τις ἔχει παραδείγματα ἐκθέσθαι· τοῦ μὲν Λυσιακοῦ χαρακτῆρος ἔν τε τῷ περὶ Μνησικλέους λόγῳ καὶ ἐν τῷ κατὰ Λυσικράτους ὑπὲρ Νικομάχου καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς, τοῦ δ' Ὑπερείδου, ταῖς τε οἰκονομίαις ἀκριβεστέρου καὶ ταῖς κατασκευαῖς γενναιοτέρου πως ὄντος τῶν Λυσιακῶν, ἐν πλείοσι μὲν ἢ τριάκοντα Δεινάρχου λόγοις παραδείγματα εὑρεῖν ἐστὶν, οὐχ ἥκιστα δὲ καὶ ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀγάθωνος διαμαρτυρίας. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοῦ Δημοσθενικοῦ χαρακτῆρος, ὃν μάλιστα ἐμιμήσατο, πολὺ πλείω δύναιτ' ἄν τις εἰπεῖν, ὡς καὶ ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου· προοιμιάζεται γὰρ ὁμοίως ἐκείνῳ καὶ δι' ὅλου τοῦ λόγου παραπλήσιος μεμένηκε.

ς'. Πῶς οὖν ἄν τις δυνηθείη τοὺς γνησίους αὐτῷ γνωρίζειν λόγους; πρῶτον μὲν, εἰ ἐπίσταιτο τοὺς τῶν ἄλλων χαρακτῆρας· ἔπειτα τοὺς μὲν Λυσίου παραπλησίους λόγους τούτῳ προσφέροι, τοὺς δ' Ὑπερείδου δόξαντας εἶναί τισι Δεινάρχου λόγους, μακρὰ ταῖς ἐπιγραφαῖς τῶν βιβλίων χαίρειν εἰπὼν, τοὺς δὲ τῷ Δημοσθενικῷ χαρακτῆρι προσεληλυθότας, ὡς οἷόν τε τούτου τοῦ ἀνδρὸς διαβεβαιοῖτο εἶναι. ἔστι μὲν γὰρ τῶν ἄλλων ῥητόρων, οὓς μεμίμηται, μεγίστη γνῶσις ἡ ὁμοιδία τῶν λόγων. — αὐτίκα ὁ μὲν Λυσίας ἔν τε τοῖς ἰδίοις καὶ τοῖς δημοσίοις ἀγῶσιν αὐτὸς αὑτῷ ὁμολογούμενός ἐστιν, εἴς τε τὸν λεκτικὸν τρόπον καὶ τὴν τῶν ὀνομάτων σαφήνειαν καὶ σύνθεσιν αὐτοφυῆ μὲν καὶ λείαν εἶναι δοκοῦσαν, παντὸς δὲ λόγου κατὰ τὴν ἡδονὴν διαφέρουσαν· ὁ δ' Ὑπερείδης κατὰ μὲν τὴν ἐκλογὴν τῶν ὀνομάτων ἥττᾶται Λυσίου, κατὰ δὲ τὸν πραγματικὸν τρόπον διαφέρει, διηγεῖται δὲ πολλαχῶς, ποτὲ μὲν κατὰ φύσιν, ποτὲ δὲ ἀπὸ τοῦ τέλους ἐπὶ τὴν ἀρχὴν πο-

Δυσόριστον] Potest ferri, subaudiendo χρῆμα, vel τι. malim tamen ut melius et convenientius, δυσόριστος. IDEM.

Ἔσχεν] Num ἴσχει. verum non satis intelligo, qui dicatur Dinarchus, neque vulgare quidquam, aut cum aliis commune, neque peropriam ipsi habuisse. Ergone nihil habuit oratoris? Paulo post l. ἴσχει. IDEM.

Περὶ Μνησικλέους] Num κατὰ Μν. IDEM.

Κατὰ Λυσικράτους] Pro Λυσικράτους legitur infra Νικηράτους, 118, 12. SYLBURG.

Τετραδίῳ] Malim in adjectivo Τετραδίου. ut modo præcessit Λυσιακοῦ, et statim insequitur Δημοσθενικοῦ. REISK.

Τῶν Λυσιακῶν] Subaudi οἰκονομιῶν et κατασκευῶν. IDEM.

Αὐτῷ] Rectius αὐτοῦ significatione scilicet possessiva. SYLBURG. Quanquam fateor αὐτῷ planius esse, altero tamen haud offendor, quod ita est elegans et exquisitum, ut usu satis tritum sit. Possit quoque legi αὑτῶν. REISK.

Προσφέροι] Insolentius dictum videtur. malim προσιτο. IDEM.

Δεινάρχου λόγους] Post Δεινάρχου λόγους addendum videtur φαίη εἶναι vel simile quid. Si, quæ ab Hyperide profectæ nonnullis visæ sunt orationes, eas fidenter aiat Dinarchi esse, nil curans titulos librorum, Hyperidi eas tribuentium. Aut pro λόγους subjice λόγοι. IDEM.

Διαβεβαιοῖτο εἶναι] Subaudi, si quas inveniat in codicibus quibusdam Demosthenis tributas orationes, quas ejus esse certo non constet. IDEM.

Τρόπον] Malim τόνον. v. paulo post v. pen. IDEM.

Παντὸς δὲ λόγου] Hic videtur εἰς τὸ βέλτιστον κατεσκευασμένου, aut similis sententia, decesse. præstantem orationi cuique summa cum ornatus et polituræ diligentia conscriptæ. IDEM.

Πραγματικὸν τρόπον] Affert Hudsonus e margine Bodleiani, ἴσως πρ. τόνον. quod non displicet. IDEM.

Διηγεῖται δὲ] Pro particula malim γάρ. IDEM.

χρόνον ἐγένετο ἐκφανής. ἡμεῖς δ', ἐρωτηθέντες ὑπέρ τε τοῦ σημείου καὶ τοῦ φαντάσματος εἰς ὃ φέρει, φυγάδων κάθοδον ἔφαμεν προσημαίνειν ἀμφότερα· καὶ ταύτην οὐκ ἐκ μεταβολῆς πραγμάτων ἐσομένην, ἀλλ' ἐν τῇ καθεστώσῃ πολιτείᾳ· καὶ τὴν κρίσιν ἐπιτελεσθῆναι συνέβη.

δ'. Προειρημένων δὴ τούτων, ἓν ἔτι λείπεται καὶ ἀναγκαιότατον τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ διορίσαι, ἵνα καὶ περὶ τῶν λόγων τῶν τε γνησίων αὐτοῦ καὶ μὴ σαφές τι ἔχωμεν λέγειν. τίθεμεν δὴ αὐτὸν ἑβδομηκοστὸν ἔχοντα ἔτος ἀπὸ τῆς φυγῆς κατεληλυθέναι, ὡς καὶ αὐτός φησι γέροντα αὐτὸν ἀποκαλῶν· ἀφ' οὗ χρόνου καὶ κελεύει τοὺς ἐν τῇ ἡλικίᾳ ταύτῃ μάλιστα εἰώθαμεν. ὑποκειμένων δὲ τούτων ὀλοσχερεῖ λογισμῷ — τὸ γὰρ ἀκριβὲς οὐκ ἔχομεν —, ἔτη κατὰ Νικόφημον ἄρχοντα γεγονώς. εἰ δέ τις ἢ πρεσβύτερον ἢ νεώτερον τῶν εἰρημένων χρόνων αὐτὸν εἶναί φησι, πρὸς τῷ μὴ ὑγιὲς λέγειν καὶ λύγους οὐ πολλοὺς ἀφέληται, μᾶλλον δὲ πλεῖστα πέντε ἢ ἓξ, τῶν μὲν πρεσβύτερον αὐτὸν, τῶν δὲ νεώτερον εἶναι λέγων. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἄρξασθαι λέγοντες αὐτὸν λόγων συγγράφειν ἀπὸ τοῦ πέμπτου ἢ ἕκτου πρὸς τῷ εἰκοστῷ ἔτει ἂν ἁμάρτοιμεν, ἄλλως τε καὶ τῶν περὶ Δημοσθένη τότε ἀγώνων. ἕκτος δὲ καὶ εἰκοστός ἐστιν ἀπὸ Νικοφήμου Πυθόδωρος· ὅσους εὑρίσκομεν πρεσβυτέρους τούτου τοῦ ἄρχοντος μενους εἰς αὐτὸν λόγους ἐν τοῖς οὖσιν, ὡς εἴθισται, ἀπαριθμεῖσθαι ἂν εἰκότως. ἔτι δὲ καὶ τοὺς ἀπ' Ἀναξικράτους ἕως Φιλοκράτους τελεσμένους ἀγῶνας ὁμοίως ἐν τοῖς ψευδέσιν ἀναγράφεσθαι· οὐ γὰρ εἰς Χαλκίδα ἄν τινες ἔπλεον λόγων χάριν, ἢ εἰς Μακεδονίαν μοσίων· οὐ γὰρ τέλεον ἠπόρουν οὕτω λόγων.

ε'. Ἐπεὶ δὲ ὁ χρόνος τἀνδρὸς, ὡς οἷόν τε ἀκριβέστατα πρὸς ὃν καὶ τῶν λόγων τούς τε γνησίους καὶ μὴ δι καιρὸς ἤδη καὶ περὶ τοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ λέγ

Φαντάσματος] Φάντασμα pro φάσμα notatum etiam in antiq. Rom. 260, 16. Philochorum autem μάντιν et ἱερσυλίαν fuisse, atque inter alia scripsisse περὶ μαντείας, περὶ θυσιῶν, περὶ μυστηρίων τῶν Ἀθήνησι, testatur etiam Suidas. SYLBURG.

Καὶ μὴ] Malim τῶν interponi, et sic quoque versu pen. καὶ τοὺς μή. REISK.

Καὶ καλεῖν] Interpone γέροντας. IDEM.

Οἷα ἴσχυεν] Potest ferri. videtur tamen potius addendum esse εἶναι vel simile quid. IDEM.

Φασὶ] Malim φύσῃ in conjunct. aor. 1. IDEM.

Ἀφέλωνται] Forsan rectius ἀφελῶνται. SYLBURG. Non improbabiliter id quidem. videtur tamen vulgata quoque defendi quodammodo posse, subaudiendo, id quod in talibus subaudiri debet, ὅρα μὴ — verear ne — vide ne — nescio an — ei eripturus sit orationes multas, quæ ejus revera sunt. Pro αὖ lege ἂν αὐτόν. REISK.

Εἰρίσκομεν] Malim aut ηὑρίσκομεν. IDEM.

Τοὺς φερομένους] Sentent piam lectionem requirit: αὐτὸν λόγους, h τοῖς γνησ μεν ἂν εἶεν. et seq. v. ἀπ sicrate: ut pag. 260. Articulum τοὺς, sente tioni officientem, arbi REISK.

Οὔσης εἴθισται] Γ καὶ εἴθισται, scil. γέγ ei contributas in n vera ejus sunt, ut narcho solum, sed i oratoribus. IDEM.

Τέλεον] Adverbi ὁλοσχερῶς. ad ἠπόρ non enim profecto i prorsus orationes, l onibus conscriben lent. IDEM.

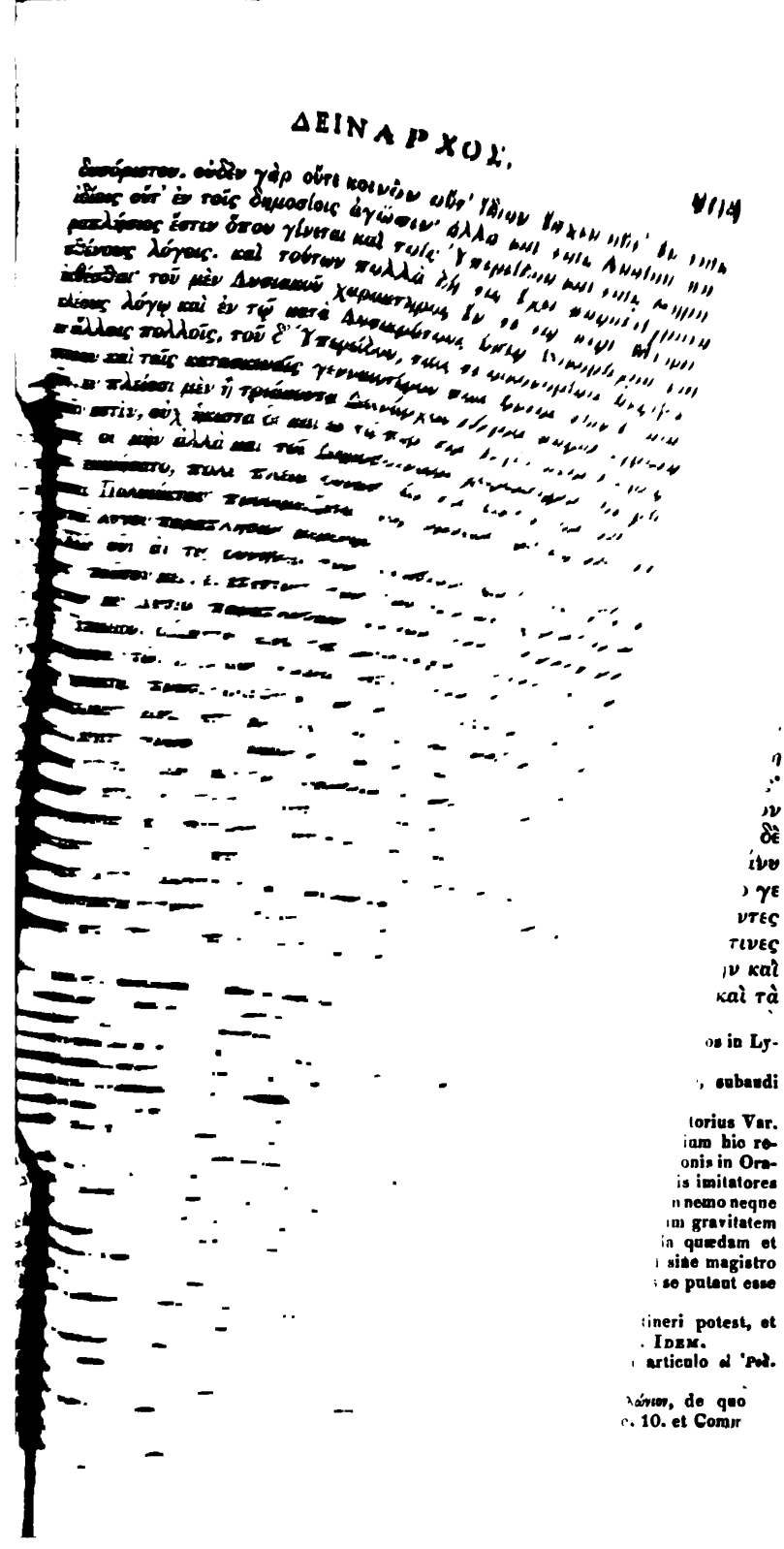

ος in Ly-

, subaudi

torius Var.
ium hic re-
onis in Ora-
is imitatores
n nemo neque
im gravitatem
in quædam et
sine magistro
se putant esse

tineri potest, et
. IDEM.
articulo el Pol.

λώνιον, de quo
c. 10. et Comm

ρευόμενος, πιστοῦται δ' οὐ κατ' ἐνθύμημα μόνον ἀλλὰ καὶ κατ' ἐπιχείρημα πλατύνων· ὁ δὲ τούτους τε καὶ τοὺς ἄλλους πάντας ὑπερβαλλόμενος Δημοσθένης, ἅπαντα μιμησάμενος καὶ πάντων τὰ κάλλιστα ἐκλεξάμενος, δῆλος μὲν καὶ τῇ φωνῇ μόνον, δῆλος δὲ καὶ τῷ καθ' ἕνα ἕκαστον λόγον πρέποντι, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῇ συνθέσει καὶ τῷ τῶν σχηματισμῶν ἀγκύλῳ καὶ τῇ οἰκονομίᾳ καὶ τῷ πάθει, καὶ τὸ μέγιστον τῇ δεινότητι. — ὁ δὲ Δείναρχος, οὔτε ὅμοιος ἐν ἅπασίν ἐστιν οὔτ' ἰδίου τινὸς εὑρετὴς, δι' οὗ γνώσεταί τις αὐτὸν ἀκριβῶς. ἢ τοῦτον τὸν τρόπον· πολὺ γὰρ ἐμφαίνει μιμήσεις τε καὶ αὐτὸς, ὥςπερ τῶν λόγων ἀρχέτυπον διαφόρων, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν Ἰσοκράτους μαθητῶν καὶ αὐτοῦ τοῦ Ἰσοκράτους.

ζ'. Ἔστωσαν δή τινες ἐπιγραφόμενοι λόγοι καὶ ὄντες Δεινάρχου, πολλὴν ἔχοντες πρὸς τὰ Λυσιακὰ ὁμοιότητα. τούτων ὁ βουλόμενος ποιεῖσθαι τὴν διάγνωσιν, πρῶτον μὲν τὴν ἰδιότητα τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνου θεωρείτω. ἔπειτ', ἐὰν μὲν ἀρετήν τε καὶ χάριν τοῖς λόγοις ἐπανθοῦσαν ἴδοι καὶ τὴν τῶν ὀνομάτων ἐκλογὴν ἐνοῦσαν καὶ τὸ μηδὲν ἄψυχον εἶναι τῶν λεγομένων, θαῤῥῶν λεγέτω τούτους Λυσίου· ἐὰν δὲ μήτε τὸ χάριεν ὅμοιον εὑρίσκῃ μήτε τὸ πιθανὸν καὶ τὸ τῶν ὀνομάτων ἀκριβὲς μήτε τὸ τῆς ἀληθείας ἁπτόμενον, ἐν τοῖς Δεινάρχου λόγοις αὐτοὺς ἑάτω. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν Ὑπερείδου. ἐὰν τῆς μὲν λέξεως τὸ ἰσχυρὸν, τῆς δὲ συνθέσεως τὸ ἁπλοῦν, τῶν δὲ πραγμάτων τὸ εὔκαιρον, τῆς δὲ κατασκευῆς τὸ μὴ τραγικὸν μηδὲ ὀγκῶδες ἔχῃ — ταῦτα γὰρ μέγιστα

Ἅπαντα μιμησάμενος] Num ἀνάντων ἅπαντα μιμ.. qui omnes eo superavit, quod nullam non laudem nullius non oratoris imitatione referre contendit. ὑπερβαλλόμενος μιμησάμενος et ἐκλεξάμενος idem est atque si dixisset: ὑπερβ. ἐν τῷ μιμήσασθαι καὶ ἐκλέξασθαι. IDEM.

Ὅμοιος] Addendum videtur ἑαυτῷ, aut τούτων τῶν ἀνδρῶν τινί. horum oratorum cuiquam. Aut ἐν delendum. IDEM.

Ἡ τοῦτον τὸν τρόπον] Paret hic nonnulla ad sententiam deesse. e. c. ἔστ' οὐκ ἄλλος δυνατὸν τὸν Δείναρχον ἀνευρίσκειν, ἢ τοῦτον τὸν τρόπον, scil. ὃν εἶπον, τοῦ ἐξελίσσειν τὸν ἀνωμαλίαν καὶ ἀνομοιότητα αὐτοῦ. quo fit ut alio nullo modo, quam hoc, quem demonstravi, Dinarchus indagari et ex involucris quasi suis evolvi possit, si scilicet ejus inconstantia et dissimilitudo secum notetur. IDEM.

Πολὺ γὰρ — διαφόρων] Pro postrema voce testatur Hudsonus in Bodleiano esse διαφορὰν. quodsi præfertur, erit pro prima πολὺ, legendum πολλήν. Sin autem πολὺ servamus, erit in extremo sententiæ leg. τὸ διαφέρον. quod ad sententiam idem erit. Inter πολλὴν διαφορὰν et πολὺ τὸ διαφέρον nihil interest. Reliqua sic forme videntur constituenda esse: μιμεῖσί τε καὶ αὐτὸ τὸ ὥσπερεὶ τῶν λόγων ἀρχέτυπον, aut μιμεῖταί τε καὶ αὐτὸς ὁ ὥσπερεὶ τῶν λόγων ἀρχέτυπος. multum differentiæ prodit imitator ab ipso primigenio dictionis creatore, et quasi cusore, seu multum interest inter opus imitando assimulatum et aliud primigenium. IDEM.

Μαθητῶν] Convenientius μαθητῶν. discipulorum. SYLBURG.

Ἰσοκράτους] Post Ἰσοκράτους addendum est, sive literis expressis, sive tacita mente, ἐστὶν ἰδεῖν. ut cernere est in Isocratis discipulis ipsoque Isocrate. REISK.

Ἐπιγραφόμενοι λόγοι etc.] Leg. videtur: ἔστωσαν δή τινες ἐπιγραφόμενοι μὲν Λυσίου εἶναι λόγοι, ὄντες δὲ Δεινάρχου. sunto ergo orationes, quæ cum Lysiæ nomine inscriptæ circumferantur, reapse Dinarchi sint. IDEM.

Τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνου] Lysiæ puta. IDEM.

Λυσίου] Post Λυσίου videtur εἶναι deesse. IDEM.

Ὅμοιον] Subaudi aut ἑαυτῷ διὰ πάντων, aut τῇ Λυσιακῇ χάριτι, vel ἐνταῦθα καὶ ἐν τοῖς ἀμφισβητήτοις Λυσίου ὦσι. In his dubiis orationibus, utrius sint, Lysiæne an Dinarchi, si non eadem floreat gratia, qua nitent orationes eæ, quas certo constet Lysiæ esse. Pro proximo καὶ malim μήτε. IDEM.

Ἰσχυρὸν] Num ἰσχνὸν. IDEM.

Ἔχῃ] Subaudi τὰ γεγραμμένα, περὶ ὧν ἀμφισβητεῖται ὅτου ἐστὶ, vel teneat, pro cernat. IDEM.

Μέγιστα] Pro μέγιστα procul dubio legendum μάλιστα. SYLBURG. Ego val-

ἐκείνου τοῦ ἀνδρὸς ἴδιά ἐστιν —, Ὑπερείδου λεγέτω· ἐὰν δὲ ἐνδεεστέρως ἐν αὐτοῖς τούτοις ἔχῃ, κἂν τἆλλα πάντα μὴ φαύλως ᾖ γεγραμμένα, ἐν τοῖς Δεινάρχου πάλιν ἀναγραφέτω. τὸ δ' αὐτὸ καὶ περὶ Δημοσθένους ὑπολαμβάνωμεν. ἐὰν μὲν καὶ ἡ τῆς λέξεως μεγαλοπρέπεια καὶ ἡ τῆς συνθέσεως ἐξαλλαγὴ καὶ τὸ τῶν παθῶν ἔμψυχον καὶ τὸ διὰ πάσης κεραίας διῆκον πικρὸν καὶ νοερὸν τό τε πνεῦμα καὶ ἡ δεινότης πᾶσι παρέπηται, μηθὲν ἔτι τὸ κωλύον ἔστω Δημοσθένους αὐτοὺς ἀναγράφειν· ἐὰν δ' ἐλλίπῃ τὸ ἐν ἑκάστῳ τούτων ἄκρον ἢ τὸ διὰ πάσης ἰδέας ὅμοιον, μενέτωσαν ἐν τοῖς Δεινάρχου. ὡς δὲ καθόλου εἰπεῖν, δύο τρόπους τῆς διαφορᾶς καὶ πρὸς τὰ ἀρχαῖα μιμήσεως εὗροι τις ἄν· ὧν ὁ μὲν φυσικός τε ἐστὶ καὶ ἐκ πολλῆς κατηχήσεως καὶ συστροφίας λαμβανόμενος, ὁ δὲ τούτῳ προσεχὴς ἐκ τῶν τῆς τέχνης παραγγελμάτων. περὶ μὲν οὖν τοῦ προτέρου τί ἄν τις καὶ λέγοι; περὶ δὲ τοῦ δευτέρου τί ἂν ἔχοι τις εἰπεῖν; ὅτι πᾶσι μὲν τοῖς ἀρχετύποις αὐτοφυής τις ἐπιπρέπει χάρις καὶ ὥρα, τοῖς δ' ἀπὸ τούτων κατεσκευασμένοις, κἂν ἐπ' ἄκρον μιμήσεως ἔλθωσι, πρόσεστιν ὅμως τὸ ἐπιτετηδευμένον καὶ οὐκ ἐκ φύσεως ὑπάρχον. καὶ τούτῳ τῷ παραγγέλματι, οὐ ῥήτορες μόνον ῥήτορας διακρίνουσιν, ἀλλὰ καὶ ζωγράφοι τὰ Ἀπελλοῦ καὶ τῶν ἐκεῖνον μιμησαμένων, καὶ πλάσται τὰ Πολυκλείτου, καὶ γλυφεῖς τὰ Φειδίου.

η'. Καὶ οἱ μὲν Πλάτωνα μιμεῖσθαι λέγοντες, καὶ τὸ μὲν ἀρχαῖον καὶ ὑψηλὸν καὶ εὔχαρι καὶ καλὸν οὐ δυνάμενοι λαβεῖν, διθυραμβώδη δὲ ὀνόματα καὶ φορτικὰ εἰσφέροντες, κατὰ τοῦτ' ἐλέγχονται ῥᾳδίως· οἱ δὲ Θουκυδίδην ζηλοῦν λέγοντες, καὶ τὸ μὲν εὔτονον καὶ στερεὸν καὶ δεινὸν καὶ τὰ τούτοις ὅμοια χαλεπῶς ἐκλαμβάνοντες, τοὺς δὲ σολοικοφανεῖς σχηματισμοὺς καὶ τὸ ἀσαφὲς προχειριζόμενοι, πάνυ εὐχερῶς ἀνευρίσκοιντο ἐκ τούτου τοῦ παραγγέλματος. ὥσπερ γε καὶ ἐπὶ τῶν ῥητόρων, οἱ μὲν Ὑπερείδην μιμούμενοι, διαμαρτόντες τῆς χάριτος ἐκείνης καὶ τῆς ἄλλης δυνάμεως, αὐχμηροί τινες ἐγένοντο, οἷοι γεγόνασι Ῥοδιακοὶ ῥήτορες οἱ περὶ Ἀρταμένην καὶ Ἀριστοκλέα καὶ Φιλάγριον καὶ Μόλωνα· οἱ δ' Ἰσοκράτην καὶ τὰ

gulam tuebor, idem dicentem atque *si μίγιστα ἰδιότητες.* Reisk.

Ἐκείνου τῶν ἀνδρός] Hyperidis puta. Idem.

Καὶ τὰ ἄλλα] Dedi de meo κἂν τἆλλα. etiamsi *reliqua omnia.* Idem.

Καιρὸν] Insolentia vocabuli hujusmodi in rebus me movet, ut de *σφοδρὸν* suspicer. Idem.

Δημοσθένους] Num *ἐν τοῖς Δημοσθένους.* ut versu 3. Idem.

Τῆς διαφορᾶς] Bene si habet h. l. accipi debet pro *τῆς ἐξοχῆς καὶ ὑπερβολῆς τῶν ἀρχαίων πρὸς τοὺς νεωτέρους. præstantiæ veterum præ junioribus.* Idem.

Εἰπεῖν ὅτι] Interponendum videtur *πλὴν. quid tu possis, aliud dicere, quam hoc.* Idem.

Ἔλθωσι] Pro ἔλθῃ. V. hoc de schemate, neutra pluralia cum tertiis personis verborum item in plurali numero, non singulari, componendi, indices nostros in Lysiam, Isæum, et alios. Idem.

Καὶ τῷν] Malim *καὶ τὰ τῶν,* subaudi *ἔργα.* Idem.

Οἱ δὲ Θουκυδίδην] Petrus Victorius Var. lect. lib. 4. cap. 10. Dionysium hic respexisse putat ad locum Ciceronis in Oratore, quo sinistros Thucydidis imitatores corripiens, ait: "Hujus tamen nemo neque verborum, neque sententiarum gravitatem admiratur; sed cum mutila quædam et hiantia locuti sunt, quæ vel sine magistro facere potuerunt, germanos se putant esse Thucydides." Sylburg.

Ἐκείνης] Et *ἐκείνης* retineri potest, et *ἐκείνου* pro eodem admitti. Idem.

Ῥοδιακοὶ] Malim cum articulo *οἱ Ῥοδ. ῥήτ.* Idem.

Μόλωνα] Scil. Ἀπολλώνιον, de quo v. Meursii Rhodum l. 2. c. 10. et Comment.

Ἰσοκράτους ἀποτυπώσασθαι θελήσαντες, ὕπτιοι καὶ ψυχροὶ καὶ ἀσύστροφοι καὶ ἀναληθεῖς, οὗτοι δ' εἰσὶν οἱ περὶ Τίμαιον καὶ Ψάωνα καὶ Σωσιγένην· οἱ δὲ Δημοσθένη προχειρισάμενοι καὶ τὰς ἀρετὰς τὰς ἐκείνου διώκοντες τῆς μὲν προαιρέσεως ἕνεκα ἐπῃνέθησαν, οὐ μὴν ἴσχυσαν τὰ κράτιστα τῶν ἐκείνου τοῦ ῥήτορος ἔργων λαβεῖν, τούτων ἄριστον ἂν τις θείη τὸν Δείναρχον γενέσθαι, λείπεται δὲ Δημοσθένους κατὰ μὲν τὴν ἐκλογὴν τῶν ὀνομάτων τῇ δεινότητι, κατὰ δὲ τὴν σύνθεσιν τῇ ποικιλίᾳ τῶν σχημάτων καὶ τῇ ἐξαλλαγῇ, κατὰ δὲ τὴν εὕρεσιν τῶν ἐπιχειρημάτων τῷ μὴ καινὰ καὶ παράδοξα λαμβάνειν ἀλλὰ φανερὰ καὶ ἐν τῷ μέσῳ κείμενα, κατὰ δὲ τὴν οἰκονομίαν τῇ τάξει καὶ ταῖς ἐξεργασίαις τῶν ἐπιχειρημάτων καὶ ταῖς προκατασκευαῖς καὶ ταῖς ἐφόδοις καὶ τοῖς ἄλλοις τεχνικοῖς παραγγέλμασιν ἃ περὶ ταύτην ἐστὶ τὴν ἰδέαν, μάλιστα δ' αὐτοῦ λείπεται τῇ συμμετρίᾳ καὶ τῷ καιρῷ πρέποντι. λέγω δὲ ταῦτα οὐκ ἐν τῷ καθόλου τρόπῳ, ὡς μηδὲν τούτων κατορθοῦντος, ἀλλ' ἐν τῷ κοινοτέρῳ καὶ ὡς ἐπιτοπολύ. διὰ αὐτὸ γὰρ τοῦτο καὶ ἄγροικόν τινες Δημοσθένην ἔφασαν εἶναι, κατὰ τὸ ἐλλειπὲς τῆς οἰκονομίας ταύτην περὶ αὐτοῦ τὴν δόξαν λαβόντες· τὸ γὰρ ἄγροικον τοῦ πολιτικοῦ σώματος, οὐ μορφῇ, κατασκευῇ δὲ καὶ διαθέσει τινὶ τῆς μορφῆς, διήνεγκεν.

θ'. Ἃ μὲν οὖν ἐνεδέχετο περὶ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ἀνδρὸς εὑρεῖν τε καὶ γράψαι ταῦτ' ἐστίν· ἐπὶ δὲ τὴν τῶν λόγων διάγνωσιν τρίψομαι. τοῖς μὲν οὖν γνησίοις αὐτὸ τὸ τῆς ἀναγραφῆς προσέστω μόνον, τοῖς δὲ ψευδέσι τὰ τοῦ τ' ἐλέγχου καὶ τῆς αἰτίας διηκριβωμένα, δι' ἣν ἕκαστον ἀθετοῦμεν αὐτῶν. ἐπεὶ δ' ἀναγκαῖα πρὸς ταῦτα ἡ τῶν χρόνων διάγνωσις, τοὺς Ἀθήνησιν ἄρξαντας, ἀφ' οὗ Δείναρχον ὑπεθέμεθα γεγονέναι χρόνου μέχρι τῆς δοθείσης αὐτῷ μετὰ τὴν φυγὴν καθόδου, γενομένους ἑβδομήκοντα προθήσομεν. εἰσὶ δὲ οἵδε. (α'.) Νικόφημος. (β'.) Καλλιμήδης. (γ'.) Εὐ-

in Apollonium Dyscolum p. 55. in margine codicis Bodleiano οὗτος διδάσκαλος Κλείτους τοῦ Ῥωμαίου. Sed næ ille τὸ αὐχμηρὸν magistri egregie abstersit. HUDSON.

Ἰσοκράτην καὶ τὰ Ἰσοκράτους] Non video, qui hæc differant. Isocratem imitantur, qui laudes ejus imitantur. Num ergo leg. καὶ τοὺς ἀπ' Ἰσοκράτους. REISK.

Ἀναληθεῖς] Propterea fortasse dicit, quia fucum magis quam veritatem consectari solerent: sicut infra in Attic. oratorum characteribus, 167, 38. ἀγωνιχικὴν et ἀληθινὴν διάλεκτον opponit, et utramque a Demosthene conjunctam fuisse tradit. SYLBURG. Si Fabri conjecturam ad Longini p. 111. sequi liceret, ἀναλθεῖς et hic loci leg. esse suspicaretur aliquis. HUDSON. Bene habet vulgata. non ingenui, non naturam fideliter reddentes, sed affectati, naturæ simplicitatem artis fuco obruentes. Pro οὗτοι malim τοιοῦτοι. REISK.

Ψάωνα] Nullus dubitavi, nomen hoc ignotius notiori Πλάτωνα, quod est in vulgatis, suffecere, auctore Rahkonio in Historia critica oratorum Græcorum, p. 143. edit. nostræ. IDEM.

Καὶ τῷ καιρῷ πρέποντι] Articulus non cum proximo καιρῷ cohæret, ed cum postremo vocabulo, tantundemque est atque si articulum geminans dixisset: καὶ τῷ τῷ καιρῷ πρέποντι, vel καὶ τῷ πρέποντι τῷ καιρῷ. et nescio profecto an articulus h. l. geminandus sit, aut leg. τῷ τῶν καιρῶν πρ. IDEM.

Καινοτέρῳ] Num καινοτέρως. ut circumsita καθόλου et ὡς ἐπὶ τὸ πολύ. IDEM.

Τῆς μορφῆς] Subaudi τῆς ἀμφὶ ἰμάτιον. IDEM.

Διάγνωσιν τρίψομαι] Videtur τῶν aut τὸν ὄν interponendum esse. IDEM.

Προσίσταται μόνον] Scil. τηρούμενον τοῦ αὐτοῦς Δεινάρχου. IDEM.

Ἐλέγχου] Τὰ τοῦ ἐλέγχου καὶ τὰ τῆς αἰτίας διηκριβωμένα, idem est, ad morem dicendi Thucydideum adumbratum, atque ἡ διακρίβωσις τοῦ τ' ἐλέγχου καὶ τῆς αἰτίας. IDEM.

Εἰσὶ δὲ οἵδε] Archontum hic catalogus

χάριστος. (δ'.) Κηφισόδοτος. (ε'.) Ἀγαθοκλῆς. (ς'.) Ἐλπίνης. (ζ'.) Καλλίστρατος. (η'.) Διότιμος. (θ'.) Εὔδημος. (ι'.) Ἀριστόδημος. (ια'.) Θεσσαλός. (ιβ'.) Ἀπολλόδωρος. (ιγ'.) Καλλίμαχος. (ιδ'.) Θεόμνητος. (ιε'.) Θεμιστοκλῆς. (ις'.) Ἀρχίδας. (ιζ'.) Εὔδωρος. (ιη'.) Αυκίσκος. (ιθ'.) Πυθόδοτος. (κ'.) Σωσιγένης. (κα'.) Νικόμαχος. (κβ'.) Θεόφραστος. (κγ'.) Αυσιμαχίδης. (κδ'.) Χαιρωνίδας. (κε'.) Φρύνιχος. (κς'.) Πυθόδημος. ἐπὶ τούτου πρῶτον αὐτὸν εἰς δικαστήριον τοὺς συγγραφεῖς ὑπεθέμεθα. μετὰ δὲ τοῦτον. (κζ'.) Εὐαίνετος. (κη'.) Κτησικλῆς. (κθ'.) Νικοκράτης. (λ'.) Νικήτης. (λα'.) Ἀριστοφάνης. (λβ'.) Ἀριστοφῶν. (λγ'.) Κησιφῶν. (λδ'.) Εὐθύκριτος. (λε'.) Ἡγήμων. (λς'.) Κρέμης. (λζ'.) Ἀντικλῆς. (λθ'.) Κηφισόδωρος. (μ'.) Φιλοκλῆς.

in multis corruptus est, quia et duobus mutilus, ut ad vers. ult. docebitur. in nonnullis etiam varietas est; ut deinceps suo cujusque loco declarabitur. Sylburg.

δ'.] Quarti ergo nomen apud Sigonium in libro De Atheniensium temporibus est Cephisodorus. sed cum apud Diodorum quoque (pag. 512.) legatur Κηφισόδοτος, non est, quod nostra scriptura in suspicionem vocetur. Sylburg.

ε'.] Sextus ab eodem Sigonio nominatur Elpinus. apud Diodorum 518. ambiguo fine legitur Ἐλπίνου. supra 85, 32. habuimus, κατ' Ἀγαθοκλέα καὶ Ἐλπινίκην ἄρχοντας. ut verum hujus Archontis nomen esse videatur. Ἐλπινίκης, *Elpinices*. Idem. V. Meursii Archontas Athen. l. 4. c. 2. Hudson.

ια'.] Undecimus apud Diodorum 531. Θέσσαλος, proparoxytonos: cujus accentus evidentia vestigia cernuntur infra, in corrupto Θέλλος, 121, 12. 13. mentio ejusdem p. 270. 24. Sylburg.

ιδ'.] Quartus decimus apud Diodorum est Θεόφιλος, 538.: nec non apud Dionysium infra, 123, 5. Falsum igitur hic sive Θεόμνητος, sive Θεόμνηστος, nec magis verum Θούμνδος, quod infra p. 275. 12. pro eodem legitur. Idem. V. Meursii Arch. Athen. 4. 9. Hudson. Corsini Fast. Attic. T. IV. p. 30. Reisk.

ις'.] Sexti decimi verum nomen est Ἀρχίας apud Diodorum 541. et apud Dionysium nostrum infra 123, 9. Sylburg. Ἀρχείας in MS. Bodlei. v. Meurs. Hudson. Corsini l. c. p. 32. Reisk.

ιζ'. Septimus decimus archon, non Εὔδημος est, sed Εὔβουλος, apud Diodorum 545. et apud Dionysium nostrum infra 119, 12. 121, 29. 123, 12. necnon p. 270. 11. Sylburg.

ιθ'.] Decimus nonus Πυθόδοτος appellatur etiam infra 121, 30. et 123, 14. apud Diodorum vero Πυθώνυμος 547. Idem.

κ'.] Vicesimus quartus archon Diodoro est Χαιρώνδας 553. Idem. Rescribendum esse cum Diodoro Χαιρώνδας, docuit Meursius in Arch. Athen. 4. 9. atque apud Dionysium in Isocrate p. 150, 36. Χαιρώνδου pro Χαιρωνίδου reponendum. Hudson.

κς'.] Vicesimus sextus archon, qui Πύθοδημος hic nominatur, apud Diodorum dicitur Πυθόδωρος, 114, 10. Sylburg.

Τοὺς συγγραφεῖς] Sententia postulat λόγους συγγράφειν (at p. 262. 18.) vel τὸ συγγράφειν. Idem. In margine codicis Bodleiani ἰσ. λόγους συγγράφειν, συγγράψαι, vel tale quid. Hudson. Leg. videtur: τοῦ συγγράφειν ἄρξασθαι. Reisk.

λ'. Tricesimus archon, qui Νικήτης hic dicitur Diodoro est Νικήρατος 582. Sigonius ab aliis Anicetum vocari annotat. Sylburg.

λγ'.] In tricesimi tertii nomine ambiguus hic error est. patarit enim aliquis verum nomen esse Κτησιφῶν. sed non dubito quin verius nomen sit Κηφισοφῶν, apud Diodorum 601. Apud Demosthenem quoque in or. pro corona, in psephismate quo legatio ad Philippum decernitur, eadem hæc diversitas occurrit. nam in legatorum catalogo quidam codices habent Κτησιφῶν, alii Κηφισοφῶν. Idem. Huic consentit Meursius de Arch. Athen. 4. 13. Hudson.

λδ'.] Scaliger in Ἀπογραφῇ τῶν Ὀλυμπιάδων, ἴσως Εὐθυκράτης. nescio quo auctore. Idem.

λε'.] Tricesimus quintus, Ἡγήμων, apud Sigonium desideratur, itidemque apud Diodorum 606. Sylburg.

λς'.] Tricesimus sextus, rectius apud Diodorum 608. nominatur Χρίμης, prima litera aspirata. Idem.

λζ'.] Post tricesimum septimum, Anticlem scilicet, duo sunt omissi Archontes, Σωσικλῆς et Ἀγασίας, ut cognoscere licet ex Diodoro, 622. Vicissim apud Diodorum et Sigonium desunt quadragesimus primus et secundus, Ἀρχίππης et Νίαιχμος. Idem.

ἐπὶ τούτου τὴν φρουρὰν ἐδέξαντο Ἀθηναῖοι καὶ ὁ δῆμος κατελύθη. (μα΄.) Ἄρχιππος. (μβ΄.) Νέαιχμος. (μγ΄.) Ἀπολλόδωρος. (μδ΄.) Ἄρχιππος. (με΄.) Δημογένης. (μς΄.) Δημοκλείδης. (μζ΄.) Πραξίβουλος. (μη΄.) Νικόδωρος. (μϑ΄.) Θεόφραστος. (ν΄.) Πολέμων. (να΄.) Σιμωνίδης. (νβ΄.) Ἱερομνήμων. (νγ΄.) Δημήτριος. (νδ΄.) Καίριμος. (νε΄.) Ἀναξικράτης. ἐπὶ τούτου ἡ κατασταθεῖσα ὑπὸ Κασσάνδρου ὀλιγαρχία κατελύθη, καὶ οἱ εἰσαγγελθέντες ἔφυγον, ἐν οἷς καὶ Δείναρχος ἦν. (νς΄.) Κύροιβος. (νζ΄.) Εὐξένιππος. (νη΄.) Φερεκλῆς. (νϑ΄.) Λεώστρατος. (ξ΄.) Νικοκλῆς. (ξα΄.) Καλλίαρχος. (ξβ΄.) Ἡγέμαχος. (ξγ΄.) Εὐκτήμων. (ξδ΄.) Μνησίδημος. (ξε΄.) Ἀντιφάτης. (ξς΄.) Νικίας. (ξζ΄.) Νικόστρατος. (ξη΄.) Ὀλυμπιόδωρος. (ξϑ΄.) Φίλιππος. ἐπὶ τούτου κάθοδος ἐδόθη τοῖς τε ἄλλοις φυγάσι καὶ Δεινάρχῳ ὑπὸ βασιλέως Δημητρίου.

ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΛΟΓΟΙ ΓΝΗΣΙΟΙ.

ι΄. (α΄.) Κατὰ Πολυεύκτου βασιλεύειν λαχόντος δοκιμασία· Πολλὰ καὶ ἀγαϑὰ γένοιτο. (β΄.) Κατὰ Πολυεύκτου, ἐκφυλλοφορηϑέντος ὑπὸ τῆς βουλῆς, ἔνδειξις· Πάλαι ϑαυμάζω ὑμῶν. (γ΄.) Κατὰ Πολυεύκτου, περὶ τοῦ Γεωφανίου· Περὶ μὲν αὐτῆς τῆς μηνύσεως. (δ΄.) Περὶ τοῦ Γεωφανίου ἐπίλογος· Βραχύν, ὦ ἄνδρες. (ε΄.) Κατὰ Πυϑέου, ξενίας· Ἱκανὴ μὲν ἦν πρόφασις. (ς΄.) Κατὰ Πυϑέου, περὶ τῶν κατὰ τὸ ἐμπόριον· Ἐπειδὴ τοῖς μὲν λέγειν τῶν ῥητόρων. (ζ΄.) Κατὰ Τιμοκράτους· Ὥςπερ δίκαιόν ἐστι. (η΄.) Κατὰ Ἀνκούργου εὐϑῦναι· Οἶδα ὅτι κἂν μηδὲν ὑμῖν

μ΄.] Ita etiam apud Diodorum. Dioclem vocat Plutarchus, ut et Scholiastes Aristophanis. Polycles dicitur Demostheni. e Meursio Hudson.

μϑ΄.] Ἄρχιππος Phocioni statim submoto substitutus Meurs. 4. 15. Idem.

ν΄.] Quinquagesimus quartus Archon Δημήτριος, a Diodoro cognominatur Φαληρεύς, 746. Sylburg.

νϑ΄.] Sequens Καίριμος eidem Diodoro 751. est Χαρῖνος. Idem.

ν΄.] Quinquagesimum quintum Ἀναξικράτην agnoscit etiam Diodorus 756. et Dionysius noster supra p. 260. 9. 16. p. 261. 12. et 262. 24. in exemplari perperam hoc loco scriptum erat Ἀναρχικράτης. Idem.

νς΄.] In quinquagesimi sexti appellatione, pro Κύροιβος apud Diodorum est Κύρυβος, 770. minus recte, ut suspicor. Sequens apud eundem Diodorum 774. est Ξένιππος. In sexagesimo primo, Nicocle, desinunt ejusdem Diodori vulgata exemplaria, 787. et reliquorum novem nomina desunt etiam apud Sigonium: ita ut, sicut illi Dionysio in præcedentibus, sic vicissim Dionysius illis in sequentibus auxiliares manus præbeat. Primus autem archon Nicophemus, ab eodem Diodoro ponitur in Olympiadis centesimæ quartæ anno ultimo, quo Romæ consules fuisse dicit C. Sulpicium et C. Licinium. anno urbis CCCLXXXIX. ut Sigonius computat: ut autem Glareanus, anno urbis CCCXCI. Idem.

νζ΄.] Diodoro Xenippus, Plutarcho in Hyperide, Xenias. Meurs. de Arch. Athen. 4. 16. Hudson.

ξϑ΄.] Diphilus appellatur a Plutarcho in Demetrio. E Meursio Idem.

Γεωφανίου] Pro Γεωφανίου paulo post detracto ι legitur Γεωφάνου: quorum neutrum erroris suspicione caret. Seidae Στεφάνειον an huc pertineat, mihi sane non constat. Sylburg. Γεωφανίου hic, et in sequentibus esse leg. demonstravit Meursius in Atticis Lectionibus 3. 11. Hudson.

Ὑμῖν] Opinor puncto et separationis spatio post ὑμῖν posito, sequentia conjunctim legenda esse, hoc modo: Συναγορία Αἰσχίνῃ κατὰ Δινίου, ut infra p. 273. 18. antep. et p. 275. 12. Forsan etiam aliquis diphthongus malit Δεινίου, ut apud Isæum, Demosthenem, Suidam, alios. Sed cum p. 269. 4. sequatur, ὅτι κατὰ Διωνυσίου, nec in præcedentibus ulla Διωνυσίου facta sit mentio, suspicetur aliquis, utrobique vel Διωνυσίου legendum esse, vel Δεινίου. Syl-

συνηγορία αἰσχύνη. (ϑ'.) *Κατὰ Δινίου· Βουλοίμην ἂν, ὦ ἄνδρες.* (ι'.) *Κατὰ Φωρασεβείας· Ἆρά γ' εἴ τινες.* (ια'.) *Κατὰ Καλλαίσχρου, περὶ τῶν τιμῶν· Πολλάκις, ὦ Ἀθηναῖοι.* (ιβ'.) *Τυρρηνικός· Ἅπαντα συμβήσεσθαι.* (ιγ'.) *Ἔτι κατὰ Διονυσίου, τοῦ ἐπὶ τῆς διοικήσεως· Ἴσως μὲν, ὦ Ἀθηναῖοι.* (ιδ'.) *Καθ' Ἱμερίου εἰσαγγελτικός· Οὐδένα νομίζω, ὦ Ἀθηναῖοι.* (ιε'.) *Εἰσαγγελία κατὰ Πιστίου· Ὥςπερ καὶ ὑμῶν ἕκαστος.* (ις'.) *Κατ' Ἀγασικλέους, εἰσαγγελία ξενίας· Οὐδένα πώποτε οἶμαι.* (ιζ'.) *Κατὰ Θεοκρίνου ἔνδειξις· Τοῦ πατρὸς, ὦ Ἀθηναῖοι. τοῦτον Καλλίμαχος ἐν τοῖς Δημοσθένους φέρει.* (ιη'.) *Κατὰ Στεφάνου· Παρανόμων ὑπάρχει τοῦ νόμου δεδωκότος, ὦ ἄνδρες.* (ιϑ'.) *Κατὰ Κλεισθένους εἰσαγγελία· Οὐκ ἀγνοῶ, ἄνδρες.* (κ'.) *Διαδικασία Φαληρέων πρὸς Φοίνικας, ὑπὲρ τῆς ἱερωσύνης τοῦ Ποσειδῶνος· Εὔχομαι, νὴ τὴν Ἀθηνᾶν, πρέπειν δή.* (κα'. κβ'.) *Πρὸς τὴν Κηφισῶντος ἀπογραφήν· Πρῶτον μὲν, ὦ ἄνδρες, δέομαι.* ὁ δ' ὕστερος· *Τὰ μὲν περὶ τὴν ὠνήν.* (κγ'.) *Ἀπολογία διαμαρτυρίας πρὸς τὴν Χάρητος εἰσαγγελίαν κατὰ Φειδιάδου γραμματέως· Οὔτ' ἔχθρας οὐδεμιᾶς ἕνεκα.* (κδ'.) *Κατὰ Φιλοκλέους ὑπὲρ τῶν Ἁρπαλίων· Τί χρὴ λέγειν τὸ πρὸς τῶν.* (κε'.) *Κατὰ Γνωδίου περὶ τῶν Ἁρπαλίων· Οὐκ ἄδη-*

BURG. Cum Sylburgio consentire Meursium in Atticis Lectionibus, 5. 24. et in Bibliotheca Attica, v. Δείναρχος, annotavit Hudsonus. REISK.

Φωρασεβείας] Nomen suspectum est ac perperam fortasse ex duobus conflatum: ut κατὰ Φώκου, ἀσεβείας. sed in his sola conjectura niti, fallere est. SYLBURG. Restituendum censeo κατὰ Φερμισίου, ἀσεβείας. natum mendum e compendio scriptionis. E Meursio A. L. 4. 16. HUDSON.

Πιστιὰς] Incertum Εἰρηνὶς ne verius sit an Πειραϊκὸς, an aliud. SYLBURG. Harpocrat. et Suidas v. Πεῖσταιν, Δείναρχος Τυρρηνικῷ. v. Valesii notas ad Harpocrat. p. 48. col. 2. HUDSON.

Ἔτι κατὰ Δ.] Ecquis novit, an non sic distinguendum et leg. sit: Ἅπαντα συμβήσεσθαι εἰκός ἐστι. *consentaneum est, fore ut nihil non rerum contingat.* Erit hoc exordium τοῦ Τυρρηνικοῦ λόγου. Tum succedit novus titulus κατὰ Διονυσίου. REISK.

Ἱμερίου] Ἱμεραίου legit Maussac. ad Harpocrat. v. Ἀμφικτ. HUDSON.

Κατὰ Πισικλέους] Hic quoque dubium est, sit ne Πεισικλέους legendum, an Τισικλέους. SYLBURG. κατ' Ἀγασικλέους leg. esse docuit Meursius in Bibl. Att. v. Dinarchus. HUDSON. Sic correxi. quanquam de Pasicle quoque suspicari non sit alienum. REISK.

Κατὰ Στεφάνου. Ἰασανόμων ὑπάρχει] Fortasse legendum: κατὰ Στεφάνου, παρανόμων· Ὑπάρχει τοῦ v. Demosthenis orationes κατὰ Στεφάνου, ut diversam habent sotionis inscriptionem, ψευδομαρτυριῶν scilicet, ita etiam diversa initia. SYLBURG. Pro Ἰασανόμων correxi, ut volebat Sylburgius, παρανόμων. pro ὑπάρχει fort. leg. est ὑπὲρ Ἀρχείου, vel Ἀρχίου. a vocabulo τοῦ νόμου incipere orationem, nullum dubium penes me superest. REISK.

Κλεισθένους] Scr. Καλλισθένους. Meursius B. A. l. c. et Lect. Att. 3, 11. Maussac. ad Harpocrat. v. βουλαία. HUDSON.

Φοίνικας] Φοινίκων nomen parum huc quadrare videtur: nec certum tamen est, an κήρυκας reponendum sit, ut p. 270. 10. SYLBURG. Num Φοίνικα. Phœnix nomen est ex historia oratorum Atticorum satis notum. REISK.

Κηφισῶντος] Hoc de nomine paulo ante dictum ad p. 267. pen. SYLBURG.

Πρῶτον] Imo vero πρῶτος in nominativo et masculino, ob insequens ὁ ὕστερος. REISK.

Χάρητος] In exemplari post Χάρητος finita est periodus: et nominandi casu sequitur Εἰσαγγελία κατὰ Φειδιάδου: quasi duæ hic significentur orationes. SYLBURG.

Ἁρπαλίων] In sequentibus etiam constanter absque diphthongo scribitur: apud Suidam vero et alibi, diphthongus Ἀρπάλεια χρήματα. Nota ibidem ὑπὲρ, in sequentibus casune περί. IDEM.

Γνωδίου] Incertum Γνωσίου ne scribendum sit, an Γνωσιδίκου, an Γνωσιδίου, an aliud. IDEM. In editione Hudsoni legitur Γνωσίου, nescio casune an consilio. Mihi videtur κατ' Ἀγνωνίδου leg. esse. Quo de Agnone vel Agnonide v. Ruhnkenii Hist. crit. orr. Gr. p. 89. REISK.

λον. (κϛ'.) Κατ' Ἀριστονίκου περὶ τῶν Ἁρπαλίων· Εὐτύχημα μὲν ἦν, ὦ ἄνδρες. (κζ'.) Κατὰ Δημοσθένους περὶ τῶν Ἁρπαλίων· Ὁ μὲν δημαγωγὸς ὑμῖν. (κη'.) Κατὰ Ἀριστογείτονος περὶ τῶν Ἁρπαλίων· Πάνυ' ὡς ἔοικεν, ὦ ἄνδρες.

ΨΕΥΔΕΠΙΓΡΑΦΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΙ.

ια'. (α'.) Κατὰ Θεοδώρου, εὐθυντικός· Ἥκιστα μέν, ὦ ἄνδρες. πρεσβύτερός ἐστι τῆς Δεινάρχου ἡλικίας· εἴρηται γὰρ ἐπὶ Θεοφίλου τῷ Θεμιστοκλέους ἄρχοντος μετὰ Θέλλον ἀνιόντα ἐνιαυτῷ τρίτῳ, ὡς ἐξ αὐτοῦ τοῦ λόγου γίνεται φανερὸν, οὔπω πέμπτον, ὡς δείξομεν, ἔτος ἔχοντος αὐτοῦ. (β'.) Κατὰ κηρύκων· Εἰ μὲν ὁ πατὴρ, ὦ ἄνδρες. οὗτος ὁ ἀγὼν εἴρηται ἐπ' ἄρχοντος Εὐβούλου ἢ Λυκίσκου τοῦ μετ' Εὔβουλον, οὔπω εἴκοσι ὄντος αὐτοῦ. ὁ μὲν γὰρ λόγος περί τινος ἀποψηφισθέντος γέγονεν ἐπ' Ἀρχίου τοῦ μετὰ Θεμιστοκλέα, δῆλον δ' ἕκαστον τῶν εἰρημένων ἐξ αὐτοῦ τοῦ λόγου γίγνεται. (γ'.) Κατὰ Μοσχίωνος, ἀπογραψαμένου αὐτὸν Νικοδίκου· Υἱὸν ἀποψηφισάμενόν, ὦ ἄνδρες τουῖ Μοσχίωνος συμβαλών. καὶ οὗτος ὁ λόγος κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τῷ προτέρῳ εἴρηται· δηλοῦται δ' ἐκ τῆς αὐτῆς ἀρχῆς τοῦ λόγου, καὶ [τὰ] τῶν ἑξῆς. (δ'.) Κατὰ Μενεκλέους ἀπαγωγῆς· Ὦ ἄνδρες δικασταὶ, καὶ τῶν νόμων, καθ' οὕς. καὶ οὗτος εἴρηται παιδὸς ὄντος ἔτι Δεινάρχου· ὁ μὲν γὰρ κρινόμενος ἐστὶ Μενεκλῆς ὁ τὴν ἱερείαν Νίνον ἑλὼν, ὁ δὲ κατηγορῶν υἱὸς τῆς Νίνου. ἔστι δὲ ταῦτα πρεσβύτερα τῆς Δεινάρχου ἀκμῆς· ὁ μὲν γὰρ Δημοσθένους περὶ τοῦ ὀνόματος λόγος, ἐν ᾧ τούτων μέμνηται κατὰ Θεσσαλὸν ἢ Ἀπολλόδωρον ἄρχοντα τετέλεσται, ὡς ἐν τοῖς περὶ Δημοσθένους δεδηλώκαμεν· εἰ δ' ὡς τεθνηκότος ἤδη τοῦ Μενεκλέους ὁ Δημοσθένης ἐκεῖ μέμνηται λέγων, Ἑωρᾶτε γὰρ πάντες αὐτὸν χρώμενον ἕως ἔζη Μενεκλῆς, παλαιὸς λόγος τίς ἐστιν. ὅτι δὲ οὗτος ὁ Μενεκλῆς, ἐν αὐτῷ τῷ λόγῳ δεδήλωκεν ὁ κατηγορῶν. (ε'.) Διαδικασία Ἀθμονεῦσι περὶ τῆς Μυῤῥίνης καὶ τῆς Μίλακος· Εὔχομαι δὴ τῇ

Ἐπὶ Θεοφίλου] Legendum puto: ἐπὶ Θεοφίλου ἢ Θεμιστοκλέους ἄρχοντος, μετὰ Θέσταλον ἄρχοντα ἐνιαυτῷ τρίτῳ. ut sequenti versu, quæ lectio colligitur ex p. 267. 3. Sylburg. In margine Bodlei. Ἴσως Θεομνήστου ἢ Θεμιστοκλέους. Reisk.

Πέμπτον] In margine Bodlei. hæc leguntur: Procul dubio leg. οὔπω πέμπτον καὶ δέκατον. Idem.

Δείξομεν] Num ἐδείξαμεν. Idem.

Εἴκοσι ὄντος] Leg. εἰκοσαέτους ὄντος: vel, εἴκοσιν ἔτη ἔχοντος, ut p. 271. 3. Sylburg.

Ἀπογραψαμένου] Legendum videtur, ἀπογραψαμένου αὐτὸν Νικοδίκου υἱόν Ἀποψηφισ. Idem. In margine Bodl. Ἴσως αὐτὸν Νικόδικον. In re perobscura et suspiciosa si licet conjecturæ indulgere, suspicer scriptam olim fuisse: ἀπογραψαμένου τὸν Νικοδίκου υἱόν. ut oratio ipsa incipiat a verbo Ἀποψηφισάμενον. Reisk.

Τουῖ] Pro τουῖ dubito τουδὶ ne scribendum, an τουτονὶ, an aliud. Sylburg.

Ἐκ τῆς αὐτῆς] Rectius legemus ἐξ αὐτῆς τῆς ἀρχῆς: et mox, καὶ τῶν ἑξῆς, expuncto articulo τὰ. Idem. Legi quoque possit vocabulis transpositis: ἐκ τῆς ἀρχῆς αὐτῆς. Reisk.

Τοῦ ὀνόματος διεδηλώκαμεν λόγος] Procul dubio expungendum διεδηλ. velut e sequentibus perperam huc infertum. De oratione autem περὶ τοῦ ὀνόματος meminit rursum pag. 275. 8. Sylburg.

Μενεκλῆς] Rectius libri Demosthenici Μενεκλεῖ. v. p. 998. 13. edit. Reisk. quanquam profecto Μενεκλῆς ad ἔζη subaudiri debet. Reisk.

Οὗτος] Eundem esse Dinarchum Meneclem cum Demosthenico. brevissimo dictum, nisi si quid deest. Idem.

Ἀθμονεῦσι] Ἀθμονεῖς per o scribit etiam Stephanus Byzantius: at Suid. per ω. Sylburg.

Δήμητρι καὶ τῇ Κόρῃ. πρεσβύτερός ἐστι τῆς Δεινάρχου ἀκμῆς· εἴρηται γὰρ ἐπὶ Νικομάχου ἄρχοντος, ὡς ἐξ αὐτοῦ τοῦ λόγου γίγνεται δῆλον, ἓν πρὸς τοῖς εἴκοσιν ἔτος τοῦ ῥήτορος ἔχοντος. οἱ μὲν οὖν τῆς ἀκμῆς αὐτοῦ φερόμενοι ψευδεπίγραφοι εἰς αὐτὸν λόγοι εἰσὶν οἵδε· μετὰ δὲ τὴν ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Χαλκίδα ἀναχώρησιν οἵδε. (ς'.) Διαδικασία τῆς ἱερείας τῆς Δήμητρος πρὸς τὸν ἱεροφάντην· Πολλῶν καὶ παραδόξων, ὦ ἄνδρες δικασταί. οὗτος ὁ λόγος ἤδη πεφευγότος αὐτοῦ εἴρηται, ὡς ἐξ αὐτοῦ γίγνεται φανερόν· μέμνηται γὰρ ἐν αὐτῷ τῆς κατασχούσης ὀλιγαρχίας. (ζ'.) Ἔργα ποιεῖς· κατὰ Τιμοκράτους, εἰσαγγελτικὸς δήμου καταλύσεως. οὗτος καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς ἐπιγραφῆς ἐστὶ δῆλος ψευδεπίγραφος ὤν. (η'.) Κατὰ Σπουδίου· Καὶ ἐν τῷ δήμῳ κατηγορήσειν ὑπεσχόμην. μετὰ τὴν κατάλυσιν τῆς ὀλιγαρχίας εἴρηται καὶ οὗτος, ἤδη Δεινάρχου [φαίνεται] φεύγοντος, ὡς ἐξ αὐτοῦ μάλιστα τοῦ λόγου γίγνεται φανερόν. (θ'.) Διαδικασία Εὐδανέμων πρὸς κήρυκας ὑπὲρ τοῦ κανῶς οὐδαμῶς· Τοιαῦτα πράγματα. καὶ οὗτος κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους εἴρηται, πεφευγότος ἤδη τοῦ ῥήτορος, ὡς ἐν αὐτῷ τῷ λόγῳ πάλιν δηλοῦται. (ι'.) Ἀττικός· Πάντων ἦσαν ὁμοίως. καὶ οὗτος εἴρηται ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις, ὡς καὶ ἐν αὐτῷ τῷ λόγῳ φανερὸν γίγνεται. (ια'.) Αἰτωλικός· Καὶ ἡμεῖς, ὦ ἄνδρες Αἰτωλοί, πρέσβεις. οὗτος καθεστώσης τῆς ὀλιγαρχίας ὑπὸ τῶν Ἀθήνηθεν φυγάδων εἴρηται, δεομένων, τοὺς Αἰτωλοὺς αὐτοῖς βοηθεῖν, ἐπεὶ καὶ ὁ Κάσσανδρος αὐτοὺς ἐλευθεροῦν ἐπεχείρει, ὡς ἐν αὐτῷ τῷ λόγῳ γίγνεται τοῦτο δῆλον· οὔκουν εἰκὸς φίλον ὄντα τὸν Δείναρχον τῶν τὴν ὀλιγαρχίαν καταστησάντων τοῖς καταλύειν ἐπιχειροῦσιν συναγωνίζεσθαι, οὐδ' αὐτὸς Ἀθήνηθε λόγους κατα-

Τῆς ἀκμῆς] Conjectura viri docti in margine Bodleiani præposit πρὸ. recte, postulante id sententia. possit tamen etiam πρεσβύτερος excidisse. Reisk.

Ἔργα ποιεῖς] Forsan legendum: κατὰ Τιμοκράτους, εἰσαγγελτικὸς δήμου καταλύσεως· Ἔργα ποιεῖς. ut Ἔργα ποιεῖς orationis illius sit initium. Sequens κατὰ Σπουδίου, diversa est a Demosthenica. Sylburg.

Εὐδανέμων] Legendum fortassis: Εὐσυνμίδου πρὸς κήρυκας ὑπὲρ τῶν κανῶν· Οὐδαμῶς ταῦτα πράγματα. fuit enim Εὐσυνμία, seu Εὐδανμος, pagus Atticus, cujus cives Εὐσυνμεῖς, teste Steph. Idem. Possit quoque legi ἀγωνίσασθαι vel ἀστιάσθαι. Reisk.

Ἐν αὐτῷ] Nota hic, ἐν αὐτῷ τῷ λόγῳ φανερὸν γίγνεται, ut mox etiam v. 23. at p. 270. 9. 14. et p. 271. 2. 8. 14. pro ἐν usitatiore modo usurpata ἐξ. Sylburg.

Τοὺς Αἰτωλούς] Non inscite quidem admonuit, quisquis fuit, vir doctus in margine Bodleiani, sibi videri satius esse, ut τῶν Αἰτωλῶν legator. metuens ille, ut videtur, ne essent, qui accusativum cum δεομένων jungerent in constructione. quod qui facerent, hi profecto turpiter laberentur, atque proderent, se nescire, δεῖσθαι τινός, non δεῖσθαι τινά, dici. Verumtamen supervacaneus erat ille metus, modo interponeretur, quod interposui comma, pone δεομένων. quo facto paret τοὺς Αἰτωλοὺς cum βοηθεῖν cohærere. Consulto hanc constructionem prætulit Dionysius alteri h. l. qui si τῶν Αἰτωλῶν cum δεομένων composuisset, metuendum cerneret esse, ne lectores quidam festinatione ruentes, sic acciperent, quasi Ætoli ipsi rogarent. quod secus erat. Reisk.

Ἀγωνίζεσθαι] Convenientius compos. συναγωνίσασθαι. In sequentibus sive αὐτὸν legas sive αὐτούς, parum expeditur sententia. Sylburg.

Οὐδ' αὐτὸς —] Locus mendosissimus, et sine melioribus libris insanabilis. Interim, ne verba sensu cassa sic prorsus otiose natent, comminiscemur aliquod fulcrum, cui mens tantisper innitatur. quidni Dionysius sic reliquerit: οὐδ' αὖ τοὺς Ἀθήνηθεν [scil. φυγάδας] Αἰτωλοὺς παραλαμβάνειν οἷόν τε. *et rursus abhorret exules Athenienses sibi copias Ætolicas adsciscere.* Opponit inter se Dinarchum cum exsulibus, negatque consentaneum fuisse, ut aut Dinarchus hanc orationem scriberet, aut exsules auxilia ab Ætolis arcesserent. Reisk.

λαμβάνειν οἷόν τε ἐστί. (ιβ'.) Διφίλῳ δημηγορικὸς, αἰτοῦντι δωρεάς· Διὰ τὸ μὴ ῥᾴδιον εἶναι. τοῦτον ἐπείσθην ὑπὸ Δημοσθένους γεγράφθαι τὸν λόγον, ὅτι τὰς δωρεὰς ἔγραψεν αἰτῶν Δημοσθένης, ὡς Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους λόγῳ δεδήλωκε, καὶ ὅτι ἐπὶ τέλει τοῦ λόγου ὁ Δίφιλος Δημοσθένην παρακαλεῖ συνήγορον· ἀπίθανον δὲ οἶμαι εἶναι τὰς μὲν τιμὰς οὕτω γράφειν εὐνοοῦντα τῷ Διφίλῳ τὸν Δημοσθένην, λόγον δὲ παρὰ Δεινάρχου λαβόντα περιδεῖν. (ιγ'.) Ἑρμίᾳ ἐμπορίου ἐπιμελητῇ περὶ τῶν κατηγορηθέντων ἀπολογία· Δέομαι ὑμῶν, ὦ ἄνδρες. ἀπ' αὐτοῦ τοῦ χαρακτῆρος εὕροι τις ἂν οὐκ ὄντα τὸν λόγον Δεινάρχου — ὑδαρής τε γὰρ καὶ ἀσθενὴς καὶ ψυχρός ἐστιν —, ἀλλὰ μᾶλλον αὐτὸν ἄν τις θείη Δημοκλείδου ἢ Μενεσαίχμου ἢ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων τινός· ἀφαιροῦμαι δὲ καὶ τοὺς περὶ Μενεσαίχμου λόγους ἀμφοτέρους αὐτοῦ, ὧν ὁ μέν ἐστιν περὶ τῆς Δήλου θυσίας, Ἱκετεύομεν ὑμᾶς, [καὶ] ὁ δὲ πρὸς Περικλέα καὶ Δημοκράτην, οὗ ἡ ἀρχὴ Νομίζομεν ὦ ἄνδρες, διά τε τὸν χαρακτῆρα — ὑδαρὴς γὰρ καὶ κεχυμένος καὶ ψυχρὸς —, καὶ ὅτι ὁ λέγων αὐτὸς ὢν οὔτε ἀδοξος καὶ μετὰ Λυκοῦργον τὴν διοίκησιν τῶν δημοσίων χρημάτων παραλαβὼν, ἐξητασμένος δὲ πολλάκις, ὡς αὐτὸς ἐν τοῖς λόγοις περὶ ἁπάντων μηνύει, καὶ ἐν ἰδίοις καὶ ἐν δημοσίοις ἀγῶσιν, οὐκ ἂν ἦν ἀδύνατος, ὥστε Δεινάρχῳ λογογραφεῖ χρῆσθαι. (ιδ'.) Ὑπὲρ τοῦ μὴ ἐκδοῦναι Ἅρπαλον Ἀλεξάνδρῳ· Οὐκ ἄξιον ἄρα θαυμάζειν. οὐδ' οὗτος ὁ λόγος ἐμφαίνει τὸν Δεινάρχου χαρακτῆρα· εἰ γὰρ κἂν

Αἰτοῦντι δωρεὰς] De orationis initio, et sequentium distinctione certi aliquid hic pronuntiare, non licet. sua cuique conjectura esto libera. IDEM. Vocabula διὰ τὸ μὴ ῥᾴδιον εἶναι in codice Bodleiano initium orationis facere annotavit Hudsonus. REISK.

Ὅτι τὰς δωρεὰς ἔγραψεν αἰτῶν Δημοσθένης] Locus sic videtur integrandus: ὅτι ψήφισμα αὐτῷ [Diphilo puta] τὰς τιμὰς ἔγρ. αἰτ. Δ. primum argumentum, e quo Dionysius ait se colligere hanc orationem, non a Dinarcho, sed ab ipso Demosthene scriptam esse, proponit hoc: quod e testimonio Dinarchi constet, a Demosthene scriptam fuisse rogationem de decernendis Diphilo honoribus. Locus Dinarchi est p. 95. 34. ed. Steph. πρῶτον τοῦτον οἶσθα γράψαι Διφίλῳ τὴν ἐν πρυτανείῳ σίτησιν, καὶ τὴν εἰς τὴν ἀγορὰν ἀναθυμιάσιν εἰπόντα. IDEM.

Οὕτω γράφειν συνοῦντα] Particula οὕτω gemino modo potest accipi, altero istoc, ut æquipolleat istis, ἁπλῶς, vel μόνον. vel οὐδὲν ἄλλο ἤ: Demosthenem aliud nihil facere, quam ut decretum scriberet in gratiam Diphili, orationem autem, qua decretum istud ratum fieret, et ad effectum perduceretur, Diphilo denegare, patique, Diphilum eam ab alio auferre. Altero hoc, ut οὕτω cum συνοῦντα copuletur in constructione: Demosthenem, tanto motum Diphili studio, atque erga eum voluntatis propensione. IDEM.

Ἑρμίᾳ ἐμπορίου ἐπιμελητῇ] Forsan Ἑρμείᾳ ἐμπορίου ἐπιμελητῇ SYLBURG. Hudsonus ad notas Valesii ad Harpocr. p. 30. ed. Blanc. ablegat. ubi Valesius hunc locum prorsus eodem modo, atque Sylburgius dudum ante fecerat, emendavit, etsi operæ manum Valesii minus sinceram repræsentarunt. Correxi h. l. ut volebat par egregium virorum doctorum. REISK.

Περὶ] Tantundem hic valet atque ἐπὶ, ut modo, περὶ τῶν κατηγορηθέντων. quanquam utique ἐπὶ utroque loco præstabat. IDEM.

Δήλου θυσίας] Imo vero Δήμου οὐσίας. *de facultatibus Demi.* Demus est nomen proprium viri. IDEM.

Ὁ λέγων] Menesæchmus is est. IDEM.

Περὶ ἁπάντων] Forsan περὶ αὐτοῦ μόνου. Sequenti etiam versu non absurde post ἀγῶσιν distinxeris. SYLBURG. Mihi videtur leg. περὶ τῶν Ἁρπαλείων. *de pecuniis Harpalicis.* V. Ruhnkenii hist. critic. oratorum Græcorum p. 77. REISK.

Ἦν ἀδύνατος] Fort. οὕτως est interponendum, ob insequens ὥστε. quanquam subaudiri quoque potest, et debet adeo, si omittatur. IDEM.

Κἂν] Pro κἂν infra p. 275. 8. legitur καὶ SYLBURG.

μηδὲν ἄλλο, τό γ' οὖν ἡλίθιον καὶ σοφιστικὸν εὕροι τις ἂν ἐν αὐτῷ πολὺ, τὸ πλεῖστον ἀπέχον τῶν Δεινάρχου χαρακτήρων. (ιε'.) Δηλιακὸς, Ἀπόλλωνος καὶ Ῥοιοῦς τῆς Στα φύλου. οὗτος οὐ τοῦ ῥήτορος, ἀλλ' ἑτέρου τινὸς συγγραφέως ἐστί· δηλοῖ δ' ἐκ τοῦ τρόπου καὶ τοῦ χαρακτῆρος ἀρχαϊκὸς ὢν καὶ περιτρέχων τὴν τοπικὴν Δήλου καὶ Δέρου ἱστορίαν. (ις'.) Κατὰ Δημοσθένους παρανόμων Εἰώθατε, ὦ ἄνδρες. οὗτος ἐν τοῖς Περγαμηνοῖς πίναξι φέρεται ὡς Καλλικράτους, ἐγὼ δὲ εἰ μὲν ἐκείνου ἐστὶν οὐκ οἶδα· οὐδὲ γὰρ ἐνέτυχον τῶν Καλλικράτους οὐδενί· ὅτι δὲ πάμπολυ τῶν Δεινάρχου λόγων ἀφέστηκεν, εὐτελής τε ὢν καὶ κενὸς καὶ οὐκ ἀπέχων ἰδιωτικῆς φλυαρίας, πείθομαι.

ΙΔΙΩΤΙΚΟΙ ΓΝΗΣΙΟΙ.

ιβ'. (α'.) Κατὰ Προξένου βλάβης, ὃν αὐτὸς εἶπεν ὑπὲρ αὑτοῦ· Εἴ τίς μοι θεῶν, ὦ ἄνδρες. (β'.) Κατὰ Κηφισοκλέους καὶ τῶν οἰκείων βλάβης· Ἃ μὲν ἐγκαλῶν, ὦ ἄνδρες. (γ'.) Πρὸς Φανοκλέα βλάβης ἀπολογία· Ὠμην μὲν ἐγὼ, ὦ ἄνδρες. (δ'.) Πρὸς Νικοκράτην ὑπὲρ Νικομάχου βλάβης· Ἄνδρες δικασταὶ, ὅτι μὲν ἰδιώτης. (ε'.) Συνηγορία Παρμένοντι ὑπὲρ ἀνδραπόδου βλάβης· Καὶ παραγεγενημένος ὕστερον, ἄνδρες δικασταὶ, ἔγωγε ἔγνων ὅτι Παρμένων ἀδικεῖται. (ς'.) Κατὰ Ποσιδίππου κλοπῆς· Ἀδικηθεὶς, ὦ ἄνδρες, (ζ'.) Κατὰ Ἡδύκης ἀποστασίου· Καταλιπόντος ἐνοτίου πατρός. (η'.) Ἀποστασίου πρὸς Ἀρχέστρατον· Πολλὰ καὶ ἀγαθὰ γένοιτο. (θ'.) Συνηγορία Ἡγελόχῳ ὑπὲρ ἐπικλήρου· Ὥςπερ καὶ ἡμῶν ἕκαστος. (ι'. ια'.) Ἐπικληρικὸς, ὑπὲρ τῆς Ἰοφῶντος θυγατρός· Ἄνδρες δικασταὶ, οὐ πένης ὤν. ὕστερον·

Τῶν Δεινάρχου χαρακτήρων] Malim τοῦ Δεινάρχειου χαρακτῆρος. Reisk.

Ἀπόλλωνος καὶ Ῥοιοῦς] Videtur initium esse orationis. Sylburg.

Σταφύλου] Sic dedi de meo pro vulgari Ταφύλου. V. Parthenii narrat. p. 345. et Galeum ad illum locum p. 122. Reisk.

Ἀρχαϊκὸς] Num ἀρχαιολογικὸς. versans in tradendis antiquarum rerum memoriis. Idem.

Περιτρέχων] Num περιέχων. Idem.

Δέρου] Num Ὠλιάρου. Olearus est insula Delo sssita, non ignobilis. Idem.

Κατὰ Δημοσθένους· Παρὰ νόμον εἰώθατε] Forsan legendum, κατὰ Δημοσθένους, παρανόμων Εἰώθατε, ὦ ἄνδρες. Pergamenea vero tabulas dicere videtur tabulas a Crateta vel Aristarcho grammaticis Pergamenis conscriptas; qua de re supra, ad p. 268. 13. Sylburg.

Περγαμηνοῖς πίναξιν] Hi pinaces sunt indices librorum cujusque generis, et auctorum, in quibus consignata essent et scriptorum nomina, et operum ab ipsis editorum, juxta genus literarum, quo quisque excelluisset. Ut erant e. c. tabulae oratorum, tabulae lyricorum, comicorum, tragicorum, et sic porro. Pergameni appellati sunt illi, qui editi fuissent Pergami, conscripti e bibliotheca Pergamena thesauris. Reisk.

Πρὸς Νικοκράτην] Supra legitur κατὰ Λυσικράτους, p. 263. 6. Sylburg.

Καὶ ω. ὕ.] Hudsonus significat sibi videri, initium orationis pro Parmenonte coerceri his duobus vocabulis καὶ παραγενόμενος. deinde leg. esse ὁ ὕστερος. hunc esse titulum novae orationis ab illa priore diversae, ejusque initium esse: Ἄνδρες δικασταὶ ἔγωγε. Mihi quidem ista sunt admodum improbabilia. Reisk.

Ποσιδίππου] Alibi Ποσειδίππου, diphthongus. Paulo post etiam fortasse rectius Ἠδύλης. Pro ἐνοτίου vero quid legendum sit versu sequenti, mihi sane conjicere non licet. Sylburg. Ἠδύλης leg. esse probavit Meurs. Lect. Att. 3. 11. Hudson.

Πρὸς Ἀρχέστρατον] Est illa ipsa oratio, quam ab Harpocrat. et Suida inscribitur κατ' Ἀρχεστράτου. Hudson.

Ὕστερον] Pro ὑστέρου legendum fortassis ὁ ὕστερος, ut p. 274. 15. Sylburg.

Ἄμαχον γὰρ ὦν, ὦ ἄνδρες. (ιβ'.) Διαμαρτυρία, ὡς οὐδέ εἰσιν ἐπίδικοι Ἀριστοφῶντος Θυγατέρες· Τοῦ νόμου δεδωκότος, ὦ ἄνδρες. (ιγ'.) Κατὰ Πεδιέως, κακώσεως παιδὸς ὀρφανοῦ· Μηδεὶς ὑμῶν, ὦ ἄνδρες, θαυμάσῃ. (ιδ'.) Διαμαρτυρία περὶ τοῦ Ἐτιήττου κλήρου πρὸς Χάρητα· Πολλάκις ἤδη ἤκουσα. (ιε'.) Ὑπὲρ τοῦ Μνησικλέους κλήρου· Δικαίαν, ὦ ἄνδρες, δέησιν. (ιϛ'.) Κατὰ Προξένου, ὕβρεως· Ὑβριστής ἐστιν, ὦ ἄνδρες, πληγῶν. ἔδει δ' ἐπιγεγράφθαι, Ἀπολογία ὕβρεως. (ιζ'.) Ἐπιχάρει πρὸς Φιλωτάδην· Τὸν θαυμαστὸν, ὦ ἄνδρες. (ιη'.) Κατὰ Κλεομέδοντος αἰκίας· Ὅτι μὲν, ὦ ἄνδρες, καὶ ὁ πατὴρ Θεόδωρος δή. (ιθ'.) Πρὸς Διοσκουρίδην περὶ νεῶν· Δικαίως ἂν οἶμαι, ὦ ἄνδρες. (κ'.) Ἐρανικὸς, πρὸς τοὺς Προκλέος παῖδας· Ἃ μὲν ἀδικούμενος, ὦ ἄνδρες. (κα'.) Πρὸς Ἀμεινοκράτην, διαδικασία περὶ καρπῶν χωρίου· Ἐπὶ τούτοις, ὦ ἄνδρες, ἀνάγκη ἐστί. (κβ'. κγ'.) Περὶ τοῦ ἵππου· Τοῦ μὲν ἀγῶνος, ὦ ἄνδρες. ὁ ὕστερος· Ἐβουλόμην, ἂν, ὦ ἄνδρες. (κδ'.) Λυσικλείδου κατὰ Δάου, ὑπὲρ ἀνδραπόδων· Ἃ μὲν ἀδικούμενος, ὦ ἄνδρες. (κε'.) Παραγραφὴ πρὸς Βιώτην· Ὅτι μὲν, ὦ ἄνδρες, καὶ αὐτὸς ἀπείρως. (κϛ'.) Κατὰ Θεοδώρου ψευδομαρτυριῶν· Νομιζόμενη, ὦ ἄνδρες. (κζ'.) Ἀγάθωνι συνηγορία, ὥσπερ καὶ αὐτὸς εἴρηκεν Ἀγάθων. (κη'.) Ἀποστασίου ἀπολογία Αἰσχύλῳ πρὸς Ξενοφῶντα· Χρήσασθαι μὲν, ὦ ἄνδρες. (κθ'.) Κατὰ Φιλίππου, μεταλλικός· Ὅτι μὲν, ὦ ἄνδρες. (λ'.) Κάλλιππος ὑπὲρ υἱοποιήτου, ἔδει δ' ἐπιγεγράφθαι ὑπὲρ Θεοδώρου, ὃν ἐποιήσατο υἱὸν Ἀρχεφῶν· Βουλοίμην ἂν, ὦ ἄνδρες, ὥσπερ καλὸν καὶ δίκαιον. (λα'.) Περὶ τοῦ Ἀρχεφῶντος κλήρου· Καὶ δίκαιον εἶναι νομίζων.

ΙΔΙΩΤΙΚΟΙ ΨΕΥΔΕΠΙΓΡΑΦΟΙ.

ιγ'. (α'.) Πρὸς Πεδιέα παραγραφή· Κατὰ τὸν νόμον τοῦτον. οὗτος ὁ λόγος εἴρηται ἐπὶ Ἀριστοδήμου ἄρχοντος, ὡς ἐξ αὐτοῦ τοῦ λόγου γίνεται δῆλον· οἱ μὲν γὰρ εἰς Σάμον ἀποσταλέντες

Ἀριστοφῶντος] Malim cum articulo, sive sic al Ἀριστοφῶντος Θυγατέρες, sive sic Ἀριστοφῶντος al θυγατέρες. Reisk.

Ἐτιήττου] Nomen suspectum est. Sylburg. Fort. leg. Εὐιήττου. Reisk.

Ἀπολογία ὕβρεως. Ἐπιχάρει πρὸς Φιλωτάδην] Videtur sic esse distinguendum: ἀπολογία ὕβρεως Ἐπιχάρει. *defensio Epicharis, qua negatur ab eo data fuisse contumelia.* tum titulus novæ orationis πρὸς Φιλων. Idem.

Περὶ νεῶν] Ἐπὶ τῆς νεὼς Harpocr. v. παρουσία. Hudson.

Προκλέος] Nota hic Προκλέος: cum p. 273. 14. habuerimus Κυφισοκλέους, et v. 6. Μνησικλέους: itidemque Μενεκλέους pag. 270. 19. et 26. Sylburg. Compendio [illegible]us est locus. Rescribendum (in ἄλογοι ἱραπισταὶ) Hudson.

Περὶ καρπῶν χωρίου] Hudson annotavit, Valesium ad Harpocr. v. Καρπῶ ἄλω, correxisse περὶ χωρίου, καρπῶ. non male id quidem, verumtamen non video, quid magnum obstet, cur vulgata non idem possit dicere. Necesse non est, ut ubique locorum dictio fori Attici inculcetur. Reisk.

Περὶ τοῦ ἵππου] Plena inscriptio erat πρὸς Ἀντιφάνη περὶ τοῦ ἵππου, ἀπολογία, ut constat ex Harpocr. v. Ὀχεῖον. Meurs. in Bibl. Attica. Hudson.

Βιώτην] Num Βοιώτην, aut Βιωτόν. Reisk.

Ὥσπερ καὶ αὐτὸς εἴρηκεν Ἀγάθων] Videntur hæc verba orationis prima esse, aut leg. ἵππῳ κ. τ. λ. Idem.

Ὦ ἄνδρες] Videtur sic esse distinguendum: ὅτι μέν, ὦ ἄνδρες, Κάλλιππος. tum novæ titulus orationis ὑπὲρ υἱοποιητοῦ, vel, si mavis duobus vocabulis, ὑπὲρ υἱὸν ποιητοῦ. *de nescio quo, in filium adoptato.* Idem.

κληροῦχοι κατὰ τοῦτον τὸν ἄρχοντα ἀπεστάλησαν, ὡς Φιλόχορος ἐν ταῖς ἱστορίαις λέγει, Δείναρχος δ' οὕπω δέκατον ἔτος τηνικαῦτα εἶχε. (β'.) Πρὸς Μελήσανδρον ὑπὲρ τῆς τριηραρχίας· Ὥςπερ οἱ νόμοι κελεύουσιν, οὗ ἂν ὁ λόγος. ἀλλ' ὁ μὲν λέγων ὡς ἐπὶ Μόλωνος ἄρχοντος γεγενημένου τοῦ ἀδικήματος ποιεῖται τὸν λόγον· φησὶν δὲ τῷ ὑστέρῳ ἔτει εἰσιέναι τὸν ἀγῶνα ἐπὶ Νικοφήμου ἄρχοντος, καθ' ὃν εὑρίσκεται γεγενημένος ὁ Δείναρχος. (γ'.) Πρὸς Βοιωτὸν, ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος· Οὐδεμία φιλοπραγμοσύνη. εἰ καὶ μὴ τοῖς ἄλλοις οἱ Δημοσθένους ἀφαιρούμενοι τοῦτον τὸν λόγον καὶ Δεινάρχῳ προσάπτοντες ἐλέγχοιντο, τῷ χρόνῳ γ' οὖν ἐπιδειχθεῖεν ἂν ψευδόμενοι· μέμνηται γὰρ ὡς νεωστὶ τῆς εἰς Πύλας ἐξόδου γεγενημένης· ἡ δ' εἰς Πύλας Ἀθηναίων ἔξοδος ἐπὶ Θουμήδου ἄρχοντος ἐγένετο, τρισκαιδέκατον ἔτος Δεινάρχου ἔχοντος. (δ'.) Πρὸς Μαντίθεον, περὶ προικός· Πάντων ἐστὶν ἀνιαρότατον. οὗτος ἀκολουθεῖ τῷ προτέρῳ λόγῳ καὶ πολλὰ ἔχει κατὰ λέξιν ταὐτὰ, ἃ εἴη ἂν τοῦ αὐτοῦ ῥήτορος, ἔξω τῆς τοῦ Δεινάρχου ἡλικίας· πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερον ἠγώνισται τὸν ἀγῶνα ὁ κατήγορος, ἀλλὰ δύο ἢ τρισὶν, ὡς ἀκριβέστερον περὶ αὐτῶν ἐν τῇ Δημοσθένους γραφῇ δεδηλώκαμεν. (ε'.) Ἀθηνάδῃ συνηγορία, περὶ τῆς σχεδίας, πρὸς Ἀμυντικόν· Φίλος μοι καὶ ἐπιτήδειος ὤν. ὁ ὕστερος· Οἴομαι μὲν ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες. Διοπείθους ἔτι περὶ Ἑλλήσποντον τοῦ τῶν Ἀθηναίων στρατηγοῦ διατρίβοντος εἴρηται ὁ λόγος, ὡς ἐξ αὐτοῦ γίνεται φανερόν· ἔστι δὲ ὁ χρόνος κατὰ Πυθόδοτον ἄρχοντα, ὡς δηλοῖ Φιλόχορος σὺν τοῖς ἄλλοις τοῖς ἐπὶ τούτου τοῦ ἄρχοντος, οὐδέπω εἰκοστὸν ἔχων ἔτος. (ζ'.) Πρὸς Μήκυθον, μεταλλικός· Πριάμενοι μέταλλον, ὦ ἄνδρες. ἐπὶ Νικομάχου ἄρχοντος εἴρηται ὁ λόγος οὗτος· φησὶ γὰρ ὁ λέγων, ἐπ' Εὐβούλου μὲν μισθώσασθαι τὸ μέταλλον, τρία δὲ ἔτη ἐργασάμενος ἐκβαλλόμενος ὑπὸ τοῦ πλησίον ἔχοντος μέταλλα, λαχεῖν αὐτῷ τὴν δίκην κατὰ Νικόμαχον ἄρχοντα, Δεινάρχου ἓν καὶ εἰκοστὸν ἔτος ἔχοντος. (η'.) Σατύρῳ πρὸς Χαρίδημον ἐπιτροπῆς ἀπολογία· Μὴ μεγάλου κινδύνου συμβεβηκότος. καὶ οὗτος ἐπὶ Νικομάχου εἴρηται. (θ'.) Ὑπὲρ

Οὗ ἂν ὁ λόγος] Sententia subjicit: οὐδ' οὗτος ἂν ὁ λόγος Δεινάρχῳ [vel τοῦ ῥήτορος] ἂν εἴη. IDEM.

Τῷ ὑστέρῳ ἐπεισιέναι τὸν Ἀγάθωνα] Correxi de meo τῷ ὑστέρῳ ἔτει εἰσιέναι τὸν ἀγῶνα. anno post litis actionem occæptam esse. IDEM.

Εἰς Ἀθηναίων] Legendum videtur εἰς Πύλας Ἀθηναίων ἔξοδος. Sequens nomen Archontis, Θούμηδος, accedit ad Θεόμνητος supra p. 267. 4. sed verius nomen esse Θεόφιλος, ibidem prolixe docui. SYLBURG. Aut dicendum particulam εἰς redundare. HUDSON.

Θουμήδου] Num Εὐθήμου, quodsi probatur, pro τρισκαιδέκατον, leg. erit simpliciter δέκατον. REISK.

Πολλοῖς] Legendum opinor: οὐ πολλοῖς ἧττον ὕστερον. SYLBURG. Aut leg. οὐδὲ πολλοῖς. REISK.

Τῇ Δημοσθένους γραφῇ] Num τῇ περὶ Δημ. γραφῇ aut συγγραφῇ. Nomen Ἀθηνάδη mihi quoque suspectum est, ignotum certe. REISK.

Ἀμυντικὸν] Rectius, ni fallor, Ἀμύντιχον. SYLBURG.

Ἄρχοντος, οὐδέπω] Bene si habent ista, σὺν τοῖς ἄλλοις τοῖς ἐπὶ τούτου τοῦ ἄρχοντος, deerit ἐφ' οὗ φαίνεται Δείναρχος [aut ὁ ῥήτωρ]. Sin autem pro σὺν τοῖς ἄλλοις leg. sit ἐν τοῖς Ἀττικοῖς, tum porro convenit legere: ἐπὶ τούτου τοῦ ἄρχοντος φαίνεται Δείναρχος οὐδέπω —. REISK.

Ἐπιτιθοῦλου] Non dubito quin vera lectio sit ἐφ' Εὐβούλου. Inter Rubuli autem et Nicomachi præturam tres intercessisse annos, perspicitur ex p. 267. 5. SYLBURG.

Τοῦ πλησίον] Num τὰ interponendum est? REISK.

Ἄμαχον γὰρ ὦν, ὦ ἄνδρες. (ιβ΄.) Διαμαρτυρία, ὡς οὐδέ εἰσιν ἐπίδικοι Ἀριστοφῶντος θυγατέρες· Τοῦ νόμου δεδωκότος, ὦ ἄνδρες. (ιγ΄.) Κατὰ Πεδιέως, κακώσεως παιδὸς ὀρφανοῦ· Μηδὲς ὑμῶν, ὦ ἄνδρες, θαυμάσῃ. (ιδ΄.) Διαμαρτυρία περὶ τοῦ Ἐτήττου κλήρου πρὸς Χάρητα· Πολλάκις ἤδη ἤκουσα. (ιε΄.) Ὑπὲρ τοῦ Μνησικλέους κλήρου· Δικαίαν, ὦ ἄνδρες, δέησιν. (ιτ΄.) Κατὰ Προξένου, ὕβρεως· Ὑβριστής ἐστιν, ὦ ἄνδρες, πληγῶν. ἔδει δ' ἐπιγεγράφθαι, Ἀπολογία ὕβρεως. (ιζ΄.) Ἐπιχάρει πρὸς Φιλωτάδην· Τὸν θαυμαστὸν, ὦ ἄνδρες. (ιη΄.) Κατὰ Κλεομέδοντος αἰκίας· Ὅτι μέν, ὦ ἄνδρες, καὶ ὁ πατὴρ Θεόδωρος δή. (ιθ΄.) Πρὸς Διοσκουρίδην περὶ νεῶν· Δικαίως ἂν οἶμαι, ὦ ἄνδρες. (κ΄.) Ἐρανικὸς, πρὸς τοὺς Προκλέος παῖδας· Ἃ μὲν ἀδικούμενος, ὦ ἄνδρες. (κα΄.) Πρὸς Ἀμεινοκράτην, διαδικασία περὶ καρπῶν χωρίου· Ἐπὶ τούτοις, ὦ ἄνδρες, ἀνάγκη ἐστί. (κβ΄. κγ΄.) Περὶ τοῦ ἵππου· Τοῦ μὲν ἀγῶνος, ὦ ἄνδρες. ὁ ὕστερος· Ἐβουλόμην, ἂν, ὦ ἄνδρες. (κδ΄.) Λυσικλείδου κατὰ Δάου, ὑπὲρ ἀνδραπόδων· Ἃ μὲν ἀδικούμενος, ὦ ἄνδρες. (κε΄.) Παραγραφὴ πρὸς Βιώτην· Ὅτι μὲν, ὦ ἄνδρες, καὶ αὐτὸς ἀπείρως. (κτ΄.) Κατὰ Θεοδώρου ψευδομαρτυριῶν· Νομιζόμεν, ὦ ἄνδρες. (κζ΄.) Ἀγάθωνι συνηγορία, ὥςπερ καὶ αὐτὸς εἴρηκεν Ἀγάθων. (κη΄.) Ἀποστασίου ἀπολογία Αἰσχύλῳ πρὸς Ξενοφῶντα· Χρήσασθαι μὲν, ὦ ἄνδρες. (κθ΄.) Κατὰ Φιλίππου, μεταλλικός· Ὅτι μὲν, ὦ ἄνδρες. (λ΄.) Κάλλιππος ὑπὲρ υἱοποιήτου, ἔδει δ' ἐπιγεγράφθαι ὑπὲρ Θεοδώρου, ὃν ἐποιήσατο υἱὸν Ἀρχεφῶν· Βουλοίμην ἂν, ὦ ἄνδρες, ὥςπερ καλὸν καὶ δίκαιον. (λα΄.) Περὶ τοῦ Ἀρχεφῶντος κλήρου· Καὶ δίκαιον εἶναι νομίζων.

ΙΔΙΩΤΙΚΟΙ ΨΕΥΔΕΠΙΓΡΑΦΟΙ.

ιγ΄. (α΄.) Πρὸς Πεδιέα παραγραφή· Κατὰ τὸν νόμον τοῦτον. οὗτος ὁ λόγος εἴρηται ἐπὶ Ἀριστοδήμου ἄρχοντος, ὡς ἐξ αὐτοῦ τοῦ λόγου γίνεται δῆλον· οἱ μὲν γὰρ εἰς Σάμον ἀποσταλέντες

Ἀριστοφῶντος] Malim cum articulo, sive sic al Ἀριστοφῶντος θυγατέρες, sive sic Ἀριστοφῶντος αἱ θυγατέρες. REISK.

Ἐτήττου] Nomen suspectum est. SYLBURG. Fort. leg. Εὐέωνου. REISK.

Ἀπολογία ὕβρεως. Ἐπιχάρει πρὸς Φιλωτάδην] Videtur sic esse distinguendum: ἀπολογία ὕβρεως Ἐπιχάρει. *defensio Epicharis, qua negatur ab eo data fuisse contumelia.* tum titulus novæ orationis πρὸς Φιλων. IDEM.

Περὶ νεῶν] Ἀπὸ τῆς νεὼς Harpocr. v. παρουσία. HUDSON.

Προκλέος] Nota hic Προκλέος: cum p. 273. 14. habuerimus Κηφισοκλέους, et v. 6. Μνησικλέους: itidemque Μνεσικλέους pag. 270. 19. et 26. SYLBURG. Compendio scriptionis corruptus est locus. Rescribendum ideo ex Harpocr. (in ἄλογοι ἰφικρατεῖ) πρὸς τοὺς Πατροκλέους. HUDSON.

Περὶ καρπῶν χωρίου] Hudson annotavit, Valesium ad Harpocr. v. Καρπῶ δίκη, correxisse περὶ χωρίου, καρπῶ. non male id quidem, verumtamen non video, quid magnum obstet, cur vulgata non idem possit dicere. Necesse non est, ut ubique locorum dictio fori Attici inculcetur. REISK.

Περὶ τοῦ ἵππου] Plena inscriptio erat πρὸς Ἀντιφάνη περὶ τοῦ ἵππου, ἀπολογία, ut constat ex Harpocr. v. Ὀχεῖον. Meurs. in Bibl. Attica. HUDSON.

Βιώτην] Num Βοιώτην, aut Βοιωτόν. REISK.

Ὥσπερ καὶ αὐτὸς εἴρηκεν Ἀγάθων] Videntur hæc verba orationis prima esse, aut leg. ὥσπερ κ. τ. λ. IDEM.

Ὦ ἄνδρες] Videtur sic esse distinguendum: ὅτι μέν, ὦ ἄνδρες, Κάλλιππος. tum novæ titulus orationis ὑπὲρ υἱοποιητοῦ, vel, si mavis duobus vocabulis, ὑπὲρ υἱοῦ ποιητοῦ. *de nescio quo, in filium adoptato.* IDEM.

κληροῦχοι κατὰ τοῦτον τὸν ἄρχοντα ἀπεστάλησαν, ὡς Φιλόχορος ἐν ταῖς ἱστορίαις λέγει, Δείναρχος δ' οὔπω δέκατον ἔτος τηνικαῦτα εἶχε. (β'.) Πρὸς Μελήσανδρον ὑπὲρ τῆς τριηραρχίας· Ὅσπερ οἱ νόμοι κελεύουσιν, οὗ ἂν ὁ λόγος. ἀλλ' ὁ μὲν λέγων ὡς ἐπὶ Μόλωνος ἄρχοντος γεγενημένου τοῦ ἀδικήματος ποιεῖται τὸν λόγον· φησὶν δὲ τῷ ὑστέρῳ ἔτει εἰσιέναι τὸν ἀγῶνα ἐπὶ Νικοφήμου ἄρχοντος, καθ' ὃν εὑρίσκεται γεγενημένος ὁ Δείναρχος. (γ'.) Πρὸς Βοιωτὸν, ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος· Οὐδεμία φιλοπραγμοσύνη. εἰ καὶ μὴ τοῖς ἄλλοις οἱ Δημοσθένους ἀφαιρούμενοι τοῦτον τὸν λόγον καὶ Δεινάρχῳ προσάπτοντες ἐλέγχοιντο, τῷ χρόνῳ γ' οὖν ἐπιδειχθεῖεν ἂν ψευδόμενοι· μέμνηται γὰρ ὡς νεωστὶ τῆς εἰς Πύλας ἐξόδου γεγενημένης· ἡ δ' εἰς Πύλας Ἀθηναίων ἔξοδος ἐπὶ Θουμήδου ἄρχοντος ἐγένετο, τρισκαιδέκατον ἔτος Δεινάρχου ἔχοντος. (δ'.) Πρὸς Μαντίθεον, περὶ προικός· Πάντων ἐστὶν ἀνιαρότατον. οὗτος ἀκολουθεῖ τῷ προτέρῳ λόγῳ καὶ πολλὰ ἔχει κατὰ λέξιν ταὐτά, ἃ εἴη ἂν τοῦ αὐτοῦ ῥήτορος, ἔξω τῆς τοῦ Δεινάρχου ἡλικίας· πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερον ἠγώνισται τὸν ἀγῶνα ὁ κατήγορος, ἀλλὰ δύο ἢ τρισὶν, ὡς ἀκριβέστερον περὶ αὐτῶν ἐν τῇ Δημοσθένους γραφῇ δεδηλώκαμεν. (ε'.) Ἀθηνάδῃ συνηγορία, περὶ τῆς σχεδίας, πρὸς Ἀμυντικόν· Φίλος μοι καὶ ἐπιτήδειος ὤν. ὁ ὕστερος· Οἶομαι μὲν ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες. Διοπείθους ἔτι περὶ Ἑλλησπόντου τοῦ τῶν Ἀθηναίων στρατηγοῦ διατρίβοντος εἴρηται ὁ λόγος, ὡς ἐξ αὐτοῦ γίνεται φανερόν· ἔστι δὲ ὁ χρόνος κατὰ Πυθόδοτον ἄρχοντα, ὡς δηλοῖ Φιλόχορος σὺν τοῖς ἄλλοις τοῖς ἐπὶ τούτου τοῦ ἄρχοντος, οὐδέπω εἰκοστὸν ἔχων ἔτος. (ζ'.) Πρὸς Μήκυθον, μεταλλικός· Πριάμενοι μέταλλον, ὦ ἄνδρες. ἐπὶ Νικομάχου ἄρχοντος εἴρηται ὁ λόγος οὗτος· φησὶ γὰρ ὁ λέγων, ἐπ' Εὐβούλου μὲν μισθώσασθαι τὸ μέταλλον, τρία δὲ ἔτη ἐργασάμενος ἐκβαλλόμενος ὑπὸ τοῦ πλησίον ἔχοντος μέταλλα, λαχεῖν αὐτῷ τὴν δίκην κατὰ Νικόμαχον ἄρχοντα, Δεινάρχου ἓν καὶ εἰκοστὸν ἔτος ἔχοντος. (η'.) Σατύρῳ πρὸς Χαρίδημον ἐπιτροπῆς ἀπολογία· Μὴ μεγάλου κινδύνου συμβεβηκότος. καὶ οὗτος ἐπὶ Νικομάχου εἴρηται. (θ'.) Ὑπὲρ

Οὗ ἂν ὁ λόγος] Sententia subjicit: οὐδ' οὗτος ἂν ὁ λόγος Δεινάρχου [vel τοῦ ῥήτορος] ἂν εἴη. IDEM.

Τῷ ὑστέρῳ ἐπεισιέναι τὸν Ἀγάθωνα] Correxi de meo τῷ ὑστέρῳ ἔτει εἰσιέναι τὸν ἀγῶνα. anno post litis actionem occæptam esse. IDEM.

Εἰς Ἀθηναίων] Legendum videtur εἰς Πύλας Ἀθηναίων ἔξοδος. Sequens nomen Archontis, Θούμηδος, accedit ad Θεόμνηστος supra p. 267. 4. sed verius nomen esse Θεόφιλος, ibidem prolixe docui. SYLBURG. Aut dicendum particulam εἰς redundare. HUDSON.

Θουμήδου] Num Εὐδήμου, quodsi probatur, pro τρισκαιδέκατον, leg. erit simpliciter δέκατον. REISK.

Πολλοῖς] Legendum opinor: οὐ πολλοῖς ἢ ἴσταται ἴστασθαι. SYLBURG. Aut leg. οὐδὲ σφόδρα. REISK.

Τῇ Δημοσθένους γραφῇ] Num τῇ περὶ Δημ. γραφῇ aut συγγραφῇ. Nomen Ἀθηνάδῃ mihi quoque suspectum est, ignotum certe. REISK.

Ἀμυντικὸν] Rectius, ni fallor, Ἀμύντιχον. SYLBURG.

Ἄρχοντος, οὐδέπω] Bene si habent ista, σὺν τοῖς ἄλλοις τοῖς ἐπὶ τούτου τοῦ ἄρχοντος, deerit ἐφ' οὗ φαίνεται Δείναρχος [aut ῥήτωρ]. Sin autem pro σὺν τοῖς ἄλλοις leg. sit ἐν τοῖς Ἀττικοῖς, tum porro conveniat legere: ἐπὶ τούτου τοῦ ἄρχοντος φαίνεται Δείναρχος οὐδέπω —. REISK.

Ἐπιτυβούλου] Non dubito quin vera lectio sit ἐπ' Εὐβούλου. Inter Rubuli autem et Nicomachi præturam tres intercessisse annos, perspicitur ex p. 267. 5. SYLBURG.

Τοῦ πλησίον] Num τὰ interponendum est? REISK.

ἀντιδόσεως, Μεγακλείδῃ· Εἰ μὲν ἔδει, ὦ ἄνδρες, πρὸς τρεῖς ἢ τέτταρας. ὁ μὲν λέγων ἐστὶν Ἀφαρεύς, ἔξω δὲ τῆς τῶν Δεινάρχου λόγων ἡλικίας· εἴρηται γὰρ ἔτι τοῦ στρατηγοῦ Τιμοθέου ζῶντος κατὰ τὸν χρόνον τὸν τῆς μετὰ Μενεσθέως στρατηγίας, ἐφ' ᾗ τὰς εὐθύνας ὑποσχὼν ἐάλω· Τιμόθεος δὲ τὰς εὐθύνας ὑπέσχηκεν ἐπὶ Διοτίμου τοῦ μετὰ Καλλίστρατον, ὅτε καὶ * * *

Λόγων. εἴρηται] Interposui de meo ἡλικίας. est extra ætatem orationum a Dinarcho scriptarum. IDEM.

Νεμεσθέσεως] Legendum puto νεμέσεως, aut νεμεσήσεως: ut significet imperium infensa Nemesi, vel cum populi offensione gestum: fuerat enim Timotheus primis annis adeo felix, ut fortuna ipsa se variis ei spectris offerret: ideoque pictores, ut felicitatem ejus exprimerent, plures pingebant fortunas, quæ illi cubanti ac dormienti urbes in retia inferrent. Sed cum ea felicitate elatus, suæ magis virtuti quam fortunæ benignitati adscriberet rerum gestarum gloriam, ἐτύχησεν ἴστημι, νεμεσησάσης αὐτῷ τῆς τύχης, id est, fortuna illi postmodo infensa adversos successus tribuit: ut Aristophanis scholiastes et Suidas tradiderunt. SYLBURG. Verum Μενεσθέως rectius, ut opinor legit Valesius, quem videsis in annotat. ad Harpocr. pag. 137. HUDSON.

Ὑποσχὼν ἐάλω] Atqui alii Timotheum absolutum aiunt e judicio discessisse. REISK.

ΔΕΙΝΑΡΧΟΥ

ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ.

ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ ΒΟΛΦΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Τὸν μὲν γεγραμένον Δημοσθένει τῆς τε καταδίκης καὶ τῆς διὰ ταύτην φυγῆς πρόφασιν ἐν τῇ τῶν ἐκείνου ἐπιστολῶν ὑποθέσει ἐκ τῶν παρὰ Πλουτάρχῳ παρεθέμην· νυνὶ δὲ Στρατοκλείους τοὺς κατηγόρησαντος αὐτοῦ, ὡς εἰλὲ, χρυσίου τάλαντα πᾶς' Ἀρπάλου λαβόντος, Δείναρχος — ὃν τινες τῶν κρίθεντι Δημοσθένην ἐπάλουν — τόνδε τὸν λόγον εἶθ' ὑπέρ τε ἔγραψεν — ὅς φασι Πλούταρχος — αὐτ' αὐτὸς ἔλεξε κατήγορος ὑπὸ τοῦ δήμου προβληθεὶς καὶ ἀναγκαζόμενος εἰπεῖν. δυοῖ δ' ἐν τοῖς μάλιστα φαίνεται ἰσχυριζόμενος· ἐπὶ μὲν ὅτι διὰ τὰς Δημοσθένους βλασφημίας οὐ δικαίστον ἡγεῖσθαι τὴν τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς ἀπόφασιν, ἑτέρῳ δὲ ὅτι Δημοσθένους ἐξελεγχομένου δῶρα λαβεῖν κατὰ τῆς πόλεως οὐχὶ τοιαῦται εἰσιν αἱ πράξεις ἅστε ἐπὶ τηλικούτῳ μεγέθος ἀδικήματι ἁλόντα συγγνώμης τυγχάνειν, μᾶλλον δὲ εἰς ἑτέρων κατάσκεψιν τῆς μεγίστης τιμωρίας ἀξιοῦσθαι αὐτὸν προσήκειν, ἄλλως τε τῆς περὶ τὰ τοιαῦτα περιόντος ἐπιεικείας τε καὶ ὀλεθρίας τῇ πόλει γεγενημένης, καὶ αὐτοῦ δὲ ἑκόντου τετιμημένου ἑαυτῷ, ὅπερ εἰ ὡς ἀληθῶς πέπρακται, μόνα μοι τεκμήρια εἶναι δοκεῖ τοῦ ἢ ἀδίκων γενέσθαι τὸν ἄνδρα ἢ καθ' ὑπερβολὴν παράνομον, καὶ δι' αὐτὸ τοῦτ' ἀλλότριον ἂν τοῦ Δημοσθένους εἶναι τρόπου δέξειν εἰκότως. ὁ μὲν οὖν στάσις τῷ λόγῳ στοχαστικὴ, καὶ ἡ τοῦ κατηγόρου πρότασις ὅτι ἑαλωκότος Δημοσθένους δῶρα λαβόντα κατὰ τῆς πόλεως, ἡ δὲ τοῦ φεύγοντος ἀπόφασις ὅτι οὐκ εἴληφα δῶρα, τὸ δὲ κρινόμενον πότερον ἔλαβε δῶρα Δημοσθένης ἢ μή; ἰσχυρίζεται δὲ, ὡς προεῖπαμεν, ὁ διώκων ἐν τοῖς μάλιστα τῇ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς ἀποφάσει, τῆς μέγιστον παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ἀξίωμα λαβούσης· ὁ δὲ Δημοσθένης ταύτην μὲν διασύρων ἐκφαυλίζει, ὅτι δὲ διὰ συκοφαντῶν τινὸς τῶν ἀντιπολιτευομένων συκοφαντεῖται μεμψιμοιρεῖ. τὸ μὲν οὖν ἀληθὲς ἄδηλον. ὁ μὲν γὰρ Πλούταρχος τοῖς κατηγόροις συνιστάμενος φαίνεται, Παυσανίας δὲ τῷ Δημοσθένει· πλείονα δοκεῖν πιστότερα ἴσως τὰ Παυσανίου τοῦ τῆς καθ' ἑαυτὸν δίκης ἐλεγχὸν προφέροντος οὐ τὸν τυχόντα. Πλούταρχος δὲ τῇ προτιμωμένῃ τῶν πολλῶν δόξῃ τῶν τὰ μὲν ἀφ' ὁσίως τὰ δὲ παρὰ δίκης κρινόντων καὶ τοῖς τῶν βασανιστῶν καὶ ἰχθύων σκόμμασι καὶ βωμολοχίαις ἐπόμενος φαίνεται. ἁμείνων δ' ἴσως τὸν αὐτοῦ Παυσανίου παραγράφων ἐπίκρισιν, ὅστις ἰδίως κατὰ λέξιν φησὶν· "Τοῦ περιβόλου δὲ ἐντὸς καὶ τὸ Δημοσθένους μνῆμά ἐστι. καὶ μοι τὸ δαιμόνιον δοῦλα μάλιστα ἐφ' τούτου δοκεῖ καὶ Ὁμήρου αἰρέτερον, ὃς εἶη βάσκανον· εἰ δὴ Ὅμηρον μὲν ἀρρωδισθαρμένον τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπὶ τοιούτῳ καιρῷ καὶ δεύτερον ἄπλα πιθέσθαι ἐπὶ πᾶσαν γῆν ἀπτοχώσοντα ἔχει· Δημοσθένει δὲ φυγῆς τε συνέπεσεν ἐν ὑβρεῖ λαβεῖν αἰτίαν, καὶ ὁ θάνατος ἐγένετο αὐτοῦ βίαιος. εἴρηται μὲν οὖν πρὸ αὐτοῦ καὶ ἄλλως, καὶ αὐτῷ Δημοσθένει πλεῖστα, ἃ μὴν τῶν χρημάτων ἃ ἐκ τῆς Ἀσίας ἤγαγεν Ἀρπαλος μὴ μεταλαβεῖν αὐτόν· τὰ δὲ ὕστερον λεχθὲν ἐπίξειμι ἑκαστὸν ἐγένετο. Ἄρπαλος μὲν ὡς ἐξ Ἀθηνῶν ἀπέδρα διαβὰς ναυσὶν ἐς Κρήτην, οὐ πολὺ ὕστερον ὑπὸ τῶν θαρσαλεωτέρων ἐπίθανεν οἰκετῶν· οἱ δὲ ὑπὸ ἀνδρὸς Μακεδόνος Παυσανίου δολοφονηθῆναί φασιν αὐτόν. τὸν δέ οἱ τῶν χρημάτων διοικητὴν φυγόντα ἐς Ῥόδον Φιλόξενος Μακεδὼν συνέλαβεν, ὃς καὶ αὐτὸν παρὰ Ἀθηναίοις ἐξέτισεν Ἄρπαλον· τὸν δὲ παῖδα τοῦτον ἔχων ἠλαυνεν, ἐς ὃ φάντα ἐπύθετο, ὅσοι τῶν Ἀρπάλου τι ἔτυχον εἰληφότες· μαθὼν δὲ ἐς Ἀθήνας γράμματα ἀπέστελλεν. ἐν τούτοις τοῖς γράμμασι τοὺς λαβόντας παρ' Ἀρπάλου καταρᾷτο καὶ αὐτοὺς, καὶ ὁπόσον αὐτῶν ἕλαβεν ἕκαστος, εὐθὺ ἐμνημόνευεν ἀρχὴν Δημοσθένους, Ἀλεξάνδρου τε ἐς τὰ μάλιστα ἀσχθομένου, καὶ αὐτὸς ἰδίᾳ προσκρούσας. Δημοσθένει μὲν οὖν τιμαὶ καὶ ἑτέρωθι τῆς Ἑλλάδος, καὶ παρὰ τῶν Καλαυρίας εἰσὶν οἰκητόρων." καὶ ταῦτα μὲν ἐν τοῖς Κορινθιακοῖς Β. λγ'. ἐν δὲ τῇ Ἀττικῇ Α. ϛ'. ὁ αὐτὸς οὗτος τοιοῦτόν τὸν τρόπον ἐμνημόνευσεν αὐτοῦ, ἐνταῦθα φησίν· "Ἔστι καὶ Δημοσθένης [χαλκοῦς], ὃν ἐς Καλαυρίαν Ἀθηναῖοι τὴν πρὸ Τροιζῆνος νῆσον ἐπάγαγον ἀποχωρῆσαι, δεξάμενοι δ' ὕστερον διώμοσιν αὖθις μετὰ τὴν ἐν Δαμίᾳ φυγήν. Δημοσθένης δὲ ἐς τὸ δεύτερον ἔφυγε, περιεῖται καὶ τότε ἐς τὴν Καλαυρίαν, ἔνθα δὴ φιὸν φάρμακον ἐτελεύτησεν." καὶ μετ' οὐ πολύ· "Δημοσθένει μὲν ἡ πρὸς Ἀθηναίους ἄγαν εὔνοια εἰς τοῦτο ἐχώρησεν. εὖ δέ μοι λελέχθαι δοκεῖ, ἄνδρα ἀφειδῶς ἑστεκότα ἐς πολιτείαν καὶ φιστὰ πρασσόμενον τὰ τοῦ δήμου, μόνοντε καλῶς τελευτῆσαι." ταῦτα μὲν οὖν Παυσανίας, ὁ δὲ λόγος

ὁ παρὼν οἶσθ' ἱκανὸς ἐστι τῆς προηγησαμένης κατασκευῆς κατὰ τὸ ἐν ταῖς δευτερολογίαις γίγνεσθαι εἰωθὸς, μᾶλλόν γε ἀσχολούμενος περὶ τὸ δεινῶσαι τὸ πρᾶγμα ἢ περὶ τὸ ἀποδεῖξαι, καὶ τὸ διαζάλλειν τὴν φοιότητα τοῦ φεύγοντος. ἐπειδὴ δὲ διὰ μακρότερων ἐπαγωνίζεσθαι μέλλω τοῖς πρότερον εἰρημένοις, κατ' ἀρχὰς προκαταληπτικῶς ἀξιοῖ μὴ δυσχεραίνειν τὴν ἀκρόασιν παραλαμβάνειν δὲ χρῆναι τουτονὶ τὸν λόγον καὶ προκεῖσθαι τῶν Δημοσθένους ἐπιστολῶν σκοπὸν, τοῦ τε ταυτασὶ εἰσπαρακολουθητοτέρας ἂν γενέσθαι ἕνεκα, καὶ τοῦ καταφανὲς γίγνεσθαι ὅτι οὐδὲν οὕτως ἀμέμπτως οἷόν τ' ἐστὶ διαπράξασθαι τὸ μὴ συκοφαντηθῆναι ἂν καὶ διαβληθῆναι τῷ λόγῳ δυνάμενον. ἐνταῦθα γὰρ οἶσθ' συκοφαντικῆς πανουργίας ἐνίοτε ἐμφανίζεσθαι μοι δοκεῖ. τοιαύτη μὲν γὰρ ἡ τῆς ζηλοτυπίας βασκανία, τοσαύτη δὲ τοῦ μίσους ἡ κακόηθεια, ὥστε σπουδὴ δὲ ἡ τοῦ παρεξυμμένου τῷ δήμῳ καταχαρίζεσθαι σπουδὴ, ὥστ' οὐ διαβολὰς μόνον ψευδεῖς οὖσας συπεραίζεσθαι, ἀλλὰ καὶ τὰ ὀρθότατα συμβεβουλευμένα καὶ ὡς κάλλιστα διεσπραγμένα ἢ ἐγκαυλίζεσθαι ἢ ἀντιλέγεσθαι ἢ παραλείπεσθαι ἢ πανουργίας τινὸς μιάσματι καὶ ὑποσία καταρυπαίνεσθαι. μαρτυρεῖ γοῦν καὶ αὐτὸς Δείναρχος ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος λόγῳ Δημοσθένει παλαιαγαθίαν τούτοις τοῖς ῥήμασιν· "καὶ Δημοσθένει μὲν οὐδεμίαν ὅσιόν ἐστιν συγγνώμην ἔχειν ὅτι ὅσα καθ' ὑμῶν ἐξηλέγχθη λαμβάνων, ἀλλ' ἐτιμωρήσασθε καὶ δικαίως, εἰ μὴ πάντα ἀλλὰ πολλά γε σύνιστε χρήσιμα πολιτευομένῳ." οὐ μὴν ἀλλ', εἰ δεῖ τἀληθὲς εἰλικρινῶς εἰπεῖν, δοκεῖ μοὶ ταῦτα συμβῆναι Δημοσθένει κατὰ τὸν Μίνω τοῦ Κρητὸς νόμον, ἐν ᾧ φησὶν, Εἴ τις πάθοι τό κ' ἔρεξε· δίκη γ' ἰδίᾳ γένοιτο. δεινὸς γὰρ καλῆς τε καὶ ὀρθῆς ἐν τῷ πολιτεύεσθαι ὑπὲρ τῆς πατρίδος προαιρέσεως ἀντιλαβόμενος, ὡς εἰκὸς, ὅμως μέντοι παντὶ τρόπῳ εἴτε συκοφαντῶν εἴτε περιφανῶς ψευδομένοις ἐστὶν ὅτε τῶν ἀντιπολιτευομένων ἐπειράθη περιγενέσθαι, κατὰ τοῦ τόγε πολλάκις καὶ τὰ κοινὰ τῆς πόλεως λυμηνάμενος. ὡς δὲ ἡ τοιαύτη δεινότης πρέπουσά ἐστιν ἀνδρώπῳ ῥήτορι φάσκοντι εἶναι, ὃν φασιν ἄνδρα ὑπάρχειν καλὸν κἀγαθὸν, ἐπιστήμονα ὄντα τοῦ λέγειν. σκεπτέον ἂν εἴη τοῖς ταῖς τε ψευδολογίαις καὶ ταῖς ἀπάταις ἡδομένοις· ἐγὼ δὲ, ἀναμφισβητήτου ὄντος ὅτι ἡ γλῶσσα τῷ ἀνθρώπῳ τῆς πολιτικῆς χάριτος ἐδόθη κοινωνίας, ἀξίους ἂν κρίνοιμι τοὺς τοιούτους ἐξοριοθῆναι εἰς τὰς ἐρήμους τῶν νόσων τοὺς τῇ ἐν τοῖς λόγοις δεινότητι τῇ εἰς τὸ ἀποδεῖξαι τἀληθὲς καὶ φανερώτερον καταστῆσαι πεπιρισμένη ἐπ' ἀπωλείᾳ τῶν μηδὲν ἠδικηκότων καὶ σωτηρίᾳ τῶν τὰ μέγιστα ἐξαμαρτόντων δεῖν οἰομένους καταχρήσασθαι. παρόμοιον γὰρ ποιοῦσιν οὗτοι, ὥσπερανεί τις λύχνον ἅψας τῶ ἀφαλῆσαι ἕνεκα, τούτῳ τὰς ὄψεις καίειν ἐπιχειρῇ, ἢ ξιφίδια τοῖς ἀνδροφόνοις τοῦ ἐκφυγεῖν αὐτοὺς ἕνεκα τὰς παρὰ τῶν ἀρχόντων τιμωρίας παραδιδῶ· ἀλλὰ γὰρ ὁρᾶμεν ὅτι ἐπὶ τοσοῦτον πονηρίας ἡ τῶν ἀνθρώπων φύσις μεταπεσοῦσα τυγχάνει, ὥστε τὰ κάλλιστά τε πάντα καὶ ἄριστα τῶν ὄντων ἐπὶ τοῖς πονηροτάτοις ἐγχειρήμασι παραλαμβάνεσθαι. οἱ δὲ πλεῖστοι τῶν ῥητόρων τοιοῦτοι τὰς φύσεις εἰσὶν, οἷοι τὰ πολλὰ ἐπιτρίπειν τῷ τε φθόνῳ καὶ τῇ δυσμενείᾳ καὶ τῇ φιλοτιμίᾳ καὶ τῇ αἰσχροκερδείᾳ καὶ τῇ ψευδοπήμονι θεραπείᾳ τοῦ δήμου τε καὶ τῶν θιασωτῶν, ὅθεν γε καὶ τὰς πόλεις ἀπόλλυσθαι καὶ δὴ πολλοὺς καὶ τῶν ἰδιωτῶν ταῖς δυστυχίαις περιπίπτειν συμβαίνει. ἅπερ οἱ τῶν Ῥωμαίων αὐτοκράτορες κατανοήσαντες τὴν τῶν νόμων ἀκρίβειαν τῆς τῶν λόγων δυνάμεως πρωτεύειν ἐκέλευσαν, καὶ τοὺς λεγομένους τῆς δικαιοσύνης ἱερέας ἀντὶ τῶν θηᾶ χρημένων τῇ γλώττῃ ἀντικαταστήσαντες· οὐ φαύλως ἴσως βεβουλευμένοι, ἀποτυχόντες δὲ καὶ αὐτοὶ, ὅπερ αὐτὸ ἴδιόν τε πρᾶγμα, τῆς πρωτείρεσως. τοιγαροῦν ἡμᾶς χρὴ γιγνώσκοντας ὅτι διὰ παντὸς τὰ κάτω κάτω καὶ ἄνω στρέφεται, τὰ μὲν παραχαράττοντας περὶ τοὺς λόγους οὐκ ἀγαπᾶν, τὴν δ' ὀρθὴν τούτων χρῆσιν, ἧςπερ τοὐναντίον οἱ πονηροὶ τῶν διδασκάλων ἐπιτήδευσαν, ἀσπάζεσθαι. προσήκει μὲν οὖν τοῦτο ἅπαντας μὲν τοὺς ἄλλους φαίνεσθαι πρωτεύοντας, οὐχ ἥκιστα δὲ τοὺς δικολόγους εἶναι φάσκοντας, καὶ σχεδόν τι παρὰ τῆς πολλοῖς ὑπολαμβανομένους τε καὶ λεγομένους ὡς σπουδάζουσι μᾶλλον περὶ τὴν φιλονικίαν ἢ τὴν φιλαλήθειαν, καὶ πρωτυγιαίτερον ποιοῦνται τὸ προπηλακίζειν τοὺς ἀντιλέγοντας, ἢ τὸ αὐτὸ διά τε τἀκριβὶς τῆς διδασκαλίας καὶ τὴν τῆς ἀναστροφῆς καλοκαγαθίαν ὑπολήψεως ἐπιτηδειοτέρας τυγχάνειν, καὶ τὰ ψευδῆ τῶν δογμάτων ἐκ τῶν ψυχῶν τῶν ἀπροσιτῶν καθελεῖν, καὶ δεδέσθαι τινα τρόπον βελτίους ἂν γένοιντο. ἀλλὰ γὰρ, τί ταῦτα πρὸς Δημοσθένη ἢ Δείναρχον; φαίη τις ἂν δικαίως.

Pag. ed. Reisk.

3 α'. Ο ΜΕΝ δημαγωγὸς ὑμῖν, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ θανάτου τετιμημένος ἑαυτῷ ἦν ἐξελεγχθῇ ὁτιοῦν εἰληφὼς παρ' Ἁρπάλου, οὗτος φανερῶς ἐξελήλεγκται δῶρα εἰληφὼς παρὰ τούτων, οἷς ἐναντία πράττειν ἔφη τὸν ἄλλον χρόνον· πολλῶν δ' ὑπὸ Στρατοκλέους εἰρημένων καὶ τῶν πλείστων προκατ-

Pag. ed. H. Steph. 90. 1

ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΣΘ.] Δευτερολογία, quas partes agit Stratocles quidam. TAYLOR.

Τιμῶν] Τιμῶν. V. p. 97. 5. ed. Steph. IDEM.

Ἴσα ἐξελ.] F. ἴσαν ἐξελ. WOLF. TAYLOR.

Φανερὸς] F. φανερῶς. WOLF. H. STEPHAN.

Παρὰ τούτων] Παρ' Ἀρπάλου, Μακεδόνος μὲν ὄντος, ἀπιστάτου δὲ καὶ δραπέτου. WOLF.

εἰλημμένων κατηγορημάτων, καὶ περὶ μὲν αὐτῆς τῆς [1]ἀποφάσεως τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς δικαίας καὶ ἀληθεῖς ἀποδείξεις εἰρηκυίας, περὶ δὲ τῶν ἀκολούθων τούτοις Στρατοκλέους εἰρηκότος καὶ τὰ ψηφίσματα ἀνεγνωκότος ἤδη τὰ περὶ τούτων, ὑπόλοιπον ἡμῖν, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ ταῦτα ἀγω- 4
10 νιζομένοις ἀγῶνα τηλικοῦτον ἡλίκος οὐδεπώποτε γέγονε τῇ πόλει, κοινῇ πᾶσιν ὑμῖν παρακελεύεσθαι πρῶτον μὲν ἡμῖν τοῖς λοιποῖς συγγνώμην ἔχειν, ἂν τῶν αὐτῶν ἐνίοις περιπίπτωμεν — οὐ γὰρ ἵνα ἐνοχλῶμεν ὑμᾶς, ἀλλ' ἵνα ὀργίζησθε μᾶλλον παροξυνόμενοι, ὅις περὶ τῶν αὐτῶν ἐροῦμεν—, ἔπειτα μὴ προΐεσθαι τὰ κοινὰ τῆς πόλεως ἁπάσης δίκαια, μηδὲ τὴν κοινὴν σωτηρίαν ἀντικαταλλάξασθαι τῶν τοῦ
15 κρινομένου λόγων. ὁρᾶτε γὰρ, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι παρὰ μὲν ὑμῖν Δημοσθένης οὑτοσὶ κρίνεται, παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις ὑμεῖς· οἳ σκοπεῖσι τίνα ποτὲ γνώμην ἔξετε περὶ τῶν τῇ πατρίδι συμφερόντων, καὶ πότερον τὰς ἰδίας τούτων δωροδοκίας καὶ πονηρίας ἀναδέχεσθε εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς, ἢ φανερὸν πᾶσιν ἀνθρώποις ποιήσετε διότι μισεῖτε τοὺς κατὰ τῆς πολιτείας δῶρα λαμβάνοντας, καὶ οὐχ ἵν' ἀφῆτε ζητεῖν 5
20 προσετάξατε τῇ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῇ, ἀλλ' ἵνα ἀποφηναντων τούτων ὑμεῖς τιμωρήσησθε τῶν ἀδικημάτων ἀξίως. νυνὶ [2]τοίνυν τοῦτο ἐφ' ὑμῖν ἐστί. ψηφισαμένου γὰρ τοῦ δήμου δίκαιον ψήφισμα, καὶ πάντων τῶν πολιτῶν βουλομένων εὑρεῖν τίνες εἰσὶ τῶν ῥητόρων οἱ τολμήσαντες ἐπὶ διαβολῇ καὶ κινδύνῳ τῆς πόλεως χρήματα παρὰ Ἁρπάλου λαβεῖν, καὶ πρὸς τούτοις ψήφισμά τι γράψαντος ὦ Δημόσθενες σοῦ καὶ ἑτέρων πολλῶν, ζητεῖν τὴν βουλὴν περὶ
25 αὐτῶν, ὡς αὐτῇ πάτριόν ἐστιν, εἴ τινες εἰλήφασι παρὰ

[1] ἀποφάσεως

Ἀποφάσεως] L. ἀποφάνσεως. Pro quo perpetuo legitur ἀπόφασις in hac oratione, cum inter ἀπόφασιν et ἀπόφανσιν plurimum interuit, etsi non nego etiam φάσιν ἀντὶ τῆς φάνσεως dici, οὐκ ἀπὸ τοῦ φημὶ, ἀλλὰ παρὰ τὸ φαίνω. IDEM.

Πᾶσιν ὑμῖν] F. πᾶσιν ὑμῖν. IDEM. H. STEPHAN.

Ἡμῖν τοῖς λοιποῖς] Nobis, qui causam hanc agimus, cujus vos estis cognitores et judices. vel, nobis, qui sumus, præter Stratoclem et secundum eum dicturi. REISK.

[2] τοίνυν om.

Τῶν αὐτῶν] Cum in nonnulla incurremus, eadem cum illis, quæ a nostris in dicendo prædecessoribus jam commemorata sunt. IDEM.

Ὁρᾶτε γὰρ κ. τ. λ.] Muret. Var. Lect. l. ii. c. 7. TAYLOR.

Ἀναδέχεσθε] Π. ἀναδέξεσθε. H. STEPHAN.

Διότι] Ἀντὶ τοῦ ὅτι, ut sæpe in Isocratis Archidamo. WOLF.

Νυνὶ τοῦτο] Interpone aut δὲ, aut potius γάρ. REISK.

Ἀρπάλου χρυσίον, ζητεῖ ἡ βουλὴ, οὐκ ἐκ τῶν προκλήσεων μαθοῦσα τὸ δίκαιον, οὐδὲ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν πίστιν τὴν περὶ αὐτῆς ἐπὶ σοῦ καταλῦσαι βουλομένη, ἀλλ', ὅπερ καὶ αὐτοὶ οἱ Ἀρεοπαγῖται εἶπον, προορῶσα ἡ βουλὴ, ὦ ἄνδρες, τὴν τούτων ἰσχὺν [1]καὶ τὴν ἐν τῷ λέγειν καὶ πράττειν [2]δύναμιν, οὐκ οἰομένη δὲ δεῖν οὐδεμίαν ὑπολογίζεσθαι τῶν περὶ αὐτῆς ἐσομένων βλασφημιῶν, εἴ τις [3]μέλλει τῇ πατρίδι 30
6 [4]αὐτοῖς αἰτία μοχθηρὰ καὶ κίνδυνος ἔσεσθαι. τούτων ὡς ἐδόκει τῷ δήμῳ καλῶς καὶ συμφερόντως πεπραγμένων, αἰτίαι νῦν καὶ προκλήσεις καὶ συκοφαντίαι παρὰ Δημοσθένους ἥκουσιν, ἐπειδὴ οὗτος ἀποπέφανται εἴκοσι τάλαντα ἔχειν χρυσίου· καὶ ἡ τῶν ἐκ προνοίας φόνων ἀξιόπιστος οὖσα βουλὴ τὸ δίκαιον καὶ ἀληθὲς εὑρεῖν, καὶ κυρία δικάσαι τε περὶ τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς ἑκάστου τῶν πολιτῶν, 91. 1
καὶ τοῖς μὲν βιαίῳ θανάτῳ τετελευτηκόσι βοηθῆσαι, τοὺς δὲ παράνομόν τι τῶν ἐν τῇ πόλει διαπεπραγμένους ἐκβαλεῖν ἢ θανάτῳ ζημιῶσαι, νῦν ἐπὶ τοῖς κατὰ Δημοσθένους ἀποπεφασμένοις χρήμασιν ἄκυρος ἔσται τοῦ δικαίου.

Β'. Ναί· κατέψευσται γὰρ ἡ βουλὴ Δημοσθένους. τοῦτο γάρ ἐστιν ὑπερβολὴ τοῦ πράγματος. σοῦ κατέψευσται καὶ 5
Δημάδου; καθ' ὧν οὐδὲ ταληθὲς εἰπεῖν, ὡς ἔοικεν, ἀσφαλές ἐστιν; οἳ πολλὰ πρότερον τῶν κοινῶν ἐκείνῃ ζητεῖν προσετάξατε καὶ διὰ τὰς [5]γενομένας ζητήσεις ἐπηνέσατε; οὓς δ'
7 ἡ πόλις ἅπασα οὐ δύναται ἀναγκάσαι τὰ δίκαια ποιεῖν,

[1] καὶ om.
[2] δύναμιν om.
[3] μέλλει
[4] αὐτῆς
[5] γινομένας

Προκλήσεων] Fort. παρακλήσεων. Sin alterum de mancipiis in quæstionem postulatis, aut aliis sive provocationibus, sive aliis latis conditionibus intelligere libet, non impedio. WOLF.

Περὶ αὐτῆς] Malim περὶ αὐτὴν, id est, τὴν ἑαυτῆς πίστιν. IDEM. Rursus hic vulgatæ vim faciens. ἡ περί τινος πίστις est *aliorum de eo existimatio*. REISK.

Προορῶσα] Post προορῶσα addendum videtur μέν. IDEM.

Τῶν ἐν] Videtur τινὰ interponendum esse. *qui in eorum aliquem, qui in urbe degunt, contra leges aliquid ausus fuerit.* IDEM.

Καθ' ὧν] Malim καθ' ὑμῶν, ut sit oratio ironica: *ergo ne verum quidem proloqui tutum est, quod vos lædat.* Vel etiam potest interrogatio esse. IDEM.

Οὓς δὲ ἡ πόλις ἅπασα etc.] Non assequor, quid hoc sibi velit. quid enim vetat mentiri in eum aliquos, qui vi cogi non potest? An hoc significat? nihil in eos dici falso posse, qui ab omni æquitate sint alieni, et facinorosi. WOLF. Posterius hoc a vero propius abest. Sententia videtur hæc esse: Quorum tam est projecta audacia, ut neminis in tota civitate decanter reverentia, a nemine se compesci patiantur, estne eorum credibile, de illis vera et æqua pronunciasse illum Senatum, qui eos criminis turpissimi reos egerit? Probabilene cuiquam est Senatum eos iniquitate sua sententiæ læsisse, quorum scelerositas tam pervulgata est, ut neme pene audeat eos in judicium vocare. REISK.

κατὰ τούτων ἡ βουλὴ ψευδεῖς ἀποφάσεις πεποίηται; ὦ Ἡράκλεις. διὰ τί οὖν ἐν τῷ δήμῳ συνεχώρεις, ὦ Δημόσθενες, ἐὰν ἀποφήνῃ σου ἡ βουλή, θάνατον ἑαυτῷ τὴν ζημίαν; καὶ διὰ τί πολλοὺς ἀνῄρηκας σὺ ταῖς τῆς βουλῆς ἰσχυριζόμενος ἀποφάσεσιν; ἢ ποῖ νῦν ἐλθὼν ὁ δῆμος ἢ τίσι προστάξας ζητεῖν περὶ τῶν ἀφανῶν καὶ μεγάλων ἀδικημάτων [1] εὕρῃ τὴν ἀλήθειαν; τὸ μὲν γὰρ συνέδριον, τὸ πρότερον δοκοῦν εἶναι σωστὸν, σὺ καταλύεις, ὁ δημοτικὸς εἶναι φάσκων, ᾧ τὴν τῶν σωμάτων φυλακὴν ὁ δῆμος παρακαταθήκην ἔδωκεν, ᾧ τὴν πολιτείαν καὶ δημοκρατίαν πολλάκις ἐγκεχείρικεν, ὃ διαπεφύλαχε τὸ σὸν σῶμα τοῦ βλασφημεῖν περὶ αὐτοῦ μέλλοντος πολλάκις — ὡς σὺ φῂς — ἐπιβουλευθὲν, ὃ φυλάττει τὰς ἀπορρήτους διαθήκας, ἐν αἷς τὰ τῆς πόλεως σωτήρια κεῖται. 8

γ'. Δίκαια μὲν οὖν, δίκαια τρόπον γέ τινα πάσχει τὸ συνέδριον· εἰρήσεται γὰρ ἃ γινώσκω. δυοῖν γὰρ θάτερον ἐχρῆν αὐτοὺς, ἢ καὶ τὴν προτέραν ζήτησιν τὴν ὑπὲρ τῶν τριακοσίων ταλάντων τῶν παρὰ τοῦ Περσῶν βασιλέως ἀφικομένων ζητεῖν, καθάπερ συνέταξεν ὁ δῆμος, ἵνα τότε δόντος δίκην τοῦ θηρίου τούτου, καὶ τῶν μερισαμένων ἐκεῖνα τὰ χρήματα φανερῶν γενομένων, καὶ τῆς περὶ Θηβαίους προδοσίας ἐξελεγχθείσης ἣν οὗτος προδέδωκεν, ἀπηλλάγμεθα τούτου τοῦ δημαγωγοῦ δίκην ἀξίαν δόντος· ἢ, εἰ 9

[1] εὕρῃ

Συνεχώρεις ἑαυτῷ θάνατον τὴν ζημίαν] Scil. εἶναι. quod alias ὁρίζειν ἑαυτῷ τὸν θάνατον ζημίαν dicitur. WOLF.

Ἀποφήνῃ σου] F. σε aut κατὰ σοῦ. IDEM.

Ἑαυτῷ] Σεαυτῷ. TAYLOR.

Πολλοὺς ἀνῄρηκας] Ut Antiphontem, cujus meminit Plutarchus. WOLF.

Ὃ διαπεφύλαχε] F. ἃ διαπεφύλαχε, scil. συνέδρια. et ἃ φυλάττει. IDEM. GRUTER.

Τὰς ἀπορρήτους διαθήκας] Διαθήκαι alias testamentum est. Ut autem συνθήκας interpretere, nihilominus quid rei sit, ignorare me fateor. Neque vero mea interest scire arcana Atheniensium, qui jam nulli sunt. Si θήκας legas, possint intelligi ai πίστεις τοῦ Δικαίου λιμαὶ καὶ ταῖν Θεαῖν. WOLF. Fateor me locum hunc non intelligere. Videor tamen hoc me cernere, saltim suspicor, in custodia Areopagitarum fuisse oracula, Bacidis aut Amphilyti (aut nescio cujus alius vetusti vatis, quibus in oraculis reipublicæ Atheniensis et sortes prædictæ essent et fortunarum discrimen versaretur, ut se aut fortunatos crederent aut miseros, prout illis obsequerentur oraculis aut adversarentur; prorsus ut libri Sibyllini penes Romanos erant fatales libri. Ejusmodi codicem oracula fatalia persoripta tenentem appellatum olim a Græcis fuisse διαθήκας, cum ex hoc Dinarchi loco, qui vereor ne sui generis sit unicus, tum ex illa trita et vulgo nota appellatione τῆς παλαιᾶς διαθήκης et καινῆς colligo, quibus appellationibus nemo nescit libros a nobis designari, qui nobis fatales sunt. REISK.

Τῶν περὶ Θηβαίους προδοσίας ἐξελεγχθείσης] Videtur significare 300. illa talenta Thebanis subsidio missa, reservata a Demosthene et ejus factione. Sed Plutarchus Thebanos ab Atheniensibus desertos et proditos tradit. WOLF.

Ἢ ταῖδ'] F. ἢ αἱ ταῖθ'. WOLF. H. STEPHAN. GRUTER.

ταῦθ' ὑμεῖς ἐβούλεσθε Δημοσθένει συγχωρεῖν καὶ πολλοὺς ἐν τῇ πόλει τοὺς περὶ ὑμῶν δωροδοκήσοντας εἶναι, τὴν περὶ τῶν νῦν ἀποστεφομένων ζήτησιν χρημάτων μὴ προσδέχεσθαι, πεῖραν ὑμῶν ἐν τοῖς πρότερον ἐληφότες, ὅσου γε οὗτοι καλῶς καὶ δικαίως τῆς [1]ἀποφάσεως τῆς κατὰ τούτου καὶ τῶν ἄλλων νυνὶ γεγενημένης, καὶ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς οὔτε τὴν Δημοσθένους οὔτε τὴν Δημάδου δύναμιν ὑποστειλαμένης, ἀλλὰ τὸ δίκαιον αὐτὸ καὶ τἀληθὲς πρὸς ἁπάντων μᾶλλον περιεστηκυῖαν; οὐδὲν ἧττον περιέρχεται Δημοσθένης περί τε τῆς βουλῆς βλασφημῶν καὶ περὶ ἑαυτοῦ λέγων οἷόπερ ἴσως καὶ πρὸς ὑμᾶς αὐτίκα χρήσεται λόγοις ἐξαπατᾶν ὑμᾶς, ὡς ἐγὼ Θηβαίους ὑμῖν ἐποίησα συμμάχους. οὐκ ἀλλὰ τὸ κοινῇ συμφέρον ἁπάντων ἐλυμήνω ταῖς πόλεσιν, ὦ Δημόσθενες. ἐγὼ παρέταξα πάντας εἰς Χαιρώνειαν. οὐκ ἀλλὰ ἔλιπες μόνος αὐτὸς τὴν ἐκεῖ τάξιν. ἐγὼ πολλὰς ὑπὲρ ὑμῶν ἐπρέσβευσα πρεσβείας. ἐφ' [2]οἷς οὐκ οἶδ' ὅ τι ποτ' ἂν [3]ἐποίησεν ἢ τίνους ἂν εἶπε λόγους, εἰ συνέβη κατορθῶσαι αὐτῷ ἃ συνεβούλευσεν, ὃς ἐστὶ τοῖς τοιούτοις ἀτυχήμασι καὶ κακοῖς ἅπασιν ἐπελπλυδὼς τὴν οἰκουμένην ὅμως ἀξιοῖ δωρεὰς αὐτῷ δεδόσθαι τοὺς μεμφίστας, λαμβάνειν δῶρα κατὰ τῆς πατρίδος καὶ λέγειν καὶ πράττειν κατὰ τοῦ δήμου ἃ ἂν βούληται. καὶ Τιμοθέῳ μὲν, ὦ Ἀθηναῖοι, Πελοποννήσου περιπλεύσαντι καὶ τὴν ἐν Κερκύρᾳ ναυμαχίαν νικήσαντι Λακεδαιμονίους καὶ Κόνωνος υἱεῖ τοῦ τοὺς Ἕλληνας ἐλευθερώσαντος καὶ Σάμον λαβόντος καὶ Μεθώνην καὶ Πύδναν καὶ Ποτίδαιαν καὶ πρὸς ταύταις ἑτέρας εἴκοσι πόλεις, οὐκ ἐποιήσασθε

[1] ἀποφάσεως [2] αἷς [3] ἐποίει

Ἐλληφότες] Redit ad præcedens πολλούς. Reisk.

Οἷς ἐπιτρέπω] Dedi de meo ἐπιτρέπω ἴσως. *quibus fortassean etiam nunc statim ad vos utatur.* Idem.

Ἐφ' οἷς] Scil. πράγμασι, vel δι' ἃ. Sententia est: Cum jubiet ea sua acta, quæ toti Græciæ perniciosa fuerunt, quos fuit ura fuit ejus insolentia, si rem bene gessisset? Wolf. Ego nullus dubitavi de meo dare ἐφ' οἷς, scil. πρεσβείας. a, vel e *quibus legationibus*, h. e. post secundum quas legationes. Reisk.

Ὃ ἐπί] Ὅς ἐπί. Taylor.

Λαμβάνειν] Per appositionem, uti enarrationis modo, hæc dicuntur, perinde ac si dixisset: δηλονότι τὸ λαμβάνειν, vel δηλονότι τὴν ἐξουσίαν τοῦ λαμβάνειν δῶρα κατὰ τῆς πατρίδος, καὶ ἄδειαν τοῦ λέγειν καὶ πράττειν ἃ τι βούλονται. Reisk.

Οὐκ ἐποιήσασθε ἐπιτήδειον] Bl. εἰκ ἐπ. ἐπὶ λόγοι, ἀντὶ τοῦ, εἰκ ἐφοίσασθε τοῦ Τιμοθέου δὲ πάντα. Wolf.

Περιπλεύσαντι] Tum cito pota et tam opportune. v. Xenophontis Hellenica. Sæpe celebrat Demosthenes hunc Timothei navalem expeditionem, qua Peloponnesum circumvectus est. Reisk.

ὑπόλογον, οὐδὲ τῆς τότε ἐνεστώσης κρίσεως οὐδὲ τῶν ὅρκων,
2. 1 οὓς ὀμωμοκότες ἐφέρετε τὴν ψῆφον, ἀντικατηλλάξασθε τὰς
τοιαύτας εὐεργεσίας, ἀλλ' ἑκατὸν ταλάντων ἐτιμήσατε,
ὅτι χρήματ' αὐτὸς ἔφη παρὰ Χίων εἰληφέναι καὶ Ῥοδίων·
τὸν δὲ καταπτυστον τοῦτον καὶ Σκύθην — ἐξάγομαι γὰρ
— ὃν οὐχ εἷς ἀνὴρ ἀλλὰ πᾶσα ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ
ζητήσασα [1] ἀποπέφαγκε χρήματ' ἔχειν καθ' ὑμῶν, καὶ ὃς
5 ἀποπέφανται μισθαρνῶν καὶ δωροδοκῶν κατὰ τῆς πόλεως
καὶ ταῦτα ἐξελήλεγκται, τοῦτον οὐ τιμωρησάμενοι παρά-
δειγμα ποιήσετε τοῖς ἄλλοις; ὃς οὐκ ἐκ τῶν βασιλικῶν 12
μόνον εἰληφὼς χρυσίον φανερός ἐστιν, ἀλλὰ καὶ ἐξ αὐτῆς
τῆς πόλεως κεχρηματισμένος· ὁ νῦν οὐδὲ τῶν ὑφ' Ἁρπάλου
κομισθέντων χρημάτων εἰς τὴν πόλιν ἀποσχόμενος. καίτοι
τί μέρος ἐστὶ τῶν ὑπὸ Τιμοθέου πεπραγμένων ἀγαθῶν ἃς
10 Δημοσθένης ἐπρέσβευσεν εἰς Θήβας πρεσβείας; ἢ τίς οὐκ
ἂν καταγελάσειεν ὑμῶν τῶν τοῦτο τολμώντων ἀκούειν,
ἀντιθεὶς ἐφ' αἷς οὗτος σεμνύνεται πράξεσιν ἐκείνας ἃς Τι-
μόθεος ὑμᾶς καὶ Κόνων [2] εὐεργέτησαν; ἀλλὰ γὰρ οὐ πρὸς
τοῦτο τὸ κάθαρμα παραβάλλειν δεῖ τοὺς ἄξια καὶ τῆς πό-
λεως καὶ τῶν προγόνων ὑπὲρ ὑμῶν πράξαντας. παρασχό-
μενος οὖν τὸ ψήφισμα τὸ Τιμοθέῳ γενόμενον πάλιν ἐπὶ τοὺς 13
15 περὶ τούτου λόγους βαδιοῦμαι. λέγε.

[1] ἀποπέφανται

[2] εὐεργέτησαν

Ὑπόλογον] Subaudi τοῦτο, τὸ περιστηλώσαντα τὴν Πελοποννησον δηλονότι, καὶ τὴν συμμαχίαν, καὶ τὸ εἶναι Κίμωνος υἱέα, τῶν τοσαῦτα ὑμᾶς εὐεργετησάντος. horum omnium ei nullam habuistis rationem, neque ea tanti fecistis, ut propter illorum meritorum memoriam pœnam peculatus ipsi remitteretis. Locus hic infra p. 110. 27. ed. Steph. pæne iisdem verbis repetitus legitur. IDEM.

Αὐτὸς ἔφη] αὐτὸν Ἀριστοφῶν ἔφη, propter hoc quod sequitur οὐχ εἷς ἀνήρ. V. Dr. c. Philocl. GRÜTER. TAYLOR. Vid. p. 110. unde hic locus emendari potest. MARKLAND. et ad Diod. Sic. l. xvi. c. 21. WESSELING. ipse fatebatur. ut apud Æschinem contra Timarchum. Infra p. 110. 27. αὐτὸν Ἀριστοφῶν ἔφη. Utrum rectius? REISK.

Ὁ νῦν] Sonat hoc meis quidem auribus sescio quid abruptum et male cohærens, ut verear ne quid desit. Suspicor deesse hanc vel similem sententiam: πῶς γὰρ τῶν ὑμετέρων ἀφέξεται, aut ἀπίσχετο. Eoqui enim fiat, ut ille vestris a bonis manus continuerit, qui ne ab Harpalico quidem auro se intactum conservarit. Argumentatur a minori ad majus. Ab Harpali auro, ait, Demosthenes se continere non potuit, alieno, in urbem aliunde importato, cujus ipsi potestas non esset, quod sine periculo non tangeret. Quis credat hunc sancte et religiose bona vestra administrasse, præsentia, quæ sub manibus haberet, nulloque cum periculo rationis reddendæ versaret? IDEM.

Τοῦτο] Pro τοῦτο malim τούτου legi. *hunc (Demosthenem) audire.* IDEM.

Τολμώντων] Τιμωμένων, οὐκ ἀκούντων. WOLF.

Ψήφισμα τὸ Τιμοθέῳ γενόμενον] Quo scil. Timotheus mulctæ centum talentorum damnatus fuit; an potius, quo honores ei decreti sunt extra ordinem. REISK.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

ὁ τοιοῦτος, ὦ Δημόσθενες, πολίτης, ὃς δικαίως ἂν καὶ συγγνώμης καὶ χάριτος ἐτύγχανε παρὰ τῶν ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις συμπολιτευομένων, οὐ λόγοις ἀλλ' ἔργοις μεγάλα [1] τὴν πόλιν ἀγαθὰ ποιήσας, καὶ διαμείνας ἐπὶ τῆς πολιτείας καὶ οὐκ ἄνω καὶ κάτω μεταβαλλόμενος ὥσπερ σὺ, ἐτελεύτησεν οὐ τηλικαύτας τὸν δῆμον αἰτήσας δωρεὰς ὥστε τῶν νόμων εἶναι κρείττων, οὐδ' οἰόμενος δεῖν τοὺς ὀμωμοκότας κατὰ τοὺς νόμους οἴσειν τὴν ψῆφον [2] ἄλλο τι προὐργιαίτερον ποιεῖσθαι τῆς εὐσεβείας, ἀλλ' ὑπομένων καὶ κρίνεσθαι, εἰ δόξειε τοῖς δικασταῖς, καὶ οὐ καιροὺς λέγων, οὐδ' ἕτερα φρονῶν καὶ δημηγορῶν.

δ'. Οὐκ ἀποκτενεῖτε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν μιαρὸν τοῦτον ἄνθρωπον, ὃς πρὸς ἑτέροις πολλοῖς καὶ μεγάλοις ἁμαρτήμασι καὶ τὴν Θηβαίων πόλιν περιεῖδεν ἀνάστατον γενομένην, τριακόσια τάλαντα λαβὼν εἰς τὴν ἐκείνων σωτηρίαν παρὰ τοῦ Περσῶν βασιλέως· καὶ Ἀρκάδων ἡκόντων εἰς Ἰσθμὸν καὶ τὴν μὲν παρὰ Ἀντιπάτρου πρεσβείαν ἄπρακτον ἀποστειλάντων, τὴν δὲ παρὰ Θηβαίων τῶν ταλαιπώρων προσδεξαμένων, οἳ κατὰ θάλατταν μόλις ἀφίκοντο πρὸς ἐκείνους, ἱκετηρίαν ἔχοντες καὶ κηρύκια συμπεπλεγμένα — ὡς ἔφασαν — ἐκ τῶν θαλλῶν, ἐροῦντες τοῖς

[1] τῇ πόλει

[2] ἄλλο - - - - εὐσεβείας om.

Τῇ πόλει] Malim τὴν πόλιν. Sapit enim Latinismum, etsi alibi quoque occurrit haec constructio. Sed nihil vetat plura loca esse depravata. Wolf. F. τὴν πόλιν. Taylor. Aut audiendus videtur Wolfius, aut quod equidem malim, leg. τῇ πόλει περισωθείσῃς. Reisk.

Μεταβαλλόμενος] Videtur alterum λ esse detrahendum, ob praemissum ὑπομείνας. Idem.

Τὴν ψῆφον, ἀλλ' ὑπομένων καὶ κρίνεσθαι] A. F. ὑπομείνων. Wolf. Qui etiam pro καὶ κρίνεσθαι mavult καταμένεσθαι. Possit etiam ad hunc modum integrari sententia: ἀναψηφίσασθαι αὐτῷ παρανομοῦντος. item: ὑπομείνων αὐτῷ καταχειροτονήσειν, ἀλλ' ὑπομένων καὶ καταχήνεσθαι. Vel si καὶ κρίνεσθαι servandum sit, addendum ei erit καὶ ἁλῶναι. Reisk.

Καὶ οὐ καιροὺς λέγων] Nec ulciscens (scil. ὕβρεις), nec χρημάτων placet, nec quicquam melius venit in mentem. κατὰ καιροὺς λέγων, certis temporibus verba faciens. id quod in Æschine reprehendit. κῆρας λέγων, contumeliam. καιροὺς φεύγων, non cedens temporibus. Cum via multa patet, tam via malis bona est. Wolf. Æstuat bonus Wolfius sine causa. Bene habet vulgata lectio: non causans, non praetendens commune tempus, in quo incidisset, infelicitatem, eaque utens excusatione reipublicae a se male gestae. Qua usum esse Demosthenem excusatione constat. Reisk.

Ὡς ἔφασαν] Quid hic loci sibi velit, parum intelligo. ut aiebant. quid opus erat affirmare et praetendere, φάναι, quod Arcades ipsi suis oculis credere poterant? Adeone arduum, discernere rami isti oleae sint, an alius alicujus arboris? ut necesse esset supplicum Thebanorum affirmatione stare. Videtur haec parasitheosis non suo loco stare sed in alienum irrepsisse. Convenientius, meo quidem judicio, collocetur pone μόλις versa antequi per mare aegre, ut ipsi quidem aiebant, in castra Arcadum pervenissent. Idem.

Ἀρκάσιν ὅτι οὐ τὴν πρὸς [1]τοὺς Ἕλληνας φιλίαν Θηβαίοις διαλῦσαι βουλόμενοι τοῖς πράγμασιν ἐπανέστησαν, οὐδ' ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων οὐδὲν πράξοντες, ἀλλὰ τὰ παρ' αὐτοῖς ὑπὸ τῶν Μακεδόνων ἐν τῇ πόλει [2]γινόμενα φέρειν οὐκέτι δυνάμενοι, οὐδὲ τὴν δουλείαν ὑπομένειν, οὐδὲ τὰς ὕβρεις [3]ὁρᾶν τὰς εἰς τὰ ἐλεύθερα σώματα γινομένας. οἷς ἑτοίμων γενομένων τῶν Ἀρκάδων βοηθεῖν, καὶ ἐλεησάντων ἐν οἷς [4]ἦσαν κακοῖς, καὶ φανερὸν ποιησάντων ὅτι τοῖς μὲν σώμασι μετὰ Ἀλεξάνδρου διὰ τοὺς καιροὺς ἀκολουθεῖν ἠναγκάζοντο, ταῖς δ' εὐνοίαις μετὰ Θηβαίων καὶ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας ἦσαν, καὶ τοῦ στρατηγοῦ αὐτῶν Ἀστύλου ὠνίου ὄντος — ὥςπερ καὶ Στρατοκλῆς εἶπε — καὶ δέκα τάλαντα αἰτοῦντος ὥστε ἀναγαγεῖν τὴν βοήθειαν τοῖς Θηβαίοις, καὶ τῶν 16
πρεσβευτῶν ὡς τοῦτον ἐλθόντων, ὃν ἤδεσαν ἔχοντα τὸ βασιλικὸν χρυσίον, καὶ δεομένων καὶ ἱκετευόντων δοῦναι τὰ χρήματα εἰς τὴν τῆς πόλεως σωτηρίαν, οὐκ ἐτόλμησεν ὁ μιαρὸς οὗτος καὶ ἀσεβὴς καὶ αἰσχροκερδὴς ἀπὸ τῶν πολλῶν χρημάτων ὧν εἶχε δέκα μόνον τάλαντα δοῦναι, τοσαύτας ὁρῶν ἐλπίδας [5]ὑποφαινούσας εἰς τὴν Θηβαίων σωτηρίαν, ἀλλὰ περιεῖδεν ἑτέρους δόντας τοῦτο τὸ ἀργύριον — ὥςπερ καὶ Στρατοκλῆς εἶπεν — ὑπὲρ τοῦ πάλιν ἀπελθεῖν οἴκαδε τοὺς ἐξεληλυθότας Ἀρκάδων καὶ μὴ βοηθῆσαι τοῖς Θη-
93. 1 βαίοις. ἆρ' ὑμῖν δοκεῖ μικρῶν κακῶν ἢ τῶν τυχόντων ὅλῃ τῇ Ἑλλάδι αἴτιος γεγενῆσθαι Δημοσθένης καὶ ἡ τούτου φιλαργυρία; ἢ προσῆκεν αὐτὸν ὑφ' ὑμῶν ἐλέου τινὸς τυγχάνειν τοιαῦτα [6]διαπεπραγμένον, ἀλλ' οὐ τῆς ἐσχάτης τιμωρίας

[1] τοὺς om. [2] γιγόμενα [3] ἰδεῖν εἰς [4] ἦσαν
[5] ὑποζαινούσας [6] πεπραγμένον

Βουλόμενοι τοῖς πράγμασιν, ἐπανέστησαν] Mutavi interpunctionem hanc vetustam nova, quam videre caique est. *insurgere* in res, praecipites puto, aut vetustate confirmatas, est, res novas moliri. In πράγμασι subauditur τοῖς καθεστηκόσι. IDEM.

Ὀφθέντες εἰς] Interponi velim τάς. IDEM. Sincerum posuerunt Bekkerus, cui in hoc gratulor.

Μετὰ Θηβαίων] F. μᾶλλον Ἀθηναίων. quaere. TAYLOR.

Τῶν πρεσβευτῶν] Iidem designantur Thebanorum legati, de quibus adhuc commemorantium est. REISK.

Ὑποφαινούσας] F. ὑποφαινούσης. MARKLAND. Inauditum, mihi quidem, est ἐλπὶς ὑποφαίνουσα· videtur potius, una litera mutata, leg. cum ὑποφαινούσης. Periodo dicitur ὑποφαίνει ἐλπὶς, ubi subaudiendum relinquitur ἑαυτὴν, offert sese et illucescit spes e tenebris dubiorum et desperationis quasi dimissa, atque ὑποφαίνεται. Atque activum magis etiam in hac dictione usurpatur, quam medium. REISK.

Περιεῖδεν ἑτέρους δόντας] Fortasse Macedonas, aut eorum ministros intelligit. WOLF.

Τοῦ πάλιν] Deest μὰ post τοῦ. GRUTER. Inscite et impotenter, ut ego judico. TAYLOR.

Διαπεπραγμένον] Malim διατεπραγμένον. REISK.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

ὁ τοιοῦτος, ὦ Δημόσθενες, πολίτης, ὃς δικαίως ἂν καὶ συγγνώμης καὶ χάριτος ἐτύγχανε παρὰ τῶν ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις συμπολιτευομένων, οὐ λόγοις ἀλλ' ἔργοις μεγάλα [1] τὴν πόλιν ἀγαθὰ ποιήσας, καὶ διαμείνας ἐπὶ τῆς πολιτείας καὶ οὐκ ἄνω καὶ κάτω μεταβαλλόμενος ὥσπερ σὺ, ἐτελεύτησεν οὐ τηλικαύτας τὸν δῆμον αἰτήσας δωρεὰς ὥστε τῶν νόμων εἶναι κρείττων, οὐδ' οἰόμενος δεῖν τοὺς ὀμωμοκότας κατὰ τοὺς νόμους οἴσειν τὴν ψῆφον [2] ἄλλο τι προὐργιαίτερον ποιεῖσθαι τῆς εὐσεβείας, ἀλλ' ὑπομένων καὶ κρίνεσθαι, εἰ δόξειε τοῖς δικασταῖς, καὶ οὐ καιροὺς λέγων, οὐδ' ἕτερα φρονῶν καὶ δημηγορῶν.

δ'. Οὐκ ἀποκτενεῖτε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν μιαρὸν τοῦτον ἄνθρωπον, ὃς πρὸς ἑτέροις πολλοῖς καὶ μεγάλοις ἁμαρτήμασι καὶ τὴν Θηβαίων πόλιν περιεῖδεν ἀνάστατον γενομένην, τριακόσια τάλαντα λαβὼν εἰς τὴν ἐκείνων σωτηρίαν παρὰ τοῦ Περσῶν βασιλέως· καὶ Ἀρκάδων ἡκόντων εἰς Ἰσθμὸν καὶ τὴν μὲν παρὰ Ἀντιπάτρου πρεσβείαν ἄπρακτον ἀποστειλάντων, τὴν δὲ παρὰ Θηβαίων τῶν ταλαιπώρων προσδεξαμένων, οἳ κατὰ θάλατταν μόλις ἀφίκοντο πρὸς ἐκείνους, ἱκετηρίαν ἔχοντες καὶ κηρύκια συμπεπλεγμένα — ὡς ἔφασαν — ἐκ τῶν θαλλῶν, ἐροῦντες τοῖς

[1] τῇ πόλει

[2] ἄλλο - - - - εὐσεβείας om.

Τῇ πόλει] Malim τὴν πόλιν. Sapit enim Latinismum, etsi alibi quoque occurrit hæc constructio. Sed nihil vetat plura loca esse depravata. Wolf. F. τὴν πόλιν. Taylor. Aut audiendus videtur Wolfius, aut quod equidem malim, leg. τῇ πόλει πεπονθόσης. Reisk.

Μεταβαλλόμενος] Videtur alterum λ esse detrahendum, ob præmissum ὑπομείνας. Idem.

Τὴν ψῆφον, ἀλλ' ὑπομείνων καὶ κρίνεσθαι] A. F. ὑπομεῖναι. Wolf. Qui etiam pro καὶ κρίνεσθαι mavult καταψηφίσασθαι. Possit etiam ad hunc modum integrari sententia: ἀσεβήσασθαι αὐτοῦ παρανομοῦντος. item: ὑπομεῖναι αὐτῷ καταχαρίζομένους, ἀλλ' ὑπομένων καὶ καταψηφίσασθαι. Vel si καὶ κρίνεσθαι servandum sit, addendum ei erit καὶ ἁλῶναι. Reisk.

Καὶ οὐ καιροὺς λέγων] Nec κέρδεως (scil. ὕντα), nec χρημάτων placet, nec quicquam melius venit in mentem. κατὰ καιροὺς λέγων, certis temporibus verba faciens. id quod in Æschine reprehendit. κἄρας λέγων, συντυπόντων. καιροὺς φεύγων, non cadens temporibus. Cum via multa patet, tum via nulla bona est. Wolf. Æstuat bonus Wolfius sine causa. Bene habet vulgata lectio: non causans, non prætendens commodum temporum, in quæ incidisset, infelicitatem, eaque utens excusatione reipublicæ a se male gestæ. Qua usum esse Demosthenem excusatione constat. Reisk.

Ὡς ἔφασαν] Quid hic loci sibi velit, parum intelligo. ut aiebant. quid opus erat affirmare et prætendere, φάσκειν, quod Arcades ipsi suis oculis credere poterant? Adeone arduum, discernere rami isti oleæne sint, an alius alicujus arboris? et necesse esset supplicum Thebanorum affirmatione stare. Videtur hæc parenthesis non suo loco stare sed in alienum irrepsisse. Convenientius, meo quidem judicio, collocetur pone μόλις versa antequi per mare egre, ut ipsi quidem aiebant, in castra Arcadum perrexissent. Idem.

Ἀρκάσιν ὅτι οὐ τὴν πρὸς [1]τοὺς Ἕλληνας φιλίαν Θηβαῖοι
διαλῦσαι βουλόμενοι τοῖς πράγμασιν ἐπανέστησαν, οὐδ'
ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων οὐδὲν πράξοντες, ἀλλὰ τὰ παρ' αὐ-
τοῖς ὑπὸ τῶν Μακεδόνων ἐν τῇ πόλει [2]γινόμενα φέρειν οὐκέτι
δυνάμενοι, οὐδὲ τὴν δουλείαν ὑπομένειν, οὐδὲ τὰς ὕβρεις
[3]ὁρᾶν τὰς εἰς τὰ ἐλεύθερα σώματα γινομένας. οἷς ἑτοίμων
γενομένων τῶν Ἀρκάδων βοηθεῖν, καὶ ἱλεησάντων ἐν οἷς [4]ἦσαν
κακοῖς, καὶ φανερὸν ποιησάντων ὅτι τοῖς μὲν σώμασι μετὰ
Ἀλεξάνδρου διὰ τοὺς καιροὺς ἀκολουθεῖν ἠναγκάζοντο, ταῖς
δ' εὐνοίαις μετὰ Θηβαίων καὶ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας
ἦσαν, καὶ τοῦ στρατηγοῦ αὐτῶν Ἀστύλου ὠνίου ὄντος —
ὥςπερ καὶ Στρατοκλῆς εἶπε — καὶ δέκα τάλαντα αἰτοῦν-
τος εἴστε ἀγαγεῖν τὴν βοήθειαν τοῖς Θηβαίοις, καὶ τῶν 16
πρεσβευτῶν ὡς τοῦτον ἐλθόντων, ὃν ἤδεσαν ἔχοντα τὸ βα-
σιλικὸν χρυσίον, καὶ δεομένων καὶ ἱκετευόντων δοῦναι τὰ
χρήματα εἰς τὴν τῆς πόλεως σωτηρίαν, οὐκ ἐτόλμησεν ὁ
μιαρὸς οὗτος καὶ ἀσεβὴς καὶ αἰσχροκερδὴς ἀπὸ τῶν πολλῶν
χρημάτων ὧν εἶχε δέκα μόνον τάλαντα δοῦναι, τοσαύτας
ὁρῶν ἐλπίδας [5]ὑποφαινούσας εἰς τὴν Θηβαίων σωτηρίαν,
ἀλλὰ περιεῖδεν ἑτέρους δόντας τοῦτο τὸ ἀργύριον — ὥςπερ
καὶ Στρατοκλῆς εἶπεν — ὑπὲρ τοῦ πάλιν ἀπελθεῖν οἴκαδε
τοὺς ἐξεληλυθότας Ἀρκάδων καὶ μὴ βοηθῆσαι τοῖς Θη-
18.1 βαίοις. ἆρ' ὑμῖν δοκεῖ μικρῶν κακῶν ἢ τῶν τυχόντων ὅλῃ τῇ
Ἑλλάδι αἴτιος γεγενῆσθαι Δημοσθένης καὶ ἡ τούτου φιλαρ-
γυρία; ἢ προσῆκεν αὐτὸν ὑφ' ὑμῶν ἑλέσθαι τινὸς τυγχάνειν
τοιαῦτα [6]διακεκραγμένον, ἀλλ' οὐ τῆς ἐσχάτης τιμωρίας

[1] τοὺς om. [2] γινόμενα [3] ἰδόντας εἰς [4] ἦσαν
[5] ὑποξαινούσας [6] πεπραγμένον

Βουλόμενοι τοῖς πράγμασιν, Immisceruntur] Mutavi interpunctionem hanc vetustam nova, quam videre cuique est. *insurgere in res*, prosecutio puto, aut vetustate confirmatas, est, res novas moliri. In πράγμασι subaudiitur τοῖς καθεστηκόσι. IDEM.

Ὁρῶντες εἰς] Interponi velim τάς. IDEM. Sincerum perspexit Bekkerus, cui in hoc gratulor.

Μετὰ Θηβαίων] F. μᾶν Ἀθηναίων. quaere. TAYLOR.

Τῶν πρεσβευτῶν] Iidem designantur Thebanorum legati, de quibus adhuc commemoratum est. REISK.

Ὑποφαινούσας] F. ὑποφαινούσαις. MARKLAND. Inauditum, mihi quidem, est ἰλυὶς ὑποβαίνουσα· videtur potius, una litera mutata, leg. cum ὑποφαντάσιος. Periodo dicitur ὑποφαίνει ἰλυὶς, ubi subaudiendum relinquitur ἑαυτὸν, offert sese et illucescit spes e tenebris dubiorum et desperationis quasi dimicans, atque ὑποφαίνεται. Atque activum magis etiam in hac dictione usurpatur, quam medium. REISK.

Περιεῖδεν ἑτέρους δόντας] Fortasse Macedonas, aut eorum ministros intelligit. WOLF.

Τοῦ πάλιν] Deest μὰ post τοῦ. GRUTER. Inscite et impotenter, ut ego judico. TAYLOR.

Διακεκραγμένον] Malim διαπεπραγμένον. REISK.

καὶ ὑπὲρ τῶν νῦν καὶ ὑπὲρ τῶν πρότερον γεγενημένων ἀδικημάτων; ἀκούσονται τὴν κρίσιν, ὦ Ἀθηναῖοι, τὴν ὑφ' ὑμῶν ἐν τῇ τήμερον ἡμέρᾳ γεγενημένην πάντες ἄνθρωποι· θεωρήσουσιν ὑμᾶς τοὺς κρίνοντας, ὅπως χρῆσθε τῷ [1] τὰ τοιαῦτα διαπεπραγμένῳ. ὑμεῖς ἔσθ' οἱ διὰ πολλῷ τῶν ὑπὸ τούτου πεπραγμένων ἀδικημάτων ἐλάττω μεγάλας καὶ ἀπαραιτήτους ἐνίοις ἐπιτεθεικότες τιμωρίας. ὑμεῖς Μένωνα μὲν τὸν μυλωθρὸν ἀπεκτείνατε, διότι παῖδα ἐλεύθερον ἐκ Πελλήνης ἔσχεν ἐν τῷ μύλωνι· Θεμίστιον δὲ τὸν Ἀφιδναῖον, διότι τὴν Ῥοδίαν κιθαρίστριαν ὕβρισεν Ἐλευσινίοις, θανάτῳ ἐζημιώσατε· Εὐθύμαχον δὲ, διότι τὴν Ὀλυνθίαν παιδίσκην ἔστησεν ἐπ' οἰκήματος. διὰ δὲ τοῦτον τὸν προδότην παῖδες καὶ γυναῖκες αἱ Θηβαίων ἐπὶ τὰς σκηνὰς τῶν βαρβάρων διενεμήθησαν, πόλις [2] ἀστυγείτων καὶ σύμμαχος ἐκ μέσης τῆς Ἑλλάδος ἀνήρπασται, ἀροῦται καὶ σπείρεται τὸ Θηβαίων ἄστυ τῶν κοινωνησάντων ἡμῖν τοῦ πρὸς Φίλιππον πολέμου. ἀροῦται, φημὶ, καὶ σπείρεται· καὶ οὐκ ἠλέησε, φημὶ, ὁ μιαρὸς οὗτος πόλιν οἰκτρῶς [3] οὕτως ἀπολλυμένην, εἰς ἣν ἐπρέσβευσεν ὑφ' ὑμῶν ἀποσταλείς, [4] οἷς ὁμόσπονδος καὶ ὁμοτράπεζος πολλάκις γέγονεν, ἣν αὐτὸς φησι σύμμαχον ἡμῖν ποιῆσαι. ἀλλὰ πρὸς οὓς εὐτυχοῦντας πολλάκις ἦλθε, τούτους ἀτυχοῦντας προδέδωκε. κἀκεῖνοι — ὡς οἱ πρεσβύτεροι λέγουσι — καταλελυμένης τῆς δημοκρατίας τῆς παρ' ἡμῖν καὶ συναγόντος ἐν Θήβαις Θρασυβούλου τοὺς φυγάδας [5] ἐπὶ τὴν Φυλῆς κατάληψιν, καὶ Λακεδαιμονίων ἰσχυόντων καὶ ἀπαγορευόντων μηδένα Ἀθηναίων ὑποδέχε-

[1] τὰ om. [2] ἀστυγειτόνων καὶ συμμάχων [3] ἀπολλυμένην οὕτως [4] ᾗς [5] ἰς

Ὑποτιθεικότες] Malim ἐπιτιθεικότες. WOLF.

Ἐν Πελλ.] F. ἐκ Πελλ. WOLF. H. STEPHAN. GRUTER.

Ἔστησεν ἐπ' οἰκήματος] Μισθαρνῆν καὶ ἐργάζεσθαι τῷ σώματι ἀνάγκασεν. WOLF.

Καὶ οὐκ ἠλέησε φημὶ] Frigidum et importunum videatur istud secundum φημὶ post primum illud modo præmissum, nisi verba οὐκ ἠλέησε iterentur, ad hunc modum: καὶ οὐκ ἠλέησεν, οὐκ ἠλέησε, φημὶ, ὁ μιαρὸς etc. miseratus non est, miseratus (iterum aio) non est, impurus istic —. REISK.

Οἷς] F. ᾗς. ni subintelligas non πόλεως, sed Θηβαίους. WOLF. οἷς defendi possit. πόλις non ædificia sunt, sed homines incolentes. Sæpe oratio, invita constructione grammatica, non ad id, quod dicitur, sed ad id, quod designatur, accommodata reperitur. Planius tamen et convenientius hic erat ᾗς, quod auctore Wolfio hic dedi. Sæpissime a librariis Græcis υ et ο inter se permutantur. REISK.

Ὁμόσπονδος] Σὺν οἷς ἐσπείσατο τοῖς θεοῖς, εἴτ' ἐν θυσίαις, εἴτ' ἐν εὐχαῖς. WOLF.

Ἰσχύοντων] Κωλύοντων. Sed malim ἰσχυόντων, τουτέστι, κρατούντων. WOLF.

Μηδένα Ἀθηναίων ὑποδέχεσθαι, μαθ' ἑκάστην] Prius membrum planum, sed posterius paulo impeditius. Potest enim sive ad triginta tyrannos pertinere, quibus

σθαι μηδ' ἐκπέμπειν, ὅμως συνέπραττον τῷ δήμῳ τὴν 19
κάθοδον καὶ τὸ πολλάκις ἀνεγνωσμένον παρ' ὑμῖν ἐψηφί-
σαντο ψήφισμα, μὴ περιορᾶν ἐάν τις ὅπλα διὰ τῆς χώρας
τῆς Ἀθηναίων ἔχων προεύηται· οὗτος δὲ ὁ κοινὸν αὐτὸν τοῖς
συμμάχοις, ὡς αὐτίκα φήσει, παρέχων οὐδὲν τοιοῦτον ἔπρα-
ξεν, οὐδὲ τῶν χρημάτων ὧν ἔλαβεν εἰς [1] τὴν τούτων σωτηρίαν
οὐδὲν ἠθέλησε προίσθαι. ὧν ὑμεῖς, ὦ ἄνδρες, μνησθέντες, καὶ
τὰ ἀτυχήματα τὰ γινόμενα διὰ τοὺς προδότας θεωρήσαντες
ἐν ταῖς Ὀλυνθίων καὶ Θηβαίων συμφοραῖς, ὑπὲρ ὑμῶν
αὐτῶν ὀρθῶς νυνὶ βουλεύσθε, καὶ τοὺς δωροδοκεῖν ἐθέλοντας
κατὰ τῆς πατρίδος ἀνελόντες ἐν ὑμῖν αὐτοῖς καὶ τοῖς θεοῖς
τὰς ἐλπίδας τῆς σωτηρίας ἔχετε. μόνως γὰρ οὕτως, ὦ ἄνδρες
Ἀθηναῖοι, μόνως καὶ τοὺς ἄλλους ποιήσετε βελτίους, ἐὰν
τοὺς ἐνδόξους τῶν πονηρῶν ἐξελέγξαντες κολάσητε τῆς πονη-
ρίας ἀξίως. τοὺς μὲν γὰρ τυχόντας τῶν κρινομένων, ὅταν
ἁλῶσιν, οὐδεὶς οἶδεν οὐδὲ ζητεῖ πυθέσθαι τί πεπόνθασι· τοὺς
δ' ἐνδόξους πάντες πυνθάνονται, καὶ τοὺς δικάζοντας ἐπαι-
νοῦσιν, ὅταν τὸ δίκαιον μὴ πρόωνται ταῖς τῶν κρινομένων
δόξαις. ἀνάγνωθι τὸ ψήφισμα τὸ Θηβαίων. λέγε τὰς μαρ- 20
τυρίας. ἀναγίνωσκε τὰς ἐπιστολάς.

ΨΗΦΙΣΜΑ. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

ε'. Μισθωτὸς οὗτος, ὦ Ἀθηναῖοι, μισθωτὸς οὗτός ἐστι
παλαιός. οὗτος ἦν ὁ τὴν πρεσβείαν τὴν παρὰ [2] Φιλίππου
πορευομένην ὡς ἡμᾶς ἐκ Θηβῶν καλέσας, καὶ τοῦ λυθῆναι
τὸν πρῶτον πόλεμον αἴτιος γενόμενος· οὗτος Φιλοκράτει

[1] τὴν om.

[2] τοῦ Φιλ.

imperaretur, ut caverent, ne quis civis Atheniensis fuga Athenis elaberetur, sive ad Græcas civitates, quibus interdiceretur, se quem Atheniensem exsulem, quem nœniis suis semel recepissent, rursus exire illinc sinerent, neve emitterent, armis, viris et nummis instructum ad recuperandam patriæ libertatem. Posterius equidem malim. REISK.

Τῆς Ἀθηναίων] Imo vero τῆς Θηβαίων. *ne permittere cuiquam, per agrum Thebanum cum armis proficisci*, adversus Athenas puta. aut sic: διὰ τῆς χώρας τῆς Θηβαίων ἐπὶ κακῷ (vel καταλύσει) τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων. IDEM.

φασὶ] Lege φήσει. WOLF. GRUTER.

Πρέωνται] Vid. Wolf. ad p. 102, 39. ed. Steph. REISK.

Τὸ ψήφισμα] Thebanorum, de quo modo commemoraverat versu 3. IDEM.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ] Sic sola dat editio Stephani, et recte dat. Aldina et secundum eam Wolfiana dant *μαρτυρία*. Significantur testimonia de iniquitate et duritie Demosthenis adversus Thebanorum legatos in illo negotio pecuniario decem talentorum in Arcadum copias erogandorum; ut ἐπιστολαὶ designat literas in eodem negotio inter eosdem commutatas. IDEM.

Μισθωτὸς οὗτος] Horum criminum refutationem vide partim in epistolis, partim in oratione pro corona. WOLF.

[1] συναγελογεῖτο τῷ γράψαντι πρὸς Φίλιππον εἰρήνην, δι' ἣν ὑμεῖς ἐκεῖνον ἐξεβάλετε, καὶ ζεύγη τοῖς πρέσβεσιν ἐμισθώσατο τοῖς μετὰ Ἀντιπάτρου δεῦρ' ἐλθοῦσιν, ἀναλαμβάνων αὐτοὺς καὶ τὸ κολακεύειν τοὺς Μακεδόνας πρῶτος εἰς τὴν πόλιν εἰσάγων. μὴ ἀφῆτε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μὴ ἀφῆτε
21 τὸν ἐπὶ τοῖς τῆς πόλεως καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἀτυχή-
22 μασιν ἐπιγεγραμμένον ἀτιμώρητον, εἰληφότα ἐπ' αὐτοφώρῳ 94. 1
δῶρα ἔχοντα κατὰ τῆς πόλεως, μηδὲ τῆς ἀγαθῆς τύχης ἡμᾶς ἐπὶ τὸ βέλτιον ἀγούσης, καὶ τὸν μὲν ἕτερον τῶν τὴν πατρίδα λελυμασμένων ἐκ τῆς πόλεως ἐκβεβληκυίας, τοῦ-
23 τον δ' ὑμῖν ἀποκτεῖναι παραδούσης, αὐτοὶ τοῖς πᾶσι συμ-

[1] συναγελογεῖτο

Ἀναλαμβάνων αὐτοὺς] Πότερον ἑαυτῶν, ἢ ἑαυτῷ διαλλάττων, ἢ τῷ ὀχήματι ἐνιβιβάζων, ἢ ἁπλῶς θεραπεύων καὶ ὑποδεχόμενος. Wolf. Accipio hic loci pro ἀναστάμενος, *sibi concilians officiis atque promerens, studiis devinciens.* Reisk.

Ἐπὶ τῆς πόλεως] F. ἐπὶ τοῖς τῆς π. Wolf.

Ἐπιγεγραμμένον] *inscriptum ob calamitates.* hoc est, τὸν αἴτιον γενόμενον τῶν ἀτυχημάτων. Videtur significare, Demosthenis decreta perniciem attulisse reip. Wolf. Recte quidem Wolf accepit atque reddidit hanc dictionem, ita tamen idem reddidit, ut similis videatur ignoranti dictionis rationem aut dubitanti; quam rationem visum est diligentius exponere nonnullisque exemplis dictionem ipsam confirmare, tametsi perquam frequentata usu crebro est. ἐπιγράφειν τινά τινι Græcis est, *aliquid alicui tribuere, imputare, culpam, aut meritum, facti in eum conferre.* Hinc ἐπιγράφεσθαί τινι est *auctor rei fieri, aut sensit auctorem ferre,* prout aut in passivo, aut in medio usurpatur. Exemplis aliquot usum hunc verbi confirmabimus atque illustrabimus, quorum exemplorum non quidem lectissima quæque et illustrissima daturos promittimus, at ea tamen, quæ videantur proposito nostro satisfacturæ, et quæ forte fortuna in schedis annotata reperimus, cum alias talia non soleamus annotare. ἐπιγράφειν ἄλλῳ τινὶ τὴν ἑαυτοῦ ἁμαρτίαν dixit Simplicius in Epictetum p. 69, 31. pro *adscribere, tribuere.* τοῖς ἐκβαίνουσι τὴν τύχην ἐπιγράφειν, *eventa fortunæ imputare.* Dionys. Halic. p. 438, 31. edit. Hudson. Philo de Leg. Spec. διαφέρει γὰρ τοῦ ἀδικεῖν οὐδὲν τὸ συναιτιᾶσθαι τῷ ἀδικοῦντι, *nil differt — una cum reo criminis insimulari ut consors et conscius.* ἀρετὴν ἐπιγράφεσθαι, *virtutis se studiosum ferre.* Dio Chrysost. p. 610. D. ubi v. Cassubon. ἐπιγράφεσθαι ἄνδρα, *virum sibi deligere, pro suo agnoscere, habere, atque publice prædicare.* Dio Cassius p. 220, 18. ἐπιγράφεσθαι δαπάνην, Idem p. 115, 94. *agnoscere, admittere, et præ se ferre aliquem sumtum esse a se delectum arbitrum.* ἐπιγράψαι καὶ τὸν τοῦ υἱοῦ χάριν συναιτιᾶσθαι ταῖς εὐεργεσίαις, *volebat* Seleucus *filium quoque communisci beneficii in Demetrium conferendi insectere,* atque efficere, ut non ipse solus auctor beneficii videretur atque scriberetur, sed etiam ut filius quasi collega et socius facti una secum scriberetur. μεγάλοις ἀζημίοις τινὰ ἐπιγράφειν, *imputare aliquem magnis pœnis.* inversa dicendi ratione, pro ἐπί τινι γράφειν μεγάλα ἀζήμια, *inscribere, irrogare alicui pœnas ingentes.* Diodor. Sic. 1, 486, 54. τὸν ἐπιγραφὸν τοῦ προτερήματος αὐτὸν ἀναιτίαν. Idem II. 121, 81. 126, 29. τὸν ἐπιγραφὸν τῆς ἀνωμαλίας ἀφεστάντεσθαι. Idem I. 501. 80. titulum, jus, ut de se appelletur. τοὺς ἑαυτοὺς ἐπιγράφειν τοῖς ἀρχουσιν. Idem II. 137, 44. ἐπιγέγραπται διδασκάλους, *edit, nominat magistros suos, eos sibi arrogat.* Maximus Tyrius p. 287, 10. τῆς εὐρέσεως δικῶ μοι τὸν Ὅμηρον ἐπιγράψασθαι, *effluentem ubertatem ad Homerum auctorem juris referre videor.* Lucian. III. 492, 34. ἐπὶ τὸν Πυθαγόραν ἐπιγραφόμενοι, *qui magistro Pythagora gloriantur, ad ejus disciplinam se referunt.* Possent multo plura hujus generis afferri. Sed et satis nota et obvia in libris hæc est dictio, et aliis quoque jam dudum enucleata, neque hic Lexicon scribo. Arcenda enim omnino videtur hæc phrasium compilatio a provincia Commentatoris, cujus aliæ sunt partes, alius Lexicographi. Reisk.

Τοῖς πᾶσι συμφέρουσι] Idem est, ac si dixisset: πρὸς τὰ πάντα συμφέροντα. Idem.

φέρουσιν ἐναντιωθῆτε, ἀλλὰ μετοιωνίσασθε τὰς τῆς πόλεως πράξεις, εἰς τούτους τοὺς ἡγεμόνας τὰς ἀποτυχίας τρέψαντες. εἰς ποῖον γὰρ καιρὸν ἀποθήσεσθε τοῦτον ὑπολαβόντες χρήσιμον ὑμῖν αὐτοῖς ἔσεσθαι; ἔχοι τις ἂν εἰπεῖν ἢ ὑμῶν ἢ τῶν περιεστηκότων, εἰς ποῖα οὗτος πράγματα εἰσελθὼν ἢ ἰδια ἢ κοινὰ οὐκ ἀνατέτραφεν; οὐκ εἰς μὲν τὴν Ἀριστάρχου οἰκίαν εἰσελθὼν, βουλεύσας [1]μετ' ἐκείνου τὸν Νικοδήμῳ θάνατον κατασκευασθέντα — ὃν ἴστε πάντες —, ἐξέβαλε τὸν Ἀρίσταρχον ἐπὶ ταῖς αἰσχίσταις αἰτίαις; καὶ τοιούτῳ φίλῳ Δημοσθένει ἐχρήσατο, ὥστε δαίμονα αὐτῷ τοῦτον καὶ τῶν γεγενημένων συμφορῶν ἡγεμόνα νομίσαι προσελθεῖν; οὐκ, ἐπειδὴ τῷ δήμῳ συμβουλεύειν ἤρξατο, ὡς μήποτε ἄφελεν — ἀφήσω γὰρ αὐτοῦ τὰ ἴδια· ὁ γὰρ χρόνος οὐκ ἐπιδέχεται μακρολογεῖν —, ἀγαθὸν μὲν ἁπλῶς εἰπεῖν οὐδὲν γέγονε τῇ πόλει, ἐν κινδύνοις δὲ καὶ καιροῖς καὶ ἀδοξίᾳ πᾶσα ἡ Ἑλλὰς, οὐ μόνον ἡ πόλις, καθέστηκε; καὶ, πλείστοις καιροῖς ἐν ταῖς δημηγορίαις χρώμενος, ἅπαντας ἀφῆκε τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν καιρούς; καὶ ἐν οἷς

[1] μετ' ἐκείνου om.

[2] Νικοδήμου

Μετοιωνίσασθε] Quasi malum augurium a vobis in eos transferte. Videtur hoc ex veterum sacrificiorum superstitione sumptum, qui sua scelera victimis pecudum et sæpe etiam hominum expiabant. Dicuntur et hodie magi quidam suas furias et ægritudines a se in alios transferre, aut certe cum iis communicare, ut ipsi vel ex societate vel imminutione cruciatuum tam animi quam corporis aliquid levamenti percipiant. Neque vero quibusvis insultare posse feruntur, sed certis quibusdam, quorum aut συμπάθεια, aut natura atque animi imbecillitas sit hujusmodi præstigiarum capax. Wolf.

Εἰς ποῖον γὰρ ἀποθήσεσθε] F. A. εἰς ποῖον γὰρ καιρὸν ἀποθήσεσθε. Idem. Et videtur utique illud argumentum secessarium. Reisk.

Βουλεύσας] F. συμβουλεύσας. Wolf. Ego vulgatam tuebor, memor dictionis illius in foro Attico tritæ, φίλος vel δαίμων ἐς βουλεύσεις. V. Indices ad Demosthenem. Reisk.

Τὸν Νικοδήμου θάνατον] Hujus Nicodemi mentio fit et in Andretiensem et in Midiana. Wolf.

Κατασκευασθέντα] Fortassis ἀντὶ τοῦ κατασκευάσαντα. ut sit ordo verborum: ὃ Δημοσθένης ἐξέβαλε τὸν Ἀρίσταρχον ἐπὶ ταῖς αἰσχίσταις αἰτίαις, τὸν κατασκευασθέντα τὸν θάνατον Νικοδήμου, ὃν ἴστε πάντες. Wolf. Fallitur bonus homo. κατασκευασθέντα redit ad θάνατον. Mors vel cædes in aliquo perpetrata dicitur ea κατεσκευάσθαι, quæ non ira, non repentino quodam et tumultuario fit impetu, sed ex præmeditata, consiliis dudum ante deliberatis, et modis adminiculisque cædis lente prævisis. cædes denique designata. Videtur utique loco vitium inesse, sive id emendandum sic est, ut legatur, vocabulis solummodo transpositis: θάνατον, ὃν κατασκευασθέντα ἴστε πάντες. sive sic, ut addito τρόπον legatur: θάνατον, κατασκευασθέντα, ὃν ἴστε πάντες, τρόπον, ἐξέβαλε — cædem Nicodemi isto modo, quem vos omnes bene nostis, adornatam et comparatam. Reisk.

Ὥστε δαίμονα] F. κακοδαίμονα. certe non bonus, sed malus genius hic intelligitur. Wolf. Aut subscribendum Wolfio videtur, aut proxime post τοῦτον addendum ἐλάττονα. Reisk.

Καιροῖς] Sabaudi ex orationis nexu, et insequentibus, hic usurpatam brevitatem explanatione corrigentibus, ἐν τοῖς ἐμοῖς πολιτεύσασθαι. Idem.

τις ἂν φιλόπολις ἀνὴρ καὶ κηδεμὼν προείλετό τι πρᾶξαι, τοσοῦτον ἐδέησεν ὁ δημαγωγὸς καὶ χρήσιμος αὐτίκα φήσων ὑμῖν γεγενῆσθαι πρᾶξίν τινα προφέρειν, ὥστε καὶ τοὺς πράττοντας ὑπὲρ ὑμῶν τι τῆς αὐτοῦ τύχης ἀνέπλησεν. ἀπῆρε Χαρίδημος πρὸς τὸν Περσῶν βασιλέα, χρήσιμος ὑμῖν οὐ λόγοις ἀλλ' ἔργοις βουλόμενος γενέσθαι, καὶ τοῖς ἰδίοις τοῖς αὐτοῦ κινδύνοις ὑμῖν καὶ τοῖς ἄλλοις Ἕλλησι βουλόμενος τὴν σωτηρίαν παρασκευάσαι· περιὼν οὗτος κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐλογοποίει καὶ τῶν πραττομένων εἰσεποίει κοινωνὸν αὐτόν· οὕτω κατέστρεψεν ἡ τύχη ταῦτα ὡς τἀναντία γίνεσθαι τοῖς προσδοκωμένοις. ἐξέπλευσεν Ἐφιάλτης, μισῶν μὲν τοῦτον, ἀναγκαζόμενος δὲ τῶν πραγμάτων κοινωνεῖν· ἀφείλετο καὶ τοῦτον ἡ τύχη τῆς πόλεως. Εὐθύδικος προηρεῖτο τὰς ὑπὲρ τοῦ δήμου πράξεις· ἔφη τούτῳ Δημοσθένης φίλος εἶναι· οὗτος ἀπώλετο. καὶ ταῦθ' ὑμεῖς ὁρῶντες καὶ ἐπιστάμενοι πολὺ βέλτιον ἢ ἐγὼ οὐ λογίζεσθε, οὐ σκοπεῖσθε πρὸς ὑμᾶς αὐτούς, τεκμαιρόμενοι τὰ μέλλοντα ἐκ τῶν γεγενημένων, ὅτι οὐδὲν οὗτος χρήσιμος ἀλλ' ἢ τοῖς ἐχθροῖς κατὰ τῆς πόλεως συστῆσαι κατασκευὴν ἑτέραν οἵα ἐπ' Αἰγὸς ἐγένετο, ὅτε Λακεδαιμόνιοι μὲν ἅπαντες ἐξεστράτευσαν, Ἀχαιοὶ δὲ καὶ Ἠλεῖοι τῶν

Ἡμῖν] Ὑμῖν. et statim post versu proximo ὑπὲρ ὑμῶν leg. pro ὑπὲρ ἡμῶν. Nam oratio ad solos auditores conversa plus ferit animos. WOLF.

Προφέρειν] Divinat Stephanus in margine leg. esse πρόσφορον. Aut hoc, aut, quod Æschines in simili re usurpat, παραφέρειν, præstare vulgatæ arbitror: nam προφέρειν significare solet *exprobrare, objectare*, quod ab hoc loco alienum, qui *afferre, in medium proferre*, postulat. REISK.

Χρήσιμος ὑμῖν] Π. ἡμῖν. Οὕτω γὰρ ἐν τοῖς τούτων ἐγκωμίοις· ἡμῖν καὶ τοῖς ἄλλοις Ἕλλησιν. H. STEPHAN. Sed ibi quoque præfert Wolf. ὑμῖν. cum quo satius duxi etiam hic facere. Perpetua est in libris Græcorum oratorum mutis dubitatio et alternatio inter ista duo pronomina *nos* et *vos*. REISK.

Τοῖς ἰδίοις τοῖς αὑτοῦ] Alterutrum redundat, sive e varia lectione, sive e scholio. IDEM. Cf. Demosth. Olynth. B. §. ς'.

Περὶ ὧν] F. Περιὼν. WOLF. Verum ne sic quidem persanatus est locus. Desunt enim hæc duo vocabula οὐκ ἐπειδὴ, ut locus ad hunc modum procedat: παρασκευάσαι, οὐκ ἐπειδὴ παρῆν οὗτος. nonne, *ex quo hic*, Demosthenes puta, *circumambulans in foro concionari cœpit, negotioque etiam huic se ingerere, fortuna illud invertit* vel *pervertit?* Suspicor etiam non satis esse simplex ἡ τύχη, sed leg. esse ἡ τούτου τύχη. fortuna sinistra huic Demostheni propria et domestica, et quasi cognata. REISK.

Τοῦτον] Hoc ad Demosthenem redit, proximum insequens autem versu 13. ad Ephialten. IDEM.

Ἡ τύχη] Rursus hic interponendum arbitror τούτου, ut paulo ante. hujus Demosthenis adversa fortuna, cui fatale est, ut Demosthenes eam, quicquid agat, aut quibuscunque se rebus immiscet, affligat, eoque eas evertat. IDEM.

Ὑπὲρ τοῦ δήμου] F. ἀντὶ τοῦ δήμου. WOLF.

Οὗτος ἀπώλετο] Malim: καὶ οὗτος ἀπ. etiam *hic peribat*. REISK.

Ἐπ' Αἰγὸς] F. A. ποταμοῦ. Sed utcunque legatur, historiam desidero. Nec enim de vetere illa clade Atheniensium hic agitur, qua urbis opes a Lysandro sunt eversæ et mœnia diruta. WOLF. Videtur in Αἰγὸς latere ἄρχοντος, et Archontis nomen desiderari. REISK. Ἀγιδος ad Diod. Sic. l. xvii. 62. WESSELING.

πραγμάτων ἐκοινώνουν, ὑπῆρχον δὲ ξένοι μύριοι, Ἀλέξανδρος δὲ — ὡς οἱ λέγοντες — ἐν Ἰνδοῖς ἦν, ἡ δὲ Ἑλλὰς 28
ἅπασα διὰ τοὺς ἐν ἑκάστῃ τῶν πόλεων προδότας ἀχθομένη τοῖς παροῦσι πράγμασιν ἠσμένει μεταβολήν τινα τῶν καιρῶν τῶν περιεστηκότων. [1] τί οὖν; ἐν τούτοις τοῖς καιροῖς Δη-
35 μοσθένης τίς ἦν, ὁ τοῦ συμβουλεύεσθαι καὶ γράψαι κύριος καὶ φήσων αὐτίκα [2] δὴ μισεῖν τὰ καθεστῶτα πράγματα; ἐῶ γὰρ τοὺς ἄλλους κινδύνους. ἔγραψάς τι περὶ τοῦ τῶν κινδύνων; συνεβούλευσας; ἐπόρισας χρήματα; μικρόν τι χρήσιμος ἐγένου τοῖς ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας πράττουσιν; οὐδ' ὁτιοῦν, ἀλλὰ περιῆεις κατασκευάζων λογοποιούς. καὶ παρ' αὐτῷ γράφων ἐπιστολήν. καὶ καταισχύνων τὴν τῆς 29
40 πόλεως δόξαν, [3] ἐκ τῶν δακτύλων ἀναψάμενος περιεπορεύετο, τρυφῶν ἐν τοῖς τῆς πόλεως κακοῖς, καὶ ἐπὶ φορείου κατακομιζόμενος τὴν εἰς Πειραιᾶ ὁδὸν, καὶ τὰς τῶν πενήτων ἀπορίας ὠνειδίζων. εἶθ' οὗτος εἰς τοὺς μέλλοντας ὑμῖν καιροὺς ἔσται χρήσιμος, παραβεβηκὼς ἅπαντας τοὺς παρελη-
95. 1 λυθότας; τοιούτων, ὦ Δέσποιν' Ἀθηνᾶ καὶ Ζεῦ Σῶτερ, συμβούλων καὶ ἡγεμόνων ὤφελον τυχεῖν οἱ πολεμήσαντες τὴν πόλιν, καὶ μηδέποτε Κελτιόνων.

[1] νῦν [2] δεῖν [3] χρυσὸν in

Ἐξεστράτευσαν] Contra Antipatrum et Macedonas. Reisk.

Τῶν πραγμάτων] Molitionum illarum, quibus Græcorum a jugo Macedonico libertatio quærebatur. Idem.

Ὑπῆρχον] Scil. Græcis in societatem belli congressis, quo bello veterem libertatem recuperare contenderent. Idem.

Ὡς οἱ λέγοντες] F. ὃς ἐλέγετο. Wolf. Post ὡς videtur aut εἰσὶν aut ἦσαν addendum. ut *sunt qui dicant*, aut, ut *erant, qui dicerent*. Reisk.

Παρεστώτων] M. περιεστώτων. Wolf. Quod præstuli. Nam παρεστῶτας usurpatur de visis subito in mentem incurrentibus, et de robore virili, in re ardua animum ad strenue agendum et audendum impellente, et quæ e re sint et ex tempore suggerente: sed περιεστῶτας de molestiis et periculis hominem circumstantibus. Reisk.

Περί του τῶν κινδύνων] F. περὶ τούτων κιν. Taylor. Num? περί του τῶν τότε κινδύνων. *ullo de* (vel *super*) *discrimine eorum, quæ tum reipublicæ imminebant*, aut *erant exortiunda*. Reisk.

Καταισχύνων] Subornans famigerulos, instruens eos docensque rumores, quos tu velles ab iis in vulgum disseminari. Idem.

Παρ' αὐτῷ] Id est, παρὰ σαυτῷ, *penes te*, domi tuæ, privato consilio, non auctoritate publica, literas commentitias, ad nescio quem populum nomine S. P. Q. A., aut etiam nescio a quo aut rege aut populo ad P. A., non scriptas, sed abs te confictas, ut illuderes civitati, aut gloriam ejus minueres. Idem.

Γράφων ἐπιστολήν] Post hæc videtur aliquid deesse. Nam quæ sequuntur, male cohærent cum superioribus. Wolf. Cf. Æschin. c. Ctesiph. §. νβ'.

Οἱ πολεμήσαντες τὴν πόλιν] F. τῇ πόλει. Hoc certe usitatius est. Wolf. Π. πολεμῆσαντες τὴν πόλιν, ἢ πολεμήσαντες τῇ πόλει. H. Stephan. Difficilis est delectus in multitudine conjecturarum, quarum nulla sit improbabilis. Possis quoque suspicari de καταπολεμήσαντες τὴν πόλιν. Denique haud desunt vulgatæ suæ patroni. Et sunt profecto exempla dictionis πολεμεῖν τινὰ, *aliquem bello infestare*. Malim tamen cum Wolfio facere. Stephani πολεμήσας-

ξ'. Οὐκ ἀναμνήσεσθε, ὦ ἄνδρες, τὰς τῶν πρεσβυτέρων πράξεις; οἳ, μεγάλων καὶ πολλῶν κινδύνων καταλαμβανόντων τὴν πόλιν, ἀξίως τῆς πατρίδος καὶ τῆς αὐτῶν ἐλευθερίας καὶ τῆς δόξης τῆς δικαίας ὑπὲρ τῶν τοῦ δημοσίου συμφερόντων ἐκινδύνευσαν; ὧν τοὺς μὲν ἀρχαίους ἐκείνους μακρὰν ἂν εἴη λέγειν, Ἀριστείδην καὶ Θεμιστοκλέα, τοὺς ὀρθώσαντας τὰ τείχη τῆς πόλεως καὶ τοὺς φόρους εἰς ἀκρόπολιν ἀνενεγκόντας παρ' ἑκόντων καὶ βουλομένων τῶν Ἑλλήνων· ἀλλὰ ταυτὶ τὰ μικρὸν πρὸ τῆς ἡμετέρας ἡλικίας γεγενημένα ὑπὸ Κεφάλου τοῦ ῥήτορος καὶ Θράσωνος τοῦ Ἐρχιέως καὶ Ἡλίου Φορμισίου καὶ ἑτέρων ἀνδρῶν ἀγαθῶν, ὧν ἐνίων ἔτι καὶ νῦν ζῇ τὰ σώματα. τούτων γὰρ οἱ μὲν φρουρουμένης ὑπὸ Λακεδαιμονίων τῆς Καδμείας βοηθήσαντες τοῖς εἰς Θήβας κατιοῦσι τῶν φυγάδων τοῖς ἰδίοις κινδύνοις ἠλευθέρωσαν πόλιν ἀστυγείτονα καὶ πολὺν χρόνον δουλεύουσαν, οἱ δὲ πείσαντες ἐξελθεῖν ὑμῶν τοὺς προγόνους, Κεφάλου τούτου ψήφισμα γράψαντος, ὃς οὐ καταπλαγεὶς τὴν Λακεδαιμονίων δύναμιν, οὐδὲ λογισάμενος ὅτι τὸ κινδυνεύειν καὶ τὸ γράφειν ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐπισφαλές ἐστιν,

τις ideo minus probo, quod simplex πολεμοῦν non usurpatur, sed ἐκπολεμοῦν. Reisk.

Δικαίας] F. οἰκείας. Markland.

Τοῦ δημοσίου] F. τοῦ δήμου. Wolf. Est quidem hoc usitatius. Verum tamen Æschines quoque τὸ δημόσιον appellat id idem, quod Latini *rempublicam*. Subauditur πρᾶγμα vel ὄφελος. Reisk. F. τῷ δημοσίῳ. Taylor.

Ταυτὶ] Subaudi ὁρᾶτε, vel σκοπεῖτε, vel βούλομαι λέγειν, vel παιδὸς εἶη λέγειν, vel tale quippiam. Reisk.

Ἡλίου] F. Ἡλιοδώρου. Wolf. An Ἡλαίου. Lacon, Thessalus, Samius, Bœotius, et alia similia, nomina erant propria Atheniensibus usitata. Pari modo potuit quoque *Eleus* aliquis dictus fuisse, qui non Elide, sed Athenis esset ortus. Reisk. Quid si? Καλλίου Φρεαρρίου. Cf. Decreta apud Demosth. de Cor. §. λϑ'. Quorum in priore Nausicles, Æschinis amicus (de fals. legat. §. θ'. νθ'.), aurea corona donatus est. Unde mihi verisimile est, hunc Calliam e partibus antidemosthenicis stetisse, et ob eam causam laudem Dinarchi meritum esse. Diotimus porro Midiæ studiosus fuit. Ἡλιεῖ ξφήτριον habes ap. Isæum de Menecl. hered. §. γ'.

Φορμισίου] Cognomentum puto παρὰ τὸν δῆμον esse. Wolf. Nescio, an ex nullo alio, quam hoc Dinarchi loco, constet Phormisios populum Atticum fuisse. Saltim articulus deest, et leg. τοῦ Φορμ. Reisk.

Ζῇ τὰ σώματα] Οὐ μόνον τὰ ὀνόματα, ἀντὶ τοῦ, ὧν ἔνιοι ἔτι καὶ νῦν ζῶσι. Τὰ σώματα ἀντὶ ἀνθρώπων ἡ συνήθεια παρὰ Ἕλλησι πολλαχοῦ. Gaisford. Τὰ σώματα ἀντὶ ἀνθρώπων ἢ κτηνῶν. Graeci ponunt, ut in annotatione περὶ συμμειγῶν. quædam gentes contra animas pro hominibus et jumentis usurpant. Wolf.

Οἱ δὲ] Tacite a communi repete *liberarunt Thebas*. Reisk.

Κεφάλου τούτου] Cave, ne te pronomen hoc in errorem inducat, ut existimes Cephalum adhuc dum in vivis superfuisse. Dudum ante excesserat. Nil aliud hoc τούτου valet, atque Latinorum *illius*, quam clarum aliquem et nobilem virum, nemini non notum, significare volunt. Idem.

Ὅτι τὸ κινδυνεύειν καὶ τὸ γράφειν] F. ὅτι καὶ τὸ γράφειν, omissis τὸ κινδυνεύειν. Nisi forte leg. sit: ὅτι οὐ μόνον τὸ κινδυνεύειν, ἀλλὰ καὶ τὸ γράφειν. Wolf. Poterat illa opera supersedere. Bene habet vulgata. Cephalus non hoc reputabat, quam et sibi, auctori sententiæ, periculosum sit, populo suo ejusmodi consiliorum auctor fieri, et populo, cui ista suaderentur, ea consilia exsequi, cum discrimine fortunarum suarum, et molestiis infinitis, quas haberent corporibus suis tolerandas. Reisk.

ἔγραψεν ἐξιέναι βοηθήσαντας Ἀθηναίους τοῖς κατειληφόσι τῶν φυγάδων Θήβας· καὶ ἐξελθόντων [1]ἐκεῖσε τῶν ὑμετέρων πατέρων ὀλίγαις ἡμέραις ἐξεβλήθη ὁ τῶν Λακεδαιμονίων φρούραρχος, ἠλευθεροῦντο Θηβαῖοι, διεπέπρακτο ἡ πόλις ἡ [2]ὑμετέρα ἄξια τῶν προγόνων. ἐκεῖνοι ἦσαν, ἐκεῖνοι, ὦ Ἀθη- 32
ναῖοι, ἄξιοι σύμβουλοι καὶ ἡγεμόνες ὑμῶν καὶ τοῦ δήμου· μὰ Δί' οὐ τὰ τοιαῦτα κινάδη, οἳ πεποιήκασι μὲν οὐδὲν οὐδὲ πράξουσιν ἀγαθὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως, τὴν δὲ αὐτῶν ἀσφάλειαν τηροῦντες καὶ πάντοθεν ἀργυριζόμενοι καὶ πεποιηκότες τὴν πόλιν ἀδοξοτέραν ἑαυτῶν, καὶ νῦν εἰλημμένοι δῶρα καθ' ὑμῶν εἰληφότες, παρακρούονται ὑμᾶς, καὶ ἀξιοῦσι τοιοῦτοι γεγενημένοι περὶ τῆς ἑαυτῶν πλεονεξίας παραγγέλλειν. οὓς χρὴ τεθνάναι κατὰ τὸ ἑαυτῶν ψήφισμα πάλαι, 33
τοιαῦτα διαπεπραγμένους.

ζ'. Οὐκ αἰσχύνεσθε, [3]ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν κατὰ Δημοσθένους τιμωρίαν ἐκ τῶν ἡμετέρων λόγων [4]μόνων ἡγούμενοι δεῖν κρίνειν; οὐκ ἴστε τοῦτον αὐτοὶ δωροδόκον ὄντα καὶ κλέπτην καὶ προδότην φίλων, καὶ τῆς πόλεως ἀνάξιον καὶ αὐτὸν καὶ τὴν περὶ τοῦτον τύχην γεγενημένην; ἀπὸ ποίων ψηφισμάτων οὗτος ἢ ποίων νόμων οὐκ εἴληφεν ἀργύριον; εἰσί τινες ἐν τῷ δικαστηρίῳ τῶν ἐν τοῖς Τριακοσίοις γεγενημένων, ὃθ' οὗτος ἐτίθει τὸν περὶ [5]τῶν τριηράρχων νόμον; οὐ φράσετε τοῖς πλησίον ὅτι τρία τάλαντα λαβὼν μετέγραφε καὶ μετεσκεύαζε τὸν νόμον καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν, καὶ τὰ μὲν ἐπώλει ὧν εἰλήφει τὴν τιμήν, τὰ δ'

[1] ἐκεῖ τῶν ἡμετέρων [2] ἡμετέρα [3] ὦ om. [4] μόνον [5] τῶν om.

Τοιαῦτα κινάδη, οἳ πεποιήκασι] Τὸ κίναδος αὐθετίζως. Aut igitur constructio refertur ad sensum, aut leg. est ἃ ποιοῦσι. Wolf. Prius verius. Posterius et insolens foret, et inaequentia ἀργυριζόμενοι atque πεποιηκότες cum ἃ minus convenirent. Reisk.

Ἑαυτῶν] Malim ἑαυτῆς, ut ad τὴν πόλιν redeat. Idem.

Εἰλημμένοι δῶρα κ. ὑ. εἰληφότες] φωραθέντες, ὅτι δῶρα εἰλήφεσαν. Wolf.

Περὶ τῆς ἑαυτῶν πλεονεξίας παραγγέλλειν] Ad hunc locum Wolfius annotatum reliquit nihil. Quid spectans ita verterit, *avaritiam suam sibi laudi ac praesidio esse oportere*, haud exputo, nisi si divinando magis sententiam, quam certa ratione vertit. Casterus ita reddidit: *suam voluit ostentare praestantiam*. Ergo idem vocabulum πλεονεξίαν ille *avaritiam*, hic *praestantiam* reddit, ambo in παραγγέλλειν laborantes, et conjecturam sequentes. Mihi fateor etiam aquam hic haerere. παραγγέλλειν est, *indicere, imperare, postulare*. Ergone deest hic aliquid, e. c. ὑμᾶς συγγνώμην ἔχειν. *aequum censent, se postulare, ut vos sibi avaritiae suae veniam habeatis*. Videtur tamen magis consentaneum, pro παραγγέλλειν tantummodo legi παραιτεῖν. *vos avaritiam suam dissimulatione atque oblivione et silentio transmittere, nil eam curantes, nil in eam inquirentes*. Reisk.

Περὶ τούτου] Aut παρὰ τούτου, aut, quod malim, τὴν περὶ τοῦτον, id est, τὴν τούτου τύχην. Wolf.

Ἐπώλει] Πλέον ἄρα ἢ παλιγκάπηλος ἐγίνετο, si pretio fixit leges, pretioque re-

ἀποδόμενος οὐκ ἐβεβαίου; εἶπατέ μοι πρὸς Διός, ὦ ἄνδρες, προῖκα τοῦτον οἴεσθε γράψαι Διφίλῳ τὴν ἐν Πρυτανείῳ σίτησιν, καὶ τὴν εἰς τὴν ἀγορὰν ἀναθησομένην εἰκόνα;
34 ἢ τὸ ποιῆσαι πολίτας ὑμᾶς Χαιρέφιλον καὶ Φείδωνα καὶ 35
Πάμφιλον καὶ Φίλιππον, καὶ πάλιν [1]Ἐπιγένην καὶ Κόνωνα τοὺς τραπεζίτας; ἢ τὸ χαλκῶς ἐν ἀγορᾷ [2]στῆσαι Βιρισάδην καὶ Σάτυρον καὶ Γόργιππον τοὺς ἐχθίστους τυράννοις, παρ' ὧν αὐτῷ χίλιοι μόδιοι τοῦ ἐνιαυτοῦ πυρῶν ἀποστέλλονται τῷ οὐδ' ὁπῃ καταφύγῃ αὐτίκα φήσοντι εἶναι; ἢ τὸ γράψαι Ταυροσθένην Ἀθηναῖον εἶναι, τοὺς μὲν [3]αὐτοῦ πολίτας καταδουλωσάμενον, τῆς δ' Εὐβοίας ὅλης μετὰ 40
τοῦ ἀδελφοῦ Καλλίου προδότην Φιλίππῳ γεγενημένον; ὃν οὐκ ἐῶσιν, οἱ νόμοι τῆς Ἀθηναίων χώρας ἐπιβαίνειν· εἰ δὲ μή, τοῖς αὐτοῖς ἔνοχον εἶναι κελεύουσιν οἵσπερ ἄν τις τῶν φευγόντων ἐξ Ἀρείου πάγου κατίῃ. καὶ τοῦτον οὗτος ὁ δημοτικὸς ὑμέτερον ἔγραψε πολίτην εἶναι. περὶ τούτων οὖν μάρτυρας ὑμῖν δεῖ καλεῖν, ἢ περὶ τῶν ἄλλων ὅσους οὗτος γέγραφε προξένους εἶναι καὶ Ἀθηναίους; πρὸς τῆς Ἀθηνᾶς, 96. 1
35 οἴεσθε αὐτὸν ἀργύριον μὲν χαίρειν λαμβάνοντα, χρυσίου δ' εἴκοσι τάλαντα οὐκ ἂν λαβεῖν; ἢ κατὰ μικρὸν μὲν δωροδοκεῖν, ἀθρόον δ' οὐκ ἂν προσδέξασθαι τοσοῦτον λῆμμα; ἢ τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴν Δημοσθένην καὶ Δημάδην καὶ Κηφισοφῶντα ζητήσασαν ἐξ μῆνας ἀδίκως εἰς ὑμᾶς πεποιῆσθαι τὰς ἀποφάσεις; 5

ἡ. Πολλοί, ὦ ἄνδρες, πολλοὶ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων — ὅπερ καὶ πρότερον εἶπον — θεωροῦσιν ὑμᾶς ὡς τοῦτον δικάσετε τὸν ἀγῶνα, καὶ πότερον εἰσαγωγίμους καὶ τὰς τῶν ἄλλων δωροδοκίας ποιήσετε, ἢ ἀνέδην

[1] Ἐπιγίνη [2] καταστῆσαι Βηρισάδη [3] αἰτῷ

sixit. IDEM.

Ἀναθησομένην] Malim ἀνατεθησομένην. REISK.

Καταστῆσαι] Potest ferri et defendi, subaudiendo ὑμᾶς. *hoc, quod vos eos collocaveritis æneos.* Malim tamen κατασταθῆναι. *quod stent in foro ænei.* IDEM.

Μόδιοι] Mirans quidem vocabuli Latini in scriptore Græco tam vetusto insolentiam, damnare non audeo, tametsi memineram, Athenienses, non modiis, sed medimnis, usos fuisse. IDEM.

Εἶναι] Subaudi ἑαυτῷ. Alias melius conveniret ἴχειν. IDEM.

Τὸ γράψαι] Aut τὸ est delendum, aut γράψαι. IDEM.

Ταυροσθένην] De Taurosthene vide Æschinem π. Κτησ. §. λα'. sq. WOLF.

Αὐτοῦ] Wolf. [et Taylorus] mavult αὐτῶν. Planius id utique et usitatius, posse tamen vulgata videtur utcunque ferri. REISK.

Εἰσαγωγίμους] Ἀντὶ τοῦ ἐπιτιθέναι καὶ ἐπιτιθέντες, alias εἰσαγώγιμος dicitur asitate dicitur, et τὰ εἰσαγώγιμα καὶ ἐξαγώγιμα de mercibus. WOLF.

ἐξέσται δῶρα λαμβάνειν καθ' ὑμῶν, καὶ τὰ πρότερον δικαίως πιστὰ καὶ βέβαια εἶναι νῦν ἄπιστα διὰ τὴν Δημοσθένους κρίσιν γενήσεται, ὃν ἐκ τῶν ἄλλων προσῆκεν ἀπολωλέναι τῶν πεπολιτευμένων αὐτῷ, ὃς ἁπάσαις ταῖς ἀραῖς ταῖς ἐν τῇ πόλει γενομέναις ἔνοχος καθέστηκεν, ἐπιωρκηκὼς μὲν τὰς σεμνὰς θεὰς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ καὶ τοὺς ἄλλους θεοὺς οὓς ἐκεῖ διόμνυσθαι νόμιμόν ἐστι, κατάρατος δὲ καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν [1]γινόμενος ἐξελεγμένος δῶρα κατὰ τῆς 36
πόλεως εἰληφὼς, ἐξηπατηκὼς δὲ καὶ τὸν δῆμον καὶ τὴν βουλὴν παρὰ τὴν ἀρὰν καὶ ἕτερα μὲν λέγων ἕτερα δὲ φρονῶν, ἰδίᾳ δὲ συμβεβουλευκὼς Ἀριστάρχῳ δεινὰς καὶ παρανόμους συμβουλὰς, [2]ἀνθ' ὧν — εἴπερ ἐστί που δικαία τιμωρία κατὰ τῶν ἐπιόρκων καὶ πονηρῶν, ὥσπερ ἐστὶ — δώσει δίκην οὗτος [3]ἐν τῇ τήμερον ἡμέρᾳ. ἀκούσατε, ἄνδρες δικασταὶ, [4]τῆς ἀρᾶς.

ΑΡΑ.

ἀλλ' ὅμως, ἄνδρες δικασταὶ, οὕτω Δημοσθένης τῷ ψεύδεσθαι καὶ μηδὲν ὑγιὲς λέγειν ἑτοίμως χρῆται, καὶ οὔτ' αἰ- 37
σχύνης οὔτ' ἐλέγχου οὔτ' ἀρᾶς οὐδὲν αὐτῷ μέλει, ὥστε καὶ περὶ ἐμοῦ [5]τολμήσει λέγειν, ὡς ἀκούω, ὡς ἄρα κἀμοῦ κατέγνω πρότερον ἡ βουλὴ καὶ ποιῶ πάντων ἀτοπώτατον, ὡς οὗτός φησι, πρότερον μὲν ἐναντίον τῇ τῆς βουλῆς ἀποφά-

[1] γιγόμενος [2] αἴδις (εἶτις [3] ἐν δὲ τῇ [4] τὰς ἀρὰς [5] τολμῆσαι

Ἐκ τῶν ἄλλων] Planius utique dixisset: ὧν, ἃ καὶ μὴ ἐκ ταύτης τῆς κατηγορίας, ἔκ γε τῶν — etiamsi hujus esset insons criminis, cujus nunc reus agitur, reliquis certe suis in republica moribus atque ausis ultimum meruit supplicium. Reisk.

Σεμνὰς θεὰς] Οὕτω καλοῦσιν Ἀθηναῖοι τὰς Ἐριννύας, Harpocrat. φλυσίον δὲ [τοῦ Ἀρείου πάγου] ἱερὸν θεῶν ἐστὶν, ἃς καλοῦσιν Ἀθηναῖοι Σεμνάς. Ἡσίοδος δὲ Ἐριννῦς ἐν Θεογονίᾳ, Pausan. in Attic. l. i. c. 28. 6.

Παρὰ τὴν ἀρὰν] Τῆς ἀρᾶς πολυνύστους. Wolf.

Αἴδις] F. εἰσὶ αἴδις, τουτέστιν, ὕστερον μετὰ ταῦτα. Sequitur enim ἐν δὲ τῇ τήμερον ἡμέρᾳ. Idem. Recte Wolf, et melius, quam Stephanus in annotatione statim inserta. Deest tamen adhuc ὃν et εἰς, ad hunc modum: — συμβουλὰς, ὧν οὐκ εἰς αἴδις — quorum suorum scelerum [redit enim ὧν non ad proximum συμβουλὰς, sed ad remotius τὰ Δημοσθένει πεπολιτευμένα, omnia Demosthenis in republica commissa furta et latrocinia] non postmodum dabit Demosthenes pœnas, sed hac ipsa die hodierna. Possit quoque οὐκ et εἰς omitti, modo ὧν teneatur. quorum postmodum pœnas dabit. Sed tum punctum post ἡμέρᾳ erit omittendum. hoc autem die audite Diras. Verum multo hoc mihi quidem accidit coactius. Reisk.

Ἐστὶ — δώσει δίκην οὗτος, ἐν δὲ τῇ] F. οὗτός ἐστι — δώσει δίκην ἐν τῇδε. Markland.

Ἐν δὲ τῇ τήμερον ἡμέρᾳ] Π. ἐν τῇδε τῇ τήμερον ἡμέρᾳ. Ἢ, ἐν τῇ τήμερον ἡμ. οὕτω γὰρ ἐν τοῖς ἐξῆς ἐν τῇ τήμερον ἡμέρᾳ διμάζετε. H. Stephan.

ΑΡΑ] ΑΡΑΙ. Taylor. Markland.

Τολμῆσαι] In se malum et inconveniens hoc non est, verum insequens κατασκευάζων p. 294. 3. necessarium reddit, ut legatur ἐτόλμησε. Reisk.

σει εὐγῶνα ἀπολογούμενος ὑπὲρ ἐμαυτοῦ, νυνὶ δὲ συνηγορῶν αὐτῇ, κατηγορῶν τούτου περὶ τῆς γεγενημένης ἀποφάσεως πρᾶγμα κατασκευάζων οὐ γεγενημένον, ἀλλὰ ψεύδεσθαι πρός τινας τολμῶν. ἵν' οὖν, ἐὰν ἐπὶ τοῦτον ἴῃ τὸν λόγον, μὴ ἐπιτρέπητε αὐτῷ, ἀλλ' εἰδῆτε ἀκριβῶς ὅτι οὔτ' ἐμὲ ἀπέφηνεν ἡ βουλὴ οὔτ' ἐμέλλησεν, ἠδικήθην δὲ ὑφ' ἑνὸς ἀνθρώπου πονηροῦ καὶ δίκην δεδωκότος παρ' ὑμῖν, ἀκούσατέ μου βραχέα· ἔπειτ' ἐπὶ τοῦτον πάλιν βαδιοῦμαι.

Θ'. Ἀνάγκη τὴν βουλήν, ὦ ἄνδρες, τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου κατὰ δύο τρόπους ποιεῖσθαι τὰς ἀποφάσεις πάσας. τίνας τούτους; ἤτοι αὐτὴν προελομένην καὶ ζητήσασαν, ἢ τοῦ δήμου προστάξαντος αὐτῇ. χωρὶς τούτων οὐκ ἔστιν ὅντινα τρόπον ποιήσειεν. εἰ μὲν τοίνυν φῄς, ὦ μιαρὸν σὺ θηρίον, τοῦ δήμου προστάξαντος ζητήσασαν τὴν βουλὴν περὶ ἐμοῦ ποιήσασθαι τὴν ἀπόφασιν, δεῖξον τὸ ψήφισμα, καὶ τίνες ἐγένοντό μου κατήγοροι γενομένης τῆς ἀποφάσεως, ὥσπερ νῦν ἀμφότερα γέγονε, καὶ ψήφισμα καθ' ὃ ἐζήτησεν ἡ βουλή, καὶ κατήγοροι χειροτονήσαντος τοῦ δήμου, παρ' ὧν νῦν οἱ δικασταὶ τἀδικήματα συνθάνονται. κἂν ἡ ταῦτα ἀληθῆ ἀποθνήσκειν ἕτοιμός εἰμι. εἰ δ' αὐτὴν προελομένην ἀποφῆναί με φῄς, παράσχου μάρτυρας τοὺς Ἀρεοπαγίτας, ὥσπερ ἐγὼ παρέξομαι ὅτι οὐκ [1] ἀπεφάνθην. καταψευσάμενον μέντοι καὶμοῦ καὶ τῆς βουλῆς ὥσπερ σύ, καὶ πονηρὸν προδότην εἰσαγγείλας, καὶ ἐξελέγξας ἐν πεντακοσίοις [2] καὶ δισχιλίοις τῶν πολιτῶν ὅτι μισθώσας αὐτὸν Τιμοκλεῖ κατ' ἐμοῦ

[1] ἐφάνθην

[2] καὶ δισχιλίοις om.

Κατασκευάζων] In quo Demosthenes rem comminiscitur falsam, ementitam, quæ nunquam evenit, eamque speciosis argumentorum offuciis exornat. IDEM.

Ὑφ' ἑνὸς ἀνθρώπου] Pistia. v. p. 295. 6. IDEM.

Προελομένην καὶ ζητήσασαν] Tollendum videtur hoc καὶ. dictio προελομένην ζητήσασαν idem est atque ἐκ τῆς αὐτῶν προαιρέσεως ζητήσασαν, aut ζητήσασαν διὰ vel μετὰ τὸ προελέσθαι αὐτὴν ζητῆν, verbo αἰθαιρέτως ζητήσασαν. IDEM.

Ὥσπερ νῦν] Fero, nunc, h. e. in causa tua. Malim tamen, ut tanto clarior sit atque manifestior inter Demosthenem et Dinarchum oppositio: ὡς περὶ σοῦ (vel σὺ) νῦν. ut nunc de vel super te, in causa tua, utrumque evenit. IDEM.

Παρ' ὧν] Παρ' ὧν. WOLF. GRUTER.

Ἐφάνθην] Imo vero ἀπεφάνθην. De senatu, qui ex delegatione populi rem inquisivit, de ea ad populum refert, et reum a se aut sontem aut insontem renuncial, non φαίνειν, quod delatoris est, sed ἀποφαίνειν, neque φάσιν, sed ἀπόφασιν ποιεῖσθαι, usurpatur. REISK.

Καταψευσάμενον] F. καταψευσάμενον. WOLF. GRUTER. hominem malum, qui, ut tu fecisti, et de me et de Senatu mendacia commentus prodiderat. REISK.

Ὥσπερ σύ] Scil. καταψεύσω πάλαι καὶ τῆς βουλῆς. Visum tamen aliquando deesse vocabulum μιαρὸν, ut sic legatur: — βουλῆς, μιαρὸν, ὥσπερ σὺ, καὶ πονηρὸν πρ. impurum, ut tu es, et malum (perditum) proditorem. IDEM.

ταῦτ' ἔπραξεν, ἐτιμωρησάμην μετὰ τῶν τότε δικασάντων. λάβε μοι σὺ τὴν μαρτυρίαν, ἣν καὶ πρότερον παρεσχόμην μαρτυρουμένην τοῖς δικασταῖς καὶ οὐδεὶς ἐπεσκήψατο ὡς ψευδεῖ οὔσῃ, ἣν καὶ νῦν παρέξομαι. λέγε τὴν μαρτυρίαν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

εἶτ' οὐ δεινόν, ὦ Ἀθηναῖοι, εἰ, ὅτι μὲν εἷς ἀνὴρ ἔφησε Πιστίας Ἀρειοπαγίτης ὢν ἀδικεῖν με, καταψευδόμενος κἀμοῦ 40
97. 1 καὶ τῆς βουλῆς, ἴσχυσεν ἂν τὸ ψεῦδος τῆς ἀληθείας μᾶλλον, καὶ διὰ τὴν ἀσθένειαν τὴν τότε καὶ τὴν ἐρημίαν τὴν ἐμὴν ἐπιστεύθησαν αἱ κατ' ἐμοῦ ψευδεῖς γινόμεναι κατασκευαί· ἐπειδὴ δὲ τἀληθὲς παρὰ πάσης τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς ὁμολογεῖται, Δημοσθένην εἰληφέναι εἴκοσι τάλαντα
5 χρυσίου καθ' ὑμῶν καὶ ταῦτα πεπραγμένα ἀδικεῖν, καὶ ὁ δημαγωγὸς ὑμῖν, ἐν ᾧ τὰς ἐλπίδας ἔχουσί τινες, ἐπ' αὐτοφώρῳ χρήματα λαμβάνων εἴληπται, νῦν τὰ νόμιμα τἀκεῖθεν καὶ τὰ δίκαια καὶ τἀληθῆ ἀσθενέστερα γενήσεται τῶν Δημοσθένους λόγων, καὶ ἰσχύσει μᾶλλον τῆς ἀληθείας ἡ παρὰ τούτου ῥηθησομένη κατὰ τοῦ συνεδρίου διαβολή, ὡς ἄρα πολλοὺς ἡ βουλὴ ἀποσπέφαγκεν ἀδικεῖν τὸν δῆμον, οἳ
10 ἀποπεφεύγασιν εἰσελθόντες εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ἡ βουλὴ ἐπ' ἐνίων τὸ πέμπτον μέρος οὐ μετείληφε τῶν ψήφων; τοῦτο δὲ ὃν τρόπον γίνεται, ῥᾳδίως ἅπαντες μαθήσεσθε. ἡ βουλή, ὦ ἄνδρες, ζητεῖ τὰ προσταχθέντα ὑφ' ὑμῶν καὶ τὰ γεγε- 41

Ἦν] Delendum videtur. quod testimonium *et ante* exhibui, *et nunc exhibeo*. IDEM.

Παρέξομαι] Malim παρέχομαι. non enim promittit exhibiturum, sed jam exhibet. IDEM.

Ὅτι μὲν] F. ὅτι μέν. MARKLAND.

Εἷς ἀνὴρ] Verum hic cogita, si Timocles homo privatus unum Areopagitam corrumpere potuit, an non Macedones et Macedonici proditores totum senatum corrumpere potuerint Græcæ nationis, quæ nunquam, uti ait Cicero, jurisjurandi religionem coluit. WOLF. Demosthenis sui nusquam non studiosus est bonus Wolfius. Argumentum Dinarchi, sic satis speciosum, infringit alio suo, non minus probabili neque minus acute excogitato. Facile, sit, fieri potuit, ut, quamvis totus Senatus Areopagiticus Demosthenem largitionum et peculatus insimularet, nihilo tamen minus mentiretur. Potuerunt enim illi senatores omnes a Macedonibus et partium Macedonicarum studiosis empti atque subornati fuisse, ut bonum Demosthenem, virum castissimum atque sanctissimum, turpissima criminatione obruerent, nullam aliam rationem invenientes eum de medio tollendi, quem capitali odio persequerentur. De Pistia v. quæ collegit Valesius ad Harpocr. p. 32. REISK.

Ἴσχυσεν ἄν] Ψευδετικῶς καὶ ἀλλεπιτικῶς, εἰ μὴ ἄρα ἐξήλεγξε ψευσάμενον τὸν Πιστίαν, ἄπιστον καὶ ψευδομάρτυρα γενόμενον. WOLF.

Γεγενημένα] Id est πεπερασμένα, vel εὑρεμένα, *deprehensa, noscitata*. Dictio τὸ γεγένηται significat id, quod necessario ex altera quapiam re exsistit, ut effectum e causa, petita ex Arithmetica, ubi summa universa numerorum omnium e singulis particularibus summis collectis existens est τὸ γεγένηται. REISK.

νημένα παρ' αὐτοῖς ἀδικήματα οὐχ ὡς ὑμεῖς — καί μοι μὴ ὀργισθῆτε — δικάζειν ἐνίοτε εἴθισθε, τῇ [1] συγγνώμῃ πλέον ἢ τῷ δικαίῳ ἀπονέμοντες, ἀλλ' ἁπλῶς τὸν ἔνοχον ὄντα τοῖς ζητουμένοις καὶ τὸν ὁποιονοῦν ἠδικηκότα τὰ πάτρια, νομίζουσα τὸν ἐν τοῖς μικροῖς συνεθιζόμενον ἀδι-
42 κεῖν τοῦτον τὰ μεγάλα τῶν ἀδικημάτων εὐχερέστερον [2] προσδέξεσθαι. διόπερ τὸν παρ' αὐτῶν ἀποστερήσαντα τὸ ναῦλον τὸν πορθμέα ζημιώσασα, πρὸς ὑμᾶς ἀπέφηνε· πάλιν τὸν τὴν πεντεδραχμίαν ἐπὶ τῷ τοῦ μὴ παρόντος ὀνόματι λαβεῖν ἀξιώσαντα, καὶ τοῦτον ὑμῖν ἀπέφηνε, καὶ
43 τὸν τὴν μερίδα τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου τολμήσαντα ἀποδόσθαι [3] παρὰ τὰ νόμιμα τὸν αὐτὸν τρόπον ζημιώσασα ἐξέβαλε. τούτους ὑμεῖς κρίναντες ἀφήκατε οὐ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς καταγινώσκοντες ψεύδεσθαι, ἀλλὰ τῇ συγγνώμῃ μᾶλλον ἢ τῷ δικαίῳ προσθέμενοι, καὶ τὴν τιμωρίαν μείζω νομίζοντες εἶναι τῆς ὑπὸ τῶν κρινομένων γεγενημένης ἁμαρτίας. ἢ που ἄρα ἡ βουλή, Δημόσθενες, τὰ ψευδῆ ἀπέφηνεν; οὐ δῆτου. τούτους μέντοι, ὦ ἄνδρες, καὶ τοιού-
τους ἑτέρους ἀδικεῖν παρ' ἑαυτῆς ἀποφηνάσης τῆς βουλῆς

[1] γνώμῃ [2] προσδίξασθαι [3] παρὰ om.

Παρ' αὐτοῖς] F. παρ' αὐτῇ. WOLF. Ad βουλὴ referens. Sed bene habet vulgata, referenda ad sententiam, apud se, Areopagitas puta. v. versu 7. REISK.

Τῇ γνώμῃ] F. τῇ συγγνώμῃ. WOLF. Fui egometipse quoque olim eadem in sententia, motus locis similibus. v. v. 14. p. 297. 14. et 20. Sed bene vulgata aut habet h. l. aut habere potest. γνώμη est *voluntas, studium alicujus in aliquem, animi propensio.* REISK.

Ζητουμένοις] F. ζητουμένοις ἀποφαίνει. WOLF.

Ὁποιονοῦν] F. ὁποιωσοῦν. WOLF. Nulla necessitate. bene habet vulgata. REISK.

Νομίζουσα] Forte fuit in antiquis libris sic: τὸν ἔνοχον ὄντα τοῖς ζητουμένοις καὶ τὸν ὁποιονοῦν τι ἠδικηκότα κατὰ τὰ πάτρια κολάζει, νομίζουσα — v. p. 98. ed. Steph. IDEM.

Προσδίξασθαι] Π. προσδίξωσθαι. H. STEPHAN. Ne hic quidem loci est, quod nos a vulgata discedere cogat. Aoristus saepissime futuri vices gerit. REISK.

Τὸν παρ' αὐτῶν] Τὸ παρ' αὐτῶν fortasse redundat. Me certe quid ad sensum faciat non intelligere fateor. nisi forte naulum ab Areopagitis datum ille retinuerit. WOLF. Sententia plana est paulum modo animum attendenti. Senatus areopagiticus aliquem e collegio suo malctaverat, qui vecturam naviculario debitam negasset. Ipse Wolf hoc vidit, et recte in Latinis reddidit. REISK.

Τὴν πεντεδραχμίαν — τὴν μερίδα] Historias hic desidero et institutа Attica. WOLF.

Ἀποδόσθαι, τὰ νόμιμα] F. ἀν. παρὰ τὰ νόμ. IDEM. Errat bonus Wolfius. παρὰ, quod intrudit, alienum est. τὰ νόμιμα cohæret cum ζημιώσασα. ζημιοῦν τινὰ τὰ νόμιμα est *mulctare aliquem solenni modo et ritu.* Subauditur κατά. Dicasteria Athenis mulctarum, quas infligere liceret ipsis, certos habebant modos et ritus, quos haud liceret excedere. Pluris si aestimarentur crimen, debebat ea res ad populum referri, qui mulctam aut poenam majorem reo infligeret, præter illam mulctam legitimam a tribunali antea inflictam. Ros e Demosthenis locis compluribus nota. REISK.

Παρ' ἑαυτῆς] Malim: παρ' ἑαυτῇ. *in judicio suo.* Crebra ista sunt ἐν vel παρ' ὑμῖν ἀνέφυγε vel ἐάλω. ἐδικαί τις παρ' ἐμοὶ significat *penes me aliquis delinquit, h. e. ego censeo eum delinquere, mihi videtur in culpa esse,* παρ' ἐμοὶ κριτὴς ἐστὶν ἄδικος. IDEM.

ὑμεῖς ἀφῆκατε. Πολύευκτον δὲ τὸν Κυδαντίδην τοῦ δήμου προστάξαντος ζητῆσαι τὴν βουλήν, εἰ [1]συνέρχεται τοῖς φυγάσιν εἰς Μέγαρα, καὶ ζητήσασαν ἀποφῆναι πρὸς ὑμᾶς, ἀπέφηνεν ἡ βουλὴ συνιέναι. κατηγόρους εἵλεσθε κατὰ τοὺς νόμους, εἰσῆλθεν εἰς τὸ δικαστήριον, ἀπελύσαθ' ὑμεῖς, ὁμο-
30 λογοῦντος Πολυεύκτου βαδίζειν εἰς Μέγαρα ὡς τὸν Νικοφάνην· ἔχειν γὰρ τὴν αὐτοῦ μητέρα τοῦτον. οὐδὲν οὖν ἄτοπον οὐδὲ δεινὸν ἐφαίνετο ποιεῖν ὑμῖν τῷ τῆς μητρὸς ἀνδρὶ διαλεγόμενος ἠτυχηκότι καὶ συνευπορῶν, καθ' ὅσον δυνατὸς ἦν, ἀπεστερημένῳ τῆς πατρίδος. αὕτη, Δημόσθενες, τῆς βουλῆς ἡ ἀπόφασις οὐκ ἐξηλέγχθη ψευδὴς οὖσα, ἀληθινῆς 44
δὲ αὐτῆς οὔσης ἔδοξε τοῖς δικασταῖς ἀφιέναι τὸν Πολύευκτον·
35 τὸ μὲν γὰρ ἀληθὲς τῇ βουλῇ προσετάχθη ζητεῖν, τὸ δὲ συγγνώμης ἄξιον ἢ μὴ τὸ δικαστήριον ἔκρινε. διὰ τοῦτο οὐ πιστευτέαν τῇ βουλῇ περὶ τῶν [2]γενομένων ἀποφάσεων, ἐπειδή σε καὶ τοὺς μετὰ σοῦ τὸ χρυσίον ἔχοντας ἀπεπέφαγκε; δεινὸν μέντ' ἂν εἴη. δεῖξον γὰρ τοῖς δικασταῖς σὺ, Δημόσθενες, [3]νυνὶ ὡς τούτων τι τῶν ἡμαρτημένων ὅμοιόν ἐστι τοῖς σοῖς ἀδικήμασι, καὶ ὡς τὸ δῶρα λαμβάνειν κατὰ τῆς
40 πατρίδος συγγνώμης ἐστὶν ἄξιον, ὥστε ἀποφύγοις ἂν παρὰ τούτοις εἰκότως. ἀλλ' οἱ νόμοι περὶ μὲν τῶν ἄλλων ἀδικημάτων τῶν εἰς ἀργυρίου λόγον ἀνηκόντων διπλῆν τὴν βλάβην ὀφείλειν κελεύουσι, περὶ δὲ τῶν δωροδοκούντων δύο μόνον τιμήματα πεποιήκασιν, ἢ θάνατον, ἵνα ταύτης τυχὼν τῆς ζημίας ὁ λαβὼν παράδειγμα [4]γίνηται τοῖς ἄλλοις, ἢ δεκαπλοῦν τοῦ ἐξ ἀρχῆς λήμματος τὸ τίμημα τῶν δώρων, ἵνα μὴ λυσιτελὲς ᾖ τοῖς τοῦτο τολμῶσι ποιεῖν.

98. 1 ί. Ἢ τοῦτο μὲν οὐκ ἐπιχειρήσεις λέγειν, ὅτι δὲ τῶν 45
πρότερον ἀποφανθέντων ὑπὸ τῆς βουλῆς, τοῖς μὲν ἄλλοις ὡμολογηκέναι συμβέβηκεν ἀξίαν εἶναι τὴν τῆς βουλῆς ζή-

[1] συνεπίρχεται [2] γενομένων [3] τὰ νυνὶ [4] γίνεται

Πολύευκτον] Hic est ille Polyeuctus Cydantides, adversus quem orationem scripsit Hyperides, laudatam ab Harpocratione v. Κυδαντίδης. IDEM.

Ἄξιον, φασὶ τὸ δικαστήριον] Sic dant editiones omnes. Ego de meo dedi: ἄξιον, ἢ μὴ, τὸ δ. quid autem venia dignum esset, quid minus, de hoc judicium publicum populi statuebat. IDEM.

Παρὰ τούτοις] Apud hos judices, in hoc judicio, in quo populus ipse per D. viros, aut per M., aut MD. causam hanc discepiat. IDEM.

Πρότερον] πρότερον. SCALIG.

Ἄξίαν] F. ἀληθῆ, aut ἀνεκλιπῆ ἀξίαν, aut potius ἀξιόπιστον. WOLF. Bene habet vulgata. ἄξιος h. l. est, aut magnificiendum, in honore habendum, aut, ista ἀξι-

τησιν, σοὶ δὲ μόνῳ τὰ περὶ αὐτῆς ἠναντιῶσθαι. ἀλλὰ μόνος
σὺ τῶν πώποτε ἀποσεφασμένων ἠξίωσας ἐκὼν σεαυτῷ
τούτους κριτὰς καὶ ζητητὰς γενέσθαι, καὶ ἔγραψας κατὰ
σαυτοῦ τὸ ψήφισμα, καὶ τὸν δῆμον ἐποίησω μάρτυρα τῶν
46 ὡμολογημένων, ὁρισάμενος σεαυτῷ ζημίαν εἶναι θάνατον,
ἐὰν ἀποφήνῃ ἡ βουλὴ τῶν χρημάτων εἰληφότα τι τῶν εἰς
τὴν χώραν ὑπὸ Ἁρπάλου κομισθέντων. ἀλλὰ μὴν πρότερον
ἔγραψας σὺ, ὦ Δημόσθενες, κατὰ πάντων τούτων καὶ τῶν
ἄλλων Ἀθηναίων κυρίαν εἶναι τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴν
κολάσαι τὸν παρὰ τοὺς νόμους πλημμελοῦντα, χρωμένην
τοῖς πατρῴοις νόμοις· καὶ παρέδωκας σὺ καὶ ἐνεχείρισας
τὴν πόλιν ἅπασαν ταύτῃ, ἣν αὐτίκα φήσεις ὀλιγαρχικὴν
εἶναι· καὶ τεθνᾶσι κατὰ τὸ σὸν ψήφισμα δύο τῶν πολιτῶν,
πατὴρ καὶ υἱός, παραδοθέντες τῷ ἐπὶ τῷ ὀρύγματι· ἐδέδη
τῶν ἀφ' Ἁρμοδίου γεγονότων εἷς κατὰ τὸ σὸν πρόσταγμα·
ἐστρέβλωσαν Ἀντιφῶντα καὶ ἀπέκτειναν οὗτοι τῇ τῆς βου-
λῆς ἀποφάσει πεισθέντες· ἐξέβαλες σὺ Ἀρχῖνον ἐκ τῆς πό-
47 λεως ἐπὶ προδοσίᾳ κατὰ τὰς τῆς βουλῆς ἀποφάσεις καὶ
τιμωρίας. κατὰ δὲ σαυτοῦ καὶ ταῦτα γράψας αὐτὸς τὸ
ψήφισμα ἀκυροῖς; καὶ ποῦ ταῦτα δίκαια ἢ νόμιμά ἐστι;

[1] ὁμολογουμένων

bunalis sanctissimi severitate famaque digneum. Reisk.

Τὰ περὶ αὐτῆς] F. τοῖς παρ' αὐτῆς. Constructio hæc est. σοὶ δὲ μόνῳ συμβέβηκεν ἅπαντι ἠναντιῶσθαι. σὺ μόνος ἐτύγχανες ἠναντιωμένος τοῖς παρ' αὐτῆς, scil. ἀποσεφασμένοις. Wolf. De παρ' αὐτῆς recte monet. Sic enim leg. est, in reliquis aberrat a vero. Sententia hæc est: Licetne hoc excusare, quod, cum reliqui omnes, hujus tribunalis sententia perculsi, ea auctoritate ejus acquieverint, ta unus auctoritatem ejus detrectaveris? Neutiquam. Imo vero tu unus omnium maxime auctoritati Senatus Areopagitici prædicandæ et confirmandæ studuisti, ipsumque temet tuasque fortunas ei permisisti. Paulo quidem inverecundius prodidit Dinarchus h. l. animi sui sensa, hæc tamen illa esse, quæ dixi, ex universo loci statu apparet. Reisk.

Ὡμολογουμένων] F. ὁμολογημένων. Wolf. Π. ὁμολογημένων. Ἡ ὁμολογουμένων. H. Stephan.

Πατρῴοις] F. πατρίοις. Sæpe enim hæc inter se permutantur. Wolf. Procul dubio recte conjecit. Sæpe autem ista duo inter se permutari, haud memini. Reisk.

Τῷ ἐπὶ τῷ ὀρύγματι] Scil. ὅτι, ὅτος τῷ ἐπὶ τῷ βαράθρῳ, τῷ δημίῳ. Wolf. Harpocrat. ὄρυγμα ἰδίως οὕτως ἐκαλεῖτο, ἐφ' οἷ οἱ κακοῦργοι ἐκολάζοντο Ἀθήνησι. et Pollux: ὁ παραλαμβάνων τοὺς ἀνημμένους κελεύει δήμιος, δημόκοινος, ὁ πρὸς τῷ ὀρύγματι. Lycurgo tamen cum Dinarcho dicitur ὁ ἐπὶ τῷ ὀρύγματι.

Τῶν ἀφ' Ἁρμοδίου γεγονότων εἷς] Est Antipho, qui statim post nominatur. ta jubebas Antiphontem, ab Harmodio genus ducentem, in vincula dari. vinctum Areopagitæ tormentis subjiciebant, et post, ab Areopagitis reum declaratum, populus occidi jussit. Reisk.

Καὶ τιμωρίας] Aut excidit aliquid, aut legantur hæc loco alieno, non suo. Prius si sit, integrari possit locus sic ferme: καὶ ἄλλοι πολλοὶ τὰς αἰσχίστας ὑπέμειναν διά σε τιμωρίας. aliique multi propter te, h. e. propter illas tuas magnificas et insolentes adeo de Areopagitici senatus auctoritate atque sanctitate prædicationes, supplicia toleraverunt turpissima. Sin po-

ια'. Μαρτύρομαι τὰς σεμνὰς θεὰς, [1] ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ τὸν τόπον ὃν ἐκεῖναι κατέχουσι, καὶ τοὺς ἥρωας τοὺς ἐγχωρίους, καὶ τὴν Ἀθηνᾶν τὴν πολίτιδα, καὶ τοὺς ἄλλους θεοὺς οἳ τὴν χώραν καὶ τὴν πόλιν ἡμῶν εἰλήχασιν, ὅτι τοῦ δήμου παραδεδωκότος ὑμῖν [2] τιμωρήσασθαι τὸν εἰληφότα τι κατὰ τῆς πατρίδος, τὸν λελυμασμένον καὶ ἐφθαρκότα τὴν 48
τῆς πόλεως εὐδαιμονίαν, τὸν περικεχαρακωμένην παραδεδωκότα τὴν πατρίδα ταῖς αὐτοῦ συμβουλίαις, ὃν οἱ μὲν ἐχθροὶ καὶ κακόνοι τῆς πόλεως ζῆν ἂν βούλοιντο, συμφορὰν ἡγούμενοι τῆς πόλεως εἶναι, ὅσοι δὲ εὔνοι τοῖς [3] ὑμετέροις πράγμασι, καὶ μεταπεσούσης τῆς τύχης ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ βέλτιον ἂν τὰ τῆς πόλεως πράγματα ἐλθεῖν, τὴν ἀξίαν δίκην δόντα τῶν πεπραγμένων ἀπολωλέναι βούλονται, καὶ ταῦτ' εὔχονται τοῖς θεοῖς· οὓς κἀγὼ συμπαρακαλῶ σῶσαι τὴν πατρίδα, κινδυνεύουσαν ὁρῶν ὑπὲρ σωτηρίας, ὑπὲρ παίδων, ὑπὲρ γυναικῶν, ὑπὲρ δόξης, ὑπὲρ τῶν ἄλλων ἀγαθῶν ἁπάντων. τί γὰρ ἐροῦμεν, ὦ Ἀθηναῖοι, πρὸς τοὺς περιεστηκότας ἐξελθόντες ἐκ τοῦ δικαστηρίου, ἐὰν — ὃ μὴ γένοιτο — παρακρουσθῆτε ὑπὸ τῆς τούτου γοητείας; τίσιν ὀφθαλμοῖς ἕκαστος ὑμῶν τὴν πατρῴαν ἑστίαν οἰκαδε ἀπελθὼν ἰδεῖν τολμήσειεν, ἀπολελυκότες μὲν τὸν προδότην τὸν πρῶτον εἰς τὸν ἴδιον [4] οἶκον εἰσενεγκάμενον τὸ δεδωροδοκημένον χρυσίον, κατεγνωκότες δὲ μηδὲν ἀληθὲς μηδὲ ζητεῖν μηδ' εὑρίσκειν τὸ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις εἶναι σεμνότατον νομιζόμενον συνέδριον; τίνας δὲ, ὦ Ἀθηναῖοι — σκοπεῖτε γὰρ πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς —, τίνας [5] τὰς ἐλπίδας ἕξομεν, ἐὰν κίνδυνός τις καταλάβῃ τὴν πόλιν, τὸ μὲν 49
δῶρα λαμβάνειν κατὰ τῆς πατρίδος, ἀσφαλὲς εἶναι πε-

[1] ὦ om. [2] οὐκ ἐτιμωρήσασθε [3] ἡμετέρους [4] οἶκον om. [5] τὰς om.

sterius malis, colloca ista duo vocabula pone σαυτοῦ, ad hunc modum: κατὰ δὲ σαυτοῦ τὰς τιμωρίας (καὶ ταῦτα γράψας αὐτὸς τὸ ψήφισμα) ἀνυσοῖς. contra temet ipsum autem ratas pœnas irritas facis, tu, qui ipse decreti fueris auctor, quo decreto senatui Areopagitico mandatur provincia in te inquirendi, potestasque datur de te pronuntiandi, atque ad populum referendi. IDEM.

Μαρτύρομαι] Malim μαρτυροῦμαι, quia de re futura ὑποθετικῶς loquitur. WOLF.

Fallitur. Non dicitur μαρτυρεῖσθαί τινα, sed μαρτύρεσθαι, pro obtestari, contestari fidem alicujus. REISK.

Πολίτιδα] Malim πολιάδα, quæ πολιοῦχος alias dicitur. WOLF. Recte. πολίτις est civis fœmina, quod de Dea non usurpatum est. REISK.

Εἰς τὸν ἴδιον] F. A. εἰς τὸν ἴδιον οἶκον. Sed malim εἰς τὸν οἶκον. WOLF. Π. εἰς τὸν ἴδιον οἶκον. H. STEPHAN. Sine dubio prius verius, addendum scil. esse οἶκον ad εἰς τὸν ἴδιον. REISK.

ποιηκότες, τὸ δὲ τὴν φυλακὴν ἔχον συνέδριον τῆς πόλεως ἐν τοῖς τοιούτοις κινδύνοις ἀδόκιμον καταστήσαντες; τί δ' ἂν — τιθῶμεν γὰρ ταῦτα —, ἐὰν κατὰ τὸ ψήφισμα τὸ Δημοσθένους ἀπαιτῇ πέμψας ἡμᾶς Ἀλέξανδρος τὸ χρυσίον τὸ κομισθὲν εἰς τὴν χώραν ὑπὸ Ἁρπάλου, καὶ πρὸς τῷ γεγενῆσθαι τὴν τῆς βουλῆς ἀπόφασιν τοὺς παῖδας καταπέμψῃ πρὸς ἡμᾶς τοὺς νῦν ὡς ἑαυτὸν ἀνακεκομισμένους, καὶ τούτων ἀξιοῖ πυνθάνεσθαι τὴν ἀλήθειαν ὑμᾶς, πρὸς θεῶν, ὦ ἄνδρες, τί ἐροῦμεν; γράψεις σὺ, Δημόσθενες, πολεμεῖν ἡμᾶς, ἐπειδὴ καὶ τοὺς πρότερον πολέμους καλῶς διώκησας; καὶ πότερόν ἐστι δικαιότερον, ἂν ταῦτα δόξῃ καὶ τοῖς ἄλλοις Ἀθηναίοις, εἰς τὸν πόλεμον ὑπάρχειν μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὸ παρὰ σοῦ χρυσίον, ἢ τοὺς μὲν ἄλλους ἀπὸ τῶν ἰδίων κτημάτων ἕκαστον εἰσφέρειν, καὶ καταχωνεύειν τὸν ἴδιον κόσμον τῶν γυναικῶν, καὶ τὰ ἐκπώματα, καὶ πάντα τὰ ἐν τῇ χώρᾳ ἀναθήματα τῶν θεῶν, ὥστερ ἔφησθα σὺ γράψειν, αὐτὸς εἰσενεγκὼν πεντήκοντα δραχμὰς ἀπὸ τῆς οἰκίας τῆς ἐν Πειραιεῖ, καὶ τῆς ἐν ἄστει; τοσοῦτον γὰρ κατὰ τὴν προτέραν εἰσφορὰν εἰσενηνοχὼς, εἴκοσι τάλαντα ἔχεις. ἢ πολεμεῖν μὲν οὐ γράψεις, ἀποδιδόναι δὲ κατὰ τὸ γεγραμμένον ὑπὸ σοῦ ψήφισμα κελεύσεις Ἀλεξάνδρῳ τὸ κεκομισμένον χρυσίον; οὐκοῦν ὑπὲρ σοῦ τὸν δῆμον ἀποδιδόναι δεήσει. καὶ ποῦ τοῦτ' ἐστὶ δίκαιον ἢ κοινὸν ἢ δημοτικὸν, τοὺς μὲν ἐργαζομένους εἰσφέρειν, σὲ δὲ ἁρπάζειν; καὶ τοὺς μὲν φανερὰν κεκτῆσθαι τὴν οὐσίαν καὶ ἀπὸ ταύτης εἰσφέρειν, σὲ δὲ πλείω ἢ πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν τάλαντα, τὰ μὲν ἐκ τῶν βασιλικῶν, τὰ δὲ ἐκ τῶν Ἀλεξάνδρου πραγμάτων, [1] εἰληφέναι, μηδὲν [2] δὲ φανερὸν

40 50 99. 1 5 10

[1] εἰληφότα

[2] δὲ om.

Τί δ' ἂν] In τί δ' ἂν subauditur γένοιτο, nisi malis e versu ultimo ἐροῦμεν subaudiri. IDEM.

Ταῦτα] Post ταῦτα videtur τούτοις addendum. his, judicibus puta. IDEM.

Πρὸς τῷ γεγενῆσθαι] Malim πρὸς τὸ γενέσθαι. quo expeditius et certius pronunciare de crimine possit senatus Areopagiticus. IDEM.

Τοὺς παῖδας καταπέμψῃ] Fortasse ministri Harpali sunt intelligendi. WOLF. Aut etiam obsides Atheniensium, ab illis fidei ergo Alexandro traditi, et ab hoc in Asiam abducti. qui cum Alexandrum, quoquo locorum iret, comitarentur, scire poterant omnia, quæcunque in comitatu ejus evenirent. REISK.

Γράφεις] Malim γράψεις. WOLF. Π. γράψεις. Οὕτω καὶ ὀλίγῳ ὕστερον· ἢ πολεμεῖν μὲν οὐ γράψεις. H. STEPHAN.

Γράφειν] F. γράφων. WOLF. Π. γράψειν. H. STEPHAN.

Κελεύσεις] Π. κελεύσεις. IDEM.

Πραγμάτων] F. χρημάτων. WOLF. Vulgata bene habet. REISK.

ἐν τῇ πόλει κεκτῆσθαι, ἀλλὰ διεσκευάσθαι πρὸς τὸν δῆμον 51
ὡς οὐ πιστεύοντα τοῖς ἑαυτῷ πολιτευομένοις; καὶ τοὺς
μὲν νόμους προλέγειν τῷ ῥήτορι καὶ τῷ στρατηγῷ, τὴν
παρὰ τοῦ δήμου πίστιν ἀξιοῦντι λαμβάνειν, παιδοποιεῖ-
σθαι κατὰ τοὺς νόμους, γῆν ἐντὸς ὅρων κεκτῆσθαι, πάσας
τὰς δικαίας πίστεις παρακαταθέμενον οὕτως ἀξιοῦν προε-
στάναι τοῦ δήμου· σὲ δὲ τὴν πατρῴαν γῆν πεπρακέναι,
τοὺς δὲ οὐ γεγενημένους υἱεῖς σαυτῷ προσποιεῖσθαι παρὰ
τοὺς νόμους τῶν ἐν ταῖς κρίσεσιν ἕνεκα γινομένων ὅρκων,
ἐπιτάττειν δὲ [1] τοῖς ἄλλοις στρατεύεσθαι λιπόντα αὐτὸν
τὴν κοινὴν τάξιν.

ιβ. Ὦ Ἀθηναῖοι, παρὰ τί οἴεσθε τὰς πόλεις τοτὲ
μὲν εὖ τοτὲ δὲ φαύλως πράττειν; οὐδὲν εὑρήσετε ἄλλο
πλὴν παρὰ τοὺς συμβούλους καὶ τοὺς ἡγεμόνας. ἐπιβλέ-
ψατε γὰρ ἐπὶ τὴν Θηβαίων πόλιν. ἐγένετο πόλις, ἐγένετο
μεγίστη, [2] καὶ τίνων τυχοῦσα ἡγεμόνων καὶ στρατηγῶν;
ἅπαντες [3] ἂν ὁμολογήσαιεν [4][οἱ] πρεσβύτεροι — παρ' 52
ὥνπερ κἀγὼ τοὺς λόγους ἀκούων ἐρῶ — ὅτε Πελοπίδας,
ὡς φασὶν, ἡγεῖτο τοῦ ἱεροῦ λόχου καὶ Ἐπαμεινώνδας ἐστρα-
τήγει καὶ οἱ μετὰ τούτων, τότε τὴν ἐν Λεύκτροις μάχην
ἐνίκησεν ἡ τῶν Θηβαίων πόλις, τότε εἰς τὴν ἀπόρθητον
νομιζομένην εἶναι Λακεδαιμονίων χώραν εἰσέβαλον, κατ'
ἐκείνους τοὺς χρόνους πολλὰ καὶ καλὰ διεπράξαντο ἔργα,
Μεσσήνην τετρακοσιοστῷ ἔτει κατῴκισαν, Ἀρκάδας αὐ-
τονόμους ἐποίησαν, ἔνδοξοι παρὰ πᾶσιν ἦσαν. πότε δ' αὖ
τοὐναντίον ταπεινὰ καὶ τοῦ φρονήματος ἀνάξια διεπρά-

[1] τοῖς om. [2] καὶ τινων [3] γὰρ [4] [οἱ] om.

Διεσκευάσθαι] Χαρίσαι τὴν σαυτοῦ οὐσίαν τῇ τοῦ δήμου οὐσίᾳ. WOLF. Ita te gerere erga plebem, ac si decoxisses, foro cessisses, neque quicquam amplius aerario conferre posses, etiamsi velles. REISK.

Στρατηγῷ τὸν] Interponendum videtur τῷ. IDEM.

Παιδοποιεῖσθαι κ. τ. λ.] Cf. Petit. Legg. Att. l. iii. tit. ii. §. 18.

Κρίσεσιν] Fortasse pertinet hoc ad consuetudinem illam, de qua est in tutoriis actionibus ὀμνύναι κατὰ τῶν παίδων παρεστακότων. WOLF.

Αὐτὸν] L. αὑτὸν. MARKLAND.

Πόλις etc.] Π. πόλιν. πότε ἐγένετο πόλις; πότε ἐγένετο μεγίστη; καὶ τίνων τυχοῦσα ἡγεμόνων καὶ στρατηγῶν. H. STEPHAN. Haud equidem improbem, sic scriptum si inveniam: verumtamen nil video, cur non vulgata perinde feratur. REISK.

Ὁμολογήσαιεν πρεσβύτεροι] Interponi velim haec duo ἂν οἱ. IDEM.

Μεσσήνην τετρακοσιοστῷ] V. Lycurg. p. 155. ed. Steph. ubi Μεσσήνην πεντακοσιοστὸν ἔτει ἵδρυσεν. IDEM.

Τοῦ φρονήματος] Inter haec duo vocabula intermedium aliquod excidit, sive id ἑαυτῶν, sive πρεπίρου est, sive simile aliud quodpiam. IDEM.

ξαντο; ὅτ' ἐδωροδόκει μὲν λαμβάνων χρήματα παρὰ [1]Φιλίππου Τιμόλαος ὁ [2]τούτου φίλος, ἐπὶ δὲ τοῖς ξένοις
53 τοῖς εἰς Ἀμφισσαν συλλεγεῖσι Πρόξενος ὁ προδότης ἐγένετο, ἡγεμὼν [3]δὲ τῆς φάλαγγος [4]κατέστη Θεαγένης, ἄνθρωπος ἀτυχὴς καὶ δωροδόκος ὥσπερ οὗτος. τότε διὰ τρεῖς γε ἀνθρώπους οὓς εἶπον ἅπασα ἡ πόλις μετὰ τῶν Ἑλλήνων ἁπάν- 35
των ἀπώλετο καὶ [5]διεφθάρη. οὐ γὰρ ψεῦδός ἐστιν ἀλλὰ καὶ λίαν ἀληθὲς τὸ τοὺς ἡγεμόνας αἰτίους ἁπάντων γίνεσθαι καὶ τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν ἐναντίων τοῖς πολίταις. θεωρήσατε δὴ πάλιν καὶ ἐπὶ τῆς ἡμετέρας πόλεως, τὸν αὐτὸν
54 τρόπον ἐξετάσαντες. ἡ πόλις ἡμῶν ἦν μεγάλη καὶ ἔνδοξος παρὰ τοῖς Ἕλλησι καὶ τῶν προγόνων ἀξία, μετά γε τὰς ἀρχαίας ἐκείνας πράξεις, ὅτε Κόνων, ὡς οἱ πρεσβύτεροι 40
λέγουσιν, ἐνίκησε τὴν ἐν Κνίδῳ ναυμαχίαν, ὅτε Ἰφικράτης ἀνεῖλε τὴν Λακεδαιμονίων μόραν, ὅτε Χαβρίας ἐν Νάξῳ κατεναυμάχησε τὰς Λακεδαιμονίων τριήρεις, ὅτε Τιμόθεος τὴν ἐν Κερκύρᾳ ναυμαχίαν ἐνίκησε. τότε, ὦ Ἀθηναῖοι, τότε οἱ μὲν πρότερον ὄντες λαμπροὶ διὰ τοὺς ἡγεμόνας Λακεδαιμόνιοι καὶ ὑπὸ τοῖς ἐκείνων ἤθεσι τραφέντες ταπεινοὶ πρὸς τὴν πόλιν ἡμῶν ἦκον, δεόμενοι τῆς παρὰ τῶν προγόνων ἡμῶν σωτηρίας, ὁ δὲ καταλυθεὶς ὑπ' ἐκείνων δῆ- 100.1

[1] τοῦ Φιλ. [2] τούτων [3] δὲ om. [4] κατιστάθη [5] συνωφθάρη

Τούτων] F. τούτου, Demosthenis puta. Sin τούτων bene habet, significat τῶν δωροδοκούντων κατὰ τῆς πατρίδος. Wolf. Demosthenis puta et quotquot ei sunt criminis participes, et causæ defensores, Demades, Polyeuctus, cæteri complices. Reisk.

Ἐπὶ δὲ τοῖς ξένοις] Ordo: ὅτε Πρόξενος ὁ προδότης ἐγένετο ἐπὶ τοῖς ξένοις τοῖς εἰς Ἀμφισσαν συλλεγεῖσι. Intelligenda sunt hæc de Phocensi bello, quod et Amphissense a primaria Phocidis urbe dicitur. ἐγένετο ἐπὶ τοῖς ξένοις, id est, ἡγήσατο τῶν ξένων ἢ στρατήγησεν αὐτῶν. Alius fuit Proxenus Atheniensium dux, cujus fit apud Demosthenem et in Philippicis historiis mentio; etsi et illum mulctatum esse ab Atheniensibus tradit Ulpianus. Wolf. Proxenus ille, cujus sæpe mentionem facit Demosthenes, erat Atheniensis; hic autem, de quo Dinarchus h. l. commemorat, erat aut Thebanus aut certe non Atheniensis. ἐπὶ τοῖς ξένοις, in castris ad Amphissam Proxenus præesset imperator militibus mercenariis a Thebanis conductis. Videtur ille Proxenus falsæ ξεναγὸς ductor militum mercenariorum, eosque Thebanis mercede elocasse. Reisk.

Ἡγεμὼν] F. A. ὃ θ' ἡγεμών. Wolf. F. ὃ Σ' ἡγεμών, vel ἡγεμών τι. Markland. Nil opus est istac accessione. Asyndeton est. Phalanx opponitur mercenariis. Thebanis enim civibus constabat. Reisk.

Θεαγένης] Hunc ut virum fortem celebrat Plutarchus, qui ab hoste fugiente interrogatus, μέχρι τοῦ διώκεις; respondederit, μέχρι Μακεδονίας. et cujus soror Timoclia, captis ab Alexandro Thebis, tribunum, a quo stuprata fuerat, per speciem monstrandi auri in puteum præcipitatum obruerit. Wolf.

Ἡ πόλις] F. πότε ἡ πόλις. Markland.

Μόραν] Μόραν apud Demosth. legitur in Aristocratea. Wolf. Leg. μόρας. Scalig. Cf. Meurs. Att. Lect. l. i. c. 16.

Καὶ ὑπὸ ἰ. ἤ. τραφέντες] Fort. καὶ ἐν τοῖς ἐκείνων ἤθεσιν ὑντραφέντες. Reisk.

Καταλυθεὶς] Loquitur de constitutione XXX. tyrannorum. Wolf.

μος διὰ τοὺς τότε γενομένους παρ' ὑμῖν συμβούλους πάλιν ἡγεμὼν ἦν τῶν Ἑλλήνων, δικαίως — οἶμαι — στρατηγῶν μὲν τοιούτων τετυχηκὼς οἵων εἶπον ἀρτίως, συμβούλους δ' ἔχων Ἀρχῖνον καὶ Κέφαλον τὸν Κολυττέα. μία γὰρ αὕτη σωτηρία καὶ πόλεως καὶ ἔθνους ἐστὶ, τὸ προστατῶν ἀνδρῶν ἀγαθῶν καὶ συμβούλων σπουδαίων τυχεῖν. διόπερ, ὦ Ἀθηναῖοι, δεῖ ταῦθ' ὑμᾶς ὁρῶντας καὶ λογιζομένους μὴ μὰ Δία τὸν πλείω χρόνον τῆς Δημοσθένους δωροδοκίας καὶ ἀτυχίας κοινωνεῖν, μηδ' ἐν τούτῳ τὰς ἐλπίδας τῆς σωτηρίας 55
ἔχειν, μηδὲ οἴεσθαι ἀπορήσειν ἀνδρῶν ἀγαθῶν καὶ συμβούλων σπουδαίων, ἀλλὰ τὴν τῶν προγόνων λαβόντας ὀργὴν τὸν ἐπ' αὐτοφώρῳ κλέπτην εἰλημμένον καὶ προδότην, τὸν οὐκ ἀπεχόμενον τῶν εἰς τὴν πόλιν ἀφικνουμένων χρημάτων, τὸν εἰς τὰς δεινοτάτας ἀτυχίας ἐμβεβληκότα τὴν πόλιν, τὸν τῆς Ἑλλάδος [1] ἀλιτήριον ἀποκτείναντας ἐξόριστον ἐκ τῆς πόλεως ποιῆσαι, καὶ μεταβαλέσθαι τὴν τῆς πόλεως τύχην ἐᾶσαι, καὶ προσδοκῆσαι τούτων γενομένων βέλτιον πράξειν.

ιγ'. Ἀκούσατε, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ ἐκείνου τοῦ ψηφίσματος τοῦ γραφέντος ὑπὸ Δημοσθένους, ὃ τεταραγμένης τῆς πόλεως μετὰ τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην ἔγραψεν ὁ δημοτικὸς οὗτος, καὶ τῆς μαντείας τῆς ἐλθούσης ἐκ Δωδώνης παρὰ τοῦ Διὸς τοῦ Δωδωναίου· σαφῶς γὰρ ὑμῖν πάλαι προείρηκε φυλάττεσθαι τοὺς ἡγεμόνας καὶ τοὺς συμβούλους. λέγε τὴν [2] μαντείαν πρῶτον.

[3] ΜΑΝΤΕΙΑ.

λέγε δὴ τὸ καλὸν ψήφισμα τούτου. 56

ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΜΕΡΟΣ.

δημοτικός γ' ὁ διατάττων ἑαυτὸν μέν, ἐπειδὴ ἀνδρεῖος καὶ

[1] ἦλθεν [2] μαντείαν [3] ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Ἐμβεβληκότα] Ἀντὶ τοῦ ἐμβεβλικότα. IDEM.

Μεταβαλέσθαι] Ἀντὶ τοῦ μεταβληθῆναι. IDEM. animum ergo vos mutare, pro alienato a vobis, quo adhuc fuit, propitium indocre vestrique studiosum. REISK.

Πάλαι] Vetustum enim erat hoc vaticinium, non tum demum, post pugnam Charonaicam, sed dudum ante, tempore belli Peloponnesiaci jam redditum. IDEM.

Μαντείαν — ΜΑΡΤΥΡΙΑ] Lege μαρτύριαν et MANTEIA. WOLF. GRUTER. et *Nov. Lect.* l. viii. c. 12. G. CANTER. Perquam probabiliter. Verum tamen cum p. 309, 28. insequatur rursus μαντεία hæc ipsa, et postmodum demum, non autem nunc statim, recitetur, sustinui tantisper assensum, donec certius hac de re constet. REISK.

Τούτου] Malim τὸ τούτου. IDEM.

εὔψυχός ἐστιν, ἐν τοῖς ὅπλοις μένειν, οὓς δ' ἂν αὐτὸς ἀποδοκιμάσῃ τῶν πολιτῶν, ἐπὶ τὰ ἔργα ἀπιέναι, καὶ ἐάν τι ἄλλο τούτῳ δόξῃ ἐπιτήδειον εἶναι, τοῦτο ποιεῖν. λέγε τὰ λοιπά.

ΤΟ ΛΟΙΠΟΝ ΤΟΥ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ.

ἀκούετε, ὦ ἄνδρες δικασταί. ἀπιέναι φησὶ τὸ ψήφισμα τὰς [1] ἠρημένας πρεσβείας. ἐπειδὴ ἤκουσε μετὰ τὴν μάχην τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ Φίλιππον εἰς τὴν χώραν ἡμῶν μέλλειν εἰσβάλλειν, αὐτὸς ἑαυτὸν πρεσβευτὴν κατασκευάσας, ἵν' ἐκ τῆς πόλεως ἀποδραίη, συσκευασάμενος τῆς διοικήσεως ὀκτὼ τάλαντα, οὐδὲν φροντίσας τῆς τότε παρούσης ἀπορίας, ἡνίχ' οἱ ἄλλοι πάντες ἐκ τῶν ἰδίων ἐπεδίδοσαν εἰς τὴν [2] ὑμετέραν σωτηρίαν. τοιοῦτος ὑμῖν ὁ σύμβουλος, καὶ δύο ταύτας μόνας ἐν τῷ βίῳ Δημοσθένης πεποίηται ἀποδημίας, μετὰ τὴν
57 μάχην ὅτε ἀπεδίδρασκεν ἐκ τῆς πόλεως, καὶ νῦν εἰς Ὀλυμπίαν, ἐπεὶ Νικάνορι διὰ τῆς ἀρχιθεωρίας ἐντυχεῖν ἐβούλετο. ἄξιόν γε τούτῳ παρακαταθέσθαι τὴν πόλιν καὶ ἐπιτρέψαι κινδυνεύειν μέλλοντας, ὃς, ὅτε μὲν ἔδει μάχεσθαι μετὰ τῶν ἄλλων τοῖς πολεμίοις, λιποὼν τὴν τάξιν ᾤχετο ἀπιὼν οἴκαδε, ἐπειδὴ δὲ προσῆκεν οἴκοι κινδυνεύειν μετὰ τῶν ἄλλων, πρεσβευτὴν αὐτὸς αὑτὸν [3] προβαλόμενος ᾤχετο ἐκ τῆς πόλεως ἀποδράς, ἐπειδὴ δὲ πρεσβεύειν ἔδει περὶ [4] τῆς εἰρήνης, οὐκ ἂν ἔφασκεν ἐκ τῆς πόλεως ἐξελθεῖν οὐδὲ τὸν ἕτερον πόδα, ἐπειδὴ δὲ τοὺς φυγάδας Ἀλέξανδρον ἔφασαν κατάγειν καὶ Νικάνωρ εἰς Ὀλυμπίαν ἦκεν, [5] ἀρχιθεωρὸν

[1] εἰρημένας [2] ἡμετέρας [3] προβαλλόμενος [4] τῆς om. [5] ἀρχιθέωρον

Εἰρημένας] L. ἠρημένας. delectos legatos. et sub ejus prætextu. Reisk. Wolf.

Ἐπειδὴ ἤκουσε] Interponi vult Wolf δ'. possit quoque γὰρ interponi. Reisk.

Διοικήσεως] Οἱ ἐπὶ τῆς διοικήσεως, scil. τῶν δημοσίων χρημάτων, sunt quæstores, seu tribuni ærarii, cujusmodi fuit Lycurgus orator, cujus vitam v. apud Plutarch. Wolf. Reisk.

Οὐδὲ φροντίσας] L. οὐδὲν φρ. Wolf.

Κατὰ τὴν μάχην] F. μετὰ τὴν μ. Idem. Gruter.

Ἀρχιθεωρίας] Θεωροὶ qui sint, notum est. ἀρχιθεωροὶ, legati publice ad Olympia missi, principem Græciæ celebritatem. Wolf. per opportunitatem legationis hujus et sub ejus prætextu. Reisk.

Προβαλλόμενος] Velim unum λ. detrahi. Idem.

Ἐξελθεῖν οὐδὲ τὸν ἕτερον πόδα] Ἀντὶ τοῦ οὐδὲ τῷ ἑτέρῳ ποδί. nisi forte subintelligitur ἐκβιβάσαι. aut simile quodpiam verbum. Wolf. Hæc non intelligo, vulgatum satis, quæ idem dicit, atque si dixisset: οὐδὲ τὸν ἑαυτοῦ πόδα ἐξελθεῖν. ne alterum quidem pedem suum urbe esse exiturum, nedum ambos. Reisk.

Ἀλέξανδρος] L. Ἀλέξανδρον. Wolf. cum fama increbuisset Alexandrum exsules reducere, h. e. proscripto cuique veniam domum redeundi edicto dedisse. Reisk.

αὐτὸν ἀνέδωκε τῇ βουλῇ. τοιοῦτος οὗτος, ἐν μὲν ταῖς παρα- 58
ταξέσιν οἰκουρός, ἐν δὲ τοῖς οἴκοι μένουσι πρεσβευτής, ἐν δὲ
ταῖς πρεσβευταῖς δραπέτης ἐστί.

ιδ'. Λέγε δὴ καὶ τὸ περὶ ζητήσεως τῶν χρημάτων ψήφι-
σμα, ὃ ἔγραψε Δημοσθένης τῇ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῇ περὶ
αὐτοῦ τε καὶ [1]ὑμῶν, ἵνα παραλλήλα θεωρήσαντες εὑρῆτε
τὴν Δημοσθένους ἀπόνοιαν.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

ἔγραψας σὺ τοῦτο, Δημόσθενες; ἔγραψας· οὐκ ἔστιν ἀντει-
πεῖν. ἐγένετο ἡ βουλὴ κυρία σοῦ προστάξαντος; ἐγένετο.
τεθνᾶσι τῶν πολιτῶν ἄνδρες; τεθνᾶσι. κύριον ἦν τὸ σὸν
ψήφισμα κατ' ἐκείνων; ἀδύνατον ἀντειπεῖν.

ιε'. Λέγε δὴ πάλιν, ὃ Δημοσθένης κατὰ Δημοσθένους
ἔγραψε. προσέχετε, ὦ ἄνδρες. 59

[2]ΨΗΦΙΣΜΑ.

ἡ βουλὴ εὗρηκε Δημοσθένην. τί δεῖ πολλῶν λόγων; ἀπο-
101. 1 πέφαγκεν, ὦ Ἀθηναῖοι. τὸ μὲν τοίνυν δίκαιον ἦν ὑφ' ἑαυτοῦ
κεκριμένον εὐθὺς ἀποθνήσκειν· ἐπειδὴ δ' εἰς τὰς ὑμετέρας
ἦκει χεῖρας τοὺς ὑπὲρ τοῦ δήμου συνειλεγμένους καὶ τοὺς
ὀμωμοκότας πείθεσθαι τοῖς νόμοις καὶ τοῖς τοῦ δήμου ψη-
φίσμασι, τί ποιήσετε; πρόσεσθε τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐ-
σέβειαν καὶ τὰ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις δίκαια νομιζόμενα;
5 μὴ, ὦ [2]Ἀθηναῖοι, μή· αἰσχρὸν γὰρ καὶ δεινὸν, ἑτέρους μὲν
ὑπὸ τῶν Δημοσθένους ψηφισμάτων, οὐδὲν ὄντας τούτου

[1] ὑμῶν

[2] ΨΗΦΙΣΜΑ. ἡ βουλὴ om.

Ἀνέδωκε] Ἐνέδωκε. Scalig. Recte, ni fallor. Idem.

Ἡμῶν] F. ὑμῶν. Wolf.

Κυρία προστάξαντος] Interposui de meo σῶ. *fuitne penes senatum potestas illud tuum decretum exsequendi?* Reisk.

Ὃ Δημοσθ. κ. τ. λ.] Fui aliquando in hac sententia: ὃ Δημοσθένης κατὰ τίνος; *quod Demosthenes contra — quem?* κατὰ Δημοσθένους ἔγραψε, *contra Demosthenem tulit.* ut hæc sit ad illa responsio. tum statim εὕρηκε Δημοσθένης, τίνα; *invenit, deprehendit reum — quem?* Δημοσθένην, *Demosthenem.* Sed nunc nimis ista videntur quæsita, quæ, cum fortassis placitura etiam sint, si codices ita traditissent, tam auctori, codicibus invitis, obtrudenda non sint. Idem.

Λόγων; ἀποπέφαγκεν] Interponendum videtur aliquid, quod deest, *e. c.* αὐτὸς ἑαυτὸν, *ipse semet detulit.* Idem.

Τοὺς ὑ. τ. δ. συνειλεγμένους] Sic dant Aldus et Stephanus. Ego Wolfianam hic reddidi, solum verbum quartum mutans cum συνειλεγμένους. ne nimis multa essent turbanda. Wolfius ad h. l. annotavit hæc, et pene eadem Stephanus quoque in margine. Leg. τοὺς ὑ. τ. δ. συνειλεγμένους. nisi magis placet τῶν ὑ. τ. δ. συνειλεγμένων καὶ τῶν ὀμωμοκότων. pro εἰς τὰς ὑμῶν. Sic Horatius: "cum mea nemo scripta legat vulgo recitare timentis." Hæc Wolfius. Accusativos si præfers, erit εἰς τὰς ὑμετέρας χεῖρας tantundem atque ὑφ' ὑμᾶς. *venit sub vos.* Idem.

χείρους οὐδὲ τοσαῦτ' ἠδικηκότας ὅσαπερ οὗτος, ἀπολωλέναι,
60 τουτονὶ δὲ καταφρονοῦντα ὑμῶν καὶ τῶν νόμων ἀτιμώρητον
περιιέναι ἐν τῇ πόλει, αὐτὸν ὑφ' ἑαυτοῦ καὶ τῶν ψηφισμά-
των ὧν ἔγραψεν ἑαλωκότα. τουτὶ τὸ συνέδριον, ὦ Ἀθηναῖοι,
καὶ ὁ αὐτὸς τόπος, καὶ ταὐτὰ τὰ δίκαια. ὁ αὐτὸς ῥήτωρ
ἐκείνοις τε αἴτιος ἐγένετο τῶν συμβάντων κακῶν καὶ αὐτῷ 10
τῶν νῦν συμβησομένων. ἐπέτρεψεν ὁ αὐτὸς οὗτος ἐν τῷ δήμῳ
τῷ συνεδρίῳ τούτῳ κρῖναι περὶ αὐτοῦ, μάρτυρας ὑμᾶς πε-
ποιημένος. ἔθετο συνθήκας μετὰ τοῦ δήμου, γράψας τὸ
ψήφισμα καθ' ἑαυτοῦ παρὰ τὴν μητέρα τῶν θεῶν, ἣ πάν-
των τῶν ἐν τοῖς γράμμασι δικαίων φύλαξ τῇ πόλει καθέ-
στηκε. διὸ καὶ οὐχ ὅσιον ὑμῖν ἐστὶ ταύτας ἀκύρους ποιεῖν,
οὐδὲ τοὺς θεοὺς ὁμωμοκόσι περὶ ταύτης τῆς κρίσεως ταῖς 15
αὐτῶν τῶν θεῶν πράξεσιν ἐναντίαν τὴν ψῆφον ἐνεγκεῖν.
61 κρίσει Ποσειδῶν ἀποτυχὼν τοῖς ὑπὲρ Ἁλιρρόθιον πρὸς Ἄρη
γενομένοις ἐνέμεινεν· αὐταὶ αἱ σεμναὶ θεαὶ τῇ πρὸς Ὀρέστην
ἐν τούτῳ τῷ συνεδρίῳ κρίσει γενομένῃ καὶ τῇ τούτου ἀλη-
θείᾳ συνοίκους ἑαυτὰς εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον κατέστησαν.
ὑμεῖς δὲ τί ποιήσετε οἱ πάντων εἶναι φάσκοντες εὐσεβέ- 20
στεροι; τὴν τοῦ συνεδρίου γνώμην ἄκυρον καταστήσετε τῇ
Δημοσθένους ἐπακολουθήσαντες πονηρίᾳ; οὐκ, ἐὰν σωφρο-
νῆτε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι· οὐ γὰρ περὶ μικρῶν οὐδὲ τῶν τυ-
χόντων ἐν τῇ τήμερον ἡμέρᾳ δικάζετε, ἀλλὰ περὶ σωτηρίας
τῆς πόλεως ἁπάσης καὶ πρὸς τούτοις περὶ δωροδοκίας, ἔθους
πονηροῦ καὶ πράγματος ἀλυσιτελοῦς [1]ὑμῖν καὶ πάντας ἀν-
θρώπους ἀπολωλεκότος. εἰ μὲν, καθ' ὅσον ἐστὲ δυνατοὶ,
ἐκβαλεῖτε ἐκ τῆς πόλεως καὶ παύσετε τοὺς ῥᾳδίως καθ' 25

[1] ὑμῖν om.

Ταῦτα] F. ταὐτὰ. Wolf.

Ὁ αὐτὸς] Malim: καὶ ὁ αὐτὸς. et idem ille orator. Reisk.

Αὖ] F. αὐτῷ. Wolf. αὐτῷ. et eorum, quæ ipsi nunc evenient. opponuntur enim ἐκείνοις τε et αὐτῷ. Tametsi Wolf in Latinis non suam conjecturam, sed vulgatam, nescio qua de causa, expressit. Reisk.

Παρὰ τὴν μητέρα τῶν Θεῶν] Id ædificium μητρῷον inde dictum, in quo monumenta publica asservabantur. Wolf. Ratio linguæ Græcæ postulat παρὰ τῇ μητρὶ τ. Θ. Reisk.

Κρίσει] Id est, ἐν κρίσει. in judicio, vel sententia a judicibus pronuntiata. Videtur Stephanus de κρίσεως suspicatus esse, tametsi margo ejus hoc de vocabulo tacet. v. notam proximam. Idem.

Ἀποτυχὼν τοῖς ὑ. Ἁ. π. Ἄ. γενομένοις] Π. ἀποτυχὼν τῆς ὑ. Ἁ. π. Ἄ. γενομένης. ἀμέλλει δεῖ στίζειν μετὰ τὸ ἀποτυχὼν, ἵνα ᾖ, ἐνέμεινε τοῖς γενομένοις. H. Stephan. Posteriora hoc potius est. τὰ γενόμενα sunt exitus rei, h. l. τὰ πεπραγμένα ὑπὸ τῶν δικαστῶν. Reisk.

Γενομένῃ] Post γενομένῃ videtur ἐνέμεινε deesse. Idem.

Εὐσεβέστεροι] Ἀντὶ τοῦ εὐσεβέστατοι, Latino quidem more. Wolf.

Εἰ μὲν] Malim: ὦ εἰ μὲν. quam si vos quidem exterminabitis pestem. Reisk.

ὑμῶν χρήματα λαμβάνοντας, σωθησόμεθα θεῶν βουλομένων· εἰ δ' ἐπιτρέψετε τοῖς ῥήτορσι πωλεῖν ὑμᾶς αὐτοὺς, περιόψεσθε τὴν πόλιν ἀνατραπεῖσαν ὑπὸ τούτων.

ις'. Ἔγραψεν αὐτὸς ἐν τῷ δήμῳ Δημοσθένης, ὡς δηλονότι 62
δικαίου τοῦ πράγματος ὄντος, φυλάττειν Ἀλεξάνδρῳ τὰ εἰς τὴν Ἀττικὴν ἀφικόμενα μετὰ Ἁρπάλου χρήματα.
30 οὕτως οὖν, [1]ὦ ἄριστε, εἰπέ μοι, φυλάξομεν, ἐὰν σὺ μὲν εἴκοσι τάλαντα λαβὼν ἔχῃς ἴδια, ἕτερος δὲ πεντεκαίδεκα, Δημάδης δὲ ἑξακισχιλίους χρυσοῦ στατῆρας, ἕτεροι δὲ ὅσα δή ποτε ἀποπεφασμένοι εἰσί; τέτταρα γὰρ τάλαντά ἐστι καὶ ἑξήκοντα ἤδη εὑρημένα, ὧν οἴεσθε τὴν αἰτίαν τουτοισὶν ἀναθεῖναι. καὶ πότερα κάλλιόν ἐστι, πρὸς δὲ δικαιότερον, ἅπαντ' ἐν τῷ κοινῷ φυλάττεσθαι, ἕως ἄν τι δίκαιον ὁ δῆμος
35 βουλεύσηται, ἢ τοὺς ῥήτορας καὶ τῶν στρατηγῶν ἐνίους διηρπακότας ἔχειν; ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι τὸ μὲν ἐν τῷ κοινῷ 63
φυλάττειν παρὰ πάντων ὁμολογούμενον εἶναι δίκαιον, τὸ δὲ τούτους ἔχειν μηδὲν' ἂν εἰπεῖν ὡς ἔστι καλῶς ἔχον.

ιζ'. Πολλοὺς οὗτος ἐρεῖ καὶ παντοδαποὺς λόγους, ὦ ἄνδρες, καὶ οὐδεπώποτε τοὺς αὐτούς. ὁρᾷ γὰρ ὑμᾶς τὸν ἅπαντα χρόνον ἐλπίσι κεναῖς καὶ ψευδέσι λόγοις ἐξηπατημένους ὑφ' ἑαυτοῦ, καὶ μέχρι τούτου μνημονεύοντας τὰς
40 ὑποσχέσεις μέχρις ἂν ῥηθῶσιν. εἰ μὲν οὖν ἔτι δεῖ τὴν πόλιν τῆς Δημοσθένους πονηρίας καὶ ἀτυχίας ἀπολαύειν, ἵνα πλέον κακοδαιμονῶμεν — οὐδὲ γὰρ ἔχω τί ἄλλο εἰπω —, στερκτέον εἴη τοῖς συμβαίνουσιν· εἰ δ' ἔτι κηδόμεθα τῆς πατρίδος καὶ τοὺς πονηροὺς καὶ δωροδόκους μισοῦμεν καὶ μετοιωνίσασθαι τὴν τύχην καὶ μεταλλάξασθαι βουλό-

[1] ὦ om.

Ὅσα δή ποτε] Subaudi ἴχειν. IDEM.

Ὧν οἴεσθε τὴν αἰτίαν τουτοισὶν ἀναθεῖναι] *quorum culpam in istos censetis conferendam.* τὸ ἄν ad talenta 64. ab oratoribus direpta pertinere videtur, τὸ οἴεσθε ad δωροδόκους, τὸ τούτοις ad judices. Sed me dubitare de sententiæ veritate fateor. WOLF. Aut aberrarunt h. l. operæ Basileenses a Wolfii manu, aut calamus ejus lapsus est, et sententiam ejus pervertit. Voluit certe dare τὸ οἴεσθε ad judices, τούτοις autem ad τοὺς δωροδόκους. Sententia Dinarchi plana est: *quorum peculatuum culpam in hos conferre, vos, judices, censetis decere.* Sed deesse videtur δεῖν pone οἴεσθε. REISK.

Πρὸς δὲ] Subaudi τούτοις. *atque etiam.* WOLF. Recte quidem hoc. verum præterea quoque annotandum erat καὶ deesse. ut legatur, πρὸς δὲ, καὶ δικαιότερον. REISK.

Ἂν τι] Malim ἂν, τί. ut τί non sit enclitioum, sed interrogativum, pro δ, τι. *quid jus et fas sit.* IDEM.

Μηδὲν' ἂν] F. μηδένα ἄν. WOLF. GRUTER. Π. μηδὲν' ἄν, ἢ μηδένα ἄν. H. STEPHAN.

Κακοδαιμονῶμεν] Κακοδαιμονᾶν, *intemperiis agitari.* de quo verbo alibi dictum. WOLF. Non videtur a verbo in άω desinente h. l. derivandum, sed a verbo in ίω. *sinistra et luctuosa fortuna uti, cladibus affligi.* IDEM.

μεθʼ, οὐ [1]προετέον ἐστὶν ὑμᾶς αὐτοὺς, ὦ Ἀθηναῖοι, ταῖς
64 τοῦ μιαροῦ καὶ ψόφου τούτου δεήσεσιν. οὐδὲ [2]προσδεκτέον 102. 1
τοὺς οἰκτους καὶ τοὺς φενακισμοὺς τούτου· ἱκανὴν γὰρ
εἰλήφατε πεῖραν αὐτοῦ καὶ τῶν ἔργων καὶ τῶν λόγων καὶ
τῆς τύχης. τίς οὕτως εὐήλιξ [3]ὑμῶν ἐστιν, ὦ Ἀθηναῖοι,
τίς οὕτως ἀλόγιστος, τίς τῶν προγεγενημένων καὶ ὧν ἐνε-
στηκότων πραγμάτων ἄπειρος, ὅστις ἐλπίζει τὸν ἐκ το-
σαύτης εὐδαιμονίας εἰς τοσαύτην ἀδοξίαν καταστήσαντα
τὴν πόλιν, δι' ἡντινανδήποτε αἰτίαν ἢ τύχην — ἐῶ γὰρ τοῦτο
νῦν —, ἐπειδὴ πρὸς ταῖς ἄλλαις ἀπορίαις καὶ τοῖς περι-
στηκόσιν ὑμᾶς κινδύνοις καὶ ἡ τῶν ἐξ αὐτῆς τῆς πόλεως
65 δωροδοκία προσγέγονε, καὶ περὶ αἰσχρᾶς αἰτίας κοινῇ πάν-
τες ἀγωνιζόμεθα καὶ περὶ τοῦ μὴ δοκεῖν τὰ [4]ἴδια παρὰ
τοῖς οὖσι χρήματα κοινῇ τὸν δῆμον ἔχειν, τηνικαῦτα συμ-
βουλεύοντα καὶ [5]διοικοῦντα τοῦτον σώσειν [6]ὑμᾶς; ἐῶ γὰρ
τἆλλα ὅσα μεταβαλλόμενος ἐν τοῖς πράγμασι καὶ δημη-
γορῶν οὐδὲν ὑγιὲς τετέλεκε, καὶ τοτὲ μὲν γραφῶν καὶ ἀπα-
γορεύων μηδένα ἄλλον νομίζειν θεὸν ἢ τοὺς παραδεδομένους,
τοτὲ δὲ λέγων ὡς οὐ δεῖ τὸν δῆμον ἀμφισβητεῖν τῶν ἐν
οὐρανῷ τιμῶν Ἀλεξάνδρῳ, ὅταν δὲ μέλλῃ κριθήσεσθαι περὶ
ὑμῶν, Καλλιμέδοντα εἰσαγγέλλων συνιέναι ἐν Μεγάροις
τοῖς φυγάσιν ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου, καὶ ταύτην τὴν
66 εἰσαγγελίαν εὐθὺς παραχρῆμα ἀναιρούμενος, ἐν δὲ τῇ ἐκ-
κλησίᾳ ταύτῃ τῇ πρώτῃ γεγενημένῃ προσάγων καὶ κατα-

[1] προστατέον [2] προστέον [3] ἐστιν ὑμῶν [4] ἴδια
[5] συμβαλλόντα [6] ὑμᾶς

Οὐ προστατέον ἐστὶν ὑμᾶς αὐτοὺς] Ἀντὶ τοῦ ὑμῖν αὐτοῖς. ut Isocrates Evagora: οὐ δουλευτέον τοὺς γε νῶν ἔχοντας τοῖς οὕτω κακῶς φρονοῦσι. Sed puto leg. οὐ προστέον ὑμᾶς αὐτούς, παρὰ τὸ προΐημαι. non committendum est, ut vosmetipsi precibus ejus quasi condonetis, h. e. ut iis moveamini. sicpt dicunt προΐεσθαι χρήματά τινι. WOLF. Alterutrum verum est, aut servato προστατέον, delendum est αὐτούς, quod tum est inutile, et officit sententiæ, aut hoc αὐτοὺς servato, necessario leg. est προστέον. non decet vos, vosmetipsos hujus precibus et obtestationibus prodere, et quasi in deditionem tradere. Videtur ludere in vocabulis προστέον et προστατέον. v. notam proximam. REISK.

Προσιτέον] A πρόσειμι, τὸ προσέρχομαι. Sed sensus postulat προστέον, a προΐημαι. WOLF.

Ἀπειρος] M. οὕτως ἄπειρος. IDEM.

Αἰσχρᾶς αἰτίας] De Harpali pecunia direpta a republica Atheniensium. WOLF.

Δημηγορῶν, οὐδὲν ὑγιὲς τετέλεκε] Potest ferri. videtur tamen orator, mutata distinctione, sic dedisse: δημηγορῶν οὐδὲν ὑγιές, διατετέλεκε. REISK.

Τῶν ἐν οὐρανῷ τιμῶν] Si bene habet hæc lectio, tantundem valet, atque τῶν ἐπουρανίων τιμῶν, cœlestibus honoribus. Sed dubito, an Græci perinde τιμὰς οὐρανίους vel ἐπουρανίους usurpaverint, atque Latini honores cœlestes. Suspicatus aliquando sum, Dinarchum reliquisse: τῶν ἴσων τοῖς ἐν οὐρανῷ, id est, τοῖς θεοῖς. paribus honoribus atque diis habentur cœlum incolentibus. IDEM.

σκευάζων ψευδῆ μαρτυρίαν ὡς ἐπιβουλευομένων τῶν νεωρίων, καὶ περὶ τούτων γράφων μὲν οὐδέν, αὐτὸς δ' ἕνεκα τοῦ παρόντος ἀγῶνος παρασκευάζων· τούτων γὰρ ἁπάντων ὑμεῖς τούτῳ μάρτυρες ἐστέ. γάρ αὐτος, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ μικρὸς ἄνθρωπός ἐστι, καὶ οὔτε τῷ γένει τῆς πόλεως πολίτης οὔτε ταῖς πεπολιτευμένοις αὐτῷ καὶ [1]πεπραγμένοις. πῶς γὰρ τριήρεις εἰσὶ κατεσκευασμέναι διὰ [2]τοῦτον, ὥσπερ ἐπὶ Εὐβούλου, τῇ πόλει; ἢ πῶς νεώσοικοι τούτου πολιτευομένου γεγόνασι; πότε αὐτὸς ἢ διὰ ψηφίσματος ἢ νόμου ἐπηνώρθωσε τὸ ἱππικόν; τίνα κατεσκεύασε δύναμιν τοιούτων καιρῶν παραγενομένων μετὰ τὴν ἐν Καιρωνείᾳ μάχην, ἢ πεζὴν ἢ ναυτικήν; τίς ἀνεμνήσθη τῇ θεῷ πόσμος ὡς ἀκρόπολιν ὑπὸ τούτου; τί κατεσκεύασε Δημοσθένης οἰκοδόμημα ἐν τῷ ἐμπορίῳ τῷ ὑμετέρῳ ἢ ἐν τῷ ἄστει ἢ ἀλλαθί που τῆς χώρας; οὐδεὶς [3]ἂν οὐδαμοῦ δείξειεν. ἔστιτα τὸν μὲν ἐν ταῖς πολεμικαῖς πράξεσιν ἄπιστον γεγενημένον, ἐν δὲ ταῖς κατὰ τὴν πόλιν οἰκονομίαις ἄχρηστον, περιεωρακότα δὲ τοὺς ἀντιπολιτευομένους ἅπαντα διαπεπραγμένους ὅσα ἐβουλήθησαν, μεταβεβλημένον δὲ αὐτὸν καὶ 67
τὰς ὑπὲρ τοῦ δήμου πράξεις ἐγκαταλελειπότα, τοῦτον προαιρεῖσθαι βούλεσθε; οὐκ, ἐὰν σωφρονῆτε καὶ καλῶς καὶ ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως βουλεύησθε· ἀλλὰ δέξασθε τὴν ἀγαθὴν τύχην, ἣ τιμωρήσασθαι παρέδωκε τῶν ῥητόρων τοὺς τὴν πόλιν διὰ τὴν αὑτῶν δωροδοκίαν ταπεινὴν πεποιηκότας, καὶ φυλάξασθε — καθάπερ οἱ θεοὶ προεῖπαν ὑμῖν ἐν ταῖς μαντείαις πολλάκις — τοὺς τοιούτους ἡγεμόνας καὶ συμβούλους. ἀκούσατε δὲ αὐτῆς τῆς μαντείας. λέγε [4]τὴν μαντείαν.

ΜΑΝΤΕΙΑ.

ιή. Πῶς οὖν μίαν γνώμην ἔξομεν, ὦ Ἀθηναῖοι; πῶς ὁμονοήσομεν ἅπαντες ὑπὲρ τῶν κοινῇ συμφερόντων, ὅταν οἱ

[1] πεπραγματευμένοις [2] τούτου [3] οὖν [4] σὺ τὴν

Αἰτίας] Ordo verborum est: αἰτίας δὲ παρασκευάζων, ἵνα τοῦ παρόντος ἀγῶνος. WOLF.

Οὖν] Π. ἀν. H. STEPHAN. Assentior Stephano *dv* emendanti. REISK.

Πράξεσιν] Quid si τάξεσιν? WOLF.

Ἅπαντα δὲ πεπραγμένους] F. ἅπαντα διαπεπραγμα. IDEM.

Αὐτῆς] αὖθις. GRUTER.

ἡγεμόνες καὶ οἱ δημαγωγοὶ χρήματα λαμβάνοντες προΐωνται τὰ τῆς πατρίδος συμφέροντα, καὶ ὑμεῖς μὲν [1] καὶ ὁ δῆμος ἅπας κινδυνεύῃ περὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ τῆς πόλεως καὶ τῶν ἱερῶν τῶν πατρῴων καὶ παίδων καὶ γυναικῶν, οἱ δὲ διηλλαγμένοι πρὸς αὐτοὺς ἐν μὲν ταῖς ἐκκλησίαις λοιδοροῦνται καὶ προσκρούωσιν ἀλλήλοις ἐξεπίτηδες, ἰδίᾳ δὲ ταὐτὰ πράττουσιν ἐξαπατῶντες ὑμᾶς τοὺς ῥᾷστα πειθομένους τοῖς τούτων
68 λόγοις; τί γάρ ἐστι ῥήτορος δημοτικοῦ καὶ μισοῦντος τοὺς κατὰ τῆς πόλεως λέγοντας καὶ γράφοντας; ἢ τί φασι 103.
τοὺς πρὸ ἡμῶν γεγενημένους, ὦ Δημόσθενες καὶ Πυλύευκτε, διατελεῖν ποιοῦντας; καὶ ταῦτα οὐδενὸς δεινοῦ τότε τὴν πόλιν περιεστηκότος. οὐ κρίνειν ἀλλήλους; οὐκ εἰσαγγέλλειν; οὐ γράφεσθαι παρανόμων; ἔστιν οὖν ὅ τι πεποιήκατε τούτων ὑμεῖς οἱ φάσκοντες τοῦ δήμου κήδεσθαι καὶ 5
τὴν σωτηρίαν ὑμῖν ἐν τῇ τούτων εἶναι ψήφῳ; γέγραπταί σοι ψήφισμα, Δημόσθενες, πολλῶν ὄντων καὶ δεινῶν παρανόμων ὧν Δημάδης γέγραφε; κεκώλυκας τινὰ πρᾶξιν ἣν ἐκεῖνος προελόμενος κατὰ τοῦ δήμου πεπολίτευται; οὐδ' ἠντινοῦν. εἰσήγγελκας τὸν παρὰ τὸ τοῦ δήμου ψήφισμα
69 καὶ τοὺς νόμους πολλὰ διαπεπραγμένον; οὐδεπώποτε, 10
ἀλλὰ περιεῖδες αὐτὸν ἐν τῇ ἀγορᾷ χαλκοῦν σταθέντα καὶ τῆς ἐν Πρυτανείῳ σιτήσεως κεκοινωνηκότα τοῖς Ἁρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος ἀπογόνοις. ἔπειτα ποῦ τῆς εὐνοίας τῆς σῆς ὁ δῆμος ἔλαβε πεῖραν, [2] ἢ ποῦ τὴν τοῦ ῥήτορος βοήθειαν καὶ δύναμιν ἐξεταζομένην εἴδομεν; ἢ ἐνταῦθα φήσει εἶναι δεινοὶ, εἰ παρακρούσετε τούτους ἀεὶ λέγοντες ὡς οὐκ

[1] καὶ om.

[2] ὅπου

Προΐωνται] Analogia postulat προῶνται, sicut τιθῶνται: Sed et πρωῶνται scribitur, ἀντὶ τοῦ πρίωνται, ut θῶνται. WOLF.

Ὑμεῖς μὲν ὁ δῆμος] Post μὲν videtur καὶ interponendum esse. *Vos* judices, *et* universus *populus*. REISK.

Ταῦτα] F. ταὐτὰ. WOLF. GRUTER.

Ἔστι ῥήτορος] Π. ἐστὶ χεῖρον ῥήτορος. Ἤ τοιοῦτό τι. H. STEPHAN. Excidit hoc bono viro, aliud agenti, neque satis ad rem præsentem attento, ut talia multa nobis excidunt, mente districta, et multa simul agente, quorum nihil recte fit. Locus hic bene habet, id quod vel e Latina Wolfii interpretatione constat. Ad ῥήτορος subauditur ἔργον, vel καθῆκον, vel tale quid. REISK.

Φασὶ] Subaud. homines. Pro ἡμῶν leg. ὑμῶν. IDEM.

Ἀλλήλους] F. αὐτοὺς. WOLF. Bene habet vulgata. REISK.

Ἔστιν οὖν] Ἀντὶ τοῦ, ἆρα πεποιήκατε τούτων. WOLF.

Τὸ τοῦ δήμου ψήφισμα] Num τὰ τ. δ. ψηφίσματα. Num pro τὸν leg. sit τῶν, an illo servato exciderit nomen aliquod proprium, an denique vulgata bene habeat, ad Demadem referenda, in dubio relinquam. Sed vix videtur Demadis in foro statua ænea stetisse. Nullus dubito de alio quopiam hic agi. REISK.

Ὅπου] Π. ἢ ποῦ. H. STEPHAN.

ἔστιν ἔξω τῆς πατρίδος ὑμῖν ἐξελθεῖν, οὐκ ἔστιν ἄλλη κατα-
15 ταφυγὴ χωρὶς τῆς [1] ἡμετέρας εὐνοίας; φανεροὺς ἐχρῆν γεγενημένους ἀντιπράττοντας καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ τοῖς κατὰ τοῦ δήμου γραφομένοις ψηφίσμασιν, οὕτω πείθειν τούτους λέγοντας ὡς οὐκ ἔστιν ὑμῖν οὐδεμία σωτηρία χωρὶς τῆς παρὰ τοῦ δήμου βοηθείας. ὑμεῖς δὲ ἐν τοῖς ἔξω τὰς ἐλπίδας ἔχετε, ἀμιλλώμενοι ταῖς κολακείαις πρὸς τοὺς ὁμολογοῦντας ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου πράττειν καὶ δῶρα εἰληφέναι παρὰ
20 τῶν αὐτῶν ὥνπερ νῦν ἀποπέφαγκεν ὑμᾶς ἡ βουλή, καὶ [2] σὺ, 70
πάντων τῶν Ἑλλήνων ἐναντίον διειλεγμένος Νικάνορι καὶ κεχρηματικὼς ἐν Ὀλυμπίᾳ περὶ ὧν ἐβουλήθης, ἐλεεινὸν νῦν σεαυτὸν κατασκευάζεις προδότης ὢν καὶ δωροδόκος, ὡς ἐπιμελησομένους τούτους τῆς σῆς πονηρίας, καὶ οὐ δώσων δίκην ὑπὲρ ὧν εἴληψαι πεποιηκὼς, τοσούτῳ τολμηρότερον Δημάδου, ὥσθ' ὁ μὲν προειρηκὼς ἐν τῷ δήμῳ τὸν αὐτοῦ τρόπον
25 καὶ τὴν ἀπόνοιαν, καὶ ὁμολογῶν λαμβάνειν καὶ λήψεσθαι, ὅμως οὐ τετόλμηκεν αὐτοῖς δεῖξαι τὸ πρόσωπον, οὐδ' ἐναντία τῇ τῆς βουλῆς ἀποφάσει λέγειν ἠξίωσε· καίτοι οὐκ ἔγραψεν ἐκεῖνος περὶ αὐτοῦ κυρίαν εἶναι τὴν βουλὴν, οὐδὲ θάνατον ὡρίσατο, ἐὰν ἀποφανθῇ χρήματα εἰληφὼς. σὺ δὲ οὕτω σφόδρα πεπίστευκας τοῖς σεαυτοῦ λόγοις καὶ καταπεφρόνηκας τῆς τούτων εὐηθείας, ὥστε πείσειν οἴει τοὺς δι-
30 καστὰς, ὡς μόνου σοῦ κατέψευσται τὸ συνέδριον καὶ μόνον 71
οὐκ εἰληφότα σε τὸ χρυσίον ἀποπέφαγκεν. καὶ τίς ἂν ταῦτα πεισθείη;

ΑΙΣ. Ὁρᾶτε, [3] ὦ Ἀθηναῖοι, τί μέλλετε ποιεῖν. παρειλήφατε παρὰ τοῦ δήμου τὸ πρᾶγμα τὸ γεγενημένον ἤδη,

[1] ὑμετέρας [2] συμπάντων [3] ὦ om.

Ὑμῖν] Aut hic est ἡμῖν leg. ut sit imitatio et repraesentatio orationum, quibus Demosthenes cum consortibus ad populum sterentur, aut versu proximo leg. est ἡμετέρας. *nostram.* quod posterius equidem malim. REISK.

Οὕτω] Malim εἶθ' οὕτω. sic certe loqui solent. IDEM.

Εἰληφέναι] Scil. ὁμολογοῦντας. WOLF.

Ἀποπέφαγκεν ὑμᾶς] Scil. εἰληφέναι δῶρα. REISK.

Συμπάντων] Malim σὺ πάντων. Adhuc enim locutus erat de universo Demosthenis sodalitio malorum oratorum. jam vero ad eum solum convertit orationem. Mirifica inest vis in hac tam subita orationis a multis ad unum conversione. IDEM.

Ἐπιμελησομένους] Π. ἐπιλησομένους. H. STEPHAN. Malim equidem ἐπιλελησμένους. *quasi obliti sint hi judices.* REISK.

Τολμηρότερον] Recte fecit Stephanus, ut lectionem hanc Ald. servaret, spreta Wolfii conjectura τολμηρότερος. IDEM.

Ὡρίσατο] Scil. ἑαυτῷ ζημίαν. quod alias addi solet. IDEM.

Μονονοὺχ] L. μόνον οὐκ. WOLF. GRUTER.

τιμωρίας δ' ἕνεκα τῆς κατὰ τῶν ἐνόχων ὄντων ταῖς αἰτι-
φάσεσι Δημοσθένης εἰσάγεται πρῶτος. κατηγορήκαμεν
ἡμεῖς, οὐδενὶ κατεχαρισάμενοι τῶν κοινῶν δικαίων. αὐτὸς
ἀμελήσαντες τῶν γεγενημένων ἀπάντων ἀφήκατε τὸν πρό-
τον εἰσεληλυθότα πρὸς ὑμᾶς, καὶ τὰ δίκαια τὰ παρὰ τῷ
δήμῳ καὶ τῇ βουλῇ τῇ ἐξ Ἀρείου πάγου δόξαντ' εἶναι καὶ
72 τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀνθρώποις, ταῦθ' ὑμεῖς [1] οἱ κύριοι πάν-
των λύσετε, καὶ τὴν πονηρίαν αὐτοὶ τὴν τούτων ἀναδέ-
ξεσθε; ἢ πᾶσιν ἀνθρώποις παραδείγματα ἐξοίσετε κοινὰ
ὑπὲρ τῆς πόλεως, ὅτι μισεῖτε τοὺς προδότας καὶ τοὺς χρη-
μάτων ἕνεκα [2] προϊεμένους τὰ τοῦ δήμου συμφέροντα;
ταῦτα γὰρ ἅπαντα ἐστὶν ἐφ' ὑμῖν νῦν, καὶ πεντακόσιοι καὶ
χίλιοι ὄντες τὴν ἀσφάλειαν τῆς πόλεως σωτηρίαν ἐν ταῖς
χερσὶν ἔχετε, καὶ ἡ τήμερον ἡμέρα καὶ ἡ ὑμετέρα ψῆφος
πολλὴν ἀσφάλειαν τῇ πόλει παρασκευάσει τὰ δίκαια ὑμᾶς
ἐθηλόντων κρίνειν, ἢ μοχθηρὰς ἐλπίδας ποιήσετε πάντας
ἔχειν τοιαῦθ' ὑμῶν ἕθη καθιστάντων.

κ'. Οὐ καταπλητέον ἐστὶν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐδὲ
προετέον, ἐὰν σωφρονῆτε, τοῖς Δημοσθένους ἔλεσι τὴν 104. 1
κοινὴν καὶ δικαίαν ὑπὲρ τῆς πόλεως ἀπολογίαν. οὐδεὶς γὰρ
ὑμῶν ἠνάγκαζε τοῦτον τὰ μὴ προσήκοντα χρήματα λαμ-
βάνειν τὰ καθ' ὑμῶν, πολλῷ πλείω τῶν ἱκανῶν δ' ὑμᾶς
ἕτερα κεκτημένον, οὐδ' ἀπολογεῖσθαι νῦν ὑπὲρ τῶν ἡμαρ-
τημένων ἀδικημάτων, γράψαντα καθ' ἑαυτοῦ θάνατον
73 τὴν ζημίαν· ἀλλ' ἡ ἐκ τοῦ ἄλλου βίου ἔρριφτος αἰσχρο-
κέρδεια καὶ πονηρία ταῦτα εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτῷ τέτρα-
φε. μὴ οὖν ἄχθεσθε αὐτοῦ πλαίοντος καὶ ὀδυρομένου·
πολὺ γὰρ ἂν δικαιότερον [3] ἐλεήσαιτε τὴν χώραν, ἣν οὗτος
καθίστησιν εἰς τοὺς κινδύνους τοιαῦτα πράττων, ἢ τοὺς ἐξ
αὐτῆς γεγενημένους ὑμᾶς ἱκετεύει, παρασκησαμένη τὰ

[1] οἱ om. [2] προεμένους [3] ἐλέησαιτε

Οὐδεὶ] Aut οὐδὲν est leg. aut utrumque copulandum, οὐδὲν οὐδεὶ καταχαρ. Reisk.

Περὶ τῷ δήμῳ] F. παρὰ τῷ δ. Wolf. H. Stephan., Scalig.

Λαμβάνειν τὰ καθ' ὑμῶν, πολλῷ] Wolf omitti vult τὰ, et contra post ὑμῶν addi τόν. quorum in priori cum ei assentior, tum in posteriori refragor. Reisk.

Ἀπολεῖσθαι] F. ἀπολογεῖσθαι. Wolf.

Ἐξ αὐτῆς] Wolf suadet ἐν αὐτῇ nulla necessitate. Bene habet vulgata. Ipsa S. S. nos sit glebam esse, e glebe natos, et in glebam reversuros. Parentes nostri succis genitalibus nos procreavere, ex alimentis terrestribus collectis; et nos, qui frugibus terræ iisdem alimur, parem nostri generis alium sobolem procreamus. Fœdus carnium nostrarum gleba est. Reisk.

ὑμέτερα τέκνα καὶ γυναῖκας, τιμωρήσασθαι τὸν προδότην
καὶ σώζειν ἑαυτὴν, ὑπὲρ ἧς οἱ πρόγονοι καλοὺς καὶ πολ-
λοὺς κινδύνους ὑπομείναντες ἐλευθέραν [1] αὐτὴν ὑμῖν παρα-
δεδώκασιν, ἐν ᾗ πολλὰ καὶ καλὰ παραδείγματα λέλειπται
τῆς τῶν τελευτησάντων ἀρετῆς. εἰς ταύτην ἀποβλέψαντας,
ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ τὰς ἐν αὐτῇ γινομένας πατρίους θυσίας
καὶ τὰς τῶν προγόνων θήκας φέρειν δεῖ τοὺς εὖ φρονοῦντας
τὴν ψῆφον. καὶ ὅταν Δημοσθένης ἐξαπατῆσαι βουλόμενος 74
καὶ παρακρουόμενος ὑμᾶς οἰκτίζηται καὶ δακρύῃ, ὑμεῖς εἰς
τὸ τῆς πόλεως σῶμα ἀποβλέψαντες καὶ τὴν πρότερον δό-
ξαν αὐτῇ ὑπάρχουσαν ἀντίθετε, πότερον ἡ πόλις ἐλεεινοτέρα
διὰ τοῦτον γέγονεν ἢ διὰ τὴν πόλιν Δημοσθένης. εὑρήσετε
γὰρ τοῦτον μὲν λαμπρὸν ἐξ οὗ προσελήλυθεν εἰς τὸ πολι-
τεύεσθαι γεγενημένον, καὶ ἀντὶ μὲν λογογράφου καὶ μισθοῦ
τὰς δίκας λέγοντος ὑπὲρ Κτησίππου καὶ Φορμίωνος καὶ
ἑτέρων πολλῶν πλουσιώτερον ὄντα τῶν ἐν τῇ πόλει, ἀντὶ δ᾽
ἀγνῶτος καὶ οὐδεμίαν πατρικὴν δόξαν παρὰ τῶν προγόνων
παρειληφότος ἔνδοξον γεγενημένον, τὴν δὲ πόλιν οὐκ ἀξίως
ἑαυτῆς οὐδὲ τῆς τῶν προγόνων δόξης διακειμένην. ἀφέντες
οὖν τοὺς ἐλέους καὶ τοὺς φενακισμοὺς τοὺς τούτου τὴν ὁσίαν
καὶ δικαίαν φέρετε ψῆφον, καὶ σκοπεῖτε τὸ τῇ πατρίδι
συμφέρον, μὴ τὸ Δημοσθένει· τοῦτο γάρ ἐστι καλῶν κἀ-
γαθῶν δικαστῶν ἔργον.

καά. Καὶ ὅταν ἀναβαίνῃ τις [2] συνηγορήσων Δημοσθένει, 75
λογίζεσθε ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος, εἰ μὲν μὴ ἔνοχος ὢν ταῖς
μελλούσαις ἀποφάσεσιν ἀναβαίνει, κακόνους ἐστὶ τῇ πολι-
τείᾳ, καὶ τοὺς ἐπὶ τῷ δήμῳ δῶρα λαμβάνοντας οὐ βου-

[1] ὑμῖν αὐτὴν

[2] δημηγορήσων

Καλοὺς καὶ πολλοὺς] Non improbo verborum hunc ordinem. admoneo tantum, inverso modo Græcos solere dicere πολλοὺς καὶ καλούς. V. v. 4. Reisk.

Καὶ ἐν αὐτῇ] F. καὶ τὰς ἐν αὐτῇ. Wolf. H. Stephan.

Ἐξαπατῆσαι βουλόμενος καὶ παρακρουόμενος] Cur non potius dixit, aut ἐξαπατῶν καὶ παρακρουόμενος, aut ἐξαπατῆσαι βουλόμενος καὶ παρακρούσασθαι? miror equidem hanc in dicendo inconstantiam, cujus causam nullam video. Reisk.

Σῶμα] L. δξίωμα, ut p. 328. v. ult. Markland.

Κτησίππου] Orationis a Demosthene pro Ctesippo scriptæ nemo, quod sciam, alius, ne ipse quidem Taylor, qui satis diligenter indicem orationum Demosthenis ineditarum cum editis confectum in Adversariis reliquit. Reisk.

Ὄντα τῶν] Videtur interponendum esse πάντων. Reisk.

Δημηγορήσων] F. συνηγορήσων. Wolf. Perquam probabiliter. Reisk.

Οὐ βουλόμενος — βούλεται] Eo, quod non vult eos pœnas dare, vult idem una quoque præsidium securitatis publicæ tolli. Idem.

λόμενος δίκην δοῦναι καὶ τὴν κοινὴν τῶν ὑμετέρων σωμάτων φυλακήν, ἐφ' ᾗ τέτακται τὸ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ συνέδριον, καταλυθῆναι βούλεται καὶ συγκεχύσθαι πάντα τὰ ἐν τῇ πόλει δίκαια· εἰ δὲ ῥήτωρ ἢ στρατηγὸς, οἳ τὴν καθ' αὑτῶν προσδοκωμένην ἀπόφασιν ἄπιστον βουλόμενοι γενέσθαι συνηγοροῦσιν, οὐ προσεκτέον ὑμῖν ἐστὶ τοῖς τούτων λόγοις, εἰδότας ὅτι ἐκ πάντων τούτων γίνεται συνεργία περὶ τὸν Ἁρπάλου κατάπλουν καὶ τὴν ἄφεσιν. νομίσαντες οὖν, ὦ Ἀθηναῖοι, καθ' ὑμῶν πάντας τούτους ἀναβαίνειν καὶ κοινοὺς ἐχθροὺς εἶναι τῶν νόμων καὶ τῆς πόλεως ἁπάσης, μὴ ἀποδέχεσθε αὐτῶν, ἀλλὰ κελεύετε ἀπολογεῖσθαι περὶ τῶν
76 κατηγορημένων· μηδὲ τὴν αὐτοῦ τούτου μανίαν, ὃς μέγα φρονεῖ ἐπὶ τῷ δύνασθαι λέγειν· καὶ ἐπειδὰν φανερὸς ὑμῖν γένηται δωροδοκῶν, ὅτι μᾶλλον ἐξελήλεγκται φενακίζων ὑμᾶς, τιμωρήσασθε ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως ἀξίως· εἰ δὲ μή, μιᾷ ψήφῳ καὶ ἑνὶ ἀγῶνι πάντας τοὺς ἀποστεφασμένους καὶ τοὺς μέλλοντας ἀφέντες εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς καὶ τὸν δῆμον τὴν τούτων δωροδοκίαν τρέψετε, καὶ ὕστερον ἐγκαλεῖτε τοῖς ἀφεῖσιν, ὅτε οὐδὲν ἔσται πλέον ὑμῖν.

κβ'. Ἐγὼ μὲν οὖν, ὅσον εἰς τὸ μέρος τοὐμὸν τῆς κατη-
77 γορίας ἥκει, βεβοήθηκα, τἄλλα πάντα παριδὼν πλὴν τοῦ δικαίου καὶ τοῦ συμφέροντος ὑμῖν. οὐκ [1] ἐγκαταλέλοιπα τὴν πόλιν, οὐ χάριν προὐργιαιτέραν τῆς τοῦ δήμου χειροτονίας ἐποιησάμην. ἀξιῶν δὲ καὶ ὑμᾶς τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν, παραδίδωμι τὸ ὕδωρ τοῖς ἄλλοις κατηγόροις.

[1] ἐγκατέλιπον

Στρατηγὸς, οἳ] Hæc duo vocabula videntur in unum στρατηγοὶ confiuda esse. IDEM.

Ὑμῖν — εἰδότας] Aut ὑμᾶς leg. est, aut εἰδόσιν. IDEM.

Μηδὲ τὴν αὐτοῦ τούτου μανίαν, ὃς] Apparet primum αὐτοῦ vitiosum esse, cum sit inutile, deinde deesse imperativum aliquem, e. c. θαυμάζετε. Num ergo dedit Dinarchus: μηδὲ τὴν τοῦ συκοφάντου τούτου θαυμάζετε μανίαν, ὃς —. IDEM.

Γίνεται] Malim γενήσεται. IDEM.

Ὅτι μᾶλλον] F. ἴτι μᾶλλον. WOLF. Probo. Sed tum quoque post φενακίζων ὑμᾶς, addendum erit ἀλλὰ, ut sit: φεν. ὑμᾶς, ἀλλὰ τιμωρήσασθε. REISK.

Μέλλοντας] Subaud. ἀποφανθήσεσθαι. IDEM.

Ἐγκαλεῖτε] Wolf hoc habet pro futuro secundo, et usurpatum putat pro ἐγκαλέσετε. Sæpe tamen præsens ab Atticis pro futuro usurpatur. Sed vide hac de causa subtilitate plus quam grammatica disputantem Richardum Dawesium in Miscellaneis Criticis. H. Stephanus tamen in margine h. l. annotavit. Π. ἐγκαλέσετε. IDEM.

Τοῦ μὲν] F. τοὐμὸν. WOLF. H. STEPHAN. GRUTER.

ΔΕΙΝΑΡΧΟΥ

ΚΑΤΑ ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΝΟΣ.

Pag. ed. R. Steph. — Pag. ed. Reisk.

105. 1 α'. ΠΑΝΘ', ὡς ἔοικεν, ὦ Ἀθηναῖοι, προσδοκητέα ἐστὶ 77
καὶ ἀκοῦσαι καὶ ἰδεῖν ἐν ταῖς γεγενημέναις ἀποφάσεσι
θαυμασιώτατον δὲ πάντων, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, τὸ νῦν γινόμενον.
ὁ γὰρ πονηρότατος τῶν ἐν τῇ πόλει, μᾶλλον δὲ καὶ τῶν
5 ἄλλων ἀνθρώπων, Ἀριστογείτων διαδικασόμενος ἥκει [1] τῇ ἐξ
Ἀρείου πάγου [2] βουλῇ περὶ ἀληθείας καὶ δικαιοσύνης, καὶ
νυνὶ μείζονα κίνδυνον ἢ τὴν ἀπόφασιν πεποιημένη βουλὴ
κινδυνεύει ἢ ὁ δῶρα λαμβάνων καθ' ὑμῶν καὶ τὴν ὑπὲρ τῶν
δικαίων παῤῥησίαν ἀποδόμενος εἴκοσι μνῶν. τούτῳ μέν γε
καινὸν οὐδὲν οὐδὲ δεινόν, ἐὰν ἁλῷ, συμβήσεται· καὶ γὰρ
θανάτου ἄξια πολλὰ πρότερον ἕτερα διαπέπρακται, καὶ
10 ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ πλείω χρόνον ἢ ἔξω διατέτριφε, καὶ
ὀφείλων τῷ δημοσίῳ κατὰ τῶν ἐπιτίμων γέγραφεν οὐκ 78
ἐξὸν αὐτῷ, καὶ ἕτερα πολλὰ καὶ δεινὰ πεποίηκε, περὶ ὧν
ἀκριβέστερον ὑμεῖς ἐμοῦ γιγνώσκετε· τῇ δὲ βουλῇ τὸ δόξαι
ψευδῆ κατὰ Ἀριστογείτονος ἀποφαίνειν καὶ τοῦτον ἐκείνης
παρ' ὑμῖν ὑποληφθῆναι δικαιότερα λέγειν τῶν αἰσχίστων
καὶ δεινοτάτων ἐστίν. διόπερ, ὦ Ἀθηναῖοι, οὗτός μοι δοκεῖ,
15 τὸν ἀγῶνα αὐτῷ ἀσφαλῆ εἶναι νομίζων, διαπειρασόμενος
ἥκειν τῆς ὑμετέρας γνώμης. ἅπαντα γὰρ αὐτῷ πολλάκις
τὰ δεινὰ συμβέβηκε, πλὴν τοῦ ἀποθανεῖν· τοῦτο δ', ἂν
θεὸς θέλῃ καὶ ὑμεῖς σωφρονῆτε, ἐν τῇ τήμερον ἡμέρᾳ συμ-
βήσεται. οὐ γὰρ δὴ μὰ τὸν Ἡρακλέα Κελτίῳ γενήσεσθαι
αὐτὸν προσδοκᾶτε συγγνώμης νυνὶ τυγχάνοντα παρ' ὑμῶν,
οὐδὲ τὸ λοιπὸν ἀφέξεσθαι τοῦ λαμβάνειν χρήματα καθ'
ὑμῶν, ἐὰν νῦν ἀφῆτε αὐτόν. πονηρίαν γὰρ ἀρχομένην μὲν

[1] τὴν [2] Βουλῇ

Ἥκει οὗτος] Interpone περὶς. V. p. 316. 11. Αὐτῷ] Π. αὐτῶν. H. STEPHAN. SCALIGER. REISK.

κωλῦσαι τάχα τις κολάζων δυνηθείη, ἐγκαταγεγηρακυῖαν δὲ καὶ [1] γεγευμένην τῶν εἰθισμένων τιμωριῶν ἀδύνατον εἶναι λέγουσιν. εἰ μὲν οὖν ἐγγενήσεσθαι βούλεσθε [2] δευσοποιὸν ἐν τῇ πόλει πονηρίαν, διαφυλάττειν ὑμᾶς Ἀριστογείτονα δεῖ, καὶ ἐὰν ὅ τι ἄν τις βούληται ἐν τῇ πόλει διαπράττεσθαι· εἰ δὲ τοὺς πονηροὺς καὶ καταράτους ἀνθρώπους μισεῖτε καὶ ἔστιν ὑμῖν ὀργὴ καὶ μνήμη τῶν πρότερον ὑπὸ τούτου πεπραγμένων, ἀποκτείνατε τοῦτον, ὃς παρ' Ἁρπάλου λαβεῖν χρήματα ἐτόλμησεν, ὃν [3] ἦσθεθ' ἥκειν καταληψόμενον τὴν πόλιν [4] ὑμῶν, καὶ τὰς προφάσεις καὶ τοὺς φενακισμοὺς ἐκκόψατε αὐτοῦ· τούτοις γὰρ ἥκει πιστεύων πρὸς [5] ὑμᾶς.

Ϛ'. Ἆρ' ἴσθ' ὅτι τῆς Ἁρπάλου ἀφίξεως δυσχεροῦς οὔσης ἐκεῖνο συμβέβηκεν εὐτύχημα τῇ πόλει, διότι πεῖραν εἰλήφατ' ἀκριβῆ τῶν ἕνεκ' ἀργυρίου καὶ χρυσίου προϊεμένων πάντα τοῖς [6] τῆς πόλεως ἐχθροῖς; μὴ [7] καταῤῥαθυμήσητε, ὦ Ἀθηναῖοι, μηδ' ἀπείπητε τιμωρούμενοι τοὺς πονηρούς, ἀλλ' ἐκκαθάρατε, καθ' ὅσον δυνατόν ἐστι, τὴν δωροδοκίαν ἐκ τῆς πόλεως. καὶ μὴ τῶν παρ' ἐμοῦ λόγων ἀκούειν ζητήσητε, φανερῶν ὑμῖν γεγενημένων τῶν ἀδικημάτων ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς βουλῆς ἀποφεφασμένων. ἢ διὰ [8] τοὺς τοῦ κρινομένου προγόνους καὶ τὴν αὐτοῦ μετριότητα, καὶ ὅτι ὑμᾶς πολλὰ καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ ἀγαθὰ εἴργασται, ἄξιον αὐτοῦ φείσασθαι; τί γὰρ ἀγνοεῖτε δι' ὃ δεῖσθε λόγων ἀκούειν κατὰ τοῦ νῦν κρινομένου; πότερ' ἡ τῆς βουλῆς ἀπόφασις, ἐὰν μὲν ἡμεῖς οἱ κατήγοροι δέκα ὄντες τὸ ὕδωρ ἀναλώσωμεν ἅπαν καὶ ἀναβοήσωμεν ὡς δεινόν ἐστιν ἀφεῖσθαι τοὺς εἰλημμένους ἔχοντας ἐπ' αὐτοφώρῳ δῶρα κατὰ τῆς πατρίδος, ἀληθὴς καὶ δικαία ἡ κατὰ Ἀριστογείτονος ἔσται ἀπόφασις, ἐὰν δ' ἕκαστος ἡμῶν, ὡς εἰδότων ὑμῶν πάντα οὐδὲν ἧττον ἡμῶν τὰ δίκαια περὶ τουτωνὶ τῶν ἀγώνων, βραχέα

[1] γεγενημένην [2] ψευδοποιὸν [3] ἦσθησθ' [4] ἡμῶν [5] ἡμᾶς
[6] τῆς om. [7] καταῤῥαθυμήσατε [8] τοὺς κρινομένους

Γεγενημένην] Π. γεγευμένον. H. Stephan. Deesse hic aliquid liquet, sed incertum est, utrum κρείττω, ut vult Palmerius, an ἰσχυροτέραν, aut ὑπερτέραν, an, cum Toupio Emend. ad Suid. T. I. p. 96. περιγεγενημένην leg. sit, quod idem mihi quoque aliquando in mentem venerat. reliquendum ergo mendum fuit nobis, qui arbitrio codicum decedere nolebamus. Reisk.

Τοῖς πόλεως] Interpone τῆς. Idem.

Τοὺς κρινομένους] Lego τοὺς τοῦ κρινομένου. Idem.

Περὶ τουτωνὶ τῶν ἀγώνων.] Videtur leg. περὶ τουτοῦ τὸν ἀγῶνα. Idem.

Βραχία] Num hic adverbialiter est accipiendum, pro βραχίως? an leg. διὰ

106. 1 εἰπὼν καταβῇ, ψευδὴς, καὶ οὐδεὶς ταύτῃ πιστεύσει ὡς παρὰ τῶν Ἀρεοπαγιτῶν γεγενημένῃ; ἢ τὸ δῶρα λαμβάνειν ἐπὶ προδοσίᾳ τῶν τῆς πόλεως συμφερόντων οὐκ ἴσθ' ὅτι τῶν δεινοτάτων ἐστὶ καὶ τῶν πλεῖστα κακὰ τὰς πόλεις ἐργαζομένων.

γ. Ἀλλ' αὐτὸς ὁ κρινόμενος νὴ Δία μέτριος τὸν τρόπον, καὶ προγόνων χρηστῶν, καὶ πολλὰ ἡμᾶς καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ καλὰ εἰργασμένος, ὥστε διὰ τοῦτ' ἄξιόν ἐστιν αὐτοῦ φείσασθαι; καὶ τίς ὑμῶν οὐ πολλάκις ἀκήκοεν, ὅτι [1] Κυδιμάχου μὲν τοῦ πατρὸς τοῦ Ἀριστογείτονος θανάτου καταγνωσθέντος καὶ φυγόντος ἐκ ταύτης τῆς πόλεως ὁ χρηστὸς οὗτος υἱὸς περιείδε τὸν αὐτοῦ πατέρα καὶ ζῶντα τῶν ἀναγκαίων σπανίζοντα καὶ τελευτήσαντα οὐ τυχόντα τῶν 81
νομίμων, ἅπερ αὐτοῦ πολλάκις κατεμαρτυρεῖτο· αὐτὸν δὲ τοῦτον, ὅτ' εἰς τὸ δεσμωτήριον τὸ πρῶτον ἀπήχθη — πολλάκις γὰρ ἴστε τοῦτο δήπου γεγενημένον —, τοιαῦτα τολμήσαντα ποιεῖν αὐτοὺς, ὥστ' ἐκείνους ἀποψηφίσασθαι μήτε πῦρ ἐναύειν τούτῳ μήτε συσσιτεῖν μηδένα μήτε θυσιῶν τῶν γινομένων κοινωνεῖν; καίτοι, ὦ Ἀθηναῖοι, τίνα χρὴ τοῦτον νομίζειν ἔχειν διάνοιαν, ὃς διὰ μὲν πονηρίαν εἰς τὸ δεσμωτήριον ἐνέπεσεν, ἐκεῖ δ' ὢν παρὰ τοῖς ἐκ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων κακούργοις ἀπηγμένοις οὕτως εἶναι πονηρὸς ἔδοξεν, ὥστε μηδ' ἐκείνοις τῶν ἴσων ἀξιοῦσθαι τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ κλέπτην — ὡς φασι — ληφθέντα τουτονὶ παρ' ἐκείνοις, εἰ ἦν ἕτερός τις τόπος ἀνοσιώτερος ἵνα ἐζῆν ἀπάγειν τοὺς ἐκ δεσμωτηρίου κλέπτοντας, εἰς ἐκεῖνον ἂν τοῦτο τὸ θηρίον ἀπαχθῆναι; καὶ ταῦθ', ἅπερ ἀρτίως εἶπον, τίς οὐκ οἶδε καταμαρτυρηθέντα Ἀριστογείτονος, ὅτ' ἐμπορίου ἐπιμελητὴς λαχὼν 82

[1] τοῦ Κυδ.

βραχέων? an potius post τὰ δίκαια, aut post περὶ τουτονὶ τὸν ἀγῶνα deest aliquid. διεξιὼν? videtur utique. nam πάντα cum τὰ δίκαια jungi nolim. IDEM.

Ταύτῃ] Scil. τῇ παρὰ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς ἀποφάσει τῶν τὰ ἁρπάλια χρήματα διαπεπραμένων. IDEM.

Ὡς παρὰ] Fors. οὐ est interponendum. IDEM.

Τοῦ Κυδιμ.] Τοῦ abesse malim. IDEM.

Αὐτοὺς] Dictum πρὸς τὸ σημαινόμενον pro τοὺς αὐτοῦ, scil. ὄντας, vel διδεμένους. Satis enim per se intelligitur, nexos in carcere hic designari. tam scelesta in eos, qui ibi essent, ausum patrare. Accusativus τολμήσαντα pendet e τίς ὑμῶν οὐ πολλάκις ἀκήκοεν. IDEM.

Ἀπηγμένοις] De verbo ἀνάγειν, quatenus significat per vim abreptum in captivitatem et in vincula agere, dixi ad Polyb. p. 123. Præpositio ἀνὰ, unde compositum est, h. l. significat, seorsim, procul a reliqua societate humana. IDEM.

Ἐκείνοις] Id est, παρ' ἐκείνοις. IDEM.

Τοὺς ἐκ] Num τὰ interponendum? IDEM.

ἀπεδοκιμάσθη ὑπὸ τῶν τότε δικαζόντων ἄρχειν τὴν αὐτὴν ἀρχήν; ἔπειτ' εἰρωνεύεσθε πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς, καὶ περὶ Ἀριστογείτονος μέλλοντες φέρειν τὴν ψῆφον ἐλεεῖτε, ὃς τὸν αὑτοῦ πατέρα κακῶς διατιθέμενον ὑπὸ λιμοῦ οὐκ ἠλέησεν; ἔπειτα [1]παρ' ἡμῶν ἔτι λόγους ἀκούειν βούλεσθε περὶ τῆς Ἀριστογείτονος τιμήσεως, ὃν ἴστε ἀκριβῶς ὅτι δικαίως ἂν καὶ ἐκ τοῦ ἄλλου βίου καὶ ἐκ τῶν νῦν αὐτῷ πεπραγμένων τῆς ἐσχάτης τύχοι τιμωρίας; οὐκ Ἀριστογείτων ἐστὶν, ὦ Ἀθηναῖοι, ὁ κατὰ τῆς ἱερείας τῆς Ἀρτέμιδος τῆς Βραυρωνίας καὶ τῶν οἰκείων αὐτῆς τοιαῦτα γράψας καὶ ψευσάμενος, ὥσθ' ὑμᾶς, ἐπειδὴ τὴν ἀλήθειαν ἐπύθεσθε παρὰ τῶν κατη-
83 γόρων, πέντε ταλάντων τιμῆσαι τοῦτον, ὅσονπερ ἦν ἐπὶ τῇ τῶν παρανόμων γραφῇ τίμημα ἐπιγεγραμμένον; ὃ οὗτος πρὶν ἐκτῖσαι, τοῦτο συκοφαντῶν τὸν ἐντυγχάνοντα ὑμῶν καὶ λέγων καὶ γράφων ἐν τῷ δήμῳ διατετέλεκε, καὶ καταφρονῶν ἀπασῶν τῶν τιμωριῶν αἳ κατὰ τῶν ἀδικούντων ἐν τοῖς νόμοις εἰσὶ γεγραμμέναι. οὐ τὸ τελευταῖον οὗτος ἐνδειχθεὶς ὑπὸ Λυκούργου, καὶ ἐξελεγχθεὶς ὀφείλων τῷ δημοσίῳ λέγειν οὐκ ἐξὸν αὐτῷ, καὶ παραδοθεὶς τοῖς ἕνδεκα κατὰ τοὺς νόμους, περιπατῶν ἔμπροσθεν τῶν δικαστηρίων καὶ εἰς τὴν προεδρίαν τῶν πρυτάνεων ἐκάθιζεν;

δ'. Εἶτ', ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὃν οἱ νόμοι μὲν πολλάκις ὑμῖν παραδεδώκασι τιμωρήσασθαι κατεψηφισμένον ὑπὸ τῶν

[1] παρ' ἡμῶν om.

Ἄρχειν] Cohæret cum ἀπεδοκιμάσθη. ut δοκιμάζεσθαι ἄρχειν (pro ἔστε ἄρχειν) dicitur, *in censura morum, in scrutinio vitæ, probari ita ut dignus habeare qui admittaris ad magistratum*, sic contra ἀποδοκιμάζεσθαι ἄρχειν (pro ἔστε μὴ ἄρχειν), *reprobari quominus eum geras*. IDEM.

Τὴν αὐτὴν ἀρχὴν] Nove dictum, ex more deterioris Græciæ, pro ταύτην τὴν ἀρχήν. Nisi si sic accipiamus, pro τὴν αὐτὴν ἑαυτῷ ἀρχήν. *magistratum eandem quem ipsi gerebant*. IDEM.

Βραυρωνίας] L. Βραυρωνίας. MARKLAND.

Παρὰ τῶν κατηγόρων] Aristogitonis puta, qui causam sacerdotis illius agebant. REISK.

Τοῦτο] Π. τούτου. H. STEPHAN. Ego malim τουτουΐ, scil. τίμημα. REISK.

Γραφὴ] Quam scil. Aristogiton adversus illam Dianæ sacerdotem instituerat, cujus litis æstimationem ipse quinque talenta scripserat. IDEM.

Τοῦτο] Malim τοῦτα. IDEM.

Ἐνδειχθεὶς ὑπὸ Λυκούργου] Habemus adhuc illam ἔνδειξιν, verum non sub Lycurgi, sed sub Demosthenis nomine, cujus non est. IDEM.

Τῷ δημοσίῳ, λέγειν οὐκ ἐξὸν] Mutavi pravam hanc distinctionem sic: ὀφείλων τῷ δημοσίῳ λέγειν, οὐκ ἐξόν. cum Lycurgus eum actionis illo genere, quod ἔνδειξις appellatur, insectatus detaliaret, ut eum, qui concionaretur, quamquam ærario adhuc debens, id quod non liceret. Ærario enim debentes, donec satisfecissent, fore excludebantur hoc ipso facto. IDEM.

Δικαστηρίων] Pone δικαστηρίου decere videtur ἄφθη, vel ἐφάτο, vel simile quid. Quod si admittatur, malim altero verbo statim post ἐγκαθίζων pro ἐκάθιζον. IDEM.

Κατεψηφισμένον ὑπὸ τῶν πολιτῶν, ἐνδιχθέντα] Videtur et lectio, et interpunctio

πολιτῶν ἐνδειχθέντα, φυλάξαι δ' οὔθ' οἱ ἕνδεκα δεδύνηνται 84
οὔτε τὸ δεσμωτήριον, τούτῳ βουλήσεσθε συμβούλῳ χρῆσθαι;
καὶ ὁ μὲν νόμος εὐξάμενον κελεύει τὸν κήρυκα μετ' εὐφημίας
πολλῆς, οὕτως ὑμῖν τὸ βουλεύεσθαι περὶ τῶν πραγμάτων
παραδιδόναι· ὑμεῖς δὲ τὸν ἀνόσιον καὶ περὶ πάντας πονηρὸν
καὶ μάλιστα περὶ τὸν ἑαυτοῦ πατέρα γεγενημένον, τοῦτον
μεθ' ὑμῶν καὶ μετὰ τῶν ὑμετέρων οἰκείων καὶ συγγενῶν
εἰάσετε πολιτεύεσθαι; καὶ Δημάδῃ μὲν καὶ Δημοσθένει
οὐδεμίαν ὤεσθε δεῖν συγγνώμην ἔχειν, ὅτι δῶρα καθ' ὑμῶν
ἐξηλέγχθησαν λαμβάνοντες, ἀλλ' ἐτιμωρήσασθε, καὶ δι-
καίως, οἷς εἰ μὴ πάντα ἀλλὰ πολλά γε σύνιστε χρήσιμα
πολιτευομένοις· τὸν δὲ κατάρατον τοῦτον, ὃς ἀγαθὸν μὲν
107. 1 ὑμᾶς πεποίηκεν οὐδεπώποτε ἐξ οὗ πρὸς τὴν πολιτείαν προσ-
ελήλυθε, κακὸν δ' ὅ τι δυνατός ἐστιν, ἀφήσετε; καὶ τίς
οὐκ ἂν ἐγκαλέσειεν ὑμῖν τοῖς τοῦτον δεχομένοις σύμβουλον;
ὅταν γὰρ ἄνθρωπος γνώριμος καὶ φανερὸς καὶ περιβόητον 85
τὴν πονηρίαν παρὰ πᾶσι τοῖς πολίταις ἔχων δημηγορῇ, τότε
τοὺς ἀκούοντας ὑμᾶς οἱ περιεστηκότες [1] θαυμάζουσι, πότερον
5 βελτίους οὐκ ἔχετε συμβούλους [2] ἢ καὶ χαίρετε τῶν τοιού-
των ἀκούοντες. χρὴ δέ, ὦ Ἀθηναῖοι, ὥσπερ οἱ πρῶτοι νομο-
θέται περὶ τῶν ἐν τῷ δήμῳ λεγόντων τοῖς προγόνοις ἡμῶν
ἐνομοθέτησαν, οὕτω καὶ ὑμᾶς ζητεῖν ἀκούειν, ἵνα βελτίους
τοὺς προσιόντας ὑμῖν ποιήσητε. πῶς οὖν ἐκεῖνοι περὶ τούτων
ἐγίνωσκον; πρῶτον μὲν καθ' ἑκάστην δημοσίᾳ ἀρὰς ποιού-
μενοι κατὰ τῶν πονηρῶν, εἴ τις δῶρα λαμβάνων μετὰ ταῦτα
10 [3] λέγει καὶ γινώσκει περὶ τῶν πραγμάτων, ἐξώλη τοῦτον
εἶναι· ὧν οὗτος νῦν ἐστὶν Ἀριστογείτων· ἔπειτ' [4] ἐν τοῖς νό-

[1] θαυμάσωσι [2] ἢ om. [3] λέγῃ καὶ γινώσκῃ [4] ἐν ζωμοῖς

h. l. laborare; aut si illa bene habet, hæc certe vitiosa est. Haud intercedam κατεψηφισμένον h. l. pro passivo accipi. *condemnatum.* malim tamen κατεψηφισμένοι. *qui condemnarunt.* Utrum horum mavis, certe post alterutrum, est somma ponendum, et post πολιτῶν tollendum. Illi cives, hic indicati, sunt Lycurgus et ejus advocati. IDEM.

Πεπολιτευμένους] Malim πεπολιτευμένοις. IDEM.

Γνώριμος] Γνώριμον καὶ φανερὸν malim, ut ad περιεστηκότες redeat. IDEM.

Καὶ χαίρετε] Num ἢ καὶ χ. nam alias caret illud πότερον opposito sibi ἤ. *utrum de-*

fectu meliorum oratorum hos feratis, an libenter audiatis et gaudeatis etiam eorum concionibus atque delectemini. IDEM.

Ἐνομοθέτησαν] Fort. λέγειν ἐνομ. ut habeat insequens ἀκούειν oppositum sibi respondens. *quemadmodum vestri majores oratoribus, qui ad vestros majores verba facerent, legibus præscripserunt, quomodo eos dicere oporteret, ita vos quoque contendite audire ex illarum legum præscripto.* IDEM.

Ἐγίνωσκον] Scil. δεῖν ἀκούειν τῶν λεγόντων ἐν τῷ δήμῳ καὶ ἐν δικαστηρίοις. IDEM.

Καθ' ἑκάστην] Subaudi ἐκκλησίαν. IDEM.

Ἐν ζωμοῖς δίκαιον] Videtur leg. ἀζημίους (vel ἀνυπευθύνους) τὰς δίκας γρ. actiones de

86 μοις δώρων γραφὰς ποιήσαντες, καὶ κατὰ μόνου τούτου τῶν ἀδικημάτων δεκαπλασίαν ἐπιτιθέντες τοῦ τιμήματος τὴν ἔκτισιν, ἡγούμενοι τὸν τιμὴν λαμβάνοντα τῶν ἐν τῷ δήμῳ ῥηθήσεσθαι μελλόντων λόγων, τοῦτον οὐκ ὑπὲρ τῶν τοῦ δήμου βελτίστων ἀλλ' ὑπὲρ τῶν τοῖς δοῦσι συμφερόντων δημηγορεῖν· Ἀριστογείτονα τοίνυν ἡ βουλὴ ἀποπέφαγκε· πρὸς δὲ τούτοις ἀνακρίναντες τοὺς τῶν κοινῶν τι μέλλοντας διοικεῖν, τίς ἔσται τὸν ἴδιον τρόπον, εἰ γονέας εὖ ποιεῖ, εἰ τὰς στρατείας ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐστράτευται, εἰ ἱερὰ πατρῷά ἐστιν, εἰ τὰ τέλη τελεῖ· ὧν οὐδὲν ἂν ἔχοι συμβεβηκὸς [1]Ἀριστογείτων αὐτῷ δεῖξαι. ἀντὶ μὲν γὰρ [2]τοῦ γονέας εὖ ποιεῖν κακῶς οὗτος τὸν ἑαυτοῦ πατέρα πεποίηκεν· ὅτε δ' 87 ὑμεῖς ἐστρατεύεσθε πάντες, οὗτος ἦν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ· τοσοῦτον δ' ἀπολέλοιπε τοῦ πατρὸς μνημά τι ἔχειν, ὦ Ἀθηναῖοι, δεῖξαι, ὥστ' οὐδ' ἐν Ἐρετρίᾳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τελευτήσαντος ἐκεῖ τὰ νομιζόμενα ἐποίησεν αὐτῷ· τῶν δ' ἄλλων Ἀθηναίων εἰσφερόντων ἐκ τῶν ἰδίων, οὗτος οὐδ' ἐκ τῶν δημοσίων καὶ ὧν ὤφλε τὸ ἀργύριον ἅπαν ἐκτέτικεν. ἁπλῶς δ' εἰπεῖν, ἐναντία τοῖς νόμοις ἅπασι πράττων διατετέλεκε, καὶ τοῦτον μόνον ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ τοῖς ἐζητηκόσι καὶ εἰδόσιν ἀποπέφαγκεν· οὐ γὰρ παρ' ἐκείνης ὑμεῖς πυθόμενοι τοῦτον ἴστε πονηρὸν καὶ ἄδικον ὄντα, ἀλλ'

[1] ὁ Ἀριστ. [2] τοὺς

largitionibus solas aliarum omnium actionum voluerunt exemptas a mulcta, quæ alias actori esset pendenda, si causa cecidisset. IDEM.

Τοῦ τιμήματος] Æstimationis ejus puta, qua accusator ipse litem in libello accusatorio æstimasset. Edicebant itaque leges, ut in actionibus largitionum judicibus in mulctam liceret condemnato reo decuplum ejus summæ irrogare, qua accusator ipse litem æstimasset. IDEM. λήμματος de suo Bekkerus.

Ἔσται] Aut ἐστὶ est leg. aut ἔς τι. quod posterius si verius est, necesse est hic aliquid desiderari. ut sit, e. c. sic: τίς ἐς τι τὰ κοινὰ, καὶ τὸν ἴδιον τρόπον. qui publice, qui privatim ei sint mores. qualem se gerat erga rempublicam, qualem erga amicos. REISK.

Ἱερὰ] Vales. ad Harpocr. p. 38. vult ἱρία. IDEM.

Γὰρ τοὺς] Interpone τοῦ. IDEM.

Πατρὸς μνῆμα] Ergo monumenta patrum habebantur ab Atheniensibus ἐν τοῖς πατρῴοις ἱεροῖς. Palam enim hoc referter ad illud, quod modo dixerat, εἰ ἱερὰ πατρῷά ἐστι. IDEM.

Οὐδ' ἐκ τῶν] Lego οὐδὲ τῶν. eorum nummorum, quos ærario debet, et id quidem judicio condemnatus, totam summam nondum persolvit. IDEM.

Πραγμάτων] Π. πράττων. H. STEPHAN.

Τοῖς ἐζητηκόσι] Interponendum videtur οὐκ. Senatus Areopagiticus, cui mandatum fuerat, ut in reos largitionum Harpalearum inquireret, munus hoc peragebat, et facta quæsitione ad plebem referebat. Plebs itaque οὐκ ἐζήτει. volebat tamen per ζητητὰς suos, Senatores Areopagiticos cognoscere, qui partem rapinarum Harpalicarum cepissent. Jam plebs, ante quæsitionem, neminem norat reorum, præter unum Aristogitonem, quem norant participasse illas rapinas, tametsi non inquisivisset. Hujus itaque solius nomen edebat Senatus Areopagiticus ad plebem jam præsciam; cæterorum ad ignaram. IDEM.

ἕκαστος ὑμῶν ἀκριβῶς οἶδε τὴν τούτου [1]πονηρίαν. ὥστε τὸ 88
πολλάκις λεγόμενον ἀληθὲς εἰπεῖν [2]ἐστὶν, ὅτι περὶ μὲν τούτου
τὴν ψῆφον ὑμεῖς μέλλετε φέρειν, περὶ δ' ὑμῶν οἱ περιεστη-
κότες καὶ οἱ ἄλλοι πάντες.

ε'. Διὸ καὶ σωφρόνων ἐστὶ δικαστῶν, ὦ Ἀθηναῖοι, μηδ'
ὑμῖν αὐτοῖς ἐναντίαν ἐνεγκεῖν τὴν ψῆφον μήτε πᾶσι τοῖς ἄλ-
λοις Ἀθηναίοις, ἀλλ' ὁμοθυμαδὸν καταψηφισαμένους πάντας
παραδοῦναι τοῖς ἐπὶ [3]τούτῳ τεταγμένοις θανάτῳ ζημιῶσαι,
καὶ μὴ προέσθαι καὶ μὴ προδοῦναι τὴν θείαν καὶ τὴν εὔορκον
ψῆφον, ἀναμνησθέντας ὅτι τούτου κατέγνωκεν ἡ βουλὴ δῶρα
λαμβάνειν καθ' ὑμῶν, τούτου κατέγνωκεν ὁ πατὴρ καὶ ζῶν
καὶ τελευτήσας ἀδικεῖν ἑαυτὸν, καὶ ἵνα τὸ πρότερον εἴπω
τῶν ὀνομάτων, τούτου καταχειροτονήσας ὁ δῆμος παρέδωκεν
ὑμῖν τιμωρήσασθαι. οὗτος πολλὰ κακὰ διαπεπραγμένος ἐπὶ
τοιούτοις εἴληπται πράγμασι νῦν ἀδικῶν, ἐφ' οἷς αἰσχρόν
ἐστιν ὑμῖν τοῖς δικάζουσιν ἀτιμώρητον ἐᾶσαι τοῦτον. τίνα
γὰρ τρόπον, ὦ Ἀθηναῖοι, περὶ τῶν ἄλλων ἀποφάσεων οἴσετε
τὴν ψῆφον; ἢ διὰ τίνας προφάσεις τῶν ἤδη κεκριμένων ἔσεσθε 89
κατεψηφισμένοι; ἢ διὰ τί τὸ μὲν ἀποφαίνειν τὴν βουλὴν τοὺς
εἰληφότας τὰ χρήματα φαίνεσθε σπουδάζοντες, τὸ δὲ τιμω-
ρεῖσθαι τοὺς ἀποπεφασμένους ἐῶντες; μὴ γὰρ ἰδίους ἀγῶνας
τούτους ὑπολάβητε εἶναι κατὰ τῶν νῦν [4]μόνον ἀποπεφα-
σμένων, ἀλλὰ κοινοὺς κατὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. δωροδοκία
γὰρ καὶ προδοσία κρινομένη παρ' ὑμῖν δυοῖν θάτερον ἐπὶ τοῦ
λοιποῦ χρόνου ποιήσει τοὺς ἄλλους, ἢ χρήματα λαμβάνειν
108. 1 καθ' ὑμῶν θαρροῦντας ὡς οὐ δώσοντας δίκην, ἢ φοβεῖσθαι
τὸ λαμβάνειν ὡς τῆς τιμωρίας τοῖς ληφθεῖσιν ἀξίας γενη-
σομένης τῶν ἀδικημάτων. οὐκ ἴσθ', ὅτι καὶ νῦν ὁ φόβος ὁ
παρ' ὑμῶν τοὺς ὁρμῶντας ἐπὶ τὰ καθ' ἡμῶν ἥκοντα χρή-
ματα νῦν ἀνείργει καὶ ποιεῖ πολλάκις ἀπὸ τοῦ λήμματος
5 ἀποστρέφειν; καὶ τὸ ψήφισμα τοῦ δήμου, τὸ ζητεῖν τὴν

[1] μοχθηρίαν [2] ἐστιν ὅτι· περὶ [3] τοῦτον [4] μόνον

Ἔστιν ὅτι] F. ἐστὶν, ὅτι —. MARKLAND. Malim ἔστι καὶ νῦν ὅτι. REISK.

Περὶ μὲν τούτου] Post μὲν interponi velim οὖν. Aut alias sic leg. sit: ἀληθὲς ἐστιν, ὅτι περὶ μὲν τούτου. IDEM.

Τοῦτῳ] Π. τοῦτο. Ἢ τούτῳ. H. STEPHAN. Significatur cura extrema supplicia in condemnatis exsequendi. REISK.

Θείαν] Fort. εὐθεῖαν. IDEM.

Πρότερον] Malit fort. quispiam πρεσβύτατον, neque admodum repugnabo. IDEM.

Μόνον] Melius pone ἀποπεφασμένων collocetur. IDEM.

Ἡμῶν] Num ὑμῶν. IDEM.

Ἀποστρέφειν] Videtur leg. τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀποστρέφειν. IDEM.

βουλὴν περὶ τούτων τῶν χρημάτων προστάττον, οὐδὲ τοὺς κεκομικότας τὸ χρυσίον εἰς τὴν χώραν ὁμολογεῖν πεποίηκε; καλῶς γὰρ, ὦ Ἀθηναῖοι, καλῶς οἱ πρόγονοι περὶ τούτων
90 ψηφισάμενοι στήλην εἰς ἀκρόπολιν ἀνήνεγκαν, ὅτε φασὶν Ἄρθμιον τὸν Πυθώνακτος τὸν Ζελείτην κομίσαι τὸ χρυσίον ἐκ Μήδων ἐπὶ διαφθορᾷ τῶν Ἑλλήνων. πρὶν γὰρ λαβεῖν τινὰς καὶ δοῦναι [1] τοῦ τρόπου πεῖραν, φυγὴν τοῦ κομίσαντος τὸ χρυσίον καταγνόντες, ἐξήλασαν αὐτὸν ἐξ ἁπάσης τῆς χώρας. καὶ ταῦθ', ὥσπερ εἶπον, εἰς τὴν ἀκρόπολιν εἰς στήλην χαλκῆν γράψαντες ἀνέθεσαν, παράδειγμα [2] ὑμῖν τοῖς ἐπιγινομένοις καθιστάντες, καὶ νομίζοντες τὸν ὀπωσοῦν χρήματα λαμβάνοντα οὐκ ὑπὲρ τῆς πόλεως ἀλλ' ὑπὲρ τῶν διδόντων βουλεύεσθαι. καὶ μόνῳ τούτῳ προσέγραψαν τὴν αἰτίαν δι' ἣν ὁ δῆμος ἐξέβαλεν αὐτὸν ἐκ τῆς πόλεως, γράψαντες διαῤῥήδην· Ἄρθμιον τὸν Πυθώνακτος τὸν Ζελείτην πολέμιον εἶναι τοῦ δήμου καὶ τῶν συμμάχων, αὐτὸν καὶ γένος, καὶ φεύγειν Ἀθήνας ὅτι τὸν ἐκ Μήδων χρυσὸν ἤγαγεν εἰς Πελοπόννησον. καίτοι εἰ τὸν ἐν Πελοποννήσῳ χρυσὸν ὁ δῆμος πολλῶν κακῶν αἴτιον ἡγεῖτο τοῖς Ἕλλησιν εἶναι, πῶς χρὴ ῥᾳθύμως ἔχειν ὁρῶντας ἐν ταύτῃ τῇ πόλει δωροδοκίαν γινομένην; καί μοι σκοπεῖτε ταύτην τὴν στήλην.

ΣΤΗΛΗ.

καίτοι, ὦ Ἀθηναῖοι, τί ἂν οἴεσθε ποιῆσαι ἐκείνους τοὺς ἄνδρας λαβόντας ἢ στρατηγὸν ἢ ῥήτορα πολίτην ἑαυτῶν
91 δῶρα δεχόμενον ἐπὶ τοῖς [3] τῆς πατρίδος συμφέρουσιν, οἳ τὸν ἀλλότριον καὶ τῷ γένει καὶ τῇ φύσει τῆς Ἑλλάδος ἄνθρωπον οὕτω δικαίως καὶ σωφρόνως ἐξήλασαν ἐκ Πελοποννήσου πάσης; τοιγάρτοι τῆς πόλεως καὶ τῶν προγόνων ἀξίως ἐκινδύνευσαν πρὸς [4] τὸν βάρβαρον.

[1] τοῦ om. [2] ἡμῖν [3] τῆς om. [4] τὸν

Πρός τ' αὐτὸν °] Tria hæc vocabula in unum προστάττον contraxi, et asteriscum vitii indicem sustuli. Sanatus enim nunc locus est. IDEM.

Ὁμολογεῖν] Scil. ἑαυτὸν κεκομικέναι τὸ χρυσίον εἰς τὴν χώραν. IDEM.

Τὸ χρυσίον] De eo negotio vide Demosthenem in oratione de Cherroneso et de vitiosa legatione, et Æschinem contra Ctesiphontem in fine, Plutarchum in Themistocle, et alios. PALMER. Videtur τόντε interponendum esse. τὸ τόντε χρυσίον, scil. τὸ ἐπὶ Ἄρθμίου, Arthmii ætate in Græcum illatum, opponitur τῷ νῦν, hui Harpali ætate illato. REISK.

Τῆς πατρίδος] Interpone τῆς. IDEM.

Πρὸς τὸν βάρβαρον] Scil. γῶν. Sed non solent sic loqui. Selenius est πρὸς τὸν Cάρβ. in masculino. IDEM.

ΔΕΙΝΑΡΧΟΥ

ΚΑΤΑ ΦΙΛΟΚΛΕΟΥΣ.

Pag. ed. H. Steph. — Pag. ed. Reisk.

108. 29 α΄. ΤΙ χρὴ λέγειν πρὸς τῶν θεῶν περὶ τοιούτου ἀνδρώπου, 91
[1]ἢ πῶς χρήσεσθε τῇ τούτου πονηρίᾳ; ὃς οὐκ ἄπαξ ἀλλὰ
τρὶς ἐξελεγλεγμένος ὑπὸ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς —
ὡς ὑμεῖς ἅπαντες ἴστε καὶ νῦν ἐν τῷ δήμῳ ἠκούετε —, καὶ
ἐψευσμένος ἁπάντων Ἀθηναίων ἐναντίον καὶ τῶν περιεστη-
κότων, φάσκων κωλύσειν Ἄρπαλον εἰς τὸν Πειραιᾶ κατα- 92
πλεύσειν, στρατηγὸς ὑφ' ὑμῶν ἐπὶ τὴν Μουνυχίαν καὶ τὰ
νεώρια κεχειροτονημένος, καὶ δῶρα τολμήσας λαβεῖν κατὰ
πάντων ὑμῶν καὶ τῆς χώρας καὶ παίδων καὶ γυναικῶν,
καὶ ἐπιωρκηκὼς ὃν ὤμοσεν ὅρκον μεταξὺ τοῦ ἕδους καὶ
τῆς τραπέζης· καὶ γράψας καθ' ἑαυτοῦ ψήφισμα, καὶ
θανάτου τιμησάμενος ἐὰν εἰλῆφέ τι τῶν χρημάτων ὧν
Ἄρπαλος εἰς τὴν χώραν ἐκόμισεν, ὅμως ἐτόλμησεν εἰς
τοὺς εἰδότας ὑμᾶς ἐξελεγλεγμένον ἑαυτὸν ἅπασι τούτοις
ἔνοχον γεγενημένον ἐλθεῖν καὶ δεῖξαι ἑαυτὸν, οὐ τῷ δικαίῳ
πιστεύων — τί γὰρ τούτῳ δικαιοσύνης μέτεστιν; — 93
ἀλλὰ τῇ τόλμῃ καὶ τῇ ἀναιδείᾳ, ᾗ χρώμενος πρότερον
μὲν ἠξίωσε καταφρονήσας ὑμῶν καὶ τῶν ἐν τῇ πόλει δι-
καίων τὰ χρήματα λαβεῖν, νυνὶ δὲ ἀπολογησόμενος ἥκει

Ὅσως] Ἢ πῶς. Bekker. Obsecutus sum.

Τρὶς] Repetit hoc p. 327. v. 11. Reisk.

Καὶ ἐψευσμένος] Aut deest aliquod participium ante καὶ, e. c. ἐπιβουλεύσας ὑμῖν, aut delendum est καὶ. nam cohæret ἐξελεγλεγμένος cum ἐψευσμένος, et utrumque sic copulatum, ἐξελελεγμένος ἐψευσμένος, tantundem est, ac si dixisset: ἐξελελεγμένος, ὅτι ἐψευσται. ter convictus mendacii, in eo commissi, quod affirmavit coram Atheniensibus omnibus in concionem congressis. Idem.

Καὶ τῶν περιεστηκότων] Ergo hi sunt diversi ab Atheniensibus. Sunt ergo inquilini, et peregrini, tum Athenis commorati. Idem.

Φάσκων] Cohæret cum ἐψευσμένος. idem est atque ἐν τῷ φάσκειν. mentitus in eo quod diceret. Idem.

Μεταξὺ τοῦ ἕδους καὶ τῆς τραπέζης] Vocabulum ἕδος h. l. simulacrum Minervæ a Phidia factum designat, in arce dedicatum, quæ arx πεφθένων appellabatur. τράπεζα est mensa coram illo signo posita, qua in mensa poni solebant dona, si quæ Minervæ offerrentur. Idem.

Ἑαυτὸν] Π. αὐτὸν. H. Stephan. Foret hoc quidem planius atque usitatius. Verum tamen bene habet vulgata. Idem est ac si dixisset: ἐλθεῖν εἰς ὑμᾶς τοὺς εἰδότας, ὅτι ἐξήλεγξεν ἑαυτὸν, ὅτι γεγένηται ἔνοχος. Erit ergo ἐξελελεγξάμενον h. l. pro part. aor. 1. medii ἐξελεγξάμενον, aut pro ἐξελήγξαντα. Reisk.

ὡς οὐδὲν τούτων διαπέπρακται· τοσοῦτον τῆς ὑμετέρας ῥᾳθυμίας καταπεφρόνηκε. καὶ ὁ μὲν κοινὸς τῆς πόλεως νόμος, ἐάν τις ἐναντίον τῶν πολιτῶν ὁμολογήσας τι παραβῇ 109. 1
50 τοῦτον ἔνοχον εἶναι κελεύει τῷ ἀδικεῖν· ὁ δὲ πάντας Ἀθηναίους [1]ἐξηπατηκὼς, καὶ προδοὺς τὴν πίστιν ἣν παρ' ὑμῶν οὐκ ἄξιος ὢν ἔλαβε, καὶ τὸ καθ' αὑτὸν μέρος ἅπαντ' ἀνατετραφὼς τὰ ἐν τῇ πόλει, οὗτος ἐπὶ τὴν ἀπολογίαν ἥκειν φήσει τὴν ὑπὲρ τῆς αἰτίας τῆς εἰς αὐτὸν γεγενημένης; ἐγὼ δὲ, ὦ ἄνδρες, εἰ δεῖ τἀληθῆ λέγειν — δεῖ δὲ —, οὐδὲ 5
τὰς ἀποφάσεις οἶμαι νῦν κρίνεσθαι, πότερον ἀληθεῖς εἰσὶν ἢ ψευδεῖς [2]αἱ κατὰ Φιλοκλέους γεγενημέναι· ἀλλὰ περὶ μὲν τῆς τιμωρίας ὑμᾶς δεῖ τῆς ἐν τῷ ψηφίσματι γεγραμμένης δικάσαι νῦν, πότερα δεῖ χρημάτων τιμῆσαι τῷ τηλικαῦτα ἠδικηκότι τὴν πόλιν, ἢ θανάτῳ ζημιώσαντας, ὥσπερ οὗτος ἔγραψεν ἐν τῷ ψηφίσματι καθ' αὑτοῦ, [3][ἢ] δημεῦσαι
94 τὴν οὐσίαν τὴν ἐκ τοιούτων λημμάτων συνειλεγμένην.

β'. Οἴεσθε τοῦτον νῦν πρῶτον ἐπὶ τούτων τῶν χρημάτων πονηρὸν γεγενῆσθαι, ἢ [4]νῦν πρῶτον καθ' ὑμῶν δῶρα εἰληφέναι; οὐκ ἔστι ταῦτα, ἀλλὰ πάλαι τοιοῦτος ὢν ἐλάθανεν ὑμᾶς, καὶ [5]ηὐτυχεῖτε, καθότι οὐκ ἐν μείζοσι καιροῖς ἐπύθεσθε τὴν αἰσχροκέρδειαν αὐτοῦ· οὐ γάρ ἐστι χαλεπώτερον ἀνθρώπου τὴν αὐτὴν πονηρίαν ἀγνοουμένην ἔχοντος. οὐκ ἀποκτενεῖτε, ὦ Ἀθηναῖοι, πάντες ὁμοθυμαδὸν τὸν εἰς τοσαύτην αἰσχύνην καὶ ἀδικίαν πολλοὺς ἐμβεβληκότα, τὸν ἀρχηγὸν γενόμενον τοῦ διαδεδομένου χρυσίου καὶ εἰς αἰτίαν [6]καθίσαντα πᾶσαν τὴν πόλιν; ἀλλ' ὑπομενεῖτε

[1] ἠδικηκὼς [2] καὶ αἱ [3] uncos om. [4] νῦν om. [5] ηὐτύχει [6] καθιστάντα

Καὶ αἱ] Aut delendum est καὶ, aut transponendum, sic: ψευδεῖς, αἱ καὶ κατὰ Φιλ. etiam illæ, quæ de Philocle. non solum, quæ de Demosthene et Aristogitone aliisque, sed etiam quæ de Philocle sunt reddite. IDEM.

Περὶ μὲν] Imo vero περὶ μόνης. IDEM.

Αὐτοῦ· ἢ δημεῦσαι] Semicolon commate muta, et tolle ἢ, et locum habebis correctum. non tria pœnæ genera hic proponuntur, 1) mulcta pecuniaria. 2) supplicium mortis. 3) confiscatio bonorum. sed duo tantum, 1) mulcta pecuniaria. 2) supplicium mortis cum adjuncta ei atque semper insequi solita proscriptione bonorum conjunctum. IDEM.

Πρῶτον] E vulgata, ut nunc est, hæc exsistit sententia: aut primum Atheniensium hunc esse, qui largitionibus se corrumpi passus sit. Non mala sententia; sed ab hoc loco, ni fallor, alienior. Quare malim τῶν πρώτων. IDEM.

Ηὐτύχει] Aut addendum est ἡ πόλις, aut potius passus sit. ηὐτυχεῖτε. IDEM.

Οὐ γὰρ] Π. οὐδὲν γάρ. H. STEPHAN.

Τὴν αὐτὴν] Π. τὸν αὐτοῦ. IDEM.

Διαδεδομένου] Dedi διαδεδομένου. diditi per multos. REISK.

Καθίσαντα] Π. καθιστάντα. H. STEPHAN.

ἀκούειν τοῦ τοσαῦτα διαπεπραγμένου καθ' ὑμῶν, ὡς ὅτι τὸ συνέδριον τὸ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ ψευδεῖς πεποίηται τὰς ἀποφάσεις, καὶ ὡς αὐτὸς μὲν δίκαιος καὶ χρηστὸς καὶ ἀδω- 95
ροδοκητός ἐστιν, ἡ δ' ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ ταῦτα πάντα
προεῖται χάριτος ἢ λήμματος ἕνεκα; ἆρ' ἴσθ' ὅτι ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων ἀδικημάτων σκεψαμένους ἀκριβῶς δεῖ μετ' ἡσυχίας καὶ ταλῃθὲς ἐξετάσαντας, οὕτως ἐπιτιθέναι τοῖς ἠδικηκόσι τὴν τιμωρίαν, ἐπὶ δὲ ταῖς φανεραῖς καὶ παρὰ πάντων ὁμολογημέναις προδοσίαις πρῶτον τετάχθαι τὴν ὀργὴν καὶ τὴν μετ' αὐτὴν γιγνομένην τιμωρίαν; τί γὰρ τούτου οὐκ ἂν οἴεσθε ἀποδόσθαι τῶν ἐν τῇ πόλει σπουδαιοτάτων,
ὅταν ὑμεῖς ὡς πιστὸν αὐτὸν καὶ δίκαιον φύλακα καταστήσητε; ποίας οὐκ ἂν προδοῦναι τριήρεις τῶν ἐν τοῖς νεωρίοις; ἢ τίνος ἂν φροντίσαι φυλακῆς, λήσειν ἐλπίσαντα καὶ λήψεσθαι διπλάσιον οὗ νῦν εἴληφε χρυσίου; οὐδέν' ὅ τι οὐκ ἂν ὁ τοιοῦτος, ὦ ἄνδρες, ποιήσειεν. ὅστις γὰρ ἀργύριον καὶ χρυσίον περὶ πλείονος τῆς πρὸς ὑμᾶς πίστεως αἱρεῖται καὶ μήθ' ὅρκου μήτ' αἰσχύνης μήτε δικαίου πλείω λόγον 96
ἢ τοῦ λαμβάνειν ποιεῖται, οὗτος ἀποδώσεται τὸ καθ' αὐτὸν τὴν Μουνυχίαν, ἂν ἔχῃ τὸν ὠνησόμενον, οὗτος ἐξαγγελεῖ τοῖς πολεμίοις σύνθημα καθ' ὑμῶν φήνας, οὗτος προδώσει τὴν πεζικὴν καὶ ναυτικὴν δύναμιν.

γ'. Μὴ οὖν, ὦ Ἀθηναῖοι, τὴν τίμησιν ὑπὲρ τῶν γεγενημένων μόνον ὑπὸ Φιλοκλέους ἀδικημάτων ἡγεῖσθε μέλλειν ποιεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων ὧν ἂν [1] ἔπραξεν οὗτος κύριος γενόμενος. καὶ τοῖς μὲν θεοῖς ἔχετε χάριν
ὑπὲρ τοῦ μὴ παθεῖν τι μεῖζον ὑπὸ τούτου δεινόν, ἐγνωκότες τοῦτον οἷός ἐστιν· ἀξίως δ' ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῆς τοῦ κρινομένου πονηρίας κολάσατε αὐτόν· ὃς, ὦ Ἀθηναῖοι, τρὶς ἢ τετράκις ἱππαρχηκὼς ἀνδρῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν, πλεονάκις δ' ἢ δεκάκις στρατηγὸς ὑφ' ὑμῶν κεχειροτονημένος οὐκ

[1] ἔπραξεν ἄν

Προεῖται] Si bene habet, significat, senatus hanc totam fraudem committit, in gratiam quorundam, a quibus seu rogatus seu corruptus donis fuit, quo Demosthenes aliique insontes, quibus infensi nonnulli sint, pessumdentur. Reisk.

Πρῶτον] Malim πρώτην. Idem.

Γιγνομένην] Pœnam e crimine quoque exsistentem, velut summa e numeris præmissis in unum collectis exstitit, crimini consentaneam, atque necessariam. Idem.

Αἱρεῖται] Bene si habet, de quo valde dubito, usurpatum est pro ἡγεῖται. Sed insolens est dictio περὶ πλείονος αἱρεῖσθαί τι. Idem.

ἄξιος ὢν, τιμώμενος καὶ ζηλούμενος διὰ τὴν πρὸς ὑμᾶς πίστιν ἀπέδοτο καὶ προέδωκε τὸ τῆς ἡγεμονίας ἡμῶν ἀξί-
97 ωμα, καὶ εἰς τὸ αὐτὸ κατέστησεν ἑαυτὸν Ἀριστογείτονι, καὶ μισθωτὸν καὶ προδότην ἀντὶ στρατηγοῦ ἐποίησεν. ἔπειτα ὑποστείλασθαί τι δεῖ πρὸς τὸν τοιοῦτον ὑμῖν, καὶ αἰσχυνθῆναι τοὺς ἠδικημένους, ὃς οὐκ ἠσχύνθη τοιαῦτα πράττων καθ' ὑμῶν καὶ τῶν ἄλλων; οὐχ οἱ τοιοῦτοι τῶν ἀνθρώπων ἐλεοῖντ' ἂν εἰκότως παρ' ὑμῖν, ὦ Ἀθηναῖοι· πολλοῦ γε καὶ δεῖ· ἀλλ' οἱ προδοθέντες ἂν ὑπὸ Φιλοκλέους, εἴ τιν' οὗτος παρέλαβε καιρὸν χρημάτων πολλῶν. ἐν οἷς 110. 1
καὶ ἡ ἀκτὴ καὶ οἱ λιμένες εἰσὶ καὶ τὰ νεώρια, ἃ οἱ πρόγονοι ὑμῖν κατασκευάσαντες κατέλιπον. ὧν ἀναμιμνησκομένους ὑμᾶς, ὦ Ἀθηναῖοι, δεῖ μὴ παρέργως ἔχειν πρὸς τὰς ὑπὸ τῆς βουλῆς γεγενημένας ἀποφάσεις, ἀλλ' ἀκολούθως ταῖς πρότερον κεκριμέναις· αἰσχρὸν γὰρ ἀπειπεῖν τιμωρουμένους
98 ἐστὶ τοὺς προδότας τῆς πόλεως γεγενημένους, καὶ ὑπολεί- 5
πεσθαί τινας τῶν ἀδίκων καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων, ὅτε οἱ θεοὶ φανεροὺς ὑμῖν ποιήσαντες παρέδοσαν τιμωρήσασθαι, [1]ἑωρακότες τὸν δῆμον ἅπαντα κατήγορον τούτου γεγενημένον καὶ [2]προκεχειρικότα πρῶτον τῶν ἄλλων ἐπὶ τῷ τὴν τιμωρίαν ἐν ὑμῖν δοῦναι.

δ'. Ἀλλ' ἔγωγε, νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα, αἰσχύνομαι, εἰ προτραπέντας ὑμᾶς δεῖ καὶ παροξυνθέντας ὑφ' ἡμῶν 10
ἐπὶ τὴν τοῦ νῦν ἐκλελοιπότος [3]τὴν κρίσιν τιμωρίαν ἐλθεῖν,

[1] ἑωρακότας [2] προκεχωρικότα [3] τὸν om.

Διὰ τὴν πρὸς ὑμᾶς πίστιν] Subaudi αὐτῷ δοκοῦσαν μόνον, ἀλλ' οὐκ οὖσαν. recurrit hæc dictio p. 328. v. 4. IDEM.

Τὸ τῆς ἡγεμονίας ἡμῶν ἀξίωμα] Quæ hic appellatur ἡγεμονία, estne ea illa vulgaris, a multis sic dicta, universæ Græciæ principatus, de quo tam diu, tam acriter, tam sæve inter se Athenienses atque Lacedæmonii contenderunt? An potius illa, quodammodo privata, ἡγεμονία, quæ penes eum est, qui tribunus aut imperator exercitus sit constitutus. Præferam ego hoc posterius hic loci, dignitatem muneris, quo fungebatur, ut ductor noster, tanquam ἡνίοχος, aut et στρατηγός. IDEM.

Τοιοῦτον ὑμῖν] Aut in vitio est ὑμῖν, aut inter hæc duo vocabulo deest aliquid, e. c. παφασμένον aut φαφαθέντα. IDEM.

Αἰσχυνθῆναι] Post αἰσχυνθῆναι deest ἢ μᾶλλον. *hujusne pudore et reverentia vos duci oporteat, an potius violatorum per injuriam?* aut alias pro ὑμῖν leg. erit. ὑμᾶς. quæ est lenissima et tutissima h. l. medicina. IDEM.

Πραττόντων] Π. πράττων. H. STEPHAN.

Τμῶν] Alloquitur judices. τῶν ἄλλων reliquos designat Athenienses, qui sive circumstabant judicium spectantes et audientes, sive domi manserant, rerum suarum privatarum satagentes. REISK.

Ἐν οἷς] Subaudi καιροῖς χρημάτων. *opportunitatibus pecuniæ quærendæ.* IDEM.

Τιμωρήσασθαι] Subaudi ἔστι τιμ. aut ἐστὶ τῷ τιμ. IDEM.

Ἑωρακότες] Π. ἑωρακότας. H. STEPHAN.

Ἐπὶ τῷ] Π. ἐπὶ τὸ. IDEM. Non male id quidem. verum tamen potest vulgata defendi. REISK.

Ἐκλελοιπότος κρίσιν] Interpone τὸν. Apparet hoc e loco Philoclem fuga enatasse

καὶ οὐκ αὐτόπται ἐστὲ τῶν ὑπὸ τούτου γεγενημένων ἀδικημάτων· καὶ ἐ μὲν δῆμος ἅπας οὔτ' ἀσφαλὲς οὔτε δίκαιον νομίζων εἶναι παρακαταθέσθαι τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας ἀπεχειροτόνησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς τῶν ἐφήβων ἐπιμελείας, ὑμεῖς δὲ οἱ τῆς δημοκρατίας καὶ τῶν νόμων φύλακες, οὓς ἡ τύχη καὶ ὁ κλῆρος ὑπὲρ τοῦ δήμου δικάσοντας ἐπέτρεψε, 99
φείσεσθε τοῦ [1]τοιαῦτα διαπεπραγμένου, καὶ τὸ πέρας ἔχοντες τῶν ἐν τῇ πόλει ἁπάντων δικαίων ἀτιμώρητον ἀφήσετε τὸν δωροδόκον καὶ πάντων τῶν γεγενημένων κακῶν αἴτιον, ὃς — ὅπερ καὶ μικρῷ πρότερον εἶπον — μόνος τῶν πονηρῶν πάντων τρὶς οὐχ ἅπαξ ἀποπέφανται, καὶ τρὶς ἤδη δικαίως ἐζημιωμένος θανάτῳ κατὰ τὸ αὐτὸ ψήφισμα. τί οὖν ἀναμενεῖτε, ὦ Ἀθηναῖοι; καὶ ποῖα ἀδικήματα ζητεῖτε ἕτερα μείζω τῶν εἰρημένων ἀκοῦσαι; οὐχ ὑμεῖς ἐστὲ καὶ οἱ ὑμέτεροι πρόγονοι οἱ Τιμοθέῳ [†]Πελοπόννησον περιπλεύσαντι καὶ τὴν ἐν Κερκύρᾳ ναυμαχίαν Λακεδαιμονίους νικήσαντι καὶ Κόνωνος υἱεῖ τοῦ τοὺς Ἕλληνας ἐλευθερώσαντος καὶ Σάμον λαβόντος καὶ Μεθώνην καὶ Πύδναν καὶ Ποτίδαιαν, καὶ πρὸς ταύταις ἑτέρας εἴκοσι πόλεις, οὐδὲν τούτων ὑπόλογον ποιησάμενοι; οὐδὲ τῆς τότε ἐνεστώσης κρίσεως καὶ τῶν ὅρκων οὓς ὁμωμοκότες [2]φέρετε τὴν ψῆφον 100
ἀντικαταλλαξάμενοι τὰς τηλικαύτας εὐεργεσίας, ἀλλ' ἑκατὸν ταλάντων τιμήσαντες, ὅτι χρήματ' αὐτὸν Ἀριστοφῶν ἔφη παρὰ Χίων εἰληφέναι καὶ Ῥοδίων; τὸν δὲ μιαρὸν ἄνθρωπον καὶ προδότην, ὃν οὐχ εἷς ἀνὴρ ἀλλὰ πᾶσα ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ ζητήσασα ἀποπέφαγκε χρήματ' ἔχειν καθ' ὑμῶν, ὃς οὐσίαν ἔχων πολλὴν καὶ παίδων ἀρρένων οὐκ ὄντων αὐτῷ, καὶ οὐδενὸς ἄλλου δεόμενος ὢν

[1] τὰ τοιαῦτα

[2] ἐφίετε

tisse judicium, et in eo non comparuisse. Constructio hæc est: ἀλθεῖν ἐπὶ τὴν τιμωρίαν τοῦ τῶν ἐκλελοιπότος τὴν κρίσιν. Atqui p. 323. 13. dixerat ἐτιλμησεν εἰς ὑμᾶς ἀλθεῖν ἀτυλογησόμενος. Non novi, quomodo hæc inter se pugnantia conciliari possint. IDEM.

Παρακαταθέσθαι] Post παρακαταθέσθαι deesse videtur αὐτῷ. IDEM.

Ἐπίτρεψε] Offendor dictione οὓς ἡ τύχη δικάσοντας ἐπίτρεψε. Sententia et usus loquendi postulant ἐπίστευσε. aut οἷς ἡ τύχη τὸ ὑπὲρ τοῦ δήμου δικάσασθαι δικάσοντας ἐπίτρεψε. Suspectus mihi quidem vitii hic locus est. IDEM.

Δικαίως ἐζημιωμένος] Interpone ἄν. IDEM.

Ψήφισμα] Post ψήφισμα videtur ἀπολῦσαι, vel simile quid, deesse. IDEM.

Ἐλευθερώσαντος] Æmil. Prob. in Timotheo. Athenæus l. xiii. pag. 11. GRUTER.

Οὐδὲ] Stephanus οὐδένα conjecit. Sed falsus fuit. bene habet b. l. vulgata. v. p. 281. 1. ubi hic idem locus iisdem verbis legitur. Cur ibi non offendit Stephanus? cur nil ibi quoque annotavit? REISK.

ἄνθρωπος μέτριος δεηθείη, οὐκ ἀπέσχετο χρημάτων διδομένων κατὰ τῆς πατρίδος, [1]οὐδ' ἀπεκρύψατο τὴν ἔμφυτον πονηρίαν, ἀλλ' ἀνεῖλε πᾶσαν τὴν γεγενημένην αὐτῷ πρὸς ὑμᾶς πίστιν, καὶ οἷς πρότερον ἔφη διαφέρεσθαι, πρὸς τούτους ἔταξεν αὐτὸν, καὶ ἐζήλεγξεν αὐτοῦ τὴν προσποίητον καλοκαγαθίαν, ὅτι ψευδὴς ἦν.

ε'. Ἃ χρὴ λογισαμένους ὑμᾶς, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ τῶν παρόντων καιρῶν ἀναμνησθέντας, οἳ πίστεως οὐ δωροδοκίας δέονται, μισεῖν τοὺς πονηροὺς, ἀνελεῖν ἐκ τῆς πολιτείας τὰ τοιαῦτα θηρία, καὶ δεῖξαι πᾶσιν ἀνθρώποις ὅτι οὐ συνδιέφθαρται τὸ τοῦ δήμου πλῆθος τῶν ῥητόρων καὶ τῶν στρατηγῶν τισὶν, οὐδὲ δουλεύει ταῖς δόξαις, [2]εἰδότες ὅτι μετὰ μὲν δικαιοσύνης καὶ τῆς πρὸς ἀλλήλας ὁμονοίας ῥᾳδίως ἀμυνούμεθα, θεῶν ἵλεων ὄντων, ἐάν τινες ἡμῖν ἀδίκως ἐπιτίθωνται, μετὰ δὲ δωροδοκίας καὶ προδοσίας καὶ τῶν ὁμοίων τούτοις κακῶν, ἃ τοῖς τοιούτους ἀνθρώποις πρόσεστιν, οὐδεμία πόλις σωθείη. μηδεμίαν οὖν δέησιν, ὦ Ἀθηναῖοι, μηδ' ἔλεον εἰς ὑμᾶς λαμβάνοντας αὐτοὺς, μηδὲ τὴν ἐξ αὐτῶν τῶν ἔργων καὶ τῆς ἀληθείας ἀποδεδειγμένην ὑμῖν κατὰ τῶν κρινομένων ἀδικίαν ἄκυρον ποιήσαντες, βοηθήσατε κοινῇ τῇ πατρίδι καὶ τοῖς νόμοις· ταῦτα γὰρ ἀμφότερα διαδικάζεται νῦν πρὸς τὴν τούτου πονηρίαν. ὑπὲρ πάσης, ὦ Ἀθηναῖοι, τῆς χώρας νῦν μέλλετε φέρειν τὴν ψῆφον, καὶ τῶν ἐν ταύτῃ κατεσκευασμένων ἱερῶν καὶ τῶν ἀρχαίων νομίμων καὶ τῆς παραδεδομένης ὑπὸ τῶν προγόνων ὑμῶν πολιτείας, οὐχ ὑπὲρ Φιλοκλέους μόνον· οὗτος γὰρ αὐτοῦ πάλαι θάνατον κατέγνωκε. ταῦθ' ὑμᾶς ἱκετεύων ἐγὼ δικαιοτέραν πολὺ δέησιν δέομαι τούτων τῶν ταῦτα πεπραχότων, μὴ ἐγκαταλιπεῖν ὑπὲρ ὧν οἱ πρόγονοι πολλοὺς ὑπέμειναν κινδύνους, μηδ' εἰς ἀδοξίαν αἰσχρὰν ἀγαγεῖν τὸ τῆς πόλεως ἀξίωμα, μηδὲ καταλλά-

[1] οὐκ

[2] εἰδότας

Ῥητόρων] Demosthenem perstringit, quem de Harpalicis quoque altera oratione impetiit. Vide Dionys. Halicarn. GRUTER.

Ταῖς δόξαις] Scil. quorundam in republica clarorum virorum. REISK.

Εἰδότας] Aptum est e vers. 7. χρὴ λογισαμένους ὑμᾶς — μισεῖν. IDEM.

Λαμβάνοντας] Nova et mira dictio δέησιν καὶ ἵλεων εἰς ἑαυτὸν λαμβάνειν. preces et commiserationem ad se non admittere, locum iis ponere se nullum facere. IDEM.

Τιμῶν] Fero. Mallem tamen ἰμᾶν. IDEM.

Ἀγαγεῖν] Malim κατάγειν. IDEM.

ξασθαι τὴν πρὸς τούτους χάριν τῶν νόμων καὶ τῶν τοῦ δήμου καὶ τῶν τῆς βουλῆς ἀποφάσεων. ἀκριβῶς γὰρ ἴστε, ὦ Ἀθηναῖοι, ἀκριβῶς, ὅτι ὑμεῖς μὲν παρὰ πᾶσιν ἀνθρώ-
10 ποις ἐπαινεῖσθε ταῖς γεγενημέναις ζητήσεσιν ὑπὲρ τούτων τῶν χρημάτων, οἱ δ' ἐξελεγχθέντες κατὰ τῆς ἑαυτῶν πατρίδος δῶρα εἰληφότες πονηροὶ καὶ ἄδικοι καὶ μισόδημοι νομίζονται εἶναι, φιλεῖν ὑμᾶς φάσκοντες καὶ πράττειν ὑπὲρ τῶν τῆς πόλεως ἀγαθῶν, καὶ δι' ὑμᾶς ἔνδοξοι γεγενημένοι.

Ταῖς γεγενημέναις] Subaudi ἐπί. nisi potius præpositio excidit. IDEM.

Δι' ὑμᾶς ἔνδοξα] Post ὑμᾶς posui omnia. Idem est ac si dixisset: πονηροὶ, διότι γεγόνασιν ἔνδοξοι διὰ τοῦ φάσκειν φιλεῖν ὑμᾶς καὶ πράττειν ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ δι' ὑμᾶς μόνους, οὐχὶ δὲ δι' ἑαυτούς. Alias καὶ hoc versu sit delendum. IDEM.

LECTIONES VARIANTES

AD DINARCHUM.

Bekk. 8. προδόντας pr. B. 9. ἡμῶν M. 11. ἀπολόντας M. 16. οὐδὲς οἶδεν ὅταν ἁλῶσιν οὐδὲ M. Ibid. τί ποιοῦσι om. M. 19. τὸ Θηβ.] τῶν Θηβ. M. antep. τοῦ Φιλ.] τοῦ om. B. Bekk. pen. ἐκκαλίσας pr. B.

P. 286. 1. συναπολογεῖτο] συναπολογεῖτο B. M. συνηκολογεῖτο Bekk. 6. τῆς πόλεως] τοῖς τῆς πόλεως B. Bekk. τοῖς πόλεσι M. antep. τὸν μὲν M.

P. 287. 2. ἀτυχίας M. 3. καιρὸν om. M. 7. Coul. τὸν Νικοδήμου] βουλ. μετ' ἐκείνου τὸν Νικοδήμου B. Bekk. 15. ἐν om. pr. B. Ibid. καὶ om. M. ult. καὶ om. pr. B.

P. 288. 3. ἡμῖν] ὑμῖν M. Bekk. 7. ἡμῖν] ὑμῖν Bekk. 8. περὶ ὧν] περιὼν B. Bekk. 11. ἐξέκλευσιν] ἐξέκαμψεν M. 14. ὑπὲρ δήμου] ὑπὲρ τοῦ δήμου B. M. Bekk. 16. οὐδὲν βελτ. M. 18. προγεγενημένων M. pen. οἷα M.

P. 289. 5. πεντηκοστόν] πεντηκοστὸν Bekk. Ibid. νῦν οὖν] τί οὖν B. Bekk. 7. δεῖν μισεῖν] δὲ μισεῖν B. Bekk. Ibid. καθιστηκότα B. 13. χρυσὸν ἐκ] χρυσὸν om. B. M. Bekk. pen. ὄφελον pr. B.

P. 290. 6. Ἀρ. καὶ] Ἀρ. δὲ καὶ M. 8. ἐντυγάντας pr. M. 9. τῆς ὑμ. - - - ὑπὸ add. in marg. M. 12. ζῇ om. pr. M. 15. δουλεύσασαν M. 16. ὑμῶν om. pr.

P. 291. 2. τῶν φυγ.] τῶν om. pr. B. Ibid. ἐκεῖ] ἐκεῖσι B. Bekk. Ibid. ἡμετέρων] ὑμετέρων B. M. Bekk. 3. πατέρων] προγόνων M. 5. ἡμετέρα] ὑμετέρα B. M. Ald. Bekk. Ibid. ἄξια M. 7. τὰ om. pr. B. 15. ἀνδρες] ὦ ἄνδρες M. Bekk. 16. ἡμετέρων corr. B. Ibid. μόνον B. M. Bekk. 17. τοῦτον] τοιοῦτον M. 19. τούτου M. 22. περὶ τριακ.] περὶ τῶν τριακ. B. M. Bekk. antep. πλησίον] πλείονος M.

P. 292. 2. διεφλω B. M. 5. Ἐπιγένη] Ἐπιγένην B. M. Bekk. 6. κατεστῆσαι] στῆσαι B. Bekk. Ibid. Βησιάδην] Βισάντουρον Bekk. 7. κίνησα, penna ducta per κίνησα, M. Ibid. ἰχθίστους] ἐκ τούτων B. M. 10. αὐτῷ] αὐτοῦ B. Bekk. 12. καλλίστου M. 15. κατὰ B. M. 21. τοσοῦτον corr. M. pen. πρότερον pr. B. ult. ποιήσεται M.

P. 293. 3. ὧν] ὃν pr. B. Ibid. προσ. αὐτῷ ἐπολ. M. 8. γενόμενος] γινόμενος corr. B. Bekk. 9. καὶ primum om. pr. B. 12. συμβουλὰς, αἷς] συμβουλὰς, ἃς B. Bekk. 14. ἐν δὲ τῇ] δὲ om. B. M. Bekk. Ibid. ἀκούσαντες M. 15. τὰς ἀρὰς] τῆς ἀρᾶς B. Bekk. 18. μηδὲν M. 19. μέλλει pr. B. Ald. antep. τολμῆσαι] τολμήσει B. Bekk.

P. 294. 5. ἱκετρίσωσιν B. 6. ἱμάτιον προστάξ B. 12. καλεύσαντος M. 13. μικρὰν] μικρὸν M. 16. ὅσων τῶν ἀμφ. γόνων add. in marg. M. 18. περὶ ὧν] περ' ὧν B. Bekk. 21. μοι] μοι M. 22. ἐφόνευσε] ἀπεφάνθη B. Bekk. Ibid. κατεψευσάμενον] καταψευσάμενος B. Bekk. καταψευσάμενος M. Ibid. μόνος] οὗν M. pen. ὧν εἰσαγγελίας pr. B. Ibid. πεντακοσ. τῶν] πεντακοσ. καὶ δισχιλίοις τῶν B. Bekk.

P. 295. 6. εἰ om. M. 7. ἀδικεῖ μὲν καταψ. M. Ibid. κἀμοῦ] καὶ ἐμοῦ pr. B. ἧς εἰσ ἐμοῦ M. 8. τῶν βουλ. M. 20. ἀπαθόντες M. ult. ἡμῶν M.

P. 296. 2. τῇ γνώμῃ] τῇ συγγνώμῃ corr. a pr. B. Bekk. τῇ γνώμῃ εἶθισθε M. 6. τούτων τοῦτον M. 7. προσδέξασθαι] προσδέξεσθαι B. Bekk. 11. ἀνοδόσθαι τὰ] ἀνοδόσθαι παρὰ τὰ B. Bekk. pen. δῆτα M.

P. 297. 2. εἰ συνισέρχεται] εἰ συνίσχυσι συνείσει B. Bekk. εἰσέρχεται M. 4. πρὸς τὸν δῆμον, penna ducta per πρὸς τὸν δῆμον, M. 14. φαμὲ τὸ] ἢ μὲ τὸ Bekk. 15. γενομένων] γεγομένων B. M. Bekk. 18. τὰ τοῦ] τοῦ B. Bekk. ταῦν M. 25. ὁ om. M. Ibid. γίνηται] γίνεται B. Bekk. 27. λυσιτελὴς pr. B. pen. προτέρων] πρότερον Bekk.

P. 298. 3. καὶ τούτους M. 5. ὁμολογημένων] ὁμολογουμένων B. M. Bekk. 10. τὸν] τὸν M. 12. τοῦτῳ M. 14. τῷ secundum om. M. 15. γεγονότων om. M. antep. προδοσίας M. pen. ὁ αὐτὸς] ὁ om. B. M. Bekk.

P. 299. 4. εἰλύφασιν M. 5. οὐκ ἠτιμωρήσασθε] τιμωρήσασθαι B. M. Bekk. Ibid. τι τῶν κατὰ B. 7. παραδεδώκατε add. in marg. B. 9. ζῆν] ζῆτ' pr. B. 10. ἡμετέρους] ὑμετέρους B. M. Bekk. 17. πρὸς τοὺς πεντηκοστάρχας add. in marg. M. 20. οἰκαδὲ ἀπελθὸν add. in marg. M. 22. τοιοῦτον M. Ibid. τὸν εἰς pr. B. Ibid. ἴδιον εἰσ.] ἴδιαν οἶκον εἰσ. B. Bekk. κατεγνωκότες 23. καταγνόντες, penna ducta per καταγνόντες, M. antep. τίνας ἐλεῖν.] τίνας τὰς ἐλεῖν. B. Bekk.

P. 300. 2. χωρίοις, penna ducta per χωρίοις, M. Ibid. τί δὲ, ἀντιθῶμεν B. M. 5. τῷ] τὸ M. et pr. B. 6. κατασίμῳ pr. B. 7. ἀναπεπομμένους M. 9. γράφεις] γράψεις Bekk. 17. γράφειν] γράψειν Bekk. 18. οἰκείας pr. B. Ibid. καὶ ἢ τοῖς M. καὶ τοῖς Ald. 21. κελεύσεις] κελεύσους Bekk. 25. καὶ τοὺς μὲν - - - εἰσφέ-

μεν add. in marg. B. ult. εἰληφότα μηδὲν φασ.] εἰληφέναι, μηδὲν δὲ φασ. B. Bekk.

οὔντι

P. 301. 2. ὡς om. M. 4 ἀξιοῦσθαι M. 5. γὰρ ἐν τοῖς ἔρως M. 8. παρὰ corr. B. 10. δὲ ἄλλοις] δὲ τοῖς ἄλλοις B. M. Bekk. 13. παρόντι M. 14. πλὴν] ἢ M. 16. καὶ τινων] καὶ τίνων B. Bekk. 17. γὰρ ἡμελ.] ἀν ἡμελ. B. Bekk. Ibid. [εἰ] om. omnes codd. et edd. 19. λόχου corr. B.

αι

Ibid. ἐπαμινώνδας B. ἐπαμινώνδας M. 20. καὶ οἱ μετὰ τούτων om. M. 22. πόλιν ἅπαι pr. M. Ibid. χόραν om. pr. M. antep. μισόπονον B. M. Ald. Ibid. κατόπονον pr. B.

P. 302. 2. τοῦ Φιλ.] τοῦ om. B. Bekk. Ibid. ὁ τούτων] ὁ τούτου B. Bekk. 3. ἁμφισσαν B. M. Ald. Ibid. ξυλλεγοῦσι M. 4. ἐγ. τῆς] ἐγ. δὲ τῆς B. M. Bekk. Ibid. κατεστάθη] κατέστη B. Bekk. Ibid. ἀγόνος M. 5. διὰ om. M. 7. συν

διαφθάρη] διαφθάρη B. διαφθάρη Bekk. Ibid. ἀλλὰ καὶ λίαν ἀληθὲς add. in marg. M. 8. ἀπάντων om. pr. M. 12. γε] τε M. 15. post τὴν lacuna 2. lit. capax in B. Ibid. μοῖραν] μέραν Bekk. Ibid. χωρίας B. λαβρίας Ald. 16. Λακεδαι-

μονίοι] ἀθηναίων M. 17. τὴν om. M.

οι

ρου. διόμορος M. Ibid. τῆς] τοῖς pr. B.

P. 303. 4. Κολυττία] κοττυλία B. κοτυλία M. 14. ἐμβεβλημένον] ἐμβεβλημένοι B. Bekk. Ibid. τὴν om. pr. M. 15. Ἑλλ. ἐλεύθερον] Ἑλλ. ἐλευθέριον B. ἔλεθρον om. M. Ἑλλ. ἐλευτέριον Bekk. Ibid. δεῖ ἐξέστω ded. vi d. pr. B. 16. μεταζάλ-

λεσθαι pr. B. 18. πράξει M. 20. ὅ] ὅτε M. et pr. B. 25. μαρτυρίαν πρῶτον. λέγε] μαντείαν πρῶτον. ΜΑΝΤΕΙΑ. λέγε B. M. Bekk. pen. ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΜΕΡΟΣ] ψήφισμα B. et in marg. M.

P. 304. 3. τούτου om. pr. M. 5. ΤΟ ΑΟΠΙΟΝ ΤΟΥ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ] μαρτυρία B. om. in lacuna M. 7. εἰρημένης] ἠρη-

μένης Bekk. Ibid. τῶν ἐν M. 11. οὐδὲ φερετ.] οὐδὲν φερετ. Bekk. 12. ἡμετέραν] ὑμετέραν B. M. Bekk. 14. δημοσθένης add. in marg. M. Ibid. κατὰ τὴν] μετὰ

με

τὴν B. Bekk. κατὰ τὴν M. 15. ὀλυμπίας pr. M. 16. ἐστὶ] ἐστὶ M. 21. προβαλλόμενος] προσβαλόμενος corr. B. Bekk. 22. περὶ εἰρ.] περὶ τῆς εἰρ. B. M. Bekk. antep. ἀπεξελθεῖν M. pen. δὲ om. M. Ibid.

...

Ἀλέξανδρος] Ἀλέξανδρον B. M. Bekk. ult. κατέχειν corr. B. Ibid. ἀρχιθέωρον] ἀρχιθέωρος B. M. Bekk.

οι

P. 305. 2 οἶκει M. 5. ὁ Δημ. τῷ ἐκ τοῦ Ἀρ. M. Ibid. βουλῇ add. sup. lin. a pr. M. 6. ἡμῶν] ὑμῶν corr. B. ἡμῶν Bekk. 8. ΨΗΦΙΣΜΑ om. M. 10. κυρία προστ.] κυρία σοῦ προστ. B. Bekk. 14. ἄνδρες. εἴρηκε] ἄνδρες. ΨΗΦΙΣΜΑ. ὁ Σουλὴ εἴρηκε B.

νόμους

Bekk. 18. ἐμετέρας corr. B. 20. λόγους M. 21. θεοὺς, in rasura 10. lit. capace, corr. a pr. B.

P. 306. 5. ταῦτα] ταὐτὰ B. ταῦτα Bekk. 6. αὐτῶν M. 8. τοῦτον M. 9.

με β α

κατὰ M. 11. φυλαξ τῇ πόλει M. τῇ πόλει add. sup. lin. B. 15. τοῖς corr. B. 16. γενομένοις corr. B. Ibid. αὗται pr. B. Ibid. σημεναὶ om. M. 20. κατεστήσατε pr. B. Ibid. τῇ τοῦ Δημ. M. 22. ἀνδρας om. B. antep. ἀλυσιτ. καὶ] ἀλυσιτ. ὑμῖν καὶ B. M. Bekk. ult. ῥᾳδίως om. pr. M.

ἠν

P. 307. 2. αὐτοὺς M. 6. μετὰ Ἀρκεσίλου om. pr. M. 7. οὖν, ἀριστε] οὖν, ὦ ἄριστε B. M. Ald. Bekk. 9. χρυσοῦς M. 10. τίτταρα] τετρακόσια pr. B. 17. μηδὲν] μηδὲν B. Bekk. 18. οὕτως M. ult. βουλόμεθα

δυπσόμεθα M.

. . . . . .

P. 308. 1. προσεπτίον] προετίον Bekk. 2. προσιτίον] προσδεπτίον B. Bekk. 5. ἐστὶν ὑμῖν] ὑμῶν ἐστὶν B. Bekk. 6. οὗτος pr. B. 7. ὅστις] τίς B. M. 13. ἴδια] ἰδία corr. B. ἰδίᾳ Bekk. 15. πολεμοῦντα] διοικοῦντα B. Bekk. Ibid. ὑμᾶς] ὑμᾶς B. Bekk. 17. ἐπαγορεύων Ald. 20. μέλ-

εἰσαγγέλλων

λει pr. B. 21. παρεισεται M.

. . . . . .

P. 309. 3. κατασκευάζων M. 6. πεπραγματευμένος] πεπραγμένος B. M. Bekk. 7. τούτου] τοῦτον B. Bekk. 8. ὅσπερ ἐπιβούλου M. 13. εἰς] ἐς M. 15. οὐκ οὐδαμοῦ] ἀν οὐδαμοῦ Bekk. 18. δὲ πεπραγμένους] διαπεπραγμένους corr. B. Bekk.

αι

23. τιμωρήσασθε M. 28. σὺ τὴν] σὺ om. B. M. Bekk. Ibid. μαντείαν] σημασίαν M.

καὶ

P. 310. 2. μὲν ὁ] μὲν ἡ B. μὲν καὶ ὁ Bekk. 3. κινδυνεύοντ pr. M. 6. ταῦτα] ταὐτὰ

γεγενημ

Bekk. Ibid. πράττοντες M. 10. γενομέ-

ο

νους M. 13. παρανόμων M. Ibid. ἐστιν οὖν - - - παρανόμων add. in marg. B. 15. γέγραφαι B. 16. σοι om. B. M. 19.

. . . . .

εἰσήγγελκας add. in marg. B. 20. πολλὰ πολλὰ B. 22. τῆς] τοῖς pr. B. antep. ὅπως] ἢ σοῦ B. Bekk.

P. 311. 2. ἐμετέρας] ἡμετέρας B. Bekk.

χρῆν α ἂν

Ibid. ἔξῆν M. 5. λέγοντες M. 9. ὅσπερ M. Ibid. συμπάντων] σὺ πάντων B. συμ-

σὺ

πάντων Bekk. 20. οὐ δὲ M. pen. ὁρᾶτε, Ἀθ.] ὁρᾶτε, ὦ Ἀθ. B. M. Ald. Bekk. ult. ἥδη] εἶδες B. M.

P. 312. 4. γενομένων πάντων M. 7.

οἱ
ὑμεῖς πάριοι] ὑμεῖς πάριοι B. ὑμεῖς οἱ πάριοι Bekk. 8. ἀναδέξασθε M. Ald. 11. προεμένους] προϊεμένους B. Bekk. 18. κατασκληκτίσῃ corr. B. 21. λαμβάνοντα καθ' B. M. 23. ἀφωλεῖσθαι] ἀπολογεῖσθαι pr. B. Bekk. antep. ἱλάσσητε] ἱλάσαιτε Bekk.

P. 313. 3. ὑμῖν αὐτὴν] αὐτὴν ὑμῖν B. Bekk. 6. καὶ ἐν] καὶ τὰς ἐν B. M. Bekk. 9. περιρεουόμενος M. 13. προελήλυθεν M. οὐ διακειμένην
17. μηδεμίαν M. 19. γεγενημένην M. 22. μὴ τῷ Δ. M. 24. δημηγορήσειν] συνγορήσειν B. Bekk. δημηγορήσειν M. pen. β
ἀναβαίνει ἀποφάσεσι M.
ε αι
P. 314. 2. ἀφ' M. 3. βούλεται M. 7. τας
εἰδόσιν M. Ibid. πρὲ] πρὸς M. 11. αὐτὴν M. Ibid. ἀπολογεῖσθε M. 14. ὅτι] ἐπὶ B. Ibid. φυναμίζειν corr. B. 17. καὶ τὸν - - - τὸν τούτων add. in marg. M. 18. καὶ] κἂν B. 20. τοῦ μὲν τῆς] τοιμὲν τῆς B. M. Bekk. 21. ἦκεν βεβοήθηκα om. pr. M. 22. ἐγκατίλιπεν] ἐγκαταλίλοιπε B. Bekk. ἐγκατίλιπα M.

ΚΑΤΑ ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΝΟΣ.

P. 315. 5. τὴν ἐξ — βουλὴν] τῇ ἐξ — βουλῇ B. Bekk. 9. τοῦτο M. 12. ἢ] καὶ M. 16. τὰ ψευδῆ ded. vid. pr. B. 17. ά ατων
ὑπολειφθῆναι M. 18. δεινότερα M. 19. αὐτῶν] αὐτῷ B. Bekk. αὐτῶν add. sup. lin. λῃ
a pr. M. Ibid. ἀσφαλέστατον M. 20. συμβ
ἡμετέρας] ὑμετέρας B. Bekk. 22. χαπὶ συγχώμης
σεται M. antep. ζελτίων M. ult. ἡμῶν M.

P. 316. 2. γεγενημένην] γεγενημένων cod. Laurent. Bekk. 3. ψευδομένοις] δεισομένοις B. Bekk. 5. βούλετε M. 9. ᾔσθεσθ' αι
ᾔσθεθ' B. Bekk. Ibid. ἡμῶν] ὑμῶν B. Bekk. 11. ἡμᾶς] ἡμᾶς B. M. Bekk. 13. δὲ M. 15. τοῖς φόλ.] τοῖς τῆς φολ. B. M. Bekk. Ibid. καταρραθυμήσατε] καταῤῥαθυμήσητε B. M. Bekk. 19. γενομένων M. Ibid. ἐκ] κατὰ pr. B. 20. ὑπὸ add. sup. lin. a pr. B. Ibid. [ἃ δὲ - - φείσασθαι;] Bekk. Ibid. τοὺς κρινομένους] τοὺς τοῦ κρινομένου B. Bekk. σῦ ου
21. αὐτῶν M. 24. τῶν νῦν κρινομένων M.

P. 317. 1. καταβήσομαι M. Ibid. ταύτην πιστεύσει add. in marg. B. 2. ἢ] καὶ εἰ M. 4. κατὰ τὰς] καπὰ τὰς B. M. Bekk. 8. ἐστιν om. M. 9. φείσεσθαι ασθαι
Ibid. ἡμῶν M. 17. ἀναφηφίσαντα M. 19. γενομένων M. 20. νομίζειν om. M.

P. 318. 4. ἠλέησεν] ἠθέλησεν M. Ibid. ἔπειτα ἐπὶ] ἔπειτα παρ' ἡμῶν ἐπὶ B. Bekk. 5. ζούλεσθε add. sup. lin. a pr. M. 8. τύχη B. 9. Βαυρωνίας] Ϛαυβρωνίας B. βαμβρωνίας M. Βραυρωνίας Bekk. 12. .....
τίμημα τιμῆσαι B. 14 [τοῦτο] Bekk. ἔμπροσθεν
20. ἐνθεῖσι M. pen. εἶθ' M. ult. καταψηφισμένων M.

P. 319. 1. ἐνδεχθέντα] δεδεγμένους B. M. 9. δεῖν om. M. 10. ἠλέγχθησαν M. 13. πολιτείαν] πόλιν B. M. Ibid. εἰσελήλυθε M. 17. τοῖς πολίταις om. pr. M. 18. θαυμάσουσι] θαυμάζουσι M. Bekk. 19. συμβ. καὶ] συμβ. ὃ καὶ B. M. ἐνομοθέτησαν
Bekk. 22. ἐνομίσθησαν M. 24. vel καὶ vel τὸν δημοσίαν ded. vid. pr. B. antep. ποιοῦσιν corr. M. pen. λέγε καὶ γνώσῃ] λέγει καὶ γνώσει B. M. Bekk. ult. ἐν βωμοῖς] ἐν τοῖς βωμοῖς M. ἐν τοῖς νόμοις B. Bekk.

P. 320. 2. τιμήματος] λήμματος Bekk. 3. τὸν] τὴν M. 9. στρατιὰς M. Ibid. αι
εἰ τὰ ἱερὰ ded. vid. pr. B. 10. ἴχει M. 11. ὁ Ἀριστογείτων] ὁ om. B. Bekk. Ibid. τοὺς γονέας] τοῦ γονέως B. Bekk. 14. ἴχειν om. M. 15. αὐτῷ M. 19. πραγμάτων διατετ.] πράττων διατετ. B. M. Bekk. ult. πεισθέντα M.

P. 321. 1. τοῦτου μοχθηρίαν] τούτου πονηρίαν B. M. Bekk. 2. ἔστιν ἐπὶ πρὲ] ἐστὶν, ὅτι περὶ B. Bekk. ἐστιν. ἐπὶ πρὸ Ald. 3. ἡμῶν M. 4. οἱ add. sup. lin. a pr. B. 5. ἔστι δικαστῶν] ἀνδρῶν ἐστὶ, sed δικαστῶν in marg., M. 7. καταψηφισάμενος pr. M. 8. τοῦτον] τοῦτο corr. B. τούτου M. Bekk. 9. Σεῖλε M. 10. ἔφη γὰρ λαμβ. M. 18. κεκριμμένον pr. B. 22. ὑπολάβοιτε B. M. Ibid. κατὰ] καπὰ κατὰ Bekk. Ibid. μόνα] μόνον B. M. Bekk. 23. κοινοὺς καὶ κατὰ B. M. 24. ἐπὶ corr. B. pen. [τῶν] Bekk. Ibid. εἰ-
σοιεῖ M.

P. 322. 1. χρημάτων πρὸς τ' αὐτὸ] χρημάτων προστάττον Bekk. 3. οἱ πρυτα om. pr. M. 5. οἱ 15. ἀμῶμιον B. Ibid. οἱ 15. ζεύξητε pr. B. 7. τιμὰς om. pr. M. Ibid. δοῦναι τρέσ.] δοῦναι τοῦ τρέσ. B. M. Bekk. 8. τῆς πόσης M. 9. ταῦθ' corr. ἀν .....
B. 10. ἔθεσαν M. Ibid. ἡμῖν] ὑμῖν B. M. Bekk. 16. εἶναι καὶ τοῦ M. 20. ἔχουσ] φέρειν M. 23. πεῖσαι M. 25. ὧδε
ἀναδεχόμενον M. Ibid. τοῖς πατρίδος] τοῦς τῆς πατρίδος B. Bekk. τῆς πατρίδος M. ult. τὸν βάρβαρον] τὸν βάρβαρο B. M. Bekk.

ΚΑΤΑ ΦΙΛΟΚΛΕΟΥΣ.

λέγειν
P. 323. 1. πεισῆν M. 2. ὅπως χρήσ.] ἢ σῆς χρήσ. Bekk. 5. ἐναντίας καὶ M. ἐναντία καὶ corr. B. Ibid. πεισιστόνων pr. κωλό
M. 6. πεκόπων M. Ibid. καταπλεῦσαι Bekk. 7. ἡμῶν M. 12. τιμωρησάμενος] τιμησάμενος B. τιμωρησάμενος Bekk. 13. ἐξ τὸν χρόνον om. pr. M. Ibid. εἰσαίμεσθ M. antep. καὶ om. pr. B.

P. 324. 5. ἰδιωτικὸς] ἐξωτικὸς B. Bekk. om. M. 6. ἐλάμβανε M. Ibid. ο
ἐναντιφανὲς M. 11. ψευδῆς καὶ al] καὶ om. B. M. Bekk. 12. δεῖν B. Ibid. τῆς corr. B. Ibid. γεγραμμένης corr. B. 14. τὸν πόλεμ om. pr. B. 15. unocs om. codd. et edd. praeter Bekk. 18. ἢ πρῶ- αἱληφέναι
τον] ἢ τῶν πρώτων B. Bekk. 19. λαμβάνειν M. 20. κἀτύχῃ] κἀτυχῆτε Bekk. 22. ἡγουμένων om. pr. M. pen. γενόμενον] διδόμενον M. Ibid. διαδεχομένου] διαδεδομένου B. M. Bekk. Ibid. καὶ] ἀλλ' M.

P. 325. 5. ἔπειτα M. Ibid. ἴσθ'] οἶσθ' M. 14. λήψασθαι ἐπιλάσιον corr. B. 20. ἐξαγγέλλει pr. B. 23. ἐναὶς] ἐναὶ M. 25. ἔπραξεν ἂν] ἂν ἔπραξεν corr. B. (qui ἂν pr. om.) Bekk. ἂν om. M. 26. ὅτοῖς om. pr. M. Ibid. ἔχοτε] εὔχεσθε M. ὑφ'
antep. κολάσητε M. et pr. B. ult. πας' ὑμῶν
ἡμῶν M.
ἐτοίνεσον
P. 326. 4. κατέστησεν M. 6. ἰσχύθη corr. B. 7. πραττόντων] πράττων B. M. Bekk. Ibid. ἡμῶν M. 20. πρεπεχωρηπότα] πρεπεχειρημότα pr. B. πρεπεχειρημότα corr. B. Bekk. pen. δεῖ om. pr. M. Ibid. ὑφ' ἡμῶν om. M. ult. ἐκλ. κρίσιν] ἐκλ. τὴν κρίσιν B. Bekk.

P. 327. 5. τῆς om. pr. M. 6. τοῦ om. ξ
pr. B. Ibid. διώσοντας M. 7. τοῦ τὰ τιμαῦτα] τὰ om. B. Bekk. 9. ἀφέσετε om. pr. M. Ibid. καὶ om. M. 16. πλεύσαντι M. 17. τοῦ om. pr. B. Ibid. ἐλευθερώσαντι βr. B. 18. λαβόντι pr. B. ας
19. πολὶς M. 20. ἐπὶ λόγου B. M. 21. ἐφέσεται] φέρεται B. Bekk. 25. ἀνθρώπων pr. B. τούτου ἄνθρωπον M. pen. πολὶν
. . . . .
pr. B.

P. 328. 2. οὐκ ἀπεκρίψ.] οὐδ' ἀπεκρίψ. B. Bekk. 4. οἷς om. pr. B. 12. δουλεύειν] δουλεύει B. M. Bekk. Ibid. εἰδότας] εἰδέτες B. M. Bekk. 15. ἡμῖν corr. B. ω
Ibid. ἐπιτίθεται M. 22. τούτου] τούτων pr. B. 24. κατεσκευασμένων corr. B. ult. μηδὲ καὶ καταλλάξ.] καὶ om. B. M. Ald. Bekk.

P. 329. 4. ἐπιτιθέσθαι pr. B. 5. ἐλαλεγμένοι M.

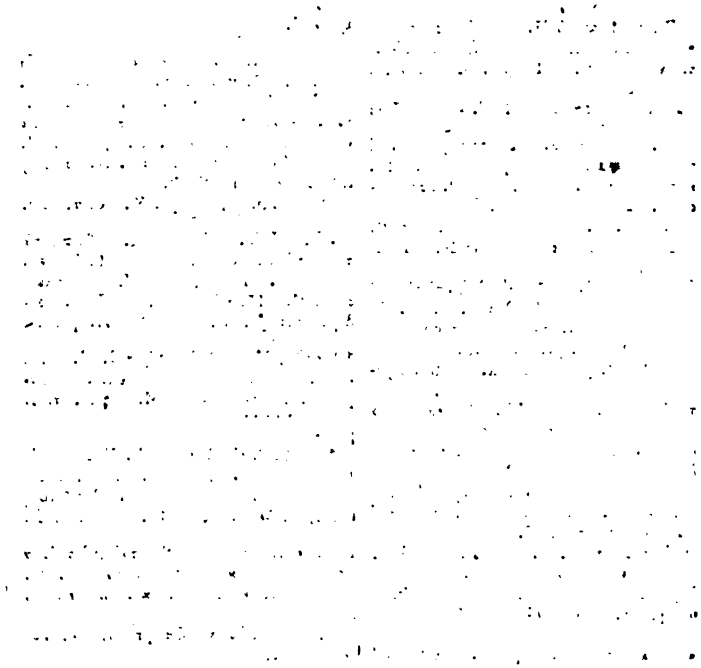

INDICES
AD DINARCHUM.

INDEX GRÆCITATIS DINARCHEÆ.

AD PAGINAS ET VERSUS EDIT. REISK.

A.

Ἄγειν τινὰ τὸν ζυγόδεσμον. 15, ult. ἄγειν εἰς ἀδικίαν αἰσχρόν. 102, 1.
ἀγκύλος. 74, 10.
ἀγὼν] πᾶς πεῖσιν τὸν ἀγῶνα διαδοῦναι. 35, 9. ἀγῶνα ἀναλογίζεσθαι ὑπὲρ ἑαυτοῦ. 37, 6. τὴν ἀγῶνα ἀσφαλῆ αὐτῷ νομίζειν. 78, 6.
ἀγωνίζεσθαι περὶ αἰσχρᾶς αἰτίας. 66, 1.
ἀδικεῖν] τὸν ἐπιτυγόντων ἀδικεῖσθαι τὰ τέκνα ποιεῖν τὸν ἐν ταῖς μικραῖς συναδικήμασιν ἀδικεῖν. 41, 5. ἐπιτίθεται τοῖς ἀδικοῦσι τὸν τιμωρίαν. 95, 6.
ἀδικία. 94, 10. 101, 9.
ἀδίκημα συνέδριον. senatus auctoritatis casum. 49, 4.
ἀδοξία. 102, 1.
ἀδρὸν λῆμμα. 35, 3.
αἰρεῖσθαι] pro σωΐζεσθαι, si bene ibi habet lectio. ὅστις ἀρχαῖον καὶ χρυσοῦν περὶ πλείονος τῆς περὶ ὑμᾶς εὐνοίας αἱρεῖται. 95, ult.
αἰσχυνόμενα. 73, 1.
αἰσχρὸς] περὶ αἰσχρᾶς αἰτίας ἀγωνίζεσθαι. 65, 1. ἀδοξία αἰσχρά. 102, 1.
αἰσχύνη. 94, 9.
αἰτία. 65, 1. τὸν πόλιν εἰς αἰτίαν καθιστάναι. in criminationem, invidiam, adducere. 94, 12.
ἀκολουθεῖν μετά τινος. ire cum aliquo, quo is decat, in ejus castris versari. 15, 11.
ἀκριβὴς πεῖρα. 79, 12.
ἀκρίτους. 30, 5. 90, 1.
ἀντὶ] ἡ ἀντὶ, Atticum litus, καὶ εἰ λιμένος. 97, 9.
ἄνεως τοῦ δικαίου. 6, 12. qui neque veram rectamque de re sententiam reperire novit, neque repertam, et pronunciatam adeo, factis exsequi valet. 101, 9.
ἀλήθεια. 5, 13. ἀληθείᾳ τοῦ συνέδριου συνόντος ἑαυτὸς κατίστησαν. judicio verum et æquum in pronuntiando severissime atque sanctissime tuenti. 61, 4.
ἀλιτήριος] τῶν Ἑλλάδος ἀλιτήριον. 55, 7.
ἀλλ' ἢ pro ἢ simplici, aut pro εἰ μὴ quam, præterquam. 27, 5.
ἀλόγιστος. 64, 5.
ἁμιλλᾶσθαι ταῖς κολακείαις πρός τινα. 69, 15.
ἀμφισβητεῖν τῶν ἐν οὐρανῷ τιμῶν Ἀλεξάνδρῳ. cœlitum honores Alexandro denegare. 65, 10.
ἀναίδεια. 79, pen.
ἀνάγειν. procul a societate hominum abducere. 81, 11.
ἀναδέχεσθαι τὰς ἴδιας τούτων ἀφροσύνας καὶ ἀπονοίας. suscipitis in vos sinitisque vobis imputari ut a vobis probatas. 4, antep. 72, 2.
ἀναιρεῖσθαι εἰσαγγελίαν. reprehendere, revocare, tollere, antiquare. 66, 1. ἀναλεῖν ἐκ τῆς πολιτείας τὰ τοιαῦτα ῥήματα. 100, 19.
ἀναπομίζειν. e Græcia in Asiam superiorem mittere. 49, 10.
ἀναρρίπτειν τοὺς τῶν κοινῶν τι μέλλοντας διοικεῖν. examinare, vitæ scrutinium instituere cum petentibus honores, illiusque scrutinii formula. 86, 7.
ἀναλαμβάνειν τινά. comitate, blanditiis orationis, lenociniis honorum officiorumque aliquem sibi devincire. 20, 11.
ἀναλίσκειν τὸ ὕδωρ. tam diu causæ dictionem extrahere, donec aqua ad dicendum infusa defluxerit. 79, pen.
ἀναπιμπλάναι τῆς ἑαυτοῦ τύχης τινά. cui te socium negotiorum adjunxeris, ei infelicitatem tibi cognatam atque fatalem adjungere, affricare. 25, antep.
ἀνάστασις] χρεὼν ἐκ τῶν ἑαυτῶν ἀναφέρεσθαι περιστάσεως. 29, 2.
ἀναστάζειν. oppidum devastare. 17, 14.
ἀνατιθέναι εἰκότα εἰς τὴν ἀγωγήν. 33, pen. τὴν τινος αἰτίαν τινί. imputare. 62, 9.
ἀνατρέπειν πράγματα. everlere, corrumpere. 23, pen. πόλιν. 61, ult. ἅπαντα. 93, 10.
ἀναφέρειν στόλιν εἰς ἀκρόπολιν. 90, 1. φέρειν εἰς ἀκρόπολιν. 30, 5.
τὶς ἀντέπεσται τῇ θεῷ πόσμος εἰς ἀκρόπολιν. 66, 16.
ἀνελέσθαι. reprimere. 89, 15.
ἀνέρχεσθαι εἰς τὸ δικαστήριον. 40, 15.

ἀνήκειν] ἀδικημάτων εἰς ἀργυρίου λόγον ἀνηκόντων. quæ mulcta pecuniaria lui possunt. 44, 13.

ἀνίσιος τόπος. infamis locus, quo non licet bonestis accedere. 81, 15.

ἀντικαταλλάττεσθαι τὴν κοινὴν σωτηρίαν τῶν τοῦ κρινομένου πλημμ. 4, 19. τῆς κρίσεως καὶ τῶν ὄχλων ἀντικαταλλάττεσθαι τὰς τοιαύτας εὐαρεστείας. 11, 8. 100, 2. reum in judicium adductum ideo absolvere, quod patriam sibi multis magnisque meritis obstrinxisset. 69, 10.

ἀντιγράττειν. 69, 10.

ἀντιτιθέναι τὸν πρότερον ὑπάρχουσιν δίξαν. 74, 3.

ἄνω καὶ κάτω μεταβάλλεσθαι. 13, 7.

ἀξιόπιστος ἡ βουλὴ τἀληθὲς εὑρεῖν. senatus Areop. ea est existimatio fidesque, ut in causis eorum præmeditatæ oredatur verum indagasse atque pronunciasse. 6, 5.

ἀξίως] ratus, firmus, irrefragabilis. ἀξία ζήτησις. respectabilis, ut vulgo usurpant, h. e. cujus auctoritatem defugere haud licet. 46, 3. par, æqualis, conveniens. ὡς τῆς τιμωρίας τοῖς ληφθεῖσιν ἀξίας γενομένας τῶν ἀδικημάτων. 89, 12. πρόδηλος τὴν φύλη, ἣν παρ' ἡμῶν, οὐκ ἀξίως ἔσῃ, ἔλαβε. 93, 9.

ἀξιοῦσθαι τῶν ἴσων τοῖς ἄλλοις. 81, 13.

ἀξίως. 76, 5. πεισθήσεσθε ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῆς φύλης ἀξίως.

ἀπάγειν εἰς τὸ δεσμωτήριον. 81, 4.

ἀπαίειν πρός τινα. proficisci ad aliquem. 25, pen.

ἀπαιτίητος τιμωρία. 17, 5.

ἀπαιτῶν τιμωρούμενος. delassari puniendo, ob multitudinem sontium et cædium satietate capi, ut postremi plectendi mitius sociplantur, aut plane absolvantur. 79, 14. 97, pen.

ἀπάνω ἐπὶ τὰ ἔργα. 56, 5.

ἀπὸ τούτου ψηφισμάτων οὔτος, ἢ τούτου νόμων οὐκ εἶλαφεν ἀργύριον. quodnam unum hic plebiscitum, aut quam unam legem tulit, cujus causa non passus esset se pecunia corrumpi? non ista omnia mercede scripsit egitque? 33, 6. ἀπεχαρακτήσατο αὐτὸν ἀπὸ τῆς τῶν ἐφέδρων ἀτιμωλείας. 98, 13.

ἀπαβλέπειν εἴς τι. 73, 12. 74, 2.

ἀπολέγεσθαί τινος. probare alicujus orationem. 75, pen.

ἀπολέλυκα.] si bene habet ea lectio, sese offerre, ingerere, obtrudere. ἀπέδωκεν [sed rectius legatur ἐπέδ.] ἑαυτὸν τῇ βουλῇ ἀρχιθεωρίαν. 58, 1. τὰ ὑπ' ἀπολήμπτου οὐκ ἐβεβαίου. venditorum nullam dabat evictionem. 33, 14. τὴν ὑπὲρ τῶν δικαίων παῤῥησίαν ἀπολήμπτου εἶναι μείζω. 77, 10.

ἀπολημπτίζειν. 82, 1.

ἀπολογεῖσθαι ἀγῶνα ὑπὲρ ἑαυτοῦ. 37, 6.

ἀπονίπτω τὴν χεῖρα, propensiori animi, πλέον ἢ τῷ δικαίῳ. 41, 3.

ἀπόρθητος νομιζομένη εἶναι Ἀπολλωνία χώρα. 52, 6.

ἀπορίαι] in plurali. τὰς τῶν πόνων ἀπορίας ὑπειδίζειν. 29, 5.

ἀπόῤῥητα διαθῆναι. 8, 3.

ἀποστερεῖν] τοὺς ἀποστερήσαντας τὸ πλῆθος τὸν παρόντα. 42, 1.

ἀποτίθεσθαι] εἰς πόλιν γὰρ καιρὸν ἀποθέσθαι τοῦτον. culpam tempori reservabilis. 23, 5.

ἀποτυγχάνειν πρέσυ. causa cadere. 61, 1.

ἀποτυχία] cum comptum aliquod exitus sinistrum sortitur, socos atque te vulneras. τὰς ἀποτυχίας εἰς τοῦτος τρέψαντες. detorquentes infortunia, in quo hi vos conjicere laborant, in capita ipsorum. 23, 4.

ἀποφαίνειν] ἐπὶ τοῖς κατὰ Δημοσθένην ἀποφαινομένοις χρήμασι. quæ pecunia Demosthenem esse, sensim prænuntiavit. 6, 11. ὃν οὐκ εἰς ἀνὴρ, ἀλλ' ἑαυτὸν ὁ δῆμος Ἀρείου πάγου ἔκρινε ἀποφήνας, declaravit, κρίματα ἔχειν ὑπ' ἐμοῦ. 11, 13. οὓς ἐμοὶ ἀποφαίνω ὁ βουλὴ, ἐπ' ἐμίλλησε. 37, 12. ὁ βουλὴ τὸ μοὶ ἀπόφασιν. 43, 7.

ἀποφεύγειν. 44, 11.

ἀποχειροτονεῖν τινὰ ἀπό τινος ἱερωσύνης. commendatum aliquem honoris candidatum, ut idoneum, in comitiis, ceu indignum et parum idoneum, reprobare. 98, 13.

ἀποψηφίζεσθαι. decreto cavere, votave ne quid fiat. 81, 6.

ἀρὰ] ἀρᾶσθαι, dirse, imprecationes. ἀσέπτοις ταῖς ἀραῖς ταῖς ἐν τῷ νόμῳ γεγραμμέναις ἔπεχε. 35, 15. ἀρὰς ποιεῖσθαι δημοσίᾳ κατὰ τῶν σεσηρῶν. 89, 10.

ἀργυρίζεσθαι κάπηλον. 32, 5.

ἀρεῖν] ἀρεῖται καὶ σπείρεται τὸ ἐκβλὸν ἄστυ. 17, 15.

Ἄρτεμις ἡ Βενδιδεία. 82, 11.

ἀρχὴ] διπλασιοῦν τοῦ ἐξ ἀρχῆς λήμματος. decuplam mulctam ejus summæ, quæ quis unquam (aut statim a principio, h. e. tum statim, quum corrumperetur) accepisset. 44, antep.

ἀρχηγὸς τοῦ διαδιδομένου χρυσίου. qui primus accipiens largitiones, cæteros præit ceris admittendi, quod deinde inter alios quoque largitionis consortes diribatur. 94, 11.

ἀρχιθεωρία. legatio nomine resp. obeunda, ad ludos solemnes aut fanum deorum extra ditionem Atticam, quo is, cui his legatio demandata sit, personam P. A. repræsentet. 57, 2.

ἀρχιθεωρῶ. 57, sit.

ἀρχαιοῦν μεταβολὴν τινος τῶν κατὰ. capere mutationem rerum, obtinuisse vicis atque ceu congratulationes excipere. 28, 2.

ἄστυ τὸ Θηβαίων ἀρεῖται καὶ σπείρεται.

17, 15.
ἀφαλὴς ἀγών. 78, 7.
ἀτυχής. homo flagitiosus, sceleratus. 53, 3.
ἀτυχία. Demosthenem exprobratur, h. e. fatalis ei atque cognata quasi infelicitas, per quam fieret, ut quicquid ipse tentaret agendoque, id non modo irritum, sed etiam reip. exitiosum esset. 54, ult.
αὐτίκτητος τῶν ἀδικημάτων. 98, 10.
αὐτόφωρος] ἐπ' αὐτοφώρῳ χρήματα λαμβάνων ἁλῶναι. 40, 9.
ἀφανῆ καὶ μεγάλα ἀδικήματα. 7, 7.
ἀφέσεως καιρός. opportunitatem ejus bene gerendæ oblatam e manibus emittere. 25, 6.
ἀφωσιῶσθαι] τῶν πρώτων ταλάντων παρὰ τοῦ Ξερξίους ἀφωσιωμένων. 9, 3. εἰς τὸν πόλεμον quod p. 55, 5. additur.

B.

βαδίζειν] ἐπειτ' ἐπὶ τοῦτον πόλεμον βαδιοῦμαι. 37, 15.
βεβαιῶν. promittere rem venditam, emptori tradere, eumque in ejus possessionem certam et controversiæ expertem immittere. 33, 12.
βοήθεια βήτορος. auxilium, quod orator consiliis dandis ad remp. affert. 69, 5.
βοήθεσθαι] παρ' ἐκείνων καὶ Συλλογέως τῶν Ἑλλήνων. 30, 6.
βουλεύεσθαι θάνατόν τινος. necem alicui comparare, machinari. 23, ult.
βουλεύσεως Ἀρτεμις. 82, 11.
βουνός] ἐν Ξερξοῦ δόρατα γραφὰς ποιήσαντες. 85, ult. verum hunc locum vitiosa est.

Γ.

γένος] γόνος [id est, γόνος καὶ φύσει] τῆς πόλεως σωτῆρες. 66, 8.
γῆν ἐκτὸς ἔχειν πατρίδα. leges non admittebant ad honores, nisi eos, quibus intra dilionem Atticam fundi essent. 51, 5.
γίνεσθαι] τοῖς γεγραμμένοις ἐμμένειν. sententiæ a judicibus latæ acquiescere. 61, 1. θυσιῶν τῶν γεγραμμένων [παρ' αὐτοῖς pata] ποιητῶν. 81, 7.
γνώμη] τῇ γνώμῃ πλέον ἢ τῷ δικαίῳ ἀποτίμασθαι. in sententia dicenda plus suo erga reum studio, quam æquo juri tribuere. 41, 3. γνώμην μίαν ἔχειν. 67, 11.
γόνος καὶ μοῖρα. 64, 1. 66, 6.
γραπτὰ. 48, 16.
γραφὰς] εἰ τοὺς γονέας οὔ ποιεῖ. interrogabatur, una cum aliis quibusdam, orator ad remp. admittendus. 86, 9.
γράμμα] πάντων τῶν ἐν τοῖς γράμμασι δικαίων φύλαξ erat Mater deorum, h. e. universi juris Attici, literis consignati. 60, 11.
γράφειν σύγκλητόν τινι. decreto ea de re scripto, auctor fieri populo, ut honorem vel præmium publici epuli cum prytanibus in prytaneo, alicui decernat. 33, 16. γράφειν καθ' ἑαυτοῦ θάνατον τὴν ζημίαν. 72, ult. γράφειν κατά τινος. actiones criminales de majestate læsa vel similibus in aliquem intendere. 77, ult.
γραφὴ] δόρατα γραφὰς ποιήσαντες. 85, ult.

Δ.

δαίμων. malus genius, tortor, furia, quocunque venit lectum et stragem secum afferens. 24, 4.
δάκτυλος] χρυσὸν ἐκ τῶν δημοσίων ἀναλίσκειν. 29, 2.
δίκαιος λαμβάνειν εἰς ἑαυτόν. precibus locum dare accessumque ad se. 101, 6.
δικαίου τὰ πρόσωπον τινος. in conspectum alicujus prodire. 70, 10.
δικαιοῦσθαι] καιρῶν, οἷ πίστιες, οὐ δικαιοῦσιν, δίκαιος. quam possunt fidem. 100, 13.
δικαστικὰς τοῦ τιμήματος τὸν ἑκατὸν ἐκτιθέντας κατὰ μῆνα τούτου τῶν ἀδικημάτων. 86, 1.
δικαστὴς] idem quod δικαστήριον. δικαστῶν πλῆν τοῦ ἐξ ἀρχῆς λήμματος. 44, 17.
δικαστήριον] πλῆν χρῆσθαι ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἢ ἔξω διατρίβειν. 77, pen.
δικαιοσύνης. 78, ult.
δίκεσθαι τὴν ἀγαθὴν τύχην. 67, 5. δίκαι ἐπὶ τῷ τῆς πατρίδος συμφέροντι. 90, ult.
δημοσίαι οὐσίαι. publicare, proscribere, confiscare, 93, ult.
δημηγορεῖν. pro concione verba facere. 14, 2. δημηγορεῖν τινι [pro συνηγορεῖν, si lectio bene habet]. 75, 1.
τὸ δημόσιον, scil. χρῆμα, vel σύστημα, vel πλῆθος, vel διάφορον] res publica. τὸν τοῦ δημοσίου συμφέροντα. 30, 2. ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ [scil. δικαιωθῆναι vel χρεωκοπιδαλῶναι] κατὰ τῶν ἐπιτίμων γέγραφον. 77, ult.
δημοτικὴς βήτωρ. 67, ult.
διὰ τῆς ἀρχιθεωρίας. sub prætextu sacræ theoriæ. 57, 2.
διαδέχεσθαι] ἐρχομένης τῶν διαδεχομένων χρυσίου. 94, 11. v. διαδίδωμι.
διαδιδόναι] χρυσίον διαδιδόμενον. diribitum. 94, 12.
διαδιδάζεσθαι πρός τινα. 77, 6. 101, 11.
διαθέναι ἀσύμφορον. 8, 3.
διαιτᾶσθαι] τὸν πλοῦν εἰκὸς ἐξῆς ἑαυτῆς — διαπεμφθῆναι. 74, 13.
διαλλάττειν. 67, 18.
διαμένειν ἐπὶ τῆς πολιτείας. 13, 6.
διαπεφθορὼς] διαπεπρασμένος ἐστὶ τῆς ὑμετέρας γνώμης. 78, 7.
διαπράττεσθαι] αὐτὸν ταῦτα διαπεπραχμένον. 16, 15. et 17, 2.
διασπαθίζεσθαι] bonis cedere, decoquere, foro excedere. διασπαθᾶσθαι πρὸς τὸν δῆμον. debita fœno luenda non pecore dilucre. 50, ult.
διανέμεσθαι. manare et partes distribuere,

dispensare. 56, 3.
διατιθέναι] κακῶς διατιθέμενον ὑπὸ λιμοῦ. 82, 5.
διατρίβειν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ πλείω χρόνον ἢ ἔξω. 77, pen.
διαφέρεσθαί τινι. cum aliquo simultates et odia exercere. 100, 14.
διαφυλάττειν. reservare in posterum tempus, operam dare ut superstes maneat. 79, 1.
διδόναι πεῖραν τρόπου καὶ λαβεῖν. 90, 4.
δικάζειν] πῶς τοῦτον δικάσετε τὸν ἀγῶνα. 35, 8. οὓς ἡ τύχη ὑπὲρ τοῦ δήμου δικάσοντας ἐκέτευεν. 99, 1.
δίκαιος] πάντων τῶν ἐν τοῖς γράμμασι δικαίων φύλαξ. 60, 11. ἐκ τῶν πρακλήσεων μαθοῦσα τὸ δίκαιον. verum et æquum. 5, 12. ἄκυρος ἔσται τοῦ δικαίου. negabitur ejus sententiam de jure ratam et validam esse. 6, 12. τῇ γνώμῃ πλέον ἢ τῷ δικαίῳ ἀκυροῦντες. 41, 3. τῇ συγγνώμῃ μᾶλλον ἢ τῷ δικαίῳ ἀκυρίμοντες. 43, 4. καταχαρισάμενοι τοῦδὲ τῶν ποινῶν δικαίων. 71, 8. λύειν τὰ δίκαια. 72, 10. τὸ πέρας ἔχοντες ἁπάντων τῶν ἐν τῇ σκίλει δικαίων. 99, 3.
δίκη] μισθοῦ τὰς δίκας λέγειν. mercede conductas orationes forenses coram tribunali recitare. 74, 7.
διοικεῖν τοὺς πολίτας. 49, pen.
διοίκησις] ærarium publicum, unde sumptus fiunt in necessitates publicas. συνεισενεγκόντος τῆς διοικήσεως ἐκτὸς τάλαντα. 56, 13.
διόμνυσθαι τοὺς θεούς. per fidem deorum jurare. 35, pen.
δίκη] τὰ δίκαια φεύγεσθαι ταῖς τῶν κεκτημένων δίκαις. 19, ult. δουλεύειν ταῖς δίκαις. 100, ult.
δραπέτης. 58, 3.
δωροδοκεῖν. 11, pen. τὸ δωροδοκούμενον χρυσίον. aurum datum acceptumque prodendæ patriæ ergo, aut juris æqui depravandi. 48, 19.
δωροδοκίας pœna erat gemina. 44, 14. δωροδοκία, dedecus et reliqua incommoda largitiones consequentia. εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς τὴν τούτων δωροδοκίαν τρέψετε. 76, 8. εἰσαγγέλους ποιήσετε καὶ τὰς τῶν ἄλλων δωροδοκίας. 35, 10. ἀτυχία καὶ δωροδοκία. hendiadyoïn, scelerositas in largitionibus accipiendis. 54, pen. ἐκκαθάρατε τὴν δωροδοκίαν ἐκ τῆς πόλεως. 79, 16. τῶν παρόντων καιρῶν, οἳ πίστεως, οὐ δωροδοκίας δίκτυα. 100, 18.
δῶρα] δῶρα λαμβάνειν κατὰ τῆς πατρίδος. 10, 12. δῶρα γραφαὶ δέκημοι. actorem hujusmodi causarum mulcta nulla maneat. 85, ult.

E.

ἐγκαθεῦδαι τῇ πόλει ψευδωνύμῳ πατρίδι. nasci, existere in urbe. 78, ult.
ἐγκαταγεγραμμένος] ἐγκαταγεγραμμένοι πατρίδι ἀδύνατον κωλύειν. 78, antep.
ἐγκαταλείπειν τὰς ὑπὲρ τοῦ δήμου πράξεις. cœpta pro rep. inchoata relinquere. 67, 2. prodere, desertre nuda et indefensa. 101, ult.
ἔδαφος τῆς πόλεως. 67, 16.
ἕδος] signum Minervæ Polindis a Praxitele factum in arce dedicatum. 92, 6.
ἕδος] τοιαῦτα ἴθη ὑμῖν καθεστάντων. 72, 12.
εἰρωνεύεσθαι] simulate et in modum prævaricatoris agere, ut velis quidem alii videri verum et æquum egisse, tuæque personæ convenientem, verum tamen partibus muneris tui haud satisfacias, et ne velis quidem. εἴτ' εἰρωνεύεσθε πρὸς ὑμᾶς αὐτούς. aliud præ vobis fertis, aliud in animo tectum habetis. 82, 3.
εἰσαγγελίαν ἀναιρεῖσθαι. 65, ult.
εἰσάγειν εἰς τὴν πόλιν πρῶτος. 20, pen.
εἰσαγγέλους ποιεῖν τὰς δωροδοκίας. copiam facere actionum et judiciorum de corruptelis, veniam dare denunciandi, reosque largitionum punire. 35, 9.
εἰσέρχεσθαι εἰς πράγματα. intervenire, aut sese ingerere, immiscere rebus. 23, 7. de reo ad judices producto, coram iis stante. 71, 10.
εἰσφωνεῖν ἑαυτὸν ποινῶν τῶν πεπραγμένων. sese ingerere. 26, 4.
ἐκ] ἐξ Ἀρείου πάγου φεύγειν. solum vertere, ut exsilio damnatus ex Areopagitarum sententia, ἐκ καταψήφου τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς. 34, 13. ἐκ τῶν ἄλλων, pro διὰ τὰ ἄλλα. 35, 13. 82, 8.
ἕκαστος ὑμῶν insequente plurali ἀπολελειπότες. 48, 16.
ἐκβάλλειν. ejicere, exterminare urbe, vel in causa esse, ut aliquis necesse haberet solum vertere. 24, 2.
ἐκκαθαίρειν τὴν δωροδοκίαν ἐκ τῆς πόλεως. 79, 15.
ἐκκόπτειν τὰς προφάσεις. 79, 8.
ἐκλείπειν τὴν κρίσιν. defugere judicium, non comparere, sui copiam nullam facere. 98, 9.
ἐκπίμπειν. 18, ult. quod quid sibi velit dubitatur.
ἐκπώματα καταχωνίσαι. 50, 5.
ἔκτισις] δικαιολογίαν τοῦ τιμήματος τὸν ἔκτισιν ἐκτιτδότες κατὰ τοῦτον μόνον τὸ δικτήματος. 86, 2.
ἐκφέρειν παραδείγματα πᾶσιν ἀνθρώποις. 72, 3.
ἐκὸν] παρ' ἑκόντων καὶ βουλομένων. 30, 6.
ἐλαιῶν τινὰ ἐν ταφοῖς. 15, 9.
ἐλαιῶν ἑαυτὸν κατασκάλλειν. 70, 3.
ἔλεος] λαμβάνειν εἰς ἑαυτὸν μισθαρίαν θέσιν, μετ' ἔλεου. 101, 7. ἔλεοι in plur. lugubris, lamentabilis oratio, ad cieendam commiserationem composita. 72, 14. 74, 13.
ἑλκεῖς] ἐν ὑμῖν αὐτοῖς καὶ τοῖς θεοῖς τὰς ἑλκίδας ἔχετε. 19, 13. τὰς ἑλκίδας ἐν τοῖς ἔξω ἔχετε. 69, 14. ἑλκίδας μοχθηρὰς ποιεῖν. 72, 11.

ἐμβάλλειν εἰς αἰσχρόν καὶ ἀδικίαν συκλοῦς. 94, 10.

ἐμμένειν τοῖς γεγραμμένοις. judicato, vel etiam ejusmodi rei eventui acquiescere. 61, 2.

ἐμπίπτειν εἰς τὸ δικαστήριον. 81, 10.

ἐμπόριον] portus Athenis et universa res mercatoria ibi exercitata. ἐμπορίου ἐπιμελητοί. 88, 1. εἰσελήλυθεν ἐν τῷ ὑμετέρῳ ἐμπορίῳ [Piræeo] ἢ ἐν τῷ ἄστει. 66, 18.

ἐμφανὲς αἰσχρότερον. 73, 1. πρᾶγμα. 100, 12.

ἐν] prope, apud. τὸν ἐν Καμύρᾳ ναυμαχίαν πεῖσαι. 99, 12.

ἐνάειν τινὶ πῦρ. copiam ignis lucisve alicui facere, eamque facem ad tuam accendere volenti. 81, 6.

ἐνδικάσασθαι. in jus vocare per actionem indicis. 83, 7.

ἐνέχεσθαι] τῇ γνώσει ἐπιτίμοις κρίσεως. 100, 1.

ἔνοχος ἐπίστασις ταῖς ἀρχαῖς ταῖς ἐν τῇ πόλει γενομέναις. 35, 16. τοῖς ζητουμένοις. 41, 4.

ἐντυγχάνειν τινί. congredi cum aliquo. 57, 3.

ἐξαγγέλλειν σύνθημα τοῖς στασιάζουσι. 96, 9.

ἐξάγεσθαι. extra se rapi, mente emoveri, ab impetu vehementioris perturbationis. 11, 12.

ἐξαπατᾶν ἐλπίσι καιαῖς καὶ ψευδέσι λόγοις. 63, 6.

ἐξαπίνης. data opera, de composito, ex insidiis inter se. 87, antep.

ἐξέρχεσθαι] οὐκ ἐν ἐφαστῷ ἐξελθεῖν ἐκ τῆς πόλεως τὸν ἄνευ πᾶσι. 57, 11. οὐκ ἐστὶν ὑμῖν ἐξελθεῖν ἔξω τῆς παρόδου. 69, 8.

ἐξετάζειν] αὐτῶν τὴν τοῦ ῥήτορος βεβαίωσιν καὶ δύναμιν ἐξεταζομένην εἰδέναι. sese proferentem, in conspectum prodeuntem. 69, 6.

ἐξόντος ἐκ τῆς πόλεως. 55, 7.

ἔξοδος. 85, pen.

ἐπακολουθεῖν τῇ Δημοσθένους σωτηρίᾳ. servire, prosequi, veluti famulus herum prosequitur. 61, 7.

ἐπανίστασθαι τοῖς πεπραγμένοις. res novas moliri. 15, 3.

ἐπαναφοῦν τὸ ψήφισμα. 66, 13.

ἐπείχεσθαι ἄκοντων τῶν ἀκουόντων. peragrare. 10, 10.

ἐπὶ] cum genitivo significat in. ἐπὶ τούτων τῶν χρημάτων. hoc in ære. 94, 2. cum dativo sign. finem rei ob quem fit, vel conditionem sub qua. ἐπὶ διαβολῇ καὶ καθόλου τῆς πόλεως. quo resp. in invidiam atque infamiam addaccestur unaque in discrimen conjiciestur. 5, 7. ἐπὶ κακοπλοΐᾳ τοῦ δήμου. 65, ult. δῶρα λαμβάνειν ἐπὶ προδοσίᾳ. quo prodaret patriam. 89, 7. b) ob. ἐπὶ προδοσίᾳ. ob insimulatam proditionem, ob crimen perduellionis. 46, ult. c) contra, in damnum alicujus. ἐπὶ τῷ δήμῳ δῶρα λαμβάνων. quo jure, commoda, majestatem plebis minuat. 75, 4. ἐπὶ τῇ τῶν πατρίδων συμφορᾷ δ. λ. contra emolumenta patriæ, quo ea corrumpat, aut hosti prodat. 90, ult. d) super. ἐπὶ τοῖς ξένοις γίγνεσθαι. præesse, præfici mercenariis militibus. 52, ult. ἐπὶ τῇ φυλακῇ τῶν ὑμετέρων σωμάτων τέτακται τὸ συνέδριον. senatus Areopagiticus præest tutelæ corporum vestrorum, vel, eo est institutus, quo securitati vestræ invigilet. 75, 6.

ἐπιβλέπειν ἐπί τι. 51, 14. v. ἀποβλέπειν.

ἐπιβουλεύειν] ὡς ἐπιβουλευομένου τῶν πραγμάτων. 66, 3.

ἐπιγίγνεσθαι] παράδειγμα τοῖς ἐπιγιγνομένοις, posteris, καθιστάντες. 90, 8.

ἐπιγράφειν] τὸν ἐπὶ τοῖς τῆς φύλης ἀτυχήμασιν ἐπιγεγραμμένον. cui clades reip. imputantur, ut ab eo contractæ. 21, 2.

ἐπιδέχεσθαι] capere, admittere, pati. ὁ γὰρ χρόνος οὐκ ἐπιδέχεται μακρολογεῖν. 25, 2.

ἐπιδιδόναι ἐκ τῶν ἰδίων εἰς τὴν κοινὴν σωτηρίαν. ultro de suo conferre. 56, 16. ἀρχιδιωκεῖν ἑαυτὸν ἐπίδηλα τῇ βουλῇ. sese obtulit. 58, 1.

ἐπιμέλεια τῶν ἱφήβων. 98, pen.

ἐπιμελητὴς τοῦ ἐμπορίου. 82, 1.

ἐπιορκεῖν τὰς σεμνὰς θεάς. 35, 16. ὄρκον, ὃν ὤμοσα. 92, 5.

ἐπισκήπτεσθαι] controversiam falsi obmovere. οὐδεὶς ἐπεσκήψατο ὡς ψευδεῖ οὔσῃ τῇ μαρτυρίᾳ. 39, 7.

ἐπιτιθέναι. irrogare multam, de legibus, judicibusve. 86, 2. τὴν τιμωρίαν τοῖς ἠδικηκόσι. 95, 6.

ἐπίτιμος] ὀφείλων τῷ δημοσίᾳ, κατὰ τῶν ἐπιτίμων γίγραφεν, οὐκ ἐξὸν αὐτῷ. 77, ult.

ἐπιτρέπειν] μὴ ἐπιτρέπητε αὐτῷ. 57, 11, ἄξιόν γε τούτῳ παρακαταθέσθαι τὴν πόλιν καὶ ἐπιτρέψαι [subaudi, aut τὴν πόλιν, aut ἑαυτούς] κινδυνεύειν μέλλοντας. 57, 4. constituere, de judicibus. οἷς ἡ τύχη καὶ ὁ κλῆρος ὑπὲρ τοῦ δήμου διάσοντας ἐπέτρεψε. si bene habet ista lectio. pro, οἷς ἡ τύχη ἐπέτρεψε τὴν ἐξουσίαν τοῦ δικάζειν. 99, 1.

ἔργα] functiones militares in pugna. ἐπὶ τὰ ἔργα ἐπιέναι. 56, 5.

ἕτερα φρονῶν καὶ δημηγορῶν. 14, 2. quod idem paulo plenius et planius p. 36, 3, sic effert: ἕτερα μὲν λέγων, ἕτερα δὲ φρονῶν. τῆς πόλεως ἐξελθεῖν οὐδὲ τὸν ἕτερον πόδα. 57, 11.

εὐέλπις. 64, 4.

εὐεργεσίας ἀντικαταλλάττεσθαι. 100, 3.

εὐπορίας καταφανεῖς. 70, ult.

εὐθὺς παραχρῆμα. statim in continente. 66, 1.

εὔοχος ψῆφος. 88. 10.

εὑρίσκειν] deprehendere in flagitio, vel scelere, atque id indicare, prodere, coarguere. εὑρὼν Δημοσθένης Δημοσθένην. Demosthenes ipse semet prodidit. 59, 1. εὐσεβεῖν τὸν φῶς τοὺς θεοὺς προέσθαι. pietatem diis debitam prodetis, ignoscendo scil. sacrilegis eosque absolvendo. 59, 8.

εὐτύχημα. 79, 11.
εὐφημία] μετ' εὐφημίας πολλῆς. 84, 4.
εὐχερῶς] εὐχερέστερον προσδέξασθαι τὰ μεγάλα τῶν ἀδυνατμάτων. 41, ult.
εὔχεσθαι μετ' εὐφημίας πολλῆς de præcone. 84, 4.
εὔψυχος καὶ ἀνδρεῖος, 56, 3.
ἐφήβων ἐπιμέλεια. 98, pen.

Z.

ζεύγη τοῖς ἁρίσβεσιν ἐμισθώσατο. 20, 9.
Ζεὺς σωτήρ. 98, 6.
ζῆν] ὃν ἐνίοις ἔτι καὶ νῦν ζῇ τὰ σώματα [quod dictum respicit ad oppositum ai μνῆμαι]. quorum in vivis adhuc supersunt ipsa corpora, cum aliorum non supersint, nisi solæ memoriæ. 30, pen.
ζητεῖν] ἔνοχον ὄντα τοῖς ζητουμένοις. crimini, de quo quæritur verum an falsum sit. 41, 4.

H.

ἡγεῖσθαι] cum genitivo, præesse exercitui cum imperio militari. Πελοπίδας ἡγεῖτο τοῦ ἱεροῦ λόχου. 52, 3.
ἡγεμονία] λαμπρὰ διὰ τὰς ἡγεμονίας Λακεδαιμόνιοι. quod Græcorum terra marique duces toties fuissent. 54, 9. ἀνέδωκε καὶ προῖδωκε τὸ τῆς ἡγεμονίας ὑμῖν ἄξίωμα. 96, ult.
ἡγεμὼν τῶν συμφορῶν. princeps, hoc est, auctor, concitator cladium. 24, 5. τοὺς ἡγεμόνας αἰτίους γίγνεσθαι τοῖς πολίταις πάντων, καὶ τῶν ἀγαθῶν, καὶ τῶν ἐναντίων. 53, 7.
ἥκειν] χρήματα καθ' ὑμῶν ἥκοντα. quæ Athenas mittantur, vel importantur, in damnum reip. 89, 14.
ὠμέρα ἡ τήμερον. 72, 8. 78, 11.
ἦπου ἄρα; ergone uspiam? cui respondet οὐ δήπου. non profecto, nuspiam. 43, 6.

Θ.

Θαλλὸς] κηρύκια ἐκ Θαλλῶν συμπεπλεγμένα. 14, ult.
Θάνατον ὥρισατο ζημίαν. 70, 13.
Θαυμάζειν. mirabundus hæsitare et ex semet quærere. 85, 3.
Θεῖος] Θεία φῦφος. 88, 10. sed ibi rectius legatur εὐθεῖα.
Θήκη. sarcophagus. 73, antep.
Θυσία] τῶν γινομένων Θυσιῶν ποιωνοῦν. 81, 7.

I.

Ἴδιος] τὰς ἰδίας τούτων δωροδοκίας καὶ ὠνορίας ἀναδέχεσθαι. quarum largitionum dedecus et culpa noxaque ipsorum sunt propria, ad remp. nil pertinent. 4, 13. καταχαρίσεσθαι τὸν ἴδιον τῶν γυναικῶν κόσμον. 50, 4.
ἶέναι] ἐπὶ τοῦτον ἴη τὸν λόγον. 37, 10.
ἱερὰ πατρῷα. 86, 10. τῶν ἐν ταύτῃ [Attica puta] καταπεπυασμένων ἱερῶν. 101, 14.
ὁ ἱερὸς λόχος. 52, 3.
ἱκανὸς] ἱκανὸν εἰλήφατε στῦφον. 64, 2.
ἱκετηρίαν ἔχοντες καὶ παρόντα συμπαλλγμένα ἐκ Θαλλοῦ. 14, pen.
ἵνα. quo, quem ad locum. 81, 15.
ἰσταρχεῖν] τρὶς ἢ τετράκις ἰσταρχικὸς ἀνδρῶν ἀγαθῶν. 96, 14.
ἰστικὸν [scil. πλῆθος, vel σύνταγμα, vel σύστημα]. 66, 13.
ἰσχύειν] ἰσχύσειν ἂν τὸ ψεῦδος τῆς ἀληθείας μᾶλλον. 40, 1, et 12.

K.

κάθαρμα. homo imparus, conscelcratus. 12, 11.
καθίζειν] εἰς τὴν προεδρίαν τῶν ἀρετίνων ἐκάθισεν. 83, 11.
καθιστάναι] συνάκους ἑαυτὰς κατέστησεν. deæ venerabiles. 61, 4. πολλὴν ἀσφάλειαν et ἴδη τοιοῦτα. 72, 10. et 12.
καιρὸς] καιρὸν λέγειν. tempora excusare, temporum infelicitatem obtendere. 14, 2. καιροῖς χρώμενος πλείστοις ἐν ταῖς δημηγορίαις, ἀφεῖκε τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν καιρούς. opportunitates cum concionanti quamplurimæ occurrerent, consiliorum salubritate remp. restaurandi, has omnes opportunitates transmisit, iisque nil usus est. 25, 6. αὐτυχεῖτε παθόντι οἷς ἐν μείζοσι καιροῖς ἐπίθεσθε τὴν αὐτῶ αἰσχυκέρδειαν. temporibus gravioribus atque periculosioribus. 94, 6. καιρὸν χρημάτων πολλῶν παραλαμβάνειν. nancisci opportunitatem ingentes opes acquirendi. 97, 8.
καλοκαγαθία. 100, 16.
κατά τινος εἰπεῖν τἀληθές. 6, 15. κατὰ τῶν ἐπιτιμίων γράφειν. 77, ult. καθ' ἑαυτοῦ γράφειν τὸν θάνατον ζημίαν. 72, ult. κατὰ τούτου μόνου τοῦ ἀδικήματος δικαιωλασίαν ἐπιτιθέντες τὴν ἔκτισιν. 86, 1. τιμωρία κατὰ τὴν ἐνοχήν. ubi præpositio redundare videtur. 71, 5.
καταγνώσεται] ἡ βουλὴ τούτου κατέγνωκε, adversus eum pronuntiavit, δῶρα λαμβάνειν καθ' ὑμῶν, eum largitionibus corruptum jura et emolumenta vestra vendidisse, prodidisse. 88, 11. ἑαυτοῦ δόκον. 101, 17.
καταπαμιζειν] ἐπὶ φορείου καταπαμιζόμενος τὴν εἰς Πειραιᾶ ὁδόν. 29, 4. nam ex urbe in portum descendebatur ab ambelantibus, iisque, si qui lectica deferretur.
καταλαμβάνειν] πολλῶν καὶ μεγάλων ἐπιόντων τὴν πόλιν καταλαμβανόντων. 29, pen.
καταλλάττειν] μηδὲ καταλλάξασθαι τὸν σῆς τούτους χάριν τῶν νόμων. 102, 2.
καταλύειν ἐπὶ σοῦ τὸν ἀληθινὸν καὶ τὸν πάντα. 5, 14. φυλακήν. 75, 7.
καταμαρτυρεῖν] ἅπερ αὐτοῦ πολλάκις καταμαρτυρεῖτον. 81, 2, et ult.
κατασκίμπτειν. ex Asia superiori Athenas

vel in Graecum mittere. 49, 9.
καταπλήττειν] οὐ καταπλαγὰς τὰν τῶν Λακεδαιμονίων δύναμιν. 31, 6. οὐ καταπλητέα ἐστὶ, non sensu activo, sed passivo, non pro οὐ φοβεῖται ὑμῖν ἄλλους καταπλήττειν, sed ὑπ' ἄλλων καταπλήττεσθαι, non est vobis, quod formidetis. 72, 12.
κατάπτυστος. 11, 11.
κατήγορος. 35, pen.
καταβάθυμιῶν. 79, 13.
κατασκευάζειν] universe construere, comparare, sed in primis, dextre, fabre, sollerter, callide aliquid mente machinari, manibusve componere. τριήρεις. 66, 10. δύναμιν. 66, 14. οἰκοδόμημα. 66, 17. πάρεια. 97, 10. subornare, instruere hominem, docere agenda, armare dolis adversus aliquem alium nobis inimicum. λογοποιούς. famigerulos subornare. 28, pen. Θάνατον. necem alicui tectis et malitiosis artibus comparare. 24, 1. comminisci, confingere, assimulare verbis ut factum, quod minus sit. πρᾶγμα οὐ γεγενημένον. 37, 9. κατασκευάσας αὐτὸς ἑαυτὸν πρεσβευτήν. 56, 12. κατασκευάζειν ἑαυτὸν ἐλεεινόν. simulare personam miserabilem. 70, 4.
κατασκευή. machinatio, compactio quasi consiliorum clandestinorum et perniciosorum in caput alterius. 27, 6. 40, 4.
κατασυκοφαντεῖν, de fortuna res captas evertente atque eludente. 26, 5.
καταφυγὴ ἄλλη οὐκ ἔστι χωρὶς τῆς ὑμετέρας εὐνοίας. 69, 9.
καταχαρίζεσθαι. per gratiam et nefas condonare, prodere. 71, 8.
καταχειροτονῆν. 88, 15.
καταχωνεύειν τὸν ἴδιον κόσμον τῶν γυναικῶν. 59, 4.
κατήγοροι, τοῦ δήμου χειροτονήσαντος. accusatores a plebe delecti. 38, 5. παραδίδοσθαι τὸ ὕδωρ τοῖς ἄλλοις κατηγόροις. 77, 5. ἐὰν ἡμεῖς οἱ κατήγοροι, δίκα ὄντες, τὸ ὕδωρ ἀναναλώσωμεν. 79, antep.
κάτω] ἄνω καὶ κάτω μεταβαλλόμενος. 13, 7.
κεφαλὰ] ταῦτα [haec mala] εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτῷ τίτταφε. 73, 2.
κηδεμὼν] de patrim salute bonisque tuendis sollicitus. φιλόπολις ἀνὴρ καὶ κηδεμών. 25. 8.
κλέεσθαι τῆς φατρίδος. 63, 12. τοῦ δήμου. 68, 7.
κορίαια συμφυσιπλεγμένα ἐκ βαλλοῦ. 14, pen.
κύφη] ὁ νόμος κελεύει τὸν κήρυκα εὐξέμενον μετὰ πολλῆς εὐφημίας. 84, 3.
κύφωδος. 32, 3.
κλῆρος] οὗς ἡ τύχη καὶ ὁ κλῆρος ὑπὲρ τοῦ δήμου ἐπήτρεψε διαδίκασαι. 98, ult.
κοσμεῖν τὰ πολέμου. 17, 16. τῆς ἐν κρυπτοῖς συστάσεως. 69, 3. τῶν γινομένων θυσιῶν. 81, 8.
κολακεία] ἀμιλλάσθαι ταῖς κολακείαις πρὸς τοὺς —. 69, 15.
κομίζειν τὸ χρυσίον εἰς τὴν χώραν. 89, antep.
κόσμος] κατηχωνεύειν τὸν ἴδιον κόσμον τῶν γυναικῶν. mundum uxorum proprium, in quem maritus nihil juris est. 50, 4. τίς ἀνεπίκριτος κόσμος τῇ θεῷ εἰς τὸν ἀκρόπολιν. 66, 16.
κρίνειν τιμωρίαν. judicare num puniendus sit, nec ne, reus, et quo poenae genere afficiendus. 33, 4. ἀποφάσεις κεκριμένων. 97, pen.
κρίσις Δημοσθένους. judicium de Demosthene habitum. 35, 13. κρίσις πρὸς τιν. causa adversus aliquem in foro agitata. 61, 3. κρίσει Ποσειδὼν ἀποτυχών. 60, ult. τῆς τότε ἐνστούσης κρίσεως. 100, 1.
κτᾶσθαι] φανερὸν μηδὲν κεκτῆσθαι ἐν τῇ πόλει, ἀλλὰ διεσκευάσθαι. 50, ult.
κωλύειν στονορίαν ἀρχομένην δυνηθὲν ἂν τις κολάζειν. 78, 16.

A.

λαγχάνειν] λαχὼν ἐπιμελητὴς τοῦ ἐμπορίου. cum sortito exisset curator portus, cum a sorte fuisset creatus tutor rei mercatoriae. 82, 1.
λαμβάνειν, sic nude positum pro λαμβάνειν δῶρα, dona accipere, largitionibus corrumpi. 70, 9. b) in scelere, vel flagitio deprehendi. λαμβάνειν ἐπ' αὐτοφώρῳ. 22, 1. 32, 7. 10, 6. c) ad se admittere. λαμβάνειν μηδεμίαν δέησιν καὶ ἔλεον εἰς ἑαυτόν. nullum commiserationi locum dare, neque precibus. 101, 7. conf. προσδέχεσθαι.
λέγειν] ἕτερα μὲν λέγειν, ἕτερα δὲ φρονῆν. 36, 3. μισθοῦ τὰς δίκας λέγειν. 74, 7.
λῆμμα ἀθρόον. viel auf einmal [muchat once]. 35, 3. διπλοῦν τοῦ ἐξ ἀρχῆς λήμματος τὸ τίμημα. mulcta decupla largitionis ejus, qua tu te corrumpi passus sis. 44, antep. τὴν οὐσίαν ἐκ τῶν τοιούτων λημμάτων συνειλεγμένην. 94, 1.
λιμὴν] ἐν οἷς ἡ ἀκτὴ καὶ οἱ λιμένες εἰσί. 97, 9.
λιμὸς] ὑπὸ λιμοῦ κακῶς διατίθεσθαι. 82, 5.
λογογράφος. 74, 7.
λογοποιούς. 26, 4.
λόγος] ἀδικήματα εἰς ἀργυρίου λόγον ἀνήκοντα. delicta in censum aeris venientia, h. e. quae sunt ejusmodi, ut aere censeantur, mulcta pecuniaria, non capitis, aestimentur. 44, 13. ἐὰν δ' ἐπὶ τοῦτον ᾖ τὸν λόγον. 37, 11.
λοιδορεῖν] ἐν μὲν ταῖς ἐκκλησίαις λοιδοροῦνται καὶ προσκρούουσιν ἀλλήλοις ἐξεπίτηδες. 67, 19.
λόχος Ἱερὸς Thebis. 52, 3.
λύειν δίκαια. jura tollere. 72, 14.
λυμαίνεσθαι τὸ συμφέρον. 10, 3.

M.

μακρολογεῖν ὁ χρόνος οὐκ ἐπιδέχεται. 25, 2.
μανία. 76, 1.
μερίζεσθαι χρήματα. de pluribus furta inter se partientibus. 9, 5.

μερὶς ἡ ἐξ Ἀχαΐου πάγου. 42, pen.
μέρος] ἕνα εἰς τὸ ἡμῖν μέρος τῆς κατηγορίας ἦναι. 76, pen.
μετὰ τοῦ δήμου συνθήκην τίθεσθαι. pactum cum populo inire, contrahere. 60, 9.
μεταβάλλειν] τὴν τῆς πόλεως τύχην μεταβαλλέσθαι δεῖν. 55, 8.
μεταγράφειν νόμον. mutare formulam legis, alia verba aliis substituere. 33, 12.
μεταλλάττειν] μεταλλάξασθαι τὴν τύχην. 63, pen.
μεταστάντων] μεταστησούσης τῆς τύχης. 48, 6.
μεταστομίζειν νόμον (idem quod μεταγράφειν). 33, 12.
μετωπομίζεσθαι. malum omen a se ad alium avertere. 23, 2.
μηνυτὴν ψευδῆ καταστομίζειν. 66, 3.
μικρὸς] τὸν ἐν τοῖς μικροῖς συνηθίζοντα ἀδικεῖν, τοῦτον τὰ μεγάλα τῶν ἀδικημάτων εὐχερέστερον προσδέξασθαι. 41, pen.
μισθαρνῶν καὶ δωροδοκῶν κατὰ τὰς πόλεις. 11, pen.
μισθὸς] μισθοῦ λέγειν τὰς δίκας. 74, 7.
μισθῶν] ζεύγη τοῖς πρίζουσιν ἐμισθώσατο. 20, 10.
μισθώσας ἑαυτὸν Τιμοκλεῖ κατ' ἐμοῦ. 39, 3.
μισθωτὸς οὗτός ἐστι φαλαικός. 20, 3.
μισθώματος. 102, 9.
μνῆμα, sepulcrum, πατρὸς ἔχειν δίκῃ. 67, 2.
μνήμη] εἴ ἐστιν ἡμῖν ὀργὴ καὶ μνήμη τῶν πρότερον ὑπ' αὐτοῦ πεπραγμένων. 79, 4.
μόδιοι χίλιοι σιφῶν ἀπεστέλλοντο τοῦ ἐνιαυτοῦ. 34, 5.
μυλωθρός. 17, 6.
μυλών. 17. 7.

N.

τὸ ναῦλον ἀποστερεῖν τὸν παρθμέα. 42, 2.
ναυμαχία ἡ ἐν Κερκύρᾳ. 99, 12.
νεώρια] ὡς ἐπιβουλευομένων τῶν νεωρίων. 66, 3. 92, 3. 97, 10.
νεώσοικοι. 66, 11.
νομίζειν θεούς. habere pro diis publicis, divinisque honoribus e præscripto legis rituque patrio colere. 65, 8.
νόμιμος] ζημιῶν τινὰ τὰ νόμιμα. e rita vetusto molestare. 42, alt. παιδὸς τὸν πατέρα τελευτήσαντα τῶν νομίμων οὐ τυχόντα. justis carere passus est. 81, 2.
νόμος] οὔτος ἐνέδει τὸν περὶ τῶν τριηράρχων νόμον. 33, 11.

O.

ὀδὸς] τὴν ἐπὶ Πειραιᾶ ὁδὸν καταπαμπιζόμενος ἐν φορείῳ. 29, 4.
οἰκεῖν] τὸν οἰκουμένων ξένοισιν ἐπιπλανῶδες. 10, 11.
οἴκημα] ὑφορᾶσθαι. ἐπ' οἰκήματος στῆσαι τινά. 17, 11.
οἰκτιρμὸς ἐν ταῖς παρατάξεσιν, in castra acieme cum sit descendendum, sinat deus vel in tentorio manere. 56, 2.
οἰκτίζεσθαι. lamentabili oratione aliorum commiserationem ciere. 74, 1.
οἰκτρ. miserabilis, lamentabilis oratio. 64, 2.
ὀλέθρος τῆς Ἑλλάδος, homo Græciæ universæ pestifer, 55, 7.
ὀμνύειν τοὺς θεούς. per numen deorum jurare. 60, 13. ὄρκον. 92, 5.
ὁμόσπονδος. 18, 2.
ὁμοτράπεζος. 18, 2.
ὀνειδίζειν τὰς τῶν πολιτῶν ἀπορίας. 29, 5.
ὄνομα] τὸν τὴν πεντεδραχμίαν ἐπὶ τῷ τοῦ μὴ παρόντος ὀνόματι λαβὼν ἀξιώσαντα. 42, 4.
ὅπλα] castra, quatenus acies, militibus in acie stanti, opponuntur. ἐν τοῖς ὅπλοις μένειν. 56, 4.
ὀργὴ] τὴν τῶν προγόνων ὀργὴν λαβόντες. nobilem animum dedecorum impatientem, rerum indignarum dedignationem. 55, 3. ὀργὴ καὶ μνήμη τῶν πρότερον ὑπ' αὐτοῦ πεπραγμένων. 79, 4. 95, 8.
ὀρθοῦν τὰ τείχη τῆς πόλεως. 30, 4.
ὁρίζεσθαι ἑαυτῷ ζημίαν τὸν θάνατον. ipse sibi pœnam mortis statuere. 45, alt. 70, 13.
ὅρκος] τῶν ὅρκων, οὓς ὀμωμοκότες φέρετε τὸν ψῆφον. 100, 1.
ὀχμῶν ἕνεκα τὰ χρήματα. vacre, ferri alti opus conservandum. 89, 13.
ὄγκωμα] τῷ ἐπὶ τῷ ὀγκώματι παραδοθέντι. præfecto fossæ, ultima puta, in quam corpora conjiciebantur eorum, qui supplicio extremo affecti fuissent, h. e. carnifici. 46, 11.
οὐρανὸς] ἀμφισζητῶν τῶν ἐν οὐρανῷ τιμῶν. 65, 10.
οὕτως. tum demum, illo facto. 84, 4.
ὀφέλειν] τοιούτων συμβούλων καὶ ἡγεμόνων ὄφελον τυχεῖν οἱ πολέμιοι. optandum erat, ut hostes babuissent tales consiliarios et principes rerum gerendarum. 29, 9.

Π.

παιδοποιεῖσθαι κατὰ τοὺς νόμους. liberos quærere legitimo modo. 51, 3.
παῖς] τοὺς παῖδας παντοίοις τρόποις ἡμῖν τοὺς νῦν πρὸς ἐκείνοις ἀναπαιομένους. 49, 9.
παρὰ] apud. παρὰ τὸν μαντεῖον τῶν Διός, h. e. in ejus templo. 60, 10. παρὰ τὰ δεῖν. non obstantibus diris. tametsi bene cessuri diræ, quibus devoventur hi, qui populum decepissent. 36, 2. b) οὐ παρὰ τοὺς συμβούλους τοῦτ' μὲν εὖ, τοῦτ' δὲ φαύλως πράττειν. præt sunt magistratus, alias boni, alias mali, ita quoque modo prosperis fortunis uti, modo adversis. 51, 13.
παραβαίνων καιρούς. opportunitates obiatas rei bene gerendæ inertes transmittere. 29, 7.

παραγγέλλειν περὶ τῆς ἑαυτῶν πλησιοχλίας. 32, ult. sed videtur hoc verbum illo loco parum convenire.

παράδειγμα τοῖς ἄλλοις τοῦ φυσῶν. 11, ult. ἐπιφέρειν. 72, 3.

παραδιδόναι] μυθεῖσθαι ἄλλοι νομίζειν θεὸν ἢ τοὺς παραδεδομένους. e majoribus traditos. 65, 8. παραβαίνειν τὸ ἴδιον τοῖς ἄλλοις πανηγύρεις. 77, 4. τὸ ζηλοῦσθαι περὶ τῶν πραγμάτων. 84, 5.

παρακαταθέσθαί τινι τὴν πόλιν. 57, 4. τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας. 98, 12.

παρακαταθήκη. 7, pen.

παρακαλεύεσθαι κοινῇ πᾶσιν. 4, 3.

παραπαίειν, in aestivo et in medio pariter, decipere. 69, 7. et 32, 7.

παράπαιθε] δεινὸς καὶ παρανόμους συμβουλάς. 36, 4. παρανόμων γραφαί. 83, 1.

παρασπονδεῖν αἰτίας. 66, 5.

παρατάσσειν] ἐγὼ παρέταξα πάντας εἰς Χαιρώνειαν. ego auctor fui Graecis, ut apud Chaeroneam cum Philippo acie committerent. 10, 5.

παρέχειν σφᾶς τί ἔχειν. torpere, segnim et secors esse. 97, 12.

παρίστασθαι τίνος καὶ χωλαίνειν. ad latus suum aliusve collocare. 73, 6.

παρρησίαν ἐκτὸς τῶν δικαίων δεδῶμεν εἶναι μικρόν. 73, 10.

πατρικὰς] πατρικὴ δίκη. 74, 10.

πάτρως] ἀδικεῖν τὰ πάτρια. 41, 5.

πατρῷος] πατρῷοι τάφοι. 46, 7. πατρῴα ἐστία. 48, 17. γῆ. praedium a patre reliotum. 51, 7. ἱερά. 67, 17. 86, 10.

πεζαὶ δύναμις. 96, 6.

πείρᾳ τινος λαμβάνειν ἐν τινί. 9, 12. 64, 3. 69, 5. πεῖραν τοῦ τρόπου διδόναι. 90, 4.

πένης] τὰς τῶν πενήτων ἀπορίας ἐνοικίζειν. 29, 5.

πεντακόσιοι καὶ χίλιοι. Halicus maximo, eorum quos Dinarchus causam dixit in Demosthenem. 72, 6.

πενταδραχμία. 42, 3.

πέρας [ultimum, le dernier ressort] ἔχοντες τὸν ἐν τῇ πόλει δικαίων. a quorum sententia ad aliud nullum tribunal superius appellari potest, sed in ea meta est extrema jurium et causarum omnium, quae in rep. in controversiam venire possent. 99, 2.

περὶ] τὸν περὶ ὑμῶν πίστιν, pro, τὸν πρὸς ὑμᾶς. 5, 13. ζητεῖν περὶ τῶν ἀφανῶν. 7, 7. περὶ αἰσχρᾶς αἰτίας ποιεῖ πάσους ἀρωτιζόμενα. 65, 1. τὸν δούλον καὶ περὶ πάσας πυνθάνειν, id est, πρὸς πάντας. 84, 6.

περιβόητος πονηρία. 85, 1.

περιγίγνεσθαι] πονηρίαν τῶν εἰδοτηρίων τιμωρίαν περιγεγενημένον. [si certa est virorum doctorum istaec emendatio] quae a solitis poenis compesci recusset. 78, ant.

περιδεῖν] τὸν πατέρα τελευτήσαντα περιδεῖν τῶν παιδίων οὐ τυχόντα. 81, 1. et οὐδὲν ἀναγκαῖον περιδεῖναι. 80, ult.

περιστῆσθαι τὴν πόλιν ἀπορρητόρων. 61, pen.

περιπατεῖν ἐμπροσθεν τῶν δικαστηρίων. 83, 9.

περιστάντων. 4, 5.

περιστεῖλαι Πελοποννησον. 11, 1. 99, 12.

περιποιεῖν. servare, reliquum facere. 67, 2.

περιχαρακοῦν] περιπεπεχαρακωμένον τὸν πατρῷον παραδεδόσθαι. septum undique et interitum, ut expedire se non possit. 48, 2.

πίστις] existimatio, qua quis apud alios floret fidei sancte observatae. τὴν πίστιν καταλύειν, committere, ut existimationem integritatis amittas. 5, 13. πίστιν τὴν παρὰ τῶν δήμου ἀξιοῦντι λαμβάνειν. 51, 4. πίστεις, pignora fidei, ut sint liberi, et bona immobilia. πάσας τὰς δικαίας πίστεις παραπαταθέμενον. 51, 6. προδοὺς τὴν πίστιν ἣν παρ' ὑμῶν ἔλαβεν. 93, 8. οὗτος χρυσίον καὶ ἀργύριον παρὰ πλείονος τῶν πρὸς ὑμᾶς πίστεως εἰρήνην. 95, ult. διὰ τὴν γεγενημένην αὐτῷ πρὸς ὑμᾶς πίστιν. 100, 13. τιμώμενος καὶ ζηλούμενος διὰ τὴν πρὸς ὑμᾶς πίστιν. 96, pen.

Plaralis (ἀπολωλεκότες) post singularem ἅπαντες ὑμεῖς. 48, 18.

ποιεῖν τὴν πόλιν μεγάλα δραδά. 13, 6.

πολεμεῖν. bellum suadere, ad bellum hortari, auctor ejus fieri, verbis bellum gerere. 65, 4. nisi potius a πολεμεῖν ibi sit repetandum.

πολίτης τῆς πόλεως γίνε. 66, 8.

πολίτης Ἀθήνη (pro πολιὰς aut πολιοῦχος) num recte dictum est? 47, 6.

πονηρίαν ἀρχομένην μὲν τάχα τις ἂν ἀνυβόλα πολλὰν πολύων. 78, 15. τὰς ἰδίας ταύτην δωροδοκίας καὶ πανηρίας [Spitzbüberegen, ragueries] ἀναβλέψασθαι. 4, 14. πονηρίας καὶ ἀτυχίας ἀπολαύειν. 63, 9. πάντα διαδικάζεται πρὸς τὴν τούτου πονηρίαν. 101, 12.

πονηρὸς] τὸν περὶ πάντας πονηρὸν καὶ μάλιστα περὶ τὸν πατέρα γεγονότα. 84, 6. ἀρὰς πονηροὺς κατὰ τῶν πονηρῶν. 85, 11.

πορδμεῖς. 42, 2.

ποριζειν χρήματα. 28, 8.

πῶς] οὐκ ἂν ἔφασκεν ἐκ τῆς πόλεως ἐξελθεῖν οὐδὲ τῶν ὄντων πόδα. 57, antep.

πρᾶγμα] τοῖς πράγμασιν καταστῆναι. insurgere adversus praesentem rerum civilium constitutionem. 15, 2. εἰς ποῖα οὗτος εἰσελθὼν πράγματα, ἃ κοινὰ, ἃ ἴδια, οὐκ ἀνατέτροφα. 23, 7. πράγματα βασιλικὰ et Ἀλεξάνδρου. res quae tibi cum rege Persarum, aut cum Alexandro, fuerunt. 50, pen.

πραγβεύειν πραγβείας. 12, 6.

πραγβευτὴν ἑαυτὸν κατασκευάσας. 56, 12. πρ. αὐτὸς αὑτὸν προβαλλόμενος. 57, 8. ἐν τοῖς πραγβευταῖς ἐγκάτης ἐστί. 58, 3. προβάλλεσθαι πραγβευτὴν ἀνεῦρε, effecere, ingerere ipsum. 57, 8.

πρόδοσιν προδιδόναι [pro μαχαιροῦσθαι]. comparare, construere. 9, 7.

προεδρία] εἰς τὴν προεδρίαν τῶν πρυτάνεων ἐκάθισεν. 83, 10. in loco prytanibus

peculiariter attributo, ut ibi præsideant, in concione, theatrove.
πρεσιστῆν. de oraculo imperante facienda in antecessum. 55, antep. 67, 8.
πρόεσθαι. prodere. 63, ult. 67, 14. 72, 5. et 13. 79, 13. pati aliquid fieri. 95, 2. lusus in vocabulis πρόεσθαι et πρεσίεσθαι. 63, ult. et 64, 1.
προπαταλαμβάνειν κατηγορήματα. 3, 6.
πρόπλησις] οὐκ ἐκ τῶν προπλήσεων μαθοῦσα τὸ δίκαιον. non e sponsionibus colligens verum. 5, 12.
προλέγειν. denunciare, in antecessum indicere facienda, cum interminatione, si secus fiat. 51, 2.
ἐκ προνοίας φόνος. 6, 5.
πρόξενος. 34, pen.
πρὸς] adversus. τῇ πρὸς Ὀρέστην κρίσει. 61, 2. πρός τινα χάρις. gratia, qua quis apud aliquem floret, aut quam tu studes apud alterum promereri. 102, 3. διασκευάσθαι πρὸς τὸν δῆμον. in rebus, quæ tibi cum rep. intercedant, in rationibus tuis cum erario publico, decoxisse, fidem fefellisse, 51, 1.
προσάγειν [scil. πρὸς τὸν δῆμον] ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ψευδῆ μαντεῖα. 66, 2.
προσδέχεσθαι τὰ μεγάλα τῶν ἀδικημάτων εὐχερέστερον. 41, ult. οὐδὲ προσδεκτέον τοὺς οἰκτους. 64, 1.
προσέρχεσθαι εἰς τὸ πολιτεύεσθαι. 74, 6. πρὸς τὴν πολιτείαν. 84, 15.
προσιέναι] ἵνα βελτίους τοὺς προσιόντας ὑμῖν ποιήσητε. prodeuntes ad vos, vobiscum agendi causa. 85, 8.
προσκρούειν ἀλλήλοις ἐξεπίτηδες. 67, 19.
προσποιεῖσθαι υἱεῖς ἑαυτῷ τοὺς οὐ γεγενημένους. 51, 8.
τὴν προσοίκησιν ἑαυτοῦ καλοκαγαθίαν ἐλέγχειν. 100, 15.
προστάτης] μία αὕτη σωτηρία καὶ πόλεως καὶ ἕνους τὸ προστατῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν καὶ συμβούλων τυχεῖν. 54, 18.
προστιθέναι] τῇ συγγνώμῃ μᾶλλον ἢ τῷ δικαίῳ προσθέμενον. 43, 4.
πρόσωπον] οὐ τετόλμηκεν αὐτοῖς τὸ πρόσωπον δεῖξαι. 70, 10.
προυργιαίτερον ποιεῖσθαι τὸ δίκαιον, καὶ τἀληθές. 9, 18. προυργιαίτερα χάρις τοῦ δικαίου. 77, 2.
πρόφασις] τὰς προφάσεις καὶ τοὺς φανερισμοὺς ἐκπέφευγατε. 79, 8.
προφέρειν, bene si habet, pro allegare, proferre in medium, παραφέρειν. 25, 10.
πρόχωρεῖν. prodire in publicum, ad tribunal accedere, dicendæ sententiæ ergo, aut ad audiendam judicum de se sententiam. 98, 5.
πρυτανεῖον] ἡ ἐν τῷ πρυτανείῳ σίτησις. 33, pen. 69, 2.
πῦρ ἐκαύσατί τινι. 81, 6.
πυραὶ] χίλιοι μιδίαι πυρῶν. 34, 5.
πωλεῖν ὑμᾶς αὐτοὺς εἰ ἐπιτρέψετε τοῖς ῥήτορσι. 61, pen.

Σ.

σημαὶ ὄναι. 35, 16. 47, 3. 61, 2.
Singularis nominativus cum nominativo plur. compositus, ut ἕκαστος τελμήσας — ἀπολελιπότες. 48, 16.
σίτησις ἐν πρυτανείῳ. 33, pen. 69, 2.
σκυταὶ τῶν βαζέων. 17, 13.
Σκύθης] convitium in Demosthenem intortum. 11, 11.
σκανίζειν τῶν ἀναγκαίων. 81, 1.
σκεῖρειν] ἀρῶνται καὶ σκείρεται τὸ θαβάκιον ἅπαν. 17, 15.
στατὴς] χρυσοῦ [vel potius χρυσοῦς] στατῆρας. 62, 6.
στέργειν] στεργητέον εἶναι τοῖς συμβεβουλευκόσι. 63, 11.
στέλλειν εἰς ἀκρόπολιν ἀναφέρειν. 89, ult.
στρατεία] εἰ τὰς ὑπὲρ τῆς πόλεως στρατείας ἐστράτευται. 86, 9.
στρατηγὸς ἐπὶ τὴν Μουνυχίαν καὶ τὰ πάρα κεχειροτονημένος. 92, 2. πλεονάκις ἡμεῖς ὑφ' ὑμῶν στρατηγὸς κεχειροτονημένος. 96, 15.
τῇ συγγνώμῃ μᾶλλον ἢ τῷ δικαίῳ προσθέμενοι. 43, 3.
συγκοινολογεῖσθαί τινι. cum aliquo consilia clandestina conferre, causamque communem facere. 20, 8.
συγχεῖν πάντα τὰ ἐν τῇ πόλει δίκαια. 75, 8.
συγχωρεῖν θάνατον ἑαυτῷ τὸν ζημίαν. nil intercedere, quominus mortis pœna a se repetatur. 7, 3.
συλλέγειν] οὐσίαν ἐκ τοιούτων λημμάτων συνειλεγμένην. 94, 1.
συμβουλὰ] συμβουλὰς δεινὰς καὶ σαφεῖς συμβουλεύειν. 36, 4.
συμβουλία idem quod συμβουλή. 48, 3.
σύμβουλος et ἡγεμὼν secum copulata. v. voc. ἡγεμὼν et προστάτης.
συμπαρακαλεῖν. 48, 10.
συμπλεῖν ἐκ θαλλοῦ καιρίαν. 14, ult.
συμπράττειν τῷ δήμῳ τὴν πόβδην. 19, 1.
συμφορὰ πόλεως. homo reip. perniciosus. 46, 5.
συνδιαφθείρειν. 53, 5. 100, pen.
συνέδριον] sic sæpe Disarchus appellat senatum Areopagiticum, at 7, 9. 8, ult. 40, 13. 48, ant. et alibi.
συνδιέζεσθαι ἐν τῇ μικρᾷ ἀδικίᾳ. 41, pen.
συνεργία. collegium, sodalitium conspiratorum ad unum aliquod opus opera communi efficiendum. 75, 12.
συνέχεσθαι. 43, 11.
συνεπαινεῖν τινί. alicui pronto esse consiliis operaque communicandis ad quæstum, vel potius, contribuere. 43, antep.
συνθήκην μετὰ τοῦ δήμου τίθεσθαι. 60, 9.
σύνθημα. tessera, signum cum altero conditum, unde aliquid cognoscatur, aut quo dato ad aliquid patrandum consurgatur. 96, 4.

συνίσας τοῖς φυγάσι. 65, pen.

συνιστάναι] *τοῖς πολεμίοις κατὰ τῆς πόλεως συνεργοῦσι κατασκευήν.* adjuvare hostes in emolienda clandestina adversus remp. machinatione. 27, 6.

συνιόντος τῇ ἀληθείᾳ τοῦ συνεδρίου ἑαυτὸς κατέστησαν αἱ σεμναὶ θεαί. venerabiles deæ, quod ipsæ suo usu æquitatem atque veritatem senatus Areopagitici noscitassent, volverunt in ejus vicinia, in arce Athenis, ubi forum erat Areopagitarum, sacellum sibi condi, fixamque sedem habere. 61, 4.

συντάσσειν pro *ἐπιτάσσειν*, mandare, injungere. 9, 3.

συσκευάζεσθαι. convasare, compilare, et sic se in pede dare. 56, 13.

συσσιτεῖν. 81, 7.

σῶμα] *τὴν τῶν σωμάτων φυλακήν.* 7, pen. *ἐν οὐσίᾳ καὶ τῶν ζῇ τὰ σώματα.* 30, pen.

T.

τάξιν τὴν ποσὴν λείπειν. stationem in acie, ubi civi cuique necessario standum est. 51, 11.

τάττειν ἑαυτὸν περί τινα. se partibus alicujus adjungere. 100, 14.

ταμιεύεσθαι τὰ μέλλοντα ἐκ τῶν γενομένων. 27, 4.

τελεῖν οὐδὲν ὑγιές. 65, 7.

τέλος] si *τὰ τέλη τελεῖ.* dependat. 86, 11.

τηρεῖν τὴν ἑαυτοῦ ἀσφάλειαν. 32, 5.

τιθέναι] *συνθήκην μετὰ τοῦ δήμου ἴδιον.* 60, 9.

τιμᾶσθαι θανάτου ἑαυτῷ. suamet sibi sententia mortis pœnam irrogare. 3, 2. 92, 7. *τιμᾶν ἑαυτὸν ταλάντων.* centum talentis pro multa facinus æstimare. 11, 9.

τιμὰ] *τῶν ἐν οὐρανῷ τιμῶν ἀμφισβητεῖν.* 65, 10.

τιμωρία κατὰ τῶν ἐνόχων, pro simplici *τιμωρία τῶν ἐνόχων* sine præpositione. 71, 5.

τράπεζα] *μεταξὺ τοῦ ἴδους καὶ τῆς τραπέζης.* 92, 6. designat tabulam, mensamve, coram simulacro Minervæ Poliadis in arce Athen. sitam.

τρέπειν εἰς ἑαυτόν. alterius delictum, culpamve illius delicti, in se derivare, transferre. 76, 8. *εἰς τοὺς ἐγκαλοῦντας τὰς ἀτυχίας.* 23, 4.

οἱ τριακόσιοι] ordo locupletissimorum Athenis. 33, 10.

τρόπου τιμὰν διδόναι. 90, 4.

τροφὴν ἐν ταῖς τῆς πόλεως κακοῖς. 29, 3.

τύχη] *τῆς ἑαυτοῦ τύχης ἀνάπλεως.* 25, 11. *μετανοεῖσθαι τὴν τύχην.* 63, pen.

Y.

ὕδωρ] *τὸ ὕδωρ παραδίδωμι τοῖς ἄλλοις κατηγόροις.* dicendi copiam, vel locum. 77, 4. *τῶν ἀναλίσκειν.* datum ad dicendum tempus omne dicendo corrumpere, consumere. 79, pen.

ὑπὸ τοῖς ἐκείνων ἤθεσι τραφέντες. 54, 9.

ὑποβαίνειν] *ὑποβαινούσας εἰς τὴν Θησέως σωτηρίαν.* si bene habet. 16, 7.

ὑπολείπεσθαί τινας τῶν ἀδίκων. sibi reservare. 98, 1.

ὑπολογίζεσθαι βλασφημίαν. 5, antep.

ὑπόλογόν τι ποιεῖσθαί τινι. meminisse alicujus beneficii, et a quo id acceperis, ei rationem ejus habere, et pro re nata beneficio alio compensare. 11, 6. 99, ult.

ὑπόλοιπος. 3, ult.

ὑποστάλλεσθαι δύναμίν τινος. potentiam alicujus revereri. 9, 17. *ὑπ. πρός τινα.* verecunde, reverenter aliquem tractare. 97, 2.

τὰς ὑποσχέσεις μέχρι τούτου μνημονεύοντας, μέχρις ἂν ᾖ ἡδέσι. 63, 8.

ὑποφαίνειν] *τοσαύτας ἐρεῖν ἐλπίδας ὑποφαινούσας.* 16, 7.

Φ.

φαίνειν σύνθημα. scutum, facemve ardentem tollere ex condicto, prout inter te atque proditorem convenerat. 96, 5.

φανερὰν οὐσίαν κεκτῆσθαι. facultates habere in fundis, seu rebus immobilibus, non in ære numerato. 50, 16. *φανερὸν κεκτῆσθαι μηδέν.* nil in fundis, sed omnia in nummis habere. 50, ult.

φαυλισμός. 64, 2. 74, 14.

φεύγειν] *τῶν τις φευγόντων ἐξ Ἀρείου πάγου.* eorum, quibus sententia senatus Areopagitici exsilii pœnam indixit. 34, 12.

φιλόπολις. 25, 7.

φόνος] *τἀληθὲς τῶν ἐκ προνοίας φόνων εὑρεῖν.* invenire, num cædis præmeditatæ insusatus revera eam perpetraverit, et cur, quando, quomodo. 6, 5.

φορεῖον. lectica gestatoria. 29, 4.

φόρος] *εἰς τὴν ἀκρόπολιν τοὺς φόρους ἀνενεγκεῖν.* 30, 5.

φρονεῖν ἕτερα καὶ δημηγορεῖν. 14, 2. *ἕτερα μὲν λέγων, ἕτερα δὲ φρονῶν.* 36, 3.

φρόνημα] *ταπεινὰ καὶ τοῦ φρονήματος ἀνάξια πράττειν.* 52, 11. infamis enim erat Thebanorum superbia.

φρούραρχος. 31, pen.

φυλακὴν τὴν τῶν σωμάτων ὁ δῆμος παρακατεθήκην ἴδιον. Areopagitis hoc dedit populus muneris, velut in fideicommissum, ut pœnis cædium exsequendis provideant securitati corporum liberorumque et servilium. 7, pen.

φύλαξ πάντων τῶν ἐν γράμμασι δικαίων τῇ πόλει. 60, 12.

φυλάττειν τὰς ἀνοιγέντους διαθήκας. 8, 3.

X.

χάρις] *τὴν πρὸς τούτους χάριν τῶν νόμων ἀντ-*

ἀλλάξασθαι. 102, 3.
χεὶρ] ἐπὶ τὰς ὑμετέρας χεῖρας ἥκει. venit ad tribunal vestrum, ubi vos eum comprehendere, atque punire potestis. 59, 5. ἐν ταῖς χερσὶν ἔχοντα τὸν ἀνδρισμὸν τῆς αὐλῆς σωτηρίαν. 72, 8.
χειροτονία τοῦ δικαίου. electio, punitio justi. 77, 3.
χίλιοι καὶ πεντακόσιοι. Helima maxima. 72, 7.
χρηματίζειν. cum aliquo agere. 70, 3. χρηματίζεσθαι ἐκ τῆς αὐλαίας. depeculari ærarium, ex eoque rem suam augere. 12, 3.
χρῆσθαι] πλείστοις καιροῖς ἐν ταῖς δημοκρατίαις χρώμενος. 25, 6. ὅπως χρήσεσθε τῇ τούτου σωτηρίᾳ. quibus modis eum accipiatis tractetisque, quomodo punietis et coercebitis. 91, 2. orat. in Philocl.
ὁ χρόνος οὐκ ἐπισχήσει μακρολογεῖν. 25, 2.
χρυσὸς] annuli aurei. χρυσὸν ἐκ τῶν δακτύλων ἀναφήμενος. digitos habens annulis aureis obsitos. 29, 2.
ἡ χώρα simpliciter pro regione Attica. 46, 3. 49, 7. 50, 6. 89, antep. 92, 4.

Ψ.

ψαύεσθαί τινος καταγιγνώσκειν. eum mactari. 43, 3.
ψευδοσυκία πανουργία. improbitas velut ficinam quandam habens fraudem et mendaciorum, ubi illa cadit, at faber cultellarius cultros et sicas cudit. 78, ult.
τὸ ψεῦδος ἰσχύσαν τῆς ἀληθείας μᾶλλον. 40, 2.
ψῆφος] τὸν εἰδαῖον καὶ αὖερον ψῆφον φηλῶναι. 88, 10.

Ω.

ὀπῆσθαι] ἂν ἔχει τὸν ὀπισόμενον. 96, 3.
ὄπως ἄξιος. de imperatore, aut principe reip. venali. 15, antep.
ὡς ὅτι pro simplici ὅτι. 94, pen.
ὄφελον τοιούτων συμβούλων καὶ ἡγεμόνων τυχεῖν οἱ πολεμήσαντες τὸν αὐλῶν. 29, 9.

INDEX HISTORICUS
AD DINARCHUM.

Alexander M. apud Indos. 27, pen.
Antipatri legatio. 14, 9.
Antipho suasu Demosthenis interemptus. 46, 13.
Arcades cum Alexandro M. faciunt et Thebanorum legationem repudiant. 14, 8.
Archinus. 46, pen. exsilio multatus ob proditionem.
Archinus alius. 54, 16.
Areopagitarum munus et auctoritas. 5, 15.
Aristarchus Moschi filius, a Demosthene urbe ejectus. 23, ult. 36, 4.
Aristides. 30, 3.
Aristogiton in quem invehitur Dinarchi oratio. 77, sqq.
Aristopho, qui Timotheum accusavit. 100, 4.
Arthmius Zelita. 90, 1.
Astylus imperator Arcadum. 15, 13.
Birisades, tyrannus, cui statuas æneas Athenis erigi Demosthenes rogatione tulit. 34, 3.
Callias frater Taurosthenis tyranni Eubœæ. 34, 9.
Callimedon a Demosthene accusatus. 65, 11.
Cephalus Colyttensis. 54, 16. Cephalus rhetor p. 30, 8. commemoratus videtur idem esse.
Cephisopho. 35, 4.
Chabrias apud Naxum Lacedæmonios prælio navali vicit. 54, 5.
Chærephiles. 33, ult.
Charidemus legatus ad regem Persarum. 25, pen.
Cononis ad Cnidum victoria aliæque laudes, 11, 2. 54, 2. 34, 2. 99, 13.
Ctesippus a Demosth. defensus. 74, 8.
Cydimachus, pater Aristogitonis. 80, 14.
Demades condemnatus in causa Harpali. 6, 14. 35, 4. 84, 9.
Demosthenes Aristarchum urbe ejecit. 24, 3. 36, 4. condemnatus in causa Harpali. 84, 9. Thebas everti sivit. 17, ult.
Diphilus. 33, 16.
Epaminondas. 52, 3.
Ephialtes. 26, 7.
Epigenes trapezita. 34, 2.
Eubulus. 66, 11.
Eumenidum causa adversus Orestem. 61, 2.
Euthydicus. 26, pen.
Euthymachus. 17, 10.
Gorgippus tyrannus. 34, 4.
Halirrhothius Neptuni filius. 61, 1.
Harpali causa. 5, 8.
Helius Phormisius, aut Phormisii, nomen suspectum. 30, 9.
Iphicrates concidit moram Lacedæm. 54, 4.
Lycurgus Aristogitonem accusavit. 83, 7.
Menon molitor. 17, 6.
Neptuni causa super cæde Halirrhothii. 60, ult.
Nicanor. 57, 2. ult. 70, 2.
Nicodemus. 24, 1.
Nicophanes. 43, 16.
Olynthia puella. 17, 10.
Olynthiorum calamitas. 19, 9.
Orestis causa adversus Eumenidas. 61, 2.
Pamphilus. 34, 1.
Pelopidas. 52, 2.
Phido. 34, 1.
Philippus. 34, 1.
Philocles, quem accusat Dinarchus oratione tertia. 91, sqq.
Philocrates. 20, 7.
Phormio a Demosth. defensus. 74, 8.
Pistias Areopagita. 39, ult.
Polyeuctus Cydantides. 43, 9. mutilatorum hermarum accusatus, forte diversus. 68, 3.
Proxenus Thebarum proditor. 53, 1.
Rhodia citharistria. 17, 8.
Satyrus tyrannus. 34, 4.
Stratocles accusator Demosthenis in causa Harpali. 3, 5.
Taurosthenes tyrannus Eubœæ. 34, 7.
Theagenes Thebarum proditor. 53, 2.
Thebani exsules cum Pelopida redeuntes. 31, 1. Thebanorum legatio ad Arcadas. 14, 10. Thebanorum cum Athen. confœderatio. 9, 6.
Themistius Aphidnæus. 17, 8.
Themistocles. 30, 4.
Thraso Erchiensis. 30, 8.
Thrasybulus, qui exsules e Phyla reduxit. 18, 7.
Timocles. 39, 3.
Timolaus Thebanus. 52, pen.
Timothei res gestæ et pœna. 54, 6. 99, 11.

INDEX GEOGRAPHICUS
AD DINARCHUM.

Ægospotami. 27, 6.
Amphissa. 52, ult.
Brauronia Diana. 82, 11.
Cadmea. 31, 1.
Chæronea. 10, 3.
Cnidus. 54, 3.
Colyttensis. 54, 16.
Coroyra. 11, 1. 54, 7.
Cydantides. 43, 10.
Dodona. 55, 14.
Eretria. 87, 3.
Erchiensis. 30, 9.
Leuctra. 52, 4.
Megara. 43, 12. 16. 63, pen.
Messenia. 52, 8.
Methona. 11, 4. 99, 15.
Munychia. 92, 2.
Naxus. 54, 6.
Olympia. 57, 2. ult. 70, 3.
Pellena. 17, 7.
Phormisius. 30, 9.
Phyle. 18, 8.
Potidæa. 11, 4. 99, 15.
Pydna. 11, 4. 99, 15.
Samus. 11, 3. 99, 14.
Zelita. 90, 2.

ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ.

PRÆFATIO

IO. TAYLORI

AD LYCURGUM.

LYCURGUS, Lycophronis filius, Lycurgi nepos, præclarissima Athenis stirpe natus, domo erat sive natalibus Ἐτεοβουτάδης. Erant enim Athenis plurimæ familiæ, quæ sacerdotii munere et religiosa quadam prærogativa censerentur; quæ jus istud a majoribus perpetuo traditum, "solenne *istud* familiæ ministerium" (ut loquitur Livius[1] in re Romana non admodum dissimili) consecutæ, solæ in civitate, omnium, quæ unquam fuerunt, æqualissima, peculiarem quandam conditionem nascendi, sive generis nobilitatem, obtinere videbantur. Harum una, ut dixi, et fortasse illustrissima, ortus Lycurgus, Olympiadem circiter XCIII. scilicet, ubi res Atheniensium diutino bello fractæ Lacedæmoniorum fortunæ cesserunt, certe non post ea tempora, in lucem editus esse creditur.[2] Nam Lycophronem patrem cum quibusdam bene meritis civibus a crudelissimo isto collegio XXX. virorum, qui eo tempore rerum potiebantur, interemptum esse accepimus. Juvenis factus Platonem[3] audivit, eoque studiorum confecto stadio ad Isocratem se contulit, verum illum Eloquentiæ parentem,[4] qui multa et præclarissima omnium ætatum ingenia, partim ad studium dicendi et laudem forensem aluit, partim ad Civitatem consiliis et prudentia recte administrandam. Ex ea igitur officina profectus Lycurgus, qua paucis post annis Demosthenes et Hyperides, ad Rempublicam accessit juxta res Macedonicas, in eaque ejus opera magni fuit.

Summis ibi et honoribus et magistratibus functus, domi forisque illustrissimus esse cœpit, totumque se Reipublicæ et Populo Atheniensi dedit. Incidit in ea tempora, ubi dissociatis animis Civium, alii Macedonicis, alii Persicis rebus faverent. Cum his se conjunxit, nam ea sola ratione credidit futurum, ut Philippum, qui tum major et potentior esse cœpit, quam Civitati expediebat, et

[1] De Potitiis et Pinariis. [Liv. 1. 7. cf. interpr. ad Virg. Æn. VIII. 269. BECKER.]

[2] Demosthene aliquot annis major, ut liquet ex argumento Orationis Demosthenis c. Aristogitonem p. 769. l. 24. ed. Reisk.

[3] Præter Photium et Plutarchum, Olympiodorus MS. et Laertius in Platone III. 46. Plutarch. in Hyper. p. 841. b.

[4] Cic. de Orat. II. 2.

virus illud quasi intestinum ex Græciæ visceribus expellere possent, qui salvam Rempublicam esse voluere. Itaque in ea causa totum se Demostheni addixit, neque ab ejus consiliis unquam se passus est dimoveri; cum hoc etiam legationem suscepit ad concitandos sociorum animos, cum Philippus secunda vice Græciam bello quateret.[a]

Sed multo notior est integritas vitæ, et gloria, quam a Civitate bene administranda reperit. Domi enim enituit maxime, et in spatiis Reipublicæ, ubi multa et præclara virtutis suæ, et moderationis, et popularitatis monumenta post se reliquit. Ea enim continentiæ laude floruit, ut Quæstor rei militaris ultra, quam Civitatis moribus fuerat receptum, solus ille renunciaretur; tanta vero sapientiæ existimatione, ut et multa sanxisse diceretur, et a nonnullis memoriæ posterorum traderetur inter eos, qui legibus Athenas fundaverunt: tanta denique severitate morum, ut ei et urbis custodia et facinorosorum cognitio fere extra ordinem daretur: unde vox ista sæpius audiri solita. Lycurgum, 'tanquam Draconem alterum, non atramento, sed sanguine leges suas *et edicta* scripsisse.'

Ex eo autem rigore, quanquam neque cetera bona indoles aberat, neque omnia plane virtutum genera, Lycurgi nomini propriam quandam et peculiarem celebritatem partam esse video. Nam in optimo quovis esse aliquid, quod emineat, ceterisque excellat virtutibus, id et legendo et experiendo novimus; scilicet inesse semper summum aliquid et eximium, quod impetu suo et singularitate non minus fere a ceteris virtutibus distat, quam homo ipse a ceteris ejusdem naturæ distinguitur. Id erat in Lycurgo tristissima quædam et inexorabilis severitas, a qua summa quoque morum integritas plane abesse non potest. Hujus, quam dixi, ἰδιότητος plura exstarent monumenta, sat scio, si plura exstitissent etiam ingenii ejus et eloquentiæ. Nam et accusandi acerbitas, et egregia morum simplicitas, singularis denique fides et constantia[b] incredibili quodam modo elucescunt in ea Oratione, quam solam hodie legere concessum est, et in cæteris etiam omnibus eluxisse olim credibile est; cum propter hanc maxime virtutem Scriptor e

[a] Demosth. Phil. III. p. 129. l. 19. ed. Reisk.

[b] Οὗτος (sc. Lycurgus) τῶν τότε ῥητόρων μάρτυρα ἔχων ἀξίωμα, καὶ δίδυμα μὲν ἔτη τὰς τριακόντα οὐκ ὤκησε δυσὶν ὑπατεύμασιν, βίον δ' ἴζωσὲ ἐπ' ἀρετῇ παμβέατον, πικρότατος ἦν ἐν τοῖς λόγοις κατήγορος. Sic Diod. Sicul. XVI. c. 89. Non tamen ignoro, a nonnullis minus probari hanc Lycurgi severitatem, quibus in crudelitatem potius et calumniandi libidinem degeneravisse videtur. Ciceronem intelligo. Ita enim ille in Bruto cap. 34. "Iisdem temporibus M. Brutus; in quo magnum fuit, Brute, dedecus generi vestro: qui cum tanto nomine esset, patremque optimum virum habuisset, et juris peritissimum, accusationem factitaverit, at Athenis Lycurgus. Is magistratus non petivit, sed fuit accusator vehemens et molestus; ut facile cernerem, naturale quoddam stipis bonum degeneravisse vitio depravatæ voluntatis."

vetustioribus Lycurgum præ cæteris legendum et ediscendum admoneat.[7]

Iis moribus, quos memoravi quum præcelluit, adducimur cum nonnullis, ut ad eum præcipue applicarem, potius quam ad cognominem illum Lacedæmonium, qui suis civibus leges tulit durissimas, omnia ista, quæ de LYCURGEA SEVERITATE a Veteribus memoriæ produntur. Uti illud Ciceronis:[8] "Nosmet ipsi, qui Lycurgei a principio fuissemus, quotidie demitigamur." Et illud quoque Ammiani Marcellini:[9] "Verum ille, judicibus Cassiis tristior et Lycurgis, causarum momenta æquo jure perpendens, suum cuique tribuebat, nusquam a vero abductus, acrius in calumniatores exsurgens." Iterumque:[1] "Judices nunquam consulto malignos elegit, sed, si semel promotos agere didicit immaniter, Lycurgos invenisse se prædicabat et Cassios, columina Justitiæ prisca."[2] Atque hoc profecto verisimile, cum eadem fere fuit apud Romanos Cassii Prætoris[3] existimatio atque Lycurgi apud suos cives. His libenter etiam adjungo illa Plauti:[4]

> "Jam dudum, Pistoclere, tacitus te sequor,
> Spectans, quas tute res hoc ornatu geras.
> Nam, ita me Di ament, ut LYCURGUS mihi quidem
> Videtur posse hic ad nequitiam adducier."

Omnium denique postremum; tanta acerbitate usus erat in judicando, ut ei juxta sententiam quorundam cognomen a moribus indueretur (qui mos Athenis percrebuit) et IBIS cognominaretur, quod in malos cives, uti illa in angues et serpentes, insurgere solebat. Ait enim Plutarchus:[5] Ἐπεκαλεῖτο δὲ ὁ Λυκοῦργος Ἶβις Λυκούργῳ Ξενοφῶντι νυκτερίς. Quæ tamen ita emendari debent: Ἐπεκαλεῖτο δὲ ὁ Λυκοῦργος Ἶβις·

Ἶβις Λυκούργῳ, Χαιρεφῶντι νυκτερίς.

Hæc tamen de Lycurgo nostro neutiquam dicebantur, neque ad eum Ἐπίκλησις ista a Veteribus unquam applicabatur. Verum alia res omnino agebatur. Aristophanes in Avibus, quum de ὀρνιθομανίᾳ sermo haberetur, arrepta ista occasione, civium suo-

[7] Ἀλλὰ καὶ Λυκούργῳ συμβουλεύσαιμ' ἂν ἐντυγχάνειν σε ἠλαφρότερόν τούτων ὄντι, καὶ ἐμφαίνοντι ἐντοὺς λόγους ἀπλότητα τοῦτρέπτου. Dio Chrysost. Or. XVIII. p. 256. Ed. Morel. Quem locum lego emendatius, quam exstat.

[8] Ad Attic. I. 13.

[9] XXII. 9.

[1] XXX. 8.

[2] "L. Cassius multum potuit, non eloquentia, sed dicendo, tamen homo non illaritate, ut alii, sed ipsa tristitia et severitate populuris." Cic. Brato, c. 25. "Non quæro Judices Cassianos: veterum judiciorum severitatem non requiro." Idem in Verr. III. 62. Unde erat, ut ejus tribunal scopulus reorum diceretur. "Ubi litoris certior factus, insesti se postulatum apud L. Cassium Prætorem, cujus tribunal propter nimiam severitatem scopulus reorum dicebatur." Valer. Maxim. III. 9. Adde Sallust. in Jugurtha c. 32. Cic. p. Rosc. Amer. c. 30.

[3] Bacchid. II. 1. 1.

[4] Quantum in hac re explicanda a vero aberraverint Morerius in Lexico, et Petitus in Commentario ad L. L. Atticos, ostendent acutissimus Bayius v. Lycurgus, et viri doctissimi, qui nuper Petito felicissimam operam impenderunt.

rum quam plurimos lepidissime recenset, quibus ab Avibus, propter vel singularem oris notam et deformitatem, vel eximium aliquod in moribus aut sermonibus vitium, Ἐπικλήσεις annecti solerent. Vide autem, quam festive!

Ὠνιθομάνουν δ' οὕτω περιφανῶς, ὥστε καὶ
Πολλοῖσιν ὀνίδεσι ὀνόματ' ἦν κείμενα.
Πέρδιξ μὲν εἷς πάππελος ἐνομάζετο
Χωλός· Μενίππῳ δ' ἦν Χελιδὼν τοὔνομα·
Ὀπουντίῳ δ' ὀφθαλμὸν οὐκ ἔχων Κόραξ.
Κορυδὸς Φιλοκλέει· Χηναλώπηξ Θεαγένει·
Ἶβις Λυκούργῳ· Χαιρεφῶντι Νυκτερίς·
Συρακουσίῳ δὲ Κίττα. AVES 1290.

Quis fuerit iste Lycurgus, quem hic defricuit Comicorum Princeps, aut unde duceretur *Ibidis* ludibrium et contumelia, sive fuerit ob crurum gracilitatem, ut nonnulli existimarunt; sive propter generis peregrinitatem, ut aliis potius visum est; sive denique quod vita et moribus Ægyptios referebat, nam et id quoque inter alia conjicitur: ea utique omnia et Ego nescio, et Posteri forte nescibunt.[5] Noster certe non fuit, neque propter ejus in judicando acrimoniam hæc dici potuerunt, cum Aristophanes hanc fabulam docuit ante natum Lycurgum, cujus historiam perteximus, aut certe prius, quam in Republica versaretur.

Interea tamen noster perpetua et Justitiæ simul et Integritatis laude eminebat. Raro enim invenires in alienis vitiis difficilem, qui sit facilis in suis; aut sibi temere ignoscere, qui ita se quotidie parat, ut suum vitæ genus ab omnibus inspiciendum et trutinandum dederit, ignoscendum vero et condonandum a nemine. Ad hæc elanguescere etiam oportet in foro et contemni istam severitatem, cum qua innocentia domestica et continentia summa non certare videatur. Nam, sive miseris et afflictis civibus in jure esset præsidio, sive infrugi et facinorosos in periculum adduceret, quod sæpe fecit, aliquando solus, nonnunquam subscribente Demosthene, utrobique tantum de eo semper factum est præjudicium, ut extemplo jus omne ab ea parte stare videretur, cui se adjunxisset Lycurgus.[6] Itaque imprimis illud memorabile, quod, in qua urbe Socrates præter ceteros Σοφὸς, Phocio Χρηστὸς, Aristides Δίκαιος appellaretur, in ea tanta unius hominis existimatio fieret, ut solus omnia et Sapientiæ et Bonitatis et Justitiæ exempla in se ipsum trahere videretur. Itaque quod Atheniensium nulli contigisse audivimus, id huic uni contigit: scilicet tantum in eo enituisse fidem, ut plerique Cives

[5] [V. Interprett. Aristophanis, imprimis Beckium V. C. ad. h. l. BECKER.]

[6] Διετέλεσε τὸν ἅπαντα χρόνον εὐδοκιμῶν παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ δίκαιος εἶναι νομιζόμενος, ὥστε καὶ ἐν τοῖς δικαστηρίοις τὸ φῆσαι Λυκοῦργον, ἐδόκει βούλημα εἶναι τῷ συνηγορεύοντι. Plutarch. v. Lyc. p. 841. E. Qui hæc mutuo sumpsit a Demosthene: Οὕτω δ' ἐπιστεύετ' αὐτῷ καὶ δημοτικὸν σφὼ πάντας ἡγεῖσθαι, ὥστε πολλὰ τῶν δικαίων ἐν τῷ φῆσαι Λυκοῦργον ἐκρίνετ. Demosth. ep. III. p. 1475. l. 28. ed. Reisk.

fortunas suas non in Ædium Templorumque sanctimonia, ubi res pretiosissimæ deponi et conservari solebant, sed in unius Lycurgi fide et religione tutas esse arbitrarentur, et huic uni argenti rationem ad Talenta CCL. concrederent: cum erant, ut Ciceronis verbis utar, "quinquaginta Talenta pecunia, temporibus illis, Athenis præsertim, maxima."[7] Ut uno verbo complectar, tanta fuit morum sanctitas et reverentia, ut ejus probitas esset quoddam quasi publicum virtutis documentum, atque ibi respicere et exemplum inde sibi sumere cives sui admonerentur.[8]

Genus porro vitæ excoluit omnibus civibus potius, quam sibi ipsi, utile. Ita enim Civitatis commodis serviebat, ut, cum operis publicis non solum præesse, verum etiam ipse perpetuo adesse soleret, laborem, solem et pruinas, ultra quam dici potest, toleraret, et vel infimum quemque civem tanto præstaret patientia, quantum antecederet loco et dignitate. Idem, cum vel propter patrimonium, quod a majoribus acceperat, vel propter frequenter delatas potestates, quæ ei a populo dabantur, ditissimus esse potuit, et re quidem ipsa fuerit, quotidiano autem cultu et victu nihil a pauperrimo distare solebat, eadem veste et æstate et frigore contegebatur, et tantam sibi ex privata vita continentiæ quærebat laudem, quantam ex publica virtutis et integritatis.

His artibus effectum est, ut in animis civium imperium quasi perpetuum obtineret, non purpura, aut excubiis, eoque genere majestatis distinctum, sed æximium, quoniam gratia, et diuturnum, quoniam suorum voluntate partum. Athenienses enim dominationem vi et necessitate coactam perpetuo exosi, sæpenumero tamen iis ultro se tradidere, quorum perspexissent, veluti pignus in Rempublicam fidei, existimationem ex continentia et virtute quæsitam. Major itaque in uno hoc homine exstitit libertas dicendi, quoniam major erat, sive gratia, sive apud populum auctoritas. Id quod paucis exemplis fiet illustrius.

Erat iis temporibus gravissimis moribus et maxima celebritate Xenocrates philosophus[9] Chalcedone oriundus, qui Athenis summa

[7] Cic. Tuscul. V. 32.

[8] Demosthenes in oratione, quam hodie non exstare arbitror: "Atque ego illum, Judices, arbitror Lycurgum laudatorem producturum, scilicet qui sit testis ejus pudori ac probitati. Sed ego Lycurgum vobis præsentibus hoc unum interrogabo, velitne similem esse illius factis et moribus? Quod si negarit, satisfactum vobis esse de veritate nostra debebit," Rutil. Lupus. (p. 10. ed. Ruhnk). [Addam insignem de Lycurgo locum ex oratione Hyperidis, quam indicavit Ruhnken. l. c. ex Apsinis Arte Rhetor. p. 708., Κέχρηται τούτῳ καὶ Ὑπερίδης, υἱὸς Αυκούργου λέγων. "Τίνα φήσουσι οἱ κριθέντες αὐτοῦ τὸν πάφον; οὗτος ἐβίω μὲν σωφρόνως, ταχθεὶς δ' ἐπὶ τῇ διοικήσει τῶν χρημάτων, οὔτε πόρους· ἐποίησε δὲ τὸ θέατρον, τὸ θόλιον· νεώρια, τρισὶ μησὶ ἐποιήσατο, λιμένας· τοῦτον ἡ πόλις ἡμῶν ἐτίμασεν, καὶ τοὺς παῖδας ἰδίᾳ αὐτοῦ." Quæ quidem Oratio ab Hyperide tanquam συνηγόρῳ habita esse videtur, quum post mortem Lycurgi ejus filii, accusati a Menesæchmo, undecim viris traditi essent, at Democle, Theophrasti discipulo, eos defendente, absolverentur. Plutarch. Lycurg. p. 842. Becker.]

[9] Hic est Xenocrates ille ex Platonis familia, de cujus temperantia et continentia multa memorantur. Dicitur Lais, scortum nobilissimum, pignore cum qui-

cum laude docuit, neque minori tamen conflictabatur inopia. Nam cum annuam Inquilini pensationem, XII solummodo drachmarum, solvere non potuisset, atque ideo duceretur, obviam factus Lycurgus, publicani caput baculo, quem in manu forte tenebat, primum comminuit, deinde sua unius auctoritate in vincula publica conjecit, et philosophum liberavit. Atheniensibus summo studio liberrimum istud facinus, sive regium potius, probantibus, Xenocrates, minimo interjecto tempore, Lycurgi liberis, quos in via offendisset, Gratias, inquit, patri vestro citissime rependi; ecce enim statim ab omnibus laudatur.[1]

Tulit Lycurgus: FEMINAM AD MYSTERIA ELEUSINE CELEBRANDA BIGIS NON VEHI, CONVICTAM TALENTUM PENDERE. Ejus uxor, mulier, ut videtur, nobilis et sumptuosa, ea lege teneri noluit.[2] Ibi quid Noster? Eadem argenti summa, quam sua ipsius lege solvere teneretur, delatorem sive sycophantam demulsit, silentiumque imperavit. Id factum, quum nonnulli secus tulerint, hominemque increpare cœperint, ibi erupit liberrima illa oratio: *ποῖός τις ὑμῖν δοκῶ εἶναι πολίτης, ὃς τοσοῦτον χρόνον τὰ δημόσια πράττων παρ' ὑμῖν, διδοὺς μᾶλλον ἀδίκως, ἢ λαμβάνων εἴλημμαι;*[3] ***qualis est hæc mea ratio administrandæ Reipublicæ, quæ non acceptæ contra jus pecuniæ, sed erogatæ arguitur?***

Memoratur quoque et illa vox præclara: In Concione quadam tumultuante, cum populus ei obstreperet, magno animo exclamavit: Ὦ *Κερκυραία μάστιξ, ὡς πολλῶν ταλάντων εἶ ἀξία!* Innuebat nimirum in oratione Populum Atheniensem illam fæcem Thesei, et turbam Cecropis, nihil esse nisi mastigia mera et verberones ipsos, loris, non consiliis, ad sanam mentem et officium revocandos. Laudabat flagri usum, cujus conficiendi peritia Corcyræi, ut videtur, aliquod sibi nomen peperere. Ita hoc proverbium nonnulli explicant.[4] Scio tamen alios aliter.[5] Aliquando existimavi hæc verba ita potius fuisse accipienda. Civibus otio nimio et pace diutina diffluentibus, in memoriam sibi revocavit, quanta dignitate essent, et quanta auctoritate in bello viri graves et sapientes, qui populum consilii inopem flectere et moderari potuerunt. Hisce annis desierat Bellum Peloponnesiacum, ex Corcyra primum conflatum:

bendam juvenibus decertasse, se ore et illecebris tantam virtutem vincere posse. Simulato igitur metu ad Philosophi sedile confugit. Ille autem humanitatis jura *ἀλεήμονος*, et supplicem non aspernatus, domunculam, et advesperascente cœlo, lectum etiam, qui erat unicus, cum muliercula commendabat. Quæ proximo mane, consilii irrita, percunctantibus, qualem victoriam a Catone reportaret, dixisse fertur: *se non a Viro, sed a Statua surrexisse.* Græca sunt paullo seuviora: *ὡς οὐκ ἀνὴρ ἀνῆκε, ἀλλ' ἀνὴρ ἀνῆκεν ἀνδριάντος ἀνδριάς.* Cf. Plutarch. Phoc. c. 27.

[1] Plutarch. in Lycurg. p. 842. B. Photius Cod. 268. Ille etiam in vita Flaminii cap. XII.

[2] Plutarch. in Lycurgo p. 842. A. Ælian. V. H. XIII. 24.

[3] Plutarch. in Lycurgo l. c. item in tractatu, qui inscribitur: *περὶ τοῦ ἰσογόνου ἐπαινῶν ἀναπεφάνθαι* p. 541. F. et denique in Comparatione Niciæ et Crassi, Cap. 1.

[4] Schol. Aristoph. Av. 1465. Apostol. XI. 29.

[5] Strabo l. VII. Hesych. Κερκ. *μάστιξ.*

Quod *flagellum Corcyræum* non sine gratia appellavit, quoniam terrore suo turbulentam plebeculam reprimere et in officio continere potuit. Similiter, quotiescunque aliquis in civitate emineret maxime, ad minuendum nimirum populi metum, et ad securitatis potius quam pœnæ exemplum, exsilio decem annorum multabant. Id autem quoniam testularum suffragiis (ostracismum vocant) fieri solitum, non illepide etiam dixerunt κεραμικὴν μάστιγα, quasi diceres *flagrum figulinum*.[6]

Sed hac tempestate pugnatum est ad Chæroneam ea infelicitate, quam Græciæ fortuna nunquam postea emendare aut superare potuit. Bellum istud, utriusque, Demosthenis et Lycurgi, consiliis susceptum, non pari militum virtute fuit gestum. Decernuntur enim ad id exsequendum Chares et Lysicles, magis quod inopia ducum premerentur Athenæ, quam quod in iis præcipue magnum aliquod præsidium fore sperarent.[7] Lysiclem domum reversum ad causam capitis reique male gestæ dicendam vocat Lycurgus, solita animi vehementia, et popularitatis studio, causamque obtinet. Istius Orationis particulam conservavit Diodorus Siculus,[8] quam non alienum erit fortasse lectori meo exhibere:

Γνοίη δ' ἄν τις αὐτοῦ τὴν ἐν λόγοις ἀξίαν καὶ πικρίαν, ἐν οἷς τοῦ Λυσικλέους κατηγορῶν λέγει·

Ἐστρατήγεις, ὦ Λύσικλες, καὶ χιλίων μὲν πολιτῶν τετελευτηκότων, δισχιλίων δ' αἰχμαλώτων γεγονότων, τροπαίου δὲ κατὰ τῆς πόλεως ἑστηκότος, τῆς δ' Ἑλλάδος ἁπάσης δουλευούσης, καὶ τούτων ἁπάντων γεγενημένων σοῦ ἡγουμένου καὶ στρατηγοῦντος, τολμᾷς ζῆν, καὶ τὸ τοῦ ἡλίου φῶς ὁρᾶν, καὶ εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλειν, ὑπόμνημα γεγονὼς αἰσχύνης καὶ ὀνείδους τῇ πατρίδι; — —

Paucissimis deinde annis interjectis, cum Alexandrum rerum potientem irritarunt Athenienses, eorum maxime hortatu, qui cum Philippo patre æternas inimicitias gessere, ille expugnatis Thebis, magnoque terrore Populo Atheniensi totique Græciæ injecto, legatos Athenas misit, qui dedi postularent quosdam Cives, quorum consiliis et auctoritate hæ res gerebantur, Lycurgum præcipue et Demosthenem. Tandem Demadis versutia exoratus Alexander.[9]

Olympias erat CXIII. aut eam circiter, cum Noster ingravescente morbo et ætate jussit se in Curiam deferri, ut ibi rerum a se publice gestarum rationem redderet, et quæstionem, si opus esset, coram Populo subiret. Adversante nemine præter Menesæchmum quen-

[6] Suid. et Hesych. h. voc.

[7] Παρὰ δὲ τοῖς Ἀθηναίοις οἱ μὲν ἀγαθότατοι τῶν στρατηγῶν ἐτετελευτήκεσαν, Ἰφικράτης, καὶ Χαβρίας, ἔτι δὲ Τιμόθεος. Τῶν δὲ ὑπολελειμμένων Χάρης πρωτεύων οὐδὲν διέφερε τῶν τυχόντων ἰδιωτῶν κατὰ τὴν ἐν τῇ στρατηγίᾳ ἐνέργειαν καὶ βουλήν. Sic Diodor. Sicul. XVI. c. 76.

[8] XVI. c. 88.

[9] Plutarch. Phocion c. XVII.

dum, quem olim nactus erat obtrectatorem, criminationes ejus facile dilusit, domumque rursus delatus animam exspiravit. Eum enim habuit Lycurgus, eamque mortis conditionem vel optimis quibusque invidendam. Videbatur enim ex domo sua vel civitate migrare, atque in alium unanimi civium plausu, et solemni virtutis ornamentatione publice produci. Neque hoc solum de se voluit fieri tum, cum excessurus erat, sed per totum vitæ curriculum monumenta rerum a se administratarum, tabulas quæstionis quotidianæ, describi et in loco publico exponi curavit.[1]

Elatus erat publica pompa, tota civitate, ut mos erat Athenis in funere optimorum virorum, lecticulam comitante. Sepultus etiam honorifice, in Academia,[2] qui locus urbis eorum monumenta continebat, qui patriam aut consiliis rexerunt, aut ornarunt artibus, aut defenderunt virtute. Et post paucos annos in Ceramico, inter imagines illustrissimorum virorum, statua ei ex ære facta, consilio publico, ponebatur;[3] cui mox eadem fere ætas atque idem populi studium adjunxit quoque Demosthenem.

Eo sublato, reeruduerunt Menesæchmi, adversarii ejus, inimicitiæ, et Lycurgi liberos vexare cœperunt. Eo tempore exilium egit Demosthenes. Nihilo tamen secius, suum licet reditum impensissime cuperet, atque ad eam rem conficiendam omni gratia opus erat, se suamque causam posthabuit amicitiæ, populumque literis,[4] quæ etiamnum exstare dicuntur, admonuit officii: Eos injuste agere, si beneficiorum, quibus a Lycurgo re ipsa ornarentur, tam cito obliviscì possent, rerum autem, quas male gessisse insimularetur, neque tamen gessit, earum pœnas tam avide a liberis reposcerent. Proinde hortatur, ut de bene meritis civibus, et de se etiam recte consulerent, Reique publicæ salutariter administrandæ initium sumerent a Lycurgi liberis ex omni metu et periculo eximendis. Placuit consilium; atque etiam deinde Olymp. CXVIII. 2. rogante Stratocle, cujus opera et consiliis in Rep. sæpissime fuerat usus, latum est illustre[5] Plebiscitum, quo honores summi Lycurgo et posteris, auctoritate publica, decernuntur. Id ubi verbis legitimis proposuero, et nonnulla, ubi opus erat, annotavero, mihi videor omnia fere, quæ de homine a veteribus dicta sunt, fideliter in unum collegisse.

[1] [Harum tabularum fragmentum exhibet inscriptio, quam Fourmont Athenis invenerat. Inscriptionem repetiit et doctissimis explicavit animadversionibus Boeckh. V. Cl. Staatshaushaltung der Athener Vol. II. p. 243. sq. qui evincere studet, eam esse desumptam e tabulis ipsis, quas Lycurgus, teste Plutarcho, publice ante Palæstram exponi jusserat. Becker.]

[2] Pausan. Attic. c. 29.

[3] Id. c. 7.

[4] Demosth. Epist. III. Cf. Æschin. Epist. XII.

[5] Monumentum hoc reperitur ad finem libelli Plutarchi de X Oratorum vitis. Qua sit auctoritate, ego plane nescio, neque in re tam dubia mihi dijudicandi partes arrogo. Si veræ sint reliquiæ et fide dignæ, Auctoris nostri vitam et merita in Rempublicam optime illustrabunt.

Λυκόφρων Λυκούργου Βουτάδης[6] ἀπεγράψατο αὐτῷ εἶναι σίτησιν ἐν Πρυτανείῳ κατὰ τὴν δοθεῖσαν δωρεὰν ὑπὸ τοῦ Δήμου Λυκούργῳ Βουτάδῃ ἀπὸ Ἀναξικράτους· Ἄρχοντος ἐπὶ τῆς Ἀντιοχίδος ἐν τῇ Πρυτανείᾳ.

[6] Lycophro Lycurgi filius natu maximus (erant autem præterea Abro et Lycargus) honores postulat sibi concedi, quos P. A. natu maximo ex posteris Lycurgi perpetuo haberi decrevit, et ad jus suum consequendum rogationem ipsam, quæ hic addscitur, disertissimis verbis allegat. Interea tamen, quid Βουτάδης? Demasne ille et ex Populis Atticis unus? An, eam dicit Plutarchus in Vita Aucto'ris, τῶν δήμων Βουτάδης, γένους δὲ τῶν Ἐτεοβουτιδῶν, idcirco existimare fas sit, eum fuisse pago Butadem, *genere* autem Eteobutadem? Id profecto ambigo, vel potius constanter pernego, fuisse δῆμον, unde populares Βουτάδαι dicerentur. Silent profecto in ea re Inscriptiones Veterum, quæ si non solæ, attamen optimæ ejus causæ testes esse possunt. Contigisse aliquoties arbitror, et ab Antiquorum etiam nonnullis admissum video, ut *Familiæ* sive *Stirpes* sacræ, γένη istæ ἱερατικὰ, quibus adeo erat referta Attice, pro *Demo*, i. e. Pago, Populo, vel Curia imperite recenserentur. Et in ea causa Βουτάδες, sive, quod perinde est, Ἐτεοβουτάδαι habeo. Dum Romp. Atheniensium perconseo, et de ejus moribus, legibus et institutis Commentarium mecum paro, video multas gentes, sacrorum peculiarium antistitites, quarum nonnullæ ignorantur penitus, nonnullæ incuriosius in Pagos detrudantur. Leguntur autem inter alias, Κηρύκαι, Εὐνείδαι, Εὐμολπίδαι, Κήρυκες, Βουτάδαι, Γέφυραι, Κρωμμυῶναι, Χιραιδαι, Κοιρανίδαι, Φιλλεῖς, Σαβοὶ, Ταυρεοκίδης, Δαιδαλίδαι, Σφραγίδαι, Εὐδάνεμοι, Φαλαρεῖς, Φόβιοι, Ὁμηρίδαι, Αἰσιμῆδαι, Ἡσυχίδαι, Παλλαντίδαι, Ἀλκμαιονίδαι, Χοιρίδαι, Φυταλίδαι, Πρακτιεγίδαι, Χαρίδαι, Ἐτεοβουτάδαι. De quibus omnibus loquitur Æschines c. Ctesiph. §. θ'. τοὺς ἱερεῖς καὶ τὰς ἱερείας ὑπευθύνους εἶναι, κελεύει ὁ νόμος — οὐ μόνον ἰδίᾳ, ἀλλὰ καὶ κοινῇ τὰ γένη, Εὐμολπίδας καὶ Κήρυκας, καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας. Item Ælian. apud Suid. v. Εὐμολπίδαι. Παρ' οὐδὲν θέμενος τὰ σεμνὰ Εὐμολπιδῶν, καὶ Κηρύκων, καὶ τῶν ἄλλων γένων ἱερῶν τε ὄντων καὶ θεοφιλῶν. Porphyr. de Abstin. II. 30. Αἱ τοῖς Διοσπολίοις Ἀθήνησιν ἐν ἀκροπόλει οἱ εἰσημένοι τὸν αὐτὸν τρόπον ποιοῦνται τὴν τοῦ βοὸς θυσίαν. θύοντος γὰρ ἕτερος ἐστὶ νῦν. Inscriptio vetus:

ΔΗΜΗΤΡΙ. ΚΑΙ. ΚΟΡΗΙ.
Η. ΙΕΡΑ. ΓΕΡΟΤΣΙΑ. Μ. ΑΤ
ΡΗΑΙΟΝ. ΑΙΘΟΦΟΡΟΝ. ΠΡΟ
ΣΔΕΚΤΟΝ. ΠΣΤΟΚΡΑ
ΤΟΥΣ. ΚΕΦΑΛΗΘΕΝ. ΠΡΕΣ
ΒΕΥΤΣΑΝΤΑ. ΠΡΟΙΚΑ. ΤΙΜΗ
ΘΕΝΤΑ. ΔΕ. ΤΠΟ. ΘΕΟΤ.
ΚΟΜΜΟΔΟΥ. ΤΗΙ. ΡΩΜΑ
ΙΩΝ. ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ. ΑΡΧΑΝ
ΤΑ. ΤΟΥ. ΚΗΡΥΚΩΝ, ΓΕ
ΝΟΥΣ. ΑΡΧΑΝΤΑ. ΤΗΣ. ΙΕ
ΡΑΣ. ΓΕΡΟΤΣΙΑΣ. ΕΤΣΕΒΕ
ΙΑΣ. ΕΝΕΚΑ.
ΑΤΤΙΚΟΣ. ΕΤΔΟΞΟΤ. ΣΦΗΤ
ΤΙΟΣ. ΕΠΟΙΗΣΕ.

In his Gens erat illustrissima Ἐτεοβουτάδαι. Ἐτεοβουτάδαι, γένος Ἀθήνησι πάνυ λαμπρόν. Hesych. Id quod Suidas habet σφόδρα καὶ λαμπρόν. Quod itidem verum esse potest: Ἐξ Ἐτεοβουτιδῶν ἦλθε τὸ γένος] Ἐκ τῶν εὐγενῶν. γένος γὰρ σφόδρα καὶ λαμπρὸν ἀπὸ Βούτου, ἀφ' οὗ οἱ ἱερεῖς καθίστανται Ἀθήνησι. Apostol. VIII. 62. Quali genere sacrorum Gens ea distingueretur, haud facile erit post tot sæculorum intervalla luculente definire. Constat tamen ex ea perpetuo fuisse desumptam, quæ Minervæ Poliadi sacra faceret, cujusmodi memoratur a Plutarcho περὶ δυσωπίας p. 323. Bas. Lysimache quædam Ἀθήνησι, ἡ τῆς Πολιάδος ἱέρεια. Ait enim Æschines de F. Leg. §. μς'. patrem suum fuisse ex φρατρίᾳ τὸ γένος, ἣ τῶν αὐτῶν βωμῶν Ἐτεοβουτάδαις μετέσχε, ὅθεν ἡ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Πολιάδος ἐστὶν ἱέρεια. Et similiter Nicephor. Gregor. in Schol. ad Synes. Orat. de Insomniis: Ἐτεοβουτάδαι, γένος τι ἀρχαῖον ἐκλέγουσιν ἐν Ἀθήναις καὶ φερεφανὲς, ἀφ' οὗ αὐτῆς Ἀθηνᾶς ἐξελέγοντο ἱέρειαι. Constat enim, si qua fides habenda sit Schol. Aristophanis ad Eccles. v. 18. quod in Scirophoriis, quod festum erat Athenis solenne, τὸ Σκίρον, *Umbella*, unde ea Religio cognominaretur, circumferri deberet vel ab Erechthei sacerdote, vel ab aliquo ex sacra familia Butadarum. Promiscue enim dicuntur Butadæ et Eteobutadæ. Porro autem, insigne quoque fuisse hujus familiæ ministerium in Neptuni sacris liquebit ex iis, quæ a Plutarcho de Lycurgi genere dicuntur: Ἔστιν αὐτὴ ἡ καταγωγὴ τοῦ γένους, τῶν ἱερασαμένων τοῦ Ποσειδῶνος, ἐν πίναξι τελείῳ — τὸν δὲ πίνακα ἀνέθηκεν Ἄβρων, ὁ καὶς αὐτοῦ (Lycurgi), λαχὼν ἐκ τοῦ γένους τὴν ἱερωσύνην, καὶ παραχωρήσας τῷ ἀδελφῷ Λυκόφρονι, καὶ διὰ τοῦτο στεφανοῦται ὁ Ἄβρων προσιὼν αὐτῷ τὴν τρίαιναν. Similiter inter Lycurgi posteros ibidem memorantur Medeus quidam, ὃς τὴν ἱερωσύνην Ποσειδῶνος Ἐρεχθέως ἔσχε, καὶ Φιλάγρων, ὃς ἱέρατο τῆς Ἀθηνᾶς. Butes enim, unde hæc familia et appellatur et

ΣΤΡΑΤΟΚΛΗΣ ΕΥΘΥΔΗΜΟΥ ΔΙΟΜΙΕΥΣ ΕΙΠΕΝ.

Ἐπειδὴ Λυκοῦργος Λυκόφρονος Βουτάδης παραλαβὼν παρὰ τῶν ἑαυτοῦ προγόνων οἰκείαν ἐκ παλαιοῦ τὴν πρὸς τὸν Δῆμον εὔνοιαν, καὶ οἱ πρόγονοι οἱ Λυκούργου, Διομήδης[8] τε καὶ Λυκοῦργος, καὶ ζῶντες ἐτιμῶντο ὑπὸ τοῦ Δήμου, καὶ τετελευτηκόσιν αὐτοῖς δι' ἀνδραγαθίαν ἔδωκεν ὁ Δῆμος δημοσίας ταφὰς ἐν Κεραμεικῷ. Καὶ Λυκοῦργος αὐτὸς πολιτευόμενος, νόμους τε πολλοὺς[9] καὶ καλοὺς ἔθηκε τῇ πατρίδι, καὶ γενόμενος τῆς κοινῆς προσόδου ταμίας τῇ πόλει, ἐπὶ τρεῖς πενταετηρίδας,[1]

deducitur, et Erechtheus Pandionis erant filii. Quo mortuo Erechtheus a patre accepto imperio regnat: Butæ sacerdotium Minervæ et Neptuni sortito obtigit, ut scribit Apollodorus III. c. 15. [Heyne Not. ad Apoll. p. 845. sq.] Cui simile factum in re Romana contigisse legimus apud Dionys. Halicarn. I. 71. cum de imperio Silvius et Iules ex fratre nepos inter se disceptarent; adeo ut ex eo tempore in Iulia gente perpetuum sacerdotium mansisse crederetur.

[7] Anaxicrates quidam, ut ex Fast. Atticis docemur, Prætor erat Athenis Ol. CXVIII. 2. Iterumque ejusdem nominis Prætor eos signabat Ol. CXXV. 2. In priori Prætura latam hanc rogationem intelligo, circiter XX. annos ab exercitu Lycurgi.

[8] Inter majores Lycurgi memorantur a Plutarcho in vita, Lycomedes et Lycurgus, οὓς ὁ δῆμος ταφαῖς ἐτίμησε δημοσίαις.

[9] Recensentur a Plutarcho. Quarum prima

I.

ΤΟΥΣ ΚΩΜΩΙΔΟΥΣ ΑΓΩΝΑ ΤΟΙΣ ΧΥΤΡΟΙΣ ΕΠΙΤΕΛΕΙΝ ΕΦΑΜΙΛΛΟΝ ΕΝ ΤΩΙ ΘΕΑΤΡΩΙ ΚΑΙ ΤΟΝ ΝΙΚΗΣΑΝΤΑ ΕΙΣ ΑΣΤΥ ΚΑΤΑΔΕΓΕΣΘΑΙ.

II.

ΧΑΛΚΑΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΑΝΑΘΕΙΝΑΙ ΤΩΝ ΠΟΙΗΤΩΝ ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΚΑΙ ΤΑΣ ΤΡΑΓΩΙΔΙΑΣ ΑΥΤΩΝ ΕΝ ΚΟΙΝΩΙ ΓΡΑΨΑΜΕΝΟΥΣ ΦΥΛΑΤΤΕΙΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΠΑΡΑΝΑΓΙΝΩΣΚΕΙΝ.

III.

ΜΗΔΕΝΙ ΕΞΕΙΝΑΙ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΜΗΔΕ ΤΩΝ ΟΙΚΟΥΝΤΩΝ ΑΘΗΝΗΣΙΝ ΕΛΑΤΤΟΝ ΣΩΜΑ ΠΡΙΑΣΘΑΙ ΕΠΙ ΔΟΥΛΕΙΑΙ ΕΚ ΤΩΝ ΑΛΙΣΚΟΜΕΝΩΝ ΑΝΕΥ ΤΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΤΕΡΟΥ ΔΕΣΠΟΤΟΥ ΓΝΩΜΗΣ.

IV.

ΤΟΥ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΑΓΩΝΑ ΠΟΙΕΙΝ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΚΥΚΛΙΩΝ ΧΟΡΩΝ ΟΥΚ ΕΛΑΤΤΟΝ ΤΡΙΩΝ ΔΙΔΟΣΘΑΙ ΜΕΝ ΤΟΙΣ ΝΙΚΩΣΙΝ ΟΥΚ ΕΛΑΤΤΟΝ ΔΕΚΑ ΜΝΑΣ ΤΟΙΣ ΔΕ ΔΕΥΤΕΡΟΙΣ ΟΚΤΩ ΕΞ ΔΕ ΤΟΙΣ ΤΡΙΤΟΙΣ ΚΡΙΘΕΙΣΙΝ.

V.

ΕΠΙ ΖΕΥΓΟΥΣ ΜΗ ΑΠΙΕΝΑΙ ΓΥΝΑΙΚΑ ΕΛΑΤΣΙΝΑΔΕ ΕΙ ΔΕ ΤΙΣ ΦΩΡΑΘΕΙΗ ΑΠΟΤΙΝΕΙΝ ΔΡΑΧΜΑΣ ΕΞΑΚΙΣΧΙΛΙΑΣ.

[1] Corrige ἐπὶ τρεῖς πενταετηρίδας, ut clare legitur in vita. Diodorus tamen Siculus in hac ipsa re, Δώδεκα ἔτη τὰς πρεσβύτους τῶν πόλεως διοικήσας. Quod pariter verum esse potest. Cum non necesse sit, si ea recte se habeant, quæ dixi ad Marmor Sandvicense p. 15. ut Pentaeteris exactus quinquennium complectatur. [cf.

καὶ διανείμας ἐκ τῆς κοινῆς προσόδου μύρια καὶ ὀκτακισχίλια[2] καὶ ἐνακόσια τάλαντα· πολλὰ δὲ τῶν ἰδιωτῶν διὰ πίστεως λαβὼν, καὶ προδανείσας καὶ εἰς τοὺς τῆς πόλεως καιρούς· καὶ τοῦ Δήμου τὰ πάντα ἐξακόσια καὶ πεντήκοντα[3] τάλαντα. δόξας δὲ ἅπαντα ταῦτα δικαίως διῳκηκέναι, πολλάκις ἐστεφανώθη ὑπὸ τῆς πόλεως. ἔτι δὲ αἱρεθεὶς ὑπὸ τοῦ Δήμου, χρήματα πολλὰ συνήγαγεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν, καὶ παρασκευάσας τῇ Θεῷ κόσμον, νίκας τε ὁλοχρύσους,[4] πομπεῖά τε χρυσᾶ καὶ ἀργύρεα, καὶ κόσμον χρυσοῦν εἰς ἑκατὸν Κανηφόρους.[5] χειροτονηθεὶς δὲ ἐπὶ τῆς τοῦ πολέμου παρασκευῆς, ὅπλα[6] μὲν πολλὰ καὶ βελῶν μυριάδας πέντε ἀνήνεγκεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν· τετρακοσίας [δὲ] τριήρεις πλωΐμους κατεσκεύασε, τὰς μὲν ἐπισκευάσας, τὰς δὲ ἐξ ἀρχῆς ναυπηγησάμενος· πρὸς δὲ τούτοις, ἡμίεργα παραλαβὼν τοὺς δὲ νεωσοίκους καὶ τὴν σκευοθήκην,[7] καὶ τὸ θέατρον τὸ Διονυσιακὸν ἐξειργάσατο, καὶ ἐπετέλεσε τό τε στάδιον τὸ Παναθηναϊκὸν, καὶ τὸ γυμνάσιον, καὶ τὸ Λύκειον κατεσκεύασεν, καὶ ἄλλαις πολλαῖς κατασκευαῖς ἐκόσμησε τὴν πόλιν. Ἀλεξάνδρου δὲ τοῦ βασιλέως ἅπασαν μὲν τὴν Ἀσίαν κατεστραμμένου, κοινῇ δὲ πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν ἐπιτάττειν ἀξιοῦντος, ἐξαιτήσαντος[8] Λυκοῦργον, ὡς ἐναντία πράττοντος αὐτοῦ, οὐκ ἐξέδωκεν ὁ Δῆμος παρ' Ἀλεξάνδρου φόβον.[9] καὶ δεδοὺς εὐθύνας πολλάκις τῶν πεπολιτευμένων ἐν ἐλευθέρᾳ καὶ δημοκρατουμένῃ τῇ πόλει, διετέλεσεν ἀνεξέλεγκτος καὶ ἀδωροδόκητος τὸν ἅπαντα χρόνον, ὅπως ἂν εἰδῶσι πάντες, διότι τοὺς προαιρουμένους ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς ἐλευθερίας δικαίως πολιτεύεσθαι, καὶ

Boeckh. Staatsh. d. Athen. II. p. 244. sq. Reckrr. Subesse in his numeris aliquid vitii aut difficultatis notat Wyttenbach.]

[2] Variatam est in argenti ratione. Vide quæ habet Plutarchus in vita. Dicitur Lycurgus in fisco publico procurando Periclem superasse talentis sexies mille et quingentis. Ἀπαύρων ἐπιφέρεσθαι τάλαντα εἰς τὸ δημόσιον, πεντακοσίοις φλείοσι καὶ ἑξακισχιλίοις, ἃ ὅτε Περικλῆς ὁ Καλλίαιτου συνήγαγε. Pausan. Attic. c. 29.

[3] In vita Lycurgi opes privatorum bonissam admiisistrasse dicitur solummodo ad cccl. talenta.

[4] Icunculæ erant, *Victoriæ alatæ*, quas Dea in manibus gestare solebat. Καὶ ἡ Ἀθηνᾶ ἡ Φειδίου, ἔπαιξε ἐπτάπηχυν τὸν χεῖρα, καὶ τὴν Νίκην ἐν αὐτῇ ἑξαμήνου, ἑστῶσαν ὅπλα τῷ αἰῶνι. Arrian. ad Epictetum II. 8. Vide, quæ ad h. l. annotavit Uptonus.

[5] Explicat hæc Pausanias: κατεσκεύασε πομπεῖα τῇ θεῷ, καὶ νίκας χρυσᾶς, καὶ παρθένους κίστην ἐπατόν. Virgines erant, quæ in Minervæ pompis cistas ferebant.

[6] Pausan. l. c. ὅπλα, καὶ βέλη, καὶ τετρακοσίας ναυμαχοῦσιν εἶναι τριήρεις.

[7] Iterum Pausanias: οἰκοδομήματα δὲ ἐπετέλεσεν μὲν τὸ Θέατρον, ἐτέρων ἐπαρξαμένων· τὰ δὲ ἐπὶ τῆς αὐτοῦ πολιτείας, ἃ ἀποδόμησαν, ἐν Πειραιεῖ πύλαι εἰσιν εἶναι, καὶ τὸ πρὸς τῷ Διμῷ παλαιστήριον γυμνάσιον. Monstrant hodie Athenis non procul a fano Minervæ turrim quandam, sive locum munitum, quem Lycurgi armamentariam, *l' Arsenal de Lycurgue*, cognominant. Vid. Spon. et Wheler.

[8] Ἐξαιτήσας] Lege ἐξαιτήσαντος.

[9] [Διὰ τὸν παρ' Ἀλ. φόβον legi vult Wyttenbach.]

ζῶντας μὲν περὶ πλείστου ποιεῖται,[1] καὶ τελευτήσασι δὲ ἀποδίδωσι χάριτας ἀείμνήστους· ἀγαθῇ τύχῃ δεδόχθαι τῷ Δήμῳ ἐπαινέσαι μὲν Λυκοῦργον Λυκόφρονος Βουτάδην ἀρετῆς ἕνεκα καὶ δικαιοσύνης, καὶ στῆσαι αὐτοῦ τὸν Δῆμον χαλκῆν εἰκόνα ἐν ἀγορᾷ, πλὴν εἰ ποῦ ὁ νόμος ἀπαγορεύει μὴ ἱστάναι, δοῦναι δὲ σίτησιν ἐν Πρυτανείῳ τῶν ἐγγόνων[2] ἀεὶ τῶν Λυκούργου τῷ πρεσβυτάτῳ εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον, ἀναθεῖναι δ' αὐτοῦ, καὶ εἶναι κύρια πάντα τὰ ψηφίσματα τὸν γραμματέα τοῦ Δήμου ἐν στήλαις λιθίναις, καὶ στῆσαι ἐν ἀκροπόλει πλησίον τῶν ἀναθημάτων· εἰς δὲ τὴν ἀναγραφὴν τῶν στηλῶν δοῦναι τὸν ταμίαν τοῦ Δήμου πεντήκοντα δραχμὰς ἐκ τῶν εἰς τὰ ψηφίσματα ἀναλισκομένων τῷ Δήμῳ.

Atque hæc de Lycurgi vita e me dicta sunto. Genus porro Orationis, et characterem dicendi lector meus ex iis, quæ hodie exstant, optime intelliget. Dicitur ab extemporali usu omnino abhorruisse, et Periclis ad instar, nunquam cum populo nisi meditatus egisse. Istius autem studii et meditationis præclarissima leguntur monumenta apud Vitæ Scriptores.[3] Formam dicendi ita exprimit Dionysius Halicarnassensis [de Vett. Script. Censura Vol. V. p. 433. Reisk.] Ὁ δὲ Λυκοῦργος ἐστὶ διαπαντὸς αὐξητικὸς, καὶ ἐμμελὴς, καὶ σεμνὸς, καὶ ὅλος κατηγορικὸς, καὶ φιλαλήθης, καὶ παῤῥησιαστικὸς, οὐ μὴν ἀστεῖος, οὐδὲ ἡδὺς, ἀλλ' ἀναγκαῖος· τούτου χρὴ ζηλοῦν μάλιστα τὰς δεινώσεις. Porro Hermogenes [de form. Orat. II. p. 500. ed. Laur.] Ὁ τοίνυν Λυκοῦργος πολιτικὸς μέν ἐστιν, ὥσπερ τις ἕτερος, πλὴν ἴσως τοῦ κατὰ τὴν ὠφέλειαν ἤθους ἕνεκα. πολὺ δὲ τὸ τραχὺ καὶ σκληρὸν ἔχει χωρὶς ἐπιμελείας. ἦ γὰρ ἂν ὁ αὐτὸς ἦν πως τῷ Δεινάρχῳ. τῇ δὲ λέξει καὶ πολὺ τραχύτερός ἐστιν, ὅθεν φημὶ καὶ τοῦτον τὴν φαινομένην, οὐ μὲν οὖσαν ὡς ὄντως, δεινότητα ἔχειν. τροπικώτεροι γάρ εἰσιν οἱ λόγοι μᾶλλον αὐτοῦ, καὶ καταδρομὴν ἔχοντες ἔστιν οὗ κατὰ τῶν ἀποδεδειγμένων πραγμάτων. χρῆται δὲ πολλαῖς πολλάκις καὶ ταῖς παρεκβάσεσιν ἐπὶ μύθους, καὶ ἱστορίας, καὶ ποιήματα φερόμενος. ἃ δὴ τῆς φαινομένης ἐστὶ καὶ αὐτὰ δεινότητος.[4]

[1] Atticus scriptor daret περὶ πλείστου. Quod hic reponendum. Est enim Librarii hallucinatio. [Et sic quoque censet Wyttenbach.]

[2] [ἐγγόνων] L. ἐκγόνων. Osann.]

[3] Ἐμελέτα δὲ καὶ νυκτὸς καὶ ἡμέρας ὡς οὐ περὶς τὰ αὐτοσχέδια πτοεισάς. Κλωδίου δὲ αὐτῷ ὑπεκκαμόντος, ἐφ' ᾧ μέσον ἦν πάθος καὶ πρωτοφάλαινα, ὅπως ἐγείροιτο ῥᾳθύμως καὶ μαλακῶς. Plutarch. V. Lyc. p. 842. C.

[4] [Quæ judicia veterum Criticorum, si cum Lycurgi oratione superstite comparamus, verissima et sequissima esse reperiemus. At liceat ad ea illustranda pauca addere, quæ, sicut omnino Oratoris artem, sic hujus virtutes et vitia exemplis exprimentibus lectoribus. Dionysius vocat L. αὐξητικὸν, i. e. ortatorem, qui argumentis vim addit ut sentiantur, vel immorando reborat id, quod jam argumentis firmatum est. (Longin. XII. 1.) Talis igitur Orator efficit, ut attento auditum, et auditoris animum ita afficit, ut cupidus fiat rerum sequentium: quæ magna omnino est laus dicentis. Porro δημοκρίτου (sic enim legendum, non δημοκρίνου) qui stilum elocutione elata, μεγηθεῖ ἐκφώνῳ. Et vere Lycurgus sæpius in rebus et verbis ad

Orationum, quas scripsit Lycurgus (scripsisse autem perhibetur XV.), [a] una tantum hodie superest, quam legere incipis: reliquarum enim omne fere interiit præter nomina [b] et desiderium. Eam utique,

sublimitatem adscendit (cf. cap. 11. 12. 37.). Dein laudatur ob σεμνότητα orationis i. e. *gravitatem*, qua fit ampla et magna elocutio, v. c. si quis docet de rebus divinis, de virtutibus et vitiis, de præclare hominum factis, et quidem hæc omnia cum certa asseverationem, quæ omnem dubitationem excludit. Talem fuisse Lycurgum tota docet Oratio; qua quidem gravitate conjuncta esse solet παῤῥησία, quam ob rem Dionys. παῤῥησιαστὴν vocat Lycurgum. Ea oratoris virtus oritur maxime e spiritu et vehementia, nec minus e conscientia recti, animi vitæque integritate. Hanc vocem *liberum* ut Cic. ad Herenn. IV. 37. eam appellat oratoris dotem, Lycurgus et Demosthenes, viri integerrimi, præ se ferunt insigni modo. Quibus laudibus aliquam vituperationem admiscet, dum dicit, οὐ μὴν ἀστ. οὐδὲ ἄῤῥις, ἀλλ' ἀναγκαίος, i. e. fuit Orator *non urbanus, nec suavis, sed ipse necessariis solum occupatus*. Nempe, qui urbano et suavi genere utuntur, orationem ornant, habentque quandam abundantiam et copiam; Lycurgus autem non ultra necessaria procedit, magis rebus quam verbis intentus. Sic explicat Ernesti (Lexic. Technol. Rhet. Gr. v. Ἀναγκαῖος) Dionysii dictum. Id judicium quam verum sit, cognoscitur e comparatione Nostræ cum Demosthenis orationibus, v. c. Timocratea vel omnium præstantissima de Corona. Quæ Lycurgo desunt conditionis orationis urbanæ, ibi quavis earum parte ultro lectoris animo se ostendunt. Hermogenem minus delectatum esse Orationibus Nostri, apparet ex ejus censura acerbiore. Inter Oratores Civiles Lycurgo solummodo tribuit locum propter ἁπλῆν ἕξιν, i. e. *ob simplicitatem, qua hominum mores oratione delineaverit*. cf. Hermog. de form. Or. II. p. 208. Dionys. Halic. Art. Rhet. c. II. 2. Sed compositione τραχύτητα esse ipso Dinarcho statuit. Τραχὺν καὶ σκληρὸν vocat, i. e. *durum et asperum*, imprimis propter immodicum metaphorarum usum; quam compositionem *præfractam et asperam* vocat Seneca Epist. 114. (Lyc. 10. 5. 11. 8. Porro imprimis dicitur definisse continuit Rhetor. Hæc Oratoris virtus, quæ imprimis Isocrati tribuitur (Hermog. περὶ ἰδ. v. p. 364.) cernitur *in accurata dicendi forma*; si quis sententias commode jungit, res gestas et facta non modo exponit, sed cum censura loci, temporum notatione, etc. enuntiat. (Lyc. c. 26.) Ad *suavitatem* quoque in compositione ipsa referri potest τὸ χωρὶς ἀναγκαίας, ad quam c. 11. 11. c. 9. 1. etc. spectant, et cui sine dubio Hermogenes annumerabat periodos sæpissime voc. Καίτοι incipientes; quibus nævis in structura orationis Lycurgus similior fit Dinarcho, quam Demosthenes vel Lysiæ. Mox τροπικωτέρους vocat, i. e. *metaphoris nimiæ sunt ejus orationes*, sive figuratam locutionem quam maxime amat. Id ipsum profecto agnoscimus in una superstite Oratione, ex qua Hauptmannus sedulo collegit τρόπους, quibus scriptor usus sit. Demosthenem vero orationis vim et gravitatem ex his figuris non quæsivisse constat, dum natura sua alienior fuit ab hac poetica compositione. Porro graviter et merito vituperat Lycurgum, ὡς καταδρομὴν ἴσχοντα τῶν ἀνεδειγμένων πραγμάτων, i. e. *quod interdum recurrat ad res jam demonstratas*. Quod item in Oratione nostra lectori displicebit, et interdum fastidium excitabit. Denique improbare videtur Rhetor, quod Lycurgus multis digressionibus ad fabulas et historias, ad versus quoque poeticos sit delatus, quod quidem speciem quandam eloquentiæ præbeat, sed vere nullam orationi vim et gravitatem (δυνάστευε) afferat. Quod verissimum est: nam quid in Nostro Homeri, Euripidis, Tyrtæi poemata, recitata ab Oratore, quid tandem fabulæ de Codro, de filia Erechthei etc. ad rem probandam faciunt, equidem non video. Quid? Si Demosthenem inspicis: Poetæ versus semel tantum, fabulæ ex antiquitate depromptæ nunquam; historiæ vero tibi tum modo occurrunt, quum Orator rerum præteritarum meminisse auditores volebat. Tanta enim erat in summo viro copia sententiarum, tanta argumentorum, quibus sua probavit, aliorum confutavit consilia, abundantia, ut ejusmodi delectamentis tempus orationi præfinitum perdere nec vellet nec posset. — Jam si complectimur omnia, Lycurgus quidem est probabilis Orator, sed multum distat a Demosthene; verum, quæ ingenii dotes ei deerant, has compensavit φιλαλήθεια, σεμνότης et παῤῥησία, virtutibus, quæ vel maxime commendabunt publice loquentem, sic ut hi, qui hodie ad Populum dicendum prodeunt, si his modo virtutibus ornati sunt, certissime cum fructu et plausu auditorum verba sint facturi. Becker.]

[a] Plutarch. p. 843. C. Photius Cod. CCLXVIII. Suidas contra voc. Λυκοῦργος XIV. Otatt. memorat.

[b] [Vide Fragmenta Lycurgi huic editioni Lycurgearum annexa. Becker.]

quæ et causæ in se habet tractationem gravissimam, est enim tota civilis, quæ et orationis flumine et vi verborum animos nostrum omnium, qui antiquæ et veræ Eloquentiæ imagine excitamur, semper percelluit, non indignam esse judicavi, quam Demosthenicarum omnium fere optimæ [Midianæ] comitem adjungerem. Verumtamen profecto ea laude cum floreat, et tanta gratia sit conscripta, quantam modò prædicavi, et Tu perinde proxime experiendo senties, non aliter tamen aut dissimili conditione hodie evulgasse mihi videor, quam Aldus Manutius, qui jampridem ex bibliothecarum solitudine eruit et typis descripsit primus. Licet enim mos semper fuerit, ut non sine invidia desideraremus, quæ diuturnitatis inclementia nobis eripuit, aliquando tamen accidit, ut non minus studiose negligeremus, quæ reliquerit.

Eam fuisse hujusce Orationis fortunam, quis est, qui nesciat? Nemo sane, præter eos, qui hujusmodi Orationem omnino exstare nesciverunt. Quorum quidem numerus non est contemnendus. Ille autem, ne ultra modum excresceret, curavi, ut neque Exemplarium paucitatem amplius causari potuerint, neque, si fas sit hoc etiam adjicere, eorum mendosam, ut olim, et neglectam conditionem.

Lecturus itaque orationem, fere ultra sortem hujusmodi literarum, quæ tamen diu gravissima fuit, obrutam et sepultam, prius ejus historiolam paucis a me accipe. Laudatur aliquoties ea ipsa oratio, qua hodie utimur in Lexicis Rhetoricis, imprimis in illo Harpocrationis, v. Αὐτόλυκος, Εὐρυμέδων, Ἵππαρχος, Κατάγειν τὰ πλοῖα, et Τυρταῖος. Et, contra quam reliquorum Rhetorum monumentis usu venire solet, ita ab eodem laudatur, qui tamen judex morosior fuisse videtur, una cum cæteris Auctoris nostri Orationibus XIV. ut nullam ei vel levissimam νοθεύσεως suspicionem inureret. Constare enim posse arbitror ex iis, quæ leguntur in Photio Cod. CCLXVIII. et Suida in voce Λυκοῦργος, fuisse olim et alias porro Orationes, quæ huic scriptori, verum mala fide, adscriberentur; accedente autem priscorum hominum Crisi, quæ ambiguorum opusculorum sortem dirimere solebat, jampridem intercidisse vel ipsam memoriam earum omnium, οὐχ εὑρισκομένων ἔτι τῶν ὑπὸ διαβολὴν πεσόντων; ἅπαξ γὰρ ἀποκριθέντες παρεωράθησαν (ut loquitur idem Photius Cod. CCLXII. in causa non dissimili), his tamen XV exceptis. Illæ enim solæ, propter γνησιότητα, ætatem diuturniorem, nam in Vett. monumentis sæpissime adducuntur, idcirco tulere. Verba autem Suidæ sunt: λόγοι δὲ αὐτοῦ εἰσὶν οἱ σωζόμενοι γνήσιοι, sc. eæ, quæ ibi sequuntur. Legebatur porro non minus studiose a Rhetoribus, sive iis, qui artem dicendi literis tradebant; neque ad aliam fortasse alludit Orationem Hermogenes in Judicio, quod de scriptore nostro tulit de forma dic. II. p. 500. ed. Laur. χρῆται δὲ (Lycurgus) πολλαῖς πολλάκις καὶ ταῖς παρεκβάσεσιν ἐπὶ μύθους, καὶ ἱστορίας, καὶ

πρόθηματα φερόμενος: cf. Lyc. c. 20. 23. 24. 26. 28. Citatur deinde disertissime a Strabone l. XIII. p. 601. (Vide Lycurg. c. 15.) ab Athenæo l. XIII. p. 290. (Lycurg. c. 6.) ab Eustathio p. 259. ed. Bas. (Lycurg. c. 15.) a Schol. Aristophan. in Pluto v. 282. (Lycurg. c. 20.) aliisque quam plurimis.

Sub ipsis literis renascentibus A. sc. MDXIII. Græce excudit Aldus Fol. una cum iis, quæ supersunt, Lysiæ, Æschinis etc.[7] — Græce iterum Philippus Melanthon cum præfatione Vitemb. MDXLV. 8. iterumque Lips. MDLXVIII. 8. Latine autem Francof. MDLXVIII. 8. ex officina Petri Brubachii.[8] Eodem tempore, quo Melanthon operam Lycurgo impendit, impendebat etiam literarum studio conjunctissimus Joach. Camerarius Papebergensis, qui et Latinitate donavit, notisque insuper illustravit. Cujus tamen, neque Interpretatio, neque Animadversiones, in hunc usque diem, quod sciam, prodiere. Versio deinde est Ioann. Loniceri Offerani, utrique, tam Melanthoni, quam Camerario, amicissimi, quo Marburgi Cattorum literas Græcas per multos annos docuit, et quam plurimos auctores Latine exposuit, Lycurgum nempe inter alios, et Demosthenem de Pace, quæ Orationes ab illo versæ prodierunt Basil. MDXLVIII. 8. — Græce denique publicavit, inter Oratores, quos ab Aldo expressit Henricus Stephanus Paris. MDLXXV. fol. adjectis margini conjecturis, iis vero paucissimis.[9] Postremo cum

[7] [Aldina, Venetiis a 1513. impressa, constat tribus singulis partibus, sed uno editis anno et mense. Volum. I. continet dedicationem ad Baptist. Egnatium Venetum, subscr. M. Aprili 1513; tum Isocratis Vitam e Plutarcho et Philostrato cum censura Dionysii Halicarnassensis. Sequuntur ejusdem Oratt. XXI. inde a p. 1 — 197. — A pag. 98. (nam pagg. 1 — 97. desunt) Gorgiæ Helenæ encom. Aristidis Panathenaicus, et ejusd. Romæ encomium. — Vol. II. cum novo titulo et dedicatione ad Franciscum Pascoium, in qua Aldus enarrat: Oratores Græcos minores latuisse in monte Atho, inde a Lascari doctissimo homine, Regis Galliæ apud Venetos legato, in Italiam esse advectos. Miserat scilicet ipsum Laurentius Medices in Græciam, ad inquirendos simul, et quantovis emendos pretio, bonos libros. — Id factum est a. 1508, ut Aldus præf. ad Rhetores Græc. Venet. 1508. fol. tradit. Quæ quidem ed. Rhetorum Græcorum perrara, de qua Wolfius V. Ill. existimabat, in Germania unicum servari Heidelbergæ exemplar (v. Analect. IV. 525.), ea quoque, (ut obiter hoc moneam) et plena, exstat in Biblioth. Hamburgensi Gymn. Ioannei, ni fallor e Biblioth. I. Alb. Fabricii. — Sed revertimur ad Nostram. Continet vero Vol. II. Æschinis vitam, Apollonii εἰς Αἰσχ. ἐξήγησ. ejusd. Orat. III. et Lysiæ XXVIII. Vol. III. novo insignitum titulo, sed sine præf. exhibet Andocidem, Isæum, Dinarchum, Antiphontem, Lycurgum, Gorgiæ ὑπὲρ Παλαμ. Lesbonactis II. et Herodis περὶ πολιτείας Orationes. Becker.]

[8] [De Melanchthonianis edd. Vitemb. 1545. et Lips. 1568. nihil statuo; sed Taylorum ed. Francof. nunquam vidisse propterea mihi credibile est, quod ex Officina P. Brubachii non solum Latine, sed etiam Græce exierit Lycurgi Oratio a. 1548. mense Sept. Utor hac editione, cujus inscriptio est: Or. Lyc. contra Leocr. desertorem patriæ, dulcissime de officiis patriæ debitis disserens. Cum præf. Phil. Melanchthonis. Eadem oratio conversa in Latinum sermonem a Phil. Melanoth. — Igitur erravit I. Alb. Fabricius, quum in Bibl. Gr. I. p. 916. negaret, Mel. interpretationem exstare, et Loniceri primam omnium fuisse. Idem.]

[9] [Henric. Stephanus, in Lycurgo, auxilio veterum Codd. plane destitutus, sequebatur Aldinam, sed ita, ut apertos istius errores typographicos tacite emendaret, et suspectis locis conjecturas suas margini apponeret, lectorum judicio eas relinquens. Præf. p. 7. — Latina, quam

Loniceri interpretatione edidit Hanoviæ MDCXIX. 1. typis Wechelianis adjunctis Dinarcho, Lesbonacte, Herode et Demade, Isæo Gruterus.[1] Vir de optimis literis optime meritus.[2]

Causa autem, quam peroravit noster, erat ea, quam proxime eam expositurus. Profligatis ad Chæroneam a Philippo Atheniensibus, allatoque ad urbem fatali illo nuncio, ibi in summa civium trepidatione tulit Populus plebiscitum, rogante Hyperide, quod verbis fere legitimis laudat Lycurgus c. 6.

ΠΑΙΔΑΣ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΕΚ ΤΩΝ ΑΓΡΩΝ
ΕΙΣ ΤΑ ΤΕΙΧΗ ΚΑΤΑΚΟΜΙΣΕΙΝ ΤΟΥΣ ΔΕ
ΣΤΡΑΤΗΓΟΥΣ ΤΑΥΤΕΙΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΦΥΛΑΚΑΣ
ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΤΩΝ
ΟΙΚΟΥΝΤΩΝ ΑΘΗΝΗΣΙ ΚΑΘ' Ο ΤΙ ΑΝ ΑΥΤΟΙΣ
ΔΟΚΗΙ. —

Eidem plebiscito adjungas quoque et illa, quæ leguntur c. 11.

ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ ΤΟΥΣ ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΟΥΣ ΚΑΤΑΒΑΙΝΕΙΝ
ΕΙΣ ΠΕΙΡΑΙΑ ΧΡΗΜΑΤΙΟΥΣΑΝ ΠΕΡΙ ΦΥΛΑΚΗΣ
ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΚΑΙ ΠΡΑΤΤΕΙΝ ΔΙΕΣΚΕΥΑΣΜΕΝΗΝ
Ο ΤΙ ΑΝ ΔΟΚΗΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΕΙΝΑΙ.

et similiter cap. eodem

ΤΟΥΣ ΜΕΝ ΔΟΥΛΟΥΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΣ (ΕΙΝΑΙ) ΤΟΥΣ
ΔΕ ΞΕΝΟΥΣ ΑΘΗΝΑΙΟΥΣ ΤΟΥΣ Δ' ΑΤΙΜΟΥΣ ΕΝΤΙΜΟΥΣ.

Nam in una rogatione complectitur Plutarchus in Hyperide,[3] si auctor sit fide dignus, *γράψαι μετὰ Χαιρώνειαν· τοὺς μετοίκους πολίτας ποιήσασθαι, τοὺς δὲ δούλους ἐλευθέρους, ἱερὰ δὲ καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας εἰς τὸν Πειραιᾶ ἀποθέσθαι.* Licet profecto aliquid istiusmodi diserte seipsum tulisse profiteatur Demosthenes de Corona:[4] *Μετὰ τὴν μάχην εὐθὺς ὁ Δῆμος — περὶ*

idem vir doctus promisit, interpretatio, et Annotationes ipsi subjungendæ, quod sciam, nunquam prodierunt. Continet vero Steph. ed. eos tantum Oratores, quos exhibent Vol. II. et III. Aldinæ. IDEM.]

[1] [Henr. Stephani modo vestigia pressit Gruterus; ad calcem sunt additæ emendationes ejusdem Viri doctissimi, ita ut is, qui Steph. possidet, facile careat hac editione. IDEM.]

[2] [Jam sequitur ipsa Tayloriana: Orationes duæ, una Demosthenis contra Midiam, altera Lycurgi contra Leocratem, Gr. et Lat. Recens. emendavit notasque addidit Io. Taylor. Cantabr. 1743. 8. — Post Anglum et ad edit. Taylori ed. in Germania Io. Gottfr. Hauptmann. Lips. 1751. et iterum Lips. 1753. 8. cf. Harles. p. 431. — Reiskius Oratoribus Græc. in eo Vol. quod inscriptum est: Orat. Græcor. Volum. IV. Æschinis Secundum. Lips. 1771. p. 105—242. Repetiit Taylori animadversiones; et locis obscuris suis emendationibus subvenire conatus est. Cæterum Editor Codd. MSS. et in hoc Oratore nullis est usus. — Græce et cum animadvers. Germanicis (potissimum e Tayloro et Reiskio petitis), ed. J. H. Schulze Brunsvic. 1789. 8. min. Postrema fuit ed. Lycurgi Oratio in Leocratem, quam in usum auditorum imprimi curavit B. Thorlacius. Hafn. 1804. 8. In linguam nostram semel modo, et quidem notante Harlesio p. 221. ex Latina Melanthonis versione translata, exstat in Lauterbecks Regentenbuch 1556. 1567. et 1581. fol. — Gallice Lycurgum cum Isæo, Andocide, Dinarcho et Demadis fragmento vertit Angerius, interpres ille et editor Demosthenis, Paris. 1783. 8. IDEM.]

[3] P. 849. A.

[4] Cap. 74.

σωτηρίας τῆς πόλεως τὰς ἐμὰς γνώμας ἐχειροτόνει, καὶ πάνθ' ὅσα τῆς φυλακῆς ἕνεκ' ἐπράττετο, ἡ διάταξις τῶν φυλάκων, αἱ τάφροι, τὰ εἰς τὰ τείχη χρήματα, διὰ τῶν ἐμῶν ψηφισμάτων ἐγίγνετο. Erat interea ex Atheniensibus Leocrates quidam, qui metu tantæ calamitatis perterritus, adeo non patriæ periclitanti suppetias tulerit, ut rebus suis convasatis seipsum una subduceret. Et primo quidem ille Rhodum appellebat, deinde laribus in urbe Megara constitutis octavo demum anno, omni sopito periculo, domum revertitur. Visa est ea causa dignissima, ubi Eloquentiæ nervos intenderet Lycurgus patriæ amantissimus, hominique diem dicit. Cujus judicii eventum nobis conservavit Æschin. contra Ctesiph. c. 39. Ἕτερος δ' ἰδιώτης ἐκπλεύσας εἰς Ῥόδον, ὅτι τὸν φόβον ἀνάνδρως ἤνεγκε, πρώην ποτ' ἀσηγγέλθη, καὶ ἴσαι αἱ ψῆφοι αὐτῷ ἐγένοντο. εἰ δὲ μιᾷ μόναν μετέπεσεν, ὑπώριστ' ἂν ἢ ἀπέθανεν. Et ne dubitari possis, discimus ab ejus scholiaste inedito,[a] hunc fuisse Leocratem, quem accusavit Lycurgus.

In eadem causa, dissimili licet fortuna, videtur fuisse Autolycus quidam. Cujus accusationis memoriam conservavit Harpocratio, aliique. Quibus adde antiquam Hypothesin hujus Orationis. Et Autolycus quidem, ut discimus infra c. 13. capite plectitur, licet urbem non quidem ipse deseruisset, liberis solummodo et uxore, quorum opera in obsidione esset inutilior, extra Atticam in tuto collocatis.

Erat itidem tertius, qui eodem crimine teneretur, Lycurgo accusante, nomine Aristogiton. Quod priusquam lectori meo probare possim, emendanda sunt veterum scripta. Plutarchus in Lycurgi vita:[b] Εὐθύνας (i. e. Lycurgus) Ἀριστογείτονα, καὶ Κλεωκράτην, καὶ Αὐτόλυκον δουλείας. Qui criminis societate Autolyco conjungebatur, erat *Leocrates* noster, non Cleocrates. Porro autem δουλείας γραφὴν in Attico foro intentatam esse unquam nemo dixerit, nemo est omnium, qui tradiderit: neque, si tradiderint maxime, tractata est ea de his hominibus quæstio. Rescribe itaque: Εὐθύνας Ἀριστογείτονα, καὶ Λεωκράτην, καὶ Αὐτόλυκον δειλίας. Nam ut laudem Æschinem c. Ctesiph. c. 58. Εἰσὶ γὰρ καὶ δειλίας γραφαί. Καίτοι θαυμάσειεν ἂν τις ὑμῶν, εἴ εἰσι φύσεως γραφαί. Εἰσί. Τίνος ἕνεκα; Ἵν' ἕκαστος ἡμῶν τὰς ἐκ τῶν νόμων ζημίας φοβούμενος μᾶλλον ἢ τοὺς πολεμίους, ἀμείνων ἀγωνιστὴς ὑπὲρ τῆς πατρίδος ὑπάρχῃ.

Quod restat, acta est octavo circiter anno post res Chæronea infeliciter gestas, Olymp. sc. CXII. 3. (a. Chr. 330.) ut liquet ex cap. 11. fine; eodem anno, quo Demosthenes Orationum splendidissimam de Corona peroravit.

[a] [Jam edito ab Im. Bekkero, p. 269. Beckeр.]
τὸν Λεωκράτην τοῦτ', οὗ κατηγόρησε Δημοχάρης. [b] P. 843. D.
διαμένει δὲ καὶ ὁ λόγος ἐνταῦθα πάμπολυς.

ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ

ΒΙΟΣ

ΚΑΤΑ ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΝ.

ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ πατρὸς μὲν ἦν Λυκόφρονος τοῦ Λυκούργου — δν οἱ τριάκοντα τύραννοι ἀπέκτειναν, αἰτίου αὐτῷ τῆς ἀναιρέσεως γενομένου Ἀριστοδήμου Βατῆθεν, ὃς καὶ Ἑλληνοταμίας γενόμενος ἔφυγεν ἐν τῇ δημοκρατίᾳ —, τὸν δῆμον δὲ Βουτάδης, γένους τοῦ τῶν Ἐτεοβουταδῶν. ἀκροατὴς δὲ γενόμενος Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου, ταπρῶτα ἐφιλοσόφησεν· εἶτα καὶ Ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος γνώριμος γενόμενος, ἐπολιτεύσατο ἐπιφανῶς, καὶ λέγων καὶ πράττων, καὶ δὴ πιστευσάμενος τὴν διοίκησιν τῶν χρημάτων· ταμίας γὰρ ἐγένετο ἐπὶ τρεῖς πενταετηρίδας ταλάντων μυρίων τετρακισχιλίων, ἢ ὥς τινες, μυρίων ὀκτακισχιλίων ἑξακοσίων πεντήκοντα, [καὶ ὁ τὰς τιμὰς αὐτῷ ψηφιζόμενος Στρατοκλῆς ὁ ῥήτωρ] τὸ μὲν πρῶτον αἱρεθεὶς αὐτὸς, ἔπειτα τῶν φίλων ἐπιγραψάμενός τινα αὐτὸς ἐποιεῖτο τὴν διοίκησιν διὰ τὸ φθάσαι νόμον εἰσενεγκεῖν, μὴ πλείω πέντε ἐτῶν διέπειν τὸν χειροτονηθέντα ἐπὶ τὰ δημόσια χρήματα, ἀεί τ' ἐφεστὼς τοῖς ἔργοις διετέλεσε καὶ θέρους καὶ χειμῶνος· καὶ ἐπὶ τὴν τοῦ πολέμου παρασκευὴν χειροτονηθεὶς, πολλὰ τῆς πόλεως ἐπηνώρθωσε· καὶ τριήρεις παρεσκεύασε τῷ δήμῳ τετρακοσίας· καὶ τὸ ἐν Λυκείῳ γυμνάσιον ἐποίησε καὶ ἐφύτευσε, καὶ τὴν πάλαιστραν ᾠκοδόμησε, καὶ τὸ ἐν Διονύσου θέατρον ἐπιστατῶν ἐτελεύτησε· πιστευσάμενος δ' ἔν παρακαταθήκῃ παρὰ τῶν ἰδιωτῶν διακόσια πεντήκοντα τάλαντα ἐφύλαξε, πομπεῖά τε χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ τῇ πόλει κατεσκεύασε καὶ νίκας χρυσᾶς· πολλὰ δὲ ἡμίεργα παραλαβὼν ἐξετέλεσε, καὶ νεωσοίκους καὶ τὴν σκευοθήκην· καὶ τῷ σταδίῳ τῷ Παναθηναϊκῷ τὴν κρηπῖδα περιέθηκεν, ἐξεργασάμενος τοῦτό τε καὶ τὴν χαράδραν ὁμάλην ποιήσας, Δινίου τινὸς, ὃς ἐκέκτητο τοῦτο τὸ χωρίον, ἀνέντος τῇ πόλει περὶ παντὸς αὐτοῦ χαρίσασθαι Λυκούργῳ· ἔσχε δὲ καὶ τοῦ ἄστεος τὴν φυλακὴν, καὶ τῶν κακούρ-

Βατῆθεν] Βατταῖθεν. SALMAS.

Καὶ ὁ - - - ῥήτωρ] Uncis hanc includendo secutus eram Wyttenb. qui ea perperam hoc inversta censet e Psephismate tertio. Reiskius pro καὶ legendum conjecit ὃν δὲ. HUTTEN.

Θέατρον] Reiskius nomen ejus, qui legem illam tulerat, excidisse suspicatur, nisi Lycurgus ipse legis auctor fuerit. IDEM.

Τὸ ἐν Δ. θέατρον ἐπιστατῶν] L. τῷ ἐν Δ. θεάτρῳ ἐπιστατοῦν. REISK.

Τε καὶ] F. ἔτι δὲ καὶ. IDEM.

Περὶ παντὸς αὐτοῦ χαρίσασθαι] L. καὶ περιποιήσας, αὐτὸ χαρίσασθαι. IDEM. L. περιποιήσας, αὐτὸ χαρίσασθαι. WYTTENB. Cum Turnebo legendum χαρισαμένου. OSANN.

γων τὴν σύλληψιν, οὓς ἐξήλασεν ἅπαντας, ὡς καὶ τῶν σοφιστῶν ἐνίους λέγειν, Λυκοῦργον οὐ μέλανι, ἀλλὰ θανάτῳ χρίοντα τὸν κάλαμον κατὰ τῶν πονηρῶν, οὕτω συγγράφειν· ὃν ἐξαιτηθέντα αὐτὸν ὑπ' Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως ὁ δῆμος οὐ προήκατο· καθ' ὃν δὲ χρόνον ἐπολέμει Φίλιππος πρὸς Ἀθηναίους τὸν δεύτερον πόλεμον, ἐπρέσβευε μετὰ Πολυεύκτου καὶ Δημοσθένους εἴς τε Πελοπόννησον καί τινας ἑτέρας πόλεις. διετέλεσέ τε τὸν ἅπαντα χρόνον εὐδοκιμῶν παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις καὶ δίκαιος εἶναι νομιζόμενος, ὥστε καὶ ἐν τοῖς δικαστηρίοις τὸ φῆσαι Λυκοῦργον ἐδοκεῖ βοήθημα εἶναι τῷ συναγορευομένῳ· εἰσήνεγκε δὲ καὶ νόμους, τὸν περὶ τῶν κωμῳδῶν ἀγῶνα τοῖς Χύτροις ἐπιτελεῖν ἐφάμιλλον ἐν τῷ θεάτρῳ, καὶ τὸν νικήσαντα εἰς ἄστυ καταλέγεσθαι, πρότερον οὐκ ἐξόν, ἀναλαμβάνων τὸν ἀγῶνα ἐκλελοιπότα· τὸν δὲ, ὡς χαλκᾶς εἰκόνας ἀναθεῖναι τῶν ποιητῶν, Αἰσχύλου, Σοφοκλέους, Εὐριπίδου, καὶ τὰς τραγῳδίας αὐτῶν ἐν κοινῷ γραψαμένους φυλάττειν, καὶ τὸν τῆς πόλεως γραμματέα παραναγινώσκειν τοῖς ὑποκρινομένοις· οὐκ ἐξεῖναι γὰρ αὐτὰς ὑποκρίνεσθαι· καὶ τρίτον, μηδένι ἐξεῖναι Ἀθηναίων, μηδὲ τῶν οἰκούντων Ἀθήνησιν, ἐλεύθερον σῶμα πρίασθαι ἐπὶ δουλείᾳ ἐκ τῶν ἁλισκομένων ἄνευ τῆς τοῦ προτέρου δεσπότου γνώμης. ἔτι δὲ, ὡς τοῦ Ποσειδῶνος ἀγῶνα ποιεῖν ἐν Πειραιεῖ, κυκλίων χόρων οὐκ ἔλαττον τριῶν, διδόσθαι μὲν τοῖς νικῶσιν οὐκ ἔλαττον δέκα μνᾶς, τοῖς δὲ δευτέροις ὀκτὼ, ἓξ δὲ τοῖς τρίτοις κριθεῖσιν· ἐπὶ ζεύγους μὴ ἀπεῖναι γυναῖκα Ἐλευσίναδε, ὅπως μὴ ἐλαττῶνται ὑπὸ τῶν πλουσίων· εἰ δέ τις φωραθείη, ἀποτίνειν δραχμὰς ἑξακισχιλίας· τῆς δὲ γυναικὸς αὐτοῦ μὴ πεισθείσης, τῶν συκοφαντῶν φωρασάντων, τάλαντον αὐτοῖς ἔδωκε. κατηγορούμενος δ' ἐν ὑστέρῳ ἐν τῷ δήμῳ ἔφη· ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν διδοὺς, οὐ λαμβάνων ἑώραμαι. τελώνου δέ ποτ' ἐπιβαλόντος Ξενοκράτει τῷ φιλοσόφῳ τὰς χεῖρας, καὶ πρὸς τὸ μετοίκιον αὐτὸν ἀπαγαγόντος, ἀπαντήσας ῥάβδῳ τε κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ τελώνου κατήνεγκε, καὶ τὸν μὲν Ξενοκράτην ἀπέλυσε, τὸν δὲ ὡς οὐ τὰ πρέποντα δράσαντα εἰς τὸ δεσμωτήριον κατέκλεισεν. ἐπαινουμένου δ' ἐπὶ τῇ πράξει, μεθ' ἡμέρας τινὰς συντυχὼν ὁ Ξενοκράτης τοῖς παισὶ τοῦ Λυκούργου ἔφη· ταχέως γε τῷ πατρὶ ὑμῶν ἀπέδωκα, ὦ παῖδες, τὴν χάριν· ἐπαινεῖται γὰρ ὑπὸ πολλῶν ἐπὶ τῷ βοηθῆσαί μοι. εἰσήνεγκε δὲ

Λυκοῦργον οὐ μέλαν, ἀλλὰ θανάτῳ χρίοντα τὸν κάλαμον] Simile Demadis dictum de Draconе Tzetzes Chil. 5. 347. refert:

Ἔλεγεν, ἄνδρες δικασταὶ, Δράκων ὁ νομοθέτης
Οὐ μέλανι, δι' αἵματος τοὺς νόμους δὲ χαράξαι. Osann.

Συγγράφειν] Scil. τὰς καταδίκας. Reisk. Τὸν πατρὶ] F. τὸν μὲν τὸν παρὰ —. Idem.

Χύτροις] Χύτροι tertia dies festi, Anthesteria dicti. Hutten.

Καταλέγεσθαι] Καθίναι corrigit Vales. ad Harpocr. p. 116. Wyttenb.

Ἀποδῶναι] Reiskius mavult inseri δῦ, addens tamen, saepius ὡς cum infin. junctum reperiri. Hutten.

Αὐτὰς] Reiskius mavult αὐτοὺς, ipsos scribas, vel tabularum custodes. Wyttenb. susp. καὶ οὐκ ἐξεῖναι παῖς' αὐτὰς —. Idem.

Διδόσθαι] F. δὲν διδόσθαι. Reisk.

Ὅπως μὴ - - - πλουσίων] Xyland. vertit: ne a divitibus pauperes superentur. Ad eundem sensum Kaltw. Aliter explicat Perison. ad Æl. V. H. l. xiii. 24., ut ἐλαττῶνται ad ipsos viros referatur, non ad feminas. Hutten.

Ἑώραμαι] Wyttenbachius στερέσμαι suspicatur: si quid mutandum, legerim ἰάλαμαι. Osann.

καὶ ψηφίσματα Εὐκλείδῃ τινὶ Ὀλυνθίῳ χρώμενος ἀκανωτάτῳ παρὰ τὰ ψηφίσματα. εὔπορος δ' ὢν, ἱμάτιον ἓν καὶ τοιοῦτο ἐφόρει τοῦ χρηματίνου καὶ τοῦ θέρους, καὶ ὑποδέδετο ταῖς ἀναγκαίαις ἡμέραις. ἐμελέτα δὲ καὶ νυκτὸς καὶ ἡμέρας, οὐκ εὖ πρὸς τὰ αὐτοσχέδια πεφυκὼς, πλινθίου δ' αὐτῷ ὑποκειμένου, ἐφ' ᾧ μόνον ἦν κώδιον καὶ προσκεφάλαιον, ὅπως ἐγείροιτο ῥᾳδίως καὶ μελετῴη. ἐγκαλοῦντος δ' αὐτῷ τινὸς, ὅτι μίσθους σοφιστικοὺς δίδωσι παρὰ λόγους διατρίβων· ἀλλ' εἴ τίς γε ἐπαγγέλλοιτο, ἔφη, τοὺς υἱοὺς ἀμείνους αὐτῷ ποιήσειν, οὐ χιλίας ἀλλὰ τὰ ἡμίσεα τῆς οὐσίας προέσθαι. ἦν δὲ καὶ παῤῥησιαστὴς διὰ τὴν εὐγένειαν Ἀθηναίων γέ τοί ποτε οὐκ ἀνεχομένων αὐτοῦ δημηγοροῦντος, ἀνέκραγεν ἐκβαλλόμενος· ὦ Κερκυραία μάστιξ, ὡς παλαιὸν τελάντων εἰ ἀξία. πάλιν δὲ θεὸν ἀναγορευόντων Ἀλέξανδρον καὶ πυθοῖτο ἄν, εἶπεν, ὁ θεὸς, οὗ τὸ ἱερὸν ἐξιόντας δήσει περιῤῥήγνυσθαι; ἀποθανόντος δ' αὐτοῦ παρέδωκαν τοὺς παῖδας τῇ δηδικᾷ, Μενεσαίχμου μὲν κατηγορήσαντος, γραψαμένου δὲ Θρασυκλέους. Δημοσθένους δὲ, καθ' ὃν ἔφυγε χρόνον, ἐπιστείλαντος τοῖς Ἀθηναίοις, ὡς κακῶς ἀκούοιεν ἐπὶ τοῖς Λυκούργου παιδίοις, μετενόησαν, καὶ ἀφῆκαν αὐτοὺς, Δημοκλέους, τοῦ Θεοφράστου μαθητοῦ, ὑπὲρ αὐτῶν ἀπολογησαμένου. ἐτάφη δ' αὐτὸς καὶ τῶν ἐγγόνων τινὲς δημοσίᾳ· καὶ ἔστιν αὐτῶν τὰ μνήματα ἔντιμα τῆς Παιωνίας Ἀθηνᾶς ἐν τῷ Μελανθίου τοῦ φιλοσόφου κήπῳ, τράπεζαι πεποιημέναι, αὐτοῦ τε τοῦ Λυκούργου καὶ τῶν παίδων αὐτοῦ ἐπιγεγραμμέναι, καὶ εἰς ἡμᾶς ὅτι σωζόμεναι. τὸν μέγιστον χίλια δεκάδια τάλαντα προσόδου τῇ πόλει κατέστησε, πρότερον ἑξήκοντα προσιόντων. μέλλων δὲ τελευτήσειν, εἰς τὸ μητρῷον καὶ τὸ βουλευτήριον ἐκέλευσεν αὐτὸν κομισθῆναι, βουλόμενος εὐθύνας δοῦναι τῶν πεπολιτευμένων· σὐδενὸς δὲ κατηγορῆσαι τολμήσαντος πλὴν Μενεσαίχμου, τὰς θαβολὰς ἀπολυσάμενος, εἰς τὴν οἰκίαν ἀπεκομίσθη, καὶ ἐτελεύτησεν, ἐπικὰς νομισθεὶς παρὰ πάντα τὸν βίον, καὶ ἐν λόγοις ἐπαινεθεὶς, καὶ μηδένα ἀγῶνα ἄλλους. κατέστησαν δὲ πολλῶν κατηγορησάντων. ἔσχε δὲ τρεῖς παῖδας ἐκ Καλλιστοῦς, τῆς Ἀβρώνου μὲν θυγατρὸς, Κλεάνδρου δὲ τοῦ Ἀβρώνου βατῆθεν ἀδελφῆς, τοῦ ταμιεύσαντος στρα-

πράγματα] Suspectum est hoc vocabulum Reisk. Quaerit, num περὶ τὰ χρήματα vel δανείσματα. HUTTEN.

Ἀναγκαίας ἡμ.] F. ἀναγκαίαν μέν ἡμ. REISK. WYTTENB. *Necessarii dies*, autore Casaub. ad Theophr. Char. 10., sunt illi, in quibus facere aequis, quia calceos gestes, per itineris voti. causam, aut frigoris, aut vim lutosae aut asperae. HUTTEN.

Τὰ ἡμίσεα] Legendum esse τὸ ἥμισυ, alii viderunt. OSANN.

Πρόσθαι] F. προίεσθαι. REISK.

Ὦ Κερκ. μάστιξ] Locutio proverbialis, de qua cf. Erasm. adag. p. 315. HUTTEN.

Περιῤῥήγνυσθαι] Quia scil. Alexander erat parricida et alias scelestus, latro teterrimi generis humani. REISK.

Θρασυκλέους] Probabilis est Rahnkenii Hist. crit. orator. p. LXXX. conjectura Μενεκλέους. OSANN.

Τράπεζαι πεποιημέναι] Apposite Cicero de legg. 2. 26. 65. "mensae supra terram tumulum nolebit [Demetrius Phal.] quid statui nisi cubitalem, tribus cubitis ab altiorem, aut mensam, aut labellum." IDEM.

Τὸ μέγιστον] Reiskio judice videtur hic aliquid deesse, e. c. τῶν ἔργων αὐτοῦ τὸ μέγιστον, ὅτι χίλια — idem deinde legendum censet πρόσοδον et ἑξακόσιον. Wyttenb. suspicatur hoc est et numeris vitiosum et perperam superioribus repugnans. HUTTEN.

Δηδικῇ] L. Δηλιάδῃ. SAUPPE. REISK.

Στρατηγήσαντος] L. al. στρατηγοῦντος, scil. Ἀργείων. SAUPPE.

τιωτικῶν ἐπὶ Χαιρώνδου ἄρχοντος. περὶ δὲ τῆς κηδείας ταύτης λέγει ὁ Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Παστίου. κατέλιπε δὲ παῖδας Ἄβρωνα, Λυκοῦργον, Λυκόφρονα, ὧν ὁ Ἄβρων καὶ ὁ Λυκοῦργος ἔπαιδες μετήλλαξαν· ἀλλ' ὅ γε Ἄβρων καὶ πολιτευσάμενος ἐπιφανῶς μετήλλαξε, Λυκόφρων δὲ, γήμας Καλλιστομάχην Φιλίππου Αἰξωνέως ἐγέννησε Καλλιστώ. ταύτην δὲ γήμας Κλεόμβροτος Δεινοκράτους Ἀχαρνεὺς, ἐγέννησε Λυκόφρονα· τοῦτον δὲ ὁ πάππος εἰσεποιήσατο Λυκόφρων· οὗτος δ' ἐτελεύτησε ἄπαις. μετὰ δὲ τὴν Λυκόφρονος τελευτὴν ἔγημε τὴν Καλλιστὼ Σωκράτης, καὶ ἔσχεν υἱὸν Σύμμαχον· τοῦ δ' ἐγένετο Ἀριστώνυμος· τοῦ δὲ Φιλίππη· ταύτης δὲ καὶ Λυσάνδρου Μήδειος, ὁ καὶ ἐξηγητὴς ἐξ Εὐμολπιδῶν γενόμενος· τούτου δὲ καὶ Τιμοθέας τῆς Γλαύκου παῖδες, Λαοδάμεια καὶ Μήδειος, ὃς τὴν ἱερωσύνην Ποσειδῶνος Ἐρεχθέως εἶχε, καὶ Φιλίππη, ἥτις ἱεράσατο τῆς Ἀθηνᾶς ὕστερον πρότερον δ' αὐτὴν γήμας Διοκλῆς ὁ Μελιτεὺς, ἐγέννησε Διοκλέα, τὸν ἐπὶ τοὺς ὁπλίτας στρατηγήσαντα· γήμας δ' οὗτος Ἡδίστην Ἄβρωνος, Φιλιππίδην καὶ Νικοστράτην ἐγέννησε· γήμας δὲ τὴν Νικοστράτην Θεμιστοκλῆς ὁ Θεοφράστου, ὁ ᾳδαῦχος, ἐγέννησε Θεόφραστον καὶ Διοκλέα. διετάξατο δὲ καὶ τὴν ἱερωσύνην τοῦ Ποσειδῶνος Ἐρεχθέως. φέρονται δὲ τοῦ ῥήτορος λόγοι δεκαπέντε. ἐστεφανώθη δὲ ὑπὸ τοῦ δήμου πολλάκις, καὶ εἰκόνων ἔτυχεν· ἀνάκειται δ' αὐτοῦ χαλκῆ εἰκὼν ἐν κεραμεικῷ κατὰ ψήφισμα ἐπ' Ἀναξικράτους ἄρχοντος· ἐφ' οὗ ἔλαβε καὶ σίτησιν ἐν πρυτανείῳ αὐτός τε καὶ ὁ Λυκοῦργος καὶ ὁ πρεσβύτατος αὐτοῦ τῶν ἐκγόνων κατὰ τὸ αὐτὸ ψήφισμα. ἀποθανόντος τε Λυκούργου ὁ πρεσβύτατος τῶν παίδων, Λυκόφρων, ἠμφισβήτησε τῆς δωρεᾶς. εἶπε δὲ καὶ περὶ ἱερῶν πολλάκις, γραψάμενος Αὐτόλυκον τὸν Ἀρεοπαγίτην, καὶ Λυσικλέα τὸν στρατηγὸν, καὶ Δημάδη τὸν Δημίου, καὶ Μενέσαιχμον, ἄλλους τε πολλοὺς, καὶ πάντας εἶλεν. ἔκρινε δὲ καὶ Δίφιλον ἐκ τῶν ἀργυρίων μετάλλων τοὺς μεσοκρινεῖς, οἳ ἐβάσταζον τὰ ὑπερκείμενα βάρη, ὑφελύντα, καὶ ἐξ αὐτῶν πεπλουτηκότα παρὰ τοὺς νόμους· καὶ θανάτου ὄντος ἐπιτιμίου, ἀλῶναι ἐποίησε, καὶ πεντήκοντα δραχμὰς ἐκ τῆς οὐσίας αὐτοῦ ἑκάστῳ τῶν πολιτῶν διένειμε, τῶν πάντων συναχθέντων ταλάντων ἑκατὸν ἑξήκοντα, ἢ (ὥς τινες) μνᾶν. ὁ δὲ εὐθύνας Ἀριστογείτονα καὶ Λε-

Παστίου] Reisk. susp. Πασίου. Wyttenb. [Osann.] judice, Πιστίου recte corrigunt Meurs. lect. Att. iii. 5. et Vales. Harpocr. p. 15. HUTTEN.

Ὀπλίτας] Reisk. hoc nomen suspectum. Quærit, num Φασυλίτας, addens ex his genealogiis colligi posse, auctorem hujus libelli non Bœotum, sed Atheniensem fuisse. IDEM.

Καὶ ὁ] Reiskius delendum censet; Wyttenbachius solum καί. IDEM.

Περὶ ἱερῶν] Non debebat hunc titulum Reiskius in suspicionem vocare: de Lycurgi oratione περὶ ἱερείας, sive ἱερατείας, sive ἱερωσύνης inscripta v. Schulzii *Einleitung zu Lykurgs Rede* p. 33. Adde Zonaræ Lex. T. I. p. 880. Photii Lex. v. ἱέρη p. 220. v. πρυτάνεια p. 343. (cf. Phavorin. h. v. p. 1585. 8. ed. Basil.) v. τραπεζοφόρος p. 439. et Priscian. 18. p. 1198. 48. Vide denique Beckerum ad Lycurg. fragm. XII. OSANN.

Ἢ (ὥς τινες) μνᾶν] Wyttenb. judice, videntur posita fuisse ab auctore proxime post διένειμε. HUTTEN.

Ὁ δὲ εὐθύνας] L. δὲ ὁ εὐθ. *hic est ille, qui controversiam liberi status movit.* REISK. Wyttenb. judice, vitiosum est. HUTTEN.

Λυκράτην καὶ Αὐτόλυκον διελίας] Ita scite Taylorus Præfat. ad Lycurg. p. 373.

superat; quam mirificam dispositionis inventionem, praesertim in ejus Orationibus judicialibus, quisque, qui diligenter ejus causas exploraverit, admirabitur.[2]

Quæ artificia Lycurgus vel ignoravit, vel contempsit. Et in hac gravissima Leocratis accusatione judicum animos ad suam sententiam pertrahere speravit vi veritatis, sensu recti, et Orationis gravitate. Integritati vitæ et auctoritati, qua in civitate fruebatur, confidens, hujus causæ periculum suscepit.

Sed paucis litis occasionem declarabimus.

Leocrates, civis Atheniensis, opulentus et illustris, patre honestissimo natus (c. 35.), statim post pugnam ad Chæroneam *infeliciter* gestam, in qua sine dubio ipse cum cæteris pugnaverat *civibus*, calamitate Reipublicæ perterritus, ejusque saluti diffidens, Athenas relinquere constituit. Navem igitur e portu jam exeuntem nocta conscendit, rebusque suis clam in eam comportatis Rhodum navigavit. Hic, quum aliquid temporis commoratus esset, reditum in patriam veritus, Megara se contulit. In ea civitate, postquam Athenis domum, servos, cæterasque possessiones vendiderat, sex annos vixit. Tandem octavo in patriam rediit anno, sive spe ductus, fore, ut nemo recordetur fugæ suæ: sive, quod magis probabile est, fretus auctoritate eorum civium, qui tum, quum absente Alexandro Antipater Græcorum res administraret, Macedonibus favebant.[3] Sed exstitit Lycurgus, et quidem solus, qui eum sine causæ subscriptoribus accusabat: ille vero in hac causa capitali patronos illustres nactus est et potentes (c. 35.), qui reum graviter defendebant, quorumque auxilio, sed ægre, ut videtur,[4] absolutus est. Hic autem rei eventus signum est clarissimum morum corruptionis in civitate Atheniensium, quæ intra paucos annos mirum in modum creverat: nam paulo ante cives, qui nostri similes tempore isto calamitoso urbem deseruerant, retracti, a judicibus proditionis damnati, et morte erant mulctati. Quæ quidem omnia tanto cariorem nobis faciunt Orationem senis optimi: est enim ultima fere omnium, quæ supersunt e civitate Atheniensium libera, in qua vocem audimus viri integerrimi, civium animos ad sensum recti et honesti erigentem; quo sensu retento res publica servari, et e calamitatibus, quibus erat depressa, denuo emergere potuisset. Isto contra animo magis magisque evanescente, et penitus demum exstincto — quod tale judicium de convicto patriæ desertore manifeste prodit — haud amplius cives rempublicam liberam tueri valebant.

[2] Talia monet idem Hermogenes Inv. III. 1. super oratione Demosthenis de falsa legatione; in qua praescriptum ordinem e consilio mutaverit callidissimus Orator. Nec minus artificiose composita est Oratio de Corona.

[3] Cf. quæ monuimus in Demosth. als Staatsmann u. Redner I. p. 109. sqq.

[4] Æschin. c. Ctesiph. p. 646. ed. Reisk.

Exordium Orationis (c. 1—5.) incipit a precatione deorum,[a] ut certamen hocce salutare sit Reipublicæ. Tum transit Orator ad deprecationem invidiæ; cum enim omnis accusatio odiosa sit, imprimis studiose exorsat sententiam: "accusatorem non minus munimentum esse R. P. quam leges et judices; quare, cum cognoviset, Leocratem desertorem esse patriæ et pœnis obnoxium gravissimis, se sine ira et studio privato instituisse causam publicam, si quidem hujus viri scelus non unam R. P. partem, sed totam complectatur, et propterea universæ posteritati in eo puniendo exemplum proponi debeat. Quum vero tanti sceleris pœna legitima nondum sit constituta, et extremum supplicium levius videatur, quam Leocratis facinus, adhortatur judices, ut novæ legis conditores fiant sententiam suam pronunciaturi: si enim Leocratem condemnaverint, non solum hic justa affectus fuerit pœna, sed quoque reliqui cives et posteri ad pietatem erga patriam revocarentur. Fiat igitur accusatio justa, et judicium justum. In accusatione nil extra præsens negotium dicatur, ut multi facere solent; imo omnes imitari debeant Areopagum in quo cuncta juste, ut omnes fatentur, pertractari solent."—Nec obscura manebunt judicum suffragia, quum Leocrates multis et ubique fere notus est. Ejus causam pœnamque tota intuebitur Græcia; propterea tanto gravius de isto statuendum. Benevole autem Orationem judices audiant, nec graviter ferant, si calamitatum istarum memoriam renovare hac ipsa causa cogatur Orator.

Narratio, quam testimoniis immistis confirmat (c. 6—13.), in tres singulas divisa est partes, quarum

1. Enarrat, Leocratem post Hyperidis decretum, quo sit statutum, ut pueri mulieresque ex agris intra murum adducantur, duces vero præsidia disponant, omnesque ducibus pareant cives, clam nocte per parvam portam medio in litore egressum, suaque omnia navi imposuisse, Rhodumque sufugisse, ubi famam sparserit, Athenas captas esse ab hostibus, Piræeum vero oppugnari, seque unum feliciter evasisse. Quo nuncio adducti erant Nautæ ac Mercatores, qui inde Athenas navigare vellent, frumentum Rhodi exponere.

Testes provocat vicinos accusati, eosque, qui tunc Rhodi vixerunt, tum Phyrcini cujusdam invocat testimonium. Ibi statim, ὡς ἐν παρόδῳ, præmonet de testium solita tergiversatione, quæ frustra fiat, si judices serio postulent, ut isti adscendant; sin id nihilominus recusent, in jus se vocaturum, actor affirmat. (c. 7.)

2. Jam altera Narrationis parte evincit: Leocratem, relicta Rhodo, Megara se contulisse, ubi amplius quinquennio vixerit, pa-

[a] Præter Lycurgum modo Demosthenes, et hic semel tantum, Orationem de Corona. incipit a precibus deorum, sc. Orationem

tronum illic nactus; domum vero, servos, reliquique Athenis vendidisse ope Amyntæ uxoris mariti, ubique perpetuum exilium indixisse. Quæ singula iterum testimoniis confirmantur; ab Oratore vero vehementius accusato exprobrantur. (c. 8.)

3. Tertia vero Narrationis parte ostendit: Leocratem, dum in civitate Megarensium viveret, opes suas ex urbe avectas impendisse, ut frumentum emeret ex Epiro, idque lucri causa ceteris vendidisse Græcis. At lex prohibet, civem Atticum frumentum alio, nisi Athenas, vehere. Igitur Leocrates triplicis convictus sceleris severissime punitur.

Accedit porro Lycurgus ad expositionem argumentorum, quibus docet, justissimam se instituisse Leocratis accusationem. (cf. c. 1.) Hinc 1. exponit: 'per denunciationem a Leocrate flagitasse, ut traderet servos ancillasque ad quæstionem;' cui denunciationi ille nequaquam paruisset, male sibi conscius, metuensque, ne ex eadem familia reus et testes producantur. Nam si quis negat, accusationem piam esse, hunc oportet servos postulanti ad quæstionem tradere, nec ullo modo defugere certissimum innocentiæ argumentum; quod cum faciat Leocrates, ipse fatetur se patriam prodidisse. (c. 9.) — Deinde 2. enarrat, 'Leocratem maximo R. P. calamitate et ingenti ejus periculo patriam turpiter deseruisse,' quod pulcre et oratorie exornat, ostendens, hunc nihil tum eorum fecisse, quæ ceteri omnes paratissimo animo ad defendendam urbem et conservandam R. P. exegerint; nec interfuisse funeri fortissimorum virorum, qui pro patriæ libertate dimicantes occubuerint, ita, ut quantum in isto fuerit, interfecti sepultura sint privati. Quo loco digreditur ad laudationem honestissimorum civium, qui ad Chæroneam pugnantes interfecti sint; qua digressione, persimili epitaphiis Lysiæ, Platonis, Thucydidis vel Demosthenis, splendorem eloquentiæ ostendit Lycurgus; is vero locus terminatur illustri Atheniensium laude, quod insignibus soleant ornare honoribus eos, qui virtute inclaruerint. Igitur non iniquum justum esse, proditores patriæ extremis afficere supplicüs (c. 11. 12.)

Denique 3. accusationis justitiam demonstrat exemplis a senatu *Areopagitico* petitis, qui tum temporis cives nonnullos fugientes et retractos, tanquam hostes R. P. interfici jussit; *a populo*, qui per judicium publicum Autolycum, reum multo minoris criminis, capitis damnavit; *a decreto* denique *populi*, quo definitum, ut discedentes et communem periculum fugientes proditionis convicti ducerentur, et ultimis afficerentur pœnis retracti. His igitur ostendit, Leocratis accusationem et justam esse, et legitimam; (c. 13.) illum vero læsæ majestatis populi reum, et pœna gravissima dignum.

Quibus peractis Orator ad refutationem argumentorum transit, quibus Leocratis et ejus patroni ad excusandum facinus defensionis uti poterant (c. 14—17.).

1. 'Mercaturæ causa navigavit, ut propter hoc negotium in Rhodo ut hospes commoratus est.' — At mercatores palam in portu, et in conspectu omnium navem conscendunt. Deinde, cujus negotii causa per totos quinque annos habitavit ille Megaris? Quamobrem vendidit quam hic habuit domum cum tanquam? — Nec audiendus: nam præsente periculo patriæ, omnes, qui forte absunt cives, redire debent ad opem ferendam. Ille aderat, et discessit quovis causa, tempore, quo solam præsentia erant defendenda. Cæterum mendacium rem exprobavit; nunquam enim antea mercaturam fecerat. Itaque et propter mendacium huic irasci convenit. (c. 14.)

2. 'Nemo absens, cui non mandata est aliqua pars urbis custodiendæ, veluti ornamentorum, portus, centum, proditionis earumque potest.' Scilicet non partem aliquam R. P. sed universam, diuturnam ex urbe, hostibus prodidit. Nam si publica calamitate omnes idem facere velint, civitas fit solitudo: manentibus vero civibus, quamvis quidem potest R. P. salus, sed aliquando in meliorem statum reversurum esse spes remanet: quod exemplis domesticis et externis probat Orator. (c. 15.) — At dissentaliquis:

3. 'In uno homine tantum momenti non est, ut unius fuga patriæ exitio esse possit.' Quæ quidem fuisse excusatio impudentissima est. Ego contra sentio, in singulis plurimum esse momentum. Nam incolumis est civitas, in qua quisque suo loco eam tuetur; contra unius errato tota sæpe respublica in periculum venit. Ita quidem judicabant majores. Sacrilegos et fures sacrorum supplicio afficiebant; sive multa, sive pauca furati essent: homicidas vero, sive hominem liberum, sive servum occidissent, morte mulctabant. Si quis vero, in templum Matris Deorum irruperit, unum modo legem delenerit, eo deinde hoc factum excusare conetur, quod non multum momenti sit in una lege, is certe audiendus non est. Igitur magnitudo criminis in Leocratis facto tenetur: nam, solum deorum beneficio factum est, quod unus iste erat ex omni civium numero, qui in calamitate publica pecuniam receptum quæsivit. (c. 16.)

4. 'Majores nostri olim, relicta urbe, navigabant Salamina, pugnaturi cum Xerxis classe.' Igitur gloriosissimum civitatis factum cum hac turpissima Leocratis fuga conferre volumus? Scilicet illi patriam non deseruerunt, sed locum pugnæ idoneum sapientissimo consilio elegerunt. — Hic opportune Orator in memoriam audi-

[1] Quo modo hanc adversarii confuta- de Meth. Eloquent. c. 23. p. 547. edi- tionem instituat Orator, docet Hermogen. Laur.

torum revocat praeclara majorum facta, eadem Xerxis, victoriam ad Eurymedontem, pacem honorificam cum Persis factam. (c. 17.)

His adversarii objectionibus, quibus uti poterat, accurate refutatis, Lycurgus revertitur ad demonstrationem: quod Leocrates desertor sit patriae, quod variis argumentis ita collocatis, ut unum alterum adjuvet, evincere magnopere studet.

Jusjurandum, quod omnes ex ephebis egressi cives jurare solent: 'sacra nunquam dedecorabo arma, nec aciem deseram, patriam contra defendam eamque meliorem reddam.' — id jusjurandum Leocrates vel nunquam juravit, vel fefellit civitatem; nam contrarium omnium exegit. Itaque ad honorem deorum pertinet, ut puniatur perjurus: nec minus propter homines; jusjurandum enim est nervus totius publici status, quo sanctissime devinciuntur magistratus, judices et privati. (c. 18.)

Praeterea turpissimum est partam majorum gloriam nolle tueri, quae talibus sceleribus obscuretur necesse est. Ita enim olim excelluit civitas nostra, ut honesta ceteris exempla daret: quam sententiam imprimis illustrat exemplo Codri, sponte pro patria mortem oppetentis. (c. 19. 20.)

At fortasse dicet Leocrates: se in judicium non venturum, si tanti sceleris sibi esset conscius. Haec vero est excusatio non integri sed impudentis hominis. Quod redierit, id divinitus factum esse videtur, ut eo, quo deliquit loco, ignominiosa puniretur morte. (c. 21.) Haec illustrat exemplo Callistrati, qui, quum abesse a Populo capitis damnatus esset, postea vero spe veniae impetrandae ad aram deorum, Athenas revertens, confugisset, debita affectus sit poena. (c. 22.) Dii enim cernunt actiones omnium, et maxime curant pietatem erga patriam et parentes. In Sicilia juvenis quidam, eruptione Aetnae montis, patrem senem, vitam ejus servaturus, in humeros sustulit; deus vero praesens ambos servavit, dum ceteri, qui parentes impie reliquerant, peribant. (c. 23.) Sic Erechtheus, cujus uxor erat Praxithea Cephisi filia, cum Eumolpus exercitum e Thracia adduxisset, ut Atticam occuparet, consuluit oraculum, quo modo victoria potiretur? responsum tulit, victorem fore, si filiam vellet immolare. Euripides vero matrem in scenam profert, permittentem filiam, civitati ut fiat victima. (c. 24.) Paullo modo Homerus ad patriae amorem hortatur, qui poeta nobilissimus, quem majores nostri admirabantur, hos incitabat, ut non modo pro sua, sed etiam pro salute totius Graeciae, tanquam pro communi patria, mortem oppetere non dubitarent. Igitur in Marathonio campo dimicantes hostes deleverunt, et universam terrore liberarunt Graeciam. (c. 26. 27.) Tanta autem, et tam nota fuit illorum virtus, ut bello Messeniaco oraculum Spartanis responderet: victores fore Lacedaemonios, si ab Atheniensibus ducem peterent.

Hi mittunt Tyrtæum, qui eum cohortatione in confirmanda illorum animos, ut victoriam reportarent; quare Lacedæmonii, qui antea poetæ non legunt, adhuc in castris convenire solent audituri Tyrtæi poemata. (c. 28.) Et recte sic agunt: nam ex eo tempore ita ad fortitudinem impulsi sunt Spartani, ut de imperio cum nostra civitate certare auderent. Nec temere. Athenienses enim exercitum Medorum ad Marathona profligarunt; Lacedæmonii contra in Thermopylis virtute longe omnibus antecelluerunt. (c. 29.)

Majores nostri proditores morte mulctabant. Phrynichus ob Apollodoro et Thrasybulo nectu interfectus est. Hi quum ab amicis interfecti comprehensi essent, populusque re quæsita comperisset, Phrynichum proditorem fuisse, statuebat, eos intercepti extra terram Atticam exportarentur, et, qui eum defenderent, eadem tenerentur pœna. Hoc modo petiunt Aristarchus et Alcibiades. (c. 30.) Hipparchi vero statuam, quam ipse defensionis diem reliquisset, conflarunt, ex ære columnam fecerunt, et deposuerunt, in ea scribendo esse omnium communem et proditorum nomina. Idem statuebant de civibus, qui ad hostes in Deceleam transfugerunt: si quis eorum rediret, cuilibet licere ad magistratus hos adducere, aut trucidarentur. Sic post interfectos tyrannos jurabant: si quis imposterum urbem prodat, vel populorum statum concutiat, hunc licite interfici ab omnibus, quicunque id providerint. Hanc igitur majorum severitatem imitantur judices in causa Leocratis, memores, se in Demophanti detestum jurasse, in quo est: capitali supplicio affecturos esse judices quemcunque, patriam verbis seu factis prodere conantem. (c. 30. 31.)

Idem Lacedæmonii statuere de proditoribus patriæ. Pausaniam, qui Mardonii exercitum profligaverat, quum postea regnum affectaret, et Græciam Persis prodere vellet, in templo Palladis, foribus ejus obstructis, fame occiderunt: nam ne deorum quidem templa proditores, qui violarunt sumina, possunt tueri. Simul legem tulerunt, quæ cives, qui pugnare pro patria nolint, interfici jubet. (c. 32.)

Et vere is, qui patriam prodit, jura omnium projicit, quorum sensus etiam in cæteris animantibus ratione carentibus inesse deprehenditur. Quare omnes Leocratem detestantur: nulla civitas huic domicilium præbere voluit. Quid igitur? Deprehensum et convictum, nonne occidetis? (c. 33. 34.)

Patronos autem vel monet Orator: animo reputent, propter amicitiam Leocratem se non posse defendere; nam sceleratæ cujusque amicus morum similitudinem prodere videtur. Immo et pater ipsius, cujus monumentum extat in æde Jovis, si quis rerum nostrarum sensus est in mortuis, filii durissimus judex erit. Sin alii, mercede conducti, accusatum defendere velint, hi extremo sup-

plicio digni sunt; at certe similium consiliorum suspicionem non effugient, qui ista defendere conentur facinora. Qui autem condonari sibi reum putant propterea, quod liberalitate ipsorum usa sit Respublica, hi demum honoribus contenti sint, quibus a civitate ornabantur, nec postulent, ut propterea R. P. detrimento afficiatur. (c. 35.)

Judices vero, memores mulierum et infantum, tueantur suffragio suo istarum salutem. Pro his, et legibus, et forma civitatis servanda, mille apud Chæroneam cives sunt interfecti, quorum monumenta hic ferreus non reveritus est, sed sibi concedi postulat, ut in conspectu vivat eorum, qui propter amissos filios, maritos, fratres et propinquos magno in mœrore fuerant, eorumque interitum adhuc lugent. (c. 36.)

In Epilogo (c. 37.), amplificatione et congerie Leocratis scelerum judicum animos excitare studet, simulque ab iis flagitat, ostendant exemplum, ut omnes intelligant, in hoc certamine misericordiam non plus valere, quam legum et Reipublicæ defensionem.

Accusatio vero, in qua tota hæc versatur Oratio, ut id tironum causa breviter moneamus, erat εἰσαγγελία, *denunciatio*. Sic ipse actionem appellat Lycurgus c. 2. Tria autem erant harum *denunciationum* genera in Foro Attico, ut Harpocratio h. v. notavit, quorum primum, — cæteris h. l. omissis, — τέτακται ἐπὶ τῶν ἀγράφων δημοσίων ἀδικημάτων, i. e. *accusatio non certi criminis, sed cujusque delicti nomine carentis*, atque eorum ἀδικημάτων, quæ Latini Rhetores *inscripta maleficia* appellarunt. Sic Pollux VIII. 6. p. 188. — Clarius adhuc Harpocratio h. v. de primo genere τῆς εἰσαγγελίας ita monet: δημοσίας δίκης ὄνομα ἐστί. ἡ μὲν γὰρ, ἐπὶ δημοσίοις ἀδικήμασι μεγίστοις, καὶ ἀναβολὴν μὴ ἐπιδεχομένοις, καὶ ἐφ' οἷς μήτε ἀρχὴ καθέστηκε, μήτε νόμοι κεῖνται τοῖς ἄρχουσι, καθ' οὓς εἰσάξουσιν, ἀλλὰ πρὸς τὴν βουλὴν ἢ τὸν δῆμον ἡ πρώτη κατάστασις ἔστω, καὶ ἐφ' οἷς τῷ μὲν φεύγοντι, ἐὰν ἁλῷ, μέγισται ζημίαι ἐπίκεινται. (cf. Lyc. c. 3.) Quæ *denunciationes* fiebant contra hos, qui delictum patraverant, v. c. eædem; istorum nomen deferebatur ad senatum. Demosth. c. Mid. p. 554. Reisk. deinde, ut Pollux l. c. e libro Theophrasti de legibus refert, contra Oratores, qui populi imperium concuterent, nec optima Populo suasissent;[1] contra duces ad bellum, non missi a populo, profectos;[2] aut contra proditores præsidiorum, exercitus et navium.[3] His annumerabantur, qui in proelio arma turpiter abjecerant. Lys. c. Theomn. p. 342. l. 1. Reisk.

[1] Exemplum est ap. Demosth. de Cor. p. 310. l. 4. ed. Reisk.

[2] Demosth. de Chers. p. 27. l. 1. Reisk.

[3] Et tam quoque, quam duces, infeliciter re gesta, horum criminum suspecti fierent, quod patet e Demosth. Lept. p. 487. R. cf. Nep. Timoth. 3. Iphicr. 3.

Igitur cum δειλία quoque accusaretur *denunciatione*, et Leocratis fuga simile delictum esse videretur, non mirum est, quod Plutarch. p. 843. D. diserte tradit, Lycurgum denunciasse Leocratem δειλίας.

Cæterum, quanquam Harpocratio hanc εἰσαγγελίαν factam esse vel *apud senatum* vel *apud populum* animadvertit, tamen prior modus denunciandi sæpius Oratoribus notatus est, quam posterior. Legibus enim præscriptis (νόμοις εἰσαγγελτικοῖς v. Demosth. c. Timocr. p. 720. Poll. l. c.) erat cautum, ut senatus prius scrutinio facto quæreret, denunciationi locus sit, nec ne. Id si definitum erat a prytanis, denunciatus, quum mediocriter deliquisse senatui videretur, statim mulcta afficiebatur, quæ XXV. drachmar. summam nunquam excedebat (Demosth. c. Everg. et Mnesib. p. 1151. R.): sin gravius erat peccatum, foro committebatur judicium. Jam denunciatus comprehensus et in custodiam deductus, intra XXX. dies Heliææ tradebatur, quæ, re disceptata, vel absolvit reum, vel mulctam majorem imposuit denunciato, vel capite eum damnavit: condemnationem vero pœna illico sequebatur.[4] Hinc conspicuum est, quanto in periculo versaretur Leocrates, a Lycargo, acerbissimo omnium accusatorum, εἰσαγγελίᾳ exagitatus. — In hoc vero genere denunciationis (nam erant adhuc duo alia ab hoc paullo diversa), actor, monente Theophrasto ap. Polluc. l. c., nisi quintam suffragiorum nancisceretur, non quidem, ut in cæteris causis publicis, infamiæ sibi notam contraxit, attamen mille drachmarum mulctam persolvere debebat: quare et accusator, hac causa publica semel instituta, studiose, ut istud incommodum evitaret, elaboravit. — Plura de εἰσαγγελίᾳ dabunt Salmas. de modo usur. p. 589. sqq., Heraldus ad J. Att. et Rom. p. 221., Auct. Miscell. defens. pro Salmasio, p. 291. sqq., Matthiae Miscell. Philol. p. 232. sqq.

[4] Demosth. c. Timocr. p. 720. Reisk.

ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ

ΚΑΤΑ ΛΕΩΚΡΑΤΟΥΣ.

Pag. ed. B. Steph. 147. 32

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Pag. ed. Reisk. 135

ΜΕΤΑ τὰ ἐν Χαιρωνείᾳ δεινὰ φόβισμα ποιεῖ ὁ τῶν Ἀθηναίων δῆμος, ὥστε μήτε τοὺς ἔξω πείθειν τὰς πόλεις μήτε μὴν ἐκβοᾶσθαι παῖδας καὶ γυναῖκας. Λεωκράτης οὖν τις ἐξῳκίσθη τῆς πόλεως, καὶ ἀφικόμενος ἐν Ῥόδῳ καὶ σκέλει ἐν Μεγάροις, ἦλθεν ἐν Ἀθήναις· καὶ παῤῥησιαζομένου αὐτοῦ, κατηγορίαν ποιεῖται ὁ Δημόχαρις αὐτοῦ ὡς προδότου. Ἡ δὲ στάσις ἧς ἀντιμάζων· ὁμολογεῖ γὰρ καὶ Λεωκράτης ἀνοίγειν [1] τὴν πόλιν, οὐ μέντοι προδιδόναι. ἄλλοι στοχασμὸν ἀπὸ γνώμης, ὡς τοῦ μὲν ἐξελθεῖν ὁμολογουμένου, ἀμφιβαλλομένης δὲ τῆς προαιρέσεως, ποίᾳ γνώμῃ ἐξῆλθεν, εἴτ' ἐπὶ προδοσίᾳ εἴτ' ἐπὶ ὠμοτῆτι. [2] ἄλλοι δὲ ἀντίστασιν· λέγει γὰρ οὐκ ἐπὶ προδοσίᾳ τῆς πόλεως ἐξελθεῖν, ἀλλ' ἐπὶ ὠμοτῆτι. ἔοικε δὲ ὁ τοῦ λόγου ἐνάγεσθαι τῷ [3] τοῦ κατὰ Δύσωνος.

α'. [1] ΔΙΚΑΙΑΝ, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ εὐσεβῆ καὶ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ ὑπὲρ τῶν θεῶν τὴν ἀρχὴν τῆς κατηγορίας Λεωκράτους

[1] τὴν πόλιν om. Taylor. Reisk.
[2] ἄλλοι δὲ - - - ὠμοτῆτι om. T. R.
[3] τοῦ om. T. R.
[4] Δύσωνος, ἅ ἐνάγει Ἀθ. T. R.

Μετὰ τὰ ἐν Χαιρωνείᾳ δεινὰ — ὁ τῶν Ἀθηναίων δῆμος] Plutarchum, quod Populus Atheniensis regente Hyperide talit, exhibet Plutarch. Hyper. II. p. 849. A. his verbis: Κρίνεις δὲ ἐπὶ τοῦ Λυκουργείου ψηφίσματι ἐπὶ τῷ χρόνῳ μετὰ Χαιρώνειαν (Fort. leg. μετὰ τὰ ἐν Χαιρωνείᾳ;) Τοὺς μετοίκους στρατίας στρατεύεσθαι, τοὺς δὲ δούλους ἐλευθέρους, ἀπὸ δὲ καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας εἰς τὸν Πειραιᾶ ἀποδίδοσθαι, ἀνίφρητον. Αἰσχύνεται δέ τινων αὐτὸν, ὡς παρίστατο πολλοὺς κύρους ἐν τῷ ψηφίσματι. Εἰ μὲν ὑπεσύρετο, ἔφη, μοι τὸ Μακεδόνων ὅπλα! Οὐκ ἐγὼ τὸ ψήφισμα ἔγραψα, ἀ ἐν Χαιρωνείᾳ μάχη. Longin. c. XV. 10. eandem Hyperidis sententiam effert: Τοῦτο τὸ ψήφισμα οὐχ ὁ ῥήτωρ ἔγραψεν, ἀλλ' ἡ ἐν Χαιρωνείᾳ μάχη. Quod dictum Demadi ascribit Demetr. de Eloc. 284. Neutrilocum confirmat ipse Demosth. c. Aristogit. II. p. 803. 26. ed. Reisk. etsi eadem fere de se gloriatur Orator de Cor. p. 302. Ad historiam temporis, quo versatur Lycurgi oratio, utiliter tirones conferent, opinor, librum: Demosthenes als Staatsmann und Redner. Hal. 1815. II. Voll. eam edidem. Becker.

Πόλιν ἐν Μεγάροις] Ἐν Μεγάροις, πόλιν. Heinrich.

Ἡ δὲ στάσις ἧς ἀντιμαζόν] Στάσις, i. e. status causae s. ratio quaestionis, vocatur in scholio Rhetorum id, in quo vel accusatio vel defensio in re judiciali sititur (der Standpunkt, auf welchem sich der Litigirende hält). Praeter Hermogenem, qui singulari libro περὶ τῶν στάσεων egit, v. Cicer. Partition. c. 39. Top. 25. Quintil. III. 6. sqq. Porro ἧς ἀντιμάζον explicat Hermog. II. στάσ. p. 42. ed. Laur. ὅταν ὕφεσις ἐνίσταται ἡ φεύγοντι ἀντιτιθῇ, nominum vel appellationum conflictio. Haec enim constitutio definitive habet contentionem et conflictionem duorum nominum, quod e. c. in hanc causam Leocratem conscen caslit; dubium enim erat, utrum is ἔφυγε τὴν πόλιν ὡς δίκας, an ἐκ ἐμπορίας ἐξέπλευσε (c. 14.), sive, ut ait scriptor argumenti, ἀναλωτικῶν an σφετερίσεως Leocratis factum sit appellandum. Prius voluit accusator: posterius accusatus. Ita criticum, στάσις, quam appellationum conflictionem vocabant. Becker.

Ἄλλοι στοχασμὸν ἀπὸ γνώμης] Στοχασμοὶ, (conjecturalis status) est interpr. Hermogene Part. p. 18. ἐξέτασις πράγματος ἔλεγχος οἰκειωθῆς. Subtilissime de hoc statu egit Rhetor l. c. p. 20. sqq. Caeterum στοχασμὸς ἀπὸ γνώμης, cum quaeritur de animi affectione et voluntate, est modus, in quo quidem et de persona et de facto constat, sed de voluntate est controversia: v. c. si quis dicitur in dementia alterum occidisse, quaestio fit

τοῦ κρινομένου ποιήσομαι. εὔχομαι γὰρ τῇ Ἀθηνᾷ καὶ τοῖς
136 ἄλλοις θεοῖς καὶ τοῖς ἥρωσι τοῖς κατὰ τὴν πόλιν καὶ τὴν
χώραν ἱδρυμένοις, εἰ μὲν εἰσήγγελκα Λεωκράτη δικαίως,
καὶ κρίνω [1] τὸν προδόντα αὐτὸν καὶ τοὺς νεὼς καὶ τὰ ἕδη
καὶ τὰ τεμένη καὶ τὰς ἐν τοῖς νόμοις θυσίας τὰς ὑπὸ τῶν
ὑμετέρων προγόνων παραδεδομένας, ἐμὲ μὲν ἄξιον ἐν τῇ τή- 148.
μερον ἡμέρᾳ τῶν Λεωκράτους ἀδικημάτων κατήγορον ποιῆ-
σαι, [2] ὃ καὶ τῷ δήμῳ καὶ τῇ πόλει συμφέρει, ὑμᾶς δὲ ὡς
ὑπὲρ πατέρων καὶ παίδων καὶ γυναικῶν καὶ πατρίδος
καὶ ἱερῶν βουλευομένους, καὶ ἔχοντας ὑπὸ τῇ ψήφῳ τὸν
προδότην ἁπάντων τούτων, ἀπαραιτήτους δικαστὰς [3] [μὴ

[1] τὸν om. T. R. [2] ὃς T. R. [3] uncos om. T. R.

conjecturalis, an vere demens fuerit, nec ne. Quare γνώμη hic significat τὴν προαίρεσιν. Cf. Sopat. διαιρ. ζητ. p. 318. Ald. Qui status conjecturalis ἀπὸ γνώμης iterum in causam Leocratis cadit. Disceptandum enim erat, num is timore perculsus aufugerit, an, ut volebat, negotii causa profectus sit. — In his multi sunt Rhetores antiqui, imprimis Hermogenes omnium fere acutissimus, et propterea studiose consulendi ab his, qui in interiores Artis recessus penetrare velint. IDEM.

Ἀντίστασιν] Quid ἡ ἀντίστασις in re judiciali sit, exponit Quintilianus vii. 4. 13. ibique v. Spaldingium. OSANN.

Τῇ κατὰ Αὐτολύκου] Cf. Nostr. Or. §. ιγ'. et Fragm. III. BECKER.

Δίκαιον] In primo statim hujus orationis vocabulo impingo. Potest utique δίκαιος pro adjectivo duarum terminationum haberi. Sed in usu magis est, ut sit trium. quare malim δικαίαν. redit enim ad ἀρχήν. v. 149. 11. et 17. ed. Steph. REISK. Edd. vett. præter Melanth. exhibent δίκαιον, nec non recentt. omnes præter Schulzium, Thorlaeium [Osannum, Heinrichium, et Pinzgerum], qui Reiskium addubitantem sequi non debuissent. Sobol. ad Aristoph. Nub. v. 53. Ἀττικοὶ δὲ ἐφ' ἑνὸς τῶν θηλυκῶν, ἀρσενικῶν ὀνομάτων ὑπαρχόντων λέξις. Idem addit exempla ex Homero et Euripidis Hec. v. 150. Alia dedit Bach. ad Xenophont. Œcon. 4. 8. Ipsum vero δίκαιον γὼν legimus apud poetas, et Alciphronem Ep. 3. 23. Sæpius autem Lycurgus adjectiva in masculino pro feminino ponit. v. p. 152. 38. 153. 1. 158. 10. ed. Steph. ubi et Reiskius non iterum impingebat. BECKER. Si quidem δίκαιον scripsit Lycurgus, propter orationis initium scripsit. OSANN.

Ἡμῶν] Corrige ὑμῶν omnino. Nihil verius. Vid. p. 390. l. 8. et paragraphum exeuntem: δίκαιον ὑπὲρ ὑμῶν (i. e. judicibus) ut εὐσεβῆ ὑπὲρ τῶν θεῶν. TAYLOR. Vulgatam retinuimus: recte enim monuit Morus: 'Loquitur Lycurgus de se et judicibus, omnibusque homines et deos comparat.' BECKER. Vulgatam bene defendit Schulzius, oratorem in appellatione ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ὑπὲρ τῶν θεῶν monere simul comprehendi: quam ob causam idem infra §. ιγ'. καὶ οὐ μόνον ὑμᾶς ὠφέλησεν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ θεῖον εὐσέβησεν. Sæpius tamen, monente F. A. Wolfio ad Leptin. utra persona præstet, dubitaveris. OSANN.

Καὶ τοῖς ἥρωσι — ἱδρυμένοις] Herodot. V. 66. vocat ἥρως ἐγχώριος. Fuere decem. MORUS. Item Dinarch. c. Demosth. p. 17. R. De verbo ἵδρυσθαι, quod proprium est de sacris ædificiis et templis v. Wyttenb. ad Julian. p. 193. ed. Lips. BECKER.

Ἕδη] statuæ. Lex. Bekk. Anecd. Gr. t. i. p. 246. Ἕδος αὐτὸ τὸ ἄγαλμα. Dionys. Hal. Antiq. i. 47. τοὺς δὲ ἄλλους συεῖς Αἰνείας παραλαβὼν καὶ τὸν πατέρα καὶ ἕδη θεῶν. Cfr. Pausan. viii. 46. OSANN.

Προδότην ἁπάντων τούτων, ἀπαραιτήτους] *proditorem horum omnium, patrum pote, liberorum, uxorum, deorum, legum etc. ἀπαραιτήτους etc. quod cohæret cum χρῆσθαι — rogo deos, ut jubeant eos* (vel *fieri*) *hodie, me quidem idoneum accusatorem — vos autem judices inexorabiles.* REISK.

Ἀπαραιτήτους] "Inexorabilis judex." Cic. Tusc. i. 5. Idem in partitionib. c. 4. quale nobis hac Oratione Lycurgus exhibet dicendi genus accusatoribus commendat, quibus propositum sit, ut iratum efficiant judicem. HAUPTMANN.

Μὴ παρέχοντας συγγνώμην] Atqui hoc illud est ipsissimum, quod statim dixerat,

παρέχοντας συγγνώμην] καὶ νῦν καὶ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον 137
γενέσθαι τοῖς τὰ τοιαῦτα καὶ τηλικαῦτα παρανομοῦσιν· εἰ δὲ μήτε τὸν προδόντα τὴν πατρίδα μήτε τὸν ἐγκαταλιπόντα τὴν πόλιν καὶ τὰ ἱερὰ εἰς τουτονὶ τὸν ἀγῶνα καθίστημι, σωθῆναι αὐτὸν ἐκ τοῦ κινδύνου καὶ ὑπὸ τῶν θεῶν καὶ ὑφ' ὑμῶν τῶν δικαστῶν.

Ϛ'. Ἐβουλόμην δ' ἄν, ὦ ἄνδρες, ὥσπερ ὠφέλιμόν ἐστι τῇ πόλει εἶναι τοὺς κρίνοντας ἐν ταύτῃ τοὺς παρανομοῦντας, 138
οὕτω καὶ φιλάνθρωπον αὐτὸ παρὰ τοῖς πολλοῖς ὑπειλῆφθαι· νῦν δὲ περιέστηκεν εἰς τοῦτο, ὥστε τὸν ἰδίᾳ κινδυνεύοντα καὶ ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἀπεχθανόμενον οὐ φιλόπολιν ἀλλὰ φιλοπράγμονα δοκεῖν εἶναι, οὐ δικαίως οὐδὲ συμφερόντως τῇ πόλει. τρία γάρ ἐστι τὰ μέγιστα, ἃ διαφυλάττει καὶ διασώζει [1] τὴν δημοκρατίαν καὶ τὴν τῆς πόλεως εὐδαιμονίαν· πρῶτον μὲν ἡ τῶν νόμων τάξις, δεύτερον δ' ἡ τῶν δικαστῶν

[1] τὴν om. T. R.

ἀπαραιτήτους δικαστάς. Ἀπαραιτήτους autem, vocem, ut videbatur, insolentiorem, ut nemo non intelligeret, annotator aliquis curiosus hæc vulgaria assuit, quæ ego primus tollenda esse censeo, et quidem jure optimo. TAYLOR. Ego nil offendor ista superenarratione. Sed offendor dictionis novitate, non παρίχειν συγγνώμην dicitur, sed ἴσχειν. Num dedit Lycurgus μισθαρνίαν ἴσχοντας. REISK. Osannus et Pinzgerus vulgatæ patrocinantur.

Τοὺς κρίνοντας] Lonicerus, bonus homo, hanc non recte cepit. Neque enim in hoc loco agitur de officio Judicis, uti ille interpretatur, verum Accusatoris, de quo etiam Κρίνειν usque solenniter dicitur. Ita noster hac ipsa oratione incipiente: Κρίνω προδόντα αὐτόν. Quem locum produxit magnus Badæus ad hanc proprietatem vocis vindicandam, sed memoria nimium fretus pro Lycurgo laudavit Antiphontem, cujus profecto Orationes in Editt. antiquis eadem pagina desinunt, ubi incipit Lycurgi. Et eodem errore non uno duntaxat in loco teneri deprehendi H. Stephanum, Thes. Gr. Linguæ. Notavi T. I. col. 976. T. III. col. 585. T. IV. col. 191. Verum in eo, quem volui, usu vox ista sæpe occurrit. Ita proxime: πρῶτον μὲν ἡ τῶν νόμων τάξις, δεύτερον δ' ἡ τῶν δικαστῶν ψῆφος, τρίτον δὲ ἡ τούτοις τελευτῶσα παρεδοῦσα κρίσις. Hoc autem postremum de Accusatore dici, profitentur ea, quæ mox subjungantur: ὁ μὲν γὰρ, νόμος οὐδέποτε προλέγων, ἃ μὴ δεῖ πράττειν, ὁ δὲ κατήγορος μισεῖν — ὁ δὲ δικαστὴς κολάζειν. Ita exeunte fere oratione §. μα'. περὶ προδοσίας τοῦτον κρίνων. Eadem locutione usus est non semel Demosthenes: Ἃ γὰρ ἐφίστω σὺ δίκαια, ὅτε Τίμαρχον ἔκρινες — τότε δὲ ὑπὲρ ἐκείνου ἔκρινες, ἐξῆν σοι κατηγορεῖν καὶ λέγειν ὅ, τι ἐβούλου. ἀλλὰ μὴν καὶ ὑπὲρ τοῖς δικασταῖς ἔλεγες, οὐδένα μάρτυρα ἴσχειν, ἐφ' οἷς ἔκρινες τὸν ἄνθρωπον, παραχρῆσθαι. c. Æsch. π. παραπρεσβ. §. ξθ'. Οἰδαμεῖν Μειδίαν τὸν κρινόμενον ὑπὸ Δημοσθένους. c. Midiam §. κ'. Εἰ τοὺς ἄλλους μᾶλλον κρίνων ἐμὲ μισεῖν ἴσχοις, ἐφ' ὅτῳ τοῦτο ποιοῖς. Ibid. §. λγ'. fin. Iterum: κρίνων ἄνδρωπον καὶ δοκοῦντα καὶ ὄντα βίαιον. §. λε'. Ita Julius Pollux, VIII. 7. Λέγεται δὲ ὁ κατήγορος, καὶ διώκων, ὁ κρίνων, ὁ κατηγορῶν κ. τ. λ. Minus ergo recte Interpres ejusdem Pollucis VIII. 6. Συνισταμένης δὲ δίκης, τὸ παρὰ τοῦ κρίνοντος ἔχον ἀπωμοσία καλεῖται. *orienti autem judicio, Judicantis opus detestatio nominatur.* Debuit scripsisse, Accusantis. TAYLOR. De utilitate accusatorum in republica copiose agit Cic. pro Rosc. Amer. c. 20. HAUPTM.

Ἐν ταύτῃ] Malim ἐν αὐτῇ. REISK. Quod Schulzius et Beckerus susceperunt. OSANN.

Αὐτὸ] Τὸ κρίνειν puta τοὺς παρανομοῦντας, *in judicium adducere violatores legum.* REISK.

Τάξις] Id est h. l. τοῦτο, ὅ τι περ τάττουσιν (ἐπιτάττουσιν, διατάττουσιν) οἱ νόμοι. *constitutiones, præcepta, edicta legum.*

ψῆφος, τρίτον δ' ἡ τούτοις παίδευμα παραδεδόσθαι πάτριος. 15
ὁ μὲν γὰρ νόμος πέφυκε προλέγειν ἃ μὴ δεῖ πράττειν, ὁ δὲ
139 κατήγορος μηνύειν τοὺς ἐνόχους τοῖς ἐκ τῶν νόμων ἐπιτε-
θείοις καθεστῶσιν, ὁ δὲ δικαστὴς κολάζειν τοὺς [1]ὑπ' ἀμφο-
τέρων τούτων ἀποδειχθέντας αὐτῷ, ὥστ' οὔθ' ὁ κήρυξ
οὔθ' ἡ τῶν δικαστῶν ψῆφος ἄνευ τοῦ παραδόντος αὐτοῖς
τοὺς ἀδικοῦντας ἰσχύει. ἡμῖν δέ, ὦ Ἀθηναῖοι, εἰδὼς Λεω-
κράτην φυγόντα μὲν τοὺς ὑπὲρ τῆς πατρίδος κινδύνους, 20
ἐγκαταλιπόντα δὲ τοὺς αὐτοῦ πολίτας, προδεδωκότα δὲ
πᾶσαν τὴν ὑμετέραν δύναμιν, ἅπασι δὲ τοῖς γεγραμμένοις
ἔνοχον ὄντα, ταύτην τὴν εἰσαγγελίαν ἐποιησάμην, οὔτε δι'
ἔχθραν οὐδεμίαν αὐτὸ διὰ φιλονεικίαν οὐδ' ἡττηθεὶς τοῦτον
τὸν ἀγῶνα προελόμενος, ἀλλ' αἰσχρὸν εἶναι νομίσας τοῦτον
παριεμένῳ εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλοντα καὶ τῶν κοινῶν ἱερῶν
μετέχοντα, τῆς τε πατρίδος ὄνειδος καὶ πάντων ὑμῶν γεγο- 25
νημένον. πολίτου γάρ ἐστι δικαίου μὴ διὰ τὰς ἰδίας ἔχθρας
εἰς τὰς κοινὰς κρίσεις καθιστάναι τοὺς τὴν πόλιν μηδὲν
ἀδικοῦντας, ἀλλὰ τοὺς εἰς τὴν πατρίδα τι παρανομοῦντας
ἰδίους ἐχθροὺς εἶναι νομίζειν, καὶ τὰ κοινὰ τῶν ἀδικημάτων
κοινὰς καὶ τὰς προφάσεις ἔχειν τῆς πρὸς αὐτοὺς διαφορᾶς.

γ'. Ἀξιοῦντας μὲν οὖν χρὴ νομίζειν μεγάλους εἶναι τοὺς

[1] ἐπ' T. R.

Pro compositis ἐσίγαξε, καὶ διώκαξε. Lysias.

Ἐπ' ἀμφοτέροις] Potius ἀπ' ἀμφοτέρων. Taylor. Ego mediam ἐπ' ἀμφοτέροις. Reiske, ἀπ' Reckerus in textum assumpsit: at ἐπ' [quod dedissent Heinsius. et Pinzger.] firmavit Hamb. Defensorem tamen reperit vulgata interpretem orationis verpassium, F. A. Simeonem, F. A. Wolfii ad Leptin. §. ιγ'. nota ephemm, quam longe diversa attinat. Orann.

Τοῖς γεγραμμένοις] Vide γεγρ. sunt leges quæ adhuc valent, quibusque obtemperare debet ὁ πολίτης. Simissime apud Oratores νόμοι κείμενοι. Contrarium est ἄγραφοι νόμοι, leges abrogatæ, Lysiæ. Andocid. de Myster. p. 41. et 42. ed. R. Bekker.

Τοῦτον περιιόντα κ. τ. λ.] Similiter Andocides de Myst. p. 42. ed. Reisk. καὶ σὺ ζῇς καὶ περιέρχῃ τὸν αὐτὸν τοῦτον, οὐκ ἄξιος ὤν. Adde Lycurgi Fragm. Or. in Lysiæ. ap. Died. Sic. l. xvi. 88. τοιαῦτ' ἔζη καὶ τοῦ ἀδίκου φῶς ἀφῶν καὶ εἰς τὸν ἀγορὰν εἰσβάλλων. Orann.

Τῆς τε πατρίδος] Immo τῆς γε πατρίδος. Multum utique interest, hoc an illo modo legas. Lonicerus (casu an consilio?) meoum interpretatur. Taylor. Incassum approbante Simeone. Orann.

Κεδευτέρου] Π. κεδευτέρου. M. Seyffert. Correctionem recepernat omnes. Sensus vero hujus loci obscurioris est: *nominem propter inimicitias privatas justum civis publicis accusabit, quum iste nulla effecerit rempubl. injuria: si quis vero aperta patriam peccaverit, cum hoc inimicitias sunt suscipiendæ propter rempubl., et, si delicta sunt publica, publice profitari debemus causas, quare odio persequimur qui tales patraverint.* Cic. de off. 1. 25. "Nec vero (justas) criminibus falsis in odium aut invidiam quemquam vocabit: omnisque ita justitiæ honestatique adhæserit, ut, dum ea conservet, quamvis graviter offendat, mortemque oppetat potius, quam deserat illa, quæ dixi. — Adhibebitur reipublicæ quasi sovereina, cui qua admiuistrari civitas non potest." Bekker.

[1] δημοσίους ἀγῶνας, μάλιστα δὲ τοῦτον ὑπὲρ οὗ νῦν μέλλετε 140
τὴν ψῆφον φέρειν. ὅταν μὲν γὰρ τὰς τῶν παρανόμων γρα-
φὰς δικάζητε, τοῦτο μόνον ἐπανορθοῦτε καὶ ταύτην τὴν
πρᾶξιν κωλύετε, καθ' ὅσον ἂν τὸ ψήφισμα [2] μέλλῃ βλά-
πτειν τὴν πόλιν· ὁ δὲ νῦν ἐνεστηκὼς ἀγὼν οὐ [3] μικρόν τι μέρος
συνέχει τῶν τῆς πόλεως οὐδ' ἐπ' ὀλίγον χρόνον, ἀλλ' ὑπὲρ
ὅλης τῆς πατρίδος καὶ κατὰ παντὸς τοῦ αἰῶνος ἀείμνηστον
καταλείψει τοῖς ἐπιγινομένοις τὴν κρίσιν. οὕτω γάρ ἐστι
δεινὸν τὸ γεγενημένον ἀδίκημα καὶ τηλικοῦτον ἔχει τὸ μέ-
γεθος, ὥστε μήτε κατηγορίαν μήτε τιμωρίαν ἐνδέχεσθαι
εὑρεῖν ἀξίαν, μηδὲ ἐν τοῖς νόμοις ὡρίσθαι τιμωρίαν ἀξίαν τῶν
ἁμαρτημάτων. τί γὰρ χρὴ παθεῖν τὸν ἐκλιπόντα μὲν τὴν 141
πατρίδα, μὴ βοηθήσαντα δὲ τοῖς πατρῴοις ἱεροῖς, ἐγκατα-
λιπόντα δὲ τὰς τῶν προγόνων θήκας, ἅπασαν δὲ τὴν πόλιν
ὑποχείριον τοῖς πολεμίοις [4] παραδόντα; τὸ μὲν γὰρ μέγι-

[1] δημίους T. [2] μέλλει T. R. [3] κατὰ μικρόν T. R. [4] παραδιδόντα T. R.

Δημίους] Poetarum vocabulum esse credo: ut apud Homerum Odyss. B. 32.

Ἥ τι δήμιον ἄλλο πιφαύσκεται.

Fortasse dedit δημοσίους. Ita in sequentibus, §. ιβ'. μὴ νομίζειν ἀλλοτρίους εἶναι τοὺς ταυτησὶ τῶν δημοσίων ἀγῶνας. Erat tamen Noster Poetis addictior. Taylor. E compendio scripturæ ortum esse δημίους nullus dubito, nec alibi prossicis legitur scriptoribus. Igitur probante id quoque Dorvillio ad Charit. p. 376. dedi cum Reiskio [Osanno, Heinrichio, et Pinzgero] δημοσίους. Becker.

Ὅταν μὲν γὰρ —— τὴν κρίσιν] Καθ' ὅσον referatur ad τοῦτο μόνον, et post ψήφισμα subaud. παράνομον. Πρᾶξις autem significat, quod detrimenti sequatur, quum lex rogata servabitur. Jam sic procedit Oratio: *ea judiciis de his, qui παράνομα scripserunt, modo id emendandum, quantum plebiscitum, si tanquam lex valeret, R. P. detrimentum afferet; hæc contra causa non partem aliquam patriæ, sed totam complectitur Rempublicam.* — σμικρόν τι μέρος. Legeb. κατὰ quod delevimus. Morus conjec. τὰ τῶν τ. πόλεως. Becker. Omittunt quoque Osannus, Heinrichius, et Pinzgerus.

Καὶ ταύτην τὴν πρᾶξιν κωλύετε] Hæc e glossa Schulzio videntur orta esse, cui etiam statim sequentia τὸ ψήφισμα displicent. Antea Gurlittus, uti Simonus annotavit, legendum censuerat: τὸν νόμον μόνον ἐπανορθοῦτε, καὶ ταύτην —. Osann.

Καθ' ὅσον] Redit ad remotius τοῦτο vers. 3. ad non propius πρᾶξιν, quod potius καθ' ὅτιν postularet. ut ὅτος, ὅτι, dicitur, ita nullus dubito καθότος quoque et καθότι dici. Sed eo h. l. nil opus est. Reisk.

Κατὰ μικρόν τι μέρος συνέχει τῶν τῆς πόλεως] Aut κατὰ est delendum, aut μετέχει leg., aut denique manentibus reliquis leg. συνέχει τὴν τῆς πόλεως ἰσχύν. Idem.

Πατρίδος] Post πατρίδος videtur συνίστησι deesse. Idem.

Μηδὲ ἐν τοῖς νόμοις - - - ἁμαρτημάτων] Videtur h. l. ita esse legendum: τῷ [id est, διὰ τὸ] μηδὲ ἐν τοῖς νόμοις ὡρίσθαι τιμωρίαν ἀξίαν τούτου μόνου ἁπάντων τῶν ἁμαρτημάτων. *quia criminum omnium hoc unicum est, cui ne in legibus quidem constituta est pœna condigna.* Idem. Spuria hæc esse pronuntiat F. A. Wolfius ad Leptin. §. κζ'. cui si in aliis, in his haud assentior. Uncis more suo Beckerus a contexta coercuit. Osann. μήτε - - - εὑρεῖν ἀξίαν inclusit Pinzgerus, μηδὲ - - - τιμωρίαν ἀξίαν Heinrichius.

Θήκας] Ælian. V. H. vi. 8. Morus.

Παραδόντα] Bene est, παραδιδόντα ὑποχείριον τοῖς πολεμίοις, ut §. ιζ'. τὸν ἔργῳ παραδόντα τὴν πόλιν ὑποχείριον τοῖς πολεμίοις, et §. κ'. ἔδοτον τὴν θεψαμένην — τοῖς πολεμίοις παρέδοσαν. Novi tamen, ubi pro παραδιδόναι legere oporteat προδιδόναι. Verbi gratia, §. ια'. παραδόντα τὴν τοῦ δήμου σωτηρίαν. Corrige προδόντα, ut supra legitur, §. β'. προδεδωκότα πᾶσαν τὴν ὑμε-

στον καὶ ἔσχατον τῶν τιμημάτων, θάνατος, ἀναγκαῖον μὲν 40
ἐκ τῶν νόμων ἐπιτίμιον, ἔλαττον δὲ τῶν Λεωκράτους ἀδι-
κημάτων καθέστηκε. παρεῖσθαι δὲ τὴν ὑπὲρ [1]τῶν τοιούτων
τιμωρίαν συμβέβηκεν, ὦ ἄνδρες, οὐ διὰ ῥᾳθυμίαν τῶν τότε
νομοθετούντων. ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ ἐν τοῖς πρότερον χρόνοις
γεγενῆσθαι τοιοῦτον μηδὲν μήτ' ἐν τοῖς μέλλουσιν ἐπίδοξον
142 εἶναι [2]γενέσθαι ὡς μήτε κατηγορίαν μήτε τιμωρίαν ἐκδέχε-
σθαι εὑρεῖν ἀξίαν. διὸ καὶ μάλιστα, ὦ ἄνδρες, δεῖ ὑμᾶς 149.1
γενέσθαι μὴ μόνον τοῦ νῦν ἀδικήματος δικαστὰς ἀλλὰ καὶ
νομοθέτας. ὅσα μὲν γὰρ τῶν ἀδικημάτων νόμος τις διώρικε,
ῥᾴδιον τούτῳ κανόνι χρωμένους κολάζειν τοὺς παρανομοῦντας·
ὅσα δὲ μὴ σφόδρα περιείληφεν ἑνὶ ὀνόματι προσαγορεύσας,

[1] τούτων τιμ. T. R. [2] γεγονῆσθαι T. R.

τίμαν δύναμιν. Verum maculosior adhuc est locus initio §. λβ'. Οὐ μόνον ταύτην ἡ πόλις ὑμῶν οὕτως ἴσχυε πρὸς τοὺς προπαραδι-
δόντας, ἀλλὰ καὶ Λακεδαιμόνιοι. Id autem mendum originem habuit hujusmodi: Exarabatur olim παραδιδόντας, sed mendose: corrigebat sedulus lector προ — loco τοῦ παρα —. Verum qui proxime descripsit locum, adeo non emendavit juxta monita, ut utrumque dederit. Inde babes elegantissimum istud decompositum προπαραδιδόντας. Nonne ea dico, quæ vera sunt? TAYLOR.

Μὴ ἐν] Pro μὰ Bekkerus e conj. μᾶν possit, quo non est opus, vide Hermanni Censuram Med. Elmsl. p. 330. seqq. ed. Lips. PINGER.

Εἶναι γεγενῆσθαι] Fort. εἶναι ἂν γενέσθαι delendum censebat. Nos cum Moro lectionem εἶναι ἂν γενέσθαι prætulimus. Isocr. c. Lochit. §. τα'. καὶ τοσούτῳ μᾶλλον τοὺς ἐπιδόξους γενέσθαι πονηροὺς τῶν πρότερον ἡμαρτηκότων. quos fore improbos conjectura colligitur. BECKER. Locus sola conjectura sanandus, qui vulgo aperto cum vitio ita fertur, ἐπιδ. εἶναι γεγενῆσθαι: quod e superioribus repetitum videtur. Reiskius εἶναι ἂν γενέσθαι conjecit, quod dudum occuparat Valckenarius ad Herodot. 4. 11. Schulzius ejusque pedissequus fere perpetuus, Theodosius, εἶναι γενέσθαι: ita Schaubius quoque, nisi quod γενέσθαι mente suppleri facile posse ideoque rectius forsane deleri statuit. Lobeckii nos [et Pingerus] in textum suscepimus correctionem ad Phrynichum p. 133. prolatam, firmisque aoristi post ἐπίδοξον similiaque exemplis munitam, quibus ea adde quæ contulerunt Valckenarius l. c., Heidius in Tabernahi Actis Philol. Monac. vol. 1. fasc. 1. p. 63. nos ad Philemonem Gramm. p. 296. Plato Theætet. 4. p. 143. D. ἐνδυμοῦ εἶδέναι, τίνες ἡμῖν τῶν νέων ἐπίδοξοι γενέσθαι ἐπιστῆμες. Possis tamen etiam γίγνεσθαι suspicari, quum ἐπίδοξος haud raro præsens pone se trahat, uti apud Antiphont. de cæsat. cædis p. 626. defension. II. p. 655. Themistoclis Epist. 11. 34. ἐπεῖδεν ἡ πᾶς ἐπίδοξος ἦν εἰς Ἀσίαν καταίρειν. OSANN.

Ὡς μήτε κατηγορίαν etc.] Hæc modo, sc. p. 393. l. 10. totidem syllabis dicebantur. Quis hic repetivit? Orator an Scriba? Mirum, vi hujus malam mentem agnoscas? TAYLOR. Necesse est hospitem in lectione oratorum Græcorum esse, qui talibus offendatur. Cum rei rationem prius demonstrasset, jam colligit ex ea rem, quapropter mirum, ait, esse non debet, legem hac de re nullam exstare. REISK. Taylorum Schulzius bene refutat. OSANN. Inclusserunt tamen Beckerus, Heinrichius, Bekkerus, et Pingerus.

Ἀλλὰ καὶ] Post ἀλλὰ καὶ videtur ὑπὲρ τῶν μελλόντων deesse. REISK. Quo minime opus. OSANN.

Ἐκ ὑπάρχει] Quare vero ἐκ? Ait, Quæcunque Lex concludere (περιλαμβάνειν) et oratione definire potest (ὑπάρχειν προσαγορεύσας). Sed nihil interest, utrum ista sive compellatio sive definitio uno an pluribus vocabulis contineatur. Dele igitur ἐκ, quod originem habuit ex fine vocis præcedentis. TAYLOR. Oculum huic loco per se non lucidissimo prorsus eripit Taylor, ἐκ tollens, in quo vis et perspicuitas loci est. Exemplo res declaranda est. Legislator itaque, e. c. legem tulit hanc: τὸν τάξιν μὴ λιπεῖν, ἢ ὑπάνδρου ζημιοῦσθαι. Jam variæ sunt τάξεις, variæ præsidi quoque rationes τοῦ τάξιν τὴν τάξιν.

μείζω δὲ τούτων τις ἠδίκηκεν, ἅπασι δ' ὁμοίως ἔνοχός ἐστιν, 143
ἀναγκαῖον τὴν ὑμετέραν κρίσιν καταλείπεσθαι παράδειγμα τοῖς ἐπιγιγνομένοις. εὖ δ' ἴστε, ὦ ἄνδρες, ὅτι οὐ μόνον τοῦτον νῦν κολάσετε κατεψηφισμένοι, ἀλλὰ καὶ τοὺς νεωτέρους ἅπαντας ἐπ' ἀρετὴν προτρέψετε. δύο γάρ ἐστι τὰ παιδεύοντα τοὺς νέους, ἥ τε τῶν ἀδικούντων τιμωρία καὶ ἡ τοῖς ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς [1] δεδομένη δωρεά· πρὸς ἑκάτερον δὲ τούτων ἀποβλέποντες τὴν μὲν διὰ τὸν φόβον φεύγουσι, τῆς δὲ διὰ τὴν δόξαν ἐπιθυμοῦσι.

δ'. Διὸ δεῖ, ὦ ἄνδρες, προσέχειν τούτῳ τῷ ἀγῶνι καὶ μηδὲν παρὰ πλείονος ποιήσασθαι τοῦ δικαίου. ποιήσομαι δὲ καὶγὼ τὴν κατηγορίαν δικαίαν, οὔτε ψευδόμενος οὐδὲν οὔτ' ἔξω τοῦ πράγματος λέγων. οἱ μὲν γὰρ πλεῖστοι τῶν εἰς ὑμᾶς εἰσιόντων πάντων ἀτοπώτατον ποιοῦσιν· ἢ γὰρ συμβουλεύουσιν ἐνταῦθα περὶ τῶν κοινῶν πραγμάτων, ἢ κατηγοροῦσι καὶ διαβάλλουσι πάντα μᾶλλον ἢ περὶ οὗ μέλλετε τὴν ψῆφον φέρειν. ἔστι δ' οὐδέτερον τούτων χαλεπὸν, οὔθ' ὑπὲρ ὧν μὴ [2] βούλεσθε γνώμην ἀποφήνασθαι, οὔθ' ὑπὲρ ὧν μη- 144

[1] δεδομένη T. R. [2] βουλεύεσθε T.

Sed illa omnia uno cuncta ambiente τάξις complexus est legislator. tenetur itaque lege illa non miles modo in acie, sed etiam civis in civitate. nam ei quoque assignata ibi sua est statio. Non ergo hic loci vitium est, sed circa σφόδρα. ὅτι δὲ μὴ σφόδρα ἀκριβολογούμενος, aut διαιρούμενος. quam autem legislator, non divisione usus nimis minuta atque diligente, satis habuit uno complecti nomine speciali, locum obtinente generici; non exhauriente illo totam admissi criminis magnitudinem; tametsi legislator uno illo vocabulo voluerit obnoxios reddere omnes, quicunque contra vim et sententiam legis agunt; ibi vestra debet succedere interpretatio de sententia legis; eo judicium vestrum debet exemplum fieri posteris. [*ἰσόμοιρα πάντα προσεπιτιμώσας. In Cur. poster.*] Reisk. Post προσεπιτιμώσας int. ἐν ὅσοις. Becker. Scholiasta σφόδρα ἀκριβῶς maluit. Osann. Fuit eum διαλαφαν mallem. Becker.

Τούτῳ] Τούτου et mox ὁμοίως. Heinrich.

Κατεψηφισμένοι] An κατεψηφισμένον. Morus.

Δεδομένη] Π. διδομένη. H. Stephan. Recte. Taylor. Verissime Lesbonax Περιτ. p. 21. Reisk. Ἀρετὴν τὴν πλείστων ἐν τῷ γε αὐτὴν ἐπιδιδοῦσαν (i. e. progressiones *facientem, vel procedentem*; inpp. ad Lucian. IX. p. 475. Bip.), ὅσων μεγίστην καὶ τιμὴν ἔχει καὶ ἄθλους καὶ ἐπαίνους. De vi praemiorum in Republica praecipua quoque est locus in Dial. de caus. corr. eloqu. c. 37. Becker.

Ἔξω τοῦ πράγματος λέγων] Posterius quid significet, docet Lycurg. §. λζ'. Ἀποδέδεικται τὸν ἀγῶνα ὀρθῶς καὶ δικαίως, οὔτε τὸν ἄλλον βίον διαβαλὼν, οὔτ' ἔξω τοῦ πράγματος οὐδὲν κατηγορήσας. Becker. Demosth. de Cor. §. τ'. ἵνα μηδεὶς ὑμῶν τοῖς ἔξωθεν λόγοις ἐγκείνος. et in Neaer. §. β'. Ἐξω τῆς γραφῆς πολλὰ κατηγορῶν. Osann.

Πάντων ἀτοπώτατον] Desideraveris τι.. at eo supersederi posse monuit Heindorfius ad Plat. Gorg. 47. p. 65. Osann.

Βουλεύεσθε] Ab Aldo, Stephano caeteriseque qui Lycurgo operam dederunt, excudebatur βούλεσθε. Quem crassissimum errorem cum versione Loniceri pariter reformavi. Taylor. Pessimo usus consilio Taylor pro βούλεσθε in editione sua dedit ζωλεύεσθε. Recte habet vulgata, quam damnat. Idem est ac si dixisset: ὑπὲρ τούτων γνώμην ἀποφήνασθαι, ὑπὲρ ὧν γνώμην ἀποφήνασθαί τινα οὐ βούλεσθε. Reisk. In errorem forsan deduxit virum doctissimum, quum in §. ϛ'. π'. iterum de judiciis dictum legeret βουλεύεσθαι, quod

δεῖς ἀπολογήσεται κατηγορίαν εὑρεῖν. ἀλλ᾽ οὐ δίκαιον ὑμᾶς μὲν ἀξιοῦν δικαίαν τὴν ψῆφον φέρειν, αὐτοὺς δὲ μὴ δικαίαν τὴν κατηγορίαν ποιεῖσθαι. τούτων δὲ αἴτιοι ὑμεῖς ἐστὲ, ὦ ἄνδρες· τὴν γὰρ ἐξουσίαν ταύτην δεδώκατε τοῖς ἐνθάδε εἰσιοῦσι, καὶ ταῦτα κάλλιστον ἔχοντες τῶν Ἑλλήνων παράδειγμα τὸ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ συνέδριον, ὃ τοσοῦτον διαφέρει τῶν ἄλλων δικαστηρίων, ὥστε καὶ παρ᾽ αὐτοῖς ὁμολογεῖσθαι τοῖς ἁλισκομένοις δικαίαν ποιεῖσθαι τὴν κρίσιν. πρὸς ὃ δεῖ καὶ ὑμᾶς ἀποβλέποντας μὴ ἐπιτρέπειν τοῖς ἔξω τοῦ πράγματος λέγουσιν. οὕτω γὰρ ἔσται τοῖς τε κρινομένοις ἄνευ διαβολῆς ὁ ἀγὼν καὶ τοῖς διώκουσιν ἥκιστα συκοφαντεῖν καὶ ὑμῖν εὐορκοτάτην ψῆφον ἐνεγκεῖν. ἀδύνατον γάρ ἐστιν ἄνευ τοῦ λόγου, μὴ δικαίως δεδιδαγμένους, δικαίαν θέσθαι τὴν ψῆφον.

ε΄. Δεῖ δὲ, ὦ ἄνδρες, μηδὲ ταῦτα λαθεῖν ὑμᾶς, ὅτι οὐχ ὅμοιός ἐστιν ὁ ἀγὼν περὶ τούτου καὶ τῶν ἄλλων ἰδιωτῶν. περὶ μὲν γὰρ ἀγνῶτος ἀνθρώπου τοῖς Ἕλλησιν ἐν ὑμῖν αὐτοῖς ἐδοκεῖτ᾽ ἂν ἢ καλῶς ἢ καὶ φαύλως ἐψηφίσθαι· περὶ δὲ τούτου ὅ τι ἂν βουλεύσησθε, παρὰ πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν ἔσται

omnino ibi recte dicitur. Sed b. l. βούλεσθε unice retinendum. Pertinet enim ad verba συμβουλεύουσιν περὶ τῶν κοινῶν πραγμάτων; de iis vero, qui publice et de rebus publicis ad populum verba faciebant unitatum fuit dicere: γνώμην ἀποφαίνεσθαι. Demosth. Philipp. I. p. 40. 3. Reisk. Recte igitur Reisk. Lycurgo nostro veterem restituit lectionem. Sens. *Neutrum vero est difficile, neque de rebus publicis exponere sententiam, quod vos* (judices) *non vultis, neque* etc. Oratores enim, quum judices a re ipsa abducere vellent, sic agere solebant, quod satis notum est Demosthenis et Æschinis Orr. legentibus, quamquam iidem conclamantes hunc perversum morem, ab eo se ipsi saepissime corripi patiuntur. Quare Lycurg. §. ε΄. a judicibus postulat, ut sequantur Areopagitarum institutum, apud quos nemini ἔξω τοῦ πράγματος loqui licitum sit, quod idem testatur et probat Aristotel. Rhetor. I. 1. Becker. βούλεσθε reduxerunt Thorlacius quoque, Osannus, et Pinzgerus.

Εὐορκοτάτην ψῆφον] Cic. in Verr. I. c. 1. "religione judicare." Morus.

Ἄνευ τοῦ λόγου] F. τοὺς ἐκ τοῦ λόγου. *In Cur. post.* Reisk. Sine ulla suspicione corruptionis hujus loci vertit Lonicerus: *fieri enim non potest, ut, sine oratione, non juste edocti, justum feratis suffragium.* Alterum sane ad sententiam exponendam sufficere. Non male igitur Morus verba supra scripta uncinis inclusit. Verba addita esse videntur ad explicandum μὴ δικ. διδαγμένους. Sed, quum in omnibus edd. inveniuntur, penes Codd. esto, ea retinenda sint vel in posterum abjicienda. Becker. At invita Minerva. Sine MSS. enim talia praesertim in oratore mutare non ausim. Osann. Imo alii totam commatis ἀδύνατον - - - ψῆφον spurium esse existimarunt. Sed locus sanissimus. Vid. Not. [scil. ejusdem ad vers. Gerts.] Pinzger. Inclusit Heinrichius.

Ἐν ὑμῖν αὐτοῖς] Parum accurate hoc a Lonicero redduntur. Tu autem, *in* ipsis *vobis*, *domi, inter vos ipsos.* Fama talis judicii (cum causa sc. agebatur homicidii ignoti), rectene an secus latum esset, non exiisset ad peregrinos, de hoc autem παρὰ πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν ἔσται λόγος. Taylor. Cf. Æschin. c. Ctesiph. §. ζ΄. sqq. Dinarch. c. Demosth. §. α΄. παρὰ μὲν ὑμῖν Δημοσθένης οὗτος πρέσται, παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις ὑμεῖς. Ad quem locum Muret. *Var. Lect.* xi. 7. Ciceronem in Verr. i. c. 3. citat, qui Graecos imitatur. Becker.

Ἔσται λόγος] Apposite Æschines Ep.

λόγος. ἐπιφανὴς [1] τε γάρ ἐστι διὰ τὸν ἔκπλουν τὸν εἰς Ῥόδαν, καὶ τὴν [2] ἐπαγγελίαν ἣν ἐποιήσατο καθ' ὑμῶν πρός τε
30 τὴν πόλιν τὴν τῶν Ῥοδίων καὶ τῶν ἐμπόρων τοῖς ἐπιδημοῦσιν ἐκεῖ, οἳ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην περιπλέοντες δι' 146

[1] τι om. T. R.

[2] ἀπαγγελίαν R.

vi. p. 675. ed. R. ὡς μάθῃ, ὅτι οὐ παντελῶς ἔρημον φίλων ὑπεδέξατο, ἀλλ' ἔστι τις Ἀθήνησιν Αἰσχίνου λόγος καὶ μνήμη. quem locum a fine limatiorem vulgato Codex Paris. SGM. 177., post Lexicon Græcum hanc Æschinis epistolam continens, fol. 284. vers. ita exhibet: ὅτι οὐ παντελῶς ἔρημον φίλων, ὑπέλαβεν, ἀλλ' ὅστις Ἀθήνησι [cod. Ἀθῆναι] ἐστὶν Αἰσχίνου μάθημα καὶ λόγος. OSANN.

Ἐπιφανὴς τε] Deest vulgo τε. Cur Schaubius γε pro τε maluerit, me latet. IDEM.

Ἐπαγγελίαν] *nuncium*. Non credo. Veteres constanter in eo sensu ἀπαγγελίαν. Sic p. 400. l. 9. ἀπήγγελεν, ὡς τὸ μὲν ἄστυ τῆς πόλεως ἁλωκὸς καταλίποι, et p. 401. l. ant. ὅτε Λεωμέδοντας ταῦτ' ἀπήγγελε. Ad eam igitur normam rescribe. TAYLOR. Taylorum cæteri usque ad Beckerum uno Hauptmanno excepto secuti sunt: nos hujus generis scrupulos, etiam ubi offendimus, invitis MSS. violenta manu non statim expedimus. OSANN. Ἐπαγγελίαν etiam retinuit Pinzgerus.

Τῶν ἐμπόρων τοῖς ἐπιδημοῦσιν ἐκεῖ] Ἐπιδημοῦσιν, non quæstus gratia Rhodum appellantibus solummodo, eoque confecto domum reversuris, verum fortasse, qui Collegium Mercatorum ibi instituerant, laribus in Insula positis.

D. M.
P. CLODIUS. ATHENIO.
NEGOCIANS. SALSARIUS. Q. Q.
CORPORIS. NEGOCIANTIUM. MALA
CITANORUM. ET. SCANTIA. SUCCESSA.
CONJUNX. EJUS. VIVI. FECERUNT. SIBI.
ET. LIBERIS. SUIS. ET. LIBERTIS. LIBERTA
BUSQUE SUIS. POSTERISQUE EORUM.

Gruter. DC. XL. VII. 1.

Hujusmodi fortasse sunt, quos memorat. Marm. Oxon. C. LXXX. I.

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΝ. ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥ. ΑΧΑΡΝΕΑ.
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΝ. ΔΗΛΟΥ. ΓΕΝΟΜΕΝΟΝ. ΑΘΗΝΑΙΩΝ.
ΚΑΙ. ΡΩΜΑΙΩΝ. ΚΑΙ. ΤΩΝ. ΑΛΛΩΝ. ΞΕΝΩΝ.
ΚΑΤΟΙΚΟΥΝΤΕΣ. ΚΑΙ. ΠΑΡΕΠΙΔΗΜΟΥΝΤΕΣ. ΕΝ. ΔΗΛΩΙ.
ΤΗΣ. ΕΥΝΟΙΑΣ. ΚΑΙ. ΚΑΛΟΚΑΓΑΘΙΑΣ. ΚΑΙ. ΤΗΣ. ΠΡΟΣ. ΤΟΥΣ.
ΘΕΟΥΣ. ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ. ΑΝΕΘΗΚΑΝ. ΑΠΟΛΛΩΝΙ.

Iidem sunt, quos memorat Demosthenes adv. Phormion. p. 907. 12. ed. Reisk. Πολλῶν ἡμᾶς ἀκριζόντων καὶ μάλιστα τῶν ἐμπόρων τῶν ἐπιδημησάντων. Quod illustrabit alium locum istius scriptoris adv. Zenoth. p. 884. 15. Σαθυίσης εἰς Κεφαλλενίαν τῆς νόσου — σφόδρα μετὰ τῶν Μασσαλιωτῶν τῶν τοῦ Ἡγησιτέλους πολιτῶν μὴ δυνασθεὶς ὑπενεγκεῖν τὸ πλοῖον ἔπταισε. Nimirum egit cum collegio Massiliensium, qui in Cephalenia sedes posuere. Atque hoc interest, si ICtos audiamus, inter Mercatores et Negociantes, quod hi sint Cives Romani, qui in Provinciis sedem ac domicilium fortunarum suarum habent, et rarissime in urbem commeant, res eorum urbanas expediente patrono: illi contra, qui Romæ vivunt, peregre autem aliquando mercaturæ exercendæ gratia excurrunt.

CRASSO. MACROBIO.
NEGOTIATORES.
PROVINCIÆ.
APUL. DEFEN
SORI. OPTIMO.
L. L. D. D.

Gruter. CD. XXX. III. 2. TAYLOR. Hoc loco quantum ad structuram sat intricato unus Reiskius offendit, τοὺς ἐπιδημοῦντας suspicans, uti Lycurgum, si accurate scribere voluisset, scripturum quidem fuisse crediderim. De re post Taylorum erudite admodum disseruit Baoul-Rochette *Deux Lettres sur l'authenticité des inscriptions de Fourmont*. Paris. 1819. 4to. p. 131., unde juvat inscriptionem Amyclis, loco hodie Σκλαβοχωρίου dicto, repertam ibique a Fourmontio descriptam hic in tironum usum minutis literis ex

147 ἐργασίαν [1] ἀπήγγελλον ἅμα περὶ τῆς πόλεως ἃ Λεπτίνους ἀκηκόεσαν· οἳ ἴσασι τὰ τῶν προγόνων τῶν [2] ὑμετέρων ἔργα ἐναντιώτατα τοῖς τούτῳ διαπεπραγμένοις ὄντα. ὥστε περὶ πολλοῦ ποιητέον ἐστὶν ὀρθῶς βουλεύσασθαι περὶ αὐτοῦ. εὖ γὰρ ἴστε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι, ᾧ πλεῖστον διαφέρετε τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, τῷ πρός τε τοὺς θεοὺς εὐσεβῶς καὶ πρὸς 35
τοὺς γονεῖς ὁσίως καὶ πρὸς τὴν πατρίδα φιλοτίμως ἔχειν, τούτῳ πλεῖστον ἀμελεῖν δόξειτ' ἄν, εἰ τὴν παρ' ὑμῶν οὗτος διαφύγοι τιμωρίαν. δέομαι δ' ὑμῶν, ὦ Ἀθηναῖοι, ἀκοῦσαί μου τῆς κατηγορίας διὰ τέλους, καὶ μὴ ἄχθεσθαι ἐὰν ἄρξωμαι ἀπὸ τῶν τῇ πόλει τότε συμβάντων, ἀλλὰ τοῖς αἰτίοις [3] ὀργίζεσθαι καὶ δι' οὓς ἀναγκάζομαι νῦν [4] μεμνῆσθαι περὶ αὐτῶν.

[1] ἀπήγγελλον T. R. [2] ἡμετέρων T. [3] ὀργίζεσθε T. R. [4] ἀναμεμνῆσθαι T. R.

adverso Taylorianis hic ponere, ut quæ non solum eum, quem Lycurgus respicit, negotiatorum apud Græcos statum egregie illustrat, sed etiam ab scripturæ antiquitate magnopere commendatur. En ipsam, qualem Rochettius libro cit. p. 128. ipsius conjecturis certissimis restitutam summa fide edidit, qualemque in schedis Fourmontianis servari ipse testor, qui eandem meum in usum, quum Parisiis versarer, descripserim:

ΔΑΜΑΤΡΙΟΝ ΑΡΙΣΤΑΝΔΡΟΥ ΜΕΣΟ[ΑΤΗΝ]
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΝ ΑΜΥΚ[ΛΑΙΣ] ΓΕΝΟΜΕΝΟΝ
ΜΕΣΣΑΝ[ΙΩΝ], ΚΑΙ ΑΡ[ΓΕΙΩΝ] Κ[ΑΙ] ΠΑΤΡΑΙΩΝ [ΚΑΙ]
ΚΟΡΙΝ[ΘΙΩΝ], ΚΑΙ ΣΙΚΥΩΝ[ΩΝ] ΚΑΙ ΕΦ[ΥΡΑΙΩΝ]
ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΙΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ
ΑΛΛΩΝ ΞΕΝΩΝ
ΚΑΤΟΙΚΟΥΝΤΕΣ ΚΑΙ ΠΑΡΕΠΙΔΑΜΟΥΝΤΕΣ
ΕΝ[ΑΜΥ]ΚΛΑΙΣ, ΑΡΕΤΑΣ ΕΝΕΚΕΝ
ΚΑΙ ΚΑΛΟΚΑΓΑΘΙΑΣ ΚΑΙ ΤΑΣ ΠΡΟΣ
ΘΕΟΥΣ ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ, ΑΝΕΘΗΚΑΝ ΑΠΟΛΛΩΝΙ. OSANN.

Τοῖς ἐπιδημοῦσιν] Malim τοὺς ἐπιδημοῦντας. REISK.

Οἳ ἴσασι] Malim uno vocabulo legi εἰδότι, *significabant — iis, qui scirent.* Punctum itaque post ἀκηκόεσαν erit commate mutandum. REISK. καὶ ἴσασι. HEINRICH.

Τούτῳ πλεῖστον] Aut τούτου, aut τούτων leg. REISK. Schulz. e Reiskii sententia τούτου edidit, vulgaris grammaticæ præceptis sane accommodatius. Nos in tanto codicum consensu manum correctricem compescuimus. OSANN.

Διὰ τέλους] Scil. τιμωροῦς, quod accio an addendum sit. REISK. Id simpliciter ab auditoribus petere solenne erat Oratoribus. Sic Andocid. de Myst. §. β'. Τάδε δ' ὑμῶν δέομαι, μετ' εὐνοίας μου τὴν ἀπόφασιν τῆς ἀτελείας ποιεῖσθαι — ἀκροασάμενους δὲ διὰ τέλους τῆς ἀτελείας, τότε etc. Adscripsimus loenm propter Reisk., qui in Lycurgo τιμωροὺς inserere volebat. Quod tum et huic Andocidis loco multisque aliis Oratorum Gr. fuisset reddendum. BECKER.

Ὀργίζεσθαι] Ὀργίζεσθε Reiskius [et Pinzgerus] edidit: rectius ὀργίζεσθαι Hauptm., Schulz., Tittmann., [Osann., Heinrich.] Quod Beckerus e Melanth. ὀργίζεσθε recepit verebar, ne intercepto jam structuræ tenore numerus orationis corrumpat. Orationes enim etsi verbo δέομαι, recta mox monente Reiskio ad Demosth. in Polycles p. 1207. 6. ed. Reisk. et infinitivum et imperativum jungunt, ita tamen illum prætulerunt, ut imperativos tot locis præsertim in captatione oratiosis benevolentiæ initio rarissime usurparetur, contra infinitivo semel suscepto, etiam ubi aliud enunciatum cum damno structuræ vulgaris interponeretur, usque ad finem pluries uteretur. Ita Demosth. in Stephan. I. p. 1041. δέομαι δὲ φύσιν ὑμῶν καὶ ἐπιτιμῶν καὶ ἀντιβολῶ, σχεῖν μὲν ἐπιθυμίαν

40 ς'. Γεγενημένης γὰρ τῆς ἐν Χαιρωνείᾳ μάχης καὶ συν-
δραμόντων ἁπάντων ὑμῶν εἰς τὴν ἐκκλησίαν εὐψηφίσατο ὁ
δῆμος παῖδας μὲν καὶ γυναῖκας ἐκ τῶν ἀγρῶν εἰς τὰ τείχη
κατασκευάζειν, τοὺς δὲ στρατηγοὺς τάττειν εἰς τὰς φυλα-
κὰς τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν ἄλλων τῶν οἰκούντων Ἀθήνησι,
καθ' ὅ τι ἂν αὐτοῖς δοκῇ. Λεωκράτης δέ, τούτων οὐδενὸς
φροντίσας, συσκευασάμενος ἃ εἶχε [1] χρήματα μετὰ τῶν 148
οἰκετῶν ἐπὶ τὸν λέμβον κατεκόμισε, τῆς νεὼς ἤδη περὶ τὴν
50.1 ἀκτὴν ἐξορμούσης, καὶ περὶ δείλην ὀψίαν αὐτὸς μετὰ τῆς
ἑταίρας Εἰρηνίδος κατὰ μέσην τὴν ἀκτὴν διὰ τῆς πυλίδος

[1] χρήματα om. T. R.

πᾶς ἀκοῦσαι μου μέγα γὰρ τοῖς ἀτυχοῦσιν — εἰσ', ἐὰν ἀδικῶσθαι δοκῶ, ζωθῆναί μοι τὰ ἤκεια. V. etiam ejusd. or. in Bœotum. p. 1009. Osann.

Γεγενημένης — ἐκκλησίαν] Cf. Demosth. de Cor. §. οϑ'. Diodor. Sic. XVI. 86. et Plutarch. Hyper. T. 11. p. 848. F., qui eum hac Lycurgi narratione plane consentiunt. Becker.

Εἰς τὰ τείχη κατασκευάζειν] Id modo fiebat maximis periculis, quæ reipublicæ imminebant. Demosth. de f. leg. §. λϑ'. Secundum Diodor. Sic. XII. 39. Pericles ille idem suadebat Atheniensibus initio belli Peloponnesiaci. Idem.

Εἰς τὰς φυλ.] [εἰς] τὰς φυλ. Heinrich. Schulzio εἰς abundare videtur. Osann.

Τῶν Ἀθηναίων — δοκῇ] Ἀθην. *cives Athenienses.* Τῶν ἀλ. οἰκ. Ἀθ. sunt ξένοι, qui tum in urbe habitabant. cf. C. 11: 4. Sigon. Rep. Athen. p. 220. — Καθ' ὅ τι — δοκῇ coheret ὅ τι ἂν τῶν Ἀθην. *quicquid Atheniensium vel peregrinorum* etc. Plutarch. l. c. κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς. Mor. Cf. Andocid. de Myst. §. *l.* qui hunc locum illustrat. Becker.

Ἐξορμούσης] Lege ἐξορμούσης, Nam illa altera vox non est proba. Ὁρμίου, quod non dicimus, *to ride at anchor.* Ut Antipho de cæde Herodis §. γ'. οὗ τὸ πλοῖον ὥρμει τοῦτο. Demosth. c. Lacritum §. ζ. Τὸ μὲν πλοῖον ὥρμει ἐνταῦθα πλείους ἢ πέντε καὶ ἑκατὸν ἡμέρας. Heliodorus Æthiop. init. Ὀλκὰς ἀπὸ πρυμνησίων ὥρμει. Ἐξορμίου de navigiis jamjam stationem relicturis. Non nego etiam legi ἐξορμώσης, verum active sumi debere. Thucyd. VII. 14. ὀλίγοι τῶν ναυτῶν οἱ ἐξορμῶντές τι πλοῖον, καὶ ξυνίσχοντες τὴν εὐπλοΐαν. *navem e statione deducere.* Taylor. V. Græv. ad Lucian. Pseud. t. ix. p. 469. Bip. de hoc verbo disputantem, qui docet, et absolute usurpari interdum ἐξορμᾶν pro *exeo, proficiscor*, quanquam optimi scriptores Attici active utantur. Becker. ἐξορμούσης dedit Heinrich.

Εἰρηνίδος] De Irenide Leocratis amica Athenæus 13. p. 586. F. t. v. p. 121. Schweigh. Osann.

Κατὰ μέσην τὴν ἀκτὴν] Intelligit vicum Athenis τὴν Ἀκτὴν dictum interpres Germanicus: quem alius hujus orationis locus meliora docere potuisset §. ιϑ'. ubi ἡ ἀκτὴ nihil aliud nisi litus ipsum significare potest. Neque mihi de hoc vici nomine quicquam adhuc innotuit, ita ut V. D. in animo habuisse suspicer antiquum Atticæ nomen. Ἀκτή, de qua v. Menandr. Rhetor. p. 124. Plura dabit Begerus *de Cranes insula Laconica*, Coloniæ Brandenburgicæ 1696. p. 10. Contra quæ statim memoratur πυλίς, proprium portæ cujusdam Athenis versus mare sitæ nomen fuisse videtur, uti conjicio e Demosthenis loco orat. in Eucrget. et Mnesibul. p. 1146. ed. R. ὕστερον αὐτῷ συμπεσὼν περὶ τὸν Ἑρμῆν τὸν πρὸς τῇ πυλίδι; quicum jungenda sunt Harpocrationis v. πρὸς τῇ πυλίδι Ἑρμῆς p. 155. Gron. Φιλόχορος ἐν τῇ πέμπτῃ Ἀθηναίων φησὶ περὶ τοῦ πρὸς τῇ πυλίδι Ἑρμοῦ, ὃς ἀρξάμενοι τειχίζειν τὸν Πειραιᾶ οἱ ἐπὶα ἄρχοντες, τοῦτον ἀπέδοντες ἐπέγραψαν·

ἀρξάμενοι πρῶτοι τειχίζειν οἵδ' ἀνέθηκαν,
βουλῆς καὶ δήμου δόγμασι πειθόμενοι.

Quæ Lexici verba vitiis scatentia, e cod. Vratislaviensi gymnasii Magdalenens., qui verbis περὶ τοῦ — ὃς omissis ἀρξαμένων præbet, sananda ita mecum distingue: Φιλόχορος ἐν τῇ πέμπτῃ· Ἀθηναίων, φησὶ, ἀρξαμένων τειχίζειν etc. Idem codex etiam mox βουλῆ. Alio Harpocrationis loco v. Ἑρμῆς πρὸς τῇ πυλίδι, p. 75., ubi idem Philochori locus affertur, ἡ πυλὴ Ἀττικὴς hæc porta appellatur. Cui Philochori de portulæ situ testimonio, ex quo versus Piræeum locum ejus fuisse apparet, adde aliud fortasse etiam fortius e Xenophontis

ἐξελθὼν πρὸς τὴν ναῦν προσέπλευσε καὶ ᾤχετο φεύγων, οὔτε τοὺς λιμένας τῆς πόλεως ἐλεῶν, ἐξ ὧν ἀνήγετο, οὔτε τὰ τείχη τῆς πατρίδος αἰσχυνόμενος, ὧν τὴν φυλακὴν ἔρημον τὸ καθ' αὑτὸν μέρος κατέλιπεν, οὔτε τὴν ἀκρόπολιν καὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Διὸς τοῦ Σωτῆρος καὶ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Σωτείρας ἀφορῶν καὶ προδιδοὺς ἐφοβήθη, οὓς αὐτίκα σώ-
149 σοντας ἑαυτὸν ἐκ τῶν κινδύνων ἐπικαλέσεται. καταχθεὶς δὲ καὶ ἀφικόμενος εἰς Ῥόδον, ὥςπερ τῇ πατρίδι μεγάλας εὐτυχίας εὐαγγελιζόμενος [1]ἀπήγγελλεν ὡς τὸ μὲν ἄστυ τῆς πόλεως ἑαλωκὸς καταλίποι, τὸν δὲ [2]Πειραιᾶ πολιορκούμενον, αὐτὸς δὲ μόνος διασωθεὶς ἥκοι· καὶ οὐκ ἠσχύνθη τὴν τῆς πατρίδος ἀτυχίαν αὐτοῦ σωτηρίαν προσαγορεύσας. οὕτω δὲ σφόδρα ταῦτ' ἐπίστευσαν οἱ Ῥόδιοι, ὥςτε τριήρεις

[1] ἀπήγγειλεν T. R. [2] Πειραιᾶ T. R.

Hellen. 2. 4. 8. τὸν δὲ ἀπογραψάμενον ἀεὶ διὰ τῆς φυλῆς ἐπὶ τὴν θάλατταν ἐξιέναι. Plato igitur, quum alius portulæ prope Lyceum sitæ Lysidis initio p. 203. A. mentionem injiceret, ne cum illa confunderetur, scite accuratius locutus est: κατὰ τὴν πυλίδα ἣ ὁ Πάνακτος κρίνει. Cæterum de illo Mercurii signo, sive fuerit Herma, nihil in promptu est, nisi hoc referre ea velis, quæ de statua Mercurii publice posita, quæ vulgo nomen Ἑρμοῦ τοῦ ψιθυριστοῦ tulerit, narrantur in Lexico Bekkeri Anecd. Gr. tom i. p. 317. IDEM.

Οὔτε τὸν] Οὐδὲ τὸν —. HEINRICH. Sed admisit h. l. Lycurgus anacoluthon, verbum finitum ἐφοβήθη inferens pro participio, seductus ut videtur illis participiis ἀφορῶν καὶ προδιδούς. Nolim igitur locum cum Bekkero pro corrupto habere. PINZGER.

Τὸ ἱερὸν τοῦ Διὸς τοῦ Σωτῆρος] De Delubro Jovis Servatoris consule Ezech. Spanhem. ad Aristoph. Plut. 1176. Vales. ad Harpocr. p. 57. Meurs. in Cecropia c. 27. TAYLOR. Hemsterhus. ad Plut. p. 459. sqq. Bach. ad Xenoph. Œcon. 7. 1. MORUS.

Ἀφορῶν] Pro ἀφορῶν Morus ἐφορῶν conjecit: non metuit intueri et prodere templa. Ernesti vero tria posteriora verba delenda esse censuit. Nos vulgat. retinuimus. Ἀφορᾶν, versus templa prospicere, ut est ap. Demosth. ep. III. p. 1472. τὸν πατρῷα ἐνθένδε καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀφορᾶ. Sed versus Athenas prospiciebat Leocrates cum sensu interiore, se proditorem esse omnium rerum, quas modo cerneret. BECKER. Apte cum hoc loco Valckenserius ad Eur. Hippol. 31. confert Athenæi l. 13. p. 594. F. verba quamvis corrupta: καταστὰς, οὗ ἂν ᾖ τὸ πρῶτον εἰς Ἀθήνας ἀφορᾷμενος πλὴν καὶ τὸ πλέκεσθαι. ἀφορᾶν enim est h. l. e longinquo prospicere. OSANN.

Οὓς αὐτίκα σώσοντας ἑαυτὸν ἐπικαλέσεται] Ita edendum curavi, non cum vulgatis σώσαντας, quod est patidissimum. Ita §. λς'. ἐπικαλέσεται τοὺς θεοὺς σώσοντας αὐτόν (vel αὐτὸν) ἐκ τῶν κινδύνων. Verum hæc emendatio tibicine non eget, neque mihi est otium confirmare argumentis, quod legenti re ipsa patet. TAYLOR.

Καταχθεὶς] Thucyd. viii. 42. MORUS.

Εὐαγγελιζόμενος] Demosth. de Cor. §. ρ'. Οἱ μὲν ἐπὶ τοῖς ἑτέροις εὐτυχήμασι φαιδροὶ ἦσαν καὶ γεγηθότες — παρῆν ἡμῖν, καὶ εὐαγγελιζόμενος ταῦτα οὐκ ἂν ἀπηγγελλόμην ἐγώ. BECKER.

Τὸ μὲν ἄστυ τῆς πόλεως] Duo postrema verba mihi valde suspecta sunt. Sapient explicationem librariorum, quarum nec sat magnus in nostra Oratione invenitur numerus. Nunquam enim, quod sciam, alibi legitur ἄστυ τῆς πόλεως, sed ubicumque illud simpliciter urbem significat, ita ut ὁ Πειραιεὺς opponatur illi vocabulo. In historia XXX. tyrannorum noti sunt οἱ ἐξ ἄστεως et οἱ ἐκ Πειραιῶς. Lys. c. Eratosth. §. ιά'. Et sic Demosth. de Cor. §. ζγ'. dum merita circa civitatem memorat: Τούτους (inquit) ἐτύχησα τὸν χάρακα, οὐχὶ τὸν κύκλον μόνον τοῦ Πειραιῶς, οὐδὲ τοῦ ἄστεως π. τ. λ. IDEM.

Τριήρεις] naves longas, bellicas, instruebant, quibus τὰ πλοῖα, naves onerarias, mercatorias, tam nostrates, Athenienses, quam alias aliorum, deprædarentur, et in portum suum deducerent vi captas. REISK.

πληρώσαντες τὰ πλοῖα κατῆγον, καὶ τῶν ἐμπόρων καὶ τῶν ναυκλήρων οἱ παρεσκευασμένοι δεῦρο πλεῖν αὐτοῦ τὸν σῖτον ἐξείλοντο καὶ τἆλλα χρήματα διὰ τοῦτον. καὶ ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, ἀναγνώσεται ὑμῖν τὰς μαρτυρίας ἁπάντων, πρῶτον μὲν τὰς τῶν γειτόνων καὶ τῶν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ κατοικούντων, οἳ τοῦτον ἴσασιν ἐν τῷ πολέμῳ φεύγοντα καὶ ἐκπλεύσαντα Ἀθήνηθεν, ἔπειτα τῶν παραγενομένων εἰς Ῥόδον ὅτε Λεωκράτης ταῦτ' [1] ἀπήγγελλε, μετὰ δὲ ταῦτα τὴν [2] Φυρκίνου μαρτυρίαν, ὃν καὶ ὑμῶν [3] [ἴσασιν] οἱ πολλοὶ κατηγοροῦνται τούτου ἐν τῷ δήμῳ, ὡς

[1] ἀπήγγελλε T. R. [2] μὲν Φυρκίνου T. R. [3] uncos om. T. R.

Τὰ πλοῖα κατῆγον] *ut instructis triremibus* (bellicis) *naves* (prætervehentes) *in suum portum deducerent* (vi facta). Mor. E Demosthene vero p. 63. 19. et ex Orat. de fœd. c. Alexandro p. 227. 10. videmus, hoc factum Rhodiorum quantopere displicuerit Atheniensibus, quum hi, qui naves vi captas in portum suum deducerent, maris imperium affectare viderentur. Igitur hæc enarrat Lycurgus, ut Leocrati judicum invidiam conciliet. Becker.

Ἀπαγγέλλε] Ὁ γραμματεύς. Idem.

Διὰ τοῦτον] Διὰ τούτων recepimus: nempe scripsisset, credo, Lycurgus, διὰ τουτωί. Osann.

Ἐν τῷ τότε τούτῳ] I. e. *Athenis.* Alii Rhodi. Perperam. Becker.

Φεύγοντα] Φυγόντα. c. Leptin. §. ιγ'. F. A. Wolf. Cui adstipulantur Simonus et Heinrichius.

Εἰς Ῥόδον] Construe cum ἀπήγγελλε. *cum Leocrates hæc Rhodum*, i. e. ad Rhodios, *nuntiaret.* Quamquam haud intercedam si quis εἰς Ῥόδον cum παραγενομένων construat, et accipiat pro ἐν Ῥόδῳ, *qui tum Rhodi aderant.* Reisk.

Μὲν Φυρκίνου] In μὲν videtur nomen proprium a *Men* incipiens latere, ut e. c. Menandri, aut Menecratis, aut Menippi. In Φυρκίνου fort. latet Θορικίου aut Φερμισίου. Idem.

Τὸν μὲν Φυρκίνου] Locum afflictum aliquando prorsus fortasse sanabunt Codd. Mss. Ingeniose suspicatur Reisk. in vocabulo μὲν latere nomen proprium velut Μενάνδου etc. Sicut in Φυρκίνου, quod sine dubio corruptum est, nomen τοῦ δήμου cui iste MEN . . . annumerabatur v. c. Θορικίου aut Φερμισίου. (Fort. Φυρκίνου. Nam Φύρκη quoque demos erat φυλῆς Antiochidis.) Quod quidem propterea habet verisimilitudinem, quum Oratoribus, qui fori consuetudinem imitabantur, proprium est, Nominibus propriis vel δῆμον, unde isti oriundi erant, vel alias quasdam notas addere, quibus hi ab aliis ejusdem nominis distinguerentur. Parum igitur aberat, quin corrigerem: τὸν τοῦ Μεν. . . Φυρκίνου μαρτυρ. Idem valet de verbis: ὡς καὶ μεγάλα καὶ ζλάζους εἶη, quæ Reisk. retinuit. Gul. Canter. Nov. Lect. VIII. 20. audacissime emendavit: Μέγαρα καὶ ἀλλαχόσε ἴη. Klotzius Act. Liter. VII. 2. p. 219. βεβλαμμένος εἶη. Certiora dabunt Codd. Nos interim Reiskii conjecturam recepimus. Verbum καταβλάπτεσθαι h. sensu occurrit ap. Demosth. c. Callicl. p. 1278. 8. ed. R. — Αἰτιᾷς, quod servavit Reisk. contra Taylor., firmatur loco Andoc. de Myst. §. κγ'. Plures enim conducebant τὴν πεντηκοστήν, h. e. *vectigal quinquagesimæ*, quod pendebatur de mercibus subeuntibus et exeuntibus. v. Harpocr. h. voc. Mauss. ad h. l. p. 241. Boeckh Staatsh. der Athen. I. p. 356. Conceti vero, qui hoc vectigal conduxerant, πεντηκοστολόγοι vel μετέχοντες τῆς πεντηκοστῆς vocabantur. Becker.

Οἱ πολλοὶ] Exspectassem aut πολλοὶ sine articulo, aut οἱ πλεῖστοι. Osann.

Ὡς καὶ μεγάλα καὶ βλάβους εἶη etc.] Leocrates utique in societate, quam cum nonnullis civibus inivit de redimendis vectigalibus, fidem fefellit; ob eamque rem olim ad judices ventum est. Hoc liquet ex loco, de quo agimus. Verum quid velint illa monstra orationis μεγάλα καὶ βλάβους εἶη? Repone: ὡς καὶ μεγάλα βλαβεία, τῆς πεντηκοστῆς μετέχων αὐτῷ. Noster §. μθ'. τοὺς πρεσβύτους τῆς παλαιᾶς δόξης ἀποστερήσετε, καὶ τοὺς ἄλλους πολίτας μεγάλα ζλάψετε. Demosth. c. Newr. §. κγ'. Εἴ τι ἐκ τῶν βασάνων ζλαφθείσαν αἱ ἄνθρωποι, ἀποτίνειν δ, τι βλαβείσαν. Locotorem tamen meum interea non defraudabo iis, quæ scripsit Gul. Canterus VIII. Nov. Lect. 20. licet Portento similiora sint, quam Emendationi. Sic autem ille:

καὶ μεγάλα καὶ βλάβους εἴη [1] τὴν πεντηκοστὴν μετέχων αὐτοῖς. πρὸ δὲ τοῦ ἀναβαίνειν τοὺς μάρτυρας βραχέα βούλομαι διαλεχθῆναι ὑμῖν.

ζ. Οὐ γὰρ ἀγνοεῖτε, ὦ ἄνδρες, οὔτε τὰς παρασκευὰς

[1] τῆς πεντηκοστῆς T. R.

'De his, quæ medio sunt loco posita, cum secessum habere nullum possint, aliquid primum fiet, si pro μεγάλα scribatur Μέγαρα. Leocrates enim, relictis Athenis, Rhodum et Megara fere petierat, ut ex oratione tota cognoscitur. Deinde, pro βλάβως quid commodius possit substitui, quam ἀλλαχόσι, non equidem nunc video. His porro duobus concessis, tertium nemo non dabit, pro εἴη videlicet esse scribendum ἴη. Sic ergo mendis tribus hoc loco sublatis, recte dicetur Leocrates accusatus, quod Megara se aliaque ad loca contulisset.' Hæc vir doctissimus. Taylor. Mihi videtur ita locus esse emendandus: ὡς πολλὰ καὶ μεγάλα καταβλαβεὶς εἴη. Reisk. Conclamatus hic locus, cui emendando ne mei quidem cæteroquin optimi codices sufficiunt, in vulgata ὡς καὶ μεγάλα καὶ βλάβους εἴη conspirantes, editorum acumina frustra adhuc exercuit, sine codicum auxilio vix restituendus: unde de pervetusto hujus loci vitio licet suspicari. Non male conjecit Taylorus: ὡς καὶ μεγάλα βλαβεὶη τῆς πεντηκοστῆς μετέχων αὐτῷ· quod adeo Schulzius in textum suscepit: melius tamen, licet audentius Reiskius: ὡς πολλὰ καὶ μεγάλα καταβλαβεὶς εἴη· reliquis e vulgata servatis, atque ita edi Thorlac. et Beckerus jusserunt. Alii etiam aliter vix nominandi: Cæterus Nov. Lect. 8. 20. Μέγαρα καὶ ἀλλαχόσι ἴη. Klotzius Actis Literar. VII. 2. p. 219. βιβλαμμένος εἴη. Equidem Reiskii conjectura partim usus, cautior certe fui, adhibita levissima mutatione particulæ καὶ in κατὰ, quæ millies ita in MSS. confundi constat: ac reliqua nemo non etiam non momente Reiskio tentarit. Cæterum de rariori participii βλαβεὶς forma, cujus loco Atticis βλαφθεὶς Atticistæ acriter vindicant, adeas intpp. ad Mœr. p. 106. Lobeck. ad Phrynich. p. 317. seq. Adde Æschyli Agam. 120. Quod autem αὐτοῖς attinet, haud opus videtur auctore Taylore eum αὐτῷ commutari, quum præmisso τῆς πεντηκοστῆς nomine, per αὐτοῖς quivis videat nonnisi ejus socios intelligi posse, qui proprie appellantur πεντηκοστολόγοι vel etiam πεντηκοστεύοντες, ut docetur in Lexico Bekkeri Anecd. Græc. T. 1. p. 192. Contra in Andocide de myster. §. κγ'. idem argumentum tractante nullus dubito, quin in verbis μετέσχον δ' αὐτοῦ οὗτοι πάντες οἱ παρασυλλεγέντες Reiskii conjectura αὐτῷ pro αὐτοῦ in textum recipienda sit. Demique τὴν πεντηκοστὴν, quod Lycurgo vindicavi, suggesserunt tres mei codices: quod ideo notandum, quod hunc verbi μετέχειν accusativo junoti usum, poetis quidem a Brunckio ad Theognid. 903. concessum, etiam prosæ scriptoribus concedendum esse, a nemine, quantum sciam, adhuc animadversum viderim. Ut ne dicam de ratione, qua verbo huic μέρος τινὸς recte additur, exemplis, quæ augeri possent, firmata ab Heindorf. ad Plat. Sophist. 42. p. 338., provoco ad Thucydidis 6. 40. Xenophon. Hier. 2. 6. οἱ τύραννοι τῶν μεγίστων ἀγαθῶν ἐλάχιστα μετέχουσι. Denique Lexici auctor, a nobis ad Philemon. Gramm. p. 253. editi, e Demosthene hæc laudat: μετέχοντες τὴν αὐτὴν δόξαν τοῖς Λακεδαιμονίοις: quem locum in edito deprehendere nondum mihi cessit. Osann. Dedit scil. Osannus: ὡς καὶ μεγάλα καταβλαβεὶς εἴη τὴν πεντηκοστὴν μετέχων αὐτοῖς. Thorlacius: ὡς πολλὰ καὶ μεγάλα καταβλαβεὶς εἴη τῆς πεντηκοστῆς μετέχων αὐτοῖς. Heinrichius: ὡς καὶ μεγάλα - - - - - καὶ - - - βλάβους - - εἴη τῆς πεντηκοστῆς μετέχων αὐτοῖς. qui tamen in margine sic: ὡς καὶ μεγάλα τὴν πόλιν κοινῇ πᾶσαι ἐβλαψε, καὶ ἰδίᾳ πολλοῖς βλάβους ἄξιος εἴη τ. τ. μ. αὐτοῖς. Pro καὶ βλάβους vult Passovius αἴτιος βλάβους. Pinzgerus denique lectionem aperte vitiosam in Textu mutare non ausus est.

Μετέχων] De verbo μετέχειν accusativum secum ducente v. Matth. Gr. Gr. §. 359. p. 484. not. 2. Osann.

Αὐτοῖς] Cum Leocrate puta, ejusque collegis. Reisk.

Βραχέα βούλομαι διαλεχθῆναι] Hoc loco usus tueor vulgatam Dinarchi c. Aristog. p. 80. 4. ed. Reisk. βραχέα εἰπεῖν κατανῶ, a Reiskio temere sollicitatam. Adde Æschin. Ctesiph. §. ος'. βραχέα βούλομαι προειπεῖν, ipsius Lycurgi locum infra §. λζ'. et Demosth. de Cor. §. ε'. Osann.

Οὔτε τὰς παρασκευὰς — ἐξαιτουμένων] Plura sunt, quæ judices impediunt, quominus veram et justam pronunciare possint sententiam. Non modo παρασκ. τ. νενομένων, i. e. accusatorum machinationes clandestinæ, sed etiam δίκ. τ. ἐξαιτουμέν., preces eorum, qui rei patrocinantur (cf.

τῶν κρινομένων οὔτε τὰς δεήσεις τῶν ἐξαιτουμένων, ἀλλ' 151
ἀκριβῶς ἐπίστασθε ὅτι χρημάτων ἕνεκα καὶ χάριτος πολλοὶ ἐπείσθησαν τῶν μαρτύρων ἢ [1] ἀμνημονεῖν ἢ μὴ ἐλθεῖν ἢ ἑτέραν πρόφασιν εὑρεῖν. ἀξιοῦτε οὖν τοὺς μάρτυρας ἀναβαίνειν μηδὲ οἰκεῖν μηδὲ περὶ πλείονος ποιεῖσθαι τὰς χάριτας ὑμῶν καὶ τῆς πόλεως, ἀλλ' ἀποδιδόναι τῇ πατρίδι τἀληθῆ καὶ τὰ δίκαια, μηδὲ λείπειν τὴν τάξιν ταύτην καὶ μιμεῖσθαι Λεωκράτην, ἢ λαβόντας τὰ ἱερὰ κατὰ τὸν νόμον ἐξομόσασθαι. ἐὰν δὲ μηδέτερον τούτων ποιῶσιν ὑπὲρ ὑμῶν 152
καὶ τῶν νόμων καὶ τῆς δημοκρατίας, [2] κλητεύσωμεν αὐτούς. λέγε τὰς μαρτυρίας.

[1] μὴ ἀμνημονεῖν T. R.

[2] κλητεύσομεν T.

de his Nostr. §. λε'.), denique *testium tergiversatio*. Becker.

Ἢ μὴ ἀμνημονεῖν] Delet istud negativum Stephanus in margine suæ editionis, itemque Scaliger in notis MSS. ad hanc orationem in Bibliotheca Bodleiana. Corrige ergo interpretationem. Taylor. Non in μὴ videtur vitium latere, sed in ἀμνημονεῖν, quod cum εὐμνημ. est mutandum. *multi testes passi sunt sibi persuaderi ut in judiciis excusarent memoriæ suæ infirmitatem, se non bene meminisse*, aut *memoria non valere*. εὐ et α in mutis inter se permutari sæpissime, res nota est. Reisk.

Ἢ [μὴ] ἀμνημονεῖν] Hæc verba sunt plane corrupta. Sensus est: *multi testes allecti sunt, ut — aut non venirent, aut —*. Mor. Reiskio placuit μὴ εὐμνημονεῖν, *memoriæ infirmitatem pretendunt*. Sic Demosth. c. Dionys. p. 1296. 9. ed. R. τὰ μὲν οὖν περὶ τοῦ πράγματος δίκαια βραχέα ἐστὶ καὶ εὐμνημόνευτα. Huic emendationi fortasse Codd. favebant. Nos interim secuti sumus Steph. et Scaliger. includendo μή. Cæterum, ne quis Mori judicium de textu plane corrupto sequatur, cogitet, post ἐκτίσθ. v. μαρτ. e sequentibus περίφασ. εἰρεῖν hoc trahendum esse; sc. quum in judicio adsint, excusant testes ἀμνημονεῖν, vel absentes causam excogitant, quare ad testimonium edendum in judicio adesse nequeant, v. c. morbum, iter necessarium, aliaque. Becker. μὴ omittunt Schulzius, Osannus, Heinrichius, et Pinzgerus: cum Reiskio faciunt Thorlacius et Simonus.

Τὰς χάριτας ὑμῶν] Hoc subobscure dictum videtur. An Lycurgus scripserit: μηδὲ περὶ πλείονος ποιεῖσθαι ὑμῶν καὶ τῆς πόλεως ταύτας τὰς χάριτας; Sed v. ad §. ν'. Becker. Equidem nihil scrupuli offendi, quum genitivum a verbo pendere nemo non statim videat. Osann.

Ἢ λαβόντας τὰ ἱερά] I. e. τὸν ζωμόν. Andocid. de Myst. §. κα'. λαβόμενος τοῦ βωμοῦ ὄμοσον. Solebant testes jurejurando confirmare testimonium, idque vel ad aram, unde proverbium *usque ad aras* (Gell. 1. 3.), vel *ad saxum*. Suid. v. λίθος. Hauptm.

Ἐξομόσασθαι] Male interpres. Ἐξομόσασθαι est *testimonium ejurare*. Lucem dabunt Valesius ad Harpocr., Herald. Animadv. in Salmas. Observat. ad Jus Attic. et Roman. c. 16. aliique, quibus negotium est has res explicare. Mox κλητεύσωμεν (non cum editis κλητεύσομεν) ex iisdem explicari potest. Significat autem *testimonium denunciare*: quod est Actoris. Λέγεται, ait Harpocr. ἐπὶ μαρτύρων, ὅταν μὴ ὑπακούσωσι πρὸς τὸν μαρτυρίαν ἐν τοῖς δικαστηρίοις, καὶ ἔστιν ἐπιτίμιον κατ' αὐτῶν δραχμαὶ χίλιαι, ὡς Ἰσαῖος ἐν τῷ ὑπὲρ Πύθωνος, ἀποστασίου. Addere etiam potuit Æschinem c. Timarchum, quem Ta consules, §. ια'. Pollux VIII. 6. Τὸν οὐ βαδίζοντα μαρτυρῆσαι ἐκλήτευον, ἀνάγκην τοῦ μαρτυρῆσαι προστιθέντες. Ἴδιοι δὲ αὐτὸν ἢ μαρτυρεῖν, ἢ ἐξομόσασθαι, ὡς οὐκ εἰδότα, ἢ μὴ παρεῖναι, ἢ χιλίας ἀποτίνειν. Κλητεύσασθαι μὲν οὖν ἐστὶ τὸ παλεῖσθαι εἰς μαρτυρίαν· ἐκκλητεύσασθαι δὲ τὸ δίκην ὀφείλειν, ἐπὶ τὸ τὰς χιλίας καταβαλεῖν. Taylor. Geminum conditionem proponit testibus, aut 1) testandi prompte et ingenue (quæ conditio finitur in verbis μεμεῖσθαι Λεωκράτην), aut 2) ejurandi testimonium rite, legitimis cum cærimoniis, h. e. jurejurando affirmandi se non posse testari, aut nolle, gravibus et legitimis de causis. propterea addit: ἐὰν δὲ μηδέτερον τούτων ποιῶσιν. Reisk.

Κλητεύσωμεν] *cogemus eos ad testima-

[1]ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

ἡ. Μετὰ ταῦτα τοίνυν, ὦ ἄνδρες, ἐπειδὴ χρόνος ἐγέ-
νετο καὶ ἀφικνεῖτο Ἀθήνηθεν πλοῖα εἰς τὴν Ῥόδον καὶ 30
φανερὸν ἦν ὅτι οὐδὲν δεινὸν ἐγεγόνει περὶ τὴν πόλιν, φο-
βηθεὶς ἐκπλεῖ πάλιν ἐκ τῆς Ῥόδου καὶ ἀφικνεῖται εἰς
Μέγαρα· καὶ ὤκει ἐν Μεγάροις πλείω ἢ πέντε ἔτη προ-
στάτην ἔχων Μεγαρέα, οὐδὲ τὰ ὅρια τῆς χώρας αἰσχυνό-
μενος, ἀλλ' [2]ἐκ γειτόνων τῆς ἐκθρεψάσης αὐτὸν πατρίδος
μετοικῶν. καὶ οὕτως αὐτοῦ κατεγνώκει αἰδίου φυγὴν, ὥστε
μεταπεμψάμενος ἐντεῦθεν Ἀμύνταν τὸν τὴν ἀδελφὴν
αὐτοῦ ἔχοντα τὴν πρεσβυτέραν, καὶ [3]τῶν φίλων Ἀντιγένην 35
153 Ξυπεταιῶνα, καὶ δεηθεὶς τοῦ κηδεστοῦ πρίασθαι παρ'
αὐτοῦ τἀνδράποδα καὶ τὴν οἰκίαν ἀποδόσθαι ταλάντου,

[1] ΜΑΡΤΥΡΕΣ T. R. [2] ἐς T. R. [3] τὸν φίλον Ἀντ. Ξυπεταιῶνα T. R.

nium dicendum. Nam aut hoc debent facere, aut mulctam dare, vel jurare. Κλητεύειν pertinet ad hos, qui denunciati, testimonium recusare voluerant. Mor.

Ἐπειδὴ χρόνος ἐγ.] *jam, postquam temporis aliquid intercesserat.* Diod. Sic. XX. 109. Ἐπειτα χρόνου γενομένου. Becker.

Πρεσβύτην] Harpocr. Οἱ τῶν μετοίκων Ἀθήνησι πρωτοπάτορες Πρεσβύται ἐκαλοῦντο. ἐπωγμαῖον γὰρ ἦν ἑκάστῳ τῶν μετοίκων, τοιοῦτον οἷον Ἀθηναίοις τίμιον πρεσβύτην. R nostro discimus, eundem quoque in cæteris Græciæ civitatibus obtinuisse morem, quem Rhetor modo Atheniensibus tribuit. Idem.

Ἀλλ' ἐς γειτόνων τῆς ἐκθρεψάσης etc.] Mavult Scaliger ἀπὸ τῆς ἐκθρεψάσης. Sed recepta lectio bene constare potest, uti patebit ex interpretatione. Taylor. Post γειτόνων intelligo τόπων. Solennis est ellipsis in ἐν vel ἐς γειτόνων, de qua vid. Reis. ad Luc. Conviv. t. ix. p. 364. Bip. Becker. Thorlacius : ἐς γειτόνων ἐν τῇς ἐκθρεψάσης αὐτὸν. Oratoris manum restituerunt codd. ἐκ γειτόνων enim adverbii fere vicem gerens, Terentii *e vicinia, exadversum*, sive *prope* significat. Aristid. Panath. t. I. 132. ed. Jebb. πυρὸν ἐκ γειτόνων ἐστὶ τὰ παραδείγματα. Cf. Aristoph. Plut. 435. et Lysistr. 701. Suidas v. ἐκ γειτόνων. Ἐκ γειτόνων τῆς μεγαλοφρούνης παροικοῦσαν τὴν ἀλαζονείαν ἐκφεύγει ἀντὶ τοῦ γειτνιῶσαν. Plura dabit Schaeferus ad Bos. Ellips. 296. 342. Osann. ἐκ γειτόνων dedit Heinrichius quoque et Pinzgerus.

Ξυπεταιῶνα] Hic populus frequentius scribitur Ξυπεταιών. Peccant Librarii saepenumero in istis vocalibus. Ξυπεταιὼν in Marmore Sandvicensi, l. 8. Taylor. Quum eadem forma h. v. legitur in Demosth. c. Neær. §. ια'. Diog. Laert. VII. 10. et saepius ex Harpocr. Ξυπεταιῶνα dedimus. Becker. Scripturam nostram Ξυπεταιὼν a nobis receptam, de cujus veritate Heinrichius, quippe qui vulgatam retinet, dubitare adhuc videtur, firmat marmor, cujus inscriptionem, a cl. J. J. Dubois Catalog. d' Antiq. Egypt. Græc. Rom. et Celtiq. Paris 1818. p. 76. descriptam, propter insignem ipsius vetustatem hic repetendam duxi:

ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΣΘΕΟΜΝΗΣΤΟΥΣΤΡΙΕΤΑΙΩΝ
ΣΤΡΑΤΗΓΟΣΧΕΙΡΟΤΟΝΗΘΕΙΣΤΙΠΟΤΟΥΔΗΜΟΥ
ΕΙΠΤΗΝΧΩΡΑΝΠΑΡΑΔΙΑΝΕΠΙ
ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣΑΡΧΟΝΤΟΣΑΝΕΘΗΚΕΝ.

Cæterum hac ex inscriptione chronologia Attici archontis Menecratis, de quo nil compertum ego habeo, nomen lucratur. Adde denique Ξυπεταιὼν ex Psephismate apud Josephum obvio. Cf. Meurs. de pop. Att. in Gronovii Thes. t. iv. p. 762. Osann.

Ἀποδόσθαι] Significationem vendendi advertas, quam in activo vix reperies. V. Xenoph. Mem. ii. 5. 5. iii. 7. 6. Cf. Wunderlich. ad Demosth. de Cor. et Boissonad. ad Philostr. Heroic. p. 268. Idem.

[1]καὶ ἀπὸ τούτου προσέταξε τοῖς τε χρήσταις ἀποδοῦναι τὰ ὀφειλόμενα καὶ τοὺς ἐράνους διενεγκεῖν, τὸ δὲ λοιπὸν αὐτῷ ἀποδοῦναι. διοικήσας δὲ ταῦτα πάντα [2]ὁ Ἀμύντας αὐτὸς πάλιν ἀποδίδοται τἀνδράποδα πέντε καὶ τριάκοντα μνῶν Τιμοχάρει Ἀχαρνεῖ τῷ τὴν νεωτέραν ἔχοντι τούτου ἀδελφήν· ἀργύριον δὲ οὐκ ἔχων δοῦναι ὁ Τιμοχάρης, συνθήκας ποιησάμενος καὶ θέμενος παρὰ Λυσικλεῖ, μίαν μνᾶν [3]τόκον ἔφερε τῷ Ἀμύντᾳ. ἵνα δὲ μὴ λόγον οἴησθε εἶναι 154
ἀλλ' εἰδῆτε τὴν ἀλήθειαν, ἀναγνώσεται καὶ τούτων ὑμῖν τὰς μαρτυρίας. εἰ μὲν οὖν ζῶν ἐτύγχανεν ὁ Ἀμύντας, ἐκεῖνον αὐτὸν παρειχόμην· νυνὶ δὲ ὑμῖν καλῶ τοὺς συνει-
151. 1 δότας. καί μοι λέγε ταύτην τὴν μαρτυρίαν, ὡς ἐπρίατο παρὰ Λεωκράτους ἐν Μεγάροις τὰ ἀνδράποδα Ἀμύντας καὶ τὴν οἰκίαν.

[4]ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

ἀκούσατε δὲ καὶ ὡς ἀπέλαβε τετταράκοντα μνᾶς παρὰ Ἀμύντου Φιλόμηλος Χολαργεὺς καὶ Μενέλαος ὁ πρεσβεύσας πρὸς βασιλέα.

[1] ἐπὶ τούτοις T. R. [2] ὁ om. T. R. [3] τόκου T. [4] ΜΑΡΤΥΡΕΣ T. R.

Ἐπὶ τούτοις] Καὶ ἀπὸ τούτου Osannus et Pinzgerus: καὶ ἐπὶ τούτοις dedit Heinrichius.

Τοὺς ἐράνους διενεγκεῖν] De notione τοῦ ἐράνου consule auctores, quos laudavi ad Midianam §. ιζ'. Ἐράνους διενεγκεῖν videtur dici in oppositione τοῦ ἐράνους εἰσενεγκεῖν, quod scribitur a Theophrasto in Μεμψιμοίρῳ. Καὶ ἐράνου εἰσενεχθέντος παρὰ τῶν φίλων, καὶ φάσκοντός τινος, ἱλαρὸς ἴστω· καὶ γὰρ, εἰσεῖν, ὅτι δεῖ τὸ ἀργύριον ἀποδοῦναι ἑκάστῳ, καὶ χαρὶς τούτων χέρη ὀφείλειν ὡς ὑπεργεπιμένων; quod noster ἐράνους διενεγκεῖν, alii dicunt ἐράνους διαλύσασθαι. Vide Lucian. in Demosthenis encomio [§. 45.] Erat autem ἔρανος mutui quædam species, sed gratuiti, amicorum stipes collatitia, quam non potuit Creditor repetere rigido jure, et ubi ei ita visum fuerit, verum juxta commoditatem Debitoris. Unde liquebit, quam parum fidum nacti sumus Lycurgi interpretem. Taylor. Casaub. ad Athen. VIII. 10. et imprimis Salmas. de Usur. c. 8. et Miscell. Salmas. c. 1—3. Becker.

Τόκων] Lege τόκον, appositive, ut aiunt. Nam ista una mina erat fœnus argenti, quod solvere non potuit Timochares. Taylor. Ita Lysias de Aristophan. reb. §. ι'. τετταρας δὲ μνᾶς τόκον λαβεσθαι. Osann.

Ἐκεῖνον αὐτὸν παρειχόμην] Fortasse legend. ἀν. παρ. quanquam interdum in hac orationis structura, etsi rarissime, particula desideratur. De hoc usu imperfecti indicativi apud Græcos, ubi Latini conjunctivum plusquamperfecti ponere solent cf. Jens. ad Lucian. I. p. 354. Bip. Matth. Gr. Gr. p. 711. b. Becker. Ἂν recte omitti posse, annotavimus ad Philem. Gramm. p. 294. Osann.

Ἀπέλαβε] Iterum queror de Interprete, qui totum hunc locum obscuravit. Philomelus et Menelaus erant Creditores Leocratis, qui ab Amynta, ut erat in imperatis pecuniam creditam receperunt. Multum certe interest, ut ad historiam celeberrimam alludam, det Halonesum Philippus, an reddat. Quintil. III. 8. Taylor.

Χολαργεὺς] Π. Χολαργύς. H. Stephan. Lege Χολαργύς. Fuit pagus seu demus Atticæ Χόλαργος vel Χόλαργον, quibusdam etiam Χολαργεῖς. Ejus demi mentionem fecerunt Aristophanes in Acharnensibus, et ibi Scholiastes, Demosthenes c. Androtionem, Æschines c. Timarchum, Plutarchus in Pericle, Hesychius, Stephanus, Suidas. Palmer.

Μενέλαος] Unus e creditoribus Leocratis. Vir nobis ignotus, et Atheniensibus

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

155 λάβε δέ μοι καὶ τὴν [1] τοῦ Τιμοχάρους τοῦ πριαμένου [2] τἀνδράποδα παρ' Ἀμύντου πέντε καὶ τριάκοντα μνῶν, καὶ τὰς συνθήκας.

[3] ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ΣΥΝΘΗΚΑΙ.

τῶν [4] μὲν μαρτύρων ἀκηκόατε, ὦ ἄνδρες· ἄξιον δ' ἐστὶν ἐφ' οἷς μέλλω λέγειν ἀγανακτῆσαι καὶ μισῆσαι τουτονὶ Λεωκράτην. οὐ γὰρ [5] ἐξήρκεσε τὸ σῶμα τὸ ἑαυτοῦ καὶ τὰ χρήματα μόνον ὑπεκθέσθαι, ἀλλὰ καὶ τὰ ἱερὰ τὰ πατρῷα,

[1] τοῦ om. T. R. [2] τὰ ἀνδράποδα T. R. [3] ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ΣΥΝΘΗΚΑΙ om. T. R. [4] μὲν om. T. R. [5] ἐξῆκε T.

fortasse, nisi Orator squ. eum notavisset. Civem Atheniensem fuisse propterea vix credibile, quod tum δῆμος, cui annumerabatur, vocatus fuisset. An idem sit, quem Demosth. Phil. A. §. θ'. nominat, addubito propter temporis rationem. BECKER.

Λάβε δὲ μοι κ. τ. λ.] Hunc locum ita sano unius punctuli mutatione. Lege enim: λάβε δέ μοι καὶ τὴν Τιμοχάρους (sc. μαρτυρίαν) τοῦ πριαμένου τὰ ἀνδράποδα παρ' Ἀμύντου πέντε καὶ τριάκοντα μνῶν, καὶ τὰς συνθήκας. Τῶν μαρτύρων ἀκηκόατε. Cape autem mihi testimonium Timocharis, istius, qui ab Amynta mancipia redemit XXXV minis, atque etiam pacta conventa, quæ cum Amynta fecit de pecunia solvenda. Testes audivistis, cætera. Vid. pag. 405. 6. TAYLOR. λαβὲ ubivis in Atticorum scriptis pro vulgari λάβε rescribendum judico, flagitante ipso Atticorum usu, quem a Grammaticis antiquis uno consensu præceptum, si nostri homines ideo neglexerunt, quod in MSS. ubivis λάβε sibi offerri animadverterent, non cogitasse videntur, MStis nisi vulgaribus multo antiquiores sunt, paullum ne dicam nihil in decernendis istius generis rebus tribuendum esse: præterea in MSS. constanter λάβε ferri, nil mirum, quum hanc vocis modulationem auctoribus communis dialecti propriam fuisse diserte tradatur. Acuta sunt et tali viro digna quæ de hoc imperativo contulit Buttmannus Ausführliche Griechsche Sprachlehre, §. 103. T. 1. p. 463. seq. Adde Arcadium de accent. p. 148. 26. τὸ δὲ λάβε καὶ ἴδε παρ' ἡμῖν μὲν βαρύνονται, παρὰ δὲ Ἀττικοῖς ὀξύνεται. OSANN. λαβὲ quoque Heinrichius.

Τῶν μαρτύρων] Malim μὲν interponi. REISK.

Ἐξῆκε] Π. ἐξήκεσα. Ἡ ἐξήκει. H. STEPHAN. Omnino cum Stephano ἐξήκει vel ἐξήκεσα. Quorum utrumque probum est. Noster pag. 408. l. 2. οὐκ ἐξήκεσεν αὐτῷ τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα — ἀδικῆσαι. Antip. Orat. I. ed. Steph. 112. 30. ἀλλ' ἐξήκει μοι τοῖς ἐν τῷ γραμματείῳ χρῆσθαι. Isæus de Dicæog. hered. ed. Steph. 52. 32. οὐκ ἐβουλήθημεν, ἀλλ' ἐξήκεσε τὰ ἡμέτερα ἡμῖν κομισαμένοις ἀσυλλάχθαι. TAYLOR.

Ἀλλὰ καὶ — ἱδρυσάμενοι] Ἱερὰ τὰ πατρῷα sunt dii penates, quos Leocrates, dum venderet domum et argentum secum deportaret, ex Oratoris sententia, Megara transmigrari jussit. Dionys. Halic. p. 54. Sylb. τοὺς δὲ θεοὺς τούτους Ῥωμαῖοι μὲν Πενάτας καλοῦσι. Virgilius morem Græcorum poetarum secutus Æn. 11. 702.

" Dii patrii, servate domum, servate nepotes."

Dinarch. c. Demosth. p. 48. Reisk. hæc sacra appellat πατρῴων ἱστίαν, et in Or. c. Aristog. p. 86. his quoque monumenta patrum in urbe posita annumeravit. Item Lesbon. πρωτ. p. 12. Reisk. conjungit ἱερὰ πατρῷα et μνήματα. BECKER. Simonus, πατρῶα, ait, hic et πάτρια commutata sunt: quod equidem non dixerim. Demosth. Epist. p. 1481. ed. Reisk. θύοντα ὑπὲρ ὑμῶν τὰς πατρίους θυσίας ἐν Δελφοῖς. et de Cor. p. 274. τὸν Ἀπόλλω τὸν Πύθιον, ὃς πατρῷός ἐστι τῇ πόλει. Memoratur tamen πάτριος Ἀπόλλων in Lex. Bekk. Anecd. Græc. t. i. p. 291. seq. Igitur quæ infra §. ιδ'. leguntur τὰ ἱερὰ τὰ πάτρια. et §. κγ'. fin. θεοὺς τοὺς πατρίους potius crediderim cum τοῖς πατρῴοις commutata esse. Multo enim latior est vocis πατρῷος usus, quam ap. Latinos v. paternus, quæ eo sensu nonnisi apud poetas reperiatur:

ἃ τοῖς ὑμετέροις [1]νομίμοις καὶ πατρῴοις ἔθεσιν οἱ πρό-
γονοι παρέδοσαν αὐτῷ ἱδρυσάμενοι, ταῦτα μετεπέμψατο
εἰς Μέγαρα καὶ ἐξήγαγεν ἐκ τῆς χώρας, οὐδὲ τὴν ἐπωνυ-
μίαν τῶν πατρῴων ἱερῶν φοβηθείς, ὅτι ἐκ τῆς πατρίδος
αὐτὰ κινήσας συμφεύγειν αὐτῷ, ἐκλείποντα τοὺς νεὼς
καὶ τὴν χώραν ἣν κατεῖχον, ἠξίωσε, καὶ ἱδρύσασθαι ἐπὶ
ξένης καὶ ἀλλοτρίας καὶ εἶναι ὀθνεῖα τῇ χώρᾳ καὶ τοῖς 156
[2]νομίμοις τοῖς κατὰ τὴν Μεγαρέων πόλιν εἰθισμένοις. καὶ
οἱ [3]μὲν πατέρες [4]ὑμῶν τὴν Ἀθηνᾶν ὡς τὴν χώραν
εἰληχυῖαν, ὁμώνυμον αὐτῇ τὴν πατρίδα προσηγόρευον Ἀθή-
νας, ἵν' οἱ τιμῶντες τὴν θεὸν τὴν ὁμώνυμον αὐτῇ πόλιν μὴ
ἐγκαταλίπωσι· Λεωκράτης δὲ οὔτε νομίμων [5][οὔτε] πα-
τρῴων οὔτε ἱερῶν φροντίσας τὸ καθ' ἑαυτὸν ἐξαγώγιμον

[1] καὶ νομίμοις T. R. [2] νόμοις T. R. [3] μὲν om. T. R.
[4] ἡμῶν T. R. [5] uncos om. T. R.

contra dii patrii, Nepos Them. 6. Cic. Phil. II. 30. Tam promiscuus autem et varius apud Græcos harum vocum usus est, ut nonnisi in universum Godofr. Hermanni de iis præcepta vera esse dicas, in Classical Journal 1820. No. 42. p. 356. breviter scribentis: "πάτρια, quæ sunt patris; πατρῷα, quæ a patre veniunt: πατρικὰ, qualia patris sunt." Quorum trium adjectivorum discrimen multo aliter traditur in Lexico Bekkeri l. c. p. 217. Ut redeam ad Lycurgum, de religione sacrorum a patribus traditorum apud Athenienses conferre juvat locum Lesbonactis simillimum, orat. 2. 5. p. 12. ed. Orell. Ἔτι δὲ καὶ ἱερὰ ὑμῖν οἱ πατέρες ἱδρυσάμενοι κατέλιπον, κοσμήσαντες ναοῖς καὶ βωμοῖς καὶ ἀγάλμασι, καὶ ἄλλοις καὶ παλαιοῖς ἀναθήμασιν ἃ μὴ περιῆντε συληθέντα καὶ φέροντα ἀτίμως, ἀλλ' ἀμύνατε etc. Osann.

Αὐτῷ] Post αὐτῷ videtur χρωμένῳ deesse. hac conditione, si vestris ritibus atque juribus utatur. Reisk.

Καὶ τὴν χώραν ἣν κατεῖχον] V. quæ ad Philemonem Grammaticum p. 255. annotavimus. Osann.

Ὀθνεῖα] Harpocr. Ὀθνεῖος, Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Στρατοκλέους, ἀντὶ τοῦ ἀλλότριος, ὡς καὶ παρὰ Πλάτωνι ἐν πρώτῳ νόμων. Manss. p. 229. A νόθος faciunt νοθεῖον Grammatici, et a νοθεῖον per ὑπερβιβασμὸν ὀθνεῖον. Hoc alienum et extraneum significat. Illud illegitimum et spurium; omnia speria et notha extranea sunt et aliena. Becker.

Καὶ οἱ πατέρες ὑμῶν] Lege: καίτοι οἱ πατέρες ἡμῶν. Atqui majores nostri. Taylor.

Ἀθηνᾶν] Dio Chrysostom. Orat. LXIV. Ἀρχαῖον ἦν γένος τῶν αὐτοχθόνων καὶ πρώτων Ἀθηναίων, μητέρα μὲν τὴν Γῆν αὐχοῦνται, τροφὸν δὲ τὴν Δήμητραν, ἱππώνυμον δὲ καὶ σύμμαχον τὴν Ἀθηνᾶν. Vide de hoc cognomine Auctores, quos laudat Meursius de Fortuna Athenarum cap. II. Deest post hanc vocem, vel τιμῶντες, vel αἰδούμενοι, vel aliquid simile. Taylor. Mihi videtur sic esse leg. atque distinguendum: τὸν Ἀθηνᾶν τιμῶντες, ὡς τὴν χώραν εἰληχυῖαν, ὁμώνυμον αὐτῇ τὴν πατρίδα etc. majores, honoris ergo Minervæ habendi, ut ei, quæ solum hoc sortita esset, patriam suam, urbem hanc, de nomine Minervæ, Athenas appellarunt. Reisk. Thorlacius addidit εἰδότες. Cf. Apollod. iii. 14. et Gottleber. ad Platon. Menex. c. vii. Becker. V. Morell. ad Aristid. or. adv. Leptin. p. 184. Apposite alius ejusdem oratoris locus de Minerva conferri potest, ex Panath. t. i. p. 106. sq. λαβοῦσα [leg. λαχοῦσα] δὲ τὰς ψήφους ἡ θεὸς, τὴν ἱππονμίαν τῇ πόλει δίδωσι, ὡς ἑαυτῆς οὖσαν· καὶ κατεσκευάσατο ὡς κτῆμα ἑαυτῆς, διαρκῆ πρὸς εἰρήνην τε καὶ πόλεμον. Osann. Heinrichius de suo: τὴν Ἀθηνᾶν ὡς τὴν χώραν εἰληχυῖαν * ἱδρυσάμενοι * [ὁμώνυμον αὐτῇ]. Quæ verba sublatum, refragante Pinzgero, it Bekkerus.

Νομίμων οὔτε] Οὔτε videtur delendum. Reisk. Et inclusit Heinrichius, omisit Pinzgerus.

Τὸ καθ' ἑαυτὸν] si in isto positum fuisset.

ὑμῖν καὶ τὴν παρὰ τῶν θεῶν βοήθειαν ἐποίησε. καὶ οὐκ ἐζήρκεσεν αὐτῷ τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα τὴν πόλιν ἀδικῆσαι, ἀλλ' οἰκῶν ἐν Μεγάροις, οἷς παρ' ὑμῶν ἐξεκομίσατο χρήμασιν ἀφορμῇ χρώμενος, ἐκ τῆς ἠπείρου παρὰ Κλεοπάτρας εἰς [1]Λευκάδα ἐσιτήχει καὶ ἐκεῖθεν εἰς Κόρινθον. 157 καίτοι, ὦ ἄνδρες, καὶ περὶ τούτων οἱ ὑμέτεροι νόμοι τὰς ἐσχάτας τιμωρίας ὁρίζουσιν, ἐάν τις Ἀθηναίων ἄλλοσέ [2]ποι σιτηγήσῃ ἢ ὡς ὑμᾶς. ἔπειτα τὸν προδόντα μὲν ἐν τῷ πολέμῳ, σιτηγήσαντα δὲ παρὰ τοὺς νόμους, μὴ φροντίσαντα δὲ μήτε ἱερῶν μήτε πατρίδος μήτε νόμων, τούτων ἔχοντες ἐν τῇ ὑμετέρᾳ ψήφῳ οὐκ ἀποκτενεῖτε καὶ παράδειγμα τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ποιήσετε; πάντων ἄρα

[1] Ἑλλάδα T. R. [2] που T. R.

Dinarch. c. Philocl. p. 96. Οὗτος ἀποδώσεται τὸ παρ' ἑαυτὸν τὸν Μουνυχίαν, ἂν ἴχνη τὸν ὑποσύμενον. Becker.

Εἰς Ἑλλάδα ἐσιτήγει, καὶ ἐκεῖθεν εἰς Κόρινθον] Ex anterioribus puto legendum esse, εἰς Μέγαρα ἐσιτήγει etc. Quid enim foret εἰς Ἑλλάδα, καὶ ἐκεῖθεν εἰς Κόρινθον? Quasi Corinthus non fuisset ἐν Ἑλλάδι. Sed εἰς Μέγαρα optime convenit ei, qui Megara habitabat non longe a Corintho. Palmer. Recte fortasse Palmerius. Cleopatra, si id nescis, erat Philippi M. Filia, Alexandro, Epiri regi, nuptum data, in quibus nuptiis celebrandis Philippus a Pausania interficitur. Justin. IX. 6. Paulo ante actam hanc causam, istius imperii summam ad regiam hanc mulierem delatam esse novimus. Πρώην ποθ' ὑπέμεινας πρεσβευτὰς ὡς Κλεοπάτραν τὴν Φιλίππου θυγατέρα χειροτονῆσθαι, συναχθησόμενος ἐπὶ τῷ τοῦ Μολοττῶν βασιλέως Ἀλεξάνδρου τελευτῇ. Æsch. c. Ctesiph. §. 89. Quæ Oratio fortasse eodem anno, quo hæc contra Leocratem, habita fuit. Taylor. Hellas appellabatur tota illa regio, quæ Acarnaniam, Ætoliam, insulas maris Ionii, Phocin et Bœotiam complectebatur. Quare nolim hic quicquam mutari. Sin tamen mutandum quid sit, præferam equidem Λιτταίδα. Reisk. Immo certissimum est Lycurgum hanc causam paullo ante Demosthenis ἀγῶνα de Corona instituisse, quod prodit Æschin. c. Ctesiph. §. 93. Et opportune Hauptmannus excitat locum Pompon. Mel. ii. 3. 1. 100. in quo est: "Megarensium tractus Isthmon attingit, qui - - - angusto tramite Helladi Peloponneso annectit. In eo est - - - Corinthus, olim clara opibus." Becker. Ἑλλάδα Beckerus frustra defendere studet. Osann. Ἑλλάδα quoque retinuerunt Heinrichius et Pinzgerus.

Ἐάν τις Ἀθ. — ὡς ὑμᾶς] Mor. conjec. ὑμᾶς. — Verba legis reperiuntur apud Demosthen. adv. Lacrit. p. 941. 4. ed. Reisk. cf. c. Dionysiod. p. 1286. 1. et sæpius eam leviter tangit orationibus privatis. Voc. σιτηγεῖν exercere frumentarium navicularium significat. At omnino mirum est, hanc legem, quæ non facile ulli Atheniensium ignota esse potuit, citari ab Oratore. Tamen, quum ad explicationem oratoriam verborum περὶ τούτων apta sint hæc verba, sunt tolerandæ, donec Codd. certiora dabunt. Becker.

Ἄλλοσί που] Vulgo ἄλλοσί που, quod haud memini alibi, si Ionicæ dialecti auctores excipio, sine suspicione corruptelæ me legisse. Contra ἄλλοσί που, Xenoph. Hipparch. 1. 18. In ipsa hac lege, quam tangit orator, in Demosth. in Lacrit. p. 941. plenius obvia, codices melioris notæ binis locis, ubi Reiskius ἄλλοσί που vulgavit, ἄλλοσί που præbent. Osann.

Ἔπειτα τὸν] F. scribendum: εἶτα τὸν — ἀνταπτοῖτε; ut est infra c. 18. 16. V. Wyttenb. epist. Crit. p. 250. ed. Lips. Becker.

Τοῦτον ἔχοντες ἐν τῇ ὑμετέρᾳ ψήφῳ, οὐκ ἀνταπτοῖτε] Ita distingui malim, quam cum Stephano: τοῦτον ἔχοντες, ἐν τῇ ὑμετέρᾳ ψήφῳ οὐκ ἀνταπτοῖτε; Juxta meam punctationem scripsit Noster supra §. 1. ἔχοντας ἐπὶ τῇ ψήφῳ τὸν προδότην. et infra quoque §. 30. ζῶν καὶ ἐναγχόμενον ἔχοντες τῇ ψήφῳ, ἀτιμώσετον λάσετε; Taylor.

Παράδειγμα] Ita omnino rescribo, quemadmodum quoque præcepit Stephanus,

ἀνθρώπων [1] ῥᾳθυμότατοι ἔσεσθε καὶ ἥκιστα ἐπὶ τοῖς δεινοῖς ὀργιζόμενοι.

θ'. Καὶ ταῦτα δὲ [2][ὁμοῦ], ὦ ἄνδρες, ἐμοῦ θεωρήσατε, ὡς δικαίαν τὴν ἐξέτασιν ποιουμένου περὶ τούτων. οὐ γὰρ ὄψεσθε δεῖν ὑμᾶς ὑπὲρ τηλικούτων ἀδικημάτων εἰκάζοντας ἀλλὰ τὴν ἀλήθειαν εἰδότας ψηφίζεσθαι, καὶ τοὺς μάρτυρας μὴ δώσοντας ἔλεγχον μαρτυρεῖν ἀλλὰ δεδωκότας. παρεκαλεσάμην γὰρ αὐτοὺς πρόκλησιν ὑπὲρ τούτων ἁπάντων 159
γράψας καὶ ἀξιῶν βασανίζειν τοὺς τούτου οἰκέτας. καί μοι λέγε ταύτην.

ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ.

ἀκούετε, ὦ ἄνδρες, τῆς προκλήσεως. ἅμα τοίνυν ταύτην Λεωκράτης οὐκ ἐδέχετο καὶ κατεμαρτύρει αὐτοῦ ὅτι προδότης τῆς πατρίδος ἐστίν· ὁ γὰρ τῶν πάντων [3] συνειδότων

[1] ῥᾳθυμότεροι T. R. [2] uncos om. T. R. [3] συνειδότων om. T. R.

non cum Editis παραδείγματος. Istius incudi origo neminem, credo, latere potest. Ecce enim! καὶ παραδείγματος τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ποιήσετε. Taylor. Cf. Isocr. Paneg. §. ι'. Osann.

Ῥᾳθυμότατοι] Schaubius apte confert p. 1459. 39. ed. Steph. πάντων γὰρ ἀνθρώπων ἴσασθε ἀγνωμονέστατοι. Adde Demosth. in Timocr. p. 733. 29. et in Lacrit. p. 941. 20. ed. Reisk. Osann.

Τοὺς τηλ.] Corrige περὶ τηλ. Notissimum est. Taylor.

Δόσοντας ἁλ.] Sc. *verbis*. Et statim post δεδωκότας, sc. *eo quod antea illis acciderit*, nempe, quod retenti sunt a Leocrate. Credo testes nunc prodire, qui jam factis convixerunt Leocratem. Mor.

Παρεκαλεσάμην] Minime, sed προύκαλεσάμην. Nam ea vox legitima est, προύκαλεσάμενον αὐτοὺς, πρόκλησιν — γράψας. Harpocrat. Πρόκλησις. Ἐλέσθαι, ὁπότε διακέλευσί τινες, ἑξαιτῖν ἑκάστῳ ἐκ τοῦ διαιτᾶσθαι ἢ διαιτᾶσθαι εἰς βάσανον, ἢ εἰς μαρτυρίαν τοῦ πράγματος, καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο προκαλεῖσθαι· τὸ δὲ γραμματεῖον τὸ περὶ τούτου γραφόμενον, ἐκαλεῖτο πρόκλησις. Antiph. Orat. I. p. 112. ed. Steph. Ἐν οἷς μὲν γὰρ αὐτῷ ἐξουσία ἦν σαφῶς εἰδέναι παρὰ τῆς ζασάνου, οὐκ ἠθέλησεν· ἐν οἷς δ' οὐκ ἦν πυθέσθαι, τοῦτ' αὐτὸ προεβάλετο. καίτοι αὐτὸ τοῦτο ἐχρῆν ἢ καὶ ἐγὼ προύκαλούμην προυμνᾶσθαι — μὴ ὁμολογούντων γὰρ τῶν ἀνδραπόδων κ. τ. λ. Demosth. c. Dionysod. §. ι'. Ταῦτα τοίνυν — προκαλεσαμένων ἡμῶν Διονυσόδωρον τουτονὶ πολλάκις, καὶ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἐκτιθέντων τὴν πρόκλησιν. Idem c. Stephan. A. §. οζ'. Μαρτυρῶσι παρόντες, ὅτι Ἀπολλόδωρος προύκαλεῖτο Στέφανον παραδοῦναι τὸν παῖδα τὸν ἀκόλουθον εἰς βάσανον. Certe παρακαλέσασθαι alia omnino res est. Taylor. Taylorо obsecuti sunt Beckerus et Heinrichius.

Λεωκράτης] Α Λεωκράτης, Vratisl. Unde Schaubius, me dissentiente, ὁ Λεωκρ. suspicatur. Osann.

Κατεμαρτύρει αὐτοῦ] Videtur αὐτὸς interponendum. *ipse in sese dicebat testimonium, ipse sese deferebat.* Reisk. Sine causa. Osann.

Τῶν πάντων] Π. τὸν πάντων. H. Stephan. Nescio, quare lectionem sollicitaret H. Stephanus. Supererant multa in hac oratione, ubi Crisin felicius exercere poterat. Quod ni centenis ad minimum locis ostendi, næ ego libenter ferrem inter eos numerari, qui bonas literas negligant, vel si quid est eo hominum genere κακοδαιμονέστερον. Taylor. Mihi videtur sic leg. ὁ γὰρ τὸν πάντων [scil. ἰλίγγων] ἰσχυρότατον ἴλιγγον φυγών. Certe deest aliquis talis superlativus, aut μίγιστον, aut σαφέστατον, aut δικαιότατον, aut ἄριστον, aut tale quid. Reisk. τῶν πάντων συνειδότων egregie codd. B. et Vratisl., applaudente Passovio Symbol. crit. in scriptt. Græc. et Rom. p. 30., restituerunt. Igitur Beckerus valde vituperandus videtur, qui audacissimam Reiskii conjecturam non solum probaverit, sed etiam in textum susceperit. Osann. Thorlacius: τὸν [μίγιστον] πάντων. Heinrichius: τὸν τῶν [πάντων] συνειδότων. Pinzgerus: τῶν πάντων συνειδότων.

Τὸν πάντων ἰσχυρότατον ἴλιγγον] Sed

ἔλεγχον φυγὼν [1] ἀμολόγητον ἀληθῆ εἶναι τὰ εἰσηγγελμένα. 35
τίς γὰρ ὑμῶν οὐκ οἶδεν ὅτι περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων
πολὺ δοκεῖ δικαιότατον καὶ δημοτικὸν εἶναι, ὅταν οἰκέται
160 ἢ θεράπαιναι συνειδῶσιν ἃ δεῖ, τούτους ἐλέγχειν καὶ βα-
σανίζειν, καὶ τοῖς ἔργοις μᾶλλον ἢ τοῖς λόγοις πιστεύειν,
ἄλλως τε καὶ περὶ πραγμάτων κοινῶν καὶ μεγάλων καὶ
συμφερόντων τῇ πόλει; ἐγὼ τοίνυν τοσοῦτον ἀφέστηκα
τοῦ ἀδίκως τὴν εἰσαγγελίαν κατὰ Λεωκράτους ποιήσασθαι, 40
ὅσον ἐγὼ [2] μὲν ἐβουλόμην [3] ταῖς ἰδίαις κινδύνοις ἐν τοῖς Λεω-
κράτους οἰκέταις καὶ θεραπαίναις βασανισθεῖσι τὸν ἔλεγ-

[1] ἀμολόγητα T. [2] μὲν om. T. R. [3] τοὺς ἰδίους κινδύνους T. R.

quum c. 10. Lycurgus dicit, decere proditionis reum μείζονα τῶν ἀκριβεστάτων ἐλέγχων φεύγειν, Reiskii emendationem, probante Moro, in textum recipere placuit; imprimis quum simillimus est locus Antiph. de Cæde Herod. p. 724. ed. Reisk. Καὶ εἰ μὲν ἐγὼ τὸν ἄνδρα ἀφάνισα ἢ μὴ ἔδοσαν ἐκδῶναι τούτους, ἦ, ἄλλον τινὰ ἐφευγον ἔλεγχον, αὐτοὶ δὲ τούτοις ἰσχυροτάτοις εἰς τὰ πράγματα ἐχρῶντο. Becker.

Δημοτικὸν] Malim aut δημοτικώτατον, aut μάλιστα δημοτικόν. Reisk. Et dedit δημοτικώτατον Heinrich.

Δημότικον] Superlativum δημοτικώτατον exspectamus, quem Reisk. proposuit, vel μάλιστα δημοτικόν. Interdum quidem diversos gradus junctos videmus apud scriptores; sed verum esse puto, quod Reisk. anim. ad Dionys. Hal. V. 675. observat: 'Facillime potuisse in hujusmodi rebus errores subrepere ex eo, quod librarii Græci consuerunt terminationes comparativorum et superlativorum eadem sigla exprimere: ut sæpissime causæ dubitandi incidant gravissimæ, et testimonia quamvis multarum editionum, quarum omnes posteriores ex una principe derivatæ sunt, quocirca consensus earum omnium non potest nisi pro unico suffragio haberi, contra necessitatem e natura rei et modo loquendi exsistentem nil valeant.' Becker.

Ἃ δεῖ] Vel scribe ἃ μὲ δεῖ, vel supple aliquid post δεῖ, sc. ἃ δεῖ μαρτυρεῖν, aut μηνύειν. Hujusmodi suspicor. Taylor. Post ἃ δεῖ videtur deesse γινώσκειν ὑμᾶς. Reisk. Perperam. Osann.

Ἃ δεῖ] Cogit. συνειδέναι, i. e. *convincere, quod sciant.* — *Scitis enim, justum esse et popolare, in re ambigua fieri inquisitionem in servos atque ancillas conscias, ita ut convincantur, quod conscioverint, quibus explaratis magis res ipsa fidem facit, quam accusatoris oratio.* Sententiam Nostri illustrat Antiph. de eade Herod. p. 749. 23. ed. Reisk. Becker.

Ὅσον ἐγὼ μὲν] Μὲν addidit Osannus, et Pinzgerus. De cujus particulæ (inquit Osannus) post pronomina positæ vi cf. Döderlein. in Thiersch. Act. Phil. Mon. v. i. fasc. 1. p. 66. Adde Aristoph. Nub. 645.

Τοὺς ἰδίους κινδύνους] Forte τοῖς ἰδίοις, subaudi ἐμαυτοῦ, κινδύνοις. *meum ipsius periculo privato.* nam qui servum aut ancillam ad tormenta postularet, is haro restituere debebat servi pretium, si is e tormentis forte debilitaretur. Reisk. τοῖς ἰδίοις κινδύνοις e Reiskii conjectura, pauciuntibus Schulz., Thorlac., Becker. [et Heinrich.], edidi, nanci patrum quæ ad defendendam vulgatam a V. D. neque allata sunt. Infra habes §. κζ. τοῖς ἰδίοις κινδύνοις κοινὸν ἅπαντα τοῖς Ἕλλησι κτήσασθαι. Osann.

Τοὺς ἰδίους κινδύνους] An addendum ἀξιώσας? *volui meum periculum; cum volui tunc, ut de testibus quæreretur.* Mor. Reiskii conjecturam recepimus. Dionys. c. Demosth. p. 26. ed. Reisk. de Charidemo: χρήσιμος ὑμῖν οὐ λέγω ἀλλ' ἔργοις δεδηλώκατε χαίρειν, καὶ τοῖς ἰδίοις τοῖς ἐμοῖς κινδύνοις ὑμῖν καὶ τοῖς ἄλλοις Ἕλλησι βοηθήσαντος τὸν σωτηρίαν παρασκευάσαντος, σφόδρα αὐτὸς κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐλεγομένου. — Qui vero servum aut ancillam ad tormenta postulaverat, is hero servi a tormentis forte debilitati pretium restituere debebat. Id statim in formula exprimebatur accusatore promittebatur, ut legimus in Demosth. p. 1387. 22. ed. Reisk. Becker.

Τὸν ἔλεγχον] Delet Scaliger. Verum, si quid exterminandum sit, non illa jubeo in superiori parte sententiæ, nempe τοὺς ἰδίους κινδύνους. Vide quæso: ἐγὼ ἐβουλ-

χον γενέσθαι, οὐτοσὶ δὲ διὰ τὸ συνειδέναι [1]ἑαυτῷ οὐχ ὑπέμεινεν ἀλλ' ἔφυγε. καίτοι, ὦ ἄνδρες, πολὺ θᾶττον οἱ 161
Λευκράτους οἰκέται καὶ θεράπαιναι τῶν λεγομένων ἄν τι ἠνέῳξαν ἢ τὰ μὴ ὄντα τοῦ ἑαυτῶν δεσπότου κατεψεύσαντο.

152. 1 ε'. Χωρὶς τοίνυν τούτων Λευκράτης ἀναβοήσεται αὐτίκα ὡς ἰδιώτης ὢν καὶ ὑπὸ τῆς τοῦ ῥήτορος καὶ συκοφάντου δεινότητος ἀναρπαζόμενος. ἐγὼ δὲ ἡγοῦμαι πάντας ὑμᾶς εἰδέναι ὅτι τῶν μὲν δεινῶν καὶ συκοφαντεῖν ἐπιχειρούντων ἔργον ἐστὶν ἅμα τοῦτο προαιρεῖσθαι καὶ ζητεῖν τὰ χωρία ταῦτα ἐν οἷς τοὺς παραλογισμοὺς κατὰ τῶν ἀγωνιζομένων
5 ποήσονται, τῶν δὲ δικαίως τὰς κρίσεις ἐνισταμένων καὶ τοὺς ἐνόχους ταῖς ἀραῖς ἀκριβῶς ἀποδεικνύντων τἀναντία φαίνεσθαι τούτοις ποιοῦντας, ὥσπερ ἡμεῖς. οὐτωσὶ δὲ διαλογίζεσθε περὶ τούτων παρ' ὑμῖν αὐτοῖς· τίνας ἀδύνατον ἦν τῇ δεινότητι καὶ ταῖς παρασκευαῖς ταῖς τοῦ λόγου παραγαγεῖν;[2] [τοὺς οἰκέτας]. κατὰ φύσιν τοίνυν βασανιζόμενοι πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν περὶ πάντων τῶν ἀδικημάτων ἔμελλον
10 φράσειν οἱ οἰκέται καὶ αἱ θεράπαιναι· ἀλλὰ τούτους ὁ Λευκράτης παραδοῦναι ἔφυγε, καὶ ταῦτα οὐκ ἀλλοτρίους

[1] ἑαυτὸν T. R.

[2] uncos om. T. R.

γαρ ἐν ταῖς Λευκράτους οἰκέτας καὶ θεραπαίναις Cassandrum τὸν ἔλεγχον γενέσθαι. TAYLOR.

Ἑαυτῷ] Π. ἑαυτῷ. H. STEPHAN. Recte. TAYLOR. Ego vulgatum reliqui, quia conjecturam illam tametsi admittas, non tamen ideo persanatus est locus. Si nihil hic deest, leg. est αὐτὸν (pro ἑαυτῷ), quod referetur ad τὸν ἔλεγχον; et sic erit distingucndum: διὰ τὸ συνειδέναι, αὐτὸν οὐχ ὑπέμεινεν. aut si quid deest, sic leg. διὰ τὸ συνειδέναι ἑαυτῷ ἀδικοῦντι, αὐτὸν οὐχ ὑπέμεινεν. REISK. Ita e Stephan. conjectura praeter Reiskium omnes editores. Schaubies mecum hanc communicavit probanda: Stephano assentior corrigenti ἑαυτῷ. cf. Lysiae Areopag. §. ϛ'. ἰδίων ἂν ἡμαυτῷ ξυνειδείην. qui locus docet, ξυνειδέναι ἑαυτῷ idem significare posse quod ξυνειδέναι ἑαυτῷ ἀδικοῦντι. et pro Polystr. §. β'. οἱ δ' οὐχ ὑπέμειναν, πεπυσμένοι σφῶν αὐτῶν ἀδικεῖν. quo altera quoque. Reiskii [quocum facit Decus] conjectura, αὐτὸν, inutilis repellitur. OSANN.

Τῶν λεγομένων] Desidero Interpretis fidem. Verte: earum, quae allegantur. TAYLOR.

Κατεψεύσαντο] Cf. Cic. pro Rosc. Amer. c. 41. HAUPTM.

Δεινῶν] Ernesti λέγειν addere voluit, et hoc omnino usitatius est. Tamen absolute quoque interdum ponitur. Philostr. de V. Soph. 1. p. 499. de Antiphonte Rhamnusio: δεινὸς τὰ δικανικὰ, i. e. *in rebus forensibus terribilis et metuenda erat hujus Oratoris versutia.* BECKER.

Ἅμα τοῦτο] P. leg. ἐν τούτῳ. REISK. Sed emendatione opus non [adstipulante Osanno] est. Sensus: Hi, qui facundia pollent et calumniari solent, hoc simul sibi permittunt, ut locos inquirant et falsciis, quibus fraudulenter pugnant adversus accusatos. BECKER.

Ἀνωμοκότων] Scil. ἐγὼ ἐστὶν. c. v. 10. REISK.

Ὥσπερ ἡμεῖς] Scil. φαινόμεθα ποιοῦντες. IDEM. Δοκεῖς ὑμεῖς dedit Osannus. Quae scilicet audientium appellatione (inquit V. D.) orator ad animos sibi conciliandos utitur. Supple enim φαίνοσθε ποιοῦντες.

Τοὺς οἰκέτας] Prorsus omittunt Osannus et Pinzgerus.

Καὶ ταῦτα] Ellipticе, ut supra p. 144. 6. ed. Reisk. Eodem modo Aristophanes

162 ἀλλ' αὐτοῦ ὄντας. τίνας δὲ δυνατὸν εἶναι δοκεῖ τοῖς λόγοις ψυχαγωγῆσαι καὶ τὴν ὑγρότητα αὐτῶν τοῦ ἤθους τοῖς δακρύοις εἰς ἔλεον προαγαγέσθαι; τοὺς δικαστάς. ἐνταῦθα Λεωκράτης ὁ προδότης τῆς πατρίδος ἐλήλυθεν, οὐδὲν ἕτερον ἢ φοβούμενος μὴ ἐκ τῆς αὐτῆς οἰκίας οἵ τ' ἐξελέγχοντες τῷ ἔργῳ καὶ ὁ ἐξελεγχόμενος γένηται. τί γὰρ ἔδει προφάσεων 15 ἢ λόγων ἢ σκήψεως; ἁπλοῦν τὸ δίκαιον, ῥᾴδιον τὸ ἀληθές, βραχὺς ὁ ἔλεγχος. εἰ μὲν ὁμολογεῖ τὰ ἐν τῇ εἰσαγγελίᾳ ἀληθῆ καὶ ὅσια εἶναι, τί οὐ τῆς ἐκ τῶν νόμων τιμωρίας τυγχάνει; εἰ δὲ μή φησι ταῦτα ἀληθῆ εἶναι, τί οὐ παρα-δέδωκε τοὺς οἰκέτας καὶ τὰς θεραπαίνας; προσήκει γὰρ τὸν ὑπὲρ προδοσίας κινδυνεύοντα καὶ παραδιδόναι καὶ βασα-

Plut. 1175.

——— καταφαγεῖν γὰρ οὐκ ἔχω,
Καὶ ταῦτα, τοῦ σωτῆρος ἱερεὺς ὢν Διός.

OSANN.

Δακεῖ] Malim ἰδόκει. ob præmissum ἦν, p. 411. 15. REISK. Quod conversione Simonus expressit: quo minime opus videtur. OSANN.

Ψυχαγωγῆσαι] Oratoris artificium est, qui auditores ad sententiam suam pertrahit, persuadendo aut docendo. Aristoteles Poet. 6. τὸ ψυχαγωγικὸν, vocat. Apsin. Art. Rhet. p. 713. Οὐ ψυχαγωγήσας, μὴ χαυτόν μετὰ τινὸς χάριτος καὶ ἡδονῆς, non conciliabis tibi auditorem, nisi eum gratia et suavitatis dictione veluti infascinaveris. Sic veretur Æschines de f. leg. p. 189. ed. Reisk. ne adversarius oratione sua auditorum animos infascinaverit. Verba sunt: ἐφοβήθην μὲν γὰρ, καὶ ἔτι καὶ νῦν τἀληθὲς φοβοῦμαι, μή τινες ὑμῶν ἀγνοήσωσί με ψυχαγωγοῦντες τοῖς ἐκείνου λυμαίνεσθαι καὶ κακόν τι τούτοις ἀντιδίτοις. De verbo ψυχαγωγεῖν egit Spanhem. ad Julian. p. 20. nec loci Nostri oblitus est. BECKER.

Καὶ τὴν ὑγρότητα αὐτῶν τοῦ ἤθους — προαγαγέσθαι] judicum animi mollitiem lacrymis ad misericordiam perducere. In usa est metaphora 1) de virtute eliqua oratoris: cujus oratio fusa est et tractabilis, ut Cic. de Orat. II. 15. dicit. Hyperidem propterea laudat Longin. 34. 2. ὡς ἐν ὑγρῷ πνεύματι διεξοδεῦσαι. quod molliter spirans cursum possit finire. virtus, quæ judices Longino Demosthenem prorsus deest. Deinde 2) Noster ad mores hominum laxos, remissos transfert, et quidem satis audacter, ut recte, mea quidem sententia, judicat Morus in disp. de cognatione historiæ et eloqu. cum poesi p. 29. IDEM.

Ἐνταῦθα] huc, s. ad hos se convertit Leocrates. IDEM.

Τῷ ἔργῳ] Nihil loci hic habet. Restitue: ἐνταῦθα Λεωκράτης — τῷ ἔργῳ ἐλήλυθεν, οὐδὲν ἕτερον ἢ φοβούμενος, μὴ ἐκ τῆς αὐτῆς οἰκίας οἵ τ' ἐξελέγχαντες, καὶ ὁ ἐξελεγχόμενος γένηται. Verte autem: in eum utique locum (quem adeo suspiciosum esse vobis dixi) revera pervenit Leocrates, nihil aliud metuens, quam ne ex eadem domo et redarguentes et redargutus prodirent. TAYLOR. Opponuntur inter se ὁ λόγῳ ἐλεγχος et ὁ ἔργῳ ἐλεγχος, illa mera est insimulatio, criminatio accusatoria. Servorum autem confessio tormentis expressa est convictio rebus ipsis. REISK. Vulgatam retinuimus. §. 6'. dixerat orator in causis publicis oportere τῆς ἔργης μᾶλλον ἢ τῆς λόγης πιστεύειν. Jam opponitur h. l. ὁ λόγῳ ἐλεγχος et ὁ ἔργῳ ἐλ. Illa criminatio accusatoris esse potest: hæc vero confessio, servorum tormentis expressa, est convictio rebus ipsis. BECKER. Frustra Taylorus. OSANN.

Τί γὰρ ἔδει] An τί δ' ἄρα ἔδει. sed quid opus est excusationibus? MOR.

Ἁπλοῦν — ἐλεγχος] Forte ob oculos habebit Orator Eurip. in Phœniss. v. 469. sq. ubi hæc poeta:

Ἁπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἴφυ,
Κοὐ ποικίλων δεῖ τἀνδιχ' ἡρμηνευμάτων·
Ἔχει γὰρ αὐτὰ παῖδα, δ' ἄδικος λόγος
Νοσῶν ἵν αὐτῷ, φαρμάκων δεῖται σοφῶν.

Cæterum observandum Oratoris artificium. Brevitate enim enunciatorum gravior fit Oratio, cujus usum ad efficiendam δεινότητα Rhetores sæpe commendant, veluti Demetr. de Eloc. c. 7. Dionys. Hal. Rhetor. Vol. V. Reisk. p. 378. Hermogen. de Forma Or. II. p. 383. Laur. BECKER.

Παραδιδόναι καὶ βασανίζειν] Dole istud καὶ. παραδιδόναι βασανίζειν nonnemini legitur eadem mente, ac παραδιδόναι εἰς τὸ

20 νίζειν καὶ μηδένα τῶν ἀκριβεστάτων ἐλέγχων φεύγειν. ἀλλ' 163
οὐδὲν τούτων ἔπραξεν, ἀλλὰ καταμεμαρτυρηκὼς ἑαυτοῦ
ὅτι προδότης ἐστὶ τῆς πατρίδος καὶ τῶν ἱερῶν καὶ τῶν
νόμων, ἀξιώσει ὑμᾶς ἐναντία ταῖς αὐτοῦ ὁμολογίαις καὶ
μαρτυρίαις ψηφίσασθαι. καὶ πῶς δίκαιόν ἐστι τὸν τὴν
ἐξουσίαν τῆς ἀπολογίας αὐτοῦ ἐξ ἄλλων τε πολλῶν καὶ
ἐκ τοῦ μὴ δέξασθαι τὰ δίκαια περιῃρημένον, τοῦτον ἐᾶσαι
25 ὑμᾶς αὐτοὺς ὑπὲρ τῶν ὁμολογουμένων ἀδικημάτων ἐξαπα-
τῆσαι; περὶ μὲν οὖν τῆς προκλήσεως καὶ τοῦ ἀδικήματος,
ὅτι ὁμολογούμενόν ἐστιν, ἱκανῶς ὑμᾶς ἡγοῦμαι, ὦ ἄνδρες, 164
μεμαθηκέναι.

ιά'. Ἐν οἷς δὲ καιροῖς καὶ ἡλίκοις κινδύνοις τὴν πόλιν
οὖσαν Λεωκράτης προδέδωκεν, ἀναμνῆσαι ὑμᾶς βούλομαι.
καί μοι λάβε τὸ ψήφισμα, γραμματεῦ, τὸ [1] Ὑπερίδου, καὶ
ἀνάγνωσκε.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

30 ἀκούετε τοῦ ψηφίσματος, ὦ ἄνδρες, ὅτι τὴν βουλὴν τοὺς
πεντακοσίους καταβαίνειν εἰς Πειραιᾶ χρηματιοῦσαν περὶ
φυλακῆς τοῦ [2] Πειραιῶς ἐν τοῖς ὅπλοις ἔδοξε, καὶ πράτ-
τειν διεσκευασμένην ὅ τι ἂν δοκῇ τῷ δήμῳ συμφέρον

[1] Ὑπερίδου T. R.

[2] Πειραιέως T. R.

βασανίζων, ad quaestionem subeundam tradere, vel, uti Demosthenes loco a me modo laudato dixit: Ἀπολλόδωρος ψοιναλοῦτο Στέφανον παραδοῦναι τὸν παῖδα τὸν ἀπόλωθον εἰς βάσανον περὶ τῆς ὑφαιρέσεως τοῦ γραμματείου. Antiph. Orat. I. p. 112. antep. ed. Steph. δόντες βασανίσαι τὰ αὐτῶν ἀνδράποδα. Lysias Orat. Areopagit. §. ν'. Ὑπαμος ἡμῶν (θεράποντες), εἴ τινα ζεύλοιτο παραδοῦναι βασανίζων. Similiter o. Agorat. §. ιζ'. κατοψηνόντες αὐτοῦ θάνατον, ἀνατομωτέρους παρέδοτε. Noster similiter §. κ'. ἐξίων δοῦναι τὸν βασιλέα θάψαι. Et §. νθ'. ex Euripide,

Ἐγὼ δὲ δοῦσ' τὴν ἐμὴν παῖδα πτανεῖν.

Et similiter ibid.

Τὸν οὐκ ἐμὴν γε πλὴν φύσει δοῦσ' πόρην
θοῦσι πρὸ γαίας.

Vid. Indicem Lysiae, voc. Infinitivus. TAYLOR. Haud me fugit παραδιδόναι βασανίζων idem esse posse, atque παραδ. πρὸς τὸ βασανίζειν, vel ἐπὶ τῷ βασ. verumtamen hic videtur καὶ servandum esse. Saepe heri ipsi servos suos explorabant. REISK. καὶ inserivi gradationi. oportebat tradere ipsos, et (si opus erat) quaestionem tormentis examinare. BECKER. καὶ omittunt Schaltz. et Simon. includit Heinrich.

Χρηματιοῦσαν] deliberaturus de praesidio. De verbo χρηματίζειν v. Mor. ad Isocr. Paneg. c. 42. BECKER.

Πράττειν διεσκευασμένην] Haec posterior est vox Tactica. Διεσκευασμένοι, ὑπλισμένοι, ἔνοπλοι, ξυφφρεῖς εἰς πόλεμον. Hesych. placuit Senatum Quingentorum Piraeum descendere — et sub armis cavere, ne quid Respublica detrimenti capiat. Male haec a Lonicero vertuntur, quem fugisse arbitror istam vocis proprietatem. Quod autem monco potissimum, hoc est. Vim istius locutionis notavit aliquis olim ad vocem διεσκευασμένην, sc. ἐν τοῖς ὅπλοις. Quae vera et sincera glossa est. Tu igitur eas voces in linea superiori delebis. Quale enim foret, dicere? καταβαίνειν — ἐν τοῖς ὅπλοις ἰδοξε, καὶ πράττειν ἐν τοῖς ὅπλοις ὅ, τι ἂν δοκῇ τῷ δήμῳ συμφέρον εἶναι. Tantundem enim dicit, cum dicit πράττειν διεσκευασμένην, ut vidimus. TAYLOR. Speciosam magis quam veram esse hanc notationem verborum ἐν ὅπλοις existimo. Si enim Hesychii explicationem attente consideras, dubitemo Lycurgum sine elegantiae offensa sic scribere potuisse? Latini quum

εἶναι. καίτοι, ὦ ἄνδρες, εἰ οἱ [1] ἀφιεμένοι τοῦ στρατεύεσθαι ἕνεκα τοῦ βουλεύεσθαι ὑπὲρ [2][τῶν] τῆς πόλεως ἐν τῇ τῶν στρατιωτῶν τάξει διέτριβον, ἆρ' ὑμῖν δοκοῦσι ῥᾳδίως καὶ οἱ τυχόντες φόβοι τότε τὴν πόλιν κατασχεῖν; ἐν δὲ εἷς Λεωκράτης οὑτοσὶ καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς πόλεως ἀποδρὰς
165 ᾤχετο καὶ τὰ χρήματα· [3]τὰ ὑπάρχοντα ἐξεκόμισε καὶ ἱεροὶ τὰ πατρῷα μετεπέμψατο, καὶ εἰς τοσοῦτον προδοσίας ἦλθεν ὥστε κατὰ τὴν αὐτοῦ προαίρεσιν ἔρημοι μὲν ἦσαν οἱ ναοὶ τῶν ἱερέων, ἔρημοι δὲ [4]αἱ φυλακαὶ τῶν τειχῶν, ἐξελέλειπτο δὲ ἡ πόλις καὶ ἡ χώρα. καίτοι κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους, ὦ ἄνδρες, τίς οὐκ ἂν τὴν πόλιν ἠλέησεν, οὐ μόνον πολίτης ἀλλὰ καὶ ξένος ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις ἐπιδεδημηκώς; τίς δ' ἦν οὕτως ἢ μισόδημος τότε ἢ μισαθήναιος, ὅστις ἐδυνήθη ἂν ἄπαυστον ἑαυτὸν ὑπομιμνῆσαι ἰδεῖν, ἥκαστ' ἡ μὲν ἦττα καὶ τὸ γεγονὸς πάθος [2][τῷ δήμῳ] προσηγγέλλετο, ὀρθὴ δὲ ἦν ἡ πόλις ἐν τοῖς συμβεβηκόσιν, αἱ δ' ἐλπίδες τῆς σωτηρίας τῷ δήμῳ ἐν τοῖς ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη γεγονόσι καθειστήκεσαν, ὁρῶν δ' ἦν ἐπὶ μὲν τῶν θυρῶν 153. 1

[1] ἀφιέμενοι T. R. [2] annos om. T. R. [3] τὰ om. T. R. [4] καὶ αἱ T. R.

eodem modo armati et instructi conjungant, quis vituperabit? In Graecis vero et Latinis scriptoribus tum, quum Taylori suspicio glossam vera esset, quam multa loca essent corrigenda! Locum igitur intactum reliquimus. Becker. Heinrichius: Πλημμῦς ῥεῖ καὶ πρόσταν ἐν τοῖς ὄχλοις δεινα.

Ἀφιεμένοι] Edd. ἀφιέμενοι, ut infra p. 415. ult. Sed Suidm scripturam praetulimus. Becker. ἀφιεμένοι scripsi e Suida voc. παραφυλάττειν. Cf. Lobeck. ad Phrynich. p. 320. Pinzger. Osannus: ἀφίεμαι. Heinrichius: ἀφιεμένοι.

Τὰ χρήματα ὑπαρχ.] F. leg. τὰ χρήματα τὰ ὑπαρχ. Reisk.

Τῶν ἱερῶν] Potius τῶν ἱερῶν. Modo enim: ἱερὰ τὰ πατρῷα μετέπεμψατο εἰς Μέγαρα, καὶ ἐξέτυχεν ἐν τοῖς χώροις. Infra §. κδ'. τὰ ἱερὰ τὰ πάτρια μετανομίζεσθαι. Ait igitur, si omnes pariter atque Leocrates animati essent, ἔρημα ἂν ἦσαν οἱ ναὶ τῶν ἱερῶν. Περὶ ἱερέων, *de sacerdotibus*, non agitur. Taylor. Mihi satis placet vulgata ἱερέων. Sine sacerdotibus sacra nulla possunt fieri. qui civitatem ergo prodit, sacerdotes una quoque prodit, et cum his sacra. Puri modo ἔρημα δὲ καὶ αἱ φυλακαὶ τῶν τειχῶν, pro ἔρημοι δὲ καὶ τὰ τείχη τῶν φυλάκων. Reisk. Nec praetermittendum in omnibus, quos Taylor. ad emendationem suam stabiliendam affert, locis, voc. ἱερὰ significare *lares* a *Lesr. Athenis Magnos* eroesse. Becker. τῶν ἱερέων includunt Heinrichius et Pinzgerus.

Ὀρθὴ δ' ἦν ἡ πόλις] Leniusculum: *vasta enim et civitas gerebat in iis, quae acciderant calamitatibus.* Perperam. Immo: *cum arrectos animos habebant.* Isocr. de Big. §. γ'. Ὀρθῶς δὲ τῆς πόλεως γεγενῆσθαι τὸ μέγεθος τῶν αἰτιῶν. Et in simili prorsus narratione Diod. Sic. XVI. 84. ἡ μὲν πόλις ἐρρῶσθαι διὰ τὸν φόβον ἦν. ubi Bemosth. de Cor. c. 53. Diodori narrationem egregie illustrat. Becker.

Ὁρῶν δ' ἦν — γυναῖκας ἱκανὰς] Similima est Livii XXII. 7. descriptio terroris et metus, quo Romani, Flaminii ad Trasimenum exercitu profligato, afficiebantur. "Romae ad primum nuncium cladis, ingenti terrore ac tumultu consensum in forum populi est factum. Mulierum vagae per vicos, quae repens clades allata, quove fortuna esset exercitus obvios percontantur. — Postero die ad portas mulier mulierum prope quam virorum multitudo fuit, aut suorum aliquem, aut nuntios de his opperiens; circumfundebantur

γυναῖκας [1] ἐλευθέρας περιφόβους καταπτηχυίας καὶ πυν- 186
θανομένας εἰ ζῶσιν, τὰς μὲν ὑπὲρ ἀνδρὸς, τὰς δ' ὑπὲρ πατρὸς, τὰς δ' ὑπὲρ ἀδελφῶν, ἀναξίως αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως ὀρωμένας· τῶν δὲ ἀνδρῶν τοὺς τοῖς σώμασιν ἀπειρηκότας καὶ τὰς ἡλικίας πρεσβυτέρους καὶ ὑπὸ τῶν νόμων τοῦ στρατεύεσθαι [2] ἀφειμένους ἰδεῖν ἦν καθ' ὅλην [3] τὴν πόλιν ἐπὶ γήρως

[1] ἐλευθέρους T. R. [2] ἀφειμένους T. R. [3] τὴν om. T.

obvias ciscitantes, neque avelli utique a natis, priusquam eodice emisis inquisiisset." IDEM.

Ἐλευθέρας] Non facile in genere femineo sic usurpatur. malim ἐλευθέρους. REISK. Bene hanc locum ad confirmandum communem adjectivi usum contulit, qui Euripidis Heraclidas a P. Elmsleio editas Lipsiæ nuperi curavit, ad v. 245. OSANN.

Καταπτηχυίας] Juxta canones Grammaticorum formari debuit καταπεπτηχυίας. Demosthenes tamen, si locus sanus sit, Philipp. A. §. γ'. κατέπτηχε μέντοι πᾶσι τὰ πάντα. Plutarch. in Julio: Διεῖν δὲ οὐσῶν ἐν τῇ πόλει στάσεων, τῆς μὲν ὑπὸ Σύλλα, μέγα δυναμένης, τῆς δὲ Μαριανῆς, ἣ τότε κατεπτήχει καὶ διεσπᾶτο —. Isocrates ad Philippum §. κδ'. Τοὺς ἄλλους ἅπαν τοὺς πρὸ αὐτοῦ ταύτῃ τῇ συμφορᾷ κεχρημένους, ἐπτηχότας δὰ τὸ μέγεθος τῆς φίλεως. Videtur autem duplici modo formari. TAYLOR.

Ὀρωμένας] Hanc vocem cum superiori ἰδεῖν δ' ἦν non bene jungi ratus Sohulzius ἀφειμένας aut ἀφειμένους legi voluit: cujus viri debiis etiam Jacobsius permotus in Animad. ad Euripid. p. 186. θρεομένας conjecit, quod verbum nonnisi apud poetas memini me legisse. Acutiorem autem hanc crisin quam veriorem dixerim. OSANN. ἀθρωμένας dedit Heinrich.

Ἀσχημόνας] V. Hemsterhus. ad Luc. I. p. 78. MOR.

Τὰς ἡλικίας] Immo ταῖς ἡλικίαις, ut dudum correxi. Atque ita restituisse videtur Mussuso. ad Harpocr. p. 121. ex Suida. TAYLOR. Et ita dederunt Beckerus et Heinrichius.

Ὑπὸ τῶν νόμων] Π. τῶν νόμων. Ἡ τοῦ νόμου. H. STEPHAN.

Ἀφειμένους] Leg. ἀφειμένους. REISK. Et sic e Suida dederunt Heinrichius et Pinzgerus.

Ἐπὶ γήρως οὐδὲ διαφθειρομένους] Hic verisimile est, Suidam, quem Maussacus sequitur, errasse, non consilio, scripsisse οὐδὲ pro οὐδῇ. Ἐπειδὴ ἐνενήκοντα ἦν αἱ τῆς ἡλικίας, ἃ δὴ ἐπὶ γήρως οὐδὲ φασὶν εἶναι οἱ ποιηταί. Plato Republica I. init. Annotaverat antiqui nostro cum Poetis magnam intercessisse necessitudinem. Ita sæpe Homerus,

Δύσμορον, ὃν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῷ
Αἴσῃ ἐν ἀργαλέῃ φθίσει. Iliad. X. 60.

Μνῶσαι πατρὸς σεῖο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Τηλίκου, ὅσσπερ ἐγών, ὀλοῷ ἐπὶ γήραος οὐδῷ. Iliad. Ω. 486.

Verum neque Poetis solis ea est familiaris locutio, sed et iis, qui prosa oratione scribunt, uti Hyperidi, teste Pollace, II. 2. Λέγουσι δ' ἂν καθ' Ὑπερίδην καὶ ἐπὶ γήρως οὐδῷ, ἐπὶ δυσμαῖς βίου. Attamen his missis, quomodo exponamus διαφθειρομένους? Vir longe doctissimus divinat διαφθειρομένους, cui quidem sententiæ multa favent. "Neque non quædam nationes harum (ovium) pellibus sunt vestitæ, ut in Gætulia et in Sardinia. Cujus usum apud antiquos quoque Græcos fuisse apparet, quod in Tragœdiis Senes ab hac pelle vocantur διφθέραι etc." Varro de R. R. II. 11. Discimus quoque ex Comœdis, coriaceas etiam fuisse et servulorum et rusticorum pænulas.

Εἶτα δῆτ' οὐ σύλλ' ἔστιν ἐπὶ τῷ γήρᾳ καλὰ
Δηλαδή; καὶ νῦν γε τούτῳ τὼ παλαιὼ δοκοῦντε
Πρὸς Ζέως χαρεῖσθον, εἰδὼν τὼ πάλαι μεμιμημένω,
Διφθερῶν, κἀξομιλοῦσ', ἃς οὗτος αἰτεῖς ἡμπόλα. Aristoph. Vesp. 489.

Ὅταν μὲν οὖν τὰς αἶγας ἐν τοῖ φαλλοῖς,
Ὥσπερ ὁ πατήρ σου διφθέραν ἐνημμένος. Nub. 71.

Verum, utut hæc sint, quid dicendum est de eo loco Demosthenis in Midiana §. 23. ubi aqua similiter hæret et semper hæsrebit? Δεινοί τινές εἰσιν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, φθονεῖσθαι πρὸς τοὺς πλουσίους. Quid de iis omnibus, ubi φθονεῖσθαι, διαφθείρεσθαι, et similia, Lexicographos omnes dira vexavit? Producam, quæ et ego et illi observarunt, ut de iis simul et semel statuamus. Plutarch. in Antonio: καὶ ἑστιάσεων γυναῖκες ἀμιλλώμεναι δωρεαῖς πρὸς ἀλλήλας καὶ πάλλαισι ἐφθείροντο πρὸς αὐτόν. Tur-

ἰσν [1] οὐδῷ διαφθειρομένους, διπλᾶ τὰ ἱμάτια ἐμπεπορπημένους· πολλῶν δὲ καὶ δεινῶν κατὰ τὴν πόλιν γινομένων, καὶ πάν-

[1] οὐδῷ T. R.

piter et indecore eum adibant, inquit Budæus. Id. in Phocione: Ἐπὶ δὲ Ἄρπαλος μετὰ χρημάτων πολλῶν ἀνῳδὰς Ἀλέξανδρον ἐκ τῆς Ἀσίας τῇ Ἀττικῇ προσίβαλε, καὶ τῶν ἐλαθέτων ἀπὸ τοῦ βήματος χρηματίζεσθαι δέρμος ἦν καὶ ἄμιλλα φθειρομένων πρὸς αὐτόν. Aristides Panath. Ἀλλ' ἦδη τότε ἀμυνομένη καὶ δίκην ἐξιοῦσα λαβεῖν τῶν ἐν τῇ ἠπείρῳ τῶν Ἰώνων, δεδουλωμένων Ἑλλήνων, οὓς μόνη μὲν ἐδίξατο φθειρομένους κατὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα. Aristoph. in Avibus 917.

Ἀλλ', ὦ πανοῦ, κατὰ τί δεῦρ' ἂν ἐφθάρης;

Alciphro I. Epist. 13. Ἐξ Ἐρμιόνης — εἰς Πειραιᾶ φθαρέντων. et 34. Προσφθείρεται δὲ Ἐρυσιλλίδι τῇ Μεγάρας ἄβρα. Gregor. ad Athanasium: Ἀφ' οὗ δὲ ἡ ἀντίδοτος γλῶσσα, ὥσπερ τι νόσημα δεινὸν καὶ πανώθες, ταῖς Ἐκκλησίαις ἡμῶν εἰσεφθάρη. Idem: Τέρας τι Καισαρδόμιον, τὰ μὲν πρῶτα τραπέζης ἀλλοτρίας δοῦλον — τὰ τελευταῖα δὲ καὶ πολιτείᾳ σπερισεφθαρέν. Idem: Μηδὲ γὰρ Σαβίλλιοι τῷ ῥητῷ τούτῳ παραφθειρέσθωσαν. Aristoph. Eccles. 248.

Ἀτὰρ ἢν Κίφαλός σε λαιδρῆται προσφθαρείς.

Idem in Pace 71.

Ἐχθὲς δὲ μετὰ ταῦτ' ἐκφθαρεὶς, οὐκ οἶδ' ὅπου,
Εἰσήγαγ' Αἰτναῖον μέγιστον πάνδαρον.

Similes et istæ locutiones. Ἐμοῦ εἰς πόρπακας, φθείρου, ἀπόφθειρε εἰς πόρπακας. Idem Aristoph. Nub. 787.

Οὐκ εἰς πόρπακας ἀποφθερεῖ
Ἐπιλυσμότατον καὶ σπαιότατον γιγόντιον;

Et Equit. 888.

Οὐκ εἰς πόρπακας ἀποφθερεῖ ζύρσας κάκιστον ὄζον;

In his igitur omnibus τὸ φθείρεσθαι corrumpendi vim non habet, neque a φθίω deducitur. Verum est lente et pedetentim repere vel serpere, τοῦ φθειρὸς (qui et serpens a Plinio dicitur et Apuleio) motum seu potius lentitudinem imitari. Theocr. Idyll. 2. init.

Ἧς χρόνος, ἀλλ' ἐγώ τε καὶ Εὐάριτος εἰς τὸν Ἄλεσσω
Εἴρυσμες ἐκ πόλιος.

Schol. Τὸ ἕρπειν κυρίως ἐπὶ ὄφεως, καὶ σκωλήκων, καὶ ἑτέρων ἀνόδων ζώων λέγεται· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ναυτιόντων καὶ δοκούντων πορεύεσθαι λέγεται. Aristoph. Plut. 675.

Ἐφ' ἣν ἐκπεθύμουν δαιμόνιος ἐφέρπυσα.

Σχ. ad loc. Ἐφέρπυσα δὲ βαδίσαι, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἑρπετῶν. In nonnullis tamen, quos adduxi, locis, et id obiter moneam, conveniet fortasse exponere, non ad instar τοῦ φθειρὸς reptare, verum fortasse adhærescere. Uti in isto quoque, quem jam addo ex Ælian. XIV. V. H. 26. Ἀρκεσίλαον τὸν ἐξ Ἀκαδημίας Ἀνταγόρας ὁ σωιστὴς ἐλαθαρεῖτο, προσφθαρεὶς αὐτῷ. et similiter XII. H. A. 17. de Echeneide. θεούσῃ πῃ προσφθαρείς. Jam autem post nostram, licet novam, non fortasse ingratam, explicationem confer decrepitos hos et capulares senes Lycurgi cum veteri Laerte apud Homerum Ulyx. A. 189.

Λαέρτην ἥρωα· τὸν οἰκῆτι φασὶ τιθηλὴ
Ἔρχεθ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἑοῦ· ἀχέῃ πιέμασα πάσχειν
Γρηῒ σὺν ἀμφιπόλῳ, ἥ οἱ βρῶσίν τε πόσιν τε
Πατρίδεῖ, οὖτ' ἂν μιν πέμασος κατὰ γῆρα λάζοιτο
Ἑρπύζοντ' ἀνὰ γουνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο.

Accedit etiam, quod, si hunc locum cum Suida legamus περιφθειρομένους, non διαφθειρομένους, et profecto ita legere suadeo, ne dubitandi quidem occasio relinquererur. Indeque Lucianum optime explicabimus in Pseudologista: Ἀλλ' ἴσως ἐκεῖνοι τὰς πρώτας σου τροφὰς, καὶ ὡς παραδοὺς σαυτὸν τῷ ὀλίθρῳ ἐκείνῳ στρατιώτῃ συμπεριεφθείρου πάντα ὑπομείνων. Sed præstat fortasse Suidam producere, quoniam præter morem totum hunc locum Lycurgi ex melioribus exemplaribus videtur descripsisse, quam quibus usi sunt Aldus et Stephanus: Τῶν δ' ἀνδρῶν τοὺς τοῖς σώμασιν ἀπειρηκότας, καὶ ταῖς ἡλικίαις πρεσβυτέρους, καὶ ὑπὸ τῶν νόμων τοῦ στρατεύεσθαι ἀφειμένους, ἰδίᾳ ἦν παθ' ὅλην τὴν ὥραν τοῦ ἔτους ἐπὶ γήρως ὀδῷ περιφθειρομένους, διπλᾶ ἱμάτια ἐμπεπορπημένους. Suid. in Περιφθαμένος. Taylor. Hæc satis prolixa de voce διαφθειρομένους disquisitio grammatica, ejus auctorem, prius incertum, quid de lectione h. l. statuat, edocuisse videtur, istud vocabulum ab h. l. alienum esse. Nam si cum Lonicero vertas: ætate grandævos videre erat per totam urbem ipso anno perire. id absonum est; sin a φθείρεσθαι (quo utuntur Attici sensu: repere, ire, vagari) velis derivare, compositum διαφθ. incommodum erit. Conjectura vero διαφθαρομένους propterea displicet, quod, si

των τῶν πολιτῶν τὰ μέγιστα ἠτυχηκότων, μάλιστ' ἂν τις 168
ἥλγησε καὶ ἐδάκρυσεν ἐπὶ ταῖς τῆς πόλεως συμφοραῖς, ἥτις 169
ὁρᾶν ἦν τὸν δῆμον ψηφισάμενον τοὺς μὲν δούλους ἐλευθέρους, 170
ταὺς δὲ ξένους Ἀθηναίους, τοὺς δ' ἀτίμους ἐντίμους· ὃς
πρῶτον ἐπὶ τῷ αὐτόχθων εἶναι καὶ ἐλεύθερος ἐσεμύνετο.
τοσαύτη δὲ ἡ πάλις ἐκέχρητο μεταβολῇ, ὥστε [1] πρότερον
μὲν ὑπὲρ τῆς τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐλευθερίας ἀγωνίζεσθαι,
ἐν δὲ τοῖς τότε χρόνοις ἀγαπᾶν ἐὰν ὑπὲρ τῆς αὑτῶν σωτη-
ρίας ἀσφαλῶς δύνηται [2] διακινδυνεῦσαι. καὶ πρότερον μὲν
πολλῆς χώρας τῶν βαρβάρων ἐπῆρχεν, τότε δὲ πρὸς Μα- 171
κεδόνας ὑπὲρ τῆς ἰδίας κινδυνεύειν· καὶ τὸν δῆμον ὃν πρότερον

[1] πρῶτον T. R. [2] ἀνδυσῶσαι T. R.

vestitum seniorum designat, tamen vocem desideramus, qua depingitur, quatenus senes timidi et perterriti secus fecerint. Quare his omnibus perpensis, Saldae lectionem περιφθειρομένους veram fuisse Lycurgi scripturam, vel saltem verisimiliorem, quam vulgatam, judicamus; cui judicio jam olim subscripserunt Musgravius ad Harpocr. p. 121., Küster. ad Suid. l. c., Taylorus ipse, et Dorvillius ad Charitom. p. 385. Lips. Quum enim φθείρεσθαι apud Atticos scriptores significet: *suo vel aliorum malo vel damno ire aut vagari* (Brunck. ad Aristoph. Eccles. v. 248.), illud compositum περιφθειρομένους senes describit, *qui cum impetu, senili aetati alieno, et trepidantes prorumpunt, cum molestia eorum, ad quos accedunt obversantes.* Et hoc modo perfecta erit oratoris et pulcra descriptio trepidationis et motus, quo tum omnis sexus quisque aetas civitatis urbe degentium angebatur. Bekker. Lycurgum ad nomina Atticam scripsisse suspicaris ἐπὶ γήρως οἰδῷ, prouti Lysiam dedisse liquet ex Harpocr. in οἰδῷ. *Ad Herodot.* l. iii. 14. Valckenaer. Thorlesius et Osannus: ἐπὶ γήρως οἰδῷ διαφθειρομένους. Beckerus: τότ' ἐπὶ γήρως οἰδῷ περιφθειρομένους. Heinrichius: ἐπὶ γήρως ὀδῷ διαφθειρομένους. Pinzgerus: ἐπὶ γήρως οἰδῷ διαφθειρομένους.

Μάλιστ' ἄν] Μάλιστα δ' ἄν, Vratisl. quam lectio fortasse non plane negligenda. Geminum locum pasticulae δὲ post genitivum absolutum cum δὲ inchoantes frustra me frustra adhuc quaesivisse; similia autem haec Herodoti l. ii. 50. τῶν δὲ οὔ φασι θεῶν γενέσιας ὀνόματα, εἶναι δέ μιν ἁπάντων ἐκεῖνον πάντων ἐπιφορώτατον. Ex quo genere loco nonnulla congessit Matthiae Gr. Gr. §. 606. 3. p. 892. Osann. Et sic dedit Heinrich.

Ὃς πρῶτον] Leg. ὃς πρὸ τοῦ. et v. 6. ἔστι πρὸ τοῦ. Reisk. πρῶτον, *antea*. Quod Athenienses "eodem innati solo sint, quod incolunt," et Justin. ii. 6. interpretatur vec. αὐτόχθονες, id saepissime celebratur ab oratoribus, imprimis Isocrate v. c. Paneg. §. ϑ'. et Panath. §. μη'. Vid. Gottleb. ad Platon. Menex. c. 6. Becker. πρῶτον Schulzius significatu τοῦ πρότερον positum esse monet, cujus loquendi usus exempla collegerunt Musgravius ad Sophocl. Antig. 1327., Viger. p. 67., Bosius Ellips. p. 738. Schaef. His autem accuratius examinatis facile patet, vocabulo tum, ne ejus significationes confundantur, genitivum vel ἡ necessario apponi: id quod omnia quae hujus usus exempla novi, egregie comprobant. Quare hic pramuli cod. Crippa. lectionem [fallitur V. D. ea enim varians lectio ad πρῶτον v. 6. pertinet]. Osann.

Ἀγωνᾶν] De verbi significatione, qua pro ἀγωνίζεσθαι usurpatur, v. ad Philemon. Gramm. p. 226. Idem.

Πρότερον μὲν πολλῆς χώρας] Isocrat. Paneg. §. ϑ'. Mor.

Τὸν δῆμον, ὃν] Facile sit pro primo articulo posteriorem suffiscere, ut sic sit: καὶ, ὃν δῆμον πρότερον Λακεδαίμ. Sed satius est anacoluthon hic statuere, cujus crebra occurrunt exempla. Nisi mavis pro οὗτος ἰδιῶτ̣ p. 418. f. legere τοῦτον ἰδ. Reisk.

Καὶ τὸν δῆμον — μετασκηψάσθαι] Inest huic loco anacoluthon, quorum exempla undique et in Lycurgo, qui turbatiorem verborum ordinem non asperatur. Non minus igitur improbanda videtur Reiskii correctio τοῦτον ἰδ., quam Mori conjectura, qui οὗτος ἰδιῶτ̣ delendum et Νῦν — μετασκ. jungendum esse censebat. Nihil praeter istud anacoluthon orationi, quo offendatur, duri remanet. Nam sic

Λακεδαιμόνιοι καὶ Πελοποννήσιοι καὶ οἱ τὴν Ἀσίαν κατοι- 15
κοῦντες Ἕλληνες βοηθὸν ἐπεκαλοῦντο, οὗτος ἐδεῖτο τῶν ἐξ
Ἄνδρου καὶ Κέω καὶ Τροιζῆνος καὶ Ἐπιδαύρου ἐπικουρίαν
[1] αὐτῷ μεταπέμψασθαι. ὥστε, ὦ ἄνδρες, τὸν ἐν τοῖς τοιού-
τοις φόβοις καὶ τηλικούτοις κινδύνοις καὶ τοσαύτῃ αἰσχύνῃ
ἐγκαταλιπόντα τὴν πόλιν, καὶ μήτε ὅπλα θέμενον ὑπὲρ τῆς 20
πατρίδος μήτε τὸ σῶμα παρασχόντα τάξαι τοῖς στρατη-
γοῖς, ἀλλὰ φυγόντα καὶ [2] προδόντα τὴν τοῦ δήμου σωτη-
ρίαν, τίς ἂν ἡ δικαστὴς φιλόπολις καὶ εὐσεβεῖν βουλόμενος
ψήφῳ ἀπολύσειεν, ἢ ῥήτωρ κληθεὶς τῷ προδότῃ τῆς πόλεως
βοηθήσειε, τὸν οὐδὲ συμπενθῆσαι τὰς τῆς πατρίδος συμφο-
172 ρὰς τολμήσαντα, οὐδὲ συμβεβλημένον οὐδὲν εἰς τὴν τῆς πό-
λεως καὶ τοῦ δήμου σωτηρίαν; καίτοι κατ' ἐκείνους τοὺς
χρόνους οὐκ ἔστιν ἥτις ἡλικία οὐ παρέσχετο [3] ἑαυτὴν εἰς τὴν 25
τῆς πόλεως σωτηρίαν, ὅτε ἡ μὲν χώρα τὰ δένδρα [4] συνεβάλ-
λετο, οἱ δὲ τετελευτηκότες τὰς θήκας, οἱ δὲ [5] νεὼ τὰ ὅπλα.

[1] αὐτῷ T. R. [2] παραδόντα T. παριδόντα R. [3] αὐτὸν T. R.
[4] συνεβάλετο T. R. [5] νέοι T. R.

vert. *idem populus indigebat auxiliis ex Andro* etc. *quæ sibi submitterentur*. Cum Moro autem αὐτῷ pro αὐτῷ correxi. — Ad illustrandam historiam laudat Hauptm. Diod. Sicul. XVI. 86. Plutarch. Alex. c. 14. Demosth. c. 26. Ælian. V. H. VI. 1. Justin. VIII. 3. Becker.

Μεταπέμψασθαι] Novo significatu, si bene habet, pro *sibi submittere*. Si autem vulgari significatu etiam hic est usurpatum, necesse est pro οὗτος ἐδεῖτο τῶν — legi τούτου ἔδει τὸν (aut τοὺς) ἐξ Ἄνδρου —. Reisk. Heinrichius: [αὐτῷ μεταπέμψασθαι].

Παραδόντα] Lege προδόντα. Monui supra ad §. γ'. med. Taylor. Malim παριδόντα. *qui præterviderit, contempserit, neglexerit*. v. p. 156. 7. ed. Steph. Reisk. παραδόντα restituimus propter seqq. οὐδὲ συμπενθῆσαι — οὐδὲ συμβεβλημένον. *Leocrates dum unfugerat cæteris curam salutis reip. tradidit*. Sic §. γ'. λς'. Becker. Osannus, Heinrichius et Pinzgerus προδόντα dederunt.

Τὸν οὐδὲ συμπενθῆσαι] Referenda sunt ad remotius ἀνηλέστερον. Mor.

Τὰς τῆς πατρίδος συμφορὰς] Melius, ταῖς τῆς πατρίδος συμφοραῖς. Taylor. Videtur vulgata bene habere, aut certe defendi posse. πενθεῖν τι, *lugere quid*, vel οὐ quid. ergo et συμπενθεῖν τινί τι, *cum aliquo aliquid lugere*. Idem dictum erit atque οὐδὲ συμπενθῆσαι τῇ πατρίδι τὰς αὐτῆς συμφοράς. Reisk.

Τὰς θήκας] Eodem modo et eadem sedulitate muri reficiebantur post bellum Persicum, ἀναλήμμων τὰ τάφρα, οὐτ' ἰδίας οὔτε τάφου φειδόμενοι. Diod. Sic. XI. c. 40. "Atque ut interim omnes servi atque liberi opus fecerunt, neque ulli loco parcerent, sive sacer esset, sive privatus, sive publicus." Nep. Themist. 6. Cave autem existimes iterum de iisdem agi infra οἱ δὲ τῆς τῶν τάφων. Ibi enim legendum τάφρων. Scilicet ἐκπεπλεῦτο — τειχῶν — τάφρων — χαρακώσεως. Nihil verius. Taylor. Quamquam et Demosthenes de Cor. p. 325. 19. Reisk., splendidissimo Orationis loco, τὴν τειχέσιαν memorat, qua tam ipse circumdederit urbem, Taylori conjecturam nihilominus rejiciendam esse putavi: duo enim describuntur negotia, quibus tum imprimis occupati erant cives Attici: alterum defensionis urbis, alterum sepulturæ apud Chæroneam occisorum. Utrumque vero hic et in sequentibus, a' Leocrate prætermissum esse docet Orator. Becker. τάφρων tamen dant Osannus, Heinrichius et Pinzgerus.

Οἱ δὲ νεώ] V. Piers. ad Mœr. p. 265. Ex Floro ii. 6. illustrat. Mor. At fortasse ad Melanthonem tanquam hujus scripturæ auctorem recurrere oportet,

ἐπεμελοῦντο γὰρ οἱ μὲν τῆς τῶν τειχῶν κατασκευῆς, οἱ δὲ τῆς τῶν [1] τάφρων, οἱ δὲ τῆς χαρακώσεως· οὐδεὶς δ' ἦν ἀργὸς τῶν ἐν τῇ πόλει. ἐφ' ὧν οὐδενὸς τὸ σῶμα τὸ ἑαυτοῦ παρέσχετο τάξαι Λεωκράτης. ὧν [2] εἰκὸς ὑμᾶς ἀναμνησθέντας
30 τὸν μηδὲ ξυνενεγκεῖν μηδ' ἐπ' ἐκφορὰν ἐλθεῖν ἀξιώσαντα 173
τῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ δήμου σωτηρίας ἐν Χαιρωνείᾳ τελευτησάντων θανάτῳ ζημιῶσαι, ὡς τὸ ἐπὶ τούτῳ μέρος ἀτάφων ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν γεγενημένων· ὧν οὗτος οὐδὲ τοὺς θήκας παριὼν ᾐσχύνθη ὀγδόῳ ἔτει τὴν πατρίδα αὐτῶν προσαγορεύων.

ιϛ'. Περὶ ὧν, [3] ὦ ἄνδρες, μικρῷ πλείω βούλομαι διελθεῖν, καὶ ὑμῶν ἀκοῦσαι δέομαι καὶ μὴ νομίζειν ἀλλοτρίους εἶναι
35 τοὺς τοιούτους τῶν δημοσίων ἀγώνας· αἱ γὰρ τῶν ἀγαθῶν
[4] ἀνδρῶν εὐλογίαι τὸν ἔλεγχον σαφῆ κατὰ τῶν ταναντία 174
ἐπιτηδευόντων ποιοῦσιν. ἔτι δὲ καὶ δίκαιον τὸν ἔπαινον, ὃς μόνος ἆθλον τῶν κινδύνων τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν ἐστί, τοῦτον, ἐπειδὴ κἀκεῖνοι εἰς τὴν κοινὴν σωτηρίαν τῆς πόλεως
[5] τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἀνάλωσαν, ἐν τοῖς δημοσίοις καὶ κοινοῖς ἀγῶσι τῆς πόλεως μὴ παραλιπεῖν. ἐκεῖνοι γὰρ τοῖς πολεμίοις

[1] τάφων T. R. [2] εἰκότως T. R. [3] ὦ om. T. R. [4] ἀνδρῶν om. T. R.
[5] τὰς ψυχὰς - - - πόλεως] ἐπολιτεύσαντο T. R.

versionem: *templa* [suppeditabant], *olympas*. Theriscius νάϊ. Schaubius, servata vulgata νάϊ, intelligit *agros*. Ohann. καὶ Heinrichius quoque et Pinzgerus: cf. Elmsl. ad Eurip. Heraclid. 695.

Ὧν εἰκότως ὑμᾶς ἀναμνησθέντας] Lego ὧν εἰκὸς ὑμᾶς ἀναμνησθέντας κ. τ. λ. Jam recte se habet Constructio, quæ aliter labascere videbatur. Εἰκὸς ἦν, *par erat*. Ut Antipho Orat. I. in init. Οἷς εἰκὸς ἦν τῷ μὲν πεδιακῷ τιμωρὸς γενέσθαι, τῷ δ' ἐνεξιόντι ἀποδοῦναι. Hoc potissimum annotavi, quoniam in schedis meis video animadversum, fuisse olim fastidiosos quosdam, qui hanc locutionem damnarent. Taylor. Aut cum Taylero εἰκὸς est leg. aut illa vulgata servata, ἀναμνησθέντες in nominativo, et ζημιώσαιτε v. 7. aut ζημιῶσαι δεῖ. Reisk. εἰκὸς ceteri editores sascepere.

Ξυνενεγκεῖν] *comportare cadavera cæsorum ad tumulos*, quod faciant superstites e præliis facti. Reisk.

Παριὼν, ᾐσχύνθη] Pungo mecum: ὧν οὗτος οὐδὲ τὰς θήκας παριὼν ᾐσχύνθη, ὀγδόῳ ἔτει τὴν πατρίδα αὐτῶν προσαγορεύων. *quorum sepulcra ille præteriens non erubuit, octavo post septem annos tum primum patriam eorum consalutaverit.* Si tamen hoc sit προσαγορεύειν, quod nimium suspicor. Hesychius quidem προσαγορεύει, ἀσπάζεται. Nonnullis fortasse placere posset ἀναγορεύειν, *qui per septennium patria se abdicaverit*. Ego tamen, ut decet, ἐπῄνεσα. Taylor.

Αὐτῶν προσαγορεύων] Videtur ἑαυτῶν esse interponendum. *illum, præter capsas eorum præterreuntem, nil puduit, ipsorum patriam suam appellare*, se ferre civem ipsorum, communi cum ipsis patria utentem. Reisk. Cui consentit §. λϛ'. Becker. Pro αὐτῶν conj. Ducas ἑαυτοῦ.

Τοὺς τοιούτους τ. δ. ἀγῶνας] Lego: τοὺς τοιούτους λόγους τῶν δημοσίων ἀγώνων. Idem. Cui obsecutus est Heinrichius.

Αἱ γὰρ τῶν ἀγαθῶν] Muretus XVII. Var. Lect. 6. legit: αἱ γὰρ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν εὐλογίαι etc. deinde, l. antep. ἐπειδὴ κἀκεῖνοι εἰς τὴν κοινὴν σωτηρίαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἀνέλωσαν, ἐν τοῖς δημοσίοις καὶ κοινοῖς ἀγῶσι πόλεως μὴ παραλιπεῖν. Si hæc ex fide MStorum dixerit, bene dixit. Taylor.

Εὐλογίαι] *laudationes*. Thucyd. ii. 46. Mor.

ἀναιρήτησαν ἐπὶ τοῖς ὁρίοις τῆς Βοιωτίας ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας μαχούμενοι, οὐκ ἐπὶ ταῖς τείχεσι τὰς ἐλπίδας τῆς σωτηρίας ἔχοντες, οὐδὲ τὴν χώραν κακῶς ποιεῖν προέμενοι τοῖς ἐχθροῖς, ἀλλὰ τὴν μὲν αὐτῶν ἀνδρείαν ἀσφαλεστέραν φυλακὴν εἶναι νομίζοντες τῶν λιθίνων περιβόλων, τὴν δὲ δρέψασαν αὐτοὺς αἰσχυνόμενοι περιορᾶν πορθουμένην. ὡσπότως· ὥσπερ γὰρ πρὸς τοὺς φύσει γεννήσαντας καὶ τοὺς παῖδας τῶν πατέρων οὐχ ὁμοίως ἔχουσιν ἅπαντες ταῖς εὐνοίαις, οὕτω καὶ πρὸς τὰς χώρας τὰς μὴ φύσει προσηκούσας ἀλλ' ὕστερον ἐπικτήτους γενομένας καταδεέστερον διάκεινται. τοιαύταις δὲ γνώμαις χρησάμενοι, καὶ τοῖς ἀρίστοις ἀνδράσιν ἐξ ἴσου τῶν κινδύνων μετασχόντες, οὐχ ὁμοίως τῆς τύχης ἐκοινώνησαν· τῆς γὰρ ἀρετῆς οὐ ζῶντες ἀπολαύουσιν, ἀλλὰ τελευτήσαντες τὴν δόξαν ἐγκαταλελοίπασιν, οὐχ ἡττηθέντες, ἀλλ' ἀποθανόντες ἵνα παρετάξαντο ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας αἰνίττοντες, εἰ δὲ δεῖ καὶ παραδοξότατον μὲν εἰπεῖν, ἀληθὲς δὲ, ἐκεῖνοι νικῶντες ἀπέθανον. τὰ γὰρ ἄλλα τοῦ πολέμου τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν ἐστὶν ἐλευθερία καὶ μάχη· ταῦτα γὰρ ἀμφότερα τοῖς τελευτήσασιν ὑπάρχει. ἔπειτα δὲ οὐδ' οἷόν τ' ἐστὶν εἰπεῖν ἥττης αἰτίους τοὺς ταῖς διανοίαις μὴ πτήξαντας τὸν τῶν ἐπιόντων φόβον. μόνους γὰρ

Παθουμένην. αὐτοὺς.] Haec recte a me distinguuntur. Vide ad §. 26. Interpretem avestrum, ut vides, fefellit vulgaris distinctio: αἰσχυνόμενοι περιορᾶν παθουμένην αὐτούς. TAYLOR.

Ὥσπερ γὰρ —] Demosth. Epitaph. p. 1390. 4. ed. Reisk. BECKER.

Οἱ ἐκγεγονότες] V. quae laudet Morus ad Isocr. Panegyr. c. 26. Mox pro vulg. ἀμείνους eam Tayl. ἀμείνοντες dedimus. BECKER.

Ἔνθα. σωφρονέχθησαν] Conjecit Cl. Marklandus ad Lysiam p. 47. 3. ed. Steph. ἐδάκησαν ἀνάχθησαν. TAYLOR. Et sic dedit Meinsichius.

Ἀμείνους] Fetus ἀμενοῦντας, ut recte Lonicerus: demicaturi. Ita l. 1. ἀνίστασαν — ἀνὰ τὰς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας μαχούμενοι. TAYLOR.

Τὰ γὰρ — ταῦτα γὰρ] An leg. ἃ γὰρ — ταῦτ' ἄρα. MOR.

Ἥττας αἰσίους] omnium victoriis cautiores. Haec sunt quovis pisanio digna. At id tantum abfuit, ut Orator etiam contenderet eos neque ἡττᾶσθαι, ut l. ult. μόνους τοὺς δι τοῖς στάλμασι καλῶς ἀποθνήσκοντας οὐδ' ἂν εἷς ἡττᾶσθαι δικαίως φήσειε. Rescribe igitur: οὐδ' ὅλως τ' ἐστὶν εἰπεῖν, ἡττᾶσθαι τοὺς ταῖς διανοίαις μὴ πτήξαντας. Maenda illa Exemplarium, αἰσίους, unde originem traxerit, vides. Inter voces ἡττᾶσθαι et τοὺς videre visus est bonus librarius. TAYLOR.

Ἥττας αἰσίους] Demosth. Epitaph. p. 1394. 20. ed. Reisk. eandem sententiam hoc modo profert: εἰκὸς δὲ ἐκείνους ἅπαντας ἀγαθοὺς ὄντας καὶ τοὺς ἀπολειφθέντας ἐν τάξει, τῆς μὲν ἥττους εἶναι τῆς ἀνίκης, ἴσους δ' ἀμείνους ἀμφότερα. τὸ μὲν γὰρ πρᾶξαι ἐν τοῖς ζῶσιν, ὡς ἂν ὁ δαίμων παρῇ, κρῖναι. ὃ δ' ἐκ τούτου ἐκείνους ἔδει παραγενέσθαι, τοῦτ' ἤδη τὸν τάφον ἐστὶν ἰδεῖν. See Meinsichius, qui mox p. 421. 7. [συνενέφυ - - - δικαίως].

τοὺς ἐν ταῖς παλαίαις καλῶς ἀποθνήσκοντας οὐδ' ἂν εἷς [1]ἠτιᾶσθαι δικαίως φήσειε· τὴν γὰρ δουλείαν φεύγοντες συμπλακῆναι θανάτου εἱροῦνται. ἐδήλωσε δὲ ἡ τούτων τῶν ἀνδρῶν ἀρετή· μόνοι γὰρ τῶν ἀπάντων τὴν τῆς Ἑλλάδος ἐλευθερίαν ἐν τοῖς ἑαυτῶν σώμασιν εἶχον. ἅμα γὰρ οὗτοί τε τὸν βίον μετὴλλαξαν καὶ τὰ τῆς Ἑλλάδος εἰς δουλείαν μετέστησαν· 176
συνεταίφη γὰρ ταῖς ταύτων σώμασιν ἡ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐλευθερία. ὅθεν καὶ φανερὸν πᾶσιν ἐποίησαν οὐκ ἰδίᾳ πολεμοῦντες, ἀλλ' ὑπὲρ κοινῆς ἐλευθερίας προκινδυνεύοντες. ὥστε, ὦ ἄνδρες, οὐκ αἰσχυνθείην εἰπὼν στέφανον τῆς πατρίδος εἶναι τὰς ἐκείνων ψυχάς. καὶ δι' ἃ οὐκ ἀλόγως ἐπετήδευον, ἐπίστασθε, ὦ Ἀθηναῖοι, μόνοι τῶν Ἑλλήνων τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας τιμᾶν· εὑρήσετε δὲ παρὰ μὲν τοῖς ἄλλοις ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἀθλητὰς ἀνακειμένους, παρ' ὑμῖν δὲ στρατηγοὺς ἀγαθοὺς καὶ [2]τοὺς τὸν τύραννον ἀποκτείναντας. καὶ τοιούτους μὲν ἄνδρας οὐδ' ἐξ ἁπάσης τῆς Ἑλλάδος ὀλίγους εὑρεῖν ῥᾴδιον, τοῖς δὲ τοὺς στεφανίτας ἀγῶνας νενικηκόσι εὐπετῶς πολλαχόθεν ἔστι γεγονότας ἰδεῖν. ὥσπερ τοίνυν τοῖς εὐεργέταις μεγίστας τιμὰς ἀπονέμετε, οὕτω δίκαιον καὶ τοὺς τὴν πατρίδα κατασχύνοντας καὶ προδιδόντας ταῖς ἐσχάταις τιμωρίαις κολάζειν.

ιγ'. Σκέψασθε δέ, ὦ ἄνδρες, ὅτι οὐδὲν ὑμῖν ἐστὶν ἀπο-

[1] ἠτιᾶσθαι T. R. [2] τοὺς om. T. R.

Στέφανον τῆς πατρίδος] Schaefer. comparari vult illud D. Paulli ad Thessal. I. 2. 19. στέφανος καυχήσεως, ubi v. interpr. — In Orat. deperdita (Fr. XVIII.) Lycurgus στεφανοῦν usurpavit pro τιμᾶν. Sic et h. l. mens est substantivo, eo sensu, ut animos illorum patriae summum ornamentum vocare non dubitaret. Similis est sententia Demosthenis in Epitaph. p. 1396. 6. ed. Reisk. ἡ πᾶσα τῆς Ἑλλάδος ἐλευθερία ἐν ταῖς τῶνδε τῶν ἀνδρῶν ψυχαῖς ἵδρυτο. Et paullo post: ἡ τῶνδε τῶν ἀνδρῶν ἀρετὴ τῆς Ἑλλάδος ἦν ψυχή. Nimirum, qui laudationes funebres scribebant, id potissimum elaborarunt, ut insolito dicendi genere laudatorum virtutes augerent, eorumque pro patria oppetitam mortem splendidissimis efferrent laudibus. Hos Lycurgus, quantum potuit, h. l. imitatus est. Vide quae monui ad Demosth. Epitaph. in Demosth. vita II. p. 466. sq. BECKER.

Καὶ δι' ἃ] Malim καὶ γὰρ δι' ἃ —. REISK.

Εὑρήσετε δὲ] Pro γὰρ, contra ea apud alios etc. MOR.

Ἀθλητὰς ἀνακειμένους] Ἐν τῇ Μελάνθου παλαίᾳ ἀνδριάντας ἀθλητῶν Θεασάμενος (Alexander) Ὀλύμπια καὶ Πύθια νενικηκότων, καὶ σοῦ τὰ τηλικαῦτα ἂν σώματα, Ἴφη, ἔνι εἰ βλέψαιεν ὑμῶν τὸν πόλιν ἀνοικίσαντα; Plutarch. Apophthegm. TAYLOR.

Στρατηγοὺς ἀγαθοὺς] Nep. Milt. c. 6. BECKER.

Τὸν τύραν. ἀποκτ.] Leg. fortasse: τοὺς τὸν τ. ἀ. i. e. Harmodium et Aristogitonem. Thucyd. 6. 54. IDEM.

Καὶ τοιούτους] Sc. decos strenuos et fortes. Sequens οὐδ' cum εὑρεῖν ῥᾴδιον jungendum; neque tum Reisk. emend. οὐδ' ὀλίγους sive πολλούς, opus est. IDEM.

Ὀλίγους] Aut pro ὀλίγους leg. est. πολλοὺς, aut si μὴ ὀλίγους, aut οὐδ' ὀλίγους. ne paucos quidem numero. REISK.

Μεγίστας] Leg. τὰς μεγίστας. IDEM. Et articulum addidit Heinrichius.

Οὐδὲν ὑμῖν ἐστὶν] Emendo οὐδ' ἐν ὑμῖν

177 ψηφίσασθαι Λευκράτους τουτουὶ τὰ δίκαια ποιοῦσι. τὸ γὰρ ἀδίκημα τοῦτο κεκριμένον ἐστὶ καὶ κατεγνωσμένον. ἡ μὲν γὰρ ἐπ' Ἀρείῳ πάγῳ βουλὴ — καὶ μηδείς μοι θορυβήσῃ· ταύτην γὰρ ὑπολαμβάνω μεγίστην τότε γενέσθαι τῇ πόλει σωτηρίαν — τοὺς φεύγοντας τὴν πατρίδα καὶ [1]ἐγκαταλιπόντας τότε τοῖς πολεμίοις λαβοῦσα ἀπέκτεινε. καίτοι, ὦ ἄνδρες, μὴ νομίζετε τοὺς τὰ τῶν ἄλλων φονικὰ ἀδικήματα ὁσιώτατα δικάζοντας αὐτοὺς ἂν εἷς [2]τινα τῶν πολιτῶν τοιοῦτόν τι παρανομῆσαι. ἀλλὰ μὴν Αὐτολύκου μὲν ὑμεῖς κατεψηφίσασθε, μείναντος μὲν αὐτοῦ ἐν τοῖς κινδύνοις, ἔχοντος δ' αἰτίαν τοὺς [3]υἱεῖς καὶ τὴν γυναῖκα ὑπεκθέσθαι, καὶ ἐτιμωρήσασθε. καίτοι εἰ τὸν τοὺς ἀχρήστους εἰς τὸν πόλεμον ὑπεκθέσθαι αἰτίαν ἔχοντα ἐτιμωρήσασθε, τί δεῖ πάσχειν ὅστις ἀνὴρ ὢν οὐκ ἀπέδωκε τὰ τροφεῖα τῇ πατρίδι; ἔτι δὲ ὁ δῆμος, δεινὸν ἡγησάμενος εἶναι τὸ γινόμενον, ἐψηφίσατο ἐνόχους εἶναι τῇ προδοσίᾳ τοὺς φεύγοντας τὸν ὑπὲρ τῆς πατρίδος κίνδυνον, ἀξίους εἶναι νομίζων τῆς ἐσχάτης τιμωρίας. ἃ δὴ κατέγνωσται μὲν παρὰ τῷ δικαιοτάτῳ συνεδρίῳ, κατεψήφισται δὲ ὑφ' ὑμῶν τῶν δικάζειν λαχόντων, ὁμολογεῖται δὲ παρὰ τῷ δήμῳ τῆς μεγίστης

[1] καταλιπόντας τότε ἀς πολεμίους T. R. [2] τινας T. R. [3] υἱοὺς T. R.

ἐστὶν. *jam non amplius in vestra potestate situm est.* Rationem reddit in sequentibus. TAYLOR. Malim tamen οὐδ' ἔτι ἐστὶν ὑμῖν ut usitatius. REISK. Taylori correctionem certissimam recepi. BECKER. Neutro opus esse demonstravit Hauptmannus. OSANN. Taylori correctionem recepit Heinrichius quoque.

Τοὺς φυγόντας] Vulg. φεύγοντας. Illud dedimus propter insequens καταλιπόντας. V. Wolf. ad Lept. §. ιγ'. med. BECKER. Quocum facit Heinrichius. sed vid. p. 150. 15. ed. Steph. et infra v. 16.

Καταλιπόντας τότε] Distingue post τότε, τοὺς καταλιπόντας τότε, *in eo*, sc. bello. Erravit Interpres, deceptus mala Stephani distinctione. TAYLOR. Supra §. α'. ια'. orator conjunxit πατρίδα et πόλιν. Quare nostro loco suspicetur aliquis τὴν πόλιν post τότε excidisse. BECKER. Recte MSS. τοὺς πολεμίους. de quo appositionis usu comparativo vid. Matth. Gramm. Gr. §. 433. p. 599., Reisig. Conjectan. in Aristophan. p. 35., Persius Sat. vi. 74. "ast illi tremat omento popa venter." OSANN. Dedi cum Pinsgero e conjectura Bekkeri τοῖς πολεμίοις. Cf. p. 159, 7. 160, 6. et 166, 37. ed. Steph.

Ὁσιώτατα δικάζοντες] In hac causa adversus cives nonnullos Areopagum peccasse, quis credat? Senatum, quem de cædibus aliorum sanctissime judicasse constat? Dinarch. c. Demosth. p. 6. ed. Reisk. de Areopago: Καὶ ἡ τῶν ἐν ἀρειῳ φόνων ἀξιόπιστος οὖσα βούλη τὸ δίκαιον καὶ ἀληθὲς εὑρεῖν — νῦν ἐπὶ τοῖς κατὰ Δημοσθένους ἀνοσιωφασμένοις χείμασιν ἄπορος ἐστι τοῦ δικαίου. BECKER.

Τοιοῦτόν τι] Scil. ὅστε φονέων τινὰ ἀδίκως. REISK.

Αὐτολύκου] V. fragm. Lycurgi III. BECKER.

Οὐκ ἀπέδωκε τὰ τροφεῖα] *qui cum vir sit, non fuerit patriæ suæ gratus pro educationis immensis beneficiis?* Ἀνὴρ ὢν oppositum est τῷ ἀχρήστ. εἰς τὸν πόλεμον. Mortem vero pro patria, quæ parvulum educavit, libenter oppetere civem gratum, innuit quoque Lys. Epitaph. §. ιά'. Ἐτελεύτησαν δὲ τὸν βίον, ὥσπερ χρὴ τοὺς ἀγαθοὺς ἀποθνήσκειν, τῇ μὲν πατρίδι τὰ τροφεῖα ἀποδόντες. IDEM.

ἄξια εἶναι τιμωρίας, τούτοις ὑμεῖς ἐναντία ψηφιεῖσθε;
πάντων γὰρ ἀνθρώπων ἔστε ἀγωμοσύστατοι, καὶ ἐλα- 178
χίστους ἕξετε τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν κινδυνεύοντας. ὡς μὲν
οὖν ἔκοχός ἐστι τοῖς εἰσηγγελμένοις ἅπασιν, ὦ ἄνδρες, Λεω-
κράτης, φανερόν ἐστι.

ιδ'. Πυνθάνομαι δὲ αὐτὸν ἐπιχειρήσειν ὑμᾶς ἐξαπατᾶν
λέγοντα ὡς ἔμπορος ἐξέπλευσε καὶ κατὰ ταύτην τὴν ἀργα-
σίαν ἀπεδήμησεν εἰς Ῥόδον. ἐὰν οὖν ταῦτα λέγῃ, ἐνθυμεῖ-
σθε ᾧ ῥᾳδίως λήψεσθε αὐτὸν ψευδόμενον. πρῶτον μὲν γὰρ
155. 1 οὐκ ἐκ τῆς ἀκτῆς κατὰ τὴν αὐλίδα ἐμβαίνουσιν οἱ κατ'
ἐμπορίαν πλέοντες, ἀλλ' ἐκ τοῦ λιμένος, ὑπὸ πάντων τῶν
φίλων ὁρώμενοι καὶ ἀποστελλόμενοι· ἔπειτα οὐ μετὰ τῆς
ἑταίρας καὶ τῶν θεραπαινῶν, ἀλλὰ [1] μόνος μετὰ παιδὸς
τοῦ διακονοῦντος. πρὸς δὲ [2] τούτοις τί προσῆκεν ἐν Μεγάροις
5 τὸν Ἀθηναῖον ὡς ἔμπορον πέντε ἔτη κατοικεῖν καὶ τὰ ἱερὰ
τὰ πάτρια μετακομίζεσθαι καὶ τὴν οἰκίαν τὴν ἐνθάδε
πωλεῖν, εἰ μὴ κατεγνώκει τε αὐτοῦ προδεδωκέναι τὴν πα-
τρίδα καὶ μεγάλα πάντας ἠδικηκέναι; ὃ καὶ πάντων γέ-
νοιτ' ἂν ἀτοπώτατον, εἰ περὶ ὧν αὐτὸς προσεδόκα τεύξε-
σθαι τιμωρίας, ταῦθ' ὑμεῖς ἀπολύσετε κύριοι γενόμενοι
τῆς ψήφου. χωρὶς δὲ τούτων οὐχ ἡγοῦμαι δεῖν ἀποδέχεσθαι
10 ταύτην τὴν ἀπολογίαν. πῶς γὰρ οὐ δεινὸν τοὺς [3] μὲν ἐπὶ

[1] μόνος T. R. [2] τούτοις om. T. R. [3] μὲν om. T. R.

Πάντων γὰρ] Πάντων ἄρα dedit Heinrichius.

Τῆς αὐτῆς] Vid. §. ς'. et ζ. Becker.

Μόνος μετὰ] Aperte vitiu. μόνος μετὰ omnes MSS. Osann. Heinrichius: μόνος μετὰ τῶν.

Κατεγνώκει τε αὐτοῦ] Malim κατεγνώκει γε ἑαυτοῦ. Reisk. Quod Beckerum in textum suscepisse miror. Osann.

Κατεγνώκει γ' ἑαυτοῦ] Aldina lect. vitiosa κατεγνώκειτε αὐτὸν h. l. et paullo postea αὐτὸν ἀγωσθῆναι Melanothoenem in transversum ducebant. Vertit: *nisi condemnaretis eum proditionis patriæ et maximorum scelerum, cum quidem absurdissimum esset alios liberare culpa in tali crimine, propter quod vos ipsos pœna dignos judicaretis.* Cum Reisk. correximus locum. TEATTOT et ΓΕΑ. facile in Codd. poterant permutari. Et sic aliquoties infra Lyc. c. 36. αὐτὸς ἑαυτῶν κατηγορεῖς, καὶ εἰκότως ἐν Μεγ. Porro ὃ καὶ πάντων ad sequentia sunt referenda ut c. 19. verba ὃ καὶ πάντων ἂν εἴη δεινός. — Denique cum Scaligero, ex Aldina retinentes τε, hoc cum insequenti verbo conjunximus scribentes τετεύξεσθαι. Ταῦθ' pertinet ad περὶ ὧν, et opposita sunt αὐτὸς et ὑμεῖς. Jam sic concludit Orator: *Quare Locrates, Atheniensis, Megaris vixit? quamobrem vendidit domum, quam hic habuit, nisi se ipsum jam tunc condemnasset, patriæ proditorem fuisse omnesque cives graviter offendisse? Id vero omnium stultissimum, si scelerum, quorum pœnam ipse statim tum temporis expectavit, nunc judicio vestro absolutis.* Becker.

Τεύξεσθαι] Scal. τετεύξεσθαι. Proxime notes, istud ταῦθ' absolute dici, neque enim regitur ab ἀπολύσετε. Ut sit διὰ ταῦθ' ἀπολύσετε. Versionem ergo reformabis. Taylor.

Οὐκ ἡγοῦμαι] Heinrichius: οὐδ' ἡγοῦμαι. Ἐπὶ ἐμπορίαν ἀποδημοῦντας] Π. ἐπὶ ἐμπορίᾳ. Ὀλίγῳ δὲ πρότερον εἶπε κατ' ἐμπορίαν. H. Stephan. Infra etiam, paragrapho exeunte, κατ' ἐμπορίαν ἀποδήμει. Sed

179 ἐμπορίαν ἀποδημοῦντας σπεύδειν ἐπὶ τὴν τῆς πόλεως εὐθηνίαν, τοῦτον δὲ μόνον ἐν τοῖς τότε καιροῖς καὶ κατ' ἐργασίαν ἐκπλεῖν, ἡνίκα οὐδ' ἂν εἷς προσκτήσασθαι οὐδὲν ἂν ἐζήτησεν, ἀλλὰ τὰ ὑπάρχοντα μόνον διαφυλάξαι; ἡδέως δ' ἂν αὐτοῦ πυθοίμην, τίνα ἐμπορίαν εἰσάγων χρησιμώτερος ἐγένετο ἂν τῇ πόλει τοῦ παρασχεῖν τὸ σῶμα τάξαι τοῖς στρατηγοῖς καὶ τοὺς ἐπιόντας ἀμύνασθαι, μεθ' [1]ὑμῶν μαχόμενος. ἐγὼ μὲν οὐδεμίαν ὁρῶ τηλικαύτην οὖσαν βοήθειαν. ἄξιον δέ ἐστιν οὐ μόνον αὐτῷ διὰ τὴν πρᾶξιν ὀργίζεσθαι ταύτην, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον. φανερῶς γὰρ ψεύδεσθαι τετόλμηκεν. οὔτε γὰρ πρότερον οὐδεπώποτε ἐγένετο ἐπὶ ταύτης τῆς ἐργασίας, ἀλλ' ἐκέκτητο χαλκοτύπους· οὔτε τότε ἐκπλεύσας οὐδὲν εἰσήγαγεν ἐκ Μεγάρων, ἐξ ἧς ἔτη συνεχῶς ἀποδημήσας. ἔτι δὲ καὶ πεντήκοντα μετέσχεν ἐτῶν χαλκῶν, ἣν οὐκ ἂν καταλιπὼν κατ' ἐμπορίαν ἀπεδήμει. ὥστ' ἂν μέν τι περὶ τούτων λέγῃ, οὐδ' ὑμᾶς ἐπιτρέψειν αὐτῷ νομίζω.

ιε'. Ἥξει δ' ἴσως ἐπ' ἐκεῖνον τὸν λόγον φερόμενος, ἐν αὐτῷ [2]συμβεβουλεύκασί τινες τῶν συνηγόρων, ὡς οὐκ ἔνοχός ἐστι τῇ προδοσίᾳ· οὔτε γὰρ νεωρίων κύριος οὔτε πυλῶν

[1] ἡμῶν T. R.

[2] συμβεβλήκασι T. R.

emendatio vir pentantissimi aut minus necessaria. TAYLOR. Dedimus ἐν' ἐμπορίᾳ. Wessel. ad Diodor. Sic. ii. p. 425. Bip., Matth. Gr. Gr. p. 858. BECKER. H. Stephani correctionem, ἐν' ἐμπορίᾳ, vulgari quidem linguæ Græcæ usu comprobatam, nolim Beckerum statim in textum suscepisse, licet eodem fere modo Demosthenes adv. Callipp. p. 1256. 23. ἐφ' ἑτέρᾳ ἀποδημίᾳ ἐμπορίᾳ dixerit. Absque enim codicibus talia emendare, temerarium nobis videtur, reputantibus ἐπὶ in structura verbi significationem motus habentis sæpissime etiam tum accusativo junxi, quem casum notat, uti in hujus generis dictionibus ἐπὶ θέρος ἐξέναι etc., de quibus v. Sturzii Lex. Xenoph. T. 2. p. 267. Ac præter Beckerum Stephani scripturam nullus editorum vulgatæ prætulit. OSANN.

Καὶ κατ' ἐργασίαν] Dele inutilem particulam καί, quam debemus voci proximæ. TAYLOR. Num, καὶ οὐδὲ κατ' ἐργασίαν, et ne quæstus quidem faciendi causa. REISK. At particula καί h. l. intendit ut apud Dinarch. c. Demosth. p. 11. καὶ Κόνωνος υἱόν. BECKER.

Προσκωμῳδῶμεν ἡγούμενοι δεῖν] Non, communem furiis, cum Lucioco, sed furi patuisse. Quod aliud est. Deinde ἐπιτελούσας — ἐκ Μεγάρων miror esse verum, hinc solvens. TAYLOR.

Ἀλλὰ καὶ δεῖ] Καὶ omittunt Oannus et Pinzgerus.

Χαλκοτύπους] Hesych. χαλκεπλέκτους. I. e. ἐργαστήριον ἐκεῖνον χαλκοτύπων ἐκάλουν, sicut Liban. vit. Demosth. §. β'. de patre Demosthenis ἐργαστήριον δὲ ἐκεῖνον μαχαιροποιῶν κατεσκεύαζε dicit. Ali fabri ærarii servi erant, coempti a Leocrate, ut in ejus commodum vasa ex ære conflarent. Divitum enim plurimi pecuniam ita collocabant, ut servos, artis cujusdam peritos, coemerent, quam deinde in dominorum usum exercebant. Id honesto fuerat, nec ab Oratore Leocrati ullo modo vitio vertitur. BECKER.

Πεντήκοντα ἐτῶν] V. §. τ'. IDEM. Heimsœthius: ⁴τῆς ⁴πεντηκοντούτου. qui mos etiam v. 16. supra inolevit.

Συμβεβουλεύκασι] Συμβεβουλεύκασι Sinnonus in interpretatione tacite correxit: haud male lectio, tamen vulgatæ non par. OSANN. Vulgatam quoque cæteri editores retinuerunt.

οὔτε στρατοπέδων οὔθ' ὅλως τῶν τῆς πόλεως οὐδενός. ἐγὼ δ' ἡγοῦμαι τοὺς μὲν τούτων κυρίους μέρος ἄν τι προδοῦναι τῆς ὑμετέρας δυνάμεως, τοιοῦτοι δ' ἄλλην ἑκάστοτε ποιῆσαι τὴν πόλιν. ἔτι δ' οἱ μὲν τοὺς ζῶντας μόνον ἀδικοῦσι προδιδόντες, οὗτος δὲ καὶ τοὺς τετελευτηκότας καὶ τὰ ἐν τῇ χώρᾳ ἱερὰ τῶν πατρῴων νομίμων ἀποστερῶν. καὶ ὑπὸ μὲν ἐκείνων προδοθεῖσαν οἰκεῖσθαι ἂν συνέβαινε δούλην [1] οὖσαν τὴν πόλιν, ὃν [2] δὲ τρόπον οὗτος ἐξέλιπεν, ἀοίκητον ἂν γενέσθαι. ἔτι δὲ ἐκ μὲν τοῦ κακῶς πράττειν τοὺς πολίτας μεταβολῆς τυχεῖν ἐπὶ τὸ βέλτιον εἰκός ἐστιν, ἐκ δὲ τοῦ παντάπασι γενέσθαι ἀνάστατον καὶ τῶν κοινῶν ἐλπίδων στερηθῆναι. ὥσπερ γὰρ ἀνθρώπῳ ζῶντι μὲν ἐλπὶς ἐκ τοῦ κακῶς πράξαι μεταπεσεῖν, τελευτήσαντι [3] δὲ συναναιρεῖται πάντα δι' ὧν ἂν τις 181
εὐδαιμονήσειεν, οὕτω καὶ περὶ τὰς πόλεις συμβαίνει πέρας ἔχειν τὴν [4] ἀτυχίαν ὅταν ἀνάστατοι γένωνται. εἰ γὰρ δεῖ

[1] δὲ οὖσαν T. R. [2] δὲ om. T. R. [3] καὶ συναιρεῖσθαι T. [4] τύχην R.

Οὐδ' ὅλως τῶν τῆς πόλεως οὐδενός] Nam secundum leges, quas Pollux VIII. 6. p. 388. e Theophrasto citat, denunciatio proditionis contra eos solummodo fiebat, qui jussu populi munere publico functi erant, qualia sunt hæc a Lycurgo nominata. Quamobrem Orator h. l. speciose magis quam vere, Leocratis fugam ex hac quoque lege puniendam esse, docuit. Viderunt et alii interpretes. Becker.

Μέρος ἄν τι προδοῦναι] Iterum nos, *prodere*, sed *proditurus fuisse*. Hæc enim per ὑποτάξιν dicantur, et Græca bene instituuntur, sed Interpretem bonum desiderarunt. Taylor.

Τὰ ἐν τῇ χώρᾳ ἱερά] Cf. supra §. ν'. Becker.

Δ' οὖσαν τὴν πόλιν, ὃν τρόπον] Num sic leg. *συνέβαινε, δούλην οὖσαν τὴν πόλιν, ὃν δὲ τρόπον οὗτος ἐξέλιπεν, ἐκλειφθεῖσαν, ἀοίκητον* —. Reisk. Nos non solum nihil mutavimus, immo, quum δούλην δὲ οὖσαν τὴν πόλιν ad explicanda ὃν τρόπον οὗτος ἐξέλιπεν necessario pertineant, recepta Reiskii vel Schulzii scriptura loci vim dixerim potius infringi. Osann. Thorlacius, Heinrichius, et Pinzgerus nobiscum faciunt.

Δούλην γ' οὖσαν τὴν πόλιν] *civitatem, certum quidem factam*, v. Mor. ad Isocr. Paneg. c. 16. Ald. et Mel. pro γε legunt δὲ et post ἂν omittunt particulam: denique incisum ponunt post συνέβαινε, quo protasis finitur. Schulzii correctionem recepimus. *si isti prodiderint civitatem, tamen R. P. manebit, etsi in servitutem redacta: relicta erit, sicut ab ipso deserta est, fit solitudo, præterea manente R. P. in meliorem aliquando statum reverti posse sperandum: at cum prorsus delata est, quævis melioris conditionis spes evanuit.* Igitur Leocrates, quantum potuit, urbem ἀοίκητον et ἀνάστατον reddidit. Cf. §. ις'. Becker.

Ἀνάστατον καὶ τ. κ. ἐλπ.] F. ἀναστάτους, ἀπαγαῖον καὶ τῶν κ. ἐλπ. Reisk. Quo minime opus. Osann.

Τελευτήσαντι] Lego et distinguo certissima fide: ὥσπερ ἀνθρώπῳ ζῶντι μὲν ἐλπὶς ἐκ τοῦ κακῶς πράξαι μεταπεσεῖν, τελευτήσαντι δὲ καὶ συναναιρεῖσθαι πάντα κ. τ. λ. Atque ita interpretatur Lonicerus. Neque aliter sane potuit, si ullam bonam mentem auctori suo dare voluisset. Taylor. Ego dedi τελευτήσαντι δὲ συναναιρεῖται. quod postremum, per errorem a Stephano mutatum, ex Aldina revocavi. Reisk. Et sic cæteri editores.

Πέρας ἴσχειν τὴν ἀτυχίαν] Restituo εὐτυχίαν. Tum solum πέρας ἴσχει εὐτυχία Rerump., tum solummodo actum erit de earum fortunis, cum funditus eversæ fuerint: non enim protinus conclamatum erit de civitate, si res minus prospere succedant. Hæc est γνώμη, quam Orator hic illustrat. Cui vox ἀτυχίαν quantum concinat, Tu vide, cui mea displicent. Taylor. πέρας ἴσχει τι significat: *aliquid ita perfectum est, ut nihil addi possit.* Sic Demosth in Mid. p. 550. 11. ed. Reisk. τί γὰρ ἂν ἀληθῶς πέρας ἂν φήσειέ τις εἶναι κακίας. Lys. c. Eratosth. §. ιδ'. τελευτήσαντες

τὴν ἀλήθειαν εἰπεῖν, πόλεώς ἐστι θάνατος ἀνάστατον γενέσθαι. τεκμήριον δὲ μέγιστον· ἡμῶν γὰρ ἡ πόλις τὸ μὲν παλαιὸν ὑπὸ τῶν τυράννων κατεδουλώθη, τὸ δ' ὕστερον 182 ὑπὸ τῶν Τριάκοντα καὶ ὑπὸ Λακεδαιμονίων τὰ τείχη καθῃρέθη· καὶ ἐκ τούτων ὅμως ἀμφοτέρων ἠλευθερώθημεν καὶ τῆς τῶν Ἑλλήνων [1] εὐδαιμονίας ἠξιώθημεν προστάται γενέσθαι. ἀλλ' οὐχ, ὅσαι πώποτ' ἀνάστατοι γεγόνασι. τοῦτο μὲν γὰρ, εἰ καὶ παλαιότερον εἰπεῖν ἐστὶ, τὴν Τροίαν τίς οὐκ ἀκήκοεν, ὅτι μεγίστη γεγενημένη τῶν τότε πόλεων καὶ πάσης ἐπάρξασα τῆς Ἀσίας, ὡς ἅπαξ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων κατεσκάφη, τὸν αἰῶνα ἀοίκητός ἐστι; τοῦτο δὲ [2] Μεσσήνην πεντακοσίοις ἔτεσιν ὕστερον ἐκ τῶν τυχόντων ἀνθρώπων συνοικισθεῖσαν;

ις'. Ἴσως οὖν τῶν συνηγόρων αὐτῷ τολμήσει τις εἰπεῖν,

[1] ἡγεμονίας T. R.

[2] Μεσήνην T. R.

τὸν βίον, πίρας ἴχουσι τῆς παρὰ τῶν ἰχθύων τιμωρίας. Isocr. ad Phil. §. ξ'. ἐγὼ μὲν γὰρ ἡγοῦμαι ταῦτα πίρας ἕξειν· οὐδένα γὰρ ἄλλον οὕτε δυήσεσθαι μείζω πρᾶξαι τούτων. — 'Vix possum probare Taylori sententiam in verbis Lycurgi ἀτυχίαν in εὐτυχίαν mutantis. *ut cum homine mortuo omnis ejus εὐδαιμονία perit: sic cum urbe eversa omnis ejus εὐτυχία finem habet.* Hic videtur sensus.' Dorvill. ad Charit. p. 227. ed. Lips. Becker. Falluntur, qui de defendenda vulgata ἀτυχίαν contendant, quos inter d'Orvillius ad Charit. 227., Schulzius, Thorlacius, Beckerus: agitur enim de statu urbis non eversæ, sed evertendæ. Nempe orator urbem ἀνάστατον factum cum τελευτήσαντι comparat. Quare quod Taylorus sagaciter conjecit εὐτυχίαν, Reiskius recte suscepit, fidem facientibus Codd. et A. et B. [Fallitur V. D. Ambo Codd. in Museo Britannico nunc asservati clare ἀτυχίαν habent.] in Vrat. Schaubius annotavit quantum a pallida codicis scriptura hodie erui possit, ἀτυχίαν videri exstare. At scripturam terminationum ᾶ et ῶν præsertim in principio vocabulorum ita similem esse, ut utra scribæ manus sit, si solum manus ductum spectes, sæpenumero ambigas, quodvis fere codicis folium docere potest. Osann.

Τριάκοντα] Punge post τριάκοντα, refertur enim ad ἡ πόλις κατεδουλώθη, non ad τὰ τείχη καθῃρέθη, hoc modo: ἡμῶν ἡ πόλις τὸ μὲν παλαιὸν ὑπὸ τῶν τυράννων κατεδουλώθη, τὸ δ' ὕστερον ὑπὸ τῶν τριάκοντα (sc. sub. κατεδουλώθη, ἀπὸ τοῦ καιροῦ, ut aiunt). *muri autem a Lacedæmoniis sunt diruti.* Interpres igitur erravit propter malam fidem Editoris. Muri urbis a Lacedæmoniis solis diruti erant ante dominatum XXX virorum. Queri itaque potest, quid velit istud ἀμφοτέρων? Hoc sc. Civitas nostra bis in servitutem redacta est, a Tyrannis primo, Pisistrato nempe etc. deinde a XXX viris. (Acciditautem, ut in posteriore hac servitute muri etiam a Lacedæmoniis subruerentur.) *verumtamen ex utroque dominatu* etc. *Hoc* certissimum est. Taylor. *Cf.* Xenoph. *Hellen.* ii. 2. Becker.

Μεσσήνην, πεντακοσίοις ἔτεσιν ὕστ.] Ald. Μεσήνην. De utraque hujus nominis scriptura vide, quos laudat Spohn ad Isocr. Paneg. c. 26. Idem. Et nos ad Philem. technol. p. 265. Osann. Factum est per Epaminondam. Corn. Nep. Epam. c. 8. Trecentesimo anno post, quam diruta fuerat. Pausan. IV. 28. Lycurgus 500 annos habet; Dinarch. p. 52. ed. Reisk. 400. Diodor. Sicul. XV. 81. rursus trecentos. V. Wesseling. ad Diodor. XV. 65. Mor.

Πεντακοσίοις] Dinarchus p. 99. 28. ed. Steph. tantummodo 400. numerat. Reiske.

Αὐτῷ] *ipsi audebit dicere.* Losiocras. Falso. non αὐτῷ ἰδιῶν (quale enim esset hoc?) sed τῶν συνηγόρων αὐτῷ. Quod cum nove dicitur, quod sciam, legerem, τῶν συνηγορούντων αὐτῷ Taylor. Beckerus, etsi συνηγορούντων αὐτῷ legi posse viderat, id quod dudum occupaverat Augerius, ideo jure a Boissonado ad Lucæ Holstenii Epistolas p. 422. reprehensus, tamen vulgatam præeunte Schulzio defendit, idque rectissime. Cujus dativi usus exemplis,

μικρὸν τὸ πρᾶγμα ποιῶν, ὡς οὐδὲν ἂν παρ' ἕνα ἄνθρωπον
156. 1 ἐγένετο τούτων· καὶ οὐκ αἰσχύνονται τοιαύτην ἀπολογίαν
ποιούμενοι πρὸς ὑμᾶς, ἐφ' ᾗ δικαίως ἂν ἀποθάνοιεν. εἰ μὲν
γὰρ ὁμολογοῦσι τὴν πατρίδα αὐτὸν ἐκλιπεῖν, τοῦτο συγχω-
ρήσαντες ὑμᾶς ἑάτωσαν διαγνῶναι περὶ τοῦ μεγέθους· εἰ δ'
ὅλως μηδὲν τούτων πεποίηκεν, οὐ μανίαν δήπου τοῦτο λέγειν
5 ὡς οὐδὲν ἂν γένηται παρὰ τοῦτον; ἡγοῦμαι δ' ἔγωγε, ὦ
ἄνδρες, τοὐναντίον τούτοις, παρὰ τοῦτον εἶναι τῇ πόλει τὴν 183
σωτηρίαν. ἡ γὰρ πόλις οἰκεῖται κατὰ τὴν ἰδίαν [1]ἑκάστου
μοῖραν φυλαττομένη· ὅταν οὖν ταύτην ἐφ' ἑνός τις [2]παρίδοι,
λέληθεν ἑαυτὸν ἐφ' ἁπάντων τοῦτο πεποιηκώς. καίτοι ῥᾴδιόν
ἐστιν, ὦ ἄνδρες, πρὸς τὰς τῶν ἀρχαίων νομοθετῶν διανοίας
ἀποβλέψαντας τὴν ἀλήθειαν εὑρεῖν. ἐκεῖνοι γὰρ οὐ τῷ [3]μὲν
10 ἑκατὸν τάλαντα κλέψαντι θάνατον ἔταξαν, τῷ δὲ δέκα
δραχμὰς ἔλαττον ἐπιτίμιον· οὐδὲ τὸν μὲν μεγάλα ἱεροσυ-
λήσαντα ἀπέκτειναν, τὸν δὲ μικρὰ ἐλάττονι τιμωρίᾳ ἐκό-
λαζον· οὐδὲ τὸν μὲν οἰκέτην ἀποκτείναντα ἀργυρίῳ ἐζημίουν,
τὸν δὲ ἐλεύθερον [4]εἶργον τῶν νόμων· ἀλλ' ὁμοίως ἐπὶ πᾶσι

[1] ἑκάστων T. R. [2] παρίδῃ T. R. [3] μὲν γὰρ οὐ τῷ T. R. [4] εἴργων T. R.

quæ e Platone, Demosthene, Aristophane, aliis Boissonadus diligenter l. c. collegit, addas quæ Matth. Gr. Gr. §. 392. p. 527. not. leguntur. Osann. Dedit αὐτοῦ Heinrichius.

Τῶν συναγόντων αὐτῷ] In Demosth. c. Neær. p. 1349. 29. ed. Reisk. quoque legitur συνάγειν τῷ ἀγῶνι τούτῳ, quamobrem et h. l. nihil mutandum videtur. Si opus esset correctione, facilior esset συναγορεύοντων, ex quo per compendiariam scripturam συναγόντων ortum videri possit. Becker.

Παρ' ὅτα ἀνθρ.] *propter unum*, i. e. unius culpa. Arrian. in Epict. p. 26. Mor. Cf. Matth. Gr. Gr. p. 864. Becker.

Μεγίθους] Post μεγίθους videtur τῶν ἀδικήματος deesse. v. p. 428. 3. Reisk. Scil. τῶν ἀδικήματος. Becker.

Οὐδὲν ἂν γένηται] Sc. κακὸν vel δυσχερές. Reisk. E superioribus τούτων supplendum videtur. Qui ita defendunt accusatum, prorsus sibi repugnantia dicunt. Nam si concedunt, desercisse Leocratem patriam, peccati gravitatem vos oportet definire: si contra negant horum quidquam istum fecisse, nonne profecto insanum erit contendere, ejus culpa nihil horum accidisse?— Hoc enthymemate Orator adversariorum argumentum refellit. Becker.

Γίνηται] F. leg. ἐγένετο. Schaub. γεγένηται de conjectura scripsi. Pinzger. Quod sequitur παρὰ τοῦτο, restituimus ad fidem codd. omnium, Reiskio idem infra p. 428. 9. corrigi jubente, cui ibi obsecuti sumus, παρὰ τοῦτο ipso Vrat. præbente. Intelligunt ibi interpretes νόμων, quod unde intelligatur, non habet. Osann.

Παρὰ τοῦτον εἶναι π. τ. σωτηρ.] I. e. *propter illum* (quia ille sic egit) *contingere civitati salutem*, s. *salvum esse civitatem*. Mor. In eo sitam fuisse R. P. salutem omnino contendam. Cf. Viger. p. 626. Becker. Dedi τούτων pro vulg. τοῦτον, quod per se ferendum foret. V. Schulz. Osann. At τοῦτον retinent Heinrichius et Pinzgerus.

Παρίδοι] De ὅταν cum optativo cf. Herman. ad Vig. p. 792., Matth. Gr. Gr. §. 521. p. 741. not., Disser. de verb. Gr. temp. et mod. p. 44. Osann.

Καίτοι] Καὶ Heinrichius.

Ἑκατὸν τάλ. κλέψ.] Demosth. c. Timocr. p. 735. ed. Reisk. Petit. Leg. Att. VII. 5. Becker.

Ἐλεύθερον] Subaudi a communi ἀποκτείναντα. Reisk.

Εἶργον τῶν νόμων] Male, legibus cohibebant. Corrigendum autem cum optimo

καὶ τοῖς ἐλαχίστοις παρανομήμασιν θάνατον ἔθηκαν ἔνιοι τὴν ζημίαν. οὐ γὰρ πρὸς τὸ ἴδιον ἕκαστος αὐτῶν ἀπέβλεπε τοῦ γεγενημένου πράγματος, οὐδ' ἐντεῦθεν τὸ μέγεθος τῶν ἁμαρτημάτων ἐλάμβανον, ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο [1] ἣ πέφυκε τὸ ἀδίκημα τοῦτο ἐπὶ πλεῖον ἐλθὸν μέγα βλάπτειν τοὺς ἀνθρώπους. καὶ γὰρ ἄτοπον ἄλλως πως περὶ [2] τούτου ἐξετάζειν. φέρε γάρ, ὦ ἄνδρες, εἴ τις ἕνα νόμον εἰς τὸ Μητρῷον ἐλθὼν ἐξαλείψειεν, εἶτ' ἀπολογοῖτο ὡς οὐδὲν παρὰ [3] τοῦτον τὴν πόλει ἐστὶν, ἆρ' οὐκ ἂν ἀπεκτείνατ' αὐτόν; ἐγὼ μέν οἶμαι δικαίως, εἴπερ ἐμέλλετε καὶ τοὺς ἄλλους [4] σώζειν. τὸν αὐτὸν τοίνυν τρόπον κολαστέον ἐστὶ τοῦτον, εἰ μέλλετε τοὺς ἄλλους πολίτας βελτίους ποιήσειν. καὶ οὐ τοῦτο λογιεῖσθε, εἰ εἷς ἐστὶ μόνος ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' [5] εἰς τὸ

[1] ἣ T. R. [2] τούτων T. R. [3] τοῦτο R. [4] σώσειν T. R. [5] εἰ καὶ τι R.

Stephano τῶν νομίμων. Ita ter apud Antiph. περὶ τοῦ χορευτοῦ pag. 145. ed. Steph. Πιθανὸν δὲ τούτους ἀπηχρᾶφεσθαι, καὶ προσαγορεύειν ἰμὰ εἰργασθαι τῶν νομίμων, ἡγησάμενοι ταύτην σφίσιν ἔσεσθαι σωτηρίαν καὶ ἀπαλλαγὴν τῶν πραγμάτων ἀπάντων. ὁ γὰρ νόμος οὕτως ἔχει, ἐπειδάν τις ἀπογραφῇ φόνου δίκην, εἰργεσθαι τῶν νομίμων. καὶ οὔτ' ἂν ἐγὼ εἷς τ' ἂν ἐπεξελθεῖν εἰργόμενος τῶν νομίμων. Quo tamen in loco postremo male excudebatur, id animadvertente eodem Stephano, νομικῶν. TAYLOR. [Et νομίμων dederunt Thorlacius, Beckerus et Heinrichius.] Hanc vulgatam lectionem MSS. auctoritate firmatam, cujus loco e Taylori conjectura editores, si Reiskium excipias, omnes τῶν νομίμων substituerunt, retinui, etsi Taylori commentum admodum probabile esse probe intelligerem, præsertim quum utramque vocem nonnunquam in MSS. commutari constet, id quod ipsi annotavimus supra ad p. 159. R. Cf. Xenoph. de rep. Laced. 1. 8. Ac τῶν νομίμων τινὰ ἀνωτέρω Lycurgus dixit supra p. 180. et infra p. 239. R. Defendendæ autem vulgatæ adhiberi potest Demosthenis locus ex orat. in Timocratem, ubi p. 733. 9. ed. Reisk. vitiose editur: ἐὰν δέ τις ἀπαχθῇ, τῶν γονέων κακώσεως ἁλοὺς, ἢ ἀστρατείας, προειρημένου αὐτῷ ὑπὸ τῶν νόμων, εἰργεσθαι, εἰσιὼν ὅτῳ μὴ χρὴ, δεσάντων αὐτὸν οἱ δίδυμα: quem locum, quum ὑπὸ omni codicum auctoritate careat, annotante id ipsum Reiskio, ita mecum lege et distingue; ἐὰν δέ τις ἀπαχθῇ — προειρημένου αὐτῷ τῶν νόμων εἰργεσθαι, εἰσιὼν etc. Habes igitur hoc ex loco τοὺς νόμους eo sensu, quo supra vocem ferre posse editores negant: quanquam etiam Salmasius, ne soleas quid neglexisse videar, de modo usurarum p. 774. Demostheni νομίμων reddendum suadebat. OSANN.

Παρανομήσασι] Π. παρανομήμασι. H. STEPHAN. Recte. TAYLOR. Aut ἐλαχίστοις παρανομήμασιν est leg. aut ἐλάχιστα παρανομήσασιν. REISK.

Τὸ ἴδιον] Id est, τὴν ἰδιωτικὴν, *statum privatum rei*, quod causa esset, non ad rempublicam, sed ad homines privatos pertinens. IDEM.

Ἢ πέφυκε] *quatenus*. fait cum si suspicarer. IDEM.

Παρὰ τοῦτον] Sc. unam modo legem. — Reisk. [et Osann.] scripsit τοῦτο. *propter hoc facinus*. BECKER.

Ἀπεκτείνατ'] Est correctio Mori. BECKER. Beckerus ἀπεκτείνατ' edidit, parum circumspecte. Plato Alcib. I. apposite p. 111. F. εἰ ζευλαδίαμεν εἰδέναι μὴ μόνον ποῖοι ἄνθρωποί εἰσιν, ἀλλ' ὁπόσοι ὀγκωσὶ ἢ νοσοῦσιν, ἆρ' ἱκανοὶ ἂν ἡμῖν ὦσαν διδάσκαλοι οἱ πολλοί; Cf. Erfurdt. ad Sophocl. Œd. Tyr. 664. ed. min. OSANN.

Μόνος] Bene habet. εἷς μόνος bene Græcum est. In ὁ ἄνθρωπος subauditur e præmissis ὁ κολαστέος. REISK.

Ἀλλ' εἰς τὸ πρᾶγμα] Lege: οὐ τοῦτο λογιεῖσθε, εἰ εἷς ἐστὶ μόνον ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' εἰ τὸ πρᾶγμα, scil. (ἔν ἐστι). TAYLOR. Dedi de meo εἰ καὶ τὸ πρᾶγμα, scil. aut πολιτικὸν ἐστὶ, aut μόνον ἐστί. num etiam res vel *factum* sit singulare, ad unum solum hominem pertinens, neque ultra eum ad alios quoque proserpens. REISK.

Εἰς τὸ πρᾶγμα] Sc. ἀποβλέπετε. Vulgo

πραγμα. ἐγὼ μὲν γὰρ ἡγοῦμαι, τὸ μὴ πολλοὺς τοιούτους γενέσθαι ἡρέτερον εὐτύχημα εἶναι, τούτου μέντοι δικαιότερος ταραχῆς ἄξιον εἶναι τυγχάνειν, ὅτι μόνος τῶν ἄλλων πολιτῶν οὐ κοινὴν ἀλλ' ἰδίαν τὴν σωτηρίαν ἐζήτησεν. 185

ιζ'. Ἀγαναικτῶ δὲ μάλιστα, ὦ ἄνδρες, ἐπειδὰν αἰκούσω τῶν μετὰ τούτου τινὰς λέγοντος, ὡς οὐκ ἔστι τοῦτο προδιδόναι, εἴ τις ὤχετο ἐκ τῆς πόλεως· καὶ γὰρ οἱ πρόγονοι τοιοῦδ' ἡμῶν τὴν πόλιν καταλιπόντες, ὅτε πρὸς Ξέρξην ἐπολέμουν, εἰς Σαλαμῖνα [1] διέβησαν. καὶ οὗτος ἐστὶν αἰσχρὸς καὶ πανταπασιν ὑμῶν καταφρονητὴς, ὥστε τὸ κάλλιστον τῶν ἔργων πρὸς τὸ αἴσχιστον συμβαλεῖν ἠξίωσε. ποῦ γὰρ οὐ περιῆσθητος ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν ἡ ἀρετὴ γέγονε; τίς δ' οὕτως ἠ φθονερός ἐστιν ἢ πανταπασιν αὐφιλότιμος, ὃς οὐκ ἂν ἠξιώσατο τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων μετασχεῖν; οὐ γὰρ τὴν πόλιν ἐξέλιπον, ἀλλὰ τὸν τόπον μετήλλαξαν, πρὸς τὸν ἐπιόντα κίνδυνον καλῶς βουλευσάμενοι. Ἐτεόνικος μὲν γὰρ ὁ Λακεδαιμόνιος καὶ Ἀδείμαντος ὁ Κορίνθιος καὶ τὸ Αἰγινητῶν ναυτικὸν ὑπὸ νύκτα τὴν σωτηρίαν αὐτοῖς

[1] διέβησαν T. R.

tum lectionem retinuimus. Orator anditoribus demonstrat, imprimis Leocratis factum animo secum repatent, et si alii idem fecissent, quod inde secutum sit. Modo felicitas, qua semper usi sumus, (v. Demosth. Phil. I. 43. 17. ed. Reisk.) impedivit, quominus plures idem consilium coperint. Felicitati igitur nostræ, non Leocratis, gratias agamus, quod exemplum ejus turpissimum cæteros ad similem patriæ fugam non incitaverit. cf. §. 5. Becker. Ita MSS. nostri, quæ lectio etsi an ab ipso auctore profecta sit, equidem dubitaverim, senior certe videtur Taylori et Reiskii commentis. ἀλλ' οἱ τὸ πρᾶγμα, scil. ἴν ἐστι, ut exstat jam in Ald. et Thorlacius [et Heinrichius] valgavit. Vulgatam servarunt Hauptm., Schuls., et Beckerus [et Pinzgerus], in eo tamen falsi, quod ἀνοβλίστητι mente supplendum censuerint: quo nimirum opus videtur. Euripides Phœnice apud Æschin. in Timarch. p. 154. Reisk.

πάγκ' μὲν οὖν, χ' ὅστις ἔστ' ἀνὴρ σοφὸς,
λογίζομαι τἀληθὲς εἰς ἀνδρὸς φύσιν,
σποπῶν δίκαιον ἔστιν' ἰμπεσεῖσθαι,

ubi quo minus locorum memor ejus generis, cujus sunt Xenophontis Cyrop. 1. 6. 8. ὅταν πρὸς αὐτὸ τὸ ἄρχειν σποπῶν λογίζωμαι, mutata distinctione εἰς ἀνδρὸς φύσιν cum proximo σποπῶν jungi jubeas, id quod Valckenaerius Diatr. p. 270. fecit, Taylori nota satis prospectum esse videtur. Osann.

Τῶν μετὰ τούτου] I. e. συναγώνων. Becker.

Τὴν πόλιν ἐξέλιπον] Parum caste Lonicerus. Tu, *urbem deserebant*. In illa altera interpretatione nihil ad mentem Auctoris. Taylor.

Οὐ γὰρ τὴν πόλιν ἐξέλιπον] I. e. λιπόντες ἔφυγον, *relicta urbe in fugam se conjecerunt*. Xenoph. Anabas. I. 2. 24. ταύτην τὴν πόλιν ἐξέλιπον οἱ ἰπποῦντες. ubi v. Zeunium. Verbum ἐκλείπειν igitur significat, præ timore ut periculum effugias, vel perterrito animo et inconsulte locum relinquere. Quare ne Atheniensium fugam ex urbe talem faisse aliquis existimet, statim addit Orator καλῶς βουλευσάμενοι, ubi Thucyd. I. 18. in eadem narratione, διανοηθέντες ἐκλιπεῖν τ. πόλιν posuit. Quin Lys. Epitaph. §. 9'. ἐξέλιπον ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος τὴν πόλιν dixit, ubi Tayl. et Markl. loca veterum colligebant, quæ hujus Atheniensium consilii meminerunt. Becker.

Ἐτεόνικος] Herodot. VIII. 42. et 75. Idem.

ἔμελλον πορίζεσθαι· ἐγκαταλειπόμενοι δὲ οἱ πρόγονοι ὑπὸ 35
πάντων τῶν Ἑλλήνων δίκα καὶ τοὺς ἄλλους ἠλευθέρωσαν,
ἀναγκάσαντες ἐν Σαλαμῖνι μετ' αὐτῶν πρὸς τοὺς βαρβάρους ναυμαχεῖν. μόνοι δὲ ἀμφοτέρων περιγεγόνασι, καὶ τῶν
πολεμίων καὶ τῶν συμμάχων, ὡς ἑκατέρων προσῆκε, τοὺς
μὲν εὐεργετοῦντες, τοὺς δὲ μαχόμενοι νικῶντες. ἆρά γε
186 ὅμοιον τῷ φεύγοντι τὴν πατρίδα τεττάρων ἡμερῶν πλοῦν
εἰς Ῥόδον; ἦ που ταχέως ἂν ἠνέσχετό τις ἐκείνων τῶν 40
ἀνδρῶν τοιοῦτον ἔργον, ἀλλ' οὐκ ἂν κατέλευσαν τὸν καταισχύνοντα τὴν αὐτῶν ἀριστείαν. οὕτω γοῦν ἐφίλουν τὴν
πατρίδα πάντες, ὥστε τὸν παρὰ Ξέρξου πρεσβευτὴν Ἀλέξανδρον, φίλον ὄντα αὐτοῖς πρότερον, ὅτι γῆν καὶ ὕδωρ
ᾔτησεν, μικροῦ δεῖν κατέλευσαν. ὅπου δὲ καὶ τοῦ λόγου
τιμωρίαν [1] ἠξίουν λαμβάνειν, ἦ που τὸν ἔργῳ παραδόντα
τὴν πόλιν ὑποχείριον τοῖς πολεμίοις οὐ μεγάλαις ἂν ζημίαις
ἐκόλασαν; τοιγαροῦν τοιαύταις χρώμενοι γνώμαις, ἐπεὶ- 157.1
187 κοντα μὲν ἔτη τῶν Ἑλλήνων ἡγεμόνες κατέστησαν, Φοινί-

[1] ἀξίου T.

Ἀπαλλάσσοντες] Nep. Themist. 4. v. Morum ad Isocr. Paneg. c. 27. IDEM.

Μετ' αὐτῶν] Malim μεθ' αὐτῶν. TAYLOR. Male. OSANN.

Μόνοι δ' ἀμφ. — πεπόντες] Ex Isocr. Paneg. c. 20. ἀμφοτέρων κρατήσαντες, ὡς ἑκατέρῳ προσῆκεν — nostrum expressum esse monuit Mor. ad h. l. BECKER. Eandem sententiam habet Aristid. Panathen. p. 59. qui vero frustra se primum hoc dixisse jactat. MOR.

Ἆρά γε ὅμοιον] itaque quis comparare velit eorum facta cum fuga Leocratis? Hauptm. conjec. ὅμοια. BECKER.

Τῷ φεύγοντι] Suspicor sic fermo Lycurgum reliquisse: ἆρά γε ὅμοιον τὸ πλεῖν φεύγοντα. estne huic simile, fugientem e patria iter quatridui per mare conficere, tendentem ad Rhodum. REISK. At nulla opus correctione. OSANN.

Ταχέως] Nove hoc dictum, neque sine maxima suspicione mendi, ταχέως ἀνέσχετο. Sic et infra quoque §. λδ'. ἓς γὰρ ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ πατρίδος οὐκ ἐβούλοντο, ταχύ γ' ἂν ὑπὲρ τῆς ἀλλοτρίας κίνδυνον τινα ὑπομείνειαν. Verum repone τραχέως et τραχύ. Ita Demosthenes π. παραπρεσβ. §. ις'. τραχέως δ' ἡμῶν ἐπὶ τῷ μηδὲ πρεσβευτὰς σχόντων. ubi in nonnullis Codd. sed mendose, ut hic apud Lycurgum, scribitur ταχέως. Locum igitur præ manibus ita verte: Nimirum segre isti homines sustinuissent tale facinus; immo anceps existimetis eos lapidibus confestim obruturos, qui —? Proxime τῶν αὐτῶν ἀριστείαν legas non αὐτῶν. Est enim veriusimum. TAYLOR. Taylorum Schulzius refutavit. OSANN. Et αὐτῶν dedit Heinrichius.

Ἀλέξανδρον] Herodot. VIII. 143. Immutavit paullum Aristid. Panath. p. 49. qui Alexandrum regem Macedonem appellat. Herodot. VIII. 136. τὸν Ἀμύντεω, ἄνδρα Μακεδόνα nominat; ex quo Harpocr. v. Ἀλέξ. sua sumpsit. BECKER.

Γῆν καὶ ὕδωρ ᾔτησεν] Formula deditionis postulatæ. Herod. IV. 126. Curt. III. 13. aquam terramque postulare. MOR.

Οὐ μεγάλαις] Bekkerus annotat: 'οὐ suspectum, quo sublato tolleada etiam interrogatio.' Sed mihi secus videtur. PINZGER.

Ἐπισχόντα] Vereor, ut hoc sit nimium, et rescribendum potius ἐβουλήσαντα. Istum enim numerum vix excedunt, qui de imperio Atheniensium perquam magnifice sentiunt: plurimi intra eum se continent. Eorum nonnullos, non tamen omnes, videre est apud Meursium de Fortuna Atheniensium c. X. TAYLOR. Vid. Mor. et Spohn. ad Isocrat. Paneg. §. πδ'. BECKER.

καὶ δὲ καὶ Κιλικίαν ἐπῶρθησαν, ἐπ' Εὐρυμέδοντι δὲ καὶ πεζομαχοῦντες καὶ [1]ναυμαχοῦντες ἐνίκησαν, ἑκατὸν δὲ τριήρεις τῶν βαρβάρων αἰχμαλώτους ἔλαβον, ἅπασαν δὲ τὴν Ἀσίαν κακῶς ποιοῦντες περιέπλευσαν, καὶ τὸ κεφάλαιον τῆς νίκης, οὐ τὸ ἐν Σαλαμῖνι τρόπαιον ἀγαπήσαντες ἔστησαν, ἀλλ' ὅρους τοῖς βαρβάροις πήξαντες τοὺς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος, καὶ τούτους κωλύσαντες ὑπερβαίνειν, συνθήκας ἐποιήσαντο μακρῷ μὲν πλοίῳ μὴ πλεῖν ἐντὸς
188 Κυανέων καὶ [2]Φασήλιδος, τοὺς δ' Ἕλληνας αὐτονόμους εἶναι, μὴ μόνον τοὺς τὴν Εὐρώπην ἀλλὰ καὶ τοὺς τὴν Ἀσίαν κατοικοῦντας. καίτοι οἴεσθε ἄν, εἰ τῇ Λεωκράτους διανοίᾳ χρησάμενοι πάντες ἔφυγον, τούτων ἄν τι γενέσθαι τῶν καλῶν ἔργων, ἢ ταύτην ἂν ἔτι τὴν χώραν κατοικεῖν ὑμᾶς; χρὴ τοίνυν, ὦ ἄνδρες, ὥσπερ τοὺς ἀγαθοὺς ἐπαινεῖτε καὶ τιμᾶτε, οὕτω καὶ τοὺς κακοὺς μισεῖν τε καὶ κολάζειν, ἄλλως τε καὶ Λεωκράτην, ὃς οὔτε ἔδεισεν οὔτε ᾐσχύνθη [3]ὑμᾶς.

ιή. Καίτοι ὑμεῖς τίνα τρόπον νενομίκατε περὶ τούτων,

[1] ναυμαχοῦντες καὶ πεζομαχοῦντες T. R. [2] Φάσιδος T. R. [3] ἡμᾶς R.

Φασήλιδος δὲ καὶ Κιλικίαν ἐπώρθησαν] Duce Cimone. Diod. XII. 3. Idem ad Eurymedontem navali et terrestri prœlio uno die Persas devicit. Ol. 77. 3. Diodor. XI. 60—62. IDEM.

Οὐ τὸ ἐν Σαλαμῖνι] Sensus est: Non contenti tropæum erigere, quod erat monumentum victoriæ Salamine partæ, veram etc. TAYLOR.

Ἀγαπήσαντες ἔστησαν] Alius dixisset ἠγάπησαν στήσαντες. REISK. Scite confert Schaubius Demosth. in Neær. §. κ'. τὸν νόμον γράψαντες ἐν στήλῃ λιθίνῃ, ἔστησαν ἐν τῷ ἱερῷ, scil. τὸν στήλην. OSANN.

Μὴ πλεῖν etc.] Fœdus hoc conservavit Diod. Sic. l. XII. 4. Ἐγένοντο συνθῆκαι περὶ τῆς εἰρήνης τοῖς Ἀθηναίοις καὶ τοῖς συμμάχοις πρὸς τοὺς Πέρσας, ὧν ἐστὶ τὰ κεφάλαια τοιαῦτα· αὐτονόμους εἶναι τὰς κατὰ τὴν Ἀσίαν Ἑλληνίδας πόλεις ἁπάσας, τοὺς δὲ τῶν Περσῶν σατράπας μὴ καταβαίνειν ἐπὶ θάλατταν κατωτέρω τριῶν ἡμερῶν ὁδόν, μηδὲ ναῦν μακρὰν πλεῖν ἐντὸς Φάσιδος καὶ Κυανέων. Cujus in margine Φασήλιδος appingitur, ut legi debet, et hic etiam restitui. Suidas v. Κίμων. Καὶ ἐπ' Εὐρυμέδοντι ποταμῷ ναυσὶ καὶ πεζῷ νικᾷ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἡμέρας. οὗτος ἔταξε καὶ τοὺς ὅρους τοῖς Βαρβάροις· ἐκτός τε γὰρ Κυανέων καὶ Χελιδονίων καὶ Φασήλιδος (πόλις δὲ αὕτη τῆς Παμφυλίας) ναῦν ἐπιδιώκειν μὴ πλεῖν νόμῳ πολέμου. Isocr. in Areopag. extr. Οἱ δὲ Βάρβαροι τοσοῦτον ἐφοβήθησαν τοῦ συλλυπραγμονεῖν περὶ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων, ὥστε οὔτε μακροῖς πλοίοις ἔγγιστα Φασήλιδος ἔπλευσαν, οὔτε π. τ. λ. Idem in Panegyrico §. λγ'. Εἰς τοσαύτην ταπεινότητα κατεστήσαμεν, ὥστε μακρὸν πλοῖον ἐντὸς Φασήλιδος μὴ καθέλκειν. Idem in Panathenico §. κ'. Ἐπὶ γὰρ τῆς ἡμετέρας δυναστείας οὐκ ἐξῆν αὐτοῖς οὔτε ἐντὸς Ἅλυος ποταμοῦ πλεῖν καταβαίνειν, οὔτε μακροῖς πλοίοις ἐπὶ πλείους Φασήλιδος. Omnino recte. Cyaneæ et Phaselis duo erant σημεῖα, sibi invicem (ad septentrionem illæ in Euxino, hæc ad meridiem in mari Pamphylio, quæ pars est mediterranei), si longitudinem spectes, opposita; fines nempe, quibus utrinque Persarum maritimum imperium hoc fœdere coercereturn. TAYLOR. Cf. interpr. Nepot. ad Cimon. c. 2. et doctissimum Cbr. J. G. Moschii, de pace inter Persas victos et Græcos Cimone duce victores composita, dissert. Francof. 1802. in qua p. 26. Nostri locus accurate cum cæteris, qui de hac pace ejusque conditionibus enarrarunt scriptoribus, comparatur. BECKER. Vid. Lessingii Sämmtliche Schriften t. xiv. p. 481., Meier. de bonis damn. et fiscal. debitt. p. 117. Cæterum de nominis Φάσηλις prosodia, quod secundum alios etiam Φασηλὶς fertur, vid. Spohn. ad Isocrat. Paneg. c. 33., cui jam adde Arcadium de accentibus p. 31. 15. OSANN.

καὶ πῶς ἔχετε ταῖς διανοίαις, θεωρήσατε. ἄξιον γὰρ ὅμως καίπερ πρὸς εἰδότας διελθεῖν. ἐγκαίμιον γάρ, νὴ τὴν Ἀθη- 15
νᾶν, εἰσὶ τῆς πόλεως οἱ παλαιοὶ νόμοι καὶ τὰ ἔθη τῶν ἐξ
ἀρχῆς ταῦτα κατασκευασάντων, οἷς ἂν προσέχητε, τὰ
189 δίκαια ποιήσετε καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις σεμνοὶ καὶ ἄξιοι τῆς
πόλεως δόξετ' εἶναι. ὑμῖν γάρ ἐστιν ὅρκος, ὃν ὀμνύουσι πάν-
τες οἱ πολῖται, ἐπειδὰν εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον
ἐγγραφῶσι καὶ ἔφηβοι γένωνται, μήτε [1]τὰ ἱερὰ ὅπλα
[2]καταισχυνεῖν μήτε τὴν τάξιν λείψειν, [3]ἀμυνεῖν δὲ τῇ 20
πατρίδι καὶ ἀμείνω παραδώσειν. ὃν εἰ μὲν ὀμώμοκε Λεω-
κράτης, φανερῶς ἐπιώρκηκε, καὶ οὐ μόνον [4]ὑμᾶς ἠδίκηκεν
ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ θεῖον [5]ἠσέβησεν· εἰ δὲ μὴ ὀμώμοκεν, εὐθὺς
δῆλός ἐστι παρεσκευασμένος οὐδὲν ποιήσειν τῶν δεόντων, ἀνθ'
ὧν δικαίως ἂν αὐτὸν [6]καὶ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ὑπὲρ τῶν θεῶν
[7]σιμωρήσαισθε. βούλομαι δὲ ὑμᾶς ἀκοῦσαι τοῦ ὅρκου. λέγε,
γραμματεῦ.

ΟΡΚΟΣ.

καλός γε, ὦ ἄνδρες, καὶ ὅσιος ὁ ὅρκος. παρὰ τοῦτον τοίνυν 25
ἅπαντα πεποίηκε Λεωκράτης. καίτοι πῶς ἂν ἄνθρωπος
γένοιτο ἀνοσιώτερος ἢ μᾶλλον προδότης τῆς πατρίδος; τίνα
δ' ἂν τρόπον ὅπλα καταισχύνειέ τις μᾶλλον, ἢ εἰ λαβεῖν
μὴ [8]θέλει καὶ τοὺς πολεμίους ἀμύνασθαι; πῶς δ' οὐ καὶ
190 τὸν παραστάτην καὶ τὴν τάξιν λέλοιπεν ὁ μηδὲ τάξαι τὸ

[1] τὰ om. T. R. [2] καταισχύνειν R. [3] ἀμύνειν R. [4] ἡμᾶς T. R.
[5] ἠσέβηκεν T. R. [6] καὶ ὑπὲρ ὑμῶν om. T. R. [7] τιμωρήσαισθε T. R.
[8] Θέλει T. R.

Ἔχετε] Num ἴσχετε? PINZGER.

Ληξιαρχικὸν γραμματεῖον] I. Pollux VIII. 9. p. 447. ὁ δὲ εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον ἐγγραφεὶς, ἅδη τὰ πατρῷα παρελάμβανεν. ἡ δὲ πατρῴα οὐσία καὶ λῆξις ἐκαλεῖτο. Cf. Oratio Demosth. c. Eubulidem passim. BECKER.

Καταισχύνειν] Pro καταισχύνειν et ἀμύνειν, ut edi solet, recte videt H. Stephanus rescribi oportere καταισχυνεῖν et ἀμυνεῖν in futuro, quemadmodum λείψειν scribitur et παραδώσειν. Et hoc certe nemo ibit infitias. TAYLOR.

Τοὺς πολεμίους ἀμύνασθαι] *hostes juvare.* Mira sane Interpretatio! Quam vix credas profectam ab homine, qui aetatem suam contrivit in Graecis literis Latine vertendis. Quid statueret, qui ita interpretari soleat, de istis Lysiae, Orat. Funeb. §. ζ'. στασιαζούσης τῆς Ἑλλάδος ὅτου χρὴ τρόπου τοὺς ἐπιόντας ἀμύνασθαι? Quid de istis adv. Simonem §. β'. ἐκπεσὼν αὐτὸν ἠμυνάμην, ἱκετὰς ἥκαλλί με λίθους? Quid de aliis locis propemodum infinitis, ubi vox ista non de adjuvando, sed de repellendo sumitur? TAYLOR.

Παραστάτην — ὅσιον καὶ ἱερὸν] Haec verba non apparent in jurisjurandi formula modo adducta; cum tamen oportuit, eo quod illa, quam ibi allegat, jam ad Leocratis mores et facta applicat. Adeo et plus subsumat, quam praemisit. Quod Dialectici aegre tulerint, aut scio. Occurrit autem Formula plenissimis, et credo, conceptis verbis apud I. Stobaeum, Serm. XLI. * Οὐ κατισχυνῶ ὅπλα τὰ ἱερὰ, οὐδ' ἐγκαταλείψω τὸν παραστάτην, ὅτου ἂν στοιχήσω. ἀμυνῶ δὲ καὶ ὁπλῖς ἱερῶν καὶ

σῶμα παρασχών; ποῦ δ' ὑπὲρ ὁσίων καὶ ἱερῶν ἤμυνεν ἂν
ὁ μηδένα κίνδυνον ὑπομένων; τίνι δ' ἂν τὸν πατρίδα προ- 191
δόντα μείζονι προσοίσῃ; τὸ γὰρ τούτου μέρος ἐκλελειμμένη
[1] τοῖς πολεμίοις ὑποχείριός ἐστιν· εἶτα τοῦτον οὐκ ἀποκτει-
νεῖτε τὸν ἐπίπονος τῆς ἀδικείας ἔσχον δίκας; τίνας οὖν
τιμωρήσεσθε; τοὺς ἕν τι τούτων ἡμαρτηκότας; ῥᾴδιον
ἐστιν· παρ' ὑμῖν ἄρα μεγάλα ἀδικεῖν, εἰ φανεῖσθε [2] ἐπὶ
τοῖς μικροῖς μᾶλλον ὀργιζόμενοι.

1. τοῖς καὶ. T. R. 2 ἐπὶ τοῖς μᾶλλον μικροῖς T. R.

ἀσεβείαν, καὶ μίαν καὶ μικρὰ πολλῶν. τὸν πατρίδα δὲ οὐκ ἐλάττω παρελθόντα, πλείω δὲ καὶ δεινὰ, ἵνα ἂν παραλείπωμεν. καὶ ὑπονοῶ τῶν ἐκεῖ κριτῶν ἕκαστον ἐμφρόνως, καὶ τοῖς θεσμοῖς τοῖς ὑφημένοις τιθέμενοι, καὶ οὕστινας ἂν ἄλλους τις ἀκούσειεν ἐμφρόνως, καὶ ἂν τις ἀκούσῃ τοὺς θεσμοὺς, ἃ μὴ πεῖσται, οἶκ ἐκκρέμω. ἔμοιγε δὲ καὶ μένος, καὶ μισεῖ πάντας, καὶ ἐχεῖ τὰ φάτνια τιμήσω. ἕστορες δὲ τούτων. Vide eadem fere, paucissimis immutatis, apud Pollucem VIII. §. 9. Adjunge autem Petit. L. L. Attic. I. II. Tit. IV. et Meurs. Athen. Attic. I. 7. Taylor. Quibus nomina deorum, qui adsumuntur, a Polluce viii. 106. hæc adde: Ἄγραυλος, Ἐνάλιος, Ἄρης, Ζεύς, Θαλλὼ, Λήξις, Ἡγεμών. Mentionem hujus juramenti injicit Demosth. de fals. Legat. p. 438. 18. ed. Reisk. ubi vid. Schol. Augusti. Plura interpp. Pollucis l. l. conferunt. Osann. Hanc jurisjurandi formulam in textum infoserunt Thorlacius et Heinrichius.

Τίνι δ' ἂν etc.] Legit doctissimus Wesselingius ad Petit. p. 232. τίνι δ' ἂν τὴν πατρίδα παρέλθοιμι μείζονα; πρόδοσία γὰρ τὸ τούτου μέρος. n. τ. λ. Taylor. Non video, quid incommodi insit in vulgata; nisi quod idem dicit cum verbis p. 438. 20. τῆς μᾶλλον προδότης τῆς πόλεως. Wesselingii conjecturam, ingeniosam profecto, si aptes, legendum erit: τίνι δ' ἂν ἄμεινον τὸν πατρίδα παρέλθοιμεν, ὁ φανεῖς ἀφεὶς τῆς ἑαυτοῦ προδοσίας. Reisk. Certissima Wesselingii emendatione textum Lycurgi restituimus. Orator enim singulas jurisjurandi partes cum Leocratis facinore comparat. Denique exspectatur παρελθόντα ἄμεινον τὸν πατρίδα, quod Wesseling. scripteri reddidit; neque dubitare licet, quin orator elegantissime ita scripserit, vel scripsisse debuerit. Buckeh. Ingeniosa quidem est, nec tamen necessaria Wesselingii emendatio; quam præsente interprete Germanico Beckerus præpropere in textum suscepit. Osann. Heinrichius: τίνι δ' ἂν τὴν πατρίδα παρέλθοιμι μείζονα προδοσίᾳ;

Ἐπὶ τοῖς μᾶλλον μικροῖς ὀργιζόμενοι.] Ita editur et legitur, ea tamen absurditate, quam vitari nequam superavit. Sensus est: Qualem Remp. habituri simus, si levia crimina omni pœnarum genere, atrocissima autem nulla, coercentis? Quis erit, qui non propter spem veniæ se ipsum ita compararit, ut plurima et gravissima peccet? ῥᾴδιον ἐστι παρ' ὑμῖν ἄρα μεγάλα ἀδικεῖν, εἰ φανεῖσθε ἐπὶ τοῖς μικροῖς μᾶλλον ὀργιζόμενοι. Taylor. Videtur sic leg. et distinguendum esse: τίνας οὖν τιμωρήσεσθε; continuatur interrogatio τοὺς ἕν τι τούτων [quæ modo enumeravi a Leocrate peccata] ἡμαρτηκότας; *eosne punietis, qui horum unum aliquid commiserint; si quis autem omnia ea commiserit, eum impune dimittetis? Ergo facile penes vos erit, magna delinquere, si constet vos, ἐπὶ τοῖς μᾶλλον μικροῖς* (aut *μισαροῖς*) *ἧττον ὀργιζόμενοι, minus sevire in crimina atrocissima et odiosissima.* Reisk. ἐπὶ τοῖς μικροῖς μᾶλλον ὀργ. recepi, idem suadente Passovio Symbol. crit. p. 30. Quæ ad h. l. attulit Reiskius, meræ sunt nugæ: contra in ed. Viterb. vulgatum μᾶλλον ἐπὶ μικροῖς ὀργ. quod si auctoritate aliqua niteretur, libenter codd. scripturæ prætulissem. Osann. Et receperunt Thorlacius, Heinrichius et Pinzgerus.

Ἐπὶ τοῖς μᾶλλον μικροῖς ὀργιζ.] Ἐπὶ τοῖς μικροῖς μᾶλλον ὀργιζόμενοι. Taylor. Melanoth. jam sic corrigebat, omisso τοῖς. Utrumque a Dorvill. ad Chariton. p. 394. ed. Lips. et verissime improbatur. Agnoscit ille in hoc loco figuram συγχύσεως, consulto ab Oratore usurpatam: 'Tayloro (inquit), transponenti ἐπὶ τοῖς μικροῖς μᾶλλον non accesserim; immo minus id elegans putarim. Interpositio vocabuli inter articulum et nomen politissimis scriptoribus in usu; quoties Herodotus τῶν τις ἰχθύων et similia. Olim jam in hoc loco turbatum fuit; nam eadem Synchysi offensi, ad sensum æque perspicue, ediderunt Vitebergæ 1568. εἰ φανεῖσθε μᾶλλον ἐπὶ μικ. ὀργιζόμενοι. At Orator cavens aperte Atheniensi populo convicium fa-

ιθ'. Καὶ μὴν, ὦ ἄνδρες, καὶ τοῦθ' ὑμᾶς δεῖ μαθεῖν, ὅτι τὸ συνέχον τὴν δημοκρατίαν ὅρκος ἐστί. τρία γάρ ἐστιν ἐξ 25
ὧν ἡ πολιτεία συνέστηκεν, ὁ ἄρχων, ὁ δικαστὴς, ὁ ἰδιώτης.
192 τούτων τοίνυν ἕκαστος ταύτην [1]πίστιν δίδωσιν. εἰκότως· τοὺς μὲν γὰρ ἀνθρώπους πολλοὶ ἤδη ἐξαπατήσαντες καὶ διαλαθόντες οὐ μόνον τῶν παρόντων κινδύνων ἀπελύθησαν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἄλλον χρόνον ἀθῷοι τῶν ἀδικημάτων τούτων εἰσί· τοὺς δὲ θεοὺς οὔτ' ἂν ἐπιορκήσας τις λάθοι, οὔτ' ἂν 40
ἐκφύγοι τὴν ἀπ' αὐτῶν τιμωρίαν, ἀλλ' εἰ μὴ αὐτὸς, οἵ γε παῖδές γε καὶ τὸ γένος ἅπαν τὸ τοῦ ἐπιορκήσαντος μεγάλοις ἀτυχήμασι περιπίπτει. διόπερ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ταύτην [1]πίστιν ἔδοσαν αὐτοῖς ἐν Πλαταιαῖς πάντες οἱ Ἕλληνες, ὅτε ἔμελλον παραταξάμενοι μάχεσθαι πρὸς τὴν Ξέρξου δύναμιν, οὐ παρ' αὐτῶν εὑρόντες, ἀλλὰ μιμησάμενοι τὸν παρ' ὑμῖν εἰθισμένον ὅρκον. ὃν ἄξιόν ἐστιν [2]ἀκοῦσαι· καὶ

[1] τὴν πίστιν T. R.

[2] ἀκοῦσαι - - - πεπραγμένων] à T. R.

cere, quasi ἐπὶ μικροῖς ὀργιζομένου, conturbavit verba, et pronuntiavit ἐπὶ τοῖς μᾶλλον μικροῖς ὀργ. illud μᾶλλον quasi occultans. Sic Demosth. Lept. p. 541. D. Ἐγ, οἶμαι, πολλοῖς. — Ambiguum sæpe, fateor, sensum talia possunt facere: sed non sumus ii, qui veteres auctores in ordinem redigamus, et nostro more, non suo libitu, loqui cogamus. Critico non spectandum, quid, vel quomodo debuissent veteres scribere, sed quid re vera scripserint.' Becker.

Τρία γὰρ — δίδωσιν] Locus, quem Schulz. truncatum esse existimabat, sanus est. Hic vero sensus esse videtur: Forma civitatis liberæ s. democratia (v. Wolf ad Lept. §. ς'.) tribus consistit, magistratu, judice, privato; quorum quisque juramento præscripto se constrinxit, cæterisque fidem fecit, officio suo satisfacturum. Religio vero, i. e. timor deorum pejerantes punientium, siquidem ab hominibus, quibus imponebant, non puniebantur, sanctissimam redduut hanc fidem datam.—De juramento magistratus v. Petit. Leg. Att. III. 3. Judicum jusjurandum servavit Demosth. c. Timocr. p. 746. ed. Reisk. et privati Noster c. 18. Idem.

Τοὺς δὲ θεούς] Sæpius et Poetæ et prosaici scriptores hanc sententiam repetierunt. Eurip. ap. Theophil. ad Autol. p. 378. ed Paris.

— οὐ γὰρ δοκοῦσιν
τὰ θεῖα, ἀλλ' ἴσχει συνοίσειν
πάντας παγκάκους ὄντας καὶ συμπαγκακοποιούς.

Tibull. 1. 9. 3.

"Ah miser! etsi quis primo periuria celat,
Sera tamen tacitis pœna venit pedibus."

of. Xenoph. Anabas. II. 5. 7. et III. 2. 10. Idem.

Ταύτην τὴν πίστιν — ἐν Πλαταιαῖς] Eisi Herodotus 9. 53. sqq. copiose agit de isto apud Platæas certamine, hoc tamen jusjurandum non commemoravit. Et Theopompus ab Atheniensibus fictam esse hanc formulam contendit, quod monuit Wesseling. ad Diodor. Vol. IV. p. 346. Bip. Is vero scriptor l. XI. c. 29. eandem, paucis mutatis vel omissis, formulam habet. Contra Isocrates, Theopompi præceptor, cum hoc facere videtur. Nam Panegyr. c. 41. has diras non Atheniensibus neque cæteris Græcis tribuit, sed unis Ionibus. Dubitabatur igitur jam Isocratis ætate de veritate hujus narrationis: sed Lycurgum non idem fecisse haud mireris. Nam is evincere studet, eo jam tempore omnes Græcos in juramenti formula Athenienses secutos, eorumque jusjurandum (v. c. 18.) eposte imitatos esse. Quare, nisi Diodorus quoque ex scripto historico eandem formulam dedisset, omnino et in hac re, ut in multis aliis, historiæ scriptoribus omnino major fuerit fides, quam Oratoribus. Idem.

Ἀκοῦσαι· - - - πεπραγμένων] Vulgo horum loco tantum erat ā, quam lectionem vitiosam esse, quum neminem posset fu-

γὰρ παλαιῶν ὄντων τῶν τότε πεπραγμένων ὅμως ἰσχνῶς
158. 1 ἐστιν ἐν τοῖς γεγραμμένοις ἰδεῖν τὴν ἐκείνων ἀρετήν. καί 193
μοι ἀναγέγνωσκε αὐτόν.

ΟΡΚΟΣ.

Οὐ ποιήσομαι περὶ πλείονος τὸ ζῆν τῆς ἐλευθερίας, οὐδὲ καταλείψω τοὺς ἡγεμόνας οὔτε ζῶντας οὔτε ἀποθανόντας, ἀλλὰ τοὺς ἐν τῇ μάχῃ τελευτήσαντας τῶν συμμάχων ἅπαντας θάψω. καὶ πρατήσας τῷ πολέμῳ τοὺς Ξαρξέους τῶν μὲν μαχεσαμένων ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος πόλιων οὐδεμίαν ἀνάστατον ποιήσω, τὰς δὲ τὰ τοῦ Ξαρξέου προελομένας ἀφάσας δικαιτύσω· καὶ τῶν ἱερῶν τῶν ἐμπεφθέντων καὶ κατακαυθέντων ὑπὸ τῶν βαρβάρων οὐδὲν ἀνακοδομήσω πάντάπασιν, ἀλλ' ὑπόμνημα τοῖς ἐπιγινομένοις ἐάσω καταλείπεσθαι τῆς τῶν βαρβάρων ἀσεβείας.

οὕτω τοίνυν, ὦ ἄνδρες, σφόδρα ἐνέμειναν ἐν τούτῳ πάντες, 194
ὥστε καὶ τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὔνοιαν μεθ' ἑαυτῶν ἔσχον βοηθόν. καὶ πάντων Ἑλλήνων ἀνδρῶν ἀγαθῶν γενομένων πρὸς τὸν κίνδυνον μάλιστα ἡ πόλις [1]ὑμῶν εὐδοκίμησεν. ὃ καὶ πάντων ἂν εἴη δεινότατον, τοὺς μὲν προγόνους [1]ὑμῶν ἀποθνήσκειν τολμᾶν, ὥστε μὴ τὴν πόλιν ἀδοξεῖν, ὑμᾶς δὲ μὴ κολάζειν τοὺς καταισχύναντας αὐτήν, ἀλλὰ περιοράν τὴν κοινὴν καὶ μετὰ πολλῶν πόνων συνειλεγμένην εὔκλειαν ταύτην διὰ [2]τὴν τῶν τοιούτων ἀνδρῶν πονηρίαν καταλυομένην.

κ'. Καίτοι, ὦ ἄνδρες, μόνοις ὑμῖν τῶν Ἑλλήνων οὐκ ἔστιν οὐδὲν τούτων περιιδεῖν. βούλομαι δὲ μικρὰ τῶν παλαιῶν ὑμῖν διελθεῖν, οἷς παραδείγμασι χρώμενοι καὶ περὶ τούτων καὶ περὶ [3]τῶν ἄλλων βέλτιον βουλεύσεσθε· τοῦτο γὰρ ἔχει μέγιστον ἡ πόλις [1]ὑμῶν ἀγαθόν, ὅτι τῶν καλῶν ἔργων παράδειγμα τοῖς Ἕλλησι γέγονεν. ὅσον γὰρ τῷ χρόνῳ πασῶν ἐστὶν ἀρχαιοτάτη, τοσοῦτον οἱ πρόγονοι ἡμῶν τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ἀρετῇ διενηνόχασιν. ἐπὶ Κόδρου γὰρ

[1] ἡμῶν T. R. [2] τὴν om. T. R. [3] τῶν om. T. R.

gere, varia tentarunt Viri docti, quam tamen, loco nunc ex libro MS. persanato, scitu sunt inutilia. Pinzgerr. Pinzgero nunc gessi. Miror tamen satis Osanni negligentiam non quo, qui prorsus hoc supplementum e cod. Cripps. praetermisit.

ΟΡΚΟΣ] Et Diodor. XI. 29. hoc jusjurandum Graecorum, sed neglectis nonnullis, quae notavit Wesseling. ad h. l., tradidit. Latinam ejusdem interpretationem habet Meretus Var. Lect. III. c. 10. Bekker.

Ἀνάστατον] Tacuit Herodotus de hoc sacramento in narratione belli, quod ad Plataeas contra Persas gestum est, quod mirum videtur, cum tam exacte et sigillatim omnia narraverit. Palmer.

Μεθ' ἑαυτῶν — βοηθόν] Quare autem utrumque? Cum altera locutio alterius sit glossa, necesse est. Taylor. Cui tamen nemo aures praebuit, idque recte. Osann.

Καὶ μετὰ] καὶ τὴν μετὰ Heinrich.

Διὰ τῶν τ. ἀ. πονηρίαν] Malim διὰ τῆς τῶν τ. ἀ. πονηρίας. Reiske.

Ἐπὶ Κόδρου] Hauptm. laudat Meurs. de reg. Athen. III. 11. sqq. Bekker.

βασιλεύοντος Πελοποννησίους γενομένης αἰφορίας κατὰ τὴν χώραν αὐτῶν ἔδοξε στρατεύειν ἐπὶ τὴν πόλιν ἡμῶν καὶ ἡμῶν τοὺς προγόνους ἐξαναστήσαντας κατανείμασθαι τὴν χώραν. καὶ πρῶτον μὲν εἰς Δελφοὺς ἀποστείλαντες τὸν θεὸν ἐπηρώτων, εἰ ἐπιλήψονται τὰς Ἀθήνας· ἀνελόντος δὲ τοῦ θεοῦ αὐτοῖς ὅτι τὴν πόλιν αἱρήσουσιν, ἐὰν μὴ τὸν βασιλέα τῶν Ἀθηναίων Κόδρον ἀποκτείνωσιν, ἐστράτευον ἐπὶ τὰς Ἀθήνας. Κλεόμαντις δὲ τῶν Δελφῶν τις μυθόμενος τὸ χρηστήριον δι' ἀπορρήτων ἐξήγγελε τοῖς Ἀθηναίοις. οὕτως οἱ πρόγονοι ἡμῶν, ὡς ἔοικε, καὶ τοὺς ἔξωθεν ἀνθρώπους εὐνους ἔχοντες διετέλουν. ἐμβαλόντων δὲ τῶν Πελοποννησίων εἰς τὴν Ἀττικὴν τί ποιοῦσιν οἱ πρόγονοι [1]ὑμῶν, ἄνδρες δικασταί; οὐ καταλιπόντες τὴν χώραν, ὥσπερ Λεωκράτης, ᾠχοντο, οὐκ ἔκδοτον τὴν θρεψαμένην καὶ τὰ ἱερὰ τοῖς πολεμίοις παρέδοσαν, ἀλλ' ὀλίγοι ὄντες κατεπλεύ-

[1] ἡμῶν T. R.

γενομένης ἀφορίας] Huc referenda sunt Etym. Mag. v. εἰρεσιόνη p. 303. 35. Λυκοῦργος δέ φησιν, ἀφορίας γενομένης Ἀθηναίοις, τοῦτο ἐπιτελεσθῆναι κατὰ χρησμόν, εἰν λιμοφορίας. quae postrema vitio laborant. Osann.

εἰ ἐπιλήψονται τοῦς Ἀθήνας] Nulla fere λαμβάνεσθαί τινος in usu Graecis fuerit, pro occupare alicunde, praesertim subito, deripere, in dubio relinquam. Haud equidem commemini. Interim haud celabo lectionem mihi vicum aliquando placuisse, legisse: εἰ καὶ τῆ λήψονται τ. δ. num, et qua ratione, capturi essent Athenas? Reiske. Quod Schutzio probavit, Osann. Heinrichio: si [liceret] λήψονται.

Τὸν Ἀθωνίου] Valgo τῶν Ἀθ. Vid. Scheef. Melet. crit. p. 8. et ad Greg. Cor. p. 1048. Ruhnk. ad Plat. Gorg. 28. p. 115. Pone v. Ἀθωνίου in MSS. et in edd. nomen Κόδρου vulgo additur, quod, utpote fundissimam glossam e margine in textum ferrecum, quis inter genuina scriptoris verba locum occupare sineret, a me non potuit impetrare. Nempe non poterat Pythia, quam de futuri Atheniensium ducis caede oraculum consueto more ambigue edoceret, ipsum praeterea ducis nomen clarius significare, nisi praeter morem vellet clare et manifeste eloqui, quod non nisi cum erroris periculo fieri poterat. Ac re vera hoc in oraculo Pythiam ducis nomen reticuisse, certissimum produnt veterum de ejus edito fabulae. Ita Valkenar Diat., qui rem omnium unicuique vere videtur, p. 2. "quorum ultimum me fuit Codrus, Melanthi filius, vir non praetercundus, quippe cum Lacedaemonii gravi bello Atticos premerent, respondisseque Pythius, quorum dux ab hoste esset occisus, eos futuros superiores." Justinus 2. 6. 16. "Erant inter Athenienses et Dorienses simultatum veteres offensae, quas vindicaturi bello Dorienses, de eventu prelii oracula consuluerunt. Responsum, superiores fore, si regem Atheniensium occidissent." Polyaenus Strateg. 1. pr. 24. ed. Casaub. Ἀθηναίοις καὶ Πελοποννησίοις πόλεμος ἦν. ὁ δὲ [1] χρησὸς τοῖς Ἀθηναίοις, εἰ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν ἀναιρεθείη ὑπὸ τῶν Πελοποννησίων· Κόδρος δὲ τότε Ἀθηναίων βασιλεύς. Cicero Tusc. 1. 48. "quod oraculum erat datum, si rex interfectus esset, victrices Athenas fore." Cf. Perizon. ad Aelian. V. H. 5. 13. I nunc et defende, sis, pentum male assutum. Osann.

Τῶν Δελφῶν τις] Vrat. τῶν ἀδελφῶν τις, β α

B. τινὸς Δελφῶν, i. e. τῶν τις Δελφῶν, quod alii vulgatum etiam A servavit, recepimus. Similem praenominis trajectionem habes ap. Demosthen. de fals. legat. p. 322. E. μικρὸν ἀναβαλοῦσθαί μου δέομαι τὸν τῶν πρυτάνεων τινά. Infra pag. 439. v. 8. est τῶν ἀρχόντων τινὲς ὄντων. Alia plura dabit Matth. Gr. Gr. §. 278. p. 596. Ipsum.

Ὡς ἔοικε] M. h. ut intendam non dubitantis est, sed affirmantis. V. interpp. ad Lucian. Vol. I. p. 448. Bipont.

ἐθέλοντες ἐπολιορκοῦντο καὶ διεκαρτέρουν εἰς τὴν πατρίδα. καὶ οὕτως ἦσαν, ὦ ἄνδρες, γενναῖοι οἱ τότε βασιλεύοντες, ὥστε προηροῦντο ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τῆς [1] τῶν ἀρχαρέσιων σωτηρίας μᾶλλον ἢ ζῶντες ἑτέραν μεταλλάξαι τὴν χώραν. φασὶ γοῦν τὸν Κόδρον παραγγείλαντα τοῖς Ἀθηναίοις προσέχειν ὅταν τελευτήσῃ τὸν βίον, λαβόντα πτωχικὴν στολὴν ὅπως ἂν ἀπατήσῃ τοὺς πολεμίους, κατὰ τὰς 196
πύλας ὑποδύντα φρύγανα συλλέγειν πρὸ τῆς πόλεως, προσελθόντων δ' αὐτῷ δυοῖν ἀνδρῶν ἐκ τοῦ στρατοπέδου καὶ τὰ κατὰ τὴν πόλιν πυνθανομένων τὸν ἕτερον αὐτῶν ἀποκτεῖναι τῷ δρεπανίῳ προσπεσόντα, τὸν δὲ περιλειμμένον, παροξυνθέντα τῷ Κόδρῳ καὶ νομίσαντα πεπτωκέναι, σπασάμενον τὸ ξίφος ἀποκτεῖναι τὸν Κόδρον. τούτων δὲ γενομένων, οἱ Ἀθηναῖοι κήρυκα πέμψαντες ἠξίουν δοῦναι τὸν βασιλέα θάψαι, λέγοντες αὐτοῖς ἀπάσασθαι τὴν ἀλήθειαν· οἱ δὲ Πελοποννήσιοι τοῦτον μὲν ἀπέδοσαν, γνόντες δὲ ὡς οὐκ ἔτι δυνατὸν αὐτοῖς τὴν χώραν κατισχεῖν ἀπεχώρησαν. τῷ δὲ Κλεομάντει τῷ Δελφῷ ἡ πόλις αὐτῷ τέλ καὶ ἐπηγέσιος ἐν Πρυτανείῳ σίτησιν ἔδοσαν. ὀρᾶτε,

[1] τῶν om. P. R.

Διαπαρτίων εἰς τὴν πατρίδα] Haec non intelligo. videtur aliquid deesse. Reisk. Reiskium Schulzius refutavit. Osann.

Τῆς ἀρχαίων] Interpone τῶν. Reisk. Ἐνόμισαν] Inolevit Heintichius.

Μεταλλάξαι] Exstat hoc e loco exemplum praesentis infinitivi et aoristi eodem enunciato junctorum Lobeckius Paerg. ad Phrynich. p. 747. Cf. Peerlkamp. ad Xenoph. Ephes. p. 207. 257. Mox Reiskium τὴν χώραν legi jubentem bene Heindorfius ad Platon. Charm. 7. p. 62. castigat, articulum fere vim indefiniti nonnunquam habere docens. Cf. Matthiae Gr. Gr. §. 266. p. 373. a. Osann.

Τὴν χώραν] Malim τοῦ χώρου. Reisk.

Τὸν Κόδρον] Codri mortem enarrant Cic. Tuscul. 1. 48., qui στυγνὸν στύλη, vetum famulorem, Justin. II. 8. parasitum, interpretantur. Cf. Polyaen. I. 18. Tzetz. Chil. IV. — Caeterum Conon ap. Photium Codicum a divinis, ut se deceberet, persuasum esse ait. Hauptm.

Ὑπεδύντα] Subaudi τῷ τῶν φρυγανολόγων ὁμίλῳ. cum se immiscuisset turbae sarmenta legentium. Reisk. Nisi cum Ernest. ὑπεδύντα mavis legere subaudiendum erit: τῷ τῶν φρυγανολόγων ὁμίλῳ. Polyaen. l. c. ὁ δὲ - - - σχῆμα φρυγανοστόρος λαβὼν, τοῦ χάρακος προσελθὼν κ. τ. λ. Becker. Ernestius et Schulz. ὑπεδύσετο vult, non male, etsi haud necessarium. Vocem ὑπεδύνω, a Schaeidero pridem addubitatam Graecitati reddidit Passovius über Zweck, Anlage und Ergänzung. Griech. Wörterb. p. 103. quibus adde Plutarch. de superstitione T. 2. p. 170. F. καίτοι γε δεινῷ ὁ Τάνταλος ὑπεδύσατο τὸν λίθον. Osann.

Παροξυνθέντα τῷ Κόδρῳ — ἀποκτεῖναι τὸν Κόδρον] Iterum malam manum agnosco Enarratoris. Quam rotundius hoc et elegantius! τὸν δὲ περιλειμμένον, παροξυνθέντα τῷ Κόδρῳ, καὶ νομίσαντα πεπτωκέναι, σπασάμενον τὸ ξίφος ἀποκτεῖναι. Caeterum, ut istud notem, ex aliquo scriptore hujus historiae procul dubio desumtus est istud fragmentum, quod legitur in Suida v. Ἀδελφισμός. Ὁ δὲ ἀδελφισμὸς ἐστὶν ὅταν στυγνὸς καὶ λαβὼν δράκοντα, ἢ λίθον ἐν χερσὶ ἔχοντες. Taylor. Renitentibus Hauptmanno et Schulzio. Osann.

Ὁρᾶτε] De ἐρᾶτε et ἐρᾶς, per se scitentiam efficientibus, vid. Heindorf. ad Protag. 66. p. 556. Idem.

[1]ὁμοίως ἐφίλουν τὴν πατρίδα Λεωκράτει οἱ τότε βασιλεύ- 159.
οντες, οἵ γε προηροῦντο τοὺς πολεμίους ἐξανατεῖντες ἀπο-
θνήσκειν ὑπὲρ αὐτῆς καὶ τὴν ἰδίαν ψυχὴν ἀντὶ τῆς κοινῆς
197 σωτηρίας ἀντικαταλλάττεσθαι. τοιγαροῦν μονώτατοι ἐπώ-
νυμοι τῆς χώρας εἰσὶν, ἰσοθέων τιμῶν τετυχηκότες. εἰκότως·
ὑπὲρ ἧς γὰρ οὕτω σφόδρα ἐσπούδαζον, δικαίως ταύτην καὶ 5
τεθνεῶτες ἐκληρονόμουν. ἀλλὰ Λεωκράτης [2]οὔτε ζῶν [3]οὔτε
τεθνεὼς δικαίως ἂν αὐτῆς μετάσχοι, [4]μονώτατος δ' ἂν
προσηκόντως ἐξορισθείη τῆς χώρας, ἣν ἐγκαταλιπὼν τοῖς
πολεμίοις ᾤχετο· οὐδὲ γὰρ καλὸν τὴν αὐτὴν καλύπτειν
τοὺς τῇ ἀρετῇ διαφέροντας καὶ τὸν κάκιστον πάντων 10
ἀνθρώπων.

κά. Καίτοι γε ἐπεχείρησεν εἰπεῖν, ὃ καὶ νῦν ἴσως ἐρεῖ
πρὸς ὑμᾶς, ὡς οὐκ ἂν ποτε ὑπομεῖναι τὸν ἀγῶνα τοῦτον
συνειδὼς ἑαυτῷ τοιοῦτόν τι διαπεπραγμένῳ· ὥσπερ οὐ πάν- 10
τας καὶ τοὺς κλέπτοντας καὶ ἱεροσυλοῦντας τούτῳ τῷ
τεκμηρίῳ χρωμένους. οὐ γὰρ τοῦ πράγματός ἐστι σημεῖον,
ὡς οὐ πεποιήκασιν, ἀλλὰ τῆς ἀναιδείας ἣν ἔχουσιν. οὐ γὰρ
τοῦτο δεῖ λέγειν, ἀλλ' ὡς οὐκ ἐξέπλευσεν οὐδὲ τὴν πόλιν
ἐγκατέλιπεν οὐδ' ἐν Μεγάροις κατῴκησε· ταῦτά ἐστι
τεκμήρια τοῦ πράγματος. ἐπεί γε τὸ ἐλθεῖν τοῦτον, οἶμαι

[1] εἰ ὁμῶς T. R. [2] οὔτε ζῶν om. T. R. [3] οὐδὲ T. R. [4] καὶ μονώτατος T. R.

Μονώτατος] Locum hunc laudat Schol. ad Aristoph. Plut. v. 182. Rarissime vero occurrit hæc vox, quare adeo Helladius in Chrestom. apud Phot. μονώτατος, inquit, σβαλιὸν ἡγοῦτο. Hesych. contra explicat: μόνος ὢν, ὑπάρχων. De talibus superlativis, veluti κορυφαιότατος quasi summissimus, ἰσχατότατος, aliisque, disputat Græv. ad Lucian. Vol. IX. p. 468. Bip. De nostro Schulzius laudat Fischer. ad Weller. p. 149. Becker. Hunc superlativum ut in oratione prosa solœcum hoc e loco memorat Scholiasta Aristophan. Plut. 182. Cfr. Philemonis Lex. technol. p. 76. et quæ Beckerus attulit. Causam Auctor Lexici inediti cod. Paris. 2562. bene his explicat fol. 228. recto: Τὸ μόνον ὑπομὲ ἔστι ὑπερθετικὸν κατὰ τὸ βέλτιον τὸν ὑπέρθετον ἔχει, οὐ λεγόμενον καὶ [mendose hæc], ἀλλ' ἀνάγκη συνυπακούεσθαι, πρὸς ἃ αὐτὸ τὸν ἑαυτοῦ ὑπέρθετον ἔξει, ἐφ' ἃ λεγόμενον, μετέχει πάντες τὸν ἀπὸ πρόθεσιν, ἢ σπουδῶσαν, ἢ συνυπακουομένου, οἷον μόνος πάντων ἀντὶ τοῦ ἀπὸ πάντων καὶ οἷος ἀπ' ἄλλων, παρὰ τῷ Σχολιαστῇ Γραμματικῷ ἐν τοῖς ἔπεσιν· τὸ μὲν οὖν δὴ μόνον ὢν, ἐν ἀν εἶη πάντων τῶν ἄλλων κεχωρισμένον· τὸ δὲ μὴ μόνον ὤν, ἐν πάντες ἔσμεν, ἢ μεθ' ἑνὸς, ἢ μεθ' ἑτέρων πολλῶν. Osann.

Ἐπώνυμοι] Κληδόνες. Meurs. de regno Att. III. 15. Hauptm. Quo nomine Codrus cum filiis, Nileo et Medonte, appellatur ab Ælian. V. H. I. v. 13. Osann.

Τιμὴ ἧς γὰρ οὕτω] Τιμὴ ἧς γὰρ ζῶντες οὕτω κ. τ. λ. Lobeck. ad Phrynich. p. 129. Recepit Osannus.

Τετυμῆσθαι] Legendum arbitror ὑπομεῖναι. Taylor. Legendum suspicor ὑπέμεινε. Sic Isocrat. adv. Callim. §. ς'. πυθόμενοι - - - παρεσκευάσθαι λέγειν τοιούτους λόγους, ὡς οἷοι ἂν εἶεν ἐπίτηδες π. τ. λ. Idem adv. Euthyn. §. ια'. ἴσως δ' ἐνθύμιον ἦν - - - ὅτι οἷοι ἂν εἶεν - - - ἀκούειν. Schaub. ὑπομείνας dedit Beckerus, ὑπομείναι cum Ald. Thorlacius et Heinrichius.

Ἐξέπλευσεν] Lectio Aldina erat ἐξέβησεν. Pro qua alii reposuerunt ἐξέστησεν, alii ἐξέπεσεν. Verum Stephanica, quam exhibui, est unice vera. Taylor.

θεῶν τινὰ αὐτὸν ἐπ᾽ αὐτὴν ἀγαγεῖν τὴν τιμωρίαν, ἵν᾽, ἐπειδὴ τὸν εὐκλεᾶ κίνδυνον ἔφυγε, τοῦ ἀκλεοῦς καὶ ἀδόξου θανάτου [1] τύχοι, καὶ οὓς προὔδωκε, τούτοις ὑποχείριον αὐτὸν καταστήσειεν. ἑτέρωθι μὲν γὰρ ἀτυχῶν οὔπω δῆλον εἰ διὰ ταῦτα δίκην δίδωσιν· ἐνταῦθα δὲ παρ᾽ οἷς προὔδωκε, φανερόν ἐστιν 198
ὅτι τῶν αὐτοῦ παρανομημάτων ὑπέχει ταύτην τὴν τιμωρίαν. οἱ γὰρ θεοὶ οὐδὲν πρότερον ποιοῦσιν ἢ τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων τὴν διάνοιαν παράγουσι· καί [2] μοι δοκοῦσι τῶν ἀρχαίων τινὲς ποιητῶν, ὥσπερ χρησμοὺς γράψαντες τοῖς ἐπιγενομένοις τάδε τὰ ἰαμβεῖα καταλιπεῖν,

Ὅταν γὰρ ὀργὴ δαιμόνων βλάστῃ τινά,
Τοῦτ᾽ αὐτὸ πρῶτον ἐξαφαιρεῖται φρενῶν
Τὸν νοῦν τὸν ἐσθλόν, εἰς δὲ τὸν χείρω τρέπει
Γνώμην, ἵν᾽ εἰδῇ μηδὲν ὧν ἁμαρτάνει.

κβ'. Τίς γὰρ οὐ μέμνηται τῶν πρεσβυτέρων ἢ τῶν νεω-

[1] τύχῃ T. R. [2] μὰ T.

Οἱ γὰρ θεοὶ — παράγουσι] *dii enim nihil prius faciunt, quam quod pravorum hominum mentem deflectunt a recto et vero ad vitium et fraudem.* Sic παράγειν sæpius, v. c. in Demosthen. Lept. §. κη'. Becker.

Πεισῶσιν] Spurium videtur Bekkero, sine ratione idonea. Pinzger.

Καὶ μὰ δοκοῦσι] Π. καὶ μὰ δοκοῦσι, καὶ τὰ ἐρῶς, μέχρι τοῦ κατελιπεῖν, ἐν ἐρωτήσει. Εἰ δὲ μὰ, γράφειν δεῖ, Καί μοι δοκοῦσι. H. Stephan. Hoc posterius probum est, idemque annotavit Iosephus Scaliger. Taylor.

Ὥσπερ χρησμοὺς γράψαντες τοῖς ἐπιγεν.] Χρησμοὶ sunt præcepta, quorum veritati ita confidunt eorum auctores, ut non modo ipsi sequantur, sed etiam posteri ut idem faciant optant; cf. Isocr. Panegyr. c. 45. ibique interp. Igitur erravit Taylor. cum post γράψαντες cum interprete incisum ponere vellet. Becker.

Τοῖς ἐπιγενομένοις] Satius est fortasse distinguere cum Interprete: ὥσπερ χρησμοὺς γράψαντες, τοῖς ἐπιγενομένοις τάδε τὰ ἰαμβεῖα καταλιπεῖν. Taylor.

Ὅταν γὰρ ὀργὴ — ἁμαρτάνει] Hos ex antiquo quodam poeta desumptos versus eleganter Melanethon ita interpretatus est:

Iratus ad pœnam Deus si quos trahit,
Auferre mentem talibus primum solet,
Caliginemque offundit, ut ruant suas
Furentes in clades, sibi quas noxiis
Accersierunt ultro consiliis malis.

Hujus opinionis auctor et fons Homerus fuisse videtur. cf. Il. VI. 234. XVII. 470. Quum enim antiquis ratio, qua animi prævæ cupiditates in transversum ducere solent homines, non satis explorata fuerit: a diis et dæmonibus initium trahebant stultitiæ et perversitatis hominum fere incredibilis, illosque auctores miseriarum, quæ tum sequantur necesse est, reddere solebant. Similem ex antiquo Poeta servavit sententiam Athenagoras Leg. pro Christ. p. 304. ed. Paris.

Ὅταν ὁ δαίμων ἀνδρὶ πορσύνῃ κακὰ
Τὸν νοῦν ἔλαφε πρῶτον. —

Ubi Philosophus et Christianus vere et pie addit: ὁ δὲ θεὸς, τελείως, ἀγαθὸς ὤν, ἀΐδιος ἀγαθοποιός ἐστιν. Quos versus, nescio quo jure, tribuunt Euripidi in Fragment. p. 497. ed. Lips. Præclare autem Schillerus noster, præeunte Shakespeario, istam opinionem illustrat dramate Macbeth. Act. II. sc. 2. ubi Hecate, personam δαίμονος istius repræsentans, sic ait:

" Ich will euch meine Geister senden
Und solche Trugebilde weben
Und täuschende Orakel geben,
Dass Macbeth, von dem Blendwerk voll,
Verwirrt und tollkühn werden soll!
Dem Schicksal soll er trotzen kühn,
Nichts fürchten, sinnlos alles wagen,
Nach seinem eiteln Trugbild jagen.
Den Sterblichen, das wisst ihr lange,
Führt Sicherheit zum Untergange.

Becker. Hos versus Euripidis esse sine justa causa Valckenaer. ad Hippol. 322. p. 198. suspicatur. Vide Heynii Obss. ad Il. T. 5., Erfurdt. ad Sopocl. Antiq. 615. Platon. Repub. B. 19. Osann.

τέρων οὐκ ἀκήκοε Καλλίστρατον, οὗ θάνατον ἡ πόλις κατ-
έγνω, τοῦτον φυγόντα, καὶ τοῦ θεοῦ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἀκού-
σαντα ὅτι ἐὰν ἔλθῃ Ἀθήναζε τεύξεται τῶν νόμων, ἀφικό-
μενον καὶ ἐπὶ τὸν βωμὸν τῶν δώδεκα θεῶν καταφυγόντα
καὶ οὐδὲν ἧττον ὑπὸ τῆς πόλεως ἀποθανόντα; δικαίως· τὸ 30
γὰρ τῶν νόμων τοῖς ἠδικηκόσι τυχεῖν τιμωρίαι ἐστίν. ὁ δὲ γε
θεὸς ὀρθῶς ἀπέδωκε τοῖς ἠδικημένοις κολάσαι τὸν αἴτιον·
δεινὸν γὰρ ἂν εἴη, εἰ ταὐτὰ σημεῖα τοῖς εὐσεβέσι καὶ τοῖς
κακούργοις φαίνονται. ἡγοῦμαι δ' ἔγωγε, ὦ ἄνδρες, τὴν τῶν

Καλλίστρατον] Sermo est de Callicratis filio, Aphidnæo, quem Xenoph. Hellen. VI. 2. 39. δημαγωγὸν appellat. Vir insignis fuit eloquentia, qua teste Plutarcho vita Demosth. p. 848. A. Demosthenem adolescentulum studio artis suæ incendit. Quo definitur ejus ætas. Floruit enim circa Ol. 103. 3. quo anno causam de Oropo peroravit Callistratus. cf. Liban. V. Demosth. Postea, exsilio mulctatus, in Macedonia et Thracia vitam agebat. Meminit ejus in urbe Methone degentis Demosth. c. Polycl. p. 1122. ed. Reisk. atque Isocrates Symmach. §. θ'. de eodem, ut opinor, in Thracia coloniam condidisse, refert. Igitur *si ἀριστέντος*, i. e. Lycurgi, Demosthenis cæterorumque æquales Callistratum probe noverunt; contra *si νεώτερος* multa de viro insigni ædiverant. Præter Wesseling. ad Diodor. l. XV. Vol. VI. p. 360. Bip. egit de Callistrato Ruhnken, Hist. Crit. Or. Gr. p. 148. Becker. Cf. Boeckhii Staatshaushaltung der Athener, t. ii. p. 246. Osann.

Τεύξεται τῶν νόμων] Non recte intelligo istam phrasin *τυχεῖν τῶν νόμων*, at *τυχεῖν τῶν νομίμων* unaquaque fere pagina occurrit, idque hic et in inferioribus, ac. l. 6. rescribendum esse arbitror. Quoties hae chorda oberraverint Librarii, diximus ad §. ιε'. Taylor.

Τεύξεται τῶν νομίμων] Sic Taylorus ultimam restituit vocem pro *νόμων*, quod in vett. Edd. legitur. Contrarium est: *εἴργεσθαι καὶ θυσιῶν καὶ τῶν ἄλλων νομίμων*. Diodor. XIX. Vol. VIII. p. 269. Bip. ubi v. Wessel. Nostrum egregie illustrat Dinarch. c. Aristogit. p. 81. ed. Reisk. *οὐ τυχόντα τῶν νομίμων*, quod ib. p. 87. explicatur, *τὰ νομιζόμενα*, i. e. *justam in patria sepulturam consecuturum esse Aristogitonem*. Nos: *er werde nicht eines gewaltsamen, vielmehr eines natürlichen Todes sterben*. Et sic Callistratus, deceptus a diis, dubium Oraculi effatum interpretatus est: nam ultro rediit Athenas, et supplex ad aram XII. deorum, olim a Pisistrato exstructam (Thucyd. VI. p. 447.) confugit. cf. Taylor. ad Lys. epitaph. p. 69. ed. Reisk. Becker. Frustra. vid. Hauptm. et Schulz. Osann.

Παρὰ τῆς πόλεως ἀποθανόντα;] Recte Lonicer. interpretatus est: *urbis censura morti adjudicatum*? Sic enim in usu est ἀποθανεῖν ὑπό τινος. Hemsterhus. ad Lucian. Vol. I. p. 333. Bip. Becker.

Τὸ γὰρ τῶν νομίμων — ἐστίν] I. e. Oraculi enim effatum: *justam assequi sepulturam scelestum, significat supplicio affici*. Idem.

Ὁ δὲ γε θεὸς — αἴτιον] *deus* enim (per oraculum seducens Callistratum, ut patriam ut ultro rediret) *recte censuit injuria affectis, ut quæsierit injuriarum auctorem*. Idem.

Φαίνονται] Π. φαίνωνται. Ἡ φαίνοιτο, H. Stephan. Recte quidem istæc Stephanus admonuit, nondum tamen totam rem expedivit. Superest enim adhuc aliquid. φαίνονται, aut φαίνωνται, aut φαίνοιντο, redit ad deos, non ad σημεῖα. Nam si ad hæc referretur, et σημεῖα si esset nominativus, potius dixisset φαίνηται aut φαίνοιτο, in singulari. Ego vero legi malim φαίνοι in singulari optativi, si *deus* (Apollo) *edat, ostendat eadem signa*, easdem sortes, *bonisque malisque*. Reisk. φαίνονται recepimus. σημεῖα est accusativus: *si eadem signa ostendant* (dii) *piis æque scelestis*. Nec offendimus, ut alii, verbo plurali numero juncto cum substantivo neutr. gen. V. Matth. Gr. Gr. p. 416. Becker. φαίνονται quum MSS. omnes tenuerint ferrique quodam modo possit, etiam nos anteri reddidimus, optativo potius locum esse haud ignorantes. Beckerus, quem mirari non satis possis, φαίνονται recepit; nam etsi dubia de particula *si* cum conjunctivo recte juncta in diem tolli videntur, uti post Jacobsium in Thierschi. Act. Philol. Monac. v. i. fasc. 2. p. 149. nos ad Philemonem Grammaticum, p. XXXVI. animadvertimus, tamen multum abest, ut ei qui bono scriptori conjunctivum talem de suo intrudat, auctor ego

θεῶν ἐπιμέλειαν πάσας μὲν τὰς ἀνθρωπίνας πράξεις ἐπισκοπεῖν, μάλιστα δὲ τὴν περὶ τοὺς γονέας καὶ τοὺς τετελευτηκότας καὶ τὴν πρὸς αὐτοὺς εὐσέβειαν. εἰκότως· παρ' 35 οὗ γὰρ τὴν ἀρχὴν τοῦ ζῆν εἰλήφαμεν καὶ πλεῖστα ἀγαθὰ πεπόνθαμεν, οὗτος οὐκ ἔστι ἀμνηστεῖν ἀλλ' ὅτι μὴ [1] συνεργετοῦντας τὸν αὑτῶν βίον καταπαλῶσαι μέγιστον ἀσέβημά ἐστι.

κη'. Λέγεται οὖν ἐν Σικελίᾳ — οὐ γὰρ καὶ μυθώδες ἐστὶν, ἀλλ' ἀμύσει καὶ ὑμῶν ἅπασι τοῖς νεωτέροις ἀκοῦσαι — ἐκ τῆς Αἴτνης ῥύακα πυρὸς γενέσθαι· τοῦτον

[1] *Ἰσεργοῦντας* T. R.

necessary velim fuisse; immo ita acute in his adhuc immorandum, ut is qui conjecturam tolerari posse jubeat, verendum sit, ut multis ulterius quam par sit progressus esse jam videatur. Reiskius porro *φύσιν* suadet, idque ad deum refert, Thorlacius [et Heinrichius] *φόβον* suspicatus est, quod si quid h. l. novandum est, ego quoque susceperim: Schaubius *φόνευσι* conjecit: nempe triumviri in verbo plurali post nostrum plurale posito haerentes, in quo ego quoque haesco. Attamen in arte grammatica, ubi dies hodie diei commenta dabat, temerarium, ne graviori etiam nomine utar, eum dixerim qui lectionem consensu codicum plurium eorumdemque optimorum aliatim confirmatam, quae etsi cum vulgari praecepto non pugnet, tamen ab aliqua parte excusari, nisi minus defendi posse videatur, loco movendam esse censeat. Quare nihil hic mutavi, interim eorum hujus usus exemplorum ab Heindorfio ad Plat. Cratyl. 38. p. 186. collatorum numero acquiescens, quos videndum annos augeri etiam possint. Osann. Sed his omnibus non est opus. Pinzger.

Εὐσέβειαν] Male *ἀσέβειαν* Schulzius conjecit, qui, si orator alio verbo eo *ἰσυσκοτῶν* usus esset, fortasse audiendus esset. Osann.

Συνεργοῦντας] Sic Ald. et Steph.—Melanchth. emendabat *διαργοῦντας*, quod defendit et recepit Schulzius. Sed illud magis placebit sequentia attente considerantibus. De beneficiis liberorum erga parentes h. l. sermo non est, sed de studio et industria vel ipsam vitam fortiter impendere pro salute parentum. Hoc igitur latius patet. Becker. Egregiam Melanchthonis emendationem vulgatae a Beckero posthabitam esse valde doleudum. Osann. Et *διαργοῦντας* receperunt Oesanus, Heinrichius et Pinzgerus.

Καὶ ὑμῶν ἅπασι τοῖς νεωτέροις] Cogitari quidem potest, Lycurgum h. l. solum juniores alicuntum esse cives, quod ceteris Oratoribus, si recte memini, prorsus insolitum est: tamen in Orationis structura dorum aliquid remanebit. Igitur non male Schulzius existimavit, post *ἅπασι* particulam *esse* repetendam. Cui solummodo triplex vocis repetitio obstare videtur. An igitur scripsit Orator: *ἀλλ' ἀμύσει ὑμῖν ἅπασι, καὶ τοῖς νεωτέροις ἀκοῦσαι*, i. e. *imprimis juvenibus nostris hoc pietatis exemplum proponere, utile erit.* Becker.

Ἐκ τῆς Αἴτνης] Quam Lycurgus de pietate filii erga patrem hic enarrat historiam, eandem plures scriptores antiqui tradiderunt, sed omnes ita, ut de duobus loquantur filiis, quorum alter patrem, alter matrem ab interitu servaverit. Eorum nomina erant Amphinomus et Anapis s. Anapius, ut Seneca de Benef. III. 37. scribit. Inter Graecos primus est Aristoteles s. quisquis est auctor libri de Mundo c. 6. 23., tum Strabo VI. p. 412. B., Pausanias Phocic. 28. 2., Philostratus V. Apoll. V. 17., Nonnus exegesi in Greg. Naz. p. 143. et Stobaeus Serm. LXXVII. p. 414. Postremus hunc eruptionem Aetnae Ol. 81. factam esse memorat, juvenesque filios Philonomum et Callium, Catanaeos, vocat. E Latinis vero scriptoribus enarrant historiam Valer. Maxim. V. 4. extern. 4. Claudian. Idyll. VII. (quod suavissimum carmen eleganter germ. vertit J. H. F. Meinecke in ed. Lucilii Junior. p. 100.) itemque Lucil. Junior 5. Cornel. Severus in Aetna v. 600—642. Quibus collig. Solin. c. 5. et Salmas. exerc. p. 100. B. His vero inter se comparatis veterum scriptis Lycurgi narratio, qui historiam ad finem Orationis paulatim immutavisse videtur, commode explicabitur. Idem. Osannus et Pinzgerus: *ἐκ γὰρ τῆς Αἴτ.*

δὲ ῥεῖν φασὶν ἐπὶ τὴν ἄλλην χώραν καὶ δὴ καὶ πρὸς πόλιν τινὰ τῶν ἐκεῖ κατοικουμένων. τοὺς μὲν οὖν ἄλλους ὁρμῆσαι πρὸς φυγήν, τὴν αὑτῶν σωτηρίαν ζητοῦντας· ἕνα δέ τινα τῶν νεωτέρων, ὁρῶντα τὸν πατέρα πρεσβύτερον ὄντα καὶ οὐχὶ δυνάμενον ἀποχωρεῖν ἀλλὰ ἐγκαταλαμβανόμενον, ἀράμενον φέρειν. φορτίου δ' οἶμαι προσγενομένου καὶ αὐτὸς ἐγκατελήφθη. ὅθεν δὴ καὶ ἄξιον θεωρῆσαι τὸ θεῖον, ὅτι τοῖς ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς εὐμενῶς ἔχει. λέγεται γὰρ κύκλῳ τὸν τόπον ἐκεῖνον περιῤῥεῦσαι τὸ πῦρ καὶ σωθῆναι τούτους μόνους, ἀφ' ὧν καὶ τὸ χωρίον ἔτι καὶ νῦν προσαγορεύεται

[1] οὐ T. R. [2] καὶ R. [3] προσαγορεύεται T. R.

Ῥύακα πυρὸς] Aristotel. l. c. vocat ῥεῦμα sc. πυρὸς (der Lavastrom). cf. de Mundo 4, 25. Becker.

Ἐπὶ τὴν ἄλλην] Ἐπὶ τήν τε ἄλλην ex conjectura sua dedit Pinzgerus.

Πρὸς πόλιν τινὰ] Ad urbem Catanam, ut Pausan. l. c. diserte dicit: ἐπίῤῥυτι τῇ Κατάνῃ. Becker.

Τοὺς μὲν οὖν ἄλλους] Eleganter L. Lucil. Jun. v. 614.

" Et quod cuique fuit cari, fugit ipse sub illo,
Sed non incolumis dominum sua præda secuta est." Becker.

Φορτίου] Lege: ῥοθίου δ' οἶμαι προσγενομένου καὶ αὐτὸς ἐγκατελήφθη. Nam ῥόθιον nomen est aptissimum, quod violentiam, impetum et strepitum undarum significat. Palmer. Crude hoc et infeliciter sane. Potuit fortasse Juvenis, levis et expeditus cum fuerit, evasisse: *accedente* autem *onere*, φορτίου προσγενομένου, non solum pater, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐγκατελήφθη. Mihi semper res fuit cum iis hominibus qui locos sanos inficiunt, insanos negligunt. Hæc historia, paululum licet immutata, a multis traditur. " Inter Catinam et Syracusas certamen est de illustrium fratrum memoria, quorum nomina sibi diversas partes adoptant. Si Catinenses audiamus, Anapis fuit et Amphinomus: si quod malunt Syracusæ, Emantiam potabimus et Critonem. Catinensis tamen regio causam dedit facto, in quam se cum Ætnæ incendia pretulissent, juvenes duo sublatos parentes evexerunt inter flammas illæsi iguibus. Horum memoriam ita Posteritas mansurata est, ut sepulcri locus nominaretur Campus Piorum." Solinus, cap. 5. Πρότερα καὶ ἐγδεκάτῃ Ὀλυμπιάδι φασὶ τὸν Αἴτνας ῥυῆναι, ὅτε καὶ Φιλόμαχος καὶ Καλλίας, οἱ Κατανῶν, τοὺς ἑαυτῶν πατέρας ἀράμενοι διὰ μέσης τῆς φλογὸς διήμυσαν, τῶν ἄλλων κτημάτων καταφρονήσαντες. ἐφ' ὃν καὶ ἀμειβῆς ἔτυχον τῆς ἐκ τοῦ θείου. τὸ γὰρ τῶν πῦρ θάττον αὐτῶν διέτρε, καθ' ὃ μέρος ἐκάτεροι παρεγίνοντο. Stobæus Serm. LXXVII. Vid. Aristotelem de Mundo, c. VI., Pausaniam in Phocicis p. 665. Edit. Hanov. 1613., Auctorem Poematis de Ætna, sub finem, Strab. l. 6. p. m. 269, Valer. Maxim. V. 9., Claudian. Carm. L. de piis fratribus et eorum Statuis quæ sunt apud Catinam, Ausonium de claris urbibus, Hyginum, aliosque. De Statuis, quas in Piorum Fratrum memoriam consecravit Catanensium Civitas, vide Carrera Memum. Histor. Catanens. l. 1. capp. 30. et 50. Taylor.

Φορτίου] Palmerius, qui sane Aristotelem inspexisse non videtur, corrigebat ῥοθίου. Longin. quidem c. 32. 4. τὸ ῥόθιον τῆς φορᾶς metos. dicit de Oratore, qui oratione auditores propellit, et Hyperides Orator teste Harpocrat. h. v. eadem usus est voce. Sed in Lycurgo recepta lectio, quam tuentur edd. omnes, omnino est retinenda. Eam confirmat Aristoteles, l. c. συμπαταληφθέντες, inquit, ὑπὸ τοῦ ῥύματος, διὰ τὸ βαστάζειν γεγόνται ὑπὸ τῶν ἀμῶν γονέων. Becker.

Ἐγκατελήφθη] Melanth. dedit ἐγκαταλήφθη. Illud præferendum videtur, partim propter præcedens ἐγκαταλαμβανόμενον, partim ob sensum narrationis. Usurpatur enim h. v. de periculis, quæ inopinate repentino impetu superveniunt. Interpr. ad Lucian. I. p. 192. Bip. Verte igitur: *deprehensus est juvenis ita, ut nullus sibi exitus pateret.* Idem.

Αἴγεται γὰρ κύκλῳ] Aristotel. l. c. πλέον γὰρ αὐτῶν γενόμενος ὁ τοῦ πυρὸς συναυλὸς ἐξεσχίσθη, παρέτρεψε δὲ (i. e. deflectebat) τὸ μὲν ἐνθα, τὸ δὲ ἐνθα, καὶ ἑτέρωσε ἐβιάζετο. Idem Pausan. l. c. ἐκ τῶ σχοινίω λέγεται τὸν ῥύακα. Idem.

Προσαγορεύεται] Malim προσαγορεύεσθαι.

Τῶν εὐσεβῶν χώρον· τοὺς δὲ ταχεῖαν τὴν ἀποχώρησιν ποιησαμένους καὶ τοὺς ἑαυτῶν γονεῖς ἅπαντας ἐγκαταλιπόντας ἀπολέσθαι. ὥστε καὶ ὑμᾶς δεῖ τὴν παρὰ θεῶν ἔχοντας μαρτυρίαν ὁμογνωμόνως τοῦτον κολάζειν τὸν ἅπασι τοῖς μεγίστοις ἀδικήμασιν ἔνοχον ὄντα κατὰ τὸ ἑαυτοῦ μέρος. τοὺς μὲν γὰρ θεοὺς [1]τὰς πατρίους τιμὰς ἀπεστέρηκε, τοὺς δὲ γονεῖς τοῖς πολεμίοις ἐγκατέλιπεν, τοὺς δὲ τετελευτηκότας τῶν νομίμων οὐκ εἴασε τυχεῖν.

κδ'. Καίτοι σκέψασθε, ὦ ἄνδρες· οὐ γὰρ ἀποστήσομαι τῶν παλαιῶν· ἐφ' οἷς γὰρ ἐκεῖνοι ποιοῦντες ἐφιλοτιμοῦντο, ταῦτα δικαίως ἂν ὑμεῖς ἀκούσαντες ἀποδέχοισθε. φασὶ γὰρ Εὔμολπον τὸν Ποσειδῶνος καὶ Χιόνης μετὰ Θρᾳκῶν ἐλθεῖν τῆς χώρας ταύτης ἀμφισβητοῦντα, τυχεῖν δὲ [2]κατ' ἐκείνους 202
τοὺς χρόνους βασιλεύοντα Ἐρεχθέα, γυναῖκα ἔχοντα Πραξιθέαν τὴν Κηφισοῦ θυγατέρα. μεγάλου δὲ στρατοπέδου μέλλοντος αὐτοῖς εἰσβάλλειν εἰς τὴν χώραν, εἰς Δελφοὺς ἰὼν ἠρώτα τὸν θεὸν, τί ποιῶν ἂν νίκην λάβοι παρὰ τῶν πολεμίων. χρήσαντος δ' αὐτῷ τοῦ θεοῦ, τὴν θυγατέρα εἰ θύσειε πρὸ

[1] τοὺς T. R. [2] καὶ κατ' T. R.

Reisk. Schulz. vulgata servata τοὺς κατοικοῦντας mente suppleri jubet. Osann. Τῶν εὐσεβῶν χώρων] Sic Ald. Recent. χώραν. Lucil. Jun. v. 640.

"Sed vere cessere domus et rura Piorum."

Et Solin. l. c. "Horum memoriam ita posteritas muneratа est, ut sepuleri locus nominaretur: CAMPUS PIORUM." In gemma quoque, narrante Winkelmann. Descript. des pierres grav. p. 410. istud argumentum expressum est. V. quos laud. Facius ad Pausan. p. 248. et Wernsdorf. ad Poet. Lat. Minor. T. IV. p. 369—384. Becker.

Τοὺς μὲν γὰρ] Cf. Nostr. c. 8. et c. 11. Idem.

Τοὺς πατρίους] Aut τὰς πατρίους leg. ut redeat ad τιμάς, aut si masculinum hic recte habet, leg. erit: τοὺς μὲν γὰρ θεοὺς τοὺς πατρίους τὰς προσηκούσας (aut νενομισμένας) τιμὰς ἀπεστέρηκε. Reisk. τὰς πατρίους suscepit Heinrichius.

Ἐφιλοτιμοῦντο] Heinrichius: [δικαίως] ἐφιλοτιμ. Pinzgerus: δικαίως ἐφιλοτιμ.

Εὔμολπον] Historiam illustrant Isocr. Paneg. §. ιδ'. Panathen. §. οη'. et Apollodor. III. 15. c. animadv. Heynii p. 861. sqq. Idem.

Τυχεῖν δὲ καὶ κατ' ἐκείνους] Copula ista parum necessaria καὶ videtur omnino originem traxisse a voce sequente. Tu ergo legendo delebis. Taylor. Copulam si tuebimur, quæ videtur utique tuenda esse, leg. erit: τυχεῖν δὲ καὶ ἡμῶν κατ' ἐκείνους τ. χ. ut *Eumolpus Thracum fuit rex, ita nostrum* [Atheniensium] *quoque regem tum fuisse Erechtheum.* Reisk. Mihi sanus videtur locus. Becker.

Τὴν Κηφισοῦ θυγατέρα] Aliter Apollodorus deducit Praxitheam Erechthei uxorem a Cephiso: non enim ejus filiam facit, sed neptem per matrem Diogeniam, Cephisi filiam et Phrasimi uxorem. Palmer. Vid. Meurs. de regno Athen. ii. 8. Becker. Cf. de hac nominis scriptura Doederlein. in Act. Mon. v. i. fasc. 1. p. 32. Osann. Et Schwenck. ad Æsch. Eumen. p. 94. Pinzger. Qui mox τοῦ στρατοπέδου dedit.

Χρήσαντος δ' αὐτῷ τοῦ θεοῦ, τὴν θυγατέρα εἰ θύσειε] Rem hanc orator aliter narrare videtur, ac vulgari memoria proditum, quam servat Scholiasta Augustanus ad Demosth. de falsa legat. Ἄγκυλος καὶ Ἔρση καὶ Πάνδροσος θυγατέρες Κέκροπος, φασὶν οἱ φιλόχορος, λέγουσι δὲ, ὅτι πολέμου συμβάντος παρ' Ἀθηναίοις, ὅτε ὁ Εὔμολπος ἐστράτευσε κατὰ Ἐρεχθέως, καὶ μαντευομένου τού-

τοῦ συμβαλεῖν τὸ στρατοπέδῳ, κρατήσειν τῶν πολεμίων, ὁ δὲ τῷ θεῷ πειθόμενος τοῦτ' ἔπραξε καὶ τοὺς ἐπιστρατευομένους ἐκ τῆς χώρας ἐξέβαλε. διὸ καὶ δικαίως ἄν τις Εὐριπίδην ἐπαινέσειεν, ὅτι τά τε ἄλλ' ἐν ἀγαθὸς ποιητὴς καὶ τοῦτον
203 τὸν μῦθον προείλετο ποιῆσαι, ἡγούμενος πάλλιστον ἂν γενέσθαι τοῖς πολίταις παράδειγμα τὰς ἐκείνων πράξεις, πρὸς ἃς ἀποβλέποντας καὶ θαυμάζοντας συνεθίζεσθαι ταῖς ψυχαῖς [1]τὸ τὴν πατρίδα φιλεῖν. ἄξιον δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, καὶ τῶν ἰαμβείων ἀκοῦσαι, ἃ πεποίηκε λέγουσαν τὴν μητέρα τῆς παιδός· ὄψεσθε γὰρ ἐν αὐτοῖς μεγαλοψυχίαν καὶ γενναιότητα ἀξίαν καὶ τῆς πόλεως καὶ τοῦ γενέσθαι Κεκροπῆ θυγατέρα.

Τὰς χάριτας ὅστις εὐγενῶς χαρίζεται,
[2]Ἥδιον ἢ βροτοῖσιν· οἱ δὲ δρῶσι μὲν,

[1] τῷ T. R.

[2] Ἥδιστον T. R.

τὸν ἴχνευον ὁ Ἀφύλλων ἀπαλλαγήσεσθαι, ἵν' ἐκ τῆς ἀδίκου ἑαυτὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως. ὁ γοῦν Ἀγραυλὶς ἐκοῦσα αὐτὸν ἐξέδωκεν εἰς θάνατον ἔβλαψε γὰρ ἑαυτὴν διὰ τοῦ τοίχους. εἶτα ἀπαλλαγέντες τοῦ πολέμου, ἱερὰν ὑπὲρ τούτου ἱστήσαντο αὐτῇ παρὰ τὰ προπύλαια τῆς πόλεως, καὶ ἐκαίετο ἄμπαυσιν οἱ ἔφηβοι μέλλοντες ἐξιέναι εἰς πόλεμον. Nempe orator Agraulum Erechthei filiam dicit, quæ secundum alios scriptores Cecropis audit. V. intpp. ad Polluc. 8. 105. Adde Schol. Platon. Phædr. p. 55. ed. Ruhnken. Photii Lex. v. φασὶν γράμματα p. 474. Bekkeri Anecdot. Græc. T. 1. p. 270. 444. Cæterum ut hoc obiter notem, filiæ nomen non *Aglauri*, ut hic illic fertur, sed *Agraulī* fuit. Itaque Harpocrationi p. 2. ed. Gron. Jungermannus ad Polluc. l. c. p. 925. e MS. optime Ἀγραύλος vindicat, cui auctoritatem addas deorum codicem, Vratislaviensis, de quo supra monitum, et Londinensis in Musæo Britannico asservati, a meque hac de causa inspecti. Osann.

Περὶ τοῦ συμβαλεῖν τῷ στρατοπέδῳ] Hoc autem duriusculum. Legerem omnino dualiter: περὶ τοῦ συμβαλεῖν τὼ στρατοπέδω, *priusquam exercitus utrinque aciem conserrent*. Figura ea, qua Castra dicuntur pro Militibus, non adeo est insolita. Modo, στρατοπέδω μᾶλλον ἢ στρατῷ εἰς τὴν χώραν. Et similiter fere Herodot. l. V. c. 72. Ὁ δὲ ἀγγελθεὶς τὰ ἐνθύμια τῶν Ἀθηναίων. Proxime, pro ἁ δὲ corrige ἅτε. χρήσαντος αὐτῷ τοῦ θεοῦ — ἅτε τῷ θεῷ πειθόμενος ταῦτ' ἔπραξε. Taylor. Schulzio approbante: at genuinam auctoris manum (scil. ὡς δὲ) MSS. restituerunt. Osann.

Προείλετό τινα ποιῆσαι] Bellule sane! Scaliger quidem et Stephanus non viderunt istud τινα oriri ex ποιῆσαι. Ego autem et Tu videmus. Taylor.

Ἔκεινον] Erechthei, et Praxitheæ, et filiæ. Reisk. De paradigmatum usu hæc tradit Apsines in Arte: ἔστι δὲ παράδειγμα λαμβάνεται ἢ ἐξ οἰκείων ἢ ἐξ ἀλλοτρίων. τὰ μὲν οὖν ἐξ οἰκείων ἀγωνιστικώτερα καὶ προστίχοντα κ. τ. λ. Anonymus in Socraticis Epistol. 30. καί φασι μὲν ἐν ταῖς τέχναις προσῆκεν οἰκεῖα καὶ γράμμα τὰ παραδείγματα φέρειν. ubi vid. Allatium p. 271. Hinc aliquando fuit quum pro ἐκείνου suspicarer οἰκείου. Osann.

Τῶν ἰαμβείων ἀκοῦσαι] Olim extiterunt hi senarii in Euripidis fabula, quæ inscripta erat Ἐρεχθεύς. Fragmenta hujus dramatis collecta sunt in Ed. Lips. p. 422. sqq. Argumentum fabulæ breviter enarrat Plutarch. p. 553. ed. Steph. ex quo patet, Praxitheam, Erechthei uxorem hia vv. consilium filiæ pro salute patriæ immolandæ tradere, præsenti conjugi aperuisse. Praxithea igitur loquitur. Reuken.

Ἥδιστον] Forte ἥδιστος. Sed nihil mutu. Taylor. Possit quoque ἥδιστον legi, scil. εἶναι. nam ἔστιν est collectivum. Sed et vulgata bene potest stare. ἥδιστον, scil. τῶν ἐστιν, εἴ τις χαρίζεται. nam ἔστιν tum idem valet atque εἴ τις. Reisk. At ἔστιν cum ἥδιστον bene jungi, Schæferus docuit ad Porsoni Euripid. Phœn. 519. p. 264. Osann.

Χρόνῳ δὲ δρῶσι, [1] [δρῶσι] δυσγνώστερα.
Ἐγὼ δὲ δόσω τὸν ἐμὸν παῖδα πτανεῖν.
Ἀριθμοῦμαι δὲ πολλά· πρῶτα μὲν, πόλιν
Οὐκ ἂν τιν' ἄλλην τῇδε βελτίω λαβεῖν,
[2] Ἢ πρῶτα μὲν λαὸν οὐκ ἐναντίως ἄλλοθεν,
Λιπόχθονας δ' ἑφυμεν· αἱ δ' ἄλλαι πόλεις,
Πεσσοῖς [3] ἡμίοις διαφαιῖς ἐκτετυπώμεναι,
Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν [4] εἰσαγώγιμοι.
[5] Ὁστις δ' ἀφ' ἑστὼ ἄλλος [6] πόλεως εἰπέζει πόλιν,
Ἁρμὸς πεπηρὼς ὄφρυς ἐν ξύλῳ πεπηγώς,
Λόγῳ [6] πολίτης ἐστὶ, τοῖς δ' ἔργοισιν οὔ.

204

205

[1] πολλῷ δυσγνώστερα T. R. [2] Ἢ T. R. [3] ἡμίεως T. R.
[4] εἰσαγώγιμοι T. R. [5] πόλεως T. R. [6] πολιστὴς R.

Χρόνῳ δὲ δρῶσι] Ita Barnesius, ex Grotio nimirum, in Euripidis Fragmentis, hunc locum exhibet:

——— οἱ δὲ δρῶσι μὲν,
Χρόνῳ δὲ πολλῷ δρῶσι, δυσγνώστερα.

Quod præstat. Annotavit magnus Scaliger:

Χρόνῳ δὲ δρῶσι, πολλὰ δυσγνώστερα.

Taylor. Thorlacius, Beckerus et Osannus Grotio obsecuti sunt. nisi quod Osannus δυσγνώστερον. Heinrichius: χρόνῳ δὲ δρῶσι, δρῶσι δυσγνώστερον. Pinzgerus: χρόνῳ δὲ δρῶσι, δρῶσι δυσγνώστερα.

Ἐγὼ δὲ] Rotundius fortasse Senarius ille legitur, si emendes:

Ἐγὼ δὲ δόσω παῖδα τὸν ἐμὸν πτανεῖν.

Taylor.

Ἢ πρῶτα] Locum ita citat Plutarchus de Exsilio:

Οἱ πρῶτα μὲν λαὸς οὐκ ἐναντὶς ἄλλοθεν,
Λιπόχθονες δ' ἔφυμεν· αἱ δ' ἄλλαι πόλεις
Πεσσοῖς ἡμίοις διαφθαῖσαι βολαῖς
Ἄλλας παρ' ἄλλων εἰσὶν εἰσαγώγιμοι.

Annectuntur deinde versus quidam inemendati, qui apud Lycurgum non reperiuntur, neque admodum liquet, utrum ad hunc locum pertineant, necne. Emendaverat olim in margine exemplaris sui ὁ μέγας Scaliger, Οἱ πρῶτα μὲν, prout Plutarchus legerat. Pro quo Grotius, qua auctoritate nescio:

Ἧς πρῶτα μὲν λαὸς ἐναντὶς ἄλλοθεν.

Idem deinde ἐξαγώγιμοι: apud quem totus hic locus ita vertitur,

Qui non coactus populus alieno ex solo,
Indigena sed gens: cæteræ, scrupi velut,
Urbes loco mutantur, ut factus tulit,
Aliæque ab illis sede pelluntur sua.

Taylor. Thorlacius: Οἱ πρῶτα. Beckerus, Osannus et Pinzgerus: ᾗ πρῶτα. Heinrichius: οἳ πρῶτα.

Πεσσοῖς ——— ἐκτετυπώμεναι] *veluti calculorum transpositionibus conditæ.* Becker. Plutarchi lectionem διαφθαῖσαι βολαῖς Musgravius eo bene refutat, quod αἱ πεσσοὶ non jacerentur: cui sententiæ comprobandæ conferre poterat Sophoclis Fragm. e Nauplio citatum Grammaticis,

——πεσσὰ πανυπερφεύγομεν καὶ συβδὸν βολάς.

Osann.

Εἰσαγώγιμοι] Aut, si mavis, εἰσαγώγιμοι; idem videtur significasse atque ἐπήλυτοι. alias civitates fore non suo utentur, sed alieno, possunt evocari, ut necesse habeant in alieno judicio apparere. Nostræ vero non est ἐπήλυτος, nostræ causæ non possunt ab aliis exteris judicibus in concionem induci. Reisk. Beckerus, Osannus, Heinrichius, et Pinzgerus: εἰσαγώγιμοι. Valckenaer. ad Herodot. vii. 161. ἐξαγώγιμοι.

Πόλεως] Πόλις Grotius in Excerptis, et Scaliger ad hunc locum. Recte. Atque ita infra p. 446. 8. Taylor. *qui vero ab alia urbe migrans aliam incolit, velut trabs vitiosa cum tignis commissa, verbo, non re, civis est.* Backer. πόλεως babes in Euripid. Hec. 859. ubi vid. Porson. Cf. Matth. Gr. Gr. §. 80. p. 96., Koen. ad Greg. Corinth. p. 401. sq. ed. Schaef. Osann.

Ἁρμὸς] Coloniam comparat clavo malo, hoc est, putrido, carioso, male hærenti in assere, cui infixus est. Sed etiam colonia in alieno solo male hæret, vacillat, certas nullibi sedes habet. Reisk.

Πολίτης] Dedide meo πολιστὴς. *conditor, deductor, stabilitor civitatis, cum nomine sit, reapse tamen non est.* condidit enim non πόλιν, sed ἀνανδρίαν. Idem. Hanc Reiskii conjecturam. immerito a VV. D.D. spretam, firmant A.B. [falsus est V.D. πολίτης certo certius habent]. Non amplius igitur vox πολιστὴς inter dubias refertur. Post hunc versum Plutarchus l. c. quinque alios versus addit a scriptura corruptissimos, qui a Lycurgo omissi, cum contextu cæterorum tam parum convenire videntur, ut eos aliunde istic illatos esse judicem. Vulgantur autem ita:

Εἰ δὲ πάτριον χρή τι κεκινῆσθαι, γυναῖκες,
αἰρεῖσθ' ὑπὲρ γῆς ἔχουσι εὖ συγκεκραμένον.
Ἢ οὖν ἄγαν πῦρ, οὔτε χεῖμα συμφυτεῖ.

Ἔστιν τέκνα τοῦδ' ἔστι τίνεσθαι,
Ὡς θεῶν τε βωμοὺς σαγηνίδα τε ῥαίσωμεν.
Πόλεως δ' ἀνάσσω τοῦσδ'[1] ἐγώ, πολλοῖς δὲ νιν
Ναίουσι· τούτους πῶς διαφθεῖραί με χρὴ,
Ἐξὸν πρὸ πάντων μέλαν[2] ὑπερβαῖνα δεσμῶν;
Εἴπερ γὰρ ἀριθμὸν οἶδα καὶ τοὐλάσσονος
Τὸ μεῖζον, εἷς μὲν οἶκος οὐ πλείων σθένει
Ἰταλοὺς ἀνάσσων[3] πόλεως οὐδ' ἴσον φέρει.
Εἰ δ' ἦν ἐν οἴκοις ἀντὶ θηλέων στάχυς
Ἄρσην, πόλιν δὲ πυλεμία πανώχλ φλὲξ,
Οὐκ ἂν[4] μὲν ἐξέπεμπεν εἰς μάχην δορὸς,
Θάνατον προταρβῶν'; ἀλλ' ἐμοιγ'[5] ἔστιν τέκνα,
Ἃ καὶ μάχοιτο καὶ μιν' ἀνδράσι πρέπει,
Μὴ[6] σχήματ' ἄλλως ἐν πόλει πεφυκότα.

[1] , ἐν πολλοῖς δέ μιν Νάμεισι T. R. [2] ὑπὲρ δῶμα T. R. [3] πόλεως T. R.
[4] μιν T. R. [5] εἴη T. R. [6] σχήματα δ' T. R.

Ἃ δ' Ἕλλας Ἀσία τε τρέφει κάλλιστα
τῆς γε δίλεαρ ἔχοντες συνθυρεύομεν.

Ibi vs. 1. Barnesius legi jubet δ' ἐς πάρεργον: at præstat potius δὴ pro δέ. Mox pro γυναῖκες Musgrav. φίλαι, nos γόνοι suspicamur. Vs. 2. Barn. propter metrum conjicit καρφαμένων: recte. Vs. 4. et 5. Musgr. ita restituendos putat:

Ἃ δ' Ἕλλας Ἀσίς τ' ἐντρέφει κάλλιστ', ἀεὶ
τῆς γῆς δίλεαρ ἔχοντες, οὐ θυρεύομεν,

satis corroborato τῆς γῆς δίλεαρ. Contra Hermannus ad Erfurdtii Edit. Sophoclis Ajac. p. 629. ita emendat:

Ἃ δ' Ἕλλας Ἀσία τ' ἐντρέφει κάλλιστα γῆ,
δίλεαρ ἔχοντες οὐδέν, οὐ θυρεύομεν.

Osann.

Ἔστιν] Num e Porsoni præcepto ad Eurip. Orest. 26. etiam hic ἔνεστι reponendum? Judicent me harum recularum peritiores. Idem.

Πόλεως κ. τ. λ.] Lege cum iisdem summis viris:

Πόλεως δ' ἀνάσσω τοῦσδ' ἐν, πολλοῖς δ' ἐν Νάμεισι.

uti et Lenicerus quidem interpretatur. Taylor. Rem denique conficiunt codd. præbent enim salva vulgata præter quod νιν pro μιν habeant, ναίουσι pro νάμεισι. unde jam locum ita distinguas:

πόλεως δ' ἀνάσσω τοῦσδ' ἐν· πολλοῖς δέ νιν ναίουσι———

in quibus ego nihil de meo novavi præter πολλοῖς, quod quare in πολλοῖς mutatum sit, jam liquet. Sensus jam hic: *universæ civitatis unum quidem nomen; at multi sunt qui eam habitant*: hos omnes sin perire me sinere? Osann.

Ὑπὲρ δώμας] Potius conjunctim ὑπερδώμας. Taylor. Tmesis hic est. cohæret ὑπὲρ cum βαίνειν. ac si dixisset: δώμας πρὸς τὸ βαίνειν ὑπὲρ πάντων. Reisk. ὑπερδώμας recepi: atque ita jam Taylorus correxerat vulgatam ὑπὲρ δώμας, quam Osannus et Bekkerum servasse miror. Pinzger.

Εἴς μὲν] Ita omnino, non εἰὸς μὲν cum Editis. Taylor. Poterat ex εἰὸς etiam ἑμὸς effici, et nescio, an etiam rectius. Reisk. Sensus est: *una vero domus afflicta non plus valet universa urbe, nec damnum æquale sustinet*. Becker. Thorlacius, Heinrichius, et Pinzgerus etiam εἷς μὲν dederunt. Offert οὐρὸς Bekkerus.

Θηλέων] Aut Θηλεῶν malim, aut Θηλέος, scil. στάχυος, aut γόνου, vel σπέρου. Reisk. θηλειῶν dedit Beckerus.

Οὐκ ἂν μιν] Rectius hæc cum interrogatione, ut Grotius,

Οὐκ ἂν μιν ἐξέπεμπεν εἰς μάχην δορὸς,
Θάνατον προταρβοῦσ';

Taylor.

Μιν ἐξέπεμπεν] Etsi vulgo Tragicis μιν usurpari negant, qui tragicum stylum nosse sibi persuadeant, uti Brunckius ad Sophoclis Œd. Col. 313., Erfurdt. ad Antig. 864., Porsonus ad Eurip. Med. 139. p. 408., tamen eo perduci non potui, ut invitis MSS. νιν reponerem. Hic enim utriusque voculæ usus a classe auctorum aptus, quem qui de rebus grammaticis ex instituto scripsere, adhuc ne tetigerunt quidem, nondum ita exploratus mihi videtur, ut conjectura aliquid audere fas sit. Citant quidem νιν e Sophocle (Œd. Col. 43.), Suidas h. v. T. 2. p. 625. et Phavorin. p. 1310. 23., apud quem male αὐτὸ pro αὐτὰς editur. Hanc in rem inquirenti adhibendi erunt Heynius Observat. in Iliad. δ. 480. T. 4. p. 643. Hermannus de Dialecto Pindari p. XIV. Boeckhius ad Pindarum T. 1. p. XXIV., alii. Osann.

Ἃ καὶ μάχοιτο] Grotius aî καὶ μάχωνται. Modo cum Scaligero ille,

Μὴ σχήματ' ἄλλως ἐν πόλει πεφυκότα.

Taylor. Et μὴ σχήματ' ἄλλως susceperunt Beckerus, Heinrichius, et Pinzgerus.

Ἀνδράσι] Ἀνδρῶν, Heinrichius.

Τὰ μητέρων δὲ δόκει, ὅταν πόλεμος ἦτται,
Πολλοὺς ἰδεῖν εἰς μάχην ὁρμωμένους.
Μισῶ γυναῖκας, αἵτινες πρὸ τοῦ καλοῦ
Ζῆν παῖδας [1]ἵλεσθαι καὶ παρέσεσαν κακά.
Καὶ μὴν θανόντες γ' ἐν μάχῃ πολλῶν μέτα
Τύμβου τε κοινὸν ἔλαχον εὐκλειάν τ' ἴσην.
Τῇ [2]μὲν δὲ σωθεῖσ' στέφανος [3]εἷς μιᾷ μόνῃ
Πόλεως θανούσῃ τῆσδ' ὕστις δοθήσεται,
Καὶ τὸν τεκοῦσαν καὶ σὲ [4]δύο θ' ὁμοσπόρω
Σώσει· τί τούτων οὐχὶ δίκασθαι καλόν;
Τὴν οὐκ ἐμὴν γε πλὴν φάσει δόξαν λέγειν
Θῦσαι πρὸ γαίας. εἰ γὰρ αἰρεθήσεται
Πόλις, τί παίδων τῶν ἐμῶν μέντοί μοι;
Οἰκοῦν ἅπαντα γοῦν ἐμοὶ σωθήσεται,
[5]Ἀρξουσιν ἄλλοι, τὴνδ' ἐγὼ σώσω πόλιν·
Ἐκεῖνο δ' οὖ τὸ πλεῖστον ἐν κοινῷ μέρος,
Οὐκ ἴσθ' ἀνούσης τῆς ἐμῆς ψυχῆς, [6]ἄνερ,
Προγόνων παλαιὰ θέσμι' ὅστις ἐκβαλεῖ·
Οὐδ' [7]ἂν' ἑλιᾶς χρυσίας τι Γοργόνος

207

208

[1] εἵλοντο T. R. [2] ἡ μία μόνη Πόλεως θανοῦσα T. R. [3] δύ' ὁμοσπόρους Ὡς εἴ τι T. R. [4] ἄρξουσί τ' ἄλλοι, τὸν δ' T. R. [5] ἄνερ T. R. [6] θέσμιά τις T. R. [7] ἦν ἑλικίας T. R.

Παῖδας εἵλοντο] παῖδας εἶλεν, Par illud Criticorum. TAYLOR. Nil video causae, cur dactylus aut amphimacer in tertia sede senarii versus locum non habeat. Est autem λοιπὸ καὶ aut dactylus, aut amphimacer. Quod si non videbitur admittendum leg. ἐλόμεναι παρῆσαν. REISK. Sensus: *edi mulieres, quae posthabita honestate malunt liberos vivere et propterea ignaviam suaelent.* BECKER. E Grotii et Scaligeri conjectura edidimus, in qua nihil nisi activi usus offendit. Erat aliquando, quum suspicarer παῖδ' vel τέκν' ἕλοιτο. OSANN. Εἵλοντο παῖδας, Heinrich. Ζῆν παῖδας ἐθέλει, Pinzger. Cui in re dubia obsecutus sum.

Στέφανος] Subaudi οὗτος ἔσται. REISK.

Ἡ μία] Lego εἰ μία. REISK. εἷς μιᾷ μόνῃ Πόλ. θανούσῃ. TYRWHIT. Cui, cum Heinrichio et Pinzgero, obsecutus sum.

Θανοῦσα] Accipio pro partic. non aor. 2. sed futuri secundi, *moritura.* REISK. *at filia mea singularis corona tribuetur, uni scilicet pro universis morituraе.* BECKER.

Καὶ τὸν τεκοῦσαν κ. τ. λ.] Legit Grotius:

Καὶ τὸν τεκοῦσαν καὶ δύω γ' ὁμοσπόρους
Σώσει. Τί τούτων οὐχὶ δίκασθαι καλόν;

TAYLOR. Cum Valckenaerio Eurip. Phoen. 1022. et Grotio δύο θ' ὁμοσπόρους Σώσει dederunt Schulzius, Thorlacius, Beckerus, et Osannus. δύο θ' ὁμοσπόρω Σώσει, Heinrichius et Pinzgerus.

Γοῦν] Malim τοὐν, id est, τὸ ἐν ἐμοί. *quantum in me est, penes me est.* REISK. Corruptum locum ex emendatione Musgravii restituimus, scil. Οἰκοῦν ἅπαντᾶ τοὖν ἐμοὶ σωθήσεται, "Αρξουσί τ' ἄλλοι τῆδε γ', οἱ σώσω, πόλει. *illud ergo in mentem mihi nunc non venit: servabitur urbs, sed alii in urbe, si eam servavero, imperabunt; verum illud* (scil. animo perpendo), *quod civitatis vel maxime refert: non fiet, me quidem volente, o conjunx! nemo prisca majorum instituta subvertet.* BECKER. Thorlacius: Οἰκοῦν ἅπαντα γοῦν ἐμοὶ σωθήσεται· "Αρξουσιν ἄλλοι, τὴν δ' ἐγὼ σώσω πόλιν. Schulzius et Osannus: Οἰκοῦν ἅπαντα γοῦν τ' ἐμοὶ σωθήσεται, "Αρξουσί τ' ἄλλοι· τὴν δ' ἐγὼ σώσω πόλιν. Heinrichius: Οἰκοῦν ἅπαντα τοὖν γ' ἐμοὶ σωθήσεται· "Αρξουσιν ἄλλοι, τόνδ' ἐγω σώσω πόλιν. Pinzgerus: Οὔκουν ἅπαντα γοῦν ἐμοὶ σωθήσεται, "Αρξουσί τ' ἄλλοι· τὴν δ' ἐγὼ σώσω πόλιν.

"Αρξουσί] Scaliger, "Αρξουσι δ' ἄλλοι. TAYLOR. Quid si ἄρξουσιν ἄλλοι, scil. ταύτῃ τῇ πόλει. *imperabunt*, vel *imperanto, alii*, huic civitati. REISK.

Ἄνερ] Malim τὰ τῶν, ut sic sit: οὐκ ἴσθ', ἀνούσης τῆς ἐμῆς ψυχῆς, τὰ τῶν προγόνων παλαιὰ θέσμι' ὅστις ἐκβαλεῖ. ut cohaerent inter se οὐκ ἴσθ' ὅστις ἐκβαλεῖ — sunt haec τὰ τῶν προγόνων θέσμια epexegesis illorum ἐκείνο δ' οὗ τὸ πλεῖστον ἐν κοινῷ μέρος. IDEM. Valckenaerii emendationem l. l. ἄνερ susceperunt Thorlacius, Beckerus, et Heinrichius.

Θέσμιά τις] θέσμι' οὗ τις e conjectura Grotii Scaligeriquae et Musgravii dedit Beckerus. Θέσμι' ὅστις, Thorlacius, Osannus, Heinrichius et Pinzgerus.

Οὐδ' ἂν ἑλιᾶς] Hos duos versus non intelligo. Minervam Gorgonem appellari, eamque ἑλιᾶν, et ejus hastam τρίαιναν appellari miror. REISK. Partim assumtis Valckenaerii et Musgravii emendationibus, lege:

Οὐκ ἴσθ' ἀνούσης τῆς ἐμῆς ψυχῆς, ἄνερ,
Προγόνων παλαιὰ θέσμι' ὅστις ἐκβαλεῖ.

Τρίαιναν ἐρῶν στῆσαι ἐν πόλεως βάθροις
Εὔμολπος οὐδὲ Θρᾴξ [1] ἀναστρέψει λεὼς
Στεφάνοισι, Παλλὰς δ' οὐδαμοῦ τιμήσεται.
Χρῆσθ', ὦ πολῖται, τοῖς ἐμοῖς ληρήμασιν,
Δόξαν δὲ, πλὴν δ' ἀντὶ γὰρ ψυχῆς μιᾶς
Οὐκ ἔστ' ὄνειρος οὐ τόδ' ἐγὼ σάφ' οἶδα.
Ὦ παῖ, σὲ μὲν πάντες εὖ πεπαιδευκότα
Οὕτω φαλῶν ἂς [2] ἐγώ· καὶ χρήσιμον
Οἰκοῦρον ἂν σε, κοὐδὲν ἂν σπάνοις πόνου.

κέ. Ταῦτα, ὦ ἄνδρες, τοὺς πατέρας [3] ὑμῶν ἐπαίδευε. φύσει γὰρ οὐσῶν φιλοτέκνων πασῶν τῶν γυναικῶν ταύτην ἐποίησε τὴν πατρίδα μᾶλλον τῶν παίδων φιλοῦσαν, ἐνδει-

[1] ἀναστρέψει λεὼς, Στεφάνοισιν οὐδαμοῦ T. R.
[2] ἐγώ· καί γε T. ἔγωγε R.
[3] ὑμῶν T. R.

Οὐδ' ἀντ' ἐλάας χρυσίας τε Γοργόνος
Τρίαιναν ἐρῶν στῆσαι ἐν πόλεως βάθροις
Εὔμολπος οὐδὲ Θρᾴξ ἀναστρέψει λεὼς
Στεφάνοισι, Παλλὰς δ' οὐδαμοῦ τιμήσεται.

Nunquam committam, ut Eumolpus Athenarum tutelam, Palladi Poliadi adornatam, patri suo Neptuno tribuat. De ἐλάᾳ et τριαίνῃ in Acropoli vide quos citat Meursius Cecrop. xviii — xxii. *Ad Porson. Aristoph.* p. 76. Dobree.

Γοργόνος] Minervæ signum poeta temporum non valde curiosus respicit in Parthenone positum, nobile Phidiæ opus, cujus e pectoralibus Gorgonis caput prominebat; de qua statua Pausanias 1. 24. præter alia legenda narrat: τὸ δὲ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς ὁρθόν ἐστιν ἐν χιτῶνι ποδήρει, καὶ αἰγὶς ἐπὶ τῷ στέρνῳ· ἡ κεφαλὴ Μεδούσης ἐλέφαντός ἐστιν εἰσαυτῆς. Quæ Gorgonis effigies, Athenis nomine τοῦ Γοργοῦς vulgo appellata (v. Suidæ et Isocratis loca in Meursii Cecropia cap. 25. p. 34. a. prolata), Minervæ statuis propria, etiam hodie in iis, quæ nostram ætatem tulere, plerumque conspicitur. Hinc Cornutus de N. D. 10. q. 186. κεφαλὴ δ' ἐν αὐτῇ Γοργόνος ἐστὶ, κατὰ μίσος τῆς θεᾶς τὸ σπέρδος ἔξω προβεβλημένα τὴν γλῶτταν, ubi sat magnus codicum Paris., Florentinorum, aliorum mecum etc. numerus rectius πρόσωπὸ [pro κεφαλὴ] — προβεβλημένα. Plura Porphyrius excerptus a Schol. Veneto Iliad. s. 741. dabit, ad quem l. v. Heynii Observ. T. 5. p. 135. Cæterum de ipsa hac Minervæ statua consulendus liber eruditissimi Francogalli, Quatremère de Quincy, le Jupiter Olympien. Osann.

Τρίαιναν] Musgravius insolita hastæ significatione offensus, approbante Beckero, κράνειαν conjecit: frustra. Ipse Pausanias l. c. ἐν δὲ τῇ χειρὶ δόρυ ἔχει. Non magis eidem Musgravio cessit, quod mox reposuit ἐν πόλεως ἄκρᾳ, licet ei Beckerus suam quoque calculum adjecerit. Idem.

Εὔμολπος] Exstabat in acropoli opus statuarium Erechtheum cum Eumolpo dimicantem sistens, de quo v. Pausan. 1. 27. Pro οὐδὲ Θρᾴξ, quod statim sequitur, rectius legas οὐδ' ὁ Θ. Idem.

Οὐδὲ] Id est, οὐδὲ λίν. neque si *Eumolpus neque si populus Thracicus exerat tridentem Minervæ*, (ἀναστρέψῃ sic enim legi malim) *nullam tamen ex ea re gloriam sufferent.* τιμήσεται pro τιμηθήσεται. Reisk.

Ἀναστρέψει λεὼς] Deleta interpretatione post λεὼς Musgravii emendationem loco vulgatæ ἀναστρέψει, MSStis quidem probatæ substitui, frequentem atriusque verbi commutationem recordatus. Ita in Leonidæ Tarentini carm. XXXVII. p. 62. ed. Meineck. miror edi potuisse ἀνατὸ στρωτὸν ὑπερδὸ λίθου, quum facillima correctione στέρνων locum affectum restitui nemo non intelligat. Reliqua loci hujus admodum corrupti vulgo ita feruntur:

ἀναστρέψει λεὼς,
στεφάνοισι δ' ἰχθῦς οὐδαμοῦ τιμήσεται,

in qua lectione a Taylero usque ad Beckerum recepta assolendum δ' ἰχθῦς meum Grotii menti deberi. Contra Musgravius insolenter:

στεφάνοισιν, ὧδ' οὐδαμοῦ τιμωρία.

Nos ope codicis A. ἀναστρέψει λεὼς στεφάνοισι· Παλλὰς δ' οὐδαμοῦ τιμήσεται præbentis locum restituimus. Osann.

Στεφάνοισιν] Cum Grotio,

Στεφάνοισι δ' ἰχθῦς οὐδαμοῦ τιμήσεται.

Taylor.

Καὶ γε ἑρμῖς] Emendant, ut opinor, καὶ ῥάβδος, propter metrum. Idem. Ego aliam viam isii, sic dans: ὡς ἔγωγε [scil. σε φιλῶ] ῥάβδος —. Reiske. Reiskio, et Valckenaerio ad Phœniss. 1012. obsecuti sunt Thorlacius, Becherus et Pingerus.

Ἐναλίαν] Scil. Euripidea. Reiske.

κνώμενος ὅτι, εἴπερ αἱ γυναῖκες τοῦτο τολμήσουσι ποιεῖν, τούς γε ἄνδρας ἀνυπερβλητόν τινα δεῖ τὴν εὔνοιαν ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἔχειν, μηδὲ φεύγειν αὐτὴν ἐγκαταλιπόντας μηδὲ καταισχύνειν ἅπαντας τοὺς Ἕλληνας, ὥσπερ Λεωκράτης.

κς'. Βούλομαι δ' ὑμῖν καὶ τὸν Ὅμηρον παρασχέσθαι ἐπαινῶν. οὕτω γὰρ ὑπέλαβον ὑμῶν οἱ πατέρες σπουδαῖον εἶναι ποιητὴν, ὥστε νόμον ἔθεντο, καθ' ἑκάστην πενταετηρίδα τῶν Παναθηναίων μόνου τῶν ἄλλων ποιητῶν ῥαψῳδεῖσθαι τὰ ἔπη, ἐπίδειξιν ποιούμενοι πρὸς τοὺς Ἕλληνας ὅτι τὰ κάλλιστα τῶν ἔργων προηροῦντο. εἰκότως· οἱ μὲν γὰρ νόμοι διὰ τὴν συντομίαν οὐ διδάσκουσιν ἀλλ' ἐπιτάττουσιν ἃ δεῖ ποιεῖν, οἱ δὲ ποιηταὶ μιμούμενοι τὸν ἀνθρώπινον
162. 1 βίον, τὰ κάλλιστα τῶν ἔργων ἐκλεξάμενοι, μετὰ λόγου καὶ ἀποδείξεως τοὺς ἀνθρώπους συμπείθουσιν. Ἕκτωρ γὰρ τοῖς Τρωσὶ παρακελευόμενος ὑπὲρ τῆς πατρίδος τάδε εἴρηκεν,

Ἀλλὰ μάχεσθ' ἐνὶ πυσὶ διαμπερές. ὃς δέ κεν ὑμέων 210
Βλήμενος ἠὲ τυπεὶς δάπτον καὶ πότμον ἑωίσῃ,
Τεθνάτω. οὔ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης
Τεθνάμεν· ἀλλ' ἄλοχός τε σόη καὶ νήπια τέκνα,
Καὶ κλῆρος καὶ οἶκος ἀκήρατος, εἴ κεν Ἀχαιοὶ
[1] Οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.

[1] Ἴκωνται T. R.

Ἑωωσῶν] Leniorus hoc vertere non dubitavit, quasi intellexerat. Ego confiteor, me intelligere parum. Vertit Meursius in Pisistrato, c. XII. *cupio equidem vobis et Homerum laudans exhibere.* TAYLOR. Ad παρασχέσθαι aut addendum est, aut subauditer μάστυρα. ἑωωσῶν hanc habet, plausumque est et liquidam. *Homerum quoque afferre, allegare, volo, sed honoris ergo,* vel *quem honoris causa nomino.* v. p. 444. 4. Possit quoque legi: καὶ τῶν Ὁμήρου παρασθέσθαι ἑωῶν, scil. τίνα. REISK. Ernesti conj. συνέωσαν. BECKER. In v. ἑωωσῶν defendenda Schulzius sammopere contendit. Neque ego quid mutaverim, etsi suspicionem non diffiteor meam, ἑωωσῶν e margine in textum immigrasse, praesertim si ἑωωσε ibi scriptum cogitem. OSANN. Heinrich. τῶν Ὁμήρου παρ. ἑωῶν in textum inserit.

Παρασθέσθαι] Cf. Wolf. Proleg. ad Homer. p. CLIV. BECKER.

Ἠρμοσέν τε εἰπόντος] Distingue cum Stephano, ἠρμοσέν τε. εἰπόντος. Ut recte vertitur. TAYLOR. I. e. *ut res praeclarissime gestas (in carmine expositas) ceteris omnibus enuntiare.* MOR. Cf. Isocrat. Paneg. §. μβ'.

Μιμούμενοι τὸν ἀνθρ. βίον] Similiter Alcidimas Odysseam ap. Aristotel. Rhet. 33. καλὸν ἀνθρωπίνου βίου κάτοπτρον dicit, quod alii comoediae adhibuerunt. V. Analecta critica p. 56. OSANN.

Ἀλλὰ μάχεσθ' κ. τ. λ.] Haec ita in Homeri Editis leguntur, Iliad. O. 494.

Ἀλλὰ μάχεσθ' ἐνὶ πυσὶν ἀολλέες, ὃς δέ κεν ὑμέων
Βλήμενος ἠὲ τυπεὶς δάπτον καὶ πότμον ἑωίσῃ,
Τεθνάτω. οὔ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης
Τεθνάμεν· ἀλλ' ἄλοχός τε σόη, καὶ παῖδες ὀπίσσω,
Καὶ οἶκος καὶ κλῆρος ἀκήρατος, εἴ κεν Ἀχαιοὶ
Οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.

TAYLOR. παῖδες ὀπίσσω· Ἡδύνατο μὲν εἰπεῖν καὶ νήπια τέκνα, ἀλλὰ τῷ σεμνοτέρῳ ὀνόματι τῶν παίδων χρῆται, παῖδας καλῶν τὸν πᾶσαν γενεὰν καὶ διαδοχήν. καλὴ δὲ καὶ ἡ περὶ Θήβας τοῦ ἑωίσου, αἰσχίων διαδοχὴ τοῦ γένους σπαρείσης. Schol. Venet.

κζ'. Τούτων τῶν ἐπῶν ἀκούοντες, ὦ ἄνδρες, οἱ πρόγονοι ὑμῶν καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ἔργων ζηλοῦντες οὕτως ἔσχον πρὸς ἀρετήν, ὥστε οὐ μόνον ὑπὲρ τῆς αὐτῶν πατρίδος ἀλλὰ καὶ πάσης Ἑλλάδος ὡς κοινῆς ἤθελον ἀποθνήσκειν. οἱ γοῦν ἐν Μαραθῶνι παραταξάμενοι τοῖς βαρβάροις τὸν ἐξ ἁπάσης τῆς Ἀσίας στόλον ἐκράτησαν, τοῖς ἰδίοις κινδύνοις κοινὴν 211 ἐλευθερίαν ἅπασι τοῖς Ἕλλησι κτώμενοι, οὐκ ἐπὶ τῇ δόξῃ μέγα φρονοῦντες ἀλλ' ἐπὶ τῷ ταύτης ἄξια πράττειν, τῶν μὲν Ἑλλήνων προστάτας τῶν δὲ βαρβάρων δεσπότας ἑαυτοὺς καθιστάντες· οὐ γὰρ λόγῳ τὴν ἀρετὴν ἐπετήδευον, ἀλλ' ἔργῳ πᾶσιν ἐπεδείκνυντο.

κη'. Τοιγαροῦν οὕτως ἦσαν ἄνδρες σπουδαῖοι καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ οἱ τότε τὴν πόλιν οἰκοῦντες, ὥστε τοῖς ἀνδρειοτάτοις Λακεδαιμονίοις ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις πολεμοῦσι πρὸς Μεσσηνίους ἀνεῖλεν ὁ θεὸς παρ' ἡμῶν ἡγεμόνα λαβεῖν καὶ νικήσειν τοὺς ἐναντίους. καίτοι εἰ [1]τοῖς ἀφ' Ἡρακλέους γεγενημένοις οἱ ἀεὶ βασιλεύουσιν ἐν Σπάρτῃ, τοὺς παρ' ὑμῶν ἡγεμόνας ἀμείνους ὁ θεὸς ἔκρινε, πῶς οὐκ ἀνυπέρβλητον χρὴ τὴν ἐκείνων ἀρετὴν νομίζειν; τίς γὰρ οὐκ οἶδε τῶν Ἑλλήνων ὅτι Τυρταῖον στρατηγὸν ἔλαβον παρὰ τῆς πόλεως, μεθ' οὗ καὶ τῶν πολεμίων ἐκράτησαν καὶ τὴν περὶ τοὺς νέους ἐπιμέλειαν συνετάξαντο, οὐ μόνον εἰς τὸν παρόντα κίνδυνον ἀλλ' εἰς ἅπαντα τὸν αἰῶνα βουλευσάμενοι

[1] τῶν ἀφ' Ἡ. γεγενημένων T. R.

Ἔσχον πρὸς ἀρετὴν] Scil. πρεπόμενοι καὶ ἐσπουδασμένοι. Reiske.

Ὡς κοινῆς] Scil. πατρίδος, a communi. Ipsum.

Τὸν ἐξ Ἀσίας --- ἐκράτησαν] Cf. Herodot. vi. 102. sqq. et Xenoph. Anab. iii. 2. 11. ibique interpretes. Becker.

Τοῖς ἰδίοις κινδύνοις] Ita distinxi, contra atque fecerat Stephanus, ut hæ voces ad participium κτώμενοι, non ad verbum ἐκράτησαν applicarem. Idque merito meo. Ecce enim: τοῖς ἰδίοις κινδύνοις κοινὴν ἅπασι τοῖς Ἕλλησι κτώμενοι. Taylor.

Τῶν ἀφ' Ἡρ. γεγενημένων] V. Herodot. vi. 52. et Interpp. ad Xenoph. Agesil. c. 1, 2. Becker. Quod, quum per se sanum sit, haud mutassem nisi commentus M86. jussisset mutari. Nempe orator mente ἀναλαβὼν θεὸς recedens, per dativum inchoat, quasi, licet ἁμάρτοις posthac gravitatem fugitet, susceptæ structuræ propter interpositum comma memor esse putaris. Verbum κρίναι h. l. haud vulgari ratione cum dativo junctum comprobat Xenoph. Hier. 1. 17. οἶδά γ' --- ὅτι τοῦτον κρίναιτο οἱ πλείστου ἄξιον ἡμῖν καὶ τίνων καὶ ἑαυτῶν τῶν ἰδιωτῶν. Moschus Idyll. 2. 27. ἀλλά μοι εἰς ἀγαθὸν μάκαρες κρίναιτε ἕκαστα. Contorum hæc Lycurgi loca confer Isocratis Panegyr. §. ιϛ'. Oeland.

Ἡγεμόνας] Scil. τῶν παρ' ἡμῶν ἡγεμόνων τε καὶ στρατηγῶν. majorum nostrorum. Reiske.

Τυρταῖον] Eandem historiam narrat Pausan. in Messeniacis, c. 15. 59. Justinus III. 5. Suidas, cæteri. Adde Aelian. l. 14. p. m. 312. Hoc fragmentum mihi satis illustrare visum est Vir acerrimus, Mercurius (quem vide ad Harpocr. v. Ἀριστείδης), quod an ad exitum perduxerit, nos, plane nescio. Taylor. Plura vide apud Cleon. in Dissert. de Tyrtæo.

καλῶς; κατέλιπε γὰρ αὐτοῖς ἐλεγεῖα ποιήσας, ὧν ἀκούοντες παιδεύονται πρὸς ἀνδρείαν· καὶ περὶ τοὺς ἄλλους ποι- 212
ητὰς οὐδένα λόγον ἔχοντες, περὶ [1] τούτου οὕτω σφόδρα ἐσπουδάκασιν, ὥστε νόμον ἔθεντο, ὅταν ἐν τοῖς ὅπλοις ἐκστρατευόμενοί εἰσι, καλεῖν ἐπὶ τὴν τοῦ βασιλέως σκηνὴν ἀκουσομένους τῶν Τυρταίου ποιημάτων ἅπαντας, νομίζοντες οὕτως ἂν αὐτοὺς μάλιστα πρὸ τῆς πατρίδος ἐθέλειν ἀποθνήσκειν. χρήσιμον δ' ἐστὶ καὶ τούτων ἀκοῦσαι τῶν ἐλεγείων, ἵν' ἐπίστησθε οἷα ποιοῦντες εὐδοκίμουν παρ' ἐκείνοις.

Τεθνάμεναι γὰρ καλὸν [2] ἐπὶ προμάχοισι πεσόντα
Ἀνδρ' ἀγαθὸν, περὶ ᾗ πατρίδι μαρνάμενον.
Τὴν δ' αὐτοῦ προλιπόντα πόλιν καὶ πίονας ἀγροὺς
Πτωχεύειν πάντων ἐστ' ἀνιηρότατον,

[1] τοῦτον R.

[2] ἐπὶ T. R.

Περὶ τούτου] Περὶ τοῦτον emendat Scaliger. Recte, meo quidem judicio. Taylor. MSS., licet συνηθίζειν περὶ cum accusativo vulgaris linguæ usus, et Phavorinus Camers p. 1674. 51. comprobaverit, sequendos esse duxi: et retinui περὶ τούτου auctoritate Xenoph. de rep. Laced. 4. 1. scribentis: περὶ γε μὴν τῶν ἄλλων πολὺ μάλιστα ἐσπούδασε. Osann.

Ὅταν ἐν τοῖς ὅπλοις ἐκστρατευόμενοί εἰσι] Beckerus ἔσι, idem Sebaubio quoque præeipiente, de suo dedit, quod si vel unus MSS. meorum præberet, statim recepissem, nunc satis jam fecisse ratus, si vitium notarem. Cæterum de usu indicativi post ὅταν apud serioris ætatis scriptores frequenti v. Jacobsium in Thierschii Actis Phil. Mon. vol. 1. faso. 2. p. 146. seq. Cf. Matthiæ Gr. Gr. §. 521. p. 742. not. Osann. ἔωσι Heinrich.

Οἷα ποιοῦντες] F. οἱ οἷα ποιοῦντες. Reisk.

Τεθνάμεναι etc.] Hanc Tyrtæi elegiam, quam hoc e loco Harpocratio v. Τυρταῖος p. 174. Gron. memorat, ab initio integram haud esse, docet cum sententiarum nexus, tum particula γὰρ, in qua vindicanda V. D. frustra desudaverunt. Mox Francken ad Callinum, ubi restituendarum Tyrtæi elegiarum earum maxime laudabilem novissime gerit, p. 181. ἐπὶ pro ἐπὶ legendum esse acute vidit, quod si unus MSS. meorum firmaret, statim suscepissem. Locis, quos comprobandæ suæ conjecturæ contuli, adde Iliadis γ. 31. ἐν προμάχοισι φαίνων, et Inscript. Potidæensem post Visconti um et alios a Thierschio Act. Phil. Monac. v. 2. faso. 3. p. 399. editam, ubi habes antiquo more scriptum εἰ δόκει ἰμ προμάχοις. Obiter Lysiæ in Epitaphio p. 64. ed. Reisk. καὶ τὰς ἐπὶ τῷ πολέμῳ τύχας κοινὰς ἁπάντων ἀνθρώπων νομίζοντες restitue ἐν pro ἐπὶ e quatuor codd. a Reiskio in var. lect. allatis, quibus auctoritatem adde libri MS. Vimariensis, de quo alibi dicendi dabitur locus. Osann.

Περὶ ᾗ πατρίδι] A. περὶ τῇ ἑαυτοῦ π., quam lectio tironibus exemplo esse potest, quo modo glossæ interpretationis causa margini primum adscriptæ, post in ipsa contexta immigrare soleant. Mox pro τὴν δ' αὐτοῦ Francken. l. c. p. 182. ἢν δ' αὐτοῦ ad Homeri exemplum haud male conjecit. Cæterum ad sententiam apposite Antiphon Tetralog. 1. p. 699. ed. Reisk. ἐὰν δὲ τὸν καταληφθεὶς ἀποθάνῃ, ἀνόσια ἐνεῖνα τοῖς παισὶ καταλείψει ἢ φυγὼν γέρων καὶ ἄπολις ὤν, ἐπὶ ξένῃς πτωχεύσῃ, ubi Reiskius bene ξένης suspicatur, approbante Meiero diss. de bonis damnatorum p. 21. Adde Euripid. Androm. 136. γηθεῖ δ' εἰσ' ἐπὶ ξένας. Idem.

Πάντων ἐστ' ἀνιηρότατον] Decantatum Athenis admodum videtur fuisse hoc Tyrtæi carmen, quum singula commata fere in proverbia abierint. Hoc etiam his verbis scholiast, quibus Dinarchus orationem πρὸς Μαντίθεον περὶ ψευδῶς scriptam invehisse fertur a Dionysio Hal. T. 2. p. 119. Sylb. (T. 2, p. 190. ed. Hudson.), orationi Dinarchi initium ita restituente: Πάντων ἐστὶν ἀνιαρότατον etc., quæ verba Tyrtæi esse, nondum reperio annotatum; male ibi ἀναρότατον editum, quod ante Bekkerum etiam in Platonis loco Gorg. p. 477. D. edebatur, jam docte notatum a Bich. Porsono Not. brev. in Xenoph. Cant. 1786. 4. editis, cujus doctam notam p. XLIII. seq. a Schneiderο ad Xenophontis Anab. 1. 9. 6. obiter excerptam lectores ipsi mihi auctoris verbis propter hui-

Πλαζόμενον σὺν μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ γέροντι
Παισί τε σὺν μικροῖς κουριδίῃ τ' ἀλόχῳ.
Ἐχθρὸς [1] μὲν γὰρ τοῖσι μετέσσεται, οὓς κεν ἵκηται
Χρησμοσύνῃ τ' εἴκων καὶ στυγερῇ πενίῃ,
213 Αἰσχύνει τε γένος, κατὰ δ' ἀγλαὸν εἶδος ἀλύσσει,
Πᾶσα δ' [2] ἀτιμίη καὶ κακότης ἕπεται.
Εἰ δ' οὕτως ἀνδρός τοι ἀλωμένου ὠφελιμ' ἄρα
Πίγνεται, [3] οὐδ' αἰδὼς εἰσοπίσω τελέθει.
Θυμῷ γῆς περὶ τῆσδε μαχώμεθα, καὶ περὶ παίδων
Θνήσκωμεν ψυχέων μηκέτι φειδόμενοι.
Ὦ νέοι, ἀλλὰ μάχεσθε παρ' ἀλλήλοισι μένοντες,
Μηδὲ φυγῆς αἰσχρᾶς ἄρχετε μηδὲ φόβου,
Ἀλλὰ μέγαν [4] ποιεῖσθε καὶ ἄλκιμον ἐν φρεσὶ θυμὸν,
Μηδὲ φιλοψυχεῖτ' ἀνδράσι μαινόμενοι·
Τοὺς δὲ παλαιοτέρους, ὧν οὐκέτι γούνατ' ἀλαφρὰ,
Μὴ καταλείποντες φεύγετε τοὺς γεραιούς.
Αἰσχρὸν γὰρ δὴ τοῦτο, μετὰ προμάχοισι πεσόντα

35

40

163. 1

5

[1] μὲν om. T. R. [2] ἀτιμία T. R. [3] οὔτ' T. R. [4] ποιεῖτε T. R.

quem libelli raritatem hic repeti aegre non ferent: "P. 90. l. 3. [ed. Hudson.] φιλοψυχότατος. Lege quod recte exhibent edd. Ald. Iunt. φιλοψυχότατος, ut Grammatici canones postulant. Altera licentia ut in poetica oratione aliquando concedatur, in soluta tolerari non potest. Ne quis autem Alexidis locum apud Athenaeum XIV. p. 655. F. arripiat, sciat mendosum esse, ita fortasse legendum:

Τριβόλου κρίσιμον ἀστῶν πάνυ,
ὅλον, ὑπτιον, θερμὸν, εὔχυλον, τέρεν,
ὅταν ᾖ τι, σχίσφορ'.

Similis error, quanquam levis, mirum quot loca insedit. Supra p. 29. l. ult. oblitus eam monere ἐπιμονότερα restituendum ex MS. Par. Ed. Iunt. ἀνωνυστέρας ex MS. in Thucydide IV. 62. de quo ita Abrescbiae Dilucidationi Thucyd. p. 433. 'Ἀκινδυνοτέρας legatur, sive ἀκινδυνοτέρως ut est in C. Reg. proinde est, quum media in κίνδυνος inveniatur quoque correpta.' Quae profecto mira sunt. Idem mendum adhuc relictum est in Platonis Gorg. p. 427. ed. Steph. et in Stobaeo XLI. ubi pro ἀναρύτατον legi debet ἀναρότατον in Strabone II. p. 152. XV. p. 713. mendosa sunt εὐφρανότερον et ἐντιμοτάτους. Ἀφρανότερον apud Maeria p. 25. pro ἀφρανέστερον, ut recte Pollux VI. 24. quem frustra ex Maeride corrigit Piersonus. Eodem tamen morbo laborat Suidas T. II. p. 15. Apud Athenaeum hoc mendi genus passim occurrit. εὐχυλότερα III. p. 80. F. εὐχυλοτέρας VII. p. 313. A. ἐχυλότερα 314. B. εὐχυλότερα 320. C. εὐχυλοτέρως 321. A. In Plutarcho βαρυνοτάτου T. II. p. 114. E. ἀναρτάτου p. 119. D. 121. E. in Photio CLXXII. p. 393. 55. ἀτιμώτερος. Sed haec sunt infinita. Recte vulgatur ἀνωνυστέρας infra VI. p. 473." Hactenus Iebrosus. Idem.

Ἐχθρὸς γὰρ] Veram labantem ita olim fulcire meditabar: ἐχθρὸς μὲν γὰρ κ. τ. λ. (quo pacto jam legere deprehendo H. Stephanum, qui inter Principes Heroici Carminis hoc fragmentum conservavit), vel ἐχθιστος γὰρ κ. τ. λ. Scaliger autem ἐχθρὸς γὰρ τούτοισι μετ. Deinde idem. v. 6. πᾶσα δ' ἀθυμία etc. Cui concinit H. Stephanus. Taylor. Facili negotio labanti versui succurratur, μεταίσσεται legendo, una literula a addita. Reisk.

Εἰ δ' οὕτως] Thierschium l. c. vol. 1. fasc. 2. p. 215. εἰ δ' ἄγε τ' corrigentem, idque interpunctione post τελέθει sublata cum Θυμῷ infra jungentem egregie Hermannus ad Vig. p. 935. refutavit, vulgatam vitiis non premi demonstrans. Quare Franckius operam perdidit, quum novo hunc locum conjectura tentaret. Osann. Εἰ δ' οὕτως e Passovii conjectura reposui. Pinzger.

Πίγνεται] Ita jubente Franckio p. 183. ex Vrat. scripsimus. Mox Vrat. οὐδ' εἰς τ' ὀπίσω, unde εἰς τ' ὀπίσω vulgatae εἰσοπίσω praetulimus, praesertim quum idem etiam Hamb. praebeat. Osann.

Ψυχέων] De vocis significatione praeter Klotzium ad hunc Tyrtaei locum v. d'Orvill. ad Char. p. 361. et nos ad Philemon. Lex. p. 211. Idem.

Μηδὲ φυγῆς] Melantho μὰ δὲ φυγῆς e Franckio p. 184. bene refutatus. Quod hic mox legendum vidit πεπίεσθε pro vulg. ποιεῖτε, egregie A. firmavit. Ita Sophocles πεπίεσθε ἀλκὴν, Œd. Col. 459. Brunck. Herodot. 3. 25. ἐχέτω πεπεσόμενος. Sensisse quidem Reiskius videtur loci corruptelam, quum πεποίητε suspicaretur, in eluenda non idem felix. Osann. μὰ δὲ recepi propter sequens μηδέ. Pinzger.

Ποιεῖτε] Non admodum placet Θυμὸν ποιεῖσθε. videtur potius πεποίητε leg. quod idem erit atque πεποίησθε, spirante. A πάσω, πάσει, πάσῃ, ab hoc πάσιμι, et poetice πάσσω. v. p. 455. 3. Reisk.

Καῖσθαι πρόσθε νέων ἄνδρα παλαιότερον,
Ἥδη λευκὸν ἔχοντα κάρη πολιόν τε γένειον,
Θυμὸν ἀνιηκέμεναι ἀλκιμον ἐν κονίῃ,
Αἱματόεντ' αἰδοῖα φίλαις ἐν χερσὶν ἔχοντα
— Αἰσχρὰ τά γ' ὀφθαλμοῖς καὶ νημερτὴν ἰδεῖν—
Καὶ χρὼς γυμνωθέντα. νέοισι δὲ πάντ' ἐπέοικεν, 214
Ὄφρ' [1] ἐρατῆς ἥβης ἀγλαὸν ἄνθος ἔχῃ·

[1] ἄρα τῆς T. R.

φίλαις ἐν] B. et Vrat. mire φίλ' ἐνὶ, unde vulgatam *in* emendavi. Eodem fere modo versui succurre ap. Scholiastam Aristidis, quem post Creuzerum ad Plotin. de pulcrit. p. 465. Schneiderus Addend. ad Xenophont. Opusc. Polit. p. 471. profert: ibi pro *βάπτε μ' ἐνὶ Συμίλῳσιν* perperam editum *βάπτε μὲ ἐν Συμίλῳσιν*. Osann.

Αἰσχρὰ τά γ' ὀφθαλμοῖς καὶ νημερτὴν ἰδεῖν] Jure Reiskius in postremis hærens, *νημερτὲς' ἐνιδεῖν* conjecit, quod Thorlacius hinc is textum suscepit, at verear ut recte, Franckio p. 179. adstipulante, qui de usu verbi *ἐνιδεῖν* præsertim Tyrtæi temporibus dubitandum esse bene monuit. In qua phrasi Græcos etiam adjicio simplici uti verbo solere. Contra Franckio prorsus assentior, si quid mutandum in vulgata sit, *νημερτὰ ἰδεῖν* corrigenti, hiatumque non ex digammate sed ab imitatione Homerica repetenti. Quam sententiam etsi auctor exemplis sane desideratis non adstruxit, tamen recte tulisse videtur. Ita hiatum patitur verbum *εἰδέναι* etiamnum apud Timonem sillographum in versu, quem servat Athenæus 11. p. 505. F. T. 4. p. 380. ed. Schweigh.:

Ὡς ἀνέπλαττε Πλάτων πιπλασμένα
Θαύματα εἰδώς.

Hiatum ab Homeri imitatione pendentem in Empedocle aliquot exemplis ostendit Buttmannus in Commentar. soc. philolog. Lipsiens. vol. 4. part. 1. p. 35. Neodum tamen hunc locum crediderim persanatum esse, nisi pro ΤΑΓ, quod justo hic caret sensu, ΓΑΡ scripseris. Nihil autem horum statim in contexta recipere contra MSS. auctoritatem susim. Idem.

Νημερτὴν ἰδεῖν] Malim *νημερτὲ* (pro *νημερτὰ*) *ἐνιδεῖν*. ob præcedens *αἰσχρὰ τά γε*. Reisk.

Νέοισι δὲ πάντ' ἐπέοικεν] Interpres hic vadimonium deseruit, et ex Græcis, non sane ardentissimis, Latina frigida fecit. Proxime *ἀνδράσιν ἐν ὀπτοῖσιν* legit Scaliger. Duo porro stichi, qui in fine leguntur, ex alio etiam fragmento ejusdem scriptoris repetuntur, sine ulla varietate, a Stobæo Serm. XLVIII. quibus ibi et hæc quoque subjunguntur, sc.

Μηρούς τε κνήμας τε κάτω καὶ στέρνα καὶ ὦμους
Ἀστυδὲς αἰσχύνης γαστρὶ καλυψάμενος

Δεξιτερῇ δ' ἐν χειρὶ τινασσέτω ἔβριμον ἔγχος.
Κινείτω δὲ λόφον δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς,

et quæ sequuntur ejus generis plurima. Phrasin autem *οὔ διαβὰς* optime illustrat Vir doctissimus in Miscell. Observatt. T. I. p. 126. ad illa Homeri Iliad. M. 457.

Στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἐπασάμενος βάλε μίσους,
Οὗ διαβὰς, ἵνα μή οἱ ἀφαυρότερον βέλος εἴη.

Redditur: *firmiter divaricatis cruribus stans.* Taylor. Cf. Apollon. Rhod. i. 1199. Et. liv. ii. 10. "magno gradu pontem obtinere." Locum Tyrtæi persequitur quoque Plato de Legg. 1. p. 144. Hip. Becker. *νέῳ δέ τε πάντ' ἐπέοικεν*, Heinrichs.

Νέοισι δὲ πάντ' ἐπέοικεν] Ingeniose quidem est Thierschii l. c. vol. 1. fasc. 2. p. 216. et v. 2. f. 2. p. 269. conjectura, occupata jam multo ante a V. D. in Biblioth. Germ. univers. vol. 12. Sect. 1. p. 149. *νέῳ δέ τε πάντ' ἐπέοικεν*, quæ verba nimirum poeta ab Homero mutuatus sit, in Iliad. χ. 71. canente:

νέῳ δέ τε πάντ' ἐπέοικεν
Ἀρηϊκταμένῳ, δεδαϊγμένῳ ὀξέϊ χαλκῷ,
κεῖσθαι.

At necessariam eam haud esse Hermannus ad Viger. p. 934. ed. sec. demonstravit, quem Franckius quoque p. 179. secutus: quanquam negari non potest, exemplum ex epica dictione petitum, quo junctura *νέοισι ἐπέοικεν* — *ὄφρ' ἔχῃ* comprobetur, adhuc desiderari. Ejusdem Thierschii commentum *ὄφρ' ἂν τῆς ἥβης* pro verbis mox seq. *ὄφρ' ἄρα τῆς ἥβης* cum Hermanno Franckius recte rejecit, non item centus, quum egregiam Valckenaerii Diatr. p. 293. A. conjecturam *ὄφρ' ἐρατῆς ἥβης*, in quam etiam Hermannus l. c. incidit, plane negligeret. Hoc enim certissimum inventum, quod etiam Brunckio et postea Meinekio Cur. Crit. in Comicorum fragmenta ab Athenæo servata p. 68. valde miror displicuisse, auctoritate codicum B. et Vrat. firmatur, Passoviique suffragium tulit Symbol. Crit. p. 30. Franckius conjecerat:

ὄφρ' ἄρα τίς χ' ἥβης ἀγλαὸν ἄνθος ἔχῃ.

Osann.

Ἀνδράσι μὲν Ἀντικῆν ἁρμοδιὸν εἶδος, ἐρωτικὴ δὲ γυναιξίν,
Ζωὸς ἰὼν, καλὸς δ' ἐν στερεμνίοισι νεκρὸς.
Ἀλλά τις εἰ δυσβὰς μανίων ποτὲ λῃστὴς ἀμφοτέρωσιν
Στηριχθεὶς ἐπὶ γῆς, κεῖνος ὀδοῦσι δακών.

καλά γε, ὦ ἄνδρες, καὶ χρήσιμα τοῖς βουλομένοις προσέχειν. οὕτω τοίνυν εἶχον πρὸς ἀνδρείαν οἱ τούτων ἀκούοντες, ὥστε πρὸς τὴν πόλιν ἡμῶν περὶ τῆς ἡγεμονίας ἀμφισβητεῖν. εἰκότως· τὰ γὰρ κάλλιστα τῶν ἔργων ἀμφοτέροις ἦν κατειργασμένα. οἱ μὲν γὰρ πρόγονοι τοὺς βαρβάρους ἐνίκησαν; οἱ πρῶτοι τῆς Ἀττικῆς ἐπέβησαν, καὶ καταφανῆ ἐποίησαν τὴν ἀνδρείαν τοῦ πλούτου καὶ τὴν ἀρετὴν τοῦ πλήθους περιγιγνομένην· Λακεδαιμόνιοι δ' ἐν Θερμοπύλαις παραταξάμενοι, ταῖς μὲν τύχαις ὁμοίως ἐχρήσαντο, τῇ δ' ἀνδρείᾳ πολὺ πάντων διήνεγκαν. τοιγαροῦν ἐπὶ τοῖς ὁρίοις

[1] Σπουδῖον T.

Σπουδῖον] Dedi de meo Σπουδὲς, *spectabilis, venerabilis.* Reisk.

Ἀνδράσι μὲν Σπουδῖον etc.] Hunc locum vexatissimum Reiskii conjectura Σπουδὲς pro vulgata Σπουδῖον, MSS. comprobata, restitui, ab omnibus usque, si Klotzium eximas, editoribus consensum est: in similem hanc V. D. in Bibl. German. univers. vol. 12. sect. 1. p. 149. incidit, ἀνδράσιν μὲν ἀγωνὶς ἰδεῖν. At etsi vulgatam ab omni parte sanam esse minime ego dixerim, tamen alterutra conjectura in quo displiceat, habet. Scaliger ἀνδράσιν ἐν Σπουδῖσιν ἰδεῖν. Equidem in vulgata interim me continui, in alia quavis voce, minime in Σπουδῖσι loci corruptelam versari suspicans, quum formulam ἄνδρες Σπουδαῖοι, quæ non ita frequens est, librariorum sapientiæ deberi posse, veri non sit simile. Haud memini enim alia me legisse quam Theognid. 985. Hymn. Hom. in Merc. 9. Σπουδαῖοι ἄνδρωνται, et Orph. Hymn. 44. Σπουδὴ βροτοῖς. Osann.

Ἀλλά τις εἰ δυσβὰς etc.] Hoc ultimum distichon a Stobæo Serm. 50. secundæ Tyrtæi elegiæ adscribitur; quare Bekkerus uncis includendum indicavit. Idem.

Πρέψαντα] Bekkerus e Moti sententia, ἐμοῖν audacter adjecit. Idem.

Καὶ καταφανῆ --- περιγιγνομένην] Isocrat. Paneg. §. κδ'. ibi Mor. Bekker.

Ὁμοίως] Sapple tacite e πάντων inexpiente, πᾶσι. πᾶσι τοῖς συμπαραταξαμένοις ἀγωνοῖς. Reisk.

Ταῖς μὲν τύχαις ὁμοίως ἐχρήσαντο] Quod ante ὁμοίως Schulzius et Morus [Isocr. Paneg. §. κε'. et Heliarchius] οὐκ addendum [illegible] post Thorlac. etiam [illegible] repropere suspicit. [illegible]is reportatæ for-tunam orator tantummodo vult significare, quæ Lacedæmoniis cum Athenien-sibus par fuisset. Cæterum juvabit egregium Simonidis Cei scolion hic contulisse, in Diodor. Sic. 11. 11. obvium:

Τῶν ἐν Θερμοπύλαις θανόντων
Εὐκλεὴς μὲν ἡ τύχα, καλὸς δ' ὁ πότμος,
Βωμὸς δ' ὁ τάφος, ἀντὶ γόων δὲ μῶστος,
Ὁ δ' οἶτος ἔπαινος.
Ἐντάφιον δὲ τοιοῦτον
Οὔτ' ἰὸς οὔτ' ἡ παιδαμάτωρ
Ἀμαυρώσει χρόνος ἀνδρῶν ἀγαθῶν.
Ὁ δὲ σηκὸς οἰκητὰν
Εὐδοξίαν Ἑλλάδος εἵλετο.
Μαρτυρεῖ δὲ Λεωνίδας,
Ὁ Σπάρτας βασιλεὺς, ἀρετᾶς μέγαν λαὸν
Κόσμον, αἰωνίου τε κλέος.

In quo describendo encomio usus sum duumvirorum clarissimorum monitis, et Hermanni de metris p. 453. et Eichstadii in Novis Actis Soc. Lat. Ienens. vol. 1. p. 198. Osann. Equidem οὐχ ὁμοίως malim. Bekker.

Ἐπὶ τοῖς ὁρίοις τοῦ βίου] Vox τοῦ βίου non intellecta nobis, mendosa, credo, est. In proclivi foret reponere τοῦ Ῥίου minima differentia ductus literæ P et B, sed nos memini me legisse circa Thermopylas fuisse Ῥίον. Nihil certe melius succurrit, et Ῥίον est etiam vox significativa, eminentiam et præcipitem locum significat; et non solum appellativa. Sed hoc loco videtur κυρίως et appellative sumi. Si quis melius quid cogitaverit, plausum dabo. Palmer. Verba hæc cohærent cum ἀναγεγραμμένα. *testimonia conscripta ab iis e vita excedentibus.* Reisk.

Ἐπὶ τοῖς ὁρίοις τοῦ βίου] Palmerius Ῥίου

τοῦ βίου μαρτύριά ἐστιν ἰδεῖν τῆς ἀρετῆς αὐτῶν ἀναγεγραμμένα ἀληθῆ πρὸς ἅπαντας τοὺς Ἕλληνας, [1] ἐκείνοις μὲν

Ω ΞΕΙΝ' ΑΓΓΕΙΛΟΝ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΟΙΣ ΟΤΙ ΤΗΙΔΕ
ΚΕΙΜΕΘΑ ΤΟΙΣ ΚΕΙΝΩΝ ΠΕΙΘΟΜΕΝΟΙ ΝΟΜΙΜΟΙΣ,

τοῖς δὲ ὑμετέροις προγόνοις

ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΜΑΧΟΥΝΤΕΣ ΑΘΗΝΑΙΟΙ ΜΑΡΑΘΩΝΙ
ΧΡΥΣΟΦΟΡΩΝ ΜΗΔΩΝ ΕΣΤΟΡΕΣΑΝ ΔΥΝΑΜΙΝ.

κθ'. Ταῦτα, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ μνημονεύεσθαι καλὰ καὶ 216
[2] τοῖς πράξασιν ἔπαινος καὶ τῇ πόλει δόξα ἀείμνηστος. ἀλλ' οὐχ [3] ὁ Λεωκράτης πεποίηκεν, ἀλλ' ἑκὼν τὴν ἐξ ἅπαντος τοῦ αἰῶνος συνηθροισμένην τῇ πόλει δόξαν κατῄσχυνεν. ἐὰν μὲν οὖν ἀποκτείνητε αὐτὸν, δόξετε πᾶσι τοῖς Ἕλλησι καὶ ὑμεῖς τὰ τοιαῦτα τῶν ἔργων μισεῖν· εἰ δὲ μή, καὶ τοὺς προγόνους τῆς παλαιᾶς δόξης ἀποστερήσετε καὶ τοὺς ἄλλους πολίτας μεγάλα βλάψετε. οἱ γὰρ ἐκείνους μὴ θαυμάζοντες τοῦτον πειράσονται μιμεῖσθαι, νομί-

[1] ἐκείνοις μὲν om. T. R. [2] τοῖς πράξασιν T. [3] ὁ T.

vult pro *βίου*, quod Reiskius applaudentibus cæteris editoribus defendere ita studet, ut cum verbis *ἀναγεγραμμένα* jungat. At ut alia nunc taceam, Græci dicunt potius *τέρμα βίου*: ita Sopocles Œd. T. fin. Xenoph. de rep. Laced. 10. 1. Aristoteles: *διάφοροι αἰτίαν εἰς ὃν τέρμα τοῦ βίου συντελοῦσι.* Hesych. v. *τέρμα.* Aliter Schaubius, idem esse monens quod Herodotus vii. 228. dicat *ταύτῃ τῇπερ ἴσασι*: quicum facit Augerius, vertens *où ils ont terminé leurs jours.* Codices licet a vulg. nihil discrepent, tamen eo perduci haud possum, ut sanam arbitrer lectionem vulgo receptam, persuasus verbis *τοῖς ἐρίοις τοῦ βίου* loci definitionem contineri, quo illa eximiæ virtutis testimonia lapidi insculpta oculis legebantur. Osann.

Ἐκείνοις μὲν] Hæc, ex A. fluxa, necessaria videbantur propter mox seq. *τοῖς δὲ ὑμετέροις προγόνοις.* Fortasse noster Herodotum in his imitatus est, similiter vii. 228., ubi idem epigramma refert, dicentem *ταῦτα μὲν δὴ τοῖσι πᾶσι ἐπιγέγραπται· τοῖσι δὲ Σπαρτιήτῃσι ἰδίῃ.* Idem.

Ω ΞΕΙΝ'] Cicero I. Tusc. 42. "Pari animo Lacedæmonii in Thermopylis occiderunt, in quos Simonides:

Die hospes Spartæ, nos te hic vidisse jacentes,
Dum sanctis patriæ legibus obsequimur."

Adde Diod. Sic. l. XI. p. m. 360, ubi idem Epigramma legitur. Taylor.

Ω ΞΕΙΝ' ΑΓΓΕΙΛΟΝ etc.] Præter Herodotum l. c., apud quem *ἀγγέλλειν* legitur uti ap. Suidam ex Herodoto ipsa ad verbum mutuantem, v. Ἀσωνίδας T. 2. p. 428., hoc Lacedæmoniorum epigramma profertur a Diodoro Sic. 4. 33. p. 480. Wessel. cum nostro concinente, præter quod initio habeat *ὦ ξένε*, et in Anthologia lib. 3. cap. 5. p. 291. Strabo 9. p. 413. ed. Basil. 1549. citat *ὦ ξεῖν' ἀγγέλλειν.* Osann.

Τοῖς πράξασιν] Rescribo *τοῖς πράξασι*, non *rebus gestis*, verum *iis qui gesserunt.* Quisquamne est, qui aliter sentiat? Taylor. Et *πράξασιν* receperunt Thorlæius, Beckerus et Heinrichius.

Οὐχ ὁ Λεωκράτης] Sic vulgo exhibent, ut *ὁ* sit masculinum articuli præpositivi, sed est neutrum postpositivi, in accusativo. idem est ac si dixisset: *ἀλλ' οὐκ ἔστι δόξα δείλιστος τοῦτο, ὃ Λεωκράτης πεποίηκεν.* Reisk.

Ἑκὼν] Frigide. Vegetabis oppositionem, si legeres modo: *ἀλλ' εἰς ὢν τῶν ἐξ ἅπαντος τοῦ αἰῶνος συνηθροισμένην τῇ πόλει δόξαν κατῄσχυνεν.* unus ille *ex omni ævo collectam laudem dedecoravit.* Taylor. Non inscita est conjectura. verum neque video rursus, cur damnari oporteat vulgatam. *sciens, opera data.* Reisk. Oppositum manifestum est. Illi necessitate coacti hostes aggrediebantur; hic vero aperta, nulla urgente necessitudine urbem reliquit, et civitatem honoribus cumulatam fuga dedecoravit. Becker.

217 ζοντες ἐκεῖνα μὲν παρὰ τοῖς πολεμίοις εὐδοκιμεῖν, παρὰ δ' ὑμῖν ἀναίδειαν καὶ προδοσίαν [1] καὶ δειλίαν κεκρίσθαι κάλλιστον.

λ'. Εἰ μὴ δύνασθε ὑπ' ἐμοῦ διδαχθῆναι ὃν τρόπον δεῖ πρὸς τοὺς τοιούτους ἔχειν, σκέψασθε ἐκείνους τίνα τρόπον ἐλάμβανον παρ' αὐτῶν τὴν τιμωρίαν· ὥσπερ γὰρ τὰ καλὰ τῶν ἔργων ἠπίσταντο ἐπιτηδεύειν, οὕτω καὶ τὰ πονηρὰ προηροῦντο κολάζειν. ἐκεῖνοι γάρ, ὦ ἄνδρες, θεωρήσατε ὡς ὠργίζοντο τοῖς προδόταις καὶ κοινοὺς ἐχθροὺς ἐνόμιζον εἶναι τῆς πόλεως. Φρυνίχου γὰρ ἀποσφαγέντος νύκτωρ παρὰ 164.1 τὴν κρήνην τὴν ἐν τοῖς [2] οἰσύοις ὑπὸ Ἀπολλοδώρου καὶ Θρα-

40

[1] καὶ δειλίαν om. T. R.

[2] οἰσυίοις T. R.

Πλαταιάς] Quid mihi negotii est cum hostibus? Contentio est inter Auditores eorumque majores. ἐκεῖνα μὲν παρὰ τοῖς πολεμίοις εὐδοκιμεῖν, παρὰ δ' ὑμῖν κ. τ. λ. TAYLOR. Lesum hunc ingenii Taylor., quo, missis aliis, oxymoron suavissimum deletur, imprudens in textum recepi, quod factum esse nollem. Vulgata optime potest defendi. Nam ἐκεῖνα pertinet ad praeclara ista majorum facta de quibus antea exposuerat orator: Qui autem haec mirari desinent, L. imitabuntur, opinantes, ista quidem apud exteros adhuc in honore esse, contra apud vos impudentissimam patriae proditionem. BECKER. Recepit quoque Heinrichius.

Εἰ μὴ δύνασθε] Π. εἰ δὲ μὴ δύν. H. STEPHAN. Quod tu reponas. TAYLOR. Et receperunt Schulzius, Thorlacius, Beckerus, Ducas, Heinrichius, et Pinzgerus.

Φρυνίχου — τύπτειν] Proditorum exempla affert Orator ex isto tempore, quo Peloponnesiacum bellum gerebatur. Phrynichus erat amicus Antiphontis Oratoris, adversarius Alcibiadi. Illi τῶν Τετρακοσίων Oligarchiam constituerant: sed mox a civibus, qui cum Alcibiade democratiae favebant, trucidabantur. Hoc factum est Ol. 92. 2. Memorabilis est Lycurgi narratio de Phrynichi caede; repugnat enim Thucydidis VIII. 90. Cum Nostro autem Lys. c. Agorat. §. κ'. rem ita tradit: Φρυνίχου γὰρ, ὃν οἱ Θρασυβούλῳ τε ὁ Καταπλήξιππος, καὶ Ἀνυτίδῃ ὁ Μυρμηκίδης, ἀπεβίβασαν. Ἐπειδὴ δὲ ἐπιτυχόντων αὐτῷ βαδίζοντι, ὁ μὲν Θρασύβουλος τοῦτον τὸν Φρύνιχον, καὶ πατάξαι μὲν ἐπιτίθεται· ὁ δὲ Ἀνυτίδημος οὐκ ἔφατο, ἀλλ' οὗτον πρωΐ γέροντα, καὶ ἄοπλον φήσαντος. BECKER.

Τῶν ἐν τοῖς Οἰσυίοις] Memorem potius τὸν ἐν τοῖς οἰσύοις. apud scholiastam. Οἰσυῖον non legitur, nec ab Οἰσύη regulariter deducitur. Porro autem, quare in numero multitudinis? Quis enim scriberet hoc modo, *pone, qui est in Salicetis? ἐν ταῖς οἰσύαις, ad salices*, multi. De Phrynichi autem caede et historicorum de ea re discrepantia, nonnulla diximus ad Lysiae vitam, pag. XXXIX. TAYLOR. Heinrichius et Pinzgerus: οἰσύαις.

Παρὰ τὴν κρήνην, τὴν ἐν τοῖς Οἰσυίοις] Thucyd. l. c. in foro Phrynichum, quum e senatu venisset, occisum esse refert. *Noster* alio, ut videtur, loco, et tempore. — Pollux VII. 33. οἰσύαι, οἱ λύγοι, *vimina*, et X. 46. οἰσυᾶς et οἰσυάς, *e viminibus, factum*. Hesych. Οἰσυάσαι, πλέγμασι τῶν ἀπὸ οἰσύων γεγενημένων, ἤ λύγων. ἔστι δὲ εἶδος σχοινίου. Inde Οἰσυῖα vel Οἰσυάδα formatum esse videtur, i. e. *operarii, qui vimina plectebant*. Sedulo enim Orator vicum s. plateam urbis descripsit, ubi erat fons iste (quorum magnus erat numerus, ut patet e Demosth. Olynth. III. p. 36.), ad quem Phrynichus interfectus erat. Subinde vero loca publica designari ab iis, qui illic habitabant, docent scriptores Attici et Lycurgus ipse, qui in Or. περὶ Δεωκόρους (Fr. XVIII.) teste Harpocr. v. Ὀχεῖον usurpavit *de platea, in qua habitabant, qui currus et equos mercede locare solebant*. BECKER.

Ἐν τοῖς οἰσυίοις] Taylorum ἐν ταῖς οἰσύαις reponi jubentem, quem Schulzius et Thorlacius secuti, Toupius Appendice ad Theocrit. p. 28. (p. 463. ed. Berol.) egregie castigat, verbis ἐν τοῖς οἰσυίοις demonstrans *forum vimineum* significari: nota enim est res, forum ab eo, quod ibi venum prostat, saepe appellari. Non ita bene Beckerus vulgata servata vicum quendam ab operariis, qui vimina plectebant, dictum esse monet. Ceterum vocem οἰσυῖον, quam a Schneidero in suspicionem

συβούλου, καὶ τούτων ληφθέντων καὶ εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀποτεθέντων ὑπὸ τῶν [1]τοῦ Φρυνίχου φίλων, αἰσθανόμενος ὁ δῆμος τὸ γεγονὸς τούς τε εἰρχθέντας ἐξῆγε καὶ βασάνων γενομένων ἀνέκρινε, καὶ ζητῶν τὸ πρᾶγμα εὗρε τὸν μὲν Φρύνιχον προδιδόντα τὴν πόλιν, τοὺς δ' ἀποκτείναντας αὐτὸν ἀδίκως εἰρχθέντας· καὶ ψηφίζεται ὁ δῆμος Κριτίου 218
εἰπόντος τὸν μὲν νεκρὸν κρίνειν προδοσίας, κἂν δόξῃ προδότης ὢν ἐν τῇ χώρᾳ [2]τεθάφθαι, τά τε ὀστᾶ αὐτοῦ ἀνορύξαι καὶ ἐξορίσαι ἔξω τῆς Ἀττικῆς, ὅπως ἂν μὴ κέηται ἐν τῇ χώρᾳ μηδὲ τὰ ὀστᾶ τοῦ τὴν χώραν καὶ τὴν πόλιν προδιδόντος. ἐψηφίσαντο δέ [3][τινες] καὶ ἐὰν ἀπολογῶνταί τινες περὶ τοῦ τετελευτηκότος, ἐὰν ἁλῷ ὁ τεθνηκὼς, ἐνόχους εἶναι καὶ τούτους τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμίοις· οὕτως οὐδὲ βοηθεῖν τοῖς τοὺς ἄλλους ἐγκαταλείπουσιν ἡγοῦντο δίκαιον εἶναι, ἀλλ' ὁμοίως ἂν προδοῦναι τὴν πόλιν καὶ τὸν διασώζοντα τὸν προδότην. τοιγαροῦν οὕτω μισοῦντες τοὺς ἀδικοῦντας καὶ τοιαῦτα κατ' αὐτῶν ψηφιζόμενοι ἀσφαλῶς ἐκ τῶν κινδύνων ἀπηλλάττοντο. λάβε δὲ αὐτοῖς τὸ ψήφισμα, γραμματεῦ, καὶ ἀνάγνωθι.

[1] τοῦ om. T. R. [2] μὴ τεθάφθαι T. R. [3] uncos om. T. R.

vocata est, Græcitati Lobeckius ad Phrynich. Eclog. p. 301. seq. vindicavit. Obiter Lexica Græca augeo voce ἑστιὰ *salicetum* notante, reperta apud Arcadium de accentibus p. 99. 11. Osann.

Προδιδόντα] Mor. emendavit προδόντα. Sed quam Orator, quod e §. λβ'. clarissima patet, præsenti tempore utitur ad designandum *inceptum*, *conatum* proditoris, aoristis contra de *re peracta*: h. l. istud ferri potest. Becker.

Κριτίου εἰπόντος] I. e. *auctore Critia*. Scilicet, cujus nomen inscriptum erat psephismati, is dicebatur εἰπεῖν. Andoc. de Myst. §. ιδ'. Demosth. de Cor. §. ν'. — Critias vero et Theramenes teste Thucyd. l. c. et Phrynichum et Antiphontem trucidarunt. Idem.

Τὸν μὲν νεκρὸν — προδιδόντος] Psephisma, quod contra Antiphontem, Phrynichi amicum et adjutorem, iisdem fere verbis latum est, servavit Plutarch. II. p. 833. E. Idem.

Τά τε ὀστᾶ αὐτοῦ ἀνορύξαι] Legendum: τὰ δὲ ὀστᾶ αὐτοῦ ἀνορύξαι. Ne in Attica sepeliretur, verum ossa ejus, jam sepultura tradita, effoderentur etc. Taylor. Quasi ἐκεῖς et τὰ ὀστᾶ diversa sint! et quasi, qui sepeliri situs non esset, ejus ossa possint e terra erui! Reisk. Vulgo ante τεθάφθαι addebatur μὴ, ab iis male adjectum, qui de decreto jam agi crederent, ex quo patriæ ille proditor a sepultura cohibitus sit. At simile num veri videtur, Phrynichum, donec causa ejus judicata esset, jacuisse insepultum? Delevimus igitur μὴ cum MSS., quo sublato etiam Taylori conjectura supersederi potest. Osann.

Ἐψηφίσαντο δέ, [τινες] καὶ] *porro plebiscitum tulerant* — sc. adversarii Phrynichi. Vox inclusa a librariis errore a sequentibus h. l. posita est; nam τινες plebiscitum non faciebant, sed populus. Quamobrem Thorlac. vocem delevit. Becker. Et deleverunt Osannus et Pinzgerus: inclusit Heinrichius.

Τοιαῦτα] Τὰ τοιαῦτα, Heinrich.

Λάβε] Osannus scripsit λαβέ, quod Grammatici Atticum esse statuunt. Vid. Schol. ad Il. A. 85., Arcad. de Accent. p. 148., Schaef. ad Greg. Corinth. in Att. 57., Pierson. ad Mœr. v. ἰδὲ, Schol. Plat. de Rep. vii. p. 179. ed. Ruhnk. Equidem et h. l. et alibi mutare aliquid nolui. Pinzger.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

ἀκούετε, ὦ ἄνδρες, τούτου τοῦ ψηφίσματος. ἔπειτα ἐκεῖνα μὲν τὰ τοῦ προδότου ὀστᾶ ἀνορύξαντες ἐκ τῆς Ἀττικῆς ἐξώρισαν, καὶ τοὺς ἀπολογουμένους ὑπὲρ αὐτοῦ Ἀρίσταρχον καὶ Ἀλεξικλέα ἀπέκτειναν καὶ οὐδ' ἐν τῇ χώρᾳ ταφῆναι ἐπέτρεψαν· ὑμεῖς δ' αὐτὸ τὸ σῶμα τὸ προδεδωκὸς τὴν πόλιν ζῶν καὶ ὑποχείριον ἔχοντες τῇ ψήφῳ ἀτιμώρητον 219 ἐάσετε; καὶ τοσοῦτον ἔσεσθέ γε τῶν προγόνων χείρους, ὅσον ἐκεῖνοι μὲν τοὺς λόγῳ μόνον τῷ προδότῃ βοηθήσαντας ταῖς ἐσχάταις τιμωρίαις μετῆλθον, ὑμεῖς δὲ αὐτὸν τὸν ἔργῳ καὶ οὐ λόγῳ τὸν δῆμον ἐγκαταλιπόντα ὡς οὐδὲν ἀδικοῦντα ἀφήσετε; μὴ δῆτα, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὑμῶν αὖτων πάτριον, ἀναξίως ὑμῶν [1] αὐτῶν ψηφίζεσθε. καὶ γὰρ εἰ μέν ἔν τι τοιοῦτον γεγονὸς ἦν ψήφισμα, εἶχεν ἄν τις εἰπεῖν ὡς δι' ὀργὴν μᾶλλον ἢ [2] δι' ἀλήθειαν ἐποιήσαντο· ὅταν δὲ παρὰ πάντων ὁμοίως εἰλημμένοι ὦσι τὴν αὐτὴν τιμωρίαν, πῶς οὐκ εὐδηλον ὅτι [3] φύσει πᾶσι τοῖς τοιούτοις ἔργοις ἐπολέμουν; Ἵππαρχον γὰρ τὸν Τιμάρχου οὐχ ὑπομείναντα τῆς προδοσίας ἐν τῷ δήμῳ κρίσιν, ἀλλ' ἔρημον τὸν ἀγῶνα [4] ἐάσαντα, θανάτῳ

[1] αὐτῶν om. T. R. [2] δι' om. T. R. [3] φύσει om. T. R. [4] ἰάσαντες T. R.

Ἀρίσταρχον καὶ Ἀλεξ.] Patroni Phrynichi, qui cum eum publice defendissent, jussu populi ad supplicium deducti sunt. cf. Taylor. Vita Lys. p. 121. sqq. Becker.

Σῶμα τὸ προδόσαν] I. e. *hominem ipsum*. Leocratem cum Phrynicho comparat, qui post mortem, dum ejus ossa ossaea extra Atticam projicerentur ditionem, adhuc puniebatur. Quare erravit Hauptm. qui contemptus causa ab Oratore dictum esse existimabat. Idem.

Δικασταί] Post δικασταὶ videtur ὦ γὰρ decesse, si nempe ψηφίζεσθε versa 13. servatur. Sin autem ψηφίζεσθαι volumus, leg. sic: μὴ δῆτα, δ. ἄ. δ. οὐχ ὑμῶν οὕτω π. ἀ. ὀ. ψηφίζεσθαι. Reiske. μὴ δῆτα, i. e. μεθαμῶς, voc. ὑμῶν junguntur: nec opus est emend. Schaefer. qui ὑμῶν ὦ τὸ πάτρ. seu ὦ τὸν πάτρ. conjecit. Becker. Thorlacius: (ὦ γὰρ ὑμῶν οὗτω πάτριον) ἀναξίως ὑμῶν αὐτῶν ψηφίζεσθε. Ommsus et Pinzgerus cum Schaefero: ὑμῶν οὗτα πάτριον, ἀναξίως ὑμῶν αὐτῶν ψηφίζεσθαι. Heinrichius: ὑμῶν οὗτα πάτριον ἀναξίως ὑμῶν ψηφίζεσθαι. Beckerus quoque ψηφίζεσθαι recepit. Mavult πάτριον Bekkerus, qui vulgatum retinuit. De μὰ δῆτα ad procedentia referendo nudeque possibe laudat Ommsus Euripid. Orest. 1522., Aristophan. Nub. 687., Viger. p. 457.

Ἵππαρχον γὰρ τὸν Τιμάρχου] Τὸν Χάρμου, *Hipparchum, Charmi fil.* rescribit Fl. Valesius Harpocrationis auctoritate motus. Cur non æquo jure emendandus esset Harpocratio ex Lycurgo? Quod fecit Meurs. Lect. Att. 17. Χαρμίδου legit Scaliger ad Eusebium. Taylor. Harpocr. ex Androtione tradit: Hipparchum Charmi filium, Pisistrati tyranni propinquum fuisse, et propter suspicionem populi Ostracismo expulsum. Quæ repugnant Lycurgi narrationi. Igitur statuendum est Rhetorem vel errasse, vel quod magis arridet, ejus textum h. l. mutilatum esse, quod jam Meurs. p. 196. annotavit. Nostro de Hipparcho quodam, temporibus belli Peloponnesiaci vivente, sermo fuisse videtur; quanquam omnino id mirari subeat, quod viri notissimi nulla in Oratoribus, quod sciam, præter h. l. mentio sit facta. Becker.

Ἐάσαντες] Lege omnino ἰάσαντες. Taylor.

τοῦτον ζημιώσαντες, ἐπειδὴ τῆς ἀδικίας οὐκ ἔλαβον τὸ σῶμα ὅμηρον, τὴν εἰκόνα αὐτοῦ ἐξ ἀκροπόλεως καθελόντες 220
καὶ συγχωνεύσαντες καὶ ποιήσαντες στήλην ἐψηφίσαντο
30 εἰς ταύτην ἀναγράφειν τοὺς ἀλιτηρίους καὶ τοὺς προδότας· καὶ αὐτὸς ὁ Ἵππαρχος ἐν ταύτῃ τῇ στήλῃ ἀναγέγραπται, καὶ οἱ ἄλλοι δὲ προδόται. καί μοι λάβε πρῶτον μὲν τὸ ψήφισμα, καθ' ὃ ἡ εἰκὼν [1]ἡ Ἱππάρχου τοῦ προδότου ἐξ ἀκροπόλεως καθῃρέθη, ἔπειτα τῆς στήλης τὸ ὑπόγραμμα καὶ τοὺς ὕστερον [2]προσαναγραφέντας προδότας εἰς ταύτην τὴν στήλην· καὶ ἀναγίνωσκε, γραμματεῦ.

35 ΨΗΦΙΣΜΑ ΚΑΙ ΥΠΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΣΤΗΛΗΣ.

τί δοκοῦσιν ὑμῖν, ὦ ἄνδρες; ἆρά γε ὁμοίως ὑμῖν περὶ τῶν ἀδικούντων γινώσκειν, καὶ οὐκ, ἐπειδὴ καὶ τὸ σῶμα οὐκ ἐδύναντο ὑποχείριον τοῦ προδότου λαβεῖν, τὸ μνημεῖον τοῦ προδότου ἀνελόντες ταῖς ἐνδεχομέναις τιμωρίαις ἐκόλασαν; οὐχ ὅπως τὸν χαλκοῦν ἀνδριάντα συγχωνεύσειαν, ἀλλ'
40 ἵνα τοῖς ἐπιγινομένοις παράδειγμα εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ὡς εἶχον πρὸς τοὺς προδότας καταλίποιεν. λάβε δ' αὐτοῦ 221
καὶ τὸ ἕτερον ψήφισμα περὶ τῶν εἰς Δεκέλειαν μεταστάντων, ὅτε ὁ δῆμος ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἐπολιορκεῖτο, ὅπως εἰδῶσιν [3]ὅτι περὶ τῶν προδοτῶν οἱ πρόγονοι ὁμοίας καὶ ἀκολούθους ἀλλήλαις τὰς τιμωρίας ἐποιοῦντο. ἀναγίνωσκε, γραμματεῦ.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

165. 1 ἀκούετε, ὦ ἄνδρες, καὶ τούτου τοῦ ψηφίσματος, ὅτι τῶν ἐν

[1] τῶν T. R. [2] περιαναγραφέντας T. [3] αἱ T. R.

Τῆς ἀδικίας — τὸ σῶμα] Si bene habet, erit plane idem quod Latinis *corpus delicti*. Græcis quidem haud est in usu. Fui aliquando in suspicione, pro *ἀδικίας* leg. esse *αἰσίας*, idque post *σῶμα* collocandum, ut sit *ἐπειδὴ οὐκ ἔλαβον τὸ σῶμα, τῆς αἰσίας ὅμηρον τὸν εἰκόνα*. Sic appelletur statua, in qua contumelia exerceri possit, tanquam in corpore quodam vicario, ea, quæ cum vero corpori deberetur, in eo, utpote nunc absente, exerceri non possit, *obsem contumelia*. Statuat hoc de loco, quod quisque valet. Reisk. Reiskii in hunc locum commenta Schulzius feliciter explosit. Oelsn. τῆς ἀδικίας inclusit Heinrich.

Περιαναγράφοντας] Lege περιαναγραφέντας, *proditores, quorum nomina postea adjecta fuerunt*. Taylor.

Ὡς εἶχον] Male hæc accepit Interpres. Verte: *qualiter animati essent contra proditores*. Nihil ea locutione familiarius; sed Lonicerum latuit, quod tamen miror, cum eadem fere p. 461. 9. recte vertit. Iterumque p. 462. 8. et p. 463. 13. Idem.

Περὶ τῶν εἰς Δεκέλειαν] Sc. bello Peloponnesiaco. Thucyd. VI. 92. Plutarch. Alc. c. 22. "Deceliam in Attico muniérant, præsidioque perpetuo ibi posito in obsidione Athenas tenuerunt. Id factum est consilio Alcibiadis." Sic Nepos Alcib. c. 4. Becker.

τῷ πολέμῳ μεταστάντων εἰς Δεκέλειαν κατέγνωσαν, καὶ ἐψηφίσαντο, ἐάν τις αὐτῶν ἐπανιὼν ἁλίσκηται, ἀπαγαγεῖν Ἀθηναίων τὸν βουλόμενον πρὸς τοὺς θεσμοθέτας, παραλαβόντας δὲ παραδοῦναι τῷ ἐπὶ τοῦ ὀρύγματος. ἔπειτα ἐκεῖνα μὲν τοὺς ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ μεταστάντας οὕτως ἐκόλαζον, ὑμεῖς δὲ τὸν ἐκ τῆς πόλεως καὶ τῆς χώρας ἐν τῷ πολέμῳ φυγόντα εἰς Ῥόδον καὶ προδόντα τὸν δῆμον οὐκ ἀποκτενεῖτε; πῶς οὖν δόξετε ἀπόγονοι εἶναι ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν; ἄξιον τοίνυν ἀκοῦσαι καὶ [1]τοῦ περὶ τοῦ ἐν Σαλαμῖνι τελευτήσαντος γενομένου ψηφίσματος, ὃν ἡ βουλή, ὅτι λόγῳ [2]μόνῳ ἐνεχείρει προδιδόναι τὴν πόλιν, περιελομένη τοὺς στεφάνους αὐτοχειρὶ ἀπέκτεινε.

[3]ΨΗΦΙΣΜΑ.

γενναῖον [4]δή, ὦ ἄνδρες, τὸ ψήφισμα καὶ ἄξιον τῶν ὑμετέρων προγόνων. δικαίως· συγγενεῖς γὰρ οὐ μόνον τὰς ψυχὰς ἀλλὰ καὶ τὰς τῶν ἀδικούντων τιμωρίας ἐκέκτηντο. τί οὖν, ὦ ἄνδρες; ἆρά γε ὑμῖν [5]δοκεῖ βουλόμενοις μιμεῖσθαι τοὺς προγόνους πάτριον εἶναι [6]Λεωκράτην μὴ ἀποκτεῖναι; ὁπότε γὰρ ἐκεῖνοι ἀναστατον τὴν πόλιν οὖσαν τὸν λόγῳ μόνῳ προ-

222

[1] uncos om. T. R. [2] μόνῳ λόγῳ T. R. [3] ΨΗΦΙΣΜΑ om. T. R.
[4] δὴ T. R. [5] δοκεῖ ὑμῖν T. R. [6] Λεωκράτη T. R.

Παραλαζόντας δὲ] Deest τούτους. Reisk. Frustra. Osann.

Τῷ ἐπὶ τοῦ ὀρύγματος] Potius τῷ ἐπὶ τῷ ὀρύγματι. Fidem facient Auctores, quos laudat Meursius I. Attic. Lect. 25. ubi hæc locutio explicatur. Taylor. Taylorum Schulzius bene refutat. Cf. Lobeck. ad Phrynich. p. 474. Osann.

Ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ] qui discedentes ne quidem ditionem Atticam reliquerant. Decelea enim Atticæ annumerabatur regioni. Becker.

Καὶ περὶ τοῦ] Malim καὶ τοῦ περὶ τοῦ. primum τοῦ cohæret cum ψηφίσματος, secundum cum τελευτήσαντος. Reisk. Vix impetrare a me potui, quin e Reiskii sententia τοῦ ante περὶ adderem. Osann. Addiderunt Heinrichius et Pinzgerus.

Περὶ τοῦ ἐν Σαλαμῖνι τελ.] Historiam enarrat Herodot. IX. 4. 5. Interfecti nomen fuit Lycidas, e senatorum numero, qui, Athenis a Mardonio captis, cum cæteris Salamina concesserat. Is autem, Mardonio poscente, ut Athenienses Persarum imperio se subjicerent, deditionem suasit. Hunc senatus sua manu occidit. — De verbo αὐτοχειρὶ v. Mor. et Spohn. ad Isocr. Paneg. c. 32. Becker.

Περιελομένη τοὺς στεφάνους] deposuerat coronas. στέφανος insigne erat senatoris. Hinc Demosth. c. Aristogit. II. p. 802. 3. ed. Reisk. ὅταν ἀποχειροτονηθῶσί τινες τῶν ἐν ταῖς ἀρχαῖς, παραχρῆμα στέφανον θέντες, καὶ τοὺς στεφάνους περιέρρηγνυτο. cf. c. Theocrin. p. 1360. 21. Idem.

Τοὺς στεφάνους] Erat enim ille, haud nominatus, Senator. Reisk.

Ἀνάστατον] Post hanc vocem fas substituas ψήφισμα. Constat enim ex sequentibus istud decretum a Scriba in hoc loco fuisse lectum. Ita etiam præstantissimus Marklandus ad Lysiam p. 254. l. 3. uti mox etiam reponendum est. Taylor. Si ψήφισμα titulus hic addendus est, leg. est γενναῖόν γε. Reisk. Et receperunt Thorlscius, Beckerus et Heinrichius. Pinzgerus: γενναῖον δή.

Ψυχὰς] Fortes et excelsos animos, arduarum, sed nobilium et honestarum, rerum appetentes. Reisk.

Τιμωρίας] Studium et ardorem flagitia in facinorosis ulciscendi. Idem.

Ἀνάστατον] Urbem a Mardonio captam et devastatam, ut Herodot. l. c. tradit.

προδόντα οὕτως ἀπέκτειναν, τί ὑμᾶς προσήκει τὸν ἔργῳ [1] καὶ οὐ λόγῳ τὴν οἰκουμένην ἐκλιπόντα ποιῆσαι; ἆρ' οὐχ ὑπερβαλέσθαι ἐκείνους [2] ταῖς τιμωρίαις; καὶ ὅτ' ἐκεῖνοι τοὺς ἐπιχειρήσαντας τῆς παρὰ τοῦ δήμου σωτηρίας ἀποστερεῖν 223
[3] [αὐτοὺς] οὕτως ἐκόλασαν, τί ὑμᾶς προσήκει τὸν αὐτοῦ τοῦ δήμου [4] τὴν σωτηρίαν προδόντα ποιῆσαι; καὶ ὅτε ὑπὲρ τῆς δόξης ἐκεῖνοι τοὺς αἰτίους [5] οὕτως ἐτιμωροῦντο, τί ὑμᾶς ὑπὲρ τῆς πατρίδος προσήκει ποιεῖν; ἱκανὰ μὲν οὖν καὶ ταῦτα τὴν τῶν πρόγονων γνῶναι διάνοιαν, ὡς εἶχον πρὸς τοὺς παρανομοῦντας εἰς τὴν πόλιν. οὐ μὴν ἀλλ' ἔτι βούλομαι τῆς στήλης ἀκοῦσαι ὑμᾶς τῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ περὶ τῶν προδοτῶν καὶ τῶν τὸν δῆμον καταλυάντων· τὸ γὰρ μετὰ πολλῶν παραδειγμάτων διδάσκειν ῥᾴδιαν ὑμῖν τὴν κρίσιν καθίστησι. μετὰ γὰρ τοὺς Τριάκοντα οἱ πατέρες ὑμῶν πεπονθότες ὑπὸ τῶν πολιτῶν οἷα οὐδεὶς πώποτε τῶν Ἑλλήνων ἠξίωσε, καὶ μόλις εἰς τὴν ἑαυτῶν κατεληλυθότες, ἁπάσας τὰς ὁδοὺς τῶν ἀδικημάτων ἐνέφραξαν, πεπειραμένοι καὶ εἰδότες τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐφόδους τῶν τὸν δῆμον προδιδόντων. ἐψηφίσαντο γὰρ καὶ ὤμοσαν, ἐάν τις τυραννίδι [6] ἐπιτιθῆται ἢ τὴν πόλιν προδιδῷ ἢ τὸν δῆμον καταλύῃ, τὸν αἰσθανόμενον καθαρὸν εἶναι ἀποκτείναντα. καὶ κρεῖττον ἔδοξεν αὐτοῖς τοὺς τὴν [7] αἰτίαν ἔχοντας τεθνάναι μᾶλλον

[1] καὶ οὐ λόγῳ om. T. R. [2] τῆς τιμωρίας T. R. [3] [αὐτοὺς] om. T. R.
[4] μὲν T. R. [5] ὄντας T. R. [6] ἐπιθῆται T. R. [7] ἐναντίαν T. R.

Huic opponit εἰκουμένην πόλιν, Athenas, eo tempore, quo Leocrates reliquerat. BECKER.

Προδιδόντα] Προδότα, Heinrich.

Οὕτως] *sic temere*, sine omni cunctatione, deliberatione, inquisitione. REISK.

Τῆς τιμωρίας] Π. ταῖς τιμωρίαις. H. STEPHAN. Leges cum Stephano. TAYLOR.

Ἐπιχειρήσαντας] Post ἐπιχειρήσαντας videtur ἑαυτοὺς deesse. REISK. Schulzius τοὺς ἄλλους Ἕλληνας supplet. Occultiori nobis morbo laborare hic locus videtur. Quod ab initio hujus commatis pro vulg. καὶ ὅτι edidimus ἀλλ' ὅτι, Vratislavienses debetur. Utramque voculam etiam alibi offendi commutatam: ita in Demosth. adv. Timocr. p. 740. 3. ed. Reisk. lectio eumdem fere codd. ἀλλ' οὐκ ἀφεθέντα, jam a Taylore commendata, pro edito καὶ οὐκ ἀφ. recipienda videtur. OSANN. Ante ἀποστερεῖν v. 4. Heinrichius, et post ἀποστερεῖν addidit αὐτοὺς Pinzgerus.

Μὲν σωτηρίαν] Lego: τὴν σωτηρίαν. REISK. Et recoperent Thorlacius, Heinrichius, et Pinzgerus. Osannus: τὸν αὐτὸν τοῦ δήμου τὴν σωτηρίαν.

Ὅτιτας] Π. οὕτως. H. STEPHAN. Et recte. TAYLOR. Possit quoque ὄντας legi. *qui solummodo in criminationem* vel *suspicionem venissent, ac si gloriam populi minuisset.* REISK.

Τῶν Ἑλλήνων ἠξίωσε] Scil. αὐτοὺς παθεῖν ὑφ' ἑαυτοῦ. REISK.

Ἐψηφίσαντο γὰρ] Idem populi decretum refert Andocid. de Myst. §. ις'. verbis paullo immutatis. BECKER.

Ἐπιτιθῆται] Sic ex Bekkeri conjectura, in quam ipse jam antea incideram, scripsi pro ἐπιθῆται. PINZGER.

Ἐναντίαν] Π. αἰτίαν. H. STEPHAN. Optimo jure. Ut bene redditur. TAYLOR. Bene si habet τοὺς τὴν ἐναντίαν, erit ei addendum δίξαν vel φάμην. eos, qui opi-

224 ἢ πειραθέντας μετ' ἀληθείας αὐτοὺς δουλεύειν· ἀρχὴν γὰρ [1]οὕτως ᾠοντο δεῖν ζῆν τοὺς πολίτας, ὥστε μηδ' εἰς ὑπόψιον ἐλθεῖν μηδένα τούτων τῶν ἀδικημάτων. καί μοι λάβε τὸ ψήφισμα.

[2]ΨΗΦΙΣΜΑ.

ταῦτα, ὦ ἄνδρες, ἔγραψαν εἰς τὴν στήλην, καὶ ταύτην ἔστησαν εἰς τὸ βουλευτήριον ὑπόμνημα τοῖς καθ' ἑπάστην ἡμέραν συνιοῦσι καὶ βουλευομένοις ὑπὲρ τῆς πατρίδος ὡς δεῖ πρὸς [3]τοὺς τοιούτους ἔχειν. καὶ διὰ τοῦτο ἄν τις [4]αἴσθηται μόνον μέλλοντας αὐτοὺς τούτων τι ποιεῖν, ἀποκτείνειν συνω-
225 μοσαν. εἰκότως· τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἀδικημάτων ὑστέρας δεῖ τετάχθαι τὰς τιμωρίας, προδοσίας δὲ καὶ δήμου κατα-
λύσεως, προτέρας. εἰ γὰρ προήσεσθε τοῦτον τὸν καιρὸν ἐν ᾧ μέλλουσιν ἐκεῖνοι κατὰ τῆς πατρίδος φαῦλόν τι πράττειν, οὐκ ἔστιν ὑμῖν μετὰ ταῦτα δίκην [5]παρὰ τῶν ἀδικούντων λαβεῖν· κρείττους γὰρ ἤδη γίνονται τῆς παρὰ τῶν ἀδικουμένων τιμωρίας.

λα'. Ἐνθυμεῖσθε τοίνυν, ὦ ἄνδρες, τῆς προνοίας ταύτης

[1] οὕτως om. T. R. [2] ΨΗΦΙΣΜΑ om. T. R. [3] τοὺς om. T. R.
[4] αἰσθωνται μέλλ. T. R. [5] παρ' αὐτῶν T. R.

nionem, vel suspicionem, vel *famam* solummodo *ministeriorem* haberent. Possit alias etiam legi: τοὺς ἐν αἰτίᾳ ἢ' ὄντας. *adhuc* versantes solummodo in criminatione. Reisk. Non male Reiskius. Osann. Qui tamen cum Pinzgero Stephani emendationem dedit. Heinrichius: τὸν ὄνειδον μόνον τῷ δήμῳ ἐναντίας.

Τὴν αἰτίαν] Henr. Steph. correctionem dedimus. Vertend. *de quibus autem controversia agitari possit, utrius partis sint, meliorisne an sequioris* etc. Demosth. c. Aristocr. p. 645. 7. ed. Reisk. τὸν ἑτέρων δ' ἕκαστον αἰτίαν ἔχειν (sc. πράγματα), δυσμιζόντως. Καὶ μὲν τὸν ἄλλων φασὶ, πυκνὸν κρίνεται· ἐν δὲ τὸν δημόσιον, χρονιὸν καὶ πολύ. Becker.

Παραδόντας] Scil. αὐτῶν τὰς αἰτίας καὶ ὑποψίαν τοῦ ἐπιβουλεύειν παραπλῆς ἐλθόντων. Reisk.

Ζῆν] Π. οὖν ζῶν. H. Stephan. Lect. ed. Melanoth. ζῶντα prudentissima. *initio enim puniendos esse eius amentiae*, ut quis suspicioni causam praebeat. Becker. Parum circumspecte. Osann.

Ψήφισμα] Iterum post hanc vocem decidere eandem repetitam, quam librarius festinantior praetermisit. Καί μοι λάβε τὸ ψήφισμα. ΨΗΦΙΣΜΑ. Taylor.

Στήλην] Cf. Andoc. de Myst. §. ς'. Ὁ δὲ νόμος τί κελεύει, ὃς ἐν τῇ στήλῃ ἀναγεγραμμένος ἐστὶ τοῦ βουλευτηρίου; a. τ. λ. Becker.

Βουλευομένους] Ita edendum velui pro vulgato βουλομένους. Taylor.

Αἴσθωνται] Π. αἰσθωνται λάβῃ. Ἢ μέλλῃ, αἰσθωνται. H. Stephan. Prius Scaliger. Taylor. Fort. ἐὰν τινες αἰσθωνται μέλλοντας αὐτοὺς τ. τ. π. εἰ senserint (si βουλευτὰ puta) *quosdam Athenienses* hoc agere atque parare, ut sibi (τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων) quoque *idem* malum dent. Reisk.

Προέσθε] Emendavi pro ἐκείνοσθε olim in Lysiae vita p. 54. ἔσονται ἐκείνοσθε, Scaliger. Deinde v. 15. corrigo ἔκων παρὰ τῶν ἀδικούντων λαβεῖν. Taylor. ἐκείνοσθε frustra defendit Hemptmanna. Taylor ἐκείνοσθε emendavit, quam vere lectio in ed. Melanoth. jam repraesentatur. Haec recepimus. Nam et Demosthenes sic loqui amat. v. c. de fals. leg. p. 343. 19. Olynth. A. p. 11. 12. ed. Reisk. et supius. Becker. ἐκείνοσθε quoque Osannus, Heinrichius, et Pinzgerus: iidem mox παρὰ τῶν ἄλλ.

καὶ τῶν ἔργων ἀξίους, καὶ μὴ ἐπιλανθάνεσθε ἐν τῇ ψήφῳ
οἵων ἀνδρῶν ἔκγονοί ἐστε, ἀλλὰ παρακελεύεσθε ὑμῖν αὐτοῖς
[1] ὅπως ὁμοῖοι ἐκείνοις καὶ ἀκόλουθοι ἐν τῇ τήμερον ἡμέρᾳ
ἐψηφισμένοι ἐκ τοῦ δικαστηρίου ἐξίητε. ὑπομνήματα δ' ἔχετε καὶ παραδείγματα τῆς ἐκείνων τιμωρίας, τὰ ἐν τοῖς
περὶ τῶν ἀδικούντων ψηφίσμασιν ὡρισμένα· διομωμόκατε
δ' ἐν τῷ ψηφίσματι τῷ Δημοφάντου κτείνειν τὸν τὴν πα-
τρίδα προδιδόντα καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ καὶ χειρὶ καὶ ψήφῳ.
μὴ γὰρ οἴεσθε τῶν μὲν οὐσιῶν ἃς ἂν οἱ πρόγονοι κατελι-
166. 1 πωσι κληρονόμοι εἶναι, τῶν δὲ ὅρκων καὶ τῆς πίστεως ἣν
δόντες οἱ πατέρες [2] ὑμῶν ὅμηρον τοῖς θεοῖς τῆς κοινῆς εὐδαι-
μονίας [3] τῆς πόλεως μετεῖχον, ταύτης δὲ μὴ πληρονομεῖν. 226

λβ'. Οὐ μόνον τοίνυν ἡ πόλις ὑμῶν αὕτως ἔσχε πρὸς
τοὺς [4] προδιδόντας, ἀλλὰ καὶ Λακεδαιμόνιοι. καὶ μή μοι
ἀχθεσθῆτε, ὦ ἄνδρες, εἰ πολλάκις μέμνημαι τῶν ἀνδρῶν
5 τούτων· καλὸν γάρ ἐστι πόλεως εὐνομουμένης περὶ τῶν
δικαίων παραδείγματα λαμβάνειν. ἀσφαλέστερον γὰρ
[5] ἕκαστος ὑμῶν τὴν δικαίαν καὶ τὴν εὔορκον ψῆφον [6] θήσε-
ται. Παυσανίαν γὰρ τὸν βασιλέα αὐτῶν προδιδόντα τῷ
Πέρσῃ τὴν Ἑλλάδα λαβόντες, ἐπειδὴ ἔφθασε καταφυγὼν

[1] ὡς T. R. [2] ἡμῶν T. R. [3] τῆς om. T. R. [4] προαπαραδιδόντας T. R.
[5] ἂν ἕκαστος T. R. [6] θῆται T. R.

Δημοφάντου] Disertissimis verbis laudatur hoc Demophanti decretum ab Andocide de Myst. §. ιϛ'. Diophantus vocatur a Demosthene adv. Leptin. §. λϛ'. Utro nomine compelletur, præstabit Andocides consulere, nam utrique, tam Demosthenis quam Lycurgo, lucem afferet. Taylor. I. e. *auctore, scribente Demophante.* Cf. Æschin. de fals. leg. §. λϛ'. fin. Becker.

Ἦν δόντες] Osannus et Pinzgerus: οὓς δόντες.

Εὐδαιμ. πόλεως] Leg. εὐδαιμ. τῆς πόλεως. Reisk.

Ταύτης δὲ μὴ πληρονομεῖν] Lege δὲ. *huius demum.* Ita in Midiana, §. 17. τούτου δὲ μὴ συνεργισθήσεσθε; et §. 34. τοῦτον δὲ ἐβλέπετον; pro vulgatis δέ. Taylor. Sed fallitur vir doctus, immemor moris Attici δὲ jam præmissum iterandi. Reisk. De particula δὲ in apodosi vid. Buttman. ad Demosth. Mid. Excurs. xii. et Schömanni Diss. de sortit. Judicum ap. Athenienses. Osann.

Προαπαραδιδόντας] Lege προδιδόντας. Monui istud in Superioribus. Taylor. Aut accedendum est Tayloro, aut leg. τοὺς τὴν πατρίδα προδιδόντας. Reisk.

Λακεδαιμόνιοι] Ante Λακεδαιμόνιοι vide ne οἱ intercideri. Osann.

Ἔστι πόλεως] Interponi velim παρά. Reisk.

Περὶ τῶν δικαίων] Fortasse παρὰ, sc. a Lacedæmoniis, quorum Justitia pervulgata fuerit. Taylor.

Ἂν ἕκαστος] Interponendum videtur οὕτως. Reisk.

Τὴν εὔορκον] Τὴν inclusit Heinrichius.

Θήσεται] Sic Schaubius et Heinrichius conjecerunt pro librorum lectione θῆται, quam in θείη mutatam vult, servato ἂν post γάρ, Neoph. Ducas. Pinzger. Quod [scil. θήσεται] receptum fere velim. Osann.

Παυσανίαν γάρ] *Pausaniam, inquam.* Apud Thucyd. I. 134. VII. 73., Diod. XI. 45., Justin. II. 15. et Cornel. Nep. Paus. c. 5. hæc regis proditio copiose enarratur. Cf. ad h. quoque l. Muschii supra laudatam commentationem p. 19. Becker.

εἰς τὸ τῆς Χαλκιοίκου ἱερὸν, τὴν θύραν ἀνοικοδομήσαντες
227 καὶ τὴν ὀροφὴν ἀποσκευάσαντες καὶ κύκλῳ περιστρατο-
πεδεύσαντες οὐ πρότερον ἀπῆλθον πρὶν ἢ τῷ λιμῷ ἀπέκτει-
ναν, καὶ πᾶσιν ἐπίσημον ἐποίησαν [1] τὴν τιμωρίαν, ὅτι οὐδ'
αἱ παρὰ τῶν θεῶν ἐπικουρίαι τοῖς προδόταις βοηθοῦσιν.
εἰκότως· οὐδὲν γὰρ πρότερον ἀδικοῦσιν ἢ περὶ τοὺς θεοὺς
ἀσεβοῦσι, τῶν πατρίων νομίμων [2] αὐτοὺς ἀποστεροῦντες.
μέγιστον δὲ τῶν ἐκεῖ γεγενημένων τεκμήριόν [3] ἐστιν, ὃ μέλλω
λέγειν· νόμον γὰρ ἔθεντο περὶ ἁπάντων τῶν μὴ θελόντων
ὑπὲρ τῆς πατρίδος κινδυνεύειν διαῤῥήδην λέγοντα ἀποθνή-
σκειν, εἰς αὐτὸ τοῦτο τὴν τιμωρίαν [4] τάξαντες, εἰς ὃ μά-
228 λιστα φοβούμενοι τυγχάνουσι, καὶ τὴν ἐκ τοῦ πολέμου
σωτηρίαν ὑπεύθυνον κινδύνῳ ἐποίησαν [5] μετ' αἰσχύνης. ἵνα
δὲ εἰδῆτε ὅτι οὐ λόγον ἀναπόδεικτον εἴρηκα ἀλλὰ μετ' ἀλη-
θείας παραδείγματα, φέρε αὐτοῖς τὸν νόμον.

[1] τὴν τιμωρίαν ἐποίησαν T. R. [2] ἑαυτοὺς T. R. [3] ἐστιν om. T. R. [4] κατατάξαντες T. κατέξαντες R. [5] μετ' αἰσχύνης om. T. R.

Χαλκιοίκου ἱερὸν] Diod. 1. c. εἰς τὸ ἱερὸν τὸ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Χαλκιοίκου. v. Perizon. ad Ælian. 9. 41. IDEM.

Ἀνοικοδομήσαντες] Hoc non est obstruere. Obstruebant tamen. "Hinc ne exire posset, statim Ephori valvas ejus aedis obstruxerunt, tectumque dunt demoliti, quo facilius sub dio interiret." Nepos in Pausan. c. 5. Corrige itaque ἀνωκοδομήσαντες. (Nam ἀνοικοδομοῦμεν, reficimus ea, quae vetustate, vel alio aliquo casu, collabuntur.) Ita loquitur Thucydides in eadem historia. Τῶν τε οἰκίσκων τὰν ξυφὰν ἀφεῖλαν, καὶ τὰς θύρας — ἀνωκοδόμησαν. I. 134. Add. VII. 73. ἀνωκοδόμησαν Polyaenus. ἀνοικοδομοῦσι Diodorus. Quo modo etiam legi et in hoc loco potest. TAYLOR. Bene habet vulgata, ἀνοικοδομῶ est domo aggesta, saxis, tignis, opere cementitio, portam, et fenestram quamque obstruere. plenum foci ad Constant. Ceremon. REISK. Et Abresch. Dilucid. Thucyd. p. 355. vulgatam bene defendit. Apposite confert Schaubius Aristoph. Pac. 100. OSANN. Taylore tamen obsecutus est Heinrichius.

Ἀποσκευάσαντες] Ex iis, quae addeximus in postrema nota, liquet, quantum a vero aberraverit Scaliger, cum emendare voluit ἀποκατασκευάσαντες. TAYLOR.

Τιμωρίαν ἐποίησαν] Interpungenda videntur paucis quidem, haec ferme: ἐποίησαν, ὅθεν, et sit: φῶν ἐποίησαν τιμωρίαν ἐνταῦθα, ὅθεν ἐποίησαν ὅτι —. REISK. Sine justa causa. Haud male tamen Schaubius τῇ τιμωρίᾳ edidit. OSANN. τὴν τιμωρίαν inclusit Heinrichius.

Καὶ πᾶσιν — ἀποστεροῦντες] Ald. et Mel. interpungunt post ἐποίησαν. Posterior autem ita locum vertit: *Paus. fame mortuus est, ut haec paena ceteris exemplo esset. Nec deorum templa proditores liberant, quia cum primum violent religiones patrias, numina eos patria tueri non debent.* — Morus vel τὴν τιμωρίαν delendum, vel τῇ τιμωρίᾳ scribendum esse existimat et in sqq. voc. ἀλκαῖον ex Ernestii conjectura esse delendum. Locum depravatum, ut testined. H. Steph. dedimus, aliquando e Codd. tuto sanandum. BECKER.

Οὐδὲν γὰρ πρ. ἀδικ.] Fort. leg. οὐδὲ γὰρ περὶ τῶν θείων πρότερον ἀδικοῦσιν. REISK. Haec et sequentia mihi videntur paullum turbata esse, quae sine MSS. ope in locum suum restitui vix possint: non sufficit enim neque Reiskii ingenium neque aliorum frustra exercitatum. OSANN.

Ἑαυτοὺς] Schaubius αὐτοὺς legi vult. IDEM. Et dederunt Heinrichius et Pinzgerus.

Κατάξαντες] Π. κατατάξαντες. H. STEPHAN. Quod editores reliqui in textum receperunt, approbatum etiam Lobeckio ed Phrynich. p. 287. Nos interim τάξαντες [cum Pinzgero] exhibuimus. Demosth. de Cor. p. 229. 7. ed. Reisk. τὰς ἐσχάτας ἀνάγκας τάττουσι τιμωρίας. in Lept. p. 500. 24. alibi. OSANN. Mox εἰς, et supra ante αὐτὸ inclusit Heinrichius. At cf. Æschin. p. 22. 9. et 37. 1. ed. Steph.

Φέρε αὐτοῖς] Interpungendum videtur ἀναγώστοις. REISK.

ΝΟΜΟΣ.

ἐνθυμεῖσθε [1] δὴ ὡς καλὸς ὁ νόμος, ὦ ἄνδρες, καὶ σύμφορος οὐ μόναν ἐκείνοις ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις. ὁ γὰρ παρὰ τῶν πολιτῶν φόβος ἰσχυρὸς ὢν ἀναγκάσει τοὺς πρὸς τοὺς πολεμίους κινδύνους ὑπομένειν. τίς γὰρ ὁρῶν θανατῷ ζημιούμενον τὸν προδότην ἐν τοῖς κινδύνοις ἐκλείψει τὴν πατρίδα; ἢ τίς παρὰ τὸ συμφέρον τῆς πόλεως φιλοψυχήσει εἰδὼς ὑποκειμένην αὐτῷ τιμωρίαν; οὐδεμίαν γὰρ ἄλλην [2] δεῖ ζημίαν εἶναι τῆς δειλίας ἢ θάνατον· εἰδότες γὰρ ὅτι δυοῖν κινδύνοιν ὑποκειμένοιν ἀναγκαῖον ἔσται θατέρου μετασχεῖν, πολὺ μᾶλλον αἱρήσονται τὸν πρὸς τοὺς πολεμίους ἢ τὸν πρὸς τοὺς νόμους καὶ τοὺς πολίτας.

λγ'. Τοσούτῳ δ' ἂν δικαιότερον οὗτος ἀποθάνοι τῶν ἐκ τῶν στρατοπέδων φευγάντων, ὅσον οἱ μὲν εἰς τὴν πόλιν ἥκουσιν ὡς ὑπὲρ ταύτης μαχούμενοι ἢ κοινῇ μετὰ τῶν ἄλλων πολιτῶν συνατυχοῦντες, οὗτοσὶ δ' ἐκ τῆς πατρίδος ἔφυγεν ἰδίᾳ τὴν σωτηρίαν περιζόμενος, οὐδὲ ὑπὲρ τῆς ἰδίας ἑστίας ἀμύνεσθαι τολμήσας, ἀλλὰ μόνος οὗτος τῶν πάντων ἀνθρώπων καὶ τὰ τῆς φύσεως οἰκεῖα καὶ ἀναγκαῖα προδέδωκεν, ἃ καὶ τοῖς ἀλόγοις ζώοις μέγιστα καὶ σπουδαιότατα διείληπται. τὰ γοῦν ζῶα τὰ πετεινὰ μάλιστα πέφυκε πρὸς [3] τὸ τάχος, ἃ ἐστιν ἰδεῖν ὑπὲρ τῆς αὐτῶν νεοττιᾶς ἐθέλοντα ἀποθνήσκειν· ὅθεν καὶ τῶν [4] ποιητῶν τινὲς εἰρήκασιν,

Οὐδ' ἀγαθὰ γὰρ ἔρις, ἣν πλάσεν δίμας,
Ἄλλην νεοττοὺς ἐξέσωσεν ὑποπτῆναι.

[1] δὲ T. R. [2] δεῖ om. T. R. [3] τὸ om. T. R. [4] ποιητῶν T. R.

Φιλοψυχήσει] Markl. ad Lys. epit. p. 87. ed. Reisk. 'Hoc est illud, quod D. Ioann. XII. 25. vocat φιλεῖν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, cui opponit μισεῖν τὴν ψυχὴν, animam prodigere Virgilio.' Becker.

Αὐτῷ τιμωρίαν] Interponendum videtur τὴν μεγίστην. Reisk.

Οὐδεμίαν etc.] Lege: οὐδεμίαν γὰρ ἄλλην ζημίαν εἶναι τῆς δειλίας, ἢ θάνατον εἰδότας, καὶ ὅτι — ἀναγκαῖόν ἐστιν θατέρου μετασχεῖν, πολὺ μᾶλλον αἱρήσονται κ. τ. λ. Taylor. Quem Thorlacius et Beckerus secuti sunt. [εἰδὼς - - - - θάνατον.], Heinrich.

Εἶναι] Scil. εἰδὼς. quod facile e praemisso εἰδὼς subauditur. Reisk. Osannus: δεῖ ἄλλην ζημίαν εἶναι. Vulgatam tuetur Pinzgerus.

Μόνος οὗτος] Voc. οὗτος, incommode repetitum eadem periodo, delendum esse censuit Ernesti. An scribendum: μόνος αὐτὸς ut est ap. Dinarch. c. Demosth. §. γ'. οὐκ, ἀλλὰ ἅπαντες μόνος αὐτὸς τὴν ἐκεῖ τάξιν. Becker.

Τὰ γοῦν ζῶα κ. τ. λ.] Malim τῶν γοῦν ζώων τὰ πετεινὰ, ἃ μάλιστα φ. πρ. τάχος, ἐστὶν ἰδεῖν. Reisk. Cui obsecuti sunt Schulzius, Thorlacius, Beckerus, et Heinrichius. Osannus: τὰ γοῦν ζῶα πετεινὰ, ἃ μάλιστα πέφυκε πρὸς τὸ τάχος, ἐστὶν ἰδεῖν κ. τ. λ.

Ἐξέσωσεν ὑποπτῆναι] Ita edidimus, et nacti eramus Scaligeri aceteritatem. Olim legebatur, omni et metro et gratia procul:

λδ'. Ἀλλὰ Λεωκράτης τοσοῦτον ὑπερβέβληκε δειλίᾳ, ὥστε τὴν πατρίδα τοῖς πολεμίοις ἐγκατέλιπε. τοιγαροῦν οὐδεμία πόλις αὐτὸν εἴασε παρ' αὐτῇ μετοικεῖν, ἀλλὰ μᾶλλον τῶν ἀνδροφόνων ἤλαυνεν. εἰκότως· οἱ μὲν γὰρ φόνου φεύγοντες εἰς ἑτέραν πόλιν μεταστάντες οὐκ ἔχουσιν ἐχθροὺς τοὺς [1] ὑποδεξαμένους, τοῦτον δὲ τίς ἂν ὑποδέξαιτο πόλις; ὃς γὰρ ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ πατρίδος οὐκ ἐβοήθησε, ταχύ γ' ἂν ὑπὲρ τῆς ἀλλοτρίας κίνδυνόν τινα ὑπομείνειε. [2] κακοὶ γὰρ καὶ πολῖται καὶ ξένοι καὶ ἰδίᾳ φίλοι οἱ τοιοῦτοι τῶν ἀνθρώπων εἰσὶν, οἳ τῶν μὲν ἀγαθῶν τῶν τῆς πόλεως μεθέξουσιν, ἐν δὲ ταῖς ἀτυχίαις οὐδὲ βοηθείας ἀξιώσουσι. καίτοι τὸν ὑπὸ τῶν μηδὲν ἀδικουμένων μισούμενον καὶ ἐξελαυνόμενον τί δεῖ παθεῖν ὑφ' ὑμῶν τῶν τὰ [3] δεινότατα πεπονθότων; ἆρ' οὐ τῆς ἐσχάτης τιμωρίας τυγχάνειν; καὶ μήν, ὦ ἄνδρες, τῶν πώποτε προδοτῶν δικαιότατ' ἂν Λεωκράτης, εἴ τις μείζων εἴη τιμωρία θανάτου, ταύτην ὑπόσχοι. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι προδόται μέλλοντες ἀδικεῖν, ὅταν μὴ ληφθῶσι, τιμωρίαν ὑπέχουσιν· οὗτος δὲ μόνος διαπεπραγμένος ὅπερ ἐπεχείρησε, τὴν πόλιν [4] ἐγκαταλιπὼν κρίνεται.

λε'. Θαυμάζω δὲ καὶ τῶν συνηγορεῖν αὐτῷ μελλόντων,

230 40 167. 1 5

[1] ὑποδεξαμένους T. R. [2] κακοὶ T. [3] δεινὰ T. R. [4] καταλιπὼν T. R.

Ἀλλὰ τοσοῦτος ἐστιν ἐξίωσεν. TAYLOR. Verum Sophocli esse Valckenarius ad Herodot. viii. 109. confidenter pronuntiat; cui conjecturæ stabiliendæ nil præsidii afferre scivit, nisi sensum ipsius interum. OSANN.

Ὑποδεξαμένους] Lege ὑποδεξομένους. non illos, qui recepturi sunt, sed qui jam receperunt. Illud habe. TAYLOR.

κακοὶ] Lege καὶκοὶ omnino, hac mente: Istiusmodi homines, qui civitatis bonis fortunas percipere volunt, ab omni autem periculo, ubi usus venerit, vacare, ii, quibuscunque se adjunxerint, mali erunt cives, mali hospites, mali etiam amici. Illud est verissimum. IDEM.

Ὅταν μὴ ληφθῶσι] Corrige ὅταν μὲν ληφθῶσι. IDEM. Videtur sic leg. ὅταν μὲν ληφθῶσιν, ἐὰν ληφθῶσι. propter conatum modo sceleris, quod fuissent commissuri, nisi impediti fuissent, luunt pœnas, cum deprehensi fuerint. REISK. Taylorum Bookerus quidem refutat, non tamen idem in defendenda vulgata felicior: nam oratori nisi δεῖ vel simile quid necessario tum dicendum fuisset. Mihi quidem hic locus admodum interpolatus esse videtur, quod vel vox nude posita πράττει docere potest. Quare hunc locum a ceberrimo librariorum errore negationis male vel omisse vel adjecte suspicetus laborare, eum non valde reprehenderim, qui μὴ prorsus tolleret. OSANN. μὴ, quod vulgo inseritur, delevi. PINZGER.

Ὅταν μὴ ληφθῶσι] Taylorus, negationem in μὲν commutans, Oratoris sententiam plane evertit. Clarissima est consideranti ea, quæ Lycurgus supra cap. 30. 16—19. disseruerat. Scil. proditores, suspecti modo hujus sceleris, nec in ullo malefacto, quoniam propositum perficere nondum potuerunt, comprehensi, morte sunt puniti: hic vero, unus eorum, qui facinus perpetrarunt, proditionis bodie accusatur, deprehensus ipse facinore ejusque convictus se καταλιπὼν τὴν πόλιν. Jam omnia bene cohærent, nec quicquam eum Ernest. tria verba posteriora, necessaria ad constituendam Oratoris contextionem, glossam esse existimabit. BECKER.

ἀτυχίαις] Post ἀτυχίαις videtur σφαλερίας deesse, quod cohæreret cum πράττει. REISK.

διὰ τί ποτε τοῦτον ἀξιώσουσιν ἀποφυγεῖν. πότερον διὰ 231
τὴν πρὸς αὐτοὺς φιλίαν; ἀλλ' ἔμοιγε δοκοῦσι δικαίως οὐκ
ἂν χάριτος τυχεῖν ἀλλ' ἀπρθανεῖν, ὅτι χρῆσθαι τούτῳ τολ-
μῶσι. πρὶν μὲν γὰρ τοῦτο πρᾶξαι Λεωκράτην ἄδηλον ἦν
ὁποῖοί τινες ὄντες ἐτύγχανον, νῦν δὲ πᾶσι φανερὸν ὅτι τοῖς
αὐτοῖς ἤθεσι χρώμενοι τὴν πρὸς τοῦτον φιλίαν διαφυλάτ-
τουσιν, ὥστε πολὺ πρότερον ὑπὲρ αὐτῶν αὐτοῖς ἐστὶν ἀπο-
λογητέον ἢ τοῦτον παρ' ὑμῶν ἐξαιτητέον. ἡγοῦμαι δ' ἔγωγε
καὶ τὸν πατέρα αὐτῷ τὸν τετελευτηκότα — εἴ τις [1]ἄρα
ἐστὶν αἴσθησις τοῖς ἐκεῖ περὶ τῶν ἐνθάδε γινομένων —
ἀσπάσεσθαι ἂν χαλεπώτατον γενέσθαι δικαστὴν, οὗ τὴν
χαλκῆν εἰκόνα ἔπδοτον κατέλιπε τοῖς πολεμίοις ἐν τῷ τοῦ
Διὸς τοῦ Σωτῆρος ἱεροσυλῆσαι καὶ αἰκίσασθαι, καὶ ἣν
ἐκεῖνος ἔστησε μνημεῖον τῆς αὐτοῦ μετριότητος, ταύτην αὖ-

[1] ἄρα om. T. R.

Πρὸς αὐτοὺς] Πρὸς αὐτὸν scripsi cum Heinrichio. PINZGER.

Τοῖς αὐτοῖς] Subaudi τούτῳ. REISK.

Εἴ τις ἐστὶν αἴσθησις — γιγνομένων] Dubitationem quidem inferunt hæc verba, an manibus sensus et cognitio quædam sit rerum terrestrium: sed, ni fallor, nullo modo de immortalitate animi ipsa dubitationem injiciunt; ut Gottleber. ad Platon. Menexen. c. 21. Platonis verba: ἀλλ' εἴ τις ἐστὶ τοῖς τετελευτηκόσιν αἴσθησις τῶν ζώντων, explicavit. Hoc non idem est. Et eorum nonnulli, qui cœlesti erant imbuti doctrina, et de animi immortalitate nequaquam dubitarunt, dubitant tamen, an mortuis sit cognitio quædam rerum humanarum. v. c. Gregor. Nazianz. στηλιτ. I. contra Julian. p. 2. ed. Eton. Constantinus ita alloquitur: Ἆρας καὶ ἡ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ψυχὴ (εἴ τις αἴσθησις) — ubi Schol. monet: ἰσχνατικὸν, ἀντὶ τοῦ εἰ μὴν τις αἴσθησίς ἐστι τῶν τῇδε ἀνώνων, i. e. Oratorem sacrum h. l. Isocratem (in Evagora c. 1.) imitatum esse. — Locis hujus generis, quæ laudantur a Gottleb. l. c. et Wolfio ad Leptin. p. 305. unum addam e Lysia c. Eratosthen. p. 446. ed. Reisk., quo graviter et distincte mortuis cognitio rerum humanarum vindicatur: Καὶ ὑπὲρ τῶν τεθνεώτων, οἷς ὑμεῖς, ἐπειδὴ ζῶσιν ἀκωλύτως οὐκ ἠδύνασθε, ἀποθανοῦσι βοηθήσατε. οἶμαι δ' αὐτοὺς ὑμᾶς τὰ δικαιοῦσθαι, καὶ ὑμᾶς εἰσιέναι τὴν ψῆφον φέροντας, ἡγουμένους, ἂν μὲν ἀν νεόκτων ἀπαφείσεσθε, αὐτὰν θάνατον καταψηφιεῖσθε. BECKER.

Περὶ τῶν ἐνθάδε] Περὶ cum B. et Vrat. sustulimus. Xenoph. Mem. i. 4. 5. τίς δ' ἂν αἴσθοιτο ἢν γλυκίσιον καὶ ἁρμόττον τῶν διὰ στόματος ἡδίων. OSANN.

Οὗ τὴν χαλκῆν εἰκόνα ἐκδ. κατέλιπε] Οὗ pertinet ad Leocratis patrem, cui in templo Jovis Sospitatoris statua ænea posita erat. V. §. 5. — Isocr. Evagor. c. X. testatur, Evagoræ et Cononi eundem concessisse Athenienses honorem: καὶ τὰς εἰκόνας αὐτῶν ἱστήσαμεν, ὥσπερ τὸ τοῦ Διὸς ἄγαλμα τοῦ Σωτῆρος, πλησίον ἑκείνου τε καὶ σφῶν αὐτῶν. Erravit igitur Schulzius, quam putaret, Leocratis patrem Jovi dedicasse statuam. BECKER.

Ἱεροσυλῆσαι] Distinguo potius: ἐν τῷ τοῦ Διὸς τοῦ Σωτῆρος ἱερῷ συλῆσαι καὶ αἰκίσασθαι. TAYLOR. Perinde probabilis est vulgata lectio, atque Taylori conjectura. v. p. 468. 4. REISK. Uti locum jam Meursius citat Cecrop. c. 29. At vulgatam jure editores servarant omnes. OSANN.

Μετριότητος] Virtus, quæ cernitur in moderatione animi non plus appetentis quam æque et justo postulare licet, hominis igitur, qui nec injuria nec ossus lacessere solet olves; — virtus itaque, cui in Democratia, ubi singuli cives æqualitatem quandam omnium poscebant, summa tribui solet laus et concordium benevolentia. Sic μέτριον ap. Æschin. c. Timarch. §. α'. c. Chesiph. §. α'. — Mox αὐτὸς cum Moro et Reiskio in οὗτος mutavi. V. Wolf. ad Lept. §. γ'. BECKER.

Αὐτὸς] Malim οὗτος. REISK. Haud male. OSANN.

τὸς ἐπονειδιστον ἐποίησε· τοιούτου γὰρ υἱοῦ πατὴρ προσαγορεύεται. διὸ καὶ πολλοί μοι προσελθόντες, ὦ ἄνδρες, ἠρώτων διὰ τί οὐκ ἐνέγραψα τοῦτο εἰς τὴν εἰσαγγελίαν, προδεδεικέναι τὴν εἰκόνα [1] τὴν τοῦ πατρὸς, τὴν ἐν τῷ τοῦ Διὸς τοῦ Σωτῆρος ἀνακειμένην. ἐγὼ δὲ, ὦ ἄνδρες, οὐκ ἠγνόουν τοῦτο τὸ ἀδίκημα ἄξιον τῆς μεγίστης τιμωρίας, 232 ἀλλ' οὐχ ἡγούμην δεῖν περὶ προδοσίας τοῦτον κρίνων ὄνομα Διὸς Σωτῆρος ἐπιγράψαι πρὸς τὴν εἰσαγγελίαν. ἐκπέπληγμαι δὲ μάλιστα ἐπὶ τοῖς μήτε γένει μήτε φιλίᾳ μηδὲν προσήκουσι, μισθοῦ δὲ συναπολογουμένοις ἀεὶ τοῖς κρινομένοις, εἰ λελήθασιν ὑμᾶς τῆς ἐσχάτης ὀργῆς δικαίως ἂν τυγχάνοντες. τὸ γὰρ ὑπὲρ τῶν ἀδικημάτων ἀπολογεῖσθαι τεκμήριόν ἐστιν ὅτι καὶ τῶν πεπραγμένων οἱ τοιοῦτοι ἂν μετέσχοιεν. οὐ γὰρ [2] δεῖ καθ' ὑμῶν γεγενῆσθαι [3] δεινὸν, ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῶν νόμων καὶ τῆς δημοκρατίας. καίτοι τινὲς αὐτῶν οὐκ ἐπὶ τοῖς λόγοις ὑμᾶς [4] παρακρούσασθαι ζητοῦσιν, ἀλλ' ἤδη ταῖς αὐτῶν λειτουργίαις ἐξαιτεῖσθαι τοὺς κρινομένους ἀξιώσουσιν· ἐφ' οἷς ἔγωγε καὶ μάλιστ' 233 ἀγανακτῶ. εἰς γὰρ τὸν ἴδιον οἶκον αὐτὰς περιποιησάμενοι κοινὰς χάριτας ὑμᾶς ἀπαιτοῦσιν. οὐ γὰρ, εἰ τις ἱπποτε-

[1] τὴν om. T. R. [2] δὴ T. R. [3] δὴ T. R. [4] περιπρούσασθαι T. R.

Διὸς Σωτῆρος] Abhorrens enim et inconsentaneum est, ea in causa, quæ salutem, et cum fortunis ipsam vitam alicui contendit eripere, eumque funditus perdere, nomen *Jovis Sospitatoris* appellare. Reisk.

Εἰ λελήθασιν ὑμᾶς etc.] *si ignorent vos extrema ergo ipsos indignatione justissime commoveri.* Vim hujus loci non recte capit. Vide notas ad §. 14. fin. §. 15. init. Verte: *si ignorantia, eos extremam vestram iracundiam jure consecuturos fore.* Eodem fere modo peccatur infra, p. 469. S. Taylor.

Οἷς ἐγὼ καὶ μάλιστ'] Lege οἷσιν. Oppositus ἐν inconsequenti ὧν. Reisk. Et Morus id proposuerat. Vulgatam, quam habent edd. omnes, servavimus. Sensu *nonnulli autem eorum minime Oratoris facundia s. arte dicendi in fraudem vos deducere sperent, sed postulabunt* etc. De usu hoc v. ἐκ v. Wolf. ad Lept. §. κζ'. Matth. G. Gr. p. 859. Becker.

Προπαρούσασθαι ζητοῦσιν] Malim παρεκπούσασθαι ζητήσουσιν legi. Reisk. παρεκπούσασθαι, dagitante ipso loci sensu, recepimus. Cf. D'Orvill. ad Charitom. p. 452. et Heindorf. ad Plat. Lys. 27. Osann. παρεκπούσασθαι Hölzrichius quoque, et mox ἀξιώσειν.

Παρακρούσασθαι ζητήσουσιν] In edd. legitur παρεκπούσασθαι ζητοῦσιν, utrumque vitiose, e compendio scripturæ inductum. Προπαρούσασθαι, *effundere*, prorsus alienum est ab hoc loco: contra παρεκπούσασθαι, quo sæpissime utuntur Oratores exspectatur. Id vero significant: *auditorum argumentis sophisticis in fraudem ducere.* Futurum ζητήσουσιν sequens ἀξιώσουσιν defendit. Utrumque et Reisk. et Morus corrigebant. Becker.

Περιποιησάμενοι] An περιποιήσαντο. Mor. Sed vulg. probe est: *sumptus in monumentis edendis ita faciunt, ut fructus eorum non ad R. P. sed ad se solum unoquoque redeat.* Sic ap. Demosth. in Epist. Philippi p. 164. 9. ed. Reisk. περιποιήσασθαι δέξω dicitur. Becker.

Ἰσοτελεστάτοις] De hoc et cæteris, quæ a Nostro nominantur, muneribus publicis v. Wolf. Prolegg. ad Lept. 270. sqq. Boeckh. Staatsh. d. Athen. I. 497. Idem.

τρόφηκεν ἢ κεχαρίγκηκε λαμπρῶς ἢ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων τι δεδαπανώκηκεν, ἄξιός ἐστι παρ' ὑμῶν τοιαύτης χάριτος — ἐπὶ τούτοις γὰρ αὐτὸς μόνος στεφανοῦται, τοὺς ἄλλους οὐδὲν ὠφελῶν —, ἀλλ' εἴ τις τετριηράρχηκε λαμπρῶς ἢ τείχη τῇ πατρίδι περιέβαλεν ἢ πρὸς τὴν κοινὴν σωτηρίαν ἐκ τῶν ἰδίων συνεισέφορησε· ταῦτα γάρ ἐστι κοινῶς ὑπὲρ ἡμῶν ἁπάντων. καὶ ἐν μὲν τούτοις ἐστὶν ἰδεῖν τὴν ἀρετὴν τῶν ἐπιδεδωκότων, ἐν ἐκείνοις δὲ τὴν εὐπορίαν μόνον τῶν δεδαπανηκότων. ἡγοῦμαι δ' ἔγωγε οὐδένα ἂν οὕτω μεγάλα τὴν πόλιν εὐηργετηκέναι, ὥστ' ἐξαίρετον ἀξιοῦν λαμβάνειν χάριν τὴν κατὰ τῶν προδιδόντων τιμωρίαν, οὐδ' οὕτως ἀνόητον ὥστε φιλοτιμεῖσθαι μὲν πρὸς τὴν πόλιν, τούτῳ δὲ βοηθεῖν ὃς [1] αὐτοῦ [2] πρώτου τὰς φιλοτιμίας ἠφάνισεν· εἰ μὴ νὴ Δία μὴ ταὐτὰ τῇ πατρίδι καὶ τούτοις ἐστὶ συμφέροντα.

λς'. Ἔχρῆν μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες, εἰ καὶ περὶ οὐδενὸς ἄλλου 234
νόμιμόν ἐστι παῖδας καὶ γυναῖκας παρακαθισαμένους ἑαυτοῖς, τοὺς δικαστὰς δικάζειν, ἀλλ' οὖν γε περὶ προδοσίας κρίνοντας οὕτως ὅσιον [3] εἶναι τοῦτο πράττειν, [4] ὅπως σῴσοι· τοῦ κινδύνου μετεῖχον, ἐν ὀφθαλμοῖς ὄντες καὶ

[1] αὐτοῦ T. R. [2] πρώτου R. [3] οἶμαι T. R. [4] ἵν' T. R.

Χάριτος] Post χάριτος deesse videtur τυχεῖν. Reisk.

Συνεισέφορεν] An συνεπαίρισι, una cum aliis exhibuit sumptus? Mor. Vulgatum tuentur omnes edd. praeter Schulzium, qui συνεπαίρισι dedit. Εὐπορεῖν dicitur omnino de civibus opulentis, et teste Pollucc p. 188. 12. imprimis de divitibus, quibus eximia erat sors in Trierarchia. (εἰ τριαίρεσι inter trierarchos. Wolf. l. c. p. 374.) Vert. qui e re privata una cum aliis pecuniam in usum Reipublicae comparaverunt. Ita quoque Demosth. de Chers. p. 94. 21. ed. Reisk. συνεισφοροῦντες ἰκανὰ χρήματα. Becker.

Ἐπιδεδωκότων] Cf. Wolf. Prolog. p. 383. Idem.

Τὴν κατὰ τῶν προδόντων τιμωρίαν] Dele istud κατὰ, nam turbat sententiam. τὴν τῶν προδόντων τιμωρίαν. Taylor. Praepositionem Schaubias coll. Dinarch. in Demosth. §. 19. et Demosth. de Cor. p. 317. 16. ed. Reisk. et Mid. 523. 10. bene vindicavit. Osann.

Αὐτοῦ] Immo omnino αὐτοῦ cum spiritu leni, si quis hanc locum intelligere cupiat. Taylor. Et sic dederunt Heinrichius et Pingerus.

Ὃς αὐτοῦ πρῶτον — συμφέροντα] Αὐτοῦ ded. Melanth. i. e. ejus civis, qui bene meruit de Republica. Post εἰ μὴ intell. οὕτως ἔστι ἀνόητος ex antecedentibus. Sensus totius loci hic esse videtur: Ego quidem arbitror, neminem tantis R. P. affecisse beneficiis, ut gratiam a Vobis hanc petere et accipere possit, scil. ut propterea proditoribus patriae poena remittatur; neque quenquam tam dementem, ut Rempublicam gloria velit ornare, neque vero huic opem ferre, qui istam factis obscuravit: nisi forte dementia ejus tanta est, ut, per Jovem! opinetur, et sibi et patriae non eadem esse utilia. Becker.

Ἔχρῆν κ. τ. λ.] Π. Ἔχρῆν μὲν — ἀλλ' οὖν γε περὶ προδοσίας κρίνοντας. οὕτως etc. H. Stephan. Ita firmata sententia ad vocem κρίνοντας. Metuit nempe ab ea constructione: Ἔχρῆν μὲν οὖν — ὅσιον οἶμαι τοῦτο πράττειν. Sed non debuit. Solenne est in commate bene longo syntaxin flectere et alio derivare. Cujus rei exempla sunt innumera. Cavisse potius ab οὕτως, atque admonuisse oportuit eam masculam ex cauda vocis κρίνοντας, quae proxime antecessit, oriri: ἀλλ' οὖν γε περὶ προδοσίας κρίνοντας (οὕτως) ὅσιον οἶμαι τοῦτο πράττειν. Taylor. Mihi videtur ἐγὼ leg. esse pro ἔχρῆν. Reisk.

ὁρώμενοι καὶ ἀναμιμνήσκοντες ὅτι τοῦ κοινοῦ παρὰ πᾶσιν ἐλέου [1]οὐκ ἠξιώθησαν, πικροτέρας τὰς γνώσεις [2]κατὰ τοῦ 168.
ἀδικοῦντος παρασκευάζωσιν. ἐπειδὴ δ' οὐ νόμιμον οὐδ' ἐθισμένον ἐστὶν, ἀλλ' ἀναγκαῖον ὑμᾶς ὑπὲρ ἐκείνων δικάζειν, τιμωρησάμενοι οὖν [3]Λεωκράτην καὶ ἀποκτείναντες αὐτὸν, ἀπαγγείλατε τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν παισὶ καὶ γυ-
235 ναιξὶν ὅτι ὑποχείριον λαβόντες τὸν προδότην αὐτῶν ἐτιμωρή- 5
σασθε. καὶ γὰρ δεινὸν καὶ σχέτλιον, ὅταν νομίζῃ δεῖν Λεωκράτης ἴσον ἔχειν ὁ φυγὼν ἐν τῇ τῶν [4]μεινάντων πόλει καὶ ὁ μὴ κινδυνεύσας ἐν τῇ τῶν παραταξαμένων καὶ ὁ μὴ διαφυλάξας ἐν τῇ τῶν σωσάντων, ἀλλ' ἥκῃ ἱερῶν, [5]ὁσίων, ἀγορᾶς, νόμων, πολιτείας μεθέξων, ὑπὲρ ὧν τοῦ μὴ κα-
236 ταλυθῆναι χίλιοι τῶν [6]ὑμετέρων πολιτῶν ἐν Χαιρωνείᾳ ἐτελεύτησαν καὶ δημοσίᾳ αὐτοὺς ἡ πόλις [7]ἔθαψαν. ὧν 10
οὗτος οὐδὲ τὰ ἐλεγεῖα τὰ [8]τοῖς μνημείοις

[1] οὐκ om. T. R. [2] περὶ T. R. [3] Λεωκράτη T. R. [4] σωσάντων T. R.
[5] pon. ὁσίων T. [6] ἡμετέρων T. R. [7] ἐθάφθαν T. R. [8] ἐν τοῖς T. R.

Ἠξιώθησαν] Non *digni esse debuerint*, sed *dignati essent*. TAYLOR. Leg. mihi videtur: ἐλέου περὶ τούτου μόνου οὐκ ἠξιώθησαν. *ab hoc Leocrate solo digni habiti non fuissent ea commiserationis, quæ alias nemini negatur.* REISK.

Ὑμᾶς] Scil. μόνους, ἄτιμα τῶν ὑμετέρων παίδων καὶ γυναικῶν. REISK. *cum autem insuetum sit* (liberos et uxores ascidere), *at necesse saltem esse* etc. BECKER.

Ὑμετέρους αὐτῶν] Αὐτῶν ut otiosum delevi. PINZGER.

Δεινὸν] Subjectum, perspicuitatis gratia repetitum ab Oratore, expungunt Morus et Schulzius. BECKER. Moro et Schulzio valde assentior hoc somos, uti e margine male repetitum delentibus. OSANN.

Σωσάντων] Itane? Auritas fne sis, quæso, qui hæc scripsisti, et vide, quæ quibus opponantur: ὁ φυγὼν ἐν τῇ τῶν σωσάντων πόλει· ὁ μὴ κινδυνεύσας ἐν τῇ τῶν παραταξαμένων· ὁ μὴ διαφυλάξας ἐν τῇ τῶν σωσάντων. Quid? iterumne *σωσάντων*? Anne compulit patriæ linguæ egestas, ut istud repeteres? Novi non ita esse, et esse aliquod proximius, quod τῷ *φυγόντι* objicerem. Isted autem erat *μεινάντων*. *aufugit ille, hi domi remanserunt.* TAYLOR. Aut *μεινάντων* cum Taylore leg. aut διαπεφευγότων, aut ὑποστάντων. REISK. Pernanta est Taylori correctio *μεινάντων*, quam Schulz., Therlac., Beckerus [Heinrichius, et Pinzgerus], susceperunt, atque ego fere susceperim. OSANN.

Μεινάντων] Ferri quoque possit ὑποστάντων, quod Reisk. proposuit. Id significat *periculum sustinere*, ut legitur ap. Demosth. de Cor. p. 527. 26. ed. Reisk. BECKER.

Ἥκῃ] Ἧκεν revocavi. Nempe mutata structura Lycurgus orationem finitivo porgit. OSANN. Equidem sum mutata interpunctione retinui. PINZGER.

Ὁσίων] Hoc nihil aut parum ad Rempublicam. Nihil ad ἱερὰ, ἀγορὰν, νόμους, πολιτείαν, quæ omnia sunt Civitatis. Reposui olim, in Lectionibus Lysiacis, ὁσιῶν, et Tu jam repones, aut scio. Recte Antipho σ. τοῦ χορευτοῦ pag. ed. Steph. 141. l. 33. χρέσασθαι τῇ δίκῃ καὶ τῷ νόμῳ, εἰργασθαι πόλεως, ἱερῶν, ὁσιῶν, λιμένων. TAYLOR. Redi de meo ὁσίων. Stupidissime inter se copulantur ἱερὰ et ὅσια. REISK. Beckerus (qui Dinarch. c. Aristog. §. γ'. citat) et Schulzius: ὁσιῶν. Thorlacius, Osannus, Heinrichius, et Pinzgerus: ὁσίων.

Τῷ μὴ καταλυθῆναι] Glossam nimirum naturam sapit, et tollendam esse arbitror. TAYLOR.

Χίλιοι] Hic numerus eorum, qui ad Chæroneam occiderunt, cum Demadis fragm. p. 368. ed Reisk. et Diod. XVI. 86. plane consentit. BECKER.

Δημοσίᾳ — ἔθαψαν] publice sepulturæ civitas hos ornavit. V. Wolf. ad Lept. §. λ'. IDEM.

ἐπανιὼν εἰς τὴν πόλιν ἠδέσθη, ἀλλ' οὕτως αἰσχυνθῶς ἐν ταῖς ὀφθαλμοῖς τῶν πεπιθησόντων τὰς ἐκείνων συμφορὰς ἡγεῖται δεῖν ἀναστρέφεσθαι. καὶ αὐτίκα μάλ' ὑμᾶς αἰτιώσει αἰσχύνεσθαι αὐτοῦ ἀπολογουμένου κατὰ τοὺς νόμους· ὑμεῖς δ' ἐρεσθε αὐτὸν ποίους; οὓς ἐγκαταλιπὼν ᾤχετο; καὶ ἐάσετε αὐτὸν οἰκεῖν ἐν τοῖς τείχεσι τῆς πατρίδος, πατηράμενον τῶν πολιτῶν οἷς οὐ συνδιεφύλαξε; καὶ ἐπικαλέσεται τοὺς θεοὺς 237
σώσοντας αὐτὸν ἐκ τῶν κινδύνων; τίνας; οὐχ ὧν τοὺς νεὼς καὶ τὰ ἕδη καὶ τὰ τερένη προὔδωκε; καὶ δέήσεται καὶ ἱκετεύσει ἐλεῆσαι αὐτόν; τίνων; οὐχ οἷς [1] τὸν αὐτὸν ἔρανον εἰς τὴν σωτηρίαν εἰσενεγκεῖν οὐκ ἐτόλμησε; Ῥοδίους

[2] τῶν αὐτῶν ἐράνων T.

Ἐπανιὼν] Cf. C. 11. 10. IDEM.

Ἠδέσθη] Post ἠδέσθη videtur ὀρῶν desse. REISK.

Ἀπολογουμένου κ. τ. νόμους] Oratorio sententiam exornat Lycurgus: stolidum esse Leocr. consilium, legum, deorum et civium implorare præsidium, quos antea reliquerit et fuga sua offenderit. — Accusati vero exordio Orationis a judicibus petere solebant, ut *secundum leges* defensionem instituere sibi permittant. Demosth. de Cor. p. 226. ed. Reisk. Perperam igitur hæc verba Lonic. vertit: *contra leges*. BECKER.

Οὓς] Delere voluit Scaliger. Tum autem sententia erit hujusmodi: ὑμεῖς δ' ἐρωτᾶτε αὐτὸν, ποίους ἐγκαταλιπὼν ᾤχετο; Verum hoc caret magni viri acumine. Lege: ἐρωτᾶτε αὐτὸν ποίους; οὐχ οὓς ἐγκαταλιπὼν ᾤχετο; Ut modo: ἐπικαλέσεται τοὺς θεοὺς — τίνας; οὐχ ὧν τοὺς νεὼς — προὔδωκεν; et deinde ἱκετεύσει ἐλεῆσαι αὐτόν. τίνων; οὐχ οἷς etc. Adeo non cum Scaligero terminatio vocis ποίους produxerit τὸ οὓς, ut etiam similitudo literarum in hoc postremo vocabulo simile vocabulum ante se exstinxerit. TAYLOR. Taylorum Schulzius refutavit. Haud magis opus statim Reiskii conjectura pro ἐάσετε. OSANN. Ambas tamen in textum suscepit Heinrichius.

Ἐάσετε] Lego ἐᾶσαι. qui infinitivus pendet ex ἀξιώσει. *rogabit vos, ut se sinatis manere intra mœnia*. REISK.

Πατρίδος, πεπατήμενοι] Lego sic: τῆς πατρίδος. ποίους; (subaudi τείχεσιν) *intra quæ mœnia? num ea, à μόνος τῶν πολιτῶν αὐτὸς οὐ συνδιεφύλαξε, quæ solus ipse civium omnium nil curavit defendere, stans in scie una cum ipsis*. REISK. Reiskii conjecturam in Textum susceperunt Schulzius, et addito etiam οὐχ ante ἃ μόνος Thorlacius et Heinrichius. Bekkerus scripsit: ποίους ἃ μόνος τῶν πολιτῶν οὐ συνδιεφύλαξε. Nihil horum necessarium. PINZGER.

Καὶ — συνδιεφύλαξε] Emendationem Reiskii non minus probabilem, quam Wesselingii c. 18. correctio, in textum receperunt Schulz. et Thorlac. Equidem verba explicationem interrogationis præcedentis esse existimo. Leocrates enim urbem civesque periculo deseruerat; civis Atheniensis non amplius fuit: (c. 8.) quare si proinde in urbe habitare civiumque juribus frui vellet, prærogativa civis Attici plebiscito populi denuo recuperare debuit. Quod innuit Lyc. verbis πεπατήμενον τῶν πολιτῶν. Nam πατεῖσθαι Ἀθηναίων vel πολίτην dicebatur de iis, quibus populi suffragio jus civitatis concedebatur. Demosth. c. Neær. p. 1375. 11. ed. Reisk. Igitur, si lectio proba, Oratoris est sententia: Jam vero dubitare licet, an L. sinatis habitare mœnibus urbis, denuo eum recipientes in numerum civium, quos olim non defendit. Et sic fere locum cepisse Melanth. ejus interpretatio docet: quamquam Reiskii scita correctio, aliquando fortasse Codd. auctoritate confirmata, magis placet. BECKER.

Θεοὺς σώσοντας] Videtur τοὺς interponendum esse. REISK. Θεοὺς σωσ. αὐτὸν; Pinzger.

Αὐτὸν] Lege: ἀστὸν; *commiseratione amplecti civem*. τίνων; *quorumnam? τίνων πολιτῶν ἀστὸν ὄντα* bellicet. REISK. A Schulzio bene rejectum. OSANN.

Οὐχ οἷς] Id est, οὐχὶ τούτων, οἷς τὸν αὐτὸν ἔρανον. REISK.

Τῶν αὐτῶν ἐράνων] Τὸν αὐτὸν ἔρανον mavult Scaliger, neque ego intercedam. TAYLOR. Et susceperunt omnes præter Osannum.

Τὸν αὐτὸν ἔρανον] Ald. vit. τῶν αὐτ. ἐρά-

ἱκετευέτω· [1]τὴν γὰρ ἀσφάλειαν ἐν τῇ ἐκείνων πόλει μᾶλλον ἢ ἐν τῇ [2]ἑαυτοῦ πατρίδι ἐνόμισεν εἶναι. ποία δὲ ἡλικία δικαίως ἂν τοῦτον ἐλεήσειε; πότερον ἡ τῶν πρεσβυτέρων; ἀλλ' οὐδὲ γηροτροφηθῆναι οὐδ' ἐν ἐλευθέρᾳ ἐδάφει τῆς πατρίδος [3]αὐτοῖς ταφῆναι τὸ καθ' αὑτὸν μέρος παρέδωκεν. ἀλλ' ἡ τῶν νεωτέρων; καὶ τίς ἀναμνησθεὶς τῶν ἡλικιωτῶν τῶν 238 ἐν Χαιρωνείᾳ ἑαυτοῖς συμπαραταξαμένων καὶ τῶν κινδύνων τῶν αὐτῶν μετασχόντων σώσειε τὸν τὰς ἐκείνων ψήφους προδεδωκότα, καὶ τῇ αὐτῇ ψήφῳ τῶν μὲν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τελευτησάντων παρανοίας καταγνοίη, τὸν δὲ καταλιπόντα τὴν πατρίδα ὡς εὖ φρονοῦντα ἀθῶον ἀφήσει; ἐξουσίαν ἄρα δώσετε τῷ βουλομένῳ καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ τὸν δῆμον καὶ ὑμᾶς κακῶς ποιεῖν; οὐ γὰρ μόνον νῦν οἱ φεύγοντες κατέρχονται, ὅταν ὁ ἐγκαταλιπὼν τὴν πόλιν καὶ [4]φυγὴν αὐτὸς ἑαυτοῦ καταγνοὺς καὶ οἰκήσας ἐν Μεγάροις ἐπὶ προστάτου πλείω πέντ' ἢ ἓξ ἔτη ἐν τῇ χώρᾳ καὶ ἐν τῇ πόλει ἀναστρέφηται, ἀλλὰ καὶ ὁ μηλόβοτον τὴν Ἀττικὴν

[1] ἐπὶ καὶ τὴν ἀσφ. T. R. [2] αὐτοῦ T. R. [3] αὐτῆς T. [4] φυγὴν, αὐτὸς T.

των. Melanth. jam nostram exhibuit lect. Dicitur vero ἱέρεον εἰσπηγεῖν s. ἱερανίζειν de iis, qui cum aliis de patria bene merent. V. quos laudat Morus ad Longin. XX. 1. Becker.

Αὐτῆς] Dedi de meo αὐτοῖς, scil. τοῖς πρεσβυτέροις. Reisk. Cui obsecuti sunt editores.

Ἀναμνησθείς] Schaubius: ἂν ἀναμνησθῇς. Bekkerus: ἂν μνησθείς. Neutrum necessarium. Pinzger.

Ἑαυτοῖς] An ἑαυτῷ, ut ad τίς referatur. Mor. Rigida constructio postularet ἑαυτῷ. quia praecedit τίς ἀναμνησθείς. Sed recordans quisque non solum sui meminit, sed etiam reliquorum quoque, qui secum in acie stetissent. Quare bene habet vulgata. Graecis oratoribus perquam frequens hoc est schema, ut de se loquens quis pluralem usurpet, una secum conjunctos fortunae aut negotii similitudine designans. Reisk.

Παρανοίας] Malim παράνοιαν. Idem.

Ἀφήσει] Conjeceram ἀφήσει. Osann.

Οὐ γὰρ μόνον κ. τ.λ.] Nova hic Schulzius et Simonus frustra moliuntur. Idem.

Φυγὴν, αὐτὸς] Sublato commate φυγὴν αὐτὸς dedi. cum ipse sese suo suffragio exsilio mulctasset. Reisk. Quo nil opus esse Schulzius demonstravit. Osann. Vulgatam quoque tuetur Pinzgerus.

— ἓξ ἔτη] Ego haec vix Graeca esse judico. Taylor. Idem judicavit Markland de verbis οὐκ ἐπὶ πέντε ἢ ἓξ, quae occurrunt in Demosth. Lept. §. ζ. ubi v. Wolf. Lycurgus supra §. 8. 1. πλείω ἢ πέντε ἔτη, 14. 3. πέντε ἔτη, et statim post §. 6. ἓξ ἔτη συμβῶ ἀναβάλλεσθαι, quam diversam rationem annos computandi, Orator, ne sibi repugnet, h. l. consulto conjunxisse videtur. Becker. Frustra his Taylorus offendit. Nos eodem idiomate mehre fünf oder sechs Jahre. Idem de h. l. sentit Schaubius. Osann. Heisrichius: πλείω ἢ πέντε ἔτη.

Μηλόβοτον] vastatam. Hesych. πόλις ἀνημένος πρεβάτων εἰς βρῶσιν. V. Wessel. ad Diodor. XV. Vol. VI. p. 651. Bip. Supra c. 15. 3. ἀοίκητον. Becker. Adde Suidam T. 2. p. 551. μηλόβοτος χώρα· ἐπὶ πολλοῖς ἐξερημωθεῖσα, ὧν κατατέτμηται τὰ τετράποδα [ita bene conjecit Kuster. pro στρατόπεδα]. καίτοι δὶ τούτων καὶ [num παρὰ?] τῷ Δινωύγῳ ἐν τῷ κατ' Αὐτυλλίου [lege Αὐτολύκου]· ἀλλὰ καὶ μηλόβοτον τὴν Ἀττικὴν ἀνῆκε etc. Idem ibidem paullo ante: μηλοβοτία· γῆν σὺτραφῆ, ἀνειμένην εἰς νομὴν προβάτων, ubi scribe e Lexico inedito codicis Parisini Regii 347. fol. 107. rect. eadem haec Suidae verba mutuante, ἀνειμένην, in quod Kusterus jam incidit, et προβάτους. Posterius etiam aliud Lexicon ineditum in eadem Biblioth. asservatum, vulgo Seguerianum dictum, fol. 123. vers.

εἶναι φανερᾷ τῇ ψήφῳ καταψηφισάμενος, οὗτος ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ σύνοικος ἡμῶν γένηται.

λζ'. Βούλομαι δ' ἔτι βραχέα πρὸς ὑμᾶς εἰπὼν καταβῆναι, καὶ τὸ ψήφισμα τοῦ δήμου παραισχόμενος ὃ περὶ εὐσεβείας ἐποιήσατο· χρήσιμον γὰρ ὑμῖν [1]ἐστὶ τοῖς μέλλουσι. τὴν ψῆφον φέρειν. καί μοι λέγε τὸ αὐτὸ ψήφισμα. 239

ΨΗΦΙΣΜΑ.

35 ἐγὼ τοίνυν [2]μηνύω τὸν ἀφανίζοντα ταῦτα πάντα πρὸς ὑμᾶς τοὺς κυρίους ὄντας κολάσαι, ὑμέτερον δέ ἐστι καὶ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ὑπὲρ τῶν θεῶν τιμωρήσασθαι Λεωκράτην. τὰ γὰρ ἀδικήματα, ἕως μὲν ἂν ᾖ ἄκριτα, παρὰ τοῖς πράξασίν ἐστιν, ἐπειδὰν δὲ κρίσις γένηται, παρὰ τοῖς μὴ δικαίως ἐπεξελθοῦσιν. εὖ δὲ ἴστε, ὦ ἄνδρες, ὅτι νῦν κρύβδην ψηφιζόμενος ἕκαστος ὑμῶν φανερὰν ποιήσει τὴν αὐτοῦ διά-
40 νοιαν τοῖς θεοῖς. ἡγοῦμαι δὲ, ὦ ἄνδρες, ὑπὲρ ἁπάντων τῶν μεγίστων καὶ δεινοτάτων ἀδικημάτων μίαν ὑμᾶς ψῆφον ἐν τῇ τήμερον ἡμέρᾳ φέρειν, οἷς ἅπασιν ἔνοχον ὄντα Λεωκράτην ἔστιν ἰδεῖν, προδοσίας μὲν ὅτι τὴν πόλιν ἐγκαταλιπὼν τοῖς πολεμίοις ὑποχείριον ἐποίησε, δήμου δὲ καταλύσεως ὅτι οὐχ ὑπέμεινε τὸν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας κίνδυνον, ἀσεβείας δὲ ὅτι τοῦ τὰ τεμένη τέμνεσθαι καὶ τοὺς νεὼς κατασκά-
169. 1 πτεσθαι τὸ καθ' ἑαυτὸν γέγονεν αἴτιος, τοκέων δὲ κακώσεως [3][ὅτι] τὰ μνημεῖα αὐτῶν ἀφανίζων καὶ τῶν νομίμων

[1] ἐστὶ om. T. R. [2] ὑμῖν μηνύω T. R. [3] uncos om. T. R.

præbet, eodem fere contextu. Denique conf. Bekkeri Anecd. Græc. T. 1. p. 280. Osann.

Γίνηται] Pro γίνηται vix dubito, quin γενήσεται scribendum sit; quod nunc video ipsum Meinekhonem edidisse. Idem.

Τὸ αὐτὸ] Latet (ex sententia Bekkeri) in pronomine nomen ejus qui hoc psephisma tulit.

Ὑμῖν μηνύω] Ἐγὼ τοίνυν ὑμῖν μηνύω — πρὸς ὑμᾶς. Vides unde, nempe inter τοίνυν et μηνύω, nactus sis istud ὑμῖν. Lego: Ἐγὼ τοίνυν μηνύω — πρὸς ὑμᾶς. κ. τ. λ. Taylor. Videtur leg. ἐγὼ μὲν τοίνυν μηνύω. Reiske. Non desunt tamen in oratoribus ibea hujus generis, ubi pronomina repetuntur. Becker. Nos cum Beckero vulgatam toleramus. Osann. Schulzius et Thorlacius: ἐγὼ μὲν τοίνυν μην. Heinrichius: ἐγὼ τοίνυν ὑμῖν μην. Pinzgerus: ἐγὼ τοίνυν μην.

Τοῖς θεοῖς] Citat Hauptm. Senec. ep. 83. "deus interest animis vestris, et cogitationibus mediis intervenit." Et Isidor. Pelus. IV. ep. 84. Ἔχει θεὸς ἐκάστου ἡμῶν καλῶς μὲν τὸ ἀδικεῖν, κακῶς δὲ τὸ ἀδικεῖσθαι. Becker.

Τεμένη τέμνεσθαι] *quia, quod luci excindentur, ac diruentur templa*, vertit Ez. Spanhem. ad Callim. p. 690. Idem.

Τοκέων δὲ κακώσεως etc.] Apposite Demosthenes in Timocrat. p. 733. 26. ed. Reisk. [νόμοι] καὶ ζῶντας ἀναγκάζουσι τοὺς παῖδας τοὺς γονέας τρέφειν, καὶ ἐπειδὰν ἀποθάνωσιν, ὅπως τῶν νομιζομένων τύχωσι, παρασκευάζουσιν. Ibidem etiam ἡ ἀστρατεία, plane ut apud Lycurgum, τῇ γονέων κακώσει proxime jungitur. Cf. supra §. 17. et Meier. de bonis damnatorum p. 126. Osann.

[Ὅτι] τὰ μνημεῖα] Ὅτι delendum est, ut mox solum participium positum est

ἀποστερῶν, λειποταξίου δὲ καὶ ἀστρατείας [1] οὐ παρασχὼν
240 τὸ σῶμα τάξαι τοῖς στρατηγοῖς. ἔπειτα [2] τούτου τίς ἀποψηφιεῖται, καὶ συγγνώμην ἕξει τῶν κατὰ προαίρεσιν ἀδικημάτων; καὶ τοσοῦτον [3] ἔσται ἀνόητος ὥστε τοῦτον σώζων τὴν ἑαυτοῦ σωτηρίαν προέσθαι τοῖς ἐγκαταλιπεῖν βουλομένοις, καὶ τοῦτον ἑλεήσας αὐτὸς ἀνελέητος ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀπολέσθαι προαιρήσεται, καὶ τῷ προδότῃ τῆς πατρίδος χάριν θέμενος ὑπεύθυνος εἶναι τῇ παρὰ τῶν θεῶν τιμωρίᾳ; ἐγὼ μὲν οὖν καὶ τῇ πατρίδι βοηθῶν καὶ τοῖς ἱεροῖς καὶ τοῖς νόμοις ἀποδέδωκα τὸν ἀγῶνα ὀρθῶς καὶ δικαίως, οὔτε τὸν ἄλλον [4] τούτου βίον διαβαλὼν οὔτ' ἔξω τοῦ πράγματος οὐδὲν κατηγορήσας· ὑμῶν δ' ἕκαστον χρὴ νομίζειν τὸν Λεωκράτους ἀποψηφιζόμενον θάνατον τῆς πατρίδος καὶ [5] ἀνδραποδισμὸν καταψηφίζεσθαι, καὶ δυοῖν [6] καδίσκοιν κειμένοιν,

[1] οὐ om. T. R. [2] τούτους T. R. [3] ἐστιν T. R. [4] τούτου om. T. R. [5] ἀνδρῶν καὶ παίδων καταψηφίσεσθαι T. R. [6] καδίσκοις T. R.

Mor. Si librarii culpa repetitam esse conjunctionem cum Moro existimas, nec causa adest, quare Reisk. post ἀποστερῶν verbum φλαυρᾶται vel βλάπτεται interponere voluit. Præterea et sequens παρασχὼν nude ponitur. Igitur particulam uncis inclusimus. Becker. Et inclusit Heinrichius, omisit Pinzgerus.

Ἀποστερῶν] Post ἀποστερῶν docet ἠλιγῶται, aut ψέφοι, aut φλαυρᾶται, aut tale quid. Reisk.

Παρασχὼν] Μὴ παρασχὼν cum Stephano, vel οὐ παρασχὼν cum Scaligero. Deinde, ἔσται τούτου τίς ἀποψηφιεῖται. Idem Stephanus. Taylor. Malim ἔσται' ἐπὶ τούτοις, aut ἐπὶ τουτοῖς. Reisk.

Ἔσται] Corrige ἔστω. Ut ἀποψηφιεῖται, ἕξει, προαιρήσεται. Ibid. Scaliger: καὶ τὰς τοιαύτας. Taylor. Quod nolim a Bekkero receptum esse. Osann. In textum tamen susceperunt Thorlacius et Pinzgerus.

Ἀσωλέσθαι] Ἀπολέσθαι, Osannus.

Τῇ παρὰ τῶν θ. τιμωρίᾳ] Hauptm. laud. Plaut. Rud. Prol. v. 18.

"Mali, res falsas qui impetrant apud judicem:
Iterum ille (deus) eam rem judicatam judicat." Becker.

Ἐγὼ μὲν οὖν] Post οὖν videtur ὑμῖν deesse, quod cohærebit cum ἀντίδικα, non cum βοηθῶν. Reisk.

Ἐγὼ μὲν οὖν κ. τ. λ.] exhibui, solvi certamen, i. e. in eo me gessi, qualem oportebat. Mor. Sic Dinarch. c. Demosth. p. 76. ed. Reisk. Ἐγὼ μὲν οὖν, ὅσον εἰς τὸ μέρος τοὐμὸν τῆς κατηγορίας ἦκα, βεβοήθηκα, τἆλλα πάντα παρεὶς, ὥλιν τοῦ δικαίου καὶ τοῦ συμφέροντος ὑμῖν. Et sic fere Æschin. c. Ctesiph. c. 96. Becker.

Ἀποψηφιζόμενον] Fort. ἀποψηφισάμενον. Mor.

Ἀνδρῶν καὶ παίδων] Hic primum conjungantur, sat scio, πατρίδος — ἀνδρῶν — παίδων. Alibi semper τῆς πατρίδος, καὶ παίδων, καὶ γυναικῶν. Taylor. Pro ἀνδρῶν num αὐτῶν. Reisk. MSS. exhibui lectionem [ἀνδραπόδων], a me, fateor, nondum satis intellectam. Osann. Hæc est mea conjectura [scil. ἀνδραποδισμὸν], a Bekkero quoque reperta, in quam doctas sum inepta MSS. lectione ἀνδρωνίδων. Pinzger. Morus pro ἀνδρῶν legere maluit γυναικῶν.

Καταψηφίζεσθαι] Vulgo καταψηφίσασθαι, ex nescio cujus operæ errore natum, qui ad novissimam usque orationis editionem perduravit. Nempe jam in Aldina καταψηφίζεσθαι, quod MSS. quoque omnes. Hoc igitur exemplum eorum numero eximendum est, quo Lobeckius ad Phrynich. p. 746. ad convellendam Petri Elmsleii de futuri Attici forma sententiam usus est. At hujus loco Lobeckio aliud, si tanti est, hac ex oratione suggero, supra p. 471. v. 7. ἐκκαλέσεται. Osann.

Δυοῖν καδίσκοιν] Apposite Phrynichus Musis ap. Harpocrat. v. καδίσκος p. 94. ed. Gron.

Ἰδού, δέχου τὸν ψῆφον· ὁ καδίσκος δέ σου,
ὁ μὲν ἀποκλίων οὗτος, ὁ δ' ἀποκλὰς ἐμέ.

Cæterum nos καδίσκων, eademque scri-

[1] τὴν μὲν προδοσίας [1] τὸν δὲ σωτηρίας [2] εἶνεκα, τὰς ψήφους 241
φέρεσθαι, τὰς μὲν ὑπὲρ ἀνατροπῆς τῆς πατρίδος, τὰς δὲ
ὑπὲρ ἀσφαλείας καὶ τῆς ἐν τῇ πόλει εὐδαιμονίας. ἐὰν [3] μὲν
Λεωκράτην ἀπολύσητε, προδιδόναι τὴν πόλιν καὶ τὰ ἱερὰ
καὶ τὰς ναῦς ψηφιεῖσθε· ἐὰν δὲ τοῦτον ἀποκτείνητε, διαφυ-
λάττειν καὶ σώζειν τὴν πατρίδα καὶ τὰς προσόδους καὶ τὴν
εὐδαιμονίαν παρακελεύσεσθε. νομίζοντες οὖν, ὦ Ἀθηναῖοι,
ἱκετεύειν ὑμῶν τὴν χώραν καὶ τὰ δένδρα, δεῖσθαι τοὺς
λιμένας, τὰ νεώρια καὶ τὰ τείχη τῆς πόλεως, ἀξιοῦν δὲ 242
καὶ τοὺς νεὼς καὶ τὰ ἱερὰ βοηθεῖν αὐτοῖς, παράδειγμα

[1] τῶ R. [2] ἕνεκα T. R. [3] μὲν om. T. R.

ptura hanc vocem ubivis efferendam judicamus, valde mirantes, qui factum ut falsa vocis scriptura *καθίσεις* nostris etiam temporibus adhuc recepta sit, quum aliquot Aristophanis loca dudum meliora docere debuisset: v. Vesp. 885. 886. Invers., quibus adde fragmentum a Dione Prusseo orat. 52. p. 553. servatum, aliquandoque ad Philostrati Imag. 3. 13. illustrandum:

ἱ δ' αὖ Σοφοκλέους τῶν μιλτι κεχρισμένου
ἔσωσε καθίσεως στρεπτὸν στόμα:

quæ verba neque inter reliquas Aristophanis fabulas, neque inter fragmenta ejus annotata reperi. IDEM.

Τὸν μὲν, προδοσίας] Lege: *δυοῖν καθίσεων πικρίνων, τοῦ μὲν, προδοσίας, τοῦ δὲ, σωτηρίας, τὰς ψήφους φέρεσθαι*. Verte autem, nam Louicerus non intellexit: *vestrum autem unumquemque oportet — duabus urnis propositis, condemnationis una, altera salutis, suffragia ferre, si in hanc, pro patriæ subversione, si in illam, pro securitate et felicitate publica*. Recte etiam abolevit istud ἕνεκα magnus Scaliger. TAYLOR. F. *διττὰς ψήφους*. REISK. Neque ego eam [scil. ἕνεκα] valde desideraverim. Formam *εἵνεκα*, a nobis restitutam, quam ab Atticis usurpari vulgo negant, satis firmat exemplorum numerus. Ne multa: vid. Xenoph. Hellen. v. 1. 17. Philemon. Comici frag. inc. 75. ed. Cler. p. 346. Cf. Wolf. ad Lept. §. *αʹ*. fin. V. D. in Ephem. Litt. Hal. 1814. No. 34. p. 265. sqq. OSANN. *τοῦ μὲν — τοῦ δὲ* susceperunt Thorlacius, Beckerus, et Heinrichius: et mox ἕνεκα inclauserunt Beckerus et Heinrichius, omisit Thorlacius.

Ἐὰν Ἀσωπ.] Malim *καὶ, ἐὰν Ἀσωπ.* — [post *ἐὰν* si *οὖν* addatur, poterunt insequentia futura servari. *In Cur. poster.*] REISK. Et *οὖν* recepit Beckerus.

Τοὺς νεὼς] Omnes edd. habent *τὰς ναῦς*, de quibus hoc verborum nexu vix potest esse sermo. Secutus igitur Morum veriorem lectionem substituisse existimo; nam statim postea iterum Orator conjungit *τοὺς νεὼς καὶ τὰ ἱερά*. Ne quis autem existimet, ambo verba idem significare, cogitet *νεὼς* esse *sacella templorum*, in quibus deorum status exponitur: *ἱερὰ* vero *templorum ædificia*, vel loca ipsa diis consecrata. Sic Lesbon. Προτρεπτ. p. 6. ed. Reisk. Ἔτι δὲ, *καὶ ἱερὰ ὑμῖν ἃ πατέρες ἱδρυσάμενοι κατέλιπον κεσμίως ναοῖς καὶ βωμοῖς καὶ ἀγάλμασι, καὶ ἄλλαις πολλαῖς καὶ καλαῖς ἀναθήμασιν*. BECKER. Haud male Morus τοὺς νεώς. OSANN.

Ψηφίσθαι — παρακελεύσεσθε] Malim utrumque in infinitivo *ψηφισθῆναι* et *παρακελεύσασθαι*, qui infinitivi apti erunt ex *ὑμᾶς χρὴ νομίζειν. oportet vos existimare — vos decreto vestro sancituros et civibus vestris imperaturos esse proditionem — contra autem adhortaturos*. REISK. Quibus minime opus. OSANN. Hesych. *παρακελεύσασθαι, προτρέψασθαι*. Sic Fragm. XIV. noster usus est substant. *παρέλευσις*. BECKER.

Καὶ τὰ δένδρα δεῖσθαι,] Lege: *ἱκετεύειν ὑμῶν τὴν χώραν καὶ δεῖσθαι, τὰ δένδρα, τοὺς λιμένας, τὰ νεώρια*, cætera. In sequentibus *τοὺς νεὼς, καὶ τὰ ἱερὰ* male redditur *naves* et *delubra deorum*. Quomodo hoc potuit, qui eadem pag. 473. antep. recte transtulit? TAYLOR. Malim *καὶ τὰ δένδρα δὴ δεῖσθαι*. REISK. Hunc locum sola distinctione Schulzius sanavit, quod jam pridem occupaverat Toupius Emendd. in Suid. t. iv. p. 437. ed. Oxon. Atque ita tandem Thorlacius, Beckerus, [Heinrichius, et Pinzgerus]. Nempe antea locus ita ferebatur: *καὶ τὰ δένδρα δεῖσθαι, τοὺς λιμένας, κ. τ. λ.* OSANN.

ποιήσατε [1] Λεωκράτην, ἀναμνησθέντες τῶν [2] κατηγορημέ- 20
νων, καὶ ὅτι οὐ πλέον ἰσχύει παρ' ὑμῖν ἔλεος οὐδὲ δάκρυα τῆς ὑπὲρ τῶν νόμων καὶ τοῦ δήμου σωτηρίας.

[1] Λεωκράτη T. R.

[2] κατηγορουμένων T. R.

Κατηγορημένων] Edd. *κατηγορουμένων*, quod, exemplis cæterorum Oratorum usus, correxi. Demosth. de Cor. 3. ἀξιῶ — ἀκοῦσαί μου περὶ τῶν κατηγορημένων ἀπολογουμένου. Dinarch. c. Demosth. §. κε'. ἀλλὰ πειράσετε ἀπολογεῖσθαι περὶ τῶν κατηγορημένων. Et ita corrigendus Andocid. de Myst. §. β'. ὅτι οὐ πάντες ἴσως ἐπὶ πᾶσι τοῖς κατηγορουμένοις, ubi *κατηγορημένοις* probum est. Becker. Et susceperunt Osannus et Pinzgerus.

[Καὶ] ὅτι οὐ πλέον] Ὅτι pendet a παράδειγμα ποιήσαντες· igitur καὶ, quod in edition. tolerabatur, est delendum. Viderunt et Morus et Schulzius. Becker. Et inclusit Heinrichius, delevit Pinzgerus.

Ὑπὲρ] Dele. τῆς τῶν νόμων καὶ τοῦ δήμου σωτηρίας. Taylor. *ὑπὲρ* retinuimus. Ferri enim potest, si conjungis: οὐ πλέον ἰσχύει ὑπὲρ σωτηρίας. Turbatiorem verborum collocationem Nostrum animadvertisse non pepercit. Pius notatum est, et propter numerum oratorium in fine orationis consulto vocabula sic struxisse videtur Lycurgus. Becker. *ὑπὲρ* Schaubius, apposito Demosthenis loco in Aristogit. p. 804. 4. ed. Reisk. *τὸν ὑπὲρ* (hoc Reiskius pessimo exemplo uncis seclusit) τῆς πατρίδος σωτηρίας, satis corroboravit. Osann. *ὑπὲρ* est genuinum. Reiskius pro σωτηρίας, servato *ὑπὲρ*, legendum esse proposuerat τιμωρίας. Pinzger.

LYCURGI FRAGMENTA.

LYCURGI

ORATIONUM DEPERDITARUM NOTITIA ET FRAGMENTA.

EX EDITIONE A. G. BECKER.

*** Primum a Meursio Attic. Lectt. III. 5. in Bibliotheca Attica (in Thesauro Antiquit. Gronov. Vol. X.), deinde a J. A. Fabricio Biblioth. Gr. L. II. c. 26. p. 916. Lycurgi Orationum tituli, quos laudavit antiquitas, sunt collecti et in ordinem redacti; quem Catalogum sine ulla emendatione recentioribus quibusdam Leocrateæ editoribus transcribere placuit. Sed quum nonnulla ab his viris doctissimis conscripta recenti subjicienda viderentur quæstioni, paullo uberius de his disserere visum est. Quamobrem pleniorem Orationum deperditarum, quas antiquitas tanquam Lycurgeas agnovit, confeci indicem; notato, ubi fieri poterat, Orationis argumento et tempore, quo unaquaque ab Oratore conscripta sit; tum loca scriptorum, quæ verba singula seu fragmenta ex iis servarunt adjeci; denique veterum criticorum addidi censuram, ex qua apparebit, nonnullas earum jam antiquis incertæ fuisse auctoritatis. Si autem minor videbitur fragmentorum copia quam speraveris, id temporis injuria, quam multis de causis in Nostro potissimum nobiscum multi querentur, factum esse judicabis: tamen utcunque sit, hanc fragmentorum collectionem plerisque gratum acceptumque ed. Leocrateæ additamentum, ab aliis aliquando locupletandum, futurum esse existimo, quod quidem in cæteris Oratorum Atticorum editionibus, excepto Lysia, ægre adhuc desideratur. Huic enim scriptori elegantissimo (cujus Orr. limatæ et numero plures, sæpissime a Rhetoribus Criticis et Lexicographis laudatæ et excerptæ sunt), olim I. Taylorus, sospitator ille Oratorum Græcorum, eandem, et haud scio majorine doctrina an fortuna, operam navavit.

A.

ΚΑΤ' ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΝΟΣ.

Actio, quam contra Aristogitonem instituit Lycurgus subscribente Demosthene, ita ut ille prior hic posterior peroraret, fuit ἔνδειξις, etsi Plutarchus v. Lyc. p. 843. D. εὐθύνην vocat. Falso.

Causam enim certaminis, quam Dinarch. c. Aristog. p. 83. ed. Reisk. ἔνδειξιν appellat, enarrat Libanius Summar. Oratt. Demosth. quæ vulgo feruntur, contra Aristogit. Vol. I. p. 767. sqq. ed. Reisk. Ἐνηγώνισται, inquit, δ' αὐτοῖς ὁ Λυκοῦργος, ἅτε πρότερος λέγων (cf. Orat. I. p. 770. 773. 781. 799. et II. auctor. p. 805. l. 12. —). Et mox Demosthenis Orationum formam, dissimillimam cæterarum Orationum ipsius forensium defensurus, nescio quam vere et docte, addit: τὸν Ῥήτορα τοιούτῳ χαρακτῆρι κεχρῆσθαι, ζηλώσαντα Λυκοῦργον εὐδοκιμοῦντα παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις. Οἱ δὲ φασὶ, ἐπειδὴ τὸν κατὰ τῆς ἡλικίας χρόνον εἰς τὴν πρωτολογίαν ἔλαβε Λυκοῦργος, καὶ πᾶσι τοῖς κεφαλαίοις αὐτὸς ἐχρήσατο, ὁ Δημοσθένης ἠναγκάσθη, λοιπὸν φιλοσοφώτερον μετελθεῖν, καὶ περιοδικῶς. Eadem fere Gregor. Corinth. ad Harmog. p. 945. sqq. Vol. XII. Orr. ed. Reisk. Aristogitonem vero, Oratorem, hominem perditissimum, probe novimus tum ex istis Demostheni adscriptis Orationibus, tum ex Oratione superstite Dinarchi eundem accusantis. Quæ ad eum pertinent loca Vett. collegit Taylor. ad Demosth. Aristogiton. Ex secunda earum Or. p. 803. l. 26. discimus, hanc causam actam esse post Olymp. CX. 3. et in ea Lycurgum vicisse, diserte tradit Dinarchus l. supra l.

Ἀγραφίου] ex Harpocr. et Suida v.

Ἡλικία] ex Harp. pro οἱ νέοι.

Μητρῷον] ex Harp. et Suida v.

Ὄρυγμα] ex Harp.

Τρίγωνον δικαστήριον] ex eod. v.

Χιλιωθέντα] ex Harp. et Suida voc.

Ψευδεγγραφὴ] ex Harp.

B.

ΚΑΤ' ΑΥΤΟΚΛΕΟΥΣ.

Nescimus, an Autocles fuerit Imperator ille Atheniensium, qui in Thracia male re gesta, Athenis ἐκρίνετο, ut narrat Demosth. c. Aristocr. p. 655. l. 9. qui idem accusatus dicitur ab Apollodoro Dem. pro Phorm. p. 691. l. 1. an fuerit Orator, Strombichidæ fil. de quo egit Ruhnken. Hist. Crit. Orat. Gr. p. 139. ed. Reisk. Lycurgi hanc Or. Suidas laudat voc. μηλόβοτος, quod vero voc. et in Leocratea occurrit c. 36. Igitur haud scio, an errore Lexicographus Nostro adscripserit Orationem, quam contra Harpocratio v. ἔργα νέων et Εὔηνος diserte Hyperidi tribuit.

Γ.

ΚΑΤ' ΑΥΤΟΛΥΚΟΥ ΤΟΥ ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΙΚΟΥ.

Teste Harpocr. voc. Αὐτόλυκος is erat titulus Orationis, qua Lycurgus Autolycum, post prælium ad Chæroneam filios et uxorem

Athenis removentem, accusaverat. V. c. Leocr. c. 13. Erat igitur ea causa εἰσαγγελία, ut actio c. Leocratem, quod recte monuit auct. Summarii h. Or. Iterum eam laudavit Harpocr. v. ἠρία, quo usus sit Orator pro οἱ τάφοι. Hesych. ἠρία· μνημεῖα. — Errore igitur Plutarchus V. Lyc. p. 843. C. et D. duas contra Antolycum Oratt. Lyc., alteram κατ' Αὐτολύκου δειλίας, alterum 'κατ' Αὐτ. τοῦ Ἀρειοπαγίτου περὶ ἱερῶν, tribuisse videtur. In his major fides est in Lexicographo.

Δ.

ΚΑΤΑ ΔΗΜΑΔΟΥ ΤΟΥ ΔΕΜΕΟΥ ΠΕΡΙ ΙΕΡΩΝ.

Accusatus fuit ille demagogus Atheniensium, de quo præter Fabric. Bibl. Gr. IV. p. 428. v. Ruhnken. l. c. p. 153. sqq. Harpocr. laudat eam v. Ἀποβάτης inscriptione: ἐν τῇ πρὸς Δημάδην ἀπολογίᾳ. et in explicatione proverbii, Τοὺς ἑτέρους τραγῳδοὺς ἀγωνιεῖται, quo usus sit Lycurgus, simpliciter πρὸς Δημάδην citat. Hinc apparet in ea se defendisse Oratorem contra Demadis accusationem περὶ ἱερῶν (V. nr. XIV.), utramque vero inscriptionem usitatatam fuisse antiquis. Nam et Athenæus XI. c. 7. Vol. IV. p. 264. ed. Schweigh. citat κατὰ Δημάδου, et hoc ex ea fragmentum servavit: Λυκοῦργος δ' ὁ Ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ Δημάδου· Φίλιππον φησὶ τὸν βασιλέα προπίνειν κέρατι τούτοις, οἷς ἐφιλοφρονεῖτο. Schol. autem Aristoph. Plut. v. 690. ex Oratione Lyc. κατὰ Δημάδου verba laudat: τοὺς ὄφεις τοὺς παρείας, ubi Hemsterhus. sed dubitanter cum Harpocr. voc. Παρεῖαι ὄφ. hanc contra Demadem non Lycurgo sed Hyperidi assignat. Verum, quum ab aliis quoque laudatur, diserte imprimis a Plutarcho p. 843. D. Oratio Lycurgo tribuitur, non abhorret a vero, ambos Oratores, sed diverso tempore, contra hominem perditissimum accusationem instituisse.

E.

ΚΑΤΑ ΔΕΞΙΠΠΟΥ.

Harpocr. laudat eam tanquam Lycurgi, voc. σίνδικοι, sed addit, εἰ γνήσιος. — Ex ea fragmentum hocce citat l. l. Καί που ἑτέρωθί ἀνδρεῖός ἐστι οὗτος πρὸς τοῖς Θεσμοθέταις γραφὰς γραφόμενος, πρὸς τοῖς Συνδίκοις ἀπογραφὰς ἀπογράφων.

ς.

ΚΑΤΑ ΔΙΦΙΛΟΥ.

Meminit Plutarch. p. 843. D. hujus accusationis: Ἔκρινε δὲ καὶ Δίφιλον ἐκ τῶν ἀργυρίων μετάλλων τοὺς μεσοκρανεῖς, οἳ ἐβάσταζον τὰ ὑπακείμενα βάρη ὑφελόντα, καὶ ἐξ αὐτῶν πεπλουτηκότα παρὰ τοὺς νόμους. Καὶ θανάτου ὄντος ἐπιτιμίου, ἁλῶναι ἐποίησε, καὶ πεντήκοντα

δραχμὰς ἐκ τῆς οὐσίας αὐτοῦ ἑκάστῳ τῶν πολιτῶν διένειμε, τῶν πάντων συναχθέντων ταλάντων ἑκατὸν ἑξήκοντα, ἢ, ὡς τινες, μνῶν. Quo loco memorabili scite utitur Taylor. ad Demosth. Aristog. I. p. 833. ed. Reisk. ad demonstrandum, civium Atheniensium numerum ea ætate prope XX. millia fuisse. — Incertum vero est, an Lycurgus Orationem contra Diphilum scripserit; nusquam enim, quod sciam, a vett. citatur.

Z.

ΠΡΟΣ ΙΣΧΥΡΙΑΝ.

Ut citat Suid. voc. Λυκοῦργ. sive ut Harpocr. ΚΑΤ' ΑΙΣΧΥΡΙΟΥ, voc. στρωτὴρ, qui e Didymo explicat: τὰ μικρὰ δοκίδια τὰ ἐπάνω τῶν δουροδόκων τιθέμενα. Cf. Polt. X. 43.

H.

ΚΑΤΑ ΚΗΦΙΣΟΔΟΤΟΥ.

Harpocr. v. χιλιωθέντα notat, Lycurgum hac Oratione voc. κεχιλιῶσαι usum esse.

Θ.

ΚΡΟΚΩΝΙΔΩΝ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΡΟΣ ΚΟΙΡΩΝΙΔΑΣ.

Sæpius laudatur hæc Oratio Harpocr. sed non semper Lycurgo assignatur. Dinarcho tribuitur voc. Ἱεροφάντης, Philino autem Oratori Attico (Ruhnken. l. c. p. 153.) voce Κοιρωνίδαι. ubi quoque explicantur vocabula Κρωκ. et Κοιρωνίδαι, cf. Tayl. Proleg. ad Lycr. not. 32. Voc. Κυνίδαι (quæ eæque erat familia Athenis celeberrima), v. προσχαιρητήρια v. Σκαμβωνίδαι contra Lycurgo adscribitur.

I. IA.

ΚΑΤΑ ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ A. B.

Sine numero citat Lycurgi Or. contra Lycophronem Harpocratio vv. Κανηφόροι, Μελανίππειον, Πεφασμένης, quo usus sit scripter l. γεγενημένης, et Ἄοικος pro ἀοίκητος. Fragmentum ex eadem Oratione servavit voc. Ἀνδραποδίζεσθαι. Θαυμάζω δ' ἐγὼ, εἰ τοὺς ἀνδραποδιστὰς τῶν οἰκετῶν ἡμᾶς ἀποστεροῦντας, μόνον θανάτῳ-ζημιοῦν...

Εἰσαγγελίαν fuisse hanc Lycophronis accusationem docet idem, voc. Ὑακινθίδαις. Quas Oratt. adhuc legit Athenæus, qui L. VI. c. 92. (Vol. II. p. 521. ed. Schweigh.) sic scribit: Ὑπερίδης γοῦν, ὁ ῥήτωρ, ἐν τῷ κατὰ Μαντιθέου αἰκίας φησίν. Ἔθεσαν οὐ μόνον ὑπὲρ τῶν ἐλευθέρων, ἀλλὰ καὶ ἐάν τις εἰς δούλου σῶμα ὑβρίσῃ, γραφὰς εἶναι κατὰ τοῦ ὑβρίσαντος. Τὰ ὅμοια εἴρηκε καὶ Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Λυκόφρονος πρώτῳ. Orationem primam citant Harpocr. v. Ἴππος, Suidas voce. ἐμποδὼν et μοχθηρέα,

Etymol. M. v. ἐμποδὼν, Apostol. Prov. VIII. 20. et Theo Progymnasm. c. 6. — Secundam, Harpocr. et Suid. voc. Ὀρκάνη, quod hi explicant περίφραγμα καὶ ἡ αἰμασιὰ, Hesych. autem εἱρκτὴ, δεσμωτήριον, ἔνιοι κρεμάθραν, ἄλλοι σαργάνην, οἱ δὲ φραγμόν.

IB.

ΚΑΤΑ ΛΥΣΙΚΛΕΟΥΣ.

Diodor. Sic. XVI. 88. Οἱ Ἀθηναῖοι μετὰ τὴν ἧτταν Λυσικλέους μὲν τοῦ στρατηγοῦ θάνατον κατέγνωσαν, Λυκούργου μὲν τοῦ ῥήτορος κατηγορήσαντος. Ex hoc loco et Plutarchi V. Lyc. p. 843. C. et accusatus et causa ejus satis constant. Certamen actum est Ol. CX. 3. vel CX. 4. post pugnam Chæronensem. Fragmentum hujus Orationis elegantissimum, quod desiderium deperditæ movet, servavit Diodor. l. c. idem, quod supra Taylorus Prolegom. p. 363. dedit. Et Suidas voc. Λυκοῦργος nostram, sed falso πρὸς Πασικλέους laudat. Contra Harpocr. v. ἐπὶ Δηλίῳ μάχῃ et Λεμβάδεια nostra inscriptione utitur.

IΓ.

ΠΕΡΙ ΜΑΝΤΕΙΩΝ ἢ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΜΑΝΤΕΙΑΣ.

Citatur a Suida V. Λυκ. et καυχᾷ.

IΔ.

ΠΕΡΙ ΙΕΡΕΙΑΣ ἢ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΙΕΡΕΙΑΣ.

Plutarch. vit. Lyc. p. 843. e. εἶπε δὲ καὶ περὶ ἱερῶν πολλάκις. Constanter Harpocratio inscriptionem Or. tuetur. Sunt autem ἱέρειαι teste Poll. I. 1. p. 11. sacerdotes, quæ Mysteriis aderant. — Ex ea occurrunt: Ἀλόπη] filia Cercyonis, Harp. — Διήλαξε] i. e. ἐτελεύτησε, Id. Ἐπίβοιον] Idem. Ἐπιμήνια] τὰ καθ' ἕκαστον μῆνα θυόμενα, Idem. Ἐπιτελεοῦν et ἐπιτελέωμα] Harpocr. ex Orat. ἔτι τοίνυν πάντων ὕστατα ταῦτα θύεσθαι, καὶ ἐπιτελεώματα εἶναι τῶν ἄλλων θυμάτων. Ἐσχάρα] Harpocr. Ἑτεοβουτάδαι] Idem. Μήκων] Harp. ex Orat. Καὶ Μήκωνα τὸν γράψαντα ἕως τοὺς τριάκοντα μνᾶς ἐζημίωσαν. Νίκη Ἀθηνᾶ] Suid. et Harpocr. vocc. Posterior ex Oratione addit: ὅτι Νίκης Ἀθηνᾶς ξύανον ἄπτερον ἔχον ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ Ῥοὰν, ἐν δὲ τῇ εὐωνύμῳ Κράτος, ἐτιμᾶτο.— Παράκλησις] Harp. hoc. fragmentum habet; Εἰ μὲν ὑπὲρ ἰδίου τινὸς ἦν ὁ ἀγὼν, ἐδεόμην ἂν ὑμῶν μετ' εὐνοίας ἀκοῦσαί μου — νυνὶ δὲ αὐτοὺς ὑμᾶς οἶμαι τοῦτο ποιήσειν καὶ χωρὶς παρακλήσεως τῆς ἐμῆς —. Παράκλησις ἀντὶ τοῦ προτροπή. Πάρεδρος] Idem. Πέλανος] Idem. Πλυντήρια.] Idem. Πολύγνωτος.] Idem. Προτέλεια. Suid. voc. et Harpocr. Σκίρον] Idem. Συσσημαίνεσθαι] Suid. voc. Τρα-

πεζοφόρος] Ἱερωσύνης ὄνομά ἐστιν ἡ Τραπεζοφόρος. Αὐτή τε καὶ ἡ Κοσμὼ συνδιέπουσι πάντα τὰ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερεῖα — ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ δεδήλωκε. Τριτομηνίς] Idem. Ὑγεία Ἀθηνᾶ] Idem. ἔστι δὲ ἐπώνυμον Ἀθηνᾶς.

ΙΕ.

ΠΕΡΙ ΙΕΡΑΤΕΙΑΣ ἢ ΠΕΡΙ ΙΕΡΩΣΥΝΗΣ.

De sacerdotio. Hanc Lycurgi Orat. modo Suid. laud. voc. Λυκοῦργος et προχαριστήρια. Fortasse non alia, quam præcedens. Lectionem ἱερωσύνης magis probat Gisb. Cuper. Observ. l. I. p. 96.

Ις.

ΚΑΤΑ ΜΕΝΕΣΑΙΧΜΟΥ.

Hujus accusationis diserte meminit Plutarch. V. Lyc. p. 843. D. Fuit autem Menesæchmus acerbus et vehemens accusator, qui non modo Lycurgum, sed mortui quoque liberos vexavit. V. Ruhnken. Hist. Cr. Or. p. 155. Reisk. Causam hanc εἰσαγγελίαν vocat Harpocrat. v. Ἀρκυωρός. Laudat idem ex Oratione v. v. Δηλιασταί, οἱ εἰς Δῆλον ἐξελθόντες Θεωροί. — Ἑκάτης νῆσος — Κηφισόδωρος — Προκώνια — et fragment. voc. Ποιανοψίαι. Καὶ ἡμεῖς Ποιανοψίαν ταύτην τὴν ἑορτὴν καλοῦμεν, οἱ δ' ἄλλοι Ἕλληνες Πανοψίαν, ὅτι πάντας εἶδον καρποὺς τῇ ὄψει.

Suid. quoque citat ex ea vocc. Προηροσίαι, Προκῶναι, Πυανεψιῶν. Pollux VII. 31. voc. σπογγοκολυμβηταί.

ΙΖ.

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΕΥΘΥΝΩΝ.

Uti Suid. eam inscripsit, s. Ἀπολογισμὸς ὃν πεπολιτεύεται, ut sæpius Harp. eam citat.

Plutarch. V. Lyc. p. 843. F. Πάντων δὲ ὧν διῴκησεν ἀναγραφὴν ποιησάμενος, ἀνέθηκεν ἐν στήλῃ, πρὸς τῆς ὑπ' αὐτοῦ κατασκευασθείσης παλαίστρας, σκοπεῖν τοῖς βουλομένοις. Οὐδεὶς μέντοι ἐδυνήθη ἐλέγξαι τὸν ἄνδρα νοσφισμοῦ. Dinarchus autem Orator nihilo minus eam repetundarum accusaverat, Oratione, cujus titulum refert Dionys. Halic. v. Dinarchi Vol. V. p. 651. ed. Reisk. κατὰ Λυκούργου εὐθύναι, quæ item citatur ab Harpocr. v. Διαγράψαντος et τρίτον ἡμιδρ. Defensionem hujus accusationis fortasse continet Nostri Ἀπολογισμός. Nam verisimile videtur, Lycurgum, qui per XII. annos ταμίας τῆς κοινῆς προσόδου fuerat, non semel sed bis rationem reddidisse de munere, quod tamdiu administraverat. Igitur non multum tribuo conjecturæ Fabricii, qui Orationem περὶ διοικήσεως partem hujus Orationis esse existimabat. Eam citat Harpocr. v. Δερματικόν. — Δερματικὸν ἂν εἴη (λέγων ὁ Ῥήτωρ) τὸ ἐκ τῶν δερ-

ματίων τῶν πιπρασκομένων περιγιγνόμενον ἀργύριον. cf. Boeckh Staatshaush. d. Athen. Vol. II. inscr. VIII. p. 243. sqq.

v. Ἐδωλιᾶσαι — ἐπὶ τοῦ καθέζεσθαι.

v. Ἑκατόμπεδον — ὁ Παρθένων ὑπό τινων Ἑκατόμπεδος ἐκαλεῖτο διὰ κάλλος καὶ εὐρυθμίαν.

v. Νεώρια καὶ νεώσοικοι, ubi Rhetor monet: μή ποτε νεώρια λέγεται ὁ τόπος ἅπας, εἰς ὃν ἀνέλκονται αἱ τριήρεις, καὶ πάλιν ἐξ αὐτοῦ καθέλκονται ὡς ὑποσημαίνει Λυκοῦργος ἐν ἀπολογισμῷ ὧν ἐπολιτεύσατο. Cf. Suid. v. νεώρια.

IH.

ΠΕΡΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ἢ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ.

De administratione, sc. redituum Reipublicæ, quibus Lycurgus per XII. annos (τρεῖς πενταετηρίδας, v. Boeckh. l. c. l. 468.) sc. Ol. CIX. 3. — CXII. 2. præfuerat; quod clarissime testatur Plutarch. V. Lyc. p. 842. E. Μέλλων δὲ τελευτήσειν, εἰς τὸ Μητρῷον καὶ τὸ βουλευτήριον ἐκέλευσεν αὐτὸν κομισθῆναι, βουλόμενος εὐθύνας δοῦναι τῶν πεπολιτευμένων. Οὐδενὸς δὲ κατηγορῆσαι τολμήσαντος πλὴν Μενεσαίχμου, τὰς διαβολὰς ἀπολυσάμενος, εἰς τὴν οἰκίαν ἀπεκομίσθη καὶ ἐτελεύτησεν. Inde apparet hanc ultimam omnium fuisse Orationum et habitam Ol. CXII. 2. vel 3. brevi ante senis mortem tempore. Laudantur vero ex ea ab Harpocratione et Suida his vocc. sequentia:

Ἀγαθῆς τύχης νεὼς] Harp. voc.

Αἰγὶς — τὰ διὰ στεμμάτων πεπληγμένα] Ex Harp. voc.

Δοκιμασθεὶς Harp. Λυκοῦργος δὲ ἐν τῷ περὶ τῆς διοικήσεως. Τρεῖς δοκιμασίαι κατὰ τὸν νόμον γίγνονται· μία μὲν, ἣν οἱ Ἔννεα Ἄρχοντες δοκιμάζονται· ἑτέρα δὲ, ἣν οἱ Ῥήτορες· τρίτη δὲ, ἣν οἱ Στρατηγοί. Λέγει μέντοι ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ καὶ Ἱππέων δοκιμασία.

Λυσίμαχος] Harp. voc.

Ἐπικράτης] Ἕτερος δ' ἐστὶν Ἐπικράτης, οὗ μνημονεύει Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ διοικήσεως λέγων· Ὡς χαλκοῦν ἑστάθη διὰ τὸν νόμον τὸν περὶ τῶν Ἐφήβων, ὃν φασι κεκτῆσθαι Ταλάντων ἑξακοσίων οὐσίαν. Ex Harpocr. et Suida voc. Ἐπικράτης Ἀθην.

Ὀχεῖον] Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ διοικήσεως· γείτονας τοῦ ὀχείου φησί. μή ποτε δὲ ἐπὶ τόπον τινὸς, ἐν ᾧ ὀχεῖαι γίνονται τῶν κτηνῶν, ἢ ὀχήματα μισθοῦται. Ex Harp. et Suida h. voc.

Σείρινα] Harpocr. et Suid.

Denique Harpocr. voc. στεφανῶν· τοὺς νενικηκότας ex hac Oratione citat: Ἀλλὰ μὴν καὶ Καλλισθένην ἑκατὸν μναῖς ἐστεφανώσατε; ubi στεφανοῦν pro τιμᾶν usurpatum esse a scriptore docet.

His deperditis, si annumeras Leocrateam superstitem, omnino XIX Lycurgi Orationes laudantur in scriptis Veterum: at nonnullæ earum non sine censura γνησιώτητος. Igitur II. V. VI. et IX. antiquis jam criticis suspectas, si excipias, tum easdem XV. Orationes, quas Plutarcho adhuc, et fortasse serioris ætatis scriptoribus, legere contigit, hic designatas habebis, quarumque jacturam, imprimis Or. XII. XVII. et XVIII. multas ab causas, nos hodie dolemus. Auctoritatem vero et probitatem Lycurgi quam maxime prodit testimonium Plutarchi V. p. 842. F. ἐπιεικὴς νομισθεὶς παρὰ πάντα τοῦ βίου χρόνον, καὶ ἐν τοῖς λόγοις ἐπαινηθείς. Καὶ μηδένα ἀγῶνα ἀλοὺς, καίτοι πολλῶν κατηγορησάντων. Ne quidem Demostheni id contigit.

Jam restat, ut quædam Fragmenta ejusdem, a Stobæo ex illius Epistolis, ut opinor, excerpta, addamus. Suidas enim et Epistolas Lycurgi superstites legisse videtur. Sunt autem hæc:

Stob. Serm. VII. p. 76. Ζηλωτὸν ἴσως ὁ πλοῦτος· τίμιον μέντοι καὶ θαυμαστὸν ἡ δικαιοσύνη.

Stob. Serm. XXV. p. 186. Δεῖ φίλοις καὶ τοῖς οἰκείοις βοηθεῖν ἄνευ τοῦ μὴ ἐπιορκεῖν.

Id. Serm. LXVI. p. 359. Ὅταν γυνὴ ὁμονοίας τῆς πρὸς ἄνδρα στερηθῇ, ἀβίωτος ὁ καταλειπόμενος γίγνεται βίος.

LECTIONES VARIANTES

AD LYCURGUM.

VARIANTES LECTIONES.

*** Idem hic dictum, Lector, habe, quod ad Variantes Lectiones Antiphonteas vol. I. p. 139. est notatum; et Piszgerum porro audi: "Vratislaviensis [a nobis litera V signatus], collatus a Frid. Schaubio in usum Osanni, Imm. Bekkero, et me quoque. Est bibliothecæ gymnasii Magdalenæi, et plenius describitur a F. Passovio in Symbolis criticis p. 24. seq. — Marg. Humb. [a nobis litera H signata] Variæ Lectiones ex libro veteri Veneto exemplari editionis Aldinæ, quod asservatur in bibliotheca publica Hamburgensi, adscriptæ, quas cum Osanno communicavit Gurlittus. Lectiones sunt paucæ admodum, unde nequit decerni, utrum, quod suspicari quis possit, liber ille Venetus idem sit atque Marcianus. — Melanchthonianæ [scil. Editio, a nobis Mel. signata] Vitebergæ 1545. 8. et postea sæpius. Usus sum editione Francof. 1554."

ΚΑΤΑ ΛΕΩΚΡΑΤΟΥΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 389. 1. ψυφίσματα pr. B. Ibid. ἐν τῶν om. pr. B. 3. ἐς Ῥόδον M. Ibid. ἐς ἀφ' Ἀθήνας M. 4. ἡ μὲν M. 5. ἀφιστατεῖν ἀπολιπεῖν M. ἀπολιπεῖν τὴν πόλιν B. Bekk. 6. ἐπιξυλθεῖν M. untep. ἰμπορία. ἴσως] ἐμπορεῖα (ἐμπορία Bekk.). ἄλλως δὲ ἀντίστασιν· λέγει γὰρ οἷον ἐπὶ περιουσίᾳ τῆς πόλεως ἐξαλθεῖν, ἀλλ' ἐπὶ ἐμπορίᾳ. ἴσως. B. Bekk. pen. τῇ κατὰ] τῇ τοῦ κατὰ B. Bekk.

ΛΟΓΟΣ.

P. 389. 1. Δίκαιον] Δικαίαν B. H. M. V. Mel. Bekk. Ibid. ὃ ἄνδρες Ἀθ.] ἄνδρες om. B. vulg. habet Bekk. ult. κλεπτέρτους M. V.

P. 390. 1. δὲ M. 4. κρίνω περὶ.] κρίνω τὸν περὶ. B. H. M. V. Bekk. Ibid. αὐτῶν de suo Bekk. 6. ἡμετέρων M. V. 7. καταγέλων Ald. 8. ἃς καὶ] ὃ καὶ B. M. V. Bekk. ult. [μὴ παρίχοντας συγγνώμην] Bekk.

P. 391. 9. αὐτὰ add. sup. lin. a pr. B. pen. διασάζει δημ.] διασάζει τὸν δημ. B. H. M. V. Bekk.

P. 392. 1. παραδοῦσα ψῆφος M. 4. ἐπ' πατρίδος ἀμφ.] ὑπ' ἀμφ. H. Bekk. 8. τῆς πόλεως M. 14. ἐμβάλωνται V. 17. τὰς om. pr. B. Ibid. καθιστάναι] καθιστάναι Bekk.

P. 393. 1. δημόσιος] δημοσίους cod. Laurent. Bekk. 4. μάλλον] μᾶλλον B. M. V. Bekk. 5. οὐ κατὰ μικρὸν] κατὰ om. B. M. V. Bekk. ult. παραδιδόντα] παραδόντα B. Bekk.

P. 394. 3. ὑπὲρ τούτων] ὑπὲρ τῶν τοιούτων B. Bekk. 5. μὴ] μὴν' Bekk. 7. γεγωνῆσθαι] γενέσθαι Bekk. Ibid. [ὡς - - - ἀξίαν] Bekk.

P. 395. 1. ἡμῖν V. 4. τῶν ante ἄλλα posuit pr. B. 5. προτρέψωσι B. M. V. Ald. 7. διδομένη] διδομένη B. M. V. Bekk. 11. πειθῆσθαι τῷ ἀγῶνι pr. M. 12. δικαίως M. ult. βουλεύεσθαι Bekk. Ibid. τὴν γνώμην M. V. Ibid. ἀποφήνασθε Ald.

P. 396. 9. καὶ om. Mel. 12. [ἀδύνατον - - - ψῆφον] Bekk. pen. καὶ om. pr. B. ult. βουλεύσεσθε B.

P. 397. 1. λήγως M. V. Ibid. ἐπιφανὲς] ἐπιφανές τι B. M. V. τι cum vulg. om. Bekk. Ibid. εἰς τὸν Ῥόδ. M. V.

P. 398. 1. ἀπήγγελεν] ἀπήγγελλεν B. Bekk. 2. ἀκουόντων B. Ibid. ἡμετέρων] ὑμετέρων B. Bekk. 6. γονεῖς εὐσεβ. M. 8. τούτων Bekk. 10. ἄρχεσθαι M. pen. ἐργίζεσθε] ἐργίζεσθαι B. Bekk. ἐργίζεσθε Mel. Ibid. ἀναμιμνῄσθαι] μεμνῆσθαι B. M. Bekk.

P. 399. 3. εἰς τὰ - - - Ἀθηναίων add. in marg. M. καὶ τὰ V. 6. δοκεῖ M. V. Ald. 7. εἶχε μετὰ] εἶχε χρήματα μετὰ B. Bekk. pen. ἐξορμούσης Bekk.

P. 400. 6. σώσαντας] σώσοντας Bekk.

9. ἀπήγγειλαν] ἀπήγγελλεν B. Bekk. ἀπήγγειλεν M. 10. Πιερικὰ codd. et edd. ...νων

P. 401. 3. τούτων M. V. 5. ἀπέστας M. 7. φυγόντα Bekk. antep. πλανηθέντες M. V. Ibid. ἀπήγγειλε] ἀπήγγελλε B. Bekk. pen. τὸν μὲν Φυσικ.] μὲν om. B. H. M. V. Bekk. ult. ἴσασιν om. B. M. V. [ἴσασιν] Bekk.

P. 402. 1. τῆς πανυκοστῆς] τὸν πανυκοστὸν B. M. V. Bekk. 2. βραχεῖα B.

P. 403. 3. ἢ μὲν ἀμπαμ.] μὲν om. B. Bekk. 7. καὶ μὲν μιμεῖσθαι fortasse corr. B. antep. ὑπὲρ om. pr. M.

P. 404. 1. ΜΑΡΤΥΡΕΣ] ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ B. Bekk. om. M. 2. ἐπειδὴ om. Mel. Ibid. ἐγένετο om. V. 7. ἔρεια M. V. 8. ἐς γειτ.] ἐν γειτ. B. H. M. V. Bekk. antep. τὸν φίλον] τῶν φίλων B. Bekk. pen. ξυνεστῶσα] ξυμπεστῶσα M. ξυμπεστῶσα V. ξυνεστεῶσα Bekk. ult. τὰ ἀνδράποδα M.

P. 405. 1. ἐπὶ τούτοις] καὶ ἀπὸ τούτου B. καὶ ἀπὸ τούτοις M. V. ἀπὸ τούτου Bekk. 3. πάντα Ἀμ.] πάντα ὁ Ἀμ. B. M. V. Bekk. 8. τίσιν] τίσιν B. M. V. Bekk. Ibid. εἶσθαι B. M. εἶσθαι V. 11. τῶν δὲ] τοὶ δὲ B. Bekk. sed τῶν δὲ Taylor. et Reisk. 13. ὁ Ἀμύντας M. V. 15. ΜΑΡΤΥΡΕΣ] ΜΑΡΤΥΡΙΑ B. M. Bekk.

P. 406. 2. τὸν Τιμ.] τὸν τοῦ Τιμ. B. τοῦ om. Bekk. 3. τὰ ἀνδράποδα] τἀνδράποδα B. Bekk. 4. συνθήκας. τῶν μαρτ.] συνθήκας. ΜΑΡΤΥΡΙΑ (ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ B.). ΣΥΝΘΗΚΑΙ. τῶν μὲν μαρτ. B. Bekk. pen. ἐξέρεμε] ἐξέρεσε B. Bekk.

P. 407. 1. καὶ νομίμους] καὶ om. B. Bekk. 2. παρέδοσαν V. 3. νόμους] νομίμους B. M. V. Bekk. 9. οἱ πατ.] οἱ μὲν πατ. B. M. V. Bekk. Ibid. ἡμῶν] ὑμῶν B. Bekk. pen. οὔτε πατρ.] [οὔτε] πατρ. Bekk.

P. 408. 5. εἰς Ἑλλάδα] εἰς Ἀσπάδα B. Bekk. 7. ἄλλοσέ που] ἄλλοσέ που M. V. Bekk. antep. τούτων M. V.

P. 409. 1. ῥᾳθυμότεροι] ῥᾳθυμότατοι B. M. V. Bekk. 3. δὲ ἡμεῖν, ὦ] ἡμεῖν om. B. Bekk. 4. ἐξέταξεν M. 5. οἶμαι] δεῖ μοι M. V. 9. τούτων M. V. Ibid. post εἰπέτας linea dimidia vacua in B. pen. Ἀσπιστάτας] ἃ σπιστάτης B. M. V. ult. τῶν] τὸν B. Bekk. Ibid. πάντων ἵλ.] πάντων συνιόντων ἵλ. B. M. V. πάντων [τῶν] συνιόντων Bekk.

P. 410. antep. τὸν εἰσαγγελίαν om. M. ων V. pen. ὅτῳ M. Ibid. ὃγὼ ἰβ.] ὃγὼ μὲν ΙΚ. B. Bekk. Ibid. τοὺς ἰδίους πενθίους] [τοὺς ἰδίους πενθίους] Bekk.

P. 411. 1. ἑαυτὸν codd. et edd. 4. αὐτῶν B. αὐτῶν Bekk. 8. ἀφαιζόμενος pr. M. 12. ἀναίσιον M. V. et pr. B. 14. ὑμεῖς B. M. V. 17. τοὺς εἰπέτας om. B M. V. [τοὺς εἰπέτας] Bekk.

P. 412. antep. τυγχάνεις pr. M. ...

P. 413. 3. ὅτι] ἵτι M. V. 13. τὸν .... πόλιν πρεσβίσασιν B. 14. Ὑπερείδου] Ὑπερίδου B. M. V. Bekk. 16. ΥΠΟΙΥΜΑ. om. in lacuna B. antep. εἰς] ἐν M. V. pen. Πιερικὰς codd. et edd.

P. 414. 1. ἀφίεμαι] ἀφέμενοι M. V. ἀφίεμενοι Bekk. 2. [τῶν] om. B. Bekk. 6. χρήματα ἐπάρχ.] χρήματα τὰ ἐπαρχ. B. M. V. Bekk. 9. [τῶν ἱερέων] Bekk. Ibid. δὲ καὶ αἱ] καὶ om. B. M. V. Bekk. 14. ἑαυτὸν] τὸν αὐτὸν B. M. V. 15. δήμου om. B. M. V. [δήμου] Bekk. antep. τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις M. .....

P. 415. 1. ἐλευθέρους] ἐλευθέρας codd. Laurent. et corr. B. Bekk. pen. τὸν νόμον] τῶν νόμων B. H. Bekk. ult. ἀφαιμένους] ἀφειμένους Bekk. Ibid. ὅλων πόλεω] ὅλην τὴν πόλιν Bekk.

P. 416. 1. οὐδὲ διαφθειρομένους] οὐδὲ διαφθειρομένους Bekk.

P. 417. 1. μάλιστα δ' ἂν M. 6. ὅστις πρῶτον] ὅστις πρίτερον B. Bekk. 8. τῆς τῶν αὐτῶν M. V. antep. κινδυνεῦσαι] δεκινδυνεῦσαι M. V. κινδυνεῦσαι Bekk. ult. ὑπὲρ τῆς - - - ἰὼν add. in marg. M.

P. 418. 1. οἱ om. M. V. Ibid. καταγορεῦντες V. et pr. M. 3. ἐπιστείρου M. 6. ἐγκαταλείποντα B. M. V. 8. παραδόντα] προδόντα B. M. V. Bekk. 13. καίτοι - - - σωτηρίαι add. in marg. M. antep. αὐτὸν] ἑαυτὸν B. Bekk. αὐτὸν V. pen. συναβάλλετο] συναβάλλατο B. M. V. Bekk. ult. νέοι] πω Bekk.

P. 419. 2. τάφου] τάφου B. M. V. Bekk. 4. εἰπέτας] εἰπὲς B. H. M. V. Bekk. 5. ξυνεγκεῖν B. συνεγκεῖν M. V. ...

7. χρὴ ζημιῶσαι B. Ibid. ὅστις ἐπὶ M. V. ὧν

9. συνθήκας M. 10. αὐτὸν M. 11. ὅτι, ... ἄνδρες] ὅτι, ὦ ἄνδρες M. V. Bekk. 13. ἀγαθῶν εὐλ.] ἀγαθῶν ἀνδρῶν εὐλ. B. H. M. V. Bekk. 15. ἔπαινον] ἔλεγχον M. V. antep. τῆς πόλεως om. H. pen. ἐπαλαύσασαν μὲν] τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἀνάλωσαν, ἐν τοῖς δημοσίοις καὶ κοινοῖς ἀγῶσι τῆς πόλεως μὲν B. H. M. V. Bekk.

P. 420. 1. τῆς B.] τοῖς B. M. V. 6. θρέψασαν B. 11. ἄριστα M. V. pen. δ' οὐχ M. οὐκ V. Ibid. ἅπαντες αὐτίους add. in marg. M. ult. συντάξαντες V. Ibid. τῶν] τούτων V.

P. 421. 1. καλῶς om. V. 2. ἐπιτυδεῖναι] ἐπιτῦδαι B. Bekk. 10. εἰσ [ἀν] αἰσχ.

Bekk. 15. καὶ τὸν] καὶ τοὺς τὸν B. Bekk.

P. 422. 5. φυγόντας Bekk. 6. καταλιπόντας] ἐγκαταλιπόντας B. Bekk. Ibid. ἐς πολεμίους] τοὺς πολεμίους B. M. V. ἐς πολεμίους Bekk. 7. νομίζητε M. V. 8. εἴς τινας] εἴς τινα B. Bekk. 11. υἱοὺς] υἱεῖς B. Bekk. 12. καίτοι - - - ἐτιμωρήσασθε add. in marg. B. M. antep. μὲν] μὰ V.

P. 423. 2. γὰρ] ἄρ' Bekk. 11. ἐμπορίαν B. qui sic et infra. Ibid. ἐπ] εἰσὶ M. V. 13. μόνοι μετὰ] μόνος μετὰ B. Bekk. μόνος μετὰ τοῦ M. V. 14. δὲ τί] δὲ τούτους τί B. Bekk. ult. τοὺς ἐπὶ] τοὺς μὲν ἐπὶ B. M. V. Bekk.

P. 424. 3. πραττήσασθαι V. 7. ἀμύνασθαι V. Ibid. ἡμῶν] ὑμῶν B. M. V. Bekk. 8. μὲν] δὲ pr. M. 10. καὶ om. M. V. 15. ἐπεδήμει M. V. 16. ἡμᾶς V. pen. συμβιβάπασι] συμβιβουλεύπασι B. Bekk. συμβιβάπασι M.

P. 425. 2. προσδοῦναι M. V. 6. ἐκεῖνον M. V. 7. δὲ οὖσαν τὴν πόλιν ὧν] οὖσαν τὴν πόλιν, ὧν δὲ Bekk. 8. ἀνίκητον V. antep. καὶ συναναιρεῖσθαι] δὲ συναναιρῆται B. M. Bekk. καὶ συναναιρῶνται Ald.

P. 426. 6. ἠγαμοῦ]ας] εὐδαιμονίας B. M. V. Bekk. 10. καθηρέθη M. 11. Μεσόν]νου] Μεσσήνην Bekk. ult. αὐτὸν M. αὐτῷ V.

P. 427. 1. σῶγμα] σφίσγμα M. V. 7. τοῦτο B. M. V. 8. τούτων B. M. V. Ald. 9. ἑπάστων] ἑκάστου B. M. V. Bekk. 10. παρίδῃ] παρίδει B. M. V. παρίδῃ Bekk. 13. μὲν γὰρ οὐ τῷ] γὰρ οὐ τῷ μὲν B. M. V. Bekk. ult. εἶργον] εἶργον B. M. Bekk. Ibid. νομίμων Bekk.

P. 428. 1. παρανομήσασι (et sic Taylor. et Reisk.)] παρανομήμασι B. M. V. Bekk. 4. ἢ πίφ.] εἰ πίφ. B. M. V. Bekk. 5. ἰλθὸν M. 7. τούτων] τούτου B. M. V. Bekk. 10. ἐμέλητε] M. ἐμέλετε V. antep. σώσειν] σάζειν B. M. V. Bekk. Ibid. τοίνυν om. V. Ibid. τοῦτον ἐμέλετε M. V.

P. 429. 2. ὑμέτερον M. V. 3. μείζονες] πλείονες M. V. 8. ὑμῶν pr. B. 9. δέβασαν] διέζευσαν B. M. V. Bekk. 11. ἐξώσαν M. 13. φανερὸς V.

P. 430. 6. εὐεργετοῦντας V. 14. ἐξίου] ἐξίουν B. M. V. Ald. Bekk. pen. ἐπαίνουντα B. ult. ἔτι] ἴτι M. V.

P. 431. 1. καὶ ναυμαχοῦντες καὶ πεζομαχοῦντες] καὶ πεζομαχοῦντες καὶ ναυμαχοῦντες B. Bekk. καὶ ναυμαχοῦντες om. M. V. 3. αἰχμαλώτας V. 9. Φάσιδος] Φασηλίδος Bekk. 13. καλῶν om. pr. M.

P. 432. 4. τὰ om. pr. M. 8. μήτε ἱερὰ] μήτε τὰ ἱερὰ B. Bekk. 9. καταισχύνειν — ἀμύνειν] κατασχυνεῖν — ἀμυνεῖν Bekk. 11. ἡμᾶς] ὑμᾶς B. M. Bekk. 12. ἰσίβησαν] ἰσίβισεν B. M. V. Bekk. 13. παρασκευασάμενος pr. B. 14. αὐτὸν καὶ ὑ. τ. θ.] αὐτὸν καὶ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ὑ. τ. θ. B. Bekk. 15. τιμωρήσησθε] τιμωρήσισθε M. V. et corr. B. τιμωρήσαισθε Bekk.

17. ΟΡΚΟΣ qm. in lacuna B. 18. δίκαιος ὁ M. antep. καταισχύνοιέ M. V. pen. Σίλοι] Σίλαι M. V. et corr. B. Σίλα pr. B. θίλα Bekk.

P. 433. 2. παρίδοσαν μείζονα Bekk. 3. ἐκλ. πολεμίοις] ἐκλ. τοῖς πολεμίοις B. Bekk. Ibid. οὐκ om. pr. B. pen. ἐπὶ τοὺς μᾶλλον μικροῖς] ἐπὶ τοῖς μικροῖς μᾶλλον B. M. V. Bekk.

P. 434. 1. δεῖ διδάσκεσθαι M. 4. τὴν πίστιν] τὴν om. pr. B. Bekk. 5. γὰρ ἀνθρώπους] ὁ ὁ ἄλλους M. 7. τῶν ἄλλων B. τῶν ἄλλων M. 12. τὴν πίστιν] τὴν om. B. Bekk. τὴν πίστιν δίκην M. Ibid. ἴδοσαν M. V. ult. ἃ ὅμως] ἀσοῦσαι· καὶ γὰρ παλαιῶν ὄντων τῶν τότε πεπραγμένων ὅμως B. Bekk.

P. 435. 4. ΟΡΚΟΣ om. in lacuna B. et M. 8. τὰ om. pr. B. 9. ἐμπλησθέντων M. ἐμπρισθέντων V. 15. 16. et 26. ἡμῶν] ὑμῶν B. Bekk. 19. εὔπλειαν] εὔνοιαν M. om. V. 20. διὰ τῶν] διὰ τὴν τῶν B. M. V. Bekk. 25. περὶ ἄλλων] περὶ τῶν ἄλλων B. Bekk.

P. 436. 2. ὑμῶν B. 3. ἐξαναστήσαντες M. 7. τῶν] τὸν M. V. Bekk. 8. ἀδελφῶν V. et pr. B. τις τῶν δελφῶν M. 9. ἐξήγγελλε B. τοῖς Ἀθ. ἐξήγγελε M. 11. ἐμβαλλόντων pr. B. 12. ἡμῶν] ὑμῶν B. V. ἡμῶν Bekk. pen. οἰκ] οὐδ' V. et pr. M.

P. 437. 1. εἰς add. sup. lin. B. 2. lit. 5. aut 6. eras. ante δ in B. 3. τῆς ἀρχ.] τῆς τῶν ἀρχ. B. H. M. V. Bekk. 11. πεσόντα pr. B. antep. ἴτι] ἴστι M. V. Ibid. σχεῖν ματαλαβεῖν M. pen. κλεομάντι M. V. ult. καὶ τοῖς ἐγγόνοις M. V. Ibid. ἐᾶσι, εἰ] εἰ om. B. M. V. Bekk.

P. 438. 5. εἰκότως M. 6. καὶ ταύτην B. 7. Λεωκρ. οὐδὲ] Λεωκρ. οὔτε ζῶν οὔτε B. Bekk. Λεωκρ. οὔτε M. V. 8. καὶ μενάτατος] καὶ om. B. Bekk. Ibid. δ' om. B. M. 15. διαπεπραγμένην pr. B.

P. 439. 1. θεὸν τινα B. 3. τύχῃ] τύχα B. M. V. Bekk. Ibid. περιδίδοσα M. V. 5. πας' om. pr. B. 8. καὶ μὴ] καὶ μοι B. M. V. Bekk. 9. ἐνιγινομένους Bekk. 12. ἐξαιρεῖται B. ἐξαιρεῖται τῶν M. V. pen. ἁμαρτάνη M.

P. 440. 3. et 6. νομίμων Bekk. 4. τῶν] τὸν M. V. pen. ἂν add. sup. lin. B. Ibid. ταῦτα M. ult. ἴγαγε om. M. V.

P. 441. 1. πᾶσαν B. 5. ἐπεγγοῦντας]

εὐεργετοῦσας B. M. V. Bekk. 6. αὐτὴν M. V. ult. ἐκ γὰρ τῆς M. ἐκ γὰρ τῆς V.

P. 442. 1. δὴ καὶ] δεῖ M. V. 2. οὖν om. pr. B. 5. οὐ δυν.] οὐχὶ δυν. B. Bekk. 7. ἐγκαπηλεύθη M. V. Mel. pen. περιεῦσαι Ald. Mel. Ibid. τὸ om. pr. B. ult. μόνη pr. B. Ibid. προσαγορεῦσαι] προσαγορεύεται cod. Ambros. προσαγορεύεσθαι Bekk.

P. 443. 1. τῶν] τὸν V. Ibid. ἀσεβῶν B. M. V. 3. δεῖν B. 6. τοὺς πατρ.] τὰς ποιοῦντες πατρ. Bekk. 10. δικαίως ἐκεῖνοι δικαίως .... ἰφιλ. M. ἐκεῖνοι ποιοῦντες δικαίως ἰφιλ. V. 11. φησὶ V. 13. δὲ καὶ κατ'] καὶ om. B. Bekk. 14. βασιλέα V. 15. κηφισσοῦ M. V.

P. 444. 1. τῷ στρατοπέδῳ] τὸ στρατοπέδω B. Bekk. Ibid. ὁ] ὃς B. M. V. 8. τῷ τὸν]τὸ τὸν B. M. V. Bekk. 10. τῆς] τοῦ M. V. Ibid. καὶ γυναῖκα add. in marg. ult. ἥδιστον] ἥδιον B. M. V. Bekk. Ibid. μὲν om. pr. B.

P. 445. 1. πολλῷ δυσγνώστερα] δυσγνώστερον B. M. V. Bekk. 5. ἢ] ᾗ B. M. V. Bekk. 7. ὁμοίως] ὁμοίας B. M. V. Bekk. 8. εἰσαγώγιμα] εἰσαγώγιμα M. εἰσαγώγιμοι V. εἰσαγόγιμαι Bekk. pen. πόλεως] πόλεος Bekk.

P. 446. 1. ἔκητι] ἕνεκα B. ἕνεκεν M. V. 2. τι om. pr. M. Ibid. ῥώμεθα B. M. V. 3. , ἐν πολλοῖς δέ μεν Νόμωσι] , ἐν πολλοῖς δέ νυ (δ' ἐνν B.) Ναίουσι B. M. V. ἤν, πολλοὶ δέ νυ Ναίουσι Bekk. 5. ὑπὲρ δοῦναι] ὑπερδοῦναι B. M. ὑπὲρ δοῦναι Bekk. 7. ἐνὸς μὲν] μὲν om. B. M. V. Bekk. 8. πόλεως] πόλεος Bekk. 11. ἂν μιν] ἀν μὲν B. ἂν μιν εἰς Bekk. Ibid. πρὸς μάχην M. antep. προτάρβουσ' B. πρὸς τάρβους V. et corr. M. qui pr. πρὸ τάρβους. Ibid. εἶη] ἔστι B. M. V. Bekk. pen. Α om. B. V. pro Α punctum in lacuna habet M. ult. σχήματα δ' ἄλλως edd. et codd.

P. 447. 1. πίμπτω B. 4. εἵλοντο codd. et Bekk. 7. ἢ μία μόνη Πόλ. Θανοῦσα codd. et edd. 9. δὺ' ὁμοστόρους] δύο θ' ὁμοστόρων B. δύο θ' ὁμοστόρω Bekk. 10. Ὡς εἴ τι] Σώστ· τί Bekk. 11. γε om. B. M. V. Bekk. 14. ἅπαντας γοῦν τ' ἀμοὶ B. M. V. 15. Ἀρξουσι τ'] Ἀρξουσιν B. M. V. Bekk. Ibid. τὸν δ'] τόνδ' B. V. Bekk. 16. ἐκείνω B. Ibid. οὗ τὸ] οὐ B. M. V. antep. ἄτερ] ἄτερ B. ἄτες Bekk. pen. πάλαι B. M. V. Ibid. δίσμιά τις] δίσμι' ὅστις Bekk. Ibid. ἐκβάλλει B. M. V. ult. ἀν τελείας] ἀντ' ἐλέας Bekk.

P. 448. 1. πόλει βέβρου V. 2. ἀναστρίψει] ἀναστίψει Bekk. 3. Στιφάνωσιν οὐδαμοῦ] Στιφάνωσι, Πάλλας δ' οὐδαμοῦ B. Bekk. Στιφάνωσί τ' οὐδαμοῦ M. V. Ibid. τιμάθητε M. 5. καὶ ταῦτα B. καὶ ταῦτ' M. V. 6. οὐ τόνδ' ἐγὼ] ὁμοῦ τόνδ' ἐγὼ οὖ B. M. V. 8. καί γε] γε om. B. M. V. Bekk. antep. ὁμοῦ] ὑμῶν B. ὁμῶν Bekk.

P. 449. 1. τολμήσουσι M. 4. ἔσωσε καὶ A. M. V. 6. ὁμοῦ V. 8. τῶν Παναθηναίων τάδε om. pr. B. 15. ταῦτα M. 19. περὶ πάτερς Τίθραυσι om. V. ult. ἴκανται] ἵκοντο pr. ἵκνυται corr. B. ἵκανται M. V. ἵκνυται Bekk.

P. 450. 8. τῷ] τὸ Ald. 15. μαστιόεις V. 16. τῶν ἀφ' Ἡ. γεγεμμένων] τῆς ἀφ' Ἡ. γεγεμμένης B. Bekk. τῆς ἀφ' Ἡ. γεγεμμένης M. V. 17. βασιλεύσουσι M. V.

P. 451. 3. τεῦτον V. 4. ὅτων] ὅτ' de suo Pinzger. 11. ἐκὶ πρεμ.] ἐπὶ πρεμ. Bekk. antep. ᾗ] τῇ ἑαυτοῦ B. Ibid. μεχίμενον, sed in marg. μαχόμενον, M. ult. ἀναρότατον B.

P. 452. 2. μεμεῷ V. 3. Ἐχθρὸς γὰρ] Ἐχθρὸς μὲν γὰρ M. V. et corr. B. Bekk. 6. ἀτιμία] ἀτιμίη Bekk. 7. ἆρα B. V. 8. οὔτ' αἰδὼς] οὐδ' αἰδὼς M. V. Bekk. Ibid. εἰσοπίσω] οὔτ' ὀπίσω B. οὔτ' ὀπίσω M. ἐς τ' ὀπίσω V. Ibid. τελέθει] τέλος B. 9. τῆσγε V. Ibid. μαχέμεθα B. 10. Θνήσομεν B. Ibid. ψυχέσει B. M. V. 12. μήτε φίβου M. V. 13. ποιεῖτε] ποιεῖσθε B. Bekk. 14. μαχέμενοι M. V. pen. γηραιούς B. ult. μὲν γὰρ B.

P. 453. 1. πρίσθεν B. 4. φίλας ἐπὶ M. φίλ' ἐπὶ V. ult. ἄρα τῆς] ἀρετῆς B. ἐρατῆς M. V. Bekk.

P. 454. 1. μὲν om. pr. B. Ibid. Θνητοῖσιν] θνητὸς Bekk. 7. τῆς om. pr. B. 8. κατειργασμένα ἐτειμασμένα M. 10. πρῶτον M. V. ult. ὁρμίοις M. V.

P. 455. 2. Ἕλληνες, Ὦ] Ἕλληνες, ἐκείνοις μὲν Ὦ B. Bekk. 5. ταῖς V. Ibid. ἐκείνων B. 6. ἡμετέρους M. 10. ταῖς πράξεσιν] τοῖς πράξεσιν V. τοῖς πράξεσσι Bekk. 11. οὐχ ὁ] οὐχ ὃ M. Bekk. 12. κατήσχυναν V. 13. μὲν om. pr. B.

P. 456. 2. προδοσίαν ποιε.] προδοσίαν καὶ διπλίαν κειρ. B. H. M. V. Bekk. 4. δύνασθαι M. V. pen. φρωίχου B. ult. Οἰσυίους] οἰσυίοις M. οἰσύιος V. οἰσυίοις Bekk.

P. 457. 2. τῶν Φρ.] τῶν τοῦ Φρ. B. Bekk. 5. προδόντα pr. B. 8. μὲ ταθάφθας] μὲ ἀντικὺς om. B. Bekk. M. V. 9. ἀρετῆς M. 10. τὸν ante χώρεω om. M. V. 11. δὶ τινες] δὶ [τινες] Bekk.

P. 458. 1. ΨΗΦΙΣΜΑ om. B. 7. τὸν ψῆφον M. V. 9. μόνω M. V. 12. οὔτω] οὔτε B. M. V. 13. ὁμῶν ψαφίζεσθε] ὑμῶν αὐτῶν ψαφίζεσθε B. Bekk. ὑμεῖς ψαφίζεσθαι M. V. 15. ἢ ἀλλάξωμεν] ἢ δι' ἀλλάξωμεν

B. Bekk. antep. ὅτι πᾶσι] ὅτι φύσει πᾶσι τὸ τάχος B. τὸ om. Bekk. 23. συντεθὲν] συντὸν B. M. V. Bekk. ult. ἐντιμοῖν ἐξίωσιν] ἐξίωσιν ἐντιμοῖν Bekk.

P. 466. 3. οἰκεῖν pr. M. 4. τὸν ἀνδροφόνον B. Ibid. εἰκότως om. V. 6. ὑποδεξομένους] ὑποδεξαμένους B. M. V. Ald. Bekk. 8. καιοῖ] κακοὶ B. M. V. Bekk.

ὑ

13. ἡμῶν M. Ibid δεινὰ] δεινότατα B. Bekk. 18. δὲ om. pr. M. pen καταλιπὼν] ὑπαταλιπὼν B. Bekk.

ᾧ

P. 467. 6. τούτων B. 8. ὑμῖν M. 9. τις ἐστὶν] τις ἆρα ἐστὶν B. M. V. Bekk. 10. περὶ om. M. V. antep. ἐν τῷ] αὐτῷ M. V. pen. τοῦ om. B. M. V.

P. 468. 1. υἱὸς V. 4. προδεδωκότα - - - ἀναπαμένην add. in marg. B. Ibid. τὸν πατρὸς] τὴν τοῦ πατρὸς B. V. et corr. M. Bekk. 5. τοῦ om. pr. M. 6. ἴνόων V. 9. μήτε φιλ.] μὴ φιλ. Ald. 10. συναπολογουμένου V. 14. κατέσχεσεν M. V. Ibid. δὴ καθ'] δεῖ καθ' de suo Bekk. Ibid. γεγ. δεῖ] γεγ. δεινὸν B. M. V. Bekk. 16. οὐκ ἐπὶ] οὐκέτι Bekk. Ibid. προσπρεύσασθαι] παραπρεύσασθαι ἀξιώσουσιν Bekk. antep. ἐξίωσαν M.

μόνον

P. 469. 8. μᾶλλον τῶν M. 9. οὐδὲν V. 13. πρώτου V. pen. οἶμαι τοῦτο πρ., ἵν'] εἶναι τοῦτο πρ., ὅπως B. M. V. Bekk.

ὁπ

ult. ὅσοι M.

P. 470. 2. ἐλέου ἠξ.] ἐλέου οὐκ ἀξ. B. Bekk. Ibid. περὶ τοῦ] κατὰ τοῦ B. Bekk. παρὰ τοῦ M. V. 5. Ἀσπρᾶτη] Ἀσπρᾶτον V. Ἀσπρᾶτον Bekk. 6. αὐτῶν] αὐτὸν M. V. 9. σωσάντων πόλει] μενιάντων πόλει Bekk. 11. ἧκει B. M. V. Ald. Ibid οἰσιῶν] ὁσίων Bekk. 12. νόμων, ἀγορᾶς M. V. antep. ἡμετέρων] ὑμετέρων B. Bekk. pen. ἴθαφεν] ἴθαφαν B. M. V. Ald. ἴθαφαν Bekk. ult. οὗτος

ὧδε οἰδὲ M. Ibid. ἐν τοῖς μνημ.] ἐν om. B. Bekk.

P. 471. 6. ποιησάμενοι] ποιοῖς; ἃ μόνος Bekk. 7. οἷς om. Bekk. Ibid. ἐπικαλέσετε V. 8. αὐτῶν M. V. pen. τῶν αὐτῶν ἐρώνων] τὸν αὐτὸν ἔρανον Mel. Bekk.

P. 472. 1. ἐπεὶ καὶ τὴν ἀσφ.] τὴν γὰρ ἀσφ. B. V. Bekk. τὸν ἀσφ. M. 2. αὐτοῦ] ἑαυτοῦ B. M. V. Bekk. 5. αὐτῆς] αὐτοῖς B. M. Bekk. 7. συμπαταξαμένων V. 10. παράνοιαν Bekk. 12. δώσητε M. V. Ibid. τῷ om. B. 13. καὶ add. sup. lin. B. Ibid. μόνους V. antep. φυγὼν] φυγὴν B. Bekk. pen. ἐπὶ πρώτατου] ἐπεὶ πρὸς τὰ τοῦ M. V.

ῆ

Ibid. ἔτη] τῇ B. V. τὰ M. ult. μιλόβοτον M. V.

P. 473. 2. ὑμῶν B. M. Ibid. γενήσεται Bekk. 5. ὑμῖν τοῖς] ὑμῖν ἐστὶ τοῖς B. M. V. Bekk. 8. τοίνυν ὑμῖν] ὑμῖν om. pr. B.

μὲν τούτου Bekk. ult. ὅτι τὰ] [ὅτι] τὰ Bekk.

P. 474. 1. ἀστρατείας παρ.] ἀστρατείας ἀστρατείας οὐ παρ. B. V. Bekk. ἀταξίας οὐ παρ. M. 2. τούτους] τούτου B. M. V. Bekk. 3. τῶν κατὰ πρὸς M. Ibid. αἴρεσιν M. V. 4. ἐστιν] ἔστιν Bekk. Ibid. σώζοντα B. M. V. 7. ἀπολεῖσθαι M. V. 11. ἄλλων βίον] ἄλλων τούτου βίων B. Bekk. pen. ἀνδρῶν καὶ παίδων κατασφάσασθαι] ἀνδρασὶν κατασφάζεσθαι B. M. V. ἀνδρασὶ δὲμὴν κατασφάζεσθαι Bekk. ult. καθίστασαν] καθίστασαν Bekk.

P. 475. 1. τοῦ μὲν πρεσβυτείας τοῦ δὲ Bekk. Ibid. ἴσχυα] εἶχεν B. M. V. Bekk. 3. ἢν Δ.] ἰὰν μὲν Δ. B. Bekk. 4. Ἀσαμάτα M. V. Bekk. 7. παρακαλεῖσθαι B. V. παρακαλεῖσθαι M.

P. 476. 1. Ἀσαμάτα codd. et edd. Ibid. ἀναμνησθέντας M. V. Ibid. κατεγομένων] κατεγεγραμμένων B. κατεγεγραμμένων Bekk.

INDICES
AD LYCURGUM.

INDEX GRÆCITATIS

LYCURGEÆ.

AD PAGINAS ET VERSUS EDIT. REISK.

A.

Ἀγαθὸς] οἱ ἀγαθοὶ, sine ἄνδρες. 173, ult. 188, 6. ἴσασιν μόνον ἅβλον τῶν κινδύνων τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσι. 174, 3. ἀνδρῶν ἀγαθῶν πρὸς τὸν κίνδυνον. 194, 3. τὸ θεῖον τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν εὐμενῶς ἔχει. 201, 2.

ἀγαπᾷν] οὐ τὸ ἐν Σαλαμῖνι τρόπαιον ἀγαπήσαντες ἵστησαν [pro στήσαντες ἠγάπησαν]. contenti non erant hoc, quod victoriæ monumentum istud fixissent. 187, 6.

ἀγεῖ αἷμα τῶν θεῶν τινὰ τοῦτον ἐπ' αὐτὸν τὴν τιμωρίαν. 197, 20.

ἀγλαὸν εἶδος. 213, 1. ἀνδὸς τῆς ἥβης. 214, 2.

ἀγνωμονέστατος. 178, 1.

ἀγνὼς ἀνθρώπους. 144, pen.

ἀγορὰ] περιορᾶν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλοντα. 139, 12.

ἀγρὸς] παῖδας καὶ γυναῖκας ἐν τῶν ἀγρῶν εἰς τὰ τεῖχη καταπομίζειν. 147, 18. οἴονας ἀγροὺς. 212, 11.

ἀγὼν] τοὺς στεφανίτας ἀγῶνας νικᾶν. 176, 14. ἵεμαι τὸν ἀγῶνα ἰδεῖν. 219, pen. ἀποδίδωκα τὸν ἀγῶνα ὀρθῶς καὶ δικαίως. 240, 9.

ἀδίκημα] φονικὰ ἀδικήματα διαζειν. 177, 8. ἅδεια τῶν ἀδικημάτων τούτων. 192, 4. ἀπάσας τὰς ἰδοὺς τῶν ἀδικημάτων ἐνέφραξαν. 223, 15. ἕως ἂν ἄκριτα ᾖ τὰ ἀδικήματα, παρὰ τοῖς πράξασιν ἐστίν. 239, 5. συγγνώμη τῶν κατὰ προαίρεσιν ἀδικημάτων. 240, 2.

ἀδικία] ἴσασιδὲ τῆς ἀδικίας τὸ σῶμα οὐκ ἔλαβον ἥμισυ. 219, ult.

ἀδικεῖν. 194, 6.

ἄδικος θάνατος. 197, antep.

ἀεικὴς] οὗ οἱ ἀεικεῖς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης τεθνάμεν. 210, 4.

ἀείμνηστον πρίσιν καταλείπειν. 140, 8. δίκα ἀείμνηστος. 216, 2.

ἀθλητὰς] ἀθλητὰς ἐν τοῖς κινδύνοις ἀναιρεμένους. 176, 10.

ἄθλον τῶν κινδύνων. 174, 3.

ἀθῶος ἀδικημάτων. 192, 4. 238, 6.

αἰδοῖα αἱματόεντα ἐν ταῖς χερσὶν ἔχειν. 213, pen.

αἰδὼς] οὔτ' αἰδὼς εἰσπίσω τελέθει. 213, 5. αἰκίζεσθαι χαλκῷ εἰκόνα. mutilare, 231, 14.

αἱματόεις. 213, pen.

αἰσθησις εἴ τίς ἐστι τοῖς ἐκεῖ περὶ τῶν ἐνθάδε. 231, 10.

αἰσχρὸς] τὸ κάλλιστον τῶν ἔργων πρὸς τὸ αἴσχιστον συμβάλλειν. 185, 8.

αἰσχύνει τὸ γένος. 213, 1.

αἰτεῖν γῆν καὶ ὕδωρ. 186, 6.

αἰὼν] κατὰ πάντος αἰῶνος ἀείμνηστος. 140, 8. τὸν αἰῶνα in perpetuum. 182, 8. εἰς τὸν πάντα αἰῶνα καλῶς βουλεύεσθαι. 211, antep. ἐξ ἅπαντος τοῦ αἰῶνος συνθεωρημένη δίκα. 216, 4.

ἀκήρατος οἶκος. 210, 6.

Accusativus consequentiæ pro genitivo. 197, 13.

ἀκλεὴς καὶ ἄδοξος θάνατος. 197, antep.

ἀκόλουθος] consentaneus. ἀκολούθους ἀλλήλαις τὰς τιμωρίας ἐποιοῦντο. constantes secum atque consentientes sanxerunt pœnas. 221, 4. ὅμοια ἐκείνοις καὶ ἀκόλουθα ἐψηφισμένοι. 225, 11.

ἄκριτος causa, judicum sententiis nondum disceptata, 239, 6.

ἀκρόπολις] τὴν εἰκόνα αὐτοῦ ἐξ ἀκροπόλεως καθελόντες. 220, 1.

ἀκτή. 148, 2. et 4. 178, 9.

ἁλῶσθαι. 213, 3.

ἀληθὴς] ἀποδιδόναι τῇ πατρίδι τἀληθῆ καὶ τὰ δίκαια. 151, 7. ἁπλοῦν τὸ δίκαιον, ῥᾴδιον τἀληθές. 162, 9.

ἀλιτήριος. 220, 3.

ἄλκιμος θυμός. 213, 11. et 19.

ἀλόγως ἐκπιτηδεύειν. 176, 7.

ἄλοχός τε σὴ καὶ νήπια τέκνα. 210, 5. κουριδίη ἄλοχος. 212, 14.

ἀμελεῖν. 147, 8.

ἀμνημονεῖν. 151, 3.

ἀμύνειν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας. 175, 4. ἀμύνειν τῇ πατρίδι. 189, 6. ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης. 210, 4. οὐδὲ ὑπὲρ τῆς ἰδίας ἑστίας ἀμύνεσθαι τολμήσας. 229, 3.

ἀμφισβητεῖν. 214, pen.

ἀνάγεσθαι ἐκ τῶν λιμένων. 148, 6.

ἀναγκαῖος] τὰ τῆς φύσεως ἀναγκαῖα προδιδόναι. 229, 5.

ἀναγεγράφειν] in monumento publico exarata

3 a

legenda omnibus proponere. μαρτύρια τῆς ἀρετῆς αὐτῶν ἐστιν ἰδιῖν ἀναγεγραμμένα. 215, 8. ποιήσαντες στήλην, ἐψαφίσαντο εἰς ταύτην ἀναγράφειν τοὺς ἀλιτηρίους. 220, 3.

ἀναιρεῖν de oraculo respondente. 194, ult. 211. 9. τὸ μαντεῖον. 220, 15.

ἀναιτῖσθαι] prostare in publico, de statua in foro stante. ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἀθλητὰς ἀναιτιμένους. 176, 10.

ἀνακρίνειν] examinare, quærere, ut judex facit. 217, antep.

ἀναμαμῶσθαι. 147, 15.

ἀναπόδεικτος λόγος. 228, 3.

ἀναπράζεσθαι] de reo, qui ab accusatoris vehementia vel nequitia percellitur, proteritur, ad silentium redigitur. 161, 6.

ἀνάστατος] πόλεως ἐστὶ θάνατος, ἀνάστατον γενέσθαι. 181, 4.

ἀναστρέφειν] οὐδὲ θρῆξ ἀναστρέφει λεύς. 208, 3. ἀναστρέφεσθαι ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς. 236, 6.

ἀνδραία] πρὸς ἀνδρείαν παιδεύεσθαι. 211, ult. οὕτως εἶχον πρὸς ἀνδρείαν. 214, 8.

ἀνδροφόνος] μᾶλλον τῶν ἀνδροφόνων ἥλαυνον. 229, 16.

ἀνελέητος. 240, 5.

ἄνθος ἀγλαὸν ἥβης. 214, 2.

ἀνοικοδομεῖν. restaurare structuram. 193, 11. τὸν θύραν. opplere saxis et materia, obstruere. 226, ult.

ἀνοίσειν τὰ ἐστῶ. 218, 3.

ἀντιπαταλλάττειν τὴν ἰδίαν ψυχὴν τῆς κοινῆς σωτηρίας. 196, ult.

ἀνυπέζυκτος οἶνος. 209, 3. ἀρετή. 211, 14.

ἀξιοῦν] τοῦ κοινοῦ παρὰ πᾶσιν ἐλέου ἀξιοῦσθαι. 234, 7.

ἀοίκητος. 180, 14.

ἀπαγγελίαν ποιεῖσθαι. 145, 4.

ἀπάγειν πρὸς τοὺς θανατοῦντας. de scelerato, qui simul ac deprehenditur, ad judices rerum capitalium ducitur, carceri mandandus. 221, 10.

ἀπαιτεῖν χάριτας. 233, 1.

ἀπαλλάττειν] ἀσφαλῶς ἐκ τῶν κινδύνων ἀπαλλάττεσθαι. 218, 14.

ἀπαραίτητος ἀπαστός. 136, pen.

ἀπαυτεῖν τῷ σώματι. 166, 4.

ἀπεχθάνεσθαι ὑπὲρ τῶν κοινῶν. 138, 4.

ἀπλοῦν τὸ δίκαιον. 162, 8.

ἀπὸ redundat quodammodo in illo τὸν ἀφ' αὐτῶν τιμωρίαν. 192, 6.

ἀπορίπτειν πρὸς — 143, 8. 144, 10. 183, 6. 184, 1. 203, 2.

ἀποδείκνυσθαι] indicari, ut reus criminis peragi. 139, 2.

ἀποδοχὴς] μετὰ λογοῦ καὶ ἀποδοχῆς τοὺς ἀνθρώπους συμπαθεῖν. 209, 17.

ἀποθέχεσθαι ἀποδοχῆς. 178, pen. 201, 17.

ἀποδοχεῖν ἐπὶ ἰμαντίων. 178, ult.

ἀποδύεσθαι τῇ σωτηρίᾳ πλοῦτῳ καὶ τὰ δίκαια. 151, 6. τὰ ἀφελήματα. 153, 4. τὸ λιπόν. 153, 5. τὰ τροφεῖα. 177, 16. attribuere ut rem competentem. 199, 3. ἀποδεδύσθαι τὸν ἀγῶνα. defunctus hac una provincia mihi a rep. imposita, peregi hoc certamen, et veluti nomen contractum dilui. 240, 9.

ἀποθνήσκειν ὑπὸ τῆς πόλεως. judicio populi condemnatus extremum supplicium pati. 199, 1. τὰ πεπραγμένα, ἃ ἐστιν ἰδιῖν ὑπὲρ τῆς ἑαυτῶν πατρίδος ἐθέλοντα ἀποθνήσκειν. 229, 9.

ἀπολαμβάνειν ἀργύριον. sufferre, accipere, recuperare ex mutuo datum. 154, 7.

ἀπολύειν τῶν παρόντων κινδύνων. 192, 3.

ἀπονέμεται τοῖς εὐεργέταις τὰς μεγίστας τιμάς. 176, 16.

ἀποπεῖν θυμόν. 213, 19.

ἀπόρρητος] δι' ἀπορρήτων, sub fide silentii, ἐξήγγειλε τοῖς Ἀθηναίοις. 195, 4.

ἀποσκευάζειν, demoliri, τὴν ἐρυφὰν. 227, 1.

ἀποτιθέναι εἰς τὸ δεσμωτήριον. 217, 12.

ἀποφαίνεσθαι γνώμην ὑπὲρ οὗ — 143, ult.

ἀποχωρεῖν. auffugere. 200, 3.

ἀποχώρησιν ταχεῖαν ποιεῖσθαι. 201, 6.

ἀπολαφίζεσθαι] sententia sua aliquem a pœna liberare. νομίζειν χρὴ τὸν ἀπολαφισάμενον ἀπεκρότους θάνατον τῆς πατρίδος καταλαφίσασθαι. 240, pen.

ἀρχὸς οὐδεὶς ἦν τῶν ἐν τῇ πόλει. 172, 8.

ἄρτι] οὕτως ἴσχυν πρὸς ἀρετὴν. 210, 10. οὐ γὰρ λέγω τὴν ἀρτὴν ἐπιστῆσαι, ἀλλ' ἔργῳ. 211, 5. τὴν ἀρετὴν τοῦ πλήθους ἐργαζομένην. 215, 3.

ἄριστεῖα. 186, 3.

ἁρμὸς ποιεῖν ἐν ξύλῳ παγείς. paxillus. 205, 2.

ἄρσεν στυγνόν. proles mascula. 206, 3.

ἄρχειν] μήτε φυγῆς αἰσχρᾶς ἄρχειν, μήτε φόβου. 213, 10.

ἄρχειν] tres velut ordines hominum remp. conficiunt, τρεῖς, ἐξ ὧν ἡ πολιτεία συνέστηκεν, ὁ ἄρχων, qui bono ordini et securitati publicæ domi forisque legibus ferendis tuendisque, et armis gerendis et pœnis exercendis prospicit, ὁ διαίζων, qui jure dicundo controversias civium disceptat, et sontibus pœnas dictat, καὶ ὁ ἰδιώτης homo privatus. 191, ult.

ἀστρατείας et λειποταξίου δίκαι inter se copulantur. 239, pen.

ἄταπτος. qui non stat in acie, qui se imperatori non exhibuit in ordine collocandum. 165, 9.

ἄτοφος. 173, 4.

ἀτιμία] dedecus. πᾶσα δ' ἀτιμία καὶ κακότης ἔστιναι. 213, 3.

ἀτυχία] τὴν τῆς πατρίδος ἀτυχίαν ἑαυτοῦ σωτηρίαν ἡγεσαμένην. 149, 6.

αὐτόπαμος. 188, 1.

αὐτοχειρί. 222, 1.

αὐτόχθων. 170, 3. 204, 4.

ἀφαιρεῖσθαι τὰς φιλοτιμίας. 233, pen. 239, 2. et antep.

ἀφιλότιμος. 185, 10.

ἀφέσπασθαι] οὐ γὰρ ἀποστήσομαι τῶν παλαιῶν. ab allegandis veterum exemplis haud desistam. 201, 15.
ἀφορᾷν. 148, pen.
ἀφορία. sterilitas anni, caritas annonarum. 194, 20.
ἄχρηστος] τοὺς εἰς τὸν πόλεμον ἀχρήστους ὑποτίθεσθαι. 177, 14.

B.

βάθρον] στῆσαν ἐν φύλαις βάθρους. 208, 2.
βίος] τὸν αὐτῶν βίον καταναλῶσαι. 199, 12. σπουδαὶ μιμούμενοι τὸν ἀνθρώπινον βίον. 209, 16. ἐπὶ τοῖς ἰρεῦσι τοῦ βίου. 215, 7.
βλάπτειν] ὅταν γὰρ ἐγγὺ δαιμόνων βλάπτῃ τινά. 198, 8.
βουλὴ] τὸν βουλὸν, τοὺς συμπαρεδρους per superenarrationem. 164, 6.
βωμὸς] ἐπὶ τὸν βωμὸν τῶν δώδεκα θεῶν καταφεύγειν. 198, pen.

Γ.

γάπτας] ἐς γαπτέον [pro ἐς γάπτους] τῆς πατρίδος μισητῶν. 152, 10.
γένεια κωλιὸν. 213, 18.
γεωμέτρης. 203, 7.
γῆν καὶ ὕδωρ αἰτεῖν. 186, 6.
γῆρας] ἐπὶ γήρως οὐδῷ. 166, ult.
γαζοφυλάκιον. 237, 9.
γένεσθαι ἐπὶ ἐργασίας. quæstum exercere. 179, 13.
γνώμη] εἰς τὸν χεῖρον τρέπειν γνώμην. 198, 11.
γνῶσις. sententia a judice pronuntiata in causa controversa. 234, 7.
γόνυ] ἂν εἰκότι γόνατ' ἐλαφρὰ, de senibus. 213, 14.
Γοργὼ] Γοργόνος τρίαιναν. 208, 1.
γραμματεῖον λιξιαρχικὸν. 189, 4.
γράφειν] ὅσπερ χρησμοὺς γράψαντες τοῖς ἐπιγιγνομένοις. 198, 6.
γυμνοῦν] γυμνωθέντα χρέα. 214, 1.

Δ.

δάκνειν] χείλος ὀδοῦσι δακών. 214, 6.
δαμόσιος εἰς ἴλαον προάγεσθαι. 162, 3. τὰ μυστήρια δάκρυα πολλοὺς ἐδάκυσε. 206, 8.
δασυνῶν. 233, 3. et 11.
δεῖνα ὦμι. 148, 3.
δεινότης. facundia, subtilitas et vis dicendi. 161, 15.
δεῖσθαι] supplicare. ἱκετεύειν ὑμῶν τὸν χῶρον καὶ τὰ δένδρα δεῖσθαι. 241, ult.
δεκαετεῖον πύλεις. 193, 9.
δένδρον] ἡ χώρα τὰ δένδρα συνέβαλλετο. 172, 4. τὰ δένδρα δεῖσθαι ὑμῶν. 241, ult.
δεσμωτήριον] εἰς τὸ δ. ἀποτιθέντων. 217, 12.
δῆμος] num pro δημόσιος. 139, ult.
δημοσιῶναι] præsidia tria. 138, 7. τὸ συνέχον τὸν δ. ἐστὶν ἔρως. 191, 8.
δημόσιος. 139, ult.
δημοτικὸς. 159, pen.
διαβαίνειν] εἰς Σαλαμῖνα διέβασαν [pro διέβησαν]. 185, 6. εἰ μισθὸν διαβὰς ἀνοσίου ἀμφοτέρωσιν. 214, 5.
διαβολὴ] τοῖς πονηροῖς ἔστω ἡ ἀγὼν ἀπὸ διαβολῆς. reo causam suam dicenti non erit cum judicibus agendum adversus se ab accusatore jam præoccupatis, atque per falsas criminationes a se alienatis et exacerbatis, ut æquo animo se audire nolint. certamen reis invidia et calumnia vacabit. 144, 12.
διαμαρτεῖν. 195, 12.
διάπυστοι καταδίκτερον. minore caritate affecti sunt. 174, 17.
διαλαμβάνειν (si bene habet) pro ὑπολαμβ. existimare. 229, 7.
διαλανθάνειν. 192, 3.
διάπυρα] τοῖς διανοίας μὴ κατέχουσιν. 175, 9. πρὸς τὰς τῶν ἀρχόντων παρεθέντων διανοίας ἀνοβλέπειν. 183, 6. οἱ δὲ ἰδίᾳ πρίτερον φοιτῶσιν, ἢ τῶν κοινῶν ἀνθρώπων τὴν διάνοιαν παράγουσι. 198, 4.
διασκευάζειν] διεσκευασμένος. instructus et paratus ad pugnam. 164, 8.
διασώζειν] αὐτὸς δὲ μόνος διασωθεὶς. medios per hostes e tanta civium multitudine solus evasit. 149, 5. διασῴζειν τὸν περὶ ὄντων. durchhelfen [to help through, out of danger]. 218, 11.
διαφέρειν ἐρέπους. dependere contributiones, 153, 4.
διαφυλάττειν τὰ ὑπάρχοντα. 179, 4. φιλίαν. 231, 7.
διδάσκειν] ἀδύνατόν ἐστιν ἄπειρον τοῦ λέγειν, μὴ δικαίως δεδιδαγμένους, δικαίαν τὴν ψῆφον φέρειν. 144, 15.
δίδοναι πίστιν. 192, 1. et 10. δίδιον σίτησιν ἐν πρυτανείῳ. 196, 14. δίκην. 197, ult. δόσιν δοῦναι, id est, πρὸς θῦμα, 207, 5.
δικάζειν] παῖδας καὶ γυναῖκας παρακαθισαμένους ἑαυτοῖς τοὺς δικαστὰς δικάζειν. 234, 2.
δικαιος in fœminino, ac si adjectivum duarum terminationum esset. 135, 1. δικαία κατηγορία hæc est, quæ neque reum falsorum criminum accusat, neque causas aliena immiscet. 143, 12.
δικαστὰς] οὐ μόνον δικαστὰς, ἀλλὰ καὶ νομοθέτας τοῦ τῶν ἀδικημάτων. vos decet, non solum hoc crimen punire, sed etiam de pœna ipsius legem constituere imposterum valituram, ut de pœnæ genere nulla postmodum existere possit dubitatio. 142, 3. δικαστὴς ἀπαραίτητος. 136, pen. χαλεπώτατος. 231, 12. τρεῖς, ἐξ ὧν ἡ πολιτεία συνίσταται, ὁ ἄρχων, ὁ δικαστὴς, ὁ ἰδιώτης. 191, ult. v. δικάζειν.
διοικεῖν. administrare, curare, peragere. 153, 5.
δόμνυσθαι de pluribus, qui omnes eandem in formulam jurant. 225, 15.
δορίζειν] ἴσα τῶν ἀδικημάτων νόμος τις διώρισε. 142, 4.

διπλᾶ τὰ ἁμάρτια ἁμαρτοφαπαράτους. 167, 1.
δίμοιρος] ὅρκος ἐν πελάγει δίμοιρ. 229, 11.
δίξαν ὑπαναλίσκειν. 175, 2. ἀείμνηστος δίξα. 216, 2. δίξαν καταισχύνειν τὴν ἐξ ἅπαντος τοῦ αἰῶνος τῇ πόλει συνειλεγμένην. 216, 5.
δίρυ] ἐξέναιμαχεν εἰς μάχην δορίς. 206, 4.
δρᾶν. conferre beneficium. 203, pen.
δρᾶσαν. 196, 5.
δύο] redundat. δυοῖν καθίσκοιν κειμένοιν. 240, ult. poterat enim dualis sufficere.
δυσγενής. 203, pen.
δώδεκα] ἐπὶ τὸν βωμὸν τῶν δώδεκα θεῶν. 198, ult.

E.

ἐᾷν ἵεσθαι τὸν ἀγῶνα. desererе vadimonium. 219, pen.
ἐγγράφων εἰς τὸ λεξιαρχικὸν γραμματεῖον. 189, 4. εἰς τὴν εἰσαγγελίαν. 231, 19.
ἐγκαταλαμβάνεσθαι. occupari, prius deprehendi, quam effugere possis. 200, 3. 201, 1.
ἐγκαταλείπειν τὴν πόλιν et τὴν πατρίδα. in malis et necessitatibus patriæ deesse, eam derelinquere. 137, 3. 139, 5. 156, 6. 185, 17. et alibi. τὰς τῶν προγόνων θήκας. 141, 3. τὴν δόξαν τῆς ἀρετῆς. virtutis suæ aliquo in loco editæ gloriam eodem in loco relinquere post fata sua superfuturam. 175, 2.
ἔθαφος ἐλεύθερον τῆς πατρίδος. 237, 9.
εἴδς] εἶδι et εἰδὼ et τεμεῖν copulantur. 237, 2.
εἶδες ἀγαθόν. 213, 1.
εἰκάζειν ὑπὲρ τηλικούτων ἁδικημάτων. 158, 6.
εἶναι χρεοκοπούντα καὶ στυγερᾷ πενίᾳ. ab egestate vinci. 212, ult.
εἰπεῖν] τὴν εἶπεν αὐτοῦ ἐξ ἀκροπόλεως καθελόντες. 220, 1. εἰπόντα χαλκῆν ἱερουλλῆσαι καὶ εἰπόντα. 231, 12.
εἶχεν τῶν τεμένων. 183, 13.
εἰς] cum genitivo. εἰς γαστέρα, [scil. ἴδι]. 152, 10. casum finalem indicat. τελευτᾷν εἰς σωτηρίαν τῆς πόλεως. quo civitas salva maneat. 174, 4.
εἰσαγγελία] actio in proditores patriæ. 136, 2. 139, 9.
εἰσάγειν ἁμαρτίαν. 179, 6.
εἰσέλλειν μᾶλλόντος μηδέλεω στρατευσέθαι ἐς τὸν χρόνον. 202, 4.
εἰσοῦσα. 213, 5.
εἰσφέρειν ἔρανον εἰς τὴν σωτηρίαν. 237, 4.
ἐκ τοῦτου quod δὲ pro. 163, 7. ταῖς ἐκ τῶν τεμενῶν ἐκπτοσίαις. 138, ult. τυγχάνειν τῆς ἐκ τοῦ νόμου τιμωρίας. 162, 10. ἐλκεῖς ἐκ τοῦ πατρὸς περίξεια μετασπαστὰ. 180, pen.
ἐκβάλλειν ἄκτρωτα τρηχέα. 207, ult.
ἐκδοῦναι τινὰ τοῖς πολε. hostibus prodere, tradere. 180, 8. 195, 10.
ἐκκομίζεσθαι χρήματα. accessere, curare ut ex militiæ, transportandæ. 156, 11. conf p. 163, 1. usurpat eodem in notione in activo.
ἐκλείπειν τὴν πατρίδα. 141, 1. τοὺς γονέας. 155, pen.
ἐκπίμπωσιν ἐς μάχην δορίς. 206, 4.
ἐκπλεῖν. 178, 6. 179, 3.
ἐκπεπτωκέναι. 212, 3.
ἐκτρέφειν. 152, 10.
ἐκφορὰ] ἐπ' ἐκφορὰν ἐλθεῖν. exsequias ire. 173, 1.
ἐκὼν] ἐκούσης τῆς ἐμῆς ψυχῆς. 207, pen.
ἐλαύνειν. civitate expellere. 229, 16.
ἐλαγεῖα Tyrtæi. 212. 7. ἐκτεγεγραμμένα ἐν τοῖς μητρώοις. 236, 3.
ἔλεγχος σαφὲς. 174, 1.
ἕλεσε] τοῦ ποιοῦ παρὰ πᾶσιν ἐλέου ἐξεύθυσαν. 234, 6.
ἐλευθερία τῶν Ἑλλήνων σωτήρια τοῖς τούτων σώμασι. 176, 3. ἐλευθερίαν τῆς ἀπάσης Ἑλλάδος ἐν τοῖς ἑαυτῶν σώμασιν αἴρειν μόνοι. 175, pen.
ἐλεύθερον ἦθαφος. 237, 9.
ἐμβαίνειν. in navem insconderе. 178, 9.
ἐμβάλλειν εἰς τὴν Ἀττικήν. 195, 7. εἰς τὸν ἀγορᾶν. 139, 12.
ἐμπορίαν εἰσάγειν. 179, 6.
ἐμπορῶν] διπλᾶ ἱμάτια ἐμπεπορταμένους. militiæ in castra euntes duplia sagæ filiis adstricta gerebant. 167, 1.
ἐμφράττειν ἀπάσας ὁδοὺς τῆς ἀληθείας. 229, 15.
ἐν] pro ὑπό. ἔχειν ἐν τῇ ψήφῳ τινά. in potestate sua ad damnandum absolvendumve habere. 157, pen. ἐν ὑμῖν ἐστί. penes vos est. 176, ult. redundat in isto: ἐλαγεῖα ἐκτεγεγραμμένα ἐν τοῖς μητρώοις. 236, 9.
ἐνδίκεσθαι] ταῖς ἐνδεχομέναις αἰτίαις ἐπίθεσαν. 220, 16.
ἐνεργεῖν. industrium esse. 199, 12.
ἐνίστασθαι δικαίως τὰς πράξεις. instituere. 161, 11.
ἔνοχος ἅπασιν ὑμῖν. 143, 1.
ἐντίκτειν νοσοῦσι. 229, 12.
ἐξαγγέλλειν. per interuntium (per tertium, ut vulgo usurpant) alicui aliquid significare, non ipse per se. 195, 3.
ἐξάγειν ληϊὰ ἐκ τῆς χώρας. 155, 10. τοὺς ἐξ χθόνιας. nexos e carcere. 217, 14.
ἐξαγώγιμος ζωὴ θεοῦ. 156, 8.
ἐξαιρεῖσθαι τὸν σῖτον. exonerare frumentum e navibus. 149, 11.
ἐξαίρετος χάρις. 233, 13.
ἐξαιτεῖσθαι. precibus exorare, flectere judicem, ut reum absolvat. 231, 9. 232, antep.
ἐξαλείφειν νόμον. 184, 7.
ἐξανιστᾶναι. jubere emigrare. 194, 21.
ἐξαρκεῖν. 155, 5.
ἐξαφαιρεῖσθαι φρενῶν τὸν ἐσθλὸν νοῦν. 198, 9.
ἐξέχεσθαι. 239, 7.
ἐξέρεσθαι. 151, ult.
ἐξερίζειν. 197, 6. τὰ ὑστᾶ ἔξω τῆς Ἀττικῆς. 218, 4. et 18.
ἐξημιῶν] τῆς πολε ἔδη ἐξημιώσεις περὶ τὸν δεκτὸν. 148, 2. nisi potius ibi leg. out

ἐξεμισάσατε, ab ἐξεμεῖν.
ἐξουσία τῆς ἀπολογίας. 168, 6.
ἐξω τοῦ πράγματος λέγειν. 143, 13. 144, 11.
ἐπαινεῖ μόνον ἅ ὅλων τῶν πολέων. 174, 2. 216, 2.
ἐπαινετὸς λεὼς ἄλλεθεν. 204, 3.
ἐπάρχειν πολλῆς χώρας τῶν Καρδίων. 170, ult. πάσης ἐπήξαντα τῆς Ἀσίας. 182, 7.
ἐπείκειν πάντα νίκαι. 214, 1.
ἐπεφυτῶν τὸν θεὸν. 194, pen.
ἔρεσθαι] πᾶσα δ' ἀπιμία καὶ πανόνος ἔστιν. 213, 3.
ἐπί] Cum genitivo, ante. ἐπὶ τῶν θυρῶν. ante fores aedium. 165, pen. ἐπὶ προστάτου, subeundi ἐξουσία. sub patrocinio, tutela, potestate patroni. 238, 11. Cum dativo, in. ἐπὶ τοῖς τάφοισιν ἴχειν τὰς ἐλπίδας. 174, 8. οἱ. ἐπὶ τοιούτοις στεφανοῦσθαι. 233, 4.
ἐπιβαίνειν τῆς Ἀττικῆς. 215, 2.
ἐπιγίγνεσθαι] παράδειγμα τοῖς ἐπιγιγνομένοις. 143, 2. 193, 12. 198, 6.
ἐπιγράφειν] ἔπαθλα Διὸς σωτῆρος ἐπ. πρὸς τὴν εἰσαγγελίαν. 231, 18. τὰ ἐλαχόντα τὰ ἐπιγεγραμμένα ἐν ταῖς μυριάσιν. 256, 3.
ἐπιδεικνύσθαι πᾶσιν ἔργα τὴν ἀρετήν. 211, 6.
ἐπιδεξία φιλάνθρωπα πρὸς τοὺς Ἕλληνας. 209, 12.
ἐπιδιδόναι. largiri. 233, 10.
ἐπίδοξος. exspectatus. 141, ult.
ἐπείνου] τῶν ἐπείνου φίλων. 175, 10. ἐπείνου οἰκέται. 185, 15.
ἐπιπολαιοῦσθαι βουλῇ. 171, 4. Σοιός. 149, 1. 236, ult.
ἐπιστασία] διὰ αἱ παρὰ τῶν Θεῶν ἐπιστασίαι Σωθεῖσι τοῖς περιοῦσαις. 227, 4.
ἐπίστασος χώρα. quae tibi patria non sit, quam tute tibi delegeris, ad commorandum. 174, 17.
ἐπιλαμβάνειν] εἰ ἐπιλάθοντας τὰς Ἀθήνας. derepente obruunt. 194, ult.
ἐπιμέλεια Θεῶν πάσης τὰς ἀνθρωπίνας πράξεις ἐπισκοπεῖν. 199, 6. τὴν περὶ τοὺς νέους ἐπιμέλειαν συνετάξαντο. 211, 17.
ἐπιορκεῖν ὅρκον. 189, 8.
ἐπιόρκως ρυπᾶν. 192, 5.
ἐπίσημον πᾶσι τὴν τιμωρίαν ἐπιδεῖξαι. 227, 3.
ἐπισκοπεῖν ἠγοῦμαι τὴν θεῶν ἐπιμέλειαν πάσας τὰς ἀνθρωπίνας πράξεις. 199, 7.
ἐπισπεῖν. 210, 3.
ἐπιστρατεύεσθαι. 202, 9.
ἐπιτίθεσθαι τιμωρίᾳ. 223, 18.
ἐπιφανὴς. 145, 3.
ἐπιφανέστατος. 231, 16.
ἐπώνυμος τῆν αὐτῆς ἰερῶν p. 155, 11. Minerva.
ἔρανος] τοὺς ἐράνους δυναγωγῶν. contributiones pecuniarias alias aliis in locis, aliosque ad usus dependere. 153, 4. ἔρανον εἰς τὴν σωτηρίαν εἰσαγαγεῖν. 237, 4.
ἐρατὸς. amabilis. 214, 3.
ἐργασία. mercaturae exercitatio. 146, 1. 176, 6. 179, 2. γίνεσθαι ἐπ' ἐργασίᾳ. quaestum exercere. 179, 13.
ἔρημος] ὃν τὸν φυσικὸν ἔρημον τὸ καθ' αὑτὸν μέρος κατέλιπεν. 148, 8. ἔρημον τῶν ἀγαθῶν ἐάσαντες. 219, antep.
ἑστία] οἰδὲ ἑστίᾳ τῆς ἰδίας ἑστίας ἀμύνεσθαι ἐτόλμησας. 229, 3.
εὐαγγελίζεσθαι μεγάλας εὐτυχίας. 149, 3.
εὐγενῶς χαρίζεσθαι χάριτας. 203, 9.
εὐεργέτης] τοῖς εὐεργέτας τὰς μεγίστας τιμὰς ἀποτίθεται. 176, 16.
εὐκλεὴς] εὐκλεᾶ θάνατον αἱρεῖσθαι. 175, 18. τὸν εὐκλεᾶ κίνδυνον ἑρυγε. 197, 21.
εὐκλειαν παναλέαν. 194, 9. 206, ult.
εὐλογίαι τῶν ἀγαθῶν. 173, ult.
εὐμενῶς ἔχειν τὸ θεῖον τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσι. 201, 3.
εὐμνημονεῖν. 151, 3.
εὐνομουμένου πόλις. 226, 5.
εὐοφρυστάτην ψῆφον ἐνεγκεῖν. 144, 14.
εὐστοῦς πυκνοῦσθαι τοὺς στεφανίτας ἀγῶνας. 176, 14.
εὑρίσκειν] εὑρεῖν κατηγορίαν. comminisci. 144, 2. εὑρεῖν πᾶς' ἑαυτοῦ. semet excogitare. 192, antep.
εὐσέβεια] τὸ περὶ εὐσεβείας ψήφισμα. 238, pen.
εὐσεβεῖν Σουλόμενος δικαστὴς. 171, 12.
εὐσεβὴς] τῶν εὐσεβῶν χῶρος. 201, 6.
εὐτύχημα τὸ μὴ πολλοὺς τοὺς τοιούτους εἶναι. 184, 15.
ἐφεδρεῖς. 189, 4.
ἔφοδος τῶν τὸν δῆμον προδιδόντων. 223, 16.
ἔχειν τινὰ ἐπὶ τῇ ψήφῳ. 136, 10. ἐν τῇ ψήφῳ. 157, pen. μόνα τὸν τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίαν ἐν τοῖς ἑαυτῶν σώμασιν εἶχον. 175, ult. οὕτως [subaudi τῆς γνώμης] εἶχον πρὸς τὴν ἀνδρείαν, id est, διέκειτο. hoc animo praediti, ita affecti erant erga fortitudinem, ita ei dediti. 214, 8. ὡς εἶχον [scil. τὸν γνώμην aut τῆς γνώμης] πρὸς τοὺς περσέτας. 220, ult.

Z.

ζῆν ἔστε μαθ' εἰς ὑποψίαν ἐλθεῖν τοιούτων ἀδικημάτων. 224, 3.
ζωτὸν τὸν αὐτοῦ σωτηρίαν. 200, 1.

H.

ἦθος ἀγλαὸν ἄνθος. 214, 2.
ἡγεμονίας τῆς τῶν Ἑλλήνων ἀξιώσαντα προστάτης γενέσθαι. 182, 2.
ἡγεμὼν] ἱστάντα ἵνα ἡγεμόνες τῶν Ἑλλήνων κατέστησαν. 186, ult.
ἦθος] δι' ἐγρήτητα τοῦ ἤθους εἰς ἅλων πράγματα. 162, 2. τοῖς αὐτοῖς ἤθεσι χρώμενοι. 231, 6.
ἧκεν] ἥξει δ' ἴσως ἐπ' ἐκεῖνον τὸν λόγον φερόμενος. 180, 2.
ἡλικιάτης. 237, ult.
ἥκως] ἥκοντες οἱ κατὰ τὴν χώραν καὶ τὸν πόλιν ἱδρυμένοι. 136, 1.
ἥττα] ἥττας αἰσχίους οὐκ ἄξιον αἰσχῶν τοὺς ταῖς

διανοίας μὴ πτήξαντας. 176, 9.
ἐπτᾶν] τοὺς ἐν τοῖς πολέμοις παλῶς ἀποθνήσκοντας οὐδ' ἂν εἷς δικαίως φόνων ἐπτήσθαι. 175, 12.

Θ.

θάνατος αἰτιᾶσθαι ἐστιν ἀμύστατον γενέσθαι. 181, 4. αἰσχρός. 175, 13. ἀκλεής. 197, antep. θάνατον τῆς ψυχῆς πατα-ψηφίζεσθαι. 240, pen.
θάπτειν] ἐν τῇ χώρᾳ μὴ τεθάφθαι. 218, 3. et 20. ἐν ἰδιωτίδι ἰδάφει τῆς σπουδῆς τα-φῆναι. 237, 10.
θέσπιμα πάλαιὰ τῶν προγόνων ἐπιβάλλειν τῆς ψυχῆς. 207, ult.
θυτός. spectabilis, venerabilis. 214, 3.
θήκη. sarcophagus, vel etiam tumulus, sepulcrum. 141, 3. 172, 5. οἱ τετελευτη-κότες τὰς θήκας συμβάλλουσι. item οὐ γὰρ οὗτος οὐδὲ τὰς θήκας παρὰν ἰσχύθη. 173, 5. 238, 2.
θηλύνειν. emollire, frangere, 206, 9.
θορυβεῖν] μηδεὶς μοι θορυβήσῃ. 177, 4.
θρασὺν ἄλυπον ἐν φρονεῖ. 213, 12. et 19.
θύρα] τὴν θύραν ἀνακοδομήσαντες. 226, ult.
θυσίαι αἱ ἐν τοῖς νόμοις. 136, 4.

I.

Ἰαμβεῖα Euripidis ex Eumelpo. 198, 7. 203, 5.
ἰδιῶν πρωτοτύπ. 213, ult.
ἴδιος] ἰδίους ἰχθροὺς νομίζειν τοὺς εἰς πατρίδα τι παρηνομηκότας. 139, 18. τὸ ἴδιον τοῦ πράγματος. particularitas rei, h. e. quod ab uno homine privato sit gesta. 183, ult. aut subauditur συμφέρον privatum commodum.
ἰδιότης. 191, ult.
ἰδρῦσθαι de heroibus fanis consecratis. 136, 3. ἱδρύσθαι ἱερά. 155, 9. et ult.
ἱερὰς] τὰ ἱερὰ λαβόντες κατὰ τὸν νόμον. extis, aliisque sacris in manus sumptis. 151, ult. ἱερὰ ἱδρυσάμενοι παρέδωκαν. 155, 9. μεταπέμπεσθαι τὰ πάτρια ἱερά. 165, 1. μεταπεμψάσθαι τὰ πάτρια ἱερά. 178, 15. ἱερὰ τὰ ἐν τῇ χώρᾳ τῶν πα-τρίων νομίμων ἀπεστερῶν. 180, 11. ἐπ-δυτὰ τὰ ἱερὰ τοῖς στολισμοῖς περιθέσθαι. 195, 11. ἐξεῖν τὰ ἱερὰ, βουθῦν αὐτοῖς. 242, 2. ἱερὰ ἄγαλ μὴ κατασκάπτ. 189, 5.
ἱερουργεῖν μαγάδα καὶ μιαρά. 183, 10. σί-κλον χαλκοῦν. in statua unum e fano submovendo sacrilegium committere. 231, 14.
ἱμάτιον] ἱματιᾶ τὰ ἱμάτια ἱματιοφορήσαι. 167, 1.
ἱματιοφορεῖν. 233, 2.
ἰσοθέοις τιμαῖς τετυχηκότες. 197, 2.
ἶσον φέρειν. aequipollet, aequivalet. de pendere et libra ductum. 206, 1. ἶσον σύλλογον λαγχάνειν [scil. τῇ νίκῃ ἄλλον ἀντιθανάτου εἰκαλέσ]. 206, ult. ἶσον ἔχειν. pari jure cum reliquis civibus uti. 236, 2.
ἱστάναι εἰκόνα. erigere, dedicare. 231, 15.
ἰσχνῶς ἐστὶν ἰδεῖν ἐκείνων ἀρετὴν ἐν τοῖς γράμ-μασιν, 192, ult.
ἰσχύειν] οὐκ ἰσχύει, pro οὐδὲν ἰσχύει. 139, 4.

K.

καθάπαξ δυοῖν καμόντοιν. 240, ult.
καθαιρεῖν εἰκόνα. 220, 1, et 7.
καθιστάναι εἰς ἀγῶνα. 137, 4. εἰς κρίσιν κοινήν. 139, 16,
καιὸν elliptice deest illis, οὐδὲν σαφὲς τοῦτό ἐστι. 183, pen. 184, 7.
κακότης. dedecus ignavia, imbellia, degeneris, turpis et flagitiosi animi. 213, 3.
κάκωσις τεκέων. mala tractatio, cum parentes contemptui habentur, neditati, fami, penuriæ rerum omnium permissi. 239, 19.
καλύπτειν. de terra mortuos operiente. 197, 8.
καιὸν. 142, 5.
κάρα λευκὸν ἔχοντα. caput canum. 213, 18.
κατὰ] per, in, ad. κατὰ πάντας τοῦ αἰῶνος. 140, 8. τὸν κατὰ πάντων τῶν ορολόγων χάρν. 233, 14. quam dictionem Taylor immerito damnavit: subauditur enim ἐν τοῖς νόμοις τεταγμένον.
κατοβαίνειν εἰς Πειραιᾶ. 164, 6.
κατάγεσθαι καὶ ἀφικέσθαι εἰς Ῥόδον. 149, 1.
κατάγειν τὰ πλοῖα. piraticam exercere. 149, 9. τὴν τιμωρίαν εἰς τι. 227, ult.
κατασκώπτειν ἑαυτοῦ ἄλλον φεύγ. 152, antep. 238, 10. τὸ προδιαπίπτειν. 178, 17. δάνατον. 198, 13. παρέπεμπον. 236, 4. ἀδίκημα κεφαλικὸν καὶ πατρατεμένον. flagitium, de quo quæsitum et pronunciatum est, et esse flagitium, et puniendum esse, et quo genere pœnæ. 177, 2.
κατηγορεῖσθαι et κατα-ψηφίζεσθαι differant: illud est Scabinorum, vel ICtorum de crimine pronuntiantium, sitne vere an falso incusatum, et qua sit pœna animadvertendum; hoc judicis, executionem illius pœnæ indicentis atque mandantis. 177, 20.
κατακλάσαι δακτύλους. minore pictate aliquem prosequi. 174, 17.
κατακλείειν ἐκ τῶν ἀγρῶν εἰς τὰ πάτρια τέμ-νὰ γυναῖκας. 147, 18. e terra continente ad naves deportare. 148, 1.
κατακλείσαι τὴν πόλιν. 185, 4. οἱ κατακλεί-ψαι τοὺς ἐγκρίνας, οὕτε ζῶντας, οὔτε ἀπο-θανόντας. 193, 3. κατέλιπον αὐτοῖς ἐλπί-δας σωτήρας. 211, pen.
κατακλείσαι. 186, 3. et 7.
κατακλείσαι πύλαιαν. 194, 10.
κατακομιστρεῖν ἑαυτοῦ. 159, 4. 168, 8.
κατακοπάσαι τὸν βίον. 198, 13.

καταγήμασθαι τὴν χώραν. 194, 22.
καταστάσεως. 165, ult.
κατασπάπτειν. 182, 8. 239, 17.
κατατάττειν τὴν τιμωρίαν εἰς αὐτὸ τοῦτο, ὃ μαλίστα φοβοῦνται. 227, ult.
καταφανῆ ἐποίησαν τὴν ἀνδρείαν τοῦ πλούτου καὶ τὴν ἀρετὴν τοῦ πλήθους περιγιγνομένην, id est, ἐφανέρωσαν ὅτι ἡ ἀνδρεία περιγίγνεται τοῦ πλούτου, καὶ ἡ ἀρετὴ τοῦ πλήθους. 215, 2.
καταφεύγειν ἐπὶ βωμόν. 198, ult. εἰς ἱερόν. 226, pen.
καταψεύδεσθαι τοῦ δεσπότου τὰ μὴ ὄντα. 161, 3.
καταψηφίζεσθαι. v. καταγινώσκειν.
κατιλίγχειν. corrumpere. 213, 2.
κατίρχονται οἱ φεύγοντες. 238, 8.
κατίχειν] ἃς' ὑμῖν δεινοῦσιν οἱ μισροὶ καὶ οἱ τυχόντες φέβοι τότε τὴν πόλιν κατασχεῖν. 164, 13. φλὲξ σκηψαμένη κατίχει τὴν πόλιν. 206, 3.
κεῖσθαι. expositus, in medio propositus esse. 240, ult.
κενῆ τὰ ἱερὰ ἐκ τῆς πατρίδος. 155, 12.
κληρωτηρίῳ] ἐκληρώσαμεν τὴν γῆν καὶ τοὺνομάτης. 197, 4.
κλῆρόμαι ὄρκων καὶ πίστεως. 225, 18.
κλῆρος ἀκέρατος καὶ οἰκία. 210, 6.
κλοπεύειν. 152, 2.
κοινὸς] κοινὴ πρόφασις, causa (accusandi) quæ unicuique civi debet esse honesta, rata, et legitima. τὰ κοινὰ ἀδικήματα καὶ κοινὰς τὰς πρεσφάσεις ἔχει. quæ crimina cives cunctos lædant, eorum accusatio quoque juris est communis. 139, antep. κοινὴ κρίσις. judicium majestatis, quo populo toti per representantes personam ejus judices judicare licet, causa ad omnes pertinens. 139, 16. κοινῶν ἐλπίδων στερεῖσθαι. 180, antep. εἰς τὴν κοινὴν τῆς πόλεως σωτηρίαν τελευτῶν. 174, 4. 196, ult. 233, 7. τύμβου κοινὸν λαγχάνειν. 206, ult. κοινὰς χάριτας ἀπαιτεῖν. pramia, vel redhostimenta officii poscere, non tibi soli, qui promeritus sis, propria, sed aliis quoque communia futura, quibus gratiæ nil debeatur. 233, 1. τοῦ κοινοῦ παρὰ πᾶσιν ἐλέου ἐξιώθησαν. 234, 6.
κοινωνεῖν τῆς τύχης. 174, ult.
κοινῶς. 233, 9. ubi λειτουργεῖν subauditur.
κοιλία. 213, 19.
κομιδία ἄλεχρε. 212, 14.
κρίνειν dicitur actor, reum in jus vocans. 136, 3. ἀδίκημα κεκριμένον καὶ κατεγνωσμένον. 177, 2. ὑπερὸν κρίνειν πρεσβείας. 218, 1.
κρίσις] ἀείμνηστον καὶ καταλιπεῖν τοῖς ἐπιγενομένοις τὴν κρίσιν. 140, 9. κρίσιν πρεσβείας ἐν τῷ δήμῳ οὐκ ὑπομένοντα. 219, 13. κρίσις pro κατηγορία, quatenus accusatio id effecit, ut in crimen inquiratur, 138, 10.
κτίζειν] πόλεις πασῶν διαφορᾶς ὁμοίως ἐπισήμους. 204, pen.
κύκλῳ. 201, 3. 227, 1.
κύριος φόφου γίνεσθαι. 178, 21.

Λ.

λαγχάνειν τύμβου κοινὸν, ἐξαιρέτου τ' ἴσου. 206, ult.
λαμβάνειν] colligere, intelligere, cernere. ἐντεῦθεν τὸ μέγεθος τῶν ἁμαρτημάτων ἐλάμβανον. 184, 2. λαμβάνειν καὶ λόγου τιμωρίαν. orationis adeo pœnam exsequi. 186, 8. λαμβάνειν τὰ ἱερά. sacra et alia sacra in manus sumere, manibus apprehendere. 151, ult. λαμβάνειν dicuntur judices reos, cum eos coram se stantes in potestate habent, severitati judicii sui obnoxios. 177, 7. deprehendere. 178, 8. λαμβάνειν τὸ σῶμα ἄμεικτον τῆς ἀδικίας. 219, ult. τὴν κατὰ τῶν προδιδόντων τιμωρίαν ἐξαίρετον χάριν λαμβάνειν. impetrare pro eximia et peculiari gratia, ut pœna proditoribus scripta remittatur. 233, 13.
λαμπρῶς χορηγεῖν. 233, 2.
λανθάνειν] λέληθεν ἑαυτὸν ἐφ' ἁπάντων τοῦτο πεποιηκώς, nescit ipse, semet id fecisse — 183, 4.
λέγειν ἔξω τοῦ πράγματος. 143, 13.
λειποτακτίου et λιποταξίας crimina copulantur. 239, pen.
λέμβος. 148, 1.
λεξιαρχικὸν γραμματεῖον. 189, 4.
λέπτος πορθμεῖος. 174, 11.
λιμὸν] τοὺς λιμένας ἐλεῖν. 148, 6.
λιμὸς] οὐ πρότερον ἀπῆλθον, πρὶν ἡ λιμῷ ἀπέκτειναν. 227, 3.
λόγος. mera verba, re cassa. 153, ult. λόγον περί τινα ἔχειν. 212, 1. λόγου τιμωρίαν λαμβάνειν. 186, 7. μετὰ λόγου καὶ ἀποδείξεως συμπαίδων. 209, antep.
λόχευμα. fœtus. 208, 5.

Μ.

μακρὰν πλεῖν. 187, pen.
μάστασθαι. 212, 10.
μαρτύριον. 215, 7. μαρτυρίαν παρὰ θεῶν ἔχειν. 201, 8.
μεγαλοψυχία. 203, 6.
μετὰ] τῶν μετὰ τοῦτον τις. unus aliquis advocatorum ejus. 183, 2. μεθ' ἑαυτῶν ἔσχον τὸν θεὸν εὔνοιαν. 194, 1.
μεταβολῆς τυχεῖν ἐπὶ τὸ βέλτιον. 180, 15.
μεταπορεύεσθαι ἱερὰ πάτρια. operam dare, ut tibi domo submittantur ea locorum, ubi commoveris, arcessere. 178, 15.
μεταλλάττειν τὸν τόπον. 185, 13. χώραν. 195, 16.
μετανοεῖσθαι ἱερά. 155, 9. ἐπιτιμίαν ἑαυτῷ. 171, 6.
μεταστάντες] τὰ τῆς Ἑλλάδος εἰς βουλείαν μετέστησε. 176, 1. ἐκ τοῦ κακῶς πράττειν. e mala fortuna ad meliorem red-

ire. 180, pen.
μεταστῆναι. 221, 2. 229, pen.
μετιέναι. 212, pen.
μετίρχεσθαι. insectari, punire. 219, 3.
μετίχειν τινὶ παντοστῆς. 150, 2. 179, pen.
μετοικεῖν ἐκ τῆς πατρίδος εἰς τῶν γειτόνων. 152, 11. 229, 15.
μετρότης. 231, 15.
μηλίδιτος. 238, 12.
μητρῷον. 184, 6.
μισαθήναιος. 165, 9.
μισόδημος. 165, 8.
μοῖρα] κατὰ τὴν ἑκάστου μοῖραν. pro sua cujusque virili parte. 183, 3.
μόνος ἄνθρωπος, μόνον πρᾶγμα. negotium ad unum hominem solum pertinens, cujus seu commoda, seu damna penes ipsum manent, ad plures non dimanant. 184, 13. μονώτατος. 197, 1. et 6.
μυθώδης. 199, 14.

N.

ναίειν πατρίδα. 208, 8.
ναυμαχεῖν. 187, 2.
νεκρὸν κρίναν πρόδοσίας. 218, 1.
νεμεσητὸν ἰδεῖν. spectaculum fœdum, atrox, luctuosum, miserabile, cujus obtutus par est, ut indignationem horroremque et abominationem commoveat, et quo si tu oculos pascas, facile fiat, ut ipsi tibi quoque similia eveniant. 213, ult.
νέος] τὸν περὶ τοὺς νέους ἐπιμέλειαν. 211, 17. νέωτι πάντ' ἐπίσιμα. 214, 1.
νεωστί. 229, 12.
νεωττιά. 229, 9.
Neutra pluralia substantivorum vel adjectivoram copulantur interdum cum tertiis verborum personis in numero, non singulari, ut fieri solet, sed plurali, quod paulo est inventu rarius. cujusmodi constructionis exempla in indice ad Lysiam aliunde petita protuli. ταῦτα σημεῖα φαίνονται, pro φαίνεται. 199, 5. Haud raro reperi schema hoc in opusculis criticis Dionysii Halicarnassensis, ut p. 130. ed. Sylburg. penult. τὰ τείχη ἀνίστανται. Item p. 150, 49. dat liber Dudithianus ἐστασίαζον τὰ τῶν πόλεων, scil. τέλη. ubi vulgati Thucydidis libri dant ἐστασίαζε. Idem p. 152, 36. e tertio Thucydidis, cap. 82. recitat hæc: τὰ δὲ μέσα τῶν πολιτῶν, ἢ ὅτι οὐ ξυνωμόσαντο, ἢ φθόνῳ τοῦ περιεῖναι, διεφθείροντο. Reperi apud Stobæum quoque exempla complura, quæ annotare insuper habui, nuper Eclogas ejus physicas perlegens, editionemque earum Antwerpiensem, misere lacunis et mendis coinquinatam, cum codice pleniore et emendatiore Augustano manuscripto conferens. Issæus p. 48, 41. οὐδενὶ ἂν ἄλλῳ τὰ τούτων ἐγένοντο.
τὰ πάρια. 242, 1.
νομίζειν. legibus et rita vetusto sanctum habere. 188, 9.
νόμιμος] τῶν νομίμων ἔργειν. arcere, ejicere interdicere locis juribusque iis, quæ adire atque usurpare civibus aliis haud sceleratis licet, sed facinorosi inde excludantur. 183, 13. τεύξεται τῶν νομίμων. jus sibi debitum adipiscetur. 198, pen. 199, 2. quanquam ibi τῶν νόμων legitur.
νομοθέτης] πρὸς τὰς τῶν ἀρχαίων νομοθετῶν διανοίας ἀναβλέπειν. 183, 6.
νοῦς ἰσθλός. 198, 10.

O.

οἱδὲς] οἱδοῖς ἀπάσας τῆς ἀδικίας ἀπέφηξεν. 223, 15.
οἰδοῖς] dens. χεῖλος οἰδοῦσι δακών. 214, 6.
οἰθνεῖος. 156, 1.
τὰ οἰκεῖα τῆς φύσεως. 229, 5.
οἰκίζειν πόλιν ἀντ' ἄλλης πόλεως. 205, 1.
οἶκος ἀνέρατος. 210, 6.
ὄμιχλη τῆς ἀδικίας σῶμα. corpus delinquentis, quasi obsidem agens pœnæ pro illo delicto luendæ. cum est in potestate judicem, neque suffugit. 219, ult. ὄμιχλην διδόναι τὸν πίστιν. 225, pen.
ὁμογνωμόνως. 201, 9.
ὁμοίας καὶ ἀκολούθους ἀλλήλαις. 221, 4.
ὁπλίδος τῆς πατρίδος. 139, 14.
ὅπλα τίθεσθαι ὑπὲρ τῆς πατρίδος. 171, 9.
ὅπλα λαβὲ μὴ παπαισχύνου. 189, 5. et antep. ἐν ὅπλοις ἑστηκότα μένειν. 212, 3.
ὀργὴ δαιμόνων ἐλάττη τοῦ. 198, 8. τῆς ἰσχάτης ὀργῆς [id est, τιμωρίας vel κολάσεως] δικαίως ἂν τυγχάνοντες. 232, 5.
ὀργίζεσθαι ἐπὶ τοῖς δικαίοις. 158, 3.
ὀρθὸς] erectus metu et exspectatione rerum formidolosarum. ἐφὸ ὧν ὁ πόλις ἐν τοῖς συμβεβηκόσιν. 165, 11. τρίαινα ἐρθὴν σπᾶσαν ἐν πόλεως βάθρῳ. 208, 2.
ἐρίζειν τιμωρίαν ἐν τοῖς νόμοις. 140, ult. 157, 2. ὄρισεν θάνατον εἶναι τὸν ζημίαν. 183, pen.
ὄρια τῆς χώρας οἷα αἰσχύνεσθαι. 152, 9.
ὄρια τοῦ Ζῆνι. 215, 7.
ὄχλος τῶν πολιτῶν. 189, 2. ὄχλον ἐπιοιμεῖν. 189, 8. τὸ συνέχον δημοκρατίαν ὄχλος ἐστίν. 191, 8.
ὀχμῷ πρὸς φυγήν. 199, ult. πολλοὶς εἰς μάχην ὀρμωμένοις. 206, 9.
ὄχους τοῖς βαρβάροις πλέοντας. 187, 7.
ὀχυροῦν ἀκοδομαῖς. tectum demoliri. 227, 1.
ὀχύρωμα] παραδοῦναι τῷ ἐπὶ τοῦ ὀχυρώματος. carnifici. 221, 12. locus designatur, in quem malefici supplicio affecti abjiciebantur.
ὀψὲ ἀνορύττειν. 218, 3. et 17.
ὅτι] μὴ ὅτι et ἔτι μὴ copulata. εἰς τοῦτους μὴ ὅτι ἁμαρτάνειν, ἀλλ' ὅτι μὴ σώφρονεῖν τὸν αὐτῶν ἔδει πεπαιδεῦσθαι. ingens

peccatum est, non modo in hos [parentes] delinquere, sed hoc quoque, non totam exhaurire vitam in studio bene iis faciendi. 199, 12.

οὐδὲ γάμας. 166, ult.

οὗτος] ταῦτα. hoc imperium Atticum et universa reipublicæ constitutio. 188, ult.

ὀφίσι δάκν. 149, 3.

Π.

παιδείαν] δέον ἐστὶ τὰ παιδεύσαντα τοὺς ἔπειτ. pœna et honor. 143, 6. παιδεύεσθαι πρὸς ἀνδρείαν. 211, ult.

παλαιὸς] οὐ γὰρ ἀκριτόσομαι τῶν παλαιῶν. 201, 15. παλαίτερος. 213, 14.

Παναθήναια] καθ' ἑκάστην πεντετηρίδα τῶν Παναθηναίων. 209, 10.

παρ' ἓν ἀνδρωνα οὐδὲν τούτων ἐγένετο. idéo quòd unus aut affuisset, aut abfuisset, rem non fuisse mutatam, h. e. neque propter absentiam ejus evenisse, neque aliter fuisse habituram, si affuisset. 182, 12. παρὰ τοῦτον ἐστὶν ἡ σωτηρία τῇ πόλει. eo præsente salva est resp., absente perit. 183, 1. παρὰ τοῖς πράξασιν ἐστὶ τἀδικήματα, ἕως ἂν ᾖ ἄφυκτα. post judicium autem sunt παρὰ τοῖς μὴ δικαίοις ἐκτελεσθῶσιν. 239, 7.

παραγγέλλειν. 195, antep.

παράγειν. deflectere, detorquere a recto et vero ad vitium et fraudem. 161, 16.

παράδειγμα καταλιπεῖσθαι τοῖς ἐκγεγονόσιν. 143, 5. παράδειγμα κάλλιστον τῶν Ἑλλήνων ἔχοντες. 144, 7.

παραδιδόναι] παραδιδόμενοι ὑπὸ τῶν ἀρχόντων. 136, 5. de accusatore et de legibus reum potestati judicum tradentibus, illo delictum indicante, et corpus sensibus exhibente; leges autem pœnam dictant et executionem ejus judicibus delegant. 138, 10. 139, 4. τοῖς πολεμίοις τὴν πόλιν ἐκόντες παραδιδόντα. 141, 4. servos ad quæsitionem per tormenta. 161, pen. 162, antep. παραδόντων ἀμείνω τὴν πατρίδα. traditurum posteris rempublicam meliorem, quam accepisset. 189, 7.

παραδοξότατον. 175, 4.

παρασπᾷ κακά. 206, 11.

παρασπᾶσθαι τοὺς δικαστὰς ἐκείνοις παῖδας καὶ γυναῖκας. 234, 2.

παρασπλαύσαι ὑμῖν αὐτοῖς. 225, 10.

παρασφάλλεσθαι τοῖς λόγοις. decipere, circumvenire. 232, 11.

παραλαβόντας παράδοσιν. 221, 11.

παραλογισμοὶς κατὰ τῶν ἀγωνιζομένων ποιεῖσθαι. argumentationes fallaces, captiosas, 161, 9.

παραμένειν] ἀλλὰ μάχεσθαι παρ' ἀλλήλοις μένοντες. 213, 9.

παρανόμων τινος καταγνῶναι. 238, 4.

παρασκευὴ γραφαί. 140, 2.

παρασκευαὶ τῶν πραγμάτων. copiæ quibus muniti rei amicorum et intercessorum potentia gratiisque freti, sperant futurum, ut jus æquum pervertant atque debilitent. 150, pen. τοῦ λόγου. 161, 15.

παρασπόντες. 189, ult.

παρατίτρωσθαι. 235, 4.

παρέχειν συγγράμμη (pro δόξαι). 136, ult. παρασχόντα τὸ σῶμα τάξαι τοῖς στρατηγοῖς. 171, 10. 172, pen. 179, 7. 196, 2. παρέχεσθαι αὐτὸν εἰς τὴν τῆς πόλεως σωτηρίαν. 172, 3.

παρεδίδου τὴν τοῦ δήμου σωτηρίαν. 171, 11. ὅταν ταῦτα τις ὑφ' ἑνὸς [id est, ἢ ὑπ' ἀνδρὸς] παρῇ, κλαύσεται αὐτὸν ὑφ' ἁπάντων τοῦτο πεποιηκώς. titultum si quis hoc transmiserit, quod alter salutem reip. haud sit tutus. 183, 4.

παρεῖναι τὴν τιμωρίαν. pœnam omittere. 141, 8. præterire. ἐν τοῖς θήκαις παρεῖσι. 173, 5.

παρεξέτασθαι. 196, 6.

τὰ πάτρια ἱερά. 178, 15. et τὰ πάτρια. 141, 2: 155, 7. et alibi. Isn. 155, 8.

πεζομαχεῖν. 187, 2.

πέμπειν] μήτηρ ὅταν πέμπῃ τέκνα, scil. in castra et acies. 206, 8.

πενία στυγερά. 212, ult.

πεντετηρίς. 209, 10.

πενταετίσι] τὴν βουλὴν, τοὺς πενταετισίους. 164, 6.

πεντακοσιάς. vectigalis genus. 150, 1. πεντηκοστῆς μετεῖχεν eamque κατελέλειπτο. 179, pen.

πέρας ἔχειν τὴν εὐτυχίαν. 181, 2.

περὶ] λόγου οὐδένα περὶ τοὺς ἄλλους πάντας ἔχειν. 212, 1. ἁμυνομένου περὶ πάτρας, id est, ὑπὲρ πατρίδος, cum genitivo. 210, 4. δυσμαῖ γᾶς περὶ τῇδε μαχέμεσθα. 213, 6. et cum dativo, περὶ ᾗ πατρίδι μαχόμενον. pro sua patria. 212, 10.

περιαιρεῖσθαι ἑαυτὸν τὴν ἐξουσίαν τῆς ἀναλογίας. 163, 8. τοὺς στεφάνους. 222, 1.

περιβάλλειν τείχη τῇ πατρίδι. 233, 7.

περιβόητος ἀρετή. 185, 9.

περίβολοι λίθινοι. 174, 11.

περιγίγνεσθαι καὶ τῶν πολεμίων, καὶ τῶν συμμάχων. 185, 21. καταφανῆ ἐποίησαν τὴν ἀνδρείαν τοῦ πλήθους περιγιγνομένην. 215, 4.

περιέστασθαι] τὸν δὲ περιέστασιν εἰς τοῦτο. res eo rediit. 138, 3.

περιλαμβάνειν. 142, pen.

περιμένειν πορευομένων. 174, 12.

περιπίπτειν μεγάλοις ἀτυχήμασι. 192, 9.

περιπλεῖν πᾶσαν τὴν οἰκουμένην. 146, 1.

περιποιεῖσθαι λειτουργίας εἰς τὸν ἔπειτα ἅπαν. sumptus in muneribus edendis ita facere, ut fructus eorum non ad remp. sed ad te solum, tuosve redeat. 233, 1.

περιῤῥῆξαι κύκλῳ τάφρον. 201, 4.

περιόδου ἡμέρας διαφορᾶς. 204, 3.

περιγένεσθαι ἔρως τοῖς βαρβάροις. 187, 7. ἐρῶμεν περιὼν ἐν ἕξιν παγάς. 205, 2.

πικρὸς] πικρότεραι γνάσεις. 234, 7.
πίνος ἀγρεί. 212, 11.
πλάζεσθαι. 212, 13.
πλάττειν δίμεν. straminibus, festucis et luto nidum compingere. 229, 11.
πλείων] ἐπὶ πλεῖον ἐλθὼν ἀδίκημα. scelus, flagitium, ubi latius serpserit, increbuerit. 184, 4.
πλήθους περιεγγιγνομένου ἀρετήν. 215, 3.
πλοιητὰς] περὶ τοὺς ἄλλους πλοιητὰς λόγον ἔχουσιν οὐδένα. 212, 1.
πλοῦτος] ἀνδρείαν τοῦ πλούτου περιεγγιγνομένην. 215, 3.
πνεῖν ἐλαγεῖα. 211, pen. 212, 8. ἐπίδειξιν ποιούμενοι πρὸς τοὺς Ἕλληνας. 209. 12. στόλῳ. 220, 2. παράδειγμα. 242, 3. τὸ πρᾶγμα μικρόν. oratione deprimere, elevare. 182, 12. μῦθον. narrationem fabularem carmine et actione scenica convestire. 202, ult. μέγαν πνεῖντε καὶ ἀλκιμον ἐν φρονεῖ θυμόν. 213, 11.
ποιητὰς σπουδαίους. 209, 9. αἱ ποιηταὶ μιμοῦνται τὸν ἀνθρώπινον βίον. 209, 15.
ποιητὸς ποιητός. adoptivus. 174, 14.
πολεμεῖν τοῖς τοιούτοις ἔργοις. adversari, repugnare. 219, 11.
πολεμία φλὶξ κατέχει πόλιν. 206, 3.
πολιὸν γένειον. 213, 18.
πολιστής. conditor coloniæ. 205, 3.
πολιτείαν tres constituunt, magistratus, judices, et privati. 191, pen.
πολίζεσθαι τὸν σωτῆρίαν ἑαυτοῖς. 185, 17. 229, 3.
πόνιμος. 210, 3.
πονῶ] δικὰς μισέντω σφοὶν ἀμφοτέρουσιν. 214, 5.
πρᾶγμα] ἔξω τοῦ πράγματος λέγειν [scil. τοῦ τῶν πραγμάτων]. 143. 13. 144, 11.
πράσσειν μετ' ἀνδρός. 206, 6.
πραύγεσθαι ἐκπρεπὲς εἰς ἦθος. 162, 3.
πρεσβεύεσθαι ἀγῶνα. instituere, capessere. 139, 11. πρεσβεύεσθαι καὶ ζητεῖν τὰ χρεία ταῦτα. 161, 8.
προαίρεσις] κατὰ προαίρεσιν ἀδικήματα. voluntaria. 240, 2.
προδιδόναι τὰ τῆς φύσεως ἀναγκαῖα καὶ οἰκεῖα. 229. 6. δόσις τῶν ἀλλοτρίων. 237, pen.
προδοῦναι τὸν καιρόν. 225, 3.
προκινδυνεύειν. 176, 5.
προλέγειν αἰσχύνειν ὁ νόμος ἃ μὴ δεῖ ποιεῖν. 138, pen.
προλείπειν πόλιν. 212, 11.
προμαχεῖν] προμαχοῦντες Ἑλλήνων. 215, pen.
πρόμαχος. 212, 9. 213, 16. 214, 4.
πρόπους. 225, 8.
πρὸς] ἀνδρῶν ἀγαθῶν γιγνόμενον πρὸς τὸν πόνον. 194, 3. πρὸς ἀρετὴν ἔχειν, id est, δαιμόνιον εἶναι. 214, 8. παιδεύεσθαι πρὸς ἀνδρείαν. 211, ult. ἐστιγμένον ὅπερ Δὸς πρὸς τὸν εὐαγγελίαν. 232, 2. συνομωμοκὼς ἐκ τῶν ἴδιων πρὸς τὸν κοινὸν σωτηρίαν. 233, 7.
προσαναγκάζειν τὸν σωτῆρα. 173, 7.
προσαναγράφειν. 220, 9.
προσγινομένου φορτίου. 201, 1.
προσίκουσα φύσει χώρα. 174, 16.
προσπρούειν. 232, 11.
προσπτᾶσθαι. 179, 3.
πρόσωπος. vectigal. 241, 7.
προσωπλεῖν. 148, 5.
προστάτης. patronus peregrini. 152, 9. ἐπὶ προστάτου εἰσεῖν. 238, 11. προστάτης τῆς ἐγκτησίας τῶν Ἑλλήνων. 182, 3.
προταρβεῖν θάνατον. 206, 5.
προτρέπειν ἐπ' ἀρετὴν τοὺς νεωτέρους. 145, 5.
πρόφασις. causa, e. c. accusandi. 139, antep.
πταίειν εἶπος. 206, 1.
πτόησιν ταῖς διανοίαις. 175, 9.
πτωχεύειν. 212, 12.
πτωχικὴν στολὴν λαμβάνειν. 195, ult.
πύλη] κατὰ τὰς πύλας ἐκπέμπετε. 196, 1.
πυλὶς. portula secundaria. 148, 4. 178, 9.
πυρὸς ῥώξ. 199, antep. περιῤῥῶσαι τὸ πῦρ. 201, 4.

P.

ῥαψῳδῆσθαι Ὁμήρου ἔπη. 209, 11.
ῥώξ πυρός. torrens. 199, antep.
ῥώσθαι θεῶν βαμοὺς καὶ τὸν σωτῆρα. 205, 5.

Σ.

σημεῖον] δεινὸν ἂν εἴη, εἰ ταὐτὰ σημεῖα τῆς εὐσεβείας καὶ κακοηχίας φαίνοιτο. 199, 4.
σιτηγεῖν. 156, ult. 157, 3. 4.
σῖτον ἐξαιρεῖσθαι. 149, 11.
σκιπὴ] καλεῖν ἐπὶ τὸν βασιλικὸν σκηνέα. 212, 4.
σκῆν] σκασάμενοι τὰ ξίφη. 196, 7.
σκεῦδαι εἰς τὸν τῆς πόλεως βοήθειαν. 179, 1.
σκευδάζειν] οὗτοι σφᾶλμα περὶ τοῦτον ἐσκευδάσαν. 212, 2.
σκευδαίος ποιητής. 209, 9. μέγιστα καὶ σκευδαιότατα διέλεκται. 229, 7.
στάχυς ἄρσην. proles masculi. 206, 2.
στεφανίτην ἀγῶνα πιεῖν. 176, 14.
στέφανοι τῆς σωτῆρίδος εἶναι τὰς ἑαυτῶν ψυχάς. 176, 6. decus, gloria. 207, 1. 208, 4. περιελίσθαι τοὺς στεφάνους. 222, 1.
στήλην ποιεῖν. 220, 2.
στηρίζεσθαι ἐπὶ γῆς σποδὸν ἀμφοτέρουσιν. 214, 6.
στολὴν πτωχικὴν λαμβάνειν. 195, ult.
στορνύναι. fundere, sternere humi, h. e. occidere. 215, ult.
στρατοπέδῳ [in duali] συμβάλλειν. duo castra secum confligere. 202, 7.
στυγερὰ πνοία. 212, ult.
συγγενὴς τιμωρία. pœna consentanea scitis et moribus majorum in paniendis sceleribus. 222, 4.
συγγνώμων παρέχειν. 136, ult. σ. τῶν κατὰ προαίρεσιν ἀδικημάτων. 240, 1.
συγχωρεῖν. 220, 2. et antep.
συγχωρεῖν τι. pati, concedere aliquid verum esse, aut pro vero haberi. 182, 16.

συλλήψεσθαι φρόνημα. 196, 2. τὴν μετὰ φυλακῆς πόνων συνειλεγμένην εὐδαιμονίαν. 194, 8.
συμβάλλεσθαι οὐδὲν εἰς τὴν τῆς πόλεως σωτηρίαν. 172, 1. ἡ χάρις τὰ δίνδυα συνέβαλετο εἰς — 172, 4. συμβάλλειν τινὶ λόγον. excusationem alicui suppeditare, administrare. 180, 3. συμβάλλειν τὸ πάλλιστον τῶν ἔργων πρὸς τὸ αἰσχιστον. conferre, comparare. 185, 8. συμβαλεῖν τὸ στρατοπέδον. 202, 7.
συμπαρατάττεσθαι. 238, 1.
συμπείθειν τοὺς ἀνδράπους μετὰ λόγου καὶ ἀποδείξεως. 209, pen.
συμπεσθεῖν, lugere una cum reliquis civibus, τὰς τῆς πατρίδος συμφορὰς. 171, pen.
συμφέρειν. comportare cadavera cæsorum in prælliis. 173, 1.
συμφαίνειν. 155, 12.
συμφορὰς τὰς τῆς πατρίδος συμπεσθεῖν. 171, ult.
συναθροίζειν δίκας. 216, 4.
συναιρεῖν. 180, ult.
συναπολογεῖσθαι μισθοῦ. 232, 4.
συναυξεῖν. 229, 1.
συνδιαφυλάττειν. 236, ult.
συνέδριον τὸ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ. 144, 7.
συνδίζεσθαι ταῖς ψυχαῖς τῷ τὴν πατρίδα φιλεῖν. 203, 3.
συνεισφορεῖν ἐκ τῶν ἰδίων πρὸς τὴν κοινὴν σωτηρίαν. 233, 8.
συνέχει οὐ κατὰ μικρόν τι μέρος. 140, 6. τὸ τὸ συνέχον τὴν δημοκρατίαν ἐστὶν ἔρως. 191, 8.
συνέχορος. 180, 3.
συνδέασται] συνετέφη τοῖς τούτων σώμασιν ἡ ἐλευθερία. 176, 2.
συνδίκας ποιεῖσθαι. pacisci. 153, 9. 187, pen.
συνέδριον] τὴν περὶ τοὺς νέους ἐπιμέλειαν συνετάξαντο. 211, 18.
συντομία. brevitas dictionis. 209, 14.
συντρέχειν εἰς τὴν ἐκκλησίαν. 147, 16.
συσπουσασάμενος ἃ εἶχε. convasatis fortunis omnibus. 147, ult.
σχῆμα] mera umbra hominis, non homo. σχήματα ἐν πόλει ἄλλως πεφυκότα. 206, 7.
σῶμα] οὐκ ἔλαβον τὸ σῶμα τῆς ἀδικίας ὅμηρον. 219, ult. οὐ παρέσχεν τὸ σῶμα τάξει τοῖς στρατηγοῖς. 171, 9. 172, pen. 179, 7. 190, 1. τὴν ἐλευθερίαν τῶν Ἑλλήνων ἐν τοῖς ἑαυτῶν σώμασιν ἡ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐλευθερία. 176, 2.
σώτειρα Minerva. 148, pen. 231, antepen.
σωτὴρ Jupiter ibidem.
σωτηρία] τὴν σωτηρίαν ἐκ τοῦ πολέμου ὑποτύθησιν κινδύνῳ ἐκτήσαν. 228, 1. v. infra sub ὑπέρ.

Τ.

τάξιν μὴ λείπειν. 151, pen. 189, 6. pro διάταξις vel ἐκτέτακται, constitutio, præceptio, præscriptum legum. 138, 8.
τάττειν εἰς τὰς φυλακάς. 147, 19. 171, 16. 172, pen. 179, 7. τάττειν θάνατον τῷ κλέψαντι ζημίαν. ediocre, denuntiare. 183, 8. ἐλαττον ἐπιτίμιον τάττειν. 183, 9. ὑστέρας et πρωτείας τυγχάνειν τὰς τιμωρίας. 225, 1.
τεῖχος] οὐκ ἐπὶ τοῖς τείχεσιν ἔχειν τὰς ἐλπίδας τῆς σωτηρίας. 174, 8. αἱ τείχη τῇ πατρίδι περιβαλεῖν. 233, 7. τὰ τείχη τῆς πόλεως δῦναι. supplicare. 242, 1.
τελεία Γοργώ. 208, 1.
τέμενος] τοὺς νεὼς καὶ τὰ τεμένη καὶ τὰ ἕδη τῶν θεῶν. 237, 2. τεμένη τέμνεσθαι. 239, 17.
τέμνειν] τέμνεσθαι τεμένη, lacus vocabulorum. 239, 17.
τίθεσθαι παρά τινι. pecuniam ab aliquo creditam sumere, opposito pignore. 153, pen. τίθεσθαι χάριν τινί. gratiam penes aliquem inire. 240, 7.
τίκτειν] procreare, de patre, et parere, de matre. τοῦδ' ἔκατι τέκνα τίκτομεν. 205, 4.
τιμᾶν] τιμήσεσθαι pro τιμωθήσεσθαι. 208, 4.
τιμὴ] τιμῶν ἐσομένων τυγχάνειν. 197, 2.
τιμωρία] τὴν κατὰ τῶν προδιδόντων [scil. τεταγμένην ἐκ τῶν νόμων] τιμωρίαν ἐξαίρετον χάριν λαμβάνειν. impetrare per specialem gratiam, ut pœna proditoribus scripta remittatur. 233, 14.
τόκος] fœnus. μίαν μνᾶν τόκου ἔφερε τῷ Ἀμύντᾳ. 153, ult.
τρέπειν εἰς τὴν χεῖρα γνώμην. 198, 10.
τρίαινα Γοργόνος. 208, 2.
τροφεῖα ἀποδιδόναι. 177, 16.
τυγχάνειν τῶν νόμων. 198, pen. 199, 2. significat, ubi de criminosis agitur, pœnas meritas dare. alibi usurpat τυγχάνειν τῆς ἐκ τῶν νόμων τιμωρίας. 162, 11. οἱ τυχόντες φόβοι. discrimina leviora, contemnenda. 164, 13. μεταβολῆς τυχεῖν ἐπὶ τὸ βέλτιον. 180, 15. ἰσοδίαιτον τιμᾶν. 197, 2. ἀκλεοῦς καὶ ἀδέξου θανάτου. 197, antep. χάριτος. 231, 2.
τύμβων κοινὸν ἔλαχον. 206, ult.

Υ.

ὑγρότης τοῦ ὕδους. 162, 2.
ὕδος καὶ γῆν αἰτεῖν. 186, 6.
ὑπεκτίθεσθαι] e periculo submovere et tuto in loco deponere. τὸ ἑαυτοῦ σῶμα καὶ τὰ χρήματα. in pedes se dare, quo procul abeis a periculo. 155, 6. τοὺς υἱεῖς καὶ τὰ τέκνα. clam ex urbe subducere, et alio, velut in receptaculum aliquod tutius deportare. 177, 13.
ὑπὲρ ἀδικημάτων τιμωρία. 141, 8. ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀνυπέρβλητον εὔνοιαν ἔχειν. 209,

4. οὐδὲν πλέον ἰσχύει πας' ὑμῖν ἵλεως, οὐδὲ δάκρυα τῆς ὑπὲρ τῶν νόμων καὶ τοῦ δήμου σωτηρίας. 242, ult. ubi, aut cum Taylero ὑπὲρ est delendum, aut pro σωτηρίας, leg. aut τιμωρίας.
ὑπερβαίνειν ὅρους. 187, pen.
ὑπερβάλλεσθαί τινα τῇ τιμωρίᾳ. 222, pen.
ὑπεύθυνος κινδύνῳ. 228, 2. τῇ παρὰ τῶν θεῶν τιμωρίᾳ. 240, 7.
ὑφέχειν τιμωρίαν. pœnas dare, corpore tolerare. 198, 2. 230, 11. et 13.
ὑφὶ τῆς πόλεως ἀποθνήσκειν. jussu populi, auctoritate reip. 198, ult. ὑπὸ τῷ ψήφῳ ἔχειν. 136, 10.
ὑπόγραμμα. titulus, qui sub statua scribitur, inscriptio. 220, 8.
ὑποδῦναι. 196, 1.
ὑποκεῖσθαι pro προκεῖσθαι. τιμωρία ὑποκειμένη. pœna proposita. 228, 12. κίνδυνος ὑποκείμενος. 228, 14.
ὑπομένειν κρίσιν περὶ οὐσίας ἐν τῷ δήμῳ. 219, 13.
ὑπόμνημα τῆς ἀσεβείας. 193, antep. ὑπομνήματα καὶ παραδείγματα ἔχειν. 225, 12.
ὑποχείριον τὴν πόλιν τοῖς πολεμίοις παραδόντα. 141, 4.
ὑποψία] ἀρχὴν οὕτως ἔφοντο δεῖν τοὺς πολίτας ζῆν, ὥστε μηδ' εἰς ὑποψίαν μηδέν' ἐλθεῖν τοιούτων ἀδικημάτων. 224, 3.

Φ.

φαίνειν σημεῖα. 199, 5.
φείδεσθαι] μηκέτι ψυχῶν φειδόμενοι. 213, 8.
φέρειν] οὐδ' ἴσον φέρει. neque æquivalet. 206, 1. φέρεσθαι ἐπὶ λόγον τινά. ferri, ruere ad excusationem aliquam. 180, 2. ψῆφον εὐσεβεστάτην φέρειν. 144, 14. μίαν μνᾶν τόκου [vel τόκων, id est, ἓν τόκου τέλει] ἴφερε τῷ Ἀμύντᾳ. dependebat. 153, ult. φέρε γάρ, ὦ ἄνδρες [singul. pro plur.] 184, 6.
φεύγων φόνου [scil. δίκην]. 229, 17. κατέχονται οἱ φεύγοντες. exsules. 238, 8. τοὺς ὑπὲρ τῆς πατρίδος κινδύνους φυγόντα. 139, 6.
φθάσειε] ἐφθασε καταφυγὼν εἰς τὸ ἱερόν. prius confugisset in templum, quam persequentes eum assequerentur. 226, pen.
φιλάνδρωπος. 138, 1.
φιλόπολις. 138, 4.
φιλοπράγμων. 138, 5.
φιλοτιμεῖσθαι. 201, 16.
φιλοτιμίαν τινὸς ἀφανίζειν. efficere ut pereant et evanescant alicujus de rep. benemerita, in eamque factæ largitiones in oblivionem abeant. 233, pen. 239, 2. et antep.
φιλοψυχεῖν. 313, 13. 228, 11.
φλὲξ πολεμίου τὸν πόλιν κατέχει. 164, antep.
φόβος et φυγὴ copulantur, ut similia et cognata. 213, 10.
φονικὸν ἀδίκημα. scelus cæde patrata contractum. 177, 8.
φύσει [scil. δίκαιον] φεύγειν. 229, antepen.
φορτίου περιεχομένου. 200, ult.
φρύγανα συλλέγειν. 196, 1.
φυγὴ et φόβος copulata. 213, 10. φυγὼν ἄδικον ἑαυτὸν καταγνόντα. 153, antep. 238, 9.
φυλακὴν τῶν τειχῶν ἔχειν κατελείπετο. 148, 8. τάττει στρατιώτας εἰς τὰς φυλακάς. 147, 19. τὴν ἑαυτῶν ἀνδρείαν ἀσφαλεστέραν εἶναι νομίζοντες φυλακὴν τῆς λιθίνου περιβόλου. 174, 11.
φῦναι] πέφυκε ὁ νόμος προλέγειν ἃ μὲν δεῖ πράττειν. in eo cernitur vis et natura et intentio legum, hoc leges volunt, eoque ferantur, ut prædicant ea, quæ nefas sit fieri. 138, pen. σχήματα formæ humanæ, non homines veri, ἄλλως, inconsulto, ἐν πόλει πεφυκότα. 206, 7.
φύσει] κατὰ φύσιν, id est, εἰκότως. prout consentaneum est e rerum natura existimare. 161, 16.

X.

χαλεπώτατος δικαστής. 231, 12.
χαλκίοικος Minerva. 226, ult.
χαλκοτύπος. 179, 14.
χαράκωσις. 172, 8.
χαρίζεσθαι χάριτας ἀγωνῶς. 203, 9.
χάρις] χάριτας καινὰς ὑμᾶς ἀπαιτοῦσι. 233, 1. ν. λαμβάνειν. χάριτος τυγχάνειν. 231, 2. ν. χαρίζεσθαι.
χεῖλος ὀδοῦσι δακεῖν. 214, 5.
χεὶρ. 213, antepen.
χορηγεῖν λαμπρῶς. 233, 2.
χρᾶν] χρήσαντος τοῦ θεοῦ. cum oraculum respondisset. 202, 6.
χρηματίζειν. consilia de rep. agitare. 164, 7.
χρησμὸς] symbolice pro re certa, indubia, fallere nescia. ut nos quoque eodem significatu vocabulum Evangelienbuch [Gospel] usurpamus. ὥσπερ χρησμοῦ γράφειν τοῖς ἐπιγιγνομένοις. 198, 6.
χρησμοσύνη. indigentia, paupertas. 212, ult.
χρηστήριον πυνθάνεσθαι. 195, 4.
χρήστης. creditor. qui alicui res mutuo dedit. 153, 3.
χρὴν δρᾶν. lente conferre beneficium. 203, pen.
χρυσοφόρος. 215, ult.
χρὼς] χρὼς γυναικοθύπτου. 214, 1.
ἡ χώρα. ager Atticus. 136, 1. 241, ult.
χωρίον. locus rhetoricus. 161, 9.
χῶρος ὁ τῶν εὐσεβῶν. 201, 6.

Ψ.

ψῆφος] ὑπὸ τῇ ψήφῳ ἔχειν. 136, 10. de judicibus, quorum in potestate rei cognitæ est, coram adstans, ut de eo, quicquid velint, statuere possint. αὐτὸ τὸ σῶμα ὑποχείριον ἔχοντες τῇ ψήφῳ. 218, ult. 220, 14.

ψυχαγωγῶν τοῖς λόγοις. 162, 2.
ψυχὴ] τὸν ἴδιον ψυχὴν ἀντιπαταλλάττειν τῇς κοινῆς σωτηρίας. 196, ult. τὰς τούτων ψυχὰς στέφανον εἶναι τῆς πατρίδος. 176, 7. ἑκόντας τῆς ἡμῶν ψυχῆς. mea sponte. 207, pen. συγγενεῖς οὐ μόνον τὰς ψυχὰς, ἀλλὰ καὶ τὰς τιμωρίας τῶν ἀδικούντων ἐπίστευον. cognatos et ingenitos habebant non modo nobiles spiritus, sed etiam puniendi severitatem. 222, 4.

Ω.

Ὦρα, pura, repentina, rapio. 213, 4.

INDEX HISTORICUS

AD LYCURGUM.

Adimantus Corinthiorum in pugna ad Salaminem imperator. 185, 15.
Æginetarum classis. 185, 16.
Alexander, rex Macedoniæ, quem Xerxes ad Athenienses allegavit. 186, 5.
Alexicles, qui pro Phrynicho dixit, occisus. 218, 19.
Amyntas, penes quem soror Leocratis erat. 152, pen.
Antigenes Xypetæensis. 152, ult.
Apollodorus, qui Phrynichum occidit. 217, 11.
Aristarchus, qui pro Phrynicho dixit, occisus. 218, 19.
Athenienses Græciæ principes fuisse dicuntur annis nonaginta. 186, ult.
Autolycus ab Areopagitis morte mulctatus. 177, 10.
Callistratus. 198, 13.
Cephisus, pater Praxitheæ. 202, 3. 203, 8.
Cleopatra, Philippi filia, Alexandri M. soror, et uxor Alexandri Epirotarum regis. 156, pen.
Cedrus, rex Athenarum. 194, 18.
Critias. 218, 1.
Demophantus. 225, 15.
Erechtheus rex Atticæ. 202, 2.
Eteonicus Lacedæmoniorum in pugna Salaminia imperator. 185, 14.
Eumolpus Neptuni et Chiones filius. 201, pen. ejus cum Thracibus expeditio adversus Atticam.
Euripides poeta. 202, pen.
Hector. 209, pen.
Herculis e posteris sumpti, qui Spartæ regnarunt. 211, 11.
Hipparchus, Timarchi filius, proditionis reus peractus, quomodo sit punitus. 219, 12.
Homerus. 209, 7.
Hyperidis psephisma. 164, 6.
Irenis scortum. 148, 3.
Lacedæmoniorum cum Messeniis bellum. 211, 8.
Leocrates, in quem oratio Lycurgi tota invehitur, 135. sq. pater ejus fuit vir de rep. bene meritus et statua eneæ cohonestatus. 234, 10.
Lysicles. 153, pen.
Menelaus legatione ad regem Persarum functus. 154, p.
Messeniorum cum Lacedæmoniis bella. 211, 9.
Pausanias rex Lacedæm. proditionis et affectatæ tyrannidis reus, fame necatus. 226, 8.
Phrynichus tyrannus et proditor. 217, 9.
Phyrkinus. 149, pen.
Praxithea, filia Cephisi, uxor Erechthei. 202, 2.
Thracum cum Eumolpo adversus Atticam expeditio. 201, ult.
Thrasybulus, qui Phrynichum occidit. 217, 11.
Timocharis Acharnensis. 153, 7.
Triginta tyranni. 223, 11.
Tyrtæus. 211, 15.
Xerxes. 185, 5.

INDEX GEOGRAPHICUS

AD LYCURGUM.

Acharnensis. 153, 7.
Acte, regio quædam Athenis, forsan in Piræeum protensa. 148, 4.
Ætna mons. 199, 15.
Andrus. 171, 4.
Chæronea. 173, 3.
Chalcioeci [Minervæ] fanum Spartæ. 226, ult.
Cholargensis. 154, pen.
Ciliciam dicuntur Athenienses devastasse. 187, 1.
Cyaneæ. 187, ult.
Decelea. 221, 2.
Delphi. 194, pen. 202, 4.
Epidaurus. 171, 5.
Eurymedon. 187, 2.
Hellas, tractus ille maris Ionio proteensus, ubi est Ætolia et Acarnania. 156, ult.
Marathon. 210, 12. 215, pen.
Megara. 152, 8.
Messene. 182, 9.
Oleriæ. 217, 10.
Phasis. 187, ult.
Phœnicen dicuntur Athenienses devastasse. 187, 1.
Rhodus. 149, 2.
Salamis. 185, 5. 221, pen.
Sicilia. 199, 13.
Thermopylæ. 215, 4.
Trœzen. 171, 5.
Troja. 182, 5.
Xypetæensis. 152, ult.

ΔΗΜΑΔΗΣ.

HAUPTMANNI
DISSERTATIO
DE
DEMADE.

ΣΥΝΟΨΙΣ.

I. Demadis genus. II. indoles. III. educatio et prior vitæ modus. IV. administratio reipublicæ. V. fortunæ et fata. VI. eloquentiæ conditio. VII. sententiæ. VIII. Quid ipsi scriptorum tribuatur; ac singulatim de oratione ὑπὲρ τῆς δωδεκαετίας. IX. Quibus argumentis fragmentum illius orationis, hodieque superstes, Demadi vindicetur. X. quibus argumentis suppositum videatur. XI. Ejusdem dispositio.

I. Duo nobis Demades oratores, patrem et filium, sistit Suidæ collectio, hic sicubi parum sibi constans; ni codicum diversæ, tam barbaris sæculis, observationes confusionem intulerunt. Miscetur enim æque Demades, post Antipatrum regnans, qui Thebas instaurarit, quod Cassandrum, Antipatri filium, fecisse constat; et prioribus plane perturbata tribuuntur. Quoniam igitur antiquiores solum Demeam filium appellant: in uno pariter Demade subsistimus, qui, cum jam ad Philippum mittere filium potuisset, anno postremo Antipatri necabatur. Is Atheniensis erat, e Laciadis, Œneidis tribus populo, trahens originem, filius Demadis, ut in orationis ipsi tributæ fragmento legimus §. 16. Quatenus vero, non præter causam, Demeam patrem aliquis nominat, hariolari licet, nostrum nepotem aliquis nominat, hariolari licet, nostrum nepotem habuisse, Cassandri tempore celebrem. Quod pater nostri vir fuerit obscurus, etiam Ælianus V. H. XII. 43. prodit. Sed addens idem: Κλεοφῶντος καὶ Δημάδου, καίτοι προστατῶν γενομένων τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων, οὐδεὶς ἂν εἴποι ῥᾳδίως τοὺς πατέρας, quid sibi velit, ignoro. Ipse quoque Demades haud oratorem monstrat, sed pauperem ac laboribus suis infirmitatem vitæ sustentantem, quibus et, vel ab obitu patris, quod ex fragmenti loco probari posse videtur, vel ab ipso commotus, filius operam dabat. Quantumvis subjecta Demadi foret isthæc oratio, nihilo minus ea justiorem fidem referret, aliorum quoque testimoniis fulta, quam Ælianus, forte majores generatim, aut illustria patrum in rempublicam merita, spectans, aut omnino quidquam modo dans argumento

suo, *περιφανεῖς ἐξ ἀσήμων* designaturus. Suidas porro, quatenus matrem tibicinam vocat, ac meretricem, ut Demeam cum Demade, sic matrem cum uxore, vel pellice, confundit. Faciunt hac in parte nobiscum Plutarchus et Athenæus, qui simul sermonem narrant, quo pater filio dicit; cum ipse matrem ejus duxerit, illud nec vicinum sensisse, Demeæ nuptiis reges ac principes necessaria suppeditare. Potuit igitur Hyperides et alloqui Demeam increpando: *Οὐ σιωπήσῃ μειράκιον μεῖζον τῆς μητρὸς ἔχων τὸ φύσημα;* Fuit enim et filius orator, qui præ cæteris, cum Callicle, Diopethen Sunium a periculo capitis liberavit, v. Io. Tzetzes histor. chil. VI. 98. 104. contra quem pariter ac patrem duas orationes, quæ perierunt, habuit Hyperides.

II. Eæ quidem narrationes nos aliquatenus ad Demadis indolem considerandam deducunt. Generatim vividam habuit. Ingenium e sales patet; judicium e rebus ab ipso peractis; ex iis, quæ de oratoria ejus facultate memorantur, utrumque. Prodebat *εὐστοχίαν* in reprehendendo, seque, magna *παῤῥησίᾳ*, vel regum ludibriis, opponebat; quippe cum admiranda vis orationum omnia permulceret. Adamabat quidem pacem; ut vere Tzetzes v. 19. scribere posset:

\- - *Ὑπῆρχεν ἐραστὴς εἰρήνης ὁ Δημάδης.*

Neque tamen spernebat bellum, aliquando dux militaris constitutus. Pertinet huc, quod Ælianus V. H. XIV. 10. notat, ubi simul paludamentum, a Phocione rogatum, lividam Demadis arrogantiam ostendit. Istam et Plutarchus innuit, qui, tam in reip. ger. præc. §. 7. quam in Vita Demosthenis, §. 11. Demadis illud refert: 'Corrigere me vult Demosthenes, sus Minervam.' Scilicet in Demosthenem præcipue noster invidiam effudit. Unde Sidonius Apollin. VIII. 1. de Demade et Antonio, Demosthenis illo, hoc Ciceronis adversario, testatur, quod, "lividi cum fuerint, malitiæ claræ, dilectionis obscuræ, tamen ad notitiam posterorum, per odia virtutum, decurrerint." Licet Demosthenes, ut auctor est Plutarchus l. c. §. 8. fin. quia non ausus est ex tempore dicere, nunquam juverit Demadem; Demosthenem, tumultibus populi perculsum, subito surgens, sæpe Demades. Jure quoque suo Suidas *πανοῦργον*, *astutum*, nominat; neque perfidum minus: id quod omne curriculum vitæ significabit. Avaritiæ testem invenimus Plutarchum, tam in apophthegm. t. viii. p. 110. ed. Hutten. quam in Vita Phocionis, §. 30. ubi dictum ab Antipatro refert, duo se amicos Athenis habere, Phocionem ac Demadem, quorum alterum nunquam adducere potuisset, ut missa dona acciperet, alterum nunquam muneribus exsaturasset. Inde tamen, Suida teste, *εὔπορος πανὺς*, luxuriosus evadebat et impurus, qui de parte altera profudit, quod corruserat ab altera. Novimus Demosthenis responsum, cum sese Minervam nuncupasset Demades: 'Ista quidem (ait) Minerva proxime fuit in

adulterio deprehensa.' Novimus ex Athenæo II. 2. quod Pytheas asseverarit, Demadem, lenocinàtum, ebrium, ac ventricosum, singulis diebus in concionibus versari. Sic autem πορνοβοσκῶν, μεθυσκόμενος, προγάστωρ, facile comprobabit Plutarchi sententiam, cujus in Phocione §. 1. dicitur: οὕτως ἀσελγῶς βιώσας καὶ πολιτευσάμενος, ὥςτε Ἀντίπατρον εἰπεῖν ἐπ' αὐτοῦ γέροντος ἤδη γεγονότος, ὅτι, καθάπερ ἱερείου διαπεπραγμένου, γλῶσσα καὶ κοιλία μόνον ἀπολέλειπται.

III. Utique videtur luxuria potius ex abundantia pravaque consuetudine fluxisse, quam, quasi naturalis, primam ætatem fœdasse. Quamquam enim non ignoramus, ejusmodi vitia subinde primariis ingeniis insidere; quo nomine solum Alcibiadem appellasse sufficit: remigis tamen partes, et nihilo minus adeo notabilis, sine magistro, quod vulgo creditur, profectus, ut Atticis auribus placeret orator, et ad nutum suum componeret omnia, difficulter cum tali natura cohærent. Noster quidem, propter antecedentes occupationes, a Sexto Empirico vocatur κωπηλάτης, a Suida ναύτης, ναυπηγὸς καὶ τορθμεὺς, *nauta, faber navalis et transvectionum administer*. Pergit Suidas: *absistens ab his reipublicæ administravit* (ἐπολιτεύσατο). Quod num statim factum, an post exercitationes varias in dicendo, non plane constat. Tributum oratori nostro fragmentum pariter proxime conjungit §. 18.; sed ut latiorem sensum admittat, ac forsitan studiose tempus quoddam obscuret. Apud Stobæum serm. XXIX. p. 204. ed. Bas. 1549. legimus, Demadem interrogatum, quo doctore profecerit? nominasse βῆμα, *tribunal*, indicando, quod in ipsis negotiis, experientia quavis sophistarum institutione sit melior. Natum est inde proverbium, apud Apostolium IV. 17. ἀπὸ κώπης ἐπὶ βῆμα. Quem etiam ad modum Sextus Empiricus contra mathemat. II. 16. ipsum, inquit, ἱκανῶς καὶ κατὰ τρόπον ῥητορεύειν, μὴ μετασχόντα ῥητορικῆς, *cum non didicisset rhetoricam*. Ut et idem Sextus I. 13. 294. sq. grammaticis subtrahit Demadem: licet Homericos versus afferat, quibus, a pugna Chæronea, dum is ad convivium adigebatur a Philippo, ex Homer. Odyss. X. 383. sqq. feliciter usus esse diceretur; quosque Diogenes Laertius IV. 9. Xenocrati pariter, apud Antipatrum, a pugna Lamiaca, tribuit. Ni quid ibi confudit Sextus; id certe constabit, haud ἀγράμματον Demadem fuisse, qui similiter alias in numerato sententias veterum habuit. Exercitationem continuam, illud potentissimum discendi genus, singulatim memorat Quinctilianus II. 17. p. 128. sq. ed. Capp. Qui simul, partim præstantiorem, si plura didicisset, futurum fuisse credit; partim, haud omnino negari posse, contendit, ipsum quoque magistros auscultasse.

IV. Cæterum, Olynthiaco jam bello, quod Olymp. CVIII. gerebatur, Demadem Philippi beneficiis clanculum esse gavisum, ac

Demosthenis Olynthiacis orationibus facundiam suam opposuisse, narrant. Hoc et ille passim, quamvis adversarios non appellet, innuit; sed apertius habet Suidæ collectio, jungitque, quod, cum Euthycrates Olynthius Philippo patriam prodidisset, et hinc apud Athenienses infamis foret, Demades eum honoratum et Atheniensium hospitem publico decreto suo fecerit. Istud tamen, ut et alterum decretum, quo sancire laboravit obedientiam suorum (Φιλίππῳ, τοὺς Ἕλληνας ὑπακούειν), equidem vix ante pugnam Chæroneam, cum Suida, ponerem. Interim ita patebit, cur, in eadem pugna captus, victorem tam honorificum ac benignum senserit. Sequi cogebatur Atheniensium castra, licet revera Philippi stipendiarius; hinc et capi maluit, quam fortiter pugnare. Vix alius, e grege captivorum, quod Diodorus Sic. XVI. 88. narrat, eo modo castigasset ebrium: Βασιλεῦ, τῆς τύχης σοὶ περιθείσης πρόσωπον Ἀγαμέμνονος, αὐτὸς οὐκ αἰσχύνῃ πράττων ἔργα Θερσίτου, quo tamen permotus se totum mutat Philippus. Sed opus erat prætextu, ne, receptus in amicitiam regis, huic solum, nec patriæ, favere videretur. Profecto, vel tunc Macedo potius adjumentum Atticorum contra Persas, quam odium ac desperationem, quærebat. Cum ergo deprecaretur Demades, gratiam suam Atheniensibus promisit, occisos honorifice sepeliendos curavit, captivos sine redemptionis pretio dimisit, societatis et amicitiæ fœdus cum ipsis renovavit, pacem denique Bœotiorum genti concessit Philippus. Partim id actum est ante, quam hujus convivio Demades adesset, partim singulari legatione suscepta. Demosthenes etiam pacis illius mentionem facit pro Corona c. 88. Redemit autem, ut fragmentum §. 20. habet cIↃcIↃ, secundum alios cIↃcIↃcIↃ. secundum Fabricium cIↃcIↃcIↃ XC., quos inter cIↃ. cives erant. Nescio, num tunc, an alia legatione, factum sit, ut ipsi noxæ daretur, quod, ex eo quærente Philippo, quales Athenæ quantæque forent, illas in mensa describeret Demades: unde, quasi patriam injuriis affecisset, immo prodidisset, accusabatur. v. Hermog. περὶ εὑρέσ. I. 2. Id vero plane tunc accidit, ut, ubi Cecropidarum illud nobile robur esset? Philippo sciscitato, per ἀπόφθεγμα responderet, quod immiscent Stobæus serm. LII. p. 365. et Plutarchus pro nobilit. in Fabricii Bibl. Gr. VI. 6. 7. T. XII. p. 270. itemque in I. C. Wolfii anecdotis Gr. T. IV. p. 282. οἶσθα ἂν, ὦ βασιλεῦ, ὡς τῶν νῦν μὲν Ἀθηναίων ὁ Φίλιππος, τῶν δὲ Μακεδόνων ἦρχεν ὁ Χάρης. Diodorus quidem Siculus, XVI. 88. horum plura dum memorat, insignem illum, quem antea diximus, effectum gratiis solum Atticis vindicando, vel ignorasse, quæ reticet, vel moralem scopum sibi præfixisse, videtur. In republica Demades haud raro sibi speciem honestatis quæsivit. Eodem refero decretum illud, quod Seneca de benef. VI. 38. perpendit, et quo damnavit eum, qui necessaria

funeribus venditabat, cum probasset, ipsum magnum lucrum optasse, quod illi contingere sine multorum morte non potuisset. Nihilo minus et subinde veras animi cogitationes celare nequivit. Huc pertinet, quod persuaserit Atheniensibus, ut in concionem Græcorum Philippicam omni modo recipi studerent. Quamvis enim Demosthenes, Phocion, cæteri repugnarent; populus tamen, Macedonibus assensum inconsulto fervore sequebatur. Reprehendebat quidem, detrimento per ejus consilium accepto, civitas Demadem. Hic autem denuo suasor exstitit, ut sui pacem bello præferrent, ac Macedonis imperium patienter tolerarent. Habemus et aliud adhuc ejus decretum, quo, cum Alexander a Thebis expugnatis legationem Athenas mitteret, de decem oratoribus puniendis, consilium illorum liberandorum causa cepit, summa diligentia, populi nomine, factum. Hoc ipso decem illos excusabat; sin vero vel peccarint, promissionem annectebat, eos populum esse puniturum (Diod. Sic. XVII. 15. Plut. in Demosth. § 23.). Forte tunc et psephisma scripsit, de Alexandro majorum deorum consessui jungendo, quem honorem jam Philippus affectarat. Hinc ipse legatus, per gratiam et eloquentiam suam, oratores liberavit, totique populo clementiam Alexandri comparavit. Evolvantur Arrianus de exped. Alex. I. 10. Plut. in Alex. §. 12. cæteri. Quin simul pro Thebanis transfugis fructuose deprecatus est. Sic et alias, quod salvo Macedonum dominatu fieri poterat, civibus prodesse laboravit. Ridendo præcipue verum dicebat, et Atticis auribus se totum accommodabat. Ut hoc utar exemplo, cum cives suos aliquando, rebus novis audiendis solum intentos, negotiorum curam omittere videret; illam ipsam, vel fabula, commendavit, quam in Æsopiarum collect. n. 178. legimus. Suidas refert, quod et aluerit equos, inque ludis Olympicis victor discesserit. Apud Edvardum quidem Corsinum inter Olympicos victores nulla fit mentio Demadis. De solis igitur Atticis, ac minoribus hoc nomine ludis, de quibus æque Corsini loquitur, erit intelligendus Suidas, qui de eodem narrat: οὗτος κατέλυσε τὰ δικαστήρια καὶ τοὺς ῥητορικοὺς ἀγῶνας. Id esse factum videtur, cum ejiceret oratores, et urbem Antipatro traderet, ut illius nunc diversa fieret in foro pariter administratio. Forsitan hoc tempore, quod idem narrat, populo discedens dixit: οὔτε ἑαυτῶν ἐστὲ κύριοι, οὔτε ἐμοῦ. Nec admodum errabo, si commemoraverim, inde natam esse narrationem Tzetzæ Chil. VI. 177–181. de linguis oratorum Atticorum, cum cæteri necarentur, rogatu Demadis, solum exsectis. Ita quidem, cum ipse sub Antipatro naufragia reipublicæ se gubernare profiteretur; jure suo vocari potuit a Plutarcho in Phoc. §. 1. reipublicæ naufragium.

V. Interim, secundum Suidam, proditor perquam dives, Philippi

INDEX GEOGRAPHICUS

AD LYCURGUM.

Acharnensis. 153, 7.
Acte, regio quædam Athenis, forsan in Pirræum protensa. 148, 4.
Ætna mons. 199, 15.
Andrus. 171, 4.
Chæronea. 173, 3.
Chalcioeci [Minervæ] fanum Spartæ. 226, ult.
Cholargensis. 154, pen.
Ciliciam dicuntur Athenienses devastasse. 187, 1.
Cyanese. 187, ult.
Decelea. 221, 2.
Delphi. 194, pen. 202, 4.
Epidaurus. 171, 5.
Eurymedon. 187, 2.
Hellas, tractus ille maris Ionio proteensus, ubi est Ætolia et Acarnania. 156, ult.
Marathon. 210, 12. 215, pen.
Megara. 152, 8.
Messene. 182, 9.
Oleræ. 217, 10.
Phasis. 187, ult.
Phœnicen dicuntur Athenienses devastasse. 187, 1.
Rhodus. 149, 2.
Salamis. 185, 5. 221, pen.
Sicilia. 199, 13.
Thermopylæ. 215, 4.
Trœzen. 171, 5.
Troja. 182, 5.
Xypetæensis. 152, ult.

ΔΗΜΑΔΗΣ.

HAUPTMANNI
DISSERTATIO
DE
DEMADE.

ΣΥΝΟΨΙΣ.

I. Demadis genus. II. indoles. III. educatio et prior vitæ modus. IV. administratio reipublicæ. V. fortunæ et fata. VI. eloquentiæ conditio. VII. sententiæ. VIII. Quid ipsi scriptorum tribuatur; ac singulatim de oratione ὑπὲρ τῆς δωδεκαετίας. IX. Quibus argumentis fragmentum illius orationis, hodieque superstes, Demadi vindicetur. X. quibus argumentis suppositum videatur. XI. Ejusdem dispositio.

I. Duo nobis Demades oratores, patrem et filium, sistit Suidæ collectio, hic sicubi parum sibi constans; ni codicum diversæ, tam barbaris sæculis, observationes confusionem intulerunt. Miscetur enim æque Demades, post Antipatrum regnans, qui Thebas instaurarit, quod Cassandrum, Antipatri filium, fecisse constat; et prioribus plane perturbata tribuuntur. Quoniam igitur antiquiores solum Demeam filium appellant: in uno pariter Demade subsistimus, qui, cum jam ad Philippum mittere filium potuisset, anno postremo Antipatri necabatur. Is Atheniensis erat, e Laciadis, Œneidis tribus populo, trahens originem, filius Demadis, ut in orationis ipsi tributæ fragmento legimus §. 16. Quatenus vero, non præter causam, Demeam patrem aliquis nominat, hariolari licet, nostrum nepotem aliquis nominat, hariolari licet, nostrum nepotem habuisse, Cassandri tempore celebrem. Quod pater nostri vir fuerit obscurus, etiam Ælianus V. H. XII. 43. prodit. Sed addens idem: Κλεοφῶντος καὶ Δημάδου, καίτοι προστατῶν γενομένων τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων, οὐδεὶς ἂν εἴποι ῥᾳδίως τοὺς πατέρας, quid sibi velit, ignoro. Ipse quoque Demades haud oratorem monstrat, sed pauperem ac laboribus suis infirmitatem vitæ sustentantem, quibus et, vel ab obitu patris, quod ex fragmenti loco probari posse videtur, vel ab ipso commotus, filius operam dabat. Quantumvis subjecta Demadi foret isthæc oratio, nihilo minus ea justiorem fidem referret, aliorum quoque testimoniis fulta, quam Ælianus, forte majores generatim, aut illustria patrum in rempublicam merita, spectans, aut omnino quidquam modo dans argumento

suo, περιφανεῖς ἐξ ἀσήμων designaturus. Suidas porro, quatenus matrem tibicinam vocat, ac meretricem, ut Demeam cum Demade, sic matrem cum uxore, vel pellice, confundit. Faciunt hac in parte nobiscum Plutarchus et Athenæus, qui simul sermonem narrant, quo pater filio dicit; cum ipse matrem ejus duxerit, illud nec vicinum sensisse, Demeæ nuptiis reges ac principes necessaria suppeditare. Potuit igitur Hyperides et alloqui Demeam increpando: Οὐ σιωπήσῃ μειράκιον μεῖζον τῆς μητρὸς ἔχων τὸ φύσημα; Fuit enim et filius orator, qui præ cæteris, cum Callicle, Diopethen Sunium a periculo capitis liberavit, v. Io. Tzetzes histor. chil. VI. 98. 104. contra quem pariter ac patrem duas orationes, quæ perierunt, habuit Hyperides.

II. Eæ quidem narrationes nos aliquatenus ad Demadis indolem considerandam deducunt. Generatim vividam habuit. Ingenium e sallibus patet; judicium e rebus ab ipso peractis; ex iis, quæ de oratoria ejus facultate memorantur, utrumque. Prodebat εὐστοχίαν in reprehendendo, seque, magna παῤῥησίᾳ, vel regum ludibriis, opponebat; quippe cum admiranda vis orationum omnia permulceret. Adamabat quidem pacem; ut vere Tzetzes v. 19. scribere posset:

- - Ὑπῆρχεν ἐραστὴς εἰρήνης ὁ Δημάδης.

Neque tamen spernebat bellum, aliquando dux militaris constitutus. Pertinet huc, quod Ælianus V. H. XIV. 10. notat, ubi simul paludamentum, a Phocione rogatum, lividam Demadis arrogantiam ostendit. Istam et Plutarchus innuit, qui, tam in reip. ger. præc. §. 7. quam in Vita Demosthenis, §. 11. Demadis illud refert: 'Corrigere me vult Demosthenes, sus Minervam.' Scilicet in Demosthenem præcipue noster invidiam effudit. Unde Sidonius Apollin. VIII. 1. de Demade et Antonio, Demosthenis illo, hoc Ciceronis adversario, testatur, quod, "lividi cum fuerint, malitiæ claræ, dilectionis obscuræ, tamen ad notitiam posterorum, per odia virtutum, decurrerint." Licet Demosthenes, ut auctor est Plutarchus l. c. §. 8. fin. quia non ausus est ex tempore dicere, nunquam juverit Demadem; Demosthenem, tumultibus populi perculsum, subito surgens, sæpe Demades. Jure quoque suo Suidas πανοῦργον, astutum, nominat; neque perfidum minus: id quod omne curriculum vitæ significabit. Avaritiæ testem invenimus Plutarchum, tam in apophthegm. t. viii. p. 110. ed. Hutten. quam in Vita Phocionis, §. 30. ubi dictum ab Antipatro refert, duo se amicos Athenis habere, Phocionem ac Demadem, quorum alterum nunquam adducere potuisset, ut missa dona acciperet, alterum nunquam muneribus exsaturasset. Inde tamen, Suida teste, εὔπορος παντὸς, luxuriosus evadebat et impurus, qui de parte altera profudit, quod corraserat ab altera. Novimus Demosthenis responsum, cum sese Minervam nuncupasset Demades: 'Ista quidem (ait) Minerva proxime fuit in

adulterio deprehensa.' Novimus ex Athenæo II. 2. quod Pytheas asseverarit, Demadem, lenocinàtum, ebrium, ac ventricosum, singulis diebus in concionibus versari. Sic autem πορνοβοσκῶν, μεθυσκόμενος, προγάστωρ, facile comprobabit Plutarchi sententiam, cujus in Phocione §. 1. dicitur: οὕτως ἀσελγῶς βιώσας καὶ πολιτευσάμενος, ὥςτε Ἀντίπατρον εἰπεῖν ἐπ' αὐτοῦ γέροντος ἤδη γεγονότος, ὅτι, καθάπερ ἱερείου διαπεπραγμένου, γλῶσσα καὶ κοιλία μόνον ἀπολέλειπται.

III. Utique videtur luxuria potius ex abundantia pravaque consuetudine fluxisse, quam, quasi naturalis, primam ætatem fœdasse. Quanquam enim non ignoramus, ejusmodi vitia subinde primariis ingeniis insidere; quo nomine solum Alcibiadem appellasse sufficit: remigis tamen partes, et nihilo minus adeo notabilis, sine magistro, quod vulgo creditur, profectus, ut Atticis auribus placeret orator, et ad nutum suum componeret omnia, difficulter cum tali natura cohærent. Noster quidem, propter antecedentes occupationes, a Sexto Empirico vocatur κωπηλάτης, a Suida ναύτης, ναυπηγὸς καὶ τορθμεύς, *nauta, faber navalis et transvectionum administer.* Pergit Suidas: *absistens ab his reipublicæ administravit* (ἐπολιτεύσατο). Quod num statim factum, an post exercitationes varias in dicendo, non plane constat. Tributum oratori nostro fragmentum pariter proxime conjungit §. 18.; sed ut latiorem sensum admittat, ac forsitan studiose tempus quoddam obscuret. Apud Stobæum serm. XXIX. p. 204. ed. Bas. 1549. legimus, Demadem interrogatum, quo doctore profecerit? nominasse βῆμα, *tribunal*, indicando, quod in ipsis negotiis, experientia quavis sophistarum institutione sit melior. Natum est inde proverbium, apud Apostolium IV. 17. ἀπὸ κώπης ἐπὶ βῆμα. Quem etiam ad modum Sextus Empiricus contra mathemat. II. 16. ipsum, inquit, ἱκανῶς καὶ κατὰ τρόπον ῥητορεύειν, μὴ μετασχόντα ῥητορικῆς, *cum non didicisset rhetoricam.* Ut et idem Sextus I. 13. 294. sq. grammaticis subtrahit Demadem: licet Homericos versus afferat, quibus, a pugna Chæronea, dum is ad convivium adigebatur a Philippo, ex Homer. Odyss. X. 383. sqq. feliciter usus esse diceretur; quosque Diogenes Laertius IV. 9. Xenocrati pariter, apud Antipatrum, a pugna Lamiaca, tribuit. Ni quid ibi confudit Sextus; id certe constabit, haud ἀγράμματον Demadem fuisse, qui similiter alias in numerato sententias veterum habuit. Exercitationem continuam, illud potentissimum discendi genus, singulatim memorat Quinctilianus II. 17. p. 128. sq. ed. Capp. Qui simul, partim præstantiorem, si plura didicisset, futurum fuisse credit; partim, haud omnino negari posse, contendit, ipsum quoque magistros auscultasse.

IV. Cæterum, Olynthiaco jam bello, quod Olymp. CVIII. gerebatur, Demadem Philippi beneficiis elanculum esse gavisum, ac

Demosthenis Olynthiacis orationibus facundiam suam opposuisse, narrant. Hoc et ille passim, quamvis adversarios non appellet, innuit; sed apertius habet Suidæ collectio, jungitque, quod, cum Euthycrates Olynthius Philippo patriam prodidisset, et hinc apud Athenienses infamis foret, Demades eum honoratum et Atheniensium hospitem publico decreto suo fecerit. Istud tamen, ut et alterum decretum, quo sancire laboravit obedientiam suorum (Φιλίππῳ, τοὺς Ἕλληνας ὑπακούειν), equidem vix ante pugnam Chæroneam, cum Suida, ponerem. Interim ita patebit, cur, in eadem pugna captus, victorem tam honorificum ac benignum senserit. Sequi cogebatur Atheniensium castra, licet revera Philippi stipendiarius; hinc et capi maluit, quam fortiter pugnare. Vix alius, e grege captivorum, quod Diodorus Sic. XVI. 88. narrat, eo modo castigasset ebrium: Βασιλεῦ, τῆς τύχης σοὶ περιθείσης πρόσωπον Ἀγαμέμνονος, αὐτὸς οὐκ αἰσχύνῃ πράττων ἔργα Θερσίτου, quo tamen permotus se totum mutat Philippus. Sed opus erat prætextu, ne, receptus in amicitiam regis, huic solum, nec patriæ, favere videretur. Profecto, vel tunc Macedo potius adjumentum Atticorum contra Persas, quam odium ac desperationem, quærebat. Cum ergo deprecaretur Demades, gratiam suam Atheniensibus promisit, occisos honorifice sepeliendos curavit, captivos sine redemptionis pretio dimisit, societatis et amicitiæ fœdus cum ipsis renovavit, pacem denique Bœotiorum genti concessit Philippus. Partim id actum est ante, quam hujus convivio Demades adesset, partim singulari legatione suscepta. Demosthenes etiam pacis illius mentionem facit pro Corona c. 88. Redemit autem, ut fragmentum §. 20. habet cIↃcIↃ. secundum alios cIↃcIↃcIↃ. secundum Fabricium cIↃcIↃcIↃ XC., quos inter cIↃ. cives erant. Nescio, num tunc, an alia legatione, factum sit, ut ipsi noxæ daretur, quod, ex eo quærente Philippo, quales Athenæ quantæque forent, illas in mensa describeret Demades: unde, quasi patriam injuriis affecisset, immo prodidisset, accusabatur. v. Hermog. περὶ εὑρέσ. I. 2. Id vero plane tunc accidit, ut, ubi Cecropidarum illud nobile robur esset? Philippo sciscitato, per ἀπόφθεγμα responderet, quod immiscent Stobæus serm. LII. p. 365. et Plutarchus pro nobilit. in Fabricii Bibl. Gr. VI. 6. 7. T. XII. p. 270. itemque in I. C. Wolfii anecdotis Gr. T. IV. p. 282. οἶσθα ἂν, ὦ βασιλεῦ, ὡς τῶν νῦν μὲν Ἀθηναίων ὁ Φίλιππος, τῶν δὲ Μακεδόνων ἦρχεν ὁ Χάρης. Diodorus quidem Siculus, XVI. 88. horum plura dum memorat, insignem illum, quem antea diximus, effectum gratiis solum Atticis vindicando, vel ignorasse, quæ reticet, vel moralem scopum sibi præfixisse, videtur. In republica Demades haud raro sibi speciem honestatis quæsivit. Eodem refero decretum illud, quod Seneca de benef. VI. 38. perpendit, et quo damnavit eum, qui necessaria

funeribus venditabat, cum probasset, ipsum magnum lucrum optasse, quod illi contingere sine multorum morte non potuisset. Nihilo minus et subinde veras animi cogitationes celare nequivit. Huc pertinet, quod persuaserit Atheniensibus, ut in concionem Græcorum Philippicam omni modo recipi studerent. Quamvis enim Demosthenes, Phocion, cæteri repugnarent; populus tamen, Macedonibus assensum inconsulto fervore sequebatur. Reprehendebat quidem, detrimento per ejus consilium accepto, civitas Demadem. Hic autem denuo suasor exstitit, ut sui pacem bello præferrent, ac Macedonis imperium patienter tolerarent. Habemus et aliud adhuc ejus decretum, quo, cum Alexander a Thebis expugnatis legationem Athenas mitteret, de decem oratoribus puniendis, consilium illorum liberandorum causa cepit, summa diligentia, populi nomine, factum. Hoc ipso decem illos excusabat; sin vero vel peccarint, promissionem annectebat, eos populum esse puniturum (Diod. Sic. XVII. 15. Plut. in Demosth. § 23.). Forte tunc et psephisma scripsit, de Alexandro majorum deorum consessui jungendo, quem honorem jam Philippus affectarat. Hinc ipse legatus, per gratiam et eloquentiam suam, oratores liberavit, totique populo clementiam Alexandri comparavit. Evolvantur Arrianus de exped. Alex. I. 10. Plut. in Alex. §. 12. cæteri. Quin simul pro Thebanis transfugis fructuose deprecatus est. Sic et alias, quod salvo Macedonum dominatu fieri poterat, civibus prodesse laboravit. Ridendo præcipue verum dicebat, et Atticis auribus se totum accommodabat. Ut hoc utar exemplo, cum cives suos aliquando, rebus novis audiendis solum intentos, negotiorum curam omittere videret; illam ipsam, vel fabula, commendavit, quam in Æsopiarum collect. n. 178. legimus. Suidas refert, quod et aluerit equos, inque ludis Olympicis victor discesserit. Apud Edvardum quidem Corsinum inter Olympicos victores nulla fit mentio Demadis. De solis igitur Atticis, ac minoribus hoc nomine ludis, de quibus æque Corsini loquitur, erit intelligendus Suidas, qui de eodem narrat: οὗτος κατέλυσε τὰ δικαστήρια καὶ τοὺς ῥητορικοὺς ἀγῶνας. Id esse factum videtur, cum ejiceret oratores, et urbem Antipatro traderet, ut illius nunc diversa fieret in foro pariter administratio. Forsitan hoc tempore, quod idem narrat, populo discedens dixit: οὔτε ἑαυτῶν ἐστὲ κύριοι, οὔτε ἐμοῦ. Nec admodum errabo, si commemoraverim, inde natam esse narrationem Tzetzæ Chil. VI. 177–181. de linguis oratorum Atticorum, cum cæteri necarentur, rogatu Demadis, solum exsectis. Ita quidem, cum ipse sub Antipatro naufragia reipublicæ se gubernare profiteretur; jure suo vocari potuit a Plutarcho in Phoc. §. 1. reipublicæ naufragium.

V. Interim, secundum Suidam, proditor perquam dives, Philippi

munere, multas habuit in Bœotia possessiones. Immo, si C. Graccho, apud Gellium XI. 10. 6. fides datur, vel, ut sileret, talenta decem accepit. A nece Philippi beneficentia pariter Alexandri gaudebat, apud illum haud minus potens, ac apud parentem. Hinc a Demosthenis amicis largitione quinque talentorum commovebatur, ad dictum antea psephisma, de reis oratoribus periculo eximendis, artificiosius consignandum. Postea similiter Antipatri gratiam obtinuit, licet denique perniciosam. Ad hunc enim cum Phocione legatus, urbem illi demisse tradidit, quod fusius memorant Nepos in Phoc. c. 2. Plutarchus in Vit. Phocion. §. 26. sq. et Pausanias L. VII. c. 10. Nec apud suos honoris testificationibus excidit Demades. Ænea statua, in foro posita, colebatur, publiceque in Prytaneo victum capiebat, quod Dinarchus κατὰ Δημοσθ. inter alios refert. Tanto verosimilius idem Dinarchus §. β'. Demosthenem atque Demadem conjunxit, ab Harpalo pecunia corruptos, quo tempore §. ζ'. Areopagi senatus sex mensibus de iis inquisivisse dicitur. Palam quidem Demades, uti jam dictum est, adversarius erat Demosthenis, cujus administrationem reipublicæ malorum omnium causam exstitisse præ se ferebat, cum bellum postea nasceretur. Respicit, hocce narrans, Aristoteles Rhet. II. 24. bellum, post quod, Aristophonte prætore, Demosthenes habuit orationem de Corona. vid. Dionys. Hal. ep. ad Ammæum, §. 12. Post illud tempus in civitate sua rixis sæpe noster exercebatur, nonnunquam omnino plectebatur. Quod et, cum Alexandrum vivum consecraret, pecuniam ab Harpalo sumeret, et alias, factum esse narrant. Ob divinos honores Alexandro decretos, forte post discessum regis in Asiam, mulctam C. talentorum irrogatam illi fuisse, putat Ælianus V. H. V. 12. credibilius autem X. nominat Athenaeus VI. 6. p. m. 409. Erat tamen, cum et per solam petulantiam occasionem mulctæ præberet. Hujus rei vel unum exemplum e Plutarcho in Vit. Phocion. §. 30. sufficiet. Athenis lege cautum fuit, ne quis peregrinus saltaret. Demades vero totum chorum ex peregrinis, numero centum, constituit, pœnamque simul debitam solvit. At non semper tam promptus erat in suscipiendis pœnis, quas septies detrectabat, maxime potentior civitate factus. Accidit illud, vel in primis, post Alexandri mortem et Lamiacum bellum, quo tandem Athenienses, ad Cranonem, ab Antipatro Crateroque victi, præsidium in Munychiam recipere cogebantur. Tunc enim Demades, professi Macedonum amici, fortuna sine dubio novum incrementum obtinuit. Sed in altum tollebatur, ut graviore prolapsione rueret. Cum effecisset Athenis, ut Demosthenes et oratores alii damnarentur: ipse fraudulentus deprehendebatur. Quippe, quod Diodorus Sic. XVIII. 48. memoravit, clanculum per literas egerat cum Antipatri capitali hoste, quem in Macedoniam et Græciam

invitabat, ἐκ παλαιοῦ καὶ πατρῴου στήμονος omnia pendere, Antipatrum sugillando, significans. Tota res ab eum accusante Dinarcho Corinthio, ad Plutarchi testimonium, in Demosth. vita, §. 31. cum literis ipsis detegebatur. Quo facto, dum liberius exigebat promissa Demades, Olymp. secundum aliquas CXV. a. 2. petitus autem, quoniam Antipater tunc jam mortuus erat, CXIV. 4. cum legationis comite Demea, quoddam in gurgustulum abductus, postquam filium necari viderat, ejus sanguine conspersus, tollebatur, inque lacum Amphipolitanum cadavera conjiciebantur, aperto documento, quam dignus exitus vulgo flagitia sequatur. Hac enim ratione tandem evenit, quod Demadi subinde prædixerat Demosthenes, sese primos vendere prodifores. Historici necis auctorem partim Antipatrum vocant, partim Cassandrum. Apparens autem repugnantia facile dirimetur; si jam ægrum parentem filio totam administrationem imperii tradidisse perpendamus.

VI. Quid infelix iste valuerit in arte dicendi, videamus nunc brevissime. Non hic afferam, e Plutarchi vita Demosthenis §. 10. ἀμφιβολίαν habens, effatum Theophrasti, qui, cum interrogaretur, quis sibi videretur Demosthenes orator? respondit: *dignus hac urbe*. Qualis Demades? *supra urbem*, ὑπὲρ τὴν πόλιν. Eadem pagina testimonium lego: Πλὴν τόν γε Δημάδην πάντες ὡμολόγουν τῇ φύσει χρώμενον ἀνίκητον εἶναι, καὶ παραφέρειν αὐτὸν σχεδιάζοντα τὰς τοῦ Δημοσθένους σκέψεις καὶ παρασκευάς· quibus verbis eloquentia prorsus invicta, quæque vel Demosthenicam provocarit, quamvis extemporalis foret, si quid videmus, Demadi tribuitur. Ab anonymo in proleg. rhet. apud Fabric. B. Gr. T. IX. p. 598. eidem et Aristodemo vindicatur oratio ἀντίστροφος τῇ κολακευτικῇ, quam licet quidtam rhetoricæ formam constituat, ipse tamen præterit. At vel inde patet, quatenus a Diodoro Sic. XVII. 15. τῇ τοῦ λόγου δεινότητι πάντα κατεργασάμενος appelletur. Quia vero potior plurimorum laus ad sales Demadis pertinet: cætera sequenti membro misceamus.

VII. Nimirum, haud sine causa, placuerat singulatim Atticis auribus, ut cum Tzetzæ Chil. V. v. 345. sq. loquamur: Ῥήτωρ ὡραῖος κἄλλει, Πολὺ δὲ ὡραιότερος ἀποφθεγμάτων λόγοις. Sententias Demadis, graves, translatas, et in ipsa ὑπερβολῇ singulare quidquam habentes, vocat Demetrius περὶ ἑρμ. §. 300. sqq. illarumque pluribus collectis, sub finem adjungit, Demadis gravitatem ostendere non nihil periculosi, difficilem imitatu, quid? poeticam plane. Laudat easdem Cicero, dum in Oratore 26. 90. "ex Atticis (ait) non omnes faceti, Lysias satis et Hyperides, Demades præter cæteros fertur." Neque dissentiunt Vossius institt. or. VI. 7. 8. et Nicol. Caussin. I. 34. Quæ cum ita sint, notatu digniores aliquas, exempli causa, jure nunc observabimus. Initium faciat, cujus argu-

mentum Tzetzes l. c. v. 347. sqq. e Plutarchi vita Solonis deprompsit: (Δημάδης)

Μεγάλως εὐδοκίμησεν ἐν κριτηρίῳ λέξας
Ἔσκπτ', ἄνδρες δικασταί, Δράκων ὁ νομογράφος
Οὐ μέλανι, δι' αἵματος τοὺς νόμους δὲ χαράξαι.

Huic duas annectimus, apud Stobæum legendas. Priorem habet serm. IV. de Imprudentia ante med. p. 56. Δημάδης τοὺς Ἀθηναίους εἴκαζεν αὐλοῖς, ὧν εἴ τις ἀφέλοι τὴν γλῶτταν, τὸ λογικὸν (λοιπὸν) οὐδέν ἐστι. posteriorem autem serm. LXXII. nuptial. præc. p. 441. Δημάδης εἶπε, τὴν αἰδὼ τοῦ κάλλους ἀκρόπολιν εἶναι. Sic et Lucianus in Demosthenis Encom. §. 15. Demadis jocum afferț, alios oratores ad aquam dicere, Demosthenem quoque scribere ad aquam. Præterimus adversus illum argutias, quas collegit Tzetzes VI. 113-137. Talia quando pronuntiaverit orator, non liquet; certius tempus sequentium erit. Alexandro cum adeo blandiretur, ut eum, decreto facto, tertium decimum deorum scribi juberet, idque reprehenderet populus; ita, se tuendi causa, secundum Demetrium l. c. respondit: Τοῦτο τὸ ψήφισμα οὐκ ἐγὼ ἔγραψα, ἀλλ' ὁ πόλεμος, τῷ Ἀλεξάνδρου δόρατι γράφων. Tunc et, secundum Valer. Max. L. VII. c. 2. ext. 10. " videte (inquit) ne, dum cœlum custoditis, terram amittatis." Quod quidem effatum Paulus Leopardus emendatt. X. 18. in Gruteri facis crit. T. III. p. 203. ab Erasmi errore defendit, quia Demades potius erat amicus, quam adversarius, Alexandri. Eodem aliud spectat. Cum enim præcipites Alexandri de morte lætarentur Athenienses: Οὐ τέθνηκεν Ἀλέξανδρος, ait Demades, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὥζε γὰρ ἡ οἰκουμένη τοῦ νεκροῦ. de Macedonum contra potestate: Ἔοικε γὰρ ἡ Μακεδονικὴ δύναμις, ἀπολωλεκυῖα τὸν Ἀλέξανδρον, τῷ Κύκλωπι τετυφλωμένῳ· licet potius Philippum, oculo altero privatum, Cyclopem appellarent. Se tandem sibi contraria sæpe dixisse profitebatur, reipublicæ nunquam.

VIII. Sunt et scripta, quæ Suidæ compilatio Demadi tribuit. Alterum, cujus hodie, quantum novi, nec volam ullibi nec vestigium habemus, inscribitur: Ἱστορία περὶ Δήλου καὶ τῆς γενέσεως τῶν τῆς Λητοῦς παίδων. alterum: ἀπολογισμὸς πρὸς Ὀλυμπιάδα τῆς ἑαυτοῦ δωδεκαετίας. Ad hæc Suidas innuit, illum cum Philippo commercium exercuisse literarum, quibus addere poterimus, quam ipse Demeas tulit, epistolam. Examinent alii; num et, per conjecturam, appellari queat oratio pro pace, quam respicere videtur Tzetzes Chil. VI. 20. sqq. (Δημάδης)

Φέσχων ἀνάνδρους οὐ καλῶ, καθάπερ Δημοσθένης,
Ἀναῤῥιπίζων πόλεμον, εἰρήνην ἀπειλούμην.
Δειλός εἰμι καὶ ἐραστὴς καθέστηκα εἰρήνης.
Οὐ στέργω μάχης ἀγαμαὶ, οὐδὲ πολέμων πρύτους,
Οὐδὲ πρὸς πολυάνδρων θέλω φιλοτιμεῖσθαι.

Περὶ οὗτος λέγοντι, ὦ ἄνδρες, πείθεσθε μοι.
Μὴ ὀχλικὸν δὲ ἀνδρὶ, μάτην ὀχλοκοποῦντι.
Ἀντιστροφὴ γὰρ γίνεται πραγμάτων τῷ πολίτῃ.
Θάπτει πατὴρ τὸν παῖδα γὰρ, γέρων τὸν γαστρόφων. κ. τ. λ.

Longiorem ideo locum excripsi, quo melius pernoscere possimus, num valeat conjectura, quatenus legisse Tzetzem, quæ narrat, oportet. Cum autem hujus orationis mentio, quantum mihi sane constat, penes auctorem alium haud reperiatur: ad alteram περὶ τῆς δωδεκαετίας eo tutius regrediemur. Suidas ad Olympiada missam dicit: ni quis hic latere mendum, et olympiadem indicari, putet, cujus numerus desit, ad quam autem usque fuerit administrata per Demadem respublica. Neutrum accommodatum erit ad fragmentum orationis hodieque superstes: nec enim Olympiadis, nec olympiadum, ibi commemoratio quædam fit; sed Atheniensium congregatorum, et actarum rerum ordinis. Annos quoque duodecim haud invenimus; ni partem narrationis desiderari judicemus. Quid? opinari quis posset, ἀπολογισμὸν illum potius narrationem historicam complecti, quam solemnem orationem, et cum hodieque superstite temere confundi. Occasionem, qua dixerit orationem eam, vix aliam reperimus, quam qua simul Demosthenes δωροδοκίας a quibusdam, et a Dinarcho nominatim, accusabatur. Demetrius quidem Magnes, qui de *homonymis* scripsit, accusationem esse Dinarchi negat, apud Dionysium Halicarn. in judic. de Dinarcho, c. 1. Ipse vero Dionys. Hal. l. c. c. 9. eandem illi vindicat: cujus a parte libentius stabo; cum et in alia legitima scripta Demetrius involarit. In defensione Demadis nulla fit Harpali mentio, qui Olymp. CXIII. 2. Athenas venit. Videtur autem saltem id curasse Demades, ut, si vel accepisset dona, quod eum esse professum Dinarchus jactat, nihil tamen ideo se contra rempublicam egisse corroboret. Causam aliquam obscuriorem, ante Thebarum expugnationem ab Alexandro factam, propter fragmenti §. 35. sibi concipientibus, utrobique duodecim annorum spatium respiciendum esset. Thebæ sunt expugnatæ Olymp. CXI. 2. quod tempus justo longius esset, si jam ante Olymp. CVIII. quod innuimus supra, Demades clarescere cœpit. Multo quidem minus duodecim annorum tempus vocari potest, ad accessum Harpali; ni quod spatium temporis excidisse credamus. Hoc æque difficile dictu fuerit, quam alterum illud. Tunc autem initium constituendum erit a pugna Chæronea, vel Olymp. CX. qua publicam administrationem suscepit Demades, antea solum orator. Fac, et alium id fragmentum finxisse, quolibet tamen cum historia conveniunt, quam auctor sanus exploravit, ne quid, hac etiam de parte, peccaretur. Dinarcho p. 50. si credamus, is tunc ab Harpalo sexies mille stateras aureos accepit. Notabilis habetur

locus, quem p. 55. sq. de demagogis ætatis suæ subjicit Dinarchus, istos alterum alteri publice convicia de industria dixisse, privatim autem, communi consensu, decepisse civitatem. Sed indidem patet, qua ratione tunc, in nominibus appellandis cautius, in re tractanda negligentius agere, nihiloque minus spem victoriæ sibi concipere, potuerit Demades. Objicitur enim simul Demostheni, quod is nullum unquam psephisma contra Demadem scripserit, licet hic egerit indigne, vel, quod additur, in administratione sua contra plebiscita legesque multa patrarit. Si vera foret oratio, post Dinarchum prodierit, oportet, Demades: dum ille profitetur, hunc non ausum esse sistere semet: Οὐ τετόλμηκεν αὐτοῖς δεῖξαι τὸ πρόσωπον, οὐδ' ἐναντία τῇ τῆς βουλῆς ἀποφάσει λέγειν ἠξίωσεν. At æque statim jungitur, ipsum nec potestatem senatui in se inquirendi fecisse, qua parte melior sit ejus, quam Demosthenis, causa. Idem Dinarchus, in Aristogitonem p. 72., quod tunc et Demosthenes et Demades puniti fuerint (ἐτιμωρήσασθε), asseverat. Id contempsisse Demadem arbitramur: qui non ignorabat, hac se conditione rerum patriæ semper necessarium fore.

IX. Sed ipsam orationis αὐθεντίαν pervestigemus. Inter argumenta vindicantia referri possent, quæ sequuntur. Demetrius, quem Phalereum vocant, vix e solis sententiis judicat; unde, licet earum nullam in fragmento nostro legamus, nihilo minus, ipsum aliquid literis mandatum reliquisse, patebit. Suidas meminit illius conscriptionis, quamvis ut ad Olympiadem missæ: pluresque recentiorum, quos inter editores, legitimum esse partum profitentur. Ipse pariter auctor §. 18. memorat, se non orationes forenses scribendo, sed habendo civiles, conspicuum fieri velle; potuisset ergo solam hanc excepisse, quam casu truncatam, tanquam nullam, posteri considerarint. Forsitan, id fragmentum exstare, pluribus et incognitum fuit. Io. Meursius in biblioth. Attica credit, Ciceronem, quem Fabius sequitur, de altero Demade, Suidæ præterea soli memorato, quem noster adoptarit, agere; nec igitur negare, nostrum aliquid scripsisse. Designari quoque potuit, aliorum calamo, vel memoria, fragmentum illud; ut tot sententiæ, quibus facetum fuisse Demadem varii comprobarunt. Utique res omnes cum conditione Demadis et historica fide quam optime consentiunt, nec ab auctore stilus alienus apparet. Quæ cum ita sint, non habet sufficientia, nec interius nec exterius, νοθείας indicia, debetque legitimum credi, donec demonstretur contrarium.

X. Verum tamen spuria videtur oratio, majoris fere momenti rationibus. Initium faciant testimonia veterum et recentiorum. Satis perspicue legitur apud Ciceronem in Bruto c. 9. §. 36. "Is, cujus nulla exstant scripta, Demades." Consentiens Quintilianus XII. 10. p. 751. "In agendo clarissimos quosdam (ait) nihil poste-

ritati mansurisque mox literis reliquisse, ut Periclem et Demadem." et II. 17. p. 129. " Neque enim orationes scribere ausus est, ut eum multum valuisse in dicendo sciamus." Inter recentiores Dionysius Petavius L. II. ep. 7., cum tot aliis, occurrit. Hi de diverso si loquerentur, cur non distinguerent a celebriore? cur plane nostri nullam facerent mentionem? curque non potius Suidas, qui modo scripta sua compilavit, errare potuit, duplicem fingendo? Nec e Demadis orationibus aliquid afferunt rhetores Græci, Dionys. Hal., Longinus, Hermogenes, alii, neque Lexicorum scriptores, Harpocration, Hesychius, Pollux. Eos omnes haud novisse, forsitan alicubi latens, fragmentum, non omnino verisimile fiet. Excusserunt omnia tanti viri, qui vel id ipsum, quod alius exceperit calamo, cum Demades diceret, sine dubio reperissent. Quatenus autem ad codicum fidem et interna quædam documenta res tota recurrit: ipsum argumentum satis leviter tractatur, ut ex hoc ungue vix leonem aliquem, sive Demosthenis æmulum, agnoscamus. Proponendi ratio levioribus figuris magis abundat, quam gravioribus. Fere perpetuis in ἀντιθέτοις verba vibrantur: multæ similitudines sententiæque minus acutæ passim offendunt; ut et repetitiones et lusiones verborum, non nunquam satis ineptæ. Si quis Gorgiæ stilum appellat: tempora distinguemus, ac nunc delicatiores Atticorum aures; quod et Diodorus Sic. XII. 53. innuit. Iste quidem stilus per scholas sophistarum instaurabatur; non autem, audito Demosthene, retinebatur in Attico foro. Nec meliorum partium eloquentiæ doctores, Aristoteles, et alii, tale quidquam præcipiunt, sed contrarium: ubi dicentes non alienis occupantur frigide, sed, uti Demosthenes, rem ipsam persequuntur. Passim dictio, certe sub finem, videretur hominis esse Christiani; nisi παρὰ θεῶν §. 3. et πρὸς θεῶν §. 10. legissemus. Novimus animum Servatoris περίλυπον Matth. XXVI. 38. ut et Saulus Act. VIII. 1. ἦν συνευδοκῶν. Quanquam prius vocabulum et Isocrates, qui ad Demonicum orationem scripsit, posterius Athenæus usurpavit. Sed hæc ad contextui subjiciendas observationes pertinent; ubi passim alia quoque notabimus. Licet haud ignoremus, in vocabulis facilius aliquid antiquum esse probari, quam negari.

XI. Ut autem ipse benevolus lector, quod equidem haud prorsus audeo, dijudicare queat, fragmentum illud, ex Aldino contextu p. 182. sqq., non sine correctione, inque minora membra distinctione, repetitum, efficiet. Dispositionem orationis si præfigere debeam: non invenio, præter exordium et partem oratoriæ narrationis. Exordium capite I. depromitur a commendatione judicum §. 1. et eorum officii §. 2. neque minus opis, inter petitiones adversariorum, desideratione §. 3. item a modesta depressione sui §. 4. cum inspersa laudatione, et narratione meritorum §. 5. a loco communi, de difficul-

tate judicandi, propter animum ab accusantibus motum §. 6., et applicatione ne hinc redundante cautela, ne reos injuste damnent §. 7. a magnanimi tandem proposito moriendi, si vel crimen haereat §. 8., vel publica salus id requirat §. 9. Capita II. Captatio benevolentiae principium cum altera parte connectit. Cum enim cedere nolit orator accusantium vaniloquentiae; petit audientiam §. 10. gratiamque flagitat in timore §. 11. Timet quidem, non causae suae, sed ne calliditas adversariorum judicibus imponat §. 12. Spe tamen horum justitiae fultus §. 13. alias etiam accusatores, qui fecisse fidem credebantur, in pudorem conjectos esse memorat, quod aeque jam fore confidit §. 14. Ipsius oratoriae narrationis tria membra reperio. Scilicet, capite III. de administratione reipublicae, quam in transitu vituperarant accusantes, dum ab ipsis initiis se dicturum profitetur §. 15. primam aetatem suam designat, tanquam pauperem, sed innocentem §. 16. 17. deinceps ait, se non causidicum privatum fuisse, sed in senatu dixisse §. 18., semperque communi civitatis utilitati consuluisse §. 19. postea se pacem Atticis salutarem pepigisse §. 20., non munera captando, sed necessitati prospiciendo §. 21. quamvis humanitatem simul Philippi regis laudet §. 22. Altero membro, capite IV., miscetur, mox Alexandro regi plus aequo non paucos adulatos esse §. 23. Lacones autem et Atticos debiliores tunc fuisse §. 24. cum Laconum robur Leuctrica pugna §. 25. Atheniensium alia praelia §. 26. Thebanorum aeque variae calamitates, fregerint §. 27. elati vero fuerint animis Macedones, Persicis jam opibus inhiantes §. 28. Tunc Demosthenem bellum decrevisse §. 29. se vero, plurimas inde noxas contemplatum, signasse pacem §. 30. Quod se laudabiliter fecisse prae se fert; quia declinare tempestatem praestet, quam subire §. 31. Itaque deprecatur inde nascentem offensionem, cum suasor neutiquam in potestate fortunam habeat §. 32. nec eventus, quin potius res in sese, considerari mereatur §. 33. 34. Membro tertio sive cap. V. tertium periculum memoratur, ab oratoribus tunc illatum §. 35., cum Demosthenes et Lycurgus dicerent, Alexandrum inter Triballos esse victum, immo defunctum §. 36. et vana spe, tam populum quam Thebanos Athenis versatos, delinirent; contra Demadem odiosum reddere laborarent §. 37. Ita quidem hic nec tota narratio legitur, nedum uberior defensio, pro longioris illius exordii conditione. Sed ipsum audiamus, vel fictum, vel verum Demadem.

ΔΗΜΑΔΟΥ

ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΔΩΔΕΚΑΕΤΙΑΣ.

Pag. ed. H. Steph. — Pag. ed. Reisk.

178. 27 (α΄.) ΤΗΣ μὲν τῶν κινδυνευόντων σωτηρίας, ὦ ἄνδρες 262
Ἀθηναῖοι, καὶ τῆς τιμωρίας ὑμεῖς παρὰ τῶν νόμων τὴν
ἐξουσίαν εἰλήφατε· (β΄.) οὔτε δὲ ἰατρὸς ἐμπείρως δύνα-
30 ται θεραπεῦσαι τοὺς κάμνοντας, ἂν μὴ τὴν αἰτίαν τοῦ
νοσήματος κατανοήσῃ, οὔτε δικαστὴς ὁσίαν θεῖναι τὴν
ψῆφον, ἐὰν μὴ τοῖς τῆς κρίσεως δικαίοις ᾖ παρηκολουθη-
κώς. (γ΄.) ἐμπεσὼν δὲ αὐτὸς εἰς μέσην τῶν ῥητόρων δυ- 263
σμένειαν, ὥσπερ τῆς παρὰ θεῶν, οὕτω τῆς παρ' ἡμῶν
δέομαι τυχεῖν βοηθείας. διαβάλλουσι γάρ μου τὸν βίον,
οἰόμενοι τὸν λόγον ἄπιστον καταστήσειν. (δ΄.) ἐγὼ δ'
35 ἀποθανὼν μὲν ἢ ζῶν οὐδέν εἰμι· τί γὰρ Ἀθηναίοις, εἰ
παρανάλωμα Δημάδης; (ε΄.) δακρύσει δέ μου τὴν ἀπώ-
λειαν οὐχ ὁ στρατιώτης — πῶς γάρ, ὃν αὔξει μὲν πόλε-
μος, εἰρήνη δ' οὐ τρέφει; — ἀλλ' ὁ τὴν χώραν γεωργῶν
καὶ ὁ τὴν θάλατταν πλέων καὶ πᾶς ὁ τὸν ἡσύχιον βίον
ἠγαπηκὼς, ᾧ τὴν Ἀττικὴν ἐτείχισα, τοὺς ὅρους τῆς χώρας
περιβαλὼν οὐ λίθοις ἀλλὰ τῇ τῆς πόλεως ἀσφαλείᾳ.
(ς΄.) δεινὸν δέ τι συμβαίνει πολλοῖς τῶν [1]κρινόντων, ὦ

[1] κριόντων ὅδε, Bekkerus.

Τοὺς καμνόντας] Antipho Tetralog. Γ. β. med. de medico dicit: αἱ ταύτην τὴν θεραπείαν θεραπεύουσιν. Sed utrumque vocabulum crebrum est in N. T. v. g. Matth. IV. 23. sq. VIII. 7. 16. IX. 35. cæt. Hauptmann.

Ὁσίαν θεῖναι] Demosth. c. Mid. §. ϟ'. petitus εὔορκον ψῆφον θέσθαι. cf. c. Aristocr. §. ϛ'. Lycurg. §. ϡ'. fin. Sed 13. 3. ὁσιώτατα διαζῶντας invenimus et 18. 6. ὅσιον ζῆσαι. Idem.

Ἡ παρηκολουθηκὼς] *sectatus fuerit*, ut 1 Tim. IV. 6. Εἰμαθῆς παρηκολουθηκὼς habet Æschines. [c. Tim. §. κ΄.] cf. Plut. *wald. ἀγ.* 2. 2. ed. Heus. Idem.

Εἰς μέσην] Non Hebraismum, sed pondus habet; ut reliquam hanc enuntiationem ipse Demosthenes. Idem.

Βοηθείας] Sic Antipho Accus. Pharm. §. δ'. Συμβείας παρ' ἡμῶν τυχεῖν. Idem.

Λόγον - - - εἰμι] F. λόγον οὕτως ἄπιστον καταστήσειν. ἐγὼ δ' ἀποθ. μὲν οὐδὲν μᾶλλον ἢ ζῶν οὐδέν εἰμι. Reisk.

Παρανάλωμα] *appendix, sumptus inutilis*; de quo, num ætatis Demosthenicæ sit vocabulum, adhuc dubito. Legere memini, de temporis impendio, apud Ælian. V. H. I. 17. Hauptm.

Ἀπώλειαν] Sic et Demosthenes subinde loquitur. Res ipsa vero difficultatem inferre posset; sive conditionem illo tempore militum Græcorum, sive reipublicæ debilem statum, spectemus. Idem.

Ἡσύχιον βίον] 1 Tim. II. 2. Sed est etiam in Demosthenis Phil. IV. [§. ιζ'.] et alibi, ἡσύχιος et ἀπράγμων βίος. Idem.

Ὧδε] *in hanc sententiam*, vel *hæc loca*, ut apud Xenoph. Idem.

ἄνδρες δικασταί. ὥσπερ γὰρ ἡ τῶν ὀφθαλμῶν νόσος τὴν 40
ὄρασιν συγχέασα κωλύει τὰ ἐμποδὼν κείμενα θεωρεῖν,
264 οὕτως ἄδικος παρεισδύνων λόγος εἰς τὰς τῶν δικαστῶν
γνώμας οὐκ ἐᾷ δι' ὀργὴν συνορᾶν τὴν ἀλήθειαν. (ζ'.) διὸ
καὶ δεῖ συνορᾶν ὑμᾶς εὐλαβῶς ἐπὶ τῶν κινδυνευόντων μᾶλλον
ἢ τῶν ἐγκαλούντων· οἱ μὲν γὰρ αὐτόθεν ἔχουσιν ἐκ τῆς πρω-
τολογίας ὁποῖον αὐτοὶ βούλονται τὸν δικαστήν, οἱ δ' ἀνα-
γκάζονται πρὸς ὠργισμένους κριτὰς τὴν διάνοιαν ἀντιτάσ- 179. 1
σεσθαι. (η'.) ἐὰν μὲν οὖν φαίνωμαί τοῖς ἐγκαλουμένοις ἔνο-
χος, καταψηφίσασθε, μὴ φείσησθε, οὐ παραιτοῦμαι· ἂν δ'
265 εὑρίσκωμαι τῶν ἐγκεκλημένων κεχωρισμένος τῷ δικαίῳ,
τοῖς νόμοις, τῷ συμφέροντι, μὴ πρόησθέ με τῇ τῶν κατη-
γόρων ὠμότητι. (θ'.) εἰ δὲ πάντως ἀποθανὼν συμβαλοῦ-
μαί τι πρὸς τὴν κοινὴν σωτηρίαν, ὡς οὗτοι λέγουσιν, ἑτοί- 5
μως ἔχω τελευτᾶν· κτήσασθαι γὰρ ἰδίῳ θανάτῳ δημοσίαν
εὔνοιαν καλὸν, ἐὰν [1] ἡ χρεία τῆς πατρίδος, ἀλλὰ μὴ ὁ τού-
των λόγος [2] τὸ νῦν ἀφαιρήσηται. (ι'.) δότε δή μοι πρὸς θεῶν,
ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δότε διαλεχθῆναι ὡς προαιροῦμαι πρὸς

[1] ἢ

[2] τι νῦν ἀφαιρήσεται.

Δικασταί] Aldum et sequitur editio Hanov. Cum §. 1. 10. 16. 32. aliter, hic solum judices appellet; posset aliquis δικασταῖς præferre: sed tunc quoque præstaret τοῖς κρίνουσιν. IDEM.

Εἰ] F. ἢ. REISK. Et sic dedit H. Stephanus.

Παρισδύνων] *irrepens.* Judæ ep. v. 4. Herodian. II. 12. 1. VII. 9. 18. HAUPT.

Εὐλαβῶς] *caute.* Plloux III. 28. Apud Demosthenem est et *religiose*, quem sensum in N. T. sæpius habet adjectum. IDEM.

Πρωτολογίας] Ætatis recentioris vocabulum videri posset, quod apud solum explanatorem Demosthenis, sive similes, ac ne quidem in Harpocratione ac Polluce, legere mihi nimi: nihilo minus διυπερωλογίαν apud Demosthenem invenio. IDEM.

Ἀντιτάσεσθαι] Oratores optimi, sensu pariter adhibent translato ac forensi, quo legitur Act. XVIII. 6. cæt. IDEM.

Ἔγκλ. ἔνοχος] Hic mihi legitimus nexus deesse, neque participium suo loco posi, videtur. At tamen Isocrates etiam περὶ Εἰρήνης §. ιζ'. dixit ἐνόχων τοῖς λεγομένοις ὄντων. IDEM.

Παραιτοῦμαι] Demosthenes quidem c. Mid. §. γ'. ait, τῷ φεύγοντι πρωτείων παραιτεῖσθαι. Sed eandem cum nostro sententiam habet Paulus Act. XXV. 11. IDEM.

Κεχωρισμένος] Sic iterum Isocrates de pace [§. λ'.] πλεῖστον δ' ἀλλήλων κεχώρισται. Præpositionem autem supplet N. T. Act. I. 4. Hebr. VII. 26. IDEM.

Πρόησθέ μι] *ne, per negligentiam, tradatis me.* Frequens est illud verbum; Lycurg. 12. 4. 30. 39. 37. 9. IDEM.

Ὠμότητι] Nomen hoc sensu crebrum apud Isocratem ac Demosthenem. IDEM.

Κοινὴν σωτηρίαν] Lycurg. p. 174. 4. ed. Reisk. IDEM.

Τελευτᾶν] Act XXI. 13. Talis autem sollemnis erat Atticorum oratorum jactantia. v. g. Dinarch. p. 31. IDEM.

Κτήσασθαι] Non comparat sibi nece sua publicam benevolentiam maleficus; licet ipsum occidi publicæ salutis interfit. Ita, quam Lycurgus 27. 2. immisecet, sententia melior est. Sed hic loquitur noster de nece gloriosa pro republica. IDEM.

Τι νῦν] Ed. Hanov. variane lectio [scil. e marg. H. Steph.] est τὸ, ut τὸ νῦν sit *jam*. IDEM.

Ἀφαιρήσεται] Locutio non infrequens apud Lysiam. IDEM.

Πρὸς] Interpretantur vulgo *coram* vel *a*. Videtur autem potius ellipsis quarti casus, ut Act. XXVII. 34. Antiph. p. 618. 1. 660. ult. 727. 6. ed. Reisk. IDEM.

ὑμᾶς περὶ τῶν δικαίων. (ιε΄.) δοκῶ μὲν γὰρ δύναμιν εἶναί 266
μοι καὶ τοῖς ἄλλοις βοηθεῖν· ἐν δὲ τούτοις ἐμποδίζει μου
τὸν λόγον ὁ φόβος. (ιβ΄.) ἄλλως δὲ οὐ τὸν ἔλεγχον τοῦ
πράγματος [1] δέδοικα, ἀλλὰ [2] τὴν τῶν ἀντιδίκων [3] διαβολὴν
μόνον, [4] ἥτις οὐ κρίνει τοὺς ἀδικοῦντας, ἀλλὰ φύεται τοῖς
[5] δοκοῦσι λέγειν ἢ πράττειν. (ιγ΄.) ἡ παρ' ὑμῖν ἐλπὶς δὲ δι-
καία· ἐὰν [6] δὴ ταύτης [7] κατατύχω, πάσας ἀπολύσομαι
τὰς διαβολάς· ἄνευ δὲ ταύτης οὔθ' ὁ λόγος οὔθ' οἱ νόμοι οὔθ'
ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια σῶσαι [8] δύναιντ' ἂν τὸν ἀδίκως
κρινόμενον. (ιδ΄.) οὐκ ἀγνοεῖτε δὲ ὅτι πολλοὶ πολλάκις ἤδη
τῶν ἐγκαλούντων ἀπὸ μὲν τῆς κατηγορίας ἔδοξαν δίκαια
λέγειν, παρατεθείσης δὲ τῆς ἀπολογίας εὑρέθησαν αὐτοὶ
συκοφαντοῦντες· ὃ δὴ καὶ νῦν πέπεισμαι τούτοις παρακο- 267
λουθήσειν ὑμῶν ἀκούειν προαιρουμένων μετ' εὐνοίας.

(ιε΄.) Ἐπεὶ δὲ καὶ τῆς ἄλλης μου πολιτείας κατηγορεῖν
ἐπεχείρησαν, βραχέα βούλομαι περὶ αὐτῆς εἰπεῖν, ἔπειθ'
οὕτως ἐπὶ τὴν λοιπὴν δικαιολογίαν ἀπελθεῖν, ἵνα μὴ λά-
θωσιν ὑμᾶς παρακρουσάμενοι. (ις΄.) γεγονὼς γάρ, ὦ ἄνδρες
Ἀθηναῖοι, Δημάδου πατρὸς, ὡς καὶ ὑμῶν οἱ πρεσβύτεροι
γινώσκουσι, τὸν μὲν ἄλλον χρόνον οὕτως ἔζων ὡς ἐδυνάμην,
οὔτε κοινῇ τὸν δῆμον ἀδικῶν οὔτ' ἰδίᾳ λυπῶν οὐδένα τῶν ἐν
τῇ πόλει, πειρώμενος δ' ἀεὶ τοῖς ἰδίοις πόνοις τὴν ἀσθένειαν
τοῦ βίου διορθοῦσθαι. (ιζ΄.) ἡ πενία δ' ἴσως δύσχρηστον

[1] δέδοικα om. [2] τῇ [3] διαβολὴν om. [4] ὃς [5] ἐξαμῦσι
[6] δὴ om. [7] κατατυχὼν [8] δύναται τὸν

Περὶ τῶν δικαίων] Sic et Act. XVIII. 19. XXIV. 12. 13. locis junctim considerandis. IDEM.

Βοηθεῖν] Consueta reis eminentioribus ratio movens. Dinarch. p. 20. sqq. Sed hic, in ambitu verborum concedente, solum illustrare videtur. IDEM.

Τῇ] Sic Aldus et Hanov. Si quid facile mutarem, legerem τοι, vel δείδω, *timeo*, vel τὸν, scilicet ἔλεγχον, ubi tamen obscurior est ἔλλειψις, forte verbi φοβοῦμαι, φεύγω, quod, vel δείδω, si reciperetur, mallem, et initio membri, Ἀληθῆς. IDEM.

Φύεται] *fit.* Lyc. 16. 11. Antiph. Tetral. A. α. post init. IDEM.

Ἀδικοῦσι] Ed. Hanov. [e marg. H. Steph.] lectio varians δικοῦσι. IDEM.

Λέγειν] Scil. εἰς τὸ. IDEM.

Κατατυχὼν] Fortassis κατατύχω. Sic non opus esset Hanoviensis ἀπολύσωμαι. IDEM.

Ἀπολύσομαι τὰς διαβ.] Locutio frequens apud Antiphontem et Lycurgum. IDEM.

Πολλάκις πολλοὶ] Talem παρονομασίαν saepius habet Antipho. IDEM.

Παρατεθείσης] Ita melius Hanov. est enim forma patieus: Aldus παραθείσης, IDEM.

Διαιολογίαν] Apud Plutarchum, Philonem, Libanium, non apud antiquiores, memini legere. Sic et Ælianus V. H. X. 1. habet: παρελθοῦσα ἐδιαιολογήσατο. IDEM.

Οἱ πρεσβύτερα γιν.] Locutio sollemnis alias, hic modo locum habere videtur, quatenus patrem puer amisit filius. cf. Lycurg. 22. 1. Antipho XIV. 178. IDEM.

Ἔζων] Rom. VII. 9. IDEM.

μὲν ἔχει τι καὶ χαλεπὸν, πεχώρισται δ' αἰσχύνης, ὡς ἔν-
οἶμαι, τῆς ἀπορίας ἐπὶ πολλῶν οὐ [1] τρόπου κακίαν ἀλλὰ τύ- 25
χης ἀγνωμοσύνην ἐλεγχούσης. (ή.) προσελθὼν δὲ τοῖς πο-
νοῖς, οὐκ εἰς δίκας καὶ τὴν ἀπὸ τῆς λογογραφίας ἐργασίαν
ἔθηκα τὸν πόνον, ἀλλ' εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ βήματος παῤῥησίαν
268 ἣ τοῖς μὲν λέγουσιν ἐπισφαλῆ παρέχεται τὸν βίον, τοῖς δ'
εὐλαβουμένοις μεγίστην δίδωσιν ἀφορμὴν πρὸς κατόρθωσιν·
οὐ γὰρ ἐν τῇ τοῦ λέγοντος χάριτι δεῖ συνεκπίπτειν τὴν τῆς
πατρίδος σωτηρίαν. (ιθ'.) χιλίων ταφὴν Ἀθηναίων μαρτυρεῖ 30
μοι, καθευθεῖσα ταῖς τῶν ἐναντίων χερσὶν, ἃς αὐτὶ πολε-
μίων φιλίας ἐποίησα τοῖς ἀποθανοῦσιν. (κ'.) ἐνταῦθα
ἐπιστὰς τοῖς πράγμασιν ἔγραψα τὴν εἰρήνην· ὁμολογῶ.
ἔγραψα καὶ Φιλίππῳ τιμάς· οὐκ αἰσχύνομαι. δισχιλίους γὰρ
αἰχμαλώτους ἄνευ λύτρων καὶ χίλια πολιτῶν σώματα
269 χωρὶς κήρυκος καὶ τὸν Ὠρωπὸν ἄνευ πρεσβείας λαβὼν
ὑμῖν ταῦτ' ἔγραψα. (κα'.) ἐπείληπτο δὲ τῆς γραφῆς
χειρὸς οὐχ ἡ δωροδοκία τῶν Μακεδόνων, ὡς οὗτοι πλαττό- 35
μενοι λέγουσιν, ἀλλ' ὁ καιρὸς καὶ ἡ χρεία καὶ τὸ τῆς πα-
τρίδος συμφέρον καὶ ἡ τοῦ βασιλέως φιλανθρωπία. (κβ'.)

[1] τρόπων πονηρίας

Τρόπου πονηρίας] Hanov. τρόπων πονηρίαν. IDEM.

Ἀναγγελφίας] Rabulam aquo Demosthenes ac Dinarchus λογογράφον appellant. IDEM.

Ἐπισφαλῆ] periculosam, apud Herodianum I. 6. 14. VII. 2. 11. Plutarchum, it. Act. XXVII. 9. lego; apud Isocratem ac Demosthenem ἐπικίνδυνον. v. g. Isocrates in Hel. laud. p. 502. ἐπικίνδυνον τὸν βίον τοῖς ἄλλοις καθιστάντας. IDEM.

Πρὸς κατόρθωσιν] Herodian. III. 11. 16. IDEM.

Ταφὴν] Sic legit Hanov., ut arbitror, recte. Nimirum est hic in Aldino codice τι, et spatium exiguum, deficientis vocabuli cujusdam documentum, quod hiatus ipse contextus ostendit. Itaque mille Atheniensium funus, adversariorum manibus, simul est curatum. Φίλιος autem amicitia et fœdere junctum indicat, ut φιλίαν χάριν dixit Xenophon. IDEM.

Τὴν εἰρήνην] Quam utilis generatim tunc Atticis pax fuerit, docet Isocratis oratio de pace, sive socialis. Antecesserat autem pax, quam aliis tribuit Demosth. de Cor. §. 8. sqq. IDEM.

Κήρυκος] Vel qui peteret cadavera sepelienda, ut apud Lycurg. 20. 12. vel qui corpora quasi pretio suis venderet, cæteris insepultis abjectis. Laudabat tunc occisos Demosthenes. v. or. de Cor. §. 88. pacem simul Demadi tribuens. Factum ergo, post pugnam Chæroneam, Olymp. CX. a. 3. v. Diodor. Sic. XVI. 86. sqq. IDEM.

Τὸν Ὠρωπὸν] Utroque genere legitur et apud Paus. VII. 11. qui peribet, antecedente capite, plura huc pertinentia narrat. In finibus Atticæ, Bœotiorum initio locus, istud oppidum erat, quod Atheniensibus Philippus concedebat. v. Paus. I. 34. ut de paulo recentioribus Oropiorum fatis VII. 11. sq. Samum addit Allgem. Welthist. Vol. V. nota 376. quam et Attici, cum Oropii sui juris fierent, retinuerunt. Diod. Sic. XVIII. 56. IDEM.

Ἐπείληπτο] Singularis hujus Atticæ formæ præbet etiam exemplum Dio Cassius p. 217. ed. Hanov. 1606. locutionis autem Herodian. II. 3, 9. Vulgo tamen Attici casum quartum jungunt. v. Lysias p. 197. Lycurg. p. 194. ult. ed. Reisk. IDEM.

Δωροδοκία] Apud Atticos hoc capitis munerum: dationem tamen et Ammonius probat. Nostro loco priorem sensum ἀλληγορικῶς retinere potest. IDEM.

Βασιλέως φιλαν.] Hanc et tribuit Isocratica ep. ad Phil. Opp. pag. 993. IDEM.

ἐλθὼν γὰρ ἐπὶ τὸν κίνδυνον ἐχθρὸς τῶν ἀγώνων φίλος ἐχωρίσθη, τὸ τῶν νενικηκότων ἄθλον τοῖς σφαλεῖσι προσθείς. (κγ΄.) πάλιν τοίνυν ἦπε τῇ πόλει καιρὸς ἕτερος, ἵνα τοὺς μεταξὺ κινδύνους ἐκὼν ἐπιλάθωμαι· καὶ πάντες μὲν οἱ τὴν 270
40 Ἑλλάδα κατοικοῦντες τὸν Ἀλέξανδρον ἐπὶ τῇ ἡγεμονίᾳ ἀνεβίβαζον, καὶ τοῖς ψηφίσμασιν ἀναπλάττοντες φρόνημα μεῖζον τοῦ δέοντος ἀνδρὶ νέῳ καὶ φιλοδόξῳ περιέθηκαν, (κδ΄.) λακωνικοὶ δὲ ἦμεν ἡμεῖς καὶ Λακεδαιμόνιοι, πρόβλημα τῆς σωτηρίας ἔχοντες, οὐ χρημάτων πλῆθος, οὐχ ὅπλων παρασκευάς, οὐχὶ πεζῶν σύνταξιν, ἀλλ' ἐπιθυμίαν μεγάλην,
180. 1 δύναμιν δ' ἀσθενῆ καὶ ταπεινήν. (κε΄.) ὧν μὲν γὰρ ἐσύλησε τὴν ἰσχὺν ὁ περὶ Λεῦκτρα κίνδυνος, ὁ δὲ πρότερον ἀπείρατος ὢν πολεμίας σάλπιγγος Εὐρώτας Βοιωτοὺς ἐν τῇ Λακω- 271
νικῇ στρατοπεδεύοντας [1]εἶχεν· ἀπέκειρε γὰρ τὴν ἀκμὴν τῆς Σπάρτης ὁ Θηβαῖος, καὶ τοὺς ὅρους τῆς Λακωνικῆς τεθειμένους, τὴν ἀκμὴν τῶν νέων, συνέκλεισε ταῖς τέφραις.
5 (κς΄.) τὰς δ' ἡμετέρας παρασκευὰς ἀνάλωσεν ὁ πόλεμος, καὶ τὴν ἐλπίδα τῶν ζώντων συνέτριψεν ἡ συμφορὰ τῶν ἀποθανόντων. (κζ΄.) Θηβαῖοι δὲ μέγιστον εἶχον δεσμὸν τὴν τῶν Μακεδόνων φρουράν, ὑφ' ἧς οὐ μόνον τὰς χεῖρας συνεδέθησαν, ἀλλὰ καὶ τὴν παῤῥησίαν ἀφῄρηντο· τῷ γὰρ Ἐπα-

[1] εἶδεν

Ἄθλον] Honestam sepulturam, cum publica laude, defunctis, ipsisque captivis praemia quaedam. IDEM.

Τοῖς σφαλεῖσι] Sic et *opinione deceptus*, σφαλεὶς τῇ δόξῃ, apud Thucydidem. IDEM.

Τοὺς μεταξὺ κιν.] Haec oportet minora faisse; cum majora penderent a Chaeronea praelio, cui non diu superstes erat Philippus. IDEM.

Ἡγεμονίαν] Imperatorem et antea Philippum, post pugnam Chaeroneam, anno ante necem, apud Corinthios, elegerant Graeci. IDEM.

Ἀναβίβαζον] Saepius apud Lysiam occurrit, in media praesertim forma. IDEM.

Ἀναπλάττοντες] Habet Dioscorides, paullo ante natum Christum, cum recentioribus multis. IDEM.

Φρόνημα] Est et, apud Thucydidem et Xenophontem, animi elati cogitatio, quanquam hic nude, cum Hesychio, exponere quoamus *βούλημα*, *θέλημα*. IDEM.

Περιέθηκαν] Id ipse fecerat Demades, tertiam decimum diis majoribus adscribens. IDEM.

Λοιπὸν] Sic Hanov. Aldus λοιπὸν, quo sensu, pertinens ad πρόβλημα, constructionem περιφραστικὴν haberet. IDEM.

Πρόβλημα] *praetextum*, *munimentum*, apud Aristophanem, Aristotelem, et alios. IDEM.

Λείπουσιν] Melius Hanov. Λεῦκτρα. Paus. I. 29. III. 21. 26. VIII. 27. IDEM.

Ἀσυλήτους] Sensum adoptat agentem et patientem. IDEM.

Εὐρώτας] Laconiae fluvius, ab Eurota rege dictus. Meurs. de regno Lac. c. I. IDEM.

Εἶδεν] Edit. Hanov. inter varientes [e marg. H. Steph.] habet εἶχεν. IDEM.

Τῶν ὅρων] Positos illos terminos, vel muros, jactabant Lacones. Meurs. misc. Lac. IV. 10. IDEM.

Τέφραις] *cineribus*. a τέφρα deducit Etym. IDEM.

Ἀφῄρηντο] Passivum hoc plusquamperfectum, ut §. 21. potest etiam in sententia manere, et κατὰ intelligi. Sed accipere cogebantur praesidium fatad post pugnam

μινώνδου σώματι συνέθαψε τὴν δύναμιν τῶν Θηβαίων ὁ καιρός. (κή.) ἤκμαζον δὲ τοῖς σώμασιν οἱ Μακεδόνες, οὓς ἤδη ταῖς ἐλπίσιν ἐπὶ τὰ σκῆπτρα καὶ τοὺς Περσῶν θη- 10
σαυροὺς ἡ τύχη διεβίβαζεν. (κθ.) ἐνταῦθ' ὁμοίως Δη-
μοσθένης μὲν ἐκύρωσε πόλεμον, καλὴν μὲν τοῖς ὀνόμασιν,
272 οὐ σωτήριον δὲ τοῖς ἔργοις συμβουλίαν εἰσηγησάμενος τοῖς
πολίταις· (λ.) ὡς δὲ πλησίον ἔστη τῆς Ἀττικῆς, ἡ χώρα
δὲ εἰς τὴν πόλιν κατεκλείετο, καὶ τὸ περιμάχητον καὶ
θαυμαζόμενον ὑπὸ πάντων ἄστυ βοῶν καὶ προβάτων ὥσ-
περ ἔσαυλις καὶ τῶν βοσκημάτων ἐπληροῦτο, βοηθείας δ'
οὐδαμόθεν ἦν ἐλπὶς, ἔγραψα τὴν εἰρήνην. (λά.) ὁμολογῶ, 15
καὶ φημὶ καλῶς καὶ συμφερόντως πεπραχέναι τοῦτο· κρεῖτ-
τον γὰρ ἐπερχόμενον ἐκκλῖναι τὸ νέφος ἢ φερομένῳ συ-
απενεχθῆναι τῷ ῥεύματι. (λβ.) ἀξιῶ δὲ, ὦ ἄνδρες Ἀθη-
ναῖοι, τὴν ἐκ τῶν πραγμάτων λύπην ἐμοὶ παρ' ὑμῶν μηδε-
273 μίαν ἀπογεννῆσαι δυσμένειαν. οὐ γὰρ ἐγὼ κρατῶ τῆς τύχης,
ἀλλ' ἡ τύχη τοῦ βίου, δι' ἣν κινδυνεύει. (λγ.) δεῖ δὲ τὸν
σύμβουλον, καθάπερ τὸν ἰατρὸν, οὐ τῆς νόσου τὴν αἰτίαν 20
ἔχειν, ἀλλὰ τῆς θεραπείας τὴν χάριν ἀπολαμβάνειν.
(λδ.) καταχωρίσαντες οὖν τὰ συμβάντα διὰ τὰς ἔξωθεν
αἰτίας, ψιλῶς ἐπὶ τῶν πραγμάτων γυμνὴν θεωρήσατέ μου
τὴν πολιτείαν. (λε.) μετὰ ταῦτα τοίνυν τῇ πόλει τρίτος
[1] ἐγένετο κίνδυνος πάντων χαλεπώτατος, οὐκέτι πεμφθεὶς
ὑπὸ τῆς τύχης, ἀλλ' ὑπὸ τῶν τότε ῥητόρων ἐπαχθείς.

[1] ἐστίγετο

Chæroneam, de qua vid. Lycurg. ὑπερθ. Demosth. de Cor. ὑπερθ. IDEM.

Ὁ καιρὸς] Corn. Nep. Epam. fin. Justin. VI. 7. sqq. IDEM.

Διεβίβαζεν] Cum et Philippus bellum Persicum præparasset. IDEM.

Δημοσθένης] A nece Philippi, gaudiis exsultans, et adolescentem Alexandrum contemnens. IDEM.

Συμβουλίαν] Dinarchus contra Demosth. p. 11. 14—20. 25. IDEM.

Ἔστη] Sc. ὁ πόλεμος. §. 29. vel Alexander. IDEM.

Περιμάχητον] Adjectum Isocrateum, urbs digna, de qua contendatur. conf. Lycurg. 12. 3—14. 33. 2. 3. et alibi passim. IDEM.

Ἔσαυλις] Forte paullo recentius voc. IDEM.

Τὴν εἰρήνην] Hanc esse pacem apparet, qua generalis imperator Græcorum Alexander confirmabatur. v. Diod. Sic. XVII. 4. 7. Nic. Caussinus de El. S. et H. I. 34. hunc locum excerpens, post majorem interpunctionem, legit: Ἔγραψα τάχιον, εἰ καὶ φημὶ κ. τ. λ. dubito, nam errore, pariter alias ibi, præsertim in Græcis, frequente. IDEM.

Κρεῖττον γὰρ κ. τ. λ.] Hoc inter sales nauticos, ad forum translatos, habet Fabricius B. Gr. IV. 30, 13. ante fin. IDEM.

Λύσιν] Cum vos ad auxilia contra Persas et alia cogeremini. IDEM.

Δι' ἣν κινδυνεύει] *propter quam vita periculis objicitur.* conf. Lycurg. 11. 12. Dem. l. c. §. 57. IDEM.

Καταχωρίσαντες] *dum ejusmodi casus, ex suo loco collocatis:* quo sensu Xenophon adhibet. IDEM.

Οἰκείαν] *non amplius, non porro.* IDEM.

Τότε] Tertium hocce periculum asci-

25 (λς'.) καί μοι τῶν πεπραγμένων ἀναμνήσθητε, ἡνίκα Δημοσθένης καὶ Λυκοῦργος τῷ μὲν λόγῳ παρατατόμενοι τοὺς Μακεδόνας ἐνίκων ἐν Τριβαλλοῖς, (λζ'.) μόνον δ' οὐχ 274
ὁρατὸν ἐπὶ τοῦ βήματος νεκρὸν τὸν Ἀλέξανδρον προὔθηκαν, ἐν τῷ δήμῳ δ' ἀλείψαντες λόγοις εὐπρεπέσι Θηβαίων τοὺς παρόντας φυγάδων θυμοὺς ἐπ' ἐλπίδι τῆς ἐλευθερίας ἠκόνησαν, ἐμὲ δὲ στυγνὸν καὶ περίλυπον ἔφασκον εἶναι, μὴ συνευδοκοῦντα * * *

disse diu ante videtur: quod tamen, dum a fortuna non reprehensum dicitur, Athenienses respicere debuit orator. Non enim diu cessavit Thebanorum pernicies. At tamen τότε sententiam et adstrictam ferre potest: et sit potius, ab iis, qui tunc dicebant, quam ab iis, qui tunc vivebant, quod et proxime sequentia demonstrabunt. IDEM.

Ἀναμνήσθητε] *mecum recordamini gestorum.* IDEM.

Δημοσθένης] Hinc, in primis Demosthenes et Lycurgus, dedendi postulabantur ab Alexandro, quem Demades mitigavit. IDEM.

Λόγῳ] *verbo*, non re. IDEM.

Ἐν Τριβαλλοῖς] In inferiore Mœsia. Vicit autem Illyricos ac Triballos Alexander, anno statim primo regni. Hinc εἰρωνικῶς dictum. IDEM.

Μόνον δ'] Sed in solo tribunali, non videndum Alexandrum, quasi mortuum proponebant; cum interim ille res magnas gereret, quem in Thracia defunctum esse fingebant. IDEM.

Φυγάδων] Ob præsidia Macedonum in arce Cadmea, ut antea factum, Lacedæmonibus eam tenentibus. V. Dinarchus p. 25. IDEM.

Ἠκόνησαν] *acuerunt.* Tunc Thebani quosdam præsidii Macedonum trucidabant. Ideoque, se neutiquam esse mortuum ostendens, Alexander sex millia cives occidit, hominum triginta millia vendidit, urbem evertit. Pausan. IV. 27. VII. 17. IX. 6. Diod. Sic. XVII. 8—14. IDEM.

Στυγνὸν καὶ περίλυπον] *torvum et omnino tristem*, quod Alexander, velut altor Demadis, obiisset. IDEM.

Συνευδοκοῦντα] Apud æquales oratori nostro nondum equidem reperi; licet ἀναλογίαν habeat, ut apud Lycurgum p. 238. 8. ed. Reisk. est συνουσίαν. IDEM.

VARIANTES LECTIONES

AD DEMADEM.

CODICES ET EDITIONES.

l 1. Codex Laurentianus, plut. 57. cod. 4.
l 2. Codex Laurentianus, plut. 57. cod. 52.
p. Codex Parisinus Regius, 2944.
Ald. Editio Aldina.
Bekk. Editio Immanuelis Bekkeri.
Codices et editiones comparantur cum Editione H. Stephani.

P. 525. 7. *μίσων*] *τὸν* l 2. 15. *ἤσυχον* l 2. ult. *ἄδη, δικασταί*], *ἃ ἄνδρες δικασταί* corr. om. pr. l 2. Bekk.

P. 526. 12. *τῇ* om. p. antep. *ἡ χρεία*] *ἃ χρεία* l 2. p. Bekk. pen. *τὶ τῦν*] *τὸ νῦν* l 1. 2. p. Bekk. Ibid. *ἀφαιρίσεται*] *ἀφαιρήσηται* l 1. *ἀφαιρῆται* Bekk.

P. 527. 4. *πρέγματος, ἀλλὰ τῇ τῶν ἀδίκων μόνῃ, ᾧς οὐ*] *πράγματος δίδυκα, ἀλλὰ τὴν τῶν ἀντιδίκων διαβολὴν μόνον, ἥτις οὐ* l 1. Bekk. 6. *ἀδικοῦσι*] *δικοῦσι* l 1. 2. p. Bekk. 7. *ἰὰν ταύτης κατατυχὼν*] *ἰὰν δὲ ταύτης κατατύχω* l 1. Bekk. 9. *δύναται τὸν*] *δύναιτ' ἂν τὸν* l 1. Bekk. 12. *παραθεῖσης* l 1. Ald.

P. 528. 1. *τρίτον* Ald. 7. *πρὸς τὸν πατρόθ.* p. 9. *τωφὸ*] *τι φῶ* l 2. *τὶ*, spatiolo inter verba patente, Ald. 15. *κέφαλας* p. Ibid. *ἐρωτὸν* p.

P. 529. 3. *τῇ πόλει* om. l 2. 4. *μὲν* om. l 1. 7. *μείζω*] *μειζὸν* l 2. Ibid. *τιμώθηκα* l 2. p. 12. *λείπτρων* Ald. 14. *εἶδον*] *εἶχεν* l 1. 2. p. Bekk. 16. *πᾶν* l 2. p. pen. *συνεδόθησαν* p.

P. 530. 7. *ἐστι* p. 12. *πεπραχθαι* l 1. 16. *τὸν* om. l 1. 20. *κατεχωρίσαντες* p. pen. *ἐκήγατο*] *ἠγόρατο* p. Bekk.

P. 531. 3. *τριβαλεῖς* l 1. 2. p. pen. *δὲ* om. l 1. 2. p.

INDEX GRÆCITATIS DEMADEÆ.

AD PAGINAS ET VERSUS EDIT. REISK.

A.

Ἀγνωμοσύνη τύχης. 267, 15.
ἀεσῶν θυμόν. 274, pen.
ἀλείφειν τινὰ λόγοις ἐπιρρωστίσι. acuere, stimulare, accendere, 274, 3.
ἀναβιβάζειν ἐπὶ τὴν ἡγεμονίαν. 270, 2.
ἀναπλάττειν τοῖς ψεύσμασι φρόνημα μεῖζον τοῦ δίοντος. 270, 2.
ἀντιτάττεσθαι πρὸς ὀργισμένου κριτοῦ διάνοιαν. 264, 7.
ἀπείρατος πολεμίας σάλπιγγος Εὐρώτας. 270. ult.
ἀπογεγηῶν] creare. τὸν ἐκ τῶν πραγμάτων λύπην ἐμοὶ παρ' ὑμῶν ἀξιῶ μισθαρίαν ἀπογεγηῶσαι δυσμίσητον. 272, ult.
ἀπαιρεῖσιν] ἀπέκειρε τὸν Σωκράτης ἀκμήν. 271, 2.
ἀπολαμβάνειν τῆς διαφορᾶς τὸν χόρον. 273, 4.
ἀσθένεια τοῦ βίου. paupertas. 267, 11.
αὔξει τὸν στρατιώτην ὁ πόλεμος. 263, 7.

Γ.

γυμνὴ πολιτεία. 273, 6.

Δ.

δεσμὸς sensu translato, retinaculum, frenum, vinculum. 271, 8.
διαβιβάζειν] ὁ τύχη τοὺς Μακεδόνας ἐπὶ τὰ σαθρώτερα [Persica puta] καὶ τοὺς Περσῶν θυναυρούς διεβίβασεν. 271, antep.
δικαιολογία. allegatio, prætensio, propositio argumentorum, quibus uteris ad causam tuam defendendam. 267, 5.
διορθοῦσθαι τὴν τοῦ βίου ἀσθένειαν. 267, 11.
δύσχρηστόν τι ἔχει ὁ πτωχός. inhabile quid, negans tractari. 267, 12.

E.

ἐκκλίνειν νόφος ἐπερχόμενον. 272, 8.
ἐμπείρους θαρσύνειν τοὺς πλέοντας. 262, 3.
ἐμφανίστειν εἰς μέσον τὴν τῶν ῥητόρων δυσμένειαν. 262, ult.
ἐπαυλις βοῶν καὶ σφραδάτων. 272, 4.
ἐπί τινος. in alicujus causa. 264, 3.
ἐπιλαμβάνειν] ἐπελήφατο τῆς γραφούσης χειρός. inhibebat meam manum ista scribentis. 269, 2.
ἐργασία τῆς λογογραφίας. quæstus. 267, pen.

K.

κατακλείειν] ὁ χόρτος, incolæ agrorum, rusticani, εἰς τὴν πόλιν κατεκλείετο. 272, 3.
κατανοεῖν τὴν αἰτίαν τοῦ νοσήματος. 262, 5.
κατατυχεῖν τῆς ἐλπίδος. 266, 6.
καταχωρίζειν. 273, 4.
κεκευθυῖσα ταφή. 268, 4.
κῆρυξ] ἄνευ κήρυκος. 268, ult.
κυρεῖν πίλαμον. 271, pen.

Λ.

λογογραφία. quæstus ex orationibus forensibus conscribendis. 267, 16.

N.

νέφος ἐπερχόμενον ἐκκλίνειν. 272, 8.

O.

ὄρασις] ὅπως ἡ τῶν ὀφθαλμῶν φύσις τὴν ὅρασιν συγχεῖ. 263, pen.
ὀρατὸς νεκρός. 274, 2.

Π.

παραπολωδεῖν τοῖς τῆς κρίσεως δικαίοις. jura causæ, argumenta, quibus ambæ partes fretæ pugnant, probe tenere, vel mente consequi. 262, ult. eveuire, contingere. 267, 1.
παράπλωμα. res eo comparata, quo temere insumatur, quo ei ne parcatur, quo absumpto corruptove nil sentias damni tibi accessisse. 263, 5.
παρατάττεσθαι. 273, ult.
παρατιθέναι ἀπολογίαν [scil. τῇ κατηγορίᾳ]. 266, ult.

περισσόνους ἄδικος λόγος εἰς τὰς τῶν δικαστῶν γνώμας. 263, ult.
παῤῥησία ἀπὸ τοῦ βήματος. 267, ult.
περιβάλλειν τοὺς ὄρους τῆς χώρας, οὐ λίθοις, ἀλλὰ τῇ τῆς πόλεως ἀσφαλείᾳ. 263, 10.
περίλυπος. 274, pen.
περιμάχητος. 272, 3.
περίβλημα τῆς σωτηρίας. 270, 5.
περιτιθέναι νεκρόν. 274, 2.
πρωτολογία. primæ in dicenda causa vices. 264, 4.

Σ.

σάλπιγξ πολεμία. 271, 1.
στυγνός. 274, pen.
συγκαλεῖν τὴν τῶν νέων ἀκμὴν ταῖς τίφραις. 271, 4.
συλᾶν τὴν ἰσχύν, pro ἀφαιρεῖσθαι. 270, pen.
συναισχύνεσθαι φαρμάκῳ τῷ ῥεύματι. 272, ant.
συνδεῖν τὰς χεῖρας. 271, 9.
συνεπαίρειν οὐ δεῖ τὸν τῆς πατρίδος σωτῆρα τῇ τοῦ λέγοντος χάριτι. 268, 3.
συναυδασεῖν. probare. 274, ult.
συνδέσεις. 271, 10.
συντρίβειν τὴν ἰλιγγα. 271, 6.

Τ.

ταφὴ πεδευθεῖσα. 268, 4.
τειχίζειν τὴν Ἀττικήν. 263, 9.
τίφρα] αἱ τίφραι. 271, 4.
τιθέναι ψῆφον. 262, 5. τιθέναι τινὰ εἰς τὴν τῆς λογογραφίας ἐργασίαν. conferre. 267, pen.

Χ.

χωρίζειν] separare. κεχωρισμένος τῶν ἱγκεκλημένων. insons. 264, ult. 267, 13.

Ψ.

ψιλῶς. 273, 5.

Ω.

ὠμότης] τῇ ὠμότητι τῶν κατηγόρων μὴ μεγόνεσθαι. 265, 2.

ΣΟΦΙΣΤΑΙ

ΛΕΣΒΩΝΑΞ ΗΡΩΔΗΣ ΑΝΤΙΣΘΕΝΗΣ

ΑΛΚΙΔΑΜΑΣ ΓΟΡΓΙΑΣ.

A.

ΛΕΣΒΩΝΑΚΤΟΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΤΩΝ ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ.

Pag. ed. H. Steph. 169. 36 — Pag. ed. Reisk.

ΕΙ μὲν ἄφρων τοὺς ὑμῶν συμβουλεύοντας, ὦ ἄνδρες Ἀθη- 1
ναῖοι, τὰ βέλτιστα βουλευομένους τῇ πόλει, καὶ περὶ ὧν
[1] παρελήλυθασιν ἐροῦντες, ὀρθῶς παρ' αὐτοῖς ἐγνωκότας
συμβουλεύειν, ὑπὸ σιωπῆς ἂν τὴν ἐμὴν παρεῖχον γνώμην·
νῦν δὲ ὁρῶν τοὺς τε τῇ Θηβαίων πόλει προστιθεμένους παρὰ
τὴν αὐτῶν γνώμην τὰ βέλτιστα γράφοντας, ὑμᾶς τε περὶ
τῶν τῇ πόλει συμφερόντων οὐκ ἐπιχειροῦντας λέγειν, παρε-
λήλυθα διδάξων περί τε τοῦ παρόντος ὑμῖν πολέμου καὶ 2
τῶν ἐν ὑμῖν ἀεὶ λέγειν εἰωθότων ὡς χρὴ τούτων ἕκαστα
πράττειν, εἰ μὲν γὰρ δὴ καὶ πρότερον πρὸς τὴν ὑμετέραν
πόλιν [2] ὑπήκουον Θηβαῖοι μὴ δυσμενῶς διακείμενοι, καίτοι
πρὸς τοὺς προγόνους ὑμῶν πολλὰ καὶ δεινὰ καὶ μεγάλα
πεπραγμένοι καὶ διὰ παντὸς τοῦ χρόνου πολέμιοι καθε-
στῶτες ὑμῖν, παριδὼν ἂν τὰ νῦν αὐτοῖς ἡμαρτημένα περὶ
ἑτέρων ἂν τοὺς λόγους ἐποιούμην. [3] νῦν δὲ τίς οὐκ οἶδεν ὅτι

[1] παρελιλύθεισιν [2] ὑπ' ἐκείνοις [3] τίς δὲ οὐκ

ΤΩΝ ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ] Imo vero ΤΩΝ ΘΗΒΑΙΩΝ. Reisk.

Συμβουλεύειν] Videtur ita distinguendum et legendum esse: ὀρθῶς παρ' αὐτοῖς ἐγνωκότας συμβουλεύειν παρεῖ; ὑπὸ σιωπῆς ἂν τὴν ἐμὴν παρεῖχον γνώμην. Idem.

Τὰ βέλτιστα] Num οὐ τὰ βέλτιστα. Idem.

Περί τε τοῦ π. ὑ. π.] Sed neutrum sit in hac orationecula, quæ est frigida et puerilis adversus Thebanos declamatio, consuta e locis sæpe multumque contritis et recoctis. Paret initium solummodo nos habere hujus exercitationculæ scholastbos, maximum vero ejus partem interciditse, nullo prorsus eam damno rei literariæ. Idem.

Ὡς χρὴ —] Id est, ὡς χρὴ περὶ τούτων ἐκάστου ὑμᾶς διδάσκειν. Non enim proposuerat sibi de ratione modoque belli gerendi disputare, sed solummodo causas proponere, cur bellandum adversus Thebanos esset. Idem.

Παραπεπραγμένοι] Possit videri δεῖ subaudiendum esse. mihi vero potius videtur φαίνονται deesse. Idem. διαπεπραγμένοι malit Bekkerus.

3 πρότερον μὲν ἡμῖν μετὰ τῶν Λακεδαιμονίων καὶ τῶν ἄλλων 170. 1
Πελοποννησίων ἐπιβουλεύσαντες ἀναστάτους ἡμᾶς ἐπεχεί-
ρησαν ποιεῖν, εἰ μὴ διὰ τύχην αὐτοῖς ἡ ῥώμη καὶ τὰ βου-
λεύματα διεφθάρη· δεύτερον δὲ μετὰ τοῦ βαρβάρου γενόμε-
νοι καὶ σύμμαχοι ἐκείνῳ καταστάντες, ὃς ἦλθεν ἀνυπο-
στάτῳ δυνάμει καὶ τὰ σώματα καὶ τὴν χώραν ἡμῶν δια- 5
φθερῶν, ἐναντίοι παραταξάμενοι τοῖς ἡμετέροις φρονήμασιν,
ὑπ' ὀλίγων πολλοὶ μάχῃ κρατηθέντες ἔφυγον· μετὰ δὲ ταῦ-
τα πάλιν μετὰ τῶν ἡμετέρων ἐχθρῶν γενόμενοι τὴν χώραν
ἡμῶν ἕτερον τὴν πολλάκις τούτους σώσασαν, καὶ τὴν πό-
λιν ἕτοιμοι κατασκάπτειν ἦσαν, ἣν πολλάκις αὐτοὶ θερα- 10
πεύσαντες σωτηρίας ἔτυχον. διὰ παντὸς δὲ χρόνου τοτὲ μὲν
μετὰ Λακεδαιμονίων ἡμῖν [1] ἐπιβουλεύοντες, ἄλλοτε δὲ τοὺς
ἡμετέρους συμμάχους ἀφιστάντες, αἰεὶ δὲ αὐτοὶ καθ' ἑαυ-
τοὺς πολεμικῶς καὶ δυσμενῶς ἔχοντες πρὸς ἡμᾶς διατε-
4 λοῦσι. νῦν δὲ τὸ τελευταῖον Πλαταιεῖς ἀναστάτους πεποι- 15
ήκασιν, ἡμετέρους μὲν ὄντας συμμάχους, εὐμενῶς δὲ αἰεὶ
πρὸς τήνδε τὴν πόλιν διακειμένους, μόνους δὲ μεθ' ἡμῶν
ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας πρὸς τὸν βάρβαρον δι-
αγωνισαμένους καὶ τρόπαιον στήσαντας. ὑπὲρ ὧν εἰκὸς
ὑμᾶς ὀργισθέντας παυδημεὶ μετὰ τῶν ὅπλων ἐξιέναι, καὶ 20
τὴν αὐτὴν Θηβαίοις ἐπιτιθέναι τιμωρίαν ἥνπερ οὗτοι τοῖς
ὑμετέροις συμμάχοις ἐτόλμησαν. ἀξιῶ μὲν οὖν καὶ τοὺς
ἀποτρέποντας ὑμᾶς τὴν αὐτὴν ἐμοὶ γνώμην ἔχειν, καὶ μὴ
πείθειν ὡς οὐ πολεμητέον ἐστὶ Θηβαίοις· εἰ δὲ μή, διδασκό-
ντων ὡς οὐδὲν εἰς ὑμᾶς ἐξημαρτήκασιν.

[1] ἐπιβουλεύσαντες

Κατὰ] Μετὰ dedi de meo. V. versu 13. Quam vero incursionem Thebanorum in agrum Atticum designet, me fugit. oportet illam quidem Xerxis invasione vetustiorem fuisse. Nam de illa nota Thebanorum immanitate, qua Græcis auctores fiebant, ut Athenæ solo æquarentur, paulo post, ordini temporum convenienter, commemorabit; neque existimandus est Lesbonax idem factum bis perstrinxisse, et consecutiones temporum ita conturbasse, ut a novissimis rebus gestis ad vetustissimas prosiliret, et rursus ab his ad easdem novissimas resiliret. Reiske.

Πλαταιεῖς] Plataearum eversio antiquior fuit eversione Athenarum, cujus auctores Thebani Peloponnesiaci fiebant. Qui ergo potest illam Plataearum cladem appellare casum recentissimum? Profecto coetus non fuit Lesbonax bello Peloponnesiaco, sed multo posteriore natus aetate, more scholasticorum, ut fecit Aristides, argumenta stilo tractavit e vetusta historia Græca repetita. Ingr.

B.

ΠΡΟΤΡΕΠΤΙΚΟΣ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Pag. ed. H. Steph. — Pag. ed. Reisk.

170. 24 α'. Οἱ μὲν πολέμιοι ἐγγὺς, ὦ ἄνδρες στρατιῶται, ἂν 4
εἴκοσι ἡ σύμπασα παρασκευὴ παρεσκεύασται· τὰ δ' ἀπὸ
τῶν θεῶν, ἀφ' ὧν χρὴ ἄρχεσθαι, καλῶς ἔχει κατ' ἀμφοτέ- 5
ρους τοὺς λόγους· τά τε γὰρ ἱερὰ καλὰ ἡμῖν γέγονε καὶ τὸ
δίκαιον μεθ' ἡμῶν ἐστίν. ἐν ὑμῖν οὖν τὰ ἐπίλοιπά ἐστιν,
ἐὰν ἄνδρες ἀγαθοὶ γένησθε. ἐμὲ μὲν οὖν εἰκὸς παραινέσαι ἃ
γινώσκω, ὑμᾶς δὲ προσέχειν τοῖς λεγομένοις δοκεῖν τε, ὥσπερ
30 τοὺς λόγους ἀκούετε, οὕτως αὐτὰ τὰ ἔργα ὁρᾶν παρόντα,
ἃ ἐν τοῖς λόγοις δεδήλωται· οὕτω γὰρ ἂν ἄριστα γνοίητε
τὰ συμφέροντα.

β'. Δεῖ δὲ ὑμᾶς σκέψασθαι ὅσα ἀγαθὰ ἔνεστιν ἐν τῷ
νικᾶν μαχομένους τοὺς πολεμίους. πρῶτον μὲν τὴν πόλιν
καὶ τὴν χώραν σώζετε ἐν ᾗ ἐτράφητε, ἣν ὑμῖν οἱ πρόγονοι
τειχίσαντες καὶ ἄλλα πολλὰ ταλαιπωρηθέντες κατέλιπον
35 οὐκ ἀπολέσαι ἀλλὰ σῶσαι· ἢν ἐλευθέραν μὲν καταλαβοῦ- 6
σιν αἰσχρὸν [1] * * * ὑφ' ὑμῶν [2] ἐλευθερωθῆναι. καὶ μὴ τὸν
κίνδυνον καταδείσαντες καὶ νομίσαντες μείζω εἶναι ἢ ὅσος
ἔστι, τὴν μὲν ὑπάρχουσαν ἀρετὴν ἀπολέσητε, τὴν δ' οὐχ
ὑπάρχουσαν κακότητα κτήσησθε. ἔτι δὲ καὶ ἱερὰ ὑμῖν
οἱ πατέρες ἱδρυσάμενοι κατέλιπον, κοσμήσαντες ναοῖς καὶ

[1] asteriscos om.

[2] μὴ ἐλευθερωθῆναι

ΠΡΟΤΡΕΠΤΙΚΟΣ] Cum Lacedæmonii occupata Decelea, bellum Atheniensibus inferrent, adhortatur hos quidam ad rem fortiter gerendam. Historiam tradit Thucydides libro 7. CANTER.

Κατ' ἀμφοτέρους τοὺς λόγους] Quænam hæ sint ambæ rationes, ipse in continenti subjicit, scil. religiones deorum, et jus populorum. REISK.

Δεδήλωται] Malim in paulo post futuro δεδηλώσεται. IDEM.

Καταλαβοῦσιν] Imo vero παραλαζοῦσιν. tum deest sententia istæc ferme: αἰσχρὸν ὑμῖν ἐᾶν καταδουλωθῆναι. *quam si nacti fuessetis a majoribus traditam liberam, turpi vobis foret committere, ut in servitutem decideret.* aut etiam: αἰσχρὸν ὑμῖν τοῖς ἐκγόνοις δουλεύουσαν παραδιδόναι. δουλεύουσαν δὲ παραλαβοῦσιν, αἰσχρὸν ὑφ' ὑμῶν μὴ ἐλευθερωθῆναι. *servam autem si nacti essetis, turpe vobis foret, operam nullam vos dare, ut manibus armisque vestris in libertatem vindicaretur.* IDEM.

Ναοῖς] Ναοὶ scilicet partes erant τῶν ἱερῶν, cellæ puta illæ fanorum, vel niduli, in quibus deorum simulacra stabant exposita.

βωμοῖς καὶ ἀγάλμασι καὶ ἄλλοις πολλοῖς καὶ καλοῖς ἀναθήμασιν· ἃ μὴ περιίδητε συληθέντα καὶ πεσόντα ἀτίμως, ἀλλ' [1] ἀμύνετε, ὅσον ἕκαστος δυνατός ἐστι, τῷ 40
θεῷ, ἄλλως τε καὶ μετὰ τοῦ ὑμῖν συμφέροντος καὶ δεδηλωκότων τῶν θεῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς τὴν εἰς ὑμᾶς εὔνοιαν, ἀναμνησθέντες πομπῶν καὶ πανηγύρεων καὶ ἀγώνων, ἐν οἷς τῶν μὲν παρουσῶν [2] ἀνιῶν ἐπελανθανόμεθα, μετὰ δὲ τὴν
7 ἡδονὴν ἄλλας προσεκτώμεθα, συνόντες ἀλλήλοις κατά τε φιλότητας καὶ κατὰ συγγενείας καὶ κατὰ ἡλικίας, ἐξευ- 171. 1
παρίζοντες αὐτοί τε ὅπως ἡμᾶς αὐτοὺς ὡς ἐλάχιστα λυπήσαμεν, τούς τε παρόντας ὡς πλεῖστα εὐφραινοῦμεν. ὁ δὲ παραστήσας ἀγὼν τέλος ἔχει· ταῦτά τε διασῶσαι καὶ ἕτερα πολλῷ πλείονα καὶ καλλίω καὶ μείζω προσκτήσασθαι, ἢ τῶν τε ὑπαρχόντων στερηθῆναι καὶ αὐτοὺς πολλὰ καὶ αὖτε παθεῖν καὶ ἰδεῖν. ἐπανενεγκεῖν δὲ τὴν γνώμην ὑμῶν [3] ἔπαυσαν 5
βούλομαι, ὃ καὶ δεῖ σκέψασθαι, ἃ περὶ πλείστου ποιούμενοι πατελίπομεν, τοὺς γεννήσαντας πατέρας καὶ μητέρας. ὁ δὲ
8 υἱούς τε ἐφύτευσε καὶ ἐξέφυσεν, ὁ δὲ ὁμογενεῖς ἀδελφούς τε καὶ ἀδελφάς, ὧν αἱ μὲν ἥβᾳ πολὺ ὑπερβάλλοντες, οἱ δὲ

[1] ἀμύνατε [2] συμφορῶν [3] ἐφεσεως

les Niches. Idem.

Ἱεροῖς] Hic loci significat hoc voc. ἱερὰ non idem, quod paulo ante, *fana*, sed *acta*. Idem.

Ἐπελανθανόμεθα] Malim in præsenti ἐπιλανθ. et sic quoque in continenti προσκτώμεθα. Idem.

Μετὰ δὲ τὴν ἡδονὴν ἄλλας πρ.] Num μετὰ δὲ τὴν ἀπὸ τούτων ἡδονὴν ἄλλας π. scil. ἡδονὰς, secundum voluptatem ab his rebus existentem [a processionibus puta, congressibus solemnibus, ludis gymnicis, spectaculis scenicis] *aliis insuper potiamur oblectationibus novis, inter nos privatim coeuntes, ut quique amici inter nos sumus, aut familiares, aut conjuges secum, vel parentes cum liberis, aut cognati, affinesve, aut æquales annis atque studiis.* Idem.

Ἐξαπαρίζοντες] Ἐκπαρίζοντες. *Ad Phrynich.* p. 596. Lobeck.

Ἔχει, τέλος ἔχει] Ἀγὼν τέλος ἔχει. H. Stephan. *huic autem, quod nunc obimus, certamini præsenti finis hic est propositus, ut* — Recepi certissimam Stephani atque Canteri emendationem. Reisk.

Ταῦτα] Malim ἃ ταῦτα. opponuntur inter se duo ἃ. aut — aut. v. statim post v. 13. Idem.

Βούλομαι, ὃ καὶ δεῖ σκέψασθαι ἃ —] H. Stephanus post primum vocabulum addi vult πρὸς, ad sententiam non male. Mihi videtur sic leg. et distinguendum esse: *βούλομαι, οἷ* [*quo*] *καὶ δεῖ, quo etiam oportet* [scil. me vestrum cujusque mentem revocare], *σκέψασθε* [in imperativo, subaudi ταῦτα] *ἃ — considerate ea, quæ* —. Idem.

Ἐφύτευσε καὶ ἐξέφυσε] Scil. *patres, plantat.* mater autem ἐκφύει, *e corpore suo profert, extrudit*, dicitur velut germen propullulans, vel progerminans. Hactenus defendi posse videatur hæc dictio, insolentior aliquæ, ut *postea* quam oratori convenientior. Sin autem statuatur vitium loco inesse, malim pro ἐξέφυσεν legi ἐξίδρυσεν. Verum præterea labat constructio in vulgata, quæ mollius et planius procedet, si locum ad hunc modum concipias: *κατελίπομεν, ὁ μὲν* [facile potuit ὁ μὲν cum fine vocabuli κατελίπομεν concurrens elidi] *τοὺς γεννήσαντας* [scil. κατέλιπε] *πατέρας τε καὶ μητέρας* [patrem matremque, item avum et aviam], *ὁ δὲ υἱοὺς* [scil. κατέλιπεν], *ὧς γε ἐφύτευσε καὶ ἐξέφυσεν, ὁ δὲ* [scil. κατέλιπεν] *ἀδελφούς* —. Idem.

Ὁμογενεῖς] Id est, ὁμοπατρίους καὶ ὁμομητρίους. Idem.

Ὧν αἱ μὲν — αἱ δὲ —] Parentes — et liberi. Idem.

νεότητι πολὺ ἐλλείποντες, τοῖς μὲν σώμασιν οὐχ οἷοί τε εἰσὶν ἀμύνειν, τῶν δὲ κινδύνων πλείστου μέρος μετέχουσιν. ἐν οἷς ἡμῶν μὲν προθυμηθέντων καὶ αὖ ἀγωνισαμένων εὐδαίμονες μὲν οἱ πατέρες, τίμιοι δὲ οἱ παῖδες, ζηλωταὶ δὲ αἱ γυναῖκες καὶ αἱ θυγατέρες καὶ αἱ ἀδελφαὶ καὶ ἑνὸς ἑκάστου καὶ συμπάντων· ἐλλιπόντων δὲ ἡμῶν τὴν προθυμίαν καὶ μὴ θελησάντων διαμάχεσθαι εἰς τὸ ἔσχατον, ἄθλιοι μὲν οἱ πατέρες, στερηθέντες μὲν τῆς ἡμετέρας προσόψεως, στερηθέντες δὲ πόλεως καὶ χώρας καὶ ἱερῶν, ἀντὶ δὲ καλλίστης ἐλευθερίας εἰς αἰσχίστην δουλείαν [1] καθεστηκότες, ἐν ἡλικίᾳ τοιαύτῃ ἐν ᾗ τὸ μὲν φρονεῖν ἃ πάσχει γεγήρακεν, [2] οἷς δὲ γηρᾶσκει ἃ πάσχει ἀδύνατος καθέστηκεν ἀμῦναι, ὥστε χαλεπώτερον φέρειν· οἱ γὰρ ποιᾶν γηρᾶσκειν μὲν μή, δύνασθαι δὲ τῷ σώματι, ῥᾴων ἂν ἦν ἡ συμφορά· αἰχμαὶ δ' αἱ γυναῖκες καθίστανται, δυστυχεῖς δὲ καὶ παῖδες καὶ ἀδελφοί, τῶν τε αὐτῶν τούτων στερισκόμενοι καὶ τῶν ἐλπίδων ἐφ' οἷς ἐτράφησαν, καὶ οἷς ἐν τῷ νῦν χρόνῳ [3] ζῆλον καὶ τιμὴν καλλος καὶ εὐειδία, εἰς δουλείαν πίπτουσιν ἀνάγκῃ καὶ αἴσχος καὶ ἀτιμίαν φέρειν· αὐτὰ γὰρ τῶν καλλίστων καὶ ἐντιμοτάτων γάμων εἰς αἰσχίστους καὶ ἀτιμοτάτους πίπτουσιν. ἥτε αὖ δυσειδία εἰς τοιαῦτα ἔργα καθίστησι

1 Φ καθεστάμεν 2 ὃς 3 ζῆλον καὶ τιμὴν

Τὸ μὲν φρονεῖν ἃ πάσχειν] Π. τῷ μὲν φρονεῖν ἃ πάσχει. H. Stephan. De posteriore consedo, de priore adhuc ampliandum judicans, interim vulgatam servabo, qua nil offendor. *qua in ætate senius malorum quæ patitur* [sentiens puta] *sensuit*, h. e. elanguit, emarcuit. τὸ φρονεῖν ἃ πάσχει, scil. τις, vel ὁ ἡλικία e præmissis, idem est atque ἡ αἴσθησις τῶν κακῶν. Idem.

Οἷς] Ὅς dedi de meo, pro vulgari οἷς. poterat quoque ὅστις corrigi. Idem. οἷς δὲ γηράσκει [ἃ πάσχει] Bekkerus.

Γηράσκειν μὲν μὴ, δύνασθαι δὲ τῷ σώματι] Sic interpunxi, ut sententia hæc sit: *Malorum nostrarum sensu si cum cæteremus, tam tamen adhuc valeremus corpore, foret conditio nostra tolerabilior.* Jam vero multi sunt nobis puerique fœminæque, ægros quidem illi malorum nostrorum compositi acerrime, at viribus destituti, quo sunt miserabiliores. Vulgo sic interstinctus circumfertur h. l. γηράσκειν μὲν, μὴ δύνασθαι δὲ. Canterus pro μὴ suadebat ἁμῶς. et sic vertit: *si cognitioni vires ad resistendum essent conjunctæ.* Reisk.

Ἀδελφοί] Imo vero ἀδελφαί, *sorores.* docent insequentis. Idem.

Τούτων] Subaudi τῶν ἄρτι εἰρημένων, quem modo vers. 8. et 9. enumeraverat. Possit quoque τούτοις legi: *iisdem, quibus ærumnarum parentes orbati fuissent.* sed all opps est quinquam h. l. tamersai. Idem.

Κάλλος] Subaudi ἐστί. *quibus forma, venuste nunc est honor et ζῆλος*, h. e. qui nunc ob oris præstantiam in honore habentur, et magna fiunt ab omnibus, bestiique prædicabtur. Idem. Sic equstene: καὶ οἷς ἐν τῷ νῦν καιρῷ κάλλος καὶ εὐειδία [φέρει] ζῆλον καὶ τιμὴν, [τούτοις] εἰς δουλείαν πίπτουσιν ἀνάγκη [ἐστὶ κάλλος καὶ εὐειδία] καὶ ἀτιμίαν φέρειν.

Αἶσχος] Ut stupra nempe patiantur, ut prostent in lupanaribus, ut pellices fiant. Idem.

Δυσειδία] Oris turpitudo detrudit filios puerosque, illasque puellas ad pistrina, ad opera rusticana, fodiendum, arandum, pascendum et alias tales cum ignobiles, tum duras atque molestas servitutes. Idem.

τὰ σώματα, ἐν οἷς καὶ τὸ ὑπάρξαν ἀγαθὸν τῆς τροφῆς ζημία καθίσταται, οὐ δυνάμενοι δὲ τοὺς πόνους ὑπενεγκεῖν ἀντὶ τοῦ βίου τοὺς αἰσχίστους καὶ βιαιοτάτους θανάτους αἱροῦνται. ὅστις οὖν τοιούτων ἄθλων προκειμένων μὴ ἔσται
11 ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐν τῷδε τῷ ἀγῶνι, ἀλλά τις εἰσαῦθις [1]ὑπολεί-πεται ἢ γνώμη ἢ ῥώμη, ἀμφοῖν στερηθήσεται, τῆς τε νῦν τῆς τε εἰσαῦθις τῶν ἔργων· ὅδε γὰρ ὁ ἀγὼν αὐτῷ τέλος ἔχει.

γ'. Ἐνθυμηθῆναι δὲ χρὴ καὶ τίνος οὕνεκ' ἂν μᾶλλον ἀξιώσαιτε μάχεσθαι, ἢ τί ἀγαθὸν οὐκ ἔνεστιν ἐν τῷ νικᾶν μαχομένους τοὺς πολεμίους. τοῦτο ἀρετὴν σύμπασαν λαβὸν ἔχει· ἐν τούτῳ ἔνεστιν ὑμῖν ὅσα τις εὔξαιτο. δοκεῖ εἶναι εἰρήνη ἀγαθόν; αὕτη ἐπὶ τοῖς τοὺς πολεμίους νικῶσι γίγνεται ὅπως ἂν βούλωνται καταθέσθαι. δοκεῖ εἶναι κτημάτων κτῆσις ἀγαθόν; τοῦτο [2]τοῖς νικῶσι γίγνεται· τά τε γὰρ ὑπάρχοντα ἀσφαλῶς κέκτηνται, τά τε τῶν πολεμίων ἀδεῶς καρποῦνται. δικαιότητος τοίνυν τόδε τὸ ἔργον πλεῖστον
12 μετέχει· δίκαιον μὲν γὰρ τῇ πατρίδι ἀμύνειν ἐν ᾗ ἐτράφητε, δίκαιον δὲ ἱεροῖς πατρῴοις καὶ μνήμασι τῶν προγόνων, δίκαιον δὲ τοὺς πατέρας ὑμῶν ὑφ' ὧν ἐτράφητε ἀντιγηροτροφῆσαι, δίκαιον δὲ τοὺς παῖδας, ἐπειδήπερ ἐφύσατε, ἐκθρέψαι, δίκαιον δὲ τούτων τινὰ μὴ ἐλλείπειν. εἰ δέ τις σοφίαν ἐπιτη-

[1] ὑπολείπεται [2] γὰρ τοῖς

ζημία] Quo magis inuutriti fuerunt artibus liberalibus, hoc impatientius ferunt desiderium libertatis, eoque magis sentiunt pretium ejus. et quo minus assueti fuerunt duris laboribus servitutis, hoc magis sentiunt duritiem et acerbitatem eorum, eoque minus perferre possunt. IDEM.

Ἀλλά τις εἰσαῦθις] Postremum vocabulum neque convenire sententiæ h. l., et e verso proximo insequente perperam huc ingestum esse paret. Sententia videtur hoc postulare: ἀλλ' αὐτὸς ἑαυτῷ ὑπολείπεται ἢ γνώμη ἢ ῥώμη. *sed minus facit quam debebat facere, et ab ipso merito exspectabatur, sive ratione prudentiæ sive ratione virium atque roboris.* IDEM.

Τῶν ἔργων] Post τῶν ἔργων videtur δέξις vel εὐκλείας desiderari. Malim tamen a sophista sic relictum fuisse: τῆς τε νῦν δεκλεούσης, τῆς τ' εἰσαῦθις ἐλπίδος τῶν ἔργων. *carebit ambobus, et perceptione fructuum facinoribus suis pariendorum in præsens, et bona spe commodorum inde olim aliquando percipiendorum.* IDEM.

Μάχεσθαι] Imo vero οὐ μάχεσθαι. *quæ tandem de causa magis velitis non pugnare* [subaudi, quam pugnare], hoc est, majorane sint emolumenta e desidia et ignavia enascitura et ad vos perventura, quam ex alacritate pugnandi. μᾶλλον indicat omissum hic esse, subaudiendum tacite ἢ μάχεσθαι. *magis non pugnare, quam pugnare.* IDEM.

Λαβὸν] Malim aut συλλαβὸν, aut συλλαβόν. IDEM.

Καταθέσθαι] Novi σύλλογον καταθέσθαι dici, *bellum componere*, vel *finire*. verum εἰρήνην καταθέσθαι dici, me fugit. εἰρήνην θέσθαι simpliciter usurpant, item διαθέσθαι. Num ἐν αὐτῇ γὰρ ἐστὶ — IDEM.

Ἱεροῖς] Malim καὶ ἱεροῖς. *etiam sanis deorum et sacris avitis*, subaudi a contumeli. ἀμύνειν. IDEM.

Ταύτην τινὰ μὴ ἐλλείπειν] Horum verborum sententia mihi est obscura, ut suspicer nonnihil hic deesse. Sententia videtur

δεῖν, τὸ νικᾶν μαχόμενον, τοῦτο σοφίαν ἡγησάσθω, εἴ γε οὐ σοφὸν τὸ δοῦλον εἶναι, τὸ δὲ ἐλεύθερον σοφόν. κάλλος ἐν τιμῇ εἶναι δοκεῖ; οἱ αὐτοὶ τοίνυν ἄνδρας νικῶντες οἵ τε καλοὶ καλλίους δοκοῦσιν εἶναι, οἵ τε αἰσχροὶ δεινότεροι· πᾶν γὰρ τὸ ἐλεύθερον καλόν. εἴ τις τοίνυν εὐγενείας βάσανος, ἐν τῷδε τῷ ἔργῳ μάλιστα ἔνεστιν. ὅστις μὲν γὰρ πρότερον δοκῶν εὐγενὴς νῦν μὴ θελήσει διαμάχεσθαι, τήν τ' ἐκ τῶν προγόνων ὑπάρχουσαν εὐγένειαν ἀπολεῖ, [1] τοῖς τε παισὶ δυσγένειαν ἀπολείψει· ὅστις δὲ ἐν τῷ ἔργῳ ἔσται ἀνὴρ ἀγαθὸς, 13
172. 1 τῶν τε προγόνων τὴν ἀρετὴν ἀναμενήσει, τοῖς τε παισὶν εὐγένειαν καταλείψει· τῶν γὰρ ἐν τοῖς δεινοῖς ἀνδρῶν ἀγαθῶν γινομένων οἱ παῖδες εὐγενεῖς νομίζονται.

δ'. Πολλὰ δὲ εἰρηκὼς ἀγαθὰ ὅσα ἔνεστιν ἐν τῷ νικᾶν, πολλὰ ἕτερα παρίημι, ὧν ὅ τε ἕκαστος αὐτὸν ἀναμιμνήσκων ἀνὴρ ἀγαθὸς γιγνέσθω· ὅσα δὲ τὰ διαφέροντα ἐν αὐτῷ τῷ μάχεσθαι ἔνεστιν εἰς τὸ σώζεσθαί τε καὶ διαφθείρεσθαι, ταῦτα ὑμᾶς διδάξω. πρῶτον μὲν τὸ σῶμα εἰς τὸ ἔμπροσθεν πέφυκε καὶ βαδίζειν καὶ βλέπειν· ἔπειτα τὰ ὅπλα οὕτως εὕρηται ἔμπροσθεν τοῦ σώματος προβεβλῆσθαι, ἡ μὲν ἀσπὶς τοῦ μὴ τιτρώσκεσθαι, τὸ δὲ δόρυ τοῦ ἀμύνεσθαι· ὥστε ἐὰν βούλησθε εἰς τὸ ἔμπροσθεν βαδίζειν ἐπὶ τὸ μαχόμενον ἀεὶ πάντες, ἀκούοντες τὰ λεγόμενα καὶ τὰ παραγγελλόμενα ποιοῦντες, ἀναμιμνησκόμενοι τῶν ἀγαθῶν, παραθαῤῥύνοντες ἀλλήλους, καταφρονοῦντες μὲν 14

[1] καὶ τοῖς παισὶ

hoc postulare et subjicere: δίκαιον δ' ἐπιμελεῖσθαι, ὅπως ταύτην μηδὲν μᾶλλον τῶν ἀναγκαίων ἀλλοίην, *jus et fas est operam dare, ut horum* [liberorum puta] *nemini quicquid desit præsidiorum et adminiculorum vitæ tuendæ necessariorum.* IDEM.

Τὸν τ' ἐν] Antitheton hoc si diligenter exprimere voluisset, sic dicere debuisset: αὐτός τε τὸν ἐν — opponuntur enim inter se αὐτός τε et οἱ παῖδες. IDEM.

Δυσμένειαν] δυσγένειαν. CANTER.

Ἀναμενεῖ] Scil. τοῖς περὶ αὐτοῦ λεγουσιν. REISK.

Ὧν ἔ τι ἕκαστος] Aut deest aliquid, aut delenda sunt ista duo vocabula ἔ τι. Si quid desit, videri possit ita explenda esse lacunula: ἂν ὧν, εἴποτε, ἕκαστος. *quæ nunc maxime, si unquam alias, ad animum sibi quisque revocans.* IDEM.

Τὰ λεγόμενα] *Imperata a vestris imperatoribus.* idem est atque si dixisset τὰ προστεταγμένα, vel, quod statim sequitur, τὰ παραγγελλόμενα. IDEM.

Τῶν ἀγαθῶν] Scil. τῶν ἐλαυζομένων ἐκ τοῦ πλήθ. IDEM.

Καταφρονοῦντες] Post καταφρονοῦντες μὲν deesse videtur τῶν πολεμίων. *rebus ipsis testatum facientes, vos parvi facere hostes.* Canterus pro τοῖς ἔργοις correctum ibat τῆς ἐργῆς. ingeniose profecto, quam vere autem, viderint alii. In his duobus vocabulis τοῖς ἔργοις si vitium est, malim τῶν ἐχθρῶν. verumtamen succurrit, vocabulum ἐχθρὸς de inimico usurpari, h. e. de cive, quicum simultates gerimus, non de hoste extraneo, qui est πολέμιος. IDEM.

πεῖς ἔργους, ἀμείνονες δὲ μάχεσθαι καὶ ἐκείνους παραλλάττοντες, ταῦτα ὑποσημήναντες, ὅσα [1] δὴ τὰ θηρώμενα, νικήσετε. 15 οἱ δέ τις ὑμᾶς ἀξιώσειε τοὺς μὲν πολεμίους πλείον τι δύνασθαι ἢ εὐθυμοτέρους καὶ ἀτρέστους εἶναι, αὐτὸς δὲ εἰς μηδενὸς ἄξιος ὑποχωρήσει, τοῦτο σωτηρίαν νομίσας εἶναι, πρῶτον μὲν τὴν γνώμην ἡττημένος φόβῳ, ἔπειτα δὲ πρόπαλιν αὐτῷ τὸ σῶμα 15 τοῦ ἔργου πεφυκὸς τἀναντία οἷς βούλεται ὑποσημήνει. —

16 εἰς τοσοῦτον μὲν γὰρ οὔθ' οἱ πόδες πεφύκασιν ἀσπαχωρεῖν οὔθ' οἱ ὀφθαλμοὶ ὁρᾶν οὐδενός —, δέκα δὲ διαιρεθείς, τῷ εὐσπαχωρεῖν ὑπηρετῶν καὶ τὸν ἐπιόντα ἅμα κίνδυνον φυλάττων κατὰ φύσιν, ταχέως καὶ τὸν ἀντιστάτην οὐ δυσπετῶς ἀμύνεσθαι· ἐὰν δὲ ἀνεστραμμένος ἀξιοῖ φεύγειν ὡς ἀποφευξόμενος;

[1] δὴ

Ἐκείνους πολεμίους] Id est, ἀφιστῇ πάντας. redit ἐκείνους ad τοὺς πολεμίους, quorum factum esse mentionem in illis præmissis, quæ hodie desunt, necesse est, et hoc e loco patet. IDEM.

Τοῦτο] Imo vero πάντα. nulla non fungentes belli munia. IDEM.

Ὅσα δὲ ἀδρόνοια] Pro media vero malim γε quæ quidem sita sunt in humana facultate. Si scilicet ad πάντα referas: aut si maveles in constructione post πάσιν ponere, hæc erit eorum sententia: νικᾶσθε, ὅταν ὑμᾶς τις ἀνδρώνους, et collatam habebitis ad victoria potiundum quicquid hominis cogitare possunt. quandoquidem in homines venit, a parte humana quidem, certo certius vincetis. nam casus fatales, si qui divinitus interveniant, ecquis homo natus aut prævidere, aut devitare, aut avertere possit? quæcunque autem præstare possunt humanæ seu vires et arma, seu prudentia, quibus victoria pariatur, ea omnia fecerit is; et sic victoriæ certi poteritis esse, secundum humanam quidem opinationem. IDEM. τἀνδρώνους mallet Bekkerus.

Εἶσιν] Sic dedi de meo, pro vulgari εἰ δέοι. REISK.

Ἀδρὸν δὲ δὴ μοῖρας] Aut pro δὲ scribendum est τοῦ. quod si fiat, tum post ἄξιος unico interrogandi erit signo e præmissis; et sic ἀξιώσει cohærebit cum ὑποχωρήσει. Sin autem δὲ servetur, tum pro ἀξιώσει leg. erit ἀξιώσῃ in indicativo futuri. Verum hanc posteriori rationi obstant particulæ μὲν et δὲ. quare quod prius loco ponat, id præhabebo. IDEM.

Ἀδικεῖ] Nam iniuria ἀδικεῖ. furiarum ipse sibi facit, ipse esse sese jure et dignitate fraudat, miseria se afficiens, et pluris hostem, quam oportebat. IDEM.

Τοῦ ἔργου] Scil. τοῦ ἀναχωρεῖν. IDEM.

Πεφυκὸς] Sic dedi de meo, pro vulgari πεφυκὼς. cohæret enim πεφυκὸς cum σῶμα. qui est nominativus. corpus enim ita cum sit natura factum, ut contra faciat atque repugnet animi illi, quæ ratio edicat agitat. IDEM.

Οἷς βούλεται] Scil. ἃ βουλεύεται. quæ intelligit et pedetentim, luxata acie, e primo ordine in secundum, et e secundo in tertium se recipit. diversus hic est ab eo (quem paulo post seorsim notabit sophista), qui effuso cursu in fugam se conjicit fugam capessens. IDEM.

Ὑπουργήσει] Id est, ἐπιτήδεια. contraria omnia faciet voluntati sui domini. Recedere vult homo. corpus autem ejus procedet. Negant hæc sunt sophistices, quibus miles in procinctu stans profecto nil moventur. Castra volunt aliis auris concitari. IDEM.

Φυλάττων] observans, speculans, unde veniat. mallem tamen φυλαττόμενος, cavens. IDEM.

Φυλάττων πόθεν φόβου, τάχους καὶ] Et sententia h. l. laborat et interpretibus. primum ponit φυλάττων (vel φυλαττόμενος) omnino est ponendum. deinde idem est a vocabulo φόβου et transitionem pone τάχους, denique vocabula duo ἐκεῖνα φόβου manifesto corrupta sunt. Hoc præsidium est ista duo in unum eaque ipsa contrahenda, quod sic fere persona singularis futuri primi activi, atque significet, animo deficiet, aut tale quid. Nam sic dedit sophista: — φυλαττόμενος, κατιδὼν τὸ τάχος, καὶ τὸ — periculum attendens cautus, brevi perveret, et advertere non deficiet. Vel ἀπαγορεύσει, deficiet. IDEM.

Ἀναστροφῆς] Vertere inclinationem videtur. In quibus, de quo loquimur agerat, veritum

πρῶτον μὲν τὰ γυμνὰ τοῖς πολεμίοις δείξει, ἐν οἷς τιτρώσκεσθαι ἢ μάχεσθαι ἀνάγκη, ἔπειτα πολλοὶ καὶ κοῦφοι οἱ διωξόμενοι ἀκοντισταὶ καὶ σφενδονῆται καὶ τοξόται, οὓς οὔτε αὐτοὺς ῥᾴδιόν ἐστιν ἀποφυγεῖν οὔτε τὰ βέλη αὐτῶν ἧττον ἔτι πολλῷ· ὁ γὰρ τάχιστος ἀνὴρ τοῦ βραδυτάτου τοξεύματος οὐδὲ μέρος ταχυτῆτος παρέχει. εἰ οὖν τις ὑμῶν φιλοψυχῶν παρεσκεύασται ἀναχωρεῖν ἢ φεύγειν, ἵνα σωθῇ, οὐκ ὀρθῶς γινώσκει τὸ φιλοψυχεῖν ὅ τι ἔστιν· ἐν γὰρ τῷ μένειν καὶ ὁμόσε χωρεῖν οὐ μόνον τὴν αὑτοῦ ἀλλὰ καὶ τὰς τῶν οἴκοι μενόντων ψυχὰς σώζει.

ε'. Εἰ μὲν οὖν εὖ ἤδει τις, ὅτι τόνδε τὸν κίνδυνον διαφυγὼν, μεθ' ἡδονῆς τὸν ἐπίλοιπον χρόνον διατελέσας, σὺν εὐκλείᾳ τελευτήσει, εἶχεν ἂν λόγον τινὰ ἡ κακία· νῦν δὲ 18
πολλοὶ καὶ κακοὶ δόξαντες εἶναι, ὀλίγον χρόνον βιοῦντες, διὰ τὴν δύσκλειαν ἀνιώμενοι καὶ ἄτιμοι παρ' ἐντίμοις ὄντες κακῶς τὸν ἐπίλοιπον βίον, τελευτήσαντες ὀνείδη τοῖς παισὶ καταλείψουσιν. ἐπεὶ δὲ πεφύκαμεν οὐκ ἀθάνατοι, ποῦ κάλλιον ἀποθνήσκειν ἢ ὑπὲρ ὧν χρὴ τιμωροῦσι; ποίαν ἄλλην [1] ἀρετὴν κτωμένους; ποῖος ἡδίων θάνατος; τίνες εὐκλεέστεροι [2] οἱ ἀποθανόντες ἢ οὕτω τελευτήσαντες; δημοσίου τάφου ἀξιοῦνται, θυσίαι ἐπὶ τούτοις γίγνονται, ἀγῶνες

[1] ἀρετῆς

[2] ἀποθανόντες ἢ οἱ

semper habuit hostibus obversum. Jam vero ingreditur sophista notationem pavidi effuse fugientis. IDEM.

Ἢ μάχεσθαι] Dicere vult: in dorso vulnera qui recusat accipere, illi necessario ex adverso pugnandum est. IDEM.

Διωξόμενοι] Raro modo medium hic usurpavit, pro διώξοντες. quod usitatius est. Contra paulo ante in φυλάττων fecerat, ut ibi notavimus. IDEM.

Αὐτοὺς] Π. αὐτοὺς. H. STEPHAN. *neque ipsos neque tela eorum.* Sed merus hic est lusus sophisticus. Roquando enim quenquam aut sagittarii, et funditores cominus rem gerunt? quando manus conserunt? qui semper eminus pugnant; aut qui difficilius sit eos inermes effugere, quam alios? aut qui feriant quemquam sagittæ vel saxa sola per se, sagittariorum et funditorum lacertis non intorta? REISK.

Ἧττον] Imo vero ἀλλ' ἧττον. *sed hæc tela et saxa multo etiam minus devitabit,* quam ipsos sagittarios, ipsosque funditores. IDEM.

Μίρος] Subaudi τὸ ἐλάχιστον. Dicere vult, vel summa hominis currentis celeritas æquiparabilis est ne minimæ quidem celeritati sagittæ aut saxi funda intorti. IDEM.

Σώζει] Subaudi oppositum, quod ipsa rei natura subjicit, ὃν δὲ τῷ φεύγειν ἀπέλυσι. IDEM.

Πολλοὶ καὶ κακοὶ] Aut dele copulam, aut lege πολλοὶ, δειλοὶ καὶ κακοὶ. Pro ὄντες malim ἄγοντες. IDEM.

Καταλείψουσι] Imo vero κατέλιπον. IDEM.

Ἀρετῆς] Π. ἀρετὴν. H. STEPHAN. Verum id loci vitium non sanat, desunt paucula quædam. num ποίαν ἄλλην μείζω δόξαν ἢ τὴν ἐξ ἀρετῆς. REISK.

Κτωμένους] Non per se vitiosum hoc est, sed per præmissum τιμωροῦσι. cui si accommodandum est etiam hoc participium, ut videtur utique esse, leg. erit κτωμένους. IDEM.

Οἱ ἀποθανόντες ἢ οὕτω] Π. ἀποθανόντες, ἢ οἱ οὕτω. H. STEPHAN.

ἐπὶ τούτοις τίθενται, ἀντὶ θνητοῦ σώματος ἀθάνατον μνῆμα καταλείπουσιν. οἱ δὲ τούτων παῖδες δημοσίᾳ ἐκτρέφονται, τιμώμενοι πανοπλίαις, προεδρίαις, θαυμαζόμενοι καὶ ἐν χοροῖς καὶ ἐν γυμνασίοις καὶ ταῖς ἄλλαις συνουσίαις. τοῖς δὲ ἐκ τοῦδε τοῦ κινδύνου σωθεῖσιν, ἀνδράσιν ἀγαθοῖς [1] γενομένοις, ἀκίνδυνος ὁ λοιπὸς βίος μακαριζομένοις ἐν πάσαις πανηγύρεσιν, ἐν πάσαις θεωρίαις. οἱ φίλοι τούτοις φίλοι εἰσὶν, οἱ ἐχθροὶ τοῖς τοιούτοις ὑπερεύχονται, πῶς ἂν [2] ξενοῦσθαι βούλεται ἐκ τῶνδε καὶ γαμετὰς προθύμους ἂν εὕροις· οὕτω γηράσκοντες εὐδαιμονίζονται. νῦν οὖν, ὦ ἄνδρες στρατιῶται, παθ' [3] ὅσον ὑμῶν ἕκαστος ἰσχύει, μηδὲν ὑπολειπόμενος τῆς δυνάμεως ἀντιλαμβανέσθω τῶνδε [4] τῶν ἀγαθῶν. ὑπομιμνήσκω δὲ ὑμᾶς, ὅτι καὶ τὰ ἱερὰ ὑμῖν καλὰ γέγονε.

[1] γενομένοις [2] αὐτοὺς ξενοῦσθαι δοκίσται. ἐκ τῶνδε καὶ [3] ὃ [4] τῶν om.

Οἱ φίλοι τούτοις, φίλοι εἰσὶν] Hæc si a sophista sic scripta sunt, captum meum excedunt. Num οἱ φίλοι τούτοις [id est, τούτων] συλῶσι φίλοι [aut φαῦροι] εἰσί. *amici eorum ob eos a multis amantur*, aut *formidentur*, quippe qui per horum amicitiam aut prodesse aut obesse quam plurimum possint. Reisk.

Τοῖς τοιούτοις ὑπερεύχονται] Imo vero τοὺς τοιούτους ἐκέχονται. *inimici si qui antea illis faissent, hi nunc incipiunt iis esse submittere, illis adulari, eos revereri et promereri.* Pro αὐτοὺς malim αὐτοῖς. Idem.

Προθύμους] Π. πρεθύμους. H. Stephan. Utinam interpretationem Latinam quoque adscripsisset, ut constaret, quamnam in esse putasset sententiam suæ correctioni, quæ mihi perinde obscura est, atque vulgaris lectio. Num γαμετὰς leg. est? Nam γαμετὴ est *materfamilias*, quæ ab h. l. est aliena. γαμετὰς autem est *sponsa*. Hoc si admittas, erit sententia: συλλοὺς ἂν θοις τοὺς θέλοντας ἐκ τῶνδε γαμεῖν, id est, τὰς τούτων θυγατέρας καὶ ἀδελφὰς γαμεῖν. *multos invenias cupide ambientes affinitates horum*, volentes aut filias horum aut sorores domum ducere. Hoc si voluit sophista, aut infœcundiam et ignominiam Græcæ dictionis prodidit, aut affectationem novæ et quæsitæ dictionis, et ita captavit elegantiam, ut obscurus atque ineptus fieret. Idem.

Τῶνδε ἀγαθῶν] Aut interpungendum est τῶν, aut sic legendum τῶν τοῦδε ἀγαθῶν. *tantorum bonorum.* Idem.

Γ.

[1]ΕΤΙ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΥΤΩΝ.

αέ. Καὶ τὰ ἱερὰ καλὰ καὶ τὰ ὑμέτερα παρεσκεύασται· ἀλλ' ἄνδρας χρὴ εἶναι ἀγαθούς. εἰκὸς δὲ ὑμᾶς περὶ τῆς

[1] titulum om. continuato orationis tenore.

Καὶ τὰ ἱερὰ καλὰ καὶ τὰ ὑμέτερα παρεσκεύασται] Primis quatuor deletis vocabulis ante postremum addi vult Stephanus καλῶς. Quod mihi non satisfacit. quid si sophista sic dederit: καὶ τὰ τὰ ἱερὰ καλὰ γενέσθαι τί ὄφελος, εἰ μὴ καὶ τὰ ὑμέτερα

173. 1 ὑμετέρας αὐτῶν πατρίδας μέλλοντας ἀγωνιεῖσθαι καὶ ὄντας [1]πατέρων ἀγαθῶν τοιούτους ἔσεσθαι, ἢ ἄλλο τι παρασκευάσατε καλλίων ἢ ἄμεινον, ὥστε οὐ δεῖ ὑπεριδεῖν οὔτε λόγου οὔτε ἔργου αὐδενὸς, [2]οὐδὲ μὴ τοῖς ἑτοίμοις παρακελεύεσθαι· ἀλλὰ τοῦτο δή μοι δοκεῖ καὶ μάλιστα χρῆναι ποιεῖν. τοῖς μὲν γὰρ μὴ θέλουσιν ἀγαθοῖς εἶναι μάταιον καὶ λέγειν καὶ ποιεῖν, σπεύδοντα ὅπως ἔσονται ἀγαθοί, τοῖς δὲ ἐθέλουσί γε καὶ βουλομένοις τοὐναντίον. παντὸς γὰρ 21
πράγματος ἐπίδοσίς ἐστιν, ἔστ' ἂν τέλος ἔχῃ. καὶ ἀρετὴν πλεῖστον ἂν [3]εὕροις αὐτὴν ἐπιδιδοῦσαν, ὅπου μεγίστην καὶ τιμὴν ἔχει καὶ ἆθλοις καὶ ἐπαίνοις. οὔκουν — ὅπερ εἶπον ὀλίγῳ πρόσθεν — αὐδεὶς ἂν καλλίων παρασκευάσαι σημεῖον.
ὥστ' εἰ καὶ νῦν ὑμῖν παρεσκεύασται καὶ ἐνὶ ἑκάστῳ καὶ 22
πᾶσιν ὅπως ἔσεσθε ἀγαθοὶ, καὶ ἀξίωμα [4]ἔχετε παρ' ὑμῖν αὐτοῖς μέγα, οὐχ ὑμᾶς βλάψει ἀκούσαντας τὴν ὑμετέραν ἀρετὴν καὶ τὸ ἀξίωμα τῶν προγόνων ὁμοῦ καὶ τὸ ἀξίωμα [5]τὸ τῶν πολεμίων ὑμέτερον δι' ὑμᾶς ἔχουσιν, ἀλλ' ὠφελήσει. ὑμῶν γὰρ οἵ τε παλαιοὶ πατέρες

[1] πατρῶν [2] εἰ δὲ [3] εὕρης [4] ἔξετε [5] τὸ om.

παρεσκεύασται, *quamquam ecquid proderit, auspicia et exta nobis augusta esse, nisi, quæ a vobis proficisci debent, ea quoque bene comparata sint.* Reisk.

Ὄντας πατρῶν] Stephanus interponi suadebat aut ἀξίους aut κληρονόμους. Verum nil h. l. deest, sed solummodo pro postremo vocabulo leg. est πατρίων, scil. ἀθλοις vel ἐπαίνοις. conf. p. 548. 11. Idem.

Κάλλιων] Subaudi ἢ ἐστι τὰ καλὰ γεγονέναι τὰ ἱερὰ, καὶ τὸ ἀγωνίζεσθαι ὑπὲρ τῆς πατρίδος. Idem.

Ἀλλὰ τοῦτο] Post ἀλλὰ deest aliquid parum, e. c. πολίτουσι συνῆν. *qui parati non sunt, ut a cohortationibus accendantur, οὐ παρακελ. sed postulant ut orator conticescat, his imprimis morem esse gerendum censeo,* h. e. videtur mihi factu imprimis esse necessarium, ut orator id faciat, quod illi postulant, id est, ut conticescat. Idem.

Λέγειν] Post λέγειν aut post ποιεῖν deesse videtur πάντα. *etiamsi tu nihil non dicas, nihil non agas, incassum tamen laboras.* Idem.

Ἐθέλουσί γε] Imo vero ἐθέλουσί τε. Verum ἐθέλουσι et βουλομένοις annon idem significant? Num ergo in locum posterioris sufficiendum est δυναμένοις? Idem.

Τοὐναντίον] Scil. δεῖ λέγειν πάντα, καὶ ποιεῖν πάντα, σπεύδοντα ὅπως ἔσονται ἀγαθοί. Idem.

Αὐτὴν] Malim καὶ αὐτὴν, *etiam ipsam.* Idem.

Καὶ ἆθλοις καὶ ἐπαίνοις] Satis certum penes me est in locum dativorum suffici debere accusativos. et satis planum proinde est ἐπαίνους corrigere. verum quid ἆθλους faciemus. non profecto ἆθλους licebit substituere. at nescio rursus an ἆθλα, *præmia certaminum,* minus liceat. Num ergo leg. καὶ τοῖς ἆθλοις ἴσους ἐπαίνους. Idem.

Ὀλίγῳ πρόσθεν] Locus est p. 173. 2. ed. Steph. Idem.

Παρασκευάσαντες] Παρασκευάσει. H. Stephan. παρασκευάσατε. Canter. Recte locum constituit Stephanus. Sententia hæc est: Quapropter non facile quisquam præclarius ediderit indicium boni eventus hoc certamen manentis, quam est illud, quod ego edidi, scil. propitiam deorum voluntatem et æquitatem causæ nostræ. Reisk.

Βλάψει] Βλάψει. Canter.

Τιμίτερον δι' ὑμᾶς ἔχουσι] Num ὑμέτερον δι' ὑμᾶς γὰρ ἔχουσι. *quæ hostium quæcunque et quantacunque est dignitas, vestra est, nam vobis debetur. propter vos ea gaudent.* Cæterum sic volebat: πολεμίων ὑμετέρων, ὃ δι' ὑμᾶς ἔχ. Reisk. Τιμίτερον. *In Append.* ad Person. Adv. p. 327. Jacobs.

ἐν τοῖς Ἕλλησι μέγα ἀξίωμα ἀρετῆς ἔσχον καὶ λόγων ἀγαθὸν, οἵ τε νέοι. μαρτύριον δὲ τούτου ὑμῖν ἐρῶ. οἱ μὲν ἄλλοι πάντες Ἕλληνες ἐκ τῆς σφετέρας αὐτῶν μετα-
στάντες οἰκοῦσιν [1]ἕκαστος αὐτῶν, ἐξελάσαντες ἑτέρους,
23 καὶ αὐτοὶ ἐξελαθέντες ὑφ᾽ ἑτέρων. καὶ κατὰ τοῦτο δύο φέρεσθε καυχήματα ἀρετῆς· οὔτι γὰρ ἐξηλάθητε [2]ἀπὸ τῆς σφετέρας αὐτῶν ὑπὸ οὐδαμῶν ἀνθρώπων, οὔτε ἐξελάσαντες ἑτέρους αὐτοὶ οἰκεῖτε, καὶ κατὰ μὲν τὸ μὴ [3]ἐξελασθῆναι ἀνδρείας στέφανον τὴν πατρίδα ἔχετε, κατὰ δὲ τὸ μὴ ἐξελάσαι δικαιοσύνης. ταῦτα μὲν γὰρ τῶν παλαιῶν
[4]μαρτύρια ἀρετῆς πατέρων· τῶν δὲ νέων ἄλλα τε πολλὰ,
24 καὶ [5]ὅτι τῷ βαρβάρῳ στρατῷ ὑποχωρήσαντες ἐκ τῆς πατρίδος καὶ αὐτοὶ καὶ τὰ τέκνα, ὁρμώμενοι ἐκ τῆς Σαλαμῖνος ἠλευθερώσατε πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα καὶ τούτους οἳ νῦν ἐφ᾽ ὑμᾶς ἔρχονται. ὦ Ζεῦ τε καὶ θεοὶ, μεγάλης αἰσχύνης! ἐπὶ τοὺς ἐλευθερώσαντας οἱ ἐλευθερωθέντες ἔρχονται, δουλώσοντες μετὰ τῶν τῇ Ἑλλάδι δουλείαν φερόντων
Ἑλλήνων, μετὰ τῶν ὑμετέρων δούλων, οὐδέν γε τῶν αὐτῶν ποιοῦντες τοῖς ὑμετέροις προγόνοις, οἵ ποτε τῇ Σπάρτῃ ἐπεβοήθησαν [6]ἐπανισταμένων τῶν δούλων, ὅτε ἀφίκετο

[1] ἕκαστοι [2] * ἀπὸ om. [3] ἐξελασθῶσι
[4] μαρτυρία ἀρετῆς πατρῴων, τῶν τε νέων· καὶ ὅτι μὲν, ἀλλ᾽ [5] ὅτε τῷ Σαρβάρων
[6] ἐφισταμένων

Ἕκαστος αὐτῶν] Malim ἕκαστοι τὸν αὐτῶν. Reisk.

Ἐξελασθέντες] Π. ἐξελαθέντες, καὶ ἐλήφθησαν ἐξελασθῆναι. Ἢ καὶ τὸ ἐξελάθητε εἰς τὸ ἐξελάσθητε δεῖ μεταβάλλειν. H. Stephan.

Οἰκεῖτε] Subaudi τὴν τούτων, τῶν ἐξελασθέντων ὑφ᾽ ὑμῶν. Reisk.

Γῆς] Malim ἐνέχεα. Idem.

Μαρτύρια] Imo vero μαρτύρια, a nominat. singul. μαρτύριον, neutrius generis, ob præmissum τοῦτο. Idem.

Πατρῴων] Malim πατέρων. Idem.

Τῶν δὲ νέων] Pro particula τε malim δὲ, ob præmissum τῶν μὲν. Idem.

Καὶ ὅτι μὲν] Pro medio vocabulo conjecit Casterus ἴσως. recte id quidem, si multum fallor, verum non exhaurit rem. ulterius erat procedendum. Conjecturæ si licet indulgere, quod in loco desperato licere arbitror, ita videtur legendum: τῶν δὲ νέων [repete tacite e præmissis ἀρετῆς μαρτύρια] καὶ τῶν ὅτι μάλιστα [subaudi ἐν τῷ τῶν ἀνδρείων μέρει] ἄλλα τε πολλὰ, καὶ [subaudi τοῦτο] ὅτι [non ὅτε, quod vulgatus dant]. *recentiorum autem majorum virtutis documenta manent vel adhuc dum in hominum memoria vigentque, ut alia permulta, ita hoc quoque, quod* —. Idem.

Ἀπὸ τῆς σφετ.] Ἀπὸ τῆς σφετ. Ad Herodot. l. 1. 56. Wesseling.

Τούτους] Lacedæmonios designat. Reisk.

Μεγάλης] Aut μετὰ præponendum est, aut τῆς, ut sic exclamatio mirantis et stomachantis. *o Jupiter et vos reliqui dii, tam portentosæ impietatis!* (subaudi ἔσται, ergo) *nos tantor.* Idem.

Φερόντων] Alius usurpasset ὑπηρέτων. Idem.

Ἀφίκετο] Sed quisnam? num ὁ κύριος videtur potius nomen regis Spartani, qui tum fuit, excidisse, quod nomen quærere mihi nunc non vacat. quærant quibus volupe erit et otium suppetet. Invenient apud Cragium aliosque, qui de rebus Laconicis expossere. Casterus, quasi sentiens defectum, reddidit h. l. cum quidem

καὶ ἔχων φοινικίδα ἐπεκάλει τοὺς προγόνους βοηθῆσαι καὶ μὴ περιιδεῖν ἐπιβουλευθεῖσαν τὴν Σπάρτην. ἀντὶ δὲ τῆς 25
εὐεργεσίας τῆσδε τῆνδε ἡμῖν τὴν κακοεργασίαν ἀποδιδόασι,
30 καὶ νῦν οὗτοι τῆς ὑμετέρας ἕνεκα ἀρετῆς ὄντες οἵτινες εἰσὶ,
δεῦσί τε τὴν ὑμετέραν καὶ ἐλευθεροῦσι τοὺς ὑμετέρους
δούλους καὶ ἐπάγουσιν ἐφ' ὑμᾶς παρανόμως καὶ παρασπόν-
δους, οἷς οὐδὲ θέμις ἦν Ἡρακλειδῶν ἡγουμένων Ἀθηναίων
ἐπιβῆναι σὺν πολεμίοις ὅπλοις. ἀλλὰ γὰρ οὔτε θεοὺς οὔτε
ἀνθρώπους αἰδοῦνται· οὐ γὰρ ἂν τάδε ἐποίουν. ὑμεῖς, ἐὰν
θεὸς θέλῃ, δίκην αὐτοῖς ἐπιθήσετε. 26

35 β. Ἐνθυμήθητε δέ, ὅτι ὑμεῖς μὲν ἐκ τῆς ὑμετέρας αὐτῶν
ὁρμώμενοι ἀγωνιεῖσθε, ἀπὸ ἑστίας πατρῴας ἕκαστος καὶ
θεῶν τῶν ἄλλων καὶ πόλεως, οὐ τῶν κτισάντων φονέες
γενόμενοι, ἀλλὰ τοκέων τυχόντες, τοῖς ὑμετέροις θεοῖς
εὐξάμενοι περὶ τῶν αὐτῶν, ὥστε καὶ τὴν δίκην. τὴν παρὰ 27

ab illis — petisset auxilium. IDEM. Περικλείδας Orellius coll. Plutarch. Cim. 16. qui sic: Οἱ γὰρ Εἱλῶται ἐκ τῶν ἀγρῶν συνίδρυμα σπαστὸν ὄντες, ὃς συναφεστήκεσαν τοὺς σεσωσμένους [scil. ἐκ τοῦ σεισμοῦ] τῶν Σπαρτιατῶν. - - - πίμπουσιν οὖν οἱ Λακεδαιμόνιοι Περικλείδαν εἰς Ἀθήνας, βοήθειν, ἂν φησι κωμῳδῶν Ἀριστοφάνης καθιζόμενον ἐπὶ τοῖς βωμοῖς ἔχειν ἐν φοινικίδι στρατιὰν ἅπασαν.

Ἔχων φοινικίδα] Ergo feciales Græcorum, Spartanorum certe, cum supplicatum opemque ferendam efflagitatum aliquo venirent, russati erant, h. e. vestem russam corpore gerebant, aut eam e pertica suspensam præferebant? Sed cur? quid significaturi? num, vim sibi fieri, orarem suam peti? quapropter supplicare, ne immanitati hostium suorum inulti permittantur. Nam alias denuntiabant supplices hoc ritu, iis, quibus supplicassent, si fiat, ut rejecti perirent, sanguinis sui pœnas ipsos esse daturos, qui periclitantes, quos servare potuissent, perire sivissent. De panno puniceo attigi ad Lysiam p. 253. verum illius panni alia ratio est, atque hic commemorati. IDEM.

Οἵτινες εἰσὶν εἰσί] Qui istam tantam, quæ nunc sunt terribiles, potentiam, soli debent commiserationi vestræ, qua moti eos tum præsenti eripiebatis exitio. IDEM.

Οὐδὲ] Cohæret, non cum θέμις ἦν, sed cum remotiore Ἡρακλειδῶν ἡγουμένων. *ne si Heraclidæ quidem duces belli forent, eosque adversus fines Atticos ducerent.* IDEM.

Ἀθηναίων] Imo vero τῇ vel τὸν Ἀθηναίων, scil. γῇ vel χώρᾳ vel χθονί. *in solum Atticum invadere.* IDEM.

Οὐ γὰρ ἂν τάδε ἐποίουν] Scil. εἰ τοῦτο ἠδοῦντο. IDEM.

Ὑμεῖς, ἐὰν] H. ὑμεῖς δὲ ἐὰν. H. STEPHAN. Ego malim sic legi. — *iniquum. ὧν ὑμεῖς, ἐὰν — quorum scelerum vos ab iis, propitio deo, pœnas repetetis.* REISK.

Τῶν ἄλλων καὶ πόλεως] Id est, τῶν τε παρ' ἄλλοις νομιζομένων, καὶ τῶν ταύτῃ τῇ πόλει ἰδίων καὶ πατρίων. IDEM.

Τῶν κτισάντων φονέες] Nam Heraclidæ Pelopidas, antiquiores Peloponnesi incolas, exstirparunt. IDEM.

Τοκέων τυχόντες] Num εὐτυχοῦντες, vel potius εὐσεβῶν, interponendum est. Sin autem vulgata b. l. bene habet, tacite e præmissis erit τῶν κτισάντων repetendum. *parentibus usi iis, qui iisdem etiam soli hujus primi cultores fuissent.* Sive, *a quibus vos secunda fortuna estis pragnati, hi primi solum hoc satis et cultis et oppidis et legibus habitabile reddiderunt. an euern Eltern habt ihr die ersten Anbauer dieses Landes.* Sed magis placet εὐσεβῶν addi. *vestri majores non fuerunt tam impii atque fuerunt majores Spartanorum.* IDEM.

Εὐξάμενοι] Num εἰξάμενοι. ut ad τοκέων referatur. quod si probetur, tum ad illa περὶ τῶν αὐτῶν tacita mente adjungendum erit a lectore quoque ὑμῖν. *parentibus usi iis, qui eadem, quæ vos poscitis, poposcerant deos vestros.* Sin autem nominativum hic servabimus, tum aptus is erit e communi ἀγωνιεῖσθε verso 12. *ibitis in bellum votis factis ad deos vestros, formulis et ritibus iisdem, atque majores vestri olim faciebant.* ubi vos a diis vestris eadem rogaveritis,

θεῶν καὶ δαιμόνων μεγάλην σύμμαχον ἔχειν. μαίχεσθε δὲ ἀνδράσιν ὑβρισταῖς καὶ ἀνοσίοις, οἳ τὴν μὲν σφετέραν αὐτῶν ἐν ᾗ ἐγένοντο ἀπώλεσαν καὶ ἐξέλιπον, ἣ θεοῖς ἔχθρων θέντες ἢ κακοί τε καὶ ἀνάλκιδες ὄντες· ἐπὶ δὲ τὴν ὑμετέραν ἔρχονται ἐξ ἀλλοτρίας ὁρμώμενοι, οὔτ' ἀπὸ τῆς σφετέρας ἑστίας ἕκαστος αὐτῶν οὔτ' ἀπὸ τῶν ἄλλων οὔτ' ἀπὸ πατρῴων θεῶν, ἀπὸ Ἐρυσίνων δὲ καὶ ἀπὸ [1] Ἀπάτης δαιμόνων ἐλαυνόμενοι ἥκουσι δίκην δώσοντες. οὐ γὰρ οὔτε πλείους ὑμῶν εἰσὶν οὔτε εὐσπλάτεροι· οὔτε ὑμετέραν δειλίαν καταγνόντες ἔρχονται αὐτῶν θρασύτητι διὰ τῆς ὑμετέρας, ἀλλὰ θεῶν τις ἄγει αὐτοὺς δώσοντας δίκας μιαρῶν τε καὶ ἀνοσίων ἔργων. παραστήτω οὖν ὑμῶν ἕκαστος τοῦτο, ὡς τὸ θαρρεῖν πλεῖστον φέρεται εἰς τὸ νικᾶν. ὡς οὖν καὶ τῶν θεῶν συμμαχόντων ὄντων, καὶ ὑπαρχόντων ὑμῖν τούτων [2] καὶ ἀμείνοσιν εἶναι καὶ [3] εὐδοξοτέρους, βραχὺν χρόνον ἀνασχόμενοι τὰ ὅπλα τῶν πολεμίων μακρὰν δόξαν καταστήσεσθε ἀρετῆς εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον, καὶ ἀναμνήσετε πάντας τοὺς ἀνθρώπους ὅτι ὑμεῖς ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν ἐστὲ παῖδες, οἱ ποτε ἀποβάντας τοὺς βαρβάρους τῆς ὑμετέρας εἰς Μαραθῶνα αὐτοβοεὶ νικήσαντες πολλὰς μυριάδας ἀνθρώπων ἐξέβαλον ἐκ τῆς γῆς, τοὺς δ' ἀπέκτειναν, οὐ περιιδόντες οὔτ' εἴ τις αὐτοῖς ἔμελλεν ἐκ τῆς Πελοποννήσου βοήθεια ἥξειν, οὔτ' εἰ ὀλίγοι πολλοῖς μαχοῦνται, ἀλλὰ τῇ

28 29 174. 1

[1] Ἄτης [2] καὶ om. [3] εὐδοξότερος

quam illi quondam rogabant. Et tum ad παρὰ τῶν εἰκότων subaudiendum erit ἐσόμενος. IDEM.

Ἔχειν] Subaudi ὑμᾶς. quo fit, ut habeatis. IDEM.

Μάχεσθε] Π. μαχέσασθε. Ἡ μᾶλλον, μαχοῖσθε. Οὕτω γὰρ ἐν τῷ τέλει τούτου τοῦ λόγου. H. STEPHAN. Haud liquet. Ego equidem vulgata h. l. haud multum offendar. REISK.

Ἐκ τῆς Λακωνικῆς] Spartani enim stirpitus e Dorico eriendi, quem Phocidi et Thessalis intulerant, illine egressi, in Peloponnesum invecerant. IDEM.

Οἵνες] Utrum hoc aequivalet vocabulo ἐκείνοις, an hoc illi est sufficiendum. Sed prius verius. IDEM.

Ἀλλοφύλοις] Laconica enim non erat Spartanis verum natale solum, sed Hellas propria sic dicta. IDEM.

Ἄλλοσε] Jam paulo ante contentim insitatae et haud planissimae dictionis expessi. non profecti in bellum, neque coepta ea auspicati a diis propitiis, neque illis, qui aliis populis Graecis communes sunt, neque his adeo quoque, qui ipsis sunt proprii. IDEM. οὔτ' ἀπὸ post ἄλλων, ut temere iterata, delectum it Bekkerus.

Ἄτ' Ἄτης] ob Ate divinitus immissa. Sic dedi de meo, pro vulgari διὰ Ἀπάτης. REISK.

Τιμωρίαν] Imo vero ὑμῶν. neque hoc, quod vos ignavos atque imbelles haberent. IDEM.

Τούτων] Π. τοῦτο. H. STEPHAN.

Ἐπαρχόντων] Π. ἐπάρχοντες. IDEM. Subaudi φίλων καὶ συμμάχων. REISK. ἐπάρχω de suo dedit Bekkerus.

Ἀμείνοσιν εἶναι] Interpone ἐστὲ, et subaudi ὑμῖν. vobis licet eas potioribus. IDEM.

Οὔτ' εἰ] Interponendum videtur ἤλθε-

σφετέροις αὐτῶν ἀρετῇ πιστεύσαντες συμβαλόντες ἐνίκησαν· τοῦτο δὲ Πλαταιεῦσι μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ταὐτὰ φρονούντων ἐνίκων μαχόμενοι· ἐνίκησαν δὲ καὶ ἐπ' Ἀρτεμισίῳ τῆς Εὐβοίας ναυμαχοῦντες καὶ πρὸ Σαλαμῖνος, ὥστε εἰς τόδε ἡμέρας σωτῆρες τῆς Ἑλλάδος ἀνομάζεσθαι. πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλους ἀγῶνας καὶ καλοὺς ἠγωνίσαντο οἱ ὑμέτεροι πατέρες, ὧν τῆς νίκης τῶν ἄθλων ὅροι πεπήγασι πολλῶν ἡμερῶν πλοῦν ἀπὸ τῆς ὑμετέρας πόλεις μεγάλαι, ὑπακούσαι τοῦ ὑμετέρου κήρυκος. εὐξάμενοι οὖν τοῖς θεοῖς τοῖς Ὀλυμπίοις, οἳ ἡμῖν κατὰ τὸ εἰκὸς πλέον νέμουσιν ἢ τοῖς πολεμίοις, εὐχῇ συμβάλλωμεν λῃσταῖς ἀνδράσι. θαῤῥεῖτε δέ· [1] καὶ ἴσα νεμόντων τῶν θεῶν εὖ ἀγωνιεῖσθε. τὰ ἱερὰ καλὰ καὶ τὸ δίκαιον ὑμῖν μὲν θαῤῥεῖν παρέξει, ἐκείνοις δὲ δεδιέναι. ἃ δὲ μάλιστα ἄνδρας νέους παροξύνει, ὑμῶν αὐτῶν ἀκούσατε, πόλεώς τε μέγεθος καὶ εὐδαιμονίας καὶ δόξης ἣν ἕκαστος παρ' ἑαυτῷ ἔχει, ἅ τε νέοις ἀνδράσιν ἡλικίας δὲ ἀθύρματα, παῖδες καλοὶ καὶ γυναῖκες καὶ γυμνάσια καὶ κυνηγέσια, ὧν ὑμεῖς τῇ μεγάλῃ ἐλευθερίᾳ πλεῖστά τε καὶ

[1] ὡς

δεῦντες, aut ἱστοθέντες, vel tale quid. nam profecto περιδέντες e præmissis huc pertrahi nequit. quod ibi significat *exspectantes, præstolantes.* hic autem significatio *recogitantes, reputantes secum, pensitantes* convenit. Sed erunt, qui Synesin mihi opponent, quos sensu suo frui sinam, et figura sua delectari. IDEM.

Τοῦτο δὲ] Non præcedit τοῦτο μὲν, sed solummodo ὥστε p. 550. 19. cui ὥστε hoc τοῦτο δὲ respondet, modo loquendi rariusculo. Aut lege μετὰ τοῦτο. IDEM.

Ταῦτα φρον.] Π. ταὐτὰ φρον. H. STEPHAN.

Σωτῆρες] Malim σωτῆρας. subauditur enim αὐτούς. REISK.

Ὧν τῆς νίκης τῶν ἄθλων] Idem est, ac si dixisset: ἐν οἷς ἀγῶσιν οἵς νίκησαν ἆθλους, τούτων ὅροι — Appellat autem ὅρους hic loci *pignora*, respiciens ad illos ὅρους seu *palos*, qui figebantur in fundis vel ad domos oppigneratas, quas vendere non licebat. His eum palis comparat oppida in memoriam victoriarum ab Atheniensibus partarum condita. Quemadmodum hæ domus, et hi fundi, qui ejusmodi palis velut obsignati sunt, creditoribus eripi nequeunt, quibus oppigneratæ sunt, donec ipsis de ære mutuo credito satisfactum fuerit, ita quoque sunt hæc oppida notæ quædam publicæ, testantes, illas victorias, quarum ad memoriam conservandam et propagandam illa condita et veluti fixa fuerint, Atheniensium esse proprias, aliique nemini jus earum competere. IDEM.

Εὐχῇ] Imo vero ἀγαθῇ τύχῃ. v. p. 552. pen. nisi εὐχῇ est, *cum congratulatione*, ut in re votis multum expetita. IDEM.

Ὡς ἴσα νεμόντων] *confidite fore ut, dii si sint æqui* (sed dii æqui sunt) *prospere dimicetis.* sic dedi de meo, pro vulgari καὶ εἰς ἃ νεμόντων. Siglas, alteram καί, alteram ὡς, significantes in codicibus mutis, ita esse inter se similes, ut facile permutentur a minus cautis minusque peritis, res nota est. IDEM.

Τὰ ἱερὰ] Malim sic legi: τὰ γὰρ ἱερὰ καλὰ ὄντα [vel γεγενότα], καὶ τὸ δίκ. *acta enim*, vel *sacra, cum fausta nobis et auspicata sint* [vel cum perlitaverimus], *et jus atque fas*, quod nobiscum est, *fiduciam vobis præbebunt.* IDEM.

Ἡλικίας δὲ ἀθύρματα] Pro media voce malim οἷον, *quasi*; et subaudi ἐστὶν. *quæ juventutis quædam quasi sunt oblectamenta.* IDEM.

Κυνηγέσια] Subaudi a communi e præmissis, ταῦτα ὑμῶν αὐτῶν ἀκούσατε. *a me ista commemorari et vobis ad animum revo-*

κάλλιστα ἀπολαύετε· περὶ ὧν μαχεῖσθε νυνὶ ὑμετέρων ὄντων περιττὸν ἀνδράσιν οἷς ταῦτα σπάνια. παρακελευσάμενοι οὖν ὑμῖν αὐτοῖς, ἀνὴρ ἀνδρὶ καὶ δημότης δημότῃ καὶ φυλέτης φυλέτῃ, χρῆσθε τύχῃ ἀγαθῇ, ἐπειδάν ἡγῆταί τις ἐπὶ τοὺς πολεμίους.

cari ne exspectate, sed ipsimet animis vestris subjicite. IDEM.

Ὧν ὑμεῖς] Videtur sic. leg. ὧν ὑμεῖς πάντων μετὰ τῆς ἐλευθερίας — *quorum omnium fructus cum libertate* [h. e. si liberi sitis, libertatemque si tueamini] *abundantissimoque et florentissima percipietis.* Nam πλεῖστα et κάλλιστα h. l. accipienda sunt adverbialiter; aut alias leg. sit πλείστων et καλλίστων. quod minus videtur necesse esse. Vel τούτων ὑμεῖς αὐτοὶ μετὰ τῆς ἐλ. — ἀπολαύσητε. IDEM.

Ἀπολαύετε] Malim ἀπολαύσητε. IDEM.

Σπάνια. παρακελευσάμενοι] Intepone παρακελεύσθαι. *supervacaneum fuerit, fortes viros, quibus ista cara sint, magnique fiant, multis cohortari. quare cohortamini vosmet ipsi.* σπάνια h. l. accipio pro ἀγαστὰ καὶ πολυτίμητα καὶ περισπούδαστα. Ceterum hæc quinque vocabula, περιττὸν ἀνδράσιν οἷς ταῦτα σπάνια, censebat amputanda, et supervacanea, et a scholiasta quopiam assuta. in quo multum falsus fuit. Bonorum auctorum ecquid superuerit, si nobis sumamus in eos ad hunc modum grassari? IDEM.

Καὶ δημότῃ] Π. καὶ δημότης δημότῃ. H. STEPHAN.

Χρῆσθε] Ἴτε de suo Bekkerus.

Η Ρ Ω Δ Η Σ.

RAPHAELIS FIORILLO

PRÆFATIO

AD HERODEM.

SEMPITERNAM nominis famam clarissimis ingenii monumentis consecutus est Herodes Atticus, qui illa tempestate floruit, qua Græcorum Romanorumque scriptores, ab humano cultu jamjam deficere, litterarum studia ad interitum vergere, priscus Græci sermonis nitor obscurari, ac poetæ, non elegantiæ, facilitati ac gratiæ, quæ in Atticis tantopere delectant, sed tumori cuidam et nimio inanique ornatui studere cœperant. Hac igitur ætate paullo nitidiorem orationem, nonne eadem admiratione et lætitia excipiamus, qua stellam solemus, caliginosa nocte radiantem, aut egregiæ virtutis exemplum, corrupta in civitate prosequi?

Operæ igitur pretium omnino me facturum esse putavi, nova Carminum Triopeorum editione adornata, quod non unam ob causam digna ea sunt, ut a studiosis litterarum Græcarum lectitentur.

Commentatoribus, qui carmina quæ restant duo illustrarunt, me ita adjungere, ut proferrem aliquid, quod a Salmasio, Viscontio, aliisque intactum relictum esset, profiteri haud ausus sum. Quum vero in legendis carminibus aliquid temporis consumpserim, multa in mentem mihi venere, quæ partim ad illustranda duo carmina, partim ad nonnulla aliorum poetarum loca accuratius cognoscenda prodesse mihi videbantur. Exposui igitur in animadversionibus verba poetæ, et, si qua ex aliorum imitatione posita viderem, enotavi. Omnem denique curam adhibui, non quidem, ut, quæ ad historiam poetæ spectant, enarrarem, sive ut iis locis, quæ e Romana historia luce aliqua indigeant, lucem affunderem, hæc enim Viscontius jam apposuit, sed ut verba sententiasque poeticas indagarem, et illustrarem. Quantum vero utilitatis ex labore meo ad poemata redundet, rectene in dijudicandis examinandisque carminibus versatus sim, aliorum esto judicium.

Ante vero quam ad carmina ipsa transgrediar, non alienum est, brevem rerum, quæ in libello obvenient, imaginem ante oculos ponere, ac diversa capita indicare. Herodis Attici vitam multi exposuere, sed nemo de eo accuratius egit Cl. Eichstaedtio, qui

Herodis enarranda, comparandisque et conciliandis inter se veterum scriptorum de Herode testimoniis, omnes subortas difficultates feliciter sustulit. Hoc caput e Fabricii Bibliotheca desumptum adjungendum censui, observationibus nonnullis inspersis additisque notulis nostris. Quæ in Academiæ Parisinæ Actis (Mémoires de Litterature, T. XXX. p. 1. sq.), exstat de Herode dissertatio, Burignyi, eandem, quam in aliis hujus viri docti scriptis invenimus, antiquitatis scientiam ostendit, at quia sæpius indagata non recte attulit, et conjecturis indulsit, sæplus non necessariis, eam omisimus.

Adjeci orationem quæ Herodis nomine inscripta est, *tradidique* operis exscribendum Reiskii exemplum, cum Latina *Meursii interpretatione*. Quoties Reiskius in Animadversionibus conjecturas suas commemorat, eas integras subjunxi, pluribus vero ad orationem de lectionis varietate sententiam dicere nolui, quia, ut bene Reiskius monuit, vix digna est, ut in explicatione ingenium conteratur. Ipsam enim si orationem sub Herodis nomine adhuc venditatam examinamus, linguam videmus multas contraxisse sordes ab illorum temporum, quibus sermonis pura indoles elegantiaque naturalis perierat, contagione. Quare, qui diurna eum optimis Atticis oratoribus familiaritate contracta, ingenuam et amabilem Græcæ Suadæ faciem norunt et unice diligunt, eos Anonymi, Herodis nomen mentiti, eloquentia parum delectabit. Attamen ad historiam eloquentiæ Græcæ, quin ad humani ingenii historiam cognoscendam, non solum faciunt egregia magnorum virorum opera, sed pertinent huc quoque mediocres, immo, qui ne mediocritatem quidem attingunt, libri.

Aliam viam inii in explicandis carminibus. Salmasius, in magno suo Commentario, immensam protulit variæ eruditionis copiam; exspatiatur non raro liberius, atque varietatibus distinguendo opus, diverticula quasi quærit, ubi, qui antiquitatis amore ducuntur, suaviter requiescant. Nos usos esse viri eruditi animadversionibus, libere fatemur, et, ne apud æquos rerum judices, hoc fraudi sit, vix veremur. Quod præcipue doctissimus Visconti, in optimo Commentario observandum sibi putavit, pertinet ad rerum verborumque illustrationem. Non sine voluptate agnovimus miram doctrinæ copiam, Græcæ linguæ scientiam accuratam, antiquitatis studium singulare. Locis multis e lapidibus, quos ante oculos habuit, affusam esse lucem, multa historiæ capita egregie exposita, indolemque carminum præclare illustratam esse fatemur. Non exiguum itaque fructum lectores percepturos esse speravimus, additis nostræ editioni præcipuis Viscontii observationibus, quia non admodum multa exempla in has terras putamus perlata esse,

neque multorum Bibliothecas apud nos, exemplari aliquo ornatum iri probabile videtur.

Restat, ut nonnulla de carminibus, eorumque indole adjiciamus. Credidere Viri docti Inscriptionum auctorem esse Herodem Atticum; primo certe loco positæ. At mihi omnino vera videtur esse sententia Viscontii, qui Marcellum Sideten, tempore Marci Aurelii florentem poetam, auctorem esse putat. Etenim, quæ secundo loco exhibita est Inscriptio, nomen poetæ præ se fert ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ, in quo explicando, et editores carminis, et Spanhemius (ad Callimachi Hymn. in Cer. v. 8.), operam frustra consumpserunt, tum, quia poetica alteram superare videtur præstantia, tum, quia Triopium Herodis adituris forsitan primo aditu et loco conspiceretur. Suspicio Viscontii admodum probabilis visa est Viro erudito, in Ephemeridibus Gottingensibus, anni 1795. Nro. 180.; adversus eam quædam monuit Cl. Eichstaedt, in censura, quæ inserta est Ephemeridibus Univ. Litterariis, Ienæ prodeuntibus, anni 1596. Nro. 61. Paucis tantum examinemus ea, quibus Itali argumenta diluere studuit. Ac primum quidem monuit Vir doctissimus, fragmenta, quæ è Marcelli Ἰατρικοῖς περὶ ἰχθύων[1] restant, non eundem præ se ferre colorem. In illis dicendi genus esse simplex, nullo sententiarum verborumque splendore illustre, in Inscriptionibus contra vibrans, ornamentis ambitiose quæsitis distinctum, turgescensque nonnunquam tumore immodico. At hoc judicio minime contenti, plura desideramus argumenta. Primum enim, de toto orationis habitu, etsi e paucis fragmentis, quæ solummodo piscium catalogo constant, vix judicari potest, non dubitamus tamen fore, ut, si quis ea legat, deinde Inscriptiones recitet, sonum nescio quomodo consentientem in auribus sentiat. Verum hoc sentiri magis, quam verbis explicari potest. Præterea sermonis in carmine de piscibus longe alia ratio est, quam in carmine dedicationem Triopii continente. Cur non ab illa ratione dicendi declinasse, et in dedicatorio carmine alio more poetam locutum esse dicamus? Quodsi deinde Marcellus in Carmine de piscibus, floridum dicendi genus adhibuisset, quam ridicule egisset! Aliis enim verbis in enumeratione piscium, ad Pancratis Arcadis, Archestrati aut Alexandri Ætoli, ut mihi videtur, exemplum composita, aliis in carmine dedicatorio opus: aliis, si quid sapio, verbis de historia naturali, aliis de simulacro aut statua dicimus. Ipse Nicander, quam parcus, quam brevis, quam pressus est in Theriacis, quam dissimilis illi exsultanti et luxurianti Nicandro, qui in Georgicis apud Athenæum (Lib. XV. pag. 683. sq.), pulcritudinem Nym-

[1] Fragmenta quæ e Marcelli Ἰατρικοῖς περὶ ἰχθύων restant, edita sunt a Fabricio, in Bibliothecæ Græc. T. I. p. 14. ed. vet. et Schneidero, ad calcem editionis suæ Plutarchi, de educat. pueror. Argentor. 1775. Promissa vero a Cl. Bellin de Ballu.

κάλλιστα ἀπολα
ὄντων περιττὸν ἀ
σάμενοι οὖν ὑμῖν
καὶ φυλέτης φυλέτ
τις ἐπὶ τοὺς πολεμ

cari ne exspectate, sed ipsimet subjicite. IDEM.

Ὧν ὑμεῖς] Videtur sic. . πάντων μετὰ τῆς ἐλευθερίας — *nium fructus cum libertate* [*siris*, libertatemque si tueami *tissimeque et florentissima perc* πλεῖστα et κάλλιστα h. l. acc *adverbialiter*; aut alias leg. et καλλίστων. quod minus vid *esse*. Vel τούτων ὑμεῖς αὐτὰ — ἀπολαύοντε. IDEM.

Ἀπολαύητε] Malim ἀπολαβ Σπάνα. παραλυσάμενοι] *supervacaneum* ξυλλύσθαι.

rum Bibliothecas apud nos, exemplari aliquo ornatum
videtur.
nonnulla de carminibus, eorumque indole adjiciamus.
i docti Inscriptionum auctorem esse Herodem Atti-
certe loco positæ. At mihi omnino vera videtur
Viscontii, qui Marcellum Sideten, tempore Marci
em poetam, auctorem esse putat. Etenim, quæ
exhibita est Inscriptio, nomen poetæ præ se fert
, in quo explicando, et editores carminis, et Span-
machi Hymn. in Cer. v. 8.), operam frustra con-
, quia poetica alteram superare videtur præstantia,
um Herodis adituris forsitan primo aditu et loco
uspicio Viscontii admodum probabilis visa est
Ephemeridibus Gottingensibus, anni 1795. Nro.
m quædam monuit Cl. Eichstaedt, in censura, quæ
neridibus Univ. Litterariis, Ienæ prodeuntibus,
1. Paucis tantum examinemus ea, quibus Itali
studuit. Ac primum quidem monuit Vir doctis-
quæ è Marcelli Ἰατρικοῖς περὶ ἰχθύων[1] restant,
e ferre colorem. In illis dicendi genus esse sim-
arum verborumque splendore illustre, in Inscri-
rans, ornamentis ambitiose quæsitis distinctum,
unquam tumore immodico. At hoc judicio mi-
desideramus argumenta. Primum enim, de toto
i e paucis fragmentis, quæ solummodo piscium
ix judicari potest, non dubitamus tamen fore,
leinde Inscriptiones recitet, sonum nescio quo-
in auribus sentiat. Verum hoc sentiri magis,
ri potest. Præterea sermonis in carmine de
tio est, quam in carmine dedicationem Trio-
non ab illa ratione dicendi declinasse, et in
alio more poetam locutum esse dicamus?
llus in Carmine de piscibus, floridum dicendi
uam ridicule egisset! Aliis enim verbis in
, ad Pancratis Arcadis, Archestrati aut
mihi videtur, exemplum composita, aliis in
pus: aliis, si quid sapio, verbis de historia
lacro aut statua dicimus. Ipse Nicander,
revis, quam pressus est in Theriacis, quam
ti et luxurianti Nicandro, qui in Georgicis
. XV. pag. 683. sq.), pulcritudinem Nym-

[1] celli Ἰατρικοῖς Plutarchi, de educat. pueror. Argentor.
at a Fabricio, 1775. Promissa vero a Cl. Bellin de
p. 14. ed. vet. Ballu.
editionis suæ

Herodis enarranda, comparandisque et conciliandis inter se veterum scriptorum de Herode testimoniis, omnes subortas difficultates feliciter sustulit. Hoc caput e Fabricii Bibliotheca desumptum adjungendum censui, observationibus nonnullis inspersis additisque notulis nostris. Quæ in Academiæ Parisinæ Actis (Mémoires de Litterature, T. XXX. p. 1. sq.), exstat de Herode dissertatio, Burignyi, eandem, quam in aliis hujus viri docti scriptis invenimus, antiquitatis scientiam ostendit, at quia sæpius indagata non recte attulit, et conjecturis indulsit, sæplus non necessariis, eam omisimus.

Adjeci orationem quæ Herodis nomine inscripta est, tradidique operis exscribendum Reiskii exemplum, cum Latina Meursii interpretatione. Quoties Reiskius in Animadversionibus conjecturas suas commemorat, eas integras subjunxi, pluribus vero ad orationem de lectionis varietate sententiam dicere nolui, quia, ut bene Reiskius monuit, vix digna est, ut in explicatione ingenium conteratur. Ipsam enim si orationem sub Herodis nomine adhuc venditatam examinamus, linguam videmus multas contraxisse sordes ab illorum temporum, quibus sermonis pura indoles elegantiaque naturalis perierat, contagione. Quare, qui diurna eum optimis Atticis oratoribus familiaritate contracta, ingenuam et amabilem Græcæ Suadæ faciem norunt et unice diligunt, eos Anonymi, Herodis nomen mentiti, eloquentia parum delectabit. Attamen ad historiam eloquentiæ Græcæ, quin ad humani ingenii historiam cognoscendam, non solum faciunt egregia magnorum virorum opera, sed pertinent huc quoque mediocres, immo, qui ne mediocritatem quidem attingunt, libri.

Aliam viam inii in explicandis carminibus, Salmasius, in magno suo Commentario, immensam protulit variæ eruditionis copiam; exspatiatur non raro liberius, atque varietatibus distinguendo opus, diverticula quasi quærit, ubi, qui antiquitatis amore ducuntur, suaviter requiescant. Nos usos esse viri eruditi animadversionibus, libere fatemur, et, ne apud æquos rerum judices, hoc fraudi sit, vix veremur. Quod præcipue doctissimus Visconti, in optimo Commentario observandum sibi putavit, pertinet ad rerum verborumque illustrationem. Non sine voluptate agnovimus miram doctrinæ copiam, Græcæ linguæ scientiam accuratam, antiquitatis studium singulare. Locis multis e lapidibus, quos ante oculos habuit, affusam esse lucem, multa historiæ capita egregie exposita, indolemque carminum præclare illustratam esse fatemur. Non exiguum itaque fructum lectores percepturos esse speravimus, additis nostræ editioni præcipuis Viscontii observationibus, quia non admodum multa exempla in has terras putamus perlata esse,

neque multorum Bibliothecas apud nos, exemplari aliquo ornatum iri probabile videtur.

Restat, ut nonnulla de carminibus, eorumque indole adjiciamus. Credidere Viri docti Inscriptionum auctorem esse Herodem Atticum; primo certe loco positæ. At mihi omnino vera videtur esse sententia Viscontii, qui Marcellum Sideten, tempore Marci Aurelii florentem poetam, auctorem esse putat. Etenim, quæ secundo loco exhibita est Inscriptio, nomen poetæ præ se fert ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ, in quo explicando, et editores carminis, et Spanhemius (ad Callimachi Hymn. in Cer. v. 3.), operam frustra consumpserunt, tum, quia poetica alteram superare videtur præstantia, tum, quia Triopium Herodis adituris forsitan primo aditu et loco conspiceretur. Suspicio Viscontii admodum probabilis visa est Viro erudito, in Ephemeridibus Gottingensibus, anni 1795. Nro. 180.; adversus eam quædam monuit Cl. Eichstaedt, in censura, quæ inserta est Ephemeridibus Univ. Litterariis, Ienæ prodeuntibus, anni 1596. Nro. 61. Paucis tantum examinemus ea, quibus Itali argumenta diluere studuit. Ac primum quidem monuit Vir doctissimus, fragmenta, quæ è Marcelli Ἰατρικοῖς περὶ ἰχθύων [1] restant, non eundem præ se ferre colorem. In illis dicendi genus esse simplex, nullo sententiarum verborumque splendore illustre, in Inscriptionibus contra vibrans, ornamentis ambitiose quæsitis distinctum, turgescensque nonnunquam tumore immodico. At hoc judicio minime contenti, plura desideramus argumenta. Primum enim, de toto orationis habitu, etsi e paucis fragmentis, quæ solummodo piscium catalogo constant, vix judicari potest, non dubitamus tamen fore, ut, si quis ea legat, deinde Inscriptiones recitet, sonum nescio quomodo consentientem in auribus sentiat. Verum hoc sentiri magis, quam verbis explicari potest. Præterea sermonis in carmine de piscibus longe alia ratio est, quam in carmine dedicationem Triopii continente. Cur non ab illa ratione dicendi declinasse, et in dedicatorio carmine alio more poetam locutum esse dicamus? Quodsi deinde Marcellus in Carmine de piscibus, floridum dicendi genus adhibuisset, quam ridicule egisset! Aliis enim verbis in enumeratione piscium, ad Pancratis Arcadis, Archestrati aut Alexandri Ætoli, ut mihi videtur, exemplum composita, aliis in carmine dedicatorio opus: aliis, si quid sapio, verbis de historia naturali, aliis de simulacro aut statua dicimus. Ipse Nicander, quam parcus, quam brevis, quam pressus est in Theriacis, quam dissimilis illi exsultanti et luxurianti Nicandro, qui in Georgicis apud Athenæum (Lib. XV. pag. 683. sq.), pulcritudinem Nym-

[1] Fragmenta quæ e Marcelli Ἰατρικοῖς περὶ ἰχθύων restant, edita sunt a Fabricio, in Bibliothecæ Græc. T. I. p. 14. ed. vet. et Schneidero, ad calcem editionis suæ Plutarchi, de educat. pueror. Argentor. 1775. Promissa vero a Cl. Bellin de Ballu.

pharum, numerosissimamque florum varietatem elegantissime descripsit. Cur denique, si hoc etiam argumentum nihil valere dixerit aliquis, nomen Marcelli, in genitivo positum in fronte Inscriptionis, si non indigitat auctorem? Epigrammata Anthologiæ Græcæ et Latinæ innumera, nomina præferunt auctorum, unde, a quo scripta sunt, intelligi plane potest et cognosci. Nec in Inscriptionibus hoc infrequens. (v. Pockoke, Description of the East, p. 133, 104. et Toupii Emendatt. in Suid. T. III. p. 46.) Marcello non dedicatum esse carmen, unusquisque intelligit, et si dedicatum, cur nulla Marcelli in ipso carmine mentio injecta est?

Pauca hæc nobis argumenta in mentem venere, alia, *cui majus* est ingenium ipse animadvertet. In Animadversionibus *egi id, ut*, quæcunque ad intelligentiam carminum facere videbantur, eorum prætermitterem nihil. Venerunt quoque in mentem nonnullæ emendationes aliorum poetarum, quas si adsperserim nostris observationibus, Virorum doctorum humanitatem non ægre id laturam esse, mihi persuasi. Dedi fortasse occasionem aliis meliora proferendi et veriora. Omnino me trado Virorum eruditorum benevolentiæ, quam promereri summo studio conabor. Læto semper animo in hoc studio pergam, favorem doctorum virorum expertus, quorum sententias humaniores æquo animo audire ac ferre didici.

CHR. GOTTL. HEYNII

AD

RAPHAELEM FIORILLO

EPISTOLA.

Ut, etsi aliis occupationibus distinerer, hoc tamen, quicquid est, opellæ tibi, vir doctissime, consecrarem, id visus mihi sum partim officio et amori, quo te a prima ætate sum amplexus, partim librarii, viri honestissimi, precibus, partim studiorum et curarum variarum conjunctioni, quæ mihi cum parente tuo, viro artium elegantia et doctrina eminentissimo, intercedit, debere. Id quod mihi eo magis profitendum erat, quo magis me ab omni hoc scriptionis genere alienum esse professus sum, quippe quod sensui meo adversatur, et arrogantiæ aut ostentationis notam nescio quam habere videtur. Nunc autem me a me ipso id impetrasse, ut huic libello aliquid seu præfarer seu subjungerem, tanto magis mirationem facere potest, quod ille in eo rerum genere versatur, ad quod ego juvenilia ingenia hortatu meo raro instigare, sæpius ab eo avocare, soleo. Cujus mei judicii rationem et morem ut exponam, occasione oblata ita utar, ut DE FINIBUS STUDII CRITICI REGUNDIS omnino tecum, vir doctissime, paucis agam. Quis enim foret, quicum lubentius de hoc litterarum studio agerem, quam cum viro multarum litterarum varietate ita instructo, ut bene teneat, non omnem doctrinæ laudem in critica scriptorum veterum sola contineri, contra autem ipsius hujus studii laudem summam in eo ponendam esse, si ad alias disciplinas emendandas et perficiendas illud adhibeatur.

Equidem, cum ad hæc humanitatis studia sub Christii Ernestiique disciplina primum accederem, bene memini duas maxime opiniones, e schola forte Burmanniana, propagatas, commilitonum animis tum insidere, primam, philologica et critica studia, si non sola digna sint, quibus ingenium liberalius et erectius sese consecret, omnibus tamen reliquis disciplinarum studiis ita antecellere, ut facile omnium litterarum eruditiorum principatum teneat; alteram, eum demum in litterarum antiquarum omninoque humaniorum aliquantum profecisse, qui scriptores Græcos Latinosque emendare et conjecturis tentare didicisset; hanc vero omnis doctrinæ esse tanquam aream, ad quam qui pervenisset, nec illum immortalitatem nominis tanquum certa possessione tenere. Hac persuasione permoti nos scriptores veteres non alio consilio perlegere et excutere solebamus, quam ut criticam aliquam observatiunculam

adspergere, conjecturam vel emendatiunculam in verbis allinere possemus. Legebamus itaque multa, nullo aut exiguo cum fructu ad philosophicas et historicas notiones, aut ad scribendi dicendive facultatem et usum. Altera ex parte plerique nostrum disciplinarum severiorum, imprimis quæ ad vitam civilem spectant, tenebantur contemptu; theologica et jurium studia eo tantum laudem aliquam habere aiebamus, quatenus in interpretatione et critica librorum sacrorum et legum versentur. Cum non omnis superbia et fastus ab hic judiciis abesset, in invidiam adducebantur ipsa hæc studia, et, ut fit, ab iis, qui tali professione se suaque studia contemptui haberi viderent, dignatione sua vicissim dejiciebantur. Itaque evenit, ut Bachio multis cum difficultatibus luctandum esset, antequam jurisprudentiæ forensis et ecclesiasticæ idoneus auctor haberetur; multumque elaborandum erat Ernestio, ut in theologicis disciplinis et ipse aliquo in loco haberetur; obesse enim solidiori doctrinæ antiquas litteras, parum prodesse; nec injuria ita statuebant viri quoque gravissimi, qui litterarum studia, quæ in rerum naturis cognoscendis, judiciorum et opinionum veritate exploranda et constituenda, negotiorum difficultate expedienda, et utilitatum vitæ publicæ privatæque procuratione versari debebant, ad verborum apices, librariorum vitia indaganda et cum speciosa aliqua sollertia corrigenda revocari videbant.

Quod in aliis non modo litteris, sed studiis omnis generis, plerosque peccare videmus, ut, quo consilio, quo fine et usu, ea, in quibus occupati sunt, tractent, eoque ipsum modum et rationem studii sui regant, ut, inquam, hoc parum exploratum et liquidum ipsi habeant, hoc idem vidimus evenisse in omni disciplina scholastica et academica, ut, quid illud sit, quod assequi volunt homines, dum sollennem studiorum rationem prosequuntur, raro aut nunquam inquirerent. Ita quoque a paucis diligenter et subtiliter satis quæsitum est, quorsum in lectione scriptorum antiquorum, Græcorum et Latinorum, ætas juvenilis contineatur. Quod igitur mirabimur, idem illud fugisse plerosque, quem usum, quos fines critices studium habeat, ideoque nec satis prudenter definiisse, qui locus huic studio in institutione scholastica et academica sit assignandus.

Cum veterum scriptorum lectio et interpretatio in disciplina puerili partim institutionis, quæ grammàtices et dialectices præcepta et usum mentibus insinuat, locum obtineat, partim notionum communium innumerarum, vulgarium et doctarum, mentibus instillandarum, copiam præbeat, partim ingenium, puleri rectique sensum, elocutionem et scriptionem, fingat: magistrorum utique animis notio aliqua artis criticæ ut insideat, in votis habendum est, ut de editionum bonitate, et de lectionum veritate, ad interpretationis usum, recte possint judicare, forte etiam provectioribus notitias

aliquas judicii et usus critici impertire. Jam possunt in his esse ingenia erectiora, quæ in linguæ Græcæ et Romanæ cognitione et in veterum scriptorum lectione, præter istas utilitates, quas ætati juvenili propositas esse diximus, ad subtilitates sermonis progredi volent; erunt quoque, qui in studiis litteraturæ antiquæ habitare volent et fortunarum suarum spem et fundum collocare: hos et illos in critica accuratius cognoscenda, experimento quoque aliquo facto, operæ partem ponere, quis improbet? dummodo reliqua illa, quæ per auctorum classicorum lectionem et interpretationem consequi necesse est, haud posthabeantur; contra vero ut ad rerum notitias, ad historias, temporum hominumque vicissitudines, fortunas, earumque causas, observandas, tum ad certa rectaque de iis facienda judicia, imprimisque ad judicandi, eloquendi ac scribendi facultatem exercendam, institutione publica privataque adducantur; neque interea mathematices et logices, aliarumque notionum utilium copias negligant.

Inter eos, qui studiis his antiquarum litterarum totos se consecrant, esse possunt, quorum ingenia miro aliquo hujus generis acumine excellunt, eoque ipso procliviora ad criticam hanc facultatem et artem habentur: hos ad eam imprimis se comparare, et naturæ beneficio sibi impertitam vim exercere et perficere, quis invideat? Quum tamen pauci ad hæc studia ferantur, neque optandum sit in republica, ut multi in hoc studiorum genere detineantur; quandoquidem iis præmia sua, muniaque desint, quibus fungendis admoveri possint, cavendum est omni modo, ne, in hac æmulorum paucitate, illi ad eam opinionem adducantur, sibi solis a natura illud ingenii acumen, quod ad criticas conjecturas, et animadversiones conferunt, esse concessum, neve alias litteras suis posthabeant, fastuque importuno et inani efferantur; haud immemores, se id, quod alii in vitæ officiis et negotiis ac munerum rationibus, aut in disciplinis ac doctrinis gravissimis, adhibent, acumen in verborum et linguarum studiis collocare. Potest hunc in modum aliquis magna cum laude in scriptoribus Græcis Latinisque criticam exercere: si modo fortunæ locique, quem obtinet, rationes id poposcerint vel admiserint: etiamsi illa intra meras grammaticas subtilitates substiterit; nam et hujus quoddam esse potest utilitas, haud contemnenda.

Luculentior tamen et probabilior est criticæ commendatio, si illa ad ipsam orationis seu solutæ seu vinctæ virtutem et elegantiam processerit, et sententiarum rerumque veritatem et cum natura usuque consensum, verborumque proprietatem, exploraverit, judiciumque rectum et sanum de his tulerit; si porro critica ad judicia veterum et opiniones, ad disciplinas et disciplinarum, quæ nunc cum maxime efloruerunt, initia et incrementa in scriptoribus eru-

enda et illustranda, ad historicas difficultates et obscuritates tollendas, transferatur: multa enim in his a lectionis veritate et sermonis severiore ac subtiliore studio sunt ducenda: hæc solidioris doctrinæ monimenta campum aperiunt latissimum, criticæ litteris ac disciplinis fructuosæ ad notitias in variis scientiarum generibus ex antiquitate procurandas, in historia imprimis naturæ, cujus locupletandæ haud vana spes inde illucescit. Num ut critices usum in libris sacris et in legibus juribusque Romanis commemorem, vix necesse est; quo ipso jam satis se studii critici, recte instituti, præstantia approbavit.

Secundum hæc habebo atique in votis, ut ii ipsi, qui criticæ in scriptoribus classicis exercendæ se accingunt, non primo loco id sibi propositum habeant, ut vitia lectionis indagent et earum tanquam cubilia investigent; præstat haud dubie in interpretandis et excutiendis scriptorum sententiis rebusque expositis judicii omnem vim intendere, notionum et notitiarum copias inde locupletare, digerere et recte constituere; sique inter hæc seu librarii seu scriptoris vitia et errores inciderint, in iis animadvertendis, notandis et emendandis acumen adhibere; hoc est illud emendationum genus, quod laudem veram et solidam habet. Alius critices adhibendæ modus est commendatione dignus in paranda nova recensione, eaque emendatiore, auctorum veterum; *multoque majore laude* dignus est habendus, si critica non modo in codicum varietatibus enotandis et conjecturis inde eliciendis aut virorum criticorum commentis colligendis versetur; si porro ea non, locis difficilioribus et obscurioribus omissis, ad ea, quæ per se nota satis erant, adhæserit; excutiat potius non animadversa, nec sibi dedecori ducat, vitia indicare latentia, etsi iis medelam ipsa afferre nequeat. *Licet* in his pro consiliorum diversitate vias rationesque ingredi varias, de quibus nunc agendi locus haud est.

Nec vero modo in scriptore aliquo edendo et recensendo, verum etiam legenti veteres quosvis alios scriptores occurrere passim possunt ac debent loca multa aut in mendo cubantia, aut temere ac perperam ab editoribus tentata: quorum emendationes probabiles, forte et illustrationes luculentas, si quis animadverterit, circumspiciet ille viam, qua in publicum proferat ingenii sui inventa probetque eruditis; possunt quoque esse tempora, ut quis fortunæ suæ ac famæ hoc ipso consultum esse judicet; ita viri docti eo devenerunt, ut in recensionibus auctorum classicorum opportunitates anxie venarentur, quibus uti possent, ad protrudendum in medium animadversa a se et conjectata; ita vidimus criticos in edendis scriptoribus, promiscue, etsi alienissimo in loco, emendationes in varia scriptorum loca intexere, aut verius intrudere et inculcare; dum similia optant, confundere dissimillima, penitusque abdocere

animum legentis ab auctore in quo versabatur. Poterant saltem per digressiones et excursus ad calcem adjectos seu subscriptos suas opes speciosius explicare. Ita evenit, ut interdum scriptores tantum pro vehiculo variarum ac diversissimarum opum criticarum ad mercatum extrudendarum habendi essent, aut pro vestibulo, quod aditum ad merces exponendas et inspiciendas præberet: etsi sunt certa scriptorum genera, quæ, per se jejuna et exsilia, ejusmodi copiosiores illustrationes admittunt, aut etiam desiderant, ut Lexica et Glossographi. Aliam viam ingressi sunt ii, qui libros Emendationum, Animadversionum, Conjectaneorum et sic porro ediderunt, quibus ea, quæ sparsim animadverterant, per saturam uno in loco propinarunt; qui quidem libri lectionem continuam haud admittunt, nec, nisi auctores ad manus habeas et sententiarum nexum satis teneas, recte dijudicari queunt, utilitatem tamen habent hanc, ut in vulgus edita servari et, quoties opus sit, inspici possint. Sunt quidem pleræque hæ emendationes ita comparatæ, ut aut a generalibus præceptis seu observatis ad unumquemque locum accommodatis, aut e sententiarum et verborum accurate expensa ratione et indole proficiscantur: quarum has accurata et attenta lectio ipsa suppeditat, illas autem in quolibet loco, præceptis istis et observationibus in animum revocatis, suo quisque studio poterat ac debebat assequi: est tamen in his felicitas aliqua ingenii, est fortunæ casus, est memoriæ aut recentis lectionis beneficium, quo sæpe ad ea, quæ nemo facile sua opera excogitet, deferimur.

Post hæc omnia critica exercitatio, etiam in grammaticis, salubris est et fructuosa ingenio juvenili, ut se exerceat et paret ad alia et majora, etiam ad disciplinas graviores; vigent in hac ætate animi et pollent memoria prompta et facili, facultate observandi et comparandi similia, eliciendi latentia; recte hæc ad ea adhibentur, in quibus eæ vires imprimis sunt ad consequendum, quod velis, necessariæ.

Satis docent hæc a me disputata, me magnopere probare conatus tuos, doctissime Fiorillo, et lætari his primis successibus. Ab hac enim lectionis copia et varietate, hoc ingenii acumine, hac venustate, quid non exspectare licet maturioribus annis! Fecisti critices experimenta magna ex parte in fragmentis lyricorum et tragicorum, quod critices longe difficillimum genus est, imprimisque lubricum propter metricas leges partim ignotas, partim parum firmiter constitutas; nec tibi ad incerta fortunæ tentanda animus defuit, in quibus nec ausis excidere turpe est, honorificum autem est, esse tamen, in quibus successum habueris. Nec deerunt ingenio, doctrinæ et industriæ, præmia, quorum spem et exspectationem ipsa hæc specimina faciunt tanto majora, quo rariora sunt ingenia in his litteris eminentia. Scr. Gottingæ M. Septembri cIↃIↃccc.

DE

HERODE ATTICO

ET

EJUS SCRIPTIS.

Tiberius Claudius Atticus (Suidæ perperam Julius) Herodes,[1] nobilis viri, Attici F.,[2] ex pago Marathonio, Atheniensis, apud Im-

[1] Ita plene dicitur *Tiberius Claudius Atticus Herodes* in quibusdam Inscriptionibus, velut ea, quæ auspicio Cardinalis, Polignac, Romæ a. 1728. eruta, et primum vulgata est in Mem. de Tréveux, Juillet. 1728. pag. 1551., deinde etiam in Mem. de l'Acad. des Inscriptions, Tom. XV. pag. 445. — Apud Græcos, Salmasius contendebat (in not. ad Dedicat. stat. Reg. in Crenii Museo Philologico II. pag. 137.), hunc Herodem *nunquam* fuisse dictum Ἡρώδην Ἀττικόν, sed Ἡρώδην Ἀττικεῦ; sicut est in Epigrammate Anslect. Brunck. Vol. III. pag. 272. Ἀττικεῦ Ἡρώδης Μαραθώνιος. Græcos enim raro admodum filios patrum nomine appellasse. Romanos vero, quibus alia fuerit consuetudo, *Herodem Atticum*, non *Attici*, hunc semper vocasse, patris sui nomine scilicet. Quæ observatio Salmasii, quam falsa sit, si spectes Græcam Herodis appellationem, facile apparebit ex Inscriptionibus Græcis, quarum subinde mentionem faciemus. Add. Masson. Collect. histor. de Aristidis vita. §. V. n. 9. not. 2. Quid? quod ipse Salmasius ad Capitolini Vit. Antonini philosophi, cap. 2. Tom. I. pag. 292. defendit scripturam nominis *Herodes Atticus*. Cæterum notitias historicas de hoc Herode licet colligere ex Luciani Demonacte (Vol. V. p. 243. sqq. ed. Bipont.), e Pausaniæ Lib. I. cap. 19. II. cap. 1. VI. c. 21. VII. cap. 20. X. cap. 32. et Philostrati pluribus locis, ut in vita Phavorini §. 3. Scopeliani §. 7. Polemonis §. 7. Secundi, Theodoti, Antiochi, Alexandri §. 3. Philagri §. 1. Hadriani §. 1. Chresti §. 1. 2. Pausaniæ, Ptolemæi §. 1. Reß in fine, Œnomachi in princip. Heraclidæ §. 6. Æliani §. 3. Inscriptiones, quæ ad Herodem spectant, præter eas quas in fine hujus sectionis indicabimus, reperiuntur apud Gruterum p. XXVII. 1. CLXXII. 10. CMXLIII. 1. apud Spon. Voyage Tom. IV. pag. 40. et 220. et apud Donatum pag. CLXVI. 2. Plura de eo lectorem docebunt Tillemont Hist. des Empereurs T. II. p. 269. sq. p. 317. sqq. et in Indice p. 605. (ed. II. Paris 1732. 4.) Olearius ad Philostrati Sophistas II. 1. pag. 545. sqq. Sylburgius ad Pausaniam p. 939. ed. Kuhn. Ioannis de Scriptoribus histor. philosoph. III. 6. 18. pag. 31. ed. Dorn. De Burigny Mémoires sur la vie de Herodes Atticus, dans Mém. de Litterature Tom. XXX. p. 1. sqq. Gibbon History of the Decline and fall of the Roman Empire, Tom. I. p. 59. sqq. ed. Basil. denique Salmasius et Visconti in editionibus Inscriptionum Trisperonis, quas infra commemorabimus. Ercurr.

[2] Ortum duxit Herodes e genere nobilissimo, quodsi Inscriptio, quæ est in foro Attico (v. Stuart Antiquities of Athens T. I. c. 1.), ad majores Herodis nostri spectat: quod haud temere credit Visconti: atavus ejus fuit Herodes, legatus Atheniensium (πρεσβεύων), pessimus Eneles, στρατηγὸς τῶν ἱππέων. Eneles filius videtur Hipparchus fuisse (Plutarchum Suidas nominat Tom. II. p. 78.): cujus quamvis bona in publicum essent addicta, tamen Atticus paternarum opum jacturam resarsit tum uxoris, quam duxerat, opulentia, tum ingenti quodam thesauro, quem forte a se inventum Nerva liberalitate retinuit. Hinc immensæ defluxerunt opes ad filium, Herodem, auctæ etiam divitiis Regillæ, conjugis, de qua Fabricius postea. Idem.

peratores Antoninos, Pium, et Philosophum, Verumque, cujus etiam præceptor, teste Capitolino,[3] fuit gratiosus, et præfectus ordinando statui liberarum civitatum Asiæ,[4] sacrorumque Panathenaicorum et Panelleniarum, tum sacrorum agonum, honoribus M. Antonini et Veri consecratorum, ἀρχιερεὺς,[5] atque A. C. 143. cum C. Bellicio Torquato Consul Romanus, sed qui ingenio magis et eloquentia, quam consulatu[6] et dignitate atque opibus, quas habebat, amplissimis censeri gestiebat. Audivit juvenis Scopelianum (v. Philostr. in Scopeliano p. 521. et in Herodis vita p. 564.), deinde Favorinum quoque (v. Suid. in Ἡρώδης, e Philostrato), et Atheniensem Secundum (v. Philostrat. in Secundo. p. 544.). Polemonem vero adultus, et quum ipse alios jam doceret, admiratus et donis prosecutus fuit (v. Philostr. in Polemone p. 539.). In Platonica philosophia Taurum, Tyrium (v. Philostr. p. 564. ubi v. Olear.), in Critica arte[7] maxime Theagenem, Cnidium, et Munatium, Trallensem, magistros habuit. Ex antiquis imitatus est maxime Critiam.[8] Adversarios habuit Peregrinum, philosophum Cynicum (v. Philostrat. p. 563.), Demostratum item (v. Philostrat. p. 555.), cujus orationem contra Herodem admirationi fuisse testatur Philostratus p. 563. tum affinem, Braduam, uxoris suæ Regillæ fratrem, qui consul fuit A. C. 160.,[9] Quintiliosque,[1] et Praxagoram ac Mamertinum: familiarem

[3] Cap. II. pag. 409. ed. Hack. ubi v. Salmas. Enimvero Herodes Atticus fuit quoque præceptor M. Antonini philosophi. Vide Capitolinum in vita illius imperat. cap. 2. ibique Salmas. et Casaub. atque Dionis Cassii lib. 77. pag. 1199. Reimar. HARL.

[4] Delata videtur Herodi præfectura civitatum Asiaticæ et Europææ Græciæ a. 125. quo anno Hadrianus per hiemem Athenis commorabatur. RICHST.

[5] Τὸν ἀρχιερέα τῶν Σεβαστῶν Τιβ. Κλαύδιον Ἀττικὸν Ἡρώδην Μαραθώνιον celebrat vetus Inscriptio, Megaræ inventa, in Sponii Miscellan. erud. antiquit. p. 321. et Itinerario P. II. p. 482. IDEM.

[6] Philostratus in Polemonis vita p. 536. ἓξ μὲν γὰρ τῶν αὐτοκρατόρων μᾶλλον ὁ Ἡρώδης, ὁ τοῦ ὑπατεύσαντος καὶ ἐξ ὑπάτων δοκῶν. Fabric.. Recte autem Fabricius consulatum Herodis retulit ad an. 143. v. Grateri Inscriptt. p. CLXXII. 10. Donat. p. CLXVI. 2. Sponii Miscellanea p. 321. Consentit Visconti p. 95. monens præteres, Inscriptionem apud Muratorium pag. CCCXLIII. 3. in qua Atticus Consul a. 185. M. Braduæ suffectus cum collega Materno memoratur, non pertinere ad Herodem, patrem, de quo intelligi fere solet, sed ad Atticum, filium. Pater enim, Herodes Atticus, consulatum non nisi semel gessit; iterum oblatum recusavit, mœrens mortem uxoris. Nec sane probabile est, Herodem, quum honorum populi finem jam esset an 143. consecutus, 42. annis post consulem fuisse Braduæ suffectum. IDEM.

[7] Non grammaticam, sed artem de orationibus judicandi intelligit Philostratus interprete et judice H. Valesio de critica I. p. 149. sq. ubi paucula leguntur de Theag. Cnidio et Munatio. HARL.

[8] Nobilis fuit Critias orator, quem cum laude memorat Dionysius Halicarnass. T. II. Opp. p. 28. 111. et 161. Judicio Scholiastæ ad Hermog. pag. 415. non deterior Antiphonte. Unus fuit e triginta Tyrannis, et Atheismo incusabatur. vid. Schol. et Hemsterhus. ad Aristoph. Plut. v. 147. p. 421. sqq. Ejus Λακεδαιμονίων πολιτεία, laudatur ab Harpocratione v. λιτουργεῖς. Cæterum Herodem Atticum studiosum fuisse antiquorum verborum, nimisque obsoleta verba adamasse, ex Athenæo apparere mihi videtur. Ait enim Athenæus Lib. III. p. 99. C. Οἶδα δὲ καὶ Ἡρώδην τὸν Ἀττικὸν βήτορα ὀνομάζοντα τροχοηδοῦν, τὸ διαβαλλόμενον ξύλον διὰ τῶν τροχῶν, ὅτε κατάντες τόπους ὁ ὀχούμενος ἐπορεύετο, καὶ τοὺς Σιμαριστοῦ ἐν τοῖς Συνωνύμοις ἐπιχλίαι τὸ ξύλον τοῦτο ἐπωνομάσαντος.

[9] Confer Sam. Petitum Lib. I. Var. Observat. c. XI. (et Olear. ad Philostrat. pag. 555.) Fabric. Fuit Appius Annius Atilius Braduas, non, ut Salmasius (p. 20.)

Lucium, supercilium virum et facetum (v. Philostrat. p. 556. sqq.), denique Memmii Tyrii, nec diversum fortassis a Lucio, Patrensi, vel quo Lucianus, qui et ipse Λούκιος interdum dicitur. Filios Annæ Pamphenæ et Elpinice, quas morte ereptas sibi incredibiliter luxit, et filium Atticum[1] (v. Philostrat. p. 558.), tam stupidum, ut vegetis quatuor pueros æquales ipsi adjungendos putaverit quos, interrogatos appellatos nominibus, ut per hos tandem litteratum subduceret rudimentum. E famulis Achillem, Pollucem, et Memnonem Æthiopa (v. Philostrat. p. 558. et III. 3. de vita Apollonii), quorum obitum ægre tulit impatientissime: libertum Alcimedontem (v. Philostrat. p. 569. sq.) alique. Discipuli Amphiclem Chalcidensem (v. Philostrat. in vita Philagri p. 578. sq.), Sceptum (s. Scepsium Cappadocem, v. Philostr. in vita Alexandri p. 573. et Eudocia in Alexandro p. 53.), et Adrianum, Tyrium (qui successor ejus etiamnum pro summo Herodem laudavit, teste Philostrato in vita Adriani p. 598. et concalentibus Athenaiensibus lacrymas expresserit), Chrestum, Dionysium, alique infantes, atque in his etiam A. Gellius, qui in Noctibus Atticis Herodis cum laude mentionem facit dictaque ejus memorabilia refert. (Loca sunt, I. 2. IX. 2. XIX. 12.) Eloquentiæ apprime valuit, ita ut unum ex antiquis decem Oratoribus referre dicerentur (v. Philostrat. in Herode p. 564.), et βασιλεὺς λόγων vocatus sit ab Adriano et Rufo Perinthio (v. Philostrat. in Adriano p. 598. et in Rufo p. 599.), atque Ἑλλήνων γλῶσσα (ibidem, p. 598.).[2] Docuit Athenis ubique ex tabe, Marathone in patria, anno

patuisse. M. Antonius Dionysius, quippe qui consulatus honoribus anno demum 185. functus est. vid. praesat. not. (n. 7.) Excerpt.

[1] V. Philostrat. p. 558. Fabric. De Quintilio conf. comites Tillemont Histoire des Empereurs Tom. II. p. 389. Idem.

[2] Philostrati testimonium secutus est Fabricius. Sed quatuor liberos Herodi tribuit auctor Inscriptionis Triopeæ secundæ v. 15. Quam ob rem viri docti, quorum apud Philostratum lagunæ, Regillum, uxorem Herodis, decessisse præmaturam, et partui vicinum, ita combinare litem componere, ut fœtum illum, quem in utero gerebat Regilla, quique cum ipsa periit, inter liberos, Herodi ereptos, reconseri ab auctore inscriptionis statuerent, v. Salmas. in Crenii Musco philol. II. pag. 146. Verum recte vidit Visconti (in Commentario ad illas Inscriptt. p. 81. coll. Præfat. p. 4.) etiam in Luciani Demonacte (§. 25. Tom. V. p. 243. ed. Bipont.), præter Atticum, memorari alium filium Herodis, quem et ipsum immatura morte sibi ereptum, luxerit. Ergo ex his indiciis, quod Philostratus tradidit, retingendum est. Idem.

[3] Etiam γλῶσσα Ἀθηνῶν in Inscript. Triopea II. v. 37. e rectiore interpunctione Visconti. Idem. Quanta et quam mira varietate dicendi vi, et amœnitate valuerit, exemplum, quod Philostratus in Alexandro, s. de vit. Sophist. Libr. II. c. V. sect. 3. amplis verbis enarravit, abunde declarat. Nam Alexander, quem vulgo Peloponnesum (luteum Platonem) cognominabant, Seleucia in Cilicia ortus, Sophista celebris, qui maximam partem Antiochiæ scholas habuit, et Romæ Tarsique et omnibus Ægypti partibus, quam Athenas venisset, ad Herodem, in Marathone commorantem, misit litteras, quibus Græcos (s. Discipulos Herodis) ad certamen sophisticum excitaret. Alexander, quem ante Herodis adventum elegantia eruditionis et suæ varietate auditores ad admirationem rapuisset, at postea supervenientem Herodem cum vi et suavitate dicentem audisset, demum, quanquam arrogans elatoque esset animo, exclamavisse dicitur: 'O Herodes, fragmenta tui sumus nos omnes Sophistæ.' Eandem historiam ex Philostrato Eudocia, p. 52. sq. ita exscriptam reddidit, ut paullo

ætatis LXXVI. Commodo, ut credibile est, jam imperante; unde natus colligitur primis Trajani imperatoris annis.[4] Nam juvenis, in Pannonia dicturus coram imperatore, Hadriano, quum excidisset et memoria lapsus esset, tanto tædio affectus fuerat, ut in Danubium præcipitare se voluerit. (v. Philostrat. in Herode, p. 565.)

Scripta ejus a Philostrato memorantur Διαλέξεις sive *dissertationes*, philosophici, ut mihi persuadeo, argumenti,[5] et Ἐφημερίδες, *diaria*, Suidæ etiam tanquam σύγγραμμα πολυμαθὲς laudata, et ἐγχειρίδια καίρια, τὴν ἀρχαίαν πολυμάθειαν ἐν βραχεῖ ἀπηνθισμένα, *manualia opportuna, velut florum ex erudita antiquitate delibatorum selecti quidam fasciculi*. Hisce omnibus deperditis, ne ex Orationibus quidem ejus aliqua, neque ex declamationibus, quas αὐτοσχεδίους sive extemporales et meditatas habuit plurimas,[6] ulla tulit ætatem, excepta unica, quæ περὶ πολιτείας, *de Republica*, inscribitur, et comparata est ad suadendum Thebanis, ut societatem cum Peloponnesiis ac Lacedæmoniis ineant contra Archelaum, Macedoniæ regem. Græce prodiit cum Lysia et aliis Atticis Oratoribus Venet. apud Aldum 1513. fol. et Paris. ap. H. Stephanum 1575. fol. Latine vertit et ad calcem Aristidis edidit Guil. Canterus, Basil. 1566. fol. Græce et Latine cum Canteri versione recusa est Hanov. 1619. 8. curante Jano Grutero, ad calcem orationum Dinarchi, Lycurgi, Lesbonactis et Demadis. Inest etiam in Io. Iac. Reiskii Oratoribus Græcis Tom. VIII. Lips. 1773. p. 32. sqq.[7]

ante exitum narrationis et in fine ipso haud pauca omitteret. HARL.

[4] Hoc quum et Visconti ita posuerit, tacite respicit God. Olearii chronologicas rationes, quæ omnino, si accuratius pensitentur, falsæ et inanes reperiuntur. Nempe secundum eam putationem temporum, quam Olearius ad Philostratum iniit, Herodes natus est decimo tertio anno imperii Domitiani, U. C. 847. Chr. 94. Ol. CCXVIII. 2. Id, si accipimus ex fide Olearii, sequitur, Herodem, qui septuaginta et sex annorum senex diem suum oblit (vid Philostr. p. 565.), mortuum jam esse ante Faustinam, Marci, imperatoris conjugem, quæ anno demum 175. iter in Orientem ad maritum suum ingressa, secessit. Verum et nobilis illa reconciliati imperatoris ad Herodem epistola (v. Philostrat. p. 561.), scripta, ut nobis videtur, a. 176. quum Herodes fere triennio ante in judicio fuisset accusatus, et multo magis relicta nobis Inscriptio in statuam Regillæ, quam Herodes Faustinæ dicavit, ostendunt, eum Faustinæ superstitem vixisse. Optime congruunt temporum rationes, si Herodem, imperante Trajano, a. 104. natum, et sub imperio Commodi a. 180. exstinctum statuamus. EICHST.

[5] Opus Herodis, ad doctrinam morum forte spectans, laudatur ab Auctore Etymologici Gudiani MS. voce Ἄρσην. Ait Grammaticus: ἄρσην, ἀπὸ τοῦ ἄρδω . . . . . ὁ ἄρδων τὴν θήλειαν τῇ γονῇ. Ἐπαφρόδιτος δὲ παρὰ τὸ ἄρσι, πρακτικὸς γὰρ λέγεται ὁ ἄρσην κατὰ διάλειψιν. καὶ ἐτυμολογεῖται παρὰ τὸ ἴρδω, ἵν' ᾖ ὁ πρακτικός. οὕτως Ἡρώδης, ἐν τῷ περὶ γάμου συμβιώσεως. Legitur quoque hæc observatio in Etym. M. ibique recte tribuitur Herodiano opus.

[6] In primis amabat Herodes extemporale dicendi genus, quod Sophistis illius ætatis maxime placuisse scimus, tanto ille magis recedens a nativa simplicitate et elegantia Attica, quanto studiosius fucum et pigmenta orationis sectaretur, colorumque et ornamenta e longinquo arcesseret, doctrina potius quam ingenio valens. Eandemque indolem referunt deo illa carmina, quæ Herodi ut plurimum adscribuntur. Quanquam de his præclarius statuit Visconti, quem v. p. 3. et 7. EICHST.

[7] Jam in Præf. monui, minime Orationem ab Herode profectam, sed opus esse Sophistæ anonymi. Fuit enim tem-

enda et illustranda, ad historic
lendas, transferatur: multa eni
monis severiore ac subtiliore st
doctrinæ monimenta campum a
ac disciplinis fructuosæ ad noti
ex antiquitate procurandas, in
locupletandæ haud vana spes i
usum in libris sacris et in legibu
rem, vix necesse est; quo ipso ji
stituti, præstantia approbavit.

Secundum hæc habebo utique
scriptoribus classicis exercendæ
sibi propositum habeant, ut vitia
quam cubilia investigent; præsta
excutiendis scriptorum sententiis
vim intendere, notionum et not
digerere et recte constituere; siqu
ptoris vitia et errores inciderint,
et emendandis acumen adhibere
genus, quod laudem veram et solic
bendæ modus est commendatione
one, eaque emendatiore, auctorum
dignus est habendus, si critica n
enotandis et conjecturis inde elicie
mentis colligendis versetur; si po
obscurioribus omissis, ad ea, quæ
rit; excutiat potius non animad
vitia indicare latentia, etsi iis med
in his pro consiliorum diversitate
de quibus nunc agendi locus hauc

Nec vero modo in scriptore alic
etiam legenti veteres quosvis alios
sunt ac debent loca multa aut in
perperam ab editoribus tentata: c
forte et illustrationes luculentas,
spiciet ille viam, qua in publicum
betque eruditis; possunt quoque
ac famæ hoc ipso consultum esse
runt, ut in recensionibus auctor
anxie venarentur, quibus uti posse
animadversa a se et conjectata;
scriptoribus, promiscue, etsi alier
varia scriptorum loca intexere, a
dum similia optant, confundere d

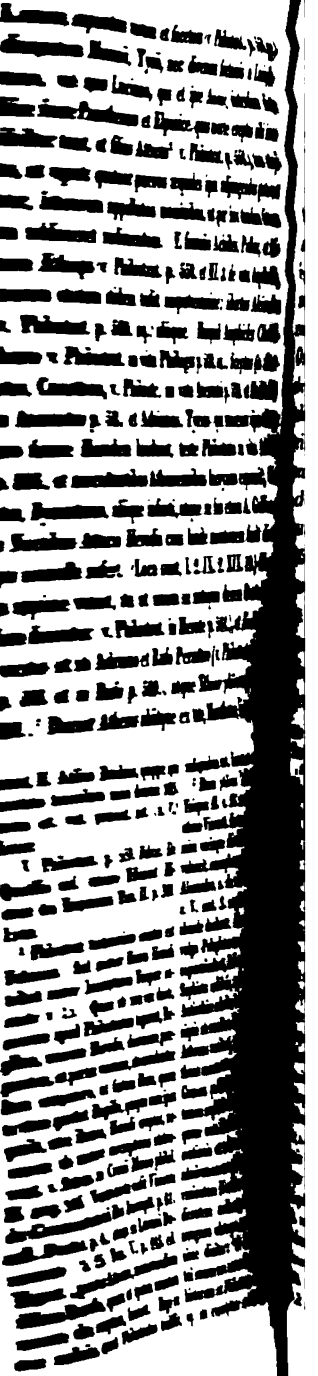

modo, ut credibile est, jam imperante; unde Trajani imperatoris annis.[4] Nam juvenis, oram imperatore, Hadriano, quum excidisset t, tanto tædio affectus fuerat, ut in Danuuerit. (v. Philostrat. in Herode, p. 565.) strato memorantur Διαλέξεις sive *disserta*nihi persuadeo, argumenti,[5] et Ἐφημερίδες, quam σύγγραμμα πολυμαθὲς laudata, et ίαν πολυμάθειαν ἐν βραχεῖ ἀπηνθισμένα, *florum ex erudita antiquitate delibatuli.* Hisce omnibus deperditis, ne ex aliqua, neque ex declamationibus, quas rales et meditatas habuit plurimas,[6] ulla , quæ περὶ πολιτείας, *de Republica*, inad suadendum Thebanis, ut societatem æmoniis ineant contra Archelaum, Maodiit cum Lysia et aliis Atticis Orato513. fol. et Paris. ap. H. Stephanum ad calcem Aristidis edidit Guil. Cane et Latine cum Canteri versione rante Jano Grutero, ad calcem orasbonactis et Demadis. Inest etiam Græcis Tom. VIII. Lips. 1773. p.

so Eichst.

[5] Opus Herodis, ad doctrinam more- rum forte spectans, laudatur ab Auctore o- Etymologici Gudiani MS. voce Ἄρσην. us Ait Grammaticus: ἄρσην, ἀπὸ τοῦ ἄρδω r. . . . . ὁ ἄρδων τὴν Θήλειαν τῇ γονῇ. Ἐπαi- φρόδιτος δὲ παρὰ τὸ ἄρσι, πρακτικὸς γὰρ n λέγεται ὁ ἄρσην κατὰ διάλαμψιν. καὶ ἐτυμοo λογεῖται παρὰ τὸ ἴρδω, ἵν' ᾖ ὁ πρακτικός. οὕτως Ἡρώδης, ἐν τῷ περὶ γάμου συμβιώ- στως. Legitur quoque hæc observatio in Etym. M. ibique recte tribuitur Herodiano opus.

[6] In primis amebat Herodes extemporale dicendi genus, quod Sophistis illius ætatis maxime placuisse scimus, tanto ille magis recedens a nativa simplicitate et elegantia Attica, quanto studiosius fucum et pigmenta orationis sectaretur, coloremque et ornamenta e longinquo arcesseret, doctrina potius quam ingenio valens. Eandemque indolem referunt duo illa carmina, quæ Herodi ut plurimum adscribuntur. Quanquam de his præclarius statuit Visconti, quem v. p. 3. et 7. Eichst.

[7] Jam in Præf. monui, minime Orationem ab Herode profectam, sed opus esse Sophistæ anonymi. Fuit enim tem-

Lucium, sapientem virum et facetum (v. Philostrat. p. 556. sqq.), discipulum Musonii, Tyrii, nec diversum fortassis a Lucio, Patrensi, vel ipso Luciano, qui et ipse Λούκιος interdum dicitur. Filiæ fuere Panathenais et Elpinice, quas morte ereptas sibi incredibiliter luxit, et filius Atticus[2] (v. Philostrat. p. 568.), tam stupidus, ut viginti quatuor pueros æquales ipsi adjungendos putaverit pater, litterarum appellatos nominibus, ut per hos tandem litterarum addisceret rudimentum. E famulis Achilles, Pollux, et Memnon Æthiops (v. Philostrat. p. 558. et III. 3. de vita Apollonii), quorum obitum itidem tulit impatientissime; libertus Alcimedon (v. Philostrat. p. 560. sq.) aliique. Discipuli Amphicles Chalcidensis (v. Philostrat. in vita Philagri p. 578. sq.), Sceptus (s. Sceptes, Corinthius, v. Philostr. in vita Alexandri p. 573. et Eudocia in Alexandro p. 53.) et Adrianus, Tyrius (qui successor ejus etiam pro funere Herodem laudavit, teste Philostrato in vita Adriani p. 586., et auscultantibus Atheniensibus lacrymas expressit), Chrestus, Byzantinus, aliique infiniti, atque in his etiam A. Gellius, qui in Noctibus Atticis Herodis cum laude mentionem facit dictaque ejus nonnulla refert. (Loca sunt, I. 2. IX. 2. XIX. 12.) Eloquentia apprime valuit, ita ut unum ex antiquis decem Oratoribus referre diceretur (v. Philostrat. in Herode p. 564.), et βασιλεὺς λόγων vocatus sit ab Adriano et Rufo Perinthio (v. Philostrat. in Adriano p. 566. et in Rufo p. 589.), atque Ἑλλήνων γλῶσσα (ibidem, p. 598.).[3] Docuit Athenis obiitque ex tabe, Marathone in patria, anno

putabat, M. Atilius Bradua, quippe qui consulatus honoribus anno demum 185. functus est. vid. præced. not. (n. 7.) Eichst.

[1] V. Philostrat. p. 559. Fabric. De Quintiliis cnf. omnino Tillemont Histoire des Empereurs Tom. II. p. 320. Idem.

[2] Philostrati testimonium secutus est Fabricius. Sed *quatuor* liberos Herodi tribuit auctor Inscriptionis Triopeæ secundæ v. 15. Quam ob rem viri docti, quosiam apud Philostratum legerant, Regillam, uxorem Herodis, decessisse prægnantem, et partui vicinam, ita consabantur litem componere, ut fœtum illum, quem in utero gerebat Regilla, quique cum ipsa periit, inter liberos, Herodi ereptos, reconseri ab auctore inscriptionis statuerent, v. Salmas. in Crenii Museo philol. II. pag. 146. Verum recte vidit Visconti (in Commentario ad illas Inscriptt. p. 81. coll. Præfat. p. 4.) etiam in Luciani Demonacte (§. 25. Tom. V. p. 243. ed. Bipont.), præter Atticum, memorari alium filium Herodis, quem et ipsum immatura morte sibi ereptum, luxerit. Ergo ex his indiciis, quod Philostratus tradidit, refugendum est. Idem.

[3] Etiam γλῶσσα Ἀθηνῶν in Inscript. Triopea II. v. 37. e rectiore interpunctione Visconti. Idem. Quanta et quam mira variaque dicendi vi, et eruditate valuerit, exemplum, quod Philostratus in Alexandro, s. de vit. Sophist. Libr. II. c. V. sect. 3. amplis verbis enarravit, abunde declarat. Nam Alexander, quem vulgo Peloponnesum (luteam Platonem) cognominabant, Seleucia in Cilicia ortus, Sophista celebris, qui maximam partem Antiochiæ scholas habuit, et Romæ Tarsique et omnibus Ægypti partibus, quam Athenas venisset, ad Herodem, in Marathone commoratum, misit litteras, quibus Græcos (n. Discipulos Herodis) ad certamen sophisticum excitaret. Alexander, quum ante Herodis adventum elegantia orationis et soni varietate auditores ad admirationem rapuisset, at postea supervenientem Herodem cum vi et suavitate dicentem audisset, demum, quanquam arrogans elatoque esset animo, exclamavisse dicitur: 'O Herodes, fragmenta tui sumus nos omnes Sophistæ.' Eandem historiam ex Philostrato Eudocia, p. 52. sq. ita exscriptam reddidit, ut paullo

ætatis LXXVI. Commodo, ut credibile est, jam imperante; unde natus colligitur primis Trajani imperatoris annis.[4] Nam juvenis, in Pannonia dicturus coram imperatore, Hadriano, quum excidisset et memoria lapsus esset, tanto tædio affectus fuerat, ut in Danubium præcipitare se voluerit. (v. Philostrat. in Herode, p. 565.)

Scripta ejus a Philostrato memorantur Διαλέξεις sive *dissertationes*, philosophici, ut mihi persuadeo, argumenti,[5] et Ἐφημερίδες, *diaria*, Suidæ etiam tanquam σύγγραμμα πολυμαθὲς laudata, et ἐγχειρίδια καίρια, τὴν ἀρχαίαν πολυμάθειαν ἐν βραχεῖ ἀπηνθισμένα, *manualia opportuna, velut florum ex erudita antiquitate delibatorum selecti quidam fasciculi*. Hisce omnibus deperditis, ne ex Orationibus quidem ejus aliqua, neque ex declamationibus, quas αὐτοσχεδίους sive extemporales et meditatas habuit plurimas,[6] ulla tulit ætatem, excepta unica, quæ περὶ πολιτείας, *de Republica*, inscribitur, et comparata est ad suadendum Thebanis, ut societatem cum Peloponnesiis ac Lacedæmoniis ineant contra Archelaum, Macedoniæ regem. Græce prodiit cum Lysia et aliis Atticis Oratoribus Venet. apud Aldum 1513. fol. et Paris. ap. H. Stephanum 1575. fol. Latine vertit et ad calcem Aristidis edidit Guil. Canterus, Basil. 1566. fol. Græce et Latine cum Canteri versione recusa est Hanov. 1619. 8. curante Jano Grutero, ad calcem orationum Dinarchi, Lycurgi, Lesbonactis et Demadis. Inest etiam in Io. Iac. Reiskii Oratoribus Græcis Tom. VIII. Lips. 1773. p. 32. sqq.[7]

ante exitum narrationis et in fine ipso haud panca omitteret. HARL.

[4] Hoc quum et Visconti ita posuerit, tacite respicit God. Olearii chronologicas rationes, quæ omnino, si accuratius pensitentur, falsæ et inanes reperiuntur. Nempe secundum eam putationem temporum, quam Olearius ad Philostratum iniit, Herodes natus est decimo tertio anno imperii Domitiani, U. C. 847. Chr. 94. Ol. CCXVIII. 2. Id, si accipimus ex fide Olearii, sequitur, Herodem, qui septuaginta et sex annorum senex diem suum obiit (vid Philostr. p. 565.), mortuum jam esse ante Faustinam, Marci, imperatoris conjugem, quæ anno demum 175. iter in Orientem ad maritum suum ingressa, secessit. Verum et nobilis illa reconciliati imperatoris ad Herodem epistola (v. Philostrat. p. 561.), scripta, ut nobis videtur, a. 176. quum Herodes fere triennio ante in judicio fuisset accusatus, et multo magis relicta nobis Inscriptio in statuam Regillæ, quam Herodes Faustinæ dicavit, ostendunt, eum Faustinæ superstitem vixisse. Optime congruunt temporum rationes, si Herodem, imperante Trajano, a. 104. natum, et sub imperio Commodi a. 180. exstinctum statuamus. EICHST.

[5] Opus Herodis, ad doctrinam morum forte spectans, laudatur ab Auctore Etymologici Gudiani MS. voce Ἄρσην. Ait Grammaticus: ἄρσην, ἀπὸ τοῦ ἄρδω . . . . . ὁ ἄρδων τὴν θήλειαν τῇ γονῇ. Ἐπαφρόδιτος δὲ παρὰ τὸ ἄρσι, πρακτικὸς γὰρ λέγεται ὁ ἄρσην κατὰ διάλαντον. καὶ ὑπομιμνήσκεται παρὰ τὸ ἔρδω, ἵν' ᾖ ὁ πρακτικός. οὕτως Ἡρώδης, ἐν τῷ περὶ γάμου συμβιώσεως. Legitur quoque hæc observatio in Etym. M. ibique recte tribuitur Herodiano opus.

[6] In primis amabat Herodes extemporale dicendi genus, quod Sophistis illius ætatis maxime placuisse scimus, tanto ille magis recedens a nativa simplicitate et elegantia Attica, quanto studiosius fucum et pigmenta orationis sectaretur, colorumque et ornamenta e longinquo arcesseret, doctrina potius quam ingenio valens. Eandemque indolem referunt duo illa carmina, quæ Herodi ut plurimum adscribuntur. Quanquam de his præclarius statuit Visconti, quem v. p. 3. et 7. EICHST.

[7] Jam in *Præf.* monui, minime Orationem ab Herode profectam, sed opus esse Sophistæ anonymi. Fuit enim tem-

[illegible] Herodis patronum fuisse, testatur Philostrat. p. 565. [illegible] ad Julianum p. 552. ad Marcum, imp. [illegible] Commodum, novos res molientem, p. 563. Ἡρώδης Κυνοσίῳ, [illegible] Herodis Canis, inquit. — Hactenus Fabricius.

Præter *Orationes et Epistolas*, a Fabricio commemoratas, Herodis nostri et alia scripta multa[a] nobilitarunt, et *Inscriptiones* quidem quas vel ipse composuit, vel ab aliis componendas sibi curavit. Quemadmodum enim opulentissimus Sophista, qui celebritate sermonum et publica hac lætaretur, permulta opera et ædificia publica non Athenis solum, sed Philostrato teste, per totam pene Græciam, Asiam et Italiam et instauravit, et de novo fecit, statuasque, templa, balnea, aquarum ductus, simulacra multa posuit: ita sibi monumentorum quoque hæredibus in primis struxit in Triopio suo, quod fuit ejusque fundi, quem Herodes, conjugis beneficio, ad tertium ab Urbe lapidem in via Appia possedit, appellatum illud a Tempe. Eumolchidensis puto,[b] consecratum Diis, *τεμένει* instructum et sepulcro etiam familiæ destinatum. Ex hoc Triopio nunc quidem QUATUOR nobis INSCRIPTIONES innotuere, quas breviter recensebimus.

I. INSCRIPTIO duabus columnis incisa, quæ factæ sunt e marmore Carystio (*cipollino verde*), repertæ incunte XVI. sæculo, et posthac in hortos Farnesianos translatæ. Unde '*Farnesianæ* columnæ inscriptio' dici solet. Istæ vero columnæ, quas, probabile est, in ipso instituto Triopii Herodiani olim fuisse erectas, Cereri et Proserpinæ subterraneisque Diis dedicatæ sunt, præcipuaque loci reverentiam ac religionem adeuntibus, cum imprecatione illorum, si qui forte sede illas sua movere, aut sacrum locum violare aggrediantur. Inscriptionem publicam fecere Scaliger in animadversionibus ad Eusebium p. 210. Gruterus in Corpore Inscriptionum p. 27. Montfaucon Palæograph. Græcæ Lib. II. p. 138. Lanzi Saggio sulla lingua Etrusca P. I. c. VI. 9. XIII. p. 146. et Tab. IV. n. XVI. Rambachius in Supplementis Archæologiæ Potterianæ tom. III. p. 254. denique Visconti Inscriz. Triopee ora Borghesiane p. 6. Cæterum quoniam inscriptio hæc antiquissimam refert

[illegible] Sophistæ ingenium doctrinamque [illegible] ad fingendos quosdam libros, [illegible] antiquis scriptoribus tribuendos. Sic sub nominibus Lysiæ et Demosthenis ἐπιτάφιοι λόγοι prostant, quæ [illegible] Sophistarum multo digniores sunt, [illegible] Lysiæ et Demosthenis. Sunt quoque Platonicos dialogos, quos nemo [illegible] supposititos esse. Memorabile [illegible] Harpocrationem, quoties Lysiæ, [illegible] aut alius magni oratoris orationem laudat, sæpissime addere, *εἰ γνήσιον* [illegible] est, vid. Harp. p. 11. 13.

[a] Suidas de Herode in lexicon suum iste retulit, ab aliquo Sophista, opinor, scripta. Tom. II. pag. 78. φέρονται καὶ ἄλλα πλεῖστα, ἃ οὐ τὸ μεγαλοφυὲς καὶ ὑψηγορον τοῦτο τοῦ ἀνδρὸς διαφεύγει, καὶ παντοῖοι, καὶ πανταχόθεν. EDIT.

[b] Non temere hoc scripsi, neque incassum vel aliarum sententiarum, vel etiam illius, quam eruditissimus Visconti de appellatione et natura Triopii nuper proposuit. Rem omnem diligentius excussi in Censura Viscontini operis, quæ inserta est Ephemeridibus univ. litterariis, hanc prodeuntibus ann. 1796. n. 61. EDIT.

Atticorum orthographiam, inde multiplex est ea de re disputatio nata, tum iis viris doctis, quos editores recensui, tum etiam aliis V. Salmasii notas ad Consecrationem templi in agro Herodis, Musei Cretiani primi p. 42. sqq. Levesque Excursion quatrieme sur l'orthographie de Thucydide, et sur la forme des lettres dont il a fait usage, in nova Thucydidis versione (Paris. 1795.) Tom. IV. p. 315. Add. Villoison Anecdota Græca Vol. II. p. 122. sq. 169. not. 1.[1]

II. INSCRIPTIO PRÆDIORUM ANNIÆ REGILLÆ, primum vulgata in Montfaucon Diario Italico (Paris. 1702. fol.) pag. 125. repetita postea in Fabretti Inscriptt. c. V. p. 43. et apud Visconti p. 5. Dubitari non potest, columnam hanc, sex fere pedes longitudine æquantem, quæ prædii Anniæ Regillæ olim metæ aut signi loco fuerat, ab Herode erectam in eodem Triopio, via Appia, fuisse, in quo memoriam conjugis aliis etiam tum inscriptionibus, tum ædificiis posteritati commendarat. Postea, Maxentii tempore, inversa columna, et qua parte tenebat inscriptionem Anniæ Regillæ, defixa in terra, pro milliario fuit.[2]

III. CONSECRATIO TRIOPII FACTA MINERVÆ ET NEMESI, Constat inscriptio 39 versibus hexametris, eruta a. 1607. ad urbem in via Appia, præsente Christophoro Putsaeo *(du Puits)*, cujus opera Lutetiam venit, mox ibi publicata ab eruditis.

IV. DEDICATIO STATUÆ REGILLÆ UXORIS HERODIS. Effossa decennio post, eodem loco, ἐπιγραφὴ 59 hexametris continetur, debeturque doctissimo Viro Jacobo Sirmondo, qui eam Roma attulit, ad ipsum marmor a se descriptam, et cum Claudio Salmasio, primo ejus et ante Visconti studia eruditissimo editore communicavit. De quo postea.

Nam hæc duo maxime carmina, quæ ultimo loco memoravi, inscripta marmori Pentelico *(cipollo bianco* Itali vocant, v. Visconti museum Pio-Clementinum Tom. III. Tab. XV. p. 18.) eruditorum attentionem et curam excitaverunt, tum propter versuum elegantiam, si illud Herodis ævum spectes, minime spernendam, tum ob notitiam mediam, nonam, quæ aliunde disci vix poterant. E villa Cardinalis Scipionis Borghese hæ inscriptiones devenerunt ad

[1] Ut nihil eorum, quæ ad Herodem spectant, lectorem lateat, hîc addam Inscriptionem: Οὐδὲν δειμαίνειν μεταμινῆσαι ἐκ τοῦ ζητοῦντος· ἔστιν ἐπὶ τοῦ τρίτου ἐν τῇ ὁδῷ τῇ Ἀππίᾳ Ἡρῴων ἄγραι· οὐ γὰρ λοιπὸν τῷ κινοῦντι. Μάρτυς δαίμων ὁ ἐνθάδε καὶ πάντες Δήμητρος καὶ Κόρης ἀνάθημα καὶ χθόνιοι Διῒς καὶ . . . (Ῥηγίλλης?) *Nemini fas transferre e Triopio, quod est ad tertium in via Appia in Herodis agro: non enim bonum moventi. Testis Deus vialis et columnæ, Cereris et Proserpinæ donarium, et Manium deorum, et . . . . (Regillæ?)* Nolo de Inscriptione copiosius agere. Evolvat, si quis plura cognoscere cupiat, Bellorii Dissertationem de priscis Græcorum et Romanorum litteris p. 561. Edm. Chishull, Antiq. Asiat. p. 11. Hagenbuchium in Bibliob. de Genuis Thesauri novi Muratoriani Marmoribus, p. 11—16. et Cl. Saxium, in Scholiis Literario-Criticis ad Muratorii Thes. Inscriptt. in Actis Societatis Trajectinæ, T. II. p. 267.

[2] Inscriptio ita se habet:

ANNIA PHTIAAA
HPѠΔOT ΓΥΝΗ TOΦѠC
THC OIKIAC TΠOC TAT
TATAXѠPIA ΓΕΓΟΝΑΝ.

Epistolas Herodis plurimas fuisse, testatur Philostrat. p. 565. quarum aliquas memorat, uti ad Julianum p. 552. ad Marcum, imp. p. 562. ad Cassium, novas res molientem, p. 563. Ἡρώδης Κασσίῳ, *ἰμάνη*, *Herodes Cassio, insanis.* — Hactenus Fabricius.

Præter *Orationes* et *Epistolas*, a Fabricio commemoratas, Herodem nostrum et alia scripta multa[8] nobilitarunt, et *Inscriptiones* quædam quas vel ipse composuit, vel ab aliis componendas sibi curavit. Quemadmodum enim opulentissimus Sophista, qui celebritate sermonum et publica luce lætaretur, permulta opera et ædificia publica non Athenis solùm, sed Philostrato teste, per totam pæne Græciam, Asiam et Italiam et instauravit, et de novo fecit, statuasque, templa, balnea, aquarum ductus, simulacra multa posuit: ita sibi monumentum suisque hæredibus in primis struxit in Triopio suo, quod fuit *ἀπόρμημα* fundi, quem Herodes, conjugis beneficio, ad tertium ab Urbe lapidem in via Appia possedit, appellatum illud a Triopa, Erisichthonis patre,[9] consecratum Diis, *τεμένει* instructum et sepulcrò etiam familiæ destinatum. Ex hoc Triopio nunc quidem QUATUOR nobis INSCRIPTIONES innotuere, quas breviter recensebimus.

I. INSCRIPTIO duabus columnis incisa, quæ factæ sunt e marmore Carystio *(cipollino verde)*, repertæ ineunte XVI. sæculo, et posthac in hortos Farnesianos translatæ. Unde 'Farnesianæ columnæ inscriptio' dici solet. Istæ vero columnæ, quas, probabile est, in ipso introitu Triopii Herodiani olim fuisse erectas, Cereri et Proserpinæ subterraneisque Diis dedicatæ sunt, præcipuaque loci reverentiam ac religionem adeuntibus, cum imprecatione illorum, si qui forte sede illas sua movere, aut sacrum locum violare aggrediantur. Inscriptionem publicam fecere Scaliger in animadversionibus ad Eusebium p. 210. Gruterus in Corpore Inscriptionum p. 27. Montfaucon Palæograph. Græcæ Lib. II. p. 135. Lanzi Saggio sulla lingua Etrusca P. I. c. VI. 9. XIII. p. 146. et Tab. IV. n. XVI. Rambachius in Supplementis Archæologiæ Potterianæ Tom. III. p. 254. denique Visconti Inscriz. Triopee ora Borghesiane p. 6. Cæterum quoniam inscriptio hæc antiquissimam refert

pas, quo Sophistæ ingenium doctrinamque conferebant ad fingendos quosdam libros, eosdemque antiquis scriptoribus tribuebant. Sic sub nominibus Lysiæ et Demosthenis *ἐπιτάφιοι λόγοι* prostant, quæ ingeniis Sophistarum multò digniores sunt, quam Lysiæ et Demosthenis. Sunt quoque inter Platonicos dialogus, quos nemo non videt supposititos esse. Memorabile est, jam Harpocrationem, quoties Lysiæ, Hyperidis, aut alius magni oratoris orationem laudat, sæpissime addere, si *γνήσιος*, si verum est. vid. Harp. p. 11. 13. 22. 23. etc.

[8] Suidas de Herode in lexicon suum ista retulit, ab aliquo Sophista, opinor, scripta. Tom. II. pag. 78. *φέρονται καὶ ἄλλα πλεῖστα, ἐν οἷς τὰ μεγαλοφυῆ καὶ ὕβριστον τοῦδε τοῦ ἀνδρὸς Σοφιστοῦ, καὶ πανταῦθα, καὶ πανταλαμοῦ.* EICHST.

[9] Non temere hoc scripsi, neque insciis vel aliarum sententiarum, vel etiam illius, quam eruditissimus Visconti de appellatione et natura Triopii nuper proposuit. Rem omnem diligentius excussit in Censura Viscontini operis, quæ inserta est Ephemeridibus univ. litterariis, Ienæ prodeuntibus ann. 1796. n. 61. IDEM.

Atticorum orthographiam, inde multiplex est ea de re disputatio nata, tum iis viris doctis, quos editores recensui, tum etiam aliis V. Salmasii notas ad Consecrationem templi in agro Herodis, Musei Creniani primi p. 42. sqq. Levesque Excursion quatrieme sur l'orthographie de Thucydide, et sur la forme des lettres dont il a fait usage, in nova Thucydidis versione (Paris. 1795.) Tom. IV. p. 315. Add. Villoisen Anecdota Græca Vol. II. p. 122. sq. 169. not. 1.[1]

II. INSCRIPTIO PRÆDIORUM ANNIÆ REGILLÆ, primum vulgata in Montfaucon Diario Italico (Paris. 1702. fol.) pag. 125. repetita postea in Fabretti Inscriptt. c. V. p. 43. et apud Visconti p. 5. Dubitari non potest, columnam hanc, sex fere pedes longitudine æquantem, quæ prædii Anniæ Regillæ olim metæ aut signi loco fuerat, ab Herode erectam in eodem Triopio, via Appia, fuisse, in quo memoriam conjugis aliis etiam tum inscriptionibus, tum ædificiis posteritati commendarat. Postea, Maxentii tempore, inversa columna, et qua parte tenebat inscriptionem Anniæ Regillæ, defixa in terra, pro milliario fuit.[2]

III. CONSECRATIO TRIOPII FACTA MINERVÆ ET NEMESI. Constat inscriptio 39 versibus hexametris, eruta a. 1607. ad urbem in via Appia, præsente Christophoro Putæano *(du Puits)*, cujus opera Lutetiam venit, mox ibi publicata ab eruditis.

IV. DEDICATIO STATUÆ REGILLÆ UXORIS HERODIS. Effossa decennio post, eodem loco, ἐπιγραφὴ 59 hexametris continetur, debeturque doctissimo Viro Jacobo Sirmondo, qui, cum Roma rediit, ad ipsum marmor a se descriptam, et cum Claudio Salmasio, primo ejus et ante Visconti studia eruditissimo editore communicavit. De quo postea.

Nam hæc duo maxime carmina, quæ ultimo loco memoravi, inscripta marmori Pentelico *(cipollo bianco* Itali vocant, v. Visconti museum Pio-Clementinum Tom. III. Tab. XV. p. 18.) eruditorum attentionem et curam excitaverunt, tum propter versuum elegantiam, si illud Herodis ævum spectes, minime spernendam, tum ob notitiam multarum rerum, quæ aliunde disci vix poterant. E villa Cardinalis Scipionis Borghese hæ inscriptiones devenerunt ad

[1] Ut nihil eorum, quæ ad Herodem spectant, lectores lateat, hic addam Inscriptionem: Οἰκεῖ δημιτὴν μετακινῆσαι ἐκ τοῦ Τριοπίου ὃ ἐστιν ἐπὶ τοῦ τρίτου ἐν τῇ ὁδῷ τῇ Ἀππίᾳ Ἡρώδου ἀγροῦ οὐ γὰρ καλὸν τῷ κινήσαντι. Μάτερ δαΐμων ἡ ἰνδία καὶ κίστις Δήμητρος καὶ Κόρης ἀνάθημα καὶ χθόνιοι θεοὶ καὶ . . . (Ῥηγίλλης?) *Nenini fas transferre e Triopio, quod est ad tertium in via Appia in Herodis agro: non enim bonum moventi. Tutis Dea vialis et columnæ, Cereris et Proserpinæ donarium, et Manium deorum, et . . . . (Regillæ?)* Nolo de Inscriptione copiosius agere. Evolvat, si quis plura cognoscere cupiat, Bellerii Dissertationem de priscis Græcorum et Romanorum litteris p. 561. Edm. Chishull, Antiq. Asiat. p. 11. Hagenbuchium in Distrib. de Gemmis Thasiis apud Muratorianos Marmoribus, p. 11—16. et Cl. Saxium, in Scholiis Literario-Criticis ad Muratorii Thes. Inscriptt. in Actis Societatis Trajectinæ, T. II. p. 267.

[2] Inscriptio ita se habet:

ANNIA PHTIAAA
HPωΔOT ΓYNH TOΦωC
THC OIKIAC TINOC TAT
TATAXωPIA ΓEΓONAN.

[illegible] [illegible] [illegible] natum, Marcum Antonium Georgium, qui templum [illegible] splendidissime ædificari et novum illud, quod Herodes olim Cereri et Faustinæ exstruxerat. Hujus e templi [illegible] [illegible], duobus aris inclusa, binisque inscriptionum versionibus metricis. Latina Salmasii et Visconti Itala, [illegible], comparentur.

Satis ita argumenti et [illegible] inscriptionum: restat, ut quædam adjiciamus de illarum auctore. Ac duas quidem priores, quas no. I. et II. attig. parum refert scire, Herodes fecerit an alius. *Inscriptio prudentem Annæi Egnatii* dubito omnino, an a Græco homine profecta sit. Sed quoniam est de postremis ἐπιγραφαῖς quæstio, et propius eam. Verum hanc quæstio quoniam hic disceptari non potest, disceptabitque a nobis alio loco, liceat in eo acquiescere, ut, quum super eruditissimus Visconti sententiam proponit argumentisque ingeniose munivit, breviter referamus. Is mirum quot præclaras alias inscriptioni nomen Μαρκέλλου, in qua explicanda et editores carminis, et Spanhemius (ad Callimachi H. in Cererem v. 38. operam frustra consumpserunt. Suspicatur Visconti. ille nomine ut alibi v. Pocheke descript. of the East, p. 188. 144. et Toupii Emendatt. in Suid. Tom. III. pag. 46.), sic et hac. inscriptionem indicari auctorem, qui fuerit Marcellus Sidetes, clarus poeta tum aliis carminibus, tum Ἱατρικοῖς περὶ ἐχθύων, quorum nobis adhuc fragmenta quædam supersunt, a Fabricio (Bibliothec. Gr. Vol. I. p. 14. ed. vet.) et Schneidero (ad calcem editionis suæ Plutarchi de educat. pueror. Argentor. 1775. 8. p. 96. sqq. edita. a Reiske de Reiske autem, claro Oppiani editore promissa. Marcellum illum, constat, Severo imperante Marco Aurelio, v. Suidas Tom. II. p. 498. et Eudocia p. 299. Jam vero quum sit utriusque inscriptionis metricæ in orationis habitu et conformatione summa similitudo, non dubitat Visconti, eidem Marcello etiam primum attribuere, nomen poetæ tantum posteriori adhæsisse ratus, sive quod hanc prima conspiceretur Triopium Herodis adeuntibus, seu quod omnino potior censeretur præstantiorque altera, quæ casu detecta primum, temere potius quam recte aut consilio prima a nobis nominetur. Suspicio eruditi Itali admodum probabilis visa est Viro docto in Ephemeridibus Gottingensibus a. 1795. n. 180.[3] adversus eam quædam monita sunt in Censura Ienensi l. c. pag. 483. sq. poterunique fortasse moneri plura, quæ istas Inscriptiones Herodi nostro vindicent.

[3] Etiam Viro erudito in Ephemeridibus Italicis, (Tom. V.) 1795. p. 509. ubi Mastrasis, Giornale della Letteratura erudita libri censura.

TESTIMONIA
VIRORUM DOCTORUM
DE INSCRIPTIONIBUS TRIOPEIS.

Is. CASAUBONUS, in Observationibus ad Primam Inscriptionem initio: "Eximium vetustatis monumentum istud Roma nuper accepit senator amplissimus ac præstantissimus Iacobus Gilottus, missu viri exquisita eruditione atque humanitate præditi Christophori Puteani Claudii filii Parisiensis. Fuerat autem, ut scribebat idem Puteanus, ante paucos dies ad urbem in Via Appia inventum, ac præsente se terra erutum."

JOS. SCALIGER, in Epistolar. Lib. II. Ep. 140. ad Casaubonum: "Heri præstantissimam Herodis inscriptionem accepi. Noli quærere, an placuerit, quum partim a præstantia ingenii tui, partim ab ipsa Inscriptione etiam admiratio accesserit." Ibid. Lib. IV. Ep. 431. ad Gruterum: "An Græcam inscriptionem nobilissimam nuper non longe Roma effossam videris, scire aveo."

DAVIDES HŒSCHELIUS, in Epistolis Gudian. n. 106. ad Meursium: "Herodis inscriptionem a te versam habeo e tuo autographo, atque ut Casaubonus noster edidit, unde minus de Glossariensi laboraram editione, ad quam negabant quidquam accessisse." Paucis interjectis hæc scribit: "MS. hujus epigraphes ad nobilissimum nostrum Marcum Velserum misi."

CLAUDIUS SALMASIUS, in epistola dedicatoria ad Nicolaum Rigaltium, præfixa editioni duarum Inscriptionum, Paris. 1619.: "Remitto ad Te, Vir eruditissime, inscriptionem Regillæ, quam non ita pridem abs te accepi: ..... Scito, me longe maximam cepisse ex illius inscriptionis lectione voluptatem. Nam præter ipsius carminis summam elegantiam, et mere Atticum saporem, ac rerum aliquot antiquarum cognitionem, quam hinc tantum, non aliunde liceat haurire, non mediocriter etiam illo nomine mihi placuit, quod meam veterem de Herode Attico conjecturam, quam si verisimilem modo, doctis hominibus approbassem, pulcrum ac beatum me putarem, verissimam esse plane confirmaverit." In Observationibus ad Primam Inscriptionem initio: "Egregium ac præclarum vetustatis monumentum, et quo nobilius atque illustrius aliud non habet luculentas ille veterum inscriptionum Thesaurus, summo labore mirabilique industria a Grutero nostro viro clarissimo col-

lectus." In Observationibus ad Secundam Inscriptionem, initio: "Illustre sane utrumque vetustatis monumentum. Nec parum interfuit reipublicæ litterariæ, utrumque ad nos salvum pervenisse, cum propter versuum elegantiam, tum multarum rerum notitiam, quæ aliunde sciri non poterant. Debetur autem hæc ἐπιγραφὴ doctissimo Viro Iacobo Sirmondo, qui eam Roma attulit, ad ipsum marmor a se descriptam."

Bernardus Montfaucon, Palæographiæ Græcæ Lib. III. pag. 140. ed. Paris. 1708. f.: "Erat enim villa Triopia multis inscriptionibus nobilitata, ex quibus non paucæ supersunt, nempe insignis illa, quæ hodie in Villa Burghesina visitur, eruditis Claudii Salmasii exercitationibus illustrata, et a Iacobo Sponio, in Miscellaneis, denuo cusa."

Fabrettus, Inscription. Cap. V. n 355. "Celeberrimus ille lapis sexaginta linearum (secundam intelligit Inscript.), in hortis Pinciis Burghesiis asservatus."

Hæc sunt Virorum doctorum Testimonia, a Viscontio laudata. Adde Selden. de Synedriis Hebræor. Lib. III. c. 13. p. 269. Ruperti epistol. ad Reines. p. 305. Velseri epistol. 34. 35. ad Hœschelium. Burigny, Mémoires sur la vie d'Herodes Atticus. Academie des Inscriptions etc. T. XXX. p. 1—25. etc.

INDEX EDITIONUM
DUARUM INSCRIPTIONUM VETERUM
EX
IO. ALB. FABRICII BIBLIOTHECA GRÆCA
A GOTTL. CHR. HARLESIO
AUCTIUS EDITA TOM. VI. p. 10.

I. *Primam Inscriptionem*, per Christophorum Puteanum, celebrem Perronianorum auctorem, Roma Lutetiam ad Iacobum Gillotum transmissam, cum quibus epigrammatibus Anthologiæ Græcæ primus vulgavit Fridericus Morellus, adjuncta versione Latina metrica, Paris. 1607. 4. v. Maittaire Annales typograph. Tom. III. P. II. p. 851.

Eandem deinde Inscriptionem, uno tamen versu mancam, passimque a se emendatam et notis illustratam, edidit Isaacus Casaubonus, 1608. (Fabricius quidem l. c. Biblioth. Gr. T. III. p. 813. et Visconti annum posuerunt sequentem; verum ex Epistola Casauboni, ad Marcum Velserum data, p. 922. ed. Almelov. intelligitur, eo, quem indicavi, anno editionem prodiisse.)

Ejusdem Inscriptionis editionem Glossariensem memorat Davides Hœschelius in epistola quadam ad Io. Meursium, inserta Marq. Gudii Epistolis ed. Burmann. Ultraj. 1697. 4. pag. 191. Veri admodum simile est, hanc editionem priorem fuisse Salmasiana secundæ inscriptionis, vulgatæ a. 1619. Sed Visconti nec vidit illam, nec quid sibi voluerit Hœschelius, nomine isto usus, intelligere se fatetur. Suspicatur itaque, scripsisse illum vel Glessariensem (h. e. Havniensem, ab insula Glessaria in sinu Codano), vel Gosslariensem (a Gosslaria aut Goslaria). Conjicit porro, hanc editionem plane eandem esse, quam Moellerii fratribus a Martino Baremio dedicatam indicavit Fabricius l. c. absque nota anni et loci quo prodiit, notans tantummodo, esse Casaubonianæ repetitionem: qualem etiam Hœschelius suam illam Glossariensem descripsit.— Cæterum, ut et hoc addamus ad excitanda litteratorum, si tanti res videatur, studia, quam Visconti hac in re lucem spopondit conferentibus Christoph. Adam. Ruperti epistolam 34. ad Tho.

Reinesium p. 305. ea nobis possidentibus librum et locum, quem Fabricius laudaverat, consulentibus haud affulsit. Illud vero non debuerat omittere Visconti, quod Hœschelius diserte addidit, Glossariensis editionis, exemplum nullum venale prostitisse. In eadem Epistola Hœschelius emendationes quasdam proposuit in primam Epigraphen: ejusque interpretationem, a Io. Meursio factam, et Apographum, Roma ad Marc. Velserum missum, commemoravit. Apographi illius etiam mentio fit in Casauboni Epistola quam n. II. citavi. Add. Velseri opera p. 839.

II. *Primam inscriptionem* et *alteram*, descriptam Romæ et allatam inde a Iacobo Sirmondo, qua statua Regillæ dedicatur, *copiosissimo commentario instruxit* Claudius Salmasius, *ediditque una* cum Dosiadæ, Simmiæ, et Theocriti Iusibus Paris. a. 1619. 4. apud Hieron. Drouart.

Utraque Inscriptio cum versione Latina ad litteram, reperitur etiam in Descrizione della villa Borghese, di Giacomo Manilli, Rom. 1650. 8. Editio est vitiosissima.

Emendatas quibusdam in locis *Inscriptiones has*, cum Petri Arcudii versione Latina ad verbum facta ejusdemque paucis, *sed* præclaris animadversionibus edidit Iacobus Sponius in *Miscellaneis* eruditæ antiquitatis, Lugduni 1608. 4. Sect. X. n. 12. p. 322—327.

In Thom. Crenii Museo philologico primo (L. B. 1699. 8.) n. IV. Casauboniana et in ejusd. Museo secundo (L. B. 1700. 8.) n. I. Salmasiana editio repetita est.

Repetiit textum Inscriptionum versionemque Petri Arcudii, sed sine brevi illius annotatione, Montelatici, in Descrizione della Villa Borghese, Rom. 1700. 8.

Manillii liber, quem supra indicavimus, in Latinum sermonem translatus insertusque est Thesauro rerum Italicarum Tom. VIII. p. IV.

Mich. Maittaire Miscellanea Græcorum aliquot scriptorum carmina, Lond. 1722. 4. p. 174—180. Adjecit metricas versiones, Morellianam quidem inscriptionis primæ, Salmasianam utriusque; adjecit et notas, tum e Casauboni et Salmasii copiis ductas, tum etiam suas.

In Poleni Supplementis Thes. Græviani et Gronoviani Vol. II. inest repetitio libri Salmasiani, supra memorati, ibidemque Vol. I. Miscellanea Sponiana repetita sunt.

Utramque inscriptionem in Analecta sua recepit Rich. Franc. Phil. Brunckius (Argentor. 1773. 8.) Vol. II. pag. 306. sqq. brevibusque notis ornavit Emendationum (Vol. III.) pag. 198. Hinc translata sunt carmina in novam editionem Anthologiæ Græcæ, curatam a Frid. Jacobs, Vol. III. p. 14. sqq.

Optimam vero et præstantissimam harum Inscriptionum editionem debemus Viro eruditissimo, Ennio Quirino Visconti, qui Casauboniani et Arcudiani acuminis laudes felicissime æmulatus, Salmasianam doctrinam sollertia judicandi temperavit, tractandi perspicuitate scribendique elegantia etiam superavit. Confectus est liber, quem chartarum quoque et typorum nitor ac venustas mirifice commendant, auctoritate illustrissimi Principis Marci Antonii Borghese, nec inter librariorum merces expositus in Italia, Musarum amicis ab isto Musageta liberalissime concessus. Inscriptio hæc est: Inscrizioni Greche Triopee ora Borghesiane con versioni ed osservazioni di Ennio Quirino Visconti, in Roma nella stamperia Pagliarini, 1794. Fol. cum II. tabb. æn. Marmorum scripturam summa oculorum animique contentione denuo rimatus, multos locos editor restituit, in quibus Casaubonus et Salmasius frustra hæserant, excussit quoque notationes decessorum suorum una cum Lucæ Holstenii apographo MS. diligentissime correcto, quod servatur in Bibliotheca Barberina. Ex hoc apparatu enotavit lectionis varietatem, omissis perpaucis, quæ Arcudius acute viderat; ipsas vero scripturas marmorum in tabulis æri incisis subjiciendas oculis curavit. Textui apposuit versionem Latinam ad literam: subjunxit tum metricam interpretationem Salmasii, correctam a se passim melioribusque lectionibus accommodatam, tum Italàm, quam ipse jussu principis sui composuit. Sæpe ei ad tollendas depravationes profuit ingenii sagacitas: ad difficultates verborum et rerum expediendas, interior tum linguæ, tum magis etiam historiæ atque antiquitatis cognitio: ad nutriendos denique et delectandos lectores, copia multarum rerum, quas in Commentario insigni cum eruditionis pariter atque perspicuitatis laude exprompsit.

CONSECRATIO SÆPTI

AD

PAGUM TRIOPIUM

IN PRÆDIIS

HERODIS ATTICI.

E

CONSECRATIO SÆPTI
AD
PAGUM TRIOPIUM
IN PRÆDIIS
HERODIS ATTICI.

CONSECRATIO SÆPTI

AD

PAGUM TRIOPIUM

IN PRÆDIIS

HERODIS ATTICI.

A.

ΠΟΤΝΙ' [1]'Αθηνάων [2]ἐπιήρανε, Τριτογένεια,
Ἦτ' ἐπὶ ἔργα βροτῶν [3]ὁραίας, Ῥαμνουσιὰς Οὖπι,

[1] Ἀθηναίων A. [2] ἐπιέρανε C. S. M.

Variæ Lectiones] A. significat Petri Arcadii Apographum, editum a Jacobo Sponio in Miscellaneis eruditæ antiquitatis, et in Montelatici Descrizione della villa Borghese. B. Bruncksianam lectionem. C. Casaubonianam. H. Holstenii lectionem, e Codice MS. Bibliothecæ Barberinæ. M. Maittairii lectionem. S. Salmasianam.

Πότνι' Ἀθηνάων ἐπιήρανε] Vox ἐπιήρανος, recte observante Piersono, non admodum frequens, proba tamen et antiqua. vid ej. Verisimil. p. 105. Hesych. Ἐπιήρανε· ἐπικουρητικὲ τῆς ψυχῆς ἢ σοφῆ. Ἐπιήρανα· δυμῷ σοφάσπτρα. ἐπίηρος. ἐπίκουρος. ἐπιθυμητής. ἐσίμος. βουδής. χάρις ἀσφαλείας. Ubi pro priore ἐπίηρος, cum Piersono corrigendum videtur: ἐπιήρανος. Sic fuit forsan in Codice Marciano. vid. Hesych. ed. Schow. p. 286. Infra idem: Ἡρανίων. βοηδῶν. χαριζόμενος. Memorabilis est locus Scholiastæ Homeri ab Albertio citatus, ad Iliad. Δ. 419. Ὁ ἤρανος (δηλοῖ) τὸν κόλπον, καὶ τὸν ἐπίκουρον. καὶ τὸ ἠρανῶν· ἐπικουρῶν καὶ χαρίσασθαι. Scholiastes Apollonii Rhodii Lib. II. 515. μείλιον ἤρανον explicat: τῶν πομπίων ἀφεστότων. Notanda præterea sunt quæ habet Suidas, Etymologus. et Hesychius voce Ἤρανος. Simplex ἤρανος bis adhibuit Hermesianax apud Athenæum Lib. XIII. pag. 597. D. (v. 16.) Χαρίτων ἤρανον, et v. 22.

Θωμὶ δὲ καὶ Βοιωτὸν ἀνοπρολιπόντα μέλαθρον
Ἡσίοδον, πάσης ἤρανον ἱστορίης.

Ubi Ilgenius vulgatam lectionem sine causa rejicit. ἤρανος πάσης ἱστορίης, est is, qui omnem cognitionem scientiamque tenet. Compositam ἐπιήρανος usurpavit Orpheus, Argon. 96.

Αἰσυίδη, τί μα ταῦτα παραφθέγξασθαι ἐρεείνεις,
Ὄφρα καὶ ἐς Κόλχους Μυσὸς ἐπιήρανος ἔλθω.

Ubi vide Gesnerum. Cnf. eundem ad v. 86. Nonnus Dionys. Lib. II. 10. p. 82.

- - - - - ἐπεὶ νεύσῃν χθόνα Κυφὸς
Κάσσατο Κυφίων ἐπιήρανος Αἰθιοπῆων.

Ubi Interpres, gratus Æthiopibus, cum debuisset, *Rex Æthiopum*. Lib. XI. p. 314. Diana vocatur:

Ὅλως ἐπιήρανος ἄγκης.

totius Regina venationis. Vim verbi recte cepit Dalecampius in interpretatione Ionis Chii apud Athenæum Lib. X. p. 447. F. (Analect. Brunk. T. I. p. 161.)

Τῷ σὺ πάτερ Διόνυσε, φιλοστεφάνοιο ἀρίστων
Ἀνδρέων, εὐδόμοι συμποσίων πρύτανι;
Χαῖρε, θεὸν δ' αἰῶνα, καλῶν ἐπιήρανε ἔργων,
Πίνων καὶ παίζων, καὶ τὰ θέμεια φρονῶν.

Singulari et mira significatione vocem adhibuit Philoxenus Leucadius, cujus versus hexametri, e carmine Δεῖπνον inscripto laudat Plato Comicus in Phaone apud Athenæum Lib. VII. p. 325. A.

Τρύγλη δ' οἷα θέλει πάρεστ' ἐπιήρανος εἶναι·
Παρθένου Ἀρτέμιδος γὰρ ἔφυ, καὶ στόμαται μεστή.

Philoxeni omnino sunt hi versus, minime Platonis, laudantur enim multis aliis interpositis Philoxeni nomine ab Athenæo Lib. I. p. 5. D. In nostra Inscriptione, ἐπιήρανε defendere voluit Salmasius, quod vitium erat Apographi; nam in lapide conspicue legitur ΕΠΙΠΙΡΑΝΕ. Cæterum sæpius ΕΙ pro Η in antiquis Inscriptionibus obvium. Sic ΑΣΚΛΕΠΙΑΔΕΙΣ et ΣΩΤΕΙΡΙ, pro Ἀσκληπιάδης et σωτῆρι. In Columna Farnesina occurrit ΤΕΙ ΑΙΠΠΑΙ, pro τῇ Ἀγωγῇ. Cnf. Cuper, Apotheos. Hom. p. 37. Grammaticis antiquis decentibus, Bœotiorum præcipue linguæ deberi videtur, ut ΕΙ pro Η ponatur. Vid. Etymol. M. v. Ζεῖδωρος. p. 140. De forma κειρῶλες et κηρῶλες consule Euphronium apud Schol. Aristophan. Av. 299. Forma contra nominis πῶυς pro πῶς, dialecto Æolicæ tribuitur in Etymol. M. v. πλακόεν. p. 675. Sic et μεὶς pro μὴν legitur in Homer. Iliad. T. 117. ubi Scholiastes minor formam Æolicam esse docuit; occurrit tamen in Pindaro; Nem. V. 82. Vice versa sæpius Η mutatur in ΕΙ. vid. Ioannem Grammat. p. 73. Gregor. p. 24. Eustath. ad Iliad. Ε. p. 641. Librarii præcipue imperiti diphthongum ΕΙ in Η muta-

I.

Veneranda Athenarum præses, Minerva Tritonia,
Et quæ opera hominum inspectas, Rhamnusias Opi,

[3] ὁράεις C. ἰλάεις vel λάεις vel λάΐς S. ἱλάεις B.

runt, vel ei adjunxere, linguæ genio repugnante. vid. Valck. ad Euripid. Phœn. p. 216. Reisk. ad Demosthen. T. II. p. 911. Omnino cum Lennepio, Præfect. Academ. de Analog. L. G. p. 35. credendum, hanc diphthongorum EI et H permutationem tribuendam esse antiquissimæ scribendi rationi Græcorum, qui litera H nondum in Alphabetum recepta, pro H et HI possuissent EI. conf. Valck. Epist. ad Roev. p. 31. Sic apud Dion. Cassium Lib. XXXIX. p. 108. legitur: ὅτι εἰς τὴν Ἰταλίαν ἀναιρυκάς. ubi ἀναιρυκὰς, pro ἀναρρυκὰς, male intromisit librariorum stupor. Hesych. Ἀναίρει. ἀθύει. ἀπεδημεῖ. ἀναχωρεῖ. vid. Reis Ind. Lucian. T. I. p. 83. Contrario modo A pro EI legitur in Fragmento ex Euripidis Ægeo. Fr. Musgrav. n. III.

Εἰ μὴ καθίξῃς γλῶσσαν, ἴστι σοι καλά.

Scribe:

Εἰ μὴ καθίξαις γλῶσσαν, ἴστι σοι καλά.

Εἰ enim in Atticis poetis semper cum indicativo occurrit, nunquam cum subjunctivo. vid. Æschyl. Prometh. 343. 345. 686. Euripid. Androm. 206. Hero. fur. 1120. Cum optativo invenitur in Æschyl. Prometh. 477. Euripid. Hippol. 1240. Herc. fur. 1110. Electr. 97. 422. Pari modo corrigendum Fragmentum Philemonis, quod effugit diligentiam Bentleii, Emend. in Menandr. p. 122.

Ὁράς] Desunt hæc voce duæ primæ literæ, omnesque in fine legerunt ΑΑΙC. vide Var. Lect. Visconti vero lapide accuratius inspecto, vetustate fere deletas invenit literas ΑΑΙC. Parvula enim lineola, distinctionis causa posita, erasa est. A, in nostra Inscriptione sæpius sine lineola occurrit. Sic, v. 7. et 22. invenies ΚΑΙ pro ΚΑΙ. et lin. 9. ΑΛΩΗΝ, pro ΑΛΩΗΝ. Porro lin. 27. ΒΑΑΕΙΝ pro ΒΑΑΕΙΝ. Innumera in Inscriptionibus exempla exstant, præcipue in Tabula Iliaca. vid. Gesaco Inscript. Mus. Capitol. T. I. n. 1296. Gruter Thesaur. n. 634. 1. In Epitaphio pessime descripto, apud Paul. Lucam Itiner. Asiatic, p. 28. invenies ΚΛΑΤΔΙΑ pro ΚΛΑΤΔΙΑ. Apud Caylusium, Recueil des Antiquités, Tom. II. Pl. LIX. lin. 2. legitur ΑΙΓΙΚΟΡΕΙΣ, pro ΑΙΓΙΚΟΡΕΙΣ. Ibid. Pl. LXIV. lin. 3. ΑΔΡΙΑΝΕΙΑ, pro ΑΔΡΙΑΝΕΙΑ. Multa quoque exempla præbent Inscriptiones Pockokianæ. In Nummis valde attritis vitium hoc invenire, monet Visconti ad h. l. Sic in Nummo Tralliano, apud Odericum Dissertat. I. ΤΡΑΑΛΙΑΝΩΝ. Præcipue vero in Numismatibus Imperatorum. vid. Buonarotti, Medaglioni XII. 3. XIV. 8. Protulit quoque e gemmis exempla Visconti. In Codicibus MSS. vitium hoc scribendi observavit Brunk. ad Apollon. Rhod. Lib. II. 1260. D'Orville ad Charit. p. 262. ed. Lips. Heringa in Observation. Critic. cap. 7. pag. 145. Schneider ad Anthol. pag. 110. Ruhnk. Epistol. Critic. I. pag. 88. Græcorum imitatione sæpe lineolam parvam in litera A, omisere Etrusci. vid. V. Cl. Lanzi, Saggio di Ling. Etrusc. T. I. pag. 208. Eckhel., Doctrin. Nummor. T. I. pag. 124. Romani quoque, de quorum scribendi methodo copiosi sunt Viri docti ad Lucerne di Ercolano (T. VIII.) Tab. XXXVII. 10. et Marini, Inscriptt. fratrum Arval. T. I. pag. 127. Quin, A nonnunquam pro A legitur. Certe in Inscriptione antiqua Sicula, primum edita a St. Non, Voyage en Sicile, pag. 12. occurrit ΚΕΑΤΙ, pro ΚΕΑΗΤΙ. ΤΕΑΕΙΟΙ, pro ΤΕΑΕΙΟΙ, et p. 171. ΗΡΑΚΑΕΙ, pro ΗΡΑΚΑΕΙ. Servanda ideo in nostra Inscriptione lectio ὁράς, a qua non procul abfuit Casaubonus, qui ὁράεις ex ingenio emendavit, quam emendationem probat Valken. ad Elegiam Catulli Callimacheam pag. 183. Salmasii conjectura λάεις, etsi magna eruditione defensa, nihili est. Verbum enim ἐφορᾶν optime Nemesi convenit, inspicit enim opera mortalium, unde ἀπὸ dicta ab Archestrato apud Athenæum Lib. VII. p. 305. Homerus, de Sole omnia videnti, verbum adhibuit, Iliad. γ'. 277. omnino significat inspicere. Diphilus apud Plutarchum adv. Colotem, T. II. Opp. pag. 1124. F.

Ἔστιν Δίκης ὀφθαλμὸς, ὃς τὰ πάνθ' ὁρᾷ.

Euripides in Penelope apud Stobæum Ecl. Phys. Tit. XI. pag. 143. Grot.

Οὐκ ἔστιν πρέσβυτάς τι μαχθηρὸν λαθεῖν.
Ὀξὺ βλέπει γὰρ ὁ χρόνος, ὃς τὰ πάνθ' ὁρᾷ.

Incertus poeta apud Stobæum Ecl. Phys. Tit. VII. pag. 111.

Ὁ τῆς Δίκης ὀφθαλμὸς ὡς. δὲ' ἡσύχου
λεύσσων πρέσσοντα πάνθ' ἁμᾶς δεῖ βλέπειν.

Γείτονες ἀγχίθυρε Ῥώμης [1]ἑκατοντοπύλοιο,
[2]Ἴλιον ἦ ποτε τῆσδε, [3]θεὰ, τρηχεῖτε χέρσον,
Λάρνακ᾽ Ἀχαιὸς φιλέχθων Τρώεσσι,
Τάφρε τε καὶ Τρώεσσιν [4]ἐν ἀθανάτοισι λέγεσθον.

[1] ἑκατονταπύλοιο ex correctione C. S. B.
[2] ΙΛΙΟΝ [lapidis scriptura, a nobis postea litera L. signata]

Ambiet. Bonnæ. T. III. Epigr. CCCLXXVII.

Εἰς τὸ ταφρεύσαντας τὸν τάφον λαβεῖν στέφος.

Ἄνδρες ἄριστοι ἀμφὶ τάφον τὸν γεγάασιν,

vide etiam Antolog. Hannall. Lib. XIV. 38.

Ἑκατοντόπολις Ῥώμη] Roma Homeronica erat Ἑπτάπυλος, non e postilla codicum Chisianor.:

"Ἑπτάπυλος ἔσκε Θήβη ἑκατόμπολις ἔσκε."

vide Strabon. Antiqu. c. V. pag. 605. Rom. ex Homero v. Ἑπτάπυλος Θήβη quam Graci dicti, non ullibi commemoratur, nam Ἑπτάπυλος erat Thebe, a Scopelio aliquo sic dicta, vid. Schol. Callimach. Hymn. in Dian. 238. Strabonem ad Hom. IX. 382 et Dion. a Syracusio, ad Callimachum citatum. Alexandrea Troadis, de Antonino Bland. T. [illegible] pag. 272.

Ἑκατόμπολις ἔσκε Θήβη ἑκατόμπυλος ἔσκε.

vid. Strabon. ut Scholiast. ad Iliad. Ω. I. P. II pag. 288. Hinc et Ilium Homero dictum, ut videntur apud Graecos [illegible] & vetus Scholiast. ad Odyss. p. 88. Homerus vero etiam vetus Ilium habebat urbem, Ἴλιον εὐρυάγυιαν v. Ἀθηναίων. conf. Strab. Lib. A. p. 31. Pausan. Phocic. c. 28. Sed quum postilla Homerica, ἑπτάπυλος Ἴλιος, nusquam Homero occurrat, Strabonem ut Xenoph. Lib. p. 258. damnat,

---- ναιε' ἐπ' ἠνεμόεν.

vide et commentatorem Homeri Scholiastam apud Strabon. Lib. XIII. pag. 588. — Iamblich. Vitam Pythagorae Cantabrigiae Graec. Lat. 1707. 285.

"Sunt capidi Pelopeia bova, sunt Ilia mappæa virgæ."

quem ex antiquo Graeco poeta redditum esse haud absurde putat. — Ἴχνια ἀμοιβὸν, dixit poeta noster. ut Claudian. de Nupt. Pelei et Thetid. 192. finxit virum:

"Quare finxta virum mulcentes vindice pœna
Eumenides.

Ῥώμης ἐπαντιθεῖσαι] Frustra ab Interpp. sollicitatur vox ἐπαντιθεῖσαι, qui facundus magis obvium ἐπαντιθεῖσαι præ-

ponunt. Servanda lapidis lectio, dictum a Virgilio, auctoritate Homeri, qui simili modo Iliad. I. 575. τάφοιο — ἐπαντιθέσθαι dixit. vid. Apollonium Sophistam Lex. Homer. T. I. pag. 656. ed. Villoison. (p. 549. ed. Toll.) Eadem refero Euripidea in Cressis, apud Porphyrium de Abstin. Lib. IV. pag. 168. Κρῆτες ἐπαντιθέασιν. conf. Toup. Emend. in Suid. T. II. pag. 549. Castum a poeta Romæ tributæ portæ, ad immensam magnitudinem designandam; nam Plinio teste Lib. III. §. 9. portæ tantum XXXVII Romæ erant. Ob innumerabilem copiam figurarum scriptarum, dicta est Columna Antonina, Columna Centenaria. vid. Winkelmann, Storia delle Arti, T. III. pag. 350. Fea. Sic etiam turris Centenaria, Constantinopolis erat, dicta ob magnitudinem immensam. vid. Du Cange, Constantin. Christ. Lib. II. §. 4. pag. 81.

Ἴλιον] Centenis vicibus e prave pronuntiandi consuetudine, ι vel ει, a libratariis confusum. Idem valet de hoc loco, ubi pro οἶνος, lapis exhibet ψίνος. Hunc χεφεῖν, Graeci Lexicographi et Glossarum collectores maxime secuti sunt. In Glossis antiquis, invenies: αἰχθὲς, pro ἐχθές. αἰθίνον, pro ἐθίνον. αἰλὲς, pro ἐλὲς. αἶλα, pro ἶλα. αἰμὲς, pro ἐμὲς. αἰμείρομαι pro ἐμείρομαι. vid. Salmas. In Hesychio, ἰλίσσετ᾽ ἐκτρέφοντο, pro αἰλίσσετο. Idem obtinet in Βαιμεῖς. Διαιάμενος. Ἰλαττνὶς. Ἴλαν. Ἰλαίμενος, et quamplurimis aliis, quae omitto. vide Schow. ad Hesych. p. 378. Contrarium vitium est in αἰθὼν, αἰθόμενα, αἰθόμενον, αἰλαῖὸν, αἰλώς, αἰλὲ etc. quae viri docti suis locis singula notarunt. In Æschyli Eumenid. 224. primus Porsonus immutavit:

---- ἐκείνου σὺ τε μὴ λίσσου τυχεῖ.

Cum in omnibus Edd. esset λαίσσω. Doleamus adhuc Viri doctissimi observationes in Æschylum desiderari, sine debito tamen ad hanc emendationem inductus est Dawesii regula, qua Graeci sermonis ratio exigit, et vocalem οὐ μὴ vel cum futuro indicativo, vel cum Aoristo altero forma subjunctiva construantur. λαίσσω et λίσσω, eruptio conflatum. In Euripid. Helen. 1591. notat Musgrave: 'nostri gratia legendum λαίσσουσι pro λιτεύουσι.' Iacq. Exc. 'ἀπὸ

Vicinæ suburbanæ Romæ centum portas habentis,
Uberem, agite, hunc, o deæ, honoretis locum,
Pagum Cerealis hospitalem Triopæ,
Ut, et Triopeæ inter immortales dicamini.

[3] θεᾶς A.

[4] ΕΝΑΘΑΝΑΤΟΙCΑΑΕΙΤΟΙΟΟΝ L. [illegible] A, [illegible] ex corr. C. S.

μενος, legendum πιθόμενος.' Plura exempla, ubi male ι pro ει exaratum, quærentibus dabunt Schütz ad Æschyl. Agamemn. 967. D'Orville ad Charit. p. 27. et Lennep in Exercitatt. Acad. T. I. p. 102. — A Doriensibus præcipue ει in Diphthongum ι resolvi, docent Monumenta Peloponnesia a Paciaudio edita. Ibi T. I. p. 10. Νικηφόρος. p. 17. Ἐλπιπίκη. p. 89. Νικοπράτης. p. 102. Τιμαρχος. T. III. p. 94. Τιμικράτης. p. 134. πτολίτας. In Sponii Miscellanea p. 334. τιμισιν, pro τίμιοιν. p. 339. πτολίτης, pro πτολίτης. Cnf. Gruter Inscriptt. p. 769. 4. Falconer. Inscriptt. Athlet. p. 52. Marmor. Oxon. Index, in I. et ΕΙ. In Epigrammate edito a Quirino, in Coreyræ primordiis cap. XXII. legitur: παρὰ θεῖν' ἄλλῃ ἐνιμέσσαν, pro θεῖν'. Sic quoque in alio Epigrammate, Romæ in Cælimontanis Matthæiorum hortis exstante, edito ab Ignatio Raponio, in Epistola ad Thom. Chandlerum. (Veliteis 1788.) invenies pag. 18. νεικησας πάσας. Ubi reponendum νικήσας. In Hesychio legitur: Εὐστικὰς, καλὰς συνεστραμένον, τετριμμένον. Corrige: Εὐστιβὰς. In Callimachi Fragmento ap. Pollux. Lib. X. c. 24. (Fragm. Bentleiana, n. CCXXXIII. T. I. p. 525. Ern.) ἴσπος, pro ἶπος, mustricula est. Sic quoque in Glossis antiquis: Fraenum, ἱπποστάριον λινοῦ. ἱπποστήριον vero est pro ἱπποστάριον. Nam ἱπποῦν est premere, vid. Aristoph. Equit. 124. Æschyl. Prometh. 365. et Toup. in Suid. T. III. pag. 563. Multa præterea hic ex Inscriptionibus antiquis huc pertinentia notare possem; in quibus passim sculptorum incuria, ει pro ι exaratum est, ils maxime in syllabis, quæ Iota longum habent, quod pravum hanc orthographiam jam antiquis temporibus invaluisse ostendit. Nonnulla jam protulit Visconti ad h. l. cnf. Marmora Doniana, IV. 67. Mus. Veronens. pag. 63. Corsin. Fast. Attic. Tom. II. p. 142. Biagi, Monum. Græc. Latin. ex Mus. Nanian. p. 43. Præcipue vero Francisci Piranesii Monumenti degli Scipioni. (1785.) pag. 10 sq. Obiter tamen moneam nihil apud Romanos quoque in vetustis lapidibus frequentius esse. In Inscriptionibus enim Augusteum ævum subolentibus, frequentissime invenies ΕΙ pro longo Ι positum. Sic apud Gruterum, pag. 500. *Scriptei, usei, fructeive sunt*, pro scripti, usi, fructive sunt. Nec sub Augusto tantum, sed sub proxime sequentium Imperatorum principatu, hanc diphthongum ΕΙ in usu fuisse, indicat Inscriptio apud Gruter. pag. 99. 1. et Gualtherium in Tabb. Bruttior. p. 78. quæ ad Trajani tempora pertinet. Vide præterea Cenotaphia Pisana, ubi innumera exempla. In Oderici Inscriptt. p. 329. occurrit: *Deana, dolea, dabei*, vitiosissimi scribendi genere. Vide egregie hac de re disputantem, auctorem libri inscripti: I Marmi Riccardiani difesi dalle censure dell' Marchese Scipione Maffei, p. 288. sq.

Δῆμον Δυόοιο φιλόξεινον. Τριόπαο] Attici vicos terræ suæ quamvis parvulos vocabant δήμους. Jam Homerus sic vocem usurpavit. vid. Iliad. ε'. 710. ν'. 435. 514. 673. 683. Hymn. in Dian. 4. (T. V. p. 101. Ern.) Auctor carminis totum illud territorium sive fundum, et quidquid muro incluserat, et Adrasteæ et Minervæ dedicaverat Herodes, Triopæ δῆμον appellare videtur. Salmasius, magna eruditione prorsus novum, sed vix quicquam probandum sensum hujus loci excogitavit. Correxit, quæ visum est corrigere, mutavit, quæ sibi adversari putavit, interpretatus est denique totum locum dure et contra verborum indolem. Felicius res successisse videtur Visconti, qui Triopium a Triopa, Phorbantis et Eubœæ filio (vid. Pausan. Corinth. c. 16. p. 112.), qui inter Argivorum reges septimo loco ponitur, dictum putat. Omnia quidem a docto Italo facta sunt, quæ huic sententiæ aliquam veritatis speciem conciliare possunt, at qui ad omnem totius carminis nexum adverterint, probabunt nobiscum, Triopium sine dubio appellatum esse a Triopa, Erisichthonia patre, diis consecratum, τεμένει instructum, et sepulcro etiam familiæ destinatum. Epitheton Δυόος nunc optime ad Triopam referri potest. Triopas enim teste Diodoro Sic. Lib. V. p. 379. et Hygin. Astronom. II. 14. diruit templum et sacrum Cereris lucum.

Ἀλίγνοθ' ἀν] Sic legitur in lapide monente Viscont. ultima litera deleta. Idem valet de ultimis literis lineæ 9. 25. 32. 34. et 38. Salmasius in apographo suo invenit ἀλίγνοθο, Arcudius vero, ἀνίγνοθο. Brun-

[1]Ὡς δ' ὅτε καὶ Ῥαμνοῦντα καὶ εὐρυχόρους ἐς Ἀθήνας
Ἤλθετε, δώματα πατρὸς ἐριγδούποιο λιποῦσαι,
Ὡς τήνδε ῥύεσθε πολυστάφυλον κατ' ἀλωήν,
Ἄμπελά τε σταχύων, καὶ δένδρεα βοτρυόεντα,
Λειμώνων τε κόμας [2]ἀσπαλοτρεφέων ἐφέπουσαι.
[3]Τμῆμι γὰρ Ἡρώδης ἱερὴν ἀνὰ γαῖαν ἕπεσθαι,
Τὴν ὅσσην περὶ τεῖχος ἐΰτροχον ἐστεφάνωται,

[1] ΩCOTE L.

[2] πολυστάφυλα C. S. M.

kius, Hemsterhusius secutus, qui in literis ad Mercurium datis (Ep. CVI. Gud.) brevissimis, at optimis monumentum nostrum emendavit notatis, dedit ἀλίγεσθον. Visconti, Combesi et Salmasii emendationem longe pauciores, faciliorem quidem lectionem profert, quæ tamen non a manu pectit est. Non reprehendisset optimam lectionem, si memoria tenuisset Pindari locum, Olymp. II. 145.

Θεὸς τε καὶ Κάδμος ἐν τοῖσιν ἀλίγεσται.

i. e. πανοπλίαισιν.

Ὡς δ' ὅτε καὶ Ῥαμνοῦντα — πολυστάφυλα κατ' ἀλωάν] Lapis lectionem exhibet ἐς ὅτε, et ex ingenio edidit Vincenti δ'. Ὡς referatur ad ἔς, quod est v. 9. pro οὕτως. Quamdo omnino ita proponit. Sic magnus hæc dicendi ratio in Homero occurrit. vid. Iliad. β'. 147. γ'. 33. δ'. 422. 432. ι'. 597. 902. etc. Sensus ergo est hic. Præsitur poeta noster deus, ut eodem studio, eodem affectu ad agrum et templum ab Herode consecratum accedant, quo Rhamnuntem et Athenas dilectissimas sibi loca celebrant invisere, cælo relicto; atque ut festinanter incedant per vineas et segetes, sylvasque et prata lustrent. — δώματα πατρὸς ἐριγδούπου λιποῦσαι. Non miseri sensisse Sapphonem in fragmento ex Ithyphallis apud Hephæst. p. 57.

Δεῦρο δεῦτε Μοῦσαι, χρύσιον λιποῖσαι (δῶμα.) Et in Hymno ad Venerem, apud Dionys. Halicarn. p. 47. ed. Upton.

- - - - - - πατρὸς δ' δόμον λιποῖσα χρύσιον ἵλαθι.

Alcmanem, etiam de Venere, apud Strabon. Lib. VIII. pag. 524. et hinc apud Eustath. ad Iliad. Γ. T. I. pag. 305.

Κύπρον ἱμερτὰν λιποῖσα καὶ Πάφον πυματίδεσσιν.

Elegantur quoque hanc sententiam expressit poeta incertus, Cissa si fallor, apud Charisium Lib. IV. pag. 586.

"Luna, deum quæ sola vides perjuria vulgi,
Seu Cretæa magis, seu te Dictynna vocaris,
Huc descende."

Verbum ῥώεσθαι, *festinanter, cum studio, properare* indigitat, σπουδαίως κιεῖσθαι, ut Grammatici exponunt. Homer. Iliad. λ'. 49.

- - - - ἀγελάδες σὺν τοῖχφι θοῦριχθάντες Ῥώοντ'.

Iliad. π'. 164.

- - - - Μυρμιδόνων ὑγέτῃσι, - - - - - - - - - - - - - - - Ῥώοντ'.

Cf. Iliad. σ'. 411. 417. ϕ'. 367. Simmias in Ove, in Analect. Brunk. T. I. p. 208. Ταὶ δ' ἀμβρότᾳ ωὸν φίλας ματρὸς ῥώοντ' αἶψα μαλ' ἰμερόεντα μαζόν. Callimachus, Hymn. in Dian. 215. πυδοκίοιν Ἀταλάντᾳ, *pedibus velocem Atalantam* dixit. Apollonius Rhod. in pulcherrimo de Nereidibus loco, Lib. IV. 910.

Τῇσι δ' ὑπ' αἰνίαι σπιλάδες καὶ πάμπαν ἀγῶς Ῥώοντ' ἰόσαι καὶ ἰόσαι - - - - -

discurrebant huc, illuc. Hinc ex Homeri Iliad. σ'. 615. sumpsit Apollonius, ubi poeta de Sibylo loquens, ait:

- - - - - - ἴδε φασὶ θεὰν ἴλαμπεν τινὶς Νυμφάων, αἵτ' ἀμφ' Ἀχελώϊον ἰήϊσσεντο. πλπ.

Pro πολυστάφυλα, quæ scriptura est lapidis, Casaubonus, Salmasius et Maittaire habent: πολυστάφυλον. vid. Var. Lect. Æolice quidem ι pro υ ponitur, vid. Greger. de Dialect. p. 293. Horum apud Etymol. M. pag. 771. Eustath. ad Iliad. ι'. p. 536. Athen. Lib. III. pag. 24. et Mœris v. βιβλία: at conservanda lapidis lectio. — πολυστάφυλον Ἄρευ Homerus dixit Iliad. β'. 507. idem vineam admodum gravatam uvis, vocat στεφυλῆσι μέγα ζείουσαν ἄλωήν. Iliad. σ'. 561. Miro modo Itali, qui vites colunt, dicti sunt ἀνέρες πολυστάφυλοι ab Heliodoro poeta, qui de spectaculis scripsit, apud Stobæum Tit. C. pag. 421. Grot. Cæterum vide eruditam de voce στεφυλὴ disputationem Cratetis Grammatici apud Athenæum Lib. XIV. pag. 653. — Memoranda etiam Reinstædtii emendatio, qui existimat versum 7. ita scribendum esse:

Quo modo vero, quum et Rhamnuntem et amplas Athenas
Venistis, ædibus Patris grandisoni relictis,
Ita hanc properate uvis abundantem ad vineam;
Et campos segetum, et arbores racemosas,
Pratorumque comas teneras herbas alentium consectantes.
Vobis enim sacram Herodes terram dicavit,
Tantam quanta muro circumcurrente sæpta est,

[3] Τὴν - - - ἱστεφάνωται om. C.

Ὡς γῆν τήνδε ῥύσεσθε πολυστάφυλον κατ' ἀλωήν.

parum circumspecto. Nam bene Græcam et elegantem esse vulgatam loquendi formulam e pluribus locis probari potest. Deinde etiam ordo verborum qui optimus erat turbatur, nam γῆν et ἀλωὴν, minime conjungere poteris.

Δένδρεα βοτρυόεντα] Δένδρεα pro vitibus racemis refertis accipi [possunt, nam et vites vocabant arbores, præsertim quando vitis non colitur humilis. Horat. Od. Lib. I. 18.

" Nullam Vare sacra vite prius severis arborem."

Alcæus Lyricus, unde accepit, dixerat ap. Eustath. ad Iliad. σ'. pag. 1163.

Μεθὲν ἄλλο φυτεύσῃς πρότερον δένδρον ἀμπέλου.

Quia vero jam versu superiore vites nominatæ sunt, dicendo πολυστάφυλον κατ' ἀλωὴν, nam ἀλωὴ est ἀμπελόφυτος γῆ, hinc δένδρεα sunt arbores, quæ vites adscendentes sustinent, quibus maritantur vites. Virgilius Eclog. II. 70. " frondosa vitis in ulmo est." Reposianus, in Anthologia Latina, T. I. p. 682. " nunc lucos vitis inumbrat." Ibycus apud Athenæum Lib. XIII. p. 601. B.

Αἴτ' οἰναρέαις αἰζόμεναι
σταφυλοῖσιν ὑφ' ἵρησιν οἰναρέους
Θαλέουσιν —

Theocritus, de loco consecrato, Epigramm. IV. 5. ed. Wart.

- - - - - - - ἄεναον δὲ
ῥεῖθρον ἀπὸ σκιλάδων πάντοσε τηλεθάει
Δάφναις καὶ μύρτοισι καὶ εὐόδει κυπαρίσσῳ·
ἔνθα σὺ περιξ πίσσυται βοτρυόεσσαι ἕλικι
Ἀμπέλος - - - - -

Hoc genus Græci ἀναδενδράδας vocant. v. Hesych. h. v. Hinc et ficus arbor, *soror vitis* dicta ab Hippenacte apud Athenæum Lib. III. p. 78. C. quia adjunctas tenet vites, et sic locus intelligendus.

Συκῆν μίλαιναν, ἀμπέλου παστηγήτην.

Λειμῶνα τε πάμας] Λειμὼν de loco floride poeta noster adhibuisse videtur. Sic certe Thom. Mag. vocem reddit: Λειμὼν — τόπος δίγγρος, ἀνθηρὰν φύσιν ἔχων. et Hesych: λειμὼν — ἀνθηρὸς τόπος. Perparum distant voces χῶρος, λειμὼν, ἀγρὸς ἀνθοφόρος, et alia. In Demarateis apud Athenæum Lib. XV. pag. 685. B. legitur:

- - - - - - ἁπαλὰς ἀσπαλάθους πατοῦντας
ἐν λειμῶσι λαστοφόροις.

πάμας. Legitur apud Eustathium ad Iliad. β'. p. 233. Κόμας δὲ λέγειν δένδρων τὰ φύλλα, ὅθεν καὶ κομήτης λειμὼν παρὰ τῷ τραγῳδῷ, καὶ κομᾶν, καὶ ἐν τούτοις Σάλλιον. Eustathii observatio pertinere videtur ad Euripid. Hippolyt. 210.

- - - - - ἵν' τις κομήτῃ
λειμῶνι πλιθεῖσ' ἀναπαυσαίμαν;

ubi vid. Schol. κομήτης est in Euripid. Iphig. Aul. v. 1296. λειμὼν ἀνθεσι Σάλλιον. Thomas Mag. cujus verba in notis dedere VV DD. pag. 528. 541. Κομᾷ — καὶ τύπος, ἤγουν φυτὰ ἔχει. Etymologicum Gudianum ineditum: Κομᾶν — Σάλλιον. Ὄρος πεπυκνωμένον ὕλῃ dixit Callimachus H. in Dian. v. 41. et H. in Del. 262. Palmites uvis coronati, κομόωντες μελαίνῃσι σταφυλῖσι, dicti sunt in verbis ex antiquis hymnis petitis a Cratete Grammatico, apud Athenæum, Lib. XIV. pag. 653. conf. Casaub. pag. 930. Indus fluvius ob arundines ad ripas crescentes, κομήτης dictus a Phœnice Colophonio in Iambis, apud Athen. Lib. XII. p. 530. F.

- - - - - - - -, ἢ ἀπὸ τῶν ἄνω λιμνῶν
Ἰνδὸς κομήτης - - - -

Ubi interpres: *Indus capillatus*, cum debuisset *Indus Arundifer*, aut *arundinosus*.

Ἰερὴν ἀνὰ γαῖαν ἵκυς] — ἀνίκυς, ab ἀνίημι scilicet, *consecravit*. vide Salmas. et docte, ut solet, vocem illustrantem Spanh. ad Callimach. T. II. pag. 783.

Τὴν - - - ἱστεφάνωται.] Desideratur hic versus in Casauboniana editione, quem postea Salmasio submisit Bongarsius, et non parum facit ad totius inscriptionis interpretationem. Discimus enim non omnem possessionem suam, sed partem tantummodo, qua monumentum seu templum construxit, ab Herode consecra-

Ἀνδράσιν [1] ὀψιγόνοισιν ἀκινήτην καὶ ἄσυλον
Ἔμμεναι. ἡ δ' [2] ἐπεί οἱ ἐξ ἀθανάτοιο καρήνου
Σμερδαλέον [3] σείσασα λόφον κατένευσεν Ἀθήνη,
[4] Μή τῳ [5] νήποινον βῶλον μίαν ἢ ἕνα λᾶαν
Ὀχλίσσαι, ἐπεὶ οὐ Μοιρέων [6] ἀτρεῖες ἀνάγκαι
Ὅς κε θεῶν ἐδέσσιν ἀλιτροσύνῃ [7] ἀναθείῃ.

[1] ὀψιγόνοισιν C. S. A. M. [2] ΕΠΕΙ Ι. [3] σείσασα A. σείσασα C. M. [4] Μήτις A. [5] νήποινον C.

tum esse. Ejusmodi autem loca sacra septa, Graeci vocant ἕρκη et περιβόλους, vide Salmas. Pollux, Lib. VIII. 15. οἱ δὲ ἀναμέσου θεοῦ τόπου, ἄλσος τε καὶ ἕρκος καὶ ὁ περὶ αὐτὸ πέλας περίβολος. Quia vero ejusmodi περίβολοι sacri lucos et hortos et vineas concludebant, factum est, ut totum conceptum περίβολον dictum. Conf. Chaeremonis Tragici fragment. ap. Athen. Lib. II. pag. 42. et Ælian. Var. Hist. Lib. XIII. 16.

Ἡ δ' ἐπεί οἱ —] Quia sæpius ι pro ει, et α pro ι sculptoris incuria nostra Inscriptione positum cognovit, Visconti hoc loco pro ἐπεί, legendum existimat ἐπεί, attalitque similes locos ex Homero, in quibus ἐπεὶ repetitum est. Sic Iliad. α'. 112.

- - - - ἐπεὶ σκιὴ βεβλήκει αὐτὸν
ὄσσε ἔχεον, καὶ γάς ῥα Κλυταιμνήστης περιβόλοια,

Καμπὰς ἀλίχου, ἐπεὶ οἱ βόες ἐστὶ χερείων.

et v. 153.

- - - - - ἐπεὶ οὔτι μιν αἴτιοί εἰσιν.
Οὐ γὰρ τόσσοι ἐμὰς βοῦς ἔλασαν οὐδὲ μὰν ἵππους,
Οὐδέ τιν' ἐν σθένι ἰφθίμοιαι βαστιανείρη
Καρπὸν ἀλίσκετ' ἐπεὶ μαλὰ πολλὰ μεταξὺ
Οὐρεά τε σκιόεντα, θάλασσά τε ἠχήεσσα.

Neque tamen necessaria viri docti emendatio. Σίον, Amazonem dixit, Od. XXII. 4.

Θαλερὴν σίιν δὲ χαίτην
μελανοστέπτῳ πλοκάμῳ.

Idem in Etymol. M. voce Σίτης.

Θρηΐδων σίοντα χαίτην.

Alcmus apud Strabon. Lib. XIV. p. 976. E. et Eustath. ad Iliad. β. pag. 367.

Λέφω τε σείων Καμπᾶ.

Sotades ap. Hermogenem περὶ Ἰδεῶν. p. m. 317.

Σείων μαλίον Παλλὰς δεξιὸν κατ' ὦμον.

Sic enim Sotadis locus restituendus. Male erat ναλαίδα. In Glossis quoque Graece Latine. Σίων, mensa, libra, vitra.

Μέγα μὲν ἡ ἴλη πᾶσα] Salmasius hunc verba in monumentorum consecrationis: *Ne quis inde lapidem moveret, cespitem velleret.* vid. Salmas. Apte laudat Viscontī, Antiphili Byzantini locum, Anal. Brunk. T. II. p. 170.

Μηδέ τις ἡμετέρων μάρψῃ χερὶ μαρνὸς ἕποντας
ἀνθέμιστος· συλῆν ἀσφαλὲς οὐ θέμις.

Σῶλος et λᾶας aut λίφος conjungunter nonnunquam. Hegesonax Thasius, in Parodiis ap. Athen. Lib. XV. p. 698. D. ex emendatione Jacobsii, Animadv. Critic. pag. 111.

Ἐς δὲ θόωσο μ' ἰλθόντα μέγα κρίζοντες ἑλλαν,
Βάλεις ἰδὲ λίθοισι, καὶ ἤδη τις εἶσι παραστὰς.

ἐχλίζων, Hesych. redditi συλῶν, μαρμαίρων. Sic et Photius in Lex. MS. vid. Nicandr. Alexiph. 226. 453. Auctor incertus Ἀσβεν στίχους, forsan Apollonius Rhodius, apud Parthenium, pag. 54. edit. Le Grand.

Παρθενικὰ πλοκάμοις ὑποχλίσασα σελήνη.

Μοιρέων ἀτρεῖες ἀνάγκαι] Variis modis viri eruditi hunc locum aggressi sunt. Salmasius, ἀτρεῖες pro ἀτρεῖς positum esse censet, ει male scripto pro ι. ἀτρεῖς, a qua voce deduxit, idem est ac ἄτριστος, *formidabilis.* Euphorion ap. Hermogenem pag. 135.

- - - - καὶ ἀτρέα δῆμον Ἀβαιῶν.

Simili forma, σίκλαι Μέμφιν, Julius dixit in Carmine ad Bacchum, ap. I. Stobæum Tit. CXXI. p. 495. Groc. Aliam viam Viscontī, qui Salmasio minime assentitur, iniit. ἀτρεῖς formam pter. esse putat ab ἀτρὸς, positam pro ἀτρέως aut ἀτρεῦς; et poetice contractam: quomodo in Homero πλησίος et πλησίος, (Iliad. α'. 281. Od. φ'. 301.) pro πλησιεῖς. Etymolog. M. pag. 302. πλησίος δετὶ τοῦ πλησίος - - - πλησίος καὶ ὁ πλησιαστὴς τῶν πλησιοῦντων τοὺς πλησίους καὶ κατὰ συναίρεσιν, πλησίος. Schol. Venet. ad Iliad. α'. 281. pag. 254. Ἰκάνω τὸ συστέλλειν, ὑλησίος καὶ ὑσηλησίος (male Villois. ὑσηλίος). οἱ δὲ Ἀττικοὶ ἐκτείνουσι τὸ τοιοῦτον. πλησίος πρωτοτυπούσιν. In γὰρ

Hominibus posteris immobilem, atque inviolabilem
Futuram. Quoniam vero ipsi immortali capite
Horribilem quatiens cristam annuit Minerva,
Ne cui liceat impune glebam unam, vel unum lapidem
Movere, namque Parcarum haud spernendæ necessitates,
Si quis deorum delubris injuriam intulerit.

[6] ἀτρεῖς C. S. ἀτρέσσαν A. ἄτρε εἶσιν ex conj. C. ἀτρῆς ex conj. S. quod sequitur B. s superscriptum vidit H.

[7] ΑΝΑΘΗΗ L. ἀναθὴν C. S. A. M. ἀναθεὶν ex corr. S. quem secutus B.

τοῦ εἰκλίας ἠγέοντο κατ' ἰωὴν θεσίν τοῦ ι - - - - - οἱ δὲ ἐκτείναντες ἄνευ λόγου ἐκτένουσι. Vocem porro formatam putat ab antiquo et inusitato verbo τρέω, quomodo ἀδεὴς a verbo δέω occurrit. Vir doctus in Ephemerid. Gottingens. Ann. 1795. n. 180. pag. 1805. adversus Visconti opinionem quædam monuit, facilioremque proposuit explicationem; dicit enim formam fuisse εὐκλὴς, sic etiam ἀτρὲς, — ἐος, — εἰς et ἀτρεῖς. Eichstædt, l. l. pag. 487. ἀτρεῖς idem ac ἀτρῆς esse affirmat, quæ lectio est a Salmasio et Brunkio vulgata. Bene sensum verbi explicuit Visconti, monuitque idem esse ac ἄφοβος, in Parmenionis Macedonii Epigrammate, Brunk. Analect. T. II. pag. 202. VIII.

- - - - Μοῖρα γηπιάχοις ἄφοβον.

Ἀνάγκαι, minime sunt necessitates, quomodo Interpp. credidere, sed *erumnæ* et *afflictiones*. vid. Æschyl. Pers. 588. Hymn. Orphic. I. 9. XXVII. 9. LXVIII. 6. Diodor. Sicul. T. I. Lib. III. p. 185. et Lib. IV. p. 287. ubi vid. Wesel.

Ὅς τε Διὸς ἰδίοισιν ἀλιτροσύνῃ ἀναθείᾳ] Æschyl. Pers. 404. Porson.

- - - - - ἰλυσθερᾶντε δὲ
Παῖδας, γυναῖκας, θ' ἱερὸν τε πατρῴων ἕδη,
Θάκας τε πρεγένων.

Sophocl. Œd. Tyr. 885.

- - - - - οὐδὲ
δαιμόνων ἕδη σίβειν.

Lycophron, Alexandra, 707.

Ὀρεσκῴοτους ἵκτυξεν ἀφθίτοις ἕδη.

Lycurgus, in Leocrat. pag. 157. Κρίνω προδόντα αὐτὸν, καὶ τοὺς πάτρους, καὶ τὰ ἕδη, καὶ τὰ τεμένη. Philo, T. II. pag. 314. ἐκφοιτᾷν καὶ ἐνδιατρίβειν τοῖς ἕδεσιν. Ubi minime necessarium Mangeii additamentum ἱεροῖς. vide Photium, Biblioth. pag. 1069. Latinos etiam *sedes* pro templis dicere, exemplis ostendant, Drakenb. ad Sil. Italic. Lib. XII. 48. et Burmann ad Ovid. Met. Lib. X. 229. Non minus frequenter ἕδος pro statua aut simulacro ponitur, vide infra ad II. 2. — ἀναθείᾳ. Sic legendum esse eradite ostendit Visconti. Male in lapide ΑΝΑΘΗΗ. η enim pro ει sæpissime librariorum sculptorumque incuria. In lapidibus antiquis apud Caylusium, Recueil des Antiquités, T. II. Pl. LIX. l. 6. ΑΝΦΡΑΝ pro ΑΝΦΡΕΙΑΝ. In omnibus ab Alpheo artifice sculptis gemmis invenitur ΑΛΦΗΟΣ pro ΑΛΦΕΙΟΣ. In nummis quoque non raro ΚΑΒΗΡΩΝ legitur pro ΚΑΒΕΙΡΩΝ. Vide quæ supra monui. Litera η pro ι sæpius in antiquorum scriptis occurrit. Pauca a nobis observata addemus. Laudatur ab Athenæo Lib. XIV. pag. 636. D. Iacunosum initium Cantici in Dianam corruptissime tali modo: Ἀρτεμι σοὶ μέ τι φρὴν ἰφ' ἥμερον ὕμνον ἶναι τι, δῶν ἀδέ τις ἀλλὰ χρυσοφαὲς κρέμβαλα χαλκοπάρα χερσὶν - - - - - Locus in fine mutilus, ita forte emendandus et explendus: Ἄρτεμί σοὶ μ' ἴστι φρὴν ἰφίμερον ὕμνον ἶναι, ἤως ἀλλά τις, χρυσοφαὲς κρέμβαλα χαλκοπάρα χερσὶν ἴχουσα, λάχει. Sic probabili restituisse mihi videor locum conjectura, quanquam scio, satius esse in tam corruptis fragmentis nihil tentare, quam frustra hariolari. — ἰφίμερος ὕμνος, est *carmen amabile*. Theocrit. Id. I. 62. τὸν ἰφίμερον ὕμνον ἀείσῃς. Ubi jure rejicienda Heinsii et Valkenaerii emendatio. τὸν ἰφ' ἵμερῷ ὕμνον ἀείσῃς. Hesiodus aut Theognis apud Athenæum, Lib. VII. pag. 310. A.

Εἴτ' ἐς σ' Ἀκάδημε, ἰφίμερον ὕμνον ἀείδειν,
ἤδιον δ' ἐν μέσσῃ παῖς καλὸς ἀγὸς ἴχοι.

Apollonius Rhod. Lib. IV. 1399.

- - - - ἀμφὶ δὲ Νύμφαι
Ἑσπερίδες σολήπνοον ἰφίμερον ἀείδουσαι.

Alcman apud Hephæst. p. 22.

- - - - ἐπεὶ δ' ἵμερὸν
ὕμνον καὶ χαρίεντα τίθει χορόν.

Ἐφίμερος pro ἱμέρεος legebatur quoque in Sophocleis apud Stobæum Tit. LXIV. pag. 263. vid. Heath. Observat. in Tragic. pag. 96. et Brunk. in Sophocl. Fragm. T. II. pag. 11. ed. 4. ἶναι, bene se habet, et de cantu optimorum poetarum auctoritate ponitur. Inscriptio antiqua, Athenis reperta ap. *Spon*ium, Itin. T. II. pag. 249.

Κλῦτε περικτίονες, καὶ γείτονες ἀγροιῶται·
Ἱερὸς οὗτος ὁ [1] χῶρος, [2] ἀκίνητοι δὲ θέαιναι,

[1] χῆρος C.

Καὶ γλαυκῷ στόματος ἴσα λαμάσσετο ἔδεσμα.

Casaubonus Simonidis locus apud Athenæum. Lib. XIII. pag. 603. B.

Πανθοίδαι ἐπὶ στόματος
Ἰσάζει φωνὰ συρίσδειν.

Pro ἀκίνητοι scribebat olim Aristoph. Byzant. Ἀκὶ ἀ Τελεσίλλα in Hymnorum Bibliopoeiis. ap. Athen. Lib. XIV. p. 637. B. ἄλλως δ' ἄλλων ἀπεχρῶν ἐξ ἀρχῆς ἀκίνητος ἀκριβῶς. — Pro Ἴσα δὲ τῷ στόματι ἴσα ἄλλοι τε. Bene enim audiebant in omnia ora canere. Cassius Hemina apud Nonium, pag. 128. "Mulier centebat ibidem Phrygia, et altera cymbalissabat." Plato Comicus apud Athenæum, Lib. XV. pag. 665. C.

Ἀλλοις δ' ἐμοιγε τις παρεσκεύασε μάλις τι μαθεῖσα τοὺς σφριγῶντας· ἄλλοι τρίγωνα εἶδον
ἔχοντα.

Sic Plutonis locum optime emendatum reddidit Hermann. de Metris poetar. pag. 177. ἴσχε. animi conjectura addidi, ponitur enim hoc verbum de strepitu tympanistarum. τυμπάνων ἴσχους Euripides dixit in Palamede ap. Strab. Lib. X. pag. 720. conf. Æschyli locum ap. Schol. Venet. ad Iliad. ϕ. 42. Pro τυπτόντων, qua significatione valde obvium, occurrit verbum in venustissimo Simonidis carmine, in quo Gallus, horrida tempestate sub rupem compulsus, leonem tympani sonitu in fugam compulisse narratur, quodque hic paulo emendatius proferam. Est in Anthologia Graeca, edit. Jacobs. T. I. p. 79. n. CVI.

Χαμαιζήλου πρωτὸν πανύλεσσεν ἰοὺς ἀλιβάς
Γάλλος ἐρυμαίου ἄλσεϊ ἐπὶ σπιλάδι.
ἐστὼς δ' ἐρτὶ πέτρης ἀσημάχητον, τοῦ δὲ κατ' ἴχνος
βαιφόρος ἐς πελίνην ἔτρεπεν ἴσην λέων.
αὐτὰρ ὁ, συντεταμὼς μέγα τύμπανον ὡς σχέθε χειρί,
ἴσχεν, ἕως χαλκῷ δ' ἴαχεν ἄντρον ἄπαν.
αὐδ' ἔτλη Κυβέλης ἱερὸν βέρμον ὑλαίμους θὴς
μεῖναι, ἀν' ὑλήεν δ' ἰοὺς ἴδυιον ὄρος,
θύρσας ἐμεγήνατα θοῦς λάτρη, ἐς τάλε Ῥείη
ἔνδοτα καὶ ξανθοὺς ἐκρέμασεν πλοκάμους.

Edidisse me puto sic recte. In v. 5. Brunk habet ἴσχεν, quæ est Toupii emendatio. v. Emendat. in Suid. T. III. pag. 88. conf. Jacobs Animadv. T. I. P. I. p. 271. male ni fallor. Leo enim tympanum non pulsavit, sed Gallus. ἴσχε, retinet. Memorabilius est Pindari locus apud Herodianum in Distrib. II. Anecdot. Villois. pag. 95. ἴσχε βαρύβρομον· ἀντὶ τοῦ λέοντα. Hinc tam corrupta sunt, ut nihil intelligas. Scribe me auctore:

ἴσχε βαρυφθόγγου ἀγέλαν λέοντα.

Librarii non intelligebant Schema Pindaricum, ut vocatur. Conf. Hermann, Comment. de metris Pindaricis pag. 248. Codicis Vatic. et Allatii lectionem, protatum quoque Jacobsio, βρέμει, tollebat. Nam hoc verbum de vehemente et terribili strepitu dicitur. Locis a Jacobsio laudatis adde Homer. hymn. XI. 3. Aristoph. Nub. 312. permique Archium in Anthelog. Lib. III. 1. pag. 321.

Καὶ δὲ βλὼ αὐλοῦ βαρύβρομον ἀν ἐν Σάρδεσι
Ὡς ὑάκινθ. ἐν φρυγίοις αὔραις ἀπορίπτει.

Et Locum Hermianeum, in hymno ad Cererem apud Athen. Lib. XIV. pag. 625. e.

- - - - αὐλοῦ βαρύβρομον ἀμπνοάν.

Cæterum lectio Kusteri, et Apogr. Lips. πέμπει, omnino genuinæ auctoritate Telestis Selinuntii confirmari potest, qui verbum πέμπει, de sonitu in sacris Cybeles, adhibuit, in pervetusto loco apud Athenæum, Lib. XIV. pag. 626.

Πρῶτα παρὰ πρωτῖσιν Ἑλλήνων ἐν αὐλοῖς
Σισυφιὰς Πέλοπος ματρὸς ἱερὰς
Φρύγιον ἄμπνοα νόμον —

Diagoras Tragicus, in Semele, apud eund. Lib. XIV. pag. 627.

Κλύω δὲ Λυδὸς βαιτρίος τε παῤ Ὄσσῃ
συντεμὼν πνεύμασι· Ἄλυε, Τμωλίαν θεὰν,
Δαφνίσταισι παν' ἔλυσε· Ἄρτεμιν σέβει,
ὀλυσὸς κρημνίσας μάγαδιν, ἔνθα Πανικὸν
Νόμῳ ξυνωδὲς αὐλὸς ἡμένοις χορεῖς.

σέβει Ἄρτεμιν, venerari Dianam, i. e. Cybelen. Pulcre Auctor Epitaphii, apud Bonadam, Inscript. T. II. pag. 369.

" Qui colitis Cybelen, et qui Phrygia plangitis Attin
Dum vacat, et tacita Dindyma nocte silent,
Flete meos cineres!"

In toto denique Epigrammate interpunctionem ita disposui, ut sensus obscurus esse nequeat. — Addam quoque Castorionis Solensis carmen in Pana, quod e

Audite, accolæ, et vicini agricolæ, 20
Sacer hic locus, immobiles autem deæ,

[2] ἀκίνητοί τε B.

Clearcho servavit Athenæus, Lib. X. pag. 455. a., a librariis valde depravatum. Athenæi verba hæc sunt: Τὸ δὲ Κασταρίωνος τῶν Σολέως, ὡς ὁ Κλέαρχος φησὶν, εἰς τὸν Πᾶνα ᾠδήμα τοιοῦτόν ἐστιν· τῶν ποδῶν, ἕκαστος ὅλοις ὀνόμασι περιειλημμένος ἔχει τοὺς πόδας, οἷον· Σὲ τὸν βόλοις νιφοκτύποις δυσχείμερον ναίσθ' ἑδὸς Σηρονόμα Πὰν χθόν' Ἀρκάδων, κλῆσιν γεραῖ τῇδε σοφῇ, πάγκλυτ' ἴων συνθὲς ἀναξ, δύσγνωστα μὴ σοφοῖς κλύειν, μουσοπόλα θὴρ παρεχίτωνες μελίγμ' ἰὰς, καὶ τὰ λοιπὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. τούτων δ' ἕκαστον τῶν ποδῶν, ὃς ἂν τῇ τάξει θῇς, τὸ αὐτὸν μέτρον ἀποδώσει οὕτως· σὲ τὸν ζόλοις δυσχείμερον, σὲ τὸν ζόλοις νιφοκτύπους. καὶ ὅτι τῶν ποδῶν ἕκαστός ἐστι δεκαγράμματος (lege ἑνδεκαγράμματος). Totum Athenæi locum non recte cepisse videtur magnus Casaubonus. Non plenum et perfectum est carmen, fateor, sed ejusmodi tamen, ut emendationes cuivis, non plane imperito, in mentem veniant. Carmen ita numeris suis restituam:

Σὲ τὸν ζόλοις νιφοκτύπους
δυσχείμερον ναίσθ' ἕδος
Σηρονόμα Πὰν, χθόν' Ἀρκάδων
Κλεΐσιν γεραῖ ἐνὶ τῇδε σοφῇ
Πάγκλειτ' ἴων συνθεὶς ἄναξ
δύσγνωστα μὴ σοφοῖς κλύειν
μουσοπόλα θὴρ, χαριτότατον
μελίγμ' ἰὰς - - - -

o Pan altor ferarum, qui nive tectum servasque hieme durum Arcadiæ montem habitas, te, hoc difficili scribendi genere, acute inventa, celebrabo, versus præclaros, summe rex, componens, cognitu difficiles ignorantibus, o ferus Musarum socius, carmen suavissimum fundens. Alio modo Casaubonus, Castorionis locum tractavit. ait enim: "Castorienis Solensis artificium, quo usus est, cum carmen in Panem componeret, est hujusmodi. Versus enim poematis sunt senarii iambici, quorum omnes pedes una pluribusve dictionibus integris finiuntur, unde evenit, ut transponi singuli pedes in varias sedes tuto possint, omnes enim pedes æque ἡγεμονικὰ atque ἀκολουθητικά. Pedes intellige iambicas dipodias. Exemplum esto in hisce versibus:

Σὲ τὸν βόλοις νιφοκτύπους δυσχείμερον
Ναίσθ' ἑδὸς Σηρονόμα Πὰν χθόν' Ἀρκάδων,
Κλῆσιν γεραῖ, τῇδε σοφῇ, πάγκλυτ' ἴων,
Συνθὲς ἄναξ, δύσγνωστα μὴ σοφοῖς κλύειν.
Μουσοπόλα θὴρ παρεχίτωνες μελίγμ' ἰὰς."

Hæc Casaubonus. At ex Athenæo patet Castorionis versus Dimetros esse, singulari modo (γεραῖ σοφῇ) XI. literas in omni pede habentes. In secundo versu, vitio scriptum erat ἑδὸς, nec minus male in MSS. ὁδοῦ. Casaubonus legit, ναίσθ' ἕρος. Jos. Scaliger vero, pro ἑδὸς emendat, ἕδος. Durum præterea videtur Casaubono ναίειν. Nostra emendatio facillima est, sensumque dat optimum. ἕρος est hic Mænalus mons, qui Panos sedes, et δυσχείμερος, i. e. *durum hiemem habet.* Sic, Homerus, Iliad. β'. 750. περὶ Δωδώνην δυσχείμερον. conf. Iliad. σ'. 234. Æschylus, mare procellosum δυσχείμερον πέλαγος vocat, Prometh. 745. et Euripides in fragmento ex Cresphonte, ap. Strabon, Lib. VIII. pag. 366. (Musgr. T. III. pag. 557.) Messeniam terram frugiferam appellat, et:

οὔτ' ἐν ψυχαῖσι χείματος δυσχείμερος.

Certo certior emendatio ἕρος pro ἑδὸς. Euripidea, apud Dionys. Halicarn. de Struct. Orat. pag. 250. de Panos sede:

- - - - ὅστε πίτνων Ἀρκάδων δυσχείμερον
ἐπεμβατεύεις - - -

Poeta etiam ignotus apud Stob. Grot. pag. 117. Arcadiam, vocat:

- - - - γᾶν - - - -
πετροβάτα τε Διὸς Πανὸς ταμίου βρυάκτα.

Quomodo Castorion, ναίειν ὄρος dixit, ita Pindarus ναιετάειν ὑπὸ ἕρος. Olymp. VI. 131.

- - - ὑπὸ Κυλλάνας ἕρος
Ἀγησία, μάτρως ἀνδρῶν
ναιετάοντος.

conf. Ol. V. 40. Vs. 4—5. nonnulla mutavi, non violenter. μουσοπόλος, *socius, minister, Musarum.* Sic poeta dicti μουσοπόλοι, a Teleste ap. Athen. Lib. XIV. p. 617. a. et εἰαὶ μουσοπόλων, memoratur a Sappho ap. Maxim. Tyr. VIII. pag. 96. Davis. In ultimo versu corrupte in omnibus libris legitur παρεχίτωνες. Vox παρεχίτων occurrit quidem in Antipatri Epigr. in Antholog. Gr. Lib. VI. pag. 561. cuf. Toup. Emend. in Suid. T. II. pag. 287. sed prorsus alio sensu. Viri docti verterunt: animalis, *cereum vestem induti*, sine sensu, sive sententiam sive metrum spectes. Casaubonus, non male χαριέστατον emendat. Non infeliciter tamen mihi χαριτότατον restituisse videor. Licet vero in exemplis corrupti scribendi generis jam copiosior fuerim, licet tamen duo ex Aristophane huc afferre, præsertim cum observavimus, nulli virorum doctorum, qui Aristophanea tractarunt,

Κλῦτε περικτίονες, καὶ γείτονες ἀγροιῶται·
Ἱερὸς οὗτος ὁ [1]χῶρος, [2]ἀκίνητοι δὲ θέαιναι,

[1] χέρς C.

Καὶ γλυκερῆ στόματος ὄπα λειριόεσσαν ἰεῖσα.

Similimus Simonidis locus apud Athenæum, Lib. XIII. pag. 603. B.

Πορφυρίου ἀπὸ στόματος
Ἰεῖσα φωνὰν παρθένος.

Pro *cantare* adhibuit etiam Aristoph. Equit. 518. et Telestes in Hymenæo, Dithyrambo, ap. Athen. Lib. XIV. p. 637. A. ἄλλος δ' ἄλλαν ἀλαγγὰν ἰείς κερατόφωνον ἐρίθιζε μάγαδιν. — Pro ἔθειν δή τις, scripsi ἴσως ἀλλά τις. Duæ enim mulieres in sacris sæpius cantant. Cassius Hemina apud Nonium, pag. 118. "Mulier cantabat tibiis Phrygiis, et altera cymbalissabat." Plato Comicus apud Athenæum, Lib. XV. pag. 665. C.

Αὐλοὺς δ' ἴσχυσά τις παρίσκη Καρικὸν μέλος τι μελίζεται τοῖς φιμπότοις. ἄλλην τρίγωνον εἶδον
ἴσχουσαν.

Sic Platonis locum optime emendatum reddidit Hermann, de Metris poetar. pag. 177. Ἰάχει, animi conjectura addidi, ponitur enim hoc verbum de strepitu *tympanistarum*. τυμπάνων ἰάχοις Euripides dixit in Palamede ap. Strab. Lib. X. pag. 720. conf. Æschyli locum ap. Schol. Venet. ad Iliad. ψ. 42. Pro *resonare*, qua significatione valde obvium, occurrit verbum in venustissimo Simonidis carmine, in quo Gallus, horrida tempestate sub rupem compulsus, leonem tympani sonitu in fugam compulisse narratur, quodque hic paulo emendatius proferam. Est in Anthologia Græca, edit. Jacobs. T. I. p. 79. n. CVI.

Χειμερίην νφετοῦο κατήλυσιν ὑπὲκ ἀλίβας
Γάλλος ἐρημαίην ἤλυθ' ὑπὸ σκιλάδα.
ἐστὼν δ' ἔρτι κόμης ἀπεμόρξατο, τοῦ δὲ κατ' ἴχνος
βουφάγος ἐς κοίλην ἀτρεκὼν ἶκτο λέων.
αὐτὰρ ὅ, πτοηθαμένῳ μέγα τύμπανον ὡς σχέθε χειρί,
ἤρεξεν, παναχῆ δ' ἴαχεν ἄντρον ἅπαν.
οἰδ' ἴτλη Κυβέλης ἱερὸν βρόμον ὑλοτόμος θὴρ
μεῖναι, ἀν' ὑλήεν δ' ὠκὺς ἔθυπεν ὄρος,
δείσας ἠμιγύναικα θοῆς λάτριν, ὃς τάδε Ῥείᾳ
ἤνδυτα καὶ ξανθοὺς ἐκρέμασεν πλοκάμους.

Edidisse me puto sic recte. Inv. 5. Brunk habet ἴσχεθε, quæ est Toupii emendatio. v. Emendat. in Suid. T. III. pag. 88. conf. Jacobs Animadv. T. I. P. I. p. 271. male ni fallor. Leo enim tympanum non pulsavit, sed Gallus. ἰάχει, *resonat*. Memorabilis est Pindari locus apud Herodianum in Diatrib. II. Anecdot. Villois. pag. 95. ἰάχει βαρύφθογγα δ' ἀγέλαι λεόντων. Hæc tam corrupta sunt, ut nihil intelligas. Scribe me auctore:

Ἰάχει Σαρυφθογγᾶν ἀγέλαι λεόντων.

Librarii non intelligebant Scbema Pindaricum, ut vocatur. Conf. Hermann, Comment. de metris Pindaricis pag. 248. Codicis Vatic. et Allatii lectionem, probatam quoque Jacobsio, βρόμον, adhibui. Nam hoc verbum de vehemente et terribili strepitu dicitur. Locis a Jacobsio laudatis adde Homer. hymn. XI. 3. Aristoph. Nub. 312. præcipue Archian in Antholog. Lib. III. 1. pag. 321.

Σεῦ δὲ βοὰν αἰόλα βαρύβρομον ἀμφὶ ἕκητι
Νύμφαι
Ὡς πάρος, ἐν φρυγίοις οὔρεσι πασιμέλδα.

Et Lasum Hermionensem, in hymno ad Cererem apud Athen. Lib. XIV. pag. 625. e.

- - - - Αἰολίδα βαρύβρομον ἁρμονίαν.

Cæterum lectio Küsteri, et Apogr. Lips. νόμων, omnino gravissima auctoritate Telestis Selinuntii confirmari potest, qui verbum νόμων, de sonitu in sacris Cybeles, adhibuit, in præclaro loco apud Athenæum, Lib. XIV. pag. 626.

Πρῶτοι παρὰ κραιπόλοις Ἕλλησιν ἐν αὐλοῖς
Συνωιδοὶ Πίλωτος μητρὸς ἱερὰς
Φρύγιον ἄεισαν νόμον —

Diogenes Tragicus, in Semele, apud eund. Lib. XIV. pag. 627.

Κλύω δὲ Λυδὰς βακτρίης τε παρθένους
ποταμῷ παρ' οἶκους Ἅλυϊ, Τμωλίαν θεὸν,
Δαφνόστιον κατ' ἄλσος Ἄρτεμιν σέβειν,
ὀλοὰς κρεπαίσας μάγαδιν, ἵνθα Παρσιὴ
Νόμῳ ξυνωθεῖς αὐλὸς ὁμοναῖ χορούς.

σέβειν Ἄρτεμιν, *venerari Dianam*, i. e. Cybelen. Pulcre Auctor Epitaphii, apud Bonadam, Inscriptt. T. II. pag. 369.

" Qui colitis Cybelen, et qui Phryga plangitis Attin
Dum vacat, et tacita Dindyma nocte silent,
Flete meos cineres!"

In toto denique Epigrammate interpunctionem ita disposui, ut sensus obscurus esse nequeat. — Addam quoque Castorionis Solensis carmen in Pana, quod e

Audite, accolæ, et vicini agricolæ,
Sacer hic locus, immobiles autem deæ, 20

[2] ἀκίνητοί τε B.

Clearcho servavit Athenæus, Lib. X. pag. 455. a., a librariis valde depravatum. Athenæi verba hæc sunt: Τὸ δὲ Καστορίωνος τοῦ Σολέως, ὡς ὁ Κλέαρχος φησὶν, εἰς τὸν Πᾶνα ποίημα τοιοῦτόν ἐστιν· τῶν ποδῶν, ὧν πάντες ὅλοις ὑπόμασι περειλημμένοι ἔχει τοὺς πόδας, οἷον· Σὲ τὸν βόλαις νιφοκτύποις δυσχείμαρον ναίοντ' ἄδε Θηρσόμα Πᾶν χθὸν' Ἀρκάδων, κλίσω γραφῇ τῇδε σοφῇ, πάγκλυτ' ἴων συνθεὶς ἀναξ, δύσγνωστα μὴ σοφοῖς κλύειν, μουσοπόλα θὼρ κηρογλύπτους μελίγμ' ἰαῖς, καὶ τὰ λοιπὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. τούτων δ' ἕκαστον τῶν ποδῶν, ὡς ἂν τῇ τάξει θῇς, τὸ αὐτὸν μέτρον ἀποδώσει οὕτως· σὲ τὸν ζόλοις δυσχείμαρον, σὲ τὸν ζόλοις νιφοκτύπους. καὶ ὅτι τῶν ποδῶν ἕκαστός ἐστι δεκαεξάμματος (lege ἑπταεξάμματος). Totum Athenæi locum non recte cepisse videtur magnus Casaubonus. Non plenum et perfectum est carmen, fateor, sed ejusmodi tamen, ut emendationes cuivis, non plane imperito, in mentem veniant. Carmen ita numeris suis restituam:

Σὲ τὸν ζόλοις νιφοκτύποις
δυσχείμαρον ναίοντ' ὄρος
Θηρσόμα Πᾶν, χθὸν' Ἀρκάδων
Κλείσω γραφῇ ἐνὶ τῇδε σοφῇ
Πάγκλειτ' ἴων συνθεὶς ἄναξ
δύσγνωστα μὴ σοφοῖς κλύειν
μουσοπόλα θὼρ, χαριτόστατον
μελίγμ' ἰαῖς - - - -

o Pan altor ferarum, qui nive tectum servasque hieme durum Arcadiæ montem habitas, te, hoc difficili scribendi genere, acute invento, celebrabo, versus præclaros, summe rex, componens, cognitu difficiles ignorantibus, o ferus Musarum socius, carmen suavissimum fundens. Alio modo Casaubonus, Castorionis locum tractavit. ait enim: "Castorionis Solensis artificium, quo usus est, cum carmen in Panem componeret, est hujusmodi. Versus enim poematis sunt senarii iambici, quorum omnes pedes una pluribusve dictionibus integris finiuntur, unde evenit, ut transponi singuli pedes in varias sedes tuto possint, omnes enim pedes æque ἰσημερινὰ atque ἀπολελυτικά. Pedes intellige iambicas dipodias. Exemplum esto in hisce versibus:

Σὲ τὸν βόλαις νιφοκτύποις δυσχείμαρον
ΝαίονΘ' ὧδε Θηρσόμα Πᾶν χθόν' Ἀρκάδων,
Κλίσω γραφῇ, τῇδὲ σοφῇ, πάγκλυτ' ἴων,
Συνθεὶς ἄναξ, δύσγνωστα μὴ σοφοῖς κλύειν.
Μουσοπόλα δὲ κηρογλύπτους μελίγμ' ἰαῖς."

Hæc Casaubonus. At ex Athenæo patet Castorionis versus Dimetros esse, singulari modo (γραφῇ σοφῇ) XI. literas in omni pede habentes. In secundo versu, vitio scriptum erat ὧδε, nec minus male in MSS. ὧδέ. Casaubonus legit, ναίονΘ' ἅμας. Jos. Scaliger vero, pro ὧδε emendat, ἕδος. Durum præterea videtur Casaubono ναίειν. Nostra emendatio facillima est, sensumque dat optimum. ὄρος est hic Mænalus mons, qui Panos sedes, et δυσχείμαρος, i. e. *durum hiemem habet.* Sic, Homerus, Iliad. β'. 750. περὶ Δωδώνην δυσχείμαρον. conf. Iliad. π'. 234. Æschylus, mare procellosum δυσχείμαρον πέλαγος vocat, Prometh. 745. et Euripides in fragmento ex Cresphonte, ap. Strabon, Lib. VIII. pag. 366. (Musgr. T. III. pag. 557.) Messeniam terram frugiferam appellat, et:

οὔτ' ἐν πνοαῖσι χείματος δυσχείμερον.

Certo certior emendatio ὄρος pro ὧδε. Euripides, apud Dionys. Halicarn. de Struct. Orat. pag. 250. de Panos sede:

- - - - ὅστις πίτυν Ἀρκάδων δυσχείμερον
ἐπεμβατεύεις - - -

Poeta etiam ignotus apud Stob. Grot. pag. 117. Arcadiam, vocat:

- - - - γᾶν - - -
πετρηβάτα τε Διὸς Πανὸς νομίους βρεμάκτα.

Quomodo Castorion, ναίειν ὄρος dixit, ita Pindarus ναιετάων ὑπὸ ἕρος. Olymp. VI. 131.

- - - ὑπὸ Κυλλάνας ἕρος
Ἀγησία, μάτρωος ἀνδρὸς
ναιετάοντες.

conf. Ol. V. 40. Vs. 4—5. nonnulla mutavi, non violenter. μουσοπόλος, *socius, minister, Musarum.* Sic poetæ dicti μουσοπόλοι, a Teleste ap. Athen. Lib. XIV. p. 617. a. et οἶκλα μουσοπόλων, memoratur a Sappho ap. Maxim. Tyr. VIII. pag. 96. Davis. In ultimo versu corrupte in omnibus libris legitur κηρογλύπτους. Vox κηρογλύπτων occurrit quidem in Antipatri Epigr. in Antholog. Gr. Lib. VI. pag. 561. conf. Toup. Emend. in Suid. T. II. pag. 287. sed prorsus alio sensu. Viri docti verterunt: animalis, *cereum vestem induti*, sine sensu, sive sententiam sive metrum spectes. Casaubonus, non male χαριέστατον emendat. Non infeliciter tamen mihi χαριτόστατον restituisse videor. Licet vero in exemplis corrupti scribendi generis jam copiosior fuerim, licet tamen duo ex Aristophane hue afferre, præsertim cum observavimus, nulli virorum doctorum, qui Aristophanea tractarunt,

Κλῦτε περικτίονες, καὶ γείτονες ἀγροιῶται·
Ἱερὸς οὗτος ὁ [1]χῶρος, [2]ἀκίνητοι δὲ θέαιναι,

[1] χῆρος C.

Καὶ γλαιεροῦ στόματος ὄπα λειριόεσσαν ἰάχουσα.

Similimus Simonidis locus apud Athenæum, Lib. XIII. pag. 603. B.

Πορφυρέου ἀπὸ στόματος
Ἰαίνουσα φοινὰ παρθένος.

Pro *cantare* adhibuit etiam Aristoph. Equit. 518. et Telestes in Hymenæo, Dithyrambo, ap. Athen. Lib. XIV. p. 637. A. ἄλλος δ' ἄλλαν κλαγγὰν ἰείς κερατόφωνα ἐρίζει μέλαθρα. — Pro ὅθεν δή τις, scripsi ἢ ὡς ἀλλά τις. Duæ enim mulieres in sacris sæpius cantant. Cassius Hemina apud Nonium, pag. 118. "Mulier cantabat tibiis Phrygiis, et altera cymbalissabat." Plato Comicus apud Athenæum, Lib. XV. pag. 665. C.

Αὐλοὺς δ' ἴσχουσά τις παρίσκη Καμπὴν μέλος τι μελίζεται τοῖς συμπόταις. ἄλλην τρίγωνον εἶδεν
ἴσχουσαν.

Sic Platonis locum optime emendatum reddidit Hermann, de Metris poetar. pag. 177. Ἰάχει, animi conjectura addidi, ponitur enim hoc verbum de strepitu *tympanistarum*. τυμπάνων ἰάχους Euripides dixit in Palamede ap. Strab. Lib. X. pag. 720. conf. Æschyli locum ap. Schol. Venet. ad Iliad. ϕ. 42. Pro *resonare*, qua significatione valde obviam, occurrit verbum in venustissimo Simonidis carmine, in quo Gallus, horrida tempestate sub rupem compulsus, leonem tympani sonitu in fugam compulisse narratur, quodque hic paulo emendatius proferam. Est in Anthologia Græca, edit. Jacobs. T. I. p. 79. n. CVI.

Χειμερίην πφοτεῦν πανύλυσιν ἰηλὶ ἀλίξας
Γάλλος ἐρημαίην ἤλυθ' ὑπὸ σκιλάδα.
ἐστὼν ἄρτι πάμπαν ἀπημάξατο, τοῦ δὲ κατ' ἴχνος
βουφάγος ἰς κοίλην ἀτραπὼν ἶπτο λέων.
αὐτὰρ ὁ, πτοπταμένη μάγα τύμπανον ὡς σχίθ χειρί,
ἔφριξεν, κατοχὴ δ' ἴαχεν ἄντρον ἄπαν.
αἰὲν Ἴτυν Κυβέλης ἱερὸν βρόμον ὑλοφόος θὴς
μείνει, ἀν' ὑλήεν δ' ὀπὶς ἴθυνεν ὄρος,
δείσας ἠμιγύπαιπα θεᾶς λάτριν, ἧς τάδε Ῥείᾳ
ἴνδυτα καὶ ξωθυὲς ἱκρέμασε πλοπάμους.

Edidisse me puto sic recte. In v. 5. Brunk habet ἴσχεθε, quæ est Toupii emendatio. v. Emendat. in Suid. T. III. pag. 88. conf. Jacobs Animadv. T. I. P. I. p. 271. male ni fallor. Leo enim tympanum non pulsavit, sed Gallus. ἰάχει, *resonat*. Memorabilis est Pindari locus apud Heredianum in Diatrib. II. Anecdot. Villois. pag. 95. ἰάχει βαρύφθογγ' ἀν' ἀγλαὸν λιθόστρωτον. Hæc tam corrupta sunt, ut nihil intelligas. Scribe me auctore:

Ἰάχει Σαρυφθογγατᾶν ἀγλαὸν λεόστρωτον.

Librarii non intelligebant Schema Pindaricum, ut vocatur. Cnf. Hermann, Comment. de metris Pindaricis pag. 248. Codicis Vatic. et Allatii lectionem, probatam quoque Jacobsio, βρόμον, adhibui. Nam hoc verbum de vehemente et terribili strepitu dicitur. Locis a Jacobsio laudatis adde Homer. hymn. XI. 3. Aristoph. Nub. 312. præcipue Archiam in Antholog. Lib. III. 1. pag. 321.

Σεῦ δὲ βοὴν αὐλοῖς βαρύβρομον ἀὲν ἔτι Νύμφαι
Ὡς πάρος, ἠγρίους ἄφρασι πτοιήσθω.

Et Lasum Hermionensem, in hymno ad Cererem apud Athen. Lib. XIV. pag. 625. e.

- - - - Αἰολίδα βαρύβρομον ἁρμονίαν.

Cæterum lectio Küsteri, et Apogr. Lips. νόμων, omnino gravissima auctoritate Telestis Selinuntii confirmari potest, qui verbum νόμων, de sonitu in sacris Cybeles, adhibuit, in præclaro loco apud Athenæum, Lib. XIV. pag. 626.

Πρῶτοι παρὰ πρωτῖσιν Ἑλλήνων ἐν αὐλοῖς
Συνωιδοὶ Πίλωσιν μητρὸς ἱερίας
Φρύγιον ἄεισαν νόμον —

Diogenes Tragicus, in Semele, apud eund. Lib. XIV. pag. 627.

Κλύω δὲ Λυδὰς βακτρίας τε παρθένους
στοιμῷ παρούσας Ἄλιν, Τμωλίαν θεὸν,
Δαφοίτιον κατ' ἄλσος Ἄρτεμιν σέβειν,
ἐλαῖς κρατοῦσας μάγαδιν, ἔνθα Παρνησὸς
Νόμῳ ξυνωδοὺς αὐλὸς ἐμοσεῖ χορούς.

σέβειν Ἄρτεμιν, *venerari Dianam*, i. e. Cybelen. Pulcre Auctor Epitaphii, apud Bonadam, Inscriptt. T. II. pag. 369.

" Qui colitis Cybelen, et qui Phrygia plangitis Attin
Dum vacat, et tacita Dindyma nocte silent,
Flete meos cineres!"

In toto denique Epigrammate interpunctionem ita disposui, ut sensus obscurus esse nequeat. — Addam quoque Castorionis Solensis carmen in Pana, quod e

Audite, accolæ, et vicini agricolæ, 20
Sacer hic locus, immobiles autem deæ,

[2] ἀκίνητοί τε B.

Clearcho servavit Athenæus, Lib. X. pag. 455. a., a librariis valde depravatum. Athenæi verba hæc sunt: Τὸ δὲ Καστορίωνος τοῦ Σολέως, ὡς ὁ Κλέαρχος φησὶν, εἰς τὸν Πᾶνα ποίημα τοιοῦτόν ἐστιν· ἔστιν τῶν ποδῶν, ἕκαστος ὅλοις ὀνόμασι περιειλημμένος ἔχει τοὺς πόδας, οἷον· Σὲ τὸν βόλοις νιφοκτύποις δυσχείμερον ναίσῳ' ὄδὸς Θηρσόμια Πὰν χθόν' Ἀρκάδων, κλίσω γραφῇ τῇδε σοφῇ, πάγκλυτ' ἴσπ συνθεὶς ἄναξ, δύσγνωστα μὴ σοφοῖς κλύειν, μουσοπόλα θὴρ πηρεχίτωνος μελίγμ' ἰεῖς, καὶ τὰ λοιπὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. τούτων δ' ἕκαστον τῶν ποδῶν, ὡς ἂν τῇ τάξει θῇς, τὸ αὐτὸ μέτρον ἀποδώσει οὕτως· σὲ τὸν ζόλοις δυσχείμερον, σὲ τὸν ζόλοις νιφοκτύποις. καὶ ὅτι τῶν ποδῶν ἕκαστός ἐστι δεκαγράμματος (lege ἑνδεκαγράμματος). Totum Athenæi locum non recte cepisse videtur magnus Casaubonus. Non plenum et perfectum est carmen, fateor, sed ejusmodi tamen, ut emendationes cuivis, non plane imperito, in mentem veniant. Carmen ita numeris suis restituam:

Σὲ τὸν ζόλοις νιφοκτύποις
δυσχείμερον ναίσῳ' ὄρος
Θηρσόμια Πὰν, χθόν' Ἀρκάδων
Κλείσω γραφῇ ἐνὶ τῇδε σοφῇ
Πάγκλειτ' ἴσπ συνθεὶς ἄναξ
δύσγνωστα μὴ σοφοῖς κλύειν
μουσοπόλα θὴρ, χαριτότατον
μελίγμ' ἰεῖς - - - -

o Pan altor ferarum, qui nive tectum saxaque hieme durum Arcadiæ montem habitas, te, hoc difficili scribendi genere, acute invento, celebrabo, versus præclaros, summe rex, componens, cognitu difficiles *ignorantibus, o ferus Musarum socius, carmen suavissimum fundens.* Alio modo Casaubonus, Castorionis locum tractavit. ait enim: "Castorionis Solensis artificium, quo usus est, cum carmen in Panem componeret, est hujusmodi. Versus enim poematis sunt senarii iambici, quorum omnes pedes una pluribusve dictionibus integris finiuntur, unde evenit, ut transponi singuli pedes in varias sedes tuto possint, omnes enim pedes æque ἡγεμονικὰ atque ἀκολουθητικά. Pedes intellige iambicas dipodias. Exemplum esto in hisce versibus:

Σὲ τὸν βόλοις νιφοκτύπους δυσχείμερον
Ναίσῳ' ὄδὸς Θηρσόμια Πὰν χθόν' Ἀρκάδων,
Κλίσω γραφῇ, τῇδὶ σοφῇ, πάγκλυτ' ἴσπ,
Συνθεὶς ἄναξ, δύσγνωστα μὴ σοφοῖς κλύειν.
Μουσοπόλα Θὴρ πηρεχίτωνος μελίγμ' ἰεῖς."

Hæc Casaubonus. At ex Athenæo patet Castorionis versus Dimetros esse, singulari modo (γραφῇ σοφῇ) XI. literas in omni pede habentes. In secundo versu, vitio scriptum erat ὄδὸς, nec minus male in MSS. ὄδοί. Casaubonus legit, ναίσῳ' ὄμως. Jos. Scaliger vero, pro ὄδὸς emendat, ὄδες. Durum præterea videtur Casaubono ναίειν. Nostra emendatio facillima est, sensumque dat optimum. ὄρος est hic Mænalus mons, qui Panos sedes, et *duscheimeros*, i. e. *durum hiemem habet*. Sic, Homerus, Iliad. β'. 750. περὶ Δωδώνην δυσχείμερον. cnf. Iliad. φ'. 234. Æschylus, mare procellosum δυσχείμερον πέλαγος vocat, Prometh. 745. et Euripides in fragmento ex Cresphonte, ap. Strabon, Lib. VIII. pag. 366. (Musgr. T. III. pag. 557.) Messeniam terram frugiferam appellat, et:

οὔτ' ἐν πτοαῖσι χείματος δυσχείμερον.

Certo certior emendatio ὄρος pro ὄδὸς. Euripides, apud Dionys. Halicarn. de Struct. Orat. pag. 250. de Panos sede:

- - - - ὅστε πίτνον Ἀρκάδων δυσχείμερον
ἐπιμβατεύεις - - -

Poeta etiam ignotus apud Stob. Grot. pag. 117. Arcadiam, vocat:

- - - - γᾶν - - -
πατροβάτα τε Διὸς Πανὸς νομίου βρυάκτα.

Quomodo Castorion, ναίειν ὄρος dixit, ita Pindarus ναιετάειν ὑπὸ ὄρος. Olymp. VI. 131.

- - - ὑπὸ Κυλλάνας ὄρος
Ἀγησία, μάτρως ἀνδρῶν
ναιετάοντες.

conf. Ol. V. 40. Vs. 4—5. nonnulla mutavi, non violenter. μουσοπόλος, *socius, minister, Musarum*. Sic poetæ dicti μουσοπόλοι, a Teleste ap. Athen. Lib. XIV. p. 617. a. et οἰκία μουσοπόλων, memoratur a Sappho ap. Maxim. Tyr. VIII. pag. 96. Davis. In ultimo versu corrupte in ὅπλοις libris legitur πηρεχίτωνος. Vox πηρεχίτων occurrit quidem in Antipatri Epigr. in Antholog. Gr. Lib. VI. pag. 561. cnf. Toup. Emend. in Suid. T. II. pag. 287. sed prorsus alio sensu. Viri docti verterunt: animalis, *cereum vestem induti*, sine sensu, sive sententiam sive metrum spectes. Casaubonus, non male χαρίστατον emendat. Non infeliciter tamen mihi χαριτότατον restituisse videor. Licet vero in exemplis corrupti scribendi generis jam copiosior fuerim, licet tamen duo ex Aristophane huc afferre, præsertim cum observavimus, nulli virorum doctorum, qui Aristophanea tractarunt,

Κλῦτε περικτίονες, καὶ γείτονες ἀγροιῶται· 20
Ἱερὸς οὗτος ὁ [1]χῶρος, [2]ἀκίνητοι δὲ θέαιναι,

[1] χῆρος C.

Καὶ' γλιαρεῦ στόματος ὄπα λειριόεσσαν ἰεῖσα.

Simillimus Simonidis locus apud Athenæum, Lib. XIII. pag. 603. B.

Πορφυρίου ἀπὸ στόματος
Ἰεῖσα φωνὰν παρθένος.

Pro *cantare* adhibuit etiam Aristoph. Equit. 518. et Telestes in Hymenæo, Dithyrambo, ap. Athen. Lib. XIV. p. 637. A. ἄλλος δ' ἄλλαν πλαγγὰν ἰεὶς καρατόφαναν ἰρίζιξε μάγαδιν. — Pro ἔθην ἀΐ τις, scripsi ἴως ἀλλά τις. Duæ enim mulieres in sacris sæpius cantant. Cassius Hemina apud Nonium, pag. 118. "Mulier cantabat tibiis Phrygiis, et altera cymbalissabat." Plato Comicus apud Athenæum, Lib. XV. pag. 665. C.

Αὐλοὺς δ' ἴχουσά τις παρίσκη Καρικὸν μέλος τι μελίζεται τοῖς συμπότοις. ἄλλη τρίγωνον εἶδος
ἴχουσιν.

Sic Platonis locum optime emendatum reddidit Hermann, de Metris poetar. pag. 177. Ἰάχει, animi conjectura addidi, ponitur enim hoc verbum de strepitu *tympanistarum*. τυμπάνων ἰάχεις Euripides dixit in Palamede ap. Strab. Lib. X. pag. 720. conf. Æschyli locum ap. Schol. Venet. ad Iliad. Φ. 42. Pro *resonare*, qua significatione valde obvium, occurrit verbum in venustissimo Simonidis carmine, in quo Gallus, horrida tempestate sub rupem compulsus, leonem tympani sonitu in fugam compulisse narratur, quodque hic paulo emendatius proferam. Est in Anthologia Græca, edit. Jacobs. T. I. p. 79. n. CVI.

Χειμερίην πφοτοῖο κατήλυσιν ἰάλε' ἀλίξας
Γάλλος ἐρημαίην ἤλυθ' ὑπὸ σπιλάδα.
ἰεσὴν ἄρτι πόμης ἀπεμόρξατο, τοῦ δὲ κατ' ἴχνος
βουφάγος ἐς κοίλην ἀτραπὸν ἵκτο λέων.
αὐτὰρ ὁ, πεπταμένη μάγα τύμπανον ὡς σχέθε χειρί,
ἤραξεν, καναχῇ δ' ἴαχεν ἄντρον ἅπαν.
οὐδ' ἔτλη Κυβέλης ἱερὸν βρόμον ὑλονόμος θὴρ
μεῖναι, ἀν' ὑλήεν δ' ὠκὺς ἔδυνεν ὄρος,
δείσας ἡμιγύναικα θεῆς λάτριν, ὃς τάδε Ῥείη
ἤνυτα καὶ ξανθοὺς ἐκέρμασε πλοκάμους.

Edidisse me puto sic recte. In v. 5. Brunk habet ἴσχεθε, quæ est Toupii emendatio. v. Emendat. in Suid. T. III. pag. 88. conf. Jacobs Animadv. T. I. P. I. p. 271. male ni fallor. Leo enim tympanum non pulsavit, sed Gallus. ἰάχει, *resonat*. Memorabilis est Pindari locus apud Herodianum in Diatrib. II. Anecdot. Villois. pag. 95. ἰάχει βαρύφθογγ' ἀν' ἀγέλαν λεόντων. Hæc tam corrupta sunt, ut nihil intelligas. Scribe me auctore:

Ἰάχει ζαρυφθογγᾶν ἀγέλαι λεόντων.

Librarii non intelligebant Schema Pindaricum, ut vocatur. Cnf. Hermann, Comment. de metris Pindaricis pag. 248. Codicis Vatic. et Allatii lectionem, probatam quoque Jacobsio, βρόμον, adhibui. Nam hoc verbum de vehemente et terribili strepitu dicitur. Locis a Jacobsio laudatis adde Homer. hymn. XI. 3. Aristoph. Nub. 312. præcipue Archiam in Antholog. Lib. III. 1. pag. 321.

Σεῦ δὲ βοὴν αὐλοῖς βαρύβρομον εἴα ἑπ. Νόμφαι
Ὡς πάρος, ἐν φρυγίοις αὔρασι πιστύμεθα.

Et Lasum Hermionensem, in hymno ad Cererem apud Athen. Lib. XIV. pag. 625. e.

- - - - Αἰολίδα βαρύβρομον ἁρμονίαν.

Cæterum lectio Küsteri, et Apogr. Lips. νόμον, omnino gravissima auctoritate Telestis Selinuntii confirmari potest, qui verbum νόμον, de sonitu in sacris Cybeles, adhibuit, in præclaro loco apud Athenæum, Lib. XIV. pag. 626.

Πρῶτοι παρὰ κρατῆρας Ἑλλήνων ἐν αὐλοῖς
Συνωιδοὶ Πίλοιπος μητρὸς ἰερίας
Φρύγιον ἄεισαν νόμον —

Diogenes Tragicus, in Semele, apud eund. Lib. XIV. pag. 627.

Κλύω δὲ Αυδὰς Βαπτρίας τε παρθένους
ποταμῷ παρ' οἶκους Ἄλυι, Τμωλίαν θεὸν,
Δαφνόσκιον κατ' ἄλσος Ἀρτεμιν σέβειν,
ὀλολύξας κρεμούσας μάγαδιν, ἔνθα Πρόσυμν
Νόμῳ ξυνωδὸς αὐλὸς ὁμοῦσ' ἠχεῖ.

σέβειν Ἄρτεμιν, *venerari Dianam*, i. e. Cybelen. Pulcre Auctor Epitaphii, apud Bonadam, Inscriptt. T. II. pag. 369.

"Qui colitis Cybelen, et qui Phrygia plangitis Attin
Dum vacat, et tacita Dindyma nocte silent,
Flete meos cineres!"

In toto denique Epigrammate interpunctionem ita disposui, ut sensus obscurus esse nequeat. — Addam quoque Castorionis Solensis carmen in Pana, quod e

Audite, accolæ, et vicini agricolæ, 20
Sacer hic locus, immobiles autem deæ,

[2] ἀκίνητά τι B.

Clearcho servavit Athenæus, Lib. X. pag. 455. a., a librariis valde depravatum. Athenæi verba hæc sunt: Τὸ δὲ Καστηλίους τοῦ Σολέως, ὡς ὁ Κλέαρχός φησιν, εἰς τὸν Πᾶνα ποίημα τοιοῦτόν ἐστιν· τῶν τυδάν, ἕκαστος ὅλως ὠνόμασε πεπαιγμένος ἔχει τοὺς πόδας, ὧν Σὲ τὸν βίλους ὑφαντύνας δυσχείμερον ναίσθ' ἑδὲς Ὀιξεμίμα Πὰν χθόν' Ἀρκάδων, κλύων γραφῇ τῇδε σοφῇ, πάγκλυτ' ἴων συνθὲς ἅπαξ, δύσγνωστα μὴ σοφοῖς κλύειν, μουσοστόλα θὲς παρχήτους μελίγημ' ἰὼς, καὶ τὰ λοιπὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. τούτων δ' ἕκαστον τῶν τυδῶν, ὡς ἂν τῇ τάξει θῇς, τὸ αὐτὸν μέτρον ἀναβάσεται οἷον· σὲ τὸν Σίλους δυσχείμερον, σὲ τὸν Σίλους ὑφαντύνας. καὶ ὅτι τῶν τυδῶν ἕκαστός ἐστι διασχεδιάματος (lege ἐνδιασχεδιάματος). Totum Athenæi locum non recte cepisse videtur magnus Casaubonus. Non plenum et perfectum est carmen, fateor, sed ejusmodi tamen, ut emendationes cuivis, non plane imperito, in mentem veniant. Carmen ita numeris suis restituam:

Σὲ τὸν Σίλους ὑφαντύνας
δυσχείμερον ναίσθ' ἕδος
Ὀιξεμίμα Πὰν, χθόν' Ἀρκάδων
Κλείσω γραφῇ ἐν τῇδε σοφῇ
Πάγκλειτ' ἴων συνθὲς ἅπαξ
δύσγνωστα μὴ σοφοῖς κλύειν
μουσοστόλα θὲς, χαριτότατον
μελίγημ' ἰὼς - - - -

o Pan altor ferarum, qui nive tectum servasque hieme durum Arcadiæ montem habitas, te, hoc difficili scribendi genere, acute inventa, celebrabo, versus præclaros, summe tex, componens, cognitu difficiles *ignorantibus, o ferus Musarum socius, carmen suavissimum fundens.* Alio modo Casaubonus, Castorionis locum tractavit. ait enim: "Castorionis Solensis artificium, quo usus est, cum carmen in Panem componeret, est hujusmodi. Versus enim poematis sunt senarii iambici, quorum omnes pedes una pluribusve dictionibus integris finiuntur, unde evenit, ut transponi singuli pedes in varias sedes tuto possint, omnes enim pedes æque ἰγαμικὰ atque ἀκολουθητικοί. Pedes intellige iambicas dipodias. Exemplum esto in hisce versibus:

Σὲ τὸν βίλους ὑφαντύνας δυσχείμερον
ναίσθ' ἑδὲς Ὀιξεμίμα Πὰν χθόν' Ἀρκάδων,
κλύων γραφῇ, τῇδε σοφῇ, πάγκλυτ' ἴων,
συνθὲς ἅπαξ, δύσγνωστα μὴ σοφοῖς κλύειν.
μουσοστόλα δὲ παρχήτους μελίγημ' ἰὼς."

Hæc Casaubonus. At ex Athenæo patet Castorionis versus Dimetros esse, singuli modo (γραφῇ σοφῇ) XI. literas in omni pede habentes. In secundo versu, vitio scriptum erat ὧδε, nec minus male in MSS. ὧδί. Casaubonus legit, ναίσθ' ἵμερ. Jos. Scaliger vero, pro ἑδὲς emendat, ἕδος. Durum præterea videtur Casaubono ναίειν. Nostra emendatio facillima est, sensumque dat optimum. ἕος est hic Mænalus mons, qui Panos sedes, et δυσχείμερος, i. e. *durum hiemem habet.* Sic, Homerus, Iliad. β'. 750. περὶ Δωδώνην δυσχείμερον. conf. Iliad. φ'. 234. Æschylus, mare procelloosum δυσχείμερον πέλαγος vocat, Prometh. 745. et Euripides in fragmento ex Cresphonte, ap. Strabon, Lib. VIII. pag. 366. (Masgr. T. III. pag. 557.) Messeniam terram frugiferam appellat, et:

αὖτ' ἐν σταιοῖσι χείματος δυσχείμερον.

Certo certior emendatio ἕος pro ὧδε. Euripides, apud Dionys. Halicarn. de Struct. Orat. pag. 250. de Panos sede:

- - - - ὅστις πίτνων Ἀρκάδων δυσχείμερον
ἐπιμβατεύεις - - -

Poeta etiam ignotus apud Steb. Grot. pag. 117. Arcadiam, vocat:

- - - - γᾶν - - -
πτερόβατα τε Διὸς Πανὸς νομίον βρυάστα.

Quomodo Castorion, ναίειν ἕος dixit, ita Pindarus ναιετάειν ὑπὸ ἕος. Olymp. VI. 131.

- - - ὑπὸ Κυλλάνας ἕος
Ἀγωνία, μάκτορες ἀνδρῶν
ναιετάοντες.

conf. Ol. V. 40. Vs. 4—5. nonnulla mutavi, non violenter. μουσοστόλος, *socius, minister, Musarum.* Sic poeta dicti μουσοπόλοι, a Teleste ap. Athen. Lib. XIV. p. 617. a. et οἰκία μουσοπόλων, memoratur a Sappho ap. Maxim. Tyr. VIII. pag. 96. Davis. In ultimo versu corrupte in ὅλοις libris legitur παρχήτους. Vox παρχήτων occurrit quidem in Antipatri Epigr. in Antholog. Gr. Lib. VI. pag. 561. cnf. Toup. Emend. in Suid. T. II. pag. 287. sed prorsus alio sensu. Viri docti verterunt: animalis, *cereum vestem induti,* sine sensu, sive sententiam sive metrum spectes. Casaubonus, non male χαριέστατον emendat. Non infeliciter tamen mihi χαριτότατον restituisse videor. Licet vero in exemplis corrupti scribendi generis jam copiosior fuerim, licet tamen duo ex Aristophane huc afferre, præsertim cum observavimus, nulli virorum doctorum, qui Aristophanea tractarunt,

Κλῦτε περικτίονες, καὶ γείτονες ἀγροιῶται·
Ἱερὸς οὗτος ὁ [1] χῶρος, [2] ἀκίνητοι δὲ θέαιναι,

[1] χῆρος C.

Καὶ γλυκερῆ στόματος ὄπα λειριόεσσαν ἱεῖσα.

Similimus Simonidis locus apud Athenæum, Lib. XIII. pag. 603. B.

Πορφυρίου ἀπὸ στόματος
Ἱεῖσα φωνὰν παρθένος.

Pro *cantare* adhibuit etiam Aristoph. Equit. 518. et Telestes in Hymenæo, Dithyrambo, ap. Athen. Lib. XIV. p. 637. A. ἄλλος δ' ἄλλαν κλαγγὰν ἰεὶς κερατόφατνα ἐρίζει μέγαδιν. — Pro ἔδιν ἀδέ τις, scripsi ἴας ἀλλά τις. Duæ enim mulieres in sacris sæpius cantant. Cassius Hemina apud Nonium, pag. 118. "Mulier cantabat tibiis Phrygiis, et altera cymbalissabat." Plato Comicus apud Athenæum, Lib. XV. pag. 665. C.

Αἰλοὺς δ' ἴσχουσά τις παρίσκη Καρικὸν μέλος τι μελίζεται τοῖς συμπότοις. ἄλλη τρίγωνον εἶδον ἴσχουσαν.

Sic Platonis locum optime emendatum reddidit Hermann, de Metris poetar. pag. 177. Ἰάχει, animi conjectura addidi, ponitur enim hoc verbum de strepitu *tympanistarum*. τυμπάνων ἰάχοις Euripides dixit in Palamede ap. Strab. Lib. X. pag. 720. conf. Æschyli locum ap. Schol. Venet. ad Iliad. φ. 42. Pro *resonare*, qua significatione valde obvium, occurrit verbum in venustissimo Simonidis carmine, in quo Gallus, horrida tempestate sub rupem compulsus, leonem tympani sonitu in fugam compulisse narratur, quodque hic paulo emendatius proferam. Est in Anthologia Græca, edit. Jacobs. T. I. p. 79. n. CVI.

Χειμερίην πφοτοῦο πατάλυσιν ἰηλὶ βλίξας
Γάλλος ἐρημαίην ἤλυθ' ἐπὶ σκιλάδα.
ἐστὼν ἄρτι πάμης ἀπεμάξατο, τοῦ δὲ κατ' ἴχνος
βουφάγος ἐς κοίλην ἄτρωτον ἶκτο λέων.
αὐτὰρ ὁ, πτοηταμένη μέγα τύμπανον ὡς σχέθε χειρί,
ἤραξεν, πασαχῆ δ' ἴαχεν ἄντρον ἅπαν.
οὐδ' ἔτλη Κυβέλης ἱερὸν βρόμον ὑλαίμους θὴς μεῖναι, ἀν' ὑλήεν δ' ὠκὺς ἴδυιον ὄρος,
δείσας ἠμιγύναικα θεᾶς λάτριν, ἣς τάδε Ῥεία ἴνδυτα καὶ ξανθοὺς ἐκρέμασε πλοκάμους.

Edidisse me puto sic recte. In v. 5. Brunk habet ἴσχεθε, quæ est Toupii emendatio. v. Emendat. in Suid. T. III. pag. 88. conf. Jacobs Animadv. T. I. P. I. p. 271. male ni fallor. Leo enim tympanum non pulsavit, sed Gallus. ἰάχει, *resonat*. Memorabilis est Pindari locus apud Herodianum in Diatrib. II. Anecdot. Villois. pag. 95. ἰάχει βαρύφθογγ' ἀν' ἀγλαὰ λείπτων. Hæc tam corrupta sunt, ut nihil intelligas. Scribe me auctore:

Ἰάχει Σαρυφθογγατᾶν ἀγλαὰ λείπτων.

Librarii non intelligebant Scbema Pindaricum, ut vocatur. Cnf. Hermann, Comment. de metris Pindaricis pag. 248. Codicis Vatic. et Allatii lectionem, probatam quoque Jacobsio, βρόμον, adhibui. Nam hoc verbum de vehemente et terribili strepitu dicitur. Locis a Jacobsio laudatis adde Homer. hymn. XI. 3. Aristoph. Nub. 312. præcipue Archium in Antholog. Lib. III. 1. pag. 321.

Σεῦ δὲ βοὰν αὐλοῦ βαρύβρομον εἰς ἓν Νόμαι
Ὡς πάρος, ἐν φρυγίοις ὄρεσι σεσιγήσθω.

Et Lasum Hermionensem, in hymno ad Cererem apud Athen. Lib. XIV. pag. 625. e.

- - - - Αἰολίδα βαρύβρομον ἁρμονίαν.

Cæterum lectio Küsteri, et Apogr. Lips. νόμων, omnino gravissima auctoritate Telestis Selinuntii confirmari potest, qui verbum νόμων, de sonitu in sacris Cybeles, adhibuit, in præclaro loco apud Athenæum, Lib. XIV. pag. 626.

Πρῶτοι παρὰ πρατῖρας Ἑλλήνων ἐν αὐλοῖς
Συνοπαδοὶ Πέλοπος ματρὸς ἰερὰς
Φεύγιον ἄεισαν νόμον —

Diogenes Tragicus, in Semele, apud eund. Lib. XIV. pag. 627.

Κλύω δὲ Λυδὰς Βαντρίας τε παρθένους
σεσταμῷ παρείκους Ἀλιῇ, Τμωλίαν θεὸν,
Δαφοίσιον κατ' ἄλσος Ἄρτεμιν σέβειν,
ὀλυσσὸς κρεκούσας μέλαθρα, ἔνθα Παρσιὰς
Νόμῳ ξυνωδὸς αὐλὸς ὁμονοεῖ χορῷ.

σέβειν Ἄρτεμιν, *venerari Dianam*, i. e. Cybelen. Pulcre Auctor Epitaphii, apud Bonadam, Inscriptt. T. II. pag. 369.

" Qui colitis Cybelen, et qui Phryga plangitis Attin
Dum vacat, et tacita Dindyma nocte silent,
Flete meos cineres!"

In toto denique Epigrammate interpunctionem ita disposui, ut sensus obscurus esse nequeat. — Addam quoque Castorionis Solensis carmen in Pana, quod e

Audite, accolæ, et vicini agricolæ, 29
Sacer hic locus, immobiles autem deæ,

[2] ἀείντοί τι B.

Clearcho servavit Athenæus, Lib. X. pag. 455. a., a librariis valde depravatum. Athenæi verba hæc sunt: Τὸ δὲ Καστορίωνος τοῦ Σολέως, ὃς ὁ Κλέαρχος φησὶν, εἰς τὸν Πᾶνα ποίημα τοιοῦτόν ἐστιν· τῶν ποδῶν, ἕκαστος ὅλοις ὀνόμασι περιειλημμένος ἔχει τοὺς πόδας, οἷον· Σὲ τὸν βόλοις νιφοκτύποις δυσχείμερον ναίοντ' ἰδὸς Θηρονόμα Πὰν χθόν' Ἀρκάδων, κλήσω γραφῇ τῇδε σοφῇ, πάγκλυτ' ἄναξ συνθὴς ἄναξ, δύσγνωστα μὴ σοφοῖς κλύειν, μουσοπόλα θὴρ κηρεχίτωνος μελίγμ' ἰὴς, καὶ τὰ λοιπὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. τούτων δ' ἕκαστον τῶν ποδῶν, ὡς ἂν τῇ τάξει θῇς, τὸ αὐτὸν μέτρον ἀποδώσει οὕτως· σὲ τὸν ζόλοις δυσχείμερον, σὲ τὸν ζόλοις νιφοκτύποις. καὶ ὅτι τῶν ποδῶν ἕκαστός ἐστι δεκαγράμματος (lege ἑνδεκαγράμματος). Totum Athenæi locum non recte cepisse videtur magnus Casaubonus. Non plenum et perfectum est carmen, fateor, sed ejusmodi tamen, ut emendationes cuivis, non plane imperito, in mentem veniant. Carmen ita numeris suis restituam:

Σὲ τὸν ζόλοις νιφοκτύποις
δυσχείμερον ναίοντ' ὄρος
Θηρονόμα Πὰν, χθόν' Ἀρκάδων
Κλείσω γραφῇ ἐν τῇδε σοφῇ
Πάγκλειτ' ἄναξ συνθὴς ἄναξ
δύσγνωστα μὴ σοφοῖς κλύειν
μουσοπόλα θὴρ, χαριτότατον
μελίγμ' ἰὴς - - - -

o Pan altor ferarum, qui nive tectum servasque hieme durum Arcadiæ montem habitas, te, hoc difficili scribendi genere, acute invento, celebrabo, versus præclaros, summe rex, componens, cognitu difficiles ignorantibus, o ferus Musarum socius, carmen suavissimum fundens. Alio modo Casaubonus, Castorionis locum tractavit. ait enim: "Castorionis Solensis artificium, quo usus est, cum carmen in Panem componeret, est hujusmodi. Versus enim poematis sunt senarii iambici, quorum omnes pedes una pluribusve dictionibus integris finiuntur, unde evenit, ut transponi singuli pedes in varias sedes tuto possint, omnes enim pedes æque ἡγεμονικὰ atque ἀκολουθητικοί. Pedes intellige iambicas dipodias. Exemplum esto in hisce versibus:

Σὲ τὸν βόλοις νιφοκτύποις δυσχείμερον
ΝαίονΘ' ἰδὸς Θηρονόμα Πὰν χθόν' Ἀρκάδων,
Κλήσω γραφῇ, τῇδε σοφῇ, πάγκλυτ' ἄναξ,
Συνθὴς ἄναξ, δύσγνωστα μὴ σοφοῖς κλύειν.
Μουσοπόλα Θὴρ κηρεχίτωνος μελίγμ' ἰὴς."

Hæc Casaubonus. At ex Athenæo patet Castorionis versus Dimetros esse, singulari modo (γραφῇ σοφῇ) XI. literas in omni pede habentes. In secundo versu, vitio scriptum erat ὀδὸς, nec minus male in MSS. ὀδοί. Casaubonus legit, ναίονΘ' ὅμως. Jos. Scaliger vero, pro ὀδὸς emendat, ἕδος. Durum præterea videtur Casaubono ναίειν. Nostra emendatio facillima est, sensumque dat optimum. ὄρος est hic Mænalus mons, qui Panos sedes, et δυσχείμερος, i. e. *durum hiemem habet.* Sic, Homerus, Iliad. β'. 750. περὶ Δαιδάλην δυσχείμερον. cnf. Iliad. φ'. 234. Æschylus, mare procellosum δυσχείμερον πέλαγος vocat, Prometh. 745. et Euripides in fragmento ex Cresphonte, ap. Strabon, Lib. VIII. pag. 366. (Musgr. T. III. pag. 557.) Messeniam terram frugiferam appellat, et:

οὔτ' ἐν πτοαῖσι χείματος δυσχείμερον.

Certo certior emendatio ὄρος pro ὀδὸς. Euripides, apud Dionys. Halicarn. de Struct. Orat. pag. 250. de Panos sede:

- - - - ὅστις πίτνων Ἀρκάδων δυσχείμερον
ἐπιμβατεύεις - - -

Poeta etiam ignotus apud Stob. Grot. pag. 117. Arcadiam, vocat:

- - - - γᾶν - - - -
πετροβάτα τε Διὸς Πανὸς νομίοις βρυάκτα.

Quomodo Castorion, ναίειν ὄρος dixit, ita Pindarus ναιετάειν ὑπὸ ὄρος. Olymp. VI. 131.

- - - ὑπὸ Κυλλάνας ὄρος
Ἄγγελα, μάτερες ἀνδρῶν
ναιετάοντες.

conf. Ol. V. 40. Vs. 4—5. nonnulla mutavi, non violenter. μουσοπόλος, *socius, minister, Musarum.* Sic poetæ dicti μουσοπόλοι, a Teleste ap. Athen. Lib. XIV. p. 617. a. et ολία μουσοπόλων, memoratur a Sappho ap. Maxim. Tyr. VIII. pag. 96. Davis. In ultimo versu corrupte in omnibus libris legitur κηρεχίτωνος. Vox κηρεχίτων occurrit quidem in Antipatri Epigr. in Antholog. Gr. Lib. VI. pag. 561. cnf. Toup. Emend. in Suid. T. II. pag. 287. sed prorsus alio sensu. Viri docti verterunt: animalis, *cerea vestem induti*, sine sensu, sive sententiam sive metrum spectes. Casaubonus, non male χαρίστατον emendat. Non infeliciter tamen mihi χαριτότατον restituisse videor. Licet vero in exemplis corrupti scribendi generis jam copiosior fuerim, licet tamen duo ex Aristophane huc afferre, præsertim cum observavimus, nulli virorum doctorum, qui Aristophanea tractarunt,

Καὶ πολυτίμητοι, καὶ ὑποσχεῖν οὖας ἑτοῖμαι·
Μηδέ τις ἡμερίδων ὄρχους, [1] ἦὲν [2] ἄλσεα [3] δενδρέων,

[1] ἢ ἐν C. B. M. [2] ἐπάλσια S. ἐς ἄλσια ex corr. C.

quantum scimus, nostras emendationes in mentem venisse. In fragmento ex Aristophanis Comœdia Δαιταλεῖς inscripta, legitur (Brunk. T. III. p. 236.)

Ἡμῶν ἴσως οὐ καταπλαγήσῃ τῷ χρόνῳ.
Τὸ καταπλαγήσῃ τοῦτο παρὰ τῶν ῥητόρων.

Hæc sensu carent. Scribe:

A. Ἦ μὲν ἴσως σὺ καταπλαγήσει τῷ χρόνῳ.
B. Τὸ καταπλαγήσει τοῦτο παρὰ τῶν ῥητόρων.
A. *Profecto tu æque tempore perterreberis.*
B. *Hoc perterreberis, a Rhetoribus est.*

Compara quæso, Nub. 862.

Ἦ μὴν σὺ τούτοις τῷ χρόνῳ ποτ' ἀχθέσει.

ubi vid. Hermann. Ibid. 1244.

Ἦ μὴν σὺ τούτων τῷ χρόνῳ δώσεις δίκην.

Male erat in Aristophanis senariis: καταπλαγήσῃ. Sed jam Brunkius emendavit καταπλαγήσει. Gravissimo errore ει pro ι restat in Aristoph. Equit. 569.

Καὐδεὶς οὐδεπώποτ' αὐτῶν τοὺς ἐναντίους
ἰδὼν
ἰρίδμησεν - - -

Equidem si apud Aristophanem, in Trochæo, spondeus in impari sede invenitur, non dubium est, quin versus corruptus sit. Brunk. ad Lysistr. 654. et Addend. T. III. p. 186. Credidi versum ita emendandum esse:

Καὔτις οὐδεπώποτ' α. τ. ἰ. ἰ.

Sed in Ravenate libro legitur:

Οὐ γὰς οὐδεὶς πώποτ' α. τ. ἰ. ἰ.

quæ vera lectio Hermanno videtur de Metr. p. 117. Cæterum hic locus, aliem errorem librarii, eadem fabula a me observatum, in memoriam mihi revocat. Est v. 1230.

Οὐ δῆτ', ἐπεί μοι χρησμός ἐστι Πυθικὸς
Φράζειν ὑφ' οὗ με δεῖ ποθ' ἁττᾶσθαι μόνου.

Sic summus Brunkius ex ingenio edidit, reprehensus eam ob causam ab Invernizio, qui versum secundum ita profert:

Φράζειν, ὑφ' οὗ δύσει μ' ἁττᾶσθαι μόνου.

Et in notis hæc monet: 'Ita libri omnes veteres atque impressi, optime fluente versu. Brunkius vero pro arbitrio suo numerorum restituendorum causa præter necessitatem, et contra librorum omnium auctoritatem, ita ex ingenio versum esse edendum existimavit: φράζειν κ. τ. λ. Si versus hujusmodi emendandi essent, poetæ omnes profecto magna in parte essent labefactandi.' Ego puto Spondeum quarto loco relictum, tollendum, et ita versum scribendum esse:

Φράζειν, ὑφ' οὗ δίνασί (pro ἰδίοισι) μ' ἁττᾶσθαι μόνου.

Sed desinamus, nam etiam in his modus est tenendus. Maittaire, verba nostri poetæ: ἰδίοισιν ὕδασιν ἀλιτροσύνην ἀναθύσας, reddidit: *deorum fana violare.* At ἀναθύειν, est pro ἐκπιθύειν. vid. Hesych. Said. et Etym. M. conf. Homer. Iliad. χ'. 100.

Ἱερὸς οὗτος ὁ χῶρος.] Inscriptio antiqua, Ithaca insula reperta, edita a Pacindio, Monum. Peloponnes. T. I. p. 142.

Ἱερὸς ὁ χῶρος
τᾶς Ἀρτέμιδος.

Callimach. hymn. in Jov. 13.

- - - - ἶνδω ὁ χῶρος
Ἱερός.

Anyte Tegeatis, in Anthologia Græca, Lib. I. c. 28. ep. 6.

Κύπριδος οὗτος ὁ χῶρος.

Simili modo Polybius, in Excerptis Fulv. Ursini, XXXVI. pag. 317. Μιλησίας δὲ τὴν Ἱερὰν χώραν ἀπεκατέστησεν. — χῶρος, i. q. τέμενος. vid. Schol. min. ad Hom. Od. Σ'. 363. Hesychius: χῶρος, τόπος, ἀγρός, ἄνθρωπος. Sic a Musuro vitiose editum, nihil tamen senserunt Viri docti. In Codice Marciano, scriptura compendiaria legitur, ἀγρὸς, ἄνος. Forsan latet vox ἀνθοφόρος, *ager floribus pulcher, herbidus.* Florida terra, ut Petronius dixit in Antholog. Lat. Lib. VI. ep. 93. Certe χῶρος, pro *loco florido* et *herbido*, poetis non infrequens. vid. Homer. Il. ξ'. 53. Laches ap. Athenæum, Lib. III. p. 73. f.

Ὡς δ' ὅτ' ἀίξηται σινὸς δρεσιτρεφὴς ἐπὶ χώρῳ.

Simili forsan modo positum in Archilochi Epigram. Anal. Brunk. T. I. pag. 44.

οὐ γάρ τι καλὸς χῶρος, οὐδ' ἐφήμερος
οὐδ' ἐρατὸς, οἷος ἀμφὶ Σίριος ῥοάς.

Siritarum regio ob fœcunditatem, et prata floribus pulcherrima, celebrata. Hesperidum hortus χῶρος dictus, ab Apollonio

Et valde honorabiles, et præbere aures paratæ.
Ne quis etiam vinearum ordines, aut nemora arborum,

[3] δένδρων omnes.

Rhod. Lib. IV. 1395, et Mimnermo ἐν Νανν. ap. Athen. Lib. XI. p. 470. B. Sic et χώρα pro *horto* utitur. vid. Corinna ap. Apollon. Dyscol. pag. 58. — Confer cæterum simillimam nostro loco inscriptionem, in Marini, Antiche Inscrizione delle Ville e de' palazzi Albani, pag. 64. — Apte Salmasius, Persii locum laudat. II. 17.

" Pueri, sacer est locus, extra
Meiite" - - -

Μυδί τις - - - μαπάλᾳ] Hi versus tali in lapide leguntur:

ΜΗΔΕ ΤΙΣ ΗΜΕΡΙΔΩΝ ΟΡΧΟΤΣ ΗΕΝΑΛΣΕΑ ΔΕΝΔΡΕΩΝ
ΗΠΟΙΗΝ ΧΙΑΩΙ ΕΤΑΛΔΕΙ ΧΑΩΡΑ ΘΕΟΤΣΑΝ
ΔΜΟΗΝ ΚΤΑΝΕΟΤ ΑΙΔΟΣ ΡΕΞΕΙΣ ΜΑΚΕΔΑΔΑΝ.

Sollicitatur primum a Casaubono, ἢ ἐν, qui ἐν pro εἰς a lapidario positum esse existimat, idem deinde pro ῥήξεις scribendum putat πήξεις. Salmasius contra non mutavit lapidis lectionem. Etenim sciendum est, ἐν a Doriensibus præcipue nonnunquam pro εἰς positum esse, et quarto casui adjungi. Observatio est antiqui Grammatici, quam descripsit Gregorius de Dialectis, pag. 163. Τρίτουσιν (οἱ Κρῆτες) τῆς Ἐς προθέσεως τὸ ς εἰς τὸ ν; οἷον, ἐς χορὸν, ἐν χορὸν, ἐς τὴν ἀγορὰν, ἐν τὰν ἀγορὰν, λέγοντες. Pauca ibi dedit Koenius. Rustathius, in Od. Σ. pag. 659. 30. Ἴδος, ait, Δωριεῦσιν, ὡς καὶ ἐν τοῖς τοῦ Πινδάρου φαίνεται, συντάσσων, ἐστιν ὅτε, τὴν Ἐν πρόθεσιν μετὰ αἰτιατικῆς. Plurima talia in Pindaricis occurrunt. Sic Pyth. II. 157.

ἐν πάντα δὲ νόμον.

Pyth. IV. 459.

Ἔν ποτε Καλ-
λίσταν ἀφάνσαν χρόνῳ
νῆσον, -

ubi Scholiastes: Χαῖρις βούλεται γράφειν, ἐν ποτε, ἀντὶ τοῦ ἔν ποτε, κατὰ τὴν Πινδάρου συνήθειαν.—Pyth. II. 21.

Ἔν θ' ἅρματα.

In Dithyrambo, Fragm. Pindari pag. 67. ed. Heyne.

Δεῦτ' ἐν χορόν.

Cæterum ἐν pro ἐς transiit e Sicilia in Italiam inferiorem, unde nonnunquam in Pythagorœorum scriptis invenitur. Diagoras Atheus, ap. Didymum de Trinitate, Lib. III. c. 1. αἰτιᾶται ἐ ν ἀρετάν. Dius Pythagoricus, apud Stobæum Serm. LXIV. p. 408. Τιμεῖς δὲ ἀριγνῶντες σωματικᾶς ἀδοπᾶς, τέλος ποιούμενοι, καβάπτε κνόβαλα, τὸν πόρον τῶ πλατιασμᾶ, οὐχ ὅτι χάριτος ἢ τιμᾶς, ἀλλὰ καὶ μέμψιος ποτὶ πολλόσι δικαίως ἐστὶ ἄξιοι τυγχάνην, διὰ τὰν αἰτᾶν ἀπαλασίας ἐμβαλλόμενοι βύσσον, ἐ ν ζωὰν ἐλευθέρων παίδων. Bene videmur Dium emendasse. Male erat initio ἃ ἐρίγνωθ' ἁρματικᾶς. Tentavit quidem nonnulla Gesnerus, sed longissime a veritate. At, quæ e Dorum scriptoribus adduxi exempla, vix aliquid hic probare possunt. ἢν particula hic est disjunctiva, sæpissime in optimis scriptoribus obvia. — ἡμερὶς est vitis hortensis, ab hominibus culta, ad differentiam τῆς ἀγριάδος, sylvestris. Homer. Od. ϛ'. 69. de vite expansa et circa speluncam adulta:

ἡ δ' αὐτοῦ τετάνυστο παρὰ σπείους γλαφυροῖο
ἡμερὶς ἠβώωσα —

Critici antiqui apud Eustathium ad h. l. volunt, τὴν ἡμερίδα esse εἶδος λιπτοφλοίου δρυός, cujus fructus quoque dicatur σταφυλή. Ait: Ἐν δὲ ὑπομνήμασι παλαιοῖς τοῖς εἰς τὸ ξ'. τῆς Ἰλιάδος, εἶδος λιπτοφλοίου δρυὸς ἡ ἡμερὶς λέγεται, καὶ ὁ καρπὸς αὐτῆς σταφυλή. Ipse Eustathius memorat, sua ætate circa Thracium speciem quandam τῶν δρυῶν dictam fuisse ἡμερίδας. At hoc nihil valet de ætate Homeri. Apollonius, Sophista, p. 332. ἡμερὶς. ἄμπελος. Cæterum vide eruditam de ἡμερίδα disputationem Grammatici antiqui in Etym. M. pag. 430. 10. cnf. Macedonius, in Analect. Brunk. T. III. pag. 111. Etymol. Gudian. MS. ἡμερὶς, ἡ ἀναδενδράς. Est ergo vitis alta: Apollonius Rhod. Lib. III. 220.

- - - ἄγχι δὲ τοῖο
ἡμερίδες χλοερῇσι καταστεφέες πετάλοισι
ὑψοῦ ἀειρόμεναι μέγ' ἰάλλεσκον —

Photius, Lex. MS. ἡμερίδα, τὴν ἄμπελον. οὕτως Ἀριστοφάνης. Aristophanis locus est in Acharn. 996.

πρῶτα μὲν ἂν ἀμπελίδος ἔχων ἰλάσαι
μακρόν.
εἶτα παρὰ τόνδε νέα μοσχίδια συείδων.
καὶ τὸ τρίτον ἡμερίδος ὄσχον. —

Recepi cum Viscont. conjecturam Salma-

[a]Ἡ ποίην χιλῷ εὐαλδέϊ [1]χλωρὰ θέουσαν,
[2]Δμωῇ κυανέου Ἀϊδος [3]ῥήξειε [4]μαχέλλᾳ,
Σῆμα νέον τεύχων, ἠὲ πρότερον [5]κεραΐζων.
Οὐ θέμις ἀμφὶ νέκυσσι βαλεῖν ἱρόχθονα βῶλον,
Πλὴν ὅ κεν αἵματος ᾖσι καὶ [6]ἔκγονος [7]ἐσσαμένοιο,
[8]Κείνοις δ' οὐκ ἀθέμιστον· ἐπεὶ τιμάορος [9]ἵστωρ.
Καὶ γὰρ [10]Ἀθηναίη τε [11]Ἐριχθόνιον βασιλῆα
Νηῷ [12]ἐγκατέθηκε, συνέστιον ἔμμεναι ἡρῶν.
Εἰ δέ τῳ ἄκλυτα ταῦτα, καὶ οὐκ [13]ἐπιπείσεται [14]αὐτοῖς,
Ἀλλ' ἀποτιμήσει, μή οἱ νήτιτα γένηται·

[1] χλωρὸν θέουσαν ex conj. C.
[2] ΔΜΩΗΝ L. C. δμωῇ ex conj. H. S.
[3] ῥήξει C. S. A. πήξειε ex conj. C.
[4] μαχείλλα H. μαχείλλᾳ ex conj. H. S. μάχελλαν cæteri. [5] κεραΐξων in nott. C. S. A. M.
[6] ΕΚΓΕΝΟΣ L. ἔγγονος C. A. ἔγγονος cæteri præter H.

αϊι, δμωῇ μαχείλλᾳ pro δμωὴν μάχελλαν scribentis, quæ jam ab Hœschelio edita. AI et HI, et HN et AN, nonnunquam permutata. ῥήσειεν, *frangere*, vid. Casaub. Pro ΧΑΩΡΑ ΘΕΟΥΣΑΝ, Casaubonus restituit; χλωρὸν θέουσαν. Elegantiam vere sermonis Græci non cepit vir doctus. Nihil mutandum. ποίην χλωρὰ θέουσαν, elegantissime dixit *herbam viridem*. Eadem plane locutione Hesiodus, jam ab Hœschelio laudatus, dixit in Ἔργ. 146.

Τῷ καὶ θέοντι μὲν πλῆτο στόμα λευκὰ θέοντων.

Simile quoque est aliquantum, quod e Gregorio Nazianzeno, in Muratorii Anecdot. Epigr. CXLI. affert Visconti, in quo σίφατος ὑψιθέοντος mentio fit. Instrumentum, quo effoditur terra ad inhumandos mortuos, et quo demissi in foveam terra obruuntur, eleganter appellat, δμωὴν Ἀϊδου μάχελλαν, *ministram Orci asciam*. — Cum poeta nostro confer cæterum Ausonii epigramma, Epitaph. Heroum, XXI.

" Hippotheum, Pyleumque tenet gremio infima tellus,
Caulibus et malvis, terga superna virent.
Nec vexat cineres, horti cultura quietos."

Κυανέου Ἀϊδος] Sic *Niger Orcus* apud Latinos. Acuta est Viscontii observatio, antiquos artifices statuas Plutonis e nigro plerumque lapide finxisse. vid. ejus Not. ad Mus. Pio-Clement. T. IV. tab. XIV. Furiæ etiam *milaniæ*, *nigræ*, dictæ, aut, quia ad orcum pertinebant, aut quia pullatis vestibus indutæ putabantur. Æschyl. Sept. ad Theb. 982.

Πότνιά τ' Οἰδίπου σταλὰ,
μέλαινά τ' Ἐρινύς.

Hinc vestem nigram Ἐρινύων ἐσθῆτα, Lycophron, dixit Alex. 1157. quin et Parcæ *nigræ* aut *nocturnæ* dictæ a Macbone ap. Athen. Lib. VIII. pag. 341.

Καὶ ἔκγονος ἐσσαμένοιο] In lapide legitur: ΕΚΓΕΝΟΣ, quod jam displicuit Holstenio, qui ἔκγονος emendavit. Hanc emendationem revocavit Visconti. Omnes cæteri, ἔγγονος. Salmasius, e conjectura ἔγγονος. At ἔκγονος Grammaticorum optimorumque poetarum auctoritate probatur. vid. Homer. Il. ε'. 813. σ'. 206. Od. γ'. 123. λ'. 135. Alexander Ætolus, apud Parthenium cap. 14.

Ἀσσυνῆ βασιλῆος ἐλεύσεται ἔκγονος Ἀνθεύς.

Singulari significatione in fragmento Elegiæ Critiæ occurrit. ap. Athen. Lib. I. pag. 28. C.

Θάβη δ' ἁρματόεντα λίφρα συναείρατο πηρά.
φορτηγοὺς δ' ἀπάτους Κᾶρες ἐλὶς τεμένει.
Τὸν δὲ τροχοῦ γαίας τε καμόντων τ' ἔκγονον ἔλφῃ
κλειτότατον πέραμον χρήσιμον ἐκτέμεν,
Ἣ τὸ παλὸν Μαραθῶνι κατασταίσασα τρόπαιον.

Eleganter a poeta opera figlina appellantur *soboles*, id est opus, *rotæ*, *terræ* et *cameni*. Sic in ænigmate in Antiphanis versibus ap. Athen. Lib. X. p. 449. B. olla dicitur, τροχηρεμασίτευκτον πίτος πλαστὸν ἐκ γαίας. — Cæterum vid. Suid. voce ἔκγονος. Nimis subtiliter Auctor Etymologici Gudiani inedititi Ἔκγονος, ἔγγονος καὶ ἀπόγονος δια-

Aut herbam humore bene nutriente virescentem et crescentem,
Famula nigri Orci ascia pessumdet,
Sepulcrum novum condens, aut vetus turbans:
Non est fas mortuis injicere terram diis sacram,
Præterquam illi, qui sit consanguineus atque ex posteritate ejus qui dicavit:
Illis vero haud nefas; ultor enim deus est conscius.
Namque et Minerva Erichthonium regem
In templo reposuit, ut contubernalis esset sacrorum.
Si cui vero non audita hæc, et non obediet illis,
Sed despiciet, non illi hoc sine pœna redeat;

[7] ἰσσαμίνῃ C. A. εἰσαμίνοιο ex conj. S. [8] (Καίνις δ' εἰσ ἀθέμιστον) B. [9] ECTΩP L. εἴστωρ ex conj. S. tanquam ex lapide H. ἴστωρ ex corr. B. [10] Ἀθηναῖα A. [11] περὶ χθόνιον omnes, παρὰ οἱ χθόνιον ex conj. S. παρά οἱ χθόνιον corr. B. [12] ENKATEΘHKE L. [13] ἐπιπυίσεται ex conj. S. B. [14] αὐτὸν C. S. αὐτῇ A. H.

φέρει.. ἔκγονος μὲν ἐστιν υἱός. ἔγγονος δὲ υἱὸς υἱοῦ. ἀνέγονος δὲ ὁ τῶν ἐγγόνων πάλιν υἱός. Memorat quoque Visconti, in anaglypho Musei Ghigiani, Alexandrum Magnum, ἔκγονον Διός, i. e. *prolem Jovis*, dictum esse.

Καίνις - - - ἱρῶν] Pro ἴστωρ, in lapide legitur ECTΩP. ἴστωρ, qui scit jura, arbiter, i. q. *μάρτυς*. — Verbum τιμάορος illustrat Schol. Apollon. Rhod. IV. 1309. τιμάορος, — ἔκδικος, ἵφορος. Pindar. Olymp. IX. 123.

πρόξενία δ' ἀρετᾷ
Τ' ἦλθον τιμάορος Ἰσθμίαισι Λαμπρομάχου μιτρηφόρος.

Ubi τιμάορος est *honorem adjungens*, i. q. τιμητὴς, ὑμνητής. Salmasius in Codice suo invenit: ΚΑΙ ΓΑΡ ΑΘΗΝΑΙΗ ΠΕΡΙ ΧΘΟΝΙΟΝ ΒΑCΙΛΕΑ, et ut metrum restitueret, emendavit: περί οἱ χθόνιον β. Brunkius scribendum conjecerat: παρά οἱ χθόνιον βασιλῆα. Plutonem scilicet. At qualis tum sensus? Salmasii lectio simillima Arcudianæ, quæ tantum addit τε. vid. Viscont. — Erichthonium a Minerva templo repositum esse, fabula pueris nota. vid. Apollod. III. 14. 7.

Ἐγκατέθηκε] Lapis ENKATEΘHKE. Varia ratio scribendi. In Inscriptione Cumæa apud Caylus, Recueil des Antiquités, T. II. Pl. LXVII. lin. 35. legitur EN ΟΠΑΩ ΕΝ ΧΡΥCΩ, ubi vir doctus errat, qui ait legendum esse: ἐν ὅπλῳ ἐν χρυσῷ, cum debuisset, ἐν ὅπλῳ ἐγχρύσῳ. vid. Viscont. sic πόμοι πάγχρυσοι poeta dixit incertus, apud Athenæum Lib. VI. pag. 233. Consule præterea eruditam Viscontii disputationem de Philodemi loco, de Musica, pag. 180. ubi pro ἐγκεκλασμένῃ, male vulgatum est: ἐνεκλασμένῃ. Pauca quæ observavimus addere liceat. ἀγγεῖον pro ἀγγεῖον, in Inscriptione Smyrnæa occurrit, edita a Patin. Inscriptt. Smyrn. pag. 27. συγγενῆ pro συγγονῆ, invenies in Marmor. Oxon. XXV. 1. conf. Falconer. Inscriptt. Athleth. pag. 66. Spanh. de Usu et Præst. Numism. pag. 119. Barthelemy, sur une ancienne Inscription Grecque relative aux finances des Atheniens, p. 82. Robertson's Parian Chronicle, with a dissertation concerning its authenticity, pag. 56. — Illud τῷ ἐγκατέθηκε, quod nemo observavit, comparandum cum Arateis, Phæn. 16. ubi de Jove:

ὄρεος σχεδὸν Ἰδαίοιο
Ἄντρῳ ἐγκατέθεντο, καὶ ἵετο εἰς ἐνιαυτὸν
Δικταῖα Κουρῆτες ὅτε Κρόνιον ἐψεύσαντο.

Unde Mœro Byzantina, ap. Athen. Lib. XI. pag. 491. B.

Ζεὺς δ' ἅς' ἐπὶ Κρήτῃ τρέφετο μέγας, οὐδ' ἄρα τις νιν
Ἤιδει μαπάρων - - -

Callimachus, pro ἄντρῳ ἐγκατέθεντο, ita τῷ dixit hymn. in Dian. 229.

- - - σοὶ δ' Ἀγαμέμνων
Πηδάλιον νηὸς σφετέρης ἐγκάθετο τῷ.

Ἐπιπυίσεται] Recipienda hæc lectio cum Salmas. et Viscont. αὐτῶν pro αὐτῷς conjecit Salmas. at, magis lapidis scriptura probanda. Apte Visconti, Homeri locum commemorat Il. ψ'. 300.

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλέον ἔπλετο πάντων.

Ἀλλά μιν ἀπρόφατος Νέμεσις, καὶ [1] ῥέμβος Ἀλάστῳ
Τίσονται, στυγερὴν δὲ κυλινδήσει κακότητα. 35
Οὐδὲ γὰρ ἴφθιμον Τριόπεω μένος [2] Αἰολίδαο
Ὤναθ', ὅτε νειὸν Δημήτερος ἐξαλάπαξεν.
Τῷ ἤτοι ποινὴν [3] καὶ ἐπωνυμίην [4] ἀλέασθαι
Χώρου, [5] μή τις ἔπηται ἔπι [6] Τριόπειος [7] Ἐρινύς.

[1] ΡΟΜΒΟΣ L. ῥέμβος ex conj. H. [2] Αἰολίδεω ex conj. C. S. M. [3] καὶ om. A.
[4] ΑΑCΑCΘΑΙ L. λάσασθαι C. S. A. M. ἀλίασθαι ex corr. [5] ΜΗΤΟΙ L.

Ῥίμβος ἀλάστῳ] In marmore est ΡΟΜΒΟC pro ΡΕΜΒΟC. forma inflexæ literæ Ε erroris causa. Vice versa supra v. 28. ΕΚΓΕΝΟΣ pro ΕΚΓΟΝΟΣ exaratum. Bene Hœschelius pro rejectanea lectione, ῥίμβος scripsit, quam lectionem comprobant Brunk, Visconti et Jacobs. ῥίμβος præterea nusquam ut adjectivum occurrat. ἀλάστῳ dictus est ῥίμβος, quasi dæmon circumerrans. In voce ἀλάστῳ exstincta erat ultima littera ϱ, suppleta jam ab Arcadio. Alastor Græcis est δαίμων, hominum improborum et sceleratorum male facta animadvertens. Vide memorabilem locum in Plutarchi vita Ciceron. c. 34. conf. Sophocl. Œd. Col. 782. Philoct. 1582. 1621. Xenarchus, Athenæi Lib. II. pag. 63.

- - - ἀλάστῳ εἰσνήσασθαι Πηλωπιδῶν
ὅστις οἶκος - - - -

homicidas, ἀλάστορας Euripides dixit in Mesolippe apud Erotian. pag. 63. — Hesych. Ἀλάστῳ. σημεῖς δαίμων. Ζεύς. Suidas. σημεῖς καὶ φανὸς δαίμων. Etymol. Gudian. inedit. Ἀλάστῳ. ὁ Ζεὺς, ὁ ἐφιστάμενος τοῖς ἀλαστὰ καὶ χαλεπὰ πεπονθόσι, ἢ ὁ πανσυνιέις. οὕτως Ἡρωδιανός. Studium illud religionis, quo Græci pro sepulcris tuendis conservandisque contra sacrilegos fures mire incendebantur, tota loquitur antiquitas, loquuntur leges, privata monumenta, scriptores denique omnes, a quibus antiquarum gentium facta accepimus. Addam hic tantum duo epigrammata, ex Anthologia inedita, primum a Viscontio ad h. l. laudata. Auctor est Gregorius Nazianzenus. (Cod. pag. 352.) Primum est:

Οὐκ αἶδ' ὕστις τύμβος ἔχει νέκυν, ἀλλ' ἐφύλαξε·
Δάκρυ' ἐπιστάλλων, τοῖα πάθους ὁ δρόσος.

Addo alterum. (Cod. pag. 356.)

Τὸν σποδιὴν ἐσ' ὄρυγα, ἐμῷ δ' ἐπὶ σήματι βάλλων
Δάκρυα, μὴ πολέμας ἔλθῃ ἄλις φθιμένων.

Communis etiam apud Romanos opinio fuit spectris incideri sepulcra, unde miles apud Petronium, intrans in conditorium, ubi Ephesina matrona maritum lugebat, visa pulcherrima muliere, quasi quodam monstro, inferisque imaginibus turbatus substitit. vid. Interpp. ad Petron. cap. 130.

Στυγερὴν δὲ κυλινδήσει κακότητα] Poetice expressit poeta et depinxit pœnam ipsam in fures sacrilegos constitutam. conf. Homer. Iliad. ϱ'. 688.

Οὐδὲ - - - Αἰολίδαο] Sermo de Triopa punito propter templum Cereris diruptum. vide quæ dixi ad v. 5. Paucis mutatis eandem de Triopa fabulam, Hyginus narrat, Astronom. II. 14. Carminis nostri auctor fabulam legisse videtur, aut in Eois Hesiodeis, aut Cyclicis poetis, vel aliis heroicarum genealogiarum priscis scriptoribus. v. 37. vulgatam lectionem πολὺν admisit Visconti, novale reddens. Parum vero abest, quin cum Eichstædtio (l. c. pag. 484.) scribam πών. si enim pro ε, ut notum, a librariis ponitur. Emendatione admissa, egregie congruit historia cum auctore, quem Hyginus exscripsit, narrante, Triopam fame insatiabili a dea affectum esse ob templum vastatum.

Τῷ - - - χάρου] Pro ἀλέασθαι, in lapide legitur ΑΑCΑCΘΑΙ. Arcadius, apud Sponium legendum esse ἀγάσασθαι, arbitratur, quod non observavit Visconti. — Litera tertia C sine lineola scripta. Hoc sæpenumero in Inscriptionibb. Unum hoc monebo, Corsinium, aliosque doctissimos viros credidisse, tempore Antoninorum primum, literam Ε inflexam accepisse formam. At usum pervetustum esse, erudite monstrarunt Mazocch. ad Tabb. Heracleens. pag. 532. not. 85. Paciaud. Mon. Peloponnes. T. II. pag. 155. Torremuzza, Inscriz. di Palermo, pag. 237. Winkelm. Lettera al conte di Bruhl. pag. 89. Eckhel, Nummi Vet. pag. 97. et 117. omniumque doctissime, Marini, Inscriz. Alban. pag. 174.

Μή τις ἕπηται ἔπι Τριόπειος Ἐρινύς] Displicet non immerito Visconti lapidis scriptura ΜΗΤΟΙ. Hæc enim forma data est propter præcedens ὕστ. vs. 38. Vera forte Viri docti conjectura

Sed ipsum repentina Nemesis, et qui vagatur vindex dæmon,
Punient; infestam vero semper volvet ærumnam:
Neque enim generosam Triopæ vim Æolidæ
Juvit novale Cereris diripuisse:
Idcirco sane pœnam, et titulum veremini
Loci, ne qua sequatur Triopea Erinnys.

[a] ΤΡΟΠΕΙΟΣ L. *Τριόπιος* tanquam ex lapide H. [b] Ἐρινὺς M. B.

μή τις. sæpius a librariis et sculptoribus OI et I commutatæ fuerunt. Multa exempla protulit Wakefield ad Lucret. Lib. I. 557. pag. 108. et Brunk. ad Æschyl. Prometh. 658. Sic in Ibyci fragmento, μή τοι pro μή τι legebatur, emendato ab Hoogevenio, de Particul. c. 27. sect. 14. Pariter in Philodemo de Musica Col. XXVIII. l. 9. ΦΟΙΑΟΣ, pro ΦΙΑΟΣ expressum est. Ibid. Col. XXI. lin. 23. ΚΑΙ ΤΟΙ pro ΚΑΙ ΤΙ. In Inscriptione Cretana, ap. Donium Cl. I. n. 56. ΖΗΝΟΦΟΙΑΩ, pro ΖΗΝΟΦΙΑΩ. Memini quoque Æschylei fragmenti apud Priscianum pag. 859. Ald. in quo Οἶστρος pro Ἴστρος legitur. Est enim Ister fluvius. In Antimachi versibus ap. Athenæum, Lib. XI. pag. 482. F. invenies:

Πᾶσιν δ' ἐγαμόησσιν ἐπιχόμενοι κύριμες
Χρύσεα καλὰ κύπελλα τετυγμένα τωμήσαντο.

ubi vice versa I pro OI positum. Legendum enim ἐποιχόμενοι, quæ emendatio et Schellenbergio, fragm. Antimach. pag. 61. in mentem venit. Vexatus quoque erat Aristophanis locus, Nub. 1332. ubi Brunkius ἆρ' ἰσθ' cum interrogatione edidit, Hermannus vero ex antiquis Edd. veram lectionem ἆρ' οἶσθ' revocavit. Quoniam semel Aristophanem evolvimus, brevibus verbis sententiam nostram dicemus de aliis quoque locis, in quibus errores librariorum observavimus. In Comici Equit. 786. Brunkius edidit:

ἄνθρωπε, τίς εἶ; μῶν ἔκγονος εἶ τῶν Ἀμφιδίου τις ἐκείνων;
τοῦτό γε τοὔργον ἀληθῶς ἐστὶν γενναῖον καὶ φιλόδημον.

Secundus versus vitiosus est. Aldina editio:

Τοῦτό γέ σου τοὔργον ἀληθῶς —

Ravennas liber (v. 798.)

Τοῦτό γε τοι τ' ἀληθῶς αὖ τοὔργον γ.

Mihi videtur legendum esse

Τοῦτό γε τοι σου τοὔργον ἀληθῶς —

Sic ipse Aristophanes, end. fabula, v. 1054.

Τοῦτό γε τοι Παφλαγὼν παραπιθύσειε μεθυσθείς.

In Pac. 183. legitur,

Ὦ μιαρὲ, καὶ τολμηρὲ, κἀναίσχυντε σὺ,
καὶ μιαρὲ κλ.

Jejuna est tautologia. Restitue:

Ὦ βδελυρὲ, καὶ τολμηρὲ —

Sic Aristoph. Ran. 465.

Ὦ βδελυρὲ, κἀναίσχυντε, καὶ τολμηρὲ σὺ,
καὶ μιαρὲ —

In Avib. 1478. locus est, ut ego puto, corruptus. Ait Chorus:

Τοῦτο μέν γα ἦρος αἰεὶ
βλαστάνει καὶ συπφαντεῖ.
τοῦ δὲ χειμῶνος πάλιν
τὰς ἀσπίδας φυλλορρεῖ.

Sic quoque Invernizzius dedit. Brunk. in notis pag. 193. 'μὲν γε. Sic C. Vulgo posterior particula omissa cum metri labe. Versus est dimeter trochaicus aut antistrophicus, εἰ γὰρ ἐντύχοι τις ἦρι. Melius forte legeretur vitato hiatu, τοῦτο μέντ' ἆρ' ἦρος αἰεί.' Vide, an legendum sit

τοῦτο τοῦ μὲν ἦρος αἰεί.

In iis enim quæ sequuntur additur,

τοῦ δὲ χειμῶνος πάλιν,

meaque probata conjectura, nulla aut difficultas aut obscuritas restare videtur. Ἑστᾶσι ἐπὶ, poeta dixit pro ἐφίστασι. vid. Salmas. Sic Strato, ex emendatione Valkenar. ad Callimach. fragm. pag. 6. παρὰ Δήφας — βλυθὲν, pro παραβλυθὲν δίφρους. Multa alia exempla occurrunt. Sic in Antigoni Carystii versibus apud Athenæum, Lib. III. pag. 82. B. legendum:

ἦ χί μοι ὡραῖον πολὺ φίλτερος ἢ δ' ἄρι μᾶλλον
πορφυρέων, Ἐφύρη τάνυς αἴξεται ἠμοίσσων.

Male in Athenæo ἀριμάλλων. Causabonus, pag. 159. 'In Antigoni versibus scribe — ἢ δ' ἄρα μᾶλλον, vel ἢ δ' ἠριμάλλων aut ἀριμάλλων.' Non observavit verba ἄρι et πορφυρέων conjungenda esse, i. e. ἀριπορφυρέων. Observavimus apud veteres scriptores plurima loca, ubi hac constructione ab imperitis librariis non intellecta, membra non accurate respondent. Periculosum quidem in talibus aliquid mutare, adscribemus tamen aliquot exempla. Suavissimus est Philetæ Coi locus apud Athe-

neum Lib. XV. pag. 678. A. ait Athenæus: Ἀλλὰ μὴν καὶ Ἴακχον τινὰ καλούμενον οἶδα στέφανον ὑπὸ Σικυωνίων, ὃς φησι Τιμαχίδας ἐν ταῖς γλώτταις. Φιλήτας δὲ οὕτως γράφει· Ἴακχα ἐν Σικυωνίᾳ στεφάνωμα εὐώδες.

Ἕστηκ' ἀμφὶ κόμαις εὐώδεσιν ἀγχίθι πατρὸς,
καλὸν Ἰακχαῖον θυμαμένη στέφανον.

Casauboni correctionem κόμαις pro κόμας scribentis, recepit Brunkius, et probat Jacobs ad Antholog. T. I. P. I. pag. 392. Kayserus, Glossam Philetæ posuit in ἀτάκτοις, pag. 78. versus omisit vero, quos Athenæus poetæ diserte non tribuit. Ni fallor, sunt versus poetæ incerti, laudati a Phileta in Glossis, et Athenæus, totum Grammatici locum et testimonium transtulit. Scripserat forte Philetas:

Ἕστηκ', ἀμφὶ κόμαις εὐώδεσιν, ἀγχίθι πατρὸς
καλὸν Ἰακχαῖον θυμαμένη στέφανον.

prope patrem puella adstitit, comisque suavolentibus imposuit pulcrum coronam Iacchum. ἀμφιθέω, ἀμφιτίθημι, *circumpono, circumdo.* vid. Hom. Iliad. κ'. 261. Similiter Auctor Alcmæonidis apud Athenæum Lib. XI. pag 460. A. στεφάνους τ' ἐκ ῥοδέων πλέξαν. Ubi minime probare possum opinionem Casauboni, Alcmæonida non carmen, sed soluta oratione conscriptam faisse historiam. Ἀλκμαιωνὶς, poema erat epicum, Alcmæonis fata complexum, memoratum non semel ab Apollodoro et Strabone. Versum ex Alcmæonide conservavit Auctor Etymologici Gudiani MS. voce Ζαγρεύς. Ait enim: Ζαγρεὺς ὁ μεγάλως ἀγρεύων, ὡς

Πάντα γᾶ, Ζαγρεῦ τε θεῶν πανσθένεται πάντων,

ὁ τὸν Ἀλκμαιωνίδα γράψας ἔφη. τινὲς δὲ τὸν Ζαγρέα υἱὸν Ἄλου φασὶν, ὡς Αἰσχύλος ἐν Σισύφῳ (leg. Σισύφου),

Ζαγρεῦ τε τῶν με καὶ Πολυξένην χαίρειν.

Scribitur quidem ab Etymologo Ἀλκμαιωνὶς, at, cum ubique scriptum Ἀλκμαιωνὶς, corrigendus est. Puellæ caput coronant. Rufinus in Anal. Brunk. T. II. pag. 393.

Πάντα σε, Ῥοδόκλεια, τὸν στέφος, ἄνθεσι καλοῖς
αὐτὸς ἐν ἀμφιτίτοις πλεξάμενος παλάμαις.
ἔστι πρόσω, μόδιν τι πάλαιξ, νοτερή τ' ἀναμίγνη,
καὶ πάμπουσος ὀγρὸς, καὶ πουποχλὸς ἴον.
ταῦτα δὲ στεφάμενον λέξω μεγάλαυχος ἐκεῖνα,
ἀνθεῦς καὶ λέγεις καὶ σὺ καὶ ὁ στέφανος.

Vs. 5. Erat fort. ταῦτα δὲ δεξάμενον. In voce ΤΡΙΟΠΕΙΟΣ, deest in marmore vocalis primæ syllabæ. Verissime a Viscont. antiqua lectio Ἐρμῆς cum singulo ν, defenditur. Sic enim habent et Inscriptiones et Codices antiqui. conf. Brunk. ad Æschyl. Sept. Theb. 490. Furiæ vindices rerum a sceleratis commissarum. Antimachus in Thebaide ap. Athen. Lib. XI. pag. 465. F. (Fragm. Antimach. ed. Schellenberg. pag. 78.)

Αἰνὰς ὁ Διογενὴς ἥρως, ξανθὸς Πολυνείκης,
πρῶτα μὲν Οἰδίποδι καλὸν περιθήκατο πάπτιζαν
ἀργυρέην Κάδμοιο Θεόφρονος· αὐτὰρ ἔπειτα
χρύσεον ἐμπλήσειν καλὸν δίπας ὄφρα θάλλοι.
αὐτὰρ ὅγ' ὡς ἐφράδατο παραπλόμενα πατρὸς
ἐσθλὰ
τιμήεντα γέρα, μέγα οἱ κακὸν ἔμπεσε θυμῷ.
αἶψα δὲ παισὶν ἑοῖσι μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπ' ἀρὰς
ἀργάλεας ἠρᾶτο· (θεὸν δ' οὐ λάνθαν' ἑκηβόλ')
ὡς οὐχ οἱ πατρῷά γ' ἐνὶ φιλότητι θέεσθον,
ἀμφοτέροισι δ' ἀεὶ εἶεν πολεμίζειν τε μάχην τε.

de Antimachi loco, vide III. Heyn. ad Apollod. pag. 604. fort. vers. 5. pro πατρὸς ἑοῖο, leg. παιδὸς ἑοῖο. — Innumeri errores in antiquis poetis ab Athenæo excitatis exorti sunt, quia loca non divisis versibus, sed ita exarata sunt, quasi soluto et pedestri sermone auctores uterentur. Verba præterea nimis arcte a librariis posita sensum sæpissime implicitum reddidere et perobscurum. Utamur vero hac opportunitate, et illustre exemplum ex Athenæo petitum, cum lectoribus communicemus. Laudatur ab Athenæo Lib. XV. pag. 617. Hyporchema, aut, quod verisimilius est, Dithyrambus, Pratinæ Phliasii, lyrici celeberrimi, innumeris contaminatus vitiis. Totam carmen ita scribendum puto.

Τίς ὁ Θήρυβος ὅδε;
τίνα τάδε τὰ χορεύματα; τίς ὕβρις ἐμολεν
ἐπὶ Διονυσιάδα
πολυνάταγαν θυμέλαν;
ἐμοὶ ἐμοὶ ὁ Βρόμιος,
ἐμὲ δεῖ
παλαδεῖν,
ἐμὲ δεῖ
. . . . . .
πατραγεῖν
ἀν' ὕρη· ἰσσόμενον
μετὰ Ναΐδων,
οἷά τε κύκνον ἐθέντα
ποικιλόπτερον μέλος
τᾶν ἀοιδᾶν
τοῖς ἐφ' Ἑρμῆς βασιλεῦ!
ὁ δ' αὐλὸς ὕστερον χορεύσων.
καὶ γὰρ ἔοδ' ὑπηρέτης κόμων μέντοι
πυρομάχης τε συγμαχίαισιν
νίκαν θιάς, ὃς παρείνους ποιεῖσθαι
στρατιάτας.
. . . .
. . . .
. . . .
Παῖ τὸν Φρύγιον ποικίλον ὀρανίσχοντα,

φλέγε τὸν βλεσπλεκέλαμον,
λαλαβαγπαφαμιλοιθμοβάταν,
θύπτε τρυπάνῳ δέμας πτωλασμὸν ἀναιδείᾳ.
ᾄδω σοι δίξια καὶ πολὺ διάφορα
Θριαμβοδιθύραμβε πισσοχαίτ' ἄναξ!

"Αμοσε τὸν ἐμὸν Δωρίαν χορόν.

Nullum credo facile in Athenæo inveniri posse Lyrici fragmentum, quod tam corruptum sit. Eamus per singula. Causam carminis hanc refert Athenæus: Πρατίνας δὲ ὁ Φλιάσιος, αὐλητῶν καὶ χορευτῶν μισθοφόρων κατεχόντων τὰς ἐχούσης, ἀγανακτεῖν τινὰς ἐπὶ τῷ τοὺς αὐλητὰς μὴ συναυλεῖν τοῖς χοροῖς, καθάπερ ἦν πάτριον, ἀλλὰ τοὺς χορεύς συᾴδειν τοῖς αὐληταῖς. ὧν οὖν εἶχε θυμὸν κατὰ τῶν ταῦτα ποιούντων ὁ Πρατίνας ἐμφανίζει διὰ τοῦδε τοῦ Διθυραμβικοῦ

Τίς ὁ θόρυβος ὅδε κλ.

Initio non absimilis est sermo Philoctetæ ap. Sophocl. Philoct. 1262. et incerti poetæ ap. Dionys. Halicarn. de Struct. Orat. pag. 133. Pro τί τάδε τὰ χορεύματα, quod in antiquis Edd. erat, emendatio H. Stephani, τίνα τάδε τὰ χορεύματα, valde probatur animo nostro. conf. Sophocl. Œd. Col. 200. Antig. 1188. — μολεῖν cum vi positum, sic δράκων ἐδόκησε μολεῖν, Stesichorus dixit ap. Plutarch. de S. N. V. T. II. Opp. p. 155. A. v. 4. — Διονυσιάδαι πολυπότνιαι θυμέλαι. Διονυσιὰς ἐφετμὴ, *in scenam Bacchicam, pedibus percussam a chorum agentibus.* Poeta cum Naiadibus sacris Bacchi, in remotis rupibus adesse videtur. Male erat in Athenæo πολυπάταγα θυμέλαι, et in Aldina ed. πολυπάταγα θυμέλας. de Thymele vide Boindinum dans les Mémoires de l' Acad. des Inscript. T. I. p. 186. v. 6. in Athenæo erat:

ἐμὲς ἐμὸς ὁ Βρόμιος·

Mihi vero videtur legendum esse

ἐμοὶ ἐμὸς ὁ Βρόμιος.

Bacchus mihi est, i. e. *furore agitor*, simile noto ἀμφί μοι ἄναξ. Dithyrambographi, irrisi ab Aristophane, Nub. 590. ubi vid. Schol. Aperte hæc transtalisse videtur Horatius Lib. Od. 2. "Fas pervicaces sit mihi — Thyadas celebrare." κιλαδεῖν, idem esse ac ὑμνεῖν, docet poeta ap. Strabon. Lib. III. pag. 919. B. v. 11. in Athenæo est:

Ἀν' ὄρεα ἰσσύμενον
μετὰ Ναΐδων.

Scripsi ὄρε'. Versus forte sic legendi:

Ἀν' ὄρε' ἰσσύμενον
μετὰ Μαινάδων.

Etsi Naiades fuisse possunt, nam in earum societate et alibi Bacchus esse solet. Vide Lyrici locum ap. Himerium Orat. IV. §. 10. pag. 470. conf. Acron ad Horat. Od. Lib. I. 30. ubi Bacchus, "Naiadum potens" ab Horatio dictus. In v. 13. placet Casauboni emendatio, pro ἄγοντα, ᾄδοντα scribentis. Monet vir doctus in Animadv. pag. 890. 'In Pratinæ Hyporchemate legunt et veteres οἷά τε κύκνων ἄγοντα. Opinor pro ᾄδοντα. Nam cygni non ἄγουσι μέλος, neque ducunt choreas, sed ᾄδουσι, canunt.' In voce ποικιλόπτερον hæreo. Dalecampius reddidit *variis modis sunt accinendi.* Vox ποικιλόπτερος, rara est, in usu de vario pennarum colore. Sic in Euripid. Hypolyt. 320. Amor dictus ποικιλόπτερος, i. e. *versicoloribus alis*, ut Virgilius de amore dixit in Epigrammate, Antholog. Lat. T. I. pag. 58. De avibus vocem adhibuit Anacreon apud Athen. Lib. XIII. p. 599. Aristophan. Nub. 1420. Æschylus in Grotii Excerpt. pag. 55. Omnino tamen carmen, vario modo exornatum, et aptis poeticis imaginibus distinctum, dici potest μέλος ποικιλόπτερον. Certe hoc verbum et celeritatis et ornatus significationem habere debere videtur. Pindarus Nem V. 77.

ποικίλων ὑφάνας ὕμνων.

Olymp. VI. 143.

- - - - πλέκων
ποικίλον ὕμνον.

In Fragment. n. LXXXVI.

- - - - ποικίλον
κόσμον αἰδάντα λόγων.

In Hymnis fragm. IX.

Ὑφαίνω - - - -
ποικίλον ἄνθημα.

Inter recentiores, Nonnus Dionys. Lib. I. 15.

- - - ποικίλον ὕμνον ἀράσσω.

Carminibus mellitis Musarum *alæ* tributæ in hymno Lyrici incerti apud Athenæum Lib. XIV. pag. 633. Γλυκυτάτων πτερύγων ὕμνων, καὶ μέλεα μελιτοπτέρυγα Μουσῶν. Joco quoque Antiphanes Comicus apud eund. Lib. XV. pag. 643. carmina poetarum nimis turgida, μέλεα vocat. ἀερσιπότητα. Pindarus, πτερόεντα ὕμνον dixit, Isthm. V. 80. Notus quoque Horatii locus, Od. I. 6.

" Scriberis Vario fortis et hostium
Victor Mæonii carminis aliti."

ubi conf. Porphyrion. Avibus quoque apte comparari poetas, innumeris e poetarum locis patet. Ista notio avis, terrarum et depressiora loca volatu superantis egregie convenit poetæ, sive sententias sive verba spectes, sublimiori cæteris. Is etiam, qui celebratus est carmine,

volat per terras, fama nominis ex carmine, quod ubique canitur. Theognis, (in Bronck. Gnomic. p. 10.) v. 231.

Κύρνε, καθ' Ἑλλάδα γῆν στρωφώμενος, ἠδ' ἀνὰ νήσους,
ἴχθυσιν πτερόεσσιν πόντιον ἐπ' ἀτρύγετον,
οὐχ ἵππων νότιοισι λιφήμενος· ἀλλά σε πίμψει
ἀγλαὰ Μουσάων δῶρα ἰοστεφάνων.
Σοὶ μὲν ἐγὼ πτεῖ' ἔδωκα, σὺν οἷς ἐπ' ἀπείρονα πόντου
πορθήσῃ, κατὰ γῆν πᾶσαν ἀειρόμενος
ῥηΐδιος· θοίναις δὲ καὶ ἐλλιπίνοισι παρείσῃ
ἐν πάσαις, πολλῶν κείμενος ἐν στόμασι.

Cæterum vide de hac dicendi ratione Vossii Litter. Mythol. argum. T. II. pag. 54. Si quis denique in Pratina volet referre illud ποικιλόπτερον ad κύκνον, non me habebit repugnantem. Aves enim ob coloris varietatem ποικίλαι. Ibycus, Athenæi Lib. IX. p. 388.

- - - πετάλοισιν ἰφ' ἁπτοπέτοισι ξανθοῖσι
ποικίλαι πανίλοπες αἰολόδειρες - - -

Simonides, in Pentathlo, ap. Aristotel. de Animal. V. 13. mentionem facit ἀλκυόνος ποικίλας. Hesiod. Ἔργ. 201. ἀηδόνα, ποικιλόδειρον vocat, ad varios colores respiciens. Sic et Latini dicunt variæ volucres. vid. Interpp. ad Virg. Æn. IV. 525. et Wakefield, ad Lucret. I. 590. V. 15. vexatissimus est, nec sine Codicum ope sanandus. Quocunque modo sive distinxeris sive explicaveris, corruptæ voces nullum habebunt sensum. Verba ita leguntur in Athenæo:

Κατᾶς † ἰκταρῖς βασίλεια
οἰδ' αὐλὸς ὕστερον χορεύετο.

Valde arrideret Casauboni emendatio

Σοῖς ἐπὶ ἱεροῖς βασίλεια.

nisi idem fere remaneret intricatus verborum ordo, mihique persuasum esset, illud κατᾶς aliud quid indigitare, nec sine vi ad hanc conjecturam trahi posse. Heringa, in Observatt. Critic. pag. 217. corrigit:

Καὶ γὰρ σὺ, Πιερὶς, βασίλεια
ὁ δ' αὐλὸς ὕ. χ.

Consetque πιερῖς natum esse ex Πιερὶς, quod hic, ut innumeris aliis poetarum locis, e. g. in Simmiæ Ovo, Analect. Brunk. T. I. pag. 207. Musam notat. Sed frigida est emendatio, præcipue in carmine summo vigore scripto. Meliorne Gallici Interpretis, Villebrunii?

Καὶ τεοῖς ἐπὶ ἱεροῖς βασίλεια
Σίγα ὁ αὐλὸς - - -

Novi hæc explicari posse, sed, nonne contorta est aliquantum oratio? Scribendum puto.

Τεοῖς ἐφ' ἱεροῖς βασιλεῦ!

Cum hæc tum sequentia melius fuerit. Credidi initio Pratinam intellexisse *Reginam sacrorum*, antistitam in sacris Bacchi et Cybeles, hæc enim dicta est βασίλεια. v. Hesych. h. v. Etym. M. Jungerm. ad Pollux. Lib. VIII. 108. conf. Passerii Dissertat. de Bacchanal. in T. III. Piet. Vasc. Etrusc. pag. 12. seq. Sed sacra sunt Bacchi, non τῆς ἱερείας, legendum ergo saltem βασιλεῦ. — Forte et Cybele sub nomine reginæ latet, si vulgata lectio retinenda est. Venus enim absolute dicta βασίλεια ab Empedocle apud Athen. Lib. XII. pag. 510. et Minerva a Coluthо, Rapt. Helen. 89. V. 17. in fine mala erat μώνυν, veram ex Aldina restituit lectionem μόνυν. V. 19. monente Casaubono, in Epitom. Athenæi erat:

Ἐνοσαμάχαισί τε συγμαχίαισι νέαν Θέα.

unde conjicit forsan legendum esse:

Ἐνοσμάχαισί τε π. ν. θ.

Correctio vero minus probatur animo nostro. Ego locum sat obscurum sic intelligo. In antecedentibus usum tibiæ in sacris, in compotationibus commemoraverat Pratinas, nunc de tibia funesta, in pompa funeris adhibita, loquitur. Notum porro, Græcos opinionem habuisse, manes defunctorum placari posse certaminibus institutis, pyra incensa. vid. Hom. Iliad. φ'. 26. πυραμάχος, qui ad rogum ardentem pugnat, dicitur, ut ὑσμινάχος, ταχεμάχος, συγχαμάχος. vid. Stesichor. ap. Athen. Lib. IV. p. 154. Corruptissimus est versus sequens:

Ἔσσι ᾽ Θέα, ἃς πάροινον ἔμμεναι στρατολάτας.

Si quis hæc intelligere aut probare poterit, non invidemus illi hoc acumen. Nos libere hic ignorantiam profitemur. In Epitome legitur

νέαν Θέα —

Quid prohibet in corruptissimo loco, et valde audacem conjecturam proponere? Lege:

νέαν Θεὰ, ἃς πάροινους ποιεῦσα συστολάτας.

Considera totius orationis ordinem, videtur ipse sensus talem emendationem postulasse, quanquam minime nego, aliud verbum quam ποιεῦσα desiderari posse. πάροινος est *vinolentia demens*. Photius in Lex. MS. πάροινος — μεθυσος. Antiphan. ap. Athen. Lib. X. p. 445.

Κολχὶς ἄνθρωπος πάροινος —

Scelerius, aut Sciras Tarentinus ap. Stobæum Serm. XVII. p. 97. Grot.

- - - - ὅστις ἦ πάροινος ἀεὶ
ἢ καὶ μεμηνὼς - - -

σκρίνος sc. ὄρχησις occurrit in Athen. Lib. XIV. p. 629. hæc saltatio erat saribanda, inter pocula et fæces, lenibus propria. Mentio saltationis injecta in versiculo, ut mihi videtur ab Athenæo eodem loco conservato.

Καὶ τὸν ἀγγελικὸν δὲ σκάφωνα ὑπρίβουν ὄρχησιν.

Pollux etiam, Lib. IV. 14. de variis saltationis generibus loquens ait: τὸ δὲ Ἰωνικὸν, Ἀρτέμιδι ὀρχοῦντο, Σικελῶται μάλιστα. τὸ δὲ ἀγγελικὸν ἐμιμεῖτο σχήματα ἀγγέλων. Post V. 20. desunt nonnulla, quæ stellis notavi. v. 24. ita excitatur:

Παῖ τὸν Φρυγαίου ποικίλου πρεπτόχροτα.

Sine sensu Dalecampius reddidit: *jam o Bacche rex, Phrynichi filium (Pratinam) varii chori præsidem pulsa.* Juvat et hic ab aliis Interpp. recedere, nam quod Villebranius proposuit, Φρυγαίου, ne Græcum quidem est. Credo legendum esse:

Παῖ τὸν Φρύγιον ποικίλον πρεπτόχροτα.

pulsa o Bacche Phryga, florida veste splendentem. Improbat Pratinas tibiæ Phrygiæ cantum, Doricam infra harmoniam laudans. Phryx est ποικίλος, i. q. ποικιλμένος, *coloribus distincta veste indutus.* Phrygionicam vestem habebant in sacris Bacchi. Pollux Lib. VII. 13. τὸ δὲ Ποικίλον, Διονύσου χιτὼν, ζαυχικός. Hesychius: Ποικίλον — ἱμάτιον ζωγραφητόν. conf. Toup. Emend. in Suid. T. II. p. 247. Hinc Photius in Lex. MS. Ποικίλον, τὸ διονυσιακὸν ἱμάτιον οὕτως λέγουσι. Aristophan. Plut. 1200.

- - - τὰς χύτρας, αἷς τὸν Θεὸν
ἱδρυσόμεθα, λαβὼν ἐκ τῆς κεφαλῆς, φέρε
σιμωδῶ· ἔχουσα δ' ἦλθες αὐτὴ ποικίλα.

Ubi recte Scholiastes eruditus: ποικίλα ἱμάτια ἔχουσα. Phylarchus, apud Athenæum Lib. XII. pag. 521. ἀνθινὰ vocat. conf. Plutarch. Lycurg. pag. 157. Talis vestis Baccho dedicata in Epigrammate Phalæi ap. Athen. Lib. X. p. 440. Brunk. Analect. T. I. p. 422.

Χρυσωτὸν πρασίεντα περιζόσασα χιτῶνα
τόνδε Διωνύσῳ δῶρον ἑδυκε Κλεώ,
οὕνεκα συμποσίοισι μετέπρεπεν· ἴσα δὲ πίνειν
οὔτις οἱ ἀνδρώων ἥμισυ οὐδαμᾷ πω.

Scribendum vero primo versu πρασσωτὸν. vid. Jacobs in Animadv. T. I. P. I. p. 251. Penthei ornatus sub imagine Bacchæ, erat χιτὼν ποικίλος, teste Nonno Dionys. Lib. XLVI. 306. Tragici etiam talem induebant vestem. vid. Pollux Lib. IV. cap. 18. Clemens Alexandr. Pæd. III. 1. In pompa Ithyphallica, pueri tali modo ornati erant. vid. Athen. Lib. V. pag. 200. Præcipue vero qui Cybeles sacra fecerunt, vestem habent *floridam*. In pulcherrimo fragmento de celebrantibus sacra magnæ matris, in Anthologia Latina, T. I. p. 38. Epigr. LIX. legitur:

"Auroræ ostrinum hic indutus supparum,
Cerosam ex auro et gemmis fulgentem gerit
Luce locum afficiens."

ubi consule eruditas Burmanni notas. Vs. 24. Male Athenæus habet ἐλοσιαλεπίλαμον. Ex Eustathio ad Iliad. σ'. pag. 1165. 25. restituendum ἐλοσιαλεπ. sub corruptis, v. 25.

Θυπατρωτώνου δίμας πυπλασμένον * πυπίδου

latet forte:

Θόωνι τρυφάνᾳ δίμας πυπλασμένον
ἀναιδείᾳ.

ἀναίδεια, pro *incitia* et *ignorantia* nonnunquam ponitur. vid. Agathon in Stob. Grotii p. 139. Non opus est ut aliis exemplis doceam. v. 26. in Athenæo ita scribitur:

Δι σω δεξιὰ, καὶ πόλος ἀέρφα * *

Nullus error a librariis facilius poterat ob sonitus similitudinem. In eandem sententiam et Villebranium incidisse postea observavi. ἀείδειν, *canere laudes, celebrare*, Ion Chius in Dithyrambo ap. Schol. Aristoph. Pac. 835.

Ἀοΐων ἀοιοφόρων
ἀστῆρ' ἀείδομεν
ἀείλιον λευκοπτέρυγα πρέσβειραν.

Hic locus forte ex hymno ad stellam matutinam petitus est. conf. Toup. Emend. in Suid. T. II. pag. 529. Bentlei. Epistol. ad Mill. pag. 617. Valck. ad Theocr. Adoniaz. pag. 318. Alcman apud Achillem in vita Arati, pag. 273. ed. Petav.

Ἐγὼ δὲ ἀείσομαι, ἐπ Διὸς ἀρχόμενος.

In ultimo versu Bacchus dictus Ἑξαμβοδιθύραμβος. Simili modo Lyricus incertus ap. Dionys. Halicarnass. de Structura Orat. pag. 129. exclamat:

Ἰαυχὲ δι θύραμβε!

conf. Diodor. Sic. Lib. IV. c. 5. T. I. p. 250. Memorabilis est Athenæi locus, Lib. XI. pag. 465. A. in quo de antiquis poetis hæc scribit: ἐν οἷς ἔμελπον τὸν Διόνυσον, χορεύοντες καὶ ἀναπαίοντες εὐάνθη, καὶ διθύραμβον, καὶ βακχεύταν καὶ ζρέμιον. Auctor Etymologici Gudiani MS. Διθύραμβος λέγεται καὶ ὁ Διόνυσος, καὶ ὁμώνυμος τῷ Θεῷ ὁ εἰς αὐτὸν ὕμνος. Bacchus a Pausania, Lib. I. c. 31. ἄνθιος dictus, respiciente ad hederæ coronam, qua ornatus. Hinc *floridus* et *florens*. Catullus Nupt. Pelei et Thet. 251.

"At parte ex alia florens volitabat Iacchus."

conf. Ill. Heynius ad Virgilii Ciris, 110. Claudianus, de Rapt. Proserp. Lib. I. 16.

- - -" lætusque simul procedit Iacchus
crinali florens hedera."

Respectu coronæ, qua ornata, puella *florida* dicta in Catulli Epithalamio:

" Tu fero juvenì in manus
Floridam ipsa puellulam
Matris e gremio suæ
Dedis, o Hymenæe Hymen!
Hymen o Hymenæe."

Valde quoque apposite, poeta incertus in Anthologia Latina, T. I. pag. 9. illud κισσοχαίτ' expresit:

" Lætis corymbis hederate coronis."

Conferendus etiam Cratinus ap. Hephæst. p. 108.

Ἐῒτ' κισσοχαίτ' ἄναξ!

In ultimo versu male legitur in Athenæo. Δάφνιον χορόν. Patet scribendum esse Δωριακὸν χορόν, aut saltem Δωρίαν χ. Quoniam semel Pratinæ Phliasii mentio facta, fragmenta poetæ, quæ ad manum mihi sunt, hic a me proferentur. Pratinam, fabulas Satyricas primum composuisse memoriæ proditum a Suida. Idem narrat Tzez. Proleg. in Lycophr. Pausanias, in Corinth. T. I. pag. 227. ed. Facii. Scholiastes denique vetus ad Horatii A. P. p. 317. ed. Bas. Laudat luculentum fragmentum Athenæus, Lib. XIV. pag. 624. quod animi conjectura adductus, ad Satyrica dramata Pratinæ referendum esse credo. Πρατίνας δέ που φησίν·

Μὴ σύντονον δίωκε μᾶτ' ἀνυμέναν
λαστὶ οὖσαν, ἀλλὰ τὰν μέσαν τίαν
ἄρευραν αἰόλιζε τῷ μέλει - - -

Hæc omnia prorsus carent. Alterum versiculum turpe hiantem sic emendavit Toupius ad Suid. T. II. pag. 479.

Μὴ σύντονον δίωκε μᾶτ' ἀνυμέναν,
λαστὶ Μοῦσαν, ἀλλὰ τὰν μέσαν τίαν
ἄρευραν αἰόλιζε τῷ μέλει, Σίμων.

Bene vir doctus v. 2. corruptam οὖσαν, restituit in Μοῦσαν. Aliud vero quid mutandum aut addendum esse nego. Legendum sine dubio quomodo in Athenæo est, mutato tantum accentu, ναῶν. Est enim ναῶν participium verbi νάω. Aristophanes Nub. 1115.

Πρῶτα μὲν γὰρ, ναῶν βούλησθ' ἐν ὄρει τοὺς
ἀγροὺς,
ξυρεῖν - - -

Sic e Codd. recte edidit Brunk, quem vide in Not. Perperam vulgo legebatur νεῶν. Hesych. νᾶν, νάσαι γῆν. Pleniorem invenì Glossam in Photii Lex. MS. νᾶν, οὐ νεῶν τὸν γῆν. Εὔπολις Αἰξίν. — δίωκε, sectare. sic verbum adhibuit Lyricus incertus apud Plutarchum. Quæst. Convival. IX. 15. p. 478. A.

- - - καμπύλαν μίλος διώκων.

Pindar. Nem. V. 44.

- - - διώκων φόρμιγγα πολύτρητον.

Verbum αἰολίζειν, bene explicat Scholiastes Theocr. Id. I. 56. ubi inter alia: καὶ Ἱππωνιάζει· Μισῶ' αἰόλιζε ταῦτα, τοῦτο δὲ ἴσον ἐστὶ τῷ ὑπερβολὴν τοῦ κάλλους — ταῦτα γὰρ δόκιμα τὸ αἰολίζειν. Plato in Cratylo c. 40. αἰολεῖν et ποικίλλειν idem esse affirmat, hinc τὸ αἰόλον, ποικίλον reddidit Apollonius Sophista, Lex. Hom. pag. 61. Hinc et αἰόλον μέλος, idem est ac ποικίλον μέλος, in Ithyphallico carmine apud Athenæum Lib. XIV. pag. 622.

Σοὶ βάκχε τάνδε Μοῦσαν ἀγλαΐζομεν
ἀσκλοῦν ῥυθμὸν χίονες αἰόλῳ μέλει.

Eodem loco Athenæus e Pratinæ carminibus, hunc excitat locum: Ἤρκεσε τοῖς σοῖσιν ἀοιδοῖς λαβρόπτυστα Αἰολὶς ἁρμονία. Scripsi ἀοιδῶν. in Athen. erat ἀοιδὴν. — Pratinæ Δυμαῖναι ἢ Καρυάτιδες, laudantur ab Athenæo Lib. IX. pag. 392. F. Πρατίνας δὲ ἐν Δυμαίναις ἢ Καρύαισιν, ἀλίφασ ἴδιος παλαιὸν τὸν ὄρχησιν, πλὴν εἴ μή τι παρὰ τοῖς Φλιασίοις ἢ τοῖς Δάκωσι φυόμενος, ὡς οἱ πάροδοι. Tragœdiæ nomen in Athenæo corruptum esse, jam Casaubonus monuit. Emendavit itaque ἐν Δακαίναις ἢ Καρύαισιν, quem et secutus Kuhnius ad Pausaniam, Laconic. pag. 311. I. Meursius contra, in Miscellan. Lacon. Lib. IV. c. 14. p. 306. non tragœdiam sed comœdiam Pratinæ, Δυμαῖαι inscriptam esse memorat. Sed aliud quid agebat Vir doctissimus. Toupius denique, Emend. in Suid. T. II. p. 480. sic refingit: Πρατίνας ἐν Δυμαίναις ἢ Καρυάτισιν. *Pratinea in Dymænis aut Caryatidibus.* Laconicas saltatrices *Dymænæ* dictæ. Hinc patet nomen *fabulæ satyricæ* ortum esse. Stephanus Byzantinus. Δυμᾶν. φῦλον Δωρίων. οἱ οἰκοῦντες Δυμᾶνας· καὶ Δυμανὶς τὸ θηλυκὸν καὶ Δυμαῖνα. Εὐφορίων Χιλιάσι·

- - - φιλοπλοκάμοισι Δυμαναῖς.

Vox hæc, Toupio monente, restituenda etiam Hesychio. Δύμαινα, αἱ ἐν Σπάρτῃ χορεύτριδες βάκχαι. Ubi legendum, Δυμαῖναι. Huc pertinet quoque sigillum Clearchi, cui virgines insculptæ, Caryatides saltantes. Ctesias ap. Plutarchum in Artaxerx. pag. 295. — εἶναι δὲ γλυφὴν ἐν τῇ σφραγῖδι Καρυάτιδας ὀρχουμένας. Pratinæ Ὑπορχήματα honorifice laudantur a Plutarcho, de Musica, T. X. p. 659. Reisk. Forte ad Hyporchemata locus pertinet excitatus ab Athenæo Lib. XI. pag. 461. et Eustathio, sine auctoris no-

mine ad Hom. Iliad. ι'. pag. 1637. 30. edit. Rom. Athenæi verba hæc sunt: ἀλλὰ μὴν ὁ Πλούταρχος ἔφη κατὰ τὸν Φλιάσιον ψαιστὸν Πρατίναν, οὐ γᾶν αὐλακισμὸν ἀνδρῶν, ἀλλὰ σκύφον μαστεύων κυλικηγορήσων ἔρχομαι. Casaubonus, in Animadv. pag. 490. emendavit: οὐ γᾶς αὐλακισμίνας ἐρῶν, ἀλλὰ σ. μ. κ. τ. In Excerptis Hœschelianis scribitur: οὐ γᾶν αὐλακισμίνην ἀλλὰ σκύφον μ. Sed Epitomator ut solet more suo, Pratinæ locum immutavit, præcipuum illius verbum excerpsisse contentus. Miror quomodo tot difficultates ensesci potuerint e verbis facile emendandis. Scribe: οὐ γᾶν αὐλακισμίνην ἀνδρῶν, ἀλλὰ σκύφον μαστεύων, κυλικηγορήσων ἔρχομαι. Hesych. μαστεύων, ζητῶν. sic et Schol. Venet. ad Iliad. ξ'. p. 334. conf. Sophocl. Œd. Tyr. 1171. 1182. Æschyl. Choeph. 328. 892. etc. Ultimum quod innotuit mihi fragmentum e Pratinæ carminibus apud Athenæum latet, Lib. XIV. p. 633.

Λάκων ὁ τέττιξ εὔτυχος εἰς χορόν.

verbum εὔτυχος non sanum esse jam Casaubonus observavit, cum Excerptis itaque legendum censet:

Λάκων ὁ τέττιξ εὔτυπος εἰς χορόν.

vel εὔτυπτος. *Lacon est musicus aptus ad choreas.* Omnino εὔτυπος vel εὔπυκτος est pro εὔτυπτος. Vid. Homer. Iliad. γ'. 336. ὁ'. 480. Etym. MS. εὔτυπτον — παλαῖς κατεσκευασμένον. Omisso τ in ultima, ἰ, ὐ, εὔτυπος. Callimach. Lav. Pallad. 37.

- - - - καὶ ἀ Διὸς εὔτυπος ἵππος.

vid. ibi Interpp. conf. Æschyl. Suppl. 981. 1001. et Cl. Schütz, ad ll. cc. Toup. in Hesych. T. III. p. 357. Deest tamen vel sic versui syllaba, quam supplevit Wakefield, Silv. Critic. T. II. pag. 36.

Λάκων ὁ τέττιξ εὔτυπός ἐστιν εἰς χορόν.

ubi versum erudite illustravit.

DEDICATIO
SIMULACRI REGILLÆ
HERODIS UXORIS
IN CERERIS ET FAUSTINÆ
AD
TRIOPIUM.

B.

ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ.

Δεῦρ' ἴτε, [1]Θυβριάδες, νηὸν ποτὶ τόνδε γυναῖκες,
Ῥηγίλλης ἔδος ἀμφὶ [2]θυοσκόα ἱρὰ φέρουσαι.

[1] Θυμβριάδες B.

ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ] Vide quæ de Marcello, carminis forsan auctore, in Præfatione monui.

Δεῦρ' ἴτε Θυβριάδες] Usitatius erat Θυμβριάδες. Θύμβρις enim Græcis *Tiberis*. Hesych. Θύμβρις, ὄνομα ποταμοῦ. Dionys. Perieget. 352.

- - - - ἧς διὰ μέσσης
Θύμβρις εἰλισσόμενος ῥόον εἰς ἅλα βάλλει.

Literam vero μ, multis vocabulis exterere, familiare Græcis poetis. In Scholiis MSS. ad Dionysium, monente Viscontio, legitur Θύβρις, quæ lectio genuina, nam et in antiquissimis Virgilii Codd. legitur Thybris; et Θ Græcorum, valet Romanorum Th. conf. Cluverii Italia antiq. pag. 699. ⊥ Memorabilis in hanc rem est H. Stephani observatio, in Thes. L. Gr. T. I. p. 794. Ego, ait, in antiquioribus et fide dignioribus diversorum poetarum scriptis ὄβριμος potius quam ὄμβριμος observasse mihi videor. At immemor optimæ observationis, in Æschylo, Agamemn. 1420. edidit

ἄπαλις δ' ἴσῃ, μῖσος ὄβριμος ἀστοῖς.

et in Sept. ad Theb. 800.

πίστωσιν ἀνδρῶν ὀμβρίμων κομπάσματα.

Stephanianam lectionem omnes retinuerunt, ipse novissimus Æschyli editor Du Theil. Brunk. in loco e Sept. ad Theb. petito edidit ὀβρίμων, quam lectionem usurpavit Cl. Schütz, qui tamen in Agamemn. (v. 1422.) conservavit lectionem Stephanianam. Idem vitiosum scribendi genus observavi in Euripide. In Orest. 1465. legitur, ed. Musgrav.

Ἰδαῖα μᾶτερ, μᾶτερ
ὀβρίμα, ὀβρίμα.

at in Ion. 215.

Τί γὰρ, παρανὼν ἀμφίστυρον, ὄμβριμον.

vid. Brunk. ad Eurip. Orest. 1463. In Quinto Smyrnæo, ubi etiam tale vitium latuit, veram lectionem restituit Toup. Emend. in Suid. T. III. pag. 253. — Litera μ multos errores effecit in poetis Græcis euphoniæ causa, ab imperitis librariis posita. In Euripid. Alcest. 245. legitur:

Ὅστις ἀρίστου ἀμπλακὼν ἐλέγχου
τῶνδ', ἀβίωτον
τὸν ἔπειτα χρόνον βιοτεύσει.

Legendum vero deleta litera μ, ἀπλακὼν. vid. Schol. Sophocl. Trachin. 120. Brunk. ad Sophocl. Œd. Tyr. 472. Simili modo in Euripid. Iphig. Aul. 124.

Καὶ πῶς Ἀχιλεὺς, λίπτ' ἀμπλακὼν,
οὐ μίγα φυσᾶν θυμὸν ἐναίρει
σοὶ, σῇ τ' ἐλέγχῳ;

Legendum est, λίπτ' ἀπλακὼν, nam Marklandi emendatio

— λίπτ' (i. e. κατὰ λίπτρα) ἀμπλακίαν,

dura est, et participio Ionico nullus locus concedendus in Scena Attica. In Æschyli Eumenid. 935. accurate Hermannus edidit ἀπλακήματα, in omnibus enim aliis edd. erat ἀμπλακήματα. Reddenda vox et sana in Tragici Supplic. 238. ubi vulgatur:

Κἀκεῖ δικάζει τἀμπλακήματ' ἐς λόγος.

Scribe: τἀπλακήμαθ' —. Nonnunquam et aliæ literæ, præcipue τ et λ, additæ, contrarium linguæ legibus. In Euripid. Ipoig. Aul. 352. edidit Musgrave,

- - - - Δαναΐδαι δ' ἀφίσαι
ταῦς διάγγελλον, μάτην δὲ μὴ πτερῶν ἐν Αἰόλῃ.

Ubi omissum λ. scribendum enim ταῦς διάγγελλον, sequitur enim εἴχας et πτερά λεις. Imperfectum hujus verbi occurrit in Here. fur. 554. Helen. 626. nunquam vero, quantum scio, aor. 2. Similis error latet forte in Iphig. Taur. 939.

Ταῦτ' ἄρ' ἐπ' ἀκταῖς πρὶν θάδ' ἐγγέλας μακάς.

raro aor. 2. passivi in Atticis Tragicis invenies. Legendum itaque: ἐγγάλθας. conf. Hecub. 591. 672. Æschyl. Choeph. 739. Agamemn. 302. Euripid. Hecub. 727. Orest. 1529. 1018. Sophocl. Electr. 1341. 1462. Œd. Tyr. 604. Fere semper aor. 1. a Tragicis usurpatum esse, præter

II.

MARCELLI.

Huc adeste Tiberinides ad templum mulieres,
Regillæ ad simulacrum suffimenta sacra ferentes.

[2] Θυσπόν ex corr. S.

Etym. M. pag. 154. 424. 503. 817. 883. monuere, Piersonus ad Mœrin, pag. 207. et Valk. ad Eurip. Phœn. pag. 506. Literam denique ν multis locis insertam esse, sensumque turbare, dudum notarunt VV. DD. conf. Wakefield ad Lucret. III. 927. ubi nonnulla exempla invenies.

Ῥηγίλλης ἶδος ἀμφὶ Θυσπόν ἱρὰ φέρουσαι] Regilla, e nobilissima Romana familia orta, fuit Herodis Attici uxor, soror Braduæ. vid. Visconti pag. 76. qui egregie, quæ ad Regillam spectant, omnia illustravit. — ἶδος, *sacra effigies, statua.* vide quæ monui ad Inscr. I. 19. Pro *simulacro deorum*, ponitur ap. Dionys. Halicarn. A. R. Lib. I. p. 38. παραλαβὼν καὶ τὸν πατέρα καὶ τὰ ἴδια τῶν θεῶν Appian. Mithrid. pag. 717. τὸ δὲ τῆς Ἀθηνᾶς ἶδος, ὃ παλλάδιον καλοῦσι. Vide præterea de hac voce Eroticum et Thom. Mag. Jungerm. ad Pollux. Lib. I. 7. et Toup. in Cur. noviss. in Suid. pag. 61. — Sæpenumero vox ἶδος pro *statua*, in poetis. Æschylus in Niobe. ap. Strabon. Lib. XII. p. 870.

Βερέκυντα χῶρον, ἵνθ' Ἀδραστείας ἶδος.

Insignis quoque est Callimachi locus apud Eusebium, in Præp. Evang. Lib. III. 8. emendatus a Toupio, in Emend. in Suid. T. III. p. 93. de Junonis statua lignea apud Samios:

Οὕτω Σμίλιδος ἔργον ἰδέσθαι, ἀλλ' ἐπὶ τεθμοῦ
Δηναίου γλυφάνῳ ἄξιος ὅσσα σανίς.
ὧδε γὰρ ἱδρύοντο Διὸς τότε· καὶ γὰρ Ἀθήνης
ἐν Λίνδῳ Δαναὸς λᾶαν ἴδρυεν ἶδος.

Lapides antiquissimis temporibus pro statuis honore positi. Euripides, Antiope:

- - - ἵνδεν δὲ Θαλάμοις βουπόλον
κοσμοῦντα κισσῷ στύλον Εὐΐου θεοῦ.

Simili modo Auctor Phoronidis, ap. Clem. Alex. Strom. Lib. I. pag. 418.

Καλλιθόη κλειδοῦχος Ὀλυμπιάδος βασιλείης
ἥρης Ἀργείης, ἣ στέμμασι καὶ Θυσάνοισι
πρώτη ἐκόσμησεν περὶ κίονα μακρὸν ἀνάσσης.

Dixi supra vocem ἶδος templum sæpenumero significare et monumentum. Tali significatione verbum credo reddendum esse fragmento corruptissimo, desumpto e Pythonis Catanensis (aut Alexandri Magni) fabula Satyrica, Agenis inscripta, ap. Athen. Lib. XIII. p. 595. F. Versus poetæ partim cum soluta oratione misti, ita se habent: Ἔστιν δ' ὅπου μὲν ὁ πάλαμος πίφυκεν, ὁ δὲ ἐφίτυμα [a] ἶχνον ἐξ ἀριστερᾶς δ' ἶδε

πόρης ὁ κλεινὸς ναὸς, ὃν δὴ Παλλίδης
τεύξας, κατήγων διὰ τὸ πρᾶγμ' αὐτοῦ φυγήν,
ἐνταῦθα δὴ τῶν βαρβάρων τινὲς μάγοι
ὁρῶντες αὐτὸν παγκάλως διακείμενον,
ἔφασαν ὡς ἄξιοῦσι τὴν ψυχὴν ἄνω
τὴν Πυθιονίκης - - - -

Totum locum depravatum, in hunc fere modum emendari posse existimo:

Ἔστιν δ' ὅπου μὲν ὁ πάλαμος πίφυχ' ἶδος
ἐφίχωμα δ' ὄρνον, ἐξ ἀριστερᾶς δ' ὅδε
πόρης ὁ κλεινὸς ναὸς, ὃν δὴ Παλλίδης
τεύξας, κατήγων διὰ τὸ πρᾶγμ' αὐτοῦ φυγήν.
ἐνταῦθα μὲν τῶν βαρβάρων τινὲς Μάγοι
ὁρῶντες αὐτὸν παγκάλως διακείμενον,
ἔφασαν, ὡς ἄξιοσι τὴν ψυχὴν ἄνω
τὴν Πυθιονίκης - - - -

Hic quidem, ubi arundo noscitur, monumentum
tumulus desertus est. Ex sinistra vero parte
meretricis superbum templum, quod Harpalus
ædificavit; paravitque sibi fugam ob hanc rem.
Hic autem, Barbarorum quidam Magi,
videntes templi situm præclarum,
dixere, se subvecturos animam Pythionices
in sedes supernas - - - -

In Fabula Satyrica Agenis inscripta, tractata erat historia Harpali et Pythionices. Ex pluribus enim quam ducentis talentis Harpalus, immensa duo monumenta in Pythionices exegit sempiternam memoriam. Pythionices historiam suavissime exposuit summus Criticorum, Jacobs, in Wielandii Museo Attico, T. II. sect. 3. pag. 178. Ibi acumen, doctrinam reconditam, poeticamque facultatem admirandi, jucundam occasionem sæpe nobis datam esse recordamur. Emendavit quoque fragmentum laudatum, at quia in nonnullis aliter sentimus, afferamus sententias viri doctissimi, libereque nostram

B.

ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ.

Δεῦρ' ἴτε, [1]Θυβριάδες, νηὸν ποτὶ τόνδε γυναῖκες,
Ῥηγίλλης ἔδος ἀμφὶ [2]θυοσκόα ἱρὰ φέρουσαι.

[1] Θυμβριάδες B.

ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ] Vide quæ de Marcello, carminis forsan auctore, in Præfatione monui.

Δεῦρ' ἴτε Θυβριάδες] Usitatius erat Θυμβριάδες. Θύμβρις enim Græcis Tiberis. Hesych. Θόμβρις, ὄνομα ποταμοῦ. Dionys. Perieget. 352.

- - - - ἧς διὰ μίσσους
Θόμβρις ἰλισσόμενος ῥέον εἰς ἅλα βάλλει.

Literam vero μ, multis vocabulis exterere, familiare Græcis poetis. In Scholiis MSS. ad Dionysium, monente Viscontio, legitur Θύβρις, quæ lectio genuina, nam et in antiquissimis Virgilii Codd. legitur Thybris; et Θ Græcorum, valet Romanorum Th. cf. Cluverii Italia antiq. pag. 699. ⊥ Memorabilis in hanc rem est H. Stephani observatio, in Thes. L. Gr. T. I. p. 794. Ego, ait, in antiquioribus et fide dignioribus diversorum poetarum scriptis ἴβρμος potius quam ὄμβρμος observasse mihi videor. At immemor optimæ observationis, in Æschylo, Agamemn. 1420. edidit

ἄπαλις δ' ἴσχι, μῖσος ὄμβρμος ἀστῶν.

et in Sept. ad Theb. 800.

πίπτουσιν ἀνδρῶν ὀμβρίμων κομπάσματα.

Stephanianam lectionem omnes retinuerunt, ipse novissimus Æschyli editor Du Theil. Brunk. in loco e Sept. ad Theb. petito edidit ἐβρίμων, quam lectionem usurpavit Cl. Schütz, qui tamen in Agamemn. (v. 1422.) conservavit lectionem Stephanianam. Idem vitiosum scribendi genus observavi in Euripide. In Orest. 1465. legitur, ed. Musgrav.

Ἰδαῖα μᾶτερ, μᾶτερ
ὀβρίμα, ὀβρίμα.

et in Ion. 215.

Τί γὰρ, παρανὼ ἀμφίσυρτα, ὄμβριμον.

vid. Brunk. ad Eurip. Orest. 1463. In Quinto Smyrnæo, ubi etiam tale vitium latuit, veram lectionem restituit Toup. Emend. in Suid. T. III. pag. 253. — Litera μ multos errores effecit in poetis Græcis euphoniæ causa, ab imperitis librariis posita. In Euripid. Alcest. 245. legitur:

Ὅστις ἀρίστας ἀμπλακὼν ἀλόχου
τῶνδ', ἀβίοτον
τὸν ἔπειτα χρόνον βιοτεύσει.

Legendum vero deleta litera μ, ἁπλακὼν. vid. Schol. Sophocl. Trachin. 120. Brunk. ad Sophocl. Œd. Tyr. 472. Simili modo in Euripid. Iphig. Aul. 124.

Καὶ πῶς Ἀχιλεὺς, λίπτ' ἀμπλακὼν,
οὐ μίγα φυσῶν Ὀυμὸν ἐκπίρει
σοὶ, σῇ τ' ἀλόχῳ;

Legendum est, λίπτ' ἀπλακὼν, nam Marklandi emendatio

— λίπτ' (i. e. κατὰ λίπτρα) ἀμπλακίαν,

dura est, et participio Ionico nullus locus concedendus in Scena Attica. In Æschyli Eumenid. 935. accurate Hermannus edidit ἀπλακήματα, in omnibus enim aliis edd. erat ἀμπλακήματα. Reddenda vox et sana in Tragici Supplic. 238. ubi vulgatur:

Κἀκεῖ δικάζει τἀμπλακήμαθ' ἡ λόγος.

Scribe: τἀπλακήμαθ' —. Nonnunquam et aliæ literæ, præcipue τ λ, additæ, contrarium linguæ legibus. In Euripid. Ipoig. Aul. 352. edidit Musgrave,

- - - - Δαναΐδαι δ' ἀφίσιν
παῖς διάγγελον, μάτην δὲ μὰ πᾶσιν ἐν Ἀιδᾳ.

Ubi omissum λ. scribendum enim πᾶς διάγγελλον, sequitur enim εἶχεν et παρέλαις. Imperfectum hujus verbi occurrit in Here. fur. 554. Helen. 626. nusquam vero, quantum scio, aor. 2. Similis error latet forte in Iphig. Taur. 939.

Ταῦτ' ἄρ' ἐσ' ἀκταῖς κἀνθάδ' ἐγγέλας μακράς.

raro aor. 2. passivi in Atticis Tragicis invenies. Legendum itaque: ἐγγέλᾶς. cf. Hecub. 591. 672. Æschyl. Choeph. 739. Agamemn. 302. Euripid. Hecub. 727. Orest. 1529. 1018. Sophocl. Electr. 1341. 1462. Œd. Tyr. 604. Fere semper aor. 1. a Tragicis usurpatum esse, præter

II.

MARCELLI.

Huc adeste Tiberinides ad templum mulieres,
Regillæ ad simulacrum suffimenta sacra ferentes.

[2] Συσκιὸν ex corr. S.

Etym. M. pag. 154. 424. 503. 817. 883. monuere, Piersones ad Mœrin, pag. 207. et Valk. ad Eurip. Phœn. pag. 506. Literam denique ν multis locis insertam esse, sensumque turbare, dudum notarunt VV. DD. cnf. Wakefield ad Lucret. III. 927. ubi nonnulla exempla invenies.

Ῥηγίλλης ἶδος ἀμφὶ Συσκιὸν ἱρὰ φέρουσαι] Regilla, e nobilissima Romana familia orta, fuit Herodis Attici uxor, soror Braduæ. vid. Visconti pag. 76. qui egregie, quæ ad Regillam spectant, omnia illustravit. — ἶδος, *sacra effigies, statua.* vide quæ monui ad Inscr. I. 19. Pro *simulacro deorum*, ponitur ap. Dionys. Halicarn. A. R. Lib. I. p. 38. παραλαβὼν καὶ τὸν πατέρα καὶ τὰ ἴδια τῶν θεῶν Appian. Mithrid. pag. 717. τὸ δὲ τῆς Ἀθηνᾶς ἶδος, ὃ παλλάδιον καλοῦσι. Vide præterea de hac voce Erotianum et Thom. Mag. Jungerm. ad Pollux. Lib. I. 7. et Toup. in Cur. noviss. in Suid. pag. 61. — Sæpenumero vox ἶδος pro *statua*, in poetis. Æschylus in Niobe. ap. Strabon. Lib. XII. p. 870.

Βερέκυντα χῶρον, ἵνΘ' Ἀδραστείας ἶδος.

Insignis quoque est Callimachi locus apud Eusebium, in Præp. Evang. Lib. III. 8. emendatus a Toupio, in Emend. in Suid. T. III. p. 93. de Junonis statua lignea apud Samios:

Οὔπω Σμίλιδος ἔργον ἰύξεον, ἀλλ' ἐπὶ τεθμοῦ
Δαιδαλέου γλυφάνῳ ἄξονι ἧσθαι σανίς.
ἤδη γὰρ ἱδρύοντο θεοὺς τότε· καὶ γὰρ Ἀθήνης
ἐν Λίνδῳ Δαναὸς λᾶαν ἔθηκεν ἶδος.

Lapides antiquissimis temporibus pro statuis honore positi. Euripides, Antiope:

- - - ἔνδον δὲ θαλάμοις βουπόλον
κοσμοῦντα κισσῷ στύλον εὐίου θεοῦ.

Simili modo Auctor Phoronidis, ap. Clem. Alex. Strom. Lib. I. pag. 418.

Καλλιθέη κλειδοῦχος Ὀλυμπιάδος βασιλείης
ἔρις Ἀργείης, ἣ στέμμασι καὶ Συσκίοισι
πρώτη εἰκόσμησεν περὶ κίονα μακρὸν ἀνάσσης.

Dixi supra vocem ἶδος templum sæpenumero significare et monumentum. Tali significatione verbum credo reddendum esse fragmento corruptissimo, desumpto e Pythonis Catanensis (aut Alexandri Magni) fabula Satyrica, Agenis inscripta, ap. Athen. Lib. XIII. p. 595. F. Versus poetæ partim cum soluta oratione misti, ita se habent: Ἔστιν δ' ὅπου μὲν ὁ πάλαμος σίφυχι, ὁ δὲ ἐφίτυμα [2]ἔργον ἐξ ἀριστερᾶς δ' ὧδε

πόρνης ὁ κλεινὸς ναὸς, ὃν δὴ Παλλίδης
τεύξας, κατέργου διὰ τὸ πρᾶγμ' αὐτοῦ φυγήν,
ἐνταῦθα δὴ τῶν βαρβάρων τινὲς μάγοι
ὁρῶντες αὐτὸν παγκάλως διακείμενον,
ἔφασαν ὡς ἄξουσι τὴν ψυχὴν ἄνω
τὴν Πυθιονίκης - - - -

Totum locum depravatum, in hunc fere modum emendari posse existimo:

Ἔστιν δ' ὅπου μὲν ὁ πάλαμος σίφυχ' ἶδος
ἐφίτυμα δ' ὄρνυσ, ἐξ ἀριστερᾶς δ' ὧδε
πόρνης ὁ κλεινὸς ναὸς, ὃν δὴ Παλλίδης
τεύξας, κατέργου διὰ τὸ πρᾶγμ' αὐτοῦ φυγήν.
ἐνταῦθα μὲν τῶν βαρβάρων τινὲς Μάγοι
ὁρῶντες αὐτὸν παγκάλως διακείμενον,
ἔφασαν, ὡς ἄξουσι τὴν ψυχὴν ἄνω
τὴν Πυθιονίκης - - - -

Hic quidem, ubi arundo nascitur, monumentum
tumulus desertus est. Ex sinistra vero parte
meretricis superbum templum, quod Herpalus
ædificavit; paravitque sibi fugam ob hanc rem.
Hic autem, Barbarorum quidam Magi,
videntes templi situm præclarum,
dixere, se subvecturos animam Pythionices
in sedes supernas - - - -

In Fabula Satyrica Agenis inscripta, tractata erat historia Harpali et Pythionices. Ex pluribus enim quam ducentis talentis Harpalus, immensa duo monumenta in Pythionices exegit sempiternam memoriam. Pythionices historiam suavissime exposuit summus Criticorum, Jacobs, in Wielandii Museo Attico, T. II. sect. 3. pag. 178. Ibi acumen, doctrinam reconditam, poeticamque facultatem admirandi, jucundam occasionem sæpe nobis datam esse recordamur. Emendavit quoque fragmentum laudatum, at quia in nonnullis aliter sentimus, afferamus sententias viri doctissimi, libereque nostram

B.

ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ.

Δεῦρ' ἴτε, [1]Θυβριάδες, νηὸν ποτὶ τόνδε γυναῖκες,
Ῥηγίλλης ἕδος ἀμφὶ [2]θυοσκόα ἱρὰ φέρουσαι.

[1] Θυμβριάδες B.

ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ] Vide quæ de Marcello, carminis forsan auctore, in Præfatione monui.

Δεῦρ' ἴτε Θυβριάδες] Usitatius erat Θυμβριάδες. Θύμβρις enim Græcis *Tiberis*. Hesych. Θύμβρις, ὄνομα ποταμοῦ. Dionys. Periegot. 352.

- - - - ἧς διὰ μίσσης
Θύμβρις ἱλισσόμενος ῥόον ὑϊς ἄλα βάλλει.

Literam vero μ, multis vocabulis exterere, familiare Græcis poetis. In Scholiis MSS. ad Dionysium, monente Viscontio, legitur Θύβρις, quæ lectio genuina, nam et in antiquissimis Virgilii Codd. legitur Thybris; et Θ Græcorum, valet Romanorum *Th.* cnf. Cluverii Italia antiq. pag. 699. ⊥ Memorabilis in hanc rem est H. Stephani observatio, in Thes. L. Gr. T. I. p. 794. Ego, ait, in antiquioribus et fide dignioribus diversorum poetarum scriptis ὄβριμος potius quam ὄμβριμος observasse mihi videor. At immemor optimæ observationis, in Æschylo, Agamemn. 1420. edidit

ἄπολις δ' ἴσῃ, μῖσος ὄμβριμος ἀστοῖς.

et in Sept. ad Theb. 800.

πίστωσιν ἀνδρῶν ὀμβρίμων πομπάσματα.

Stephanianam lectionem omnes retinuerunt, ipse novissimus Æschyli editor Du Theil. Brunk, in loco e Sept. ad Theb. petito edidit ὀβρίμων, quam lectionem usurpavit Cl. Schütz, qui tamen in Agamemn. (v. 1422.) conservavit lectionem Stephanianam. Idem vitiosum scribendi genus observavi in Euripide. In Orest. 1465. legitur, ed. Musgrav.

ὠδαῖα μᾶτερ, μᾶτερ
ὀβρίμα, ὀβρίμα.

at in Ion. 215.

Τί γὰρ, παραινῶν ἀμφίπυρον, ὄμβριμον.

vid. Brunk. ad Eurip. Orest. 1463. In Quinto Smyrnæo, ubi etiam tale vitium latuit, veram lectionem restituit Toup. Emend. in Suid. T. III. pag. 253. — Litera μ multos errores effecit in poetis Græcis euphoniæ causa, ab imperitis librariis posita. In Euripid. Alcest. 245. legitur:

Ὅστις ἀρίστης ἁμπλακὴν ἀλόχου
τῆσδ', ἀβίωτον
τὸν ἔπειτα χρόνον βιοτεύσει.

Legendum vero deleta litera μ, ἁπλακὴν. vld. Schol. Sophocl. Trachin. 120. Brunk. ad Sophocl. Œd. Tyr. 472. Simili modo in Euripid. Iphig. Aul. 124.

Καὶ πῶς Ἀχιλεὺς, λίπτ' ἀμπλακὼν,
οὐ μέγα φυσᾶν δυμὸν ἐπαίρει
σοί, σῷ τ' ἀλόχῳ;

Legendum est, λίπτ' ἀπλακὼν, nam Marklandi emendatio

— λίπτ' (i. e. κατὰ λίπτρα) ἀμπλακίσιν,

dura est, et participio Ionico nullus locus concedendus in Scena Attica. In Æschyli Eumenid. 935. accurate Hermannus edidit ἀπλακήματα, in omnibus enim aliis edd. erat ἀμπλακήματα. Reddenda vox et sana in Tragici Supplic. 238. ubi vulgatur:

Κἀκεῖ δικάζει τἀμπλακήμαθ' ἁ λόγος.

Scribe: τἀπλακήμαθ' —. Nonnunquam et aliæ literæ, præcipue τὸ λ, additæ, contrarium linguæ legibus. In Euripid. Ipoig. Aul. 352. edidit Musgrave,

- - - - Δαναΐδαι δ' ἀφίπται
ναῦς διήγγελσν, μάτην δὲ μὰ πομπὰν ἐν Αὐλίδι.

Ubi omissum λ. scribendum enim πᾶς διήγγελλον, sequitur enim εἶχες et παρεσκάλεις. Imperfectum hujus verbi occurrit in Herc. fur. 554. Helen. 626. nunquam vero, quantum scio, aor. 2. Similis error latet forte in Iphig. Taur. 939.

Ταῦτ' ἄρ' ἐν' ἀκταῖς πρὶν θάδ' ἐγγέλας μακράς.

raro aor. 2. passivi in Atticis Tragicis invenies. Legendum itaque: ἐγγίλθες. cnf. Hecub. 591. 672. Æschyl. Choeph. 739. Agamemn. 302. Euripid. Hecub. 727. Orest. 1529. 1018. Sophocl. Electr. 1341. 1462. Œd. Tyr. 604. Fere semper aor. 1. a Tragicis usurpatum esse, præter

II.

MARCELLI.

Huc adeste Tiberinides ad templum mulieres,
Regillæ ad simulacrum suffimenta sacra ferentes.

[2] Θυσιάν ex corr. S.

Etym. M. pag. 154. 424. 503. 817. 883. monuere, Piersonus ad Mœrin, pag. 207. et Valk. ad Eurip. Phœn. pag. 306. Literam denique ν multis locis insertam esse, sensumque turbare, dudum notarunt VV. DD. conf. Wakefield ad Lucret. III. 927. ubi nonnulla exempla invenies.

Ῥηγίλλης ἶδος ἀμφὶ θυοσκόα ἱρὰ φέρουσαι] Regilla, e nobilissima Romana familia orta, fuit Herodis Attici uxor, soror Braduæ. vid. Visconti pag. 76. qui egregie, quæ ad Regillam spectant, omnia illustravit. — ἶδος, *sacra effigies, statua*. vide quæ monui ad Inscr. I. 19. Pro *simulacro deorum*, ponitur ap. Dionys. Halicarn. A. R. Lib. I. p. 38. παραλαβὼν καὶ τὸν πατέρα καὶ τὰ ἴδια τῶν θεῶν Appian. Mithrid. pag. 717. τὸ δὲ τῆς Ἀθηνᾶς ἶδος, ὃ παλλάδιον καλοῦσι. Vide præterea de hac voce Erotianum et Thom. Mag. Jungerm. ad Polluc. Lib. I. 7. et Toup. in Cur. noviss. in Suid. pag. 61. — Sæpenumero vox ἶδος pro *statua*, in poetis. Æschylus in Niobe. ap. Strabon. Lib. XII. p. 870.

Βερέκυντα χῶρον, ἔνθ' Ἀδραστείας ἶδος.

Insignis quoque est Callimachi locus apud Eusebium, in Præp. Evang. Lib. III. 8. emendatus a Toupio, in Emend. in Suid. T. III. p. 93. de Junonis statua lignea apud Samios:

Οὔπω Σμίλιδος ἔργον ἰύξεον, ἀλλ' ἐπὶ τεθμοῦ
Δηναίου γλυφάνῳ ἄξοος ἧσθα σανίς.
ὧδε γὰρ ἱδρύοντο Διὸς τότε· καὶ γὰρ Ἀθήνης
ἐν Λίνδῳ Δαναὸς λᾶαν ἴδρυεν ἶδος.

Lapides antiquissimis temporibus pro statuis honore positi. Euripides, Antiope:

- - - ἔνδον δὲ θαλάμοις βουπόλον
κοσμοῦντα κισσῷ στύλον εἰδον θεοῦ.

Simili modo Auctor Phoronidis, ap. Clem. Alex. Strom. Lib. I. pag. 418.

Καλλιθόη κλειδοῦχος Ὀλυμπιάδος βασιλείης
ἧρις Ἀργείης, ἣ στέμμασι καὶ θυσάνοισι
πρώτη ἐκόσμησεν περὶ κίονα μακρὸν ἀνάσσης.

Dixi supra vocem ἶδος templum sæpenumero significare et monumentum. Tali significatione verbum credo reddendum esse fragmento corruptissimo, desumpto e Pythonis Catanensis (aut Alexandri Magni) fabula Satyrica, Agenis inscripta, ap. Athen. Lib. XIII. p. 595. F. Versus poetæ partim cum soluta oratione misti, ita se habent: Ἔστιν δ' ὅπου μὲν ὁ κάλαμος πίφυκεν, ὁ δὲ ἰφίτομα [2]ἔχων ἐξ ἀριστερᾶς δ' ὁδὸς

πόρνης ὁ κλεινὸς ναὸς, ὃν δὴ Παλλίδης
τεύξας, κατέγνω διὰ τὸ πρᾶγμ' αὐτοῦ φυγήν.
ἐνταῦθα δὴ τῶν βαρβάρων τινὲς μάγοι
ὁρῶντες αὐτὸν παγκάλως διακείμενον,
ἔφασαν, ὡς ἄξουσι τὴν ψυχὴν ἄνω
τὴν Πυθιονίκης - - - -

Totum locum depravatum, in hunc fere modum emendari posse existimo:

Ἔστιν δ' ὅπου μὲν ὁ κάλαμος πίφυχ' ἶδος
ἰπίχωμα δ' ὄρυγος, ἐξ ἀριστερᾶς δ' ὁδὸς
πόρνης ὁ κλεινὸς ναὸς, ὃν δὴ Παλλίδης
τεύξας, κατέγνω διὰ τὸ πρᾶγμ' αὐτοῦ φυγήν.
ἐνταῦθα μὲν τῶν βαρβάρων τινὲς Μάγοι
ὁρῶντες αὐτὸν παγκάλως διακείμενον,
ἔφασαν, ὡς ἄξουσι τὴν ψυχὴν ἄνω
τὴν Πυθιονίκης - - - -

Hic quidem, ubi arundo nascitur, monumentum
tumulus desertus est. Ex sinistra vero parte
meretricis superbum templum, quod Harpalus
ædificavit; paravitque sibi fugam ob hanc rem.
Hic autem, Barbarorum quidam Magi,
videntes templi situm præclarum,
dixere, se subvecturos animam Pythionices
in sedes supernas - - - -

In Fabula Satyrica Agenis inscripta, tractata erat historia Harpali et Pythionices. Ex pluribus enim quam ducentis talentis Harpalus, immensa duo monumenta in Pythionices exegit sempiternam memoriam. Pythionices historiam suavissime exposuit summus Criticorum, Jacobs, in Wielandii Museo Attico, T. II. sect. 3. pag. 178. Ibi acumen, doctrinam reconditam, poeticamque facultatem admirandi, jucundam occasionem sæpe nobis datam esse recordamur. Emendavit quoque fragmentum laudatum, at quia in nonnullis aliter sentimus, afferamus sententias viri doctissimi, libereque nostram

Ἡ δὲ πολυκτεάνων μὲν [1]ἔην ἐξ Αἰνεαδάων,
Ἀγχίσεω [2]κλυτὸν αἷμα καὶ Ἰδαίης Ἀφροδίτης.
Γήματο δ' [3]ἐς Μαραθῶνα. θεαὶ δέ μιν οὐρανιῶναι
[4]Τίουσιν, Δηώ τε νέη, Δηώ τε παλαιὴ,
Τῆσί περ ἱερὸν εἶδος ἐϋζώνοιο γυναικὸς
[5]Ἄγκειται· αὐτὴ δὲ μεθ' ἡρώνῃσι νέναται

[1] ἔτη A. [2] καυτὸν A. [3] εἰς S. M. B.

addemus opinionem. Acutam v. 1. recepi Jacobsii emendationem, πίφυχ'. at pro ἴλος, quæ conjectura ingeniosa, scribendum mihi videtur ἴδος. Præterea vox ἴλος, quæ arundinosam regionem indigitat, (vid. Angares ap. Athen. Lib. XIV. pag. 633.) superflua est, quia jam præcesserat, ὅσσον ὁ κάλαμος πίφυχ'. Credidit Vir doctissimus, templum Pythionices in calamis positum esse, talem enim habuit Venus apud Milesios. vid. Theocrit. Id. XXIX. 4. v. 2. ita scribit V. D.

ὄνθ' αἴέτωμα, κἀξ ἀριστερᾶς ὁδοῦ.

Eradite quidem posuit *aiétωμα*, at *ἐπίχωμα* propius ad literarum ductus accedere videtur, et ad ipsam rem jucundissime. Vocem ὄρνυ e Glossa ortam putat, qua ὄφος scriptum erat. At ὄρνος i. q. ὀρφνὸς aut ὀρφανός. *ἐπίχωμα ὄρνυ*, reddo, *tumultum desertum*. vid. Phavorinum h. v. δ' ὅδε mutaverat doctissimus Criticus in ὁδοῦ. Sed lectio in Athenæo recte se habet et servanda. Sophocles Electr. 6.

αὖτη δ', Ὀρέστα, τοῦ λυκοκτόνου θεοῦ
ἀγορὰ Λύκειος. οὐξ ἀριστερᾶς δ' ὅδε,
Ἥρας ὁ κλεινὸς ναός.

v. 3. male erat in Athenæo λαὸς, quod jam a Casaubono observatum. Cur *Harpalus* Παλλάδος dictus, narrat Athenæus. In v. 6. vir doctissimus pro πεγκάλως scribit *πανκάλως*. Non tamen mihi persuadere possum hanc lectionem a poeta profectam esse. Sermo, ut mihi videtur de superbo situ monumenti, minime de Harpalo, certe sensus, et verbum illud *διαπέμπειν*, quod de ædificio bene dici potest, hoc indigitare videtur. v. 5. male vulgatur ἀξιοῦσι. patet scribendum esse ἄξουσι —. In poetæ vs. 2. Lapis et Arcudius θυσιάδα. Vitiosa est Salmasiana lectio θυσιῶν.

Ἡ δὲ πολυκτεάνων - - - Ἀφροδίτης] Nobilissimam facit Regillam inscriptionis auctor, et ad Æneam et Anchisem gentis originem refert. cnf. Visconti.

Γήματο δ' ἐς Μαραθῶνα. - - -] Nupsit Regilla Herodi Attico, qui Marathonius erat. Marathon, notus Atticæ pagus, unde fuit Herodes. Ibi immensas opes possidens, vitam exegit, ibidemque sepeliri voluit. vid. Philostratum in Herode, c. 12. Gellium Lib. I. 2. Conservavit Philostratus Epigramma ipsius sepulcro inscriptam: Brunk. Analect, T. III. pag. 272.

Ἀττικοῦ Ἡρῴδης Μαραθώνιος, οὗ τάδε πάντα
κεῖται τῶνδε τάφῳ, πάντοθεν εὐδόμενος.

Dictus quoque Herodes, Marathonius in Inscriptione Athenis reperta, editaque a Sponio, Itin. T. II. pag. 482. cnf. Viscont. ad h. l.

Θεαὶ δέ μιν οὐρανῖναι - - - παλαιὴ] Ex Salmasii sententia, duæ hic proponuntur Cereres, nova et antiqua. Cererem intelligit matrem, et filiam Proserpinam, Cererem novam, juniorem a poeta vocatam. At a viro docto minime observatum, hæc reliquis non convenire. Spanhemius, ad Callimach. Hymn. in Cerer. 133. sub nova Cerere, Sabinam imperatoris Hadriani uxorem intelligit. At hæc nulla temporis ratione habita, scripsit Vir doctus. Sine dubio intelligenda est Faustina; cui sententiæ magnam vim e versu 48. conciliavit Viscontius. Ibi legitur:

Τοῦτο δὲ Φαυστίνῃ κεχαρισμένον ἔστω
ἄγαλμα.

Hinc quoque patet, Faustinam juniorem, Cererem novam dictam esse. Ex V. Cl. Eichstædtii censura, pag. 489. intellexi, opinionem hanc, Faustinam sub Cereris nomine latere, jam Arnaldum habuisse, in libello De diis παρέδροις. cap. XXII. pag. 144. aliamque falsam exstare, in Maffeii Art. Critic. lapid. III. 1. pag. 143. Deæ dictæ οὐρανῖναι, cœlestes, quod idem est ac οὐράνιαι, in Tragico incerto ap. Stobæum Grotii pag. 133. οὐράνιον solet esse epitheton deorum, in Homero. vid. Iliad. α'. 570. ε'. 373. ξ'. 195. φ'. 275. 509. οὐρανιώνη, nunquam, quantum scio, in alio poeta occurrit.

Ἄγκειται] Optime Marcellus adhibeit verbum ἀνατίθεσθαι, quod Grammaticorum veterum auctoritate, de dedicatione aliosjus rei, maxime *statuæ*, dicitur. Athenæus, Lib. I. pag. 23. C. Ἀνατίθεσθαι δὲ φασὶν, ἐπὶ ἀνδριάντος. ἔθος γὰρ ἐπὶ πανα-

Ea quidem opulentissimis erat ex Æneadis,
Anchisæ inclytus sanguis, et Idææ Veneris:
Nupta venit Marathona: divæ autem ipsam cœlestes
Honorant, Ceres nova, et Ceres prisca,
Quibus sacra effigies formosæ mulieris
Dicata est. Ipsa vero cum heroinis habitat

[4] Τίμουσιν A.

[5] Ἀγχεῖται A.

καμπύλον χρωμένους τῇ λέξει, διίσυρον. Theocritus, Id. X. 32. ex emendatione Toupii in Animadv. p. 395.

Αἴθε μοι ἧς ὅσσα Κρονίδην ποκα φαντὶ πιθέσθαι,
χρύσεα ἀμφοτερεῖ κ' ἀναπείμεθα τᾷ Ἀφροδίτᾳ.

Auctor incertus Epigrammatis asservati in Bibliotheca Cardin. Zeladæ, in Analect. Brunk. T. III. n. CLXIII.

Ἄλσος μὲν Μούσαις ἱερὸν λέγα τῶτ' ἀναπεῖσθαι
τὰς βίβλους δελφὶς, τὰς παρὰ τοῖς πλατάνοις.

MsS' ἡρῆσι γίγασται - - - Ἐν μακάρων νήσοισιν] Atticum est ἡρῶσι pro ἡρῆσι. Sic infra v. 55.

Οὐδέ μιν ἡρῆσι παλαιῇσιν μεθίουσα.

Aristoph. Nub. 315. Αἱ φθογξάμεναι ταῦτο τὸ σημεῖον μᾶν ἡρῶναί τινες εἰσίν; Ubi Scholiastes: Ἀττικὴ ἡ σύνταξις τὸ ἡρῶναι, ὡς ἰδεῖν, ἴδειν —. Κατὰ δὲ τὸ ἀρχαῖον καὶ σύνηθες αὐτῷ, ἐνθάδε τρισυλλάβως προήνεγκε τὸ ἡρῶναι. Nil altius hærebat mentibus antiquorum, quam animas scelerum puras in beatas sedes migrare. Testimonia veterum a viris doctis passim collecta. In elegantissimo Pauli Æmilii epigrammate, apud Gorium, Inscriptt. Etrusc. T. II. p. 219. invenies:

καὶ ναίεις μακάρων νήσους θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ,
ἔνθα κατ' Ἠλυσίων πεδίων σκιερῶσα γένηθας
ἄνθεσιν ἐν μαλακοῖσιν, καλῶν ἕκτοσθεν ἁπάντων.

Desidero hoc loco doctrinam Salmasii, scribentis: 'Saturnum in beatis insulis regnare, hic fecit, quod nescio an alibi temere invenies.' Cui non notus Pindari locus Ol. II. 122. quem integrum transferre liceat:

Ὅσοι δ' ἐτόλμασαν ἐς τρὶς
ἑκατέρωθι μείναντες
ἀπὸ πάμπαν ἀδίκων ἔχειν
ψυχὰν, ἵτιλαν Διὸς
ὁδὸν παρὰ Κρόνου τύρσιν· ἔνθα μακάρων
νᾶσον ἀκαμάτας
αὖραι περιπνέουσιν· ἄνθεμα δὲ χρυσοῦ φλέγει,
τὰ μὲν χερσόθεν, ἀπ' ἀγλαῶν δενδρίων,
ὕδωρ δ' ἄλλα φέρβει·
ὅρμοισι τῶν χέρας ἀναπλέκοντι καὶ στεφάνοις.
βουλαῖς ἐν ὀρθαῖς Ῥαδαμάνθυος.
ὃν πατὴρ ἔχει Κρόνου ἕτοιμον αὐτῷ πάρεδρον
σοφὸς ὁ πάντων Ῥέας ὑπέρτατον ἔχοισας θρόνον.

Reperit Visconti aliam quoque auctoritatem in picturis sepulcri Nasonum Tab. VIII., ubi anima a Mercurio ad Saturnum sedentem adducitur. — Similitudine aliqua argumenti admoniti, addamus conjecturam de Suidæ loco. Memorat Grammaticus arcem Thebarum in Bœotia sitarum, vocatam esse *Insulam beatorum*. v. Μακάρων νῆσοι. — ἡ ἀκρόπολις τῶν ἐν Βοιωτίᾳ Θηβῶν τὸ παλαιὸν, ὡς Παρμενίδης. Nihil hic observarunt Visi docti. At in Photii Lexico MS. iisdem fere verbis hæc inveni: Μακάρων νῆσοι. ἡ ἀκρόπολις τῶν ἐν Βοιωτίᾳ Θηβῶν, τὸ παλαιὸν, ὡς Ἀρμενίδας. Ex his apparet, in Suida, Photii auctoritate Ἀρμενίδας, pro Παρμενίδης legendum esse. Fuit enim Armenidas scriptor de Rebus Thebanis; hoc intelliges e loco Scholiastæ, Apollonii Rhod. Lib. I. 551. Ἀθηναίης Ἰτωνίδος, γράφεται καὶ Τριτωνίδος. Ἰτωνίας δὲ Ἀθηνᾶς ἐστὶν ἱερὸν ἐν Κορωνείᾳ τῆς Βοιωτίας. .... Ἀρμενίδας δὲ, ἐν τοῖς Θηβαϊκοῖς, Ἀμφικτύονες εἶδον Ἰτωνὸν ἐν Θετταλίᾳ γεννᾶσθαι (φησὶ), ἀφ' οὗ Ἴτων πόλις καὶ Ἰτωνὶς Ἀθηνᾶ. Armenidæ nomen restituendum alio loco Scholiorum in Apollon. Rhod. Lib. I. 741. Ibi de origine Thebarum mentione injecta, hæc leguntur: ὅτι δὲ ἀκολούθησαν τῇ Ἀμφίονος λύρᾳ οἱ λίθοι αὐτόματοι, ἱστορεῖ καὶ Ἀντιμενίδας ἐν περάτῳ. τὴν δὲ λύραν δοθῆναι Ἀμφίονι ὑπὸ Μουσῶν φησὶ. Scribe: Ἀρμενίδας. Syllabam ἐν pro ἐμ, in voce ἐμβασιλεύει, accurate dedit Arcadius. Talia occurrunt plura in Codd. MSS. et antiquis Inscriptt. Sic oeatics TTNBOΣ pro TTMBOΣ incipium invenies. Magna laude dignum est Viscontii ingenium, qui in notis ad h.l. emendavit epigramma in Ana-

Ἐν μακάρων νήσοισιν, ἵνα Κρόνος [1] ἐμβασιλεύει.
Τοῦτο γὰρ αὐτ' ἀγαθοῖο νόου [2] εἴληχεν ἄποινον.

[1] ἐμβασιλεύει tanquam ex marmore omnes.

lect. Brunk. T. III. adesp. DCCXVIII. Edidit enim Brunkius:

Τίς μου τὴν Σειρῆν' ἄκακον κακὸς ἥρπασε δαίμων;
τίς μου τὴν γλυκερὴν ἥρπασ' ἀηδονίδα;
πατὶ μιῇ ψυχραῖσιν ἄφαρ σταγόνεσσι λιθεῖσα
ἄλσε Μοῦσ', ἐτάκη δ' ὅμματ' ἐκεῖνα σίο,
καὶ στόμα πίφαυται τὸ χρύσιον· οὐδὲν ἔτ' ἦν σοι
λείψανον οἷα εἶδος, οὐ σοφίης φίλεται.
ἔρρετε μείρηκες θυμαλγίες. ἄμμοροι ἰσθλῶν
ἐλπίδος ἀνθρώπων πάντα δ' ἄδηλα Τύχης.

Versu primo in lapide invenit Visconti:

Τίς μου τὴν Σειρῆνα κακὸς κακὸς ἥρπασε δαίμων.

Elegantissima lectio! tantum abest, ut auribus meis molesta sit repetitio verborum κακὸς, ut potius existimem, diligenter hæc verba a poeta posita esse, ne funestam cladem celeriter currentibus et remissioribus numeris caneret, sed ut languida aliquantum sensibus oratione fata luctuosa deploraret. cnf. Burmann. ad Anthol. Lat. T. II. pag. 98. Versum 6. ita lapis exhibet:

λείψανον οὐ καλοὺς, οὐ σοφίας φίλεται.

Ubi addita litera λ, legendum; οὐ κάλλους, pro quo Brunkius exhibuit οἷα εἴδους. Sexcenta equidem, nimia literarum arctatione corrupta loca afferre possum. Expromam pauca. In Athenæo, Lib. XIV. pag. 697., Scolion legitur venustissimum, editum quoque a Brunkio, in Analect. T. I. pag. 154. et Ilgen, in Scoliis pag. 31.

Ἐκ γῆς χρὴ πατιδεῖν πλόον
εἴ τις δύναιτο, καὶ πάλαμιν ἔχοι·
ἐπεὶ δέ κ' ἐν πόντῳ γένηται
τῷ παρίοντι τρέχειν ἀνάγκα.

Putat Jacobs in Animadv. ad Anthol. T. I. P. 1. p. 294. (cnf. Addend. ad Ilgenii Scol. pag. 256.) post ἐκ γῆς omissum esse vocabulum, quod versum expleverit, ut esset Alcaicus. At nihil deesse puto. Est enim primus versiculus Glyconicus, Antispasticus dimeter Acatalecticus, qualis ille Simonidis ap. Plutarchum, in Consol. ad Apollon. T. I. pag. 297. ed. Wyttenbach.

Ἄπρακτα δὲ μελιδήσ.

et notus Horatii, Lib. I. Od. III. 1.

"Sic te diva potens Cypri."

Miror vero, neminem quantum scio, animadvertisse, versum tertium vitio laborare. Credo Scolion sic scribendum et distinguendum esse:

Ἐκ γῆς χρὴ πατιδεῖν πλόον
εἴ τις δύναιτο, καὶ πάλαμιν ἔχοι·
ἐπεὶ δ' ἂν ἔμπορος γένηται,
τῷ παρίοντι τρέχειν ἀνάγκα.

Sensus est: *oportet nautam e terra agitatum videre mare, an rei nauticæ habeat cognitionem* (εἰ πάλαμιν ἔχοι); *si vero mercator factus, deprehensus in mari tempestate, omnibus viribus allaborandum, ut sente recte uteretur.* πάλαμη, *ratio est, qua quid efficitur*, i. q. δύναμις. Certe sic sæpius usurpatur a Pindaro, v. c. Olymp. IX. 38. X. 25. Pyth. I. 85. Nem. X. 121. etc. Versu tertio, spondeus, Lyrica omnino defendi potest auctoritate. Video his scriptis Wakefieldium, in Silva Critica, T. IV. pag. 63. conjecisse v. 4.

Τῷ φοβέοντι τρέχειν ἀάτᾳ,

aut,

Τῇ φοβεούσῃ τρέχειν ἄμ' αὔρᾳ.

Sed hoc nimis a literarum doctibus recedit. Ob falsam scribendi methodum, vitiose se habet Mesomedis locus in Brunkii Analect. T. II. pag. 292. Antholog. Jacobs, T. III. pag. 6.

λήθουσα δὲ πὰρ πόδα βαίνας,
γαυρούμενον αἰχίνα πλάσας,
ὑπὸ πῶχυν ἀεὶ βίοτον μετρᾷς,
πούς δ' ὑπὸ πόλῳσιν ἀεὶ πάτῳ ὀφρὺν,
ζυγὸν μετὰ χεῖρα κρατοῦσα.

Versu 4. hiatus est, qui cum unicus sit toto hympo, Dactylicis numeris elegantur condito, omnino tollendus. Procul dubio fuit in Mesomede:

πούς δ' ὑπὸ πόλῳσιν ἀεὶ πάτῳ
ὀφρὺν, ζυγὰ χειρὶ κρατοῦσα.

Quam bene nunc numeri utriusque versus sententiæ conveniunt. Vox cæterum ὀφρὺν mihi suspecta est, et sine ullo sententiæ damno tollenda. Tum esset:

πούς δ' ὑπὸ πόλῳσιν ἀεὶ πάτῳ
ζυγὸν μετὰ χεῖρα κρατοῦσα.

Conferendus cum Mesomede, Apollonii Rhodii locus, Lib. II. 685.

- - - οὐδέ τις ἴτλη
ἀντίον αἰγήεσσιν ἰὼν ὄμματα καλὰ θοοῖο,
στὰν δὲ κάτω νεύοντες ἐπὶ χθονί.

Sed quid vetat unum alterumque locum

In beatorum insulis, ubi Saturnus regnat;
Hoc enim pro bona mente sortita est munus:

[2] εἴληχεν A.

poetarum hic emendare, ubi vera lectio in falsam librariorum inscitia degeneravit? Suavissimus Lycophronidis locus apud Athenæum, Lib. XV. pag. 670., quem, cum vitiosus sit, male intellectum esse, quid mirum? Ὅθεν Ἀποφρονίδης, ait, τὸν ἐρῶντα ἐαυτὸν αἰνίλλων ἐπάγει λέγοντα, τόδε ἀνατίθημί σοι ῥόδον καλὸν γύημα, καὶ πίδιλα καὶ κυνέην καὶ τὸν Θηροφόνον λογχίδα, ἐπεί μοι νόος ἄλλη κέχυται, ἐπὶ τὰν χάρισι φίλαν παῖδα καὶ καλάν. Casaubonus, quod in Aldina et Basileensi editione fuit, καλὸν γύημα, in καλὸν ἄνθημα mutare studet: idem profert aliam conjectaram, τὸ ῥόδον καλὸν τόθ', ἁμά τε πίδιλα. Displicent hæc eruditissimo Jacobsio, qui in Animadv. ad Anct. Vet. pag. 317. hæc scribit: 'Mihi olim in mentem venit: ῥόδον χαρίτων μίλημα, ut Anacreon Od. V. ῥόδον ἔαρος μίλημα. Od. LIII. Χάρισίν τ' ἄγαλμ' ἐν ὥραις—

Τόδε καὶ μίλημα μύθοις.

et XXXVIII. Ἴδε πῶς ἔαρος φαίνεται χάριτες ῥόδα ζεύουσιν. Fortasse tamen verius, quod et a vulgatæ scripturæ ductibus proxime abest, et reliquis donis optime convenit; ῥόδον καλὸν εἶμα καὶ πίδιλα.' Equidem, ut libere meam de hac conjectura sententiam dicam, nil malim, quam ut ea Codicis alicujus auctoritate confirmetur, est enim ingeniosissima, et pulcrum sensum effecit. Venit tamen mihi in mentem, dum meliora dabunt acutiores, conjicere; καλὸν φόρημα, et totum locum sic scribere:

Τόδ' ἀνατίθημί σοι ῥόδον
καλὸν φόρημα,
καὶ πίδιλα, καὶ κυνέην,
καὶ τὸν Θηροφόνον λογχίδ', ἐπεί μοι
νόος ἄλλη κέχυται,
ἐπὶ τὰν Χάρισι φίλαν παῖδα καὶ καλάν.

Rosam hanc tibi depono,
Eximium ornamentum,
et calceos et galeam,
hastamque feris neciferam, quoniam
mens mea alia volutat,
atque in puellam Gratiis amicam et
formosam conversa est.

Melleos Græcos versiculos vix exprimere potest lingua Latina. Quanquam haud multum a vero emendatio mea abesse videtur, tamen aliam quoque proponere licebat. Fuit forte:

Τόδ' ἀνατίθημί σοι ῥόδον
Καλά τε σίλινα.

Non semel a poetis coronæ rosaceæ et apianæ conjunctæ. Memorabilis est locus, e carmine Anthemæ dicto, ap. Athen. Lib. XIV. pag. 629. qui sic numeris reddendus:

Ποῦ μοι τὰ ἴα; ποῦ μοι τὰ ῥόδα; ποῦ μοι τὰ καλὰ σίλινα;
ποῦ μοι ταδὶ τὰ ἴα; ταδὶ τὰ ῥόδα; ταδὶ τὰ σίλινα;

Versus sunt symplecti. Cæterum cum Lycophronide comparandus locus Hedyles poetriæ, e carmine Scyllæ inscripto ap. Athenæum Lib. VII. pag. 297. Locum correctius scriptum subjiciam:

Ἡ κόγχου δάρμα φίρουτ' ἰρυθρὰς ἀπὸ πίτρης,
ἢ τοὺς ἀλκυόνων παῖδας ἔτ' ἀπτερύγους,
τῇ νύμφῃ δυσπίστῳ ἀδύρματα· δάκρυ γ' ἐκείνου
καὶ Σειρὴν γαίτων παρθένος οἰκτίσατο.
ἀκτὴν γὰρ κείνην ἀπανήχετο, καὶ τὰ σύπηγγυς
Αἴττης • • • • •

Sermo est de Glauco, qui cum Scyllam amaret, in illius antrum ingressus est, dona ferens. Versu 3. male erat: τῇ νύμφῃ δύσπιστος; nec recte Casaubonus rescribebat, δυσπίστῳ. Legendum enim δυσπίστῳ. Etenim δύσπιστος, est is, *cui difficulter fides haberi potest*, δύσπιστος vero, *qui difficulter sibi aliquid persuaderi patitur*. V. Cl. Jacobs, ad Anthol. T. I. P. II. pag. 248. versum 2. ita scribit:

τῇ νύμφῃ δύστηος ἀδύρματα - - -

admodum eleganter! Idem pro ἀκτὴν γὰρ κείνην, fuisse suspicatur:

- - - ἀκτὴν γὰρ Σικελὴν παρεπήχετο.

At hæc emendatio splendida magis quam necessaria, nil enim locus habet, quod quemquam offendere possit. Quid sit ἰρυθρὰ πίτρη, nescio. Forsan sunt saxa in mari, quæ rubrum colorem a conchis adhærentibus ducunt. Recordor similem locum in Virgilii Cir. 103.

"Purpureis late videntia litora conchis."

Memorat quoque *concham*, ab colorem *purpuream*, auctor Mimorum apud Gellium, Lib. XV. pag. 327. Halcyones Nymphis erant dilectæ. Theocrit. Idyll. VII. 57.

Χαλκυόνες στορέσειὖντι τὰ κύματα, τάν τε Θάλασσαν
τόν τε Νότον, τόν τ' Εὖρον, ὃς ἴσχατα φυλὰ κυτεῖ.
ἀλκυόνες, γλαυκαῖς Νηρείσι ταὶ τὸ μάλιστα
ὀρήιχαν ἰφίλαθεν, ὅσαισί πᾳ ἐξ ἁλὸς ἄγεα.

Cum Hedyles loco convenit pulcherrimum Callimachi Epigramma, quod vitiis innu-

Ὡς οἱ Ζεὺς ὤκτειρεν ὀδυρόμενον παραπόιτην,
Γήρᾳ ἐν ἀζαλέῳ χήρῃ [1] *περικείμενον εὐνῇ.*

[1] περιχείμενον S.

meris contaminatum, servavit Athenæus Lib. VII. pag. 318. Felicissime res successisse videtur Jacobsio, in restituendo epigrammate; temperare tamen mihi nequeo, quin totum locum apponam, ut in singulis locis emendatius legatur:

Κέγχος ἐγὼ, Ζεφυρῖτι, παλαίτερον· ἀλλὰ σὺ νῦν με
Κύπρις; Σαλπαίης ἄνθεμα πετρήτου ἔχεις,
ναυτίλων. ὃς πελάγεσσιν ἐπίσκιον, εἴ μὲν ἀΐττει
τίνες οἰκεῖον λαῖφος ὑπὸ πρυτάνων.
εἰ δὲ γαλκυόνι λιγυρῇ, θέσν αἰνὸς ἰρήσσων
ωσσὶν ἀεὶ, ὡς καὶ τοῦνομα συμφέρεται.
ἆε τ' ἔνσσον παρὰ θῖνας Ἰουλίδος, ἴφια γόνατα
σύ τι περισσεύτων παίγνια, Ἀρσινόη.
μηδ' ἐμοὶ ἐν Σαλάμισσιν ἴθ', ὡς πάρος (οἰμὶ γὰρ ἄπνους)
τίπτοτ' αἰνοτέρῃ, ὅσσον ἀλκυονίς.
Κλεινὸν ἀλλὰ θυγατρὶ δίδυο χάριν οἶδε γὰρ ἰσθλὰ
ῥέζων, καὶ ξμίκρης ἐστὶν ἀπ' Αἰολίδος.

De versu 9. hæc monet doctissimus Interpres ad Antholog. T. II. P. I. pag. 285. 'Verba ἐν Σαλάμισσιν, de templi penetralibus accoperim, ubi nautilus periculorum, quæ mare habet, securus jacebat. Dioscurorum Σαλάμις memorat Eustath. ad Iliad. pag. 906. Rhesæ θαλάμαι celeberrimæ. vid. Schneid. ad Nicandr. Alex. pag. 78. Totam autem distichon in hunc modum distinxerim et emendaverim:

μηδ' ἐμοὶ, ἐν θαλάμισσιν, ἴθ', ὡς πάρος, εἰμὶ γὰρ ἄπνους,
ταρσίνας γαμφὰς ὅσσον ἀλκυόνις.

Quum hic, in Arsinoes templo jacerem, vita privatus, non amplius, ut olim fecit, Halcyonis, luctuosæ avis ova, i. e. nidificationem observo. In his saltem γαμφὰς ἀλκυόνος, verum puto.' Non omnino in suam sententiam nos perduxit vir doctissimus. Σαλάμιες quidem Dioscurorum etiam a Photio memorantur in Lex. MS. *Θαλάμαι, καταδύσεις. θαλάμαι δὲ τόπος ἱερὸς τῶν Διοσκούρων.* At hoc loco θαλάμαι, non penetralia templi, sed *cubilia piscium*, inter saxa ad maris litus significare videntur. Sic ab Homero, cubile polypodis Σαλάμιν dictum, Od. ε'. 432.

Ὡς δ' ὅτε πουλύπους, Σαλάμιν ἐξελεμαίνων.

Apollonius Sophista, vocem Σαλάμιν per *κατάδυσιν* explicat, i. e. foveam. v. 10. in Athenæo erat *τίπτοτ' αἰνοτέρῃς ἴσον ἀλκυόνος*. Nescio an recte verba restituerim. Alcyones in aqua nidulantur, sub desertis e mari prominentibus rupibus, ubi concharum cubilia. vid. Varro ap. Gellium Lib. III. 10. Dicta est *αἰνοτέρη*, Alcyon, aut quia edit nautilum, (nam conchas et cancros cibum esse Alcyonis res nota, unde et species aliqua a Franco-Gallis dicta, Martin Pêcheur Crabier, vid. Buffon Hist. Natur. T. XIII. p. 269.) aut, si privata est pullis, hos non curare videtur, et dura; i. e. *αἰνοτέρη* est. Cnf. Valmont de Bomare Dictionaire d'Histoire Naturelle, T. IV. p. 67. Sed ad Lycophronidem revertamur. Aliud hujus poetæ fragmentum e Clearcho laudat Athenæus Lib. XIII. pag. 564. B. — *παίδων φησὶ Κλέαρχος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ἐρωτικῶν, Ἀπατοφρονίδαν εἰρηκέναι φασὶν, οὔτε σωμὸς ἄβρους, οὔτε παρθένων τῶν χρυσοφόρων, οὐδὲ γυναικῶν βαθυπόλων, καλὸν τὸ πρόσωπον, ἀλλὰ πάσμιον ψαφύρει.* ὁ γὰρ αἰδὼς ἄνθος ἐστιν αἰσχύνης. Nemo accuratius de hoc loco egit Wakefieldio, qui in Diatribe in Eurip. Hecub. p. 14. legendum censet *παρθένων χρυσοφόβων*; nec parum huic conjecturæ tribuere videtur. At mihimet opus, ut illius conjecturam sequamur, quia lectio vulgata optimum dat sensum. Tum etiam vox *φάβα*, ai capillum significat, nusquam in compositione occurrit; semper potitur *χαίτη, κόμη, βόστρυχος, πλόκαμος* aut aliud verbum. Amor dictus *χρυσοκόμας*, ab Anacreonte apud Athen. Lib. XIII. pag. 599. C. et Euripide, Iphig. Aul. 560.

- - - ἆδ' ἀὴ
Δίδυμ' Ἔρως ὁ χρυσοκόμας
Τέξ' ἐντύπωσιν χαρίτων.

Præcipue vero Apollo. Eurip. Ion. 903.

- - - Ὦ Δατοῦς παῖ
πρὸς τάνδ' αὐγὰς αἰθάσσω.
ἴλθές μοι χρυσῷ χαῖταν
μαρμαίρων - - -

cnf. Iphig. Taur. 1244. Supplic. 978. Troad. 255. Pind. Olymp. VI. 71. VII. 58. etc. Diana vero in Eurip. Phœn. 200.

Μή ποτε, μή ποτε τάνδ'
Ὦ πότνια χρυσεοβόστρυχε
Ὦ Διὸς ἔρως Ἄρτεμι,
Δουλοσύνην τλᾶσαι.

Philoxenus, Dithyrambographus, in Cyclope, apud Athen. Lib. XIII. p. 563. A.

Ὦ καλλιπρῴρωνες,
Χρυσεοβόστρυχος Γαλάτεια,
Χαριτόφρων, κάλλει ἰρύτων.

Sic videtur Philoxeni locus restituendus. Mihi, iterum iterumque Lycophronidis

Ita illius Jupiter miseratus est lugentem conjugem
Senecta in arida viduo incumbentem lecto;

fragmentum considerauti, nihil mutandum videtur. Locus modo recte exhibeatur:

Οὔτε παιδὸς ἄρρενος, οὔτε παρθένου
τῶν χρυσοφόρων, οὐδὲ γυναικῶν βαδυπόλπων
καλὸν τὸ πρόσωπον ἁλλὰ πόσιμον ψαφίκει.
ἡ γὰρ αἰδὼς ἄνθος ἱστιστίρει.

Eleganter poeta καλὸν πρόσωπον dixit. De Sole formoso loquendi adhibuit Sotades, in Iliade, apud Dionys. Halicarn. de Struct. Or. p. 32.

Ἔνθ' οἱ μὲν ἵπ' ἄκρας πυρὰς νίκυες ἵκανεν
γῆς ἐπὶ ξύνις, ὄφρανὰ τίχια προλιπόντες
Ἑλλάδος ἱερῆς, καὶ μυχὸν ἱστίης πατρώης
ἤβην τ' ἰρατεινὴν, καὶ καλὸν ἠλίου πρόσωπον.

Verbo alio modo usitatus est Hipparchus, in Iliade Ægyptiaca, ap. Athen. Lib. III. p. 101.

- - - - ἀλλὰ
ἀν ἐσπάσω μ' αἰφρόλοις μύκησι καλὰ
πρόσωπα.

De pulcra Persei facie, Simonides posuit, in Threno, ex emendat. Cl. Hermanni, de metris p. 452.

- - - - - πορφυρέα
παῖμπες ἐν χανδὶ πρόσωπον καλόν.

ἄνθος. Lexicon Sangermanense ap. Ruhnk. ad Timæi Lex. Plat. p. 153. ἄνθος - - - τὸ χρῶμα. In Homerico hymno in Cerer. 137. de Nymphis:

- - - - πουρίῃσιν ἄνθος ἔχουσαι.

De puero ætate florente, Theognis, in Elegiæ fragmento ap. Athen. Lib. VII. p. 310. dixit:

- - - - παῖς καλὸς ἄνθος ἔχων.

Rubores quoque in egregia facie juvenis, ἀγλαὸν ἄνθος ὕβης, Tyrtæus appellat, in Elegia ap. Lycurgum contr. Leocr. p. 227. conf. Orpheus Argon. 1336. — Minime præterire possum Chæremonis Tragici locum, ex Alphesibœa petitum, ap. Athen. Lib. XIII. pag. 609. qui sic leviter refingendus:

Καὶ σώματος μὲν ὄψις κατιεγάζετο,
στίλβοντα λευκῷ χρώματι διαυγεπῆ,
αἰδὼς δ' ἐπερρύδμιζεν ἡπιώτατον
ἐρύθημα λαμπρῷ προστιθεῖσα χρώματι.
κόμαι δὲ πηχυχρῶτες ὡς ἀγάλματος
αὐτοῖσι βοστρύχοισι διπτελασμένοι,
ξωσθοΐσιν ἀνέμοις ἐπετρύφων φερούμενοι.

v. 1. Athenæus habet ὄψεις. στιλβοντα. Aelianus Eretriensis ap. Athen. Lib. X. p. 414.

στίλβοντες ἄνθει.

Suidas auctoritate notissimi ἐρύθημα. Ait enim Grammaticus: ἐρύθημα — ἄνθος προσώπῳ ἐπιφυόμενον. Pudor dictus ἡπιώτατος, blandissimus, suavissimus; sic blanda Venus, dicta a Stesichoro in Helena, apud Schol. Euripid. Orest. 250. ἠπιοδῶρος. conf. Æschyli fragmentum e Jaculatricibus, emendatum ab Heathio, in Observatt. in Tragic. p. 161. V. 5. Singulari etiam modo ἀγάλματα κόμης, Euripides dixit in Electra v. 875.

- - - οἷα δὴ 'γὼ καὶ δόμοι κεύθουσί μοι
κόμης ἀγάλματ' ἐξεπίκτημαι —

Ibid. 878.

Σὺ μὲν τῶν ἀγάλματ' ἄφαρ
πρατῶ·

Unde forte corrigendus v. 886. ubi legitur:

Ὦ καλλίπαις, πατρὸς ἐμπρέποντος
γενάς, Ὀρέστα, τῆς ὑπ' Ἰλίῳ μάχης
δίξαι κόμης σῆς ζοστρύχων ἀναθήματα.

Durius culus est hic Anapæstus in fine Iambi. Scribe:

δίξαι κόμης σῆς βοστρύχων ἀγάλματα.

Vox χρυσοφόρος, quæ contra Wakefieldii opinionem, in Lycophronide servanda est, in memoriam mihi revocat Epigramma Jubæ, Mauritaniæ regis, quod ex Amaranti Grammatici [Fuit Amarantus Grammaticus Alexandrinus. Quo tempore floruit incertum est. Ad antiquiores certe pertinere videtur. Ejus liber περὶ σκηνῆς laudatur hic ab Athenæo, et Lib. X. pag. 414. Idem est, qui teste Auctore Etymol. M. auctor fuit Commentarii in Theocriti carmen Thalysia inscriptum. (οὗ ἡ ἐπιγραφὴ Λυκίδας ἢ Θαλύσια.) vid. Etym. M. voce Διεκπαίσατε, et Valck. ad Theocr. Id. VII. 155. In Scholiis quæ nunc exstant in Theocritum, ejus nomen non occurrit. Memoratur etiam in Etymologico Gudiano MS. v. Ἀσπάλαθος. — εἶδος ἀκάνθης, εἴρηται παρὰ τὸ σπῶ, σπάλαθος, καὶ ἀσπάλαθος. οὕτως Ἀμάραντος ἐν Θεάκριτον. Ἐπαφρόδιτος δὲ, παρὰ τὸ σπαλιεύειν ἐτυμολογεῖ. Vocem ἀσπάλαθος adhibuit Theocritus Id. IV. 57. Ἐν γὰρ ὄρει ῥέμνοι τε καὶ ἀσπάλαθοι κομόωντι. Sub Nicandri nomine male hic versus laudatur ab Etym. M. pag. 156. 30.] de Scena libro conservavit nobis Athenæus Lib. VIII. p. 343. F. innumeris vitiis contaminatum.

Δεῦ μοι Λεσποῦς πραγυπαῦ κανακρέπτων ἔχοις
χρύσεων Ἀφιτίλης, ἐν παιδὶ ἔτος ἕρπ.
ὦ μὲν γάρ σοτ' ἐγὼ πάσχω φίλος, αὐδὲ τύνη δὴ
γῆρας χρυσοβόλους ἄσσον ἀγέσαιτο.

Οὔνεκά οἱ παῖδας μὲν [1] ἀμύμονος ἐκ μεγάροιο
Ἄρπυιαι κλῶθῶες ἀνηρείψαντο μέλαιναι
Ἡμίσεας [2] πλεόνων· δοιὼ δ' ἔτι παῖδε [3] λιπέσθην
Νηπιάχω, ἀγνῶτε κακῶν, ἔτι πάμπαν ἀπύστω,
Οἵην [4] σφιν νηλὴς κατὰ μητέρα πότμος ἔμαρψε,

[1] ἀμύμονας S. M. B. [2] πλείονα A. [3] λίπεσθον A.

τὸν δέ μι χυτρόποδες πέραμοι, καὶ τάγανα ξηρὰ
χάρσαν φωνῆς γαστρὶ χαριζόμενοι.

Epigramma hoc a Brunkio in Analectis prætermissum, scriptum est a rege Juba in tragicum Leonteum, histrionem, ὅτε κακῶς τὸν Ὑψιπύλην ἐσπείρατο, cum male *Hypsipylen saltasset*, ut Athenæus ait. Casaubonus, ex integrioribus libris in hunc modum restituere conatus est:

Μή μι Λεοντῆος τραγικοῦ τὸν ἀείσματον ἴχνη
λεύσσων Ὑψιπύλης, ἐς κακὸν ἕδος ἔρα.
ἦν μὲν γάρ ποτ' ἐγὼ Βάκχῳ φίλος, οὐδὲ τινὸς δὴ
γῆρυ χρυσοβόρους οἴασιν ἠράσατο.
τὸν δέ μι χυτρόποδες πέραμοι, καὶ τάγανα ξηρὰ
χάρσαν φωνῆς, γαστρὶ χαριζόμενον.

In animadversionibus hæc scribit. 'In primo distichо λεύσσων emendavimus ex libris, pro χεύσσων, quod inepte editum. Est autem sensus pro sensu positus. λεύσσων enim est, *spectans, videns*, atqui sonus non usurpatur oculis, verum auribus. τὸν ἀείσματον ἴχνη, fecimus ex illis ἀσπαράφαγον ἴχνος, quod nihil significat. Illud interpretamur vocem malam, corruptam, et interfectam, ut apud Plautum: "interfecta hæc res est." Apud Aristophanem (Ran. 985. Brunk.), τὸ τρίζλιον τίθυκέ μοι, pro κίκλασται, *fractum est, interfectum est, periit* - - - - vel, vocem asperam et bello convenientiorem quam theatro. Nam ita et vox ἀείσματος potest capi. Ἕδος Ὑψιπύλης, est vox, qua usus histrio cum ageret Hypsipylen. Sed fuit cum distingueremus post λεύσσων, et nomen Hypsipylæ ad sequentia transferrem, hoc sensu: Si male egit histrio Hypsipylam, noli præterea de nobili heroina male sentire, et ob inepti actoris peccata, illam putare ineptam aut stultam. Quarto versu ἠράσατο legimus, consentientibus membranis, pro ἠράσατο, quod versus non capit. χρυσοβόρους etiam pro χρυσοβύλους emendamus. *Auriveras* Midæ *aures*, eleganter si quid judico, appellavit, et poetice, quam propter auri famem illi esset datæ. Nota Midæ fabula. Imperitam autem musicarum rerum judicem, Midæ aures, habere, hoc est, asinianas, venustissimum dictum est - - - - quinto versu per χυτρόποδες περάμους et ollas fictiles, intelligit Juba: *cibos olitos*: per τάγανα ξηρὰ, pisces ταγηνιστούς, id est, *frictos in sartagine*. In sexto χάρσαν scribimus auctoribus libris, non χάρσας.' Quædam omnino divinitus restituit in Jubæ epigrammate Casaubonus, nonnulla vero non attigit. Duo priora distichа, egregiis adjutus Casauboni conjecturis, ita restituenda arbitror:

Μή μι Λεοντῆος τραγικοῦ αἰναρυφάγον ἴχνη
λεύσσων Ὑψιπύλης, ἐς κακὸν ἕδος ἔρα·
ἦν μὲν γάρ ποτ' ἐγὼ Βάκχῳ φίλος, οὐδὲ τινὸς δὴ
γῆρυ χρυσοφόροις οἴασιν ἠράσατο.

Juba, Leonteum tragicum post infeliciter actum Hypsipylen loquentem inducit. Petit autem a spectatoribus, qui testes fuerant illius insciliæ, ne se propter male repræsentatam Hypsipylen, tam artis suæ rudem omnino fuisse putent. Gratus, ait, quondam Baccho eram, in Dionysiis forte spectaculis, at postquam gulæ cepi me tradere, cibi varii et multiplices vocem mihi ademerunt, quam sonoram habui. In primi versus emendatione, Casaubonus longissime a Jubæ sententia aberravit. Agitur omnino de aliquo cibi genere, quo Leontei vox adempta est. κνάφα enim, Latinis *cinara*, genus cacti spinosi, cum nostra *Artischocke* quodammodo comparandi, cibarium est fervidum, idoneumque ad libidinem accendendam. vid. Phanias ap. Athen. Lib. II. p. 70. D. conf. Salmas. Exercitt. Plin. p. 286. Adhibita hac emendatione patet jocus Jubæ, dicentis, tragicum Leonteum, priusquam agebat Hypsipylen, cacto se ingurgitasse et piscibus, quibus consumptis, suaviloquentia equidem non splendere poterat. Recte, si fallor, scripsi χρυσοφόροις. Bacchus enim anulis auricularibus ornatus. Sic sæpius in Vasculis Græcorum pictis, ab Hancarvillio, aliisque editis occurrit.

Ὀδυρόμενον παρακεῖτο] Inconsolabilem insatiabilemque luctum, quo mortem Regillæ prosecutus est Herodes, multis describit Philostratus in ejus vita. Non defuerunt tamen, qui fictum illum luctum fuisse contenderent. Hoc nomine rem

Quoniam illi liberos egregia e domo
Rapaces Parcæ abstulerunt atræ,
Dimidiam partem e pluribus: duo autem gnati adhuc superant
Infantes, malorum inscii, adhuc prorsus ignari
Qualem illis sævum Fatum matrem rapuerit,

[a] σφιν πλὴς S. M. σφιν πλὴς tanquam ex marmore cæteri.

quoque actus est a Bradua, Regillæ fratre, at absolutus. Falsum fuisse crimen adstruere conatur Philostratus. cnf. Salmas. et Viscont. Cum porro Herodes secundum Consul fieri posset, nôluit, et hoc conjugis manibus tribuit, quod eam scilicet lugeret. Memorat etiam Philostratus, Herodem totam domum et parietum picturas, nigris induxisse velis, quæ res tum nova erat. Lectionem Salmasianam χήρα περιχέμενον οἰκῳ defendere studet Reiskius ad Constantini Porphyrog. Ceremoniale aulæ Byzant. p. 54. B. Omnino περιχεῖσθαι οἰκῳ, *sese circumfundere strangulis*, verbum in ea re proprium est. Ita Mnesitheus Atheniensis sp. Athenæum l. XI. p. 486. C. εἶτα ἐὰν ἡμίσους ἐκανῶς, ἀναπείσου μικρῶς περιχεάμενος. At præfero vulgatam lectionem.

Οὕτκδ οἱ παῖδας - - - Ἡμίσεας πλείονη] Opinio apud antiquos obtinebat, subita morte exstinctos, a diis rapi inferis, a Plutone, Proserpina, aliis. Hac certe persuasione se et alios consolabantur, quoties quis in natando, venando, aliove modo perierat; imprimis, si corpus non inveniretur, fluctibus submersum, vel a feris comestum. Jam Homerus, quem forte ante oculos habuit Marcellus, Od. α'. 241.

Νῦν δέ μιν ἀκλειῶς Ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο.
Ὤχετ' ἄϊστος, ἄπυστος, ἐμοὶ δ' ὀδύνας τε γόους τε
Κάλλιπεν.

Od. υ'. 76.

τόφρα δὲ τὰς κούρας Ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο,
καί ῥ' ἴδοσαν στυγερῇσιν Ἐριννύσι ἀμφιπολεύειν.

Scholiastes: Ἅρπυιαι, ἁλώμενος. ἢ ἁπλῶς ἀφανιστικαί. De Aurora, Od. ε'. 250.

ἀλλ' ἤτοι Κλυτίοιο χρυσόθρονος ἤρπασεν Ἠὼς,

Epigramma DCCIX. in Analect. Brunk. T. III. pag. 304.

Νύμφαι Κρηταῖαί με συνέρραναν ἐν βίότοιο,
καὶ τάχα που τιμῆς εἵνεκα τοῦτ' ἔπαθον,
τοιπὶν, οὐδὲ δυοῖν ἐτέοιν τέλος ἐξανύσασα,
Φιλοσίῃ τὴν κλῆσιν, Λύσιος γόνος.

Callimachus, in Analect. Brunk. T. I. pag. 470.

Ἀσταχίδην τὸν Κρῆτα τὸν αἰπόλον ἥρπασε Νύμφη
ἐξ ὄρεος· καὶ τῦν ἱερὸς Ἀσταχίδης.
εἰαέτι Δικταίοισιν ὑπὸ δρυσὶν, οὐκέτι Δάφνιν
ποιμένες, Ἀσταχίδην δ' αἰὲν ἀοιδόμεθα.

cnf. Jacobs in Anthiolog. Græc. T. I. P. II. pag. 301. Cæterum cum Marcello conferendum venustissimum epigramma ap. Brunk. Analect. T. III. p. 305. cnf. Toup. in Theocriti Syracus. p. 329. Poeta noster Parcas vocat ἀφανίας κλωθῶας. Κλωθὼ, una e Parcis, et sic omnes quoque dictæ. Hesychius: Κλῶθες — αἱ μοῖραι. ubi Salmasius putabat legendum esse Κλωθῶας. Sed Κλῶθες vera lectio est, Codicis Marciani et antiquarum edd. nam Homero dictæ Parcæ καταλλῶθες, Od. η'. 197.

- - - - ἔνθα δ' ἔπειτα
πείσονται ἄσσα οἱ αἶσα, καταλλῶθίς τε βαρεῖα
γενομένην πήσαντο λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.

Scholiastes: τὸ δὲ κλῶθες ἢ καταλλῶθες μεταφορικῶν ἔπαθεν ἐκ τοῦ αἱ κλωθὼ, οὗ σύθεσις ἡ Κλωθώ. δηλοῖ τε τὰς μοίρας παρονομασθείσας ἀπὸ μιᾶς αὐτῶν τῆς Κλωθοῦς. v. Ernesti ad Hom. l. c. Observat Viscontius ad h. l., in nummo Imperatoris Diocletiani, tres Parcas et quidem nentes, repræsentatas esse, cum inscriptione: FATIS VICTRICIBUS, vid. Viscont. p. 81.— ἀνηρείψαντο est verbum Homericum, illustratum ab Albert. ad Hesych. voc. ἀνηρείψαντο et ἀνηρείψατο, ex Iliad. υ'. 234. et Od. α'. 241. itemque Hesiodo et Apollonio. Adde Orph. Argon. 288. v. 15. ἡμίσεας πλείονη. Quatuor liberos Herodi tribuit auctor Inscriptionis, dissentit vero Philostratus. Difficultates ex hac dissensione et varietate ortas, exposita in not. (11), ad Vit. Herod. Attici.

Σφιν πλὴς] Lapis exhibet: ΣΦΙΝΗΛΗΣ, omissa litera ν. Passim similes observati sunt errores in Inscriptionibus et auctoribus antiquis. In Inscriptione ap. Chishall, Antiq. Asiat. pag. 98. lin. 55. legitur: ΤΑΣΤΗΑΑΣ, pro ΤΑΣ ΣΤΗΑΑΣ. p. 102. lin. 18. ΤΙΣΤΟΧΑΖΟΙΤΟ, pro ΤΙΣ ΣΤΟΧΑΖΟΙΤΟ. In Codd. MSS. non infre-

Πρίν περ [1] γηραιῆσι μιγήμεναι [2] ἡλικεάτῃσι.
Τῷ δὲ Ζεὺς ἐπίηρον ὀδυρομένῳ ἀκόρητον,

[1] γεραίησι S.

quens error. vide exempla ap. Piersen. Verisim. I. 9. pag. 107. Non absimilis huic errori corruptela in Æschyli loco ex Heliadibus, apud Athen. Lib. XI. p. 469. Ibi legitur: ἐνθ' ἐπὶ δυσμαῖς ἴσον πατρὸς Ἡφαιστοτευχὶς δίπας, ἐν τῷ διαβάλλων κτλ. Anapæsti duo miserrime depravati sunt. Legendum:

Ἔνθ' ἐπὶ δυσμαῖς σοῦ πατρὸς Ἡφαιστοτευχὶς δίπας, ἐν τῷ διαβάλλων κλ.

Concursus duarum literarum σ, errorem, protulit. Cætera quæ sequuntur tam corrupta sunt, ut nihil intelligam. Hæc opportunitate, de nonnullis poetarum locis, ubi tales errores librariorum observavimus, nobis animadversa communicabo. In Aristophanis Lysistrata, v. 518. ait mulier:

- - - πῶς ταῦτ', ὦ 'νερ, διαπράττεσθ' ἄθ' ἀνούτως;
ὁ δ' ἐμ' εὐθὺς ὑποβλέψας φάσκειν ἄν· εἰ μὴ τὸν στόμωσα νήσεις, ὀτοτύξει τοι μακρὰ τὴν κεφαλήν.

mi vir, qui fit, ut hæc tam stulte agatis? at ille statim limis me intuens dicebat: nisi subtemen neveris, dolebit tibi caput diu. Brunk. in Notis, p. 37. bene monuit hæc: 'Corrupte vulgo legitur hic versus tum quoad metrum, tum quoad φάσκειν:

'Ο δέ μ' εὐθὺς ὑποβλέψας ἔφασκε, καὶ μὰ τὸν στόμωμα νήσω—

persanatum eum fore credidit Orvillius ad Charit. p. 506. ni legatur φάσκειν. Sed non animadvertit absurdum esse καὶ μὰ νήσω. Nullus hic locus esse potest copulæ. Regii vocem Ἔφασκε omittunt: præterea in A. scriptum ὑποβλέψας, εἰ μὰ τὸν στόμωμα νήσεις, quod postremum verissimum est: unde maximam partem optime reposui:

'Ο δ' ἐμ' εὐθὺς ὑποβλέψας φάσκειν ἄν· εἰ μὰ τὸν στόμωμα νήσεις.

Ob librarii errorem, Viri docti veram lectionem non assequuti sunt. Credo legendum esse:

'Ο δ' ἐμ' εὐθὺς ὑποβλέψας ἀν' ἔφασκ', εἰ μὰ τ. σ. ν.

Quid est, quod aut reliquis non bene respondeat, aut Aristophaneum dicendi genus minus deceat? Excutiamus nonnulla alia in Aristophane, virorumque doctorum observationes. In Thesmophor. 225., Mnesilochus ait:

- - - εἰς τὸ τὸν στεμφῆ θεῶν.
Οὐ γὰρ μὰ τὴν Δήμητρά γ', ἐνταυθοῖ μενῶ τεμνόμενος.

Ne minimam quidem hoc loco particula γε vim habet, ad quam cæterum, ut recte observavit Cl. Jacobs in præf. ad Exercitatt. Critic. p. XX., confugere solent, qui versus mensuram aliter explere non possunt, Critici. Ubi acumen Brunkii? Legendum sine controversia:

Οὐ γὰρ, μὰ τὴν Δήμητρ', ἔτ' ἐνταυθοῖ μενῶ.

Aristophanes talem emendationem postulare videtur, nam in Nub. 814. ait:

Οὔ τοι, μὰ τὴν Ὁμίχλην, ἔτ' ἐνταυθοῖ μενεῖς.

Vesp. 1442.

Οὔ τοι, μὰ τὴν Δήμητρ', ἔτ' ἐνταυθοῖ μενεῖς.

Aves 1443.

Οὔ τοι, μὰ τὰς πτηνάδας, ἔτι σοῦ σχήσομαι.

E mea opinione locus quoque corruptus, in Equit. 460.

Ταυτὶ, μὰ τὸν Δήμητρά, μ' οὐκ ἐλάθετε πεπαικότα τὰ πράγματ'· ἀλλ' ἐπιστάμων γομφούμενά γε τἀκτὰ καὶ πολλάμενα.

Liber Ravennas vs. 3. ita exhibet:

γομφούμεν' αὖ τἀκτὰ κ. κ.

Omnino illud γε a librario intrusum, deest etiam in antiquis Edd. Miror Isaacium, cui optima copia data emendandi multa illustrandique alia, nihil hic monuisse. Legendum puto:

γομφούμεν' αὐτὰ πάντα καὶ κ.

Transeamus ad loca nonnulla poetarum apud Athenæum. Lycophron, magis Cassandra sua, quam aliis carminibus notus, Satyram in Menedemum, Eretricum sectæ principem aliosque philosophos scripserat, e qua elegantissimum locum, at valde depravatum, conservavit nobis Athenæus, Lib. X. p. 420. quem sic partim e Toupii partim e mea sententia scribendum esse existimo:

Παῖδες πρωτίστων σωτῆρες ἐξελάστητε
ἐγὼ μὲν ὑμῖν, ὡς ὁρᾶτε, στέφανα.
Μήτων γὰρ οὔτ' ἐν Καρίᾳ, μὰ τοὺς θεούς,
οὔτ' ἐν Ῥόδῳ τοιοῦτον οὔτ' ἐν Λυδίᾳ,

Antequam ad seniles accederet colos.
Illi porro Jupiter, solatium deflenti inexplebile,

[2] ὀλαπάτησι A. ὀλεσάτησι B.

κατίχω δεξιστυπλε, Ἄπολλον, ὡς καλόν!
* * * * * * ἀλλὰ καὶ κυλίχνιον
ὑδαρὶς ὁ παῖς περιῆγε τοῦ πεντωβόλου
ἀτρέμα παρεξεστηκότος, ἀλιτήριος
καὶ δημόκοιτος ἐπιχόρευε δαψιλὴς
Σίερμος, πινήτων καὶ τριπλίνων συμπότης.

Improbi filii patris optimi,
ego, ut adspicitis, hic vobiscum lascivio.
Nulla etenim per deos cœna ejusmodi
nec Caria, nec Rhodi, nec Lydia
acceptus sum, Apollo, quam splendida!
* * * * * * *pocillum etiam*
aqua impletum puer præbuit, emptum obolis quinque,
vini subvapidi; infamis
plebeiusque saltabat lupinus,
multus, inopum triclinio compotor.

versu 6. in Athenæo legebatur:

ἀλλὰ καὶ κυλίκιον ὑδαρὶς
ὁ παῖς περιῆγε.

adhibui Toupii emendationem:

* * * * ἀλλὰ καὶ κυλίχνιον
ὑδαρὶς.

vid. ejus Emendat. in Suid. T. II. p. 277. Quod hic habes πεντωβόλου, ad poculi vilitatem pertinere mihi videtur, ad vinum vero transtulit Toupius, qui acute vitiosum in Athenæo, ἀτρέμα παρεξεστηκὸς, in ἀτρέμα παρεξεστηκότος mutavit. οἶνον enim παρεξεστηκότα, vilissimum et subsapidum, Lycophron vocat, quomodo etiam Aristides, et alii a Toupio laudati. De voce ἀλιτήριος consule Interpp. ad Hesych. h. v. Spanhem. ad Callim. p. 80. Ruhnk. ad Tim. Lex. Plat. p. 24. Infeliciter ni fallor tentavit v. 9. Toupius, qui sic legitur in Athenæo:

καὶ δημόκοιτος ἐπιχόρευε δαψιλὴς
Σίερμος.

putat legendum esse:

καὶ δημόλεκτος ἐπιχόρευε δαψιλὴς
Σίερμος.

Vera lectio est δημόκοιτος. Est enim Σίερμος δημόκοιτος, *clam plebeium, infame.* Proprie δημόκοιτος est *tortor.* Herodianus Grammaticus ad calcem Phrynichi: Δημόκοιτος — ὁ στρεβλῶν καὶ βασανίζων. Ammonius voc. Δήμιος. δήμιος καὶ δημόκοιτος διαφέρει. δήμιος γάρ ἐστιν ὁ δικάζων τοὺς κατακρίνοντας. δημόκοιτος δὲ ὁ βασανίζων. conf. lb. Valk. Pollux, Lib. VIII. 71. et Commentatores, quibus adde Maussac. ad Harpocrat. v. δημόκοιτος. Cyrillus Lex. MS. δημόκοιτον — — τὸ δημόσιον. Eustathius ad Od. Σ. V. III. p. 1835. ed. Rom. ubi copiosus est de titulis, hominibus miseris datis, ait: - - - - ἐξ οὗ σκῶμμα ποιηταῖς ἐπέκειτο, τὸ δημόκοιτος. Cicer est *symphytus* πινήτων καὶ τριπλίνων. Sic *salem* in Cassandra, 135., ξένοις σύνδορπον dixit:

- - - - τὴν ξένοις
σύνδορπον Αἰγαίοισιν ἀγνίτην πάγον.

ubi vid. Schol. Lupini vilissimum pauperum et philosophorum cibus. v. Burmann, ad Petron. c. 14. Verbo ἐπιχόρευε, eodem modo usus Diphilus apud Athen. Lib. VI. p. 230.

Εἰς τὸ μέσον ἐπιχόρευσε σανίδας μίγας.

Refert Athenæus, ex eodem Lycophrone: ἐξῆς δὲ φησὶν, ὅτι ζητήσεις ἦσαν παρὰ πότον,

- - - - τράγημα γὰρ
ὁ σωφρονιστὴς πᾶσιν ἐν μέσῳ λόγος.

ἱστορεῖται δὲ καὶ ὅτι πολλάκις συνάγων αὐτοὺς ἐπὶ πλεῖον, ὁ ὄρνις καταλάμβανε τὸν ἐκ παλαιῶν, τοῖσι δὲ οὐδέπω πόρος. *deinde vero inter potandum quæstiones ait propositas,*

- - - *bellarium enim*
sapiens sermo in medio habitus.

Narratur quoque, sæpenumero accidisse, ut congressi longius sermones cum protraherent, gallus Auroram denuntians, eos suis disputationibus nondum satiatos interpellaret. Hæreo, ut verum fatear hoc loco, nam disjecta membra poetæ in versus ordinare, impossibile fere est. Cæterum verbis τοῖσι δὲ οὐδέπω πόρος, e Lycophrone petitis, utitur conviva ap. Athen. Lib. X. p. 445. σὺ δὲ παρανῶν καὶ μεθύειν οὐδέπω πόρον ἔχεις. Ipse Lycophron in incerta tragœdia apud Stobæum, Tit. CXX. p. 491. Grot. οὐ γὰρ ἔστ' αὐτοῦ πόρος. Duo versus Lycophronis, paullo emendatiores, leguntur etiam in Diogene Laertio, in Menedemo, Lib. II. sect. 140. pag. 161. Menag. - - - - ἅπαντα φησὶν ὁ Αὐλέφορν ἐν τοῖς πιπτομένοις Σατύροις αὐτῷ, οὓς Μενέδημον ἐπέγραψεν, ἐγκάμιον τοῦ φιλοσόφου ποιήσας τὸ δρᾶμα. ἔν καί τινα λοιπὰ τοιαυτὶ

Ὡς ἐκ βραχείας βαιτὸς ἡ βαιὰ κύλιξ
αὐτοῖς κυκλεῖται πρὸς μίτρον τράγημα δὲ
ὁ σωφρονιστὴς τοῖς φιλοπόνοις λόγος.

Aliter ergo ab Athenæo, aliter a Diogene Laertio, locus Lycophronis laudatur. Fuit forsan duplex recensio poematii. De Menedemo philosopho vide eruditam disputationem, in observationibus ad ver-

Καὶ βασιλεὺς Διὶ πατρὶ φυὴν καὶ μῆτιν [1] ἐοικώς. 20
Ζεὺς μὲν ἐς Ὠκεανὸν θαλερὴν ἔστειλε γυναῖκα,
[2] Αὔρῃσι ζεφύροιο κομιζέμεν Ἠλυσίῃσιν.
[3] Αὐτὰρ ὁ αἰστερόεντα περὶ σφυρὰ παιδὶ πέδιλα

[1] ὅμοιος S. M. B.

[2] Αὔρῃσι tanquam ex marmore H.

sionem τῶν LXX. Danielis, pag. 490. (Rom. 1773.) κυκλεῖν, haud dubie hic significat, *in orbem distribuere*, κύκλῳ χορεύειν, ut Antiphanes Comicus dixerat ap. Athen. in Epitome Casaubon. p. 781. ex emend. Valkenarii ad Callimachi elegiaca, p. 258.

- - - - χρυσοκύλικτον δίκην
μεστὴν, κύκλῳ χορεῦσα.

Verbum προκυκλεῖν, tali significatione occurrit in Chelidonistarum carmine, ap. Athen. Lib. VIII. p. 360. C. quod sic legendum:

ἴαλλ', ἴαλλε χελιδὼν, καλὰς ὥρας
ἄγουσα καὶ καλοὺς ἐναυτούς,
ἐπὶ γαστέρα λευκὰ, πρὸ τῶτα μέλαινα
προκυκλεῖν οὐ προκυκλεῖς;
ἐκ πίσους εἶκον;
οἶνον τε δέπαστρον
τυροῦ τε πάνστρον
καὶ συρῶν;

vid. Cl. Hermann de metris p. 337. Athenæi lectionem προκυκλεῖς, servandam puto, quam nullo jure Casaubonus et Meursius rejicere voluerunt. Jam vero et sequentem locum, levi mutatione et proba distinctione donatum, hic ad partes vocabo:

πότης' ἀπίσμες, ἢ λαβώμεθα;
* * * *
* * *
* * * *
εἰ μέν τι δώσεις, εἰ δὲ μὴ, οὐχ ἁδόμεις
ἢ τὰν Δύραν φέροισες, ἢ τὸ ὑπερδύφον
ἢ τὰν γυναῖκα, τὰν ἔσω καθυμένην
μικκὰ μὲν ἐστὶ, βαδέως μιν οἴσομες
ἂν δὲ φέρῃς τι, μέγα τι σοὶ δὲ καὶ φέρως,
ἄνεγε τὰν Δύραν χελιδόν,
οὐ γὰρ γέροντες ἐσμὲν, ἀλλὰ παιδία.

Emendationes meas vix cuiquam displicere posse arbitror. v. 4. pro μικρὰ, scripsi μικκὰ, postulante Dorica dialecto; Dores enim, teste Gregorio, de dialect. Dor. p. 130. τὸ μικρὸν μικκὸν λέγουσι, laudato in testimonium loco Theocr. Id. V. 66. conf. Id. VII. 64. XV. 12. 42. etc. Eadem forma usus Callimachus ap. Etym. M. p. 582.

Ἀπὸ τοῦς μίκκους μ ι κ κ ὰ ἐκθῶσι Θεόκ.

vid Fragm. Callimachea, CLXXIX. Bentl. et XXXV. p. 294. Valken. conf. Hymn. in Cer. 111. Bœotus, in Aristoph. Acharn. 909.

μ ι κ κ ὸ ς γα μᾶπυς οὗτος.

Μικκύλα occurrit in Moscho, Id. I. 13. ed. Jacobs. Etym. M. p. 587. Μικκίλας (l. Μικκύλος), μικρὸς, ὑποκοριστικῶς. Phot. Lex. MS. Μίκκιον — μικρότατον. v. Eustath. ad Iliad. ε'. pag. 610. Ælius Dionysius ap. Eustath. ad Iliad. β'. p. 217. usum verbi Ionibus tribuit; at Eustathius ipse ad Iliad. ε'. pag. 610. recte Æolicum vocare jubet. Versus 5., ita ab Athenæo exhibitus:

ἂν δὲ φέρῃς τι, μέγα δή τι καὶ φέρως.

Sed metrum claudicat. Barnesius ad Homeri *Elegiam*, ita emendat:

- - - - , μέγα τί μοι δὲ καὶ φέρως.

Cl. Ilgen, (in Opuscul. philolog. T. I. p. 168.) contra, scribendum putat:

- - - - , μέγα τι δή μοί γε φέρως.

At sine dubio legendum est:

- - - - , μέγα τι σοὶ δὲ καὶ φέρως.

si quid nobis adferis, magnam tibi quoque gratiam parat. Elegantissime Græci dicunt μέγα τι φέρειν, et μέγα τι ποιεῖν, pro *gratiam reddere, referre gratiam alicui*, aut *remunerari rem.* μέγα κακὸν ποιεῖν, pro *malo adficere*, mulier dixit ad mœchum suum, in Locrico luxurioso carmine, quod Athenæus conservavit, Lib. XV. p. 697. B.

Μὴ πρόθῃς ἄμ' ἐκείνου πρὶν καὶ μέγα πεῖσαι,
Μὴ κακὸν μέγα ποιήσῃς καί με τὸν διλάπραν.
Ἀμέρα καὶ ὧδε· τὸ φῶς διὰ τᾶς Συρίδος εἶπε
ἴσως;

Sic locus distinguendus, soluta oratione Athenæi immistus. v. 1. male erat ἄμ'. Hesych. διλάπρα. διυλαῖο. Etym. Gudian. MS. διυλαπρεῖον, ὁ διυλᾶς. Ἀριστοφάνης, Ἆ διυλαπρείου πῶς ἦλθες - - - εἶφ' ἅπτει καὶ διδάσκεις καὶ διυλάπρα.

Πρὶν ἂν γαμεῖσι μιγήμεναι ἀλκαδάνεσι] Verbum μίγνυσθαι, pro συλλέσαι, appropinquare positum esse, observavit Visconti. Idonea probatio e Homero petenda. v. Iliad. ω'. 91. γ'. 206. Od. ε'. 386. ζ. 136. ν'. 246. Eleganter γαμεῖσι

Et Imperator, Jovi patri specie et consilio similis. 20
Jupiter quidem ad Oceanum floridam misit uxorem
Zephyri deferendam Elysiis auris;
At is stellatos circum talos puero calceos

[a] Αὐτὰ S. M.

ἀλαστάτας μιγῆναι, de iis dicitur, qui *ad senectam proveniunt*. Simili plane locutione Martialis, *breves colos* dixit, de vita brevi ac non diuturna. Lib. IX. 28.

"Latonæ venerande nepos, qui mitibus herbis
Parcarum exoras pensa, brevesque colos."

Animadversione præterea dignum, ἀλαστάτας hic ab auctore dici, non ἀλαστάτων, quamvis de unius vita fatoque agatur, ut a Martiale, *colos*, non colum. Lib. VII. 46.

"Non tulit invidiam nigri regnator Averni,
Et fatis raptas reddidit ipse colos."

Ἐπίηρον] *pro solatio, ad consolationem ipsi, Ἐπήρειον, Ἐπήρειον Imperator.* Vocem ἐπίηρον inauditam esse bonis scriptoribus, Brunk monuit ad Analect. T. III. pag. 112. et 220. Idem esse ac ἐπιήρανον credidit Visconti. Fallitur vir doctissimus, præterea omnino alia ratio habenda Homerici ἐπίηρα φέρειν. Voce ἐπίηρα, ut substantiva et neutrius generis usum fuisse Antimachum Colophonium, ex Hesychio patet. Ἐπίηρα. τὴν μετ' ἐπιτυχίας χάριν μεγάλην, ἃ ἐν τῇ περιουσίᾳ δώς Ἀντίμαχος. Hoc ergo contra eos est, qui omnino vocem e Græcitate eliminant, ut Interpp. ad Hesych. v. ἤ μα. et Brunk. l. l. In tanto quidem naufragio Græcorum poetarum, quorum quantilla pars servata fuit, non licet tam audacter aliquid mutare, non decet, quidquid unus et alter Criticorum faciant. Acuta est de voce ἐπίηρα observatio Cl. Wolfii, in Præf. ad Hom. Iliad. p. XXI. 'In primis' (ait) sæpe a librariis præpositiones verbis male appictæ sunt, quæ separatim scribi debebant, tum maxime, cum præpositio aliqua post suum nomen posita, aliove modo per tmesin ab eo avulsa erat - - - Retulerant in iis dudum Interpp. ad Hesych. T. I. p. 1648., verbum ἐπίηρα, Iliad. α'. 572. 8. in quo ἐπὶ ab ἤρα distractum, ad φέρειν referri docuerunt. Sed et hic diversas fuisse Grammaticorum sententias, Glossographi Græci arguunt. Probabilem quidem illam observationem hoc facit, quod afferunt, ἤρα φέρειν alibi vel nude esse, vel præpositionem si adsit, interdum ab ἤρα divulsam et alii vocabulo junctam occurrere; ut, Od. γ'. 164. π'. 375. Addi poterat similia forma Hom. χάριν φέρειν τινί, favens iis, qui ἤρα substantivum esse putant. At vero mox eadem dubia redditur loco Od. τ'. 343. Οὐδέ τι μοι ποδάνιπτρα πολὺν ἐπιήρανα θυμῷ γίγνεται. Nihil nostram quæstionem juvat altera ibi lectio ἐπίηρ' ἀπὸ θυμῷ, merito improbata ab Eustathio. Quod si et hic ἐπὶ scriptura separare velles, ab ἤρανα, unde contractum videtur ἤρα adjectivum, nec id facile alicui probares, cum sic ἐπὶ ad γίγνεται trahendum esset. Probare autem Aristarchus videtur vulgatum ἐπίηρα. vid. Etym. M. p. 359. 43. Schol. Wassenh. p. 185. et Eustath. p. 152. ubi ineptæ derivationis ab ἠέ, in Etym. M. primo loco positæ, auctor laudatur Herodianus.'

Ὀδυρομένῳ ἀλέξητον] Vide quæ supra ad v. 11. monui.

Καὶ βασιλῆς, Διὶ πατρὶ φίλοι καὶ μῆτις ἰσασὶ] Est Marcus Aurelius Antoninus Philosophus. Tempore Antoninorum primum assueverunt Græci, Augustos Augustasque salutare βασιλῆς et βασιλίσσας, quem usum magna eruditionis copia illustravit Spanhem. de Usu et Præst. Numism. Dissert. XII. p. 398. 400.

Ἐς Ὠκεανὸν θαλερὴν ἴσταται γυναῖκα] Insulæ fortunatæ, in Oceano a veteribus positæ. vid. Salmas. et Viscont.

Αὐτὰρ ὁ ἀστερόεντα - - - Νύκτα διὰ πρεφέειν] In gratiam ac solatium Herodis, imperator M. Antoninus, ejus filium senatorem fecit. ἀστερόεντα πέδιλα, vocat *calceos lunatos*, quibus luna assuta erat; quod patriciorum insigne. vid. Salmas. Fuere, qui putarent, semicirculum illum, qui assuebatur calceis patriciorum, non lunulam referre, sed notam centenarii numeri, quod initio tot Senatores fuerint. Auctor est Isidorus, Orig. Lib. XIX. c. 34. hæc monens: "Patricius calceos Romulus reperit quatuor corrigiarum, assutaque luna, his soli Patricii utebantur. Luna autem in eis non sideris formam, sed notam centenarii significabat, quod initio patricii senatores centum fuerint." Philostratus, de Herodis filio verba faciens, ornamentum in calceis, ἐπισφύριον ἐλεφάντινον μηνοειδὲς vocat. Quam Marcellus dat historiam originis, adfigendi patriciorum calceis lunam, apud nullum alium auctorem, eorum qui nunc exstant, occurrit. Fabulam ergo, aut, ut Salmasius putat, ex iis hausit poeta, qui τὰ Αἴτια scripserunt, quorum præcipui memorantur, inter Græcos Callimachus, inter Latinos, Varro;

Δῶκεν ἔχειν, τὰ λέγουσι καὶ Ἑρμείαν φορῆναι,
Ἦμος ὅτ' Αἰνείαν πολέμου ἐξῆγεν Ἀχαιῶν,
Νύκτα διὰ δνοφερήν· ὁ δέ οἱ περὶ ποσσὶ σαωτὴρ
Παμφανόων ἐνέκειτο [1]σεληναίης κύκλος αὐγῆς.
Τὸν δὲ καὶ Αἰνεάδαι [2]ὅτ' ἐνερράψαντο πεδίλῳ,
[3]Τίασιν Αὐσονίων εὐηγενέεσσι γεραῖα.
[4]Οὔ μιν ὀνόσσηται, [5]καὶ Κεκροπίδην περ ἐόντα,

[1] CEA . . . . . KYKAO . . . . L. κυκλο . . . . ρο S. M. A. σεληναίης κύκλος αἴγλης ex conj. S. quem secutus B.
[2] ΠΟ . . . . ΕΝΕΡΡΑΨΑΝΤΟ L. περιενῥάψαντο S. M. B. περιενεγράψαντο A.
[3] . . . . CON . . . ΗΓΕΝΕΕCIC L. Σύμβολα Αὐσονίοισιν ὑγιαίουσι γεραιὰ ex conj. S. quam sequitur B.

ant, quod probabilius e Visconti sententia, ex deperditis auctoribus τῶν παραλειπομένων. Virgilius, ad locum aliquem incerti auctoris τῶν Τρωϊκῶν respexisse videtur, ubi hæc fabula exposita erat, referens, stellam cœlo delapsam, viasque sectantem præluxisse Æneæ, et Idæa se sylva condidisse, eaque duce, Æneam et socios salvos ad eum locum pervenisse, ubi se condiderat. Sic autem ille, Æn. II. 696.

" de cœlo lapsa per umbras
Stella facem ducens multa cum luce cucurrit,
Illam, summa super labentem culmina tecti,
Cernimus Idæa claram se condere silva,
Signantemque vias; tum longo limite sulcus
Dat lucem, et late circum loca sulfure fumant."

Sanctum *sidus*, paulo post vocat, v. 699.

" Hic ergo victus genitor se tollit ad auras
Affaturque deos, et sanctum sidus adorat."

Poeta noster, non stella, sed Mercurio duce, qui stellam in lunæ modum talaribus infixam habebat, Æneam Idam petiisse, et in tutum se recepisse scribit: et in ejus rei memoriam Æneadas stellæ illius vel lunæ figuram calceis suis adfaisse: quod postea nobilitatis insigne fuit Romanis. Quintus Smyrnæus non stellam, nec Mercurium stelligera habentem talaria, sed Venerem ipsam ducem Æneæ faisse tradit, cum Trojæ fugeret incendium. Totus Quinti Smyrnæi suavissimus locus, paulo emendatius a Rhodomanno scriptus, ita se habet, Lib. XIII. 13. sq.

---- ἂς σφιν ἰοῦλος ἀμύμονος Ἀγχίσαο
δῶκε λιπὼν, δώμασι παναθήμονα σεμνὴ
πολλῇ
υἷα, καὶ πατρὸς σφὸν ἀναπλώσας, φερέοικε,
τὸν μὲν ἐπὶ πλωτὸν ὄμβρῳ ἐφορτίσαντες
κρατεροῖσι
χερσὶ, πολυτλήτῳ ἐπὶ γήραϊ μοχθίζοντα·
τὸν δ' ἀπαλῆς μάλα χειρὸς, ἑοιφαίστῳ
σὺν ἔργῳ
γαίης, οὐλομένου δὲ φοβοίμασεν ἔγχεα μάθου
ἐξῆγεν πολέμοιο δυσηχέος· ἐς δ' ὑπ' ἀνάγκης
ἐκρίμνη' ἐμπεφυὼς ἀπαλὴς παῖς ἀμφὶ δὲ δάκρυ
χεύατό οἱ ἀναλῦσι παραίστη· αἰτὰρ ὁ πειρῶν
σύμπαλ' ὑπείρυθρα πολλὰ θοᾶς ποσί· πολλὰ δ' ἐν ὄρφνῃ
οὐκ ἰδίλιον στείβεσκε· κίνυτις δ' ἔθεν ἡγεμόνευεν,
ἀλκὴν, καὶ σπίδα, καὶ δόκον ἅμματος αἰθῆ
πρόφρων ἐμιμνέν' —

Tryphiodorus, qui ex eodem forte hausit fonte, ita breviter ait Excid. Il. 643.

Αἰνείαν δ' ἴκελόν τε καὶ Ἀγχίσαο Ἀφροδίτῃ,
οἰκτείρουσα γέροντα καὶ υἷα, τῶδε δὲ πάντες
Αὐσονίων ἡγήσασι —

In Tabula Iliaca, conspicitur Mercurius, Æneam cum familia sua e Trojæ excidio abducens. Viri docti vero qui tabulam illustravere, Fabrettum dico, Bergeram et B. de Montfaucon, non nostri poetæ locum attulerunt, in quo diserte narratur, Æneam Mercurii ductu evasisse. In gemma, ap. Augustin. Gemm. T. II. n. 3. fuga repræsentata est Æneæ, ibique Mercurius dux, stellam in fronte geril, lunari forma, radiosam. conf. Mus. Stosch. Cl. II. n. 385.

Πολέμου ἐξῆγεν Ἀχαιῶν, Νύκτα διὰ δνοφερὴν] Quintus Smyrn. Lib. III. 326.

—— οὐλομένου δὲ φοβοίμασεν ἔγχεα μάθου
ἐξῆγεν πολέμου δυσηχέος ----

Dedit habendos, quos aiunt et Mercurium gestasse,
Tum, quum Æneam ex bello eduxit Achivorum
Noctem per tenebrosam. Illi vero circum pedes salutifer
Resplendens inerat Lunaris luminis orbis.
Hunc olim Æneadæ assuerunt calceo,
Filiis Ausonum nobilibus honoris signum.
Non eum vituperaverint, etsi Cecropidam,

[a] v. 30. et 31. transposuit S. . . . O . . OCCHTAI L. οὐ . . . ἐσσεῖται S. οὐ . . . ωσσιται M. οὐ . . . ὀσσιται A. οὔ μιν . . . ωσσιται H. ὃς μιν ἰκόσμησε ex conj. repouit S. quam cæteri servant.

[b] καὶ om. S. M.

Παμφανέων ἰνίκιπτο σελιναίης κύκλος αὐγῆς] Lacunam in lapide:

- - - CEA - - - C KYKAO - - -

facili, vera, et ab omnibus probata conjectura, sic Salmasius explevit:

Παμφανέων ἰνίκιπτο σελιναίης κύκλος αἴγλης.

habuit enim vir doctissimus in mente, versum Apollonii Rhodii, Lib. IV. 167.

Ὡς δὲ σελιναίην διχομήνιδα παρθένος αἴγλην.

Omnino αἴγλη sæpissime de fulgore solis et lunæ dicitur. Poeta incertus apud Alexandrum Grammat. p. 639. Ald. - - - ὃ Σμίνθε' Ἀπελλον, τύνα χρὴ προσιεσθῖν πρέσβεων, ἰλίου, καὶ πυγὼν τῆς οὐρανίου ταύτης αἴγλης. Visconti, magis in fine probat verbum αἰγῆς, quia concursio syllabarum κλος et γλης dura est. αἴγαι fere semper Soli tributæ. v. Homer. Iliad. Φ'. 188. Θ'. 480. Od. Ζ'. 181. ζ'. 98. λ'. 496. Mimnermus ap. Stob. p. 536. Tragicus ap. eund. p. 401. Auctor Pæanis ap. Athen. Lib. XV. p. 696. poeta incertus ap. Plutarch. Opp. T. II. p. 827. De lucernarum radiis vocem adhibuit Philoxenus in Cœna, ap. Athen. Lib. IV. p. 147. A. et de oculorum fulgore, Licymnius Chius ap. eund. Lib. XIII. p. 564. Non minus Lunæ radii αἴγαι, dicti. vid. Tryphiod. 509. ibique Interpp. Hinc Lunæ, Σελήνη καταυγάστειρα dicta, in Hymno Orphico, VIII. 6. cnf. Homeric. VIII. 13. — κύκλος et κύκλα Σελήνης etiam poetis in usu, quando de Luna plena sermo. Æsopus, in Analect. Brunk. T. I. p. 76.

ἰδία μὲν γέρας σὸν τὰ φύσει καλὰ, γαῖα, Θάλασσα,
ἄστρα, σελιναίης κύκλα καὶ ἠελίου.

Ad quem locum Cl. Jacobs, laudat Leonid. Tarentin. Ep. XLIX. ἱερὰ κύκλα σελήνης, et λαμπρὸς ἁλίου κύκλος apud Sophocl. Antig. 416. Adde Eurip. Phœn. 181. χρυσεόκυκλον φέγγος, et Sophoclis locum ap. Achillem, in vita Arati p. 122. a. ubi legitur, στρέφοντα κύκλον ἡλίου.

Ποτ' ἐπερράψαντο πεδίλοις Τλάσιν Αὐσονίων εὐηγενίεσσι γυῖα] Sic legendum est e felici Viscontii emendatione. E corrupto apographo lectionem nobis procudit Salmasius: παρεπερράψαντο, a verbo παρεπέρπτω. At hoc nihili est. Perspicue in lapide exstant literæ: ΠΟ - - - v. 29. ita Salmasius explevit:

Σύμβολον Αὐσονίοισιν εὐγενίεσσι γαμαιῷ.

'Huic versui restituendo (ait) supplendoque, non magnam dedimus operam, sed bonam; quod illis solis ut negent permitto, qui aliter restitui potuisse ostenderent, quam hoc modo. Pediculos et spices literarum rimetur qui volet, et si poterit, labem et vitium lapidis melius resarciat, nos contenti simus hoc Catone.' Sequor lectionem Viscontii, qui in lapide ΥC, initio versus positas, accurate observavit; et in fine integram vocem γυῖα.

Οὔ μιν ὀνόσσονται καὶ Κεκροπίδην περ ἐόντα.] Hæsitavit ob lacunam, quam in Apographo invenit Salmasius. 'Verba ipsa auctoris (inquit) non tam facile possumus hoc loco restituere, quam in superiore versu. Sententiam tamen æque bene. Sic enim legimus:

'Ὡς μὲν ὀνόσσονται καὶ Κεκροπίδην περ ἐόντα.'

Reperit Salmasius in apographo:

- - - OY - - - OCCHTAI - - -

Visconti vero in lapide, deletas fere literas:

- - - OYMINO - - OCCHTAI - - -

Ingeniose inde conjicit:

Οὔ μιν ὀνόσσονται καὶ Κεκροπίδην περ ἐόντα.

Sensus ipse supplementum confirmare videtur. Appellat poeta noster talaria, γέρας, ἐπισφύριον ἀνδρῶν Τυρσηνῶν, alludit enim, ut Viscontius monuit, ad illud calceamenti genus, quod Thuscum dicebatur, quo genere utebantur Senatores Romani. Virgilius de Evandro, Æn. VIII. 458.

"Et Tyrrhena pedum circumdat vincula plantis."

[1] Τυρσηνῶν ἀρχαῖον ἐπισφύριον [2] γύρας ἀνδρῶν,
Ἕρσης [3] ἐκγεγαῶτα καὶ Ἑρμέω, εἰ ἐτεὸν δὴ
[4] Κήρυξ Ἡρώδεω πρόγονος [5] Θησηΐδαο.
Τοὔνεκα τιμῆεις καὶ ἐπώνυμος, ἣ μὲν [6] ἄνασσαν
[7] Ἐς βουλὴν ἀγερέσθαι, ἵνα πρωτόδρονες ἕδραι· 35
Ἑλλάδι δ' οὔτε γένος βασιλεύτερος, οὔτ' ἔτι [8] φωνὴν,

[1] Θυρσηνῶν S. M. Τυῤῥηνῶν H. [2] ΓΕΡΑC L.
[3] ἐγειδέτα S. M. ἐγγειδέτα A. ἐκγεγαῶτα corr. S. quam sequuntur cæteri.

Servius ad h. l. 'Thusca calceamenta dicit crepidas, quas primo habuere Senatores, post equites, deinde milites. Alii calceos senatorios intelligi volunt, quia hoc genus calceamenti a Thuscis sumptum est.' Pollux, Lib. VIII. 13. Τυῤῥηνικὰ, τὸ πάττυμα ξύλινον, τετραδάκτυλον. οἱ δὲ ἱμάντες ἰσχυροὶ. σανδάλιον γὰρ ὄν. ὑπέδυσι δὲ αὐτὸ Φειδίας ἐν τῇ Ἀθηνᾷ. Photius, in Lex. MS. Τυῤῥηνικά. σανδάλια πολυτελῆ. Cæterum plura invenies coacervata in auctoribus, qui de re vestiaria scripserunt.

Γύρας] Quadratarii errore, in lapide expressum ΓΕΡΑΣ, pro ΓΥΡΑΣ. Sæpius a librariis γ et τ confundi observamus. In Philodemi de Musica libello, legitur Col. I. 9. ΤΕΝΝΑΙΟΤΗΤΑ pro ΓΕΝΝΑΙΟΤΗΤΑ. Col. V. lin. 27. et 33. ΔΗΜΙΟΤΡΤΟΙ, et ΕΤΙΝΕΤΟ, pro ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΙ, et ΕΓΙΝΕΤΟ. Col. XX. lin. 27. ΚΩΜΩΔΟΤΡΑΦΟΤ pro ΚΩΜΩΔΟΓΡΑΦΟΤ. Turbatur adhuc sensus in Aristophanis Lysistrata, 82., ubi vice versa, γ pro τ, positum, ait Lysistrata:

ἐκ δ' ἰσχνοῖς, ὡς δὴ σφριγᾷ τὸ σῶμά σου.
κἂν τῶνδ' ἄγχοις. ΛΑΜ. μάλα γὰρ οἷα, καὶ σιά.
Γυμνάδδομαί γα, καὶ ποτὶ σαγὰν ἄλλομαι.

quo pertinet illud γὰ Laconicum? scribendum sine dubio:

γυμνάδδομαί τα,—

Admonet cæterum, commovetque hic locus, ut simile vitium exhibeam. In Equit. 510. legitur:

Εἰ μέν τις ἀνὴρ τῶν ἀρχαίων κωμῳδοδιδάσκαλος ἡμᾶς
ἠνάγκαζεν ἔστι λέξοντάς γ' ἐς τὸ θέατρον παραβῆναι,
εἶπ' ἂν φαύλως ἔτυχεν τούτου πλεῖν.

In altero versu corruptela sic tollenda:

ἠνάγκαζεν λέξοντας ἔστι πρὸς τὸ θέατρον παραβῆναι.

His scriptis video Ravennatem librum, et auctorum argumenti in Aristoph. Nub. comprobare emendationem nostram. Magna præterea accedit auctoritas ex Aclian. 628.

Οὕτω παρίβη πρὸς τὸ θέατρον λέξων.

et Pac. 734.

Χρῆν μὲν τύπτειν τοὺς βαβδύκους, εἴ τις κωμῳδοκοπτὴς
αὐτὸν ἐκπέσοι πρὸς τὸ θέατρον παραβάς—

Simili modo particula γε imperite librario intrusa, sensum turbat in Ran. 1055.

Μὰ Δί', ἀλλ' ὅστ'. ἀλλ' ἀπαιρύσεται χρὴ τὸν στοιχὸν τόν γε ποιητῶν,
καὶ μὴ παρέχειν, μηδὲ διδάσκειν. τοῖς μὲν γὰρ παιδαρίοισιν
ἔστι διδάσκαλος, ὅστις φράζει· τοῖς δ' ἡβῶσιν γε ποιηταί.

Scribe v. 3. τοῖσιν δ' ἡβῶσι π. Primus versus in memoriam mihi revocat alium non recte exhibitum locum in Thesmoph. 149.

Χρὴ τὸν ποιητὴν ἄνδρα πρὸς τὰ δεύματα,
ἃ δεῖ ποιεῖν, πρὸς ταῦτα τοὺς τρόπους ἔχειν.

Quando nomen ἀνὴρ ponitur cum substantivo, nullus locus conceditur articulo. τὸν ergo insertum ab imperito librario. Lege: χρὴ γὰρ ποιητὴν. Hoc melius quoque cum sequentibus cohærere videtur. conf. Astydamantis Tragici locum apud Athen. Lib. X. p. 411. a.

Εἰ ἐτεὸν δὴ Κήρυξ] Sic Apollonius Rhod. Lib. IV. 292.

- - - - - εἰ ἐτεὸν δὴ
ὑμετέρης γαίης Ἀχελώϊος ἐξεπέσοις.

et Lib. II. 210.

- - - - - εἰ ἐτεὸν δὴ
οἷδ' ὑμεῖς.

Aratus, Phænom. 30.

- - - - - εἰ ἐτεὸν δὴ
Κρήτηθεν.

Pœta incertas, laudatas a Phania apud Athen. Lib. VI. p. 232.

ἐτεὸν γὰρ ἐν Ἴλιον ἦμεν
Ἕν.

Notanda methodus Latina scribendi, ut ita dicam, quam in voce κήρυξ scribenda ad-

Antiqua talaria, Tyrrhenorum ornamentum virorum,
Quum Hersa prognatus sit et Mercurio, siquidem vere
Ceryx Herodis Thesidæ progenitor.
Propterea honoratus, et Consul ordinarius, ut regium
Ad Senatum se conferat, ubi princeps locus.
In Græcia porro neque genere nobilior, neque eloquentia quisquam

[4] ΚΗΡΤΧ L. [5] Θησϊάδαι S. M. B. A. [6] ἄνασσα S. M.
[7] Εἰς S. M. B. Εἰ A. [8] φωνὴν S. M.

hibuit quadrataríus. Scalpsit enim ΚΗΡΥΧ. vid. Viscont. Litera ξ, in Græcis inscriptionibus, sæpius Latinorum X expressa. v. Corsini, Spiegazione de due antichissime Inscrizioni Greche, (Rom. 1756) p. 8. De Ceryce, Mercurii filio, vid. Pollux, Lib. VIII. segm. 9. Ovid. Metam. II. 107. seq. ibique Interpp. Hinc antiquissima nobilissimaque familia Athenis, Κήρυκες dicta, e qua ortum se ferebat Herodes. Theodorus, ἐν τῷ ά περὶ τοῦ Κηρύκων γένους laudatur ab Etym. M. et Photio in Lex. MS. voce ἡμιεκαλλές. Herodes dictus Thesides, aut quia Atheniensis; nam Virgilius Georg. II. 383. dixit:

" Præmiaque ingeniis agros et compita circum
Thesidæ posuere."

aut quia cum nobilissima illa familia cognatus erat.

Τοῦτον τιμῆσις - - - πρωτόθρονος ἕδρα] Quocunque modo Salmásius alique Interpp. hos versus distinxere, nullum sensum præbuit lectio vulgata, qui dignus sit poeta. Fuit primus Viscontius, qui rectius positis distinctionis signis, locum clarum et perspicuum reddidit. Legenda omnino longa viri docti observatio, in hunc locum: de qua ii judicent, qui, quid doctum sit et scitum, intelligant. Herodis enim filius, nomine Atticus, licet tam stupidus, ut vigesti quatuor pueris æquales ipsi adjungendos putaverit pater, literarum appellatos nominibus, ut per bos tandem literarum addisceret rudimentum, Consul tamen factus An. 185. Hinc appellatus v. 34. τιμῆσις καὶ ἐπώνυμος. Nam pater consulis honore splendebat an. 143. Vocem ἐπώνυμος tali fere significatione adhibuit Agathon Tragicus, in Thyeste ap. Athen. Lib. XII. p. 528. E.

ἐπώνυμον γὰν εἶθὺς ἴσχομεν κλέος
Κουρῆτες, εἶναι κουρίμου χάριν τριχός.

Callimachus, in Schol. Nicandri, inter Bentleiana Fr. CXXXIX.

καὶ τριτάτη Περσῆος ἐπώνυμος, ἧς ἀρόδαμον
Αἰγύπτου κατέπηξε.

conf. Valk. in Callimachea fragm. p. 10. Pancrates Arcas, referente Athenæo, Adriano imperatori cum esset Alexandriæ, velut ostentum ingens, spectandum præbuit lotum roseum, Ἀντινόειον *Antinoium* vocandum esse dixit; pulcherrimi Pancratis versiculi, conservati ab Athenæo, Lib. XV. p. 677. F.

οὐλὴν ἐρευθαλλον, λευκὴν κρίνου, ἣδ' ὑάκινθον
πορφυρέην, λευκοῖ δὲ χελιδονίοιο πέτηλα,
καὶ ῥόδου εἰαρινοῖσιν ἀνοιγόμενον ζεφύροισιν,
οἷπω γὰρ φύεν ἄνθος ἐπώνυμον Ἀντινόοιο.

Senatum Romanum, ἄνασσαν βουλὴν vocat. Simili modo Martialis, *dominum Senatum* appellat Lib. XIV. 17.

" Syntbesibus dum gaudet eques, dominusque Senatus."

εἰς Ϛουλὴν ἀγαρίσθαι, *referri in Senatum*, *adscribi Senatui*. Apollonius Rhod. Lib. IV. 244.

ἐς δ' ἀγορὴν ἀγέροντ' ἐπὶ τεύχεσιν —

Noto metaplasmo πρωτόθρονος ἕδρα dixit, pro πρωτόθρονοι ἕ. Sic Homerus Iliad. ο'. 354. et π'. 370. ἐρυσάρματες ἵπποι, pro ἐρυσάρματοι. ubi vid. Schol. Nec in compositis tantum vocibus, sed in simplicibus quoque frequenter hujusmodi metaplasmi. Sic ap. Hom. Iliad. λ'. 600. ἴαπα δαιζυόεσσαν; quod etiam per metaplasmum declinationis pro ἰαπὴν, sicuti pro φυγὴν, Herodotus Lib. III. p. 370. in prosa habet φύγα, quasi ex tertia declinatione esset ἰὰξ, ἰᾶπος, et φὺξ, φυγός. Epicharmus etiam ap. Athen. Lib. VII. v. 288., αἱόλαι πλᾶτες, pro πλᾶται. Sed vide Salmasium.

Ἑλλάδι δ' οὔτε γένος βασιλεύτερος] Eleganter hic βασιλεύτερος, *præstantiorem* et *genere nobiliorem* significat. Græci sæpius βασιλεῖς vocant homines, qui arte sua excellunt, aliosque superant ingenii præstantia. Adrianus Sophista apud Philostratum, Herodem vocabat βασιλέα τῶν λόγων. En ejus verba: Ἡρώδην δὲ τὸν βασιλέα τῶν λόγων ἀγαπητὸν, ἢν ἄοινός τε καὶ νήφων ὑπαπίνωμαι. Apud Eunapium, c. 27. Proæresius, in inscriptione statuæ, βασιλεὺς λόγων dicitur. πολλὰ δ' ἐπὶ πολλοῖς

[1] Τυρσηνῶν ἀρχαῖον ἐπισφύριον [2] γέρας ἀνδρῶν,
Ἔρσης [3] ἐκγεγαῶτα καὶ Ἑρμέω, εἰ ἐτεὸν δὴ
[4] Κήρυξ Ἡρώδεω πρόγονος [5] Θησηϊάδαο.
Τοὔνεκα τιμήεις καὶ ἐπώνυμος, ἦ μὲν [6] ἄνασσαν
[7] Ἐς βουλὴν ἀγερέσθαι, ἵνα πρωτόθρονες ἔδραι· 35
Ἑλλάδι δ' οὔτε γένος βασιλεύτερος, οὔτ' ἔτι [8] φωνὴν,

[1] Θυρσηνῶν S. M. Τυῤῥηνῶν H. [2] ΤΕΡΑC L.
[3] ἐγειδόντα S. M. ἐγειδώτα A. ἐκγεγαῶτα corr. S. quem sequentur cæteri.

Servius ad h. l. 'Thusca calceamenta dicit crepidas, quas primo habuere Senatores, post equites, deinde milites. Alii calceos senatorios intelligi volunt, quia hoc genus calceamenti a Thuscis sumptum est.' Pollux, Lib. VIII. 13. Τυῤῥηνικὰ, τὸ πάττυμα ξύλινον, τετραδάκτυλον. οἱ δὲ ἱμάντες ἐπίχρυσοι. σανδάλιον γὰρ ἦν. ὑπέδυσι δὲ αὐτὸ Φειδίας ἐν τῇ Ἀθηνᾷ. Photius, in Lex. MS. Τυῤῥηνικά. σανδάλια πολυτελῆ. Cæterum plura invenies conservata in auctoribus, qui de re vestiaria scripserunt.

Γέρας] Quadratarii errore, in lapide expressum ΤΕΡΑΣ, pro ΓΕΡΑΣ. Sæpius π librariis γ et τ confundi observamus. In Philodemi de Musica libello, legitur Col. I. 9. ΤΕΝΝΑΙΟΤΗΤΑ pro ΓΕΝΝΑΙΟΤΗΤΑ. Col. V. lin. 27. et 33. ΔΗΜΙΟΤΡΤΟΙ, et ΕΤΙΝΕΤΟ, pro ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΙ, et ΕΓΙΝΕΤΟ. Col. XX. lin. 27. ΚΩΜΩΔΟΤΡΑΦΟΥ pro ΚΩΜΩΔΟΓΡΑΦΟΥ. Turbatur adhuc sensus in Aristophanis Lysistrata, 82., ubi vice versa, γ pro τ, positum, ait Lysitrata:

ἐὰν δ' ἰσχνοῖς, ὡς δὴ σφριγᾷ τὸ σῶμά σου,
κἂν τοῦρον ἄγχωμ. ΛΑΜ. μάλα γὰρ εἶσ', κἀγὼ σιῶ.
Γυμνάδδομαί γα, καὶ ποτὶ πυγὰν ἄλλομαι.

quo pertinet illud γὰ Laconicum? scribendum sine dubio:

γυμνάδδομαί τα,—

Admonet cæterum, commovetque hic locus, ut simile vitium exhibeam. In Equit. 510. legitur:

Εἰ μέν τις ἀνὴρ τῶν ἀρχαίων κωμῳδοδιδάσκαλος ἡμᾶς
ἐπάγαζεν ἴσως λέξοντάς γ' ἐς τὸ θέατρον παραβῆναι,
οἷα ἂν φαῦλος ἔτυχεν τούτου πλέω.

In altero versu corruptela sic tollenda:

ἐπάγαζεν λέξοντας ἴσως πρὸς τὸ θέατρον παραβῆναι.

His scriptis video Ravennatem librum, et auctorem argumenti in Aristoph. Nub. comprobare emendationem nostram. Magna præterea accedit auctoritas ex Acharn. 628.

Οὕπω παρῆν πρὸς τὸ θέατρον λέξων.

et Pac. 734.

Χρὴν μὲν τύπτειν τοὺς ῥαβδούχους, εἴ τις κωμῳδοκοπτὴς
αὐτὸν ἐκπέσοι πρὸς τὸ θέατρον παραβὰς—

Simili modo particula γε imperito librario intrusa, sensum turbat in Ran. 1055.

Μὰ Δί', ἀλλ' ὅστ'. ἀλλ' ἀποκρύπτειν χρὴ τὸν ποιητὴν τόν γε ποιητὴν,
καὶ μὴ παράγειν, μηδὲ διδάσκειν. τοῖς μὲν γὰρ παιδαρίοισιν
ἔστι διδάσκαλος, ὅστις φράζει· τοῖς δ' ἡβῶσίν γε ποιητής.

Scribe v. 3. τοῖσιν δ' ἡβῶσι π. Primum versus in memoriam mihi revocat alium non recte exhibitum locum in Theæmeph. 149.

Χρὴ τὸν ποιητὴν ἄνδρα πρὸς τὰ ῥήματα,
ἃ δεῖ ποιεῖν, πρὸς ταῦτα τοὺς τρόπους ἔχειν.

Quando nomen ἀνὴρ ponitur cum substantivo, nullus locus conceditur articulo. τὸν ergo insertum ab imperito librario. Lege: χρὴ γὰρ ποιητὴν. Hoc melius quoque cum sequentibus cohærere videtur. conf. Astydamantis Tragici locum apud Athen. Lib. X. p. 411. a.

Εἰ ἐτεὸν δὴ Κήρυξ] Sic Apollonius Rhod. Lib. IV. 292.

----- εἰ ἐτεὸν δὴ
ὑμετέρης γαίης Ἀχελωΐδες ἐξεκάνσαν.

et Lib. II. 210.

----- εἰ ἐτεὸν δὴ
σεῦ ὑμεῖς.

Aratus, Phænom. 30.

----- εἰ ἐτεὸν δὴ
Κρήτηθεν.

Poeta incertus, laudatus a Phania apud Athen. Lib. VI. p. 232.

ἐτεὸν γὰρ ἦν Ἴλιον πύρι πύργος
[7] Hv.

Notanda methodus Latina scribendi, ut ita dicam, quam in voce πύργος scribenda ad-

Antiqua talaria, Tyrrhenorum ornamentum virorum,
Quum Hersa prognatus sit et Mercurio, siquidem vere
Ceryx Herodis Thesidæ progenitor.
Propterea honoratus, et Consul ordinarius, ut regium
Ad Senatum se conferat, ubi princeps locus.
In Græcia porro neque genere nobilior, neque eloquentia quisquam

[4] ΚΗΡΥΞ L. [5] Θησϊαδάω S. M. B. A. [6] ἅπασσα S. M.
[7] Εἰς S. M. B. Εἰ A. [8] φησὶν S. M.

hibuit quadratarius. Scalpsit enim ΚΗΡΥΞ. vid. Viscont. Litera ξ, in Græcis inscriptionibus, sæpius Latinorum X expressa. v. Corsini, Spiegazione de due antichissime Inscrizioni Greche, (Rom. 1756) p. 8. De Ceryce, Mercurii filio, vid. Pollux, Lib. VIII. segm. 9. Ovid. Metam. II. 107. seq. ibique Interpp. Hinc antiquissima nobilissimaque familia Athenis, Κήρυκες dicta, e qua ortum se ferebat Herodes. Theodorus, ἐν τῷ ά περὶ τοῦ Κηρύκων γένους laudatur ab Etym. M. et Photio in Lex. MS. voce ἡμιεκταλίς. Herodes dictus Thesides, aut quia Atheniensis; nam Virgilius Georg. II. 383. dixit:

" Præmiaque ingeniis agros et compita circum
Thesidæ posuere."

aut quia cum nobilissima illa familia cognatus erat.

Τοὔνεκα τιμῆεις - - - πρωτόθρονος ἕδραι] Quocunque modo Salmasius aliique Interpp. hos versus distinxere, nullum sensum præbuit lectio vulgata, qui dignus sit poeta. Fuit primus Viscontius, qui rectius positis distinctionis signis, locum clarum et perspicuum reddidit. Legenda omnino longa viri docti observatio, in hunc locum: de qua ii judicent, qui, quid doctum sit et scitum, intelligant. Herodis enim filius, nomine Atticus, licet tam stupidus, ut viginti quatuor pueris æquales ipsi adjungendos putaverit pater, literarum appellatos nominibus, ut per hos tandem literarum addisceret rudimentum, Consul tamen factus An. 185. Hinc appellatus v. 34. τιμῆεις καὶ ἐπώνυμος. Nam pater consulis honore splendebat an. 143. Vocem ἐπώνυμος tali fere significatione adhibuit Agathon Tragicus, in Thyeste ap. Athen. Lib. XII. p. 528. E.

ἐπώνυμον γὰν σὺδὲ ἴσχομεν πλέος
Κουρῆτες, εἶναι κυρίμου χάριν τριχός.

Callimachus, in Schol. Nicandri, inter Bentleiana Fr. CXXXIX.

καὶ τριτάτη Πειρῆος ἐπώνυμος, ὃς ἐρόδαμνον
Αἰγόνην κατέπηξε.

conf. Valk. in Callimachea fragm. p. 10. Pancrates Arcas, referente Athenæo, Adriano imperatori cum esset Alexandriæ, velut ostentum ingens, spectandum præbuit lotum roseum, Ἀντινόειον *Antinoium* vocandum esse dixit; pulcherrimi Pancratis versiculi, conservati ab Athenæo, Lib. XV. p. 677. F.

οὐλὴν Ἰρωτύλλου, λευκὴν κρίνου, ἣν ὑάκινθον
πορφυρέην, λευκοῦ δὲ χιλιδονίοιο πέτηλα,
καὶ ῥόδου ἁβρονοΐσιν ἀνοιγόμενον ζεφύροισιν,
οὕπω γὰρ φύεν ἄνθος ἐπώνυμον Ἀντινόοιο.

Senatum Romanum, ἅπασσαν βουλὴν vocat. Simili modo Martialis, *dominum Senatum* appellat Lib. XIV. 17.

" Synthesibus dum gaudet eques, dominusque Senatus."

εἰς βουλὴν ἀγαγέσθαι, *referri in Senatum*, *adscribi Senatui*. Apollonius Rhod. Lib. IV. 244.

ἐς δ' ἀγορὴν ἀγίεσκε· ἐπὶ τεύχεσιν —

Noto metaplasmo πρωτόθρονος ἕδραι dixit, pro πρωτοθρόνοις ἕ. Sic Homerus Iliad. ὁ'. 354. et π'. 370. ἱερσάρμασιν ἵπποι, pro ἱερσάρματοι. ubi vid. Schol. Nec in compositis tantum vocibus, sed in simplicibus quoque frequenter hujusmodi metaplasmi. Sic ap. Hom. Iliad. λ'. 600. ἴαπα δακρυόεσσαν; quod etiam per metaplasmum declinationis pro ἰακὴν, sicuti pro φυγὴν, Herodotus Lib. III. p. 370. in prosa habet φύγα, quasi ex tertia declinatione esset ἰὰξ, ἴαπος, et φὺξ, φυγός. Epicharmus etiam ap. Athen. Lib. VII. v. 288., αἱόλαι φλῶτες, pro φλῶται. Sed vide Salmasium.

Ἑλλάδι δ' οὔτε γένος βασιλεύτερος] Eleganter hic βασιλεύτερος, *præstantiorem* et *genere nobiliorem* significat. Græci sæpius βασιλεῖς vocant homines, qui arte sua excellunt, aliosque superant ingenii præstantia. Adrianus Sophista apud Philostratum, Herodem vocabat βασιλέα τῶν λόγων. En ejus verba: Ἡρώδην δὲ τὸν βασιλέα τῶν λόγων ἀγαπητὸν, ἣν ἄοινός τε καὶ νήφων ὑπακρίνωμαι. Apud Eunapium, c. 27. Proæresius, in inscriptione statuæ, βασιλεὺς λόγων dicitur. πολλὰ δ' ἐπὶ πολλοῖς

[1] Τυρσηνῶν ἀρχαῖον ἐπισφύριον [2] γέρας ἀνδρῶν,
Ἕρσης [3] ἐκγεγαῶτα καὶ Ἑρμέῳ, εἰ ἐτεὸν δὴ
[4] Κήρυξ Ἡρώδεω πρόγονος [5] Θησηϊάδαο.
Τοὔνεκα τιμήεις καὶ ἐπώνυμος, ἦ μὲν [6] ἄνασσαν
[7] Ἐς βουλὴν ἀγερέσθαι, ἵνα πρωτόθρονες ἕδραι· 35
Ἑλλάδι δ' οὔτε γένος βασιλεύτερος, οὔτ' ἔτι [8] φωνὴν,

[1] Θυρσηνῶν S. M. Τυῤῥηνῶν H. [2] ΤΕΡΑC L.
[3] ἐγειδόντα S. M. ἐγειδάτα A. ἐκγεγαῶτα corr. S. quam sequuntur cæteri.

Servius ad h. l. 'Thusca calceamenta dicit crepidas, quas primo habuere Senatores, post equites, deinde milites. Alii calceos senatorios intelligi volunt, quia hoc genus calceamenti a Thuscis sumptum est.' Pollux, Lib. VIII. 13. Τυῤῥηνικὰ, τὸ κάττυμα ξύλινον, τετραδάκτυλον. οἱ δὲ ἱμάντες ἐπίχρυσοι. σανδάλιον γὰρ ἦν. ὑπέδυσε δὲ αὐτὸ Φειδίας ἐν τῇ Ἀθηνᾷ. Photius, in Lex. MS. Τυῤῥηνικά. σανδάλια πολυτελῆ. Cæterum plura invenies congervata in auctoribus, qui de re vestiaria scripserunt.

Γέρας] Quadratarii errore, in lapide expressum ΤΕΡΑΣ, pro ΓΕΡΑΣ. Sæpius a librariis γ et τ confundi observamus. In Philodemi de Musica libello, legitur Col. I. 9. ΤΕΝΝΑΙΟΤΗΤΑ pro ΓΕΝΝΑΙΟΤΗΤΑ. Col. V. lin. 27. et 33. ΔΗΜΙΟΤΡΤΟΙ, et ΕΤΙΝΕΤΟ, pro ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΙ, et ΕΓΙΝΕΤΟ. Col. XX. lin. 27. ΚΩΜΩΔΟΤΡΑΦΟΤ pro ΚΩΜΩΔΟΓΡΑΦΟΤ. Turbatur adhuc sensus in Aristophanis Lysistrata, 82., ubi vice versa, γ pro τ, positum, ait Lysistrata:

ἐκ δ' εὐχροεῖς, ὡς δὴ σφριγᾷ τὸ σῦριά σου.
κἂν ταῦρον ἄγχοις. ΛΑΜ. μάλα γὰρ οἷα, καὶ σιώ.
Γυμνάδομαί γα, καὶ ποτὶ πυγὰν ἄλλομαι.

quo pertinet illud γὰ Laconicum? scribendum sine dubio:

γυμνάδδομαί τι,—

Admonet cæterum, commovetque hic locus, ut simile vitium exhibeam. In Equit. 510. legitur:

Εἰ μέν τις ἀνὴρ τῶν ἀρχαίων κωμῳδοδιδάσκαλος ἡμᾶς
ἠνάγκαζεν ἴσως λέξοντάς γ' ἐς τὸ θέατρον παραβῆναι,
οὐκ ἂν φαύλως ἴσχυεν τούτου πλεῖν.

In altero versu corruptela sic tollenda:

ἠνάγκαζεν λέξοντας ἴσως πρὸς τὸ θέατρον παραζῶναι.

His scriptis video Ravennatem librum, et auctorem argumenti in Aristoph. Nub. comprobare emendationem nostram. Magna præterea accedit auctoritas ex Acharn. 628.

Οὔπω παρῆν πρὸς τὸ θέατρον λέξων.

et Pac. 734.

Χρῆν μὲν τύπτειν τοὺς ῥαβδούχους, εἴ τις κωμῳδοδιδάσκαλος
αὐτὸν ἐπῄνει πρὸς τὸ θέατρον παραβᾶς—

Simili modo particula γε imperito librario intrusa, sensum turbat in Ran. 1055.

Μὰ Δί', ἀλλ' ὅτι. ἀλλ' ἀπαιρύσεταί γε τὸν πυπηρὸν τόν γε ταυτηνί,
καὶ μὴ παράγειν, μηδὲ διδάσκειν. τοῖς μὲν γὰρ ταυδαίμοσιν
ἔστι διδάσκαλος, ὅστις φρέζει· τοῖς δ' ἰδιώταις γε ταυταί.

Scribe v. 3. τοῖσιν δ' ἰδίοις τ. Primum versus in memoriam mihi revocat alium non recte exhibitum locum in Thesmoph. 149.

Χρὴ τὸν ταυτὸν ἄνδρα πρὸς τὰ δράματα,
ἃ δεῖ ποιεῖν, πρὸς ταῦτα τοὺς τρόπους ἔχειν.

Quando nomen ἀνὴρ ponitur cum substantivo, nullus locus conceditur articulo. τὸν ergo insertum ab imperito librario. Lege: χρὴ γὰρ ταυτὸν. Hoc melius quoque cum sequentibus cohærere videtur. conf. Astydamantis Tragici locum apud Athen. Lib. X. p. 411. a.

Εἰ ἐτεὸν δὴ Κήρυξ] Sic Apollonius Rhod. Lib. IV. 292.

- - - - - εἰ ἐτεὸν δὴ
ὑμετέρης γαίης Ἀχελώϊος ἐξεπέσοις.

et Lib. II. 210.

- - - - - εἰ ἐτεὸν δὴ
σεῖό γ' ὑμεῖς.

Aratus, Phænom. 30.

- - - - - εἰ ἐτεὸν δὴ
Κρόνιόθεν.

Poeta incertas, laudatas a Phania apud Athen. Lib. VI. p. 232.

ἐτεὸν γὰρ ἐν Ἴλου πύρῃ πύγχυ
Ἧν.

Notanda methodus Latinæ scribendi, ut ita dicam, quam in voce κήρυξ scribendæ ad-

Antiqua talaria, Tyrrhenorum ornamentum virorum,
Quum Hersa prognatus sit et Mercurio, siquidem vere
Ceryx Herodis Thesidæ progenitor.
Propterea honoratus, et Consul ordinarius, ut regium
Ad Senatum se conferat, ubi princeps locus.
In Græcia porro neque genere nobilior, neque eloquentia quisquam

[4] ΚΗΡΥΧ L. [5] Θησϊαδάου S. M. B. A. [6] ἄπασσα S. M.
[7] Εἰς S. M. B. Εἰ A. [8] φανὴν S. M.

hibuit quadrarius. Scalpsit enim ΚΗΡΥΧ. vid. Viscont. Litera ξ, in Græcis inscriptionibus, sæpius Latinorum X expressa. v. Corsini, Spiegazione de due antichissime Inscrizioni Greche, (Rom. 1756) p. 8. De Ceryce, Mercurii filio, vid. Pollux, Lib. VIII. segm. 9. Ovid. Metam. II. 107. seq. ibique Interpp. Hinc antiquissima nobilissimaque familia Athenis, Κήρυκες dicta, e qua ortum se ferebat Herodes. Theodorus, ἐν τῷ ἀ περὶ τοῦ Κηρύκων γένους laudatur ab Etym. M. et Photio in Lex. MS. voce ἡμιερσαλλίς. Herodes dictus Thesides, aut quia Atheniensis; nam Virgilius Georg. II. 383. dixit:

" Præmineque ingeniis agros et compita circum
Thesidæ posuere."

aut quia cum nobilissima illa familia cognatus erat.

Τοὔνεκα τιμῆεις - - - πρωτόθρονες ἕδραι] Quocunque modo Salmasius aliique Interpp. hos versus distinxere, nullum sensum præbuit lectio vulgata, qui dignus sit poeta. Fuit primus Viscontius, qui rectius positis distinctionis signis, locum clarum et perspicuum reddidit. Legenda omnino longa viri docti observatio, in hunc locum: de qua ii judicent, qui, quid doctum sit et scitum, intelligant. Herodis enim filius, nomine Atticus, licet tam stupidus, ut vigiati quatuor pueris æquales ipsi adjungendos putaverit pater, literarum appellatos nominibus, ut per hos tandem literarum addisceret rudimentum, Consul tamen factus An. 185. Hinc appellatus v. 34. τιμῆς καὶ ἐπώνυμος. Nam pater consulis honore splendebat an. 143. Vocem ἐπώνυμος tali fere significatione adhibuit Agathon Tragicus, in Thyeste ap. Athen. Lib. XII. p. 528. E.

ἐπώνυμον γὰρ τῶν ὑδὺς ἔσχομεν κλέος
Κουρῆτες, εἵνεκ' ἀμφίμου χάριν τριχός.

Callimachus, in Schol. Nicandri, inter Bentleiana Fr. CXXXIX.

καὶ τριτάτη Πιερὶς ἐπώνυμος, ἧς ἐρέδαμεν
Αἰγόκερω κατάπηξις.

conf. Valk. in Callimachea fragm. p. 10. Pancrates Aroas, referente Athenæo, Adriano imperatori cum esset Alexandriæ, velut ostentum ingens, spectandum præbuit lotum roseum, Ἀντινόειον *Antinoium* vocandum esse dixit; pulcherrimi Pancratis versiculi, conservati ab Athenæo, Lib. XV. p. 677. F.

οὐλὴν Ἱρσυλλον, λευκὴν κρίνοι, ἢδ' ὑάκινθοι
πορφυρέην, λευκοῦ δὲ χελιδονίοιο πέτηλα,
καὶ ῥόδον εἰαρινοῖσιν ἀνοιγόμενον ζεφύροισιν,
οὕπω γὰρ φύτεν ἄνθος ἐπώνυμον Ἀντινόοιο.

Senatum Romanum, ἄπασσαν βουλὴν vocat. Simili modo Martialis, *dominum Senatum* appellat Lib. XIV. 17.

" Synthesibus dum gaudet eques, dominusque Senatus."

εἰς βουλὴν ἀγαγέσθαι, *referri in Senatum*, *adscribi Senatui*. Apollonius Rhod. Lib. IV. 244.

ἐς δ' ἀγορὴν ἀγίεσντ' ἐπὶ τεύχεσιν —

Noto metaplasmo πρωτόθρονες ἕδραι dixit, pro πρωτοθρόνοι ἕ. Sic Homerus Iliad. ο'. 354. et π'. 370. ἱππευσάμενες ἵπποι, pro ἱππεύσαμενοι. ubi vid. Schol. Nec in compositis tantum vocibus, sed in simplicibus quoque frequenter hujusmodi metaplasmi. Sic ap. Hom. Iliad. λ'. 600. ἴδμεν δαηφόρεσσαν; quod etiam per metaplasmum declinationis pro ἴδμεν, sicuti pro φυγὴν, Herodotus Lib. III. p. 370. in prosa habet φύγα, quasi ex tertia declinatione esset ἰδξ, ἴδκος, et φὺξ, φυγός. Epicharmus etiam ap. Athen. Lib. VII. v. 288., αἱόλαι πλῶτες, pro πλῶται. Sed vide Salmasium.

Ἑλλάδι δ' οὔτι γένος βασιλεύτερος] Eleganter hic βασιλεύτερος, *præstantiorem* et *genere nobiliorem* significat. Græci sæpius βασιλεῖς vocant homines, qui arte sua excellunt, aliosque superant ingenii præstantia. Adrianus Sophista apud Philostratum, Herodem vocabat βασιλέα τῶν λόγων. En ejus verba: Ἡρώδην δὲ τὸν βασιλέα τῶν λόγων ἀγαπητὸν, ἢν ἄοινός τε καὶ νήφων ὑπακούσωμαι. Apud Eunapium, c. 27. Proæresius, in inscriptione statuæ, βασιλεύων λόγων dicitur. πολλὰ δ' ἐπὶ πολλοῖς

[1] Τυρσηνῶν ἀρχαῖον ἐπισφύριον [2] γέρας ἀνδρῶν,
Ἕρσης [3] ἐκγεγαῶτα καὶ Ἑρμέω, εἰ ἔτεον δή
[4] Κήρυξ Ἡρώδεω πρόγονος [5] Θησηϊάδαο.
Τοὔνεκα τιμήεις καὶ ἐπώνυμος, ἦ μὲν [6] ἄνασσαν
[7] Ἐς βουλὴν ἀγερέσθαι, ἵνα πρωτόθρονες ἕδραι· 35
Ἑλλάδι δ' οὔτε γένος βασιλεύτερος, οὔτ' ἔτι [8] φωνήν,

[1] Θυρσηνῶν S. M. Τυῤῥηνῶν H. [2] ΤΕΡΑC L.
[3] ἐκγεδόρα S. M. ἐκγεδάρα A. ἐκγεγαῶτα corr. S. quam sequuntur cæteri.

Servius ad h. l. 'Thusca calceamenta dicit crepidas, quas primo habuere Senatores, post equites, deinde milites. Alii calceos senatorios intelligi volunt, quia hoc genus calceamenti a Thuscis sumptum est.' Pollux, Lib. VIII. 13. Τυῤῥηνικὰ, τὰ κάττυμα ξύλινον, τετραδάκτυλον. οἱ δὲ ἱμάντες ἐπίχρυσοι. σανδάλιον γὰρ ἦν. ὑπέδυσε δὲ αὐτὸ Φειδίας ἐν τῇ Ἀθηνᾷ. Photius, in Lex. MS. Τυῤῥηνικά. σανδάλια πολυτελῆ. Cæterum plura invenies coacervata in auctoribus, qui de re vestiaria scripserunt.

Γέρας] Quadratarii errore, in lapide expressum ΤΕΡΑΣ, pro ΓΕΡΑΣ. Sæpius a librariis γ et τ confundi observamus. In Philodemi de Musica libello, legitur Col. I. 9. ΤΕΝΝΑΙΟΤΗΤΑ pro ΓΕΝΝΑΙΟΤΗΤΑ. Col. V. lin. 27. et 33. ΔΗΜΙΟΤΡΤΟΙ, et ΕΤΙΝΕΤΟ, pro ΔΗΜΙΟΤΡΓΟΙ, et ΕΓΙΝΕΤΟ. Col. XX. lin. 27. ΚΩΜΩΔΟΤΡΑΦΟΤ pro ΚΩΜΩΔΟΓΡΑΦΟΤ. Turbatur adhuc sensus in Aristophanis Lysistrata, 82., ubi vice versa, γ pro τ, positum, ait Lysistrata:

ἀφ' ἑστιοῦς, ὡς δὴ σφριγᾷ τὸ σῶμά σου.
κἂν ταῦρον ἄγχοις. ΛΑΜ. μάλα γὰρ οἶσ, καὶ σιό.
Γυμνάδδομαί γα, καὶ στατὶ στγὸν ἄλλομαι.

quo pertinet illud γὰ Laconicum? scribendum sine dubio:

γυμνάδδομαί τα,—

Admonet cæterum, commovetque hic locus, ut simile vitium exhibeam. In Equit. 510. legitur:

Εἰ μήν τις ἀνὴρ τῶν ἀρχαίων κωμῳδοδιδάσκαλος ἡμᾶς
ἐπάγαγεν ἴσως λέξοντάς γ' ἐς τὸ θέατρον παραβῆναι,
οὐκ ἂν φαύλως ἔτυχεν τούτου κλέος.

In altero versu corruptela sic tollenda:

ἐπάγαγεν λέξοντας ἴσως πρὸς τὸ θέατρον παραβῆναι.

His scriptis video Ravennatem librum, et auctorem argumenti in Aristoph. Nub. comprobare emendationem nostram. Magna præterea accedit auctoritas ex Acharn. 628.

Οὔπω παρῆν πρὸς τὸ θέατρον λέξων.

et Pac. 734.

Χρῆν μὲν τύπτειν τοὺς βαβαιάχους, εἴ τις κωμῳδοκοπτὴς
αὐτὸν ἐπῄει πρὸς τὸ θέατρον παραβὰς —

Simili modo particula γα imperito librario intrusa, sensum turbat in Ran. 1055.

Μὰ Δί', ἀλλ' ὄντ'. ἀλλ' ἀπαιρύπτειν χρὴ
τὸν πονηρὸν τόν γα ποιητὴν,
καὶ μὴ παράγειν, μηδὲ διδάσκειν. τοῖς μὲν
γὰρ παιδαρίοισιν
ἔστι διδάσκαλος, ὅστις φράζει· τοῖς δ' ἡβῶσίν γα ποιηταί.

Scribe v. 3. τοῖσν δ' ἡβῶσι σ'. Primus versus in memoriam mihi revocat alium non recte exhibitum locum in Thesmoph. 149.

Χρὴ τὸν ποιητὴν ἄνδρα πρὸς τὰ δράματα,
ἃ δεῖ ποιεῖν, πρὸς ταῦτα τοὺς τρόπους
ἔχειν.

Quando nomen ἀνὴρ ponitur cum substantivo, nullus locus conceditur articulo. τὸν ergo insertum ab imperito librario. Lege: χρὴ γὰρ ποιητὸν. Hoc melius quoque cum sequentibus cohærere videtur. conf. Astydamantis Tragici locum apud Athen. Lib. X. p. 411. a.

Εἰ ἔτεὸν δὴ Κήρυξ] Sic Apollonius Rhod. Lib. IV. 292.

- - - - - εἰ ἔτεὸν δὴ
ὑμετέρης γαίης Ἀχελωΐδες ἐξανέσουσι.

et Lib. II. 210.

- - - - - εἰ ἔτεὸν δὴ
σεῦ ὑμεῖς.

Aratus, Phænom. 30.

- - - - - εἰ ἔτεὸν δὴ
Κρήτεσσιν.

Poeta incertus, laudatus a Phania apud Athen. Lib. VI. p. 232.

ἔτεὸν γὰρ ἐν Ἴλιον πύρλι πύεγω
Ἕν.

Notanda methodus Latina scribendi, ut ita dicam, quam in voce κήρυξ scribenda ad-

Antiqua talaria, Tyrrhenorum ornamentum virorum,
Quum Hersa prognatus sit et Mercurio, siquidem vere
Ceryx Herodis Thesidæ progenitor.
Propterea honoratus, et Consul ordinarius, ut regium
Ad Senatum se conferat, ubi princeps locus.
In Græcia porro neque genere nobilior, neque eloquentia quisquam

[4] KHPYX L. [5] Θησϊαδέω S. M. B. A. [6] ἅπασα S. M.
[7] Εἰς S. M. B. Εἰ A. [8] φανὴν S. M.

hibuit quadratarius. Scalpsit enim KHPYX. vid. Viscont. Litera ξ, in Græcis inscriptionibus, sæpius Latinorum X expressa. v. Corsini, Spiegazione de due antichissime Inscrizioni Greche, (Rom. 1756) p. 8. De Ceryce, Mercurii filio, vid. Pollux, Lib. VIII. segm. 9. Ovid. Metam. II. 107. seq. ibique Interpp. Hinc antiquissima nobilissimaque familia Athenis, Κήρυκες dicta, e qua ortum se ferebat Herodes. Theodorus, *ἐν τῷ ἀ περὶ τοῦ* Κηρύκων γένους laudatur ab Etym. M. et Photio in Lex. MS. voce ἡμιεκαλλίς. Herodes dictus Thesides, aut quia Atheniensis; nam Virgilius Georg. II. 383. dixit:

" Praminaque ingeniis agros et compita circum
Thesidæ posuere."

aut quia cum nobilissima illa familia cognatus erat.

Τοῦτα τιμᾶεις - - - πρωτόθρονος ἕδραι] Quocunque modo Salmasius aliique Interpp. hos versus distinxere, nullum sensum præbuit lectio vulgata, qui dignus sit poeta. Fuit primus Viscontius, qui rectius positis distinctionis signis, Deum clarum et perspicuum reddidit. Legenda omnino longa viri docti observatio, in hunc locum: de qua ii judicent, qui, quid doctum sit et scitum, intelligant. Herodis enim filius, nomine Atticus, licet tam stupidus, ut vigiati quatuor pueris æquales ipsi adjungendos putaverit pater, literarum appellatos nominibus, ut per hos tandem literarum addisceret rudimentum, Consul tamen factus An. 185. Hinc appellatus v. 34. *τιμήεις καὶ ἐπώνυμος*. Nam pater consulis honore splendebat an. 143. Vocem ἐπώνυμος tali fere significatione adhibuit Agathon Tragicus, in Thyeste ap. Athen. Lib. XII. p. 528. E.

ἐπώνυμον γὰν αὐθὶς ἴσχομεν κλέος
Κυνῆγες, εἶναι κυρίμου χάριν τρηχύς.

Callimachus, in Schol. Nicandri, inter Bentleiana Fr. CXXXIX.

καὶ τριτάτη Πειρῆος ἐπώνυμος, ἧς ἐρίδαμον
Αἰγόθοην κατέπηξε.

conf. Valk. in Callimachea fragm. p. 10. Pancrates Aroas, referente Athenæo, Adriano imperatori cum esset Alexandriæ, velut ostentum ingens, spectandum præbuit lotum roseum, Ἀντινόειον *Antinoium* vocandum esse dixit; pulcherrimi Pancratis versiculi, conservati ab Athenæo, Lib. XV. p. 677. F.

οὐλὴν ἔρευθρον, λευκὴν κρίνου, ἠδ' ὑάκινθον
πορφυρέην, λευκοῦ δὲ χλιδονίοιο πέτηλα,
καὶ ῥόδου εἰαρινοῖσιν ἀνογόμενον ζεφύρεσσιν,
οὕπω γὰρ φύεν ἄνθος ἐπώνυμον Ἀντινόοιο.

Senatum Romanum, *ἅπασαν βουλὴν* vocat. Simili modo Martialis, *dominum Senatum* appellat Lib. XIV. 17.

" Synthesibus dum gaudet eques, dominusque Senatus."

εἰς βουλὴν ἀγαγέσθαι, referri in Senatum, adscribi Senatui. Apollonius Rhod. Lib. IV. 244.

ἐς δ' ἀγορὴν ἀγίεσντ' ἐπὶ τύχεσιν —

Noto metaplasmo *πρωτόθρονος ἕδραι* dixit, pro *πρωτόθρονοι ἕ*. Sic Homerus Iliad. *ο'*. 354. et *π'*. 370. *ἱρυσάμματες ἵπποι*, pro *ἱρυσάμματοι*. ubi vid. Schol. Nec in compositis tantum vocibus, sed in simplicibus quoque frequenter hujusmodi metaplasmi. Sic ap. Hom. Iliad. *λ'*. 600. *λῶπα δαιφρήσσαν*; quod etiam per metaplasmum declinationis pro *λωπὴν*, sicuti pro *φυγὴν*, Herodotus Lib. III. p. 370. in prosa habet *φύγα*, quasi ex tertia declinatione esset *λὰξ, λᾶπος*, et *φὺξ, φυγός*. Epicharmus etiam ap. Athen. Lib. VII. v. 288., *αἰόλαι πλᾶτες*, pro *πλῶται*. Sed vide Salmasium.

Ἑλλὰς δ' οὔτι γένος βασιλεύτερος] Elegantur hic *βασιλεύτερος, præstantiorem* et *genere nobiliorem* significat. Græci sæpius *βασιλεῖς* vocant homines, qui arte sua excellunt, aliosque superant ingenii præstantia. Adrianus Sophista apud Philostratum, Herodem vocabat *βασιλέα τῶν λόγων*. Ex ejus verba: Ἡρώδην δὲ τὸν βασιλέα τῶν λόγων ἀγαπητὸν, ὃν ἄοντός τε καὶ νῦν ὑπερκύπτομαι. Apud Eunapium, c. 27. Proæresius, in inscriptione statuæ, *βασιλεύων λόγων* dicitur. πολλὰ δ' ἐπὶ πολλοῖς

Ἡρώδεω· γλῶσσαν δέ τέ μιν καλέουσιν [1] Ἀθηνέων.
Ἡ δὲ καὶ αὐτή περ καλλίσφυρος Αἰνειώνη,
Καὶ Γανυμηδείη, καὶ Δαρδάνιον γένος [2] ἦην·

[1] Ἀθηναίων S. M. Ἀθῆναι ex conj. B.

ἀγασθέντος καὶ τυχόντος ἐπαίνων, ἀνδριάντα κατασκευασάμενοι χαλκοῦν ἱσταμίτριτον ἀνέθηκαν ἐπιγράψαντες, ἡ βασιλεύουσα Ῥώμη τὸν βασιλεύοντα λόγων. *Regnum dicendi*, tali modo Martialis usurpavit, Lib. III. 26.

"Ille decus linguæ faciet, regnumque loquendi."

Verbum βασιλεύειν de rebus quoque dicitur, quæ splendescunt. v. Wernsd. ad Himerii Or. XIV. p. 617. sic τοσα apud Achillem Tat. Lib. II. 1. dicitur τῶν ἀνθέων βασιλεύειν. Latini sic utuntur verbis rex et *regnum*. conf. Græv. ad Cic. Epist. IX. 18. 1. Tibia Phrygia ob præstantiam forte Σασίλεια dicta in corruptissimo Telestis fragmento apud Athen. Lib. XIV. p. 617. B. quod sic forte restituendum: φρυγία καλλιπνόων αὐλῶν ἱερὸν βασίλεια, ἀνδόπαιαν ἁρμόσαισα σφῶτα, Δωρίδος ἀντίπαλον Μούσας νομαίολαν ὑμφὰν, πνεύματος ὕπνιον αὖραν, ἀμφιπλίκων καλάμοις. De Telestis loco, vario modo a viris doctis tentato, vid. Vossium ad Catull. p. 227. et Cl. Huschke, Epist. critic. p. 47. Scripsi ἀνδόπαιαν ἁρμόσαισα — ὑμφὰν. In Aldina erat: αὐδονος ἥρμοσε. Casaub. edidit: ἀνδόν' ἓς ἥρμοσε. Vossius emendandum putavit ἀνδόνα et sic tibiam appellari affirmavit. Sed hoc nullo exemplo confirmari potest. Quantus præterea foret loci sensus, si eum e Vossii sententia interpretaremur. Eleganter a poeta tibiæ phrygiæ philomelæ cantus tribuitur. *Aedonia* vox poetis innumeris locis celebrata. Salejus Bassus, in Pithœi Vet. poet. p. 260.

"Sic et aedonia superantur voce cicadæ."

Vox rara ἀντίπαλος, in Critia occurrit apud Athen. Lib. XIII. p. 600.

Τὸν δὲ γυναικῶν μελίαν πλέξαντά ποτ' αἶδὰς
ὑδ' ὑ 'Αναξιόντα Τάρς εἰς 'Ελλάδ' ἀνῆγεν,
συμποσίων ἱερίσμα, γυναικῶν ἠπιόφυρμα,
αὐλῶν ἀντίπαλον φιλαβάρβιτον, ὕδιν, ἄλυπον.

ἀμφιπλίκων, est idem ac συμπλίκων aut παπλίκων. vide exempla a Cl. Huschke allata, l. c. νομαίολος i. q. αἰόλος aut ποικίλος. Jam supra in Pratinæ versibus αἰόλων μίλος illustravimus. Adde initium carminis Ithyphallici, apud Athen. Lib. XIV. p. 622.

Ζεὶ Βάκχε τάνδε Μοῦσαν ἀγλαΐζομεν
ἁπλοῦν ῥοθμὸν χέοντες αἰόλῳ μέλει,
καὶ μὰν ἀπαρθένευτον. οὔτι ταῖς πάρος
μεχρήμεθα τῶν ὠδαῖσι, ἀλλ' ἀκήρατον
κατέχομεν τὸν ὕμνον.

Tibi, Bacche, splendidam damus hanc Musam,
effundimusque simplicem rhythmum ornato carmine,
intentatum aliis. Non equidem prius usitatos
cantus afferimus; hymnum contra insuetum
tibi exordiamur.

Sic videtur locus distinguendus et reddendus. ἀγλαΐζομεν. Sic Pindar. Olymp. I. 12.

ἀγλαΐζεται δὲ καὶ
μουσικᾶς ἐν ἀέτῳ —

χέειν φωνὴν, μέλος, *effundere carmen*, vocem. Homer. Od. τ'. 521. de philomela. χέει πολυηχέα φωνήν. Lycophron Alex. 5. χέασα παμμιγῆ βοήν. Apollon. Rhod. Lib. IV. 749. ἀμφὶ δὲ πίτνει Ὀφθαλμοῖσι βάλλουσα γόον χέουσα. Menalippides Lyricus ap. Athen. Lib. X. p. 429. τοὶ δὲ παράλυκτον χέον ὑμφὰν. Nilus Scholasticus, in Analect. Brunk. T. III. p. 14. τί γὰρ ἕκαστον ὀρῶν τόνδε γόατα χέεις; Lyricus incertus ap. Demetr. Phaler. s. 142. στυρίγων ὑπὸ κατα χέει λιγυρὰν ἀοιδάν. Menalippides Tragicus, in Proserpina apud Stob. Grot. p. 165. ἄχεα σπρχίων dixit, quod bene Grotius reddidit; *tristia funderis lamenta*. Latini enim *fundere*, eodem modo sæpissime dicunt. Auctor carminis in Phœnicem, v. 45.

"Incipit illa sacri modulamina fundere cantus
Et miram vocem, luce movere nova."

ubi vid. Burmann. Mentione facta carminis Ithyphallici, breviter sententiam nostram de alio carmine dicemus, cujus initium conservasse videtur Athenæus l. c. p. 622. B. οἱ δὲ Ἰθύφαλλοι, ait, φασὶ, καλούμενοι προσωπεῖα μεθυόντων ἔχουσιν, καὶ ἱστεφάνωται (κισσῷ), χειρίδας ἀνδινὰς ἔχοντες. χιτῶσι δὲ χρῶνται μαστελεύκαις, καὶ περιέζωνται ταραντίνοις καλύπτοις αἴτινες μίχρι τῶν σφυρῶν, σιγῇ δὲ διὰ τοῦ πυλῶνος εἰσελθόντες, ὅταν κατὰ μέσην τὴν ὀρχήστραν γένωνται, ἐπιστρέφουσιν εἰς τὸ θέατρον, λέγοντες, ἀνάγατε, εὐφυχεῖαν ποιεῖτε τῷ Θεῷ. ἰθέλει γὰρ ὁ θεὸς ὀρθὸς ἐσφιγμένος διὰ μέσου βαδίζειν. Latet hic, quod Casaubonus non observavit, particula carminis Ithyphallici, sic forte restituenda:

Herode, quem et lingvam vocant Athenarum.
Illa vero et ipsa pulcra Æneæ neptis, ,
Et Ganymedea, et Dardanium genus erat

[2] εἶσι, sed ex conj. ἦν, S. et sequuntur cæteri.

Ἀνάγετε - - - - - - οὐρηχαρίαν
πασῖτε τῷ Διΐ.
ἰδίλει γὰρ ὁ θεὸς ὀρθὸς ἐσφυρωμένος
διὰ μέσου βαδίζειν.

In primo versu desunt verba nonnulla. Forte vox ἀνάγετε erat repetita, sed semper deest κῶμον, aut simile quid. Repetitio verborum in choro poetis non infrequens. Sic Euripid. in Palamede ap. Isocrat. Encom. Busird. p. 220.

Ἐκάνετ', ἐκάνετε κτλ.

Exstant apud Athenæum Lib. XI. p. 497. versus nonnulli ex Ithyphallis Theocolis, qui etiam ad hoc exemplum restituendi sunt:

Ἐβύσαμεν γὰρ σήμερον σωτήρια
πάντες οἱ τεχνῖται.
μεθ' ἣν πιὼν τοδὶ κέρας, ὃς τὸν φίλτατον
βασιλέα πέρεμι.

vid. Casaub. ad Athen. p. 442. Varii erant Ithyphallica carmina generis. Multa enim ad religionem Bacchi, Priapi et similium deorum, multa ad amorem et summam lasciviam pertinebant. Neque tamen puto, antiquissimis temporibus, obscœni aliquid in Ithyphallicis carminibus fuisse, quod parte aliqua probari potest loco, ex Euphorionis carmine petito, ap. Dionys. Halicarn. de Struct. Or. p. 29. Quantopere vero postea desciverant Græci moribus, nullo documento certius constat, quam ex Ithyphallico carmine, quod triginta circiter annis, post Philippi mortem publice cantarunt Athenis, in honorem Demetrii, Antigoni filii. Qui illud carmen servavit nobis, Athenæus Lib. VI. p. 253. D. (magnam partem emendatum a Casaubono, Animadv. p. 443. et Toup. Epist. Critic. p. 175.) ibidem illos cecinisse scribit: ὡς οὐκ μόνος Θεὸς ἀληθινὸς, οἱ δ' ἄλλοι καθεύδουσιν, ἢ ἀποδημοῦσιν, ἢ οὐκ εἰσίν. Post, exhibitum carmen, F., ταῦτ', ait, ἤδη οἱ Μαραθωνομάχαι. Quo respicit Clemens Alexandr. Protrept. p. 48. Μαραθωνομάχους legerat in Aristoph. Nub. 982. Acharn. 180. Carmen Ithyphallicum, longe elegantissimum, et tum antiquitatis, tum Atticæ adulationis illustre monumentum, hic e Toupii emendatione, pauculis a me mutatis apponam.

ΞΕΝΙΣΜΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΑΣ ΚΑΙ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ.

Ὡς οἱ μέγιστοι τῶν θεῶν καὶ φίλτατοι,
τῇ πόλει πάρεισι.
Ἐνταῦθα γὰρ Δήμητρα καὶ Δημήτριον
ἅμα παρῆν ὁ καιρός.
Χ' ἡ μὲν τὰ σεμνὰ τῆς κόρης μυστήρια
ἦρχεθ' ἵνα σωίσῃ.
Ὁ δ' ἱλαρὸς, ὥσπερ τὸν Διὸν δεῖ, καὶ καλὸς,
καὶ γελῶν πάρεστι.
Σεμνὸς δῆτ φαίνουθ' οἱ φίλοι πάντες κύκλῳ,
ἐν μέσοισι δ' αὐτός·
Ὅμοιος ὥσπερ εἰ οἱ φίλοι μὲν ἀστέρες,
ἥλιος δ' ἐκεῖνος.
Ὦ τῶν κρατίστου καὶ Ποσειδᾶνος θεοῦ,
χαῖρε κ' Ἀφροδίτης.
Ἄλλοι μὲν ἢ μακρὰν γὰρ ἀπέχουσιν θεοί,
ἢ οὐκ ἔχουσιν ὦτα,
Ἢ οὐκ εἰσὶν, ἢ οὐ προσέχουσιν ἡμῖν οὐδὲ ἓν.
Σὲ δὲ παρόν' ὀρῶμεν,
Οὐ ξύλινον, οὐδὲ λίθινον, ἀλλ' ἀληθινόν.
Εὐχόμεσθα δή σοι.
Πρῶτον μὲν εἰρῆνην ποίησον, φίλτατε,
Κύριος γὰρ εἶ σύ·
Τὴν δ' οὐχὶ Θήβην, ἀλλ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος
Σφίγγα περιπρατοῦσαν
Αἰτωλίδ', ὃς τις ἐπὶ πέτρας καθήμενος,
ὅσπερ ἡ παλαιὰ,
Τὰ σώματ' ἡμῶν πάντ' ἀναρπάσας φέρει,
κ' οὐκ ἔχω μάχεσθαι·
Αἰτωλικὸν γὰρ ἁρπάσαι τὰ τῶν πέλας·
τῶν δὲ καὶ τὰ πήγε·
Μάλιστα μὲν δὴ πόλασον αὐτός· εἰ δὲ μὴ,
Οἰδίποδιν τιν' εὑρὲ,
Τὴν σφίγγα ταύτην ὅς τις ἢ κατερημινεῖ,
ἢ πιπὴν ποιήσει.

Vs. 3. Contra genium Linguæ Græcæ Toupius legit Δημήτριος. Idem v. 4. ἅμα παρῆν ὁ καιρός. redditque: *simulac tempus advexit.* Ego probo viri docti emendationem, in Appendice ad Toup. Emend. in Suid. T. IV. p. 494. ἅμα παρῆν' ὁ καιρός. *tempus simul adduxit.* Majorem vim versus accipit. v. 12. ἥλιος δ' ἐκεῖνος, elegantissime poeta dixit, et vere Attice. Sic Menander in Hypobolimæo apud Stob. Tit. CXXII. p. 497. τὸν ἥλιον τὸν ἐκεῖνον. vulgo v. 31. legitur σχόλασον αὐτός· quod recte observante Toupio, nauci non est. Elegans est emendatio summi critici κόλασον αὐτός. Sensus erit: *Sphingem vero illam, quæ nos vexat, vel tu reprime, vel alium qui reprimat, mitte.* Verbum κολάω, κολάζω, Comicis Atticis valde tritum. vid. Aristoph. Vesp. 244. Equit. 455. fragm. ap. Gellium, Lib. XV. 20. p. 630. Theopompus apud Suid. v. Ἄττις.

Κολάσομαί γε σὲ,
Καὶ τὸν σὸν Ἄττιν.

Καὶ Γανυμηδέα, καὶ Δαρδάνιον γένος ἦν Τρωὸς Ἐριχθονίδαο] Sequor eam Visconitio, lapidis scripturam ἦν. vid. Var. Lect. ἦν

Τρωὸς [1] Ἐριχθονίδαο. [2] σὺ δ', εἰ φίλον, ἱερὰ ῥέξαι, 40
Καὶ θῦσαι· [3] θυέων ἀτὰρ οὐκ ἀέκοντος ἀνάγκη·
[4] Εἰ δέ [5] τι εὐσεβέεσσι καὶ ἠρώων ἀλεγίζειν.
Οὐ [6] μὲν γὰρ θνητὴ, ἀτὰρ οὐδὲ θέαινα τέτυκται.
Τοὔνεκεν οὔτε νεῶν ἱερὸν λάχεν, οὔτ' ἔτι τύμβον,
Οὐδὲ γέρα [7] θνητοῖς, ἀτὰρ οὐδὲ θεοῖσιν [8] ὁμοια. 45
Σῆμα μέν οἱ [9] νηῷ ἵκελον δήμῳ ἐν [10] Ἀθήνης·
Ψυχὴ δὲ σκῆπτρον Ῥαδαμανθύος [11] ἀμφιπολεύει.

[1] Ἐριχθονίδαο ex conj S. quam arripuit B.
[2] ΣΤΔΙΦΙΑΟΝ L. οὐ δ' φίλον S. M. A. H. ᾧ δὲ φίλον ex ingenio S. item B.
[3] οὐέων A. om. M.
[4] Εἴδηται ex ingenio B.

sæpe in Homero occurrit, fereque semper in initio versus, vid. Iliad. λ'. 807. Od. τ'. 283. ψ'. 310. ω'. 342. conf. Payne, Analytic essay on the Greek Alphabet, p. 95.

- - - σὺ δ', εἰ φίλον, ἱερὰ ῥέξαι, Καὶ θῦσαι] Acute Visconti, σὺ δ' εἰ φίλον rescripsit, pro ΣΤΔΙΦΙΑΟΝ, quæ lapidis scriptura. Illa confusio inter ει et ι omnino frequentissima est. Jam supra nonnulla notavi, ubi v. 16., CICHICA pro CEICACA exaratum. In Salmasii apographo pro ΣΤ erat ΟΤ, deinde habuit, nescio unde ΩΙ, mutavitque inde literas ΔΗ in ΔΙ, et præcedens Ἐριχθονίδαο, in Ἐριχθονίδαω. v. Var. Lect. θῦσαι. hostias mactato. Menander in Scholiis MSS. ad Hom. Iliad. φ'. 390. communicatis mihi a Cl. Heynio,

Καὶ τοῦτο θύων οὐδὲ πώποτ' αὐχάμην
ἐγὼ τὸ σῶζον τὴν ἐμὴν συνουσίαν
ἀλλὰ παρίλκων, οἰκέτην εἶναι στάσιν
ἵνδον πας' αὐτῷ πρᾶγμα χρησιμώτατον.

In primo versu conservavi αὐχάμην. sic sæpius Attici comici. Sepater in Galatis ap. Athen. Lib. IV. p. 160. Κἀγὼ — αὐχάμην. conf. Etym. M. p. 400. 32. Herodian. ad calcem Pherynichi p. 202. Eustath. ad Iliad. α'. 458. T. I. p. 111. ed. Rom. et Brunk ad Eurip. Hecub. 18. Literas AI et I etiam a librariis confundi, erudite observavit vir doctus in Observatt. Miscellan. T. I. P. I. p. 128. Animadvertendum hoc in venustissimo fragmento e Dionysii Ænei elegia, ap. Athen. Lib. XV. p. 668. quod sic forte legendum:

Κέντραβον ἵνθα δὲ σοι τρίτον ἱστάναι οἱ δυσίερυτες,
ἡμεῖς, πρωτόθρονον γυμνασίῳ βρομίου
Κάρυνον· οἱ δὲ παρόντες ἐπήρατα χεῖρας ἅπαντες
ἐς σφαῖρας πυλέων, καὶ ἀγὼν ἐκαίνου ἐΐν,
Ὁμμασι ζωπυρήσασθε τὸν αἰθέρα τὸν καταπλιτὺ,
εἰς ὅσον ἰς λάταγος χαμόθι ἐντέτατται.

v. 4. male emit in Athenæo, ἐΐν. Sensus est: *Priusquam cottabum emittitis, oculis metimini æthera devexum, ut sciatis, in quantum spatium latus evolaverit.* Ultimo versu erat: εἰς ὅσον αἱ λάταγος χ. τ. Non infeliciter restituisse hæc videor. ἰς enim, quod proprie *nervus* in *corpore*, significat etiam δύναμιν. Deinde etiam de omnibus rebus vim habentibus, v. c. de vento, fluvio, et hoc loco de latage, tropice dicitur. Sic apud Homer. Iliad. μ'. 320. ἰς ἀνέμων. conf. ο'. 39. ρ'. 739. ἰς ποταμοῖ, Iliad. φ'. 356.

Εἰ δέ τι εὐσεβέεσσι καὶ ἡρώων ἀλεγίζειν] Frustra hic versus sollicitatur ab Interpp. Maittaire, subintelligendam putat vocem φίλον e versu 40. Quo jure, non intelligo. Brunkius, dum legit εἴδηται, facilliorem quidem lectionem profert, sed quæ non a manu poetæ est. Conservanda lectio lapidis, immerito etiam a Visconti correcta. Ponitur enim pro: εἰ δέ τι τῶν εὐσεβίων τοῦτό ἐστι. Præterea particulæ δέ τοι, sæpius conjunctæ. Æschyl. Sept. ad Theb. 478.

Πίμπου μ' ἂν ὧδε τόνδε σὺν τύχῃ δέ τοι.

Ibid. 185.

φιλοθύτων δέ τοι
πολίταις —

Sophocl. Antig. 334.

— ἰὰν δέ τοι
Ἀιδᾶς τε καὶ μή.

conf. Hongev. de particul. p. 275. Bene observavit Viscontius, sæpissime Οι pro Ι positum esse. Mirum hoc non est. Una enim olim efferebantur sono, ideoque sæpius ista bina a librariis confusa. vid. Valk. ad Euripid. Phœn. pag. 165. Brunk ad Aristoph. Ran. 922. Afferamus nonnulla a nobis notata, nam fortasse non omnes ea recordantur. Athenæus Lib. XV. p. 668. Ἀχαιὸς δ' ἐν Δίῳ παῤ τῶν Σατύρων λέγων φησὶ,

Ῥιπτοῦντες, ἐκβάλλοντες, ἀγούντες τέμενος
λέγοντος, ὃ πάλλιστον Ἡράκλεῖ λάτναξ.

Locus ita emendandus:

Ῥιπτοῦντες, ἐκβάλλοντες, ἀγόντες θ' ὅ μοι οὖν
λέγοντος· ὃ πάλλιστος, Ἡράκλεις, λάτναξ!

Trois Erichthonidæ. Tu autem, si libet, sacra facito,
Et hostias mactato: verum inviti non est opus sacris,
Sed si quis piis hominibus amor curam heroum gerere:
Neque enim mortalis, at neque dea est:
Idcirco neque templum sacrum sortita est, neque sepulcrum,
Neque honores mortalibus, et neque diis similes.
Monumentum quidem ipsi templi instar Athenis est,
Anima vero circa sceptrum Rhadamanthi versatur;

[5] ΤΟΙ L. [6] ΜΕΙΤΑΡ L. μὰ γὰς S. M. μὲν γὰς tanquam ex marmore A. [7] Σωτοῖς S. M. [8] ὅλλαια A. [9] νέω ἴκελον S. A. [10] Ἀθήναις A. [11] ἀμαυρολεύκῳ A.

Jactantes, ejicientes, frangentes, simulque clamantes: o festivus mehercule latex!

Alio modo Achaei locum emendatum dedit Toup. Emend. in Suid. T. II. p. 470. Memorabilis est usus verbi ἐκβάλλειν, quod de poculis dicitur, post cœnam fractis et abjectis. Colligo hoc quoque ex antiqui poetæ Chœrili loco ap. Athen. Lib. XI. p. 464.

——— χτεῶν
ὄλκιον ἴχω κέλικος τρύφος ἀμφὶς ἅλυξ
ἀνδρῶν δαιτυμόνων ναυάγιον· οἷά τε πολλὰ
πνεῦμα Διωνύσοιο πρὸς ὄθρεος ἐκβαλεν ἀκτάς.

- - - - - - - - - - manibus
opes ego habeo, undique fracti calicis testam,
convivarum hominum naufragium; qualia multa,
Bacchi procella ejicit ad litus superbum.

Male erat in Athenæo v. 4. πρὸς ὄθρεος ἐκβαλ' ἀνάστας. Cæterum, uti Chœrilus ὄθρεος ἀκτὰς dicit, ita Pindarus, in Excerpto libri XI. Athenæi, apud Casaubon. Animadv. Lib. XI. c. 4. 782. (Fragm. ed. Heyne p. 112.) ψαυδῇ πρὸς ἀκτὰν ait. E Chœrilo illustrandus Euripidis locus ex Œneo, apud Athen. Lib. XV. p. 666.

πυκνῆς δ' ἐβαλλεν βαχίοις τεθρύμματα
πάρα γέφυρας.

τεθρύμματα βάχιον, sunt *fragmenta calicis*. Chœrili versus e longo carmine petiti videntur epico, in quo convivium descriptum erat hominum luxuriosorum. conf. fragmenta apud Athenæum Lib. XII. pag. 529. 530. et Strabon. Lib. XIV. pag. 989. A.

Οὐ μὲν γὰς θυτὰ, ἀτὰρ - - - ἀτὰς οὐδὲ θεοῖσιν ἔμοιγε] Sensus loci est. Si quis volet rem divinam Regillæ facere, faciat. Nemo vero ad hoc cogitur. Non peccabit, qui faciet, eamque isto honore dignabitur: non enim mortalis est. Non tamen hoc officium ab invitis etiam exigitur, cum de dearum numero minime censenda sit, quibus necessario sacra faciunda sunt, sed heroinarum tantum, quarum cultum minime sibi negligendum putant, qui magna pietate et religionis amore præditi sunt. Regillam igitur ut heroinam vult coli, eique hac de causa, non templum et deæ, non tumulum ut fœminæ mortali, sed ἡρῷον ædificatum esse scribit. Ædificium heroi aut heroinæ conveniens, ἡρῷον, ἡρόϊον, et ἡρώιον, vario modo scribitur. v. Pollux, Lib. IV. 4. Mazocchi ad Tabb. Heracleens. pag. 156. 147. Paciaud. ad Mon. Pelop. T. II. p. 63. Visconti ad h. l. In lapide sculptum ΜΕΙΤΑΡ pro ΜΕΝ ΓΑΡ. Hæc mutatio frequens. vid. Interpp.

Σῆμα μὲν οἱ πᾷ ἴκελον ἄλμᾳ ἐν Ἀθήναις] Monumentum hoc idem est, ac Odeum, ab Herode Attico, in Regillæ honorem Athenis erectum. vid. Pausan. Lib. VII. 20. Philostrat. de Herode, §. 5. 8. Consule præterea egregiam de Odeo Herodis disputationem Visconti ad h. l. Statius, Epicedio in patrem, v. 20. scribit, si sibi fortuna permitteret, magnificum se et templis parem tumulum patri exstructurum, theatrumque ibidem si dedicaturum, in quo Musici Ludi celebrantur in honorem ejus. Locum ipsum non gravabor adscribere, non parum enim poetæ nostri sententiam illustrat:

"Atque utinam fortuna daret mihi, manibus aras
Par templis opus, aeriamque educere molem,
Cyclopum scopulos ultra atque audacia saxa
Pyramidum, et magno tumulum prætexere luco.
Illic et Siculi superassem dona sepulcri,
Et Nemees lucum, et Pelopis solemnia trunci;
Illic Œbalio non finderet aera disco
Graiorum vis ulla virum, non arva rigaret
Sudor equum, aut patri sonitum daret ungula fossæ:
Sed Phœbi simplex chorus; hoc frondentia vatum
Præmia laudato genitor tibi rite dicarem."

Illud Statii: *par templis opus*, idem plane cum hoc nostro, σῆμα πᾷ ἴκελον.

Τυχὴ δὲ σώιζουσα Ῥαδαμανθύος ἀμφὶ

Τοῦτο δὲ [1]Φαυστίνῃ κεχαρισμένον ἦσται ἄγαλμα
[2]Δήμῳ ἐν [3]Τριόπεω, [4]ἵνα οἱ πάρος εὐρέες ἀγροὶ,
Καὶ χορὸς ἡμερίδων, καὶ [5]ἐλαιήεντες ἄρουραι.
Οὐ μὲν ἀτιμήσειε [6]θεὴ βασίλεια γυναικῶν
Ἀμφίπολον γεράων ἔμεναι καὶ ὀπάονα νύμφην.
Οὐδὲ γὰρ Ἰφιγένειαν ἐϋθρονος Ἰοχέαιρα,
Οὐδ' Ἕρσην γοργῶπις [7]ἀπωτίμησεν Ἀθήνη
Οὐδέ μιν [8]ἠρώνῃσι [9]παλαιῇσι μεδέουσα
Καίσαρος ἰφθίμοιο παρόψεται ὄμπνια μήτηρ
Ἐς χορὸν ἐρχομένην προτεράων ἠμιθεάων,
Ἣ λάχεν [10]Ἠλυσίῃσι χοροστασίῃσιν ἀνάσσειν,
[11]Αὐτή τ', Ἀλκμήνη τε, μάκαιρά τε Καδμειώνη.

[1] Φαυστείνῃ S. [2] Δέμῳ S. [3] Τριοπίου S. M.
[4] νέοι πάρος S. M. ναῶ πάρος corr. S. et sequitur B. [5] ἐλαπίνητες A.
[6] Θεὰ omnes præter H. [7] ἀπωτίμασεν S. M. [8] ἠρώμνοισι S. M. ἠρώμνοισι A.

πολλάκι] Diximus jam supra Rhadamanthum a poeta nostro in beatis locis collocatum esse, judicis loco. Regilla in Elysium deducta, σκῆπτρον Ῥαδαμανθύος ἀμφιπολεύει, sedet itaque is cum insigni judicis.

Τοῦτο δὲ Φαυστίνῃ κεχαρισμένον ἦσται ἄγαλμα] Recte observavit Salmasius, Faustinam juniorem hic memoratam esse, M. Antonini uxorem, quæ jam in vivis esse desierat, e statua Regillæ dedicata. vide ad v. 6. Vocem ἄγαλμα erudite illustravit Ruhnk. ad Tim. Lex. Plat. h. v. est h. l. i. q. εἰκών, quam vocem de statua auctor adhibuit Epigrammatis in insula Chio reperti, cujus particulam hic habes ineditam:

Σοὶ ⁘ ⁘ ⁘ ⁘
ὄφρα σὺν ἀ κλεινὰ περσβυτέρων σύνοδος
εἰκόν' ἀναστήσασα σίθεν μορφᾶς τύπον
ἔμπνου,
καί σ' ἐν Ὁμηρείῳ γυμνασίῳ θεμένα.
- - - - - - - ἵνα οἱ πάρος εὐρέες ἀγροὶ - - -
ἱλαίεντες ἄρουραι] Locum non recte exhibuerant Interpp. excepto Arcudio, qui veram lapidis lectionem protulit:

INAOI ΠΑΡΟC ΕΤΡΕΕC ΑΓΡΟΙ.

Visconstius accurate reddidit: *dov' eran prima le vaste possessioni di lei.* Sic in columna Capitolina insculptum invenies: CUIUS HÆC PRÆDIA FUERUNT. Eleganter poeta, χορὸς ἡμερίδων, *vinearum ordines* vocat. Sic *vitium choreas*, Manilius dixit Lib. V. 360.

"Et te Bacche tuas nubentem junget ad ulmos
Disponetque jugis imitatam fronde choreas."

In vinea στίχοι sunt, ut et in choro. ἐχεῖς, Glossaria Græca reddunt: στίχους ἀμπέλων. ὀρχὸς et χορὸς idem est. Sic χορὸν εἰναλίων δονάκων, Coluthus memorat Rapt. Helen. 122. — ἱλαίεντες pro ἱλαίεσσαι dixit. Sic Homerus Od. α'. 246. ἱλάεντι Ζακύνθῳ, pro ἱλαίεσσῃ. Idem Iliad. β'. 742. κλυτὸς Ἱππολάμεια, pro κλυτὴ. vid. Etym. M. p. 152. 13. Thom. Mag. p. 86. Eustath. ad Iliad. γ'. p. 1515. Ioann. Grammat. post Corinth. de Dialect. p. 317. ἱλαιάσσαν ὑδὸν, varie olim apud Sophoclem interpretati sunt Grammatici. Hesychius in Brunkii Lex. Sophocl. T. II. pag. 55. (ed. 4to) ἱλαιάσσα ὁδός. Σοφ. Ὀδυσσῆ ἀκανθωλῆγι. ἵνα λαιάσσα, ἀντὶ τοῦ σκαιὰ, ἀγρία· ἢ ἀπὸ τοῦ λαίζεσθαι, πάντα λαΐζομένου καὶ κατεσθίοντος. ἢ ἀπὸ τοῦ ἱλαίου, λιπαροῦ.

Οὐ μὲν ἀτιμήσειε - - - ὀπάονα νύμφην] Divæ Faustinæ, Regillam quasi nympham pedisequam et sacrorum ministram non spernendam fore scribit. Simili modo Hecate, Proserpinæ dicta ministra in Hymno Homerico ad Cerer. 440.

ἣν τοῦ οἱ πρόπολος καὶ ὀπάων ἔπλετ' ἄνασσα.

Sacerdotem Rheæ, Ἰδαίης ἀμφίπολον θαλάμης, Dioscorides in Reiskii Antholog. Cephal. n. 655. Nymphæ et Gratiæ Veneris ἀμφίπολαι dictæ, in pulcherrimo e Cypriis Carminibus petito loco ap. Athenæum Lib. XV. p. 683. F. Adde Coluthi locum, ubi Hermiones comites ἀμφίπολοι dictæ, Rapt. Helen. 321.

πολλάκι δ' ἀμφιπόλους θαλάμων ἐκτοσθε λαβοῦσα,
ἐξύτατον βοάουσα, τόσον ἀνενείκατο φωνὴν.

Variis modis viros eruditos occupates tenuit hic locus. Forsan sic legendum:

Hoc autem Faustinæ gratum lócatum est simulacrum
In pago Triopæ, ubi illi prius erant ampli campi,
Et orde vitium, et olivis consiti agri.
Nec spernet dea regina feminarum
Famulam ipsi honorum esse, et sequacem nympham:
Neque enim Iphigeniam pulcrum tenens solium Diana,
Neque Hersen terribiles habens oculos despexit Minerva:
Neque Regillam ipsam heroinis antiquis imperans
Cæsaris magnanimi parvi pendet alma mater
Ad chorum adventantem priscarum semidearum,
Cui contigit Elysiis choreis præesse,
Ipsi, et Alcmenæ, et beatæ Cadmeidi.

[9] πελαίησι S. M. B. [10] κλυσίοισι A.

[11] ΑΥΤΗΙΤ L. αὐτῆς S. M. αὐτῇ γ' H. αὐτά τ' A. αὐτή γ' conj. S. et probat B.

πολλάκις δ' ἀμφιπόλους θαλάμων ἐπιτοσθ' ἰλαδὸν.

quæ sequuntur in Columbo, mire hanc emendationem confirmant. Cæterum præclaros defunctos homines, ministros appellatos esse deorum dearumve, non infrequens in inscriptionibus. Exempla observavi in Torremuzzæ Inscriptt. Sicul. p. 190. Winkelmanni Storia delle Arti, T. II. pag. 133. Marini Inscriptt. Alban. p. 129. Morello, de Styl. Inscriptt. pag. 105. Column. ad Ennii fragm. p. 54. Grater. Thes. p. 769. 4. Murator. pag. 1323. n. 1. pag. 1385. n. 1. Buonarotti, Vetri, p. 106. Amici, Catania illustrata, Lib. X. c. 7. p. 275. Maffeii Veron. illustr. p. 268. Gori Inscriptt. Flor. T. I. p. 358. Inscr. Biblioth. S. Gregor. p. 382. etc.

Ἀπατίμασεν Ἀδύτου] Ἀπετίμασεν ab ἀπατιμάω, *contumelia afficio, non honore habeo.* ἀπατιμᾷ, bene reddidit Visconti: *rifiuta con disprezio.* Fallitur vero vir doctissimus scribens, verbum hoc in aliis scriptoribus desiderari. Habet Homerus Iliad. ν'. 113. τὸν Ἠλείοισι ἀπατίμησε.

Οὐδέ μιν ἠρήνησι πελαιῶσιν μεδέουσα] ἠρῆνα, Attice, pro ἠρῆνα, ut jam in superioribus observatum. Sic et pro ἠρεῖς dicebatur ἠρέῶσα, et contracte ἠρῶσα. conf. Sophron. ap. Priscian. Lib. VI. p. 170. Apollonius Rhod. Lib. IV. 1309. 1320. 1358.

- - - - ἠρῶσαι Λιβύης τιμήορα.

Nicomedes, in Analect. Brunk. T. I. p. 415.

ἠρῶσαι Λιβύων ἤρες ἄκτιον αἶγα νέμεσθε,
ἠρῶσαι Λιβύων χαίρετε δεσποτίδες.

Sic e Toupii emendatione legendum, in Epist. Critic. p. 16. Notavit et hanc formam Valk. ad Theocr. Adoniaz. pag. 321. et ad Callimachea fragm. p. 14. et 287. cnf. Cl. Jacobs, in Antholog. Græc. T. II. P. I. p. 228.

Καίσαρος ἰφθίμοιο παρεδρεύσασα μήτης] Intelligit Salmasius, Faustinam. At de Faustina jam supra v. 51. verba fecit, et minime conveniens est titulus: *almæ matris.* Magno acumine probavit Visconti, intelligendam esse Domitiam Calvillam, aut Lucillam, Marci Antonini matrem, miro modo a poeta in societatem Alcmenæ et Semeles collocatam. Alcmena quidem mytho singulari Rhadamantho nupsisse traditur, Elysiosque campos habitasse. Adduxit Viscontius hos versiculos e carmine Anthologiæ ineditæ:

Ἀλκίδας ὁ Θρασὺς Ῥαδαμάνθυϊ ματέρα τόνδε
Ἀλκμήναν ὅσιον πρὸς λίχος ἐξέδοτο.

Summa diligentia, notisque doctissimis illustravit hanc fabulam Visconti. Edidit præterea carmen, eruditasque notas adjecit Cl. Jacobs, in Exercitatt. Critic. etc. T. II. p. 186—188. Cum nihil reliquum sit, quod ad poetam notemus, similitudine totius carminis admoniti, adderę liceat carmen Antiphili Byzantini, a Visconti primum ex Anthologia inedita (p. 232.) eum viris doctis communicatum, critico vero acumine emendatum a Cl. Eichstædtio, in Ephemerid. Ienens. Litterar. l. c. p. 487.

ΕΙΣ ΤΑΦΟΝ ΕΞΟΡΤΧΘΕΝΤΑ ΤΗΙΟ ΑΡΟΤΟΤ ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Οὐχ ὅτι μὲ φθίμενον κῆδος λάτεν, ἐνθάδε κεῖμαι
γυμνὸς ὑπὲρ γαίης ψυχοφόρειο νέκυς.
Ταρχίθεν γὰρ ἐγὼ τὸ πρίν ποτε· νῦν δ' ἀροτῆρος
χερσὶ σιδηρείῃ μ' ἐξεκύλισσεν ὖες.
Ἦ μὰ καλῶν θάνατόν τις ἴφθιμον λύσιν· οὔ νυ τ' ἐμεῖο
ξεῖνε, πίλει παιδίων ὕστατον, οὐδὲ τάφος.

Male erat v. 5. ὅσιον'. Acute rescripsit Eichstædt, οὔ νυ τ'. Præterea desunt signum interpungendi, quo sensus erat turbatus.

RAPHAELIS FIORILLO

DIATRIBE

IN

HERODIS IAMBOGRAPHI

FRAGMENTA.

Corollarii loco subjiciam nonnulla de Herode Iambographo observata. Gravissimo enim errore Interpretes ad Plinii Epistol. Lib. IV. ep. 3. et Fabricius, Biblioth. Græc. T. VIII. p. 710. ed. vet. confudere Herodem Atticum, cum antiquo et incognito fere Herode Iambographo. Plinius, Aristarchi summi critici judicio neglecto, qui Simonidem et Hipponactem Iambographorum principes esse ait, vid. Proclus Chrestom. pag. 342. et Grammat. Biblioth. Coislin. pag. 597. palmam in hoc poeseos genere tradit Herodi. Ait enim: "Ita certe sum affectus ipse, cum Græca epigrammata tua, cum Iambos proxime legerem. Quantum ibi humanitatis, venustatis, quam dulcia illa! quam antiqua! quam arguta! quam recta! Callimachum me, vel Herodem, vel si quid his melius, tenere credebam."

Multa ad laudatum locum Plinii moliuntur Interpp., satisque ostendunt, se de Herode Iambographo, ne fando quidem quidquam audivisse. Omnino, quo tempore vixerit poeta incertum est nobis. Floruit forte tempore Hipponactis. Memoratur certe Herodes aliquis in Hipponactis versiculo, conservato a Scholiaste ad Nicandri Theriac. p. 44. b. ed. Ald. *Μαμώσσων, ἀντὶ τοῦ ζητῶν. γράφεται καὶ λαμώσσων ἀντὶ τοῦ πτωχῶν, ὡς Ἱππώναξ,*

Λαμώσσει δέ σου τὸ χεῖλος ὡς Ἡρώδου.

Non improbabile est, tam acerbo joco ingenium Herodis ab Hipponacte perstrictum esse. Restant pauca tantum fragmenta e Miniambis ap. Ioann. Stobens. Serm. LXXI. p. 439. LXXVI. p. 453. XCVI. p. 530. CXVIII. p. 591. S. Maximum T. II. Opp. pag. 636. Zenobium Cent. VI. 10. Nomen ejus apud Stobæum in notius Hesiodi transiit, nam loca duo, quæ apud Stobæum, Serm. CXVIII. sub Herodis nomine leguntur, in editione anni 1548. male adscripta Hesiodo, in edit. anni 1609. Fragmenta, quæ in antiquis scriptoribus observavi, hic a me proferentur.

A.

Ἄγ' αὐτὸν εἰς τὸ ζήτριον.[1]

B.

Προσφὺς ἄκως τις χοιράδων ἀναρίτης.[2]

Γ.

Ἵνα τοὶ Ναννάκου κλαύσω.[3]

Δ.

Ἢ χαλκέην μοι μυῖαν ἢ κύθρην παίζει
Ἢ μηλολόνθης ποσσὶν ἅμματ' ἐξάπτων
Τοῦ πεσκίου μοι τὸν γέροντα λωβᾶται.[4]

[1] Etym. M. p. 411. 41. Ζήτριον διὰ τοῦ ι συστελλόμενον. καὶ παρὰ Ἡροδότῳ, Ἄγ' αὐτὸν εἰς τὸ ζήτριον. Ἔστι δὲ χολιαμβικὸν τὸ μέτρον. Nomen hic Herodis Mimiambographi, in Herodoti transiit. In mendoso Ἡρωδίωνι, hæsebat Wesselingius, in Dissertat. Herodot. p. 99. Idem Etymologi locus induxisse videtur Scaligeranos ad Varronem de L. L. pag. 149. ut Iamborum scriptorem Herodotum vocaret. Diversas fuisse olim Grammaticorum de voce ζητρεῖον vel ζήτριον opiniones, Glossographi Græci arguunt. v. Pollux, Lib. III. 78. 7. 19. Auctor Etym. M. formas laudat, ζόστριον, ζόστριον, ζήτριον, ζωτρεῖον, et ζήτριον. cæt. Smid. v. ζωτρεῖον. In Eupolide Comico, ζήτριον legerat forte Photius, nam in Lex. MS. sic: ζήτριον, τὸ τῶν δούλων κολαστήριον. Εὔπολις. Etym. Gudian. MS. ζήτριον, διὰ τῆς ι διφθόγγου κατὰ τὴν παραλήγουσαν. σημαίνει τὸ τῶν δούλων δεσμωτήριον, ἤγουν τὸν μύλωνα. ἐκεῖ γὰρ ἐδεσμεύοντο οἱ δοῦλοι. γίνεται δὲ παρὰ τὸ δέω, ὃ σημαίνει τὸ δεσμεύειν, καὶ τὸ τρέω, ὃ σημαίνει τὸ φοβεῖσθαι, δείτριον, μεταπεθέντος τοῦ δ εἰς ζ καὶ τῆς ι διφθόγγου εἰς ι - - - - ὃ σημαίνει τὸ ζα καὶ τὸ τρέω ζόστριον καὶ ζήτριον, πρασγωῶ εἰς ω. ἐξ οὗ καὶ ζόστριον.

[2] Athenæus Lib. III. p. 86. B. Ἀρχέλοχος δὲ τὰς χοιράδας μάμπτας. τοῦ δὲ ἀναρίτου, ἄβακος. ἀσθένεια δὲ ὁ ἀναρίτης καὶ ἀνάρτας. κογχύδιά δὲ ἐν τῷ ὄστρεϊ, ψαισίχνεται ταῖς πτέρυξιν ὥσπερ αἱ κανθάρις. Ἡρώδας δὲ ἐν Συναγωζομέναις, Προσφὺς κλ. Ἐς. Casaubonus, negat se alibi Herodæm Comicum invenire. At, non Comicus, sed ut ex subjecto Choliambo patet, Iamborum scriptor Herodes, qui patronymica et Doribus propria forma, Ἡρώδας dicitur: quod bene vidit Salmas. Exercitatt. Plin. pag. 111. Hemsterhus. ad Callimach. fragm. pag. 590. Valken. ad Schol. in Eurip. Phœn. p. 764. et ad Theocriti Adoniaz. p. 267.

[3] Zenobius, Cent. VI. 10. pag. 154. Τὰ Ναννάκου] Εἴρηται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν δαυμαζομένων. Ναννάκας γὰρ ἐγένετο Φρυγῶν βασιλεὺς, ὃς φησὶν Ἑρμογένης ἐν τοῖς Φρυγίοις, πρὸς τῶν Δευκαλίωνος νόμων (leg. χρόνων), ὃς προεισδὺς τὸν μέλλοντα καταλυσμὸν, συναγαγὼν πάντας εἰς τὰ ἱερὰ μετὰ δακρύων ἱκέτευεν. Ἡρώδης δὲ ὁ Ἰαμβοποιὸς φησὶν, Ἵνα κλ. Pro Ἵνα τὰ Ναννάκου, apparet legisse Stephanum ἐπὶ Ναννάκου κλαύσω. Vaticam. vero codex habet: τὰ ἀπὸ Ναννάκου κλαύσ. vid. Schotti Observatt. 10. Said. v. Ναννάκας.

[4] Stobæus, Sermon. LXXXVI. p. 433. Hi e Mimiambis petiti versiculi, ita laudantur a Stobæo:

Ἢ χαλκέην μοι μυῖαν, ἢ κύθρην παίζει
Ἢ παῖδες μελολόνθης ἅμματ' ἐξάπτοντες
Τοῦ πεσκίου μοι τὸν γέροντα λωβῶνται.

Nullam lectionis varietatem antiquæ Stobæi editiones præbent annor. 1543. 1549. 1559. et 1609. pro κύθρην quidem Gesnerus putat scribendum esse χύθρην, at nihil mutandum esse, bene observavit Grotius, qui Herodis locum optime emendatum dedit, reddiditque: *Nunc ludit ollam, nunc ahenæam muscam, Nunc Melolanthæ vincla pedibus ut nectat, circumvoluta pauperat*

E.

Μὴ δὴ κόρη τὺ τὴν χολὴν ἐπὶ ῥῖνας
Ἔχ' εὐθύς, ἢν τι ῥῆμα μὴ σοφὸν πεύθῃ·
Γυναικός ἐστι κρηγύης φέρειν πάντα.[1]

colum stuppa. Acute Grotius, pro χαλκᾶν μοι μυῖαν, rescripsit χαλκῆν μοι μυῖαν, idem κύθρην conservavit. Est enim Ionice pro κύδρην aut χύτραν. Sic κιδὴν et χιτὼν Ionibus dicitur. v. 2. Grotii conjectura optima est, ἢ μυλολόθους σοσσὶν, pro vulgato ἢ παῖσι μυλολόθης, versu et sententia adversante. E Salmasii opinione legendum v. 3. *κεσκίον* pro *κεσκίον*. Hesych. *κεσκίον, στυπτηρίον*. Memorantur cæterum ab Herode ludorum puerilium genera, quæ partim ab ultima antiquitate ad nostram pervenere ætatem. vid. Martin. Var. Lect. Lib. IV. c. 2. p. 199. Primum ludi genus, prisci *Muscam aheneam*, vocarant. conf. P. Victorii Var. Lect. Lib. XV. p. 327. Quod ad fermam attinet, eam describit Pollux, Lib. IX. 123. apud quem videre poteris. Ait enim, ita olim exerceri ludum, ut puer aliquis, cum fascia oculos obvolvisset, in orbem versaretur, clamaretque: *aheneam muscam venabor*, alii vero respondentes, *venaberis nec tamen capies*, cæderentque illum scutica, e levi materia facta, donec aliquem ex numero ipsorum comprehendisset. Eustathius etiam ad Iliad. β'. p. 1127. meminit hujus ludi, quo loco etiam docet, unde χαλκῆ, i. e. *ahenea musca* vocata sit, tradens, genus esse quoddam muscarum, quæ a colore æris illo modo a Græcis vocatæ sint. Vocem κύδρην de quadam oculi specie intelligendam esse credidi, nonnulla enim de ea monuit Suidas v. χύτρα. Meminit et Tibullus, Lib. II. 5. 91.

" —— natusque parenti
Oscula compressis auribus eripiet."

Ubi multa ab Interpp. notata. Eunicus ap. Pollux. Lib. X. c. 100. λαβοῦσα τῶν ὄπισθεν φίλησον τὴν χύτραν. At hæc verba non ad puerum, sed ad scortillum pertinere videntur. Fuit enim osculandi hic mos meretricibus familiaris, ut illa apud Aristænet. Lib. I. ep. 29. fin. μόνῳ τῶν ὄπισθεν λαβομένῳ τρὶς σε φιλήσω. Melius forte si per κύδρην intelligimus puerilem ludum, quem Hesych. h. v. et Pollux, Lib. X. 113. χυτρίνδαν vocant, cujusque rationem et formam late exponunt. Cæterum μυλολόθους σοσσὶν ἔμμαστ' ἐβάπτειν, et apud nos solent Mense Maio pueri, qui scarabæis melolosthis filum appendentes, idque manu tenentes, circumque volitare eos faciunt. Meminit et Aristophanes Nub. 134. et joco notatu dignissimo Strepsiadem inducit, a Socrate monitum, ne tantam de usuris solvendis sollicitus esset, sed omnes a se amoveret, puerorum more et exemplo, qui suas μυλολόθας, non omnino avolare sinunt, sed eas pede tantum revinctas apud se retinent:

ἀλλ' ἀπεσκέλα τὴν φροντίδ' ἐς τὸν ἀέρα
λυθεῖσαν ὥσπερ μυλολόθους τοῦ παιδός.

Hic locus multum facit ad alias explicationem, quem e Pindaro laudat Plutarchus T. II. Opp. pag. 68. (Fragmenta Pindarica ed. Heyne n. XXV. p. 93.).

— — καὶ λύσσι τὸ τῶν δυσφόρων
σχοινίον καὶ μερίμνων.

Simili modo Theodectes Tragicus, χαλκῆν dixit, pro σχοινίον, apud Stobæum. Tit. XL. p. 617.

Ἀλλ' ἆ τάλαν Θύεστα παρτίῃ δακὼν
ὀργῆς χαλινόν.

Scripsimus δακὼν, male erat in Stobæo δαιδάκων. Verbum δάκνω eleganter de affectibus animi, amoris, dicitur, qui pectus arrodunt. Aspasia apud Athenæum Lib. V. p. 219.

Σάπφας οἶσ' ἴλαθίς με πόθῳ δηχθεὶς
φρένα τὴν σὴν,
παιδὸς Διομήδης καὶ Κλεΐου —

et Pindarus in Scolio (Fragment. Pindar. edit. Heyne. pag. 25.)

Ἀλλ' ἴσχεν' ἕπαρσ' ὅπᾳ
παρὰς ἂς δαχθεὶς μαλερωτέρῳ μεθυσσῶ
πάθεϊ, εἶσ' ἂν ἴδω
παιδῶν νόημα ἐς ἥβαν.

Cæterum Aristophanes in Vesp. 1332. tympanistriam a Bdelycleone, qui ejus amore tenebatur, vocari facit χρυσομηλολόνθιον, et urbanitate ex eo puerili ludo petita ludit in ambiguitate vocis σχοινίον, quæ et *filum* et *funiculum* significat, vid. Menander ap. Alexandr. Rhetor. p. 748. ed. Ald., et *membrum virile*. — γόμφοι esse instrumentum, cui stuppas lanificæ circumvolvebant, Pollux docet, Lib. XIII. p. 327. Τὸ δὲ ἐγκαλίδιον καθ' ὃ ἑλίσσεται ἐξαρτῶντες τὰ στυπεῖα, γύρους ἐπαλλήλους. ἦν δὲ ἐκ ξύλου στρογγύλου, κεῖρας ἔχοντος ἐκατέρωθεν τετραγώνου ἴσχει, ᾧ γόμφοι ἐκεῖθεν πρόσκεινται ἀφ' οὗ τὸ ὄνομα. Φερεκράτης δὲ φησὶν ἐν Μεταλλεῦσι,

ἀλλ' ὡς τάχιστα τὸν γόμφον θ' ἑστὼς στυπεῖ
ἀφ' οὗ τὸ λῖνον ἦν.

5.

Ὡς οἰκίην οὐκ ἔστιν εὐμαρέως εὑρεῖν
Ἄνευ κακῶν ζώουσαν. ὃς δ' ἔχει μεῖον,
Οὗτός τι μεῖζον τοῦ ἑτέρου δοκεῖ πρήσσειν.[2]

Z.

Ἐγὼ δ' ἀδραίνω γυιὸς ὤν. τὸ γὰρ γῆρας
Ἡμέας καθέλκει· κ' εἰς σκιὴν πέρας τίθει.[3]

H.

Ἐπὴν τὸν ἑξηκοστὸν ἥλιον κάμψῃς,
Ὦ Γρύλλε Γρύλλε, θνῆσκε, καὶ τέφρη γίνου.
Ὡς τυφλὸς οὑπὲρ κεῖνο τοῦ βίου καμπτῆρ.
Ἤδη γὰρ αὐγὴ τῆς ζωῆς ἀπήμβλυνται.[4]

Θ.

Γύναι, τὰ λευκὰ τῶν τριχῶν ἀπαμβλύνει
Τὸν νοῦν.[5]

Memorabilis est Grotii observatio ad Stobæum, pag. 545. 'Auctor (inquit) hujus et aliorum qui a Stobæo citantur elaudicantium Iamborum in Manuscriptis editisque ejus Codicibus Herodes dicitur, Athenæo vero Herondas, nam et is Scazontem sub eo nomine citat.'

[1] Stobæus, Serm. LXXI. p. 499. Gesn. p. 320. Grot. Elegantes reddidit Grotius: *Ne si quid alter dixerit minus recte, Tuas, puella, tanna torqueat nares, Tolerare cuncta, magna fœminæ laus.* Sententiam Herodis bene explicant notata virorum doctorum ad Persii Satyr. V. 91. et Theocrit. Id. I. 18.

[2] Stobæus, Serm. XCVI. p. 530. Gesn. p. 405. Grot. Male erat initio v. 3. τούτου. leg. οὗτος.

[3] Stobæus, Sermon. CXVIII. p. 591. Gesn. p. 481. Grot. In editione Stobæi, an. 1609. in margine, e Codice additur: *Ex Herodis* Μελωιδίνου. Erat forte Herodis ὕσμα μέλωιδινον, *carmen festivum, ad cœnam cantatum*, unde fragmenta a Stobæo petita. Locus ita legebatur in Stobæo:

Ἐγὼ δὲ δραιῶ μυιὸς ὤν. τὸ γὰρ γῆρας
ἡμέας καθίλκει, καὶ σκιὴ παραστήσει.

Gesnerus emendavit: Ἐγὼ δὲ ἀδραίνω γυιὸς ὤν. At Salmasii emendatio, quam adhibui, elegantissima est. In v. 2. pro antiqua lectione καὶ σκιὴ π. Grotius, e MSS. profert: κἠν σκιὴν π. unde putat fuisse κ' εἰς σκιὴν μεταστήσει. At exquisitior est emendatio — πέρας τίθει. Eleganter, ut solet Grotius: *Languore curvat me senecta detractum, Nec me magis quam corpus umbra dimittit.*

[4] Stobæus l. c. S. Maximus, Sentent. XLI. T. II. Opp. p. 636. ed. Combefisii. — τέφρη γίνου, usitata dixit formula. conf. Analect. Brunk. T. III. p. 165. Murator, Inscriptt. 483. ἤδη γὰρ αὐγή. Male erat in Stobæo: ἤδη γὰρ αὐτὴ. αὐγὴ, *lux*, pro *vigore* et *vita* sumitur. vid. Tyrtæus apud Stob. Serm. XLVIII. pag. 325. Theognis, 426. Venuste reddidit Grotius:

Expensus ævi sexies decem soles,
o Grylle Grylle moritor et cinis fias,
cæcum est, quod hæc post spatia restat ætatis.
nam jam retusus ipse fulgor est vitæ.

[5] Stobæus l. c.

I.

Φύγωμεν ἐκ προσώπου,
Μή σ' ἐμπεσὼν ὁ πρέσβυς,
Οὐλῇ κατ' εὐθὺ - - - - - -
Βατηρίᾳ καλύψῃ.[6]

[6] Particula hæc carminis exstat apud Schol. Nicandri, Theriac. p. 41. b. Βατῆρα δὲ τὸν βακτηρίαν κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ κ. ὡμοίως καὶ Ἡρόδωρος ἐν ὑπομνήμασι, ἐν τῇ παρεγγραφομένῃ ὕπνῳ, φύγωμεν ἐκ προσώπου μή σ' ἐμπεσὼν πρέσβυς οὐλῇ κατ' εὐθὺ βατηρίᾳ καλύψῃ. Pro ὕπνῳ, legendum forsan ὕμνῳ. At verba non ex hymno petita videntur, magis e carmine jocoso. Fuit forte, νομίῳ: erat enim, Clearcho teste apud Athen. Lib. XIV. p. 619. cantilo, Nomia dicta, ab Eriphane primum poetria in Menalcam pastorem, quem amabat, composita. Versiculum unicum ex illo carmine servavit Athenæus:

Μαίρει ἐρίες ἅ Μενάλκα.

Pro *μή σ' ἐμπεσὼν*, legendum forte: *μή μ' ἐμπεσὼν*. Toupius, Emendatt. in Hesych. T. IV. p. 44. ita versiculos exhibet:

Φύγωμεν ἐκ προσώπου
μή σ' ἐμπεσὼν ὁ πρέσβυς
οὐλῇ κατ' εὐθὺ —
βατηρίᾳ καλύψῃ.

Verbum in v. 3. desideratum, explevit per *βαίνων*. Mihi videtur legendum esse. 4. *βατηρίᾳ καλύψῃ*. conf. Apollon. Rhod. Lib. IV. 1506. 1675. *βατηρία*. Hesych. *βατηρίαι. βάβδοι καὶ Σικυῶνιοι*. Scholiastes Nicandri l. c. φασὶ δὲ τοὺς Σατῦρα εἶναι τὸν φαλλοφοροῦντα βάβδον, μεθ' ἧς ζέουσιν. Δημήτριος δὲ ὁ χλευὴς, Σατῦρα αὐτὸν φασὶ καλεῖσθαι, ὅτι δὴ τὸ βετὰ ἐλαίου. Ἀντίγονος δὲ *βατῆρα*, παρὰ τὸν βάσιν τιθεῖς. Antigoni Grammatici etymologiam, habet quoque Etym. Gudian. MS. *βατηρία*, - - - - παρὰ τὸ τὸν βάσιν τιθεῖν, ἢ ἀπὸ τὸν βαίνοντα τιθεῖν.

ΗΡΩΔΟΥ

ΠΕΡΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ.

Pag. ed. H. Steph. | Pag. ed. Reisk.

174. 36 α'. [1]ΔΙΟΤΙ [2]μὲν ἀνάγκη λέγειν καὶ τηλικοῖσδε καὶ [3]μὴ 32
πολὺ νεωτέροις περὶ τοῦ παρόντος πράγματος, ἔχω λέξαι·
[1]διότι δὲ εἰκός ἐστι σιωπᾷν ἔχοντα λέγειν, οὔτε παρ' [4]ἄλλου
δύναμαι μαθεῖν οὔτ' αὐτὸς ἐξευρίσκω. περὶ μὲν γὰρ ἑτέρου
40 πράγματος ἔχοι τις ἂν ἐγκαλεῖν τοῖς λέγουσι ματαιότητα
ἢ πολυπραγμοσύνην, αἰτιασάμενος ἐπίστασθαι τὰ παρ-
όντα πράγματα· τὰ δὲ εἰς τὸν πόλεμον ἀνήκοντα πᾶσι
μέν ἐστιν ἐν κοινῷ, μάλιστα δὲ ἀναγκαῖον καὶ προσῆκον
τοῖσδε τοῖς ἡλικίαις ἐπίστασθαι περὶ αὐτῶν καὶ λέγειν.
οἷς γὰρ ὁ κίνδυνος οἰκειότατος γίνεται, τούτοις ἀναγκαῖόν 33
ἐστι μάλιστα μέλειν· οἷς δὲ μέλειν ἐπιτέτακται, τούτους
175. 1 εἰκὸς ἐξευρίσκειν μάλιστα. τοῦ μὲν οὖν λέγειν πολλὰς ἀνά-
γκας εὑρίσκω, τοῦ δὲ σιωπᾶν οὐδεμίαν ὁρῶ συγγνώμην. ἐγὼ
γὰρ ἐβουλόμην μὲν ὑμᾶς αὐτοὺς τῶν ὑμετέρων ἀγαθῶν αἰ-
τίους εἶναι μετὰ τῶν θεῶν· εἰ δὲ τοῦτο διατρίβετε καὶ δι'
ἄλλους εὖ πράττειν ἤδη, δοκεῖ δή μοι θεῶν τινὸς ἐπιμελείᾳ
γίγνεσθαι τὸ γιγνόμενον. ἃ μὲν γὰρ ὑμᾶς ἐχρῆν παρασκευ-
5 άσασθαι χρήμασι πείθοντας καὶ τοῖς σώμασι κινδυνεύοντας,
ταῦτα πάνθ' ὑμῖν ἡ τύχη ἄνευ πόνου καὶ χρημάτων συνέ-
πραξεν, ὥστε τοὺς ὑμετέρους ἐχθροὺς ἐκόντας ὑμῶν δίκην
δοῦναι. πρῶτον μὲν [5][οὖν] ὡς ἀγαθόν ἐστι πείθεσθαι τοῖς

[1] δι' ὅ, τι [2] μὲν om. [3] μὴ om. [4] ἄλλων [5] unus om.

ΠΕΡΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ] Cum Peloponnesii ac Lacedæmonii bellum cum Archelao, Macedoniæ rege, gererent, et Thebanorum societatem expeterent, hos ad eam capessendam hortatur. CANTER.

Διότι] Ex, Δι' ὅ, τι. Ὁμοίως δὲ, δι' ὅ, τι δὲ sic. H. STEPHAN.

Ἐπίστασθαι] Imo vero εἰκὸς ἐπίστασθαι vel εὖ μαλλον ἴσε, subaudi αὐτούς. REISK.

Ταῖσδε ταῖς ἡλικίαις] Id est, τῇδε τῇ ἡλικίᾳ, ἐν ᾗ τῶν ἐγὼ λέγω. IDEM.

Περὶ αὐτῶν καὶ λέγειν] Id est, οὐ μόνον εἰδέναι ταῦτα καὶ ἀκοῦσαι, ἀλλὰ καὶ λέγειν περὶ αὐτῶν ἐπίστασθαι. An potius hoc vult: καὶ περὶ αὐτῶν ἐπίστασθαι λέγειν, ὡς περὶ ἄλλων τινῶν πραγμάτων. IDEM.

Μάλιστα] Subaudi αὐτοῦ. IDEM.

Ἐξευρίσκειν] Ibil. τὰς πρὸς αὐτὸν μηχανάς. IDEM.

Μετὰ τῶν θεῶν] Possit quoque μετὰ

ἐπαγγελλομένοις πόλεμον, ταῦθ' ὑμᾶς διδάξω· δεύτερον δ' ὡς ἀναγκαῖον.

β'. Ἡμεῖς μὲν γὰρ ἐπιστάμεθα γινώσκειν τὰ φύσει πολέμια τῇδε τῇ χώρᾳ, προγινώσκοντές τ' ἂν πρὶν παθεῖν εὐ-
34 λαβούμεθα, τὰ μὲν ἐκείνων ἀσθενῆ καθιστάντες ἐκ παντὸς τρόπου, τὰ δ' ἡμέτερα αὐτῶν κρείσσονα, γινώσκοντες ὅτι τὸ φύσει πολέμιον τῷ μὴ δύνασθαι κακὰ δρᾶν ἡσυχίαν ἄγει. νῦν δὲ τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν ἐκ τῶν συμφορῶν ἐπιστάμεθα, τὸν ἄνδρα τοῦτον οὐδέπω [1] ἡμῖν φίλον ἐσόμενον, οὐδὲ διαλλαγὴν ἐσομένην ἐκείνῳ πρὸς [1] ἡμᾶς. οὐ γὰρ ἀδικούμενος ὑφ' [1] ἡμῶν ἀλλ' ἀδικεῖν βουλόμενος ἐχθρὸς [1] ἡμῖν ἐστίν. ἔχει μέν γε [2] χώραν ἣν ἡμῖν οἱ πατέρες κτησάμενοι παρέδοσαν, ἣν διὰ μὲν τὴν ἡμετέραν ἀσθένειαν ἔξει, διὰ δὲ δύναμιν ἄκων ἀποδώσει. μία μὲν αὕτη πρόφασις αὐτῷ κακονοίας πρὸς ὑμᾶς· ἔπειτα δὲ ὅτι ταῖς μὲν Ἑλλήνων πόλεσιν ἱκανόν ἐστι τὴν αὐτῶν δύναμιν διασῶσαι τοῖς ἐπιγιγνομένοις, τοῖς δὲ τυράννοις ταῦτ' οὐκ ἀπόχρη μόνον, ἀλλὰ προσκαταστρέψασθαι δέονται τοὺς πλουσιωτάτους ἀεί. ἡμεῖς μὲν οὖν δοκοῦμεν οὔτ' αὐτοὶ ῥᾳδίως ἂν τοῦτο παθεῖν, ἄλλους τε ἐμπο-
35 δὼν γενέσθαι. διὰ ταῦθ' ἡμῖν ἐκεῖνος ἄχθεται, βουλόμενος σφάλλεσθαι τὰς ἐλπίδας τῶν ἡμῖν πιστευόντων. ἀπὸ μιᾶς οὖν τέχνης ὁρμώμενος ἡμῶν τε κρατήσειν οἴεται καὶ τούτων ὧν δι' ἡμᾶς οὐκ ἄρξει. ταῦτα δὲ πρότερον ἐξῆν εἰκάζειν ἡμῖν, νῦν δὲ σαφῶς γιγνώσκειν ἔργῳ πάσχοντας. ᾧ γὰρ ἁλίσκεται μάλιστα καὶ πόλις καὶ χώρα, τοῦτο τὸ χωρίον οὐκ

[1] ἡμ. [2] χώραν om.

νεὺς θεὺς legi. IDEM.

Πυθέσθαι] Ad γνώσεσθαι addendum videtur δεῖν. IDEM.

Τ' ἄν] Π. τ' αὐτὰ. H. STEPHAN. ἂν bene habere videtur. Malim δ' ἀν. REISK.

Βλαβείμεθα] Malim αὐλαβείμεθα in optativo, quod idem est, ac si dixisset ἐῤῥᾷς αὐλαβείμεθα. recte facerimus, si cavemus: ob praemissum ἂν optativus hic melius convenit, quam indicativus. IDEM.

Ἐρεῖσθαι, ἀναγκάσοντες ὅτι τ. φ. π. τὸ μὴ δύν.] Π. πρείσσονα, γνώσεσθαι ὅτι τ. φ. π. τῷ μὴ δύν. H. STEPHAN.

Διδασκαλίαν] Post διδασκαλίαν deest φθείροντες. nostimus, prius quam ego ad istum descendam surgerem, malis nostris docti. REISK.

Τὸν ἄνδρα τοῦτον] Archelaum. IDEM.

Δύναμιν] Malim τὸν δύναμιν, scil. τὸν ἰριστέων. IDEM.

Μόνῳ] Malim μόνως, ut τυράννοις referatur. IDEM.

Πλουσιωτάτους] Num σλουσιστάτους. maxime vicinos. v. p. 177. 19. ed. Steph. IDEM.

Δοκοῦμεν] Scil. αὐτῷ. IDEM.

Τοῦτο παθεῖν] Scil. τὸ παντοκρατῆσαι ὑπ' αὐτοῦ. IDEM.

Γνώσθαι] Scil. τοῦ τοῦτο συμβαίνειν αὐτοῖς. IDEM.

Χωρίον] Metaphorice accipiendum est. h. l. pro ἀφορμὴν καὶ μοχλόν. significat discordiam civilem. IDEM.

ἔλαθεν αὐτὸν ὄντα στασιάζοντας ἡμᾶς αὐτοὺς, ἀλλὰ μετὰ τῶν ὀλίγων ἐπὶ [1] τούτους πάντας οὐκ ὤκνησεν ἐλθεῖν. ἠπίστατο γὰρ ἐλθὼν ὅτι τοῖς πολλοῖς μὲν ἐπιχειρήσας οὐδὲν ἂν ἔπραξεν ὧν ἐβούλετο — τοὺς γὰρ ἀσθενεστέρους συμπαταπολεμήσας οὐκ ἄρξειν τῶν πλείονων ἔμελλεν· ἱκανοὶ γὰρ ἦσαν ἂν αὐτὸν ἀμύνασθαι —, εἰ δὲ τοὺς πολλοὺς μετὰ τῶν ὀλίγων κατεστρέψατο, ῥᾳδίως ἁπάντων ᾤετο κρατήσειν. οὕτω μὲν [2] αὐτὸν βούλεσθαι πέφυκεν ἡμᾶς στασιάζειν. εἰ δ' αὐτῷ ταῦτα συμφέρει, καὶ πράσσειν αἰεὶ δεῖ δὲ αὐτήν. τὸ δ' ἐπαίνου συμφέρον ὅσον ἡμῖν κακόν ἐστιν, αὐθήσετε πρὸς τὸ μέγιστον τῶν ἄλλων [3] ἀντιτιθέντες. ὁμολογεῖται γὰρ πόλεμος τῶν ἄλλων κακῶν τοσοῦτῳ μέγιστον εἶναι, ὅσῳπερ εἰρήνη τῶν ἀγαθῶν. ἴσως μέντοι μεγέθει τὰ πόλεμοι ἡ στάσις ὑπερβάλλει, ὅσῳπερ ὁ πόλεμος τὴν εἰρήνην. ἐν μὲν γὰρ τῷ ξενικῷ πολέμῳ τὴν πατρίδα σώζοντες ἀποθνήσκουσιν, ἐν δὲ τῷ πολιτικῷ διαφθείροντες ἑαυτοὺς, ὥστε μήτε τοὺς ἀποκτείναντας εὐδοκιμεῖν. ἄλλοις μὲν γὰρ πολεμοῦντες πολεμοῦμεν ὑπὲρ τῶν φίλων· καὶ τοὺς μὲν ἀλλοτρίους νικῶντες ἑτέρους κτῶνται φίλους, ὅταν δὲ τοὺς οἰκείους, ἀσφαλεστέρους καὶ τῶν ὑπαρχόντων. ἁρπαγὴν δὲ χώρας καὶ χρημάτων φθορὰν [4] καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἡδονὴν καὶ τοῖς φίλοις συμφορὰν ὅσην [5] δύναται, πολὺς ἀριθμὸς [6] καθ' ἕκαστον

[1] τοὺς [2] αὐτὸς [3] ἀντιθέντες [4] καὶ τοῖς — — συμφορὰν om. [5] δύσανται [6] καθίστακεν

'Ημᾶς αὐτοὺς] Num ἡμᾶς αὐτοῖς, id est ἡμῖν αὐτοῖς. an ἡμᾶς πρὸς αὐτοὺς, id est, πρὸς ἡμᾶς αὐτούς. IDEM.

'Ελθὼν] Imo vero μόνος ἐλθών. Solus si venerit Thebas ad ortum, sine factione optimatum. Verum præterea quoque duo hæc vocabula μόνος ἐλθὼν non suo stant loco, sed collocanda sunt pone ἐπιχειρήσας. IDEM.

'Αριστιατῶν] Optimates. IDEM.

'Ησαι] Scil. optimates cum plebe consociati. IDEM.

Μετὰ τῶν ὀλίγων] Non sic debet accipi τοὺς πολλοὺς σύμπαμα καὶ τοὺς ὀλίγους. sed ita, ac si dixisset: τοὺς πολλοὺς διὰ τῶν ὀλίγων, ἴσχυν τοῖς ὀλίγοις μεθ' ἑαυτοῦ. IDEM.

Πίφυκεν] Πέφυκεν. CANTER.

Πράσσειν] Π. πράξειν. H. STEPHAN.

Πρὸς τὸ μέγιστον τῶν ἄλλων] Subaudi κακῶν. comparantes eo cum malo, quod reliquorum malorum est pessimum. REISK.

Τοσοῦτον] Π. τοσοῦτῳ. H. STEPHAN.

Ἐπιεῖ] Id est, ὃς πολεμεῖται πρὸς ἐχθροὺς ξένους, ἀλλοτριόχθονας. REISK.

Μήτε] Imo vero μηδὲ. ne occisores quidem (nedum occisi). aut si vulgatam h. l. tenebimus, addendum erit μήτε τοὺς ἀναιρεθέντας, vel μήτε τοὺς στασίτας, vel simile quid. IDEM.

Πολεμοῦμεν] Imo vero πολεμοῦσιν in tertia pluralis. IDEM.

Ὅταν δὲ] Aut addendum est νικῶσι, aut leg. νικῶντες δὲ. IDEM.

Ἁρπαγὴν δὲ χώρας καὶ χρημάτων φθορὰν] Quid ni potius transpositis vocabulis ἁρπαγὴν δὲ χρημάτων, καὶ χώρας φθορὰν. IDEM.

Ὅσην δύνανται] Interponendum videtur ai στάσεις. bella civilia quantas afferre valeant et rerum rapinas et soli devastationes. IDEM.

'Αριθμὸς] Suspicabar aliquando leg. esse: ἆρ' ἆθλος. arduum sit certamen. Nunc tamen malim vulgatæ acquiescere, et, v. ἀριθμὸς accipere pro copia, vel turba, re-

ἐξηγήσασθαι. καὶ τούτων αὐδ' ἀπαλλαγῆναι ῥᾴδιον, ἐπειδὰν 40
ἄρξηταί τις· τὸν διάλογον γὰρ οὐκ ἔστιν εὑρεῖν. οἱ γὰρ
πλησίον οἰκοῦντες οὐκ ἄχθονται στασιαζόντων τῶν πλη-
σίον, οἱ μὲν ἀσθενέστεροι, ὅπως ἂν μὴ ἄρχωνται, οἱ δ'
ὅμοιοι τὴν δύναμιν, ὅπως ἂν κρείσσονες γένωνται, οἱ δ'
ἰσχυροὶ, ὅπως ἂν ῥᾳδιέστερον ἄρχωσι.

38 γ. Καὶ τούτων οὐκ αὐδ' [1]ὅτι δεῖ σημεῖον ἄλλοθεν λα-
βεῖν· ἡμεῖς γὰρ τοῖς ἄλλοις σημεῖον ἐσμέν. χώραν γὰρ τῶν 176. 1
Ἑλλήνων ἔχοντες πλείστην καὶ πλεῖστα δυναμένην παρέχειν
οὐ μόνον τοῖς ἐνοικοῦσιν ἀλλὰ καὶ τοῖς περαίοις, οὐ φανό-
μεθα πλουσιώτεροι τῶν περ' ἡμῶν ἐξαγομένων ὄντες· ἐκεῖνοι
μὲν γὰρ ἑαυτοῖς καταστίθενται τὰ παραγωγόμενα, ἡμᾶς δ'
εἰς τοὺς ἀλλοτρίους ἀναλίσκομεν, τὰ κοινὰ μὲν ἴδια ποι-
οῦντες, τὰ δὲ τῶν ἰδιωτῶν κοινά. καίτοι πῶς οὐ δεινόν ἐστι 5
τούτους κοινῇ τρέφειν, οἳ τὴν πόλιν οὐ κοινὴν ἡμῖν παρέ-
39 χουσι; πρὸς τούτοις τε γῆν ἔχοντες εὐφυεστάτην ἀμύνεσθαι
τοὺς ἐπιόντας, καὶ τὸ σύμμαχον ἐγγενὲς παρεχομένην καὶ
ἵππους, οὐχ ὅπως διαλύομεν τοὺς βουλομένους αἰδίσεῖν, ἀλλ'
ἐπαγόμεθα τοὺς ἀμυνοῦντας μισθῷ πείθοντες καὶ φυλασ-
σόμεθα ξένους, καὶ καταφρονεῖται μὲν ἡ δύναμις τῆς χώρας, 10
καταγελώμεθα δ' αὐτοί. τούτων πάντων καὶ ἑτέρων πολ-

[1] ὅ, τι

rum enumerandarum, idem quod ἴχλας. IDEM.

Τὸν διάλογον] Π. τὸν διαλλακτὴν. Ἢ, τὸν διαλλαγήν. H. STEPHAN. Lego τὸν διαλλακτὴν, sensu obvio, plano, et manifesto: at legendo διάλογον, ut scriptum est, nullus inde emerget commodus sensus. PALMER. Mihi neutra placet, sed διὰ λόγων leg. esse. verum tum deerit post οὐκ ἔστιν εἰρεῖν aliquod vocab. c. c. διαλλαγήν. *Invenire enim non est restauratorem gratiæ, qui animos infensos oratione reconciliet.* REISK.

Ῥᾳδίστερον] Nescio an forma hanc, præter h. l., alibi nusquam occurrat. cur non ῥᾷον dixit, ut reliqui omnes. IDEM.

Τῶν περ' ἡμῶν ἐξαγομένων] Quæritur, sitne masculini generis, an neutrius. si prius probamus, bene habebit h. l. vulgata et sententia erit: *quam ii, qui sibi necessaria a nobis petunt et e solo nostro aliorsum exportant.* οἱ ἐξαγόμενοι erunt tum ὁμώνυμοι, et particip. verbi medii, non passivi. Sin autem τὰ ἐξαγόμενα h. l. sunt *res et merces exportabiles*, in passive, tum leg. erit: πλουσιώτεροι ἀπὸ τῶν περ' ἡμῶν ἐξαγομένων. *opulentiores a mercimoniis rerum, quæ e nostro solo exportantur.* IDEM.

Τὰ παραγωγόμενα] Malim τὰ παρόντα, res, summas, fructus, a cultura soli aliarumque artium exercitatione partos, et ultra ipsorum necessitudines redundantes. Illas copias ipsi sibi reservant ad futuros usus, cum tempus venit, quo illis indigeant. IDEM.

Ἡμεῖς δ' εἰς π. τ. λ.] Opes merarii impendimus et exhaurimus alendis militibus mercenariis, quod meariam ut implemus, eo cives spoliamus. IDEM.

Οὐ τὴν πόλιν ἡμῖν κοινὴν παρέχουσιν] H. e. milites mercenarios, alienigenas, non eadem nobiscum patria utentes, qui suam sibi propriam habent patriam, a qua nos exulesi sumus. Paulo post appellat eos ἐγγενὲς σύμμαχον. IDEM.

Διαλύομεν] Num διὰ τούτων καλύομεν aut διὰ τούτων κολούομεν. *per hos* [milites indigenas, pedestresque et equestris militiæ, denos natos] *compescimus*, aut *castigamus, gravatores.* IDEM.

λῶν τὸν αἴτιον αὐτοὶ παρόντες θεάσασθε, τοιαύτην ἐπίδειξιν ἐπιδείξαντα πᾶσιν, οἵαν οὐδεὶς οὕτω σκληρὸς οὐδὲ μισάνθρωπός ἐστιν ὅστις ἀδάκρυτος ἂν διηγήσαιτο. τί γὰρ οὐκ ἐγένετο τῶν μεγίστων κακῶν; αἱ παῖδες καὶ γυναῖκες καὶ πατέρες γέροντες καὶ μητέρες θεωροὶ κατέστησαν ἀποθνησκόντων, οἱ μὲν πατέρων, αἱ δ' ἀνδρῶν, αἱ δὲ παίδων, αἱ μὲν ἐν ταῖς αὐτῶν χερσὶ τελευτώντων τὸν βίον, αἱ δ' ἐν τοῖς πολεμίοις διαφθειρομένων; οἰκίας δὲ κατασκαπτομένας καὶ χρήματα διαρπαζόμενα; καὶ τὸ πάντων δεινότατον, ὁπότε τύχοι τῶν αὐτῶν ἱερῶν κοινωνῶν ὁ ταῦτα δρῶν καὶ τῆς αὐτῆς φυλῆς ὤν, ᾧ [1] προσῆκεν ἐπαμῦναι κατά γε νόμον, ἀλλὰ μὴ παρανόμως ἀπολέσαι; ὅτε καὶ τοῖς γέρουσιν ἐφάνη συμφορὰ τὸ γῆρας, καὶ τοῖς ὀρφανοῖς αὐτοῖς. καὶ τούτων τὸν αἴτιον πῶς οὐ χρὴ κακῶς δρᾶν δυναμένους γε, ἀμυνομένους μὲν ἃν ὑπῆρξε, τιμωροῦντας δὲ τοῖς ἀπολωλόσιν, οἰκτείροντας δὲ τοὺς ἀτυχοστερηθέντας; οὐ γὰρ μόνον τοσοῦτον ἀγαθόν ἐστιν, ὅτι τῶν παροιχομένων ληψόμεθα δίκην, ἀλλ' ὅτι παράδειγμα τοῦτο δείξαντες ἀποδιδάξομεν τοὺς ἄλλους μὴ νομίζειν εὔρημα τὴν ἡμετέραν διαφορὰν μηδὲ μεθ' ἡμῶν ἀντιβουλεύειν ἡμῖν. ἐὰν δὲ τοῦτο γένηται, πολλὰς ἐλπίδας ἔχω μηδὲ στασιάσειν ἡμᾶς, ὅταν ἐπίκουροι μηδαμόθεν ἴωσι τοῖς ἐπιβουλεύουσιν.

δ'. Οὕτω μὲν οὖν ἀγαθόν ἐστιν ἡμῖν ἐθελονταὶς ὁμολογῆσαι συμπολεμεῖν τοῖς παρακαλοῦσιν· ὡς δ' ἀναγκαῖόν ἐστιν, ἐκ τῶν ἐπιλοίπων χρὴ σκοπεῖν. Ἀρχέλαος γὰρ οὔτ'

[1] προσῆκεν

Παρόντες θεάσασθε] Num παρόντα θεᾶσθε. at παρόντα ad τὸν αἴτιον referatur. eum, qui causa mali est, presentem [id est, coram] cernitis. IDEM.

Ἐπιδείξαντα] Haud est prætervidendum silentio, sed annotandum, raro modo dici ἐπιδείξαντα, pro ἐπιδεικνύμενον. nam in hac significatu non activum hujus verbi, sed medium usurpatur. IDEM.

Ἐν ταῖς πολεμίοις] Malim ἐν ταῖς πολεμίοις. IDEM.

Οἰκίας δὲ κατασκαπτομένας] Pendet hic accusativus, falcro carens. num ergo ἰδόντας decet, aut τὶς νὸν εἶδεν, vel tale quid. Aut nominativi sunt substituendi. IDEM.

Προσῆκεν] Malim in imperfecto προσῆκεν. IDEM.

Ὅτε] Num τότε. IDEM.

Ὀρφανοῖς] Ad ὀρφανοὺς adde ἢ ἐρημία. sed claudicat comparatio. Senium non semper est malum, orbitas autem pupillorum esse unquam non calamitosa, etiam tempore pacis publicæ? IDEM.

Ἀτυχοστερηθέντας] Liberis puta patribusque. IDEM.

Τοσοῦτον ἀγαθόν ἐστι] Τοσοῦτον non cohæret cum ἀγαθόν, sed stat per se, quasi adverbialiter. hactenus, vel tantisper. Idem est, ac si plenius sic diceret: τὸ γὰρ κακῶς δρᾶν τὸν αἴτιον τούτων οὐ κατὰ τοσοῦτον μόνον ἐστὶν ἀγαθόν. IDEM.

Ἀλλ' ὅτι παράδειγμα] Malim ἀλλ' ὅτι καὶ ὡς. IDEM.

Ἴωσι τοῖς ἐπιβουλεύουσιν] Id est, ἴωσι vel ἴωσι πρὸς τοὺς ἐπιβουλεύοντας. IDEM.

Πελοποννησίους οὖσαν. θαυμάζω δὲ καὶ τῶν ἐντιτθέντων [1]τὰ πράγματα τοῖς πράγμασιν. οὐ γὰρ ὅμοια πρὸς ὅμοια συντιθέασι, πρῶτον μὲν ὅτι τὰ μὲν ὑπὸ [2]τούτων σαφῶς ἐπιστάμεθα, τὰ δ' ὑπ' ἐκείνων ὑπονοοῦμεν. τὰ μὲν γὰρ ἐπάθομεν, τὰ δ' οὐκ ἐπιστάμεθα εἰ πεισόμεθα. πῶς οὖν ἴσον
46 ἐστὶ τοῖς μὲν ἤδη [3]γεγενημένοις μὴ θυμοῦσθαι, τὰ δ' εἰκαζόμενα φοβεῖσθαι μᾶλλον; ἐκ ποίων δὲ χρὴ παραδειγμάτων ὀρθωθεῖν αὐτά; πότερον οὐχ ὁρῶμεν τοὺς [4]πλησιαίτατους ἡμῖν προσοικοῦντας τῶν Ἑλλήνων Φωκέας ἐλευθέρους ὄντας, προσεχομένους δὲ Βοιωτοὺς οὔτε φόρον φέροντας ἐκείνοις οὔτε ἄρχοντα οὐδένα Λακεδαιμονίων αὐτόθι, ἔτι δὲ διὰ πλείονος Κορινθίους αὐτονόμους ὄντας καὶ τῶν ἑαυτῶν κρατοῦντας, Ἀχαιοὺς δὲ πρὸς τούτοις οὔτε πλείονας ὄντας ἡμῶν οὔτε κατὰ πλείους οἰκοῦντας, Ἠλείους δὲ καὶ Τεγεήτας καὶ τοὺς ἄλλους Ἀρκάδας, ἀστυγείτονας ὄντας; ἔνθ' οὐδαὶς ὕβρικέ πω Λακεδαιμόνιον [5]ἄρχοντα, ὥσπερ οὐδ' ἐνθάδε Μακεδόνα· πολιτείας δὲ πανταχοῦ καὶ νόμους ἐπιστάμεθα κειμένους, καὶ τὰ κοινὰ κοινῇ παρπουμένους.

ς'. Ἴσως ἄν τις εἴπῃ, ἀλλ' ὀλιγαρχίαν ἀπανταχοῦ καθιστᾶσι. τοιαύτην γε οἵαν ἡμεῖς εὐχόμενοι πολὺν χρόνον
47 καὶ ποθοῦντες, ὀλίγον χρόνον ἰδόντες, ἀφῃρέθημεν· [6]εἰ δὴ προσήκει ὀλιγαρχίας λέγειν ἐκείνας πρὸς τὰς ἐνθάδε. ποῦ γὰρ οὕτω μικρὰ πόλις ἐν ᾗ τὸ τρίτον μέρος οὐ μετεχει

[1] τὰ om. [2] τουούτου [3] γεγωμένους [4] πλησιωτάτους
[5] ἴχοντα [6] οὐ

Οὖσαν] Imo vero οὐκ οὖσαν, vel οὐκ ἐνοῦσαν. negatam, non datam, non possibilem. Pro τὸν malim οὖν. IDEM.

Τοῖς πράγμασι] Malim articulum abesse. IDEM.

Τῶν τοιούτου] Possit γιγνόμενα subaudiri. et hactenus patiar ὑπὸ et hic et paulo post locum suum obtinere, quanquam ἀπὸ convenientius videtur esse, sed pro τοιούτου malim τούτου. Archelaum designat. IDEM.

Αὐτὰ] Scil. τὰ ἀπὸ τῶν Πελοποννησίων. IDEM.

Προσεχομένους δὲ] Id est, ὁμορούντας δὲ τούτοις, scil. τοῖς Φωκεῦσι. IDEM.

Ἐκείνους] Lacedæmoniis puta. IDEM.

Διὰ πλείονος] Scil. διαστήματος ἀπέχοντας ἡμῶν, καὶ οὗτος ἐκείνους [Spartanis puta] πλησιωτέρους. IDEM.

Πρὸς τούτοις] Id est, προσηκοῦς τούτοις. finitimos hisce, Corinthiis puta. IDEM.

Κατὰ πλείονς] Subaudi ἡμῶν aut πόλεις. IDEM.

Ἀστυγείτονας ὄντας] Lacedæmoniis puta. IDEM.

Ἔχοντα] Imo vero ἄρχοντα. quomodo leg. esse Stephanus quoque et Casterus suspicati sunt. Possit quoque de ἐνθάδε cogitari, item de οἷον ἴχοντα. IDEM.

Ἴσως] Alius dixisset ἀλλ' ἴσως. Novam capessit objectionem, quam refutat in istis τοιαύτην γε. IDEM.

Οὐ δὴ] Malim uno vocabulo οὐδὲ. ne appellare quidem istas oligarchias licet hoc nomine, si cum oligarchia comparentur illa quæ penes nos fuit. IDEM.

Πρὸς τὰς ἐνθάδε] Imo vero πρὸς τὴν ἐνθάδε. nisi si respexerit ad oppida minora potestati Thebanorum subnixa. IDEM.

30 τῶν πραγμάτων αὐτόθι; [1]ἅτε δὲ [2]μήτε ὅπλα [2]μήτε ἄλλη δύναμίς ἐστι τοὶ καιοὶ πράττειν, οὐχ ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἀλλ' ὑπὸ τῆς τύχης [3]ἀπεστερήθη τῶν πραγμάτων. ἀπεστέρηται δὲ τοσοῦτον χρόνον, ἕως ἂν παράδειγμα [4]θῆται. παρὰ δὲ ταῦτα, παρ' ὑμᾶς ἐστίν. οἶμαι μὲν γὰρ ἡμᾶς 48
ουδ' ἂν εὐχομένους ἄλλους εὔξασθαι πολιτεύεσθαι, παραδείγματα μὲν τοιαῦτα παρεχομένους ὀρρωδεῖν οὐκ εἰκὸς
35 αὐτοὺς, ἃ μὴ γενέσθαι δεινόν ἐστι μᾶλλον ἢ γενέσθαι. καὶ [5]Λακεδαιμονίους μὲν οὐκέτι πέφυκεν [6]ἡμῖν ἐπιτίθεσθαι· πόρρω γὰρ οἰκοῦσιν ἀφ' [6]ἡμῶν, ἀπαρασκεύοι τ' εἰσὶ πρὸς τὴν χώραν. ᾧ γὰρ ἡμεῖς ἰσχύομεν μάλιστα, οὐκ ὀλίγον διαφέρουσι πλησίοι εἶναι αὐτῷ. πρῶτον μὲν γὰρ οὐκ εἰκότως ἐπιβουλεύουσιν· ἐὰν δ' ἐγχειρῶσιν, οὐ λήσουσιν· ἐὰν δὲ προγινώσκωμεν, οὐκ ἀμελήσομεν αὐτῶν. ὥστε εὐδαιμῶ καλῶς
40 αὐτοῖς ἐπιτίθεσθαι σχήσει. 49

ζ'. Εἰ δὲ καὶ τόνδε τις τὸν λόγον λέξει, ὡς Ἀρχέλαος παῖδας ἔχει καὶ διὰ τοὺς παῖδας οὐχ οἷόν τε συμπολεμεῖν,

[1] οὗτω [2] μηδὲ [3] ἀπεστερῆθαι πραγμ. [4] μαθῆτε
[5] Λακεδαιμονίοις [6] ἡμᾶς.

Πραγμάτων αὐτόθι] Interpone articulum τῶν. IDEM.

Οὕτω] Imo vero ὅτῳ. *cui autem neque arma sunt neque alia adminicula nervique rei publicæ gerendæ, is non a Lacedæmoniis sed a sorte sua privatus est imperio.* Nam τὰ πρόφυτα sunt *administratio rerum civilium summa cum potestate.* IDEM.

Ἀπεστερῆθαι τῶν πραγμάτων] Imo vero ἀπεστερῆθη τῶν πράγμ. IDEM.

Παράδειγμα μαθῆτε] Sic, properispomeno, exhibent posterius vocabulum ambæ editiones, Aldina et Stephanica. quod si esset a μανθάνειν, saltim μάθητε deberet exarari, propenacute. Canterus et Stephanus præcipiunt primam ei syllabam detrahi, quæ facile e fine vocabuli proximi superioris possit adhæsisse. Verumtamen etiamsi hoc fiat, sententiam tamen bonam e παράδειγμα θῆται nullam expiscor. Quidni sophista dederit: παράδειγμα ἀρετῆς [vel δυνάμεως] θῆται, id est, παρίσχηται. *donec, qui nunc propter infirmitatem et potentiæ defectum serviit, virtutis et potentiæ documentum ediderit.* IDEM.

Παρὰ δὲ ταῦτα, παρ' ὑμᾶς ἐστὶν] Imo vero πάντα δὲ ταῦτα παρ' ὑμῖν ἐστιν. *omnia vero ista,* scil. ὅπλα καὶ δύναμις καὶ ἀρετὴ, *penes vos sunt.* IDEM.

Ἃ] Id est, διὰ ταῦτα, ἃ — Non convenit nos mutu agitari Lacedæmoniorum, qui talia de se documenta ediant, neque vereri, ne per eos ea fiant, quæ non fieri gravius sit, quam fieri. IDEM.

Οὐκέτι πέφυκεν] Imo vero οὔτι γε πέφυκεν. *neque situs is est eorum solo, ut commode nobis insidientur.* IDEM.

Πρὸς τὴν χώραν] Imo vero πρὸς τὴν παρασκευήν. *et carent apparatu idoneo ad periculum hujus rei faciendum.* IDEM.

Γὰρ] Malim οὖν. IDEM.

Ἐπιβουλεύουσιν] Malim in futuro ἐπιβουλεύσουσιν. IDEM.

Ἐὰν δὲ] Imo vero ἢν γὰρ. IDEM.

Διὰ τοὺς παῖδας] Male me torsit et adhuc torquet hic locus, unde me non expedio. Liberi quinam designentur, Thebanorum, an Archelai, haud liquet. Thebanorum designari liberos, Archelao pro obsidibus datos, fingamus tantisper. Quid rerum naturæ convenientius? oratio sic redditur planissima; ut prævideam multos fore, qui mirentur, me prætervisa tam simplici et commoda interpretandi ratione, secutum esse aliam perobscuram et contortissimam. Verum, ut taceam, Thebanos obsides si significare voluisset Herodes, ἡμῶν aut ἡμετέρους addendum fuisse, item hoc ut taceam, p. 637. 3. τῶν πολλῶν παίδων leg. esse: quid faciemus istis verso 7. ὅστε ἀφελόντες τῶν ἐκείνου κακῶν τοὺς παῖδας ἀπολαβεῖν. quam subjicient sententiam? fateor ῥᾳδίως ἀπολαβεῖν τοὺς παῖδας

πρῶτον μὲν ἄξιον θαυμάσαι τοῦτον, ὅστις περὶ μὲν δέκα παίδων λέξειε, περὶ δὲ τῶν ἁπάντων οὐ λέγει οὐδὲ περὶ τῆς πάλεως, καὶ τὸ μὲν τῶν παίδων συμφέρον ἀποστέρει, περὶ δὲ τῶν ὀλίγων καδίστησιν. εἰ μὲν οὖν ἀναγκαῖον ἦν παθεῖν τι τοὺς παῖδας, οὐ θαυμαστὸν ἦν λέξαι· νῦν δὲ δῆλόν ἐστιν, ὅτι κρατοῦντες ἐκείνου καὶ τῶν παίδων ἅμα κρατήσομεν, 178. 1 ὥστε ὠφελοῦντες τῶν ἐκείνου κακῶν ῥᾳδίως ἀπολαβεῖν τοὺς παῖδας.

ἡ. Ὁ μὲν οὖν ἐμὸς λόγος ἀμύνεσθαι μὲν τὸν ἀδικοῦντα κελεύει, τιμωρεῖν δὲ τοῖς ἀποθανοῦσι, χαρίζεσθαι δὲ τοῖς παρεῖσι, δέχεσθαι δὲ τὴν τύχην, συμμάχους τε τοῖς Ἕλλησιν εἶναι, πολεμίους δὲ τοῖς βαρβάροις, καὶ πιστεύειν μὲν τοῖς ὠφελοῦσιν, ὀρρωδεῖν δὲ τοὺς μὴ τοιούτους, ἐχθροὺς δὲ νομίζειν τοὺς ἀδικοῦντας, φίλους δὲ τοὺς ἐπαμύνοντας, πρὸς τούτοις τε τὰ γιγνωσκόμενα τῶν εἰκαζομένων κυριώτερα ἡγεῖσθαι. ταῦτα μὲν οὖν ἐμὸς λόγος· τοῖς δὲ ἐναν-

planissimam hanc dare sententiam. *quo sit ut facile simus liberos nostros recuperaturi.* Sed ubi manebunt ista ἀφελόντες τῶν ἐκείνου κακῶν? et quæ erit sententiarum inter se copula? Deinde parentes, qui liberos suos e servitute, quam ut obsides toleraunt, recuperarunt, non possunt dici κρατεῖν τῶν παίδων, sed ἐγκρατεῖς γίνεσθαι. Considerem modo paulo diligentius κρατήσαντες ἐκείνου, καὶ τῶν παίδων ἅμα κρατήσομεν. Mirabile foret, si in tam brevi verborum ambitu idem verbum κρατεῖν tam diversis modis, et pæne dixerim, repugnantibus accipiretur, ut modo *vincere* hostem, modo *potiri* re cara significet. *ubi enim viceri mus, una liberos quoque nostros recuperabimus.* Multo convenientius utique sit, sic reddi: *patre victo, liberos ejus quoque una victos habebimus, et in potestate nostra.* Ut iterem, quod modo fatebar, ex hoc labyrintho exitum nullum reperio. Fieri non potest, ut locus hic sit integer. *In Supplement.* IDEM.

Οὐχ οἷόν τε] Subaudi ἡμῖν. Ad συμπολεμεῖν subaudi τοῖς Πελοποννησίοις πρὸς Ἀρχέλαον. IDEM.

Τῶν ἁπάντων] Scil. Πελοποννησίων. Periculum non reputat, neque commemorat, ab universis Peloponnesiorum copiis nobis imminens, si eos nobis infestos reddiderimus. IDEM.

Τὸ μὲν τῶν παίδων] Canterus post μὲν addi vult ἁπάντων. quod æque parum intelligo, atque vulgatam. Si quid cerno in his tenebris (quibus et crebris et densis obsitæ sunt hæ Lesbonactis atque Herodis declamatiunculæ, vix dignæ illæ quidem, mea sententia, quarum in illaminatione ingenium conteratur), leg. videtur: τὸ μὲν τῶν παίδων συμφέρον ἀποστερεῖ, τὸ δὲ τῶν ὀλίγων καθίστησιν. *liberos ipse suos eo fraudat quod e re ipsorum est, optimatibus autem quod expedit, id stabilitum it atque confirmatum.* In παίδων subauditur ἑαυτοῦ. Vocabulum ὀλίγων autem h. l. significare videtur, non *paucos numero*, sed *paucos dignitate et præstantia*, h. e. optimates. IDEM. κάντεν pro παίδων malit Bekkerus. Pueros autem intelligit obsides.

Παθεῖν τι τοὺς παῖδας] Imo vero παθεῖν τι διὰ τοὺς παῖδας. *si necesse forsit nos ab Archelai liberis aliquam noxam accipere.* Nam ad παθεῖν subauditur ἡμᾶς, et ad παῖδας subauditur Ἀρχελάου. REISK.

Λέξαι] Scil. τοὺς ἀντιλέγοντας τοῦτο τὸ λόγον. IDEM.

Ἐκείνου] Archelai puta. Ad τῶν παίδων subauditur αὐτοῦ. IDEM.

Ἀφελόντες] Imo vero σφαλέντες, scil. τοῦ πατρός. *ubi pater perculsus fuerit, et de spe sua dejectus*, conatu ejus in irritum dato. IDEM.

Ἀπολαβεῖν] Imo vero ἀπολαύειν. *necesse sit liberos Archelai quoque mala patris participare.* IDEM.

Παρῆσαν] Canterus et Stephanus, recte, ni fallor, emendant πρασσόντων. ex illis insequentibus ἀτίμους δὲ τοὺς πρασσόντας εἶναι. IDEM.

Τούτους τε] Malim τούτους δέ. IDEM.

τισυμένοις [1] εἰς τοῦτο ἥξουσι τόλμης τἀναντία δεῖ δύνασθαι τὸν λόγον· ἀνέχεσθαι μὲν ἀδικουμένους, ὠφελεῖν δὲ τοὺς ἀδι- 51
κοῦντας, φεύγειν δὲ τοὺς βουλομένους ὠφελεῖν, ἀπιστεῖν δὲ τοῖς φίλοις, πιστεύειν δὲ τοῖς ἐχθροῖς, ὀρρωδεῖν δὲ τὰ πόρρω, τὰ δὲ πλησίον ὑπερορᾶν, ἔπειτα τοῖς Ἕλλησι μὴ γίγνεσθαι συμμάχους, τοῖς δὲ βαρβάροις, καὶ πρὸς τούτῳ τοῖς ἐχθροτάτοις, ἔτι δὲ ἀτιμωρήτους μὲν τεθνάναι τοὺς ἀποθανόντας, ἀτίμους δὲ τοὺς προσήκοντας εἶναι, καὶ μήτε πολιτείαν εἶναι μήτε νόμον μήτε δίκας. τοιαῦτα ἀνάγκη τὸν λόγον [2] τὸν τῶν
ἀντιλεξόντων δύνασθαι· ταῦτα γάρ ἐστιν ἐναντία τούτοις οἷς ἐγὼ λέγω. πειθόμενοι οὖν ἐκείνοις τούτων οὐχ ἁμαρτήσεσθε· δεξάμενοι δὲ τὴν συμμαχίαν καὶ προθυμηθέντες, ὧν ἐπάδομέν τε δίκην ληψόμεθα καὶ τὸ λοιπὸν οὐ πεισόμεθα τοιαῦτα.

[1] εἰ εἰς

[2] τὸν om.

Εἰς τοῦτο] Dedi de meo εἰ εἰς τοῦτο. tametsi me non fugiat ἥξουσι posse pro dativo pluralis numeri participii futuri accipi, et hactenus vulgatam defendi, cui εἰ deest. Ego vero potius ἥξουσι pro tertia persona indicativi futuri habendum esse censeo. IDEM.

Τὸν λόγον] Sic dedi, auctoribus Stephano et Cantero, pro vulgari τῶν λόγων, subaudi τὸν αὐτῶν. *hoc velle, huc tendere, ipsorum orationem, hanc vim et hunc effectum verbis eorum inesse.* Paulo post dicit τοιαῦτα ἀνάγκη τὸν λόγον τῶν ἀντιλεξόντων δύνασθαι. IDEM.

Τὰ πόρρω] Scil. ὄντα δεινά. IDEM.

Ὧν ἐπάδομέν τε δίκην] Lege transpositis vocabulis: ἄν τ' ἐπάδωμεν δίκην. IDEM.

Α.

ΑΝΤΙΣΘΕΝΟΥΣ

[1]ΑΙΑΣ.

Pag. ed. Reisk. — Pag. ed. H. Steph.

52 53 α'. ΕΒΟΥΛΟΜΗΝ ἂν τοὺς αὐτοὺς ἡμῖν δικάζειν ἀγῶνας καὶ ἐν τοῖς πράγμασι παρῆσαν· οἶδα γὰρ ὅτι ἐμὲ μὲν ἔδει σιωπᾶν, τοῦτο δ' οὐδὲν ἂν ἦν πλέον λέγοντι· νῦν δὲ οἱ μὲν παραγενόμενοι τοῖς αὐτοῖς ἔργοις ἄπεισιν, ὑμεῖς δὲ οἱ οὐδὲν εἰδότες δικάζετε. καίτοι ποία τίς ἂν δίκη δικαστῶν μὴ εἰδότων γένοιτο, καὶ ταῦτα διὰ λόγων; τὸ δὲ πρᾶγμα ἐγίνετο ἔργῳ. τὸ μὲν οὖν σῶμα τοῦ Ἀχιλλέως ἐκόμισα ἐγὼ φέρων, τὰ δὲ ὅπλα ὅδε, ἐπιστάμενος ὅτι οὐ τῶν ὅπλων μᾶλλον ἐπεθύμουν οἱ Τρῶες ἀλλ' ἢ τοῦ νεκροῦ κρατῆσαι. τοῦ μὲν γὰρ εἰ ἐκράτησαν, ἠκίσαντό τε ἂν τὸ σῶμα καὶ τὰ λύτρα τοῦ Ἕκτορος ἐκομίσαντο· τὰ δὲ ὅπλα τάδε οὐκ ἂν [2]ἀνέθεσαν τοῖς θεοῖς, ἀλλ' ἀπέκρυψαν, δεδιότες τόνδε τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα, ὃς καὶ πρότερον ἱεροσυλήσας [3]αὐτῶν τὸ ἄγαλμα τῆς θεοῦ νύκτωρ ὥσπερ τι καλὸν ἐργασάμενος ἐπεδείκνυτο τοῖς Ἀχαιοῖς. κἀγὼ μὲν ἀξιῶ λαβεῖν ἵν' ἀποδῶ τὰ ὅπλα τοῖς φίλοις, οὗτος δὲ ἵν' ἀποδῶται, ἐπεὶ χρῆσθαί γε αὐτοῖς οὐκ ἂν τολμήσειε· δειλὸς γὰρ οὐδεὶς ἂν ἐπισήμοις ὅπλοις χρήσαιτο, εἰδὼς ὅτι τὴν δειλίαν αὐτοῦ ἐκφαίνει τὰ ὅπλα.

[1] ΛΟΓΟΣ ΑΙΑΝΤΟΣ [2] ἀνέθηκαν [3] * αὐτοῖς

ΑΝΤΙΣΘΕΝΟΥΣ] Oratiunculis, vel declamatiunculis potius, Antisthenis et Alcidamantis atque Gorgiæ admonitionem hanc præfixit H. Stephanus de suo, quod videtur, nam Aldina caret illa præfatione. Quæ Aldina etiam opuscula hæc sophistica alio exhibet ordine, quem in præfatione ad Æschinem tradidi. Præfatio illa Stephani, de qua dico, sic habet: Ἰστέον, ὅτι οἱ ἐξῆς λόγοι τῶν καλουμένων σοφιστῶν καλεῖται δὲ ὁ Ἀντισθένους Αἴας ὁ Αἴαντος λόγος ὕστερος ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Αἴαντος λεγόμενος ἁμοίως δὲ καὶ Ἀντισθένους Ὀδυσσεύς. τοῦ δὲ Ἀλκιδάμαντος κατηγορία Παλαμήδους, ἥτις ἁμοίως ὡς ἀπὸ τοῦ Ὀδυσσέως ἐστὶν, ἁμιλλῶνται ὁ ὑπὲρ Παλαμήδους ἀπολογία καίτοι ὑπ' ἄλλου ῥήτορος γεγεμμένου. Alius ille rhetor, hic designatus est Gorgias. Cur ab ordine horum opusculorum Aldino desciverit Stephanus, equidem haud intelligo. Editionem Hanoviensem oratorum minorum quicunque curavit, is umbratilia hæc opuscula triumvirorum sophisticorum ineptiarum, Antisthenis, Alcidamantis et Gorgiæ plane omisit. IDEM.

Τούτῳ] Ulyssi puta. IDEM.

Τοῖς αὐτοῖς ἔργοις] Imo vero τοῖς ἔργοις αὐτοῖς. IDEM.

Λαβὼν] Π. λαβεῖν. H. STEPHAN.

15 Β'. Σχεδὸν μὲν οὖν ἐστὶν ἅπαντα ὅμοια. οἵ τε γὰρ 54
διαδέντες τὸν ἀγῶνα βασιλεῖς ἑκόντες εἶναι περὶ ἀρετῆς
κρίνειν ἐπέτρεψαν ἄλλοις, οἵ τε οὐδὲν εἰδότες δικάσειν
ὑπεσχνεῖσθε περὶ ὧν οὐκ ἴστε. ἐγὼ δὲ ἐπίσταμαι τοῦτο,
ὅτι οὐδεὶς ἂν βασιλεὺς ἱκανὸς ὢν περὶ ἀρετῆς κρίνειν ἐπι-
τρέψειεν ἄλλοις· μᾶλλον ἢ περ ἀγαθὸς ἰατρὸς διαγνῶναι
νοσήματα ἄλλῳ παρείη.

γ'. Καὶ εἰ μέν γ' ἦν μοι πρὸς ἄνδρα ὁμοιότροπον, οὐδ' ἂν
20 ἠτιᾶσθαί μου διάφορα· νῦν δ' οὐκ ἔστιν ὃ διαφέρει πλέον
ἐμοῦ καὶ τοῦδε· ὁ μὲν γὰρ οὐκ ἔστιν ὅ τι ἂν δράσειε φανε-
ρῶς, ἐγὼ δὲ οὐδὲν ἂν λάθρᾳ τολμήσαιμι πρᾶξαι. κἀγὼ
μὲν οὐκ ἂν ἀνασχοίμην κακῶς ἀκούων, οὐδὲ γὰρ κακῶς
πάσχων, ὁ δὲ κἂν κρεμάμενος, εἴ γε κερδαίνειν τι μέλλοι·
ὅστις γε μαστιγοῦν παρεῖχε τοῖς δούλοις καὶ τύπτειν
ξύλοις τὰ νῶτα καὶ πυγμαῖς τὸ πρόσωπον, κἄπειτα πε-
25 ριβαλόμενος ῥάκη, τῆς νυκτὸς εἰς τὸ τεῖχος εἰσδὺς τῶν 55
πολεμίων, ἱεροσυλήσας ἀπῆλθε. καὶ ταῦτα ὁμολογήσει
ποιεῖν, ἴσως δὲ καὶ πείσει λέγων ὡς καλῶς πέπρακται.
ἔπειτα τῶν Ἀχιλλέως ὅπλων ὅδε ὁ μαστιγίας καὶ ἱερόσυ-
λος ἀξιοῖ κρατῆσαι;

δ'. Ἐγὼ μὲν οὖν ὑμῖν λέγω τοῖς οὐδὲν εἰδόσι κριταῖς καὶ
δικασταῖς, μὴ εἰς τοὺς λόγους σκοπεῖν περὶ ἀρετῆς κρίνον-
τας, ἀλλ' εἰς τὰ ἔργα μᾶλλον. καὶ γὰρ ὁ πόλεμος οὐ λόγῳ
κρίνεται ἀλλ' ἔργῳ· οὐδ' ἀντιλέγειν ἔξεστι πρὸς τοὺς πολε-
182. 1 μίους, ἀλλ' ἢ μαχομένους κρατεῖν ἢ δουλεύειν σιωπῇ. πρὸς
ταῦτα ἀθρεῖτε, καὶ σκοπεῖτε ὡς εἰ μὴ [1]δικάσετε καλῶς, [2]γνώ-
σεσθε ὅτι οὐδεμίαν ἔχει λόγος πρὸς ἔργον ἰσχύν, οὐδ' ἔστιν
ὑμᾶς ὅ τι λέγων ἀνὴρ ὠφελήσει, εἰσεσθε δὲ ἀκριβῶς ὅτι δι'
ἀπορίαν ἔργων πολλοὶ καὶ μακροὶ λόγοι λέγονται. ἀλλ' ἢ

[1] δικάσητε

[2] γνωσθήσεσθε

Ἅπαντα] Scil. τὰ ἐν τούτῳ τῷ ἀγῶνι γιγνόμενα πρὸς ἀλλήλους καὶ ἀδικίαν. Reisk.

Εἰδότες] Parisinus dat οὐκ ὄντες, quod verum puto. sed tum pro εἶναι leg. ait ἱκανοὶ. cùm non essent idonei ipsi judicare de virtute [h. e. cum ipsi per se de virtute judicare non possent], negotium hoc aliis permiserunt. De διαβάντες, an potius θέντες simplex leg. sit, aliorum arbitratui submitto. Idem.

Οἵ τε] Addendum videtur κριταί. Idem.

Ἦν μοι πρὸς] Π. ἦν μοι ἀγὼν πρὸς. H. Stephan. Pari jure ὁ λόγος possit addi. Reisk.

Κρεμάμενος] Fustigandi scilicet aut flagellis cædendi solent e manibus, interdum quoque e pedibus suspendi. Ulyssem autem cæsum fuisse statim sophista subjicit. Subaudi ἐκάσχατο. Idem.

Γνωσθήσεσθε] Imo vero γνώσεσθε. cognoscetis. Idem.

λέγετε ὅτι οὐ ξυνίετε τὰ λεγόμενα, καὶ ἀνίστασθε, ἢ δικάζεσθε ὀρθῶς. καὶ ταῦτα μὴ ῥύβδην φέρετε, ἀλλὰ φανερῶς, ἵνα γνῶτε ὅτι καὶ αὐτοῖς τοῖς δικάζουσι δοτέα δίκη ἐστὶν, ἂν μὴ δικάσωσιν ὀρθῶς. κἄπειτ' ἴσως γνώσεσθε ὅτι [1] οὐ κριταὶ τῶν λεγομένων, ἀλλὰ [2] δοξασταὶ κάθησθε.
56 ἐγὼ δὲ διαγινώσκειν μὲν ὑμῖν περὶ ἐμοῦ καὶ τῶν ἐμῶν ἐπιτρέπω, διαδοξάζειν δὲ ἅπασιν ἀπαγορεύω, καὶ ταῦτα περὶ ἀνδρὸς ὃς οὐχ ἑκὼν ἀλλ' ἄκων ἀφῖκται εἰς Τροίαν, καὶ περὶ ἐμοῦ ὃς πρῶτος ἀεὶ καὶ μόνος καὶ ἄνευ τείχους τέταγμαι.

[1] οὐ om. [2] μὰ δοξασταὶ

Ταῦτα] Sententia postulat ταύτας, sc. τὰς ψήφους. IDEM.

Ὅτι κριταὶ τῶν λεγομένων, ἀλλὰ μὰ δοξασταὶ κάθησθε] Parisinus inverse dat; ὅτι μὰ κριταὶ τῶν λ. ἀλλὰ δοξασταὶ κ. non male. Est utrique, quo commendetur. IDEM.

Διαδοξάζειν] Dixit ob praemissum διαγινώσκειν. nam alias δοξάζειν simplex poterat sufficere. IDEM.

B.

ΑΝΤΙΣΘΕΝΟΥΣ

[1]ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

Pag. ed. Reisk. — Pag. ed. H. Steph.

56 α'. ΟΥ πρὸς σέ μοι μόνον ὁ λόγος, δι' ὃν ἀνέστην, ἀλλὰ 182. 13
καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἅπαντας· πλείω γὰρ ἀγαθὰ πεποίηκα τὸ στρατόπεδον ἐγὼ ἢ ὑμεῖς ἅπαντες. καὶ ταῦτα καὶ ζῶντος ἂν ἔλεγον Ἀχιλλέως, καὶ νῦν τεθνεῶτος λέγω πρὸς ὑμᾶς. ὑμεῖς μὲν γὰρ οὐδεμίαν ἄλλην μάχην μεμάχησθε, ἣν οὐχὶ καὶ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν· ἐμοὶ δὲ τῶν ἰδίων κινδύνων οὐδεὶς ὑμῶν οὐδὲν ξύνοιδε. καίτοι ἐν μὲν ταῖς κοιναῖς μάχαις, [2]οὐδὲ εἰ καλῶς ἀγωνίζοισθε, πλέον ἐγίγνετο οὐδέν· ἐν δὲ τοῖς ἐμοῖς κινδύνοις, οὓς ἐγὼ μόνος ἐκινδύνευον, εἰ μὲν κατορθώσαιμι, ἅπαντα ὑμῖν ἐπετελεῖτο ὧν ἕνεκα [3]δεῦρο ἀφίγμεθα, εἰ δὲ

[1] ΛΟΓΟΣ ΟΔΥΣΣΕΩΣ [2] οὔτε [3] δεῦρο om.

Οὔτε] Malim οὐδὲ, ne si quidem. REISK.

Ὑμῖν] Imo vero ἡμῖν. ob insequens ἀφίγμεθα. IDEM.

Ἀφίγμεθα] Admonet H. Stephanus in codd. quibusdam esse δεῦρο ἀφίγμ. IDEM.

σφαλείην, ἐμοῦ ἂν ἑνὸς ἀνδρὸς ἐστέρησθε· οὐ γὰρ ἵνα μαχοί- 57
μεθα τοῖς Τρωσὶ δεῦρ' ἀφίγμεθα, ἀλλ' ἵνα τὴν τε Ἑλένην
ἀπολάβοιμεν καὶ τὴν Τροίαν ἕλοιμεν. ταῦτα δὲ ἐν τοῖς
ἐμοῖς κινδύνοις ἐνῆν ἅπαντα. ὅπου γὰρ ἦν κεχρημένον ἀνά-
λωτον εἶναι τὴν Τροίαν, εἰ μὴ πρότερον τὸ ἄγαλμα τῆς
θεοῦ λάβοιμεν τὸ κλαπὲν παρ' ἡμῶν, τίς ἐστιν ὁ κομίσας
δεῦρο τὸ ἄγαλμα ἄλλος ἢ ἐγώ; ὃν σύ γε ἱεροσυλίας κρίνεις.
σύ γε οὐδὲν οἶσθα, ὅστις τὸν ἄνδρα τὸν ἀνασώσαντα τὸ
ἄγαλμα τῆς θεοῦ, ἀλλ' οὐ τὸν ὑφελόμενον παρ' ἡμῶν Ἀλέ-
ξανδρον, ἀποκαλεῖς ἱερόσυλον. καὶ τὴν Τροίαν μὲν ἁλῶναι
ἅπαντες εὔχεσθε, ἐμὲ δὲ τὸν ἐξευρόντα ὅπως ἔσται τοῦτο
ἀποκαλεῖς ἱερόσυλον; καίτοι εἴπερ καλόν γε ἦν ἑλεῖν τὸ
Ἴλιον, καλὸν καὶ τὸ εὑρεῖν τὸ τούτου αἴτιον. καὶ οἱ μὲν
ἄλλοι χάριν ἔχουσι, σὺ δὲ καὶ ὀνειδίζεις ἐμοί· ὑπὸ γὰρ
ἀμαθίας ὧν εὖ πέπονθας οὐδὲν οἶσθα. κἀγὼ μὲν οὐκ ὀνει-
δίζω σοι τὴν ἀμαθίαν· ἄκων γὰρ αὐτὸ καὶ σὺ καὶ ἄλλοι
πεπόνθασιν ἅπαντες· ἀλλ' ὅτι διὰ τὰ ὀνείδη τὰ ἐμὰ σωζό-
μενος οὐχ οἷός τε εἶ πείθεσθαι, ἀλλὰ καὶ προσαπειλεῖς ὡς 58
κακὸν δράσων τι τούσδε, ἐὰν ἐμοὶ τὰ ὅπλα ψηφίσωνται.
[1] ἐγὼ δ' οἶδα ὡς καὶ πολλάκις [2] ἀπειλήσεις καὶ πολλά,
πρὶν καὶ σμικρόν τι ἐργάσασθαι· ἀλλ' εἴπερ ἐκ τῶν εἰκότων
τι χρὴ τεκμαίρεσθαι, ὑπὸ τῆς κακῆς ὀργῆς οἶμαί σε κακόν
τι σαυτὸν ἐργάσασθαι.

β'. Καὶ ἐμοὶ μέν, ὅτι τοὺς πολεμίους κακῶς ἐποίησα,
δειλίαν ὀνειδίζεις· σὺ δὲ ὅτι φανερῶς ἐμόχθεις καὶ μάτην
ἠλίθιος ἦσθα, ὅτι μετὰ πάντων τοῦτ' ἔδρασας, οἴει βελ-
τίων εἶναι. ἔπειτα περὶ ἀρετῆς πρὸς ἐμὲ λέγεις· ὃς πρῶτον
μὲν οὐκ οἶσθα οὐδ' ὅπως ἔδει μάχεσθαι, ἀλλ' ὥσπερ ὗς
ἄγριος ὀργῇ φερόμενος τάχ' ἄν ποτε ἀποκτενεῖς σεαυτὸν,
κακῷ περιπεσών τῳ. οὐκ οἶσθα ὅτι τὸν ἄνδρα τὸν ἀγαθὸν

[1] ἐγὼ δ' οἶδα ὡς om.

[2] γε ἀπειλήσεις

Ἐμοῦ ἑνὸς ἀνδρὸς ἐστέρησθε] Sententia postulat: οὐκ ἂν ἐμοῦ, ἑνὸς ἀνδρὸς, ἀλλὰ πάντων ἀπάντων ἐστέρησθε. IDEM.

Σύ γε οὐδὲν οἶσθα] Malim σὺ γὰρ οὐδὲν οἶσθα. Sacrilegii me incusas, id quod te facere nil miror, stultus enim es et rerum omnium ignarus, qui sacrilegum appelles eum, qui restituit furtum veris dominis, non illum, qui abstulerat. IDEM.

Τὰ ὀνείδη τὰ ἐμὰ] Misere enim et turpiter, servilem in modum flagellis concisus fuerat Ulysses. IDEM.

Πείθεσθαι] Scil. ὅτι σίσωσαι δ' ἐμέ. IDEM.

Δράσοντι] Π. δράσων τι. H. STEPHAN.

Σὺ δὲ ὅτι] Malim σὺ δ', εἴ τι. REISK.

αὖθ' ὑφ' αὑτοῦ χρὴ οὔθ' ὑφ' ἑτέρου οὐδ' ὑπὸ τῶν πολεμίων κακὸν οὐδ' ὁτιοῦν πάσχειν; σὺ δέ, ὥσπερ οἱ παῖδες, χαίρεις ὅτι σέ φασιν εἶδε ἀνδρεῖον εἶναι· ἐγὼ δὲ δειλότατόν γε ἁπάντων [1]καὶ δεδιότα τὸν θάνατον μάλιστα, ὅστις γε πρῶτον ὅπλα ἔχεις ἀῤῥηκτα καὶ ἄτρωτα, δι' ἅπερ σέ φα- 183. 1
59 σιν οὐ τρωτὸν εἶναι. καίτοι τί ἂν δράσαις εἴ τις σοὶ τῶν πολεμίων τοιαῦτα ὅπλα ἔχων προσέλθοι; ἦ που καλόν τι καὶ θαυμαστὸν ἂν εἴη, εἰ μηδέτερος ὑμῶν μηδὲν δρᾶσαι δύναιτο. ἔπειτα οἴει τι διαφέρειν τοιαῦτα ὅπλα ἔχων ἢ ἐντὸς τείχους καθῆσθαι; καὶ σοὶ μόνῳ δὴ τεῖχος οὐκ ἔστιν, ὡς σὺ φῄς· 5
μόνος μὲν οὖν σύ γε ἐπαναβάσιον περιέρχῃ τεῖχος προβαλλόμενος ἑαυτοῦ· ἐγὼ δὲ ἄοπλος ὢν πρὸς τὰ τείχη τῶν πολεμίων ἀλλ' εἰς αὐτὰ εἰσέρχομαι τὰ τείχη, καὶ τῶν πολεμίων τοὺς [2]προφύλακας ἐγρηγορότας αὐτοῖς [3]ὅπλοις αἱρῶ, καὶ εἰμὶ στρατηγὸς καὶ φύλαξ καὶ σοῦ καὶ τῶν ἄλλων ἁπάν-
60 των, καὶ οἶδα τά τε ἐνθάδε καὶ τὰ ἐν τοῖς πολεμίοις, οὐχὶ πέμπων κατασκεψόμενον ἄλλον, ἀλλ' αὐτὸς, ὥσπερ οἱ κυ- 10
βερνῆται τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν σκοποῦσιν ὅπως σώσουσι τοὺς ναύτας, οὕτω δὲ καὶ ἐγωγε καὶ σὲ καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας σῴζω. οὐδ' ἔστιν ὁντινα κίνδυνον ἔφυγον αἰσχρὸν ἡγησάμενος, ἐν ᾧ μέλλοιμι τοὺς πολεμίους κακόν τι δρᾶσειν· οὐδ' εἰ μὲν ῥᾳθυμεῖσθαί με τινες ἔμελλον, γλιχόμενος ἂν τοῦ δοκεῖν ἐτόλμων· ἀλλ' εἴτε δοῦλος εἴτε πτωχὸς καὶ μαστιγίας ὢν μέλλοιμι τοὺς πολεμίους κακόν τι δράσειν, ἐπεχείρουν ἄν, καὶ εἰ μηδεὶς ὁρᾴη. οὐ γὰρ δοκεῖν ὁ πόλεμος, ἀλλὰ 15

[1] τι καὶ [2] φύλακας [3] ὅπλοισιν

Τἀ' αὐτοῦ] Π. ὑφ' αὑτοῦ. H. Stephan.

Ἐγὼ δὲ - - - μάλιστα] Malim sic legi: ἐγὼ δέ γε δειλότατόν τι ἁπάντων σὲ καὶ δεδιότα τὸν θάνατον μάλιστα, scil. φημί. Reisk.

Οὐ τρωτὸν] Alii, teste Stephano, dant ἄτρωτον. Idem.

Ἦπου καλόν τι καὶ θαυμαστὸν ἂν εἴη] Sic distinguendum et leg. videtur. ἦπου καλόν τι. num quid præclarum? scil. esses tu inermis adversus sic armatum effecturus? vel est ironice dictum. præclarum nempe tu tum sis effecturus. Porro interrogat καὶ πῶς οὐ θαυμαστὸν ἂν εἴη. Idem.

Ὑμῶν] Adde τὸν ἕτερον. Idem.

Ἔχων ἢ] Malim sic legi: τὰ τοιαῦτα ὅπλα ἔχειν, ἢ (vel τοῦ) ἐντὸς τ. κ. Idem.

Πρὸς τὰ τείχη] Subaudi ἔχομαι. quod latet in proximo εἰσέρχομαι. Malim tamen sic legi: οὐ πρὸς τὰ τείχη τῶν πολεμίων προσέρχομαι, ἀλλ' εἰς αὐτὰ εἰσέρχομαι. Idem.

Ὅπλοισιν] Π. ὅπλοις. H. Stephan.

Οὕτω δὲ] Aut prorsus defendam esse videtur, aut ei sufficiendum ἢ σωθῆναι. Reisk.

Αἰσχρὸν ἡγησάμενος] Potest accipi pro, διὰ τὸ ἡγεῖσθαι αὐτὸν αἰσχρόν. discrimen illud turpe existimans. probem tamen magis αἰσχρὸν οὐδὲν ἡγησ. Idem.

Ἐτόλμων] Post ἐτόλμων nescio an hoc colon desit. εἰ δ' οὐκ ἐμέλλον [subaudi τοῖς μὲ ὑβρίσθαι] οὐδ' ἐτόλμων. ubi autem nemo me erat spectaturus, ibi dubitabam discrimina. Idem.

Ὢν] Id est, δοῦλος. nisi si hoc potius sophista dederit. Idem.

δρᾶν αἰεὶ καὶ ἐν ἠμάρ καὶ ἐν νυκτὶ φίλῃ τι. οὐδέ ὅπλα ἔστι μοι τετυγμένα, ἐν οἷς προκαλοῦμαι τοῖς πολεμίοις μάχεσθαι, ἀλλ' ὄντινα [1] θέλει τις τρόπον, καὶ πρὸς ἕνα καὶ πρὸς πολλοὺς ἕτοιμός εἰμι αὐτοῦ. οὐδ' ἡνίκα κάμνω μαχόμενος, ὥσπερ σύ, τὰ ὅπλα ἑτέρῃσι παραδίδωμι, ἀλλ' ὁπότ' 61
ἂν ἀναπαύωνται οἱ πολέμιοι, τότε αὐτοῖς τῆς νυκτὸς ἐπιτίθεμαι, ἔχων τοιαῦτα ὅπλα ἃ ἐκείνους βλάψει μάλιστα. καὶ αὖτε νύξ πώποτέ με ἀφείλετο, ὥσπερ σε πολλάκις μαχόμενον ἄσμενον πέπαυεν· ἀλλ' ἡνίκα ἂν ῥέγχῃς σύ, τηνικαῦτα ἐγὼ σώζω σε, καὶ τοὺς πολεμίους αἰεὶ κακόν τι ποιῶ, ἔχων τὰ δουλοπρεπῆ ταῦτα ὅπλα καὶ τὰ ῥάκη καὶ τὰς μάστιγας, δι' ἃς σὺ ἀσφαλῶς καθεύδεις.

γ'. Σὺ δ' ὅτι φέρων ἐκόμισας τὸν νεκρὸν, ἀνδρεῖος οἴει εἶναι; ὃν εἰ μὴ ἠδύνω φέρειν, δύο ἄνδρες ἂν ἐφερέτην. κἄπειτα κἀκεῖνοι περὶ ἀρετῆς πως ἂν ἡμῖν ἠμφισβήτουν, καίμοὶ μὲν ὁ αὐτὸς ἂν πρὸς αὐτοὺς ἦν λόγος· σὺ δὲ τί ἂν ἔλεγες ἀμφισβητῶν πρὸς αὐτούς; ἢ δυοῖν μὲν οὐκ ἂν φροντίσαις, ἑνὸς δ' ἂν αἰσχύνοιο ὁμολογῶν δειλότερος εἶναι; οὐκ οἶσθ', ὅτι οὐ τοῦ νεκροῦ τοῖς Τρωσὶν ἀλλὰ τῶν ὅπλων ἔμελλεν ὅπως λάβοιεν; τὸν μὲν γὰρ ἀποδώσειν ἔμελλον, τὰ δὲ ὅπλα ἀναθήσειν εἰς τὰ ἱερὰ τοῖς θεοῖς. τοὺς γὰρ
νεκροὺς οὐ τοῖς οὐκ ἀναιρουμένοις αἰσχρὸν, ἀλλὰ τοῖς μὴ 62
ἀποδιδοῦσι θάπτειν. σὺ μὲν οὖν τὰ ἕτοιμα ἐκόμισας, ἐγὼ δὲ τὰ ὀνειδιζόμενα ἀφειλόμην ἐκείνους.

δ'. Φθόνον δὲ καὶ ἀμαθίαν νοσεῖς, [2] κακῷ ἐναντιωτάτῳ

[1] ἰθέλει

[2] καιῶν ἐναντιώτατα

Τοῖς πολεμίοις] Imo vero τοὺς πολεμίους. non enim cohæret cum μάχεσθαι, sed cum προκαλοῦμαι. IDEM.

Ἀφείλετο] Sc. τὰ ὅπλα, aut τὸ μάχεσθαι. quod latere videtur in insequente μαχόμενον. aut denique τὸ σώζειν σε. IDEM.

Ὁ αὐτὸς] Subaudi ὅσπερ νῦν μοί ἐστι πρὸς σέ. IDEM.

Δυοῖν μὲν] Scil. δειλότερος εἶναι δοκῶν. *tanti non facias te videri inferiorem et imbelliorem esse duobus.* IDEM.

Τοὺς γὰρ νεκροὺς —] Participia ἀναιρουμένοις et ἀποδιδοῦσι h. l. accipienda sunt pro infinitivis, et idem valet, atque si sic dixisset: οὐ γὰρ αἰσχρόν ἐστι τὸ καμένους ἤδη τοὺς νεκροὺς, καὶ μὴ ἀναιρεῖσθαι πρὸς τῶν ταφῆν, ἀλλ' αἰσχρόν ἐστι τὸ μὴ ἀποδιδόναι αὐτοὺς τοῖς προσήκουσι πρὸς τὸ θάπτειν, ἀπαιτοῦσι. IDEM.

Τὰ ἕτοιμα] *facilia factu et comparatu, quæ cujusvis sit patrare.* IDEM.

Τὰ ὀνειδιζόμενα] Eripui Trojanis ea decora, eamque gloriationis materiam, quam si passi fuissemus penes eos manere, cavere non potuissemus, quo minus apud eosque et apud alios in probrum et ignominiam incurreremus. non potuissemus facere, quominus ea nobis ignavia exprobraretur. τὰ ὀνειδιζόμενα sunt *patentia et obnoxia exprobrationi.* Sive hoc modo accipias voc. τὰ ὀνειδιζόμενα, ut nempe significet ea, quæ ipsorum, Trojanorum puta, plurimum intererat conservare, quoniam ignaviæ poterant accusari, si passi fuissent ea sibi eripi. IDEM.

Κακῷ ἐναντιώτατα] Id est, κακὰ, τὰ

αὐτοῖς· καὶ ὁ μέν σε ἐπιθυμεῖν ποιεῖ τῶν καλῶν, ἡ δὲ ἀποτρέπει. ἀνθρώπινον μὲν οὖν τι πέπονθας. [1] διότι γὰρ ἰσχυρὸς εἶ, οἴει καὶ ἀνδρεῖος εἶναι, [2] καὶ οὐκ οἶσθα ὅτι σοφίᾳ περὶ πόλεμον καὶ ἀνδρείᾳ οὐ ταὐτόν ἐστιν ἰσχῦσαι, ἀμαθία δὲ κακὸν μέγιστον τοῖς ἔχουσιν. οἶμαι δὲ, ἄν ποτέ τις ἄρα
63 σοφὸς ποιητὴς περὶ ἀρετῆς γένηται, ἐμὲ μὲν ποιήσει πολύτλαν τε καὶ πολύμητιν καὶ πολυμήχανον καὶ πτολίπορθον καὶ μόνον τὴν Τροίαν ἑλόντα· σὲ δὲ, ὡς ἐγῷμαι, τῇ φύσιν ἀπεικάζων τοῖς τε νωθέσιν ὄνοις καὶ βουσὶ ταῖς φορβάσιν ἄλλοις ὑπάρχουσι δεσμεύειν καὶ ζευγνύναι αὐτούς.

[1] διὰ γὰρ τὸ εἶναι ἰσχυρὸς

[2] καὶ om.

πάντων κακῶν ἐναντιώτατα ἑαυτοῖς. Suspicabar aliquando κακὰ ἐναντιωτάτω. IDEM.

Καὶ ὁ μὲν] Num καὶ γὰρ ὁ μὲν. IDEM.

Διὰ γὰρ τὸ ἰσχυρὸς εἶναι, οἴει καὶ] Parisinus dat διότι γὰρ ἰσχυρὸς εἶ καὶ — voluit dare διότι γὰρ ἰσχυρὸς εἶ, οἴ καὶ — Ego vero vulgatam præfero. IDEM.

Οὐκ οἶσθα ὅτι] Malim οὐκ οἶσθα γὰρ ὅτι. IDEM.

Περὶ ἀρετῆς] Adde κρίνειν. *posta callidus de virtute judicandi.* IDEM.

Σὲ δὲ] Scil. ποιήσω. sed tum deerit aliquod epithetum, e. c. νωθρὸν, καὶ βραδὺν, καὶ σκαιὸν, ὀρθῶς, ὡς ἐγῷμαι, τὴν σὴν φύσιν ἀπεικάζων, IDEM.

Ταῖς φορβάσι] Revocavi hanc lectionem ex Aldina, ab ipso Stephano in margine commemoratam cui placuit τοῖς φ. suffi- cere, qua de causa, haud equidem intelligo. Non cernebat τοῖς masculinum cum fœmino φορβάσι constare non posse? An τοῖς cum ἄλλοις construebat? Atqui ad ἄλλοις subauditur ἀνθρώποις. IDEM.

Ὑπάρχουσι] Non culpabo. reddi potest: *quæ animalia præsto sunt, adsunt eo, quo se dent aliis* [hominibus puta] *vincienda et jugo submittenda*, malim tamen παρέχουσι aut ἐπίχουσι. *quæ se præbent hominibus vincienda.* Usurpavit autem h. l. genus masculinum, qui et ὄνους præmisit, et in usu est, ubi plura substantiva diversorum generum præcesserint, ea deinceps in uno generis masculini complecti. Ideo quoque dicit αὐτοὺς (cum aspero) ubi designat τοὺς ὄνους καὶ τὰς βοῦς. IDEM.

A.

ΑΛΚΙΔΑΜΑΝΤΟΣ

[1]ΟΔΥΣΣΕΥΣ

ΚΑΤΑ ΠΑΛΑΜΗΔΟΥΣ ΠΡΟΔΟΣΙΑΣ.

Pag. ed. H. Steph. — Pag. ed. Reisk.

184. 1 α΄. ΠΟΛΛΑΚΙΣ ἤδη ἐνεθυμήθην καὶ ἐθαύμασα, ὦ ἄν- 64
δρες Ἕλληνες, τὰς γνώμας τῶν λεγόντων, τί ποτε ἄρα βουλόμενοι ῥᾳδίως δεῦρο παριόντες συμβουλεύουσιν ὑμῖν, ἀφ' ὧν ὠφέλειά μὲν οὐδεμία ἔστι τῷ κοινῷ, λοιδορίαι δὲ πλεῖσται γίνονται ἐν ἀλλήλοις εἰκῇ, λόγους τε ἀναλίσκουσιν ἀκαίρους περὶ ὧν ἂν τύχωσι. λέγουσι δὲ τὴν αὑτῶν δόξαν ἕκαστος βουλόμενοί τι λαβεῖν· οἱ δὲ καὶ μισθὸν πραττόμενοι συναγορεύουσι παρ' ἑκατέρων ἂν νομίζωσι [2]πλεῖον λήψεσθαι· καὶ εἰ μέν τις ἐν τῷ στρατοπέδῳ πλημμελεῖ ἢ βλάπτει τὸ κοινὸν χρήματα ἑαυτῷ περιζόμενος, τούτων μὲν μηδένα τὸν φροντίζοντα εἶναι· εἴ δέ τις ἡμῶν αὐχμαλώτων
10 ἀγαγὼν ἐκ τῶν πολεμίων ἢ γέρας εἵληφε πλέον ἕτερος ἑτέ- 65
ρου, τούτων [3]ἕνεκα μεγάλας διαφορὰς ἐν ἡμῖν αὐτοῖς ἔχομεν διὰ τὰς τούτων σπουδάς. ἐγὼ δὲ ἡγοῦμαι τὸν ἄνδρα τὸν ἀγαθὸν καὶ δίκαιον μήτε ἐχθρᾶς ἰδίας φροντίζειν, μήτε ἴδίᾳ φιλεταιρίᾳ χρησάμενον ἕνεκα ἀνδρὸς ἑνὸς χρήματα περὶ πλείονος ποήσασθαι, καὶ μὴ ὅ τι ἂν μέλλῃ τῷ πλήθει
15 συνοίσειν. οὐ μὲν δὴ ἀλλὰ παραλιπὼν τοὺς ἀρχαίους πόνους τε καὶ λόγους, πειράσομαι Παλαμήδη τόνδε ἐν ὑμῖν εἰς κρίσιν δικαίως καταστῆσαι. ἔστι δὲ τὸ πρᾶγμα, ὡς ἂν

[1] ΛΟΓΟΣ ΟΔΥΣΣΕΩΣ [2] πλείω [3] ἕνεκεν

ἢ] Aut delendum est, aut prodit defectum, aut loco proximi δὲ leg. ἐπεὶ ἢ. aut denique, si δὲ servabimus, erit pro hoc ἐπεὶ leg. μὲν γάρ. Reisk.

ἕνεκεν] Malim ἕνεκα. Gesn.

μᾶλλον τὸν φροντίζοντα εἶναι] Pendent hi accusativi cum infinitivo sqq. nam cum ἠνθυμήθην et θαύμασα nequeunt copulari propter tot intercedentes diversi generis constructiones huic serieni interturbantes. quapropter nullus dubito addendum fore ἐφάμην. nempe sic dicimus ἥκειν ἀπ-

εἰδῆτε, προδοσία· ἐφ' ᾗ δεκαπλασία τῶν ἄλλων ζημία ἐστὶν ἐπικειμένη. καίτοι, ὡς ὑμεῖς ἴστε πάντες, ἐμοὶ καὶ τούτῳ οὐδεμία πώποτε ἔχθρα οὐδ' ἔρις ἐγένετο περὶ οὐδενὸς πράγματος, καὶ μὴν οὐδ' ἐν παλαίστρα οὐδ' ἐν συμποσίῳ, ἔνθα φιλεῖ ἔριδας πλείστας καὶ λοιδορίας γίνεσθαι. ὁ δὲ ἀνήρ ἐστι φιλόσοφός τε καὶ δεινὸς, οὗ μέλλω κατηγορεῖν· ὥστε εἰκότως τὸν νοῦν προσέχειν ὑμᾶς καὶ μὴ ἀμελῆσαι περὶ τῶν νυνὶ λεγομένων.

β. Σχεδὸν [1] μὲν γὰρ ἴστε καὶ αὐτοὶ ἐν οἵῳ κινδύνῳ ἐγενόμεθα, ὅτε ἡμῶν οἱ μὲν εἰς τὰς ναῦς καταπεφευγότες ἦσαν, οἱ δὲ εἰς [2] τὰς τάφρους ἐνέπιπτον, εἷς τε τὰς σκηνὰς
66 οἱ πολέμιοι, πᾶσά τε ἀπορία ἦν [3] ποῖ ποτὲ προβήσαιτο ἡ τοῦ μέλλοντος κακοῦ τελευτή. [4] ἔχει δ' ὧδ' ὑμῖν. ἐτυγχάνομεν πλησίον τῶν πυλῶν ἐν τῷ αὐτῷ συντασσόμενοι ἐγώ τε καὶ Διομήδης, πλησίον δ' ἦν Παλαμήδης καὶ Πολυποίτης. συνιόντων δὲ ἡμῶν ὁμόσε τοῖς ἀνδράσιν, ἐκδραμὼν τοξότης ἐκ τῶν πολεμίων ἐστοχάσατο τούτου, ἁμαρτὼν δὲ αὐτοῦ βάλλει ἐγγὺς ἐμοῦ, οὗτός τε λόγχην ἀφίησιν ἐπ' αὐτὸν, καὶ ἐκεῖνος ἀνελόμενος ᾤχετο εἰς τὸ στρατόπεδον. ἐγὼ δὲ ἀνελὼν τὸν οἰστὸν δίδωμι Εὐρυβάτῃ δοῦναι Τεύκρῳ, ἵνα χρῷτο. ἀνοχῆς δὲ γενομένης ἀπὸ τῆς μάχης ὀλίγον χρόνον, δείκνυσί μοι τὸν οἰστὸν ὑπὸ τοῖς πτεροῖς γράμματα ἔχοντα. ἐκπλαγεὶς δὲ ἐγὼ τῷ πράγματι, προσκαλεσάμενος Σθένελόν τε καὶ Διομήδην, ἐδείκνυον αὐτοῖς τὰ ἐνόντα. ἡ δὲ γραφὴ ἐδήλου τάδε· Ἀλέξανδρος Παλαμήδει. ὅσα
67 συνέθου Τηλέφῳ, πάντα σοι ἔσται. ὅτε πατὴρ [5] Κασσάνδραν γυναῖκα δίδωσί σοι, [6] καθάπερ ἐπέστειλας· ἀλλὰ τὰ ἀπό σου πραττέσθω διὰ

[1] μὲν om. [2] τοὺς [3] πῦ [4] ὡς δ' ὑμῖν [5] Κασάνδραν [6] ὥσπερ

maduerint autem. IDEM.

Αὐτοὶ] Sic dedi, auctoribus Parisino codice et margine Stephanicæ, vulgatæ dant αὐτὸς.

Τοὺς τάφρους] Imo vero τὰς τάφρους. IDEM.

Αὐτὸς] Π. αὐτοὶ. Ἢ, αὐτὰ γενοίμεθα. H. STEPHAN.

Ἡ τοῦ μέλλοντος κακοῦ τελευτὴ] Alius dixisset ἡ τοῦ ἐμοῦ κακοῦ ἀκμή. Sed in hujusmodi declamationibus recentiorum sophistarum occurrunt multa dura, inconcinna, insolita, ab elegantia priscæ Græcitatis abhorrentia, quæ ferenda et auctoribus suis relinquenda sunt. REISK.

Ἔχει] Imo vero εἶν. IDEM.

Ἐν τῷ αὐτῷ] Post ἐν τῷ αὐτῷ videtur ἑστῶμεν, stabamus, vel ἦμεν, vel tale quid deesse. IDEM.

Τούτου] Palamedem designat. IDEM.

Εἰς τὸ στρατόπεδον] Id est, εἰς τὸ ἑαυτῶν στρατόπεδον. IDEM.

Δείσουσι] Uter, Eurybates, an Teucer. IDEM.

τάχους. ἐνεγέγραπτο μὲν ταῦτα· καί μοι προσελθόντες μαρτυρήσατε οἱ λαβόντες τὸ τόξευμα.

[1]ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

γ'. Ἐπέδειξα ἂν καὶ αὐτὸ τὸ τόξευμα ὑμῖν, ὡς ἀληθὲς ἦν·
185. 1 νῦν δὲ ἐν τῷ θορύβῳ ἔλαθεν αὐτὸ Τεῦκρος [2]ἀποτοξεύσας. ἔδει δέ με καὶ τὰ λοιπὰ διελθεῖν ὡς ἔχει, [3]μηδ' εἰκῇ οὕτως ἄνδρα σύμμαχον περὶ θανάτου κρίνειν, αἰσχίστην αἰτίαν [4]προστιθέντα, καὶ ταῦτα πρότερον ἐν ὑμῖν εὐδοκιμηκότα. ἡμεῖς μὲν γὰρ πρὶν ἐμβαλεῖν δεῦρο πολὺν χρόνον ἐν ταὐτῷ
5 ἐγενόμεθα, καὶ οὐδεὶς ἡμῶν εἶδε ἔχοντα [5]τοῦτον σημεῖον ἐν τῇ ἀσπίδι· ἐπειδὴ δὲ κατεπλεύσαμεν δεῦρο, τρίαιναν ἐπεγράψατο. τίνος ἕνεκα; ἵνα δῆλος εἴη τῷ ἐπιγράμματι, [6]ὅ τε ἀντιτεταγμένος τοῦτον τοξεύοι διὰ τὸ σύνθημα, οὗτός τε εἰς ἐκεῖνον [7]ἐσακοντίζοι. τεκμαίρεσθαι [8]δὲ δεῖ καὶ 68
ἐκ τούτων εἰκότως τὴν ἄφεσιν τῆς λόγχης. φημὶ γὰρ καὶ ἐν ἐκείνῃ γράμματα εἶναι, [9]πηνίκα τε καὶ πότε προδώσοι· πιστὰ γὰρ ἦν οὕτω παρ' ἀλλήλων τὰ πεμπόμενα, οὗτός
10 τε ἐκείνοις καὶ ἐκεῖνοι τούτῳ πέμποντες διὰ τοιούτου εἴδους καὶ μὴ δι' ἀγγέλων. ἔτι δὲ καὶ τόδε σκεψώμεθα. ψήφισμα ἡμῖν ἐγένετο, ὃς ἂν βέλος τι λάβῃ ἐκ τῶν πολεμίων, ἀποφέρειν πρὸς τοὺς ἡγεμόνας, διὰ τὸ [10]σπανίοις αὐτοῖς χρῆσθαι ἡμᾶς· καὶ οἱ μὲν ἄλλοι πειθαρχοῦσι τοῖς ἐψηφισμένοις, αὐτὸς δὲ βέλη ἀνελόμενος πέντε τοξεύειν φανερός ἐστιν οὐδὲ ἓν πρὸς ὑμᾶς ἐνηνοχώς, ὥστε καὶ διὰ ταῦτα δικαίως ἂν
15 μοι δοκεῖ θανάτῳ ζημιωθῆναι. ἆρά γε ἐνθυμεῖσθε, ὦ ἄνδρες 69

[1] ΜΑΡΤΥΡΕΣ om. [2] ἀπολίσας [3] μὴ δίκαιον ἀδίκως ἄνδρα
[4] προστιθέντες [5] τοῦτον ἔχοντα [6] ὅταν ἀντιτ. [7] εἰσακοντίζοι
[8] δὲ om. [9] πηνικάδε καὶ πότε προδώσει [10] σπανίως αὐτοῖς χρῆσθαι

Τὸ τόξευμα] Post τὸ τόξευμα deest titulus ΜΑΡΤΥΡΕΣ. IDEM.

Ἀληθὲς] Bene si habet, accipi debet h. l. pro ἀληθῶς. IDEM.

Ἦδει] Malim in præs. δεῖ. IDEM.

Ὅταν ἀντιτεταγμένος τοῦτον τοξεύοι] Videtur leg. ὅ τ' ἀντιτεταγμένος τ. τοξεύων. et pari modo paulo post εἰσακοντίζων. aptæ sunt hæc participia e δῆλος εἴη. quo notabilis et conspicuus foret, tam hostis in hunc telum intorquens, quam hic ipse Palamedes in illum retorquens. IDEM.

Τεκμαίρεσθαι δεῖ] Lego τεκμαίρεσθε δὲ. IDEM.

Τὴν ἄφεσιν τῆς λόγχης] Scil. ποῖα ἐγένετο καὶ πρὸς τί. IDEM.

Γράμματα εἶναι] Subaudi δηλοῦντα. IDEM.

Πηνικάδε] Imo vero πηνίκα τε. IDEM.

Πότε] Atqui πότε et πηνίκα tantundem valent. num ergo πᾶς. IDEM.

Οὗτός] Malim ἁ οὗτος. IDEM.

Πέμποντες] Pone πέμποντες deest διατείνων. IDEM.

Τοξεύειν] Videtur sic leg. τοξεύων φανερός ἐστιν, ἀλλ' οὐδ' ἓν — jactavit illas quinque sagittas in propatulo, coram omnibus spectantibus, adversus hostes, at ne unicam quidem ad vos retulit unquam. IDEM.

Ἕλληνες, [1] ὅτι ταῦτα τῇ [2] σοφιστῇ τῆς διανοίας καὶ τοῦ φρονήματος [3] αὐτοῦ, ἃς τυγχάνει φιλοσοφῶν ἐφ' οἷς ἥκιστα ἐχρῆν αὐτὸν ταῦτα πράττειν. τοῦ τε τὰ πράγματα τὰ [4] παρεστηκότα γενέσθαι καὶ τὴν [5] στρατείαν πᾶσαν
70 ἐπιδείξω αἴτιον γεγονότα ἡμῖν τόν τε πατέρα αὐτοῦ καὶ τοῦτον αὐτόν. ἀνάγκη δὲ διὰ μακροτέρων λόγων ῥηθῆναι τὰ γενόμενα.

δ'. Τούτῳ πατὴρ ἐστι τέκνης, ὄνομα Νεοπτόλεμος, τε- 20
χνην ἔχων [6] ἀλιείαν. οὗτος πλείστους τῶν Ἑλλήνων ἐφάνηκε, χρήματά τε πολλὰ ἐκ τῶν νεῶν [7] ὑφῄρηται, πασῶν τε πλεῖστα τοὺς ναυτίλους εἰργάσατο, πανουργίας τε εὐδαιμονῶς λείπεται· γνώσεσθε δὲ προϊόντος τοῦ λόγου, τοὺς ἀληθεῖς [8] ἀκούσαντες τῶν γενομένων. Ἄλεῳ γὰρ τῇ Τεγέας βασιλεῖ ἀφικομένῳ εἰς Δελφοὺς ἐχρήσθη ὑπὸ τοῦ θεοῦ, ὅτι αὐτῷ ἔγγονος [9] ἐκ τῆς θυγατρὸς εἰ γένοιτο, ὑπὸ 25
τούτου [10] δεῖν τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἀπολέσθαι. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἄλεως διὰ τάχους ἀφικνεῖται οἴκαδε, καὶ παθίστησι τὴν θυγατέρα ἱέρειαν τῆς Ἀθηνᾶς, εἰκὼν, εἴ ποτε ἀνδρὶ συγγενήσεται, θανατώσειν αὐτήν. τύχης δὲ γενομένης ἀφικνεῖται [11] Ἡρακλῆς στρατευόμενος ἐπ' [12] Αὐγέαν εἰς [13] Ἦλιν, καὶ αὐτὸν ξενίζει ὁ Ἄλεως ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς. ἰδὼν δὲ
ὁ Ἡρακλῆς τὴν παῖδα ἐν τῷ νεῷ ὑπὸ μέθης συνεγένετο. 30
71 ἐπεὶ δὲ ᾐσθετο ὁ πατὴρ Ἄλεως, μεταπέμπεται τὸν τούτου πατέρα, πυθόμενος τορθμέα τε αὐτὸν

[1] ὅτι om. [2] σοφῇ [3] αὐτοῦ τυγχάνει φιλοσόφων [4] τῶν παρεστηκότα
[5] στρατιὰν ἅπασαν [6] ἁλιάν [7] ἐφῄρηται
[8] ἀκούσαντες μετὰ ἀληθείας τῶν τότε γεν. [9] ὑπὸ [10] δεῖ τοὺς υἱοὺς [11] Αὐγέαν

Αὐτοῦ τυγχάνειν etc.] Conjectat Stephanus αὐτῷ; τυγχάνει, et est quoque hoc posterius in Parisino. unde possit haec lectio effici: φρονήματος, ᾗ ταῦτα πράσσει φιλοσοφῶν ἐφ' οἷς ἥκιστα — id est, in his rebus, quia talia philosophatur [h. e. consilia agitat, mente versat, machinatur, sollerter excogitat, commentatur] adversus quos minime oportebat eum istaec agitare. Verum videtur potius pauculis deesse, fortassis ad hanc sententiam: ὃ Ἕλλην ταῦτα. [hic desinit sententia, tum novus incipit istaec] τῇ σοφοῦ τῆς διανοίας καὶ τοῦ φρονήματος ἐπιπλήττω δὲ τούτοιν, [καὶ τὰ πλήθη], a meditationibus et a sapientia viri docti nocere est, ut respublica firmitatem percipiat, εἶτας δὲ τυγχάνει φιλοσοφῶν ἐφ' οἷς [quod idem est, atque in his philosophatur in fraudem eorum, adversus quos callidum et solertem esse eum minime decebat. Idem.

τούτους, ἐφ' οἷς] ἥκιστα ἐχρῆν αὐτὸν ταῦτα πράττειν [id est, φιλοσοφεῖν], hic quoque

Τῇ τε τὰ φρονήματα] Nam τῇ τε γὰρ τὰ φρ. Idem.

Παρεστηκότα] Malim συμπαρεστηκότα. Idem.

Ἅπασαν] Adde συναναγκάζεται, vel in simili membro συναναγκάζων. Idem.

Ἀλιάν] Imo τὸν ἁλιᾶ, accusativum pro genitivo. Idem.

Ἀκούσαντες] Convenisset quidem modus temporis praeteriti ἀκούσαντες, ob praecedens γενομένων: tamen quia Neoptolemus tum adhuc superstes erat, et vivus, ferri potest praesens, item simplex pro composito ἀκούσαντες. Idem.

μῆναι καὶ ἑαυτόν. ἀφικομένου δὲ τοῦ Ναυπλίου, ἔδωσαν αὐτῷ τὴν παῖδα καταστυγίσαι. ὁ δὲ παραλαβὼν ἦγεν αὐτήν· καὶ ὡς γίνονται ἐν τῷ Παρθενίῳ ὄρει, τίκτει Τήλεφον. ἀμελήσας δὲ ὧν [1]ὁ Ἄλεως αὐτῇ ἐπέστειλεν, ἄγων αὐτὴν ἀπέδοτο καὶ τὸ παιδίον [2]εἰς Μυσίαν Τεύθραντι τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ Τεύθρας ἀπαιδίᾳ τὴν μὲν Αὔγην γυναῖκα ποιεῖται, τὸν δὲ παῖδα αὐτῆς ἐποποιούμενος Τήλεφον τίθεται υἱὸν ἑαυτοῦ, δίδωσί τε αὐτῷ Πρωέρα εἰς τὸ ὀλίγον παιδεῦσαι, χρόνου δὲ προϊόντος Ἀλέξανδρος ἐπεθύμησεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφικέσθαι, τό τε [3]ἱερὸν τὸ ἐν Δελφοῖς θεωρῆσαι βουλόμενος, ἅμα δὲ καὶ τὸ κάλλος τῆς Ἑλένης ἀκηκοὼς δηλονότι, καὶ τὴν τοῦ Τηλέφου γάμησιν ἀκηκοώς, ὁπόθεν τε εἴη καὶ τίνα τρόπον καὶ ὑπὸ τίνος ἐπεράθη. ὥστε 72
Ἀλέξανδρος [4]αὖτω τὴν ἀποδημίαν ἐποιεῖτο διὰ προφάσεως τοιαύτης εἰς τὴν Ἑλλάδα. ἐν δὲ τῷ καιρῷ τούτῳ οἱ Μέλου παῖδες ἀφανοῦνται ἐκ Κρήτης, διάφοροι Μενελάου αὐτοὺς διαλλάξαι καὶ διελεῖν τὴν κτῆσιν αὐτοῖς, ὅτι εἴη ὁ πατὴρ τετελευτηκὼς αὐτός τε στασιάζοιεν περὶ τῶν πατρῴων χρημάτων. εἶεν· τί οὖν γίνεται; πλεῖν αὐτὸν ἔδοξε, καὶ
186. 1 ἐπιστείλας τῇ γυναικὶ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ἐπιμελεῖσθαι τῶν ξένων, ἵνα μηδένος ἔσοιντο ἐνδεεῖς, ἕως ἂν αὐτὸς ἔλθῃ ἐκ Κρήτης, ὁ μὲν ᾤχετο· Ἀλέξανδρος δὲ αὐτοῦ τὴν γυναῖκα ἐξαπατήσας, καὶ λαβὼν ἐκ τῶν οἴκων [5]ὅσα πλεῖστα 73
ἐδύνατο, ἀπεπλέων ᾤχετο, οὐκ αἰδεσθεὶς οὔτε Δίας ξένιον
5 οὔτε θεῶν οὐδένα, ἄνομα καὶ βάρβαρα ἔργα διαπραξάμενος, ἄπιστα πᾶσι καὶ τοῖς ἐπιγιγνομένοις ἀκοῦσαι. ἀφικομένου

[1] ὁ om. [2] εἰς [3] τό τε ἐν Δ. ἱερὸν [4] οὕτως [5] ἃ

Ἀπιλάθη] Num ἄφαντος ὰν. IDEM.

Εἰς τὸ ὀλίγον] Parisinus dat εἰς τὸν ὀλίγον. Num ergo εἰς τὴν Ὀλυμπον. Olympus mons Phrygiæ notus est. An εἰς τὸ Ἴλιον. IDEM.

Πρό τε ἐν Δ.] Pro τε malim μὲν. IDEM.

Ἀποφαίνει] Tertiam causam enumerat, cur Paris cupiditate Græciæ spectandæ exarserit. Audierat a fama multa eorum se jactata, 1. de magnificentia templi Delphici. 2. de forma Helenæ. 3. de mirabilibus fatis familiaris sui Telephi. Ut itaque nemo non amici sui sorte afficitur, ita Paris quoque gestiebat Telephi patriam, et reliqua ejus decora suis oculis noscitare. IDEM.

οἵους] Num δὲ οἷα ἴδοι, vel tale quid? IDEM.

Διὰ προφάσεως τοιαύτης] Imo vero διὰ προφάσεως τοιαύτας. tres enim causas profectionis enumeraverat paulo ante. IDEM.

Αὐτοῖς, ὅτι] Aut interponendum, aut certe subaudiendum est λέγοντες. IDEM.

Αὐτῷ] Menelao puta. IDEM.

Τοῖς ἀδελφοῖς] At cujus? suisne? at præter Agamemnonem Menelao frater, quod sciam, nullus alius fuit. Ergone Helenæ fratres, Castor et Pollux, designantur? Videtur. IDEM.

Τῶν ξένων] Paridis, et si qui alii alibunde, se absente, Spartam venirent. IDEM.

Πᾶσι] Ad πᾶσι aut adde, aut subaudi saltim καὶ τοῖς ὅσοι. IDEM.

δὲ αὐτοῦ πάλιν εἰς Ἀσίαν, ἄγοντος τὰ χρήματα καὶ τὴν γυναῖκα, ἔστιν ὅπου ἀντελάβου τινὸς ἢ βοῇ ἐσήμηνας τοῖς περιοίκοις ἢ βοήθειαν συνέλεξας; οὐκ ἂν ἔχοις εἰπεῖν· ἀλλὰ περιεῖδες Ἕλληνας ὑπὸ βαρβάρων ὑβρισθέντας. ἐπεὶ δ' ἐπύθοντο οἱ Ἕλληνες τὴν ἁρπαγὴν καὶ Μενέλεως ἤσθετο, ἤγειρε τὴν στρατιὰν καὶ διέπεμπεν ἡμῶν ἄλλον ἄλλοσε εἰς τὰς πόλεις αἰτήσοντας στρατόν. καὶ δὴ [1] καὶ τοῦτον ἔπεμψεν εἰς Χίον πρὸς Οἰνοπίωνα καὶ εἰς Κύπρον πρὸς Κινύραν. ὁ δὲ Κινύραν τε ἔπεισε μὴ συστρατεύειν ἡμῖν, δῶρά τε [2] πολλὰ παρ' αὐτοῦ λαβὼν ἀπεπλέων ὤχετο· καὶ Ἀγαμέμνονι μὲν ἀποδίδωσι χαλκοῦν θώρακα, ὅστις οὐδενὸς ἄξιος ἦν, αὐτὸς δὲ τὰ ἄλλα εἶχε χρήματα. ἀπηγγέλλετο δὲ, ὅτι ἑκατὸν
74 ναῦς ἀποπέμψει ὁ Κινύρας, ὁρᾶτε δὲ [1] καὶ αὐτοὶ οὐδεμίαν παρ' αὐτοῦ ἤκουσαν. ὥστε καὶ διὰ ταῦτα δικαίως ἄν μοι [3] δοκοίη θανάτῳ ζημιωθῆναι· ἄξιον γὰρ κολάσαι τὸν σοφιστὴν, ὃς ἐπὶ τοῖς φίλοις τὰ αἴσχιστα μηχανώμενος πέφανται.

ε'. Ἄξιον δὲ καταμαθεῖν ἃ καὶ φιλοσοφεῖν ἐπιχειρήκειν ἐξαπατῶν τοὺς νέους καὶ παραπείθων, φάσκων τάξεις [4] ἐξευρηκέναι πολεμικὰς, γράμματα, ἀριθμοὺς, μέτρα, σταθμοὺς, πεττοὺς, κύβους, μουσικὴν, νόμισμα, πυρσούς. καὶ οὐδὲ αἰσχύνεται, ὅταν αὐτίκα ἐλέγχηται φανερῶς ἐν ὑμῖν ψευδόμενος. Νέστωρ γὰρ ὁ πρεσβύτατος ἡμῶν ἁπάντων καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς Πειρίθου γάμοις μετὰ Λαπιθῶν ἐμαχέσατο Κενταύροις ἐν φάλαγγι καὶ ἐν τάξει· Μενεσθεὺς δὲ πρῶτος λέγεται κοσμῆσαι τάξεις, καὶ λόχους καὶ φάλαγγας συστῆσαι, ἡνίκα Εὔμολπος ὁ Ποσειδῶνος ἐπ' Ἀθηναίους ἐστράτευσε Θρᾷκας ἄγων. ὥστε οὐ Παλα-

[1] καὶ om. [2] πολλὰ om. [3] δοκεῖ [4] ἐξευρηκέναι τάξεις

Ἀπηγγέλλετο] Revocavi hanc lectionem ex Aldina, meliorem utique lectione ἐπηγγ. quam Stephanus ei suffecerat cum hac annotatione: πρ. γρ. ἀπηγγέλλετο. ἔστι δὲ τὸ ἐπηγγέλλετο ἐν τῷ παλαιῷ ἀντιγράφῳ. Hæc Stephanus, auctorem laudans, non infinite, non ἐν παλαιῷ, sed finite ἐν τῷ παλαιῷ, incertum tamen et ignotum relinquens idem, quemnam vetustum codicem habuisset auctorem. Quem Parisinum usurpo, is certe auctor ei non fuit, nam in eo lectio Aldina legitur, quæ, quod dixi, sine dubio novæ præstat. Sed ne ipsa quidem satis sincera mihi videtur esse. Nullus enim dubito ἀπήγγελλε in activo leg. esse. *renuntiabat* Palamedes e Cypro Spartam rediens ad Græcos, *Cinyram classem centum navium esse prebiturum*. Passivum si tuebimur, reddendum erit: *nuntiabatur Cinyras prebiturus* — quod meas quidem ad aures durius accidit. IDEM.

Δοκεῖ] Sic dedi de meo, pro vulgari δοκῇ. Conf. p. 185. 14. ed. Steph. IDEM.

ῥήσους τὸ ἐξευρημά ἐστιν, ἀλλ' ἄλλων πρότερον. γράμματα 75
[1]μὲν δὴ πρῶτος Ὀρφεὺς ἐξήνεγκε, παρὰ Μουσῶν μαθών,
ὡς καὶ τὰ ἐπὶ τῷ μνήματι αὐτοῦ δηλοῖ ἐπιγράμματα,

Μουσάων τρίστολον τῆδ' Ὀρφέα θρῆκες ἔθεντο,
Ὃν κτάνεν ὑψιμέδων Ζεὺς ψολόεντι βέλει,
Οἰάγρου φίλον υἱόν, ὃς [2]Ἡρακλῆ ἐξεδίδαξεν,
Εὐρὺν ἀνδρώπους γράμματα καὶ σοφίην.

μουσικὴν δὲ Τέννος ὁ Καλλιόπης, ὃν Ἡρακλῆς φονεύει, ἀριθμούς γε μὴν Μουσαῖος ὁ τῶν Εὐμολπιδῶν, Ἀθηναῖος, ὡς καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ δηλοῖ,

Ὀρθίαν ἑξαμερῆ τετόρων καὶ εἴκοσι μέτρων,
Ὡς δικάτην γενέην ἑκατὸν βιοῦν ἀνδρας.

νομίσματα δὲ οὐ Φοίνικες ἐξεῦρον, λογικώτατοι καὶ δεινότατοι ὄντες τῶν βαρβάρων; ἐξ ὁλοσφύρου γὰρ ἴσον μερισμὸν διείλοντο, [3]καὶ πρῶτοι χαρακτῆρα [4]ἔβαλον εἰς τὸν στα- 76
θμὸν τὸ πλέον καὶ τὸ ἔλαττον. παρ' ὧν οὗτος ἐλθὼν [5]σοφίζεται. τῶν αὐτῶν δὲ καὶ ὁ ῥυθμός. ὥστε αὐτοῦ [6]ταῦτα πάντα πρεσβύτερα φαίνεται, ὧν οὗτος προσποιεῖται εὑρετὴς εἶναι. μέτρα δὲ καὶ σταθμὰ ἐξεῦρε, καπήλοις καὶ ἀγοραίοις ἀνθρώποις ἀπάτας καὶ ἐποικίας, πεττούς γε μὴν τοῖς ἀργοῖς τῶν ἀνδρῶν ἕριδας καὶ λοιδορίας. καὶ κύβους αὖ μέγιστον κακὸν [7]κατεδίδαξε, τοῖς μὲν ἡττηθεῖσι λύπας καὶ ζημίας, τοῖς δὲ [8]νενικηκόσι καταγέλωτα καὶ ὄνειδος· τὰ γὰρ ἀπὸ κύβων προσγινόμενα ἀνάνηπα γίνεται, τὰ δὲ πλεῖστα καταναλί- 187. 1
σκεται παραχρῆμα. πυρσοὺς αὖ ἐσοφίσατο, ἀλλ' ἐφ' ἡμετέρῳ κακῷ, ἃ διενοεῖτο ποιεῖν, χρήσιμα δὲ τοῖς πολεμίοις. ἀρετὴ δέ ἐστιν ἀνδρὸς τοῖς ἡγεμόσι προσέχειν καὶ τὸ προσταττόμενον ποιεῖν καὶ τῷ πλήθει ἀρέσκειν παντὶ, αὑτόν τε παρέχειν ἄνδρα πανταχοῦ ἀγαθὸν, τούς τε φίλους εὖ ποιοῦντα καὶ τοὺς ἐχθροὺς κακῶς. ὧν τἀναντία πάντων οὗτος ἐπίσταται, τοὺς μὲν ἐχθροὺς ὠφελεῖν, τοὺς δὲ φίλους κακῶς ποιεῖν.

[1] μὴν γε [2] Ἡρακλῆι ἐδίδαξεν [3] καὶ om. [4] ἔβαλλον
[5] σοφίζεται τὸν αὐτὸν ῥυθμόν [6] ταῦτα om. [7] ἔδειξε [8] νικῶσι

Φοινίκες] Imo vero ἐφύσαν. IDEM.

Ὡς δικάτην] Locum hunc non intelligo. IDEM.

Νομίσματα] Car non τέρματα, ut paulo ante? IDEM.

Ἐξ ὁλοσφύρου —] Locum hunc, hominis mathematici hoc dignum, non intelligo, ut alios non paucos harum declamationum. IDEM.

Διείλοντο etc.] Num sic leg. διείλοντο πρῶτοι, χαρακτῆρα βάλλοντες τὸν σταθμὸν εἰς τὸ πλέον καὶ τὸ ἔλαττον. primi diviserunt, constituentes pondus, ut esset nota majoris et minoris, vel pluris et paucioris. Ego vero saltu fossam hanc trajicio, relinquens aliis peritioribus locos mihi inexplicabiles. IDEM.

ς'. Ἀξιῶ δ' ὑμᾶς ἔγωγε πρωῒ σκεψαμένους βουλεύσασθαι περὶ αὐτοῦ, καὶ μὴ ἀφεῖναι αὐτὸν, ὑποχειρίους λαβόντας. εἰ δὲ κατελεήσαντες αὐτὸν διὰ τὴν δεινότητα τῶν λόγων ἀφήσετε, θαυμαστὴ παρανομία γενήσεται ἐν τῷ στρατεύματι· εἰδὼς γὰρ αὐτῶν ἕκαστος ὅτι καὶ Παλαμήδης περιφανῶς τοσαῦτα ἡμαρτηκὼς σύδεμίαν δίκην ἔδωκε, καὶ αὐτοὶ πειράσονται ἀδικεῖν. ὥστε ἐὰν νοῦν ἔχητε, ψηφιεῖσθε τὰ βέλτιστα ὑμῖν αὐτοῖς, καὶ τῶν λοιπῶν οὕνεκεν παράδειγμα ποιήσεσθε τοῦτον τιμωρησάμενοι.

B.

ΑΛΚΙΔΑΜΑΝΤΟΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΟΥΣ ΓΡΑΠΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΓΡΑΦΟΝΤΩΝ

Η

ΠΕΡΙ ΣΟΦΙΣΤΩΝ.

Pag. ed. Reisk.

77 α'. ΕΠΕΙΔΗ τινες τῶν καλουμένων σοφιστῶν ἱστορίας μὲν καὶ παιδείας ἠμελήκασι καὶ τοῦ δύνασθαι λέγειν ὁμοίως τοῖς ἰδιώταις ἀπείρως ἔχουσι, γράφειν δὲ μεμελετηκότες λόγους καὶ διὰ βιβλίων δεικνύντες τὴν αὐτῶν σοφίαν σεμνύνον-
78 ται καὶ μέγα φρονοῦσι καὶ πολλοστὸν μέρος τῆς ῥητορικῆς κεκτημένοι δυνάμεως ὅλης τῆς τέχνης ἀμφισβητοῦσι, διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν ἐπιχειρήσω κατηγορίαν ποιήσασθαι τῶν γραπτῶν λόγων, οὐχ ὡς ἀλλοτρίαν ἐμαυτοῦ τὴν δύναμιν αὐτῶν ἡγούμενος, ἀλλ' ὡς ἐφ' ἑτέροις μείζων φρονῶν καὶ τὸ

ΑΛΚΙΔΑΜΑΝΤΟΣ] Opusculum hoc, secundum Aldum, primus publici juris fecit, ab H. Stephano, et in Corpore Græcorum oratorum, et in Isocrate, præteritum. Aldus enim id, non in oratorum quidem Corpore, at cum Isocrate tamen ediderat. Reisk.

ΓΡΑΠΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ] Appellat eas orationes, quæ literarum monumentis prius consignatæ, tum verborum ornatum imperitæ, sic dictum recitantes, oppositas illis, quæ, ut aiunt, ex plenitudine cordis, ex tempore, nulla præparatione habitâque sub oratore, dicente ea, quæ in buccam venirent. Edit.

Διὰ βιβλίων] Sic dedit de suo, pro vulgari βιβλίου. vulgatum, vel vulgatum appellatione in Aldina prostantem. Edit.

γράφειν ἐν παρέργῳ τοῦ μελετᾶν οἰόμενος χρῆναι, καὶ τοὺς ἐπ' αὐτὸ τοῦτο τὸν βίον καταναλίσκοντας ἀπολελεῖφθαι πολὺ καὶ ῥητορικῆς καὶ φιλοσοφίας ὑπειληφώς, καὶ πολὺ δικαιότερον ἂν ποιητὰς ἢ σοφιστὰς προσαγορεύεσθαι νομίζων.

β'. Πρῶτον μὲν οὖν ἐντεῦθεν ἄν τις καταφρονήσειε τοῦ γράφειν, ἐξ ὧν ἐστὶν εὐεπίθετον καὶ ῥᾴδιον καὶ τῇ τυχούσῃ φύσει πρόχειρον. εἰπεῖν μὲν γὰρ ἐκ τοῦ παραχρῆμα περὶ τοῦ παρατυχόντος ἐπιεικῶς, καὶ ταχείᾳ χρήσασθαι τῶν ἐνθυμημάτων καὶ τῶν ὀνομάτων εὐπορίᾳ, καὶ τῷ καιρῷ τῶν πραγμάτων καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν ἀνθρώπων εὐστόχως ἀκολουθῆσαι, καὶ τὸν προσήκοντα λόγον εἰπεῖν, οὔτε φύσεως ἀπάσης οὔτε παιδείας τῆς τυχούσης ἐστίν· ἐν πολλῷ δὲ χρόνῳ γράψαι ἂν καὶ κατὰ σχολὴν ἐπανορθῶσαι, καὶ παραθέμενον τὰ τῶν προγεγονότων σοφιστῶν συγγράμματα πολλαχόθεν εἰς τὰ αὐτῶν ἐνθυμήματα συναγεῖραι, καὶ μιμήσασθαι τὰς τῶν εὖ λεγομένων ἐπιτυχίας, καὶ τὰ μὲν 79
ἐκ τῆς τῶν ἰδιωτῶν συμβουλίας ἐπανορθώσασθαι, τὰ δὲ αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ πολλάκις ἐπισκεψάμενον ἀνακαθᾶραι καὶ μεταγράψαι, καὶ τοῖς ἀπαιδεύτοις ῥᾴδιον πέφυκεν. ἔστι δ' ἅπαντα τὰ μὲν ἀγαθὰ καὶ καλὰ σπάνια καὶ χαλεπὰ καὶ διὰ πόνων εἰωθότα γίγνεσθαι, τὰ δὲ ταπεινὰ καὶ φαῦλα ῥᾳδίαν ἔχει κτῆσιν, ὥστ', ἐπειδὴ τὸ γράφειν τοῦ λέγειν ἑτοιμότερον ἡμῖν ἐστίν, εἰκότως ἂν αὐτοῦ καὶ τὴν κτῆσιν ἐλάττονος ἀξίαν νομίζοιμεν.

γ'. Ἔπειτα τοῖς μὲν λέγειν δεινοῖς οὐδεὶς ἂν φρονῶν ἐπιστήσειεν ὡς οὐ μικρὸν τὴν τῆς ψυχῆς ἕξιν μεταῤῥυθμίσαντες ἐπιεικῶς λογογραφήσουσι. τοῖς δὲ γράφειν ἠσκημένοις οὐδεὶς ἂν πιστεύσειεν ὡς ἐπὶ τῆς αὐτῆς δυνάμεως καὶ λέγειν οἷοί τε ἔσονται. τοὺς μὲν γὰρ τὰ χαλεπὰ τῶν ἔργων ἐπιτελοῦντας εἰκὸς, ὅταν ἐπὶ τὰ ῥᾴω τὴν γνώμην μεταστήσωσιν, εὐπόρως μεταχειρίσασθαι τὴν τῶν πραγμάτων ἀπεργασίαν· τοῖς δὲ τὰ ῥᾴδια γεγυμνασμένοις ἀντίτυπος καὶ προσάντης ἡ τῶν χαλεπωτέρων ἐπιμέλεια

Χρῆναι] Post χρῆναι videtur deesse παιδεύεσθαι. IDEM.

Παρεθέμενον] An περιθέμενον, perinde est. Sententia est: vallatum quasi multitudine eodicum coram se positorum, et in aliis ex aliis inspicientem. IDEM.

Πολλαχόθεν εἰς τὰ αὐτῶν] Aut delendum est εἰς, aut leg. πολλαχόθεν εἰς ταὐτὸ τὰ αὐτῶν—. IDEM.

Ὡς ἐπὶ] Malim ὡς ἀπὸ. IDEM.

καθίστασθαι. γνοίη δ' ἄν τις ἐκ τῶνδε τῶν παραδειγμάτων. ὁ μὲν γὰρ ἅρμα μέγα φορτίον δυνάμενος ἐπὶ τὰ κουφότερα μετελθὼν ῥᾳδίως μετακινήσαιτ' ἄν· ὁ δὲ πρὸς τὰ κοῦφα τῇ δυνάμει διϊκνούμενος οὐδὲν ἂν τῶν βαρυτέρων
80 οἷός τε ἦ φέρειν. καὶ πάλιν ὁ μὲν πεδίοις ἁρμαῖς ῥᾳδίως παρέπεσθαι τοῖς βραδυτέραις δύναιτ' ἄν· ὁ δὲ βραδὺς οὐκ ἂν οἷός τε ἦ τοῖς θάσσοσιν ὁμοδρομεῖν. ἔτι δὲ πρὸς τούτοις ὁ μὲν τὰ πόρρω δυνάμενος ἐπισκόπως ἀκροατίζειν ἢ τοξεύειν καὶ τῶν ἐγγὺς τεύξεται ῥᾳδίως, ὁ δὲ τὰ πλησίον βάλλειν ἐπιστάμενος οὔπω ὅῆλον εἰ καὶ τῶν πόρρω δυνήσεται τυγχάνειν. τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον καὶ περὶ τοὺς λόγους ὁ μὲν ἐκ τοῦ παραυτίκα καλῶς αὐτοῖς χρώμενος οὐκ ἔσθ' ὅτι μετὰ χρόνου καὶ σχολῆς ἐν τῷ γράφειν διοίσεται λογοποιός· ὁ δ' ἐπὶ τοῦ γράφειν τὰς διατριβὰς ποιούμενος αὖθις ἀφανὴς ὅτι μεταβαὶς ἐπὶ τοὺς αὐτοσχεδιαστικοὺς λόγους ἀπορίας καὶ πλόκου καὶ ταραχῆς ἕξει πλήρη τὴν γνώμην.

δ'. Ἡγοῦμαι δὲ καὶ τῷ βίῳ τῶν ἀνθρώπων τὸ μὲν λέγειν ἀεί τε καὶ διὰ παντὸς χρήσιμον εἶναι, τοῦ δὲ γράφειν ἐλευθέροις εὔκαιρον αὐτῷ [1] τὴν δύναμιν καθίστασθαι. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν ὅτι λέγειν μὲν ἐκ τοῦ παραυτίκα καὶ δημηγοροῦσι καὶ δικαζομένοις καὶ τὰς ἰδίας ὁμιλίας ποιοῦσιν ἀναγκαῖόν ἐστι, καὶ πολλάκις ἐπράσσοντας καιροὶ πραγμάτων παραπίπτουσιν, ἐν οἷς οἱ μὲν εὐκαταφρόνητοι δόξουσιν εἶναι, τοὺς δὲ λέγοντας ὡς ἀληθῶς τὴν γνώμην ἔχοντας ὑπὸ τῶν ἄλλων τιμωμένους ὁρῶμεν. ὅταν γὰρ ναυθετῆσαι [2] δέῃ τοὺς ἀμαυροτέκνους ἢ παραμυθήσασθαι τοὺς δυστυχοῦντας ἢ πρεῦναι τοὺς [3] ἀργιζομέ-
81 νους ἢ τοὺς ἐξαίφνης ἐπεγειρθέντας αὐτίκα ἀπολύσασθαι, τηνικαῦτ' ἡ τοῦ λέγειν δύναμις τῇ χρείᾳ τῶν ἀνθρώπων ἐπικουρεῖν οἵα τέ ἐστιν, ἡ δὲ γραφὴ σχολῆς δεῖται καὶ μακροτέρους ποιεῖται τοὺς χρόνους τῶν καιρῶν· οἱ μὲν γὰρ

[1] τὴν δύναμιν αὐτοῦ [2] δεῖ [3] ἀπολυμείλους

Αὐτῷ] Imo vero αὐτῇ, scil. τῇ βίᾳ. IDEM.

Ἀπολυμείλους] Quicquid ejus est, sententia postulat Θυμουμένους, verum quamvis felisiores atque sagaciores. Nam τοὺς εὐπείλους Θυμουμένους, aut τοὺς ἀπὸ μειδιῶς Θυμουμένους. IDEM.

Οἱ μὲν γὰρ] Scil. καιροί. Ad ὁ δὲ subaudi γραφή. IMM.

ταχείαν τὴν ἐπικουρίαν ἐπὶ τῶν ἀγώνων ἀπαιτοῦσιν, ἡ δὲ πᾶσι σχολὴν καὶ βραδέως ἐπιτελεῖ τοὺς λόγους, ὥστε τίς ἂν φρονῶν ταύτην τὴν δύναμιν ζηλώσειεν, ἢ τῶν καιρῶν τοσοῦτον ἀπολείπεται; πῶς [1]δ' οὐ καταγέλαστον εἰ τοῦ κήρυκος παρακαλοῦντος τίς ἀγορεύειν βούλεται τῶν πολιτῶν, ἢ τοῦ ὕδατος ἐν ταῖς δικαστηρίοις ἤδη ῥέοντος, ἐπὶ τὸ γραμματεῖον ὁ ῥήτωρ πορεύοιτο συνθήσων καὶ μαθησόμενος λόγον; ὡς ἀληθῶς γάρ, εἰ μὲν ἦμεν τύραννοι τῶν 82
πόλεων, ἐφ' ἡμῶν ἂν ἦν καὶ δικαστήρια συλλέγειν καὶ περὶ τῶν κοινῶν βουλεύεσθαι προσγμάτων, ὥστε, ὁπότε γράψαιμεν τοὺς λόγους, τηνικαῦτα τοὺς ἄλλους πολίτας ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν παρακαλεῖν· ἐπεὶ δ' ἕτεροι ταύτων κύριοί εἰσιν, ἆρ' οὐκ εὔηθες ἡμᾶς ἄλλην τινὰ μελέτην [2]ποιεῖσθαι λόγων ἀναντίως ἔχουσαν ἀκριβῶς; εἰ γὰρ οἱ τοῖς ὀνόμασιν ἐξειργασμένοι καὶ μᾶλλον πομπεύσιν ἢ λόγοις ἐοικότες, καὶ τὸ μὲν αὐτόματον καὶ πλέον ἀληθείαις ὅμοιον ἀποβεβλήκοτες, μετὰ παρασκευῆς δὲ πεπλάσθαι καὶ συγκεῖσθαι δοκοῦντες ἀπιστίας καὶ φθόνου τοὺς τῶν ἀκουόντων γνώμας [3]ἐμπιπλῶσι, — τεκμήριον δὲ μεγίστον· οἱ γὰρ εἰς τὰ δικαστήρια τοὺς λόγους γράφοντες φεύγουσι τὰς ἀκριβείας καὶ μιμοῦνται τὰς τῶν αὐτοσχεδιαζόντων ἑρμηνείας, καὶ τότε μάλιστα 83
γράφειν δοκοῦσιν ὅταν ἥκιστα γεγραμμένοις ὁμοίους παρέσωνται λόγους. ὁπότε δὲ καὶ τοῖς λογογράφοις τοῦτο πάρεργον τῆς ἐπιμελείας ἐστὶν, ὅταν τοὺς αὐτοσχεδιάζοντας μιμήσωνται, πῶς οὐ χρὴ καὶ τῆς παιδείας ἐκείνην μᾶλλον τιμᾶν, ἀφ' [4]ἧς πρὸς τοῦτο τὸ γένος τῶν λόγων εὐπόρως ἔξομεν;

ε'. Οἶμαι δὲ καὶ διὰ τοῦτ' ἄξιον εἶναι τοὺς χρηστοὺς λόγους ἀποδοκιμάζειν, ὅτι τὸν βίον τῶν μετεχειριζομένων ἀνώμαλον καθιστᾶσι. περὶ πάντων μὲν γὰρ τῶν πραγμά-

[1] δ' om. [2] ποιεῖσθαι μελέτην [3] ἐμπιμπλῶσι [4] οὗ

Πῶς οὐ] Malim ἢ πῶς οὐ, aut, πῶς δ' οὐ. IDEM.

Εἰ] Εἰς Paris. non male, si utrumque sic copuletur εἴη, εἰ. IDEM.

Μαθησόμενος] Id est, ἐμμαθ. *memoriæ mandaturus*, ἐν μνήμῃ ἀναληψόμενος. Sic haud multo post quoque p. 84. ult. μάθησις est orationum scriptarum comprehensio, quæ fit a memoria. IDEM.

Καὶ πλέον ἀληθείαις] Num καὶ, ἢ δέον, ἀληθείας. οἱ, quos par est, *veritati rerum consentaneam formam*. IDEM.

Μάλιστα] Post μάλιστα videtur aliquod adverbium, e. c. ἐμφῶς, vel καλῶς, vel potius δυνατῶς deesse. IDEM. πάλιστα de suo Bekkerus.

Ἐκείνην] Aut ἐκεῖνο leg. est, aut ἀφ' ἧς. REISK.

τῶν γεγραμμένους ἐπίστασθαι λόγους ἔν τι τῶν ἀδυνάτων πέφυκεν· ἀνάγκη δέ ἐστιν, ὅταν τις τὰ μὲν αὐτοσχεδιάζῃ τὰ δὲ τυποῖ, τὸν λόγον ἀνόμοιον ὄντα ψόγον τῷ λέγοντι παρασκευάζειν, καὶ τὰ μὲν ὑποκρίσει καὶ ῥαψῳδίᾳ παραπλήσια δοκεῖν εἶναι, τὰ δὲ ταπεινὰ καὶ φαῦλα φαίνεσθαι παρὰ τὴν ἐκείνων ἀκρίβειαν.

ς'. Δεινὸν δ' ἔστι τὸν ἀντιποιούμενον φιλοσοφίας τῆς τοῦ λέγειν καὶ παιδεύσειν ἑτέρους ὑπισχνούμενον, ἂν μὲν ἔχῃ γράμματεῖον ἢ βιβλίον, δεικνύναι δύνασθαι τὴν αὑτοῦ σοφίαν, ἂν δὲ τούτων ἄμοιρος γένηται, μηδὲν τῶν ἀπαιδεύτων βελτίω καθεστάναι, καὶ χρόνου μὲν δοθέντος, δύνασθαι λόγον ἐξενεγκεῖν, εὐθέως δὲ περὶ τοῦ προτεθέντος ἀφυνότερον εἶναι τῶν ἰδιωτῶν, καὶ λόγων μὲν τέχνας ἐπαγγέλλεσθαι, τοῦ δὲ λέγειν μηδὲ μικρὰν δύναμιν ἔχοντα ἐν ἑαυτῷ φαίνεσθαι. καὶ γὰρ ἡ μελέτη τοῦ γράφειν ἀπορίαν τοῦ λέγειν πλείστην παραδίδωσιν. ὅταν γάρ τις ἐθισθῇ κατὰ μικρὸν ἐξεργάζεσθαι τοὺς λόγους καὶ μετὰ ἀκριβείας καὶ
84 ῥυθμοῦ τὰ ῥήματα συντιθέναι καὶ βραδείᾳ τῇ τῆς διανοίας κινήσει χρώμενος ἐπιτελεῖν τὴν ἑρμηνείαν, ἀναγκαῖόν ἐστι τοῦτον, ὅταν εἰς τοὺς αὐτοσχεδιαστοὺς ἔλθῃ λόγους, ἐναντία πράσσοντα ταῖς συνηθείαις ἀπορίας καὶ θορύβου πλήρη τὴν γνώμην ἔχειν, καὶ πρὸς ἅπαντα μὲν δυσχεραίνειν, μηδὲν δὲ διαφέρειν τῶν ἰσχνοφώνων, οὐδέποτε δ' εὐλύτῳ τῇ τῆς ψυχῆς ἀγχινοίᾳ χρώμενον ὑγρῶς καὶ φιλανθρώπως μεταχειρίζεσθαι τοὺς λόγους, ἀλλ' ὥσπερ οἱ διὰ μακρῶν χρόνων ἐκ δεσμῶν λυθέντες οὐ δύνανται τοῖς ἄλλοις ὁμοίαν ποιήσασθαι τὴν ὁδοιπορίαν, ἀλλ' εἰς ἐκεῖνα τὰ σχήματα καὶ τοὺς ῥυθμοὺς ἀποφέρονται μεθ' ὧν καὶ δεδεμένοις αὐτοῖς ἀναγκαῖον ἦν πορεύεσθαι, τὸν αὐτὸν τρόπον ἡ γραφὴ βραδείας τοὺς διαβάσεις τῇ γνώμῃ παρασκευάζουσα καὶ τοῦ λέγειν ἐν τοῖς ἐναντίοις [1]ἔθεσι ποιουμένη τὴν ἄσκησιν ἄπορον καὶ δεσμῶτιν τὴν ψυχὴν καθίστησι καὶ τῆς ἐν τοῖς αὐτοσχεδιαστοῖς εὐροίας ἁπάσης ἐπίπροσθεν γίνεται.

[1] εὔθεσι

Εὐθίως] Post εὐθίως videtur deesse *luriter*. v. Indicem nostrum Demosthenicum. IDEM.

Φιλανθρώπως] Est *prompte, expedite, hi-* Εὔθεσι] Num εὔθεσι. IDEM.

λίγειν [vel αὐτοσχεδιάζειν] δίον. IDEM.

ζ. Νομίζω δὲ καὶ τὴν μάθησιν τῶν γραπτῶν λόγων χαλε- 85
πὴν καὶ τὴν μνήμην ἐπίπονον καὶ τὴν λήθην αἰσχρὰν ἐν τοῖς ἀγῶσι γίνεσθαι. πάντες γὰρ ἂν ὁμολογήσειαν τὰ μικρὰ τῶν μεγάλων καὶ τὰ πολλὰ τῶν ὀλίγων χαλεπώτερον εἶναι μαθεῖν καὶ μνημονεῦσαι. περὶ μὲν οὖν τοὺς αὐτοσχεδιασμοὺς ἐπὶ τῶν ἐνθυμημάτων δεῖ μόνον τὴν γνώμην ἔχειν, τοῖς δὲ ὀνόμασιν ἐκ τοῦ παραυτίκα δηλοῦν· ἐν δὲ τοῖς γραπτοῖς λόγοις καὶ τῶν ὀνομάτων καὶ τῶν ἐνθυμημάτων καὶ σύλλαβῶν ἀναγκαῖόν ἐστι ποιεῖσθαι τὴν μνήμην καὶ τὴν μάθησιν ἀκριβῆ. ἐνθυμήματα μὲν οὖν ὀλίγα καὶ μεγάλα τοῖς λόγοις ἔνεστιν, ὀνόματα δὲ καὶ ῥήματα πολλὰ καὶ ταπεινὰ καὶ μικρὰ ἀλλήλων διαφέροντα. καὶ τῶν μὲν ἐνθυμημάτων ἅπαξ ἕκαστον δηλοῦται, τοῖς δ' ὀνόμασι πολλάκις τοῖς αὐτοῖς ἀναγκαζόμεθα χρῆσθαι· διὸ τῶν μὲν εὔπορος ἡ μνήμη, τοῖς δὲ δυσανάληπτος καὶ δυσφύλακτος ἡ μάθησις καθέστηκεν. ἔτι τοίνυν αἱ λῆθαι περὶ μὲν τοὺς αὐτοσχεδιασμοὺς ἄδηλον τὴν αἰσχύνην ἔχουσιν. εὐλύτου γὰρ τῆς ἑρμηνείας οὔσης καὶ τῶν ὀνομάτων οὐκ ἀκριβῶς συνεζευγμένων, ἂν ἄρα καὶ διαφύγῃ τι τῶν ἐνθυμημάτων, οὐ χαλεπὸν ὑπερβῆναι τῷ ῥήτορι καὶ τῶν ἐφεξῆς ἐνθυμημάτων ἅψασθαι μηδεμιᾷ τὸν λόγον αἰσχύνῃ περιβαλεῖν· ἀλλὰ καὶ τῶν διαφυγόντων, ἂν ὕστερον ἀναμνησθῇ, ῥᾴδιον ποιήσασθαι τὴν δήλωσιν. τοῖς δὲ γεγραμμένα λέγουσιν ἂν κατὰ μικρὸν ὑπὸ τῆς ἀγωνίας ἐκλίπωσί τι καὶ παραλλάξωσιν, ἀπορίαν 86
ἀνάγκη καὶ πλάνον καὶ ζήτησιν ἐγγενέσθαι, καὶ μακροὺς μὲν χρόνους ἐπισχεῖν, πολλάκις δὲ τῇ σιωπῇ διαλαμβάνειν τὸν λόγον, αἰσχύνην δὲ καὶ καταγέλαστον καὶ δυσεπινόητον καθεστάναι τὴν ἀπορίαν.

η. Ἡγοῦμαι δὲ καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν ἀκροατῶν ἄμεινον χρῆσθαι τοὺς αὐτοσχεδιάζοντας τῶν τὰ γεγραμμένα λεγόντων. οἱ μὲν γὰρ πολὺ πρὸ τῶν ἀγώνων τὰ συγγράμματα διεπονήσαντες ἐνίοτε τῶν καιρῶν ἁμαρτάνουσιν·

Τὴν μάθησιν] Μάθησιν a μνήμῃ diversam facit sophista. illa est impressio rerum memoriæ mandandarum in eam partem mentis, quæ percepta visa retinere, et sub usus tempus reddere valet. μνήμη autem est ipsa tenax rerum memoriæ mandatarum retentio, et suggestio, cum linguæ dicenda suggerit. IDEM.

Τοῖς δὲ ὀνόμασιν - - δηλοῦν] Idem est, ac si dixisset: ὀνόμασι δὲ αὐτὰ δηλοῦν τοῖς ἐκ τοῦ παραχρῆμα ἐκπιπτοῦσι. IDEM.

Συλλαβῶν] Malim aut καὶ τῶν συλλαβῶν, aut καὶ αὐτῶν τῶν συλλαβῶν. IDEM.

Πολὺ] Prætuli e Parisino vulgatæ πολλοῦ. multum, id est diudum, ante certamina. IDEM.

ἢ γὰρ μακρότεραι τῆς ἐπιθυμίας λέγοντες ἀπεχθάνονται τοῖς ἀκούουσιν, ἢ βουλομένων ἔτι τῶν ἀνθρώπων ἀκροᾶσθαι προαπολείπουσι τοὺς λόγους. χαλεπὸν γάρ, ἴσως δ' ἀδύνατόν ἐστιν ἀνθρωπίνην πρόνοιαν ἐφικέσθαι τοῦ μέλλοντος, ὥστε προϊδεῖν ἀκριβῶς τίνα τρόπον αἱ γνῶμαι τῶν ἀκουόντων πρὸς τὰ μήκη τῶν λεγομένων ἔξουσιν. ἐν δὲ τοῖς αὐτοσχεδιασμοῖς ἐπὶ τῷ λέγοντι γίνεται ταμιεύεσθαι τοὺς λόγους πρὸς τὰς δυνάμεις τῶν [1]γνωμῶν ἀποβλέποντι καὶ τὰ μήκη συντέμνειν καὶ τὰ συντόμως ἐσκεμμένα διὰ μακροτέρων δηλοῦν.

ϑ'. Χωρὶς τοίνυν τούτων οὐδὲ τοῖς παρ' αὐτῶν τῶν ἀγώνων ἐνθυμήμασι διδεμένους ὁμοίως ὁρῶμεν ἑκατέρους χρῆσθαι δυναμένους. τοῖς μὲν γὰρ ἄγραφα λέγουσιν, ἂν τι παρὰ τῶν ἀντιδίκων ἐνθύμημα λάβωσιν ἢ διὰ τὴν συντονίαν τῆς διανοίας αὐτῶν παρὰ σφῶν αὐτῶν διανοηθῶσιν, εὔπορόν ἐστιν ἐν τάξει θεῖναι· τοῖς γὰρ ὀνόμασιν ἐκ τοῦ παραυτίκα
87 περὶ ἁπάντων δηλοῦντες, οὐδ' ὅταν πλείω τῶν ἐσκεμμένων λέγωσιν, [2]οὐδαμῇ τὸν λόγον ἀνώμαλον καὶ παραχώδη καθιστᾶσι· τοῖς δὲ μετὰ τῶν γραπτῶν λόγων ἀγωνιζομένοις ἂν ἄρα τι χωρὶς τῆς παρασκευῆς ἐνθύμημα δοθῇ, χαλεπὸν ἐναρμόσαι καὶ [3]χρῆσθαι κατὰ τρόπον. αἱ γὰρ ἀκριβεῖαι τῆς τῶν ὀνομάτων ἐξεργασίας οὐ παραδέχονται τοὺς αὐτοματισμούς, ἀλλ' ἀναγκαῖον ἢ μηδὲν χρῆσθαι τοῖς ἀπὸ τῆς τύχης ἐνθυμήμασι δοθεῖσιν ἢ χρώμενον διαλύειν καὶ συνερείπειν τὴν τῶν ὀνομάτων οἰκονομίαν, καὶ τὰ μὲν ἀκριβῶς τὰ δὲ εἰκῇ λέγοντα παραχώδη καὶ ἄφαντον καθιστάναι τὴν ἑρμηνείαν. καίτοι τίς ἂν εὖ φρονῶν ἀποδέξαιτο τὴν τοιαύτην μελέτην, ἥ τις καὶ τῶν αὐτομάτων ἀγαθῶν ἐπίπροσθεν τῇ χρήσει καθίστησι καὶ χείρω τῆς τύχης ἐνίοτε τοῖς ἀγωνιζομένοις τὴν ἐπικουρίαν παραδίδωσι, καὶ τῶν ἄλλων τεχνῶν ἐπὶ τὸ βέλτιον ἄγειν τὸν τῶν ἀνθρώπων βίον εἰθισμένων αὕτη καὶ τοῖς αὐτομάτοις εὐπορήμασιν ἐμποδών ἐστιν.

[1] λόγων [2] οὐδαμοῦ [3] κεχρῆσθαι

Τῶν λόγων] Sententia postulat τῶν πραγμάτων, aut τῶν ἀκροατῶν. IDEM.

Μετὰ] Paris. κατὰ. quod si probatur, leg. erit κατὰ τὸν γεγραπτὸν λόγον. In vulgari lectione formula orationis literis consignata assimilatur socio in bello, quo freti certamen ineimus. IDEM.

Ἄφαντον] Aut διάφωνον leg. dissonam, aut ἀσύμφωνον. IDEM.

ί. Ἡγοῦμαι δ' οὐδὲ λόγους δίκαιον εἶναι καλεῖσθαι τοὺς γεγραμμένους, ἀλλ' ὥσπερ εἴδωλα καὶ σχήματα καὶ μιμήματα λόγων, καὶ τὴν αὐτὴν κατ' αὐτῶν εἰκότως ἂν δόξαν [1] ἔχοιμι, ἥπερ [2] κατὰ τῶν χαλκῶν ἀνδριάντων καὶ λιθίνων ἀγαλμάτων καὶ γεγραμμένων ζώων. ὥσπερ γὰρ ταῦτα μι- 88
μήματα τῶν ἀληθινῶν σωμάτων ἐστὶ, καὶ τέρψιν μὲν ἐπὶ τῆς θεωρίας ἔχει, χρῆσιν δ' οὐδεμίαν τῷ τῶν ἀνθρώπων βίῳ παραδίδωσι, τὸν αὐτὸν τρόπον ὁ γεγραμμένος λόγος, ἐνὶ σχήματι καὶ τάξει [3] κεχρημένος, ἐκ βιβλίου θεωρούμενος ἔχει τινὰς ἐκπλήξεις, ἐπὶ δὲ τῶν καιρῶν ἀκίνητος ὢν οὐδεμίαν ὠφέλειαν τοῖς κεκτημένοις παραδίδωσιν· ἀλλ' ὥσπερ εὐανδριάντων καλῶν ἀληθινὰ σώματα [4] πολὺ χείρους τὰς εὐπορίας ἔχοντα [5] πολλαπλασίους ἐπὶ τῶν ἔργων τὰς ὠφελείας παραδίδωσιν, οὕτω καὶ λόγος ὁ μὲν ἐπὶ αὐτῆς τῆς διανοίας ἐν τῷ παραυτίκα λεγόμενος ἔμψυχός ἐστι καὶ ζῇ καὶ τοῖς πράγμασιν ἕπεται καὶ τοῖς ἀληθέσιν ἀφωμοίωται σώμασιν, ὁ δὲ γεγραμμένος εἰκόνι λόγου τὴν φύσιν ὁμοίαν ἔχων ἀπόσης [6] εὐεργεσίας ἄμοιρος καθέστηκεν.

ια. Ἴσως ἂν οὖν εἴποι τις ὡς ἄλογόν ἐστι κατηγορεῖν μὲν τῆς γραφικῆς δυνάμεως, ἑαυτὸν δὲ διὰ ταύτης φαίνεσθαι τὰς ἀποδείξεις ποιούμενον, καὶ [7] προδιαβάλλειν τὴν πραγματείαν ταύτην δι' ἧς εὐδοκιμεῖν παρασκευάζεται παρὰ 89
τοῖς Ἕλλησιν, ἔτι δὲ περὶ φιλοσοφίαν διατρίβοντα τοὺς αὐτοσχεδιαστικοὺς λόγους ἐπαινεῖν καὶ προυργιαίτερον ἡγεῖσθαι τὴν τύχην τῆς προνοίας καὶ φρονιμωτέρους τοὺς εἰκῇ λέγοντας τῶν μετὰ παρασκευῆς γραφάντων. ἐγὼ δὲ πρῶτον μὲν οὐ παντελῶς ἀποδοκιμάζων τὴν γραφικὴν δύναμιν ἀλλὰ χείρω τῆς αὐτοσχεδιαστικῆς ἡγούμενος εἶναι, καὶ τοῦ δύνασθαι λέγειν πλείστην ἐπιμέλειαν οἰόμενος χρῆναι ποιεῖσθαι, τούτους εἴρηκα τοὺς λόγους· ἔπειτα προσχρῶμαι τῷ

[1] ἴχοιμιν [2] καὶ κατὰ [3] γεγραμμένος
[4] πολυχείρους [5] • πολλαπλασίας [6] • ἐνεργείας [7] προσδιαβάλλειν

Καὶ τάξει] Videtur μιᾷ esse interponendum. IDEM.

Πολυχείρους τὰς εὐπορίας] Mirifice dictum pro εὐπορίας παρέχοντα ἀντὶ ὑπὸ πολλῶν χειρῶν πορισταμένας. IDEM.

Ἐπὶ αὐτῆς] Malim ἐν αὐτῇς. IDEM.

Ἀποδείξεις] Ἐπιδείξεις de suo dedit Bekkerus.

Προδιαβάλλειν] Malim προδιαβ. (sine sibilo) *artem illam, illudve studium, per quod quis ad gloriam contendat, prius insectari, quam quaesita gloria petiatur.* IDEM.

Προυργιαίτερον] Subaudiri potest τι. malim tamen προυργιαιτέραν in feminino. IDEM.

γράφειν οὐκ ἐπὶ τούτῳ μέγιστον φρονῶν, ἀλλ' ἵν' ἐπιδείξω τοῖς ἐπὶ ταύτῃ τῇ δυνάμει σεμνυνομένοις ὅτι μικρὰ ποιήσαντες ἡμεῖς ἀποκρύψαι καὶ καταλῦσαι τοὺς λόγους αὐτῶν οἷοί τ' ἐσόμεθα. πρὸς δὲ τούτοις καὶ τῶν ἐπιδείξεων ἕνεκα τῶν εἰς τοὺς ὄχλους ἐκφερομένων ἅπτομαι τοῦ γράφειν. τοῖς μὲν γὰρ πολλάκις ἡμῖν ἐντυγχάνουσιν ἐξ ἐκείνου
90 τοῦ τρόπου παρακελεύομαι πεῖραν ἡμῶν λαμβάνειν, ὅταν ὑπὲρ ἅπαντος τοῦ προτεθέντος εὐκαίρως καὶ μουσικῶς εἰπεῖν οἷοί τ' ὦμεν· τοῖς δὲ διὰ χρόνου μὲν ἐπὶ τὰς ἀκροάσεις ἀφιγμένοις μηδεπώποτε δὲ πρότερον ἡμῖν ἐντετυχηκόσι ἐπιχειροῦμέν τι δεικνύναι τῶν γεγραμμένων· εἰθισμένοι γὰρ ἀκροᾶσθαι τῶν ἄλλων τοὺς λόγους, ἴσως ἂν ἡμῶν αὐτοσχεδιαζόντων ἀκούοντες ἐλάττονα τῆς ἀξίας δόξαν καθ' ἡμῶν λάβοιεν. χωρὶς δὲ τούτων καὶ σημεῖα τῆς ἐπιδόσεως, ἣν εἰκὸς ἐν τῇ διανοίᾳ γίνεσθαι, παρὰ τῶν γραπτῶν λόγων ἐναργέστατα κατιδεῖν ἐστίν. εἰ μὲν γὰρ βέλτιον αὐτοσχεδιάζομεν νῦν ἢ πρότερον, οὐ ῥᾴδιον ἐπικρίνειν ἐστί· χαλεπαὶ γὰρ αἱ μνῆμαι τῶν προειρημένων λόγων καθεστήκασιν· εἰς δὲ τὰ γεγραμμένα κατιδόντας ὥσπερ ἐν κατόπτρῳ θεωρῆσαι τὰς τῆς ψυχῆς ἐπιδόσεις ῥᾴδιόν ἐστιν. ἔτι δὲ καὶ μνημεῖα καταλιπεῖν ἡμῶν αὐτῶν σπουδάζοντες καὶ τῇ φιλοτιμίᾳ χαριζόμενοι λόγους γράφειν ἐπιχειροῦμεν.

ιβ'. Ἀλλὰ μὴν οὐδ' [1] ὡς εἰκῇ λέγειν παρακελευόμεθα, τὴν αὐτοσχεδιαστικὴν δύναμιν τῆς γραφικῆς προτιμῶντες, ἄξιόν ἐστι πιστεύειν. τοῖς μὲν γὰρ ἐνθυμήμασι καὶ τῇ τάξει μετὰ προνοίας ἡγούμεθα δεῖν χρῆσθαι τοὺς ῥήτορας, περὶ δὲ τὴν τῶν ὀνομάτων δήλωσιν αὐτοσχεδιάζειν· οὐ γὰρ τοσαύτην ὠφέλειαν αἱ τῶν γραπτῶν λόγων ἀκρίβειαι πα-
91 ραδιδόασιν, ὅσην εὐκαιρίαν αἱ τῶν ἐκ τοῦ παραχρῆμα λεγομένων δηλώσεις ἔχουσιν. ὅστις οὖν ἐπιθυμεῖ ῥήτωρ γενέσθαι δεινὸς ἀλλὰ μὴ ποιητὴς λόγων ἱκανὸς, καὶ βούλεται μᾶλ-

[1] ὡς οὐδ'

Καταλῦσαι] Non culpo, neque damno. malliem tamen *κατασκάψαι*, *obruere veluti torrente quodam et everrere*. IDEM.

Ἅπτομαι] *attingo scriptionem*, h. e. interdum periculum facio scribendi. IDEM.

Ἐξ ἐκείνου τοῦ τρόπου] Cohaeret cum *πεῖραν λαμβάνειν*. *auctor iis fio, ut periculum nostri faciant per illum quem dico modum*, extemporalis puta dictionis. IDEM.

Ὅταν] Num *πότερον*, *utrum*, an *ὅτου* more aetatis suae pro *si*, nam, usurpavit? IDEM.

Παρὰ] Praestaret *ἀπὸ*. IDEM.

λον τοῖς καιροῖς [1]χρῆσθαι καλῶς ἢ τοῖς ὀνόμασι λέγειν ἀκριβῶς, καὶ τὴν εὔνοιαν τῶν ἀκροωμένων ἐπίκουρον ἔχειν σπουδάζει μᾶλλον ἢ τὸν φθόνον ἀνταγωνιστήν, ἔτι δὲ καὶ τὴν γνώμην εὔπορον καὶ τὴν μνήμην εὔλυτον καὶ τὴν λήθην ἄδηλον καθεστάναι βούλεται, καὶ τῇ χρείᾳ τοῦ βίου σύμμετρον τὴν δύναμιν τῶν λόγων κεκτῆσθαι πρόθυμός ἐστιν, οὗτος εἰκότως ἂν τοῦ μὲν αὐτοσχεδιάζειν ἀεί τε καὶ διὰ παντὸς ἐνεργὸν τὴν μελέτην [2]ποιοῖτο, τοῦ δὲ γράφειν ἐν παιδιᾷ καὶ παρέργῳ [3]ἐπιμελόμενος εὖ φρονεῖν κριθείη παρὰ τοῖς εὖ φρονοῦσιν.

[1] χρᾶσθαι [2] ποιεῖτω [3] ἐπιμελούμενος

Α.

[1]ΓΟΡΓΙΟΥ

ΕΛΕΝΗΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

Pag. ed. Reisk. — Pag. ed. H. Steph.

91 α'. ΚΟΣΜΟΣ πόλει μὲν εὐανδρία, σώματι δὲ κάλλος, 127
ψυχῇ δὲ σοφία, πράγματι δὲ ἀρετή, λόγῳ δὲ ἀλήθεια· τὰ
δ' ἐναντία τούτων ἀκοσμία. ἄνδρα δὲ καὶ γυναῖκα καὶ λό-
92 γον καὶ ἔργον καὶ πόλιν καὶ πρᾶγμα χρὴ τὸ μὲν ἄξιον
[2]ἐπαίνου ἐπαίνῳ τιμᾶν, τῷ δὲ ἀναξίῳ μῶμον [3]ἐπιθεῖναι· ἴση
γὰρ ἁμαρτία καὶ ἀμαθία μέμφεσθαί τε τὰ ἐπαινετὰ καὶ
ἐπαινεῖν τὰ μωμητά. τοῦ δ' αὐτοῦ ἀνδρὸς λέξαι τε τὸ δέον
ὀρθῶς καὶ ἐλέγξαι τοὺς μεμφομένους Ἑλένην, γυναῖκα περὶ
ἧς ὁμόφωνος καὶ [4]ὁμόψηφος γέγονεν ἥ τε τῶν ποιητῶν
ἀκουσάντων πίστις ἥ τε τοῦ ὀνόματος φήμη τῶν συμφορῶν
[5]μνήμη γέγονεν. ἐγὼ δὲ βούλομαι λογισμόν τινα τῷ λόγῳ
δοὺς τὴν μὲν κακῶς [6]ἀκούουσαν παῦσαι τῆς αἰτίας, τοὺς δὲ
μεμφομένους ψευδομένους ἐπιδεῖξαι, καὶ δεῖξαι τἀληθὲς
[7]ἢ παῦσαι τῆς ἀμαθίας.

β'. Ὅτι μὲν οὖν φύσει καὶ γένει τὰ πρῶτα τῶν πρώτων
ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἡ γυνὴ περὶ ἧς [8]ὅδε ὁ λόγος, οὐκ
ἄδηλον οὐδ' ὀλίγοις. δῆλον γὰρ ὡς μητρὸς μὲν Λήδας, πα-
τρὸς δὲ τοῦ μὲν γενομένου θεοῦ, τοῦ δὲ λεγομένου θνητοῦ,

[1] ΓΟΡΓΙΟΥ ΛΕΟΝΤΙΝΟΥ [2] ἐπαίνων τιμᾶν [3] ἐπιτιθέναι
[4] ὁμόψυφος καὶ ὁμόφωνος ἥ τε [5] μνήμη [6] ἀκούσασαν [7] καὶ [8] ὅδε om.

ΕΓΚΩΜΙΟΝ] Hoc quoque opusculum ab H. Stephano præteritum, ex Isocrate Aldino huc retuli. REISK. Et in Isocrate suo dedit H. Stephanus quoque.

Ἐπαίνων τιμᾶν] Aut sic est interpungendum ἄξιον ἐπαίνων, τιμᾶν. ut τιμᾶν solum per se stet, et ἐπαίνων cum ἄξιον cohæreat; aut sic ἄξιον, ἐπαίνῳ τιμᾶν, quæ posterior ratio mihi magis probatur. IDEM.

Τῶν ποιητῶν ἀκουσάντων] Articulus non cum proximo vocabulo, sed cum tertio cohæret, ac si sic dixisset: τῶν ἀκουσάντων παρὰ τῶν ποιητῶν. *eorum fides, qui a poetis traditam acceperunt.* IDEM.

Τῶν συμφορῶν] Malim τῇ τῶν σ. IDEM.

Ἀνδρῶν καὶ] Malim τε interponi. IDEM.

Οὐδ' ὀλίγοις. δῆλον γὰρ ὡς] Aut γὰρ est delendum, aut δῆλον iterandum ad hunc modum. οὐδ' ὀλίγοις δῆλον· δῆλον γὰρ ὡς —. IDEM.

Τυνδάρεω καὶ Διὸς, ὧν ὁ μὲν διὰ τὸ εἶναι ἔδοξεν, ὁ δὲ διὰ τὸ [1]φάναι ἠλέγχθη, καὶ ἦν ὁ μὲν ἀνδρῶν κράτιστος, ὁ δὲ 93
πάντων τύραννος. ἐκ τοιούτων δὲ γενομένη ἔσχε τὸ ἰσόθεον κάλλος, ὃ λαβοῦσα καὶ οὐ λαθοῦσα ἔσχε. πλείστας δὲ πλείστοις ἐπιθυμίας ἔρωτος ἐνεργάσατο, ἐνὶ δὲ σώματι πολλὰ σώματα συνήγαγεν ἀνδρῶν ἐπὶ μεγάλοις [2]μέγα φρονούντων, ὧν οἱ μὲν πλούτου μεγέθη, οἱ δὲ εὐγενείας παλαιᾶς εὐδοξίαν, οἱ δὲ ἀλκῆς οἰκείας εὐεξίαν, οἱ δὲ σοφίας ἐπικτήτου δύναμιν ἔσχον, καὶ ἦκον ἅπαντες ὑπ' ἔρωτός
128 [3]τε φιλονείκου φιλοτιμίας τε ἀνικήτου· ὅστις μὲν οὖν καὶ ἐστὶ καὶ ὅπως ἀπέπλησε τὸν ἔρωτα [4]τὴν Ἑλένην λαβών, οὐ λέξω· τὸ γὰρ τοῖς εἰδόσιν ἃ ἴσασι λέγειν πίστιν μὲν ἔχει, τέρψιν δὲ οὐ φέρει. τὸν χρόνον δὲ τῷ λόγῳ τὸν τότε νῦν ὑπερβὰς, ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ μέλλοντος λόγου προβή- 94
σομαι, καὶ προθήσομαι τὰς αἰτίας δι' ἃς εἰκὸς ἦν γενέσθαι τὸν τῆς Ἑλένης εἰς [5]τὴν Τροίαν στόλον.

γ'. [6]Ἡ γὰρ τύχης βουλήματι καὶ θεῶν κελεύσματι καὶ ἀνάγκης ψηφίσματι ἅπραξεν ἃ ἔπραξεν, ἢ βίᾳ ἁρπασθεῖσα, ἢ λόγοις πεισθεῖσα, ἢ ἔρωτι ἁλοῦσα. εἰ μὲν οὖν διὰ τὸ πρῶτον, [6]σὺκ ἄξιος αἰτιᾶσθαι ὁ αἰτιώμενος· θεοῦ γὰρ προθυμίαν ἀνθρωπίνη προμηθείᾳ ἀδύνατον κωλύειν. πέφυκε γὰρ οὐ τὸ κρεῖσσον ὑπὸ τοῦ ἥσσονος κωλύεσθαι, ἀλλὰ τὸ ἧσσον ὑπὸ τοῦ [7]κρείσσονος ἄρχεσθαι [8]καὶ ἄγεσθαι, καὶ τὸ μὲν πρεῖσσον ἡγεῖσθαι, τὸ δὲ [9]ἧσσον ἕπεσθαι. θεὸς δ' ἀνθρώ-

[1] φῦναι [2] μεγάλα [3] τε om. [4] δ' τὴν [5] τὴν om.
οὐκ om. [7] κρείττονος [8] τε καὶ ἄγεσθαι, τὸν μὲν γὰρ κρ. [9] ἧττον

Ὡς ὁ μὲν - - - ἠλέγχθη] Si qua his insect sana sententia nugis, hæc est. εἶναι h. l. opponitur τῷ φῦναι. est ergo illud quidem, esse per se, vi substantiæ suæ, sive ortu, et sine causa extrinsecus adventitia. hoc autem cæpisse esse, progenatum a causa exteanea. Sed est merum ludibrium verborum. Jupiter habitus fuit pater Helenæ, propterea quod etiam revera esset [verum sophistica cavillatio subjicit sententiam a natura hujus loci alienam, propterea quod per se, et rerum omnium origo est]: Tyndarus autem, quod natus [h. e. mortalis natus] esset, ex eo constitit atque deprehensum est, eam falso jactatam fuisse patrem Helenæ. vitrea fracta. IDEM.

Τὸν τότε] Imo vero τοῦ τότε. redit enim non ad χρόνον, sed ad λόγου. ut patet ex opposito, τοῦ μέλλοντος. omitto commemorare tempus illud pristinum, cujus rationibus ego tum movebar ut illa nota mea oratione Helenam vituperarem. [Vulgatam posse stare, nunc placet, ut sententia sit hæc: res tum temporis gestas juvat oratione transmittere, quo ad insecuta tempora et ad rem, de qua nunc agere decrevi, perveniam. χρόνος, per figuram, continens pro contento. res significat eo tempore gestas, quo Helena, Menelao nupta, mansit in Græcia, donec a Paride raperetur. *In supplem.*] IDEM.

Αἰτιᾶσθαι] Passive h. l. accipiendum est. culpari meretur culpans. IDEM.

που [1] κρεῖσσον καὶ βίᾳ καὶ σοφίᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις. ἢ οὖν τῇ τύχῃ καὶ τῷ θεῷ τὴν αἰτίαν ἀναθετέον, ἢ τὴν Ἑλένην τῆς δυσκλείας ἀπολυτέον. εἰ δὲ βίᾳ ἡρπάσθη καὶ ἀνόμως ἐβιάσθη καὶ ἀδίκως ὑβρίσθη, δῆλον ὅτι ὁ ἁρπάσας ἢ ὑβρισας ἠδίκησεν, [2] ἡ δὲ ἁρπασθεῖσα ἢ ὑβρισθεῖσα ἐδυστύχησεν. ἄξιος [3] οὖν ὁ μὲν ἐπιχειρήσας βάρβαρος βάρβαρον ἐπιχείρημα καὶ νόμῳ καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ, νόμῳ μὲν ἀτιμίας, λόγῳ δ' αἰτίας, ἔργῳ δὲ ζημίας τυχεῖν· [2] ἡ δὲ βιασθεῖσα καὶ τῆς πατρίδος στερηθεῖσα καὶ τῶν φίλων ὀρφανισθεῖσα πῶς οὐκ ἂν εἰκότως ἐλεηθείη μᾶλλον ἢ κακολογηθείη; ὁ μὲν γὰρ ἔδρασε δεινά, ἡ δὲ [4] ἔπαθε· δίκαιον οὖν τὴν μὲν οἰκτεῖραι, τὸν δὲ μισῆσαι.

δ'. Εἰ δὲ λόγος [5] ὁ πείσας καὶ τὴν ψυχὴν ἀπατήσας, οὐδὲ πρὸς τοῦτο χαλεπὸν ἀπολογήσασθαι καὶ τὴν αἰτίαν
95 ἀπολύσασθαι ὧδε. λόγος δυνάστης μέγας ἐστὶν, ὃς μικροτάτῳ σώματι καὶ ἀφανεστάτῳ θειόταται ἔργα ἀποτελεῖ. δύναται γὰρ καὶ φόβον παῦσαι καὶ λύπην καὶ χαρὰν ἐνεργάσασθαι καὶ ἔλεον ἐπαυξῆσαι. ταῦτα δὲ ὡς οὕτως ἔχει, δείξω· δεῖ δὲ καὶ δόξῃ δεῖξαι τοῖς ἀκούουσιν. τὴν ποίησιν ἅπασαν καὶ νομίζω καὶ ὀνομάζω λόγον ἔχοντα μέτρον· ἧς τοὺς ἀκούοντας εἰσῆλθε καὶ φρίκη περίφοβος 129
καὶ ἔλεος πολύδακρυς καὶ [6] πόθος φιλοπενθής, ἐπ' ἀλλοτρίων [7] τε πραγμάτων καὶ σωμάτων [8] εὐτυχίαις καὶ δυστραγίαις ἰδίόν τι πάθημα διὰ τῶν λόγων ἔπαθεν ἡ ψυχή. φέρε δὴ πρὸς ἄλλον ἀπ' ἄλλου μεταστῶ λόγον. αἱ γὰρ ἔνθεοι διὰ λόγων [9] ἐπῳδαὶ ἐπαγωγοὶ [10] ἡδονῆς, ἀπαγωγοὶ λύπης γίνονται· συγγινομένη γὰρ τῇ δόξῃ τῆς ψυχῆς ἡ δύναμις τῆς ἐπῳδῆς ἔθελξε καὶ ἔπεισε καὶ μετέστησεν

[1] κρείσσων [2] εἰ [3] οὖν om. [4] πέπονθε [5] ὃ ὁ
[6] πόθος om. [7] * γε [8] εὐτυχίας καὶ δυσπραγίας [9] ἐφδαὶ
[10] μὲν ἡδονῆς, ἀπαγ. δὲ λύπης

Ἡ. οὖν - - - - ἡ τὴν Ἑλ.] Non repugnant hæc sibi. videtur itaque sic potius esse exarandum: *si οὖν - - - ἀναθετέον*, scil. *ἐστὶ*, *quod si ergo causa hujus eventi fortunæ numinique divino imputanda est, καὶ τὴν Ἑλ. - - - ἀπολυτέον, necesse tum erit ut Helena quoque infamia liberetur.* IDEM.

Δόξῃ δεῖξαι] Videtur *συμμαχοῦντα* [scil. *τὸν λόγον*] *δόξαι τ. ἀ. oportet vero audientibus videri orationem succurrentem*) seu *consentaneam ipsorum opinationi*, hoc est, præjudiciis, præconceptis opinionibus. Ut in tota oratione, ita hic quoque ludit sophista in vocabulis *δόξα* et *δόξαι*. [Venit in mentem hujus quoque rationis emendandi et interpretandi: *δεῖ δὲ καὶ, εἰ συνδόξει, δεῖξαι τοῖς ἀκούουσι. oportebit auditores quoque demonstrare, num pariter ipsis quoque vera videntur esse atque mihi videntur. In Supplem.*] IDEM.

Καὶ φιλοπενθὴς] F. leg. *καὶ οἵτινες φιλοπενθεῖς*. IDEM.

[1]αὐτὴν γοητείᾳ. γοητείας δὲ καὶ μαγείας δισσαὶ τέχναι εὑρηνται, αἳ εἰσι ψυχῆς ἁμαρτήματα καὶ δόξης ἀπατήματα. ὅσοι δὲ ὅσους περὶ ὅσων καὶ ἔπεισαν καὶ πείθουσι [2]δὲ ψευδῆ λόγον πλάσαντες! εἰ μὲν γὰρ πάντες περὶ πάντων εἶχον τῶν παροιχομένων μνήμην τῶν τε παρόντων τῶν τε μελλόντων πρόνοιαν, οὐκ ἂν ὁμοίως ὅμοιος ὢν 96
ὁ λόγος ἢ τὰ νῦν γε οὔτε μνησθῆναι τὸ παροιχόμενον οὔτε σκέψασθαι τὸ παρὸν οὔτε μαντεύσασθαι τὸ μέλλον εὐπόρως [3]ἔχει, ὥστε περὶ τῶν πλείστων οἱ πλεῖστοι τὴν δόξαν σύμβουλον τῇ ψυχῇ παρέχονται. ἡ δὲ δόξα σφαλερὰ καὶ ἀβέβαιος οὖσα σφαλεραῖς καὶ ἀβεβαίοις ἀτυχίαις περιβάλλει τοὺς αὐτῇ χρωμένους. τίς οὖν αἰτία κωλύει καὶ τὴν Ἑλένην [4]ὕμνος ἦλθεν ὁμοίως [5]ἄνουν νέαν οὖσαν [6]ὥσπερεὶ βιατήριον βίᾳ [7]ἁρπάσθη. τὸ γὰρ τῆς πειθοῦς ἔξειν, ὁ δὲ νοῦς. καίτοι εἰ [8]ἀνάγκη ὄνειδος ἔξει μὲν οὔ, τὴν
δὲ δύναμιν τὴν αὐτὴν [9]ἔχει. λόγος γὰρ τὴν ψυχὴν ὁ [10]πεί- 97
σας, ἣν ἔπεισεν, ἠνάγκασε καὶ πείθεσθαι τοῖς λεγομένοις καὶ συναινέσαι τοῖς ποιουμένοις. ὁ μὲν οὖν πείσας ὡς ἀναγκάσας ἀδικεῖ, ἡ δὲ πεισθεῖσα ὡς ἀναγκασθεῖσα [11]τῷ λόγῳ μάτην ἀκούει κακῶς. ὅτι δ' ἡ πειθὼ προσιοῦσα τῷ λόγῳ καὶ τὴν ψυχὴν ἐτυπώσατο ὅπως ἐβούλετο, χρὴ μαθεῖν πρῶτον μὲν τοὺς τῶν μετεωρολόγων λόγους, οἵτινες δόξαν ἀντὶ δόξης τὴν μὲν ἀφελόμενοι τὴν δ' [12]ἐνεργασάμενοι τὰ ἄδηλα καὶ [13]ἄπιστα φαίνεσθαι τοῖς τῆς δόξης ὄμμασιν

[1] αὐτὴν om. [2] δὲ om. [3] εἶχεν [4] ὕμνος ἦλθεν om.
[5] ἄνουν om. [6] ὡς περὶ [7] ἁρπασθῆναι, τῇ γὰρ πειθοῖ ὁ νοῦς παρεσύρη.
[8] ἀνάγκη [9] ἔχει λόγος. λόγος [10] πείσας ἦν, ἔπεισεν [11] τῷ om.
[12] ἐργασάμενοι [13] ἄπιστα

Παρόντων] Post τῶν τε παρόντων videtur ἔννοιαν deesse. IDEM.

Οὐκ ἂν ὁμοίως] Colueret cum αὐτόρως εἶχεν. quod idem est atque ἐδύνατο. Ad ὁμοίως subauditur ὡς νῦν ἔχει, id est, δύναται. *non posset oratio tam facile, atque nunc potest.* IDEM.

Ἢ τὰ νῦν γε] Num ὡς τὰ νῦν γε, scil. ἔχει, *non posset oratio, ut nunc certe potest,* ὅμοιος ὤν, quamvis perinde sit potens. Sed istas sophisticas calliditates, vel ineptias potius, neque intelligo, neque intelligere laboro. Post νῦν γε deesse videtur ποιῆσαι. *non posset oratio perinde, atque nunc potest, efficere, ut homines aut præteritorum meminerint, aut præsentia considerent, aut de futuris per ratiociniorum et judiciorum probabilitates suspicentur.* IDEM.

Ὡς περὶ ἰατήριον βίᾳ ἁρπασθῆναι] Leg. videtur: ὥσπερεὶ βίᾳ τῆς ῥητορείας ἁρπασθῆναι. IDEM.

Εἰ ἀνάγκη] Subaudi παρισύρη. idem est ac si dixisset: εἰ μὲν ἀνάγκη παρισύρη, οὐδὲν ὄνειδος ἕξει. IDEM.

Ψυχὴν ὁ πείσας] Videtur ita leg. ψυχὴν ἣν ὁ πείσας· ἣν ἐπειδὴ ἔπεισεν, ἠνάγκασε. IDEM.

Λόγους] Post λόγους deesse videtur σκοποῦντα, vel ἐνθυμούμενον, vel tale quid. *oportet intelligere, cogitando disputationes astrologorum.* IDEM.

Τὴν δὲ ἐργασάμενοι] Malim τὴν δ' ἐνεργασ. IDEM.

Ἄπιστα] Imo vero ἄπιστα. IDEM.

που [1] κρεῖσσον καὶ βίᾳ καὶ σοφίᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις. ἢ οὖν τῇ τύχῃ καὶ τῷ θεῷ τὴν αἰτίαν ἀναθετέον, ἢ τὴν Ἑλένην τῆς δυσκλείας ἀπολυτέον. εἰ δὲ βίᾳ ἡρπάσθη καὶ ἀνόμως ἐβιάσθη καὶ ἀδίκως ὑβρίσθη, δῆλον ὅτι ὁ ἁρπάσας ἢ ὑβρισας ἠδίκησεν, [2] ἡ δὲ ἁρπασθεῖσα ἢ ὑβρισθεῖσα ἐδυστύχησεν. ἄξιος [3] οὖν ὁ μὲν ἐπιχειρήσας βάρβαρος βάρβαρον ἐπιχείρημα καὶ νόμῳ καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ, νόμῳ μὲν ἀτιμίας, λόγῳ δ᾽ αἰτίας, ἔργῳ δὲ ζημίας τυχεῖν· [2] ἡ δὲ βιασθεῖσα καὶ τῆς πατρίδος στερηθεῖσα καὶ τῶν φίλων ὀρφανισθεῖσα πῶς οὐκ ἂν εἰκότως ἐλεηθείη μᾶλλον ἢ κακολογηθείη; ὁ μὲν γὰρ ἔδρασε δεινά, ἡ δὲ [4] ἔπαθε· δίκαιον οὖν τὴν μὲν οἰκτεῖραι, τὸν δὲ μισῆσαι.

δ᾽. Εἰ δὲ λόγος [5] ὁ πείσας καὶ τὴν ψυχὴν ἀπατήσας, οὐδὲ πρὸς τοῦτο χαλεπὸν ἀπολογήσασθαι καὶ τὴν αἰτίαν
95 ἀπολύσασθαι ὧδε. λόγος δυνάστης μέγας ἐστίν, ὃς μικροτάτῳ σώματι καὶ ἀφανεστάτῳ θειότατα ἔργα ἀποτελεῖ. δύναται γὰρ καὶ φόβον παῦσαι καὶ λύπην καὶ χαρὰν ἐνεργάσασθαι καὶ ἔλεον ἐπαυξῆσαι. ταῦτα δὲ ὡς οὕτως ἔχει, δείξω· δεῖ δὲ καὶ δόξῃ δεῖξαι τοῖς ἀκούουσιν. τὴν ποίησιν ἅπασαν καὶ νομίζω καὶ ὀνομάζω λόγον ἔχοντα μέτρον· ἧς τοὺς ἀκούοντας εἰσῆλθε καὶ φρίκη περίφοβος 129
καὶ ἔλεος πολύδακρυς καὶ [6] πόθος φιλοπενθής, ἐπ᾽ ἀλλοτρίων [7] τε πραγμάτων καὶ σωμάτων [8] εὐτυχίαις καὶ δυστραγίαις ἰδίαν τι πάθημα διὰ τῶν λόγων ἔπαθεν ἡ ψυχή. φέρε δὴ πρὸς ἄλλον ἀπ᾽ ἄλλου μεταστῶ λόγον. αἱ γὰρ ἔνθεοι διὰ λόγων [9] ἐπῳδαὶ ἐπαγωγοὶ [10] ἡδονῆς, ἀπαγωγοὶ λύπης γίνονται· συγγινομένη γὰρ τῇ δόξῃ τῆς ψυχῆς ἡ δύναμις τῆς ἐπῳδῆς ἔθελξε καὶ ἔπεισε καὶ μετέστησεν

[1] κρείσσων
[2] εἰ
[3] οὖν om.
[4] πέπονθε
[5] ὃν ὁ
[6] πόθος om.
[7] τε
[8] εὐτυχίας καὶ δυσπραγίας
[9] ἡδεῖαι
[10] μὲν ἡδονῆς, ἀπαγ. δὲ λύπης

Ἢ οὖν - - - - ἢ τὴν Ἑλ.] Non repugnant hoc sibi. videtur itaque sic potius esse exarandum: εἰ οὖν - - - ἀναθετέον, scil. ἐστὶ, *quod si ergo causa hujus eventi fortunæ numinique divino imputanda est, καὶ τὴν Ἑλ. - - - ἀπολυτέον, necesse tum erit ut Helena quoque infamia liberetur.* IDEM.

Δόξῃ δεῖξαι] Videtur συμμαχοῦντα [scil. τὸν λόγον] δόξαι τ. ἀ. *oportet vero audientibus videri orationem succurrentem*, seu *consentaneam ipsorum opinationi, hoc est, præjudiciis, præconceptis opinionibus. Ut in tota oratione, ita hic quoque ludit sophista in vocabulis δόξα et δόξαι.* [Venit in mentem hujus quoque rationis emendandi et interpretandi: δεῖ δὲ καὶ, εἰ συνδόξαι, δεῖξαι τοῖς ἀκούουσι. *oportebit auditores quoque demonstrare, num pariter ipsis quoque vera videntur esse atque mihi videntur. In Supplem.*] IDEM.

Καὶ φιλοπενθὴς] F. leg. καὶ εἴπερ φιλοπενθὴς. IDEM.

[1]αὐτὴν γοητείαν. γοητείας δὲ καὶ μαγείας δισσαὶ τέχναι εὑρηνται, αἵ εἰσι ψυχῆς ἁμαρτήματα καὶ δόξης ἀπατήματα. ὅσοι δὲ ὅσους περὶ ὅσων καὶ ἔπεισαν καὶ πείθουσι [2]δὲ ψευδῆ λόγον πλάσαντες! εἰ μὲν γὰρ πάντες περὶ πάντων εἶχον τῶν παροιχομένων μνήμην τῶν τε παρόντων τῶν τε μελλόντων πρόνοιαν, οὐκ ἂν ὁμοίως ὅμοιος ὢν 96
ὁ λόγος ἦ τὰ νῦν γε οὔτε μνησθῆναι τὸ παροιχόμενον οὔτε σκέψασθαι τὸ παρὸν οὔτε μαντεύσασθαι τὸ μέλλον εὐπόρως [3]ἔχει, ὥστε περὶ τῶν πλείστων οἱ πλεῖστοι τὴν δόξαν σύμβουλον τῇ ψυχῇ παρέχονται. ἡ δὲ δόξα σφαλερὰ καὶ ἀβέβαιος οὖσα σφαλεραῖς καὶ ἀβεβαίοις ἀτυχίαις περιβάλλει τοὺς αὐτῇ χρωμένους. τίς οὖν αἰτία κωλύει καὶ τὴν Ἑλένην [4]ὕμνος ἦλθεν ὁμοίως [5]ἄνουν νέαν οὖσαν [6]ὥσπερεὶ βιατήριον βίᾳ [7]ἁρπάσθη. τὸ γὰρ τῆς πειθοῦς ἔξειν, ὁ δὲ νοῦς. καίτοι εἰ [8]ἀνάγκη ὄνειδος ἔξει μὲν οὔ, τὴν δὲ δύναμιν τὴν αὐτὴν [9]ἔχει. λόγος γὰρ τὴν ψυχὴν ὁ [10]πεί- 97
σας, ἣν ἔπεισεν, ἠνάγκασε καὶ πείθεσθαι τοῖς λεγομένοις καὶ συναινέσαι τοῖς πεποιουμένοις. ὁ μὲν οὖν πείσας ὡς ἀναγκάσας ἀδικεῖ, ἡ δὲ πεισθεῖσα ὡς ἀναγκασθεῖσα [11]τῷ λόγῳ μάτην ἀκούει κακῶς. ὅτι δ' ἡ πειθὼ προσιοῦσα τῷ λόγῳ καὶ τὴν ψυχὴν ἐτυπώσατο ὅπως ἐβούλετο, χρὴ μαθεῖν πρῶτον μὲν τοὺς τῶν μετεωρολόγων λόγους, οἵτινες δόξαν ἀντὶ δόξης τὴν μὲν ἀφελόμενοι τὴν δ' [12]ἐνεργασάμενοι τὰ ἄδηλα καὶ [13]ἄπιστα φαίνεσθαι τοῖς τῆς δόξης ὄμμασιν

[1] αὐτὴν om. [2] δὲ om. [3] εἶχεν [4] ὕμνος ἦλθεν om.
[5] ἄνουν om. [6] ὡς περὶ [7] ἁρπασθῆναι, τῇ γὰρ πειθοῖ ὁ νοῦς παρεσύρη.
[8] ἀνάγκη [9] ἔχει λόγος. λόγος [10] πείσας ἦν, ἔπεισεν [11] τῷ om.
[12] ἐργασάμενοι [13] ἄπιστα

Παρόντων] Post τῶν τε παρόντων videtur ἐνοιαν deesse. IDEM.

Οὐκ ἂν ὁμοίως] Coluerat cum εὐπόρως εἶχεν. quod idem est atque ἐδύνατο. Ad ὁμοίως subauditur ὡς νῦν ἔχει, id est, δύναται. *non posset oratio tam facile, atque nunc potest.* IDEM.

Ἢ τὰ νῦν γε] Num ὡς τὰ νῦν γε, scil. ἔχει, *non posset oratio, ut nunc certe potest,* ὅμοιος ἂν, quamvis perinde sit potens. Sed istas sophisticas calliditates, vel ineptias potius, neque intelligo, neque intelligere laboro. Post νῦν γε deesse videtur ποιῆσαι. *non posset oratio perinde, atque nunc potest, efficere, ut homines aut præteritorum meminerint, aut præsentia considerent, aut de futuris per ratiocinatorum et judiciorum probabilitates suspicentur.* IDEM.

Ὡς περὶ Διατήριον βίᾳ ἁρπασθῆναι] Leg. videtur: ὡσπερεὶ βίᾳ τῆς ἡνιοχείας ἁρπασθῆναι. IDEM.

Εἰ ἀνάγκη] Sabaudi παρεσύρη. idem est ac si dixisset: εἰ μὲν ἀνάγκη παρεσύρη, οὐδὲν ὄνειδος ἕξει. IDEM.

Ψυχὴν ὁ πείσας] Videtur ita leg. ψυχὴν ἣν ὁ πείσας· ἣν ἐπειδὴ ἔπεισεν, ἠνάγκασεν. IDEM.

Λόγους] Post λόγους deesse videtur σκοπούντα, vel ἐνθυμούμενον, vel tale quid. *oportet intelligere, cogitando disputationes astrologorum.* IDEM.

Τὴν δὲ ἐργασάμενοι] Malim τὴν δ' ἐνεργασ. IDEM.

Ἄπιστα] Imo vero ἄπιστα. IDEM.

ἐποίησαν· δεύτερον δὲ τοὺς [1] ἀναγκαίους διὰ λόγων ἀγῶνας, ἐν οἷς εἷς λόγος πολὺν ὄχλον [2] ἔτερψε καὶ ἔπεισε τέχνῃ γραφεὶς, οὐκ ἀληθείᾳ λεχθείς· τρίτον [3] δὲ φιλοσόφων λόγων ἀμίλλας, ἐν αἷς δείκνυται καὶ γνώμης τάχος ὡς εὐμετά- 130
βολον ποιοῦν τὴν τῆς δόξης πίστιν. τὸν αὐτὸν δὲ λόγον ἔχει ἥ τε τοῦ λόγου δύναμις πρὸς τὴν τῆς ψυχῆς τάξιν ἥ τε
98 τῶν φαρμάκων τάξις πρὸς τὴν τῶν σωμάτων φύσιν. ὥςπερ γὰρ τῶν φαρμάκων [4] ἄλλους ἄλλα χυμοὺς ἐκ τοῦ σώματος ἐξάγει, καὶ τὰ μὲν νόσου τὰ δὲ βίου παύει, οὕτω καὶ τῶν λόγων οἱ μὲν ἐλύπησαν, οἱ δὲ ἔτερψαν, οἱ δὲ ἐφόβησαν, οἱ δὲ εἰς θάρσος κατέστησαν τοὺς ἀκούοντας, οἱ δὲ πειθοῖ τινὶ κακῇ τὴν ψυχὴν ἐφαρμάκευσαν καὶ ἐξεγοήτευσαν.

ε'. Καὶ ὅτι μὲν εἰ λόγῳ ἐπείσθη οὐχ ἡδίκησεν ἀλλ' ἠτύχησεν, εἴρηται· τὴν δὲ τετάρτην αἰτίαν τῷ τετάρτῳ λόγῳ διέξειμι. εἰ γὰρ ἔρως ἦν ὁ ταῦτα πράξας, οὐ χαλεπῶς διαφεύξεται τὴν τῆς λεγομένης γεγονέναι ἁμαρτίας αἰτίαν. [5] ἃ γὰρ ὁρῶμεν, [6] ἔχει φύσιν οὐχ ἣν ἡμεῖς θέλομεν, ἀλλ' ἣν [7] ἕκαστον ἔτυχε. διὰ δὲ τῆς ὄψεως ἡ
99 ψυχὴ [8] καὶν τοῖς τρόποις τυποῦται. αὐτίκα γὰρ, ὅταν πολέμια σώματα [9] πολέμιος ἐπὶ πολέμιον ὁπλίσῃ κόσμον χαλκοῦ καὶ σιδήρου, τοῦ μὲν ἀλεξητήριον τοῦ δὲ προβλήματα, εἰ θεάσεται ἡ ὄψις, ἐταράχθη καὶ ἐτάραξε τὴν ψυχὴν, ὥστε πολλάκις [10] ἀκινδύνου τοῦ μέλλοντος ὄντος

[1] ἀγωνίους [2] ἔτρεψε [3] δὲ om. [4] ἄλλα ἀλλαχοῦ ἐκ
[5] καὶ [6] ἔχει φύσιν om. [7] ἕκαστος [8] καινοῖς τρόποις
[9] καὶ πολέμιον ὁπλίσῃς [10] κινδύνου μέλλοντος οὐδένα ὄντος

Ὡς εὐμετάβολον] Aut delendum est ὡς, aut potius interponendum est Εὐριπον. *ad instar Euripi versabilem, mutabilem, efficiens fidem.* IDEM.

Τάξιν] Hic loci, et in continente, significat hoc vocab. idem, quod φύσις, aut leg. φαρμ. κρᾶσις. IDEM.

Ἐξάγει] Id est, ἔξωσι, vel ἐξίρχεται, ἐκκρίνεται. *ut potionum medicatarum aliæ aliis modis e corpore exeunt,* vel *excernuntur,* per vomitum, per alvi dejectiones, per urinam, per sudorem, per salivæ fluxum, et sic porro. ἀλλαχοῦ accipio pro ἀλλαχῇς. IDEM.

Ἐπείσθη] Helena puta. IDEM.

Ἤν] Subaudi ὅρασιν vel ὄψιν. malim tamen ᾗ, *qua ratione.* sententia est: nos homines non videmus eo pacto, quo volumus, sed quo ut videret quæque, fortuito ipsi contributum et fatale fuit. Culpa nostra non est, in eo quod sæpe fit, ut oculis nostris placeant ea, quæ placent, non ea, quæ nos ipsi vellemus nobis placere. Sed fors fortuita sæpe nobis objicit rerum in se fœdarum et abhorrendarum speciem, velut amabilem. ut sæpe nostri nosmet ipsos pudeat atque pœniteat oculorum nostrorum, tam in transversum actorum et perverse judicantium. IDEM.

Ὁπλίσῃ] Malim ὁπλίσηται. *armaturam hostilem* vel *bellicam* [h. e. ad vim seu depellendam seu inferendam comparatam] *sibi induerint,* vel *circumposuerint.* Vel l. οὐ πολέμια σωμ. εἰς πολέμιον. IDEM.

Τοῦ μὲν —] Malim τὸν μὲν ἀλεξητήριον, τὸν δὲ προβλημάτιον. *aliud armorum genus ad vim inferendam, aliud ad arcendam.* IDEM.

Οὐδένα ὄντος] F. οὔπω παρόντος. IDEM.

φεύγουσιν ἐκπλαγέντες· ἰσχυρὰ γὰρ ἡ ἀλήθεια τοῦ νόμου διὰ τὸν φόβον εἰσῳκίσθη τὸν ἀπὸ τῆς ὄψεως, ἤ τις ἐλθοῦσα ἐποίησεν ἀσμενίσαι καὶ τοῦ καλοῦ τοῦ διὰ τὸν νόμον κρινομένου καὶ τοῦ ἀγαθοῦ τοῦ διὰ τὴν δίκην γιγνομένου. ἤδη δέ τινες ἰδόντες φοβερὰ καὶ τοῦ παρόντος ἐν τῷ παρόντι [1]χρόνῳ φρονήματος ἐξέστησαν· οὕτως ἀπέσβεσε καὶ ἐξήλασεν ὁ φόβος τὸ νόημα. πολλοὶ δὲ [2]ματαίοις πόνοις καὶ δειναῖς νόσοις καὶ δυσιάτοις μανίαις περιέπεσον. οὕτως εἰκόνας τῶν ὡρωμένων πραγμάτων ἡ ὄψις [3]ἐνέγραψεν ἐν τῷ φρονήματι. καὶ τὰ μὲν δειματοῦντα πολλὰ μὲν παραλείπεται, ὅμοια δ' ἐστὶ τοῖς παραλειπόμενα οἷάπερ τὰ λεγόμενα. ἀλλὰ μὴν οἱ γραφεῖς ὅταν ἐκ πολλῶν χρωμάτων καὶ σωμάτων ἓν σῶμα καὶ σχῆμα τελείως ἀπεργάσωνται, τέρπουσι τὴν ὄψιν. ἡ δὲ τῶν ἀνδριάντων ποίησις καὶ ἡ τῶν ἀγαλμάτων ἐργασία ὅσον ἡδεῖαν παρέσχετο τοῖς [4]ὄμμασιν. οὕτω τὰ μὲν [5]λυπεῖν τὰ δὲ τερπεῖν πέφυκεν [6]τὴν ὄψιν. πολλὰ δὲ πολλοῖς πολλῶν ἔρωτα καὶ πόθον ἐνεργάζεται
131 [7]πραγμάτων [8]καὶ σωμάτων. εἰ οὖν τῷ τοῦ Ἀλεξάνδρου σώματι τὸ τῆς Ἑλένης ὄμμα ἡσθὲν προθυμίαν καὶ ἵμιλλαν ἔρωτος τῇ ψυχῇ παρέδωκε, τί θαυμαστόν; ὃς εἰ μὲν 101
θεὸς θεῶν θείαν [9]δύναμιν, πῶς ἂν ὁ ἧσσον εἴη τοῦτον ἀπώσασθαι καὶ ἀμύνασθαι δυνατός; εἰ δ' ἔστιν ἀνθρώπινον

[1] χρόνῳ om. [2] ματαίοις νόσοις καὶ δειναῖς πόνοις [3] ἐνέγραψεν [4] ὄμμασιν ὄψιν. [5] λυπεῖν [6] τὴν om. [7] τῶν πραγμάτων [8] καὶ σωμάτων om. [9] δύναμιν κρατεῖ.

Ἐκπλαγέντες] Post ἐκπλαγέντες desunt nonnulla, quod præter areolam in Aldina vacuam relictam, vel ipsa satis per se indicat oratio hiulca et inexplicabilis. IDEM.

Τοῦ νόμου] Lex designatur ex acie fugere vetans. IDEM.

Εἰσῳκίσθη] Imo vero ἐξῳκίσθη. *e mente emigrare cogitur.* sed nescio, an parum tutum et lubricum sit, conjecturis in loco tam lucero rem velle gerere. IDEM.

Ἀσμενίσαι] Imo vero ἀμνημονῆσαι, *oblivisci.* IDEM. Bekkerus ἀμελῆσαι.

Δίκην] Nam justitia, ut *punit pavidos*, ita fortes præmiis remuneratur. REISK.

Ἐν τῷ παρόντι] Nam ἐν οὕτω παρόντι κινδύνῳ. *mentis statu dejecti sunt, quæ mens ipsis inerat, nondum præsente periculo.* IDEM.

Ματαίοις] Num βαρείαις, an παλαιαῖς. *a metu in morbos pertinaces atque diuturnos conjecti sunt.* Possit quoque legi: ἰνιαυσίαις, *annos durantibus*, aut *quotannis recurrentibus.* IDEM.

Οὕτως εἰκόνας] Interpone aliquod epithetum. ἀνεξιτήλους, vel δυσεκπίπτους, vel tale quid. IDEM.

Πολλὰ μὲν παραλείπεται] F. πολλὰ, ἃ μοι παραλείπεται. Alius dixisset: τῶν δειματούντων πολλὰ ὧν ὑπ' ἐμοῦ παραλείπεται. IDEM.

Ὅσον] Est exclamatio. ὅσον ἡδεῖαν, *o quam suavem!* IDEM.

Λυπεῖν] Λυπεῖν leg. videtur. IDEM.

Πεδεῖν] Bene si habet, accipi debet pro πρὸς πόθον ἐκκαίειν. quod est prorsus improbabile. quare malim τὰ δὲ πόθῳ ἐκκαίειν, vel κινεῖν, πίφυκε τὴν ὄψιν. IDEM.

Ὃς εἰ —] Leg. videtur: ὃς εἰ μὲν, θεὸς ὤν, θείαν ἴσχυν δύναμιν, κρατεῖ. *qui Cupido si propterea vincit, quod deus est, divina pallens virtute.* IDEM.

νόσημα καὶ ψυχῆς ἀγνόημα, οὐκ ὡς ἁμάρτημα μεμπτέον ἀλλ' ὡς ἀτύχημα νομιστέον· ἦλθε γὰρ [1]ὡς ἦλθε ψυχῆς ἀγρεύμασιν οὐ γνώμης βουλεύμασι, καὶ ἔρωτος ἀνάγκαις οὐ τέχνης παρασκευαῖς.

ς'. Πῶς οὖν χρὴ δίκαιον ἡγήσασθαι τὸν τῆς Ἑλένης μῶμον, ἥτις εἴτ' ἐρασθεῖσα [2]εἴτε λόγῳ πεισθεῖσα εἴτε βίᾳ ἁρπασθεῖσα εἴτε ὑπὸ θείας ἀνάγκης ἀναγκασθεῖσα [3]ἔπραξεν ἃ ἔπραξε, πάντως διαφεύγει τὴν αἰτίαν;

ζ'. Ἀφεῖλον τῷ λόγῳ δύσκλειαν γυναικὸς, ἐνέμεινα τῷ νόμῳ ὃν ἐθέμην [4]ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου, ἐπειράθην καταλῦσαι μώμου ἀδικίαν καὶ δόξης [5]ἁμαθίαν, ἐβουλήθην γράψαι τὸν λόγον Ἑλένης μὲν ἐγκώμιον, ἐμὸν δὲ παίγνιον.

[1] ὡς om. [2] εἴτε λόγῳ - - - ἁρπασθεῖσα om. [3] ἔπραξεν ἃ om. [4] ἐν' [5] ἁμαθίαν

Νομιστέον] num ἄξιον ἐλέου νομιστέον. IDEM.

Ψυχῆς] Imo vero τύχης. cæca quædam sors homini hos laqueos injecit, non ipse sese consulto in eos induit. IDEM.

Ἀναγκασθεῖσα] Num leg. συναρπασθεῖσα ἔπραξεν, ἃ ἔπραξε. IDEM.

Ἐν' ἀρχῇ] Aut ἐν' ἀρχῆς leg. in genitivo, aut ἐν ἀρχῇ. IDEM.

Β.

ΓΟΡΓΙΟΥ

ΥΠΕΡ ΠΑΛΑΜΗΔΟΥΣ

ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

Pag. ed. Reisk. 102

Pag. ed. H. Steph. 187. 22

α'. Η ΜΕΝ κατηγορία καὶ ἡ ἀπολογία κρίσις οὐ περὶ θανάτου γίγνεται· θάνατον μὲν γὰρ ἡ φύσις φανερᾷ τῇ ψήφῳ πάντων κατεψηφίσατο τῶν θνητῶν ἥπερ ἡμέρᾳ ἐγένετο· περὶ δὲ τῆς ἀτιμίας καὶ τῆς τιμῆς ὁ κίνδυνός ἐστι, πότερά με χρὴ δικαίως ἀποθανεῖν ἢ μετ' ὀνειδῶν μεγίστων

Ἥπερ ἡμέρᾳ ἐγένετο] Scil. ἕκαστα. qua mortis sententia in eos pronunciatur. die mortalia quæque nascuntur, ea die REISK.

καὶ τῆς αἰσχίστης αἰτίας ξιαίως ἀπαθανεῖν. διοτῶν δὲ τούτων ὄντων, τοῦ μὲν ὅλου ὑμεῖς κρατεῖτε, τοῦ δ' ἐγὼ, τῆς μὲν δίκης ἐγὼ, τῆς δὲ βίας ὑμεῖς. ἀποκτεῖναι [1] γάρ με δυνήσεσθε βουλόμενοι ῥᾳδίως· κρατεῖτε γὰρ καὶ τούτων, οὐ οὐδὲν ἐγὼ τυγχάνω κρατῶν. εἰ μὲν οὖν ὁ κατήγορος Ὀδυσ-
30 σεὺς ἢ σαφῶς ἐπιστάμενος προὐδίδοντα με τὴν Ἑλλάδα τοῖς 103
βαρβάροις ἢ δοξάζων γε οὕτω ταῦτα ἔχειν ἐποιεῖτο τὴν κατηγορίαν δι' εὔνοιαν τῆς Ἑλλάδος, ἄριστος ἂν ἦν ὁ ἀνὴρ —— πῶς γὰρ οὔ; ὃς γε σοὶς παισὶ πατρίδα, τοκέας, τὴν πᾶσαν Ἑλλάδα, ἔτι δὲ πρὸς τούτοις τὸν σὸν οἶκον οὕτω τιμωρούμενος; —— εἰ δὲ φθόνῳ ἢ κακοτεχνίᾳ ἢ [2] πανουργίᾳ συνέθηκε ταύτην τὴν αἰτίαν, ὥσπερ δι' ἐκεῖνα κράτιστος ὢν ἦν ἀνὴρ,
35 οὕτω δικαίως ταῦτα κάκιστος ἀνὴρ περὶ τούτων. ἐγὼ δὲ πόθεν ἄρξωμαι; τί δὲ πρῶτον εἴπω; ποῖ δὲ τῆς ἀπολογίας τρέψωμαι; αἰτίαι γὰρ ἀνηκέστατοι ἄκριτόν με ἐφάνησαν ἐμπεσοῦσαι, διὰ δὲ τὴν ἔκπληξιν ἀπορεῖν ἀνάγκη τῷ λόγῳ, ἂν μή τι παρ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας καὶ τῆς παρούσης ἀνάγκης μεάθω, διδάσκαλον ἐπικινδυνοτέρων ἢ πραγματικωτέρων τυχών. ὅτι μὲν 104
οὖν οὐ σαφῶς ὁ κατήγορος κατηγορεῖ μου, σαφῶς οἶδα· σύν-
40 οιδα γὰρ ἐμαυτῷ σαφῶς οὐδὲν τοιοῦτον πεποιηκώς· οὐδ' αὖ ὅπως ἂν εἰδείη τις ἢ τὸ μὴ γενόμενον. εἰ δὲ οἰόμενος οὕτω ταῦτα ἔχειν ἐποιεῖτο τὴν κατηγορίαν, οὐκ ἀληθῆ λέγειν δικαίως ὑμῖν ἐπιδείξω τρόπων. οὔτε γὰρ βουληθεὶς

[1] μὲν γὰρ δυνήσεσθε

[2] κακοτεχνίᾳ

Βασίλως] Id est, ἀδίκως. Idem.

Ὅλου] Videtur delendum. Idem. Quid si? ὅλως.

Δίκης] Id est, τοῦ μετὰ δικαιοσύνης, vel ἀνυπευθύνως, ἀποθανεῖν. Cui opponitur ἡ βία, id est, βιαίως, ἀνευθύνως, ἀδίκως ἀποθανεῖν. Reisk.

Κρατεῖτε γὰρ καὶ τούτων] Videtur aut καὶ esse delendum, aut sic leg. κρατεῖτε γὰρ ἡμοῦ καὶ τούτων. Idem.

Δοξάζων μοι] H. δοξάζων γε. H. Stephan.

Πῶς γάρ,] H. πῶς γὰρ οὔ; Idem.

Ἀνὴρ περὶ τούτων. ἐγὼ δὲ πόθεν ἄρξομαι] Num ἂν ἦν περιφανὴς πάντων. ἐγὼ δὲ κ. τ. λ. Aut sic: ἂν ἦν. περὶ τούτων δ' ἐγὼ λέγων πόθεν ἄρξ. Reisk.

Ἐπικινδυνοτέρων ἢ πραγματικωτέρων] Necessitatem quod appellat magistram rerum dicendarum, magis ancipitem, quam in invenienda copiosam et fungosam, hoc fere, et laudo adeo, ut scite dictum et ex vero. Veritatem vero quod item ait magis valere defensores causarum reperiendum in discrimen conjicere, quam iis idonea defensionis arma administrare, id vero cum miror, tum improbo et damno, ut veritati rerum repugnans. Ecquid enim sui defendendi et salutis adipiscendæ vias magis aperiat, quam veritas? quæ si dicenda suggerere minus valet, nihil aliud valebit. Idem.

Οὐδὲ σαφῶς] Post οὐ σαφῶς addendum videtur εἰδώς. ab accusatore me accusari non ex certa conscientia crimînis guaro. Idem.

Οὐδὲ οἶδ' ὅπως] Num sic leg. οὐδὲ ἔστιν ὅπως ἂν εἰδείη τις τὸ μὴ γενόμενον. neque fieri potest, ut tu factum scias id, quod nunquam factum sit. Idem.

ἐδυνάμην ἂν, οὔτε δυνάμενος [1] ἐβουλήθην ἔργοις ἐπιχειρεῖν τοιούτοις.

β'. Ἐπὶ τοῦτον δὲ τὸν λόγον εἶμι πρῶτον, ὡς ἀδύνατός εἰμι τοῦτο πράττειν. ἔδει γάρ τινα πρῶτον ἀρχὴν γενέσθαι τῆς προδοσίας, ἡ δὲ ἀρχὴ λόγος ἂν εἴη· πρὸ γὰρ τῶν μελ- 188. 1
λόντων ἔργων ἀνάγκη λόγους γίγνεσθαι πρότερον. λόγοι δὲ πῶς ἂν γένοιντο μὴ συνουσίας τινὸς γενομένης; συνουσία δὲ τίνα τρόπον γένοιτ' ἂν μήτ' ἐκείνου πρὸς ἐμὲ πέμψαντος μήτε παρ' ἐμοῦ πρὸς ἐκεῖνον ἐλθόντος; οὐδὲ παραγγελία διὰ
105 γραμμάτων ἀφῖκται ἄνευ τοῦ φέροντος. Ἀλλὰ δὴ τοῦτο τῷ 5
λόγῳ δυνατὸν [2] γενέσθω· καὶ δὴ τοίνυν σύνειμι καὶ σύνεστι, κἀκεῖνος ἐμοὶ κἀκείνῳ ἐγώ. τίνα τρόπον; τίνι τίς ὤν; Ἕλλην βαρβάρῳ. πῶς ἀκούων καὶ λέγων; πότερα μόνος μόνῳ; ἀλλ' ἀγνοήσομεν τοὺς ἀλλήλων λόγους. ἀλλὰ μεθ' ἑρμηνέως; τρίτος ἄρα μάρτυς γίνεται τῶν κρίπτεσθαι δεομένων. Ἀλλὰ δὴ καὶ τοῦτο γενέσθω, καίπερ οὐ γενόμενον. ἔδει δὲ μετὰ τούτους πίστιν δοῦναι καὶ δέξασθαι. τίς 10
οὖν ἂν ἦν ἡ πίστις; πότερον ὅρκος; τίς οὖν ἐμοὶ τῷ προδότῃ πιστεύειν ἔμελλεν; ἀλλ' ὁμηροί τινες; οἷον ἐγὼ τὸν ἀδελφὸν ἔδωκ' ἂν — οὐ γὰρ εἶχον ἄλλον —, ὁ δὲ βάρβαρος τῶν υἱέων τινά· πιστότατα γὰρ [3] ἂν ἦν οὕτως ἐμοί τε παρ' ἐκείνου ἐκείνῳ τε παρ' ἐμοῦ. ταῦτα δὲ γιγνόμενα πᾶσιν ὑμῖν ἂν ἦν φανερά. Φήσει τις ὡς χρήμασι τὴν πίστιν ἐποιούμεθα, ἐκεῖνος μὲν διδούς, ἐγὼ δὲ λαμβάνων. πότερον οὖν ὀλίγοις; ἀλλ' οὐκ εἰκὸς ἀντὶ μεγάλων ὑπουργημάτων 15
ὀλίγα χρήματα λαμβάνειν. ἀλλὰ πολλά; τίς οὖν ἦν ἡ κομιδή; πῶς δ' ἂν ἐκόμισεν; ἢ πολλοί; πολλῶν γὰρ κομι-
106 ζόντων πολλοὶ [3] ἂν ἦσαν οἱ μάρτυρες τῆς ἐπιβουλῆς, ἑνὸς δὲ κομίζοντος οὐκ ἂν πολύ τι τὸ φερόμενον ἦν. πότερα δὲ ἐκό-

[1] ἐβουλήθην ἐπιχειρεῖν [2] γενέσθαι [3] ἂν om.

Ἐλθόντος] Subaudi τινός. IDEM.

Οὐδὲ παραγγελία] Imo vero οὐδὲ γὰρ ἀγγελία. IDEM.

Ἀλλὰ δὴ τοῦτο] Quidni potius ἀλλὰ δῆλον, ὅτι τοῦτο — sed constat hoc fieri posse sed ministerio. Nam ad λόγῳ aut addendum est, aut certe subaudiendum μόνῳ. IDEM. Dedi cum Bekkero γενέσθω. cfr. v. 16.

Δεῖ τοίνυν] Π. δὴ τοίνυν. H. STEPHAN.

Σύνεστι κἀκεῖνος] Leg. videtur σύνεστιν ἐκεῖνος. REISK.

Μετὰ τούτους] Π. μὲ τούτους. H. STEPHAN. Ego malim aut μετὰ ταῦτα, aut potius μὲ τούτου, me huic barbaro. REISK.

Πιστεύειν] Malim πιστεύσειν in futuro. IDEM.

Ἢ πολλοί] Π. εἰς ἢ πολλοί; H. STEPHAN. Non male. Possit quoque legi αὐτός; ipsene? [scil. ἐκόμισαν] ἢ πολλοί; an multi? scil. ἐκόμισαν. REISK.

μισαν ἡμέρας ἢ νυκτός; [1][νυκτός;] ἀλλὰ πολλαὶ καὶ πυκναὶ φυλακαί, δι' ὧν οὐκ ἔστι λαθεῖν. ἀλλὰ ἡμέρας; ἀλλά γε τὸ φῶς πολεμεῖ τοῖς τοιούτοις. εἶεν. ἐγὼ δ' ἐξελθὼν ἐδεξάμην, ἢ ἐκεῖνος ὁ φέρων εἰσῆλθεν; ἀμφότερα γὰρ ἄπορα. λαβὼν δὲ δὴ πῶς ἂν ἔκρυψα καὶ τοὺς ἔνδον καὶ τοὺς ἔξω; ποῦ δ' ἂν ἔθηκα; πῶς δ' ἂν ἐφύλαξα; χρώμενος [2]δ' ἂν φανερὸς ἐγενόμην· μὴ χρώμενος δὲ τί ἂν ὠφελούμην ἀπ' αὐτῶν; Καὶ δὴ τοίνυν γενέσθω καὶ τὰ μὴ γενόμενα. συνήλθομεν, εἴπομεν, ἠκούσαμεν, χρήματα παρ' αὐτῶν ἐλάβομεν, ἔλαθον λαβών, ἔκρυψα. ἔδει δήπου πράττειν ὧν ἕνεκα ταῦτα ἐγένετο. τοῦτο τοίνυν ἔτι τῶν εἰρημένων ἀπορώτερον. πράττων μὲν γὰρ αὐτὸς ἔπραττον ἢ μεθ' ἑτέρων. ἀλλ' οὐχ ἑνὸς ἡ πρᾶξις. ἀλλὰ μεθ' ἑτέρων; τίνων; δηλονότι [3]τῶν νῦν ὄντων. πότερον ἐλευθέρων ἢ δούλων; ἐλευθέροις μὲν γὰρ ὑμῖν σύνειμι. τίς οὖν ὑμῶν ξύνοιδε; λεγέτω. 107 δούλοις δὲ πῶς οὐκ ἄπιστον; ἑκόντες γὰρ ἐπ' ἐλευθερίᾳ χειμαζόμενοί τε δι' ἀνάγκην κατηγοροῦσιν. ἡ δὲ πρᾶξις πῶς ἐγένετο; δηλονότι τοὺς πολεμίους εἰσαγαγεῖν ἔδει κρείττονας ὑμῶν· ὅπερ ἀδύνατον. πῶς ἂν οὖν εἰσήγαγον; πότερα διὰ πυλῶν; ἀλλ' οὐκ ἐμοὶ ταύτας οὔτε κλείειν οὔτε ἀνοίγειν, ἀλλ' [4]ἡγεμόνες κύριοι τούτων. ἀλλ' ὑπὲρ τειχέων [5][διὰ] κλίμακος; οὔκουν· ἅπαντα γὰρ πλήρη φυλάκων. 108 ἀλλὰ διελὼν τοῦ τείχους; ἅπασιν ἆρα φανερὰ γένοιτ' ἄν. ὑπαίθριος γὰρ ὁ βίος· στρατόπεδον γάρ ἐστιν ἐν ὅπλοις,

[1] [νυκτός;] om. [2] δὲ φανερὸς ἂν [3] τῶν * συνόντων [4] * οἱ ἡγεμόνες [5] [διὰ] om.

Ἢ νυκτός; ἀλλὰ] Vocabulum medium videtur geminandum esse, ad hunc modum. ἢ νυκτός; νυκτός: ἀλλὰ —. IDEM.

φανερὸς] Π. φανερὸς ἂν. H. STEPHAN. Fort. χρώμενος μὲν γὰρ, φανερὸς ἂν ἐγ. REISK.

Ἐλάξομεν] Imo vero ἔλαξον, in prima persona singularis numeri. IDEM.

Ἐπραττον] Π. ἐπραττον. H. STEPHAN.

Τῶν ὄντων] L. συνόντων. MARKLAND.

Ἐλευθέροις etc.] Trajecit, Homerico et et Herodoteo more, cola. Ordo enim naturæ consentaneus hic erat: τίς οὖν ὑμῶν ξύνοιδε; λεγέτω. ἐλευθέροις μὲν γὰρ ὑμῖν [subaudi μόνοις] σύνειμι. REISK.

Ἄπιστον] Subaudi ἐστίν. malim tamen aut ἐπίστασιν. æquum non suspectam habuissem servorum fidem? aut ἀπιστοῦντα. IDEM.

Ἑκόντες γὰρ] Videtur τα esse interponendum. IDEM.

Χειμαζόμενοι] Suspectum mihi est hoc vocabulum nimis tragicum, quam ut huic orationi, quamvis sophisticæ, conveniat. IDEM.

Δηλονότι] Π. δῆλον ὅτι. H. STEPHAN.

Ἐμοὶ] Malim ἐμὸν. REISK.

Ταῦτας] Π. ταύτας. H. STEPHAN.

Κλίμακος etc.] Videtur locus sic esse integrandus: ἀλλ' ὑπὲρ τείχεων [scil. εἰσήγαγον ἂν τοὺς πολεμίους εἰς τὸ στρατόπεδον], διὰ κλίμακος. οὐκοῦν συνιδόντων τῶν φυλάκων. at fortasse tamen super mœnia, per scalam, inducebam hostes in castra? ergo conscios custodibus debebat hoc fieri: vigiliis enim obsita erant omnia. REISK.

Γένοιτ' ἄν] Subaudi ταῦτα. An deest ἡ ἐπιχείρησις, vel tale quid? IDEM.

ἐν οἷς πάντα ὁρῶσι καὶ πάντες ὑπὸ πάντων ὁρῶνται. πάντως ἄρα καὶ πάντη πάντα πράττειν ἀδύνατον ἦν μοι.

γ'. Σκέψασθε κοινῇ καὶ τόδε. τίνος ἕνεκα προσῆκε βουληθῆναι ταῦτα πράττειν, εἰ [1]μάλιστα πάντων ἐδυνάμην; οὐδεὶς [2]γὰρ βούλεται προῖκα ταῖς μεγίστοις ἀνδύνοις κινδυνεύειν, οὐδὲ τὴν μεγίστην κακότητα εἶναι κάκιστος. ἀλλ' ἕνεκα τούτων. καὶ αὖθις πρὸς τόδ' ἐπάνειμι. πότερον τυραννεῖν; ὑμῶν ἢ τῶν βαρβάρων; ἀλλ' ὑμῶν ἀδύνατον τοσούτων καὶ τοιούτων, οἷς ὑπάρχει ἅπαντα μέγιστα, προγόνων ἀρεταί, χρημάτων πλῆθος, ἀριστεῖαι, ἀλκὴ φρονημάτων, βασιλεία πόλεων. ἀλλὰ τῶν [3][βαρβάρων]; ὁ δὲ παραδώσων τίς; ἐγὼ δὲ ποίᾳ δυνάμει παραλήψομαι Ἕλλην βαρβάρους, εἷς ὢν πολλούς; πείσας ἢ βιασάμενος; οὔτε γὰρ ἐκεῖνοι πεισθῆναι βούλοντ' ἄν, οὔτ' ἐγὼ βιάσασθαι δυνοίμην. ἀλλ' ἴσως ἑκόντες ἑκόντι παραδώσουσι, μισθὸν τῆς προδοσίας ἀντιδιδόντες; ἀλλά γε ταῦτα πολλῆς [4]μερίδος καὶ πιστεῦσαι καὶ δέξασθαι. τίς γὰρ ἂν ἕλοιτο δουλείαν ἀντ' ἐλευθερίας, ἀντὶ τοῦ κρατίστου τὸ κάκιστον; Εἴποι τις [5]ἂν ὅτι πλούτου καὶ χρημάτων ἐρασθεὶς ἐπεχείρησα τούτοις. ἀλλὰ χρήματα μὲν μέτρια κέκτημαι, πολλῶν δὲ οὐδὲν δέομαι. πολλῶν γὰρ δέονται χρημάτων οἱ πολλὰ δαπανῶντες, οὐχ οἱ κρείττονες τῶν τῆς φύσεως ἡδέων, ἀλλ' οἱ δουλεύοντες ταῖς ἡδοναῖς καὶ ζητοῦντες ἀπὸ πλούτου καὶ μεγαλοπρεπείας τὰς τιμὰς κτᾶσθαι. τούτων δὲ ἐμοὶ πρόσεστιν οὐδέν. ὡς δ' ἀληθῆ λέγω, μάρτυρα πιστὸν παρέξομαι τὸν παροιχόμενον βίον· τῷ δὲ μάρτυρι μάρτυρες ὑμεῖς ἦτε· σύνεστε γάρ μοι, διὸ σύνιστε ταῦτα. Καὶ μὴν οὐδ' ἂν τιμῆς ἕνεκα τοιούτους ἔργους ἀνὴρ ἐπιχειρήσειε καὶ μέσως φρόνιμος. ἀπ'

[1] καὶ μάλιστα [2] γὰρ om. [3] uncis om. [4] ἢ μερίς [5] ἂν om.

Πάντα ἰφάνι] Interpone πάντως. IDEM.
Πάντα] Imo vero τοῦτο. IDEM.
Κοινῇ] Num τοίνυν. IDEM.
Κακότητα εἶναι—] Num κακότητα ἐνομίσθη, ἅστε διαφόρως κάκιστος, ἀλλ' ὅσπερ τῶν ἀνυπολόγων ἀγαθῶν τοὺς περὶ τούτου πάνυ gratuito suscipere vult summam ignominiam hanc, ut habeatur nequissimus, sed ideo facit, quo emolumentum aliquod inde percipiat. Aut si supplementum hoc displicent, saltim sic ἀλλ' ἕνεκά του (emolumenti) sed alicujus commodi gratia. τίνος ἂν εἴη; scil. χάριν τούτου ἐπιχείρουν. Cujusnam ergo rei causa ego istiusmodi conatus essem. τίνος τοῦ τοιούτου—. REISK.
Βαρβάρων] Vocabulum βαρβάρων a se additum esse, quo caret Aldina, admonuit Stephanus. IDEM.
Ἐπάνειμι] Id est, βαδιοῦμαι παρακαλῶν. IDEM.
Παραδώσουσι] Subaudi, aut adde potius ἐαυτούς. IDEM.
Πολλῆς μερίδος] Π. πολλῆς τινὸς μερίδος. Ἢ, πολλῆς ἴστε μερίδος. H. STEPHAN.

ἀρετῆς γὰρ ἀλλ' οὐκ ἀπὸ κακότητος αἱ τιμαί. προδότῃ δὲ
τῆς Ἑλλάδος ἀνδρὶ πῶς ἂν γένοιτο τιμή; πρὸς δὲ τούτοις
οὐδὲ τιμῆς [1]ἐτύγχανον ἐνδεὴς ὤν· ἐτιμώμην γὰρ [2]ἐπὶ τοῖς 110
ἐντιμοτάτοις ὑπὸ τῶν ἐντιμοτάτων, ὑφ' ὑμῶν ἐπὶ σοφίᾳ.
Καὶ μὴν οὐκ ἀσφαλὲς, ὦν αἴνεκά τις ἂν ταῦτα πρόξειε,
πᾶσι γὰρ ὅ γε προδότης πολέμιος, τῷ νόμῳ, τῇ δίκῃ, τοῖς
θεοῖς, τῇ πλήθει τῶν ἀνθρώπων. τὸν μέν γε νόμον παρε-
βαίνει, τὴν [3]δὲ δίκην καταλύει, τὸ δὲ πλῆθος διαφθείρει,
τὸ δὲ θεῖον ἀτιμάζει· τῷ δὲ ταυτὸν εἶναι περὶ κινδύνων τῶν 111
μεγίστων οὐδὲν ἔχει ἀσφάλειαν. Ἀλλὰ δὴ φίλους ὠφελεῖν
βουλόμενος, ἢ πολεμίους βλάπτειν; καὶ γὰρ τούτων ἕνεκά
τις ἂν ἀδικήσειεν. ἐμοὶ δὲ τῶν τοιούτων ἐγίνετο· τοὺς μὲν
φίλους καλῶς ἐποίουν, τοὺς δ' ἐχθροὺς ὠφέλουν. αἰχμαλώ-
μεν οὖν ἔκτισιν εὐδεμίαν εἶχεν ἡ πρᾶξις· καλῶς δὲ πάσχειν
οὐδὲ εἷς ἐπιθυμῶν παμουργεῖ. Τὸ δὲ λοιπόν ἐστιν, εἴ τινος
φόβον ἢ πόνων ἢ κίνδυνον φεύγων ἔπραξα, ταῦτα δὲ οὐθεὶς
ἂν εἰπεῖν ἔχοι τί μοι προσῆκεν, διεσπῶν γὰρ τούτων ἕνεκα
πάντες πάντα πράττουσιν, ἢ κέρδος τι μετιόντες ἢ ζημίαν
φεύγοντες. ὅσα δὲ τούτων ἔξω παμουργεῖται * * * [4][οὐς δὲ]

[1] ἀντέτυγχανον [2] ἐπὶ τοῖς om. [3] δὲ om. [4] uncos om.

Ἀντέτυγχανον] *honoris appetens si fuisse*m, *eo non carui*s*sem*: *honorabar enim ob laudes honore summo dignissimas.* Reisk.

Ἐντιμοτάτοις] Π. ἐπὶ ἐντιμοτάτοις. H. Stephan. Volebat, ni fallor, dare ἐπὶ τοῖς ἐντιμοτάτοις, quod verum puto. docent insequentia. Reisk.

Ἀσφαλὲς] Imo vero ἀσφαλές. Fidendum illis non est, certi amici hi non sunt, quibus tuto confidas, quorum gratiæ atque benevolentiæ captandæ ergo proditionem parea. Aut enim deserent te in periculis tuis, aut etiamsi te velint eripere, non poterunt tamen tot hostibus te eripere, qui te deprehensum urgebunt. Nemo enim non tibi tum erit infestus. Concurrent adversus te hostes undique. Jus civile in te consurget (ὁ νόμος), nec non ἡ δίκη, quæ est sive æquitas a natura generi humano insita, sive animadversio et pœnitio scelerum. Erit ergo ὁ νόμος, ἡ δίκη idem ac si dixisset *κατεδικασθέντι*, καὶ *κολασθέντι* διὰ τὸν νόμον. Sed insequentia docent vocabulo δίκης hic designari jus naturæ, non sensum sequi et justi a natura humano generi impressum. Idem.

Τῷ νόμῳ] Τῷ h. l. tantundem valet atque γάρ. Idem.

Τὸν δίκην] Interpone δὲ. Idem.

Βίᾳ περὶ κινδύνων] Aut *βίᾳ περικινδύνῳ* (subaudi ὄντι) *τῶν μεγίστων αἰδῶν ἴχει* — aut potius *βίᾳ ἡδέως περὶ τῶν μεγίστων* (scil. *ὑπάρχει*), *οὐδ' ἴχει*. Idem.

Οὐδ' ἴχει] Imo vero οὐδὲν ἴχει. *nihil est quod talem vitam* [h. e. vitam talis hominis, a tot et tam formidandis hostibus septi et exagitati] *tueatur*. Idem.

Βουλόμενος] Aptum hoc est e præmissis ἴχων' ἂν ἐπιχείρεσε τῇ προδοσίᾳ. Idem.

Ἔκτισιν] Imo vero κτῆσιν. *ne ullum quidem genus bonorum*, vel *emolumentorum*, *hoc facinore adeptus essem*. nullum mihi fructum parere poterat hoc facinus, Idem.

Λοιπὸν ἐστιν] Interponendum videtur *σκοπεῖν*, vel *ζητεῖν*. Nam τὸ λοιπὸν est adverbiale, *superest ut quæratur*, num *discrimen aliquod* —. Idem.

Ἔπραξα. ταῦτα δὲ οὐθείς] Leg. et interstinguendum videtur esse sic: ἔπραξα. ταῦτα. ταύτων δὲ οὐθείς — Nos eodem redquæ *ταῦτα* et *ταύτων*. illud redit ad proditionem, hoc ad ignaviam et formidinem. Idem.

Παμουργεῖται] Post παμουργεῖται asterisco indicant vulgares editiones defectum, qui non magnus esse videtur, uno vocabulo

112 κακῶς ἐμαυτὸν ἐποίουν ταῦτα πράττων, οὐκ ἄδηλον πρὸ- 25
δίδοσαν γὰρ τὴν Ἑλλάδα, προὐδίδουν ἐμαυτόν, πατέρες, φί-
λους, ἀξίωμα πρόγονων, ἱερὰ πατρῷα, τάφους, πατρίδα
τὴν μεγίστην τῆς Ἑλλάδος. ἃ δὲ πᾶσι περὶ παντός ἐστι,
ταῦτα ἂν τοῖς ἀδικηθεῖσιν ἐπεχείρουν. Σκέψασθε δὲ καὶ
τόδε, πῶς οὐκ ἂν ἀβίωτος ἦν ὁ βίος μοι πράξαντι ταῦτα;
ποῖ γὰρ τραπέσθαι μ' ἐχρῆν; πότερον εἰς τὴν Ἑλλάδα,
δίκην δώσοντα τοῖς ἠδικημένοις; τίς δ' ἂν ἀπείχετό μου 30
τῶν κακῶς πεπονθότων; ἀλλὰ μένειν ἐν τοῖς Βαρβάροις;
παραμελήσαντι πάντων τῶν μεγίστων, ἐστερημένῳ τῆς
καλλίστης τιμῆς; ἐν αἰσχίστῃ δυσκλείᾳ διάγοντα, τοὺς ἐν
τῷ παροιχομένῳ βίῳ πόνους ἐπ' ἀρετῇ πεπονημένους ἀπορ-
ῥίψαντα, καὶ ταῦτα δι' ἐμαυτόν, ὅπερ αἴσχιστον ἀνδρί,
113 δυστυχεῖν δι' αὐτόν. οὐ μὴν οὐδὲ παρὰ τοῖς βαρβάροις πι- 35
στῶς ἂν διεκείμην. πῶς γάρ, οἵτινες ἀπιστότατον ἔργον
συνηπίσταντό μοι πεποιηκότι, τοὺς φίλους τοῖς ἐχθροῖς
παραδεδιηκότι; βίος δὲ οὐ βιωτὸς πίστεως ἐστερημένῳ.
χρήματα μὲν γὰρ ἀποβαλόντα, τυραννίδος ἐκπεσόντα ἢ
τὴν πατρίδα φυγόντα ἀναλάβοι τις ἄν· ὁ δὲ πίστιν ἀπο-
βαλὼν οὐκ ἂν ἔτι κτήσαιτο. ὅτι μὲν οὖν οὐδ' ἂν ἐβουλόμην
προδοῦναι τὴν Ἑλλάδα, διὰ τῶν προειρημένων δέδεικται.
βούλομαι δὲ μετὰ ταῦτα πρὸς τὸν κατήγορον διαλεχθῆναι. 40
114 δ'. Τίνι ποτὲ πιστεύσας τοιοῦτος ὢν τοιούτου κατη-

μασί, aut παρανία, aut φρονοβλαβείᾳ sarciri possit hiatus, sive præponatur vocabulo πεπονηκότι, sive postponatur. Post ἔξω figendum est comma, et aut γίγνεται subaudiendum est, aut idem πεπουργεῖται a communi, *quæcunque autem scelera patrantur extra has duas causas* [id est, a neutra earum manantia], *ea patrantur mero furore.* IDEM.

Προὐδίδουν γὰρ] Imo vero προδιδοὺς γὰρ. *nam si Græciam prodidissem, memet ipse prodidissem.* IDEM.

Τὴν μεγίστην] Aut adde, aut subaudi certe φίλει. IDEM.

Παραμελήσαντι — ἐστερημένῳ] Imo vero παραμελήσαντα, et ἐστερημένον. qui accusativi apti sunt e præmisso ἐχρῆν μι. Confirmant insequentes accusativi διάγοντα et ἀπορῥίψαντα, quos cum dativis mutari jubens Stephanus, falsus fuit. IDEM.

Διάγοντα — ἀπορῥίψαντα] Π. διάγοντι — ἀπορῥίψαντι. H. STEPHAN.

Πιστῶς ἂν διεκείμην] Neque illi mihi fidem habuissent, neque ego rursus illis potuissem fidere. REISK.

Ἀπιστότατον ἔργον] Norant mecum me facinus patrasse id, quod qui patrarit, is fidem omnium hominum et meretur et invenit minimam. IDEM.

Ἀποβαλόντα — ἐκπεσόντα — φυγόντα] Accusativos hos si probamus, exsistit sententia, in se quidem illa, seorsim sumpta, satis bona. Hominem, qui fortunas amiserit, aut tyrannide exciderit, aut in exsilium actus patria careat, sit forte, qui hospitio accipiat. verum illa sententia ab auctoris mente aberrat, hoc dicere volentis, ut e ratiocinii natura colligitur, qui rebus modo enumeratis privatus aliquo sinistro casu fuerit, fieri posse, ut is eas aliquando recuperet; fidem vero semel amissam nullo modo posse recuperari. Quapropter evidens est, accusativos illos mutari cum nominativis oportere, ἀναβαλὼν, ἐκπεσὼν et φυγὼν. IDEM.

Τυραννίδος] Præpone ὦ. IDEM.

γορεῖς; ἄξιον γὰρ καταμαθεῖν οἵος ὤν. οἶδάς γε ἴσως ἀνάξιος ἀναξίῳ. πότερα γάρ μου κατηγορεῖς, εἰδὼς ἀκριβῶς ἢ δοξάζων; εἰ μὲν γὰρ εἰδώς, οἶσθα ἰδὼν ἢ μετέχων ἤ του ἀκούσας. εἰ μὲν οὖν [1]ἰδών, φράσον τούτοις τὸν τόπον, τὸν χρόνον, πότε, ποῦ, πῶς εἶδες· εἰ δὲ μετέχων, ἔνοχος εἶ ταῖς αὐταῖς αἰτίαις· εἰ δὲ τοῦ μετέχοντος ἀκούσας, ὅστις ἐστὶν, αὐτὸς ἐλθέτω, φανήτω, μαρτυρησάτω. πιστότερον γὰρ οὕτως ἔσται τὸ κατηγόρημα μαρτυρηθὲν, ἐπεὶ νῦν γε οὐδέτερος ἡμῶν παρέχεται μάρτυρα. φήσεις ἴσως σὸν εἶναι τούς γε τῶν γενομένων — ὡς σὺ φῂς — μὴ παρέχεσθαι μάρτυρας, τῶν δὲ μὴ γενομένων ἐμέ. τὸ δὲ οὐκ ἴσον ἐστί. τὰ μὲν γὰρ ἀγένητα πῶς ἂν εἴη δυνατὰ μαρτυρηθῆναι; περὶ δὲ τῶν γενομένων οὐ μόνον οὐκ ἀδύνατον, ἀλλὰ καὶ ῥᾴδιον· οὐδὲ μόνον ῥᾴδιον, ἀλλὰ σοὶ μὲν οὐκ ἦν οἷον [2]μόνῳ μάρτυρας ἀλλὰ καὶ ψευδομάρτυρας εὑρεῖν, ἐμοὶ δὲ οὐδέτερον εὑρεῖν τούτων ἀδύνατον. Ὅτι μὲν οὖν οὐκ οἶσθα ἃ κατηγορεῖς, φανερόν· τὸ δὲ λοιπὸν μὴ εἰδότα σε δοξάζειν. εἶτα, ὦ πάντων ἀνθρώπων τολμηρότατε, δόξῃ πιστεύσας, ἀπιστοτάτῳ πράγματι, τὴν ἀλήθειαν οὐκ εἰδὼς τολμᾷς ἄνδρα περὶ θανάτου διώκειν; ᾧ τί τοιοῦτον ἔργον εἰργασμένῳ σώσοισθα; ἀλλὰ μὴν τό γε δοξάσαι κοινὸν ἅπασι περὶ πάντων, καὶ οὐδὲν ἐν τούτῳ σὺ τῶν ἄλλων σοφώτερος. ἀλλ' οὔτε τοῖς δοξάζουσι δεῖ πιστεύειν ἀλλὰ

190. 1 115

[1] εἰδὼς [2] μόνον

Ἄξιον - - ἀναξίῳ] Locum hunc non intelligo. Num ἄξιον γὰρ καταμαθεῖν, οἷος ἂν οὗτος κατηγορεῖ. convenit doceri vos [judices alloquitur], cujas accusator sit, et cujas ego, ab isto accusatus. εἰκὸς οἶδατε γὰρ ἴσως, videmini enim mihi ignorare, ὅτι ἀνάξιος ἀναξίου [scil. κατηγορεῖ], accusationem mei perinde ipsumque meque dedecere, h. e. neque ipsum idoneum esse accusatorem, neque me dignum esse, qui accusarer. IDEM. Ἀ. γὰρ κ. οἷος οἷον ἀπέδισας, ὡς ἀνάξιος ἀναξίῳ. In Append. ad Porson. Adv. p. 310. JACOBS.

Εἰ μὲν γὰρ εἰδὼς] Subaudi κατηγορεῖς μου ταῦτα. εἰδὼς hic est pro ἀκριβῶς, καὶ ἀτρεμὲς, καὶ σαφῶς. REISK.

Οἶσθα ἰδὼν] Malim ἢ interponi. subaudi με ταῦτα ποιοῦντα. IDEM.

Μετέχων] Malim μετασχών. ob præmissam ἰδὼν et insequens πυθόμενος. IDEM.

Εἰδὼς] P. ἰδὼν. Οὕτω γὰρ εἶπεν, ἰδὼν ἢ μετέχων. H. STEPHAN. Imo vero εἰδὼς. si vidisti. REISK.

Πότε, ποῦ] Ingeminatio hæc est rhetorica, qua quæritur hoc, ut vis et robur orationi addatur. Idem enim istæc dicunt, atque præmissa τὸν τόπον, τὸν χρόνον. IDEM.

Ἀκούσας] Potest κατηγορεῖς subaudiri, malim tamen ἤκουσας. IDEM.

Φήσεις ἴσως —] F. leg. φήσεις ἴσως, ἴσον εἶναι σὲ μὲν τῶν γενομένων — fortasse æquum aies esse, testes a te nullos dari earum rerum quæ (si te audimus) vere factæ sunt, a me autem dari testes eorum quæ nunquam evenerunt. IDEM.

Οὐδὲ μόνον —] Videtur hic locus ita esse constituendus: οὐδὲ μόνον ῥᾴδιον, ἀλλὰ καὶ δίκαιον, καὶ πάνυ ἀναγκαῖον. σὲ μὲν οὖν ἦν οὐ μόνον μάρτυρας —. IDEM.

Ἀδύνατον] Imo vero δυνατόν. IDEM.

τοῖς εἰδόσιν, οὔτε τὴν δόξαν τῆς ἀληθείας πιστοτέραν νομίζειν ἀλλὰ τἀναντία τὴν ἀλήθειαν τῆς δόξης.

ε'. Κατηγόρησας δέ μου διὰ τῶν εἰρημένων λόγων δύο τὰ ἐναντιώτατα, σοφίαν καὶ μανίαν· [1] ὥ περ οὐχ οἷόν τε τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον ἔχειν. ὅπου μὲν γάρ με φῂς εἶναι τεχνικώτατά τε καὶ δεινὸν καὶ πόριμον, σοφίαν μου κατηγορεῖς· ὅπου δὲ λέγεις ὡς πρωϊδίδουν τὴν Ἑλλάδα, μανίαν. μανία γάρ ἐστιν ἔργοις ἐπιχειρεῖν ἀδυνάτοις, ἀσυμφόροις, αἰσχροῖς, ἀφ' ὧν [2] τοὺς μὲν φίλους βλάψει, τοὺς δ' ἐχθροὺς ὠφε-
116 λήσει, τὸν δὲ αὐτοῦ βίον ἐπονειδιστον καὶ σφαλερὸν καταστήσει. καίτοι πῶς χρὴ ἀνδρὶ τοιαῦτα πιστεύειν, ὅστις τὸν αὐτὸν λόγον λέγων πρὸς τοὺς αὐτοὺς ἄνδρας περὶ τῶν αὐτῶν τὰ ἐναντιώτατα λέγει; Βουλοίμην δ' ἂν παρὰ σοῦ πυθέσθαι, πότερον τοὺς σοφοὺς ἄνδρας νομίζεις ἀνοήτους ἢ φρονίμους. εἰ μὲν γὰρ ἀνοήτους, κενὸς ὁ λόγος, οὐδὲ σὺν ἀληθεῖ· εἰ δὲ φρονίμους, οὐ δήπου πρόσεισι τοὺς γε φρονοῦντας ἐξαμαρτάνειν τὰς μεγίστας ἁμαρτίας καὶ μᾶλλον αἱρεῖσθαι κακὰ πρότερον τῶν ἀγαθῶν. εἰ μὲν οὖν εἰμὶ σο-
φὸς, οὐχ ἥμαρτον· εἰ δ' ἥμαρτον, οὐ σοφός εἰμι. σὺ οὖν δι' ἀμφοτέρα ἂν εἶης ψευδής.

ς'. Ἀντικατηγορῆσαι δέ σου πολλὰ καὶ μεγάλα καὶ παλαιὰ καὶ νέα παρασσοντος δυνάμενος οὐ βούλομαι· βούλομαι γὰρ οὐ τοῖς σοῖς κακοῖς ἀλλὰ τοῖς ἐμοῖς ἀγαθοῖς ἀποφεύγειν τὴν αἰτίαν ταύτην. πρὸς μὲν οὖν σε ταῦτα.

ζ'. Πρὸς [3] δ' ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες κριταί, περὶ ἐμοῦ βούλομαι εἰπεῖν ἐπίφθονον μέν, ὠλῃδὲς δέ, κατηγορημένου μὲν οὐκ ἀνεκτὰ, κατηγορουμένου δὲ οὐ προσήκοντα. νῦν γὰρ ἐν ὑμῖν εὐθύνας καὶ λόγον ὑπέχω τοῦ παροιχομένου βίου. δέομαι οὖν ὑμῶν, ἂν ὑμᾶς ὑπομνήσω τῶν ἐμοί τι πεπραγμένων καλῶν, μηδένα φθονῆσαι τοῖς λεγομένοις, ἀλλ' ἀναγκαῖον ἡγήσασθαι κατηγορημένον δεινὰ καὶ ψευδῆ καί τι τῶν ἀληθῶν
117 ἀγαθῶν εἰπεῖν ἐν εἰδόσιν ὑμῖν· ὅπερ ἥδιστόν μοι. πρῶτον μὲν

[1] ὅστις [2] τις τοὺς [3] δ' om.

Ὥστις οὐχ] Π. ἅπερ οὐχ. Ἤ, ἅστις οὐχ. H. STEPHAN. Ego malim ὅπερ οὐχ in duali. REISK.

Πρὸς ὑμᾶς] Π. πρὸς δ' ὑμᾶς. H. STEPHAN.

Κατηγορημένου —] Idem est, ac si dixisset: κατηγορουμένου τὰ μὲν οὐκ ἀνεκτὰ, τὰ οὐ προσήκοντα. REISK.

Δεῖν καὶ ψευδῆ] Π. δεινὰ καὶ ψ. H. STEPHAN.

Ἐν εἰδόσιν ὑμῖν] Bene habet, tametsi Stephanus censuit leg. esse: ἐν εἰδόσι δ' ὑμῖν. REISK.

Ὅπερ ἥδιστον] Sic dedi de meo, duobus

35 οὖν καὶ δεύτερον [1]καὶ μέγιστον, διὰ πάντὸς αὖ ἀρχῆς εἰς
τέλος ἀναμάρτητος ὁ παρειλημμένος βίος ἐστί μοι, καθαρὸς
πάσης αἰτίας· οὐδεὶς γὰρ ἂν αὐδεμίαν αἰτίαν κακότητος
ἀληθῆ πρὸς ὑμᾶς περὶ ἐμοῦ εἰπεῖν ἔχοι. καὶ γὰρ οὐδ' αὐτὸς ὁ κατήγορος οὐδεμίαν ἀποδείξιν εἰρηκεν ὧν εἰρηκεν· οὕτοι
λοιδορίαν οὐκ ἔχουσαν ἔλεγχον ὁ λόγος αὐτῷ δύναται. φήσω μι δ' ἄν, καὶ φήσας οὐκ ἂν ψευσαίμην οὐδ' ἂν ἐλεγχθείην, οὐ μόνον ἀναμάρτητος ἀλλὰ καὶ μέγας εὐεργέτης
ὑμῶν καὶ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν ἁπάντων ἀνθρώπων, οὐχὶ
τῶν νῦν ὄντων ἀλλὰ τῶν μελλόντων εἶναι. τίς γὰρ ἂν ἐποίησε
τὸν ἀνθρώπινον βίον πόρρωθεν ἐξ ἀπόρου καὶ κεκοσμημένον
ἐξ ἀκόσμου; τάξεις τε [2]πολεμίας εὑρών, μέγιστον εἰς πλε- 118
ονεκτήματα, νόμους τε γραπτούς, [3]φύλακας τοῦ δικαίου,
γράμματά τε, μνήμης ὄργανον, μέτρα τε καὶ σταθμούς,
191. 1 συναλλαγῶν εὐπόρους διαλλαγάς, ἀριθμόν τε; χρημάτων
φύλακα, πυρσούς τε, κρατίστους καὶ ταχίστους ἀγγέλους,
πεσσούς τε, σχολῆς ἄλυπον διατριβήν; τίνος οὖν ἕνεκα
ταῦθ' ὑμᾶς ὑπέμνησα; δῆλον οὐ τοῖς τοιούτοις τὸν νοῦν
πρόσεχον, σημεῖον δὲ ποιούμενος ὅτι τῶν αἰσχρῶν καὶ τῶν
κακῶν ἔργων ἀπέχομαι· [4]τὸ γὰρ ἐκείνους τὸν νοῦν πρόσ-
5 ἔχοντα τοῖς τοιούτοις προσέχειν ἀδύνατον. ἀξιῶ δή, εἰ 119
μηδὲν αὐτὸς ὑμᾶς ἀδικῶ, μηδὲ αὐτὸς ὑφ' ὑμῶν ἀδικηθῆναι.

[1] καὶ om. [2] πολεμικὰς [3] φυλακάς τε [4] τὸν

vocabulis pro uno vitioso, quod in vulgatis est, ὑστερίδιον. id quod mihi est jucundissimum, scil. coram iis dicendum mihi esse, qui de veritate dicendorum non docendi sint, sed ea jam ipsi certo habeant cognita. IDEM.

Μέγιστον] Malim καὶ μέγιστον εἰς —. IDEM.

Οὕτοι] Sententia subjicit: οὐ μόνον τῶν νῦν ὄντων, ἀλλὰ καὶ τῶν μελλόντων [vel si mavis, ἀλλὰ καὶ τῶν ἔσεσθαι μελλόντων], εἶναι. IDEM.

Εἶναι] Non cohæret cum μελλόντων, sed cum φήσαιμι. Ad μελλόντων subauditur ἔσεσθαι. Constructio hæc est: φήσαιμι ἂν εἶναι ἀναμάρτητος — καὶ εὐεργέτης — τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. IDEM.

Τίς γὰρ ἄν] Malim τίς γὰρ μᾶλλον ἀν. IDEM.

Τάξεις] Malim ἢ ἰδὼ τάξεις. IDEM.

Μέγιστον] Id est, κέρδος, vel ἔργον μέγιστον. quæ res est ad emolumentum fructuosissima. εἰς πλεονέκτημα. num sic leg. est. IDEM.

Νόμους τε —] Malim sic legi et distinguh νόμους τε [subaudi ἔξευρὼν a communi], γραπτοὺς φύλακας τοῦ δικαίου. leges, custodes illos æqui et justi, non vivos et spirantes, sed literis consignatos. IDEM.

Διαλλαγὰς] Malim διαλλακτὰς. IDEM. et in not. ad v. 544. Phœniss. VALCKENAER.

Δῆλον οὐ] Interponendum esse ὅτι admonet Stephanus, quod ὅτι cum simplex ctor, tum sic esse leg. δηλῶν, ὅτι τοῖς τοιούτοις τὸν νοῦν προσίχω (in prima persona singul. indicativi). partim ut significem hujusmodi rebus me animum habere intentum, partim ut ex eo argumentum ducam me a studiis turpibus et perniciosis animum habere alienatum. REISK.

Ἐκείνους] Paulo ante recensitis sapientiæ studiis. IDEM.

Τοιούτοις] Scil. turpibus et perniciosis, qualia Ulyssis ipsi exprobraverat. IDEM.

καὶ γὰρ οὐδὲ τῶν ἄλλων ἐπιτηδευμάτων οὕνεκα ἄξιός εἰμι κακῶς πάσχειν, οὔθ' ὑπὸ νεωτέρων οὔθ' ὑπὸ πρεσβυτέρων. τοῖς μὲν γὰρ πρεσβυτέροις ἄλυπός εἰμι, τοῖς δὲ νεωτέροις οὐκ ἀνωφελής· τοῖς εὐτυχοῦσιν οὐ φθονερὸς, τῶν δυστυχούντων [1]οἰκτίρμων· οὐδὲ πενίας ὑπερορῶν, οὐδὲ πλοῦτον ἀρετῆς ἀλλ' ἀρετὴν πλούτου προτιμῶν· οὔτε ἐν βουλαῖς ἄχρηστος, οὔτε ἐν μάχαις ἀργῶς ποιῶν τὸ προστασσόμενον, πειθόμενος τοῖς ἄρχουσιν. ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἐμὸν ἐμαυτὸν ἐπαινεῖν· ὁ δὲ παρὼν καιρὸς ἠνάγκασε, καὶ ταῦτα κατηγορημένον, πάντως ἀπολογήσασθαι.

ἡ. Λοιπὸς δὲ περὶ ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἔστι μοι λόγος, ὃν εἰπὼν παύσομαι τῆς ἀπολογίας. οἴκτου μὲν οὖν καὶ λιταὶ καὶ φίλων παραίτησις ἐν ὄχλῳ μὲν οὔσης τῆς κρίσεως χρήσιμα παρὰ δ' ὑμῖν τοῖς πρώτοις οὖσι τῶν Ἑλλήνων καὶ δοκοῦσιν, οὐ φίλων βοηθείαις οὐδὲ λιταῖς οὐδὲ οἰκτοις δεῖ πείθειν ὑμᾶς, ἀλλὰ τῷ σαφεστάτῳ δικαίῳ, διδάξαντα τἀληθὲς, οὐκ ἀπατήσαντά με δεῖ διαφυγεῖν τὴν αἰτίαν ταύτην. ὑμᾶς δὲ χρὴ μὴ τοῖς λόγοις μᾶλλον ἢ τοῖς ἔργοις προσέχειν τὸν νοῦν, μηδὲ τὰς αἰτίας τῶν ἐλέγχων προκρίνειν, μηδὲ τὸν ὀλίγον χρόνον τοῦ πολλοῦ σοφώτερον ἡγεῖσθαι κριτὴν, μηδὲ τὴν διαβολὴν τῆς πείρας πιστοτέραν νομίζειν. ἅπαντα γὰρ τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσι μεγάλης εὐλαβείας ἁμαρτάνειν, τὰ δὲ ἀπέκεστα τῶν ἀκεστῶν ἔτι μᾶλλον· ταῦτα γὰρ προνοήσασι μὲν δυνατὰ, μετανοήσασι δὲ ἀνίατα. τῶν δὲ τοιούτων ἐστὶν, ὅταν ἄνδρες ἄνδρα περὶ θανάτου κρίνωσιν· ὅπερ ἐστὶ νῦν παρ' ὑμῖν. εἰ μὲν οὖν ἦν διὰ τῶν λόγων τὴν ἀλήθειαν τῶν ἔργων καθαρὰν γενέσθαι τοῖς ἀκούουσι φανεράν, εὔπορος ἂν εἴην

[1] οἰκτίρμων

Θαμινὸς, τῶν δυστυχούντων οἰκτίρμων] F. Θαμινὸς ὤν, δυστυχοῦντας δ' οἰκτίρων (in participio). Nam οἰκτίρμων vocabulum mihi nullum videtur esse, sed οἰκτίρμων. Porro pro gemino οὐδὲ malim οὔτε. IDEM.

Ἀρχῶς ποιῶν τὸ προσσόμενον] F. ἀρχὸς, ἀλλὰ προθύμως ποιῶν τὸ προστασσόμενον. IDEM.

Καὶ ταῦτα] Malim εἰς interponi. etiam his de rebus accusatum, de moribus meis puta. IDEM.

Παρὰ δ' ὑμῖν] Subaudi a communi, aut adde potius, οὖσις. IDEM.

Ἅπαντα γὰρ] Interpone μὲν. IDEM.

Εὐλαβείας, ἁμαρτάνειν] Interpone ἄξια, ὥστι μὰ — rebus quidem in omnibus viros bonos et probos par est caveri ne labantur. IDEM.

Τῶν ἀκεστῶν] Π. τῶν ἀκέστων. H. STEPHAN. Possis quoque τῶν εἰακίστων. REISK.

Ταῦτα γὰρ] Scil. τὰ ἀκέστα. IDEM.

Προνοήσασι μὲν]. Ad προνοήσασι μὲν adde φυλάξασθαι. providentia possunt caveri. IDEM.

Διατὰ] Π. ἰατὰ. H. STEPHAN.

Εὔπορος ἂν —] Malim verba sic strui:

[1][ἡ] κρίσις [2]ἤδη ἀπὸ τῶν εἰρημένων· ἐπειδὴ δὲ οὐχ οὕτως ἔχει, τὸ μὲν σῶμα τοὐμὸν φυλάξατε, τὸν δὲ πλείω χρόνον ἐπιμείνατε, μετὰ δὲ τῆς ἀληθείας τὴν κρίσιν ποιήσατε. ὑμῖν μὲν γὰρ μέγας ὁ κίνδυνος ἀδίκοις φανεῖσι δόξαν τὴν μὲν καταβαλεῖν, τὴν δὲ κτήσασθαι. τοῖς δὲ ἀγαθοῖς ἀνδράσιν αἱρετώτερος θάνατος δόξης αἰσχρᾶς· ὁ μὲν γὰρ τοῦ βίου 121
τέλος, ἡ δὲ τῷ βίῳ νόσος. ἐὰν δὲ ἀδίκως ἀποκτείνητέ με, πολλοῖς γενήσεται φανερόν· ἐγώ τε γὰρ [3]ἄγνὸς, ὑμῖν τε [4][παρὰ] πᾶσιν Ἕλλησι γνώριμος ἡ κακότης καὶ φανερά. καὶ τὴν αἰτίαν φανερὰν [5]ἅπασαν ὑμεῖς ἕξετε τῆς ἀδικίας, οὐχ ὁ κατήγορος· ἐν ὑμῖν γὰρ τὸ τέλος ἔχει τῆς δίκης. ἁμαρτία δ' οὐκ ἂν γένοιτο μείζων ταύτης. οὐ γὰρ μόνον εἰς ἐμὲ καὶ τοκέας τοὺς ἐμοὺς ἁμαρτήσεσθε δικάσαντες ἀδίκως, ἀλλ' ὑμῖν αὐτοῖς δεινὸν, ἄθεον, ἄδικον, ἄνομον ἔργον συνεπιστήσεσθε πεποιηκότες, ἀποκτονότες ἄνδρα σύμμαχον, χρήσιμον ὑμῖν, εὐεργέτην τῆς Ἑλλάδος, Ἕλληνες Ἕλληνα, φανερὰν οὐδεμίαν ἀδικίαν οὐδὲ πιστὴν αἰτίαν ἀποδείξαντες.

Θ'. Εἴρηται τὰ παρ' ἐμοῦ, καὶ παύομαι. τὸ γὰρ ὑπομνῆσαι τὰ διὰ μακρῶν εἰρημένα συντόμως, πρὸς μὲν φαύλους δικαστὰς ἔχει λόγον, τοὺς δὲ πρώτους τῶν πρώτων, Ἕλληνας Ἑλλήνων, οὐκ ἄξιον, οὐδ' ἀξιῶσαι μήτε προσέχειν τὸν νοῦν μήτε μεμνῆσθαι τὰ λεχθέντα.

[1] [ἡ] om. [2] ἡ διὰ τῶν [3] οὐκ ἀγνὸς [4] unoos om. [5] Ἅπασιν

οὔσης ἂν ἡ κρίσις εἰη διὰ τῶν εἰρημένων. vulgati suffeci. Malim tamen ἐν Ἅπασιν. REISK.

Τὴν μὲν καταβαλεῖν] F. τὴν μὲν οὖσαν καταβαλεῖν, τὴν δ' οὐκ οὖσαν κτήσασθαι. IDEM.

Ἀγνὸς, ὑμῖν τε παρὰ π.] Π. οὐκ ἀγνὸς εἰμι, καὶ παρὰ π. H. STEPHAN.

Ἅπασαν] Π. Ἅπασιν. IDEM. In locum

Ἔχει τῆς δίκης] Aut ἴχνι ἡ δίκη leg. aut ἴστηκε τῆς δίκης, aut denique ἴχνε in prima persona. IDEM.

Ἀξιῶσαι] Malim ἀξιώσαιμι. neque convenit, neque ego equidem unquam convenire censebo. IDEM.

VARIANTES LECTIONES
AD SOPHISTAS.

VARIANTES LECTIONES AD SOPHISTAS.

*** Idem hic dictum, Lector, habe, quod ad Variantes Lectiones Antiphonteas vol. I. p. 139. est notatum.

l. Codex Laurentianus, plut. 57. cod. 4.

p. Codex Palatinus, 88.

ΛΕΣΒΩΝΑΚΤΟΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ.

P. 537. 1. ἡμῖν M. 3. παρεληλίθεσαν] παρεληλίθασιν B. M. Bekk. Ibid. ἱρεῦντας B. M. 9. εἰωθότας M. 10. δὲ om. 12. διὰ καὶ om. pr. M. ult. τίς δὲ τίς] τῶν δὲ τίς B. Bekk.

P. 538. 1. κατὰ τῶν] μετὰ τῶν B. M. Bekk. 4. τοῦ om. pr. B. 5. κεἰνω B. M. κείνω Ald. 7. ὑμετέρους B. M. Ald. 8. ἔφυγον] ἴτυχον B. ἴτυχον M. 9. ὑμετέρων M. Ald. 13. ἐπιβουλεύσαντες] ἐπιβουλεύσοντες B. M. Bekk. ult. εἰς] πρὸς M.

ΠΡΟΤΡΕΠΤΙΚΟΣ Α.

P. 539. 5. ἐν - - - ἐστιν om. M. 6. ἐμοὶ M. 13. ἡμῖν M. 16. μὲν ἐλευθερωθῶναι] μὲν om. B. et pr. M. Bekk. 17. εἶναι om. M.

P. 540. 3. ἀμύνατε] ἀμύνοντε B. Bekk. ἀμύνασθε M. 4. συμφέροντες ὑμῖν M. 5. ἡμᾶς B. 7. συμφορῶν] ἀνῶν B. Bekk. ἀνδρῶν M. 11. εὐφρανοῦντας M. 12. ἴγω, τίλος ἴχειν] ἀγὼν τίλος ἴχει B. M. Bekk. Ibid. ταῦτα δὲ διασ. B. M. 13. ἑκάστου] ἕκαστον B. M. Ald. Bekk. antep. κατελείπομεν M. pen. δὲ om. pr. M.

P. 541. 6. ἐλλειπόντων M. Ibid. ὑμῶν B. M. Ald. 8. ὑμετέρας B. 10. καθεσταμένους] καθιστάμενοι B. Bekk. καθεσταμένους M. 11. πάσχειν] πάσχει B. M. Bekk. 12. [ἃ πάσχει] Bekk. Ibid. ἡ τιμωρία ἡμῖν] pr. M. 17. ζῆλος καὶ τιμὴ] ζῆλον καὶ τιμὴν B. M. Bekk. 18. εἰωθέναν B. εἰωθέναν M. εἰωθέναι Bekk. Ibid. ἀνάγκη om. B. M. [ἀνάγκη] Bekk. pen. γάμων om. pr. M. Ibid. εἰς] καὶ B. ult. ἔργα om. M.

P. 542. 1. τὰ om. M. 5. ἀνωλέσθησαν] ὠνωλέσθησαν B. M. Bekk. 9. ἐνθυμεῖσθαι - - - ἔχει add. in marg. M. Ibid. καὶ οὕτω' ἂν καὶ pr. B. 10. ἐξιόντα M. 11. λαβὲν M. 12. εἰρόντων M. 15. γὰρ τοῖς] γὰρ om. B. Bekk. 19. ἱερεῖς καὶ πατρ. pr. M.

P. 543. 5. τις] τι B. M. 7. εἰντελὲς B. M. 8. καὶ τοῖς] τοῖς τε B. M. Bekk. Ibid. δυσμένειαν] δυσγένειαν Bekk. 14. αὐτῶν B. M.

P. 544. 1. ἐκεῖνοι εὖτως παρ. B. M. 2. ὅσα δὲ] ὅσα δὴ B. Bekk. Ibid. κακάσαντες B. M. 3. εἰδέναι] εἶναι codd. Laurent. Bekk. 7. ἀφυμότος] ἀφυκὸς Bekk. Ibid. τὰ μὲν ἐναντία] μὲν om. B. Bekk.

P. 545. 3. σφενδυνῆται M. 5. βαδυτάταν B. 6. ξεαδυτῆτος M. Ibid. ὑμῖν B. antep. ἀρετῆς] ἀρετὴν B. M. Bekk. Ibid. θάνατον M.

P. 546. 1. μνήμην M. 3. προσδραίας pr. B. 5. γενομένους] γενομένοις B. M. Bekk. 8. ἀνὴρ αὐτοὺς ξεν.] αὐτοὺς om. B. M. Bekk. 9. εὖρος B. antep. καθ' ἕ] καθ' ἕκαστον B. Bekk. καθ' ἓν M. Ald. pen. τῶνδε ἀγ.] τῶνδε τῶν ἀγ. B. Bekk. ult. γέγον. καλὰ] γέγονε. ΕΤΙ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΥΤΩΝ. καλὰ B. Bekk.

ΠΡΟΤΡΕΠΤΙΚΟΣ Β.

P. 547. 2. πατρίων] πατέρων B. M. Bekk. Ibid. ἀντιπαρασκευάσαι τὸ M. et corr. B. παρασκευάσαι τὸ pr. B. 4. εἰ δὲ μὲ] οὐδὲ μὲ B. M. Bekk. 6. μὲ om. B. M. 8. καὶ om. B. M. 9. ἀρετῆς B. M. 10. εὖρος] εὖρος cod. Marc. Bekk. 11.

VARIANTES LECTIONES
AD SOPHISTAS.

*** Idem hic dictum, Lector, habe, quod ad Variantes Lectiones Antiphonteas vol. I. p. 139. est notatum.
l. Codex Laurentianus, plut. 57. cod. 4.
p. Codex Palatinus, 88.

ΛΕΣΒΩΝΑΚΤΟΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ.

P. 537. 1. ἡμῖν M. 3. παρελαλύθεισαν] παρελαλύθασιν B. M. Bekk. Ibid. ἐρεῖν-
ων
τας B. M. 9. ἀνθότας M.
. .
12. διαὶ καὶ om. pr. M. ult. τίς δὲ τίς] τῶν δὲ τίς B. Bekk.

P. 538. 1. κατὰ τῶν] μετὰ τῶν B. M. Bekk. 4. τοῦ om. pr. B. 5. κείνω B. M. κείνω Ald. 7. ὑμετέρους B. M. Ald. 8.
ἔφυγον
ἴφυγεν] ἴτυχεν B. ἴτυχον M. 9. ὑμετέρων M. Ald. 13. ἐπιβουλεύσαντες] ἐπιβωλεύσαντες B. M. Bekk. ult. εἰς] πρὸς M.

ΠΡΟΤΡΕΠΤΙΚΟΣ Α.

P. 539. 5. ἦν - - - ἐστιν om. M. 6. ἐμοὶ M. 13. ἡμῖν M. 16. μὲν ἐλευθερωθῆναι] μὲν om. B. et pr. M. Bekk. 17. εἶναι om. M.

P. 540. 3. ἀμύνατε] ἀμύνετε B. Bekk. ἀμύνασθε M. 4. συμφέροντος ὑμῖν M. 5. ἡμᾶς B. 7. συμφορῶν] ἀνῶν B. Bekk.
οὖμεν
ἀνδρῶν M. 11. εὐφρανοῦντας M. 12. ἐγὼ, τέλος ἴχειν] ἐγὼν τέλος ἴχει B. M. Bekk. Ibid. ταῦτα δὲ διασ. B. M. 13. ἑκάστου] ἕκαστον B. M. Ald. Bekk. antep. κατελείπομεν M. pen. δὲ om. pr. M.

P. 541. 6. ἐλλειπόντων M. Ibid. ὑμῶν B. M. Ald. 8. ὑμετέρας B. 10. καθεστημένους] καθιστάμενοι B. Bekk. καθεστεμένους M. 11. πάσχειν] πάσχει B. M. Bekk. 12. [ἃ πάσχει] Bekk. Ibid. ἡ τιμωρία ἀμῦναι pr. M. 17. ζῆλος καὶ τιμὴ] ζῆλον καὶ τιμὴν B. M. Bekk. 18. εἰκάζειαν B. εὐαιδίαν M. εἰκάδια Bekk. Ibid. ἀνάγκη om. B. M. [ἀνάγκη] Bekk. pen. γάμων om. pr. M. Ibid. εἰς] καὶ B. ult. ἔργα om. M.

P. 542. 1. τὰ om. M. 5. ἀναλοίσεται] ὑπαλοίσεται B. M. Bekk. 9. ἐνθυμεῖσθαι - - - ἔχει add. in marg. M. Ibid. καὶ εἶπεν' ἂν καὶ pr. B. 10. ἀξιάσετε M. 11. λαβὲν M. 12. εἰρήνην M. 15. γὰρ τοῖς] γὰρ om. B. Bekk. 19. ἱεροῖς καὶ πατρ. pr. M.

P. 543. 5. τις] τι B. M. 7. εὐτελὴς B. M. 8. καὶ τοῖς] τοῖς τε B. M. Bekk. Ibid. δυσμένειαν] δυσγένειαν Bekk. 14. αὐτῶν B. M.

P. 544. 1. ἐκεῖνοι οὕτως παρ. B. M. 2. ὅσα δὲ] ὅσα δὴ B. Bekk. Ibid. νικήσαντες B. M. 3. εἶδέναι] εἶναι codd. Laurent. Bekk. 7. ἀφυκτότερος] ἀφυκτὸς Bekk. Ibid. τὰ μὲν ἐναντία] μὲν om. B. Bekk.

P. 545. 3. σφενδονῖται M. 5. βαδιτέταχ
του B. 6. ζεφυντῦται M. Ibid. ὑμῶν B. antep. ἀρετῆς] ἀρετὴν B. M. Bekk. Ibid. δάπανον M.

P. 546. 1. μνήμων M. 3. πρεσβείας pr. B. 5. γενομένους] γενομένοις B. M. Bekk. 8. ἀνὴρ αὐτοὺς ξυν.] αὐτοὺς om. B. M. Bekk. 9. εὔρεις B. antep. καθ' ὃ] καθ' ὅσον B. Bekk. καθ' ὃν M. Ald. pen. τῶνδε ἀγ.] τῶνδε τῶν ἀγ. B. Bekk. ult. γίγνεσθε καλὰ] γίγνεσθε. ΕΤΙ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΥΤΩΝ. καλὰ B. Bekk.

ΠΡΟΤΡΕΠΤΙΚΟΣ Β.

P. 547. 2. πατρίων] πατέρων B. M. Bekk. Ibid. ἀντιπαρασκευάσαι τὸ M. et pass. B. παρασκευάσαι τὸ pr. B. 4. εἰ δὲ μὲ] οὐδὲ μὲ B. M. Bekk. 6. μὲ om. B. M. 8. καὶ om. B. M. 9. ἀρετῆς B. M. 10. εὔρης] εὔροις cod. Marc. Bekk. 11.

ἶχειν B. M. 12. παρασκευάσαντες B. M. Ald. 13. ἡμῖν] ὑμῖν Bekk. Ibid. παρεσκεύαστε παρεσκεύασται γὰρ B. παρεσκεύασται ασται γὰρ M. 14. ἶσχεσθαι B. Ibid. ἶξετε] ἶχετε B. M. Bekk. 15. βλάψαι] βλάψει Bekk. pen. τὸ ἀξ. τῶν] τὸ ἀξ. τὸ τῶν B. M. Bekk.

P. 548. 5. ἐξελασθέντες] ἐξελαθέντες B. M. Bekk. 6. ὑπὸ τῆς] ἀπὸ τῆς Bekk. 11. μαρτυρία] μαρτύρια M. Bekk. Ibid. πατρῴων] πατέρων B. M. Bekk. Ibid. ,τῶν τε νέων· καὶ ὅτι μὲν ἄλλα]· τῶν τε νέων ἄλλα B. ·τῶν δὲ νέων ἄλλα Bekk. 12. ὅτε τῷ βαρβάρῳ] ὅτε μὲν τῷ βαρβάρῳ B. M. Ald. ὅτι τῷ βαρβάρῳ Bekk. Ibid. στρατῶν Ald. 14. τὸν om. pr. M. 15. εὐσεβείας B. M. 17. δουλώσαντες B. M. ult. ἱδρισταμένων] ἱστασταμένων B. M. Bekk.

P. 549. 1. πρεσγόνους] πολεμίους M. 3. ἀποδῶσι pr. M. 6. παρασκόδους B. παρασκόνδους M. ult. τῶν om. pr. M.

P. 550. 7. τῶν πατρῴων M. 8. δώσουσιν M. 9. ἡμετέραν M. 12. τούτων, ἃς] τοῦτο, ἃς Bekk. 14. ὑπάρχοι de suo Bekk. Ibid. τούτων καὶ ἀμ.] τούτων καὶ ἀμ. B. Bekk. 15. ἐνδεχοτέρους] εὐδεχοτέρους B. Bekk. 19. τῆς ὑμετέρας om. M. 20. εἰς] ἐπὶ M. pen. τῆς om. M. ult. βουλῶν B. βουθῶν M.

P. 551. 2. ταῦτα] ταὐτὰ Bekk. 4. οὖντες ναυμαχούντων M. Ibid. πρὸ] πρὸς M. et pr. B. 9. ἡμετέρου B. 11. συμβαλλομένη τοῖς ἀνδράσι B. M. 12. καὶ εἰς ἃ νεμ.] καὶ ἴσα νεμ. Bekk.

P. 552. pen. χρῶσθε] τῇ τι B. M. ἴτε de suo Bekk.

ΗΡΩΔΟΤ

ΠΕΡΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ.

P. 631. 1. ἀνάγκας] μὲν ἀνάγκας M. Bekk. μὲν add. sup. lin. a pr. in B. Ibid. καὶ πολὺ] καὶ μὰ πολὺ B. M. Bekk. 3. ἄλλον] ἄλλου B. M. Bekk. ἄλλων Ald. 10. τούτους corr. B. Bekk. 16. τινὸς om. M. antep. ἡμῖν B. M. ult. οἷν om. B. M. [οἷν] Bekk.

P. 632. 3. ἱστάμενα corr. M. 4. μαθεῖ ded. vid. pr. B. 6. ὑμέτερα B. M. Ibid. κρεῖσσον, ἀναγκάσαντες] κρείσσονα, γνώσαντες B. Bekk. 8. ὑμετέραν B. 9. ὑμῖν] ἡμῖν Bekk. 10. ὑμᾶς] ἁμᾶς B. M. Ald. Bekk. 11. ὑμῶν] ἡμῶν Bekk. Ibid. ὑμῖν] ἡμῖν B. M. Ald. Bekk. 12. γε ἢ] γε χώραν ἢ B. Bekk.

P. 633. 1. ὑμᾶς B. M. 2. μετ' ὀλίγων M. 3. πολλαῖς om. pr. M. 7. ἔστω] ἐς τὸ M. 8. αὐτὸς] αὐτὸν B. M. Bekk. Ibid. ὑμᾶς B. M. Ald. 9. οἶσθα B. 10. ὑμῖν B. M. Ald. Ibid. ἐστιν om. M. ετε Ibid. ἀθρήσει M. 11. ἀντιθέντες] ἀντιτιθέντες B. M. Bekk. pen. φθορὰν ὅσην] φθορὰν καὶ τοῖς ἐχθροῖς ὁδὸν καὶ τοῖς φίλοις συμφορὰν ὅσην B. Bekk. ult. δύναται] δύνατα B. M. Bekk. Ibid. καθότιοῦν] καθόσιονοῦν B. καθ' ἕκαστον Bekk.

P. 634. 10. καὶ om. pr. M. 18. διαλύσομεν M. et pr. B. ult. καταγγαλίμεθα pr. B.

P. 635. 5. καὶ γέροντες pr. B. 6. αἱ δ'] αἱ γ' M. Ald. Ibid. αἱ δὲ] αἱ δὲ M. Ibid. αἱ μὲν] αἱ μὲν B. ὁ μὲν M. 7. αἱ δ'] αἱ γ' B. M. 9. διαπεξέμενα] διαλεξέμενα B. διαδιξέμενα M. 10. τῶν om. pr. B. Ibid. ὁ] οὐ pr. B. 11. πρασῶσιν] πρασῶσιν M. Bekk. antep. ἰθέλοντες] ἰθελοντὰς Bekk.

P. 636. 3. ταύτους] τούτους B. M. Bekk. 5. τοῖς μὲν πολεμίοις ἐσσὼ M. 6. συμπολεμήσαντες Bekk. 8. πολεμίῳ M. 10. ἰθικούμεθα B. 11. ταῦτα] ταὐτὰ Bekk. 13. βουλόμεθα] βουλησόμεθα codd. Vrat. Bekk. 14. καλῶς] κακῶς B. 15. οἷν pr. B. antep. ὑπὸ] ὑπὲρ M.

P. 637. 1. μὲν om. pr. B. 3. ὑμετέρων B. 5. θέλοντες] ἰθέλοντες B. M. Bekk. 13. ἕς] ἔ B. M. Ald. 18. ἀρύσασθαι] ἀμύνεσθαι B. M. Bekk. ult. ὑστέρων B. M.

P. 638. 1. ἀντιθέντων pr. B. 2. πράγματα] τὰ πράγματα B. M. Bekk. 3. μὲν om. pr. B. Ibid. τουούτου] τούτων B. ρεισ M. Bekk. 5. βουλόμεθα M. 6. γεγαμέτους] γεγεημένους B. Bekk. 7. μᾶλλον om. pr. M. 8. πλεισταστάτους] πλεισταστάτους οι B. M. Bekk. 9. περσεπαῶντας M. 16. ἴσχοντα] ἄρχοντα B. Bekk. 20. τιμώντων om. pr. M. antep. οὐ δὴ] αἱ δὴ B. M. Bekk. γ β α pen. ἰσθέλει περὶς τὰς ἐκείνας M.

P. 639. 1. οὗτοι δὲ] ὅτου δὲ B. M. Bekk. Ibid. μηδὲ ὅπλα μηδὲ] μήτε ὅπλα μηδὲ B. μήτε ὅπλα μήτε Bekk. 3. ἀναστερεῦσθαι τῶν πραγμ.] ἀναστερεῖσθαι τῶν πραγμ. B.

Bekk. 4. μαθόντι] θῆται B. Bekk. ἵνα ἂν φαρ. θῆται om. M. 5. ἃ φαμὲν B. M. 9. Λακεδαιμονίους] Λακεδαιμονίους B. Bekk. Ibid. ὑμῖν] ἡμῖν Bekk. 10. ὑμῶν] ἡμῶν B. M. Bekk. 13. ἐγχωρεῖσθαι B. M. pen. λέξει σχήσει M.

P. 640. 5. οὐ θαυμαστὸν - - - παῖδας add. in marg. M. 6. κρατήσαιμεν M. ult. δὲ om. pr. B.

P. 641. 2. τῶν λόγων] τὸν λόγον Bekk. 6. τοῦτο M. 8. καὶ μήτε πολιτείαν εἶναι add. in marg. M. 9. λόγον τῶν] λόγων τὸν τῶν B. Bekk.

ΑΝΤΙΣΘΕΝΟΥΣ

ΑΙΑΣ.

P. 642. Tit. ΛΟΓΟΣ ΑΙΑΝΤΟΣ] ΑΙΑΣ l. Ald. Bekk.

P. 642. 11. ἀνίθηκαν] ἀνέθεσαν l. p. Bekk. ἀνέθησαν Ald. 13. αὐτῆς] αὐτῶν l. p. Bekk. om. Ald.

P. 643. 2. βασιλεῖς ἐόντες εἶναι] οὐκ ὄντες εἶναι βασιλεῖς l. p. 26. δικάσητε] δικάσετε l. p. Bekk. Ibid. γνωσθήσεσθε] γνώσεσθε l. Bekk.

P. 644. 5. ὅτι κριταὶ] ὅτι οὐ κριταὶ l. p. Bekk. Ibid. μὴ δοξασταὶ] μὴ om. l. p. Bekk.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

P. 644. Tit. ΛΟΓΟΣ ΟΔΥΣΣΕΩΣ] ΟΔΥΣΣΕΥΣ l. Ald. Bekk.

P. 644. 7. οὔτε εἰ] οὐδὲ εἰ Bekk. 10. ἕνεκα ἀφίγμι.] ἕνεκα θύρο ἀφίγμι. l. p. Bekk.

P. 645. 15. οὖ om. l. 17. πεπόσθατε θοd. Maro. Bekk. 19. δέασαντι] δέασον τι Bekk. 20. καὶ πολλάκις γε] ἐγὼ δ' οἶδα ὡς καὶ πολλάκις l. Bekk. 23. ἐργάσεσθαι] ἐργάσασθαι l. p. Bekk. 26. δέασας, οἶμαι τοῦτο] τοῦτ' ἔδεασας, οἶμαι l. Bekk. τοῦτο δέασας, εἶμι p. ult. καπῶς l. p.

P. 646. 4. τι καὶ] τι om. l. Bekk. 6. οὐ τρωτὸν] ἄτρωτον l. Ibid. δράσῃς l. p. 14. φύλακας] προφύλακας l. p. Bekk. Ibid. ὄπλοισιν] ὅπλοις l. Bekk. 19. τὰς ναῦς l. 22. ἂν] ἀὲ l. ult. πολέμιος l.

P. 647. 3. ἰδίλει] ἰδίλει l. p. Bekk. 7. βλάπτει l. ult. κακῶν ἐναντιώτατα] κακὼ ἐναντιωτάτω l. Bekk.

P. 648. 2. διὰ γὰρ τὸ εἶναι ἰσχυρὸς] διότι γὰρ ἰσχυρὸς l. p. μὲν γὰρ ἰσχυρὸς post lacunam Ald. διότι γὰρ ἰσχυρὸς εἶ Bekk. 3. εἶναι. οὐκ] εἶναι, καὶ οὐκ l. Bekk. pen. τοῖς φορβ.] ταῖς φόρβ. p. Ald. Bekk. καὶ φορβ. l.

ΑΛΚΙΔΑΜΑΝΤΟΣ

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

P. 649. Tit. ΛΟΓΟΣ ΟΔΥΣΣΕΩΣ] ΟΔΥΣΣΕΥΣ B. Bekk. om. M. ΟΔΥΣΣΕΩΣ Ald.

P. 649. 1. λεγομένων B. 3. πάρειτε B. 4. μὲν ἀφέλεια ὑμῖν B. Ibid. ἐστὶν οὐδεμία pr. M. 5. τι λόγους B. 6. ἀσφαλοῦς B. Ibid. δόξαν] γνώμην M. 7. καὶ ὑπὸ. pr. M. 8. ἐστωτέρων B. Ibid. ἁλιᾶν] ἁλιέων B. Bekk. 9. ἢ] καὶ M. 11. ὑμῶν B. 13. ἔνεκεν] ἕνεκα B. Bekk. 16. ἰδίαν φιλοτιμείαν φιλοτιμία B. pen. καλλαμήδη B. καλαμήδην M. Ibid. ὑμῖν διπλοῦς εἰς κρίσιν l. Bekk. ὑμῖν δίκαιος ὡς κρίσιν M.

P. 650. 1. προδοσίας B. Ibid. δικαπλάσιαι ζημίαι τῶν ἄλλων εἰσὶν ἀκτιμίωναι B. 3. οὐτ' M. Ibid. ἐνεγένετο B. 4. χρήματος B. 9. σχεδὸν γὰρ] σχεδὸν μὲν γὰρ l. M. p. et add. sup. ῆν. ά pr. in B. Bekk. 10. ὑμῶν. B. 11. εἰς τοὺς] εἰς τὰς B. l. M. p. Bekk. Ibid. ἀνίκητον M. 12. τοῦ ποτὲ] ποτὲ τότε B. ποτὲ ποτὲ Bekk. 13. ὡς δ'] ἔχει δὲ δ' B. Bekk. 15. δ'] τ' B. 16. συμόντων] νῦν. ὄντων B. 18. αὐτοῦ] τούτου B. 20. et 22. ὧδ' ἐστὶν] οὕτω ἐστὶν Bekk. 23. προσκαλέσας B. 24. διομόδη M. pen. Κασάνδραν] Κασάνδραν l. M. Bekk. Ibid. ὥσπερ] καθάπερ B. Bekk.

P. 651. 2. τόξευμα.] τόξευμα. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. l. Bekk. 4. δὲ ἂν B. 5. ἀπολίσας] ἀποτοξεύσας B. Bekk. 6. μὴ δέξαιμεν ἀδίκως] μηδ' εἰκὸς οὕτως B. μὴ ἀδίκως l. M. p. μηδ' εἰκῇ οὕτως Bekk. 7. κρίνειν γε νομίσητε l. 8. προτιθέντες] προστιθέντα B. l. Bekk. προστιθέντα M. Ibid. ὑμεῖν corr. B. 9. γὰρ καὶ πρὶν l. Bekk. Ibid. πρὶν] πλὴν M. p. 10. ὑμῶν M. p. Ald. Ibid. τοῦτον ἔχοντα] ἔχοντα τοῦτον B. Bekk. 13. ὅταν] ὅτε B. ὅ τε l. Bekk. 14. εἰσακοντίζοι] ἐσακοντίζοι B. M. Bekk. Ibid. τεκμε-

Ibid. ὃ ἴσσον l. Ibid. τούτων p. om. l. ult. δυνατὸν l.

P. 672. 2. γὰς ἴλθε] γὰρ ἂς ἴλθει B. l. p. Bekk. 6. ἰμοσθ. εἴτι ἰπὸ] ἰμοσθ. εἴτε ἰπὸ B. l. p. Bekk. 7. ἀναγκ. ἰκρα[β] ἀναγκ. ἰκραξεν ἃ ἰκραξε B. Bekk. antep. νόμω ὃν] μιᾶμον ἃν pr. μιᾶμον ἂν ον corr. B. Ibid. ἐν ἀρχῇ] ἐν ἀρχὴ B. Bekk. pen. ἀμαθίαν] ἀμαθίαν B. l. p. Bekk.

ΥΠΕΡ ΠΑΛΑΜΗΔΟΥΣ.

P. 672. Tit. ΓΟΡΓΙΟΥ] τοῦ αὐτοῦ B.

P. 672. 1. καὶ ἡ ἀπωλεγία add. in marg. M. 2. γίγνεσθαι B. M. ult. δεῖ M.

P. 673. 3. ἀπαντᾶσαι μὲν γὰρ] ἀπαντᾶναι γάρ μοι B. Bekk. 5. ἐγὼ οὐδὲν M. 7. δεξάζεσθαι] δεξάζονται μοι B. M. δεξάζεσθαι γε Bekk. 9. γὰρ, ὃς] γὰρ οὗ; ὃς Bekk. 11. κακουργία] πανουργία B. antep. ὦ pr. B. Ibid. γενόμενον M.

P. 674. 1. ἐβουλόθην] ἐβουλήθην ἐγὼς B. Bekk. om. M. 10. τούτῳ M. 11. γενέσθαι] γενέσθαι Bekk. 14. ἀγανακτωμεν B. Ald. ἀγανάκτωμεν M. Ibid. ἀλλήλους M. δεομένων 16. μαλλόντων M. 21. γὰρ ὃν] γὰρ ἂν ἦν B. Bekk. 22. ἐκείνου] ἐκείνου B. M. Ald. pen. σωλλὰ ἴσσον] σωλλὰ ἂν ἴσσον B. Bekk.

P. 675. 1. νυκτός; ἀλλὰ] νυκτός; νυκτός; ἀλλὰ Bekk. 6. δὲ φανερὸς] γ' ἂν φανερὸς B. M. Bekk. 8. γενόμενα M. 11. ἐγίνετο M. Ibid. ἀνάτεχνα M. 12. πράττεται μὲν γὰρ οὗτος B. M. Ibid. ἴσμεν] ἴσμεν Bekk. 20. ἐμοὶ ταῦτα] ἐμὸν ταύτας Bekk. 21. ἀσὶγαν M. antep. πλέμμας] [δὰ] πλέμμας Bekk. Ibid. οἰκῶν B. M. ult. ὃν om. B. M.

P. 676. 4. εἰ καὶ] καὶ om. B. M. Bekk. Ibid. πάντων μάλιστα M. 5. οὐδὶς ζωλ.] οὐδεὶς γὰρ ζωλ. B. M. Bekk. 8. ἀλλ' ὑμῶν; ἀλλ' B. 11. βαρβάρων om. B. M. Ald. [βαρβάρων] Bekk. 16. τιμορίας] μοιρίας B. Bekk. τι μοιρίας Ald. 18. ἐλευθερίας] βασιλείας B. Ibid. τις ὅτι] τινες χείρουσα οἷς ἂν ὅτι B. Bekk. 19. ἐστυβύμενα τούτους M. 22. ante οὐχ lit. 3. aut 4. cras. in B. Ibid. ζωλεύσοντες M. 24. οὐδὲν M. 25. παροχθέμενον βίον corr. M.

P. 677. 2. γίγνωνται τιμαὶ M. 3. ἀπευτύγχανον] ἐτύγχανον B. M. Bekk. Ibid. γὰρ ἐντιμ.] γὰρ ἐν τοῖς ἐντιμ. B. γὰρ ἐπὶ τοῖς ἐντιμ. Bekk. 4. ἡμῶν M. 6. Σωκλίους M. 8. τὸν λέγειν] νὴν] δὲ [λέγειν B. Bekk. 13. ὠφέλουν ἐγθρὸς καλὸς M. antep. ἐγὼ M. ult. ὡς δὲ om. B. M. [ὡς δὲ] Bekk.

P. 678. 1. ταῦτα γὰρ ωρ. B. M. 5. ἐνεχείρουσα M. et pr. B. Ald. 7. μοι χρὴ M. 10. παραμελήσαντ - - βαρβάρους add. in marg. M. 12. ἀπορίψαντι B. 16. ἐπίστασται M. πάντων ἐπίστασται ded. vid. pr. B. 19. ἀπολάβῃ B. M. 20. οὐδ'] οὔτ' B. M.

P. 679. 1. ἄξιον - - - κατηγορεῖς om. pr. M. 4. εἶδος] εἶδον B. Bekk. 12. ἀγάστατ πως ἀδίκατα B. ἀγάστατα πῶς ἀδίκατα M. 14. οὐδὲ μόνον] μᾶλλον om. M. 15. μᾶλλον] μόνον B. M. [Ibid. ἐμοὶ δὲ οὐδέτερα ἐκεῖνα add. in marg. B. 17. δὲ] δὴ B. Ibid. μὴ om. B. M.

P. 680. 1. οὔτε] οὐδὲ B. M. 4. ἔστιν οὐχ] ἔστιν οὐκ B. ἔστιν οὐκ M. ἢ γὰρ οὐκ Bekk. 5. ἐμοὶ om. M. 9. τις τινος] τις om. B. M. Bekk. 16. τινός τι B. M. 20. δυνάμενος εἶν B. 22. βουλόμενος M. Ibid. alterum βούλομαι om. B. M. 25. φησὶν ἡμᾶς] πρὸς γ' ἡμᾶς B. M. Bekk. 26. κατηγορουμένῳ B. M. 27. κατηγορουμένου B. M. Ibid. οὐ om. B. M. 29. τι ἐμοὶ pr. B. pen. κατηγορημένου δεῖν] κατηγορουμένου δεῖν M. κατηγορημένου δεῖν Bekk. ult. ἀγανᾶν B. M. Ibid. ἐπιχείλιστόν μοι] ὅπερ ἦν στόν μοι Bekk.

P. 681. 1. καὶ δεύτερον] τρὶ δεύτερον καὶ B. Bekk. 2. ἐπιμάρτυρος om. M. 3. ἀσέβους M. [Ibid. αἰτίου] ὑμῖν M. 7. ψευδόμενον M. 11. φησὶν pr. B. 12. πολεμικὰς] πολεμίας B. M. Ald. Bekk. Ibid. πλουσίκτημα M. 13. τι τοῦ] τῆ om. Bekk. 18. ἡμᾶς om. M. 20. τὸν γὰρ] τὸ γὰρ B. M. Bekk.

P. 682. 5. οἰκτίσμενη] φυτίρμεν B. M. οὗτον Bekk. Ibid. πλεῖστον M. 7. τασσόμενον] προστασσόμενον Bekk. 11. λεγὼν B. M. Ald. 12. λιταὶ] τι B. M. 13. χρήσιμα· παρὰ δ' ὑμῖν] χρήμασι παρὰ δήμοις B. M. 16. ἀναστήσαντε pr. M. 22. μεγάλως B. 23. ἀναίστατον] ἀνεστῆ Bekk. 24. σι νίστα μεταναίσαντι δὲ ἀδίκατα M. pen. ὃν om. M. ult. καθαρὰν γε B. M.

P. 683. 1. κρίσις] [ὁ] κρίσις Bekk. Ibid. ὁ διὰ] ἴδιο B. Bekk. ὃ διὰ M. Ibid. ἴσως M. 6. ὁ μὲν] τὸ μὲν B. M. Ald. 9. παρὰ om. B. M. [παρὰ] Bekk. 12. ἡμῖν M. Ibid. δίκης om. M. 15. ἀνανεώσεις B. 18. τὰ add. sup. lin. a pr. m. B. antep. τοὺς δὲ om. pr. M. Ibid. Ἕλληνας om. pr. M.

FINIS.

Londini: imprimebat J. F. Dove in area quæ est Divi Joannis.

ADDENDA ET CORRIGENDA.
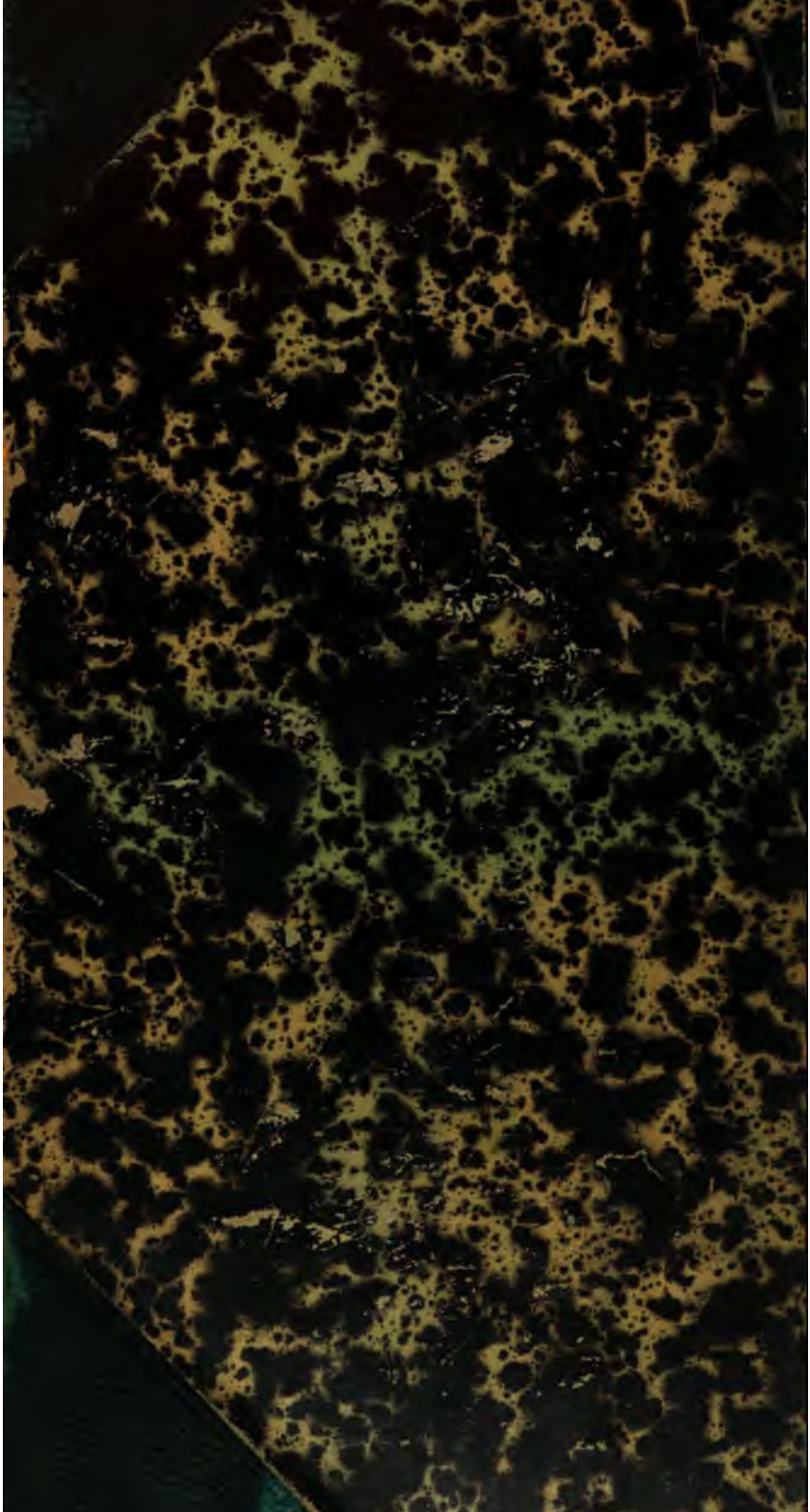
P. 89. 9. in Var. Lect. infra Textum add. *ἰγένοντο*—13. corr. [6]*Ἴτιες*—p. 104. in Var. Lect. infra Textum corr. *ἀδίκων*—p. 108. ult. corr. [3]*οὐδ'*—p. 122. 17. corr. [6]*τοῦτο*—p. 123. 17. corr. *τετταράκοντα*—p. 125. 7. corr. [1]*υἱὲς*—p. 136. 17. corr. *λειφθεὶς*—18. corr. [4]*Μήσσιος*—p. 141. 8. corr. *γὰς*—9. corr. *ἀμύνων*—p. 155. 2. corr. in marg. 201—p. 281. 2. corr. in marg. 92. 1—p. 287. 8. corr. [2]*Νικοδήμου*—p. 304. in Var. Lect. infra Textum corr. [2]*ἱμεστέων*—p. 316. 21. add. in marg. inter. 35—p. 321. 22. corr. [4]*μίων*—p. 323. in Var. Lect. infra Textum add. [1]*ὅσως*—p. 424. 16. add. in marg. exter. 180—p. 455. 6. corr. *ἱμεστέους*—p. 548. 6. corr. *οὔτε*—p. 655. 22. corr. [7]*κατίδειξε*, et in Var. Lect. infra Textum [7]*ἰδίδαξε*—p. 663. Not. col. 2. 5. corr. Reisk.—p. 666. Not. col. 1. pen. corr. Reisk.